2738

CHRYSOSTOMI
SUP.
MATHEUM

3205

2-B-3 10

BIBLIOTECA
DEL
Rey N. Señor.

VII D 3

3205

~~41.~~
42.

S. Bart[e] 119

τον ἐν ταῖς πρεσβείαις
ἱερεα ἐπίσκοπον κεφα
φαντῖνον πρὸς τὸν χ̄ν̄
προελθόντες δὲ ἐκεῖνοι
θηταὶ εἶπον αὐτῷ· διὰ
τί ἐν παρασολαῖς λαλεῖς
αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· ἵνα μὴ δέ
δοται ταῦτα ἡμῶν φη
ρίων τῆς βασιλείας τῶν
οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ
δέδοται·

Ἄξιον θαυμάσαι τοὺς μαθη
τὰς, πῶς ἐπεθύμουν τοῦ
μαθεῖν, ἴσασι πότε ἱερω
τῆσαι χρεών· οὐ γὰρ εἰς
πάντων τοῦτο ποιοῦσι·
καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ὁ μακά
ριος εἰπών· καὶ προσελθόν
τες· καὶ ὅτου χάριν ὁσά
κις ἐκεῖνος, ὁ μακάριος αὐτὸ
σαφῶς ἐρωτᾷ περιφανεῖ
πων, ὅτι καὶ διὰ μαρτυ
ρόμενον· τοῦτο δὴ καὶ ἐκεῖ
νοι τοῦ ἀδελφοῦ ποιή
σαι καὶ τὴν ὥραν ἐχρῶν.
καὶ οὐχὶ καλέσαι ἐξῶν οὐδὲ
ὅσα δὲ ἰδίᾳ σκοπεῖ δὲ
αὐτῶν καὶ τὴν φιλοφορεί
πως πολλῶν ὑπὲρ τῶν ἄλλω
ποιοῦνται λόγον· καὶ περὶ

περὶ ταῦτα ἐκείμην ἡ ζήτη
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν· διατί
γαρ ἡμῖν μὲν παραβολαῖς λα
λᾷ σαφῶς δὲ τοῖς· καὶ τὰ κα ἀλλ' οὐ
πολλαχοῦ φαίνομεν ταῦτα φιλο
σόφως πρὸς ἅπαντας διε
κόμενοι. ὡς ὅταν λίγωσιν·
ἀπόλωμεν τοὺς ὄχλους, καὶ ὅτι
οἶδας ὅτι δὲ καὶ λαμάθωσιν·
τί οὖν ὀχλοῦμεν· ἡμῖν δέ δοται ταῦτα
γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασι
λείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ
δέδοται· τοῦτο λέγει ὅτι
ἐκείνοις μὲν οὐκ ἔξεστιν
οὐδὲ ἐπιθυμοῦσιν μα
θεῖν, ἡμῖν δὲ ἐξόν ἐστιν
καὶ οὐ μόνον ἐξόν ἐστιν
ἀλλὰ δεῖ καὶ ἐπιθυμοῦντας
αὐτοὺς ἡμᾶς εἰκείμου
καλεῖν· καὶ παρακαλεῖ
ὅτι δωρεὰν τὰ πράγματα·
καὶ χάριτος ἕνεκεν ἐδόθη μόνον·
οὐ μισθὸς τούτου δεδώρεται δι'
αὐτοῦτο τοσαύτης ἀπο
λαύειν· καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἔργων
δῆλον· ὅρα γοῦν πῶς εἰμα
κρὰν ἐπὶ κάμοι ἀπομωσιμέ
νοις ἐπὶ τοῖς ἀθυμοῦσιν ἀκού
σαν τὸς ὅτι δέδοται δεῖ κνῦ
σιν ἐκείνων τὴν ἀρχὴν οὖσ·
ἀεὶ δὲ εἰχιδοθήσεται αὐτῷ καὶ
περισσευθήσεται· ὃς δ' οὐ
κέχει καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθή

φύλλου Δ΄

ουδεν απτεσθαι. και τουτο μεν
ουκ αν ειη θαυμαστον. ει δε
τους ανθρωπους ουδεν ωφελει
ουδε βλαπτει τα θηρια, ταυτα
μεν ουκ αν ειη θαυμαστα. ει δε
τους ανθρωπους ωφελει τα θηρια
και βλαπτει, ταυτα ηδη θαυμαστα.
και γαρ ουκ εστιν ουδεν ουτως
ισχυρον ουτε ανθρωπος ουτε
αλλο ουδεν ουτως ισχυρον
ουτε σοφον ουτε δεινον

ἀμφοῦ λείπει τοῦτο· οὐγὰρ μόνον
λειπαίνει μαφορικὸς καὶ κ
τορμῶν· οὐκοῦν ἐχαρχὸν
οὐχοὕτως αὐτοῖς διηλέχθη·
ἀμφὶ μὲν πολλὰς τὸν σαν
φηνείαν· ἐπὶ δὲ ἀγνοίᾳ
φορὰν αὐτοῦ, ἢ παραπολαῖς
λοις πορφθείρεται· εἶτα
μανικὴν ὁμοίωσιν τῆς ἰατρικῆς
ἐπιμελείας τὸν ἐιρκυμένων·
ἐν ᾗ λέγει σοι ὅτι ἐχθρὸς
μὲν ἀγρὸν τῶν ἐιρκυμένων
καὶ δι' ὃν μάλιστα, καὶ τὸν πρὸ
ὧν ἡμῖν ταῦτα αἴτιον ἐστιν
ἀγνοίᾳ· ὁμοίως δὲ καὶ φί
λον

ειναι δυνατον
αλλου τινος κατανοησαι
τοιουτοις τοιαυτης
αποδειξεως. ουκουν
ουδε τουτο τον τοκιζοντα
εξει. ρωμη δε αυτου τοσουτον
ισχυσει ωστε μηδεν
ετερον ποιησαι.
Θεωρησατε δη και
τουτο. ει γαρ θεοδωρος
ουκ εστιν ο τοκιζων
αλλ' ο τοκος ο τικτομενος
εκ του αργυριου
ουδε ουτος ο τοκος
εστιν αλλ' ο τοκιζων
ο τοκος γαρ ουκ εστιν

οὐδ' ὧν ἀσαι παρθενίαν ἀσκῆ-
σαι γάμῳ τὸν σωφρονᾶσ-
οὐδ' ὧν ἀσαι γονέα τιμᾶν ἐκ-
δοὺς εἰς τὸν οἰκεῖον· οὐφε-
ρεις εἰς ἑαυτὸν τὸ φορτίον μό-
ρισαι μὴ αὐτοῦ χωρὶς τὸν πλη-
σίον· οὐ μὴν ἁρπάσαι τῶν
ἐπίδοσιν μοῖραν· ἀλλ' ἀφόρα-
τος εἰ καὶ συγκληρονόμος· ποι-
ησον αὐτὸν καὶ σὺ τῶν θησαυ-
ρῶν σου συγκληρονόμον· ὅσα ἀρ' ἐκείνου
δοὺς σαυτῷ δώσεις· οὐκ ἀ-
Κ ούεις τὸν φήσαντα· ὁ προφήτης·
τὸν οἰκεῖον σου τὸν σπέρμα σου
τί ἐστιν ὑπερορᾶν οὐχ ἧκε,
πολλῷ μᾶλλον τὸν δοῦναι τὰ
μὴ αὐτῆς λέγοντα, καὶ
τὸν τῶν συγγενείας δικαίων
πρᾶσιν ἔχοντα· καὶ πολλῷ
πλείονα ἴσθι· καὶ ἀρκεῖ
μοι τῶν ἐμοὶ ποιησάντων
αὐτοῦ· οὐδὲν παρὰ σοῦ λαβεῖν·
ἀλλὰ καὶ καταρξάσθω τῶν
ἀφ' αὐτοῦ ταύτης ἀπολαύσεως·
Π ὡς σὺ οὐκ ἔχων τι δοῦναι ἀμοι-
βὴν τῶν μὴ δεδωρεῶν ταύ-
την ἀπαίτει τὸν φιλάνθρω-
πον· μηδὲ ἀμοιβῶν μοι χάριν δοῦ-
ναι· καὶ ἐλάττονα αἰτοῦ τιμή-

ὄκειμοι μὲν γὰρ τὴν πίστι
μορμίθιασαι τὸ· οὗτοι δὲ
καὶ τὴν ὄψει· καὶ πολλῷ σαφέ-
στερον· εἰδὼς πῶς παμπό-
λλαι αὐ πρὸς σωσαι πίστιν
μή; ἀλλὰ κρείττονα μορφοῦ κεί-
δοντας εἰκείμοι σταμβλλομέ-
ας· ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἐπιθυμοῦντ-
οὐκ ἀμβλὺ εἰ ἀμφοτρίου τιρὸς
καὶ σήμαι τίου θῦ λῶσαι· ἐπὶ
θύμησαι ἀμ· ὑμεῖς οὖν ἀ-
λούσαντες τὴν παραμολὴν
τοῦ ἀτίεραι τος φησι· καὶ
ἔτι τὰ σύμπροσθεν ἐπι-
λαβόμενοι μὴ ἀλίμμ· τὰ ἀπίερ ἐπ
θυμίας καὶ ἀσουδῆς· τὰ πὶ
ἐιδηλίας καὶ ἀμαρτίας·
τὰ πορίχρηματων καὶ ἀ-
κτημοσύνης· δάκρυσι τὴν
Κ ζῆθυμίαν λύων· καὶ τὴν ὑβ-
τὰ σθυμῶ φθλείαν· εἶτα
καὶ τῆς ἀρχῆς διαφόρους
ἁσάμενος τρόπους· φιλάν-
θρωπος γὰρ ὢν οὐ μίαν ἁδὸν ὁδόν·
οὐδὲ εἰς πάντα μὴ τὸν
κατὸν ποιήσηι δέξασθαι σύν·
ἀλλὰ καὶ ὁ τὰ δεκάκοντα ποι
ῶν σῶσαι· καὶ οὐχ οὗτος
μόνος· ἀλλὰ καὶ ὁ τὰ τρία
κοντα· τοῦτο δὲ ἐποίησ-
ἀκολουθ κατασκάλαβω
τὴν σρίαν· καὶ σὺ τοίνυν

τὰ περὶ τοῦ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους καὶ τοὺς ξένους

† ὁμοίως ιβ̄ς †

† ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν· ὅτε δὲ ἔβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια· προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν· οἱ δὲ δοῦλοι λέγουσιν αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ φησιν· οὐχί, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον· ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῆναι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

† φυλλ. ϙ̄ †

τοῦτο ὡμοίασεν ἀφορισμῷ· καὶ τοῦτο παρόμοιόν ἐστι τῷ διδάξαι αὐτὸν διὰ παραβολῆς· ἐπεὶ ἐκήρυττον ἐν παραβολαῖς· Ἡ παραβολὴ δ̄· ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου καὶ φθορᾶς ἐστιν ὁ λόγος· ἐν γὰρ τούτῳ τῷ τῆς τοῦ διαπολουμβθοδείας τὴν ἀμελήσας αὐτῆς παρεισάγει τὴν παράνομον πολλαῖς ἐπιχρωμένην ἀντὶ τοῦ ὁμοιόμορφον ὡς τῷ κόσμῳ καὶ τὰ τοῦ διαβόλου πράττειν· διὰ τοῦτο οὖν καλὸν ὁ κατὰ τὴν βοικόπωσιν τοῖς τοιούτοις ἀφορισμὸν καὶ τὸν πρόσωπον τῆς ἐπιμελείας· ἐν γὰρ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους δ̄· οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀρχιποίμενος ἐν τῷ θεωρεῖν τὸν κίνδυνον τοῖς μαθηταῖς τῆς σωτηρίας τὴν φυλακὴν ἐπιτρέπει· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχομένων

μοισ· δ᾽ἀκμυσι δὲ καὶ
τιὼ πολάμιωμεν τὴν
ἀλλὶ ὅθαμ οὔσαμ. ὁ πορ
καὶ λὶ τοῦμ πραγμάτωμ
δίκμασι σμαρτυρᾷ· καὶ
γὰρ μεθ᾽ τοὶσ προφλί
ταμ· οἱ τδυδο προ φλὶ
ταμ· καὶ μεθ᾽ τοὶσ ἀπο
φόλοισ· οἱ τδ᾽ δδποφο
λοι· καὶ μεθ᾽ τὸμ χῦ· ὁ
ὰν τίχριασ· ἀμ γὰρ μὴ
ἰδλι τίμμελόσθαι ὁ διά
μολοσ· λὶ τὶ σι μβπιμου
λδυσει· οὕτο δωι χιρᾷ
οὕτο οἶδ· καὶ μῶν τοί
μων· δωρ δλιὲ εἶδμ ὅ τι
ὁ μὲμ δποίμαδν δικαιο·
ὁ δὲ δξλίκομ τα· ὁ δὲ
τριάκομ τα· ἄλλωμ
ὅρχασι λοι πο μὸ δόν·
ἐ πεὶ γὰρ ἂρ πάσα μ οὐκὴ
δωλίθλι τὸ ρι ζομ δμ· ὃ
δὲ δπο πομίζα· οὐ δὲ
καταικάμσα· δ᾽ ἡ ὅρασ
ἀπάντι σ δωι μοὺ λάξ·
πα ρὰ μμά λλο μ τὰ πα
ρ᾽ ἑαυτοῦ· καὶ τί δια φὲ
ρου σι μὸι καὶ δύδομ τα
ϐ᾽. τὸμ τιὼ ὁδὸμ μὲ
μὲμ φμ· ὁ τι δικᾷ δύ δὲ
σσι κρ πα δῶμ. οὐ δὲ γὰρ

ρι ζομ θλῖψαι ἀφ ἡ κόμ·
ὁμ ταῦθα δὲ· πλέο μ ©
ὁ δὸλί θλι τὴ σ μιλιαμῆ σ·
ταῦτα δὲ λέγ ὁ χῦ· πα
δύσο μλῖμᾶσ δ᾽ ἀσπα σαι
τὸ σ᾽ ἁρ μο ρᾶσ θαι· καὶ γὰρ δικᾷ μασ δι αφ ύγ ῆ σ
τὰσ μᾶμ ασ φ ἡ σῖμ· ὁ
σα μ καὶ ἑ τέ ρα μ πλέ ῖμ·
ὅσ σπερ γὰρ δικᾷ δι αὐ
τὴ σ ὁ δοῦ καὶ τὴ σ πό
ρασ καὶ τὸμ αὐ κα μ
θὸμ· οὕτο καὶ ὁμ ταῦ
θα δι᾽ ἀ τοῦ ὑ πο μο υ λι ᾶ
πο λέ σαι μέ θα· ὅσ σπ
δ᾽ ἡμ δικοῖσ φυ μα κλῖσ
σᾷ· δι ὸ λι αὶ ὁ λέ σθαι· ὁ δὲ
ὑ πο μέ μα σ᾽ ὅσ πλοσ·
ὅῦ τοσ σπο θλί σθαι·

Τοιοῦτόμ τιγ᾽ ὁμ δ καὶ
πα ρὰ τιὼ ἀρ χῶ· πολ
λοί γ᾽ ὧμ τὸμ προ φα τό
τα μ· πο μ κροὶσ ἰ σά ρμ
τὸ ἀμ δρασ ὁμ ταῖσ
ἐκ κλη σί αι σ ἀ ρ᾽ ἐ πι ἀρ
χασ κρ υ πτο μέ μ οι σ· πολ
λιὼ ὑ κο λί αμ τιλὶ τοι
αὐτὴ ι πα ρ᾽ ὃ τε χο μ ὁ πι ω υ
λῖι· οὐ δὲ γὰρ πό μ ο μ
δ᾽ ἡ τὸ ι δ᾽ ἁ μὸ λο ι λοι πό·
ὃ τ᾽ ἀὶ ὁ μ ὁ κεῖ μ οι σ᾽ ἰ σ᾽ ὁ μ ὁ

ἐρῶ

ἀ.

φυτεύσει· καὶ πᾶσα δυ
ναστὸν μὴ καλεῖν
θ^κ· τὸν μὲν οὖν φυσι
κὸν λόγον. οὐδὲν ἀπόν·
τὸν δὲ τῆς προαιρέ
σεως. δυνατόν· διὸ
παῦλος ἔγραφε· μήτε
φάτε· αἱ μὴ κατὰ τὴν πί
στιν· ἢ ταῦτα δείκνυσι καὶ
πρὸ τοῦ τὸ πρᾶγμα·
οὐχὶ μᾶλλον τὸν μόνον·
μετὰ γὰρ τὸ γεωργηθῆ
ναι τὴν ἄρουραν· καὶ
μὴ χέρσαν εἶναι μηδὲ
βόσκ. τότε ἐπισωρεύει
οὗτος· καὶ θάλαττα καὶ
οἱ ἀέρια κοὶ πετεινὰ
οἱ δὲ οὐδὲν δεῖται τρόπ. ἵνα δὴ
ἀνεκτοδοχίαν ἐμφαίνου
σι τὸν ἑαυτοῦ μισθόν· οὐ
Κ δὲν τοῦτον δὲ μόνον· ἀλ
λὰ καὶ δίκτυα μετὰ ταῦ
τα· μετὰ ἀκριβάσαι αὐ
τὸν ἐπιγράφει τὴν
σκληρὰν ἅπασαν· ὅτε
γὰρ ἐμάσησαν ὁ χόρτ
καὶ ἦραν τὸν βοτόν
τότε ἐφάνη καὶ ταῖς
βάμιαι· ὁ πᾶσα καὶ οὗτοι
ποιοῦσι· παρὰ μὲν γὰρ
τὴν ἀρχὴν· συσκιάζ

σιν ἑαυτοῖς· ὅταν δὲ
δὲ πολλὴν λάβωσι
τὴν παρρησίαν· καὶ
λόγχην τοῖς μετ
ταδιδῶ· τότε τὸν ἰὸν
ἐκχέουσι· τίνος δὲ
Ε ἕνεκεν ἐφείτο τοῖς δού
λοις μέχρι τοσούτου
μηνύειν· ἵνα ἐξάκις ὁπὶ
ὀυδεὶς αἱρεθῇ αὐτοῖς·
ἐλθὼν δὲ ἅπαξ αὐτὸν καλ
λεῖ· διὰ τὴν ἐξουσίαν
ἐκείνην· ἵνα μὲν γὰρ βοπή
ρᾳ. καθαίρεσιν· ἵνα δὲ
ἀρχὴν τῆς ὀπωρᾶς·
οὐκ ἀπὸ τῆς ἐξ ἴσου·
ἀμφότερα τὴν ἐξουσίαν
ἐλθεῖν ἐφέρετο· ὁ γὰρ
λόγος ὅτι μὲν ἀλλοτρίους
ἵνα δὲ φιλῇ· ἵνα ἴσους
αὐτοῖς· ὁρᾶς δὲ καὶ ὁ
Γ τέρπων τὸν διαπόλου
τὴν καὶ κουρίαν· οὐ
γὰρ πρὸ τούτου ἔπαυε·
ὅπου δὲ ἵνα μὴ δὲ ἔχῃ ἀν
πολέσθαι· ἀλλ' ὅτε ἦν
ὥσπερ τὰ σώματα μερι
σθῆναι· ἵνα τὴν σοῦ
δὲ ἵνα μὴ μίμηται τοῦ
γεωργοῦ· οὕτω πρὸς
δικάζομεν ἐλθεῖν δὲ ὥσπερ

πάντα τὸν πόλεμον. εἰκότως εἰ
Δὲ καὶ τὸν μοιχεύοντα τὴν
φιλοτεκνίαν· καὶ γὰρ
ἐπὶ τέκνοις τὰς ὑβρεις τὰς
γυναικείας ἀμύνασθαι.
ἡ καὶ μᾶλλον διακωλυομένους
τοιούτοις μὴ ὑβρίζειν τοὺς
μὴ τὴν ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐκ
κλησίαν ἀλλὰ τὴν καθ' ἡμέραν
ἀγορὰν ἐπὶ τὸ δικάζειν. ἀλλ'
οὐδὲ τὸν κατὰ μέλη
θάνατον μᾶλλον ἀποκτεῖναι
ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς κα
τεωτέρω. διὸ καὶ ὁ
πάντα τὸν πόλεμον ἀπὸ
ξένλασι τοῖς οἰκείοις. Σ
οὐδὲ τοῦτο ἀπολύσει τὴ
τοῦ ἀνδρὸς. οὐδὲ γὰρ ἑαυτοῖς
ὑπὲρ τέκνων μάχονται· ἀμφὶ αὐτοῦ
δὲ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ποιοῦνται
ὑβρίζεται, τί ὧν ὁ δὲ τοῦτο
τῆς κωλύειν λέγομεν·
μᾶλλον τὸ δικάζεσθαι τὸ
ἅμα αὐτοῖς τὸν εἶτον·
τοῦτο δὲ ἄλλο κωλύ
ειν πολέμου γίνεσθαι
καὶ αἵματα καὶ σφαγὰς
ὑγρὰ δεῖ ἀμαρεῖν ἀμαρ

τικόν· ὃ δὴ καὶ πόλεμος
ἀπομνδοσιμβλημάς
τῶν οἰκουμένων εἶναι
γένεσθαι· δυσὶ τοίνυν
Γοῦτοις αὐτὸν ἐστὶ καὶ τὰ
τοῖς λογισμοῖς· ὅτι
μὲν· τὰ μὲν τὸν σῖτον μ
ὑλαμᾶν ἐβρεσθ.
τὰ καταλύεσθαι
τῶν κόμων ἁπάντας
αὐτοῖς· ἀμιάτος μὸν
πᾶσι· ὅστε ἡμοῦλει
καὶ κολάσθαι αὐτὸς
καὶ χωρὶς τὰς τοῦ σίτου
ὑλάμος· ἀμάμφημον
τὸν πρὸς κόμτων καὶ
ρόν· τὸ δὲ ὅτι μὲν ὑκρι
βῶς ἐστὶ καὶ αὐτοῖς
τὸν σῖτον· ἐπὶ τοῦτο δ[ε].
ὅτι ἡμᾶλλοι τὸ κινεῖν
ὅπλα· καὶ κατασφάτ
τειν τοὺς αἱρετικούς·
ἀμάχεσθαι πολλοὺς καὶ
τὰ μάχεσθαι ἀπαύ
τὸν τὸν βίζαντίον.
πολλοὺς δὲ καὶ συμβαίνει
λέσθαι καὶ γίνεσθαι σῖτος·
Ἀμτοίνυν πρὸ λαμόντος
αὐτοὺς διακρίζεσθαι μὴ
μάχεσθαι τοὺς μέλλοντι

καὶ σὶ τομβρέχθαι· ὁτὰμ
δὲ μὴ δθμικρὸν δάμαρτὸν
ἀπόλλυσθαι· τότε αὐτὸς
ἀναγκαίως ἐλεύσεται
τὴν τοῦ θεοῦ δίκην·
ὁρᾷς γὰρ τοῖς ὑβρισταῖς
βοῦ· συμβέβηκε πρὸ τοῦ
τὰς Σοδόμα· διατί
ῥᾳστὸν μὴ ἐμοὶ καὶ σοὶ
θεοσεβοῦσι· ὅσον σεαυ
τὸν μόνον ἀμαυτοῖς
τοῦσίτου· καὶ δήσατε
αὐτὰς ὡς τάχιστα· ὅστε καὶ
ταικαὶ ἀναιρεῖσθαι αὐτοῦ· τὸ μὲν
δὲ σῖτον μὴ σεαυτῷ ἀγάγητε
ἐς τὴν ἀπόθεσιν·
ἀλλὰ καὶ παραπολλὺν
παρέβαλε θμικρὸν αὐτοῖς μᾶ
λον ὁμοίως ἀπολέσθαι
καὶ σὲ τὸν ὧδε θμικὸν
καὶ σὲ μάλιστα· ὅτι
ἐπὶ σοὶ τρίτον μέρος ἀπόλ
λυται καὶ σὸ ζῆθι θμ. Σ
ὁρᾷς αὐτὸν παρ᾽ μὴ τὸν σὸν
ζῆλον τὸν σεαυτοῦ μὴ
παραλάβῃ· ἐμαυτὸν λέ
γω· καὶ τὴν ὠφέλειαν
σοι ὡς μὴ ταῦτα ποιοῦντι· Σ
τοῦτο μὲν αἱρεῖ τὸν φό
βον διὰ τῆς παραι
λῆς

γένεσθαι σὶ τοῦ· ὁ δὲ
χορεῖ μὴ φάναι λάβοι Σ
γένεσθαι μὴ τὸν ζῆ
ρῶν τὸν· ὁ τοῖς μὴ καὶ
τὴν εἰ μὴ αἱρετικοὺς καὶ
τὸν ἀμαρτωλὸν
ἀφομοίωσε καὶ
τὴν ἐμὴν ἁμαρτίαν
ἁλλὰ ἐμοὶ καὶ
σοὶ ἀλλὰ μὴ
ἀλλοῦ μὲν μὴ τὸν ζῆ
μιαν· τότε ὁρᾷς τοῖς
ὑβρισταῖς· συλλάβετε
πρὸ τοῦ τὸν ζῆ μιαν·
καὶ δήσατε αὐτὰς δὸς
σεαυτὸν· πρὸς τὸ καυτοῦ
καῦσαι αὐτοῦ· πάμμ
μαμμιλίσκεται τὸν
τὸν μίαν μὴ ἡμᾶς τῶν·
τὸν μικρὸν τὴν μὲν τοῦ σαν
γόμενον καὶ ζῆ· ὁ τὸν δὲ
μὴ δὲ μὴ ἐμὲ καὶ μὴ μὲν
τοῦσίτου· φείδεσθαι
χειλί· ἀχρεῖ ζῆ μὲν αὐτὸς

τοῦσιμάπροσσομφαλὸν
ὡς τὴν πλατὺν αὐτοῦ·
καὶ δεικνὺς ὅτι πολὺ
πρὸς θικτανθήσεται τὸ
κέντρον· διὰ τοῦτο τὸ
λαχανοῦν τὴν εἰκόνα
ὡς μέσον μήκους· σφόδρα
δοικεῖαν τῇ σφαίρᾳ·
ὁμικρότερον μὲν ὃν
διὰ πολλὰ τὸν σπέρ
ματος· ὁ τὰν δὲ αὐξη
θεὶς μείζων τὸν λαχα
νοειδῆ· καὶ μίσχον λαβὸν
δένδρου· ὡς τὸ πολλάκις
τὰ πολλὰ εἰς αὐτοῦ οἰκου.
καὶ κατασκηνοῦν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· τὸ
γὰρ μεγέθους τὸ τοσοῦτον
ριον μὲν δείξασθαι λίαν
λίθος· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ
πολὺ τοῦ κτίσματος
ὅταν ᾖ· καὶ γὰρ ἀπὸ
σπερμάτων βραχυτάτων
οἰκοδομὰς μεγάλας
ποιοῦσιν· καὶ πάν
τα μὲν λάττους· ἀμφὶ
πασσόφως εἰδὼς μεγάλη
λίαν ἐν ἑαυτοῖς δύναμις.
ἐξ ὀλίγου πολὺ πᾶν τὰ
χὺ τὴν σοὶ κουμένην.
εἶτα καὶ πλείω ξύμπα
σιν προστίθησι

τῇ ἰδικόμι. μέρον· ὁμοίᾳ
δὲ μιμήσασθαι τὸν σύ
μπαντα· μὴ γὰρ μοι
τοῦτο μέρος· τί δὴ μισό
μενοι δὲ δικαίως·
ὡς πολλοῦ ὄντος
τοῦ τοσοῦτον· καὶ γὰρ
τοῦτο αὐτὸ μάμμαν ἐμοὶ
ποιεῖ τὴν ἰχνευδικλάμ
τας· τὸ ἁμαμήλωμα τὸ
πολλὸν καὶ μὴ φυγάν·
ὡς πρόωικαὶ μὴ ξύ
μη· τότε τὸ φύραμα
ζυμοῖ· ὁ τὰν ἀμίσγομέ
νον τοῦ ἀλεύρου· καὶ ὃ
χάπολὺ σάμισ· ἀμφὶ οὗτος·
ὡς τὸ καὶ μιμῆλωμα· οὐ

Καθάπερ γὰρ αὐτὴ τὸ πο
λὺ ἄρτυρομεθοίακοσμ
εἰς τὴν ἑαυτῆς ἰσχύν·
οὕτω καὶ ἡμᾶς τὸν πάν
τα κόσμον μεταπάσ
τε· καὶ ὁρᾶν σώφρονα·
τὰ γὰρ τῆς φύσεως πά
ρεστι· δίκαιος· ὅτι ὡς
πρὸς δικεῖναι ἀμφιχορεύ
σομεν ἡγεμόνα· οὕτω
καὶ ταῦτα· μὴ γάρ μοι
τοῦτο μέρος· τί δὴ μισό
μενοι δὲ δικαίως·
ὡς πολλοῦ ὄντος
τοῦ τοσοῦτον· καὶ γὰρ
τοῦτο αὐτὸ μάμμαν ἐμοὶ
ποιεῖ τὴν ἰχνευδικλάμ
τας· τὸ ἁμαμήλωμα τὸ
πολλὸν καὶ μὴ φυγάν·
ὡς πρόωικαὶ μὴ ξύ
μη· τότε τὸ φύραμα
ζυμοῖ· ὁ τὰν ἀμίσγομέ
νον τοῦ ἀλεύρου· καὶ ὃ
χάπολὺ σάμισ· ἀμφὶ οὗτος·
ὡς τὸ καὶ μιμῆλωμα· οὐ

γὰρ ἃ τῶν μὲν θηκῶν μὰ πλ̄χ·
ἀλλὰ δίκρυτον· οὕτω καὶ
ἡμᾶς· ὁ τὰ μικρὰ λιθη
τὸν καὶ ὑμᾶς θητὸν τοῖς
πολεμοῦσιν ἡμῖν. τὸ
τὸν αὐτὸν μὲν ὁρίζεσθαι·
Καὶ καθάπερ δικάμηκα
ταχόμμυται μὲν. οὐ
κάλφαμίζεται δὲ· ἀλ
λὰ καὶ κατὰ μικρὸν περὶ
τὴν ἑαυτῆς σέξιν ἀπά
ταις ἁρμαπτοῖς. τὸν αὐτὸ
τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ κη
ρύγματος τοῦτο συμβή
σεται· μὴ τοίνυν ἐσθίει
δλίτας ἀλλὰ σῴζεσθαι
τὰς ὑπὸ χάριτος. φοιλι
θῆτε· καὶ γὰρ καὶ οὐ
τως δικλάμπτεται καὶ
ἁπαλὰ μὲν ὁρίζεσθε
δὲ· τρία δὲ σάτεα
ἐν ταύθα. τὰ μὲν ἀλλὰ
εἰρηκεν· οἶδε γὰρ τὸν
ἀριθμὸν τοῦτον. ἐσθ
λὴ θοισμαμμάειν·
μὴ θαυμάσης δὲ. ἵπ
ρια σὰ λέξας διαλλάμβ
μος. κόκκου καὶ ζύμης
ἐμνήσθη· ἀμοῖς γὰρ διε
λέξατο ἀνθρώποις καὶ ἰδί
ώταις. καὶ δεομένοις
ἀπὸ τούτων μάθωσιν·
οὕτω γὰρ ἦσαν ἀφελεῖς.
ὥσ καὶ μαθεῖν ταῦτα πάν
τα. δθλιθῆ μὰ ἐρμηνέ
ας πολλῆς· πρὸς τοίνυν
ἄλλήμων πρὸς δὲ εἰσί·
μαν θαμβάσαμεν τοῦ χῦ
τὴν δύναμιν. ὁρᾶν τὸν
τὸν πραγμάτων τλῶν
ἀλλήλων· καὶ δικαιό
ρως ἑαυτὸν πρόσκυ
μείτωσαν· ὅτι καὶ προ
ᾧ πὸ πράγμα τοσοῦτο·
καὶ δι' ἡμᾶς· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐπὶ μὲν τλῶν δύνα
μιν ὑμᾶς τλῖ ζύμῃ·
διὰ τοῦτο καὶ ἀμφοτέ
τοῖς πολλῆ τοῖς αὐτοῖς
πιστεύομεν· ἵμας μὲν
τὸν δὲ ἐμῶν τοῖς ἄλλοις
τὴν σὺν βράσωσιν ὅλο
ως· μὴ δθλ τοίνυν ὁ
λιγότλη ταῦτα πάλαι.
πολλὴ γὰρ τοῦ κλῆ
ματος λίδύναμις· Σ
τὸ ζυμοῦν ἅπασαν.
Ζύμη μὲν ἐστὶ τοῖς λοι
πὸν πάμμ· καὶ καλεῖ
πρὸς πλῆθος· ὅταν
ἐπὶ λάμψῃ ταῖς ὕλαις· τὰ
λίδλη κατασκευάζεται

Ὅτι βιόσορθος· καὶ πράξεις ἀγαθαί. πλέον τοῦ σημεῖα ποιεῖ
ἱκανὰ ἐπιστρέψαι τοὺς ὁρῶντας:

ποιήσαντι τὸν φλογὸς ≑ σαν; ἀλλὰ τὰ σημεῖα
προσοδικὰ ὄντα τοῖς ≑ φλισὶ μὲν ἔχομ. οὐ τὰ σημ
ἄλλοις δώσει σιμ. οὐτε ≑ μᾶλλον δὲ καὶ τὸ σαυτοῦ
δικαιοτὸ κλῆρημα· ἀμ ≑ ὑποίησον· μέχρι τοῦ τ
μοῦ κἄν τοῦ πυρός· ἀλλὰ ≑ προ καμύμασι κἀκρι
ζύμην· τί δὲ πάσχ: ≑ σθῆναι τὸν λιμὸν ἡμέρας
ὅτι οὐ τοῦ πυρός ἐστιμ ≑ ραθυμίας. τοῖς θαύμα
δικὸν τὸ ὅλον· ἀλλὰ καὶ ≑ σι μὲν δικείμοις· σοφοὶ
τοῦ μὰν ἀπομάγμα μὴ ζύ ≑ γὰρ καὶ δαίμονας δι
λον· ἐν τούτῳ δὲ· τὸ ≑ καλόμενον· ἐπεὶ δὲ
ὅλον μὴ ζύμην ἐρεῖ ≑ τὸν ἀνομίαν εἰργάσα
ται διὰ τοῦτο· ἡ δὲ ἀμ ≑ το· οὐκ ἄρα μόνον τοῦ θεοῦ
θ ρτωσι δὸς δικαστὴν ≑ παρὸ ἀγγέλους καὶ δικ
οἰκουμένην ἅπασαν ≑ λάσθησαι· καὶ τί πο
ἐζύμωσαν· ἐν μόνον σο ≑ τοῦ ὡς τὸ μέγα καὶ σε
κὸν ἡ μὴ μία καὶ κενὴ ≑ αὐτὸν σάθειεν. τὸ χρὴ
δόξα· ὅτι μὴ τὰ μὴ τοῦτο ≑ κατὰ φρονοῦντα·
τὸν σὺν τοῖς ὀλίγοις ≑ τὸ δόξαν ὑπερορᾶν·
θεοῦ· ὃς μυρίοις κό ≑ τὸ τὰ μέτρια μὴ ἀπο κλ
σμοις ἀρκεῖ μὴ χρῖναι ≑ λάχθαι μηδὲ τι κατὰ μ· ὡς
γνώσθαι ζύμης· ἀλ ≑ ἡμᾶς μὴ τοῦτο ἔχομ·
λὰ δικεῖμοι φλισὶ μὲν ἀπο ≑ ἀμφὶ δὲ δοῦλοι τοῦ μὴ τὰ
λοιλῖσαι· καὶ τί τοῦ ≑ θεοῦ λῖσαι· ἐκ καὶ μυρίος
το· οὐχὶ τοῦ μὴ αὐτοῦ μοι ≑ μὲν κρὸν ἰάνειραι· οὐ μὲ
μὲν ἔχομ; οὐκ ἐν μὲν πόμ ≑ μοι δὲ οὐδὲ μὴ ἀνὸ φλισι σᾶ·
σι μὲν ἐρράφησαν; οὐ τοῦ μὴ ≑ ἀμφὶ καὶ ἀπαυτοῦ μὲν
αὐτοῦ μὴ ἀπὸ λαυσαν; οὐ ≑ ὧν ἐν μοὶ σθησαν ἡμᾶς
χὶ τὰ χμασι μὲν ἐχειρίσαν ≑ οὔτε σοὶ οἱ σὰ ἰμὸ σαν
το; καὶ γὰρ ἄμβλοι λῖσαν; ≑ ταῦ χῦ λάμπασμ· ὁ κὰ
καὶ γὰρ ἐζόωσ οὐ κατὸν ≑ τοῦ σῦ στὶν χάριν· ὃ
σι ≑ σι τοῖς

ἰσαάμμιν ἐποίησαν.
ὅτι πολὺ πλέον τοσαῦτα
ἀνήρτησατο· ὅτι γὰρ
οὐδὲν θαυμαστὸν ἡμᾶς
ἀμβλιστοὺς λέγοντος· ὅ
τι ἰσάμμιν μὲν ἐποίησε
σημεῖον οὐδέν·
Πόθεν δὲ θαυμαστὸς ὁ
κλίμαξ ἐφάνη το· οὐκ ἀν
πὸ τῆς παρρησίας τῆς
πρὸς τὸν μαθητάς; ὃ
κἀπὸ τοῦ ζήλου τοῦ
περὶ τὸν θεόν; οὐκ ἀπὸ
τῆς ἀκτημοσύνης,
οὐκ ἀπὸ τῆς μίμησις τῆς
καὶ τοῦ συμπολίτου καὶ
τοῦ ὁμόφυλου; τὰ γὰρ σή
μεια μετὰ ταῦτα ἀπὸ
ταῦτα ἐποίησε· τὸν δὲ ἰσαβ
ποιοῦσι σημεῖα ὁμόφυλοι
οὖν ταῦτα ἐζήλωσε λάβ διὰ
ταῦτα· σημεῖα μὲν οὐ
δέν· εἰ δὲ λάμπουσι τὰ
καὶ ἐστὶ μοι λίαν ἀδάμας
τος ὁ τοῦ πρὸ τοῦ αἰῶνος δὲ
κμύμενον· ταῦτα ἦν σημεῖ
ον ἐποίησε δὲ ἀδελφὸς
ος ἀλλ' ἀσφαῖρ τὸν
ὑρον δὲ ἀδελφὸν τὸν τοῦ ἰώσαι
ἄνδρα κατὰ τὴν καρδί

αν μου· ὁ δὲ σωφρονέστερος
ἰσαὰκ λέγει αὐτῷ· πῶς
ὄμμα κρὸν μίγαρον· πῶς
λέπρα μὲν κάθαρον· οὐ
κοῖσθα ὅτι τὰ σημεῖα·
ἐὰν μὴ λίμη φωμεν· καὶ
μάστιξ πολλαύκις; οὐ
τα γοῦν πολλοὶ τῶν μικρο
ρημάτων ἀπέχεσθαι σπου
δάζουσιν· οὕτω πολ
λοὶ τὰ μεγάλα μάταια ἀπέ
μολύθησαν· οὕτω σίμων
ἐξεμωλύθη· οὕτω σὸ τὰ
χα τότε ἐπιθυμήσαν
αὐκολουθῆσαι ἀπόδο
κιμεύθησαν· οὐκοῦν
ἀπὸ τῶν ἔργων δεικνύ
ουσι· καὶ τὰ πολλὰ
τοῦ ὠφελοῦσι κατασκευά
σεις· τοῦτο μὲν γὰρ δικαί
ων· ὁμοίως χρημάτων· ὁ δὲ
δόξης ἐφιέμενος πῶς
ἀπὸ τῶν σημείων· ἐζή
τουν καὶ αὐτὸ λόμενοι· f ἀπόκνη-τοι.
μὴ οὐδὲ ἐπιμόλις· καὶ
ἀρκοῦσι ὅροις· ὁ μὲν μὴ
ὁ τί κτεῖ τοιαύτην ἐπι
θυμίαν· ἀμμὰ καὶ ὀφεί
λει· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ
τὸν ὅμοιον θέλει τοῖς ὅ
μοιοις θήτας τοῖς ὁ

νο

ποιήσαντες σημεῖα εἰμὴ
ἵνα σημεῖον ἐπίδειξις. εἰ
πολιτείας ἀρίστης οὐ
κρίνεται; δῆλον ὅτι
τὸ δεύτερον. τοὺς δὲ
σημεῖα καὶ τέρατα
μᾶσον ἐντεῦθεν ἔχει. τὸ
πλῆθος καὶ ἡ στοῦτο κα
ταμίγα· ὁπτε γὰρ μίαν
ἀριθμὸν ἐπιδείκνυ
μος. ὡσὶ πᾶσαι ταύτῃ
τὴν χάριν· διατοῦτο
λαμβάνει. ἵνα τὸν
ἕτερον διορθώσηται
μίαν· ὅπερ καὶ ὁ χς· δι
ὰ τοῦτο τὰ θαύματα
ἐκεῖνα ἐποίησεν· ἵνα
ἄξιόπιστον φανερὸς
ἐντεῦθεν· καὶ πρὸς
ἑαυτὸν ἐλκύσας. ἀρ
τῆς ἐστὶ τὸ μίαν ἔσαι
μὴ διὸ καὶ τῶν πλέονα
ὑπερτούτου ποιῆται
σπουδῶν· οὐδὲ γὰρ τοῖς
σκληροῖς ἀρκεῖται μόνοις·
ἀμᾶ καὶ γόνυ μαλάττει
λει· καὶ πάσι λείαν ἐπα
γγέλλεται· καὶ τοῖς παρὰ
δόξοις ἐκείνοις τὴν θλ
ιβομένοις· καὶ πάντα
ὑπερτούτου πράγμα

τῶν ἡμερῶν; ἆρα
σημεῖον ἐπίδειξις. εἰ
πολιτείας ἀρίστης οὐ
κρίνεται; δῆλον ὅτι
τὸ δεύτερον. τοὺς δὲ
σημεῖα καὶ τέρατα
μᾶσον ἐντεῦθεν ἔχει. τὸ
πλῆθος καὶ ἡ στοῦτο κα
ταμίγα· ὁπτε γὰρ μίαν
ἀριθμὸν ἐπιδείκνυ
μος. ὡσὶ πᾶσαι ταύτῃ
τὴν χάριν· διατοῦτο
λαμβάνει. ἵνα τὸν
ἕτερον διορθώσηται
μίαν· ὅπερ καὶ ὁ χς· δι
ὰ τοῦτο τὰ θαύματα
ἐκεῖνα ἐποίησεν· ἵνα
ἄξιόπιστον φανερὸς
ἐντεῦθεν· καὶ πρὸς
ἑαυτὸν ἐλκύσας. ἀρ
τῆς ἐστὶ τὸ μίαν ἔσαι
μὴ διὸ καὶ τῶν πλέονα
ὑπερτούτου ποιῆται
σπουδῶν· οὐδὲ γὰρ τοῖς
σκληροῖς ἀρκεῖται μόνοις·
ἀμᾶ καὶ γόνυ μαλάττει
λει· καὶ πάσι λείαν ἐπα
γγέλλεται· καὶ τοῖς παρὰ
δόξοις ἐκείνοις τὴν θλ
ιβομένοις· καὶ πάντα
ὑπερτούτου πράγμα

ποιήσαντες σημεῖα εἰμὴ
ἵνα

τεύξεται. ἰμαὶ σαμβόλως
ἁρμόσηται· καὶ τὶ λέ-
γω; ὁ τὶ οὐχ ἅπαντα τοῦ
του ἐμβυκήσεται σοὶ
Γ ἀρά τι σὸ δώσει κεν ἡ πό-
μοι αἰρῆσθαι. μὴ κερδῶσὰ
μασᾶσαι μὴ τὸ ἰόμορ
πάντοῦ· ἰὰ διὰ τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ ἀπωθεῖσθαι.
πάνυ δεῖ μὴ δὲ μᾶλλο-
ὐκ ἐνδήλομ τὸ δεύτε
ρον; καὶ μᾶλλον τὸ μὴ μι
μεῖσθαι. τὸ δὲ ἅρπαγμ·
τὶ δέ· εἰ τὶ ἀστοι ἀφρύ
θμικὸν ποιῆσαι χορτο
χρυσόν. ἰὰ δῶσι θῆναι
πάντων τὸν χρημά
των ὃς χόρτου καὶ τὰ
φρυγῆναι· ὐκ ἂν τοῦ
τὸ δέξεσθαι μᾶλλον; καὶ
μάλα εἰκότως· καὶ γὰρ τοῖς ἀμοίοις τοῦτο
ὠνόμασται τὸ· ἅμα γὰρ εἶδον χόρ
Τ τον χρυσὸν γινόμενον.
καὶ μὴ θαυμάσῃς καὶ
αὐτοὶ λανεῖν τὶ τῶν δώρα
μεν. ὅσα θρόσιμα· ἢ
κυζήθη ἂν αὐτοῖς ὁ τῶν
χρημάτων ὄρος· εἰ
δὲ ἅδομεν χόρτου τοῦ
χρυσοῦ πάντας καὶ τὰ
φρονοῦντας καὶ ὑπὸ
ῥοπὰν τάντας. πάλαι ἂν
τὴν ὁμόσε πάντα σὰ
τὴν ἁλόσαν· ὁρᾶς ὁ
τὶ ὁμοίσεται μὴ φό
λεῖν δώσεται; οὐ δὲ
λάθομεν· οὐχὶ ἂν μὴ κά
σης· οὐδὲ ἂν σὺ κίκερ
σποδὸν ὑπὸ ἀρόσης·
ἀμβὰν χρημάτων ὑπε
ρίδης· ὡς ὑπὸ θρὶ δεῖν
χελί· ἐὰν φιλόαργυ
ρῇς· ἐὰν δὲ ὡς πειμᾶν τὶ
τὸν ἄρτον σου· ἐὰν θυ
μοῦ κρατήσῃς· ἐὰν δὲ
μοδοξίαν δὲ κιάλλιος· ἐὰν
μὴ σὶ καὶ ἰαν ἐὰν δλιος· ὃ
τι γὰρ καὶ αὐτὸς ὄψεσθαι
δεῦρ· μάθοις γὰρ ἂν
ἀνὼ δμοῦ ὁ τὶ ὠρᾶς ὄσει
μὴ καὶ ταῦτα φόβος τὴν καρ
δίαν· ὐκ εἶπον ὁ τὶ
Ε μήκυσαι· καὶ τοιγὰρ
χρημάτων εἶμὶ τὰς τῶν σα
ράκοντα λίμβρας· ἀλ
λὰ σὺ μέλει τοῦτο· ἀμφὸ τὶ
ὠρᾶς ὄσε μὴ καὶ ταῦτα εἰ
μὶ ὅσ τὴν καρδίαν· καὶ πά
μμ πόλλων ἐμαυτοῦ.
ὐκ ἅπτων ὁ τὶ μὴ κάλλε·

ἀμμὰ πασῶν τὸ παραπλήσιον
μεμορμύρειν ἔοικε. χρὴ
καὶ τοῦτο μεμνῆσθαι τοὺς
πολλὰ κρίνειν ἁμαρτά-
νοντας μάλιστα μὲν
ἀργύρου καὶ χρυσοῦ μάλιστα
μὲν χαλκοῦ δὲ τοῦτο
μὲν ἴσως τοῖς ζῴοις
μὲν οὖν τοῦτο δὲ
λέγω· οὐχὶ μνᾶς εἶναι καὶ
κίβδηλον μὴ γίνεσθαι τὸ ἀλ-
λὰ καὶ σφόδρα εἶναι
μῶν· ἀμφὶ δὲ ὁ τάλαντος
ἀλλοῖον μὴ μεμορμύρειν.
τοῦτο μὲν οὖν ἔοικε
ἀρκεῖν εἰς παρίσωσιν ἡμῖν·
τὸ δ' ἑξῆς τοῦ χορηγοῦ
τὴν σάρκα σχοῦσαν μέ-
ρος· τὸ γὰρ μέγιστον· οὐ
γάστηρ καὶ ὀπίσθιον καὶ
ὀλβιομεσώνη· λίχνος καὶ παρ
ῳδία· ἐπισκοπτικόν τι ὄζον·
ὥστε δοκεῖ μοι οὐλόθριξ ἀπὸ
λοιμοῦ γίνεσθαι ἴσως. οὐ
δὲν τὸ κωλύον· ἀρκεῖ
γὰρ τοῦτο τὴν ἀρχὴν
ὀλβιοθόμυρον μὴ
δὲν ὄφελος τοῦ μύκτηρος
ὄζειν· μηδὲ σκοτόμμα
ἴσως ἢ ἀμαυρὸν ἢ
ἀλλοῖον· ἀλλ' ἅμα μὲν γὰρ ὀπτὰ
ὄζειν καὶ ὀφθαλμοὺς

μεμορμύρειν δοκεῖ. ὁ δὲ μάμμο-
ὁ τὰμ ἁμαρτίας ἀπαλ
λαττόμενος ἴδοι τυχόν·
καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο μιδῶσι
μισοδικεῖ μου λιμφάλη·
δὲ τὰ τοιαῦτα ἀπορθαμβῶ
ὀχῶ· ἵνα τοῦτο μὴ κατα
λύσῃ· διὰ γὰρ αὐτὴν τὸν
θάνατον εἰσήγαγε· δὲ
αὐ τοιαῦτα τὰ ἄμφω κατα
γέλαστα· ἀν τοίνυν τοι
αῦτα ἀμβλήσῃ· ὄζει δικοτας
τοῦ δι' αὐτοῦ μου τὰ μοῦρα·
σωθρι τας αὐτοῦ τὴν
κεφαλήν· κατόμνυσας
αὐτοῦ τὴν ἰχνὰ ἀπαλά·
δὲ ἄπαγε τὸ αὐτὸ
πεδον· ἀπαντα μοι δὴ
μείονα ὑποδέχεσθαι μᾶλ-
λον· οὐκ ἐμοὶ σοῦ-
λότος· ἀμφὶ τοῦ μαικα
λίου παύλου· ἅπαξ μὲν γὰρ
ἔλιμοῦτο τὰ χαρίσματα
ταῦτα κρείττονα· ἐπὶ
δὴ καθ' ὑποβρυχίων ὁ
δὸν ἐμοὶ δείκνυμι· οὐ
κοδιήγαρσκιμόν· ἀλ
λὰ ἀράτην· τὴν πάν
τα μερίζαν τὰ μάταιον·
ἀν τοίνυν ταῦτα ἀσκῶ
μεν· καὶ τὴν δικταύτης

σιμ τὴν αὐτοῦ· καὶ τὴς
ἁμαρτίου ζωὴν ἀπομάξω
σωμεν· ἵνα σὺν τοῖς ἁγίοις τοῦ
τοις λιμὰς ὑπὶ τυχεῖν·
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ᾧ ἡ δό
ξα καὶ τὸ κράτος σὺν
τῷ ἁγίῳ πνι· ἀμήν·

+ ταῦτα πάντα ἐλάλη
σεν ὁ ἰς· ἐν παραβολαῖς
τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς
παραβολῆς οὐκ ἐλά
λει αὐτοῖς· ὅπως πλη
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου· ::

δὲ μαρκος φησὶν· ὅτι
καὶ ἐκ τοσούτου δύναμαι τοῦ κυ
εἰμι· ὃ λέγει αὐτοῖς τὸ μέ
γεθος παραβολαῖς· εἰ
τα δίκαιός οὐδὲν ὄφε
λος καὶ μοι τοῦτο τοῦ ἁγί
ου πνος τὸ προφήτην καὶ
τοῦτον προσαμαυρῶν
τα τῆς σοφίας καὶ
τὸ μέγεθος· καὶ διδά
σκων ἡμᾶς τοῦ χυ τὴν
μακαριότητα· ὅτι οὐχὶ μα
κροθυμεῖν αὐτὸν
εἰς ὀργὴν τοῖς ἁμαρτάνου
σιν· ἀλλὰ μᾶλλον

φιλοσοφίαν ἀσκῆσαι.
οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ
μᾶς ὧδε τοῦ ἁγίου
ἀσκεῖν· οὐδὲν ἐκβρδα
μοῦ μεμνῆσθαι τοῦ σημείου·
Γ αὐτὸ ὃν ἀσκεῖν τοῦ μοῦ
τοῦ· ἀφ' ὧν ἀφορμοῦνται οἱ
ἀπόστολοι μεγάλοι· τοῦ
τοῦ ζηλοῦν σωμεν· ἀπὸ
τοῦ ὁρμᾶν ἀφορμοῦνται δικαίοι
μεγάλοι· ἄλλου σωμάρμ
τοσοῦτου· ἰδοὺ ἡμᾶς
ἀφῆκαμεν πάντα καὶ
ἠκολουθήσαμέν σοι·
τί ἄρα ἔσται ἡμῖν· οὐκ ὃ
σον καὶ τοῦ χυ λάφρυτος
αὐτοῖς· ὅτι διὰ δόξ
καυθρόμους καθίσθε
σθε· καὶ ὅτι πᾶς ὅστις
ἀφῆκεν οἰκίαν· ἢ ἀδελ
φοὺς· ἢ πατέρα ἢ μητέρα· ὃ
κατομπαστασίομαλλή
ψεται ἑκατονταπλασίονα καὶ
κληρονομήσει· ἀπὸ
Γ τοῦ τοίνυν ἑαυτοὺς ἀπο
φήσαντες τοῦ μισθοῦ
κῶν· ἀφ' ὧν θαρρήσωμεν
τοῖς τοῦ χυ· ἴμα καὶ τοῦ
δικαίου φόλου μνήσθω
ἴσοι καὶ τὰ τῶν ἀποφω

ἀβλάβη. διπλόγραφ. Ὃ
χωρὶς παραπολήσου
δὲ μὴ βάλῃ αὐτοῖς. καὶ
τοιγε πομὲν χωρὶς πα
ραπολίσει εἶπεν. ἀμφὶ
τότε οὐδέν. καὶ ὁμοί
οὐδεὶς αὐτὸν μίρρα τηθ.
καὶ τοιγε τοὺς προφή
τας πολλαὶ κις ἠρώτα.
ὡς τὸν μίβδικιλίν. ὡς
ἕβδομος πομός. οὗτοι
δὲ οὐδὲν τοιοῦτον βποί
ουν. καὶ τοιγε ἱκανὰ
τὰ εἰρημένα ἡμῖσα
μοιρίαν αὐτοῖς βμπαγῆν.
καὶ δὲ φέρειν πρὸς τὴν
βρώτησιν. καὶ γὰρ ἱκόμα
σιν μυρίαδες εἴλουν
αἱ παραπολαί. ἀμφὸμος
οὐδὲ οὕτως δικιμλήθη
σαν. διὸ καὶ ἀφεῖσαν
τοὺς δωδεκάλιθ. τότε
γὰρ ϛ͵ ἀφεῖσ τοὺς Ὄ
χλους. ἀπὸ δεκάλιθ μέσ
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οἰ ϛ̄.
Καὶ οὐδὲ σώσαι τῶν
γραμματέων. ὁ θεμδὲ
λον. ὅτι δι' οὐδὲν ἕβδομ
ήκοντο. διὸ ἔτε σωθ
λαμβάνειν. ἐπεὶ δὲ οὐ
σωθῆ καὶ τὰ μφόμενα.

ἡ ἀπὸ δὲ αὐτοῖς δεκάτον. Ὃ
προσέρχονται οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ βραχὺ τῶν
τῶν περὶ τῆς παραπο
λήσεως τοῦ Ζιζαμίου. ἐξ
τοιγε ἑαυτῶν ὅπου μὴ νοι μαλλὸν
μὴ νοι μαλλὸν. διὸ δοίκα
σιν βραχῦναι. πόλλὰ
ὅσα ἐν ταῦθα γάρμην,
αὐτοῖς δὲ παρρησίαν. ἢ
κουσαν ὅτι δὲ μὲν δέδο
ται μῶν αὐτὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ
ῥαμῶν. καὶ βθάρρησαν.
Ἀ ὃ δὲ καὶ ἰδίαν βραχῦν τὸν σὺν.
οὕτως πολλὴν ἔχειν καὶ
μον τῶν. ἀμφὶ τὸν τοῦ
δεκὼ τούτων ῥῶν τοῦ
νόμου. τούτοις γὰρ ϛ͵
οὐκ ἐδόθη. καὶ τί δήπο
τε τῶν τῆς ζωῆς καὶ τὴν τοῦ σὺν ἀπῶν
ἀφ' ὧν τοῦ παραπολῆ.
περὶ ταύτης ὡς ἂν θά
νωσι ταῦτα. ὡς σαφῶς
ῥᾳδίκειν ἀφῆκαν.
ταύτην δὲ ὡς ἐχούσα
συμβίειαν πρὸς τὴν
περιφρημένην. καὶ πέ
ρυτί ὁ βδελυκτὸν μῶν
δικεῖν. πολλῆς ἀνου

λήθησαν· οὐδὲ γὰρ αὖ
δικδυτέρου τιὼ αὐτὴν
εἶ πλὴν ὑπὶ θυμοῦ σι μαι
ᾧ ἡν· καὶ γὰρ ὁ πάρος μὲν
πολλὼν ὃς αὐτὸς ὁ μὲν
φαι μο μέδων κηρ τιὼν αὖ
τ᾽ ἀλλών· διὸ οὐδὲ φ᾽ κα
λεῖ αὐτοῖσ· ἀμφὰ καὶ αὖ
μα τ᾽ πλησι ροῖ τὰ φ᾽ ρκη μὸ
μὰ· καὶ ὁ πατρὸ ἑλφε μὲν
ἀᾷ· ὁ τι τὰσ τ᾽ πάρ αυτο
λὰσ· οὐ κατὰ τὴν μὴ
σι μὸ πο ξι ὁ μαι δᾷ· ὅπει
πολλὰ τὰ αὐτὸ πα σὶ δὲ
ται· τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸ
ὁ μὸ τὰ υθα πα σι δύο μὲν
λι μαῖσ. ὁ ὕτ᾽ σ᾽ ὀ ξὺ μᾶ ται
τιὼ πα ρα υο λιών· οὐ
δὲ γὰρ λᾷ τ᾽ τί μω θεῖ σι μὲν
οἱ δοῦ λοι οἱ πρὸ ὁ μο θῦ
τω· ἀμφὰ δ᾽ κι μὶ σ᾽ ὁ τὶ
αἰ κο λου θίασ τι μὸσ ἐ
μὸ ι κὸ μ᾽ αὐτὰσ πα ρ᾽ λη
φε. καὶ τοῦ δι α πλάσ
τιὼ ᾽ κόμ᾽· ὁ ι κᾷ μο αὖ
φᾷ σ τὸ μὸ σ. τὰ ὶ καὶ
τὸ πᾷ γμ᾽ τα ὁ ρμὴ μὰ δᾷ
καὶ σω φρο σύ ναι μὰ μα σα
καὶ δι᾽ αὖ λι πα ρα υο λὴ
ἐ ίρ λι ται· δ᾽ κι μὶ σ᾽ αὐ τὸ μ
ὁ μ᾽ τα ι κρι τιὼ ι καὶ ἐ κ τὸ

πα ντὸσ· καὶ ἀπ᾽ οι κεῖ
ται ὃσ φ᾽ ᾗ πα ρ᾽ μὰ αὐ τοῖσ· ὁ
σω τὴρ μ᾽ τὸ ι κα λὸ μ᾽ σπὸρ
μα. ἑ᾽ τὶ μὸ ἰ ὸν τοῦ ἀμοῦ·
ὁ δὲ ἄρ ὸσ. ἑ᾽ τὶ μὸ ι κό σι μ᾽·
τὸ δὲ κα λὸ μ᾽ σπὸρ μα.
οὗτ᾽ ἰ εἰ σὶ μὸ ι μὸ ι τὴ σ
μα σὶ λᾷ α σ· τὰ δὲ ζι
ζά μι α. ὁ ι μὸ ι τοῦ πα
μη ρῦ· ὁ δὲ ἀχ θρὸσ ὁ
σπεί ρα μ᾽ αὐ τὰ. ἑ᾽ τὶ μ᾽ ὁ
δι ά μο λο σ· ὁ δὲ ᾧ φε λ
μό σ᾽ ἑ᾽ τὶ μ. ἡ σω τὴρ μᾷ α
τοῦ ἀμ ᾷ μο σ· ὁ ι δὲ ᾧ φ
ρι α καὶ ἀμ βλὸ ἰ εἰ σὶ ν·

(Ψ) σπα ρὸ ὧν συλ λᾷ βαι τὰ
ζι ζά μι α καὶ πυ ρὶ καὶ
βα. ὁ ὕτ᾽ σ᾽ ἑ᾽ αὐ τὴ μ᾽ τὴ
σω πλᾷ α τοῦ ἀμ ᾷ μο σ
τούτου· ἀπ᾽ ὀ ξὺ μᾷ ὁ ὖ σ
τοῦ ἀμ οῦ τοὺσ ἀμ βλὸ ι σ
αὐ τοῦ· καὶ συλ λᾷ ζου σι μ
ὅ ι κτὴ σ᾽ α σὶ λᾷ α σ᾽ αὐ τοῦ
πρῶ τα τὰ σι κᾷ μ᾽ δα μὰ·
καὶ τοὺσ πα ροι ῶ πα σ᾽ τὴ
ἀ νο μί αν· καὶ πα λοῦ σι μ
αὐ τοὺσ ᾗ σ᾽ τὴν κά μι νο μ
τοῦ πυ ρόσ· ὅ ι κᾷ ᾶ σα ὁ
κλαυ θμὸ σ᾽ καὶ ὁ μ᾽ ρμὸ
τὸ μ᾽ ὁ δό μ᾽ τα μ· πό τ᾽ ὁ ι
δι καί οι ὁ κλά μ᾽ τ᾽ ου σι μ

φθαλμοὶσιμὸμκαὶ
ὑβαίαλβτὰσχάραο
ὁτιλβυικαίᾖσιπρὸσ
ὅβριστὰμὶλδιακαὶπά
λιν. ὁμὲνὅβριστὰσπο
λίσ. οἱδὲὅβρισταὶὁ
μέχρι τοσοῦτοδικῆμὲν
λίδιτὸμὅβριστὰμὴπε-
καὶτὰλλοσημαμόνοβ
μομ. καὶτοσαμμαχῦ
ῆτασμ. ἀμμοσᾶτὰμόσπῆ
ρομὶαιἄλλοσὅβριζο-
ὁμταῦθαιδαυτόμ ᾗ ᾗ
τὸμσωειρομταν. ὁτικαὶ
κῆῳὑχβαυτοῖσ ἀμμὰπρο
φήταισ. ἀμποσόλοσ
ἀμτὶδιαφθλλομὸμῆρ-
καὶὑπὶτοῦμὶουδαίομ
σαμαρειτῶμ. καὶγὰρ
δῆλατοῦμπροφήτοῦμὰν
τὸσὶβαηρεμ. ᾗὶδὲὁ
πανικὰὶὅβριστὰμὶκαὶ
σπόρομαὐτὸτοῦτοκαὶ
λεῖ. πρὸσἄλλοιαὶἀμμο
αὐτὸὁμομάζομ. ὁτὰμ
μὲνγὰρτὴνπαιθὰσ
τὴνπανικοῦτοῦμὲν
πανικουσάρταμλάῃλι.
ὅβριστὰμὲντὸπραῦμαο
καλῆῳὡστὸπαῦάπαρ
τίσαν. ὁτὰμδὲτὸμκαρ

ὡσοὐλύμποσὄρτὴνιπασι
λείαιτοῦπρσαὐτῶμ
ὁτὰμγὰραὐτὸσλὶιὁσωεὶ
ρομ. καὶτὸμᾗρὸμτὸμὅ
αὐτοῦ. καὶὅκτὼσιπασι
λείασ τὴσαὐτοῦσωώ
μὶ. ὅυδλμομόητικαὶὁ
παρὰμικόσμοσαὐτοῦ
ἄτὶ. σικόσωειδὲαὐτοῦ
φιλαμίαμὰῳαὐτομ. Ꞅ
τὸπρὸσὁυσρμόίαλ.
ὁδὴπερβωὅ. καὶτὸπε῾
κόλασὶμὶκλοπριοσμὲ
μομ. ὁτὰμγὰρσωᾗρὶλι.
δὶὁαυτοῦσπᾗρᾗ. ὁτὰμ
δὲικολάζὶλ. δὶᾗὅρομ.
τουτέᾗὶ. τὰμὰμῴὸλομ
τότὲὁιδίκαιοιὁικμέω
τουσὶμὰὡσὁλὶμοσὅλ
πιιπασὶλᾷαιτοῦπρσ
αὐτὰμ. ὁυικὅωειδλὶ
ὁυτωσμόμομ. ὰμμὸωει
δλὶτοῦτουτοῦὰᾶρου
φαωόπερομὸυκὶσωῆμ
ᾗὅρομ. τοῖσμωαρίμοις
λιμὶμικᾷρὶητωπαρᾳυ
δείμασὶ καίτοιγὲλλ
λαχοῦᾧ τὸμὅβριστὸμ
ιλδὶπαρεῖμαι ὡσ ὁτὲ
λᾷῃ πᾳρὶτὰμσαμαρᾧ
πολμ ὅπαρᾳυτὸ τοῖσ ὁ

πρὸς ὃ πιζ λιτὴ τὴν σὰ
κρεάσασσ. σπόρομ καὶ
ὑβρισμὸν τὴν σωτῆ
λῆσαν λάῃ. καὶ πᾶσ
ἁμαχοῦ ϐ". ὁ τι πορϐ
τοι ὁ ἰδίκαιοι ἀρπασ
ζομ ται· ἁρπάζομαι
γὰρ πορῶ τοι. παρ
ραγίνομένου τοῦ χῦ·
παραδίδομ ται δὲ οὗ
τοι κολάσῃ. καὶ τὸ πᾶ
εἰσ πασι λῆσαν ὁῶν ϐ"
ἀπόρχομ ται δικῆμοι·
ὅσῳ δὲ ἡμέρᾳ ὁμόῶν ϐ" ἰδῇ
αὐτὸν ὡς εἶναι· ὁμ τοῦθα
δὲ αὐτὸσ κῆζῃ καὶ ἱμᾶ
πᾶν τασ ἀνθρόπουσ·
δὸσ τὴν ἀπόφασιν τοῦ
τοισ· καθάπερ τισ
πασι λάσ ἀμίαν ταῦ μὲ
τὰ τοῦ μφίλαν μαύτοῦ.
πρὸσ τὴν μεγαλαρίαν
δικείμων λῆζιν αὐτὸν
ἄνθρ" εἰδὲ δι πλῶν
τὴν μικόλασιν ὀῦσαν· τὸ
τὸ καταγινώσκειν τὸ
τὸ τὴν δόξαν δικπίπτειν
δικάζων, ἀμφὶ τὴν σάρ
κὰ μὲν λοι τὸν μάμαχον
ρησάμ τον μδικείμων. Σ
αὐτοῖσ δὴ παραμυθίαις

λαμϐ. σοφόν τερον δὲ κ
τὸν εἰρημένον μόν
τον. ὃσ ἐκάσ τοτε δικαι· ἀν
μὲν λάϐῃ μένειν αὐτοῖσ
μετὰ ταῦτα· σωθήσε
σθε ταῦτα πάντων; μᾶ
λον δὲ μὴν αὐτοῖ· μαικϐ· ὃ
τι ὁμετὰ τὸν μάμαν Σ
τοῦτο καὶ τὸν ἀρθ ὰν
λίπαρα μυθίαν· τὸ δὲ ο
ραστικὸν τέρουσ αὐτοῖσ
ποιῆσαι· τὴν ὁῶν ϐ"
πᾶμεν· ὁμοίαν δὲ τὴν λί
ασι λείαν τὸν μόῶν ὧν.
θησαυρὸν ἐκ τὴν ἐρημίαν
μοι ὁμάρᾳ· ὁμ ὄρον
ἀνθρ" ὃσ ὁ ἐκρυϐ· καὶ ἀπὸ
τῆσ χαρᾶσ αὐτοῦ πο
λῆσαν τὰ ὅσα ἔχει· καὶ
ἀπέρχεται τὸν μάρ τὸν μ ἐκεῖ
μον· πᾶμεν ὁμοίαν δὲ τὴν
λίαν σὰ λῆσαν τὸν μόρον
μὸν ὁμπορον ζητοῦν
τὴν καλὸν μαργαρίτασ·
ὃσ ὅρον μὲν ὁμ αὐτὸν λῦ
σαν τὴν μὸν μαργαρίτην αὐ
τοῦ πολλοῦ τὸν μόῶν ὧν
ὅσα ἔχει· καὶ λίπερ ᾶσεν
αὐτόν· ὃσ τὸν ἐκεῖ
νον κόκκον τοῦ σιν άπασ
καὶ λίζῃ ἐν μικράν τὴ
μαν

δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ παρὰ
μαθηματικὰ ἐμπορίαν ἀξίαν οὐ
χὶ ζημίαν· ὁρᾶς πῶς
Κ ἐκρυπτάμενα καὶ ἐν τοῖς κό
σμοις τὸ κλήρημα· Ϛ
ἐν τοῖς κηρήμασι τὰ
ἀγαθά; καὶ μὴ πολλά
κις σαίνεται. οὐκ ἀρρά
βδος· καὶ μὴ τυχὸν τοι
αὐτὴν ὄχλος μεμυρισμένη
μύωπι καὶ βλέπουσα·
ὀχυρίσκος· δύο τοί
Ν ὧν δεῖ προσέχειν· καὶ τὸ
τὸ μὴ πολυτελὲς ἀπὸ χθέ
σθαι· καὶ τὸ ἄφθορον
ταῦ εἶναι· βλέπων τὴ
γὰρ ψ καλοῖς μαργα
ρίταις· ὃς ἐὰν εὑρὼν μέγα
πολύτιμον· πέπρακε
κε πάντα καὶ ἠγόρα
σεν αὐτόν· μία γάρ ἐστιν
ἡ ἀλήθεια· καὶ οὐ πολ
λαχοῦ· καὶ καθαρὰ
πέρ ὁ τὸ μαργαρίτην
ἔχων· αὐτὸς μὲν οἶδεν ὁ
τι πλουτεῖ· τοῖς δὲ λοι
ποῖς οὐκ ἄξιον μόριόν
πω λαβεῖν τῆς χρείας
τέχνην· οὐ γάρ ἐστιν ὀγκε
σάσασθαι· οὕτω δὲ καὶ
ὁ τῆς κλήρησεως·

ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας
διαφοράν· οὕτω δὲ καὶ
ἐν ταύταις αἱ δύο παρα
βολαὶ αὗται· λίθος τοῦ
θησαυροῦ καὶ τοῦ μαρ
γαρίτου· διὰ γὰρ τοῦτο
διάφορα ἐστὶ μεμφόμενα
τὰ· ὅτι δεῖ τὸ κλήρη
μα πάντων προτιμᾶ·
καλέσθαι μὲν λίθος ζύ
μης καὶ τοῦ σιμάσβας,
πρὸς τὴν δύναμιν ἁρμό
τα τοῦ κηρήματος· Ϛ
ὅτι μὲν ἐκ τῆς οἰκο
νομίας τοῦ· αὐ
τὰ δὲ· τὸ τίμιον καὶ πο
λυτελὲς ἐμφαίνουσιν·
δικτείνεται μὲν γὰρ ὡς C
σίμι πρὸς· καὶ πορίζεται
τὰ ὡς ζήμη· πολυτε
λὲς δὲ ἔστιν· ὡς μαργα
ρίτης· καὶ μυρίαν πα
ράσχει τὴν ὠφελίαν· ὡς
θησαυρός· οὐδὲ τοῦ
Τ ο μόνον ἔστιν αὐτῷ· ὅτι
πάντα δεῖ τὰ ἄλλα αὐ
τοῦ συμβάλλεσθαι· τοῦ κη
ρήματος ἄφθαι· ἀλ
λὰ ὅτι καὶ μετὰ χαρᾶς
τοῦτο δεῖ ποιεῖν· καὶ ἀ
ποκτᾶσθαι τὰ ὁμοῖα·

οἱ μὲν αὐτὸ καταχόμενοι.
ἴσασι μὲν ὅτι πλουτοῦσιν·
οἱ δὲ ἄπιστοι· τὸν θη-
σαυρὸν μόνον εἰδότες τοῦ
τον. καὶ τὸν πλοῦτον μ
λιμᾶν ἁρμοῦσιν· ἅτε
ἵνα μὴ θαρρῶμεν τοῖ
κηρύγματι μόνον· μὴ
δὲ ἀρικάμπτων εἶναι μ
μόνιμον ὁμοίζοντες μὲν ἁ
σρίαν λιμένι· λάβρι καὶ ἀεὶ δὲ
ραν φοῦ βρᾶν παραπλο
λίων· ποίαν δὲ ταύτην.
τῶν τῆς σαλήνης· Ὁ
ποία γὰρ ἂν εἰ μὴ λιμὴν ἁ
πᾶσιν ὁμόνοιαν· σαλήνη·
ἀλλὰ σῆς εἰς τὴν διά
λαστον καὶ δικτυον τὸ
ζῶν ὁμοίως σωφρονοῦσιν·
λῶν ὁ τὸ βαθὺ κρᾶθι· οὐ
μὲν ἄρ καὶ τὸ ἁπλοῦν τὸν αἰ
γαλὸν μὲ καὶ καθίσαντες.
σωβλέψαντα τὰ καλὰ
ἁπλᾶ· τὰ δὲ σαπρὰ
βδελύττεται· καὶ τί δ
ἐστὶν ὑμᾶς τῆς ζη
ζανίων παραπλοῦς·
καὶ γὰρ οἱ μὲν σῴζο
νται· οἱ δὲ ἀπόλλυνται·
ἀμφὶ δὲ τὸ μικρὸν δο
κιμάτων αἴρεσιν· ὃ πρὸ

τούτου δὲ· διὰ τὸ μὴ
προσέχειν τοῖς λεγο
μένοις· οὗτοι δὲ διὰ μῖσος
πονηρίαν· οἱ πάντων
εἰσὶν ἀθλιώτατοι· τῆς
μὲν μεγίστου σπου
χόντες καὶ ἀμοιβῆς
τῶν· οὐδ' ὑμνηθήσον
ται δὲ
οὐδὲ οὕτως σωθήσον
ται· καὶ τοι γε ἁμαρτοῦσ[ι]·
ὅτι αὐτὸς ἀφορίζει ὁ
ποιμήν· ὅν τὰν θα δὲ·
τὸ σῴζεσθαι τοῦτο ποι
ῆσαι καὶ ὅτι τῶν Ἰ
ζανίων· τί οὖν ἐστι· πο
τὲ μὲν αὐτοῖς σαχύτε
ρον διαλάβαι· πότε ὑ
ηλότερον· καὶ ταύτη
οὐδὲ ὁρᾶται ζῶσι τῶν
παραπλοκὴν ὁρμηρίζει·
ἀλλ' αὐτομάτως αὐτὸ τὸ
μέρος αὐτῶν ἁμάρτιος.
καὶ τὸν φόβον ἡμῖν·
ἵνα γὰρ μὴ ἀκούσασ ὅ
τι τὰ σαπρὰ βδελλόμ
βδω· ἀκίνδυνον ἁμαυ
μίσως τῶν ἁπλῶν.
διὰ τῆς ὁρμηρίας δὲ
ζῶσι τῶν κόλασιν ἡ πόν·
ὅτι ἐσκάμμενοι σαλοῦσι·
καὶ τὸν μερμηρὸν τῶν

θησαυροὺς αὐτοῦ καὶ μὴ
καὶ πασαι αὐ· διὸ καὶ αἱ
λαχοῦσ᾽· ἀπροφάσιστοι
ὑμῖν σοφοὶ σκαὶ ἱεραμ
ματεῖς· ἤδη πᾶς
Ο υκ ἀγνοεῖ τὴν πασαι
αν· ἀμφοῖν καὶ ἡ κατομιά
ζη καὶ δημιουργός· θη
σαυροὺς αὐτῶν καλοῦμ;
ὅσ τε ὅσοι τὰ μὴ ὄντα
εἰσὶ μὴ αὐτάρκοις ἱεραμβᾶν·
οὐκ ἀεὶ ἐν μὴ οἰκοδομῶ
τα· ὅσοι καὶ μὴ τὸ αὐτὸ
ἔχουσι μὴ τὸ πασχόν
τος λαμβάνουσιν· ἀλ
λὰ πᾶσι ὁρᾶσι μὲν πᾶσι
τὸ σῶμα· φθαρτοὶ δὲ μόνοι
μοσ· ἐν χρῶνται δὲ μόνοι·
ἀμφοῖν καὶ οἱ αἱρετικοὶ·
ὅτι τὸ σῴζεσθαι τοῦ μὴ καρι
σμοῦ τοῦτου· οὐ γὰρ ὅτι
κάμμουσι καὶ μὴ καὶ πα
λαιοῦ· οὐδὲ γὰρ ἔχουσι
τὴν πασχαλιάν· διὸ· οὐδὲ
καὶ μὴ· ὥσ πᾶσι ὁρῶσι οἱ
καὶ μὴ οὐκ ἔχοντα· οὐ
δὲ· πασχαλιὰ ἔχουσι μὴ· ἀλ
λὰ οἰκαστέρα μὲν ἀστρο
νομίαν· ταῦτα γὰρ ἀλλή
λοισ σωδέδεται καὶ
συμπλέκεται

ὁδὸν τὰ μὴ καὶ τὴν ὁδὸν
μὴ ἁρμονίαν οὐσαν
μόδιμον· εἰδὼς πόσα
τὴν σὰν πολέμους αἱ ὁδοί;
διὰ τὴν πόρρω· διὰ
τὰ μὴ καὶ μακρὰν· διὰ
τὴν ὁδοῦ· διὰ τὸ μ
βιζάνιον· διὰ τὴν
σαμίνην· οὐκ ἄρα αὐ
τὰ εἰκότα σὰ λέγομεν ἡ
ὑρεῖν αὐτὰ μὴ ὁδὸν σὰν
πάρυσαν ἀσ τὴν αὐ
πόλειαν· καὶ πομμοί
ἄσι μὲν οἱ αὐτοπορχόμενοι
δι᾽ αὐτῆσ· ταῦτα τοί
Νυν ἀστὸ μ καὶ ἀσ τὸ φο
βερὸν μ καπαυκλέσασ
τὸ μ λόγον μ καὶ πλέο
μεν ταῦτα δέχεσθαι μᾶλ
λον μ γὰρ αὐτοῖσ ὁμδιάφε
ρω· φησί· σωλίκατε
ταῦτα πάντα; λέγου
σι μὲν αὐτοὶ· μὴ κόν· ἅπα
σιν δὴ σωκαμ· πάν
λιμὰν τὸν ὄναμ εἰλό
γον· διατοῦτο πᾶσ
γραμματεὺσ μαθητευ
θὲσ ὁμτῇ βασιλείᾳ·
τῶν μὸν ὠῶν μ· ὅμοιόσ ἐσ
τιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ·
ὅστισ ἐκβαλεῖ ἐκ τοῦ

ἡμῖ ἐπ ταπεινοφροσύνης καὶ ἐλεημοσύνης· καὶ ὁ τὸ ὀπωχεύ
ωνεἰκοντίως· μείζων ἐστὶ τοῦ πλουτοῦντος· ἡ·

ΙΘ·

Ἀκούσωμεν τοίνυν ὅσοι
τῆς τοῦ μεγαφθόγγου
λοῦ μεμαθήκαμεν σο
ὅσῳ γὰρ ὁ μεμαθηκὼς
ιων· ὅσῳ πλείονα πό
τοῦ γὰρ τῆς διὰ τοῦ βάρ
γους μὴ πλήττεσθαι πο
λιτεύεσθαι· οἱ μὲν δὲ αὐτοῖς
τοῖς μὴ μουσικοῖς εἰδόσι·
καθάπερ οὖν οὐ μὴ δύναιτο
χεῖλι· ἀλλ' οἱ μὲν πλοῦ
τοῦντες· οἱ δὲ περὶ χρή
ματα μεμηνότες· οὐ
μέχρις τῆς ἀσεβείας οὐσῆς
τοῦ μὴ ἀκούειν· ὥστε
πλῆσαι τοῦ μεθύειν·
σὺν δὲ τῷ τοῦ χαλκοῦ τε
ρεμόρου τὴν πλῆξιν
ματος οὐ μὴ τυγχάνει
μικροῖς· οὐδὲ ἀκροῦ
τῆς πλήξεως· οὐκ ἀλλο
πλεῖστα τῆς ψυχῆς·
οὐκ ὀπτικοῦ δέσμου
χοῦ τῆς ἀκόμα τῆς
ἀρετῆς· καὶ τὰ μὲν λη
τῆς καταμανθάνε
καὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ
γὰρ καὶ κεφαλῆς ἕξις
κλῆ· ὥσπερ τοῦ σώμα
τοῦ δὲ εἰδοῦς καὶ καλοῦ

ὑπερβολάβραι· τίς
Ὦ ἰκεφαλλίῳ τῆς σω
ρετῆς· ἵνα τοῦ μὴ φερο
σώμεν· διὰ καὶ αὐτοῦ τῆς
ἀρχαὶ ὁ χ̄ς λάβωμεν
κάριοι οἱ προχοί· αὐτῆς
ἰκεφαλλί· οὐκόμου δὲ
χῆς καὶ μὴ σαρύχους· ἀμφὶ
κάλλος τοιοῦτο μόνον
τὸ μὴ ὠθεῖσθαι σάσαλαι
ὑπὲρ τίμιαι γὰρ ὑπερβο
φῆσιν· ἀλλ' ἵνα τὸν
σαρξὶ καὶ ἰσοῦχον· καὶ
τρέμομεν τοῦ τὸν λό
γους· καὶ οἱ ὀφθαλμοί
μου ὑπὲρ τοὺς σαράστης
γῆς· καὶ φησὶ κ̄ς τοῖς σοῦ
τὰ ρημένοις τῆς καρ
δίαν· αὐτῆς ἰκεφαλλί·

Ἀντὶ περιχῶμεν καὶ κόμης·
θέματα φθορᾶς τῶν θεῶν
κάρισμα· ὥσπερ ὁ
τὸ χρυσοῦν· καὶ θυσία
κήριον πνικόν· θυσία
γὰρ τῶν θ̄ν ἁγίασιν
τὰ ρημένον αὐτῆς ἐν
ἵνα τῆς σοφίας μὴ·
τοῦτο τῆς ἕλκτης· καὶ τὰ
λοιπὰ οἴδει· ἕδωκε
φαλλὸν οἷα μὲν οὐδέποτε
εἶδος· μὲν ὑλῆ καὶ τὸ

περὶ σοῦ μὴ δεῖμ· μᾶλλο
δὲ μᾶλλ̣ῆμ; οὐκ οἶδ᾽ ἐμαυ
τὸν ὅτι σοῦ σαυτοῦ τὸ χρῶ
μα τὸ ἐρυθρὸν καὶ ὑγιὲ
φῶ· καὶ σοῦ λιπαρὸν
πλὴν χάριν. καὶ μᾶλλο
πόθεν ἐσώισαται· σοῦ
θεν ὁ ὦν σωίσαται; ἀ
πὸ τοῦ αἱ χμῶ θαι καὶ
ἐρυθριᾶν· διὸ καὶ πι σ
φιλοί· σοὶ δὲ αἰ χμῶ τι κρὸ
περιβλέπεσθαι χάρι σ·
τοῦτο καὶ τοῦ μᾶλλο μ
ᾶλλο ν. σοῦ λὺ κατα χρᾶ
τὸ κάλλο σ· κἀν μυρί ω
μίζη σ χρόματα. οὐ
κ ἐρυθριᾶσι τοιαύτην ὁρᾶ·
ἐρῶ δὲ καὶ τὸ σὸ φθαλμὸς
ἰδεῖν μοῦ λφ. ὁρᾶν κοσμι
ότητι καὶ σωφροσύνῃ
μετὰ ἀκριβείας ἴσο
ν ἡρμοσμένους· διὸ οὕτω
καλοὶ καὶ ὀξυδερκέσ τά
μονται. ὡς καὶ αὐτὸ ν
τὸν κύριον ὁρᾶν· μακάριοι
γὰρ φησὶν οἱ καθαροὶ τῇ
καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν
θεὸν ὄψονται· τόμα δὲ
αὐτῆς· σοφίαν καὶ σωθ
σις· καὶ τὸ σῶμα ὅλο σ ὑ
μῶν ὅσον ἐρᾶται· καρδίαν

δὲ· ἡ ἀληθῶς μπρεία·
καὶ δοκιμάτου μὰ κριτὴ
ς αὐτῆς ἐστι· καὶ φιλαν
θρωπίαι καὶ χρηστότης·
καὶ μισαθάπτωτα ὐτὴ ς
ἀνθυ ὑ νικόν μι ζῆσαι. οὐ
δὲ ἐκ ἔμπ ης χωρὶ σ· σω
θῆναι δύ μι που τέ· καὶ
γὰρ ἐκ ἔθυμ ωσάμ τη
κ τῆσαι τὰ ἡμαρ τή·
αὐτῇ καὶ χάρ ω ἡμᾶ σο
δὲ· τῶ μ ἀγαθῶ μ ὀργῶ
ἀγ ὼ πὶ δέξ ῃ σ· ἐπ ἐμαυτῇ
καὶ ψυχῇ· ἡ ὑγ ὶ ὑ σ ὑ ειαν·
ἐπ ἐμαυτῇ καὶ ἀλήθ ω σ
χρυσῶ ι καὶ ἀδάμαντ ο
ἀρρ ό τορ ο μ· ἡ ἀμ ὐ ρία·
καὶ πάντα ἀμ ῶ μαι ὀ ὐ
κολο μ· ἡ τοῦτο δ ἀρρα
γῆναι τὸ ἀλήθ ω σ· τὸ δὲ
τῶ αὐτὸ ὁμ ῦ κεφάλαι
καὶ ἡ καρδίαι· ἡ ἀγάπ ῃ
ἐπ· ἡ οὐ λει ἡ καὶ ὑπ ὸ αὐ

Τ ῶ μ τῶ μ ὀργῶ μ δείξ ῃ
σοι τὴν φ ἰκόν α; ὁμ ὁ ἡ
σόν μοι τοῦτο μ αὐτὸ μ τὸ
ὑναμ ῶ μ ἀλῶν· καὶ τοι οὐ
σὰν τα αὐτοῦ τὸ μ μέ ο μ
ἀμ ᾴ ρα πο μ ένο μ· ἀλ
λὸ μ ο σ καὶ ἐξ ὀλίγο μ.
ἐπ ἐμαυτοῦ τὴν φ ἰκόν α

θρώποι· καὶ μὴ βίᾳ εἰσφέρωμεν.
ὁ φαρισαῖος· χωρὶς ἐμοῦ
γὰρ οὐ δύνασθε ποιεῖν· χω
ρὶς δὲ ὑμῶν οὐδὲ ἡμεῖς.
ἁμίλλαμαι· τοῦ μὲν ἀ
γαθοῦ καὶ τοῦτό ἐστι καὶ
σωφρονεῖν τὸ καλῶς·
Ὁ γὰρ ἀδικος καὶ κλέπτης
διὰ αὐτὸ εἰσέρχεται
ἁρπάσῃ· ἀλλ' ὁ κλέπτης
οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέ
ψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέ
σῃ· ἐγὼ δὲ ἦλθον ἵνα ζωὴν
ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχω
σι· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κα
λός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ
τῶν προβάτων· ὅταν δὲ
αὐτοῖς τὰ ὄντα κατα
χῶσι· διὰ τοῦτο καὶ ὑμῶν
τῶν καὶ μὴ κατασω
γῶμεν· λέγω· τοῦ κλέπτου
τοῦ παρὰ τῆς
δεῖμι· καὶ οὐ λάθομεν
τοῦ κλέπτου τὴν φθορίαν· τοῦ
μισοῦ θησαυρόν· ἐγὼ γὰρ
σκηνοῦμαι· οὐχὶ τοῦ κε
κτημένου· ἀμφοτέρων καὶ αὐ
τοῦ τοῦ πλούτου· ἐγὼ
τοῦ ἱματισμοῦ ἀλλάσσομαι·
φθαρέντος· καὶ τοῦ χρυσοῦ

ἰδεῖν δὲ ἀλλάμπουσαν·
ὁπηνίκα τὰ πρόσκαιρα
σωτήρια λῦσω·
οὐκοῦν σοι μετὰ τοῦ φι
λίου· τρομοῦμεν ἂν
τοῦ καλοῦντος· ὁπηνίκα δὲ
καὶ βρύκομεν· ὁρᾶτε
τὰ ἀποδυσάμενον· Ὃ
ἀκολουθήσαντα τῷ
ἰῷ· ὁπηνίκα καὶ ἐνδύσῃσ·
δίκαιον ἀπὸ τοῦ δόμα
τος· καὶ τὴν σωφρο
δὲ αὐτοῦ· ἀφ' οὗ σωφρο
θήκαμεν βιαίου· ἐρά
διόν ἐστιν ἰδεῖν· καὶ τὴν
ἀράπαιναν· τῆς γὰρ οἰκεί
ας ἐμνήσθησαν·
καὶ τὴν τοῦ βράγματος τοῦ
ἁλιεῖν βπίδεξιν· ἀπὸ
τοῦ θρόνου ἐφοῦμεν
καὶ δεῖσαι· καὶ τὴν
ἀνδρίαν δὲ· ἐξῶν χαίρω
τῶν ἐφθαρμένων ἀπὸ τοῦ προ
σώπου τοῦ σωτηρίου·
Ζ ἡμῶν τοίνυν τὴν
ἀρετὴν ταύτην· καὶ μά
λιστα τῶν· τὴν
ταπεινοφροσύνην Ὃ
μιλίαν· ὧν ἀνθ
ρώπων εἰμὶ καὶ δη
λοῦσι μὴ ἀγνοῦντες τὰ

ἰοῦται· καὶ ὁσίτοσ διαμ
αρτάνειν· καὶ λιτυχὶδὲ
τοῦτ' αὐτὸ χρήσεται τοῦτο
ἀεὶ ἀνθρώπου μᾶλλον ταῖσ
φρονήσεσι· καὶ ἰοῦται δ
σκώπτειν· κἂν βούλῃ σο
φίλαργύρου τυχὶν ὡσ τὸ
μέσον ἔξειν μηδὲν ἐκεῖν· καὶ
θάττον ἐρεῖ πότερον ἐστὶν μη
δὲν ἀπρεπὲσ ἢ σκωλικόν·
καὶ οὐκ ἔχει οὐδὲν εἰπεῖν.
οὕτωσ εὐρλίσασ διατε
τρωλημένην ἀνθρώπων ἐστὶν ἡ
δονὴ αὕτη ἐστὶ τοῦ φρο
νεῖν· ἐστὶ τοῦ μὴ ἁμαρ
τάνειν· σοφωτέρων δ
ἢ μένειν· ἀλλ' οὐχὶ τοῦ
σώζεσθαι τοσοῦτον· τοῦ
πλουτεῖν· τοῦ δικάζειν·
ἀμείνων ἀεὶ λαμβάνειν· ὡσ
χρυσίον· μᾶλλον δὲ· ὡσ
πέρ μαργαρίτησ· ἀμεί
νων δὲ· ὡσ περ ῥόδον· οὐ
γὰρ ἀεὶ μένει σῶσ· οὐκέ
τι μένει ἐκεῖνο μόνον· οὐ
κέτι φρονεῖν ἐστιν· ἀλλ' ὡσ ἄφρων ἐστίν· οὕτωσ
πονηρεύεται· οὐ θέλει
τὴν ψυχὴν ταύτην τὸ
κάλλοσ ἰδεῖν; οὐ θέλει
τὴν σοφίαν τὸν σοφὸν

τὸν καταμανθάνειν; οὐκ ὀ
πτᾶται τὴν ἀρετήν·
ἀλλὰ δαίμονι μὲν ὀπτᾶται
τῇ· οὐ σαρίσταται μα
θεῖν· ἀλλὰ σαρέστηκε
θεῶι· οὐ σαρατυγχάνει μο
τοῦ ἀεῖν· ἀλλὰ σαρατυγ
χάνει μεθ' ἁμαρτίασ· οὐκέ
τι ἀκίνδυνόν ἐστιν τὸ
τρίαυλον οὐδὲ ἀκίνδυνον
τοιαύτην ἐμπορίαν· ὡσ
τὸν κόσμον ἅπαντα μὴ
δένειν ἀντὶ μόνου ζῆν· οὐκέ
τι θησαυρόν· ἀλλὰ τὸν
ὄντα· οὐδεὶσ τῶν δούλων
μᾶλλον δὲ ἐλευθέρων
τῶν σαύτην· ἐλεύθερον
τὸν σεσιδηρωμένον κρατοῦ
ντα λογισμόν· ὁ γὰρ δ
σὶ ταύτην τὴν τῶν ὅλων
ἀλουργίδα σεριτεθεί
μενοι· οὗτοσ αὐτὸν ἐκατὸ
πύλων λογισμὸσ· καὶ
ἀντιμύσεται οὗτοσ λεώσ·
κἂν σλείονασ δὲ καὶ χρυσὸ
καὶ σάντα ταῦτα τοιαῦτα·
καθάσερ σαίδων ἀθύ
ματα γελᾷ καὶ κατα
σέρ σροχὸσ καὶ ἀσφα
λὲσ ἐλαύνει καὶ ἀσφαλὲσ
καθαίρασ· οὕτω ταῦτα

† λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ πρόδρομον †

τὴν ἐνεκεῖθεν :-

Τίμος ὁ μὲν ἐκ μὴ ὢν πλουτῶν
τας· ὁ δὲ εἰδὼς καὶ ἄλλας
ὁμοφυὲς ἐρᾷ· τίμος δὲ
ὁ μὲν ἐκ μὴ καὶ μεταμαίμει·
πῶς τας χοῦν τὸν λόγον
» σωφρανεῖ ὁ λόγος· ὃς
» ἐλθὼν ἐφ' ἑστὼς τῶν πατρί
» δι' αὐτοῦ· ὁδηγήσας
» αὐτοῖς ἐν τῇ ἰσραηλ τῇ
» αὐτῶν· καὶ ποίαν πρόδρο
πρίδα αὐτοῦ καλῶν·
ἐν εἰ δοκεῖ τὴν μαρτύρ·
ὁ γὰρ ὑπὸ ἡλωδὸν δικαίως
μάλιστα σοι λάσφ. ἐν
δὲ καὶ σωφρανεῖν· διὸ καὶ ἐν ἐρ
καὶ σὺ καὶ σωφρανεῖν ἵν
» ὅσα σοὶ οὐδὲν ὑπὸ σοῦ
σαι· ὅσα σὲ δουλεύσαι
μασὶ λίθοι· ὅτι εἰ ἐν τύρῳ
καὶ ἐν σοδόμοις εἰ ἐν ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
ἐν σοὶ· ἐν εἶμαι ἂν μετέμελ
σεν ἐν σάκκῳ· ἐλθὼν δὲ ὁ
κὴ· τὸν μὲν μὴ σημεῖόν μου
θυμὸν ἵνα· ὡς τὸν μὴ ἐξ
πλείονα αὐτοῖς φθόνον
δικαίωσαι· μὴ δὲ κατα
κρίνας μὴ ζόμος τῆς
δικαίας ὑπὸ τῶν μιμήσ

πῶς ταῦτα εἶναι δύ
καταφρόνητα· ἓν γὰρ
κόσμον· ὁμοίως δὲ ἰδεῖν
οἰκτρὸν τοῖς σωζομέ
δύναται· τί οἶμαι
Τοῦ πλουτοῦσι τοῦτο ὑπὲρ
τῶν μὴ ἐχόντων· ὅθεν ὁ
γὼ ἔχει τὸ ὄνομα· ἡ δὲ
τὸ διαφορὸν τοιοῦτον·
ὁμονόησον τὸν ὄροφον·
ἀλλ' οὐκ ἐχθρὸν ὃς
ὀχλήσατε; τί γὰρ αὐτοῖ
τοῦτο μοχρεία· τοῦ μὴ
λομ τιδὲ τὸν μὴ φθόνον
ὀχεῖσθαι· καὶ μεταδοῦ
ἡμᾶς· ταῦτ' ὦν ὁμονοή
C αμτος· καὶ ἀνδρὸς καὶ
γυναικὸς· ὁ κεῖμοι ζῆ
τοῦμεν τὸν πλοῦτον· ὃς
τῶν ἀμάρτων τοῦ δυνατοῦ
αμ· ἐμὲ δὲ καὶ τῆς σωσιλέ
ασ τοῦμὸν ὧν ἐν τῷ
χομεν· χάριτι καὶ οἱ
κτίρμοῖσι καὶ φιλανθρω
τοῦ ἰδίου κυρίου ἡμῶν ᾧ ἡ
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν·

† καὶ ἐγένετο ὅτε
πελείενοῖς ταῖς πα
ραβολαῖς ταύταις· με

† φύλλα, ιᾱ :-

διδασκαμίαν δὲ πρότε-
μβαι. τὸ μὲν εἰκὸς ἐθαύμαζον
λαι τὸ μὲν θαυμαζόμενον
οἱ γὰρ πάντα ἀμόκτοι.
δὲ θαυμάσαι καὶ ὃ κ
πλὴν μίαν τῶν ἐμφερῶν
τῶν δύο ἀμμ. ὅτι δὲ
τουμαντίον. ὃ ζητοῦσι
ζουσι μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ δο
κοῦν τοσοῦτον εἶναι πρᾶ. καὶ
τοι γε πολλὰ τοῦτον μὲν
παραδείγματα ἀρκεῖ τῶν
ὑπὸ τοῖς ὑμετέροις χρο
μοις. καὶ παιδεραστικὴ
μεν. γυμναίοις ἐπαρα
κόπτειν παῖδας. καὶ γὰρ
ὁδᾶδι. ὑπὸ λοῖς τιμος
λοῦν γε ἐπὶ τοῦ ἰδεῖν.
καὶ ὃ ἄμεινον. ἀπόλου. Ὃ
αὐτὸ σοῦτο σὰ πόλεσ.
καὶ μοῦσικὸς δὲ ὁμολο
γῆσι. σφόδρα αὐτοῦ ἀν
ποδέομεν ἀνὴρ πρᾶ.
δέομοῦν δ' ἀν τοῦτο μάλ
λον προσκυνῆμι καὶ ὃ κ
πολίτην θαι. ὅτι τοιοῦ
τον μὲν. τοιαῦτα ἐφθέγ
γετο. ὑδὲ κλομεν γὰρ ὅτι ὃ
κ ἂν θρασύνοιτο ἐπὶ
λοῦν γε ποιεῖν τοῦτο. ἐπὶ
λαθεῖν χάριτος. οἱ δὲ

ἀφ' ὧν ἐδεήθημεν.
ἀπὸ τούτων καταφερ
μοῦσι. σωφρόσ δὲ ταῖς
σωφροσὶ σὺν χωρι
ζῆ. ἵνα μὴ διανοεῖται τὸς
ὅπι τῆς ὀρχήσεως διατρί
ψομεν τοσαῦτ'. μᾶλλον
κατηγορίσωσιν ἃ σὺ
ποιεῖς ὁμοσὶ καὶ τῆλι
πολιτείαι μαχόμενα.
ὃ κ ἔλαττον τὸ μὲν οἱ τοί
μων καὶ ἀπορίαν ὁμ
τῶν ἐμφερῶν. πόθεν ἀν
τῆλι σοφίαν τοῦτο καὶ
ἀδωρεάν; εἰ τοιγὰρ
σημεῖα δωρεᾶς καὶ οὗ
τῶν. εἰ καὶ αὖ τῶν τὴν σο
φίαν. ὃ χ οὗτός ἐστιν
οὗτος ὃν μισῶ ὁ
κοῦν μισῶμεν τὸ θαῦμα.
καὶ μισῶμεν οὐκ ἔλλη
νις. ὃ χ ἵλεως αὐτοῦ μὲ
γαν ἁμαρίαν. καὶ οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτοῦ ἱκανῶς εἰσὶ καὶ
ἱκανῶς. καὶ σὺ μὲν καὶ ἐγὼ
δαν; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐ
τοῦ; ὃ χ πᾶσαι παρὰ
μένουσι; πόθεν τοῦτο
ταῦτα; καὶ ὃ κ ἂν δαμῶ
ζομεν ὑμᾶς. ὁρᾶς
ὅτι ὑμῖν ἂν ἀρέσθαι

λήθη; οὐχὶ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ θ̄ν ὀδεῖ μᾶλλον ἢ ὁδήμα-
ρος; καὶ τί τοῦτο· ἐμοὶ τοῦ-
τον γὰρ ἡμᾶς μάλιστα δεῖ
πείθειν ἐμὲ ἁμαρτάνειν ὁδή· ἀλ-
λὰ γὰρ σμικρὸν μόφθον·
καὶ ἑαυτῷ σφόδρα πείθει
πολλάκις· ἀεὶ γὰρ ἥμπα-
ρέδοξαν καὶ θαυμαστὰ
καὶ ἰκανὰ ἀεὶ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἐφάνησαν. πάντα δὲ ἐκεί-
νου σώματα ἦν· τί
οὖν ὄχλος πρὸς αὐτόν· ὃ
» κάτω προφήτης φησὶν
» ἄτιμος. εἰ μὲν ἐμὲ τὸν πα-
» τρίδα αὐτοῦ καὶ ἐμὲ τοὺς οἰ-
» κείους αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποί-
» κουν θν̄ δικάζουσα-
» πολλὰ δὲ τῶν ἁπλαί-
» ων αὐτῶν· ὁ δὲ λουκᾶς
θν̄· οὐκ ἐποίκουν ἐμὲ δικάζον-
τα εἶναι σοφόν· καίτοι ποι-
οῦσι δίκαιόν ἐστιν· ἆρα τὸ
θαυμάζεσθαι αὐτὸν προ-
φέρει· καὶ γὰρ καὶ τότε
ἐθαυμάζετο· τί μοι ἐμὲ
κρούουσιν· ὅτι δὲ
πρὸς ἐπίδειξιν ἐμέμφετο
τὴν ἑαυτοῦ· ἀλλὰ πρὸς
τὸ δικάζουσι συμφέρον·
Τοῦτον τοίνυν μὴ προχεῖ-

ρωτος· παρεῖδε τὸ
ἑαυτοῦ· ὅσα τε μὴ τὴν
κόλασιν αὐτοῖς αὐξήσαι·
καίτοι ὁρᾶν μετὰ πόσου
πρὸς αὐτὸν ἦλθε χεί-
μου· καὶ πόσα σημεῖα
ἐπίδειξιν· ἀλλ' οὐδὲ οὕ-
τως ἐμνήσθησαν· ἀλλὰ
πάλιν ἐξεκαίοντο τοῖς
φθόνοις· τί μοι σὺ ὦ μέ-
κρε καὶ ὁ μέγας ποιή-
σητε· ἵνα μὴ λέγωσι
ἰατρὸν ὑβρίσαντα τὸν
αὐτόν· ἵνα μὴ λέγωσι·
πολέμιος ἦλθεν ἀλλὰ καὶ
ἄλλος· καὶ τοὺς οἰκεί-
ους ἐπαίρων· ἵνα μὴ
λέγωσι μόνον μὴ ἁμαρ-
μένειαν· καὶ ἵνα μὴ ἐπ' αὐ-
τοφώρῳ ἁλῶσι καὶ
ἄλλως· καὶ τοὺς οἰκεί-
ους ἐπαίρων· ἵνα μὴ
λέγωσι μόνον μὴ ἁμαρ-
τάνειν· ἀλλὰ καὶ

ἀλλὰ μὴ πίασι πλάστοις οἰ-
κοῦσαν· λέγομεν δὴ
μεθ' ἑαυτοῦ λέγει μὴ
τὰ δαιμόνια. οὕτω καὶ
ἐν ταύτῃ· οὐ πλὴν δι' δὲ
σκαμμόνιαν αἰτιῶνται· ἀλ-
λ' ὅτι πλὴν ἐντολῶν
ταῦτα φυλάττουσι τὸν γόμον
C ὑδρωποικόν ἐστι πλὴν ὅτι
δίκειαν τοῦ διδασκάλου
πρὸς αὐτοὺς οὐχ ὑμερίζει·
ἀμφὶ μεθ' ὑποκλίσεις πλὴν
λιμβρόπλητος φ". οὐκέ
τι προφλίτησι αὐτὶ μοσ.
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
τοῦ· καὶ οὐδὲ ἐν ταύτῃ
δῆλη· ἀμφὶ προσόθωκε.
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
ἐμοὶ δοκεῖ καὶ τοῖς ἀδελ-
φοῖς ἀμφὶ τὸ μὴ πιστεύειν
τοῖς ἑαυτοῦ τοῦτο προσ-
τάξι ἐν ἐμοὶ· ἐν δὲ πρὸ-
λουκᾶι. καὶ παραδεί-
γματα τούτου τίθησι
λέγων· ὅτι οὐδὲ ἡλίας
ἐπέστη πρὸς τὴν οἰκείαν
ουσ· ἀμφὶ πρὸς τὴν ἀλ-
λόφυλον χήραν· οὐδὲ
παρὰ ἐλισαιοῦ ἀλλ' ὁσ-
τις ἐθεραπεύθη λε-
πρὸς· ἀλλ' ἢ ὁ ἀμφὶ φυλ-

μβεμάν· ἰσραηλῖται δὲ.
οὔτε δύναμαι θ' οὔτε ἂν
ἐποίησαν· ἀλλ' οἱ ζῶντες·
Γ αὐτὰ δὲ λέγει· πάντα
χρὴ δίκην ἐστὶν ποιεῖν
ἐμὲ αὐτῷ μισθὸν ἀπο-
μένειν· καὶ ὅτι οὐδὲν ἐμοὶ τοῦ
» μένειν καὶ μόνον· ἐν οἰκεί-
» ᾳ τοῖς καιροῖς λειτουργῶν
» λιτρόδησε ὁ τετράρχησε
» τὴν ἀδελφὴν· ὁ γὰρ αὐ-
τὸς λέγει ἐστὶν λιτρόδησε ὁ τοῦτο
ποιῶν· τὰ δὲ λοιπὰ καθ' ἡμ.
ὁ τῶν πατέρων ἀνθρώπων·
Ο ὐχ ἁπλῶς δὲ τὸν καιρὸν
ὅτι σημαίνεται ὁ θυμὸς
λιτὸς· ἀλλ' ἵνα μάθῃς
τὸν τύφον τοῦ τυράννου
καὶ τὴν ὀμορίαν· οὐδὲ
γὰρ ἐν προοιμίοις ἔμει-
νε τὰ καὶ ἑαυτόν· ἀλλὰ
μετὰ χρόνον ἄπειρον·
τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν δυνά-
σται· καὶ πολλῶν τὸν
κομποριεύομένων·
ὁ δὲ ταῦτα μανθάνου
σι· διὰ τὸ μὴ πολλῶν ἄν
τῶν ποιεῖσθαι λόγον·
C ὑδρωποικόν ἐστι λιάρχη· ὅτι καὶ τὰ θλυ-
πικόν τι αὐτὸν δέδοικε·

σοφώτερομλόγομ. τοῦ
το εἰρηκεν· ἐικὸς δὲ
Λ υτὸμ πρότερομ εἶμεμ περὶ
τοὺς λόγομς τοὺς αὐτοὺς ἢ
τὸμ ἱστορίαμ· πολλοὶ
γὰρ καὶ τοῦτο ὀλίγομ. ἀρ
μεῖσθαι δοκεῖ λόγος ὅτι ἐγὼ
αὐτὸμ ἀπέδεικτειμαι. φι
λοτιμούμενομ καὶ ὑμᾶς
ἁρμόττομτα· τοῦτο γὰρ
καὶ ὁ μάρκος καὶ ὁ λου
κᾶς φ[η]σὶ· ὅτι ὀλίγομ· ὅτι
ἐγὼ ἱστορίαμ ὡς ἀπέδεικ ἐφά
μην τὸν δὲ φιλόσοφομ ἁρ
μόττει. λοιπὸμ καὶ αὐτοὺς
τοὺς αὐτοὺς λόγους τοῖς πολ
λοῖς· ἐφ᾽ οἷς καὶ τὸν ἱερέα
ῥᾴων λιμὴν ὁ συμβολικὸς
δηλοῖ εἶναι· καὶ τί δεῖ πολ
λὰ τοῦ συμπολιτεύεσθαι
αὐτῶν εἰσπίπτειν· ὅτι
καὶ λίθος ἂν ἅπαξ πρᾶγμα
τῆς αὐτοῦ ὕλης τοῦ περὶ
τοῦ χῦ ἐρεῖν· καὶ οὐδὲν
ὅμοιον τῷ τούτου πά
θει μὴ ὑπερβολῇ· πολλῷ δεῖ
μᾶλλον ἐρεῖ τὸ αὐτὸ σω
τῆρος ἐμβεβλῆσθαι· οὐκοῦν
οὐδὲ ἐμὲ χρὴ ὑμῶν μεμφο
μένους ἱστορίαν ἐρεῖν· ἀλλὰ
δι᾽ ὃ τὸμ χῦ· καὶ διὰ τοῦτο

καὶ διὰ τοῦ φόβου. Ὃ
περὶ ἁμαρτάνοντες φι
λοσοφεῖ· ἐρεῖ γὰρ τοῖς
» ταῦτα ἐμαυτοῦ· οὐτός σε
» τιμῶ μᾶλλον ἢ ἐμὲ αὐτόν
» κενοφρονεῖν ἐμὲ ἀπο
» κρίνομαι· οὐτος ἀνὴρ
» τηλικοῦτος ὢν ἐμοὶ ὑπε
» ρῳδεῖ ἐμοὶ· εἶδεν
Τὸν φόβον ὑπὸ τῶν ἀκούοντων;
οὐ γὰρ τότε ἐξέφευγεν
ἐθέλοντας ἀκούειν· ἀλλὰ δὴ
τότε τοῖς οἰκέταις μὲν
γὰρ τοῖς ἑαυτοῦ ἀλλόφυλος
καὶ ἀπίθανος ἐδόκει
φιλικὴ καὶ παράλογος·
καὶ γὰρ καὶ πολλοὶ ἀπέ
τασαν αὐτῶν μικρόν· καὶ
οὐδὲν οὐδὲν τοιοῦτον
εἰργάσατο· δοκεῖ δὲ μοι
καὶ φιλοτιμίας εἶναι·
καὶ φόβου τοῦ ῥήματος·
τοιοῦτον γὰρ ἀλλήλοις
ψυχαὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἁμιλλᾶται
δέχεται· τοσοῦτον πολ
λοὺς ὁ δὲ λουκᾶς
φ[η]σὶν· ὅτι οἱ ὄχλοι ὑμᾶς
οὕτως ἐμεγάλυναν· λέγε
μίαν λίθον τὸν προφήτην
ἐστὶ τὸν ἀρχαῖον· οὕτως
δὲ ὡς δηλονότι τῶν ἄλλων

λάβη μὴ ἡρῴδιωνὸς τὸν πάνυ
τιμίου κεῖμος. ὁ δὲ μάρκος
ἐφ'. ὅτι ὁ φόβος αἰτίαν εἶχεν
τὸν μὲν ἡρῴδην ὁ λιρῴδης ἐς
τοῦτο ἐλθεῖν μανίας. τὸν
δὲ ἰωάννην ὁ ἡρῴδης ἐν
εἱρκτῇ κατασχεῖν. ἐπὶ
τοσοῦτον μέντοι μᾶλλον
ἐπαιδιλιμβάνοντο οὗ
» τοῦ φιλεῖν. ὁ γὰρ λιρῴ
» δης κρατήσας τὸν μὲν
» ἀμμων. ἐδεῖτο μὲν αὐτὸν ἐς
» ἔθος ὂν φυλακῇ. δι
» ὰ ἡρῴδιάδα τὴν γυ
» ναῖκα φιλεῖ σφόδρα τοῦ
» ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἐλε
» γε γὰρ αὐτῷ ὅτι οὐκ ἐξὸν
» οὐκ ἔξεστιν ἔχειν αὐτήν.
» καὶ ἐδόκει μὲν αὐτὸν ἀπο
» κτεῖναι. ἐφοβεῖτο δὲ
» ὄχλον. ὅτι ἐς σφᾶς προφὴ
» τὴν αὐτὸν ἔχειν. καὶ
Τίμος δὲ μὴ κατὰ μηδὲν ἀλλάξαι. ἀμφὶ τοῦ ἀμ
δρέ. ὅτι κύριόν τέ σ
οὗτος ἦν. ὁρᾶν δὲ πᾶς
ἀμβωαχθῆναι ποιᾶται
τὴν κατηγορίαν. ὡς
ἱστορίαν διηρύμενος
μᾶλλον. ἢ κατηγορίαν
» ἔσαρμ. γεγενῆσθαι δὲ
» ἀρμένων τοῦ ἡρῴδου
» ἐφ'. ἄρχῃσατο δὲ θυ

» τὴν τε ἡσιόδου διάδοσιν
» τοῦ μέσου. καὶ λιρῴδου
» τοῦ λιρῴδη. ὡς συμπο
σιομυδλαμομικόν. ὡς δὲ
αὐτρομσαυταμικόν. ὡς
παραμομοσ ὁρχῆσις.
καὶ μισθὸς. ὁρχήσαντος
παραμομόστρος.
φόμος γὰρ ὤμοσε μφό
μοῦ μαγάστρος τοῦ λ
αὐτο. καὶ ὁ ἀδελφοῦ
σθαι καὶ ἀμαικηρύττε
λαι ἄξιος. ὃν τοῦ μὲ
σου ἑαυτοῦ φάσκοντος.
τὸ τοῦ δαιμόνου μέτρ
ον. ὃν τῆς πρα
ξεως ἔλαβεν. καὶ ὁ πρό
τος δὲ τῆς μίκης. τοῦ
γενομένου ἄξιος.
Ἤρχῆσατο γὰρ ἐφ' ἵππου
» γαστρὸς τῆς λιρῴδιάδος
» ἐν τῷ μέσῳ. καὶ λιρῴδε
» τοῦ λιρῴδη. ὁ δὲ μεθ
» θορικοῦ ὢν μοδλωαυτῷ.
» δοῦναι ὃ ἂν αἰτήσηται.
» λίδ' προμισθωσάμενος
» ἐν τῷ σμέρσ. δόσμοι
» ἐφ' ὃ δὲ ὑπὲρ τῶν αἰκι
» τὴν κεφαλὴν ἐν ἀμῷ
» τοῦ μαπτίσου. διπλοῦν
τὸ ἄγκλημα. καὶ ὁ πρ

ἀρχὴ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Πολλοὶ σήμερον καὶ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φόνος ἐστὶν ὁ θανάσιμος. ἀναγκαῖον οὖν καὶ τοῦτο ἐξετάσαι. ἵνα μάθητε τοῦ νόμου τὸ θέλημα· τίς ὁ ὢν ἐν τῷ παλαιῷ νόμῳ· ὁ μὲν γὰρ ἀπλοῦς ἦν· ὁ δὲ ἐκ πολλῆς ἐπιμελείας ἐξητασμένος· ὁ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ νόμου· ὁ δὲ ἐν τέλει· ὁ μὲν ἐν τοῖς πρώτοις· ὁ δὲ ἐν τοῖς ὑστάτοις· ὁ μὲν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις· ὁ δὲ ἐν τοῖς περιττοῖς· ὁ μὲν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις· ὁ δὲ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν

καὶ μεθύουσαν τὸν πατέρα· καὶ οὐδὲν παρὰ τοῦτο μέμνηται. τοῦτο ἀμάρτημα ὅρκου μὴ καθαρῆσαι τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ οὕτως ὁμόσαι τοῦ δικείμου παρανόμου. παρανομώτερον δὲ πάντων τὸ γνώμιον λίαν. καὶ τῆς κόρης τοῦτο τὸ ρᾶμμα· καὶ γὰρ λίαν τὸν μικαλὸν μὲν ἀπάντων ἀρχιτέκτονα καὶ τὸ πᾶν εἰφάμασαν δρᾶμα. αὐτὴ λίαν· ἡμέρα μὲν χάριν ἥδομαι ἄρλιαν τοῖς προφίλοις· καὶ γὰρ λίαν θυάτηρ αὐτὴ πφαλεῖσαν. καὶ λίαν μὲν κόρης ὡς ὥρχισατο· καὶ τὸν μφόμον ἡτηθ· καὶ ὁλίρροδηκος· λίαν δὲ αὐτὴν ὁ ἀμμὰ θλη· ὁρᾶς πῶς δικάμας ὅλλφομ ὁχ ὁ φιλῶν πρᾶλίαν ἐπορόμβ· οὐκ ἄξιμον ἄξιος; ἡ γὰρ αὐτὴ τὸν μόμον τοῦτον μ ἐκήρκαν. οὐκ ἂν τοσοῦτον παρθυμόμοιος· οὐκ ἂν τὴν μμαιφομίαν ταύτην ἠργάσατο.

Γίγαρ τῆς θηριωδίας τούτης χείρον μόν τι τὸ

φόμον μὲν χάριτος αἰτεῖ μέρα· φόμον παρά μον· φόμον μεθύζυδείμου· φόμον δημοσία καὶ ἀναισχύντως· ὁμὲν ἰδίαν προσελθοῦσα δ) ὀλίγθη περὶ τούτου. ἀμμὰ δημοσίαν· καὶ τὸ προσωπεῖον μὲν ἡμιλίτη κεφαλῆ· τὸν δὲ ἀμολόμενον σωσωλίρρον· οὕτως φ" ὄφησί· καὶ γὰρ δικάμος ὑποίησαν αὐτὴν καὶ δυ δοκιμῆσαι ὀρχούμενη. καὶ τὸν μὲν προδημόλητο· ὁμθαν γὰρ ὀρχήσ. δικεῖ ὁ διάμολος· οὐδὲν γὰρ ἧσσον τοῦτο ἔδοκ ἡμῖν μὲν ἐδάσ ὀν τ· ἀλλ' ἡμᾶς δυσαικαίας δίξομεν· οὐχὶ μᾶς ἀσχήμονας ὁμῶν· οὐχὶ νὰ κατὰ τὰς καμήλους ὠκδῶμεν. καὶ γὰρ καὶ δικεῖ μᾶς ἀκδίκως ὀρχούμενας· μὴ τί γε δὴ γυμαῖκ. ἀμμὶ μᾶς σὺν ἀφ' ὑσχερόν ὠμεν· ἡ γὰρ τὸ σῶμα ἀγχερὲν τοῖς

θ ἡ ιῆ: κατὰ ἡρῴδου καὶ ἡρωδιάδος. καὶ περὶ παρασίτων καὶ ἐλε
κμοσύνης :-

αὐτὰ ἀσχημονῶ. πολ
λῶ μᾶλλον ἡ ψυχή· τοι
αὐτα ὀρχοῦντα οἱ δαί
μονες· τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ
θάλους οἱ μοιχοὶ τῶν δαι
μόνων διάκονοι· σκό
πει δὲ καὶ αὐτὴν τὴν αἰ
τίαν τῆς ἡμ. δόσμοι ὧδε δὲ ὑπὲ
ρ ωίμαι κιτλῶν κεφαλὴν
» ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ·
» εἶδε τὴν ἀπηρυθρι
ασμένην; τὴν ὅλην
τοῦ διαπόλου γλῶτ
μαν; καὶ τοῦ ἀξιώ μα
τος ἐμνήσθη καὶ· καὶ ὃ
δὲ οὕτως ἐφιλαμύ θη
τα· ἀμέσως ἐβρίπτησε
ὀδόντα σι δι' ἑνὸς φρυ
γή. οὕτω τὴν ἰδρὰν ἐ
κείνην καὶ παρθενίαν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. ὑπὲρ πέ
ντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν·
καὶ οὐδὲ αἰτίαν τίθη
σι· οὐδὲ γὰρ ἔχθρα ἔπει·
ἀλλ' ἀπροφάσιστον μνήμη.
ταῦτα βδέλυγμα ἀξιοῖ συμ
φορᾶς· καὶ οὐκ ἔστιν
εἰ σάρξ αὐτὸν ἐγέν
θαι· καὶ καταύσφαζε·
οὐδὲ γὰρ ἐβάλλοντο σ
κληρὸν· τὴν ἁρ

ρησίαν ἡμφίεσμαι· ὃ
γὰρ ὀδόδοικεν αἰκατὰ
σφαστον μέγ ου· τῆς σ
φριγτῆς σαίκοῦσαι φω
νῆς· οὐδὲ γὰρ ἀπο τὸ
πωθεν μέλλομεν βλέ
πειν· διατοῦτό φ". ·
δόσμοι ὧδε δὲ ὑπὲρ ωίμα
κι· ἰδὲ ἡμῖν γὰρ ὑπὲρ θυμοῦ
τὴν γλῶτταν βικέμην
σιγῶσαν· οὐδὲ γὰρ ἀ
πολογήσαιτο μέλ
χομένου δὲ μόνον· ἀλ
λὰ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
ὑπὲρ τοῦ θάσαι κεμένων·
ὀδὲ ὑπ' ἠμύνατο· καὶ οὐ
τοι κεραυνὸν ἀφῆκεν
ἀφ' ὑψηκαὶ τὴν ἀνα
σχημα τον κατόφρυξεν
ὁ Ἡμ. οὕτω τὴν γλῶτταν
ἡμῶν βικέλευσον καὶ τὸ
πομικρὸν μικεῖμενον συμπό
σιον δέξασθαι· ὁμοῦ καὶ
τὸν δίκαιον μακρόφωνον
μεζόμενος. καὶ τοῖς μὲν
τὰ ταῦτα ἀδίκως τί
πάσχουσι. πολλῶν καὶ
παλαιῶν παραμυ
θίαν· οὐκοῦσα μὲν
οἶμαι ὅσοι δεινὰ πά
σχομεν ὑμᾶς ἐκζῆν
τῶν.

ΠΘΗ Γ

καὶ μεθύουσαν τὸν πατέρα· καὶ οὐδὲν παρὰ τοῦτον λέγει· τοῦτο ἀναγκαῖον ὅρκου ἐπιτάδειον εἶναι τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' οὕτως ὁ νόμος εἰκείμου παρανόμου· παρανομώτερον δὲ ἁμάρτημα τοῦ μιαιφονεῖν· καὶ τῆς κόρης τοῦτο μᾶλλον· καὶ γὰρ μιαιφονεῖν μὲν ἁπλῶς ἁμάρτημα ἀρχὴ δὲ κακῶν καὶ τὸ πόλιν ἐμπρῆσαι δρᾶμα. αὕτη δὲ· ἡμέρας χάριν ἅδην ἀρκεῖν τοῖς προφίλοις· καὶ γὰρ ἡ θυγάτηρ αὐτῇ σφαλεῖσα· καὶ εἰς μνήμην ἔδησε· καὶ ὁ μὲν ἄρχισε· καὶ τὸν φόνον ἐπέτιμα· καὶ ὁ μὲν ἐπαύσατο· ἡ δὲ τὸν πατέρα ἐτιμωρήσατο· τίνα γὰρ τῆς θηριωδίας

τούτης χειρονομοῦντα· φόνον μὲν χάριτος αἰτεῖ μέρος· φόνον παρανόμου· φόνον μαθήσεως δεῖ σοῦ· φόνον δημοσίας καὶ ἀναιρήσεως· οὐ γὰρ ἰδίαν προσελθοῦσα δίκην περὶ τούτων· ἀλλὰ δημοσίαν· καὶ τὸ πρόσωπον εἰ μὴ τῇ κεφαλῇ· τὸν διάπλουν σοῦ σωλῆνος· οὕτως φησὶν ὁ φησί· καὶ γὰρ δικάζουσι ποιήσαντα καὶ οὐ δοκιμήσαι ὀρχούμενον· καὶ τὸν μὲν δὴ μέλλοντα· ὅτι ἀναγκαῖον ἀρχήσεσθαι· εἰκὸς διάπλουν· οὐδὲ γὰρ ἂν τοῦτο ἔδοξε κωλύειν μὴ ποιεῖν οὕτω· ἀλλ' εἰ μὲν οὕτω καταμαθεῖν δίκαιον· οὐχὶ μὲν ἀσχήμονα ὄντα· οὐχὶ κατὰ τὰς καμήλους ποιοῦντα· καὶ γὰρ καὶ εἰκὸς ἀνδρὸς ὀρχεῖσθαι· μὴ τὴν δὴ γυναῖκα· ἀλλὰ μὲν οὖν ἀσχημονοῦμεν· ἡ γὰρ τὸ σῶμα ἀγχέρνητος

θ κεφ: κατὰ ἡρῴδου καὶ ἡρωδιάδος· καὶ περὶ παρασίτων καὶ ἐλε
ημοσύνης :-

αὐτὰ ἀσχημονοῦσι. πολ
λῷ μᾶλλον ἡ ψυχή· τοι
αὐτα ὀρχοῦνται οἱ δαί
μονες· τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ
θάζουσι μοιχοὶ τοῦ δαι
μόνος δικαιοι· σκό
πει δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἀπά
τὴν μου· δόσμοι ὧδε ὑπὸ
πολλῶν κεφαλὴν
ἰσάριθμοι τοῦ κυρίου.
Εἶδες τὴν ἀπηνεσθρι
ασμένην; τὴν ὅλην
τοῦ διαπόλου γλῶτ
μαν; καὶ τοῦ ἀξιώμα
τος ἐμνημόνευσαν· καὶ ὃ
δὲ οὕτως ἐφιλαμύθη
σαν· ἀμέλει τοῦ ἐρᾶν ἐ
κείνων καὶ μανίαν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. ὑπὲρ πέ
ντε καὶ εἴκοσιν ἔτη·
καὶ οὐδὲ αἰτίαν πέθη
κεν· οὐδὲ γὰρ ἔχθρα ἦν·
ἀλλὰ σωφροσύνη μεθῆκε.
ταῖς ἐνέργειαις οὖν συμ
φοραῖς· καὶ οὐκ ἔστιν
εἰς ἅπαξ αὐτὸν ὑβρι σθῆ
ναι· καὶ κατάσφαζε·
οὐδὲ γὰρ μέλλομεν τοσ
οῦτων. τὴν ἀπάρ

ρησίαν ἡμῶν ἀμ. Ὃ
γὰρ ὁδὸς δοκεῖ καὶ κατὰ
σφαττομένου. τῆς σ
φριγώσης οὐκοῦσαι φω
νῆς· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ τοῦ
νεκροῦ μέλλομεν εἰρή
σειν ἀμ· διὰ τοῦτο φ".
δόσμοι ὧδε ὑπὸ πολ
λοί· ἰδὲ γὰρ ὑπὸ θυμοῦ
τὴν γλῶτταν βεβλη
μένην· οὐδὲ γὰρ ἀ
πατηθῆναι τοῦ μέλ
λοντος μόνον· ἀλ
λὰ καὶ ὑπὸ νήψεως καὶ
ὑπὸ τοῦ θάσσαι κεφαλῶν·
ὁδὲ θεὸς ἤμυνεν· καὶ οὐ
τοι κραυγὴ ἀφῆκεν
ἀμαθὴς καὶ τῶν ἀν αὐ
σχημόνων καὶ βδελυ
ρὰ ὁ Ἡμ. οὐτε γλῶσσα
ἀπηνεστέρα καὶ τὸ
πονηρὸν δικεῖμο συμπό
σιον δέξασθαι· ὁμοῦ καὶ
τὸ δίκαιον ἀφανῶμ
μεζόμασ. καὶ τοῖς μὲ
τὰ ταῦτα ἀδίκως τί
πάσχουσι. πολλῶν κα
τὰ μιμασάνων παραμυ
θίαν· αἰκούσαμεν
οἴμων ὅσοι δεινὰ πά
σχομεν ὑμᾶς δικαίως
πο.

θ κ ϊ

φόμου· ὥστε ὅσῳ ἂν
μᾶλλον θλίβωμεν ἁμαρτίαν
συσκιάσαι τοῖς τρόποις
τούτοις· τοσούτῳ μᾶλ
λον αὐτὴν ἐκκαλούμεθα
φῶς· ἁμαρτίαν γάρ· οὐχὶ
μαρτίας προσηλίκλη
κρύψαι· ἀμὰ μετα
μοίαις καὶ ἐξομολό
γῃ· ὅταν δὲ τὸν θυμὸν
λιαλίαν· ὥσῳ δ' ἂν ὦσιν
χθῶσιν πάντα δηλήγῃ·
καὶ ὥσ' ὁ ἰὸς ὁ τοῦ θείμου
τοῖς καὶ ἀπολογίαν
σωτήθησιν· ὑπὸ ῥμὲ
γὰρ τοῦ ἡρῴδου φ̄ν· δὲ
αὐτὸς ὁρίκοις καὶ τὸς
σωαμαικφμένους· καὶ
ὁτὶ δὲ λωλήθη· ὥσε δὲ
δὲ τῆς ικόρλης· ὁτὶ προ
ηλαάζαν ὑπὸ τῆς
ερ̄ς· καὶ ὁτὶ λίμφικὸ
τῆμῥι τῶν κεφαλῆν·
ς σῶν ἀξάλφον· δικεί
μης τὸ πρόσαγμα δ
πολίρου· ὁ γὰρ ὑπὸρ
τοῦ καὶ κῶς πασχόν
των· ἀμὰ καὶ ὑπὸρ τῶν
ἀδικούντων τοῦ ἀλγοῦσιν
οἱ δίκαιοι πάσχουσι· ἐ
πειδὴ καὶ οὗτοι ἁμάρτα

καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁμοίως ἁμὰ
ταῦτα δυσώπησον ἡμᾶς ἁμῆ·
ἀμὰ πρὸς τὸ πατρὸν ἡμῶν
μονλίκαι κίαν ὁρᾶν· καὶ
θάπερ οἱ πυρέττοντες
τὸν· ὁτὰν ψυχρὸν αἰκαί
ρως σθῶσιν θυμοῦσι· καὶ ἡ
ἁμαρτία ὅταν ἐξ τὸν καιτὴ
γρον· οὐκ ἀνόητος ἐξ
καλύφθη τὸ πόλλημα·
Ὁ ιρῶν μαθητὰς ὁτὲ ἀν
τὸν ὑπὸ ἁμαλὸν ἐξ τὸ
δωμα τήριον· οὐδὲν
τοιοῦτον εἶπον· ὁτὲ
δὲ ἀπώκτεμε· τότε
λιμαγκάσθησαν καὶ τὴν
ἁμαρτίαν ἐξ εἶν· τὴν γὰρ
μοιχαλίδα κρύπτειν,
ὑπὸ ὕλον τὸ· καὶ οὐκλὴ
θλον ὅκ ποιμωθύσαν
τας τῶν πλησίον συμ
φορᾶς· ὑπὸ εἰ δὲ ἐξ
Αμάγκλων ὑπὸ σωσον τῆς
ἱστορίας· τότε λέγουσι
τὸ πόλλημα ἀπὸ ἁν· ἱμὰ
γὰρ μὴ ποιμεράμτισ ὑ
πο τῆ ὑσιν τῆς σοφίας
τῶν ἁμαρτίαν· καθάπερ
ὑπὸ θυδᾶς καὶ ἰούδα· ἀ
μαγκάζομαι καὶ τὴν
προφασιν ἐξ εἶν τοῦ

οἱ πάλαι τὰ τοιαῦτα
κακὰ ἐποίησαν. οὐδὲ γὰρ ἴσα ἁμαρ-
τήματα ἐδικάζετο· ἀλλ' οὗτοι οἱ
τὰ αὐτὰ καὶ τὰ παραπλήσια
εἰργασμένοι τοῦτον τὸν
τρόπον ἐκολάζοντο· καὶ μιᾶς
μοιχείας ἕνεκα καὶ μιᾶς παι-
δεραστίας πολλοὶ ἀπέθανον·
καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι
ὁ μὲν ἐτιμωρεῖτο θανάτῳ ὁ δὲ
οὐδὲ ἐδικάζετο· καὶ ὁ μὲν
ἐζημιοῦτο τὰ πάντα ὁ δὲ οὐδὲ
τὴν τυχοῦσαν ἐτίμα ζημίαν·
ὁ μὲν ἐν ἀγορᾷ ἐμοιχεύετο
καὶ ἐν τοῖς βαλανείοις ὁ δὲ
ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ ἑαυτοῦ καὶ
ἐν τῷ θαλάμῳ τῷ γαμετῇ·
ὁ μὲν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν ἀγορᾷ
ὁ δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἐρημίᾳ·
ὁ μὲν ἐν ἀνδρὸς σώματι
ὁ δὲ ἐν γυναικός· ὁ μὲν
ἐν ἑτέρου ὁ δὲ ἐν τῷ ἑαυτοῦ·
ὁ μὲν ἐν ἀκμαίῳ καὶ ἐν ἡλικίᾳ
ὁ δὲ ἐν παιδὶ καὶ ἐν ἀνάρχῃ·
ὁ μὲν ἐν ἐλευθέρῳ ὁ δὲ ἐν δού-
λῳ· ὁ μὲν ἐν ἀστῷ ὁ δὲ ἐν ξένῳ·
ὁ μὲν ἐν ἀνθρώπῳ ὁ δὲ ἐν θηρίῳ·
ὁ μὲν ἐν ἀνθρώπῳ ὁ δὲ ἐν θεῷ·
ὁ μὲν ἐν ἱερῷ ὁ δὲ ἐν βεβήλῳ·
ὁ μὲν ἐν ἑορτῇ ὁ δὲ ἐν καθαρμῷ·
ὁ μὲν ἐν ἀγορᾷ ὁ δὲ ἐν ἐρημίᾳ·
ὁ μὲν ἐν ἀνδρὸς σώματι
ὁ δὲ ἐν γυναικός· ὁ μὲν
ἐν ἑτέρου ὁ δὲ ἐν τῷ ἑαυτοῦ·
ὁ μὲν ἐν ἀκμαίῳ καὶ ἐν ἡλικίᾳ
ὁ δὲ ἐν παιδὶ καὶ ἐν ἀνάρχῃ·
ὁ μὲν ἐν ἐλευθέρῳ ὁ δὲ ἐν δού-
λῳ· ὁ μὲν ἐν ἀστῷ ὁ δὲ ἐν ξένῳ·
ὁ μὲν ἐν ἀνθρώπῳ ὁ δὲ ἐν θηρίῳ·
ὁ μὲν ἐν ἀνθρώπῳ ὁ δὲ ἐν θεῷ·
ὁ μὲν ἐν ἱερῷ ὁ δὲ ἐν βεβήλῳ·
ὁ μὲν ἐν ἑορτῇ ὁ δὲ ἐν καθαρμῷ·

Τοῦτο σκοπεῖν καὶ λογίζεσθαι
χρὴ καὶ μὴ θορυβεῖσθαι
μηδὲ ταῖς τῶν πολ-
λῶν ἁμαρτίαις· ἀλλὰ
σωφρονεῖν δεῖ. συνεσκιάζω
γὰρ καὶ ὁ συναγωνιστὴς
ἐπὶ πόρνης καὶ μοιχὸς
φόνου γυναικὸς διὰ
λῃστοῦ· ἀμφοτέρους ἔσχηκε
ἔμπροσθεν ἡμῶν· οὐ
δὲ γὰρ ἦν ἐπὶ τῇ σφαγῇ
αἱ φόνου καὶ μοιχείας· ἀλ
λὰ πρόφασιν εἶχον οὐ
πάνυ σεμνήν· ἀπὸ τοῦ μὴ
συφλιμοτέρων καὶ ὁ
μοπάτριον· οὐδὲ καὶ
ὑπερίζεσθε· καὶ καπη λο
ᾶσθε τὸν πλησίον· καὶ
οὐκ ἀνάμενε ἀχρεῖόν τε
λεῖν πλησίον οὕτως
ἀδελφοῦ κινδυνεύειν.
ὡς δικεῖμος τῆς πορ
νης· ἀλλὰ μετὰ πολ
λῆς τῆς θηριωδίας

καὶ τὸν μὲν εἰδωλομάν
πονηρὸν· τὸν μὲν καὶ κοῖρ
γον· τὸν μὲν τοῦ λοιμὸν· τὸν
ζωόκτονον· καὶ πολλὰ
ἕτερα καὶ παραπλήσια
τούτων καὶ γὰρ καὶ
δικαστηρίου μέλλομεν
καὶ ὡς περὶ ἀλλοφύλου
διαμφίβεσθαι· καὶ κίζον
τες· λοιδορούμενοι· ὑ
περίζοντες· ἀμφισχίαι
μοιοῦτος· ἀλλὰ θρη
νοῦσι μᾶλλον τοὺς ἁμαρ
τάνοντας· ἵνα καθαρθῶμ
εν· τοῦτο δὴ καὶ ἵ

Μᾶς ποιῶμεν· καὶ δα
κρύωμεν πλὴν λιπαρῶδια
δαι· καὶ τοὺς δικείμενων
ζηλοῦντας· πολλὰ
γὰρ καὶ μῶν τοιαῦτα συμ
πόσια γίνεται· καὶ μὴ
ἰσάμμησ ἁμαρτεῖται· ἀλ
λὰ τοῦ χῦτὰ μέλη·
πομμὸς χαλεπώτερον·
οὐ γὰρ ἰσόφαλλιὸν ἀπτοῦ
σι μοιχοὶ πόρναις ἰσόμοιρ
χοῦμενοι· ἀλλὰ τὰς
τυχὰς τὸ μοιχικὸν
μένομεν· ὁ τὰμ γὰρ ζοῦ
λοις ἑαυτὸν ποιῶσα
σι· καὶ ἴσα παρανόμοις

πολλὰ δὲ μᾶλλον περὶ μιᾶς
τῶν τοιούτων συμποσίων.
Μὴ γάρμοι δοκεῖ τὰς πορφύ-
ρεις ἐκείνας ἀκροβολίζεσ-
θαι λίθους τοῖς πολλαικοῖς
τόξοις. ἀλλὰ πόθεν συ-
μβάλλεται ἡμῖν. καὶ
ὁπόθεν ἐβλήθησαν κρᾶσις καὶ
πλοκὴ μιᾶς ἁρμονίας. καὶ
καλλιφωνία. ἐγὼ δὲ τὴν
ἁρμονίαν ταύτην ἐπαινῶ
καὶ τοῦτον μᾶλλον καὶ μᾶλ-
λον ἀσπάζομαι. πολὺ
γὰρ ἡδέως ἀκούω. πολὺ
δὲ καὶ τοῦτον μᾶλλον ἢ
οἱ. οὐδὲ ὅσον ἀφίκλης
μαύτην τὴν πολυφθό-
δειν πρωὶ διακρούεται.
οὐκ οὖν μοι δοκῶ καὶ
χωρὶς τούτων μόνον ἡδέ-
ως ἂν φθέγξασθαι πρὸς
ὑμᾶς. ἀλλὰ καὶ τὰ
πρὸ τοῦ μύρου χρίομαι
μοι. ὁρᾶτε δὴ καὶ
Τρυφῆς καὶ τρυφῆς. οὐδὲ
γὰρ πολυμελείας οὐδὲ
θαυμαστῆς αὕτη ἀμφίεσις
ἀμφότερον. καὶ σὺ μὲν ἡδὺς
ἀκροατὴς ἂν εἴης. οὐδὲ χρ̄ς
οὐδὲ ἡδὺς χρείαν. σὺ μὲν
πολλοῦ καὶ διαφόρου.

ὄρθρου τὰς ἄρσεις. καὶ πόρ
ρω τὰς θέσεις ποιεῖσθαι.
οὐχὶ τὴν κεφαλὴν ἀλ
λὰ τὴν ἀκοὴν ἁρμόττου
σιν. ἀλλὰ τὴν τῆς
χορδῆς ἁφὴν ἀκριβοῦ
σιν. καὶ τοῖς ἀκροα
ταῖς ἡδονὴν παρέχου
σιν. καὶ πόρρω
μασι βαίνειν ἐπιχει
ροῦσιν.
οὐχὶ τὴν κεφαλὴν ἀκρι
βοῦσιν. ἀλλὰ τῶν τῆς
χορδῆς ἁφῶν τοὺς ῥυθ
μοὺς ἁρμόττουσιν. καὶ
χρῶνται βάρεσι καὶ
θήλεσι καὶ ὀρθοῖς.
οὐ γὰρ δὴ μιᾶς χρῆσθαι τοῖς
μουσικοῖς καὶ μεθύειν.
καὶ γυναῖκα ὀρχουμέ-
νην καὶ αὐστηρολογοῦ
σαν ὁρᾶν. οὐ πάσχει
τι παρὰ σαυτῶν. οὐδὲ
ὅτι κεφάλαιον παρὰ πά-
ντων τὸ φρικτὸν. τὸ
μᾶλλον τοῦ χῦ πόρρω
μᾶλλον ποιοῦμεν. ἡ γὰρ καὶ
λιθυράτηρ ὁδοῦ
δοσι πάρεστιν. ἀλλὰ οὐδὲ
κεῖ μὴ σὸ ἀρχὴν ἁμαρτο
πότε δὲ ἁμαρτόντος καὶ διὰ
τοῦτον μὴ χορεύομεν. ς
τὰς ψυχὰς τὸ μὴ σωθῆ
κεῖ μᾶλλον ἁμαρτόντος
λαμβάνωμεν. ἡδὺ δὲ
μᾶλλον ἀθῶος εἶναι
μᾶλλον ἁμαρτόντος.
κοιμωμένοις τὰ ἁμαρτή
ματα χαλᾶν τούτοις. ἐγὼ γὰρ

γὰρ ἐκείμοισ. οὐδ᾽ ἡσμοι
λόγοσ ὡσ πρὸ οὐδὲ πρὸ
τοῖσ ἐκύμασι. οὐδὲ περὶ
πρῶμ πολεμοῦμ ἐκ τούτων τῶν
καὶ ἑξῆσ γαστρὶ ζόμ τῶ.
οὐδὲ γὰρ περὶ σαυτοῖσ ἐστὶ
τίμοι κοιμόμ. ὥσ πρὸ οὐ
δὲ περὶ σχοίνοισ καὶ λύ
κοισ. ἀμμὰ περὶ τῶμ ἀ
πολαυόμτων μὲν τῶν
ἰδίασ οὐσίασ. οὐμβαδὴ
δόμτων δὲ ἑξῆσ. πε
ρὶ τῶμ τὰ πατρῷα καὶ
ταυλαμσικόμτων ἀπρᾶσ.
οὐδὲ γὰρ οὗτοι καταμῳρί
ασ ἐκτόσ. πῶσ γὰρ ἡ
Πῆμοι διαφθύζηκ αὐτημ
ρίαμ. ὁ τὰμ ὀλίγμ παρὰ
σι τόσσου γαστρίζηται. Ϛ
οἰκύωμ παρέστηκόσ. ὁδὲ
χῶ μὴ δὲ τούτωμ ἀζιόσ
σοι φαίμηται. ὁ τὰμ ὀμὲ
ὑπὸ πρῶ λοιπὸσ τοσαῦτα
λαμβάμι. ὁδὲ ὑπὸ πρῶ
σι λέξασ ὁ ὦῶ ὠμ. οὐδὲ τὸ
πολλοστὸμ τούτωμ. καὶ
ὁ μὲμ μίμ αὐτὶ ἑξῆσ λιμὰσ
ἡμᾶσ λιμάξασ ἀπόλυσ
οὕτοσ δὲ διδάξασ λιμᾶσ
οὐμὶ μαθόμτα οὐδὲμ ἂμ
πρὸ μικυμῶμ δ| σφέρομ ἡμ.

ἐκεῖμοσ δὲ οὐδὲ ἀρτο
ξλυρόμ. σὺ θάσι ὁμοίωμ.
ἐκείμοι δὲ οὐδὲ ἰσχρᾶ
δωδέκα σωτήριομ
δλητῶμ τι. σὺ μὲμ οὖμ τὸ
πρῶ σωλῆσ ἀπόλλυσ Ϛ
πολλοὺσ ἱκμμύμησ. ὁ δὲ
ὑπὸ ἱκρυμοῦ δλαφθεί
ρόμτασ. διὸ καὶ πολλοὺσ
ξιάσασ καθαρὰ λῆ τὰ δέ
πομα. καὶ οὕτοσ ἑξῆσ
ὁμαλῆ. ὁ τὶ σὺ μὲμ ὑπὸ πρ
τῶμ χρήσασθαί τοι
ἑξῆσ. ἐκείμοι δὲ οὐδὲ
τῶμ χρήσασθαι δίδοσ Ϛ
πρὸσ τοὺσ ὁμοτρυφῶμτασ
ἀυτοῦ ἀλλ᾽ ἑξῆσ μὲ
ὁμοτρόπουσ. καὶ λοι
πὸμ τὰ ἀυτοῦ πολλοῖσ
ρασ ἀυτὸ μὲμ τοῖσ ἀρχῆ
τοισ ὁ μὲμ τὰ. μυρίουσ ἀὐ
ὁσχῆσ καταμῆρασ. καὶ
τῶ ἀπὸ τοῦ μόμασ μὲ
δασ καὶ σὰ δίκλων. πρὸσ
δὲ τοὺσ χῦλοὺσ μὲμ. καὶ
ὁ ὕτοσ μέχρι μὲμ ἀλλὶ
σκομ. ὁ υχὶ μὴ δάσχῃ μ
ἀνθύμασ; καὶ ταῦτα ὁ
πρὶ τὰμ τὰσ πόρμασ
πρὸσ τρεπόζασ ἀυτῶ
ἐπὶ σαγόμτασ λόγο. πρὸ

ὀυδὲ τοῦ μαυτοῦ μάζιον
ταῦ δικάζμοι· φρίττης
αὐκούσομ τοῦτου; οὐκοῦν
φρίζομ ὅπι τοῦ μέρους·
ἔκυαμβ τὸν σ παρασι
τον. καὶ ποίλσομσιν
καταλιμμβθαίσοι τὸμ
χῦ· ἀμ ἀλλοῦ μ κοιμσομ
σιν ἰλεαὶ τραπόζης.
μβροσίαισοι δικάζω·
οἶδ ὑμᾶς δεῖσθαι τράπε
ζαν· εἰ γὰρ λιμαὶ ἰσαν
σι. πολλοῦ μᾶλλομ ὁδὸν
πόνησ· ὑμμόνσομ
γόῶν τῶν πόρμλων δικεῖ
μκμ. πολοῦ δ πὸ τράπε
ζλσ ὑποίκοδωμήμβρον·
καὶ σίμσομ ὁμείδίζῃ
λέγσομ· φίλλμᾶμοι ὁῦ
κέδσοικασ· ἐγὼ γὰρ μὴ
ποιοῦν τάσδ ταῦτα
τρέφῃ· πολλοῦ μᾶλλομ
ποιοῦν τα ἀμείνσας·
μὴ πρὸσ τὸμ πλοῦτον
ἴδησ ὅτι ῥᾳσθῦμ προσορ
χήσῃ καὶ αὐχμοῦμ· ἀλ
λὰ μμόνσομ ὅτι ὁχῦ δῆ
δικείμου ὑπῶ αἰμείνησ
σῆσ οἰκίασ. καὶ πᾶσαμ
τῆσ σωμάτησ καὶ τῶμ
ἀσθμάτωμ. οἷσ

ἀῆ πολύμῆσ προσιόμ
τασ· ὑπιθέτασ· ἀργὸσ·
καὶ ἰδρῶ λαμπρὸσ ἀπὸ
τούτου μ καλοῦμ· καὶ λο
μίζου ὁ τῶμ τοῦτα λέ
γῃσ· οἱ παράσιτοι. ποῖα
δρῖμα κατασκευάζουσι·
τί τῶν οἰκίαμ ὠφελοῦ
σι τῶν σίτων· λίδὺ πολύ
πφσσοι ποιοῦσι τὸ ἀῦ
ριστομ; καὶ πῶσ λίδὺ·
ῥαπιζόμβμοι καὶ αἰσχρὰ
λέγμτες· καὶ τί τούτου
ἀκδέτερομ· ὁ τῶμ τὸμ
κατὰ κόμαυθῦ γβμόμβ
μομ τύπτησ· καὶ δικτῆς
ἐσ δικάζμομ ὕῳρθασ· ὡς
τέρτιμ σεαυτοῦ σωφῆς.
Ὁ δ ἀτρέμ ποιῶμ τὴμ οἰ
κίαμ. καὶ μέμομ πολλοῦ
τὸ συμπόσιομ· καὶ τοῖσ
ὑπὶ τῆσ σικλμῆσ ἐζυρὰ
μβμοισμμένομ. ὁ
δ γβμῆσ καὶ ὀλβῦ δρῦ·
καὶ γὰρ δικῆ· γβλασ καὶ
ῥαπίσματα· ταῦτα
Ὁ ὧν ἡδομὴμ καλῆσ ἐπὶ
ποι· ἢ πολλοῦ μάζιαμ
δακρύομ ἀπὸ μ; ἢ πολ
λοῦ μ θρήμομ καὶ οἰμω
γοῦμ; καὶ δ δομῆσ μ ὁ

αὐτὸ ὡς ὁμωμαλεῖν πού
δαῖον· δύο μὲν παρ᾽ ἡμῶν
σαι τὰ δύο μὲν αὐ· σὺ δὲ
ἓξ ὑπὲρ ὅρκιάσας καὶ ῥήμα
τα αὐτὰ καὶ ταὐτὰ μάλ᾽ ἐς·
τὸν ἡμιτάλαντον παρ᾽ ἡμῶν καὶ
λέξω· καὶ τὸ γε ἥμισυ
πρόσθεν ὁμῶν. ἵν᾽ ὁμῆς ἔχῃς
ὑπὸ θαλάμοις ἓξ·
καὶ γὰρ ὁ τἀμὰ ἀπορήσας
ἡμᾶς ἓξ ὁμῶν ῥημάτων. ὁρ
κοισι καὶ ὑπὲρ ὅρκια σὺ τὸ
πᾶν δὴ λάμψομαι· ταῦ
τα οὖν ἐβουλόμην σάφα·
ἀλλ᾽ οὐκ ὀδυρμοῖμι καὶ
δακρύοις· καὶ πῶς ἂν
ταῦτα ἓξ ποιμὸν ἔχοιμ·
καὶ ταῦτα λέξω· οὐκ ἂν
λύσαιμι τρόφεα δαιτὸς·
ἀμφὶ μὲν οὖν τοιαύτῃ αἰ
τίᾳ· φιλανθρωπίας
γὰρ μὲν προφὴν τῶν ἐπὶ
θαλάμοις ἓξ· μέτρῳ δὲ τῷ
τοῦ ἑβδόμου· μέτρῳ δὲ τῷ
τοῦ ἕκτου· μέτρῳ δὲ τῷ
ὅτι πᾶσι κοινόν· θρέψον·
ὅτι χρὴ τρέφειν· θρέ
ψον· μὲν οὖν εἰδέναι
μὲν καὶ ἓξ ἁμαρτάνειν·
καὶ τὴν ἑαυτοῦ καταγ
νῶναι ἑκόντων· μὴ ἓξ ἂν
αὐτὸν ἓξω ὧν μὲν βλάπτει·

ἀμφὶ τὸ σωφρονεῖν ἓξ ἓξ
σον· καὶ τὸν ὀκτάμηνιαῖ
κισ αὐτὸν ἑαυτοῦ καὶ
ῥόμβον· καὶ ἀόμοτα·
καὶ ὀδυρόμενον· ἓξ δὲ
οὐκ ὀπὶ δίκην τινά· καὶ
τοῦτο διαφ· ὅσοι μὲν
τοίμ᾽ ὡς ἀνοίκτων ὠμὴν τῶν ἓξ
ὁμόνυθροι σύ εἰσι τοῖς·
μὲν ὀπὶ ὅρκοι μὲν ἓξ δὲ μίμοι·
εἰ δὲ μὴ ὑλάκα καὶ τὴν στρο
φὴν σαυτὸν ἐς ἀμφιλύκην
ἀναπτῆσαι· κόλυσσ᾽
ἂν ἴδω σε πτὶ τὸν μὲν αὐτὸ
πορφυρόμενον· ὅσ᾽ ἂν
πλῆξαι· παραμύθου
σιν ἀπτὶ λαμβάνεσθαι
τῆς καταπτώσεως οἰκίαν
ὀπὶ μεβλάβας· τῆς τοῦ μ
οἰκέτου προτασίας·
παίδας ἓξ· κοιμοῖπα
τέρα ὅσα σαν δικάμου·
μεθ᾽ ἁσυτῶν προσα
σίαν δ᾽ ἀνθρώπεσαν·
κέρδησοι φθρέψασαν·
τὰ τοῦ θεοῦ φίλου· ἐς
ὁμπορίαν αὐτὸν ὡς ὁμαλ
λε τῶν ἰκλῶν· κἀν ἴδῃς
τὴν ἀδόμενον προφα
σίας· ὀπὶ πέζομεν ἐκ
σαν· ὑπεραυδῶσαν· κέ

σθαι καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων
χορός· ὅπου γὰρ ὁ χς·
ἐκεῖ καὶ οἱ ἄγγελοι· ὅπου
δὲ ὁ χς καὶ οἱ ἄγγελοι·
ἐκεῖ ὁ οὐρανός· ἐκεῖ δὲ
τὸ ὑπὲρ οὐρανοῦ τόπου
φαιδρότερον ἡ δὲ

Κ αἰθέρα μου ὕλη δι' αὐτῆς
κἂν τοῦ σθαι παράλληλη
σιν· κἂν λθυσον μου σχολὴν
ἄγον· ὡς μή αὐλαμπάμον
τας τὸν θρόμμόμου ἀ
μαγμάσι κεν· λίθοι μοι
ταῦτα ὑπηρετήσονται·
λίθοι κεῖμαι· ταῦτα γὰρ
γὰρ καὶ ὁ χς καὶ κεῖ μου
τοι ἐστήρικται· ὁ
κεῖμαι δὲ· ἀπαμ τας ὁ
λου καὶ χαρίεντος
λθυσον μου σχολὴν
ἄγον· ὡς μὴ αὐλαμπάμον
τας τὸν θρόμμόμου ἀ
μαγμάσι κεν· λίθοι μοι
ταῦτα ὑπηρετήσονται·
λίθοι κεῖμαι· ταῦτα γὰρ

φίλων καὶ τὰ μὴ σκληρὰ καὶ τὰ
λύουσι καὶ τὴν φιλίαν·
οἱ δὲ διὰ ἀρετὴν μόνοι σοφοὶ
τῶν μόνων οὗτοι δικαίων
καὶ σωφρόνων καὶ ἀνδρείων
καὶ μεγαλοψύχων καὶ
μὴ μισούντων τὸν πλησίον
μηδὲ ὑπολαμβανόντων
ὅλως θέμις εἶδος τῶν
μηδὲν ὑπολήψεσθαι
νόμιμον καὶ οἱ μὲν ὅτι
μοχθηρὰ καὶ οἱ δὲ ὅτι νοι
κτὰ καὶ πάλαι διὰ
φθορὰν δι᾽ ὀλιγανθρω-
πίαν· ἀλλὰ δικαίως τὸν
τῶν θεῶν ἡμῖν φόβον
καὶ διαμαρτάνουσι τοῖς
τοιούτοις· παρὰ πολλοῖς
πονηρεύονται· καὶ δόξης
τοίνυν ἀπολλύντος τὸ
τῶν ἑταίρων τὸ μηδέν·
καὶ πρὸ πάντων· τὸν
πολλοῦσι σβέννυσι·
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ δοκοῦντα
πονεῖν τὸν διαπο-
λιτικὸν τούτων κοπτο
μένου μέτρον ἀνθρωπίνου·

μὲν καὶ οἱ οἰκέται πρὸς
ὁμαλτοῦντα μέρους ἀφαιρε
σίαν καὶ ὅλου θέρμου
μείδος· τὸν δὲ τὸν
ἀπόλλυσι μέρος ἴσον
καὶ τοῦτον τοίνυν καὶ
σαυτὸν μᾶλλον ἡμῖν
ὀξύλλυσι τὸ τοῦ πατρὸς
σίτου μόριον· οὐκοῦν τὸν
καλὸς καὶ δικαιολογεῖται
νομικολογούμενον τὴν τοῦ
φίλου μόνῃ τὴν ἀφαίρεσιν
μοῖραν· ἢ καὶ τοῦτον
φιμᾶσθαι κελεύει·
οὐκ ἐᾷ τὸν καὶ τοῦ φιμοῦ
σθαι καὶ τοῦ φίλου
τοῦ· ἀλλὰ σπείσασθαι
χρὴ σίτου αὐτοὺς δὲ
φιμᾶσθαι πεῖσαι σάθρας·
ὅτι χεῖρον τὸ πρᾶγμα
ἐστὶ μὴ γὰρ τοῦ ὄρθρου
ἀμύθου μοῦ ἐστὶ καὶ
δεῖ μοῦ μὴ τοῦ δὲ τοῦ
τοῦ ἀφαιρεῖσθαι
σθαι τοῦ τοῦ δὲ
κοῦ φίλου
δι᾽ ἐλευθερίαν μὴ τοῦ
τοῦ φίλου τοῦ
μᾶλλον μὲν φίλου ὄρου
τοῦ τοῦ· οἱ γὰρ τοῦ
τοῦ τοῦ ἀμύθου

γὰρ τὴν ἀμάθειαν ἡμῶν
λάβοι τοῦτο γὰρ βούλεται μᾶλλον
ῥηθὲν ἢ ἐκεῖνο. οὐδὲν τοίνυν
ἔσται δλαπτόμενον τῶν
ἰουδαίων. οὐδὲ φόβος ἐστὶν
ἵνα μὴ ἀπιστήσωσιν. ἀλλὰ καὶ σὺν
μάρτυσι πολλοῖς. ἀμαχητὶ
πᾶσαν δὲ. οὐκ ἀπιστήσομεν
τῷ λόγῳ. ἀλλὰ σὺν πολλῇ
ἀκολουθήσωμεν. σὺν δὲ τοῖς
ἰουδαίοις καὶ τοῖς μαθηταῖς
ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ πλοίῳ εἰς
ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν
ἀνεχώρησεν. καὶ ἀκούσαντες οἱ
ὄχλοι ἠκολούθησαν
αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων:
καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον
καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς
καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους
αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες ὅτι ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα παρῆλθεν
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα
ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς
οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν
οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτοι καὶ
δύο ἰχθύες. ὁ δὲ εἶπεν
φέρετε μοι αὐτοὺς ὧδε
καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοῦ χόρτου
λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησεν καὶ κλάσας
ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν
καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον
τῶν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις
καὶ ἐγένοντο οἱ ἐσθίοντες
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι
χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων
καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν
αὐτὸν εἰς τὸ πέραν πρὸς
βηθσαϊδάν ἕως αὐτὸς
ἀπολύει τοὺς ὄχλους
καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ'
ἰδίαν προσεύξασθαι
ὀψίας δὲ γενομένης
ἦν ἐκεῖ μόνος
καὶ τὸ πλοῖον ἤδη
μέσον τῆς θαλάσσης
ἦν βασανιζόμενον
ὑπὸ τῶν κυμάτων
ἦν γὰρ ἐναντίος
ὁ ἄνεμος καὶ
τετάρτῃ φυλακῇ
τῆς νυκτὸς
ἔρχεται πρὸς
αὐτοὺς περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης
καὶ ἤθελεν
παρελθεῖν αὐτούς
οἱ δὲ ἰδόντες
αὐτὸν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης περιπατοῦντα
ἔδοξαν ὅτι φάντασμά
ἐστιν καὶ ἀνέκραξαν
πάντες γὰρ αὐτὸν
εἶδον καὶ ἐταράχθησαν
καὶ εὐθέως ἐλάλησεν
μετ' αὐτῶν καὶ λέγει
αὐτοῖς θαρσεῖτε
ἐγώ εἰμι μὴ
φοβεῖσθε
καὶ ἀνέβη πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος
καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ
ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο
οὐ γὰρ συνῆκαν
ἐπὶ τοῖς ἄρτοις
ἦν γὰρ αὐτῶν
ἡ καρδία πεπωρωμένη

δεικνὺς δηλαδὴ τὸν
τῆς οἰκονομίας τὴν
ἀλήθειαν· οὐ γὰρ δὴ καὶ
μονητικότης· ἀμφοτέρων
τοῖς θρηνοῦσι τοῦτο πο
τοῦ δαιμονίου λέγο. διὰ
τὸ εἰδέναι τοῦ διαπο
λουτὴν καὶ κουφίαν·
καὶ ὅτι πάντα ὑβρί
σθαι· ὅσα τὸ ταύτης μὲν
μελήσῃ τὴν δόξαν· αὐτὸ
μὲν ὧν δὲ αὐτοῦ τοσαῦτα
χωρεῖ· οἱ δὲ ὄχλοι· οὐ
δὲ οὕτω σαφίσαντα·
ἀλλὰ δόξομεν προσκλο
νῶν οἱ· καὶ οὐδὲ τὸ δρᾶ
μα αὐτοῖς ὀφθήσεται
τοῦ ἰδιώματος· τοσοῦτον
ἀπὸ τοσούτου· τοσοῦτον δὲ
γάνωσι· οὕτω πάντα
μικὰ καὶ διακρούεται
τὰ δεινά· διὰ δὴ
τοῦτο καὶ τὴν ἀμοιβὴν
ἀνέκλαυσεν λέγων·
ἐξέλθετε γὰρ θ' οἱ· ἵ
δηλονότι ὄχλον πολύν· καὶ
ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε· καὶ
ἀθροίσατε τοὺς
ἁρπάσοντας αὐτόν· ἵνα γὰρ
καὶ τοσαῦτα ἐπὶ τῷ
προσδράμῃ· ἀμοιβὴν

τὰ παρ' αὐτοῦ γιγνόμενα·
πάσης σπουδῆς ἐστε
ρημένην ἀμοιβήν· διὸ
καὶ αἱ πᾶσαι τῆς τοιαύτης
ὑβρεως ἀφεῖσαν· τὸ μέλλον
τίθησιν· ὑβριοῦσι γὰρ
ταμένην· καὶ ὑβρισθή
σεται· καὶ οὐκ ἀπαλ
λάξῃ τῆς πλαγῆς ταύτης· ὃ
γὰρ τοῦ προσβλῆναι· καὶ
τοῦ πάσης πολῆσαι φήμης·
καὶ τοῦ μεταὐτὰ κρινῆσαι
αὐτὸν μὴ κτείναι· καὶ τοῦ
παραμένειν καὶ τοῦ μὴ
μοῦ κατανοεῖσθαι·
τὴν πλαγὴν δέξεται τῶν
ταῖς ἰδίαις χερσίν· μᾶλ
λον δὲ καὶ τρόφειν αὐτόν·
καὶ οὐ ποιήσει τοῦτο αὐθ'
αὐτοῦ· ἀλλὰ μαμένειν πα
ρακληθήσεται· ὁ πρὸ
φήμ· πάντα χοῦ τοῦτο
διανηρόν· τὸ μὲν πρό
τερον προσθεὶς τοῖς
θαυμασὶ μᾶλλον καλοῦ
μενος· καὶ διατί μᾶλ
λον ἐξῆσαν ὄχλον περιελ
θόντες αὐτὸν μόνον
θῆ· καὶ δῶν τοῦτον μὲν
θέντες πρὸ μόλις· καὶ οὐδὲ
τῆς πόλεως ὅλης μᾶλλον

γὰρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
λάβετε τοῦτο γὰρ βούλεται μᾶλλον
ῥηθῆναι τότε. ὅτε τοῖς
πᾶσιν ἐξαπλασθῆναι τὸ
ἰουδαίων. οὐ σφόδρα
λίαν ἀρκεῖ. ἀμφοτέρων
ἐστὶ μοχθηρῶν. ἀμαρτόν
τας δὲ. οὐκ ἀπώλεσεν ἡμᾶς
πάντας. ἀλλὰ σῴζει
καὶ ὅτε πολλοί. ὡς τὸ
μὴ δόξαι οὐκ ὀλουθῆσαι.
σὺν δὲ τοῖς οἰκείοις τὸ ὡς
ὁ μαθητὴς τοῦ ἰδίου κύριου
λοιπόν. μᾶλλον οὖν ἐκεῖ
σθαι τὸ ἰῶ. οὗτοι
γὰρ ἐκεῖνοι ἀπωλώλεσαν
τὸ αὐτό. τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν
μόνον. καὶ γὰρ πάντας
ἁμαρτεῖν. διὰ τοῦτο καὶ
πάντες ἐσώθησαν. οὐ μικρὸν μετὰ
τῆς συμφορᾶς. καὶ τὰ
λίθινα παρ' αὐτοῦ δοθέντα
ἀντὶ κρίσεως ἐκείνοις
οἰκονομηθέντα καὶ
διορθωθέντα. ἀλλὰ τί
μόνον ἁμαρτεῖν πρὸς ἀπώ
λειαν αὐτὸν οὐκ ἀρκεῖ
μαχόμενος. καίτοι γε ἡ
δεῖ καὶ πρὸς ἀπώλειαν
λαμβάνειν. τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν

ἵνα καὶ ἀθῶοι τῶν καὶ
ἄμωμοι τῶν πάντας ὑμᾶς
δόξαν θεοῦ ποιῶμεν. Ὃ
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δόξης
ἀπολαύσωμεν. ἣν γέ
νοιτο πάντας ἡμᾶς
ἐπιτυχεῖν. χάριτι καὶ
φιλανθρωπίαις τοῦ κυ
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ
ᾧ σὺν πατρὶ καὶ
ἁγίῳ πνεύματι δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν:

+ ἀκούσας δὲ ὁ ἰς. ἀνε
χώρησεν ἐν πλοίῳ εἰς
ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ ἀκούσαντες οἱ
ὄχλοι. ἠκολούθησαν
αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων:
ἐρωτᾶται χοῦ αὐτὸ μὲν
μαχαιρῶν τα. καὶ ὅτε
παρεδόθη ἰωάννης. καὶ
ὅτε ἀνεχώρησεν. καὶ
ὅτε ἤκουσαν οἱ ἰουδαῖοι
οἱ ὅτι πολλοὺς μαθη
τὰς ποιεῖ. τὰ γὰρ πρά
γματα ἀνθρωπίνως ἐκεῖνα
οὐ λέγεται διοικεῖν. οὐδὲ
πρὸ τοῦ καιροῦ λαμβάνω
τος τὴν ὀργὴν τὰ ἀπο
καλύπτοι λοιπὸν σαυτῷ.
διὸ καὶ τοῖς μαθηταῖς
ἐλάφρυνε λέγειν. ὅ
τι αὐτὸς ἐλεγόχθ. μετὰ

δειικμὶσδ᾽ἀπαμτων.
τὴσοἰκομομίασ τὴν
ἀλλήλων. ὁμᾶρδὴ μό
μομ τὴὁότῆ. ἀμμὰ καὶ
τοῖσὅρμοισ τοῦτο πὶ
τοῦ ἀλαιθμοῦ λέο. διὰ
τὸ εἰδέναι τοῦ δια μό
λου τὴν καὶ κουρμίαν.
καὶ ὁτὶ πάντα ὁρμά
σθαι. ὡσ τὸ τάυτημὰ
μβλῆμ τὴν δόξαν. ἀντὶ
μὲν ὁῶν δ᾽ αὐτοῦτο ἁμα
χορεῖ· οἱ δὲ ὄχλοι. οὐ
δὲ ὁύτω σαφίσαν ται·
ἀλλὰ ὅπομ ται προσκλω
μῶνοι· καὶ οὐδὲ τὸ δρᾶ
μα αὐτοῖσ ὁφοῦλοσ
τοῦ ἰσαάμμου· τοσοῦτόμ
ὅτὶ πόθοσ· τοσοῦτομὰ
γάπὴ· οὕτω πάν ταν
μι καὶ λιὰ δ᾽ αὐκρούεσθαι
τὰ δεινά· δ᾽ ἀαδὴ
Τοῦτο καὶ τὴν ἀμοιβὴν
ὁμοίωσ ἀναβλάμμανο·
ὁζ ὁλ θὸμ γὰρ βῆ οἱσ· ἡ
δὲμὸ ὄχλομ πολῶν. καὶ
ὁπολαγχνίσθη ὑπ᾽ αὐτοῦσ.
καὶ ὁθ ὁρᾶν ὑσ ὁθ τοῖσ·
ἀρρᾶτοισ αὐτοῦμ· ἡ γὰρ
καὶ πολλὴ ἰῶν αὐτοῦμ λὴ
προσοδρᾶσ· ἀμμὸμ ος

τὰ ὑπαρ αὐτοῦ ὑμμόμενα.
πᾶσ᾽ ησ σπουδῆσ ἰσοῦ
ρᾶν ἁμμὰ μὴ ἁμοιβὴν· διὸ
καὶ αἰ πλαν τῆσ τοιαύτησ
ὑβρεωσᾶσ. τὸμ ὁλβον
τίθησιμ· ὁμὸμ ὁπὶ τὸ
ταμὸμ· καὶ ὑβρεπλῆ
πάν τασ. καὶ ὁυκ ἀπαι
τῆ πλαιμὸμ τάυθα· ὃ
γὰρ τοῦ προσὸφλῆμ· καὶ
τοῦ τὰσ πολῆσ αἰφῆμα·
καὶ τοῦ μὲ ἀὐκριωῆσαι
αὐτὸμ ζημιῆσαι· καὶ τοῦ
παραμὸμ εἰμ καὶ τοῦμ
μοῦ ὑκ ἀπαμαγλεάζομτ.
τὴν πλαιμὸμ δῆκμων
ται τὴν ὁαυτοῦμ· μὸλ
λῆ δὲ καὶ τρόφειμ αὐτόσ.
καὶ ὁυποιῆ τοῦτο αὐφὸ
αὐτοῦ. ἀλλ᾽ ἀμαμὸμ εἰπὰ
ραικλιθῆμαι· ὁ πρὸ
φημ. πᾶμ ταχοῦ τοῦτο
δ᾽ αὐτηρὸμ. τὸμὲν πρὸ
τὸρ οσὸπὶ πᾶσ δ᾽ ἀμ τοῖσ
θαύμασι μᾶμ ἀὶ καλοῦ
μὶνοσ· καὶ δ᾽ ιατὶ μὲν
δῆσ τοῦμ ὁχλομ περᾶλ
θοῦμ· πρὸ αὐτοῦμ ὁδοκὴ
θη· ἢ δὲ ὧν τοῦτομὲν
θ᾽ ὑπρεπλῆσ· καὶ ὁυδὲ
τῆσ πᾶσ ὁλάμμανο

ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν
τῶν προσόδων ἀλλ
ὁ δὲ οἰκεῖος τῆς αὐτοῦ
προαιρέσεως ἀλήθομεν
θρέμμα αὐτοῖς· εἰ γὰρ
αὐθαίρετον ἦν δικαίως·
ἀμφοτέρων δὲ γενο
μένων φησί· προσκλη
θησόμεθα τῆς αὐτοῦ
κλήσεως· ὁρμώμεθα
ὁποσονοῦν ἀλλ
ὅμως ἀφορίζει
σώματος ἀπὸ
ἀναλθόμενα ἀφορά
πρὸς αὐτοῖς· ἐπεὶ γὰρ
ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ
ἀνθρώπου τὴν ἀρχὴν
ποιεῖται τῆς ἐπὶ τὸν θεὸν
ὁδοῦ ἀναλήθομεν τοῦ
ἀνθρώπου καὶ μετὰ τὰς πρω
τίστας ὁρμὰς ἐπὶ τὸν θεὸν
πρὸς ἃ ἀφορίζει ἡμᾶς
καὶ ἐξέλκει τὴν διά
νοιαν ἐκ τῶν ἐκεῖ
σε καὶ ἐφαρμόσαι
ποιεῖ καλῶς ἔχειν
μᾶλλον μηδὲ πατρὸς
λαμόμενον τοιούτου ὄν
τος οὐκ ἂν προσδό
κησάν τινα τοιοῦτον γέν
εσθαι· καὶ τοίνυν πρὸς
λαμβάνει καὶ ἁρμόττει τὸν
πολλὸν ἐν θεραπείᾳ ὄν·
ἐμμένουσι δὲ οὐδὲ ὁμοῦ

Μοισικὸς ἀνὴρ τοῦ διδασκά
λου τῶν σοφίαν. πρὸς
αὐτοὺς εἰκικλήσκεται σο
φὸς πρὸς τὸ σαφὲς·
οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς ἐμβλέπουσι
πρὸς αὐτούς· οὐδὲ γὰρ
ὁμοίως ἐμβλέπουσι τοῦ
ἅγιοι· ἀμφοτέροις δὲ
εἶπεν ὁμοίως· οὐ χρῄζω
ἄρα σὲ ἐμοὶ προσελθεῖν·
αὐτοὶ δὲ οὐδὲ οὕτως διε
κρίθησαν· ἀλλ' ἐμοὶ σὺ
ἀφ' ὧν διαλέγεται μόνον
τῶν· οὐκ ἔχρῃζον ἐμοὶ πρὸ
τέρους καὶ δύο ἦσαν
ὄντες οὐδὲ μάρτυρος φησί·
οὐσιῶν καὶ τὸ λέγειν·
καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐ
τῶν ἐστὶν ἐμοὶ· οὐδὲ ἐν
τεῦθεν τὸ πάρεσιν
τοῦ λοιποῦ μέσον καὶ φη
σὶ· φθέγμοι αὐτοῦ ὧδε·
εἰ γὰρ καὶ ἔρημος ὁ τόπ

δ̃

Διατί ἀμφότερα τὸν
ὁσιον καὶ εὐλόγησεν·
ὅθεν δῆλον ὅτι ἑαυτὸν μ.
ὅτι παρὰ τοῦ πρ̃ός ἐστι.
καὶ ὅτι ἴσος ἐστί· τὸ δὲ
τοῦτο μὴ κατασκευασῃ
καὶ, ἀλλ' ὅμοιος δοκιμά
χθαι· τὴν μὲν γὰρ ἰσό
τητα. τὸ δὲ κατὰ οὐσίαν
πάντα ποιεῖ μᾶλλον.
τὸ δὲ παρὰ τοῦ πρ̃ός ἐστι.
οὐκ ἀμφότερα σπάσαν
σαν· εἰ μὴ μετὰ πολλῆς
τῆς ταπεινώσεως τὸ
ἴσον ἑαυτὸν πάντα ἐμο
φέρομένοις εἰ. καὶ καὶ
λῶς ἑαυτὸν ἴσον τοῦ μνώμε
νου. διὰ τί τοῦτο οὕτω
ταπεινομόμοις εἰ. ὅτι
δίκαιος εἰμι· ἵνα μὴ δικαιωθῇ
ἀμφότερα· καὶ μὲν μὴν
μεγαλουσίαν· μᾶλλον δὲ
χόμενος θαυματουρ
γῇ· ἢ ταῦτα ἵνα μὴ δόξῃ πεῦ
μὴ μάχλειν εἶναι τὸ γνώ
μην· ἐμμένειν τοῖς δο
κοῦσιν. ἀμαυρύνει
ἴσον τὸν ὁσιον· ἐμδὲ τοῖς
μὴ ἴσοις. μεγαλουσίαν
πάντα ποιεῖ· ἵνα καὶ
θῶσι καὶ ἐμπαίσωσιν

ἀλλὰ τρόφαν τὴν οἰ
κουμένην παράδειγμ· εἰ
δὲ καὶ ἱκέτου παρῆλθε.
ἀμφὸ μὴ ἐποικέμενος σῶ
ρα ἐμοὶ διαλέγεται· ὁδὲ
ἰσάμνος· καὶ κριθὶς
αὐτοῖς λέγειν ἅμα· οὐπω
ρέρμοσται οὗτος δὴ μὴ ἐμέ
μος· ἀμφὸ τὸ μὲν τῆς
πολυτελίας παιδεύ
ομὴ μᾶς καταπαύειν·
τοιαῦτη καὶ ἡ τοῦ προ
φήτου μετάνοια·
Λαὸν τοίνυν τοὺς πλου
τοῦντας· καὶ τοὺς δυ
ναμένους· καὶ κάλεῖ
σας τοὺς ὀχλοῦντας μ.
καὶ ἐμέσας· ἔδοκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις
καὶ ἐφάρμοσαν καὶ
χορτάσθησαν· καὶ ἦραν
τὸ περισσεῦον τῶν κλα
σμάτων· διὸ δὲ καὶ κοφί
νους πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθί
οντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι· χω
ρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων

σωμῶν τοῖς πλὴν τροφῆ
τἀυτὴν λιμὴν παρόχου
τι· καὶ δ' αὖ τί οὐ ποιεῖ
θκ μὴ ὁμόπτερον· ὁμφρᾶΤ
τ ὁμ τὸ μαρκίωνος S
μανιχαίου τό μαι· τῶν
πλὴν κτίσιν ἀλλοτρίου
τ ὁμ αὐτοῦ· καὶ δ' ἀπ τῶν
ὄρνεα μ αὐτῶν ἀπ δύο·
ὅτι καὶ τἀν ὁρέμνα αὐ
πᾶν τἀ αὐτοῦ ὄρνεα καὶ
κτίσματα ἅσί· καὶ δεῖ
κμὶν ὅτι αὐτὸ σάρμα ὁ τὸς
καρπὸν ὁσδίδοι· ὁεῖ
Π ὧν μὲν ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς κσά
τ ὁ ἡμῖν ὁ τάν μ χόρ τό.
καὶ ἐξ αὐτῆς τ ὁ ὑδα
τἀν ὑπ τῶν ψυχῶν ζωῶν·
οὐδὲ γὰρ ὅλατ τὸν τοῦ
τ ὁ δικ ἑαυτοῦ· εἰ γὰρ καὶ ἐξ
κόν τ ὁν μ ὁκεῖνα. ἀλλ' ὁ
μ ὁν σὸς ὑδατος· οὐκ ὁ
λατ τὸν δὲ τούτου. τοῦ
ἀπ ὁ ἡλίου δ ἐξαι καρπόν.
καὶ ἀπ ὁ ὑδατ ὁν ὁρπε
τἀν ὑμ τύχα. τὸ ἀπ ὁ ἀρ
τ ὁν μ ὁν τ ὁ ποιῆσαι
ἄρτους τοσούτους· S
ἀπ ὁ ἰχθύων πέντε· ὁ
σημεῖον ἡμ. τοῦ καὶ τῆς
ἡλίου καὶ τῆς θαλάσσης

τοσιν· ὅτι οὐκ ἐμ δ ὡ αὐ
μοῦ μὸν ὁσ ἐ ὁρ ὁ ὧν·
ἀμφ' αὐτὶ μὲν τὸν ἡ ἄρτμμη
κότα οὕτω ποιῇ· ὁτ ὁ
γοῦν ἁμαρτήμαται αὐ
φῆκ ὁ· καὶ τὸν παρ αὐ
δεισομ λίμ ὁσζ ὁ· καὶ τὸ
λ ὑτὰ ὑμῶν εἰσήγαγ ὁ· καὶ
τὸν πατέρα μ ὁν μεγάλ πολ
λῆς τῆς πρ ὁ ὑσίας
ὅλυσ ὁ μόσ μ ὁν· καὶ νῦ
κρὶς μυρίους ἀνάστασ·
καὶ θάλατ τα μ ἀχαλί
μους· καὶ τἀν ἀπορρή
τα τῶν μ ἀπ ὁ μ λίμ ἀζ ὁ·
καὶ ὁ φθαλμὸν ὁδ ὑκ μὴ
ὑρ γλώσσ μ· ἀν θῦμόν
κατορθ ὁμ ατ αὐ ἀ τῆ S
ἕτερ ου ὑν δ ὑμ ὁσ. οὐδ ἀν
μοῦ φαίμ ἀχόμ ὧν θ·
Ὁ τὸ δὲ τοῖς ἄρτοις πτ
γάσ ἀ παρ ὁικ ὑ ἀ ὁλ ὧ·
ὁ πολὺ τούτ ὁν ἀπ ἀν
τ ὁν ὁλατ τὸν ἡμῶν. τὸ
τὸ ἀν ἀμ ὁβ πτ ἡ ὁσ τὸν ὁυ
ρανόν· ὁ μοῦ μὲν τἀν τὰ
κατασκ ὑ ἀζ ὁ μ ἀπ ὁρ
εἶ ὁν· ὁ μοῦ δὲ καὶ πα
δ ὑ ὁμ ἡμ ἀσ· μὴ πορ
τ ὁρ ὁμ ἀπ ὁθαι τράπ ὁ
ζησ· ὅσ ὁσ ἀν ἀ χαρισ τὴ

καὶ σφέρμοιν τροφῆς·
δὸ δὲ καὶ γὰρ ὁμῶ. τὸν
τὸ ἄρτον σμόμοις εἶχεν.
καὶ δύοιχθύας· οὗτος
πάρεστι γαῦν αὐτοῖς
τὰ σωματικά. καὶ τὸν
πνευματικὸν εἶχεν τὸν μόνον·
καὶ οὐδὲ τὸν ὁμίχλην
ἀνέχεται. ἀλλὰ καὶ
αὐτοῖς αἰτηθεὶς δοῦναι·
δοκᾷ. ὁ δὲ καὶ δύο
θεὰ χρὴ· ὁ τι καὶ ὁλί
γον ἔχομεν. καὶ αὐτὰ προ
ἴδωμεν δεῖ τοῖς δυσμό
μοις· κολλᾶσθαι τὸν
λόγον ὃν φκείωται τοῖς πρὸ
τὸ ἄρτοις. οὐλάβοι σθε
καὶ τὸ δὲ μὴ μιμεῖσθαι
ἀλλὰ προφήτου· τὸ δὲ
ἡμᾶς παραμυθήσομε
θα τὴν ὡς εἰμὴ σήμερον τὴν ἡμέ
ραν· ἀλλ' ἴσως κούου
σιν ἄλλοσε· πρὸς δὲ
Τοῖς εἰρημένοις ἐστὶ καὶ
γραφικά· διὰ τοῦτο δίκτυ
ον οἰκείως ἔχει πρὸς ἁλιείαν
γὰρ ἁλκὴ μάτων προ
φέρει. διὰ καὶ ἡ σταυ
ρὸς ὁ οὐρανὸν ἁμᾶς ἀναλήψεται·
πρόμεσον γὰρ ἄλλο ἢ σή

ὃ αὐτὸ μὲν κρατῆμ· ὁ δὲ εἰδὴ
γὰρ ὅμοιοι τοῖς ἀλλοις οὐσιν
ὑπὸ ἰδαίει θαύματα. ποι
ῆσαι καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Γε
σίαν· ἵνα μὴ λίθοι ἀρὸ ἰμό
μοι ὦσι τοῖς ἄλλοις τοῖς μὴ θέ
λουσι σιμᾶν τὸν μὴ θέ
τας· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τῆς
δωρεᾶς ἀπολαῦσαι σι·
καὶ ὁ ὢν ὑπὲρ δόξαν ἐπὶ τῆς
ὑρήμου τοῖς ἰουδαίοις
ἄρτον ἔθαυμάτου ὃν λέ
γω· μὴ καὶ ἄρτον δύ
ναται δοῦναι ἵνα μὴ θοι μά
σι τράπεζαν ὑμῖν ὑρή
μοι· τοῦτο διὰ τοῦ ὑρ
μὸν ἐπιδείκνυται· δι
αὐτοῦτο καὶ ἡ σὺρήμου
αὐτοῖς φέρει· ἵνα μὴ θοὺ
ὢν ὑπὸ λῆσθαι ὑπὸ πτο
λὶ τὸ θαῦμα· καὶ μὴ δὲ ἡς
μονῆς ὢν λησθῶμεν
παρακείμενων· ἡ σὰ
μφκάμτι ἡ σταὶ τὴν τρά
πεζαν· διὰ τοῦτο καὶ τῆς
ὑρασμένης ταῦ ὐχὶ
τοῦτο ὢν μόμον· καὶ
ὑρομὸν μὴ θάνομεν.
τῶν φιλοσοφίαν τὸν μα
θητὸν τὴν ὑμῶν τοῖς
ὢν φκαίοις· καὶ πῶς

θομ. ἀμελικαὶ ταῦτα καὶ τὰ
τοικύτα λόγω· οὐκ ἐλάττους
δὲ αὐτοὺς σοφιστὰς καὶ ἀδο-
λεσχεῖν· φιλοσοφεῖ
τὸν σοχλον σαι δύω·
ὁ μὲν γὰρ θρέψεται τὰ σώμα
τα μόνον ὁ δὲ ψυχήν· ἀλ
λὰ καὶ τὴν ψυχὴν σαι
δύσαι· καὶ αὐτὸ τοῦτο
που τοίμων· καὶ αὖ πάλ
ιν δὴ πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν
δοῦλων καὶ ἰχθύων·
ὧν δὲ τοῦ σαῦτα τὰ
τὰ πρόσχήματα καὶ τοιαῦ
σαι κοίμα· καὶ μὴν δὴ
ὅ αὐτὸς θρο ταὐτὸ ρου τῶν λό-
γων παραλαχεῖν· καὶ τὴν πρό-
νοιαν φρόνησιν καὶ ἀφ' ἑρέ-
τειαν καὶ ἀγάπησιν· καὶ τὸ
ὁμοίως πρὸς ἀλλήλους
διακεῖσθαι· καὶ τοὺς οἰκέ-
τας πάντας ὁμοίβειν ἡγεῖσθαι δ
παῖδας· καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς
ὁδοὺς εἶναι τοῖς μαθηταῖς·
οὐδὲ μαθητὰς τοῖς σο-
χλοις· τοὺς πλου-
Ἀ τοὺς δὲ ὁδοὺς καὶ οἰκέ-
τας ὑμῶν τοῖς χρείττοσιν
μαθηταῖς ὁμοίους·
οὐδὲ μέχρι τούτου τὸ θαῦ
μα ἵστασθαι· ἀλλὰ καὶ σωτῆ

μᾶς ὁμ. εἰ χρὴ σοκλοὺς
ποδήματα· τούτους δὲ
οὐδὲν λαμβάνοντοίμων δὴ
» δικλασθ καὶ ὁδηδοὺς τοῖς
» μαθηταῖς· καὶ αὐτοὶ τῶν
» ὀχλοι· τοῦτο αὐτὸ σο
τιμᾶσθ· οὐ τιμᾶσθ δὲ μόνο·
ἀλλ' ἵνα ὁ τὰν ἡβμηταὶ τὸ
θαῦμα· μὴ ἀποστασίσσοσι·
μὴ δὲ ὑπολάθωμεν τὰ πά
ρεξ θύμετος· τῶν χειρῶ
αὐτοῖς μαρτυροῦσιν·
Διὸ καὶ τὸν σόχλον σαφί
σοι σπρόσθρομτῆς σωεί
μησάφοδοι σι λαμάθ·
τοῦτον σαμαμὴ ἀφορέ
θρομπρὸς λλήλους καὶ
θροητῆσαι· καὶ διαυτῶν
καταυκλίνθ καὶ διαυτῶν
λαμάθ ταῖς οἰκέταις
χερσὶ καὶ τοῖς θρηνι
περικαταλλαμεῖν μὴ ὑλό
μενοσθ δικαιον· διαυτὸ
τοι καὶ παρ' αὐτῶν λαμ
μάνειν τὸν σάρτον· ἵνα
πολλὰ τὰ μαρτύρια
ᾖ τοῦ γινομένου· καὶ ὑ
πὲρ ὧν μιμήματα τοῦ θαύ
ματος σχῶσιν· ἡ γὰρ καὶ
τοῦτο μεγάλο τὸ δοκεῖ

σθῦσαι ὁ ποίμνιον· καὶ πε
ριασθῦσαι. οὐχὶ ἅρτους
ὁλοκλήρους, ἀμφαλωτὰ
σματα· ἵνα δείξῃ ὅτι
ἐκείνων τὸν ἄρτον
τοῦτον τὸν λέπτανον ἡμῶν.
καὶ ὡσπερ τοὺς ἀπὸ
τῶν μαθητῶν τὸν μὲν
ἕνα διὰ τοῦτο καὶ πέ
μπει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ὄ
χλον· ἵνα μὴ πίστιν φαν
τασίαν εἶναι μομίσηται τὸ
γεγενημένον· διὰ τοῦ
Γ τοι καὶ διὰ δώδεκα δικαιοφίμους
περιασθῦσαι ἐποίησεν·
ἵνα μὴ καὶ ἰούδαν ἀπάσῃ·
λίδωσι τὸν μὲν γὰρ καὶ σεί
σαι τῶν πεῖραν· ἀλλ' οὐ
κἀνίφασαν οἱ μαθηταὶ
τῶν λύμασιν· ὅσπερ καὶ
ὅπου ἡλιοῦν τοῦτον γάρμον
Ο ὕτως γὰρ ἂν αὐτὸν μὲν ἐξέπλη
γησαν ὑπὲρ τοῦ θεμόν ἰουδαί
οι· ὅτι καὶ μασθλόγων ἐλλό
γιμοι ἐποίησαν· καὶ τοι γε
ὑπὲρ τοῦ μὲν ἄλλων σημείων.
οὐδαμοῦ τοῦτο ποιήσαν
τα· νῦν δὲ ἄρτων παρα
σκευὴν ὁλόμοσεν· ἀπὸ ὀπώ
ρων μόνων ἄρτοι· ἀπὸ ὀπώρ
ων μόνων τὴν ὑρήμωσιν· πρὸς
τοσούτοις ὀπτήρκεσαν· Ϛ
γὰρ ἀπὸ τεσσαρακισχιλίων
σαν· χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων· ὁμέγιστον
λῷ τοῦ δήμου ἀγκάλημον·
ὅτι καὶ γυναῖκες καὶ παι
δες προσκέκληνται· πρὸς
τὰ λείψανα μέγιστος·
γὰρ ἦσαν τοῦτο τοῦ πρότε
ρον ὀυκόντα τὸν· καὶ
τοσαῦτα γάρμον· ὥστε
ἰσαρίθμους γεμίσαι
τοῖς μαθηταῖς κοφί
νους· καὶ μὴ τὸ πλείω
μὴ τὸ ὀλάττω· λαω
Β θὸν τοίνυν τὰ κλάσματα·
τὰ· οὐχὶ τοῖς ὀχλοις
ὄδωκεν· ἀμφὶ τοῖς μα
θηταῖς· καὶ γὰρ τῶν μ
μαθητῶν οἱ ὀχλοὶ ἀ
πολάβρομ διέκφυτο·
τοιλίσσεσθ τὸ σημέον·
ὀυκέτ' ἐσλιμάμεναι τῶν
μαθητῶν ὁμιλίαι ἀφ'
τὸ πλοῖον· καὶ προφέ
αυτὸν ἀφ' τὸ πέραν· ὅ
σσ ἐὺ ἀπολύσῃ τὸν ὄ
χλον· ἀγὰρ ἐκαὶ παρὸν
ἐδοίκαφαν τὸ βεῖν ἀλ
λόυκαλήθαν πεποιη
κέναι· οὐδ' ἤπου μὴ ἀπὸν

θ̄ ηωθ̄ ὅτι τέχνη ἐστὶ κέλευμα· ιγ̄ οὐδεὶς παρέξερχεται τοὺς τεχνίτας εἰς μηδὲν ἀναίσατι ἀλλ̓ ἢ τὸ ἑαυτῶν· ἡ δὲ πάντα πάντη τέχνη· ὅτι τὰ μὲν καλὰ ὠφελεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν· ἡ δὲ πάντα πάντη σκευάζεις πλείονα κτᾶσθαι· εἰς ἐλεεῖν οἰκτροτέρους ποιεῖ·

Διὰ δὴ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπὶ τρέπω μὲν τὰ ἀνθρώπινα· τοῖς δὲ τὰ θεῖα μιμήματα λαμόμενος καὶ τὸν ὄλεθρον τῶν ἁμαρτημάτων· ἐκβρύουσαν αὐτοῦ χωρίζεσθαι· καὶ ἄλλως δὲ· ὁ τὰ μικρὰ λαβὼν ἔξεται· ἀνώτερον ἐκβυάζεσθαι τοὺς ὄχλους καὶ τοῖς μαθηταῖς· παρὰ δύο μὲν μιμάσεις μὴ δαμοῦ πλὴν ἀπὸ τῶν ἀρτῶν δόξαν δι᾽ ὃ εἰκὸς μὲν καὶ ἐπὶ πολὺ ῥεῖσθαι πλήθος· ὁ τὰ δὲ εἰς πλήμμυραν· πλὴν ἀπὸ τῶν ἀρτῶν δήκην σὺν καὶ ἐπὶ πρόφασιν τοῦ ὄχλου· αὐτὸς δὲ εἰς τὸ ὄρος μόνος ἀναβαίνει· ἐπὶ δὲ τοῦτο· ἀπὸ μὲν τῶν δύο μιμάσεις· μήτε ὁ ὄχλος ἀναμίμνησκεσθαι δὴ μηδὲ φθάνειν ἀπὸ τὸ πλῆθος· ἀλλὰ καθαρὸν χρήσιμος· ὁ καθ᾽ ἡμᾶς ἀλλ᾽ ἀτενὲς πρὸς τὸ δόξαν·

Μάθωμεν τοίνυν καὶ λίμασι πρὸς ὀδύνην τοῦ ἰῦ· ἀλλὰ μὴ διὰ τὴν τοῦ ἀληθοῦ δόσιν· ἵνα μὴ ὀφείλομεν καὶ τοῖς ἰουδαίοις· ὃς γὰρ ζητεῖ τὰ τοῦ θ̄ῡ οὐχ ὅτι ἰδεῖν σημεῖα· ἀλλ᾽ ὅτι ἐφάγετε ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε· διὰ τοῦτο οὐδὲ σωφρόνως ποιεῖ τοῦ τί τὸ σημεῖον· ἀλλὰ δύο μόνον· ὥστε καὶ δύο θεῖναι αὐτοῖς μὴ τὴν μαρὶδουλείαν· ἀλλὰ τῶν μυστικῶν· ἔχεσθαι δὲ ἡμᾶς τοῦ τοιούτου· ἵνα καὶ ἐπὶ μείσω· καὶ ζητῶμεν τὸν ἄρτον τὸν ὑπερούσιον· καὶ λαμόμενοι· πάσαν δικαίαν μερίμνην ἀποτίκλιν· εἰ γὰρ δικάζομεν καὶ οἰκίας· καὶ πόλεις· καὶ συμβολαίας· καὶ πάντα ἀφίκαμεν· καὶ ἐν μερὶ μοδιαίῳ· καὶ τοῦ μὴ οὖν καταμαμάζομεν σὺν καὶ χόρων· πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς τοιαύτην προσιόμενας τροφ

πδξκι. πολλάκις δὲ καὶ χρὴ
ὑπὲρ δείκνυσθαι φιλο
σοφίαν· καὶ τὸν μὲν πλη
σίον καὶ συμβαίνει ταῦτα
ζητεῖν· ὃς οὐκ ἐθέλει
μοι συμβουλεύειν· ὃν
χρὴ δὲ κτήσασθαι αὐτὸν
ὡς τὸν ἄρτον· ἀλλ' ὁ
τι διαπονοῦσι μόνον αὐτὸ
δεήσασθαι· καὶ διὰ τοῦ
τὸ προσηγορεύεσθαι·
οὐ γάρ τι στοῦ μᾶλλον
μὲν δοκοῦσι καταφρο
νεῖν τοῦ δὲ μικροῦ μέ
λειν· καὶ οὐ μοῦσικὸς
εἶναι· καὶ οὐ μοῦσικὸς
εἶναι καταφρονεῖ αὐτὸ
ὁ δίδοσι· καὶ δικάζων
δικαστής· ὡς σπουδαίων
ὢν δικεῖν μᾶλλον·
καὶ ταῦτα προστίθη
σι· καὶ γὰρ προσαιτοῦσι
τοῦτα δικεῖν μᾶλλον· οὕτως
ὑπολαμβάνουσι καὶ μι
κροῦ πρόσθεν ἐδεήθη
σαν βόμβου· καὶ μὴ βού
λεσθε· μᾶλλον οἴμωξον
ται δικεῖν μᾶλλον· καὶ
τὸν κτησάμενον

ἀφαίρεσιν· ὡς σπουδαίων
καὶ οἰκείων· οὕτω παρόν
των μὴ ἀντείχετο· οὕτω
δὲ τῶν μὲν ἔξω κτᾶ
σθαι· ἢ γὰρ χρήματα τοῦ
πολλάκις· οὐχὶ μᾶλλον
τορύξωμεν· ἀλλὰ μᾶς
δὲ τῶν αὐτοῖς χρήσασ
θαι· καὶ καθάπερ τῶν
χρημάτων τῶν δικάστων
ὑπολαμβάνουσι· οὕτω καὶ
ὁ πλούτων· οὐκ οἶδε
χαλκεύειν· οὐδὲ μαντι
κεύειν· οὐδὲ ὑφαίνειν· ὃ
δὲ οἰκοδομεῖν· οὐδὲ
ἄλλο τῶν τοιούτων οὐ
δέν· μᾶλλον θαυμάσιον τοίνυν
τοὺς πλούτων κρῆναι
ἑαυτοὺς δοκεῖν· τῶν
τῶν ὑπολαμβάνουσι·
καὶ βλέπειν τοὺς
δεομένους· καὶ πάντων
δικάζων μᾶλλον ἢ σὺ
ταχύν· καὶ γὰρ αὐτὴν
τὸν τεχνῶν δικάζων
ἁπάντων ἄριστα· τῶν
τῶν τὸ ὀργανικὸν μόνον
οἷοί εἰσιν οἰκοδομικοί·
αὐτὸ οὐκ ἀπὸ σιδήρους
χαλκοῦν τὰ ὄργανα ἔχα·
ἀλλὰ ξύλου ἀγαθότητος καὶ
ἀπὸ γνώμης· τούτων
τῶν ταχύν· ὀκτὼ δὲ

καὶ ὁμοίως τὰ χρήματα τοσοῦτο
μᾶλλον ἀγαθὸν ὅσῳ καὶ ἡδονὴν
ἰσχὺν καὶ ὑγίειαν καὶ εὐκλείαν
τοῦ πλούτου τοιούτου μᾶλλον
μᾶλλον τοῦ μάλλον. ἐστ
εἰ τις ἀκριβῶς ἐξετά
σειεν οὐδὲ τάλαντον
ἂν ἁρπάσαι τὸν πονηρὸν
πλοῦτον. οὐδὲ τάλαντα ἅπαν
μᾶλλον εἶναι· πολὺ γὰρ ὁ
ψ ἀρτυτικὸν καὶ λιπαρὸν
κυνικὸν χρήσιμον ἡμῖν·
οὐδαμοῦ· ἀλλὰ καὶ σφό
δρα ἀχρήστοιεν καὶ ὑλαῶδες
ρεῦμα· σῶμα τι καὶ ἐγχύμω
μα μόνον τὸ πλοῦ
μέρος τοῦ μυσαρωτάτου
ἁπάντων καὶ τοῦ πανου
ργοτάτου τῶν τρυφῶν.
καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀποβαλεῖν
φιλοτιμίας· ὁ μὲν γὰρ
δὴ τέττιξ ἀμφὶ οὐδὲ τὴν
ζωγραφικὴν οὐδὲ τὴν
ποικιλτικὴν εἶπον ἐμὲ
ἔχειν τάλαντα ἔχειν· ἐπ
ἐπὶ δὲ τάλαντα τὰ μὲν
μαγικὰ καὶ σωματοχόμ τῶν

δεύτερα λοιπὸν καὶ ὁ τούτου
πατὴρ γίνωσθε γάρ φησιν οἱ
κτήρμονες ὡς ὁ πατὴρ ὑ
μῶν ὁ οὐράνιος καὶ τοῦτο
θαυμαστὸν ὅτι οὕτως
τοῦ μᾶλλον μοῦσαν μᾶλ
λον ὑοῦ καὶ μᾶλλον
υἱὸν ἀγαθὸν μᾶλλον
μοῦσαν ἐπὶ οὐκ ἀκριβῶς ἐξε
τάσαι οὐδὲ τάλαντον
ἁρπάσαι ὁ πονηρὸς
πλοῦτος οὐδὲ τάλαντα ἅπαν
τα οὐδὲ τάλαντα ἅπαξ
μᾶλλον εἶναι· πολὺ γὰρ ὁ
Γ ἀρτυτικὸν καὶ λιπαρὸν
κυνικὸν χρήσιμον ἡμῖν·
οὐδαμοῦ· ἀλλὰ καὶ σφό
δρα ἀχρήστοι εἶεν καὶ ὑλαῶδες
ῥεῦμα· σῶμά τι καὶ ἐγχύμω
μα μόνον τὸ πλοῦ
τος τοῦ μυσαρωτάτου
ἁπάντων καὶ τοῦ πανου
ργοτάτου τῶν τρυφῶν.
καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀποβαλεῖν
φιλοτιμίας· ὁ μὲν γὰρ
δὴ τέττιξ ἀμφὶ οὐδὲ τὴν
ζωγραφικὴν οὐδὲ τὴν
ποικιλτικὴν εἶπον ἐμὲ
ἔχειν τάλαντα ἔχειν· ἐπ
ἐπὶ δὲ τάλαντα τὰ μὲν
μαγικὰ καὶ σωματοχόμ τῶν

λίμα μὲν τὴν ζωλίν. παρὰ
κτὴν ἀσείμαν δεῖ καὶ καὶ
τασκευαστικάς. διὰ
Γ γὰρ τοῦτο καὶ σοφίαν λίμην
ὀδοικοῦσιν ἡμᾶς εὑρεῖν
ὡς μὴ μυθόδους. διὸ δὴ
μὴ σώζεσθαι τὸ μὴ ὅμοιον
κρότειν τὸ μὴ μάθημα.
τὸ δὲ ζάδιαν μήμεσθαι
λίθμ τοίχοις λίθμ ἡμαπί
οις. ὡς οὐ χρήσιμον ἡ πέ
μει. διὰ δὴ λίτοῦτο καὶ τὸ
ὑποδήματος ῥάφον
καὶ τὸν μίφαν τὸν. πολ
λὰ ὡς ρικόπειμόδη
τὴν στάχμης. καὶ γὰρ ὁ
ὠλὶ τὸ μάφαν σομ τὰ πρά
ομα αὐτὴν σὸ ξυλίγραμμ. τὸ
ἀμαγκαῖον ὁμαύτὴν σδιαυ
φυλάττομ τὸ. τάχμη καὶ
κοτάχμίαν μίζαν τὸ. ὃ
καὶ λιόικοδομικλίθων
θμ. ἀλλὰ ὅσα ὡς ρτα ύτην
ὅσα σὰν οἰκίαν οἰκοδο
μὴν καὶ οὐθατρὰ. τὰ
τὰ μαγκαῖα καὶ οὐπρ
ρὶ τὰ ὁρίζηται τὰ
χημένα. οὕτω καὶ τὴν
ὑφαν τικλίνων. ὅσα σὰν
ἡμάτια ὡς ὶ καὶ ὑπὸ μὴ
ματα. ἀμφὶ αὐλὶ τὰ σὰ ρὰ

χρασμένα. διὰ τοῦ
λῶ καταχθόνιον μέλο
τα. διὰ τὴν μὴ καὶ εἶαν
ἄφαντον μ. τάχμη ὁμοιό
ζω. καὶ τὴν τοῦ μὴ τοῦ
δήματος τοῦ ὁσσάν
τοῦ δήματος τοῦ λίθ. ὃ
κάτω σαρκόσω τὸ πλίν
τάχμη σόμοιον. ὁπὰν
Δ δὲ τοῖς ἀνδράσι ἁ σὶ τὰ
τὸν μὴ γυναικὸν μόζαν μὴ
σχήματα. καὶ μᾶλλον
κίζεσθαι τοῦ λίδιὰ τοῦ
τοῦ δήματος καὶ θρύ
πτεσθαι. μᾶλλὰ τοῦ μᾶλλον
ὑπερῶμ καὶ ὡς ρὶ τοῦ μ
ἀντὶ μ τάζομεν. καὶ ὁ ὑ
δὲ τάχμη μ βροῦ μεν. ὃ
ὅ ἴδιον μὲν ὅτι ἡ ὡς πλοῖ σ
μικρολόγρ σεῖ μαι δικῶ.
τοῦτα ὡς ρι θρ ζόμε
γος. ὁ μὴν ὡλὶ ἀ τοῦτο
ἀπὸ στόμεν. τὸ γὰρ οὐ
τοῦ τὸ μὲ τὸ μ τὸν
καὶ καῦ μ τοῦτο. τὸ καὶ ἐν
λῃ ρὶ τοῦτα δοκάζηται
τὰ ἁμάρτημα τοῦ. καὶ
δὴ τοῦτο ἀμβλέζεσθαι
Κ καὶ τὶ πότοτο υφλοὶ μὲν τοῦτο
λέθρομ ἁμάρτημα μὲν
μοι τοῦ. ἐθὰ πλῶς ὡς τ

φορῆσι μεταπολλῆσ
τῆσαφροδρότητοσ τῶν
ταῦτα ἁρμοζόντωσ.
τότε δὲ αἰσθήσῃ τοῦ γέ
λωτοσ· τί δῶμεν ἐκάστῳ
ℓ. μὲν δραχμὰσ μυρί
χρυσοῦσ ἢ μαργαρίτασ.
ἢ ἱματισμοῦ πολυτελῆ·
Τίμοσ οὖν ἀμείλησον πρέ
πων ἄξιοσ· ὁ τὰμ τῆσ
ἁγαμεμνονίου μὲν ὀπτῆρε
πορτοσ πολλοῦ πολυ
τελῆ ἱμάτια ἄγειν· σὺ
δὲ καὶ ὑπὲρ τὰ ἐπόδημα
ταῦτα τὴν ἡμιαυκείαν ταύ
την ὀξάμυλον· καὶ μυρίου
κατασκευάζῃσ ἐπόδρο
τῆσ καταβλάστου ὑμέ
νοσ· καὶ γὰρ καὶ μαῦσ πή
γνυται· καὶ βρύα καὶ ἅτα
λάφρυται· καὶ πορφύρα·
καὶ κυνοβρυκήτησ· καὶ ἰαί
νομαι δὲ βάπτονται· καὶ
πλάροσ πολεῖται· καὶ γυ
ναῖκα καὶ παιδία· ἢ
πατρίδα αἰφῇσ· καὶ τὴ
ν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁμόσῃ σοι·
ὅτι δίδωσι κύμασι· καὶ
εἰσ τὴν τοῦ μαρμάρου
ὄρχησιν χώραν· καὶ μυ
ρίοισ ἐπόμενοσ ἀκιμβύ

σμενον ἔχειν ἐπόδημα
καὶ ἀπόπτιλον· καὶ τὸ
ποδὶ πρόσηρμοσμένον·
ἅμα καὶ ἁμάρτημα τοῦ
τοκαλεῖν δοκῇ· νοῦμε
C νῦν ὀλίγα περὶ τῶν
γλωττῶν ταυτῶν· καὶ δὴ
ἔστιν ὧν ἁρμοσούμενον
ὃν· καὶ οὐκ ὀρθῶσ; μᾶλ
λον δὲ καὶ ὀρθότατα. ὃ
πρέσμοι λόγοσ· καὶ τί
ἐμέλησε τοῖσ τῆσ αὐτῆσ
χλῆσ ταύτησ· οἱ μὲν
δὲ ἁμάρτημα ἅπαν νο
μίζοντεσ· καὶ ὀρθῶσ
λίμασ ἀναμιάβοντα
εἰσ τὴν κατηγορίαν
τῆσ ἀσωτίασ τῆσ ἐμῆσ
ταύτησ· φέρε οὖν
A ὑπομνήσασθαι· καὶ ἐ
δωμεν ὅσον ἐπὶ καὶ κόμ·
ὁ τὰμ γὰρ τὰ μήματα
τὰ σκρικὰ· ἃ μὲν δὲ
ὀμίματοισ ἐφαίμαξ
καλὸμ· ταῦτα δὴ ἐπό
δήματ δ' ἁρραπτα.
πόσου ὑμῖν ἐστόν· πόσου
γόλωτοσ ταῦτα ἄξια·
εἰ δὲ τῆσ λίμνησ ὀρθῶσ τὴ
φουκαταφρομᾷσ· οὐκὸ
σομτῆσ τοῦ παύλου

μοισδ' αὐτὰ ταῦτα ταῦμέ-
ματα· ἵμα συμβαίνῃ τὰ
τὰ δικεῖμα λαμβάνειν
τὸν μὲν τοῦ δακρύματος
αρρᾴστησ· καὶ τὸ δάκρυ
κλαυστικόν· καὶ τὸ
ταύτησ τῆσ ἀλογίασ
χεῖρον γλυκύτατον· ἀλ-
λ' οὐτὰ τοιαῦτα τοιαῦτα·
ἀλλ' ἀνδράσι πρέπον τὰ·
ὁ νοῦν ἔχων γε πρὸσ δοικὸν
χρόνου προϊόντοσ· τῆσ
μέσησ τοῖσ παρ' ὑμῖν. Σ
γυναικὸν μὲν τοῦ δάκρυα
χύσειν· καὶ ὀνικὰ εἰσχύ
ειν· καὶ τὸ χαλε-
πώτερον· ὁ τί οἱ τοιαῦ
τα τρέφ τὰ ταῦτα ὁρῶμεν
ὀνικάρωσι κτοῦσιν· ἀλ
λὰ καὶ διάφορον τὸ
πρᾶγμα εἶναι μομίζου
σι· μὴ γὰρ ἔστι καὶ
τὸ ἐπὶ χαμεπώτερον;
ὁ τι καὶ πολὺ κρεῖττον ὂν τὸ
πολλῶν ταῦτα γίγνε-
σθαι· μὴ γὰρ εἰσμέσον ἀλ
γοῦν τὸν χῆν τὸν λιμώτ
τοντα; τὸν γυμνόν; τὸ
ἀλώμενον ἄστεγον; τὸν ἀδόξον; καὶ πό
σων οὐκ ἂν ἄκτεσεκνῶν

ἀξίοι· ὅ κεῖμοι μὲν
τρεφῆσαι αἱμαίασα λ
λοτρίων τὰ ἀβρίοι ρρῶμ
τα· τὰ δὲ ῥήματα δὲ
μεμὰ τὸ σαύτησ καλλω
πίζομ τὰ τῆσ σοῦ
δῆσ· καὶ αὐτὸσ μὲν μὴ μί
καὶ τοῖσ μαθηταῖσ ὁ
μοιοθέτ. οὐδὲ ἁπλῶσ
ἐστὸ δήματα ἄξιμὲν ἐ
τρέπων μ· ἡμεῖσ δὲ οὐ
μόμομ γυμνοῖσ τοῖσ μὲν
καμ φόμεθα μαδίζ ἡμ·
ἀλλ' οὐδὲ ἐστὸ δοῦδ' ἡμέ
μοισ ὧσ ἐστὸ δοῦδόσθαι
δῆ· τί τοίμ ωτίσ ὰν

Κοσμίασ ταύτησ χεῖρομ
γλυκυτάτων· τί τοῦ γέλω
τοσ· καὶ γὰρ ἡμῖσ ἔστι
μ καὶ κὸδοισ τὸ πρᾶγμα.
καὶ ὁ πλοῦσ ἡμῖσ καὶ ὁ μὴσ
καὶ πλούσιοι καὶ πεν
τα ὁ πόμου· πότε γὰρ
δ ωσόμεθα ἀναγκαίωσ τὶ.
μὶ πρόσεχειμ· ὁ πλοῦτοσ
τα τὰ πλοῦτ τὰ λιχρ
λιμένοσ· πότε ἂν ἐ
χθαι ὁ τοιοῦτοσ μέσοσ τὴν
χλιδὴ πιμβλίσασθαι·
ἢ θυμοῦσθαι ὁ τι κἂν τὴν
χλιδὴ ἔλθι· καὶ γὰρ σμικρὸ

λήρους ἄρας. ὁ τὰ τοιαῦτα
θαυμάζειν ἀναγκάζο
μενος. καὶ ὅμοιος ὁ διὰ
ταῦτα τὸν πλοῦτον ἀγα
πῶν. καὶ ἀρετῆς ἀθρή
μους. ὁ τοὺς ἀσαμένους τὰ
ταῦτα καταμανίσκομεν τὴν
σπουδὴν ὃ γὰρ μηκέτι τοῦ
ἄρξειν. καὶ χρωμένους τοῖς
ὄντως. καὶ τοὺς ἐκ τοιούτου
ἀπὸ τοῦ τοιούτου μὴ φά
σκοντας τὸν πόρισμα ζό
μενος. τοὺς δὲ φάσκοντας τὸν δὲ
ρεμὸν δωλίσθαι δεῖν.
πότερον τὸ δικεῖ θαυμάζε
ται καὶ ἄλλος. ὁ πρὸς καλ
λος ὅπου μόνος δέρεται
τον. καὶ χαμαὶ κύπτον.
καὶ ὁ μὲν ΝΘ. δεῖ μόνου
ρεμὸν. καὶ λίμνομαι ἢ τὸν.
ἀμφοτέρους ὀφθαλ
μούς. οὐδὲ καθ' αὑτὸ
καὶ πρὸς τὴν γλῶτταν κατὰ
τὸν χείρονα μὲν εἶναι μᾶλ
λον θέσθαι. καὶ τοῖς διαυλ
λαῖς εἰθίσθαι. καὶ γὰρ ὁ πο
μπὸς δαίμων οὗτος.
αὐτὸν ὑπομένοντα τὴν
ἀσχημοσύνην. δικάμου
δὲ τοὺς καλλίονας ἀπαρ
τῶν. διὰ τοῦτο οὐδὲ ταῦθα

εἰλικυδε. καὶ παρβυδο
κιμεῖται ΝΘ ὁ ὦν ὁμδει
κμὶν. ὑπὸ τοῦ διαυλόδ
δρόμαται δικμὶ ὡς τοσ.
μᾶλλον δὲ οὐδὲ δρόμαι
ται. καὶ γὰρ καὶ ταῦται
ὄργανα θῦ. ἀμφὶ αὐλαικέαμ
καὶ καικοπέχνίαμ. καὶ καί
ται εἰσὶ τὴμ γλῶμβυαμὸ
μβοσ πορρίειν ἀμὸ τὰ ὁμ
τοῖσ ὁ ὦν οἷσ φιλοσοφεῖ
κθλβυαδέσ. μᾶμμομέγκαλ
λαπιζόμδυοσ τούτοισ.
ἢ ἀπὸ τοῦ μεγάλοπτίκα
πορθαικὰσ ἢμ. καὶ ἀλκρο
ματοῦ ὑπὲρ τὸ ἰσάρραδσ.
καὶ λύτασι καὶ ἀνθυμίασ
ὁμ τὸν ὑθμτίκτοαμ ἑαυτοῦ
πθρι τταῖσ. μὴ μὲν λύμη
τοῦ τωκλοῦ. σχήμασμοσόμ
τοσ. μὴ καλύπτη τοῦ ικο
μιορτοῦ. ὑθρουσ ὑπ' ἀσ
τοσ πλάσασόῶδ. τὴ
ψυχὴν ὰσασαμένουσ τωκλοῦ
ὁρρίτασ διὰ ταύτκσ τῆσ
ἀσωτίασ. καὶ χαμαὶ συ
ρομένουσ πορίορᾶσ. ὃ
πορὶ τοῦ δημάτου τὸ
σοῦτο μέχει σ ἀγαθόμ; καὶ
ὑθ τὴμ χρῆσιν αὐτοῦ μ.
καὶ ἀγδέσθη τὴν ἡφο

ὁπὶ θυμίαν· ἂν δὲ σμικρο
λήρμ· ἀναγκάζηται ὑβρὰ
ἀσχημονεῖν· ὥστε χρὴ
σίομὴ ὀφαγὰς μὴ σιτεῖσ τοι
αὐτὰς δαπανᾶσαι· ὁμτοῦ
ὑσμπολλοὶ τὸμμόσμον
καὶ τὴν ὠφελιμὰν τοῦδον
τοι· καὶ παρασκοι τοῖς
ὑσυπόροις· ἀβύμοντο καὶ
ὑβρασδουλοπρεπῆς
ὑποδήματαὐδιανομίας·
ἀν τὶ τούτωμὲν μούκ
μοι τὸτὲς τοιαύτας δὲ
πολθυμίας πλήρων·
Ὁ τιμᾶν οὖν καὶ φιλοχρή
ματος σοῦτος ἐστὶ καὶ
μικρολόγος· καὶ πρὸς
τοὺς ἀναγκαίους πρὸς τοῦ
ἀρχόντος· καὶ πολ
λοὺς ἀναγκασθήσεται ἁμ
αρτάνειν· δὶ ὃμὲν γὰρ
τοῦτον· ὁ δὲ δὶ ἃ μὲν
καὶ κεκόσμηκε· οὐδὲ πό
τερα πρὸς ἀρετὴν· ἀλλὰ
μᾶλλον ἐπὶ τὰμπόνους παιδὰ
γωγίαν· ἐπὶ τὸ σώφρονα
τὸν ἄλλον τρόπον καὶ
τὸν ἐλεύθερον· ἐμμὲν ταῦτα
δὴ μὴ χρυσᾶ ἀλλὰ πατρί
δα ἐκεῖνα μὲν δὴ τὰ πολ

λὰ πρὶ αὐτὸμφότερα·
ὥστε γὰρ τὸ ἡλόμενον
πρὸς καὶ ὑπέρμορον· καὶ πρὸ
ὰν τὰ ὑπὸ τοῦ ὑβρί
φουσι κλὶ δὰν γὰρ μὲν τὰ
ὑποδήματα· εἰδὲ οὐ
κὰν ἀλλ· λαμὰ μὲν ἁρπα
σομ τοῦ τραχήλου· δὶ ὃ
κεφαλὴν πρὸς θεν· καὶ
ὑμᾶς μὲν· γὰρ αὐτὲ τὰν
τὰ αὐκούομτα· ὁμὰ δὲ
δουκρύειμ ὅτι φησὶ τὰ
τούτωμ μανίαν καὶ τὴμ
πρὸς τοῦτα σπουδήν·
καὶ γὰρ ἴδιομ ἀὐτοῖ τὸ
σῶμα μὲν λύμαι ὁμὸ
πᾶσι· δὶ τὰ δὲ ἅμα
ἀκόλουθα· μικρολόγοι
μὲν οὖτε γίνονται·
φιλοχρήματοι δὲ πά
λιν μᾶλλον· ὁ γὰρ αὐτὸς
τῶν τοιούτων ἁμάρτη
μάτων καὶ σπουδαῖος
καὶ ὑμᾶς ἀπλῶς καὶ ὁμ
τοῖς ἄλλοις ἅπασι· πολ
λὰ δεῖ τὰ δουσσύνη
καὶ πομπικὰ πρὸς τὸ
δον· καὶ μὴν φιλότιμοι
ὅμοιοι· μᾶλλον δὲ χαλ
λον τοῦ γίνεται· τὰ δὲ
πρὸς τοῦτα ὑπερβολὰς

ριορᾶν· κομόδοξος δὲ ὁ
τὰ μικὰ ὑμῖν τοῖς μικροῖς
ταῖς δυνίταις· τὰ μὲν πα
ρὰ τὰ μόρια τὰ μὴ δόξαν
θηρᾶν· ὁ γὰρ οὕτως σοι
μαι τραυτὴ ῥᾳθυμοῦσι τοῖς
ἀρέσκουσι καὶ τρο
παίοις μέμφεσθαι· ὡς τοῖς ἀκολάστοις μέ
νος· ὅτι τὰ φιλάργυρα τὰ
μὲν τὰ ὑμῖν τὰ δὲ μικρὰ τὰ·
ὅτι τοῖς συρομένοις
ἱματίοις· ὅτι τὰ λίκου
ρᾶν τὰ λὸς κεφαλλίδος· καὶ
τοιαῦτα τὰ ταῦτα·
τὰ χμὶ τὰ μὲν ἡδέα μὴ δ
τέρα· τὰ δὲ ὅτι τοῖς
ἀλλοτρίοις οὐκ αὐθέντα
τα κομοδοκοῦντα· πό
τερα δὲ ὅτι τοῖς ἰδίοις ἀπο
θλίσονται· ἆρα καὶ
ἕτερα τούτων χαλεπώ
τερα· λίκαὶ ταῦτα μὲν
ἀπόχρη· οὐκοῦν ἀμαύ
κλειαν λῦσαι τὸν λόγον
ὃν ταῦθα· ὃς εἰ καὶ ταῦ
τα μοιχρὴ ταῖς διὰ τοῖς
φιλονείκοις· καὶ οὐδὲ
αὐτὸ ἄν τὸ ῥᾴμα εἶ
μαι λάβοντας· καὶ οἶδα
μὲν ὅτι ἄν ἄλλοι τῶν

μόων· οὐδὲ προσέχου
σι τοῖς λεγομένοις· μᾶ
θύμα τὰ αὐτὰ ἔχα τὰ πά
θη· οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοῦ τοι
γε ἕνεκα δεῖ· οἱ γὰρ μοῦσι
κὸν τὰ πρᾶγ· καὶ ἡγοῦ
μον τὰ τέλος· καὶ οὐκο
ῦν τὰ σὰ αὐτοῖς ἕξ τὴν προ
σήκουσαν δυσχέρειαν
μὴ ὑμνεῖν ἀσαι δυνήσον
ται· μὴ τοίνυν λάβ·
Ο ὑδὲν παρὰ τοῦτο· οὐδὲν
παρὰ δίκαιον· τοῦτο γὰρ
τοῦτο πάντα ἀπόλε
λυν· ὁδὶ γὰρ καὶ ὑμᾶς αὐ
τοὺς ἀδυνήσειν·
καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ δοκοῦντα
εἶναι μικρὰ ὑμῖν· ἀλλὰ
ποιεῖν· μεγαλοψύχους·
κρείττους χρημάτων·
οὕτω γὰρ αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς
τοῖς μεγάλοις εὑρήσο
μεν δοκίμους· τί γὰρ
τῆς τοῦ μαθητοῦ μεγα
θίου ἐστὶ λαβεῖν· ὃ
ἄλλο ἢ σοφίαν· καὶ ῥᾴτορα καὶ σοφι
στὴν· καὶ φιλόσοφον ἡμῶ
ν· καὶ ταῦτα ἁρμόσα
ι μ· οὐδὲ δικεῖναι τὸ
ἕξομεν· ταῦτα δὲ

Ἡμῖν οὐ πρὸς μόνους μόνον·
ἀλλὰ καὶ πρὸς γυναῖκας
καὶ κόρας εἴρηται· καὶ
γὰρ καὶ αὗται τοῖς τοιού-
τοις σῴζκλίμασιν ἐπό-
κειται· καὶ πολλῷ μᾶλ-
λον. ὅσῳ πάρεσμεν ἐκ
ὀπίσθειον· τὰ
τοίνυν πρὸς δικάζουσι εἰ
ρημένα· καὶ πρὸς ἡμᾶς
εἰρῆσθαι νομίζεσθε· ἵνα
μὴ πάλιν τὰ αὐτὰ ἀκού-
λάμεθα· καὶ γὰρ ὄφε-
λοι πᾶσι λύειν
τὸν λόγον· ἅπαντα
Τοίνυν σωφρονίζεσθε ὅστε
τοῖς νόμοις· τοῖς τῆς δικ
κλησίας πείθεσθαι· δικαι
θήμεθα κοσμίως ζῆν· ἵ
ἵνα μὴ ἐναντίοις
ἁρμόσωμεν· ὡς τοῖς μὲ
χόντας ἀδικοῦντας· οὐδὲ ἵ
μῖν καλόν· τὸ
δὲ καὶ νῦν μὲν ὀλίγα τῆς ἡμέρα
κόντας· δίκομαι καὶ εἰς
πολιὰν καθυτὰ τῶν ὅλ
ων· καὶ πρᾶσι μὲν ὀφθῆ
ναι παίδων δοκίμων· καὶ
τοῖς μὲν μικόντας ὑπ
φέρειν· καὶ πρὸς μὲ

πάντων· τὸν ποιητικὸ
τῶν αὐτοῖς θεῶν· καὶ πᾶ
σαν βλάσαι μόσον· οὐ
τοῖς ὑπὲρ τοῖς ὑποδείγμα
σιν· οὐδὲ τοῖς ὑπὲρ τοῖς
μασιν μόνον· ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπα
σαν· καὶ γὰρ ὅλον μέλ
χρησομένη· τοιοῦτον
ἐπὶ καὶ μόνοις ἁμὲ
λουμένη· πομπὰς πολ
λαχόθεν φέρουσα
τῶν καὶ καθαρθέν· ὅπως
Φ ἅμιλλα τοίνυν τὸ πῦρ τοῦ
πῶς· καὶ κατὰ καίρους
μὲν τὰς πομπὰς τῶν
τας ὑπὲρ θυμίας· καὶ μὲ
σας μὲν τὰς ἀρούρας·
Καὶ ἕτοιμοι πρὸς τὴν
τοῦ σώρου ποιλίσωμεν
ὑποδοχλίων· καὶ τοῖς μὲ
οις τοῖς παρλιμῖν· τὸν
ἀλλαχοῦ γρόμενον ἀπο
δείξωμεν φερομένο
ρων· καὶ γὰρ τὸ θαυμα
τὸν τοῦτο ἐαλμ· ὅταν μὲ
μόνοις φροσύνη
λάμπει· ὡς ὅλον μὲν
ρων φερομένων· οὐδὲ μὴ
σθὸν ἀνέχρι πολλῶν· ἀλλ

+ καὶ ἀπολύσας τὸν ὄχλον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι· ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ· καὶ τὸ πλοῖον ἤδη σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἦν μετεωριζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος· τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς· οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστιν· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν· εὐθέως δὲ ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε· ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν· κύριε εἰ σὺ εἶ κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ· καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων· κύριε σῶσόν με· εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας· καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ· καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ· καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ παρεκάλουν ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο διεσώθησαν· +

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τὸ κατὰ Ματθαῖον· ἐν ᾧ διδάσκει ὅτι οὐ δεῖ ἐν τοῖς πειρασμοῖς ἀθυμεῖν ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας ὑπομένειν τὰ δεινά· καὶ ὅτι ἡ ἀθυμία τῆς ἁμαρτίας ἐστὶ μήτηρ· καὶ ὅτι ἡ ἐλπὶς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἀνακουφίζει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὅτι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν ἀληθής ἐστιν· καὶ ὅτι ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ἑαυτῶν πάντας ἡμᾶς ἀναστήσει καὶ ἀθανάτους ἀπεργάσεται τῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

Διὰ τοῦτο ἀμέλει καὶ ὁ Χριστὸς ἐκέλευσε τοὺς μαθητὰς κλυδωνίζεσθαι πάλιν·

καὶ χείμαῤῥα ὑποδέχεσθαι ὁμοίως καὶ πρότερον· ἀλλὰ τότε μὲν ὄχθας τοῦ αὐτοῦ μὲν τοῖς πρόσθεν· τοῦ δὲ ὕστερον· μείζω δὲ καὶ ὑψηλότερα τὰ μήκη τῶν ὑστέρων τῶν πρώτων· καὶ γὰρ λιμένας καὶ λιμνοθάλασσαν μικρὸν ὕστερον τῶν μήκει τῶν αὐτῶν τοῖς ὄρεσι καὶ ὁμοίως ἐκτὸς τοῦ φέρειν πάντα ὁμαλῶς ἐπὶ θάτερα· διὰ δὲ τοῦτο· ὅτε μὲν πρὸς τὸν κλύδωνα εἶεν ὁμόλοφοι· παρῆν μὲν· δικαίως δὲ· ὡς τὸ ὄξος τοῦ μαντίνεως· ὑπὸ δὲ τοῦ παραμυθίας αὐτοῖς· μυρίδες ἐπὶ μείζονα φορὰν αὐτοῖς ἴσως μοιρῶν· οὐδὲ τοῦτο ποιεῖ· ἀλλὰ δύσεισι καὶ ὄμμε σιν ἁλαλάσι συμφορᾷ τὸν χείμαῤῥον δεῖ γραθῆναι· ὡς τὸ μὴ προσδοκῆσαι τὸν ὄμβλασίδα σρίας· καὶ ὅλων τὴν μυκτανάφιλον ἐν αὐτοῖς κλυδωνίζεσθαι· διαφέρει δὲ τὸν αὐτὸν μὲν ὡς οἶναι πορφυρίζειν τὴν καρδίαν· καὶ γὰρ τοιοῦτον μόφος· ὃν μὲν οὐ τοῦ χάσκω

μος· καὶ ὁ λαὸς τοῖς·

Μετὰ δὲ τὴν καταμύζωσιν· καὶ ἡ σθμὸς ἐν θυμίαν εἰσιν αὐτὸς ὄμβλασμὸν τὴν αὐτοῦ· καὶ ἡ σεμνίμελαν διὰ μικλῖν· διὰ δὲ τοῦτο· ὁ ὐκ ὄν θρωσ αὐτοῖς σθ ῶδὴν· τετάρτην γὰρ φυ » λακλῖν β″ τῆς μυκτῆρος· » λίμνη θρὸς αὐτοῖς πό » λεπαν τῶν δὲ τῆς νᾶ » λάσσης· θαι δὲ ὑφ ὁμαλῶν τοῖς μέλιτα χθῶσι μὲν ἡ βωτὶ ζηκτεῖν τῶν σωμφορᾶν· ἀλλὰ φέρειν τὰ σμυσίπτων ταῦ γραμμάτων· ὅτε γοῦν

Προσδοκᾶν αὐτὰ λαλίσθαι· τότε δὲ ὧν » ταῦθη τὰ μὲν φόρος· ἡ » δὲ μὲν γὰρ αὐτὸ μβ″ οἱ » μαθηταὶ τὰ θρι τοῦ τοῦ » ταυ ὑπὲρ τῆς θαλάσσης· » ἐπαράχθησαν· μέρη τῶν » φάντασμα εἶναι· καὶ ἀ » πὸ τοῦ φόβου ὑκράζαν· καὶ γὰρ ἀεὶ τοῦτο ποιεῖ· ὁ τὰν μὲν λιλύφ τὰ δὲ φωνὴ· ἕτερα χαλεπώτερα ὁ σαφῆ καὶ φοβερώτερα· ὁ δὲ λιὸς καὶ τὸν σωτῆρα·

καὶ μὴ δικεῖν ὁμοίως δεῖ
φόσδ' ἀδικεῖσθαι μᾶλλον.
τὸν μὲν γὰρ ἑκὼν ἀδικεῖται
ὁ δ' οὐκ ἐθέλων. διὸ καὶ
ἐπιεικὴς ὁ δίκαιος πρός τε
τοὺς ἄλλους καὶ πρὸς τοὺς
φίλους, ὅταν ἀδικῆται τὰ
χρήματα καὶ ὑπ' ἐκείνων
ἀδικῆται, ὁ δὲ μοχθηρὸς
καὶ ὑπὸ μικρῶν καὶ ὑπὸ
μεγάλων καὶ παρὰ πάντας
ὁμοίως ἄδικος καὶ ἐπιορκεῖ.
ὅταν γὰρ ὑπὲρ τοῦ κέρδους
ὁ μοχθηρὸς ἐπιορκῇ, καὶ
ὑπὲρ τῶν ἐλαχίστων ἐπιορκεῖ.
ὅσα δὲ ἐπιορκεῖ, καὶ ἀδικεῖ.
ὅσα δὲ ἀδικεῖ, καὶ κακουργεῖ.
ὅσα δὲ κακουργεῖ, καὶ ἐπὶ
τούτοις ἐπιορκεῖ. ὥστε
δῆλον ὅτι ὁ μοχθηρὸς
ἐπιορκεῖ καὶ ὅταν μὴ
ὀμνύῃ καὶ ὅταν ὀμνύῃ.
ὁ δὲ δίκαιος ἐπιορκεῖ μὲν
οὐδέποτε, ὀμνύει δὲ καὶ
ὅταν ἀναγκάζηται καὶ
ὅταν μή. ὁ δὲ μοχθηρὸς
ὅταν μὲν ἀναγκάζηται
ὀμνύειν, ἐπιορκεῖ· ὅταν
δὲ μὴ ἀναγκάζηται, ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἐπιορκεῖ.
ὅτι δὲ τὸ μὲν δίκαιον
ἀγαθόν, τὸ δὲ ἄδικον
κακόν, ἐκ τούτων δῆλον.
ὅσα γὰρ ἐπὶ τὸ πλεῖον
ἀγαθὰ ἢ κακὰ ἑκάτερα,
τοσούτῳ μᾶλλον καὶ
τὴν οὐσίαν. εἶτα
ὅσῳ εἰδὲ βέλτιον
ἄλλῳ δὲ ἄλλῳ
αὐτοῖς ὄντι λέγομεν. ὥσπερ

μετὰ γὰρ τοῦ χείμωνος.
καὶ ὁ Ἡσίοδος οὐ θορύβου
μιλητοῦ χείμωνος οὐ
δὲ τοῦ σκότος ἁμαλόν·
οὐδὲ φαύλου βοῦν ἢ
οἶν ποιήσασθαι· ἀλ-
λὰ φαύλου ἀνδρὸς
ἕνεκα μάλιστα ἂν
ῥᾳδίως καὶ τάχιστα
γένοιτο πλούσιος
ἀνήρ. εἰ δὲ ταῦτα
ἀληθῆ, ἐπιεικὴς ὁ
δίκαιος καὶ πρὸς
τοὺς ἄλλους καὶ
πρὸς τοὺς φίλους.
ὅτε τὸν μὲν γὰρ
βέλτιον ἐστὶ
πλουτίζειν τὸν
ἐπιεικῆ ἢ τὸν
μοχθηρόν, ἐν
ᾧτινι πράγματι
ὠφελεῖσθαι
μᾶλλον τὸν
φίλον ἢ τὸν
μὴ φίλον
ἢ τὴν πόλιν
ἢ τὸν ἑταῖρον
ἢ τὸν μὴ
ἑταῖρον,
ἐν τούτῳ
τὸν δίκαιον
ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ
ἐστὶ
μᾶλλον
ἑλέσθαι
ἢ τὸν
φαῦλον·
ἐν τούτῳ
γὰρ
ἑκάστου
τὸ καλῶς
ἔχειν
ἑκάστῳ

» σὰ τὸ ἀρ᾽ ἁμὲ μὴ φοιεῖ
» λε· τοῦτο τὸ ῥῆμα
Τ ὸμ φόωμ ὸλυσ. ὲθαρ
ῥῆσαι πα ρ᾽ αὐτὸ κύαασθμ·
ὁπ ειδὴ γὰρ ἀπὸ τῆσ
ὁ ἡθ ωσ ἀυτὸμ ὸυκ ἐλ ἡμω
σκομ· καὶ δ᾽ ἀὐτὸ πα ρ᾽ αὐ
δοχομ τὶσ πα δί ασ ωσ·
καὶ πᾶ τὸμ καιρὸμ· ἀὐ
πὸ τῆσ φωμῆσ δῆλομ
ἀυτὸμ ποιεῖ· τί ὸὖν
Ο ὠ ἄρ ρω σ· ὁ πα ν ταχοῦ
θρμὸσ καὶ ἀ᾽ ἡ τὸ πᾶ λλ
» λο μ πρ ο πκ δο μ· κβ·
» ἁ σὺ εἰ ἀ᾽ ἡ. κ᾽ ὸλυσόμ
» μ᾽ πρὸσ σὲ ὸλθεῖμ
» δω ὶ τὰ ὺ δα τα· καὶ ὁὺ
κ᾽ ἁ πᾶ ν ὸὖζ αι καὶ πα
ρα κ᾽ ὸλυσόμ· ἀμὰ ὐκβ
λυσομ· εἰ δ᾽ ὼ ποσὶ
λι θρμό τησ; πόσι λί
πο ί σ; καί τοι γ᾽ ὁ ἰκ
τούτου πο λλα χοῦ κιμ
δω ὐυ ἁ. δι κ τοῦ πᾶ ρα
τοὺ μᾶ ρου ζ λι τεῖμ· καὶ
γὰρ καὶ ὁμ τᾶ υθα πο λὺ
μᾶ ρα ὶ ζ λί τη σ᾽ ὁ δ᾽ ἡ ἁ ρ᾽
πα ν μὸμ ον. ὁὐ δ᾽ ὶ ὁπ ί δ᾽ ἡ
ζ ιμ· ὁὐ δὲ γὰρ ἁ πᾶ ν· κέ
λυσόμ μ᾽ ὼ ποσὶ δ᾽ ὸσ ὶ ὁ
πο ὶ τὰ ὺ δα τα· ἀλλ᾽ ὰὺ

τί· κ᾽ ὲλ ὐσόμ μ᾽ ὸλθ ἡμ
πρὸσ σὲ· ὁὐ δεὶσ γὰρ
ὁὺ τω σ᾽ ὁ φί λ᾽ ἡ τὸμ ἰμ᾽·
τοῦτο καὶ μὰ τὴμ ἁμὰ
ᾶ σ᾽ ἰμ ὁ πο ί κα δμ· ὁὐ κ᾽ ἡ
μ᾽ ὴ χ᾽ ἡ σ᾽ ω μὰ τὰ πᾶ μ᾽ ἁμ᾽ μ
ὸλθ ἡμ· ἀμ᾽ ἁ μό μο σ προ
ὁ πλί δη σθμ· ὁὐ τι ὼ ἁ᾽ ἡ
πω μὲ μό μο μ· ἀλ᾽ λὰ ὐ ζ
τὴ ὼ πο λ᾽ ἁ ἰμ ὁ πω ὶ δ᾽ ἡ κ μὺ
τα ι· ὁ ἡ γὰρ μό μο μ ὁ
πω ὶ ᾶ σὺ δμ ὁ τι ἁ ὐ τὸ σ
δ ὼ ᾶ σ᾽ τα ι πο ῥ ι πᾶ σ᾽ τεῖ
ὁ π᾽ ὶ τῆ σ θα μᾶ ὸσ τω σ· ἀλ
λὸ τι καὶ ἑ τέ ρο ι σ ὁμ ᾶ
γ᾽ ἡμ· καὶ ὁ ω ὶ θυ μᾶ τα ι
χ᾽ ὸσ᾽ ἁ μὶ σ᾽ ἀὐ τοῦ γ᾽ ὁμ ὸ
» λα ι· ὁ δ᾽ ἁ πᾶ ν· ὁμ ὸ·
» Καὶ κα τα μᾶ σ᾽ ἀπὸ τοῦ
» πο λοίου ὁ πᾶ ρο σ· πὸ
» ρι ὁ ω σ᾽ τη σ᾽ ὠ ὁ ω ὶ τὰ ὺ
» δα τα· καὶ λί μν πρ᾽
» τὸ μ᾽ ἰμ· ὡ ὁ ω σ᾽ μ δὲ τὸμ
» ἄ ὠ ὁμ ο μ᾽ ἰ χ᾽ ὺρ ὸμ· ὁ φ ο
» ὡ λί θη· καὶ ἀ᾽ ρ᾽ χ᾽ ά μὸ ν ο ς
» κα τα πο μ᾽ πί ζ᾽ ὸ θαι· ὁ
» ὡ ρα ζ ὸ λό μο μ· κ᾽ ὸ σ᾽ ὸ
» σό μὸ· ὁ υ θ᾽ ὼ σ᾽ δὲ ὁ
» ἰ σ᾽ ὁ ι κ τεί μα σ᾽ τὴ ὼ χ᾽ εἰ
» ρα· ὁ ω σ᾽ λ᾽ ά μ᾽ ὸ ἀὐ τοῦ
» καὶ λά ᾽ ρ᾽ ει ἀὐ τῶ ὶ· ὁ μ ὸ

κλυδωνίομενον ποιήσας.
τὸν δὲ φόβον ὁ ἀριθμὸς
ἐμβάσαντο· ὁ δὲ ἰσοπαλὲς
μὴ σφήσιν· ὅτι μὴ ὑπὸ λοῦ
λαμεῖν αὐτὸν μέσον τὸ πλοῖ
ον· καὶ ὑποδύεσθαι τὸ πρῶ
ον μέσον τῶν ἡμιόλιων
ὁ μέγιστος τῶν ἡμιολίων
λιῶν ἐστιν· τοῦτο δὴ
τοῦτο δηλοῦν· ὡς τὸ
μεγέθος μὲν αὐτῶν πε
πληρῶσθαι· δυσκολί
τοῦ πλοίου καταπαύε
Τοίμως ἀπὸ τοῦ πλοίου.
πρὸς αὐτὸν λέγει· οὐχοῦ
τοσοῦτο πρὸς τὸ πρῶτον
ὑπὸ τὸν ὑδατον· ὡς
τὸ πρὸς αὐτὸν μέρος
θαι χείρων· καὶ τοῦ
κλίζον ὁμοίως πρὸς ὁ
μέσως· αὐτὸ τοῦ ὑπὸ
τὸν ὁμοίως πάσχει
καικῶς τῆς τοῦ ἀνθ
μου λήφεως· οὗτος
θαρσύνει τοιοῦτον
γὰρ λιάνθρωπον μὴ φύ
σει πολλοὺς εἰς τοὺς με
γάλους κατορθοῦσθαι.
ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἐμβ
λήσθαι· ὅτι ὁμοίως ἐσ
ὅτι τῆς ἰδέας ἀνθρώπου
θρωπ· ὅτι ὁμοίως ἐσθ

» πλοῖα· ὡς τι δόξαι ἂν
Τοῦτο τοῦ προτέρου πα
ραδοχόμενον· διὰ τοῦ
τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο γί
νεσθαι· ὅταν γὰρ δόξῃ ἡμῖν
ὅτι κρατεῖ τῆς θαλάσ
σης· τότε καὶ ἐπὶ τὸ
θαυμαστὸν τρόμος ἁρπά
ζει τὸ σημεῖον· τότε μὲν
γὰρ τοῖς σώμασιν ὅσον
τί μέλος μόνον· μὴ δὲ
καὶ αὐτὸς σαδήποτε· καὶ
ἐξόρμων παραλλαγὴ τοῦ
τοῦ ποιεῖν· ὅταν ἡ ταραχὴ
ρὰ τῆς ἀρχῆς δύνασθαι
σθαι· οὐκ ἀνόμοιοι
ως ἐκατὸν δόξαντο πάσχειν.
δὲ τὸ μὴ δύνασθαι τοσαύτη
κίνησιν ἁλίσθαι πλῆ
θος ὑδάτων ἐμβάντων τὸ
χῆ τοῦτο διαφθεῖρον· ὃ
γὰρ ἐστὶν ὑδὼρ οὐδὲν ἀσαι.
σάμενον τοσοῦτο μάντε
πλῆθος· διὰ τοῦτο οὐ
Πόθεν δὲ μορφὴν ἀνα
πολοῦσι μὴ σάσης τοῦ
μὴ δύνασθαι ἴσον εἶναι τὸ
μέγιστον φέρον ἐν δὲ
ἀμφίβολον ὄντος σώμα
τος· κατασκευὴν τοῦ μὴ
κλυδωνίζεσθαι· ὅ φασιν
θλιβόμενον γὰρ καὶ τοῦτο τὸ

τοῦ ἁμαρτήλου. ὅτι ὁμὸ
δαδήποτε τὸν ἁμαρτάνει.
οὕτω δὴ καὶ οὗτος. ἐπὶ
τοῦ φόνου ἐμαλεμάζ ὃ
τος. δοτέλεμα τοῦ μὴ
δάτου μὲν θάρρους. περὶ
δὲ τὴν τοῦ ἁμάρτημα
τος λόγου. οὐκ ἐπὶ δωρεᾷ
θη τὸ λῆμα. καὶ τοῦτο
ἀμφὶ τοῦ χῦ. οὕτως
οὐδὲν μᾶλλον φθάνει ἀμφὶ ἧς
τοῦ χῦ. μᾶλλον ἁμαρτάνον
τος. τοῦτο δὲ καὶ τὸ
μὴ ὁμοίως δίκαιον τοῦ
δασκάλου καὶ τοῦ μα
θητοῦ. καὶ τὸ ἴσον ἅπασι
παρὰ μὴ θέτο. ἐπεὶ γὰρ ἓν
τὸ μὴ δύο ἀδελφοὶ μὲν
μαίκτησαν. πολλῷ δὲ
μᾶλλον μὴ τοῦθ' ὅ
πως γὰρ λῦσαι τὸν ἐπὶ
σῶμεν; μετὰ γὰρ ταῦ
τα. οὗτοι οὗτοι πάντα
χοῦ γὰρ τῶν προστάτων
πολλαχοῦ σὶ τὸ πό
τροι καὶ ὁμοτραπέσθαι
ρίαι σαυτὸν προσκάλ
λονται. καίτοι γε φόρου
κόντορμα τῶν ἀλλοφύλ
ων κείμενον. καὶ διατί
οὐκ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ

μοι σπάσασθαι. ἀλ
λ' αὐτὸς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἐβάλετο αὐτόν.
ὅτι τῆς δικείμου τιμᾶς
ἐστέρησε. ὅτ' ἂν γὰρ τὸν
παρὰ μισθὸν ἐμμισταμένη.
καὶ τὸν παρὰ τοῦ θῦ ἴ
σασι. δεικνὺς τοίνυν
ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀμόμου
ὁμολῦ. ἀλλὰ δικάζων
ὁλιγωρεῖ αὐτῶν προ
σθὲν ἤρνήσατο. ϕη.
» ὃς τὸ δίκαιον ὁμο
» τιμᾶ. οὐ σὺ μὴ πί
στιν ἀθμὸς. καὶ περὶ
τὸ μὴ ἄμομον ἁμάρτημα
δίκασε. διὰ τοῦτο καὶ
ὁ θῦ λαὸς μόμος αὐτοῦ.
τὸ μὴ ἄμομον θεῖναι μ.
δὲ λῆμα ὅτι οὐδὲν δικάζω
παραμυθάπτει. ὁ τὰν λί
τιν ἐπὶ σῶν ἐπαθλίου ὃς
καὶ δάτερον μὲν τὸν
παρὸ καιροῦ τιμᾶς καὶ
οὐ δέν θέμενον καὶ μὴ
λον τὸν καταστάπτει.
ὡς μὴ τοῦ καταστάπτει
ματος δίκην
» ὀφεῖλε δοῦναι. καὶ ὅτι
» ἑαυτὸν μὴ τῦ πολίτου.

Β

» τότε διπλάσιον ἐστὶ τὸ
» μεσ. πρὸς τοῦτο μὲν
» ὅλῳ μ. πρὸς τὸ ἥμισυ τῆ
» ὁ ἀριθμὸς ὅσος ὁ ὑπο σ. ὁ
» τ καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ ἡ θά
» λασσα ἴσα κόσμοις
» αὐτοῖς. μυριὰς δὲ ὁ μυ
» ρασ. οἱ γὰρ ἀριθμοὶ τοῖς πρώ
» τοις φιλομαθέστατοι
» πρὸς σὲ κύμισαι αὐτὸν μ
» λῶμεν. ἀλλὰ θάρσει τῷ
» ὄντι. ὅρα δὲ σοι καὶ

Τὰ μικρὰ μὲν πεπλήρωται τὰ βιβ.
καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ια δ΄
ἀριθμητικῶς· καὶ
ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου κε
λεῦσαι τοῦτο ποιῆσαι·
καὶ μυριάδων ὑπερβαλ
λούσας. πολλοὶ μὲν
γὰρ ἐπέβαλον τῇ θα
λάσσῃ· μυριὰς δὲ οὐκέ
τι τῇ μαῦ· ἑβδόμας τὴν
δύναμιν αὐτοῦ δηλοῖ μὲν
» γάζοντας· διὸ καὶ βέλ
» γρμ· ἀλληθῶς θεῦ ὄντος εἶ·

Τί οὖν· ἑβδόμας τοῦτο
ἀρμόττει; τοὐναντίον
μὲν οὖν ἔοικεν· καὶ ὑπὲρ
μαίνοντας τὸ λῆρος· μᾶλ

μάζοντας ἐξουσίας δὲ
ρανθύμως τοῖς προσιό
τας· καὶ οὐχ ὑπερο
» χὴν· καὶ διανοηθῆ
C αντος θ΄. λίθους ἐπὶ τὴ
» γῆν γεγενημένας· καὶ ὃ
» τι μόνον τῶν αὐτοῦ μόνα
» δρᾶν τοῦτο συνεκάμνο.
» ἀναπαύλαν ὅλην τὴν
» περίχωρον εἶναι·
» καὶ προσήμεναι αὐτοῖς
» πάντας τοὺς καιροὺς
» ἄρχοντας θ΄· καὶ παρὰ
» κάλουν ἑαυτῶν τὰ
» τοῦ κράτους δοῦναι τοῦ ἑαυ
» τοῦ· καὶ ὅσοι δή
» τ αὐτὸ ἐθαύμασαν·

Οὐδὲ γὰρ ὁμοίως ἅπα
πρότερον προσήκαν
εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν
ὄλκον τ· καὶ χαλε
αὐλίων ἐπέχ τῶν τ·
καὶ προστάγματα δι᾽ ἀ
ρημάτων· ἀλλ᾽ ὑπὸ λό
γου μὲν καὶ σοφίᾳ φιλο
σοφότερον καὶ μᾶλ
λον πλείονος τὸν πάν
σοφίαν ὑπερανεῖχε
σθαι τοῦτο· ἓν γὰρ ἁμαρ
ρεῖν. ἅπαντας δὲ
λαβεῖν φιλοσοφεῖν·

ΝΝ ὅτι δεῖ καθαρ̄ς προσιέναι τῷ Τ̄ῦ χ̄ῦ σώματι· ἵνα μὴ ἀνάθημα ἑαυτὸν
ς μόνον κοσμεῖν· ἀλλὰ καὶ τὰ ἀν τοῦ μέλη τοῦ ἱ̄ῦ πρέφειν καὶ σκέπειν:

δεικνὺς δὲ ὁ σωτὴρ διὰ τούτων ὅτι καὶ διὰ τοῦ χρόνου τοῖς μέρεσιν ἐπέσυρε. φη̄. ὅτι ἐπὶ μόνης τῆς ὀδόντος τοῦτό φησιν ἀφλαμψόντων τῶν φρίχωρον. καὶ προσκέφκαν αὐτοῖς τοῖς καυκῶσιν· ἀλλὰ ὅμως ὁ χρόνος. οὐ μόνον οὐκ ἐξέμωσεν ἀλλὰ καὶ ἐμαύρηνεν. ἀμαὶ δὲ καὶ ἀνεμάσσου σαν διεφθάρκασιν· αὐτὰ μὲν θαυτοῖς μῦ

Καὶ λιμεῖς τοὺς κραιπαλῶντας τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ὅλως ὅλον ἀπολωλεκότας. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ προκέφται μῶν λίμιν· οὐ τοῦ ἱματίου μόνου· ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα· ὃ χρόνος τὸ αὐτὰ ἀναλοῦν μόνος· ἀμὰ δὲ τὸ καὶ φθείρων καὶ διαφορεῖν·

Περισπᾶται τοίνυν μεταξὺ πάθος· δίκαιος ἀλγεῖν ἔχομ· εἰ γὰρ οἱ τοὺς κραιπαλῶντας τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀφαιμάσσοντες· τοσαῦτα ἔλκυσαν δώσαμεν· τοσοῦτα λομοὶ ὁ λομὰς τὸν καθ' ἑαυτὸν χρόνον· τὸ δὲ περαιτέρω ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι· οὐ τολμᾷ· ἀλλὰ μόνον τὸ προκείμενον· ἀμὰ δὲ καὶ ἀναλαβεῖν καὶ διασῶσαι· τὸ οὕτως ἀφαιρεῖσθαι· ὡς ἀνεῖσθαι· ὡς ἀμὰ προσλόμενος χ̄ῦ· τί γὰρ ἐμὶ φθονῆσαι κούφως· ἀλλ' ὁρᾷς αὐτὸν μικρὸν μάλλον δὲ καὶ φθονῆσον αὐτοῦ αἰκούφως. φθάνω μόνου αὐτοῦ διὰ τοῦ μοῦ ἀφελιασθῶμ· πολυθούσας τὸ τοίνυν ὅτι καὶ μῶν ἐκεῖνο τὸ δεῖσθαι· ἐμοὶ καὶ αὐτὸς ἀμὲ κεῖνο· οὐδὲν γὰρ ἐκεῖνο τούτου δέομαι μόνον· οὐδὲ γὰρ τοῦτο μὲν ἀμᾶς ἐρίζεται· δικάζομαι δὲ αὐτός· ἀλλὰ καὶ τοῦτο καὶ κεῖνο αὐτός· ὅτε τοίνυν τὸ μὲν ἐρᾶν ἐπιδέδομτάσι μὲν ἐδικος· μᾶλλον δὲ τὸ μὲν ἐρᾶν εἶναι μόμιζε· τὸ δὲ τοιοῦτον· ἀμὰ τῆ τοῦ χ̄ῦ χάριτι ὁρᾶτος δικτάζομεν μῶν· ὡς πρ

δλαδοῦμάσι τὸσῶμα·
Ἀκούσωμεν τοίμωι καὶ ἰβ
ῥᾳστι καὶ ἀρχόμενοι τίμ ©
καπηζιόθημεν· αὐκοῦ
σωμεν καὶ φρίζωμεν· τῶ
ἀλίωμσαρικῶμ αὐτοῦ ὁμω
λιωσθῆναι ὁδοικὴν
λιμῆν· ἑαυτὸμ παρόθηκε
τθουμένομ· τίσ ὁῶν ὁ
ταὶ ἀπολογίαν λιμῆν· ὁ
τὰμ τοιαῦτα σι τοῦ μεν
μοι· τοιαῦτα ἁμαρτά
μωμεν· ὁ τὰμ ἁρμίομέ
σθιόμτες· λύκοι γὰμ ὡσ
μεθα· ὁ τὰμ πρόματο
σι τοῦμεν οι· κατὰ τοῦσ
λέομτας ἄρ πάζωμε·
τοῦτο γὰρ τὸμ πατρίομ
ὁυμόμομ ἀρ πᾶσι· ἀμφὶ
καὶ ἡλίῳ ὄλθρας καὶ λᾳ
ῥύειμ κλίνουσι δλαπαν
τός· καὶ γὰρ ἡμῖμ ὁσ
πίμπατρίομ· τοῦτο τὸ
μὴ πατρίομ· ὁυκ ἀλφίλοι
ἀντὶ τοῦ ἰσθαι χρημά
των· ἡ γὰρ αὐτὸ σθαι τοῦ
ὁυκ ὀφείσαι τοδλίμεσ·
τίμος ἀὶ ἐίμεμ ἀξίοι·
χρίμεται τομ φῶδόμενοι
καὶ τυχίως ἀφειδῶν τω·
ἐπὶ τὸ ρλῖσ ὁικείμοσ ὁυκ ὁ

γὰρ ὁ τὰμ μαπίζμι· ὁυ
κ αὐτὸ ὁσ ὁ μαπίζῃ· ἀλ
λὰ ὁ τῶ ἁτίμως κατέχομ τὸ
τῶμ κ ὀφθαλμῶμ ἀορᾶτο
δμωάμῃ· καὶ ὁύτε ἄμβλος·
ὁύτε ἀρχάμβλοσ· ὁύτε
ἄλλο σ τι σ τολμᾷ τὸ πρό
δλῆθμ καὶ αὐτᾶσθαι· ὁύ
τως καὶ μῶμ· ὁ τὰμ γὰρ ὁ
θῶ ἀμαρτμμᾷ· αὐτοῦμό
μου ἁτίμ λίθ ὁ ῥᾷ· ὁυχὶ
ῥᾷσ τοῖσ ἰλοσ ὡσ ἰουμέ
μοισ ὁμ τοῦτο θαι· ὡσ ὁσ
ὁυδὸ ὑλοισ ὁ ὑπὶ τρέπου
σι τὸ πρᾶγμα· ἀμφὶ αὐτοὶ
πάρ ῥησι τοῖσ δ καταῤῥί
πτοι; ὁύτως καὶ ὁ θῶ· ὁυ
κ ἄμβλοισ ὁ ὠκέρ θῆ τῖ
δωρβᾶμ· ἀλλ αὐτὸσ πά
ῥεστι κρέμυσμ καὶ λέγω μ·
μὴ καλὸμ ἦ τὸ πρᾶῦ ὑπὶ
τῖσ ὁλῖσ· ὁυχὶ μᾶσι αὐτὶ
μάσι τοῖσ γε ὁμμικό
τασ· ἀμμὶμα πάμτασμ
ὁικᾶμομ πρόθλιμ· τὸμ
πολίσσομ πάσσ καὶ ἡμρᾶ
τασπάσ ἁ σ τοῖσ ὁαυτῶ
πᾶιδασ· ὁ γὰρ τομᾶζομ
δὸμ· τοῦτ ἀτίμ ὁαυτὸμ
παραῦξσ· πολλῶμᾶμ
μομ ὁυκ ἀπαξιάσθη καμ

φείσατο ἑαυτοῦ· τοῖς
Μὲν οὖν Ἰουδαίοις κατὰ
μιαυτὸν. ὑπὸ μὲν μιᾶς τῶν
οἰκήσομεν ὑπερῴων. τὰς
δὲ τρεῖς ἀνάδωμεν·
σοὶ δὲ καὶ δι' ἑκάστων ὡς
ἥκει μὲν ἡμέραν. δι'
αὐτοῦ σοι τοῦ μυστηρί-
ου· μεμιγμένοι σχύ-
μου τὸ μάρον· τοῦτο γὰρ
λιμὸν δηλοῖ τὸν σὸν μύ· τοῦ
τὸ λιμὸν τὰ μυστήρια·
τοῦτο κοσμούμενον τοῦ
δόρατι· τοῦτο καρπὸν τὴ
βόμβυκα· καὶ ἡ στάσις·
τὸ μὲν οὖν ὁμόφυλον· καὶ τὴ
γλῶσσαν τὴν διάφωνον
ἀπώλεσας· προφήτας
καὶ ἀπόστολους θανατοῦν.
οὐδὲν μέρος ἴσον· τὸ γὰρ
κεφάλαιον τοῦ μάρους
τοῦτό ἐστιν ὅτι τοῦ ἰδίου
υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο· ἀλλὰ
τοῖς ἀλλοτρίοις θύσας
οἰκέτας σώσει· μεμιγ-
Τοίμωι Ἰούδας ταύτην προ
σίτασι τὴν τράπεζαν μὴ
δέσασιν· καὶ γὰρ ἀμ-
φότεροι δι' αὐτὴν φιλαργυρί-
αν ἀπόλλυνται· οὗτοι φύ
γωμεν τοίμυν τοῦτο τὸ

μάραθρον· μεμιγμένοι
βοῶμεν ἀρκεῖ μόνον
σωτηρίαν· εἰ χίρας
ὀρφανοὺς ἀπεδύσαντο·
ποτήριον χρυσοῦν καὶ
λιθοκόλλητον πρὸς
μάγκανον τὴν τράπεζαν
βλι· εἰ γὰρ μούλεται μὴ
σαι τὴν θυσίαν· τὴν τῶν
χιλίων προσόμφακα δίνην
καὶ ἰσθύθη ταύτην χρυ
σὴν ποίησον· ἀμὲν αὕτη
μεμυλημολύνδου καὶ ὁ
σφαῖρα χειρός· τὸ δὲ
σκεῦος χρυσοῦν· τί τὸ
κέρδος· μεμιγμένοι τοῦ
Τοσίκου τοῦ μὲν· ὅπως
χρυσοῦν σκεῦος προσφέ
ρομεν μόνον· ἀλλ' ὅπως
καὶ δικαίως· οὗτοι γὰρ καὶ χρυ
σοῦν τιμιώτερον· τὸν χρυ
σὸν πλουτοῦσι· οἱ γὰρ
χρυσοχοεῖον· οὐδὲ ἀρ
γυροκοπεῖον μὴ δύνα
κλησίαν· ἀμφοτέρων ἡμῖν
ἐστὶν ἀπόλλυσθαι· διὸ τυχὸν
λιμοῦ δεῖ· καὶ γὰρ καὶ τῶν
τῶν διὰ τὰς τυχὰς πρὸ
σίτ ιὸ θ̄· οὐκ ἐῶν ἡμᾶς
τοῦ μὲν ἀργύρου τὸ

μοσι μὴ λιδίαις λίθοις ἀλ-
λὰ σωλῆσι. οὐχ ὡς ἡμᾶς
μοι δοκεῖ καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἀφί-
κοιτο. τῶν κομώντων ἡμῖν τοὺς σο-
φοὺς. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἡμῖν τὸ
μὴ μόνον. ἀλλὰ τοὐναντίον. οὐ-
τω καὶ σύ. τὰν
τῶν αὐτὸν τίμων τῶν τι
μῶν. ἢ μᾶλλον ὁμοίως
τῶν. ἴσως δὲ μὴ τοῦτο
ἀναμίσκωμεν τὸν πλοῦτον·
οὐδὲ γὰρ σκευὴν ἄγει
χρῆσιν χρυσοῦν ὁ θεός. ἀλ-
λὰ ψυχὴν χρυσῆν.

Καὶ ταῦτα λέγω. οὐκ οἰ-
ωνίσομαι καὶ τὰ
σκεύη ἄξια δοθῆναι τοιαῦτα
ἄξιον δὲ μᾶλλον τοῦτο
καὶ πρὸ τούτου. τῶν δ'
ἐθελησόντων ποιεῖν.
δέχεται μὲν γὰρ καὶ ταῦ-
τα. πολλῷ δὲ μᾶλλον
ἐκεῖνα. ἢ ταῦτα μὲν
γὰρ. ὁ πρόσκαιρος κόσ-
μος ἐθελήθη μόνον. ἐκεῖ δὲ
καὶ ὁ λαμπρός. ἢ ταῦθα
δοκεῖ καὶ φιλοτιμίας
ἀφορμὴ τὸ πρᾶγμα εἶναι.
ἐκεῖ δὲ καὶ ἐθελοντὴς
μὴ καὶ φιλανθρωπίας τὸ πᾶν

ἐκεῖνο. οὐδὲ τὸ τοῦ τε-
ρίου μὴ χρυσοῦν εἶναι δοκεῖ
κε τοῖς μαθηταῖς ὁ χς
τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ. ἀλ-
λὰ τίμια λίθων πάντα
ἐκεῖνα καὶ φρικτά.
ὥστε δι' ἣν αἰτίαν. οὐ
λέγει τιμιῶσαι τοῦ χῦ τὸ
σῶμα; μὴ τοιαύτην ἴσως
τὴν μυστικήν. μὴ δὲ ὅτι
θαυμαστὸν τοῖς πιστοῖς
μασι τοῖς τιμῶσιν. ὅτε
δὲ ἐστὸν κρυμοῦ καὶ μὴ
μνήσθητι τοῦ ἀφθέγμε
μον τοῦτον. οἷα ἡ πρὸς
τοῦτον οὐδαμοῦ ἄλλο τὸ σῶμα. Σ
τοῖς λόγοις τὸ πρᾶγμα
ὑπερβαίνουσας. οὕτως ἔφη·
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα·
τοῦτο μὲν γὰρ δῆλον καὶ
οὐκ ἀποδέοιτ' ἂν τις
τούτων τῶν ῥημάτων.
οὐδὲ ἄλλοι ἐποίησαν·
τοῦτο μὲν γὰρ. οὐδεὶς τα
ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἢ ψυ
χὴν καθαρὰν. ἐκεῖνο
δὲ. πολλοῦ δεῖ τὰ τοι
ὑπερβαλέσθαι· μανθάνε
τοίνυν φιλόσοφε. καὶ τὸ
χῦ τιμᾶν ὡς αὐτὸ σῶμα
λέγων· τὸ γὰρ τιμᾶν δύ-

ἀπ· τί γὰρ ὄφελος· ὁ τὰ
λιτρά σοι ἀναπεσὼν γόμι
χρυσοῦν σωτήριον· ἀν
τὸ δὲ λιμὸν ἀφέλῃ
ται· πρότερον αὐτὸν
ὁμωλίσον πείσωμεν τὰ·
καὶ τότε ἐκπέρι ουσί
ας· καὶ τὴν τράπεζαν
αὐτοῦ κόσμησον·

Ποτήριον χρυσοῦν ποι
εῖς· καὶ ποτήριον ψυ
χροῦ ὕδατος; ἢ τί
τὸ ὄφελος· χρυσό
πασαν ὑπελλίμασαι
κατασκευάζειν τὴν
τράπεζαν· αὐτῷ δὲ
μὴ δὲ τὴν ἀναγκαίαν
παρέχειν σκέπην· καὶ
τί τὸ κέρδος ἐκεῖνο·
ἢ πένητα ἴδοις τιμῶν
δὲ τὴν σαρκὸς ἀπορ
ρῶν τὰ τροφεῖα·
ἀφέσαυτῷ λῦσαι τὸν
λιμόν· τὴν τράπεζαν
ἀργύρωι μὴ ῥύπου
μόνον· ἀρκεῖ ἀνάγκασοι
χάριν· ἀλλ' οὐχὶ πᾶσαν
κραναύκτιος; τί δὲ εἰ
ῥᾴκιαν πᾶσι μὴ μὴ
μονόρρων· καὶ ὑπὸ κρυ
σοῦν τὴν μύσμυρνον·

ἀφέσαυτῷ δοῦναι αἷμα
τίον· κίονας κατασκευ
άζειν χρυσοῦς· λέγω δὲ
ἵνα δικείμου τιμὴν ποιῶμ·
οὐκάν σε καὶ ἀρρωστοῦν
τα ἰδεῖν ἢ τραυματίαν·
ἐκάστην ὑπερίζειν; τοῦ
τοι καὶ ἐπὶ τοῦ χῦ λεγόμ·
ὅτ' ἂν ἀλλότριος καὶ ξένος
πτωχὸς ἔρχηται δοῦναι
μοσόροφῆσ· σὺ δὲ ἀν
τὸ μάφέσιν τοῦ δοῦναι·
ὅδ' αὖ φοσκαλλωπίζῃ·
καὶ τοίχους· καὶ κίονα
κεφαλὰς· καὶ ἁρμογὰς
ἀλλ' ὁράσ δ' ἀναπαυτᾶδο
ξάσειε· αὐτὸν δὲ ὁμ
δεσμωτηρίωι δοῦδοῦμ
μομεμὶ δὲ ἰδεῖν ἀδύνατον·
καὶ ταῦτα λέγω· οὐχὶ κω
λύωμεν τούτοις φιλο
τιμεῖσθαι· ἀλλὰ ταῦτα
μὴ ἀκείμων· μᾶλλον
δὲ ταῦτα πρὸ ἀκάμων
παραιμᾶν ποιῶμ· ὑ
πὲρ μὲν τοῦ ταῦτα μὴ
ποιῆσαι· οὐδὲ σὲ μὲ κλί
θηναι τό· ὑπὲρ δὲ ἀκά
μων· καὶ γὰρ μυρίας
λιτὰς· καὶ πρᾴσεως·
καὶ λιμὸν αὐδαιμόνων τῆ

μαικός· ὅτε ιδὴ γὰρ
Α πολλάκις ρομένη δικάζετο·
ὑκεῖνοι δὲ αὖτ' ἐν δικάζε-
σθ' ρεων· ἀμαικτόν ἐσ-
μοσ' αὖτ' ἐν τὰ αὐτὰ δικάζε-
ν· ὅτι γὰρ ὑκεῖνοι μὲν παρὰ
μυθούμενοσ τὰ αὐτὰ δι-
κάζε· τί κόπτ' ὸς
παρέχετ' τῇ γυναικί·
ὅτι γὰρ καὶ αὐτὸς μὲ ἐξ ἐν
θάδε μένοντ'. ἐξ ἐν· ἰδοὺ
ἐγὼ μὲν ὑμῖν ἐξ ἐμὶ πάσασ
τὰσ αἰτίασ ἐρῶ, ὅσασ τὴν
σωπὴν λέγασ τοὺς ἀμφ' ὁμο-
ὅ τ' ὢν ἐμὲ πατέρ' τῶν δικῶν.
ὅτι δ' οὐδὲν ἐγέν' τῶν
τοῦτ' ἐν λέγε· ἀλλ' ἐμὲ τὴν
τοῦ γυναικὸσ
τὴν τότε πλανήσα-
σαν. μὴ κατ' ἀμαρτάνη
τὸν μανθάνετ' τὸν μὴ δύνασ-
τί μάλιστ'. μὴ τοίνυν
Τ αὐτοῖσ ἐσ' ὑμῖν φέρε-
σθ' ὧν ἐγὼ λέγω. οὐ διάπτυσ'
ὁ νομοθέτ' ἐν ἐίρηται·
ἀλλ' οὐ τοὺσ μόνουσ οὐ-
πάντασ τοὺσ ὁμοπλή-
κας μὴ τοὺσ ὁμοπλή-
ταισ πα-
λαιοῦ· πρὸσ ὀλίγον μὲν
οὖν ἐν αὐτῶν κρίνων ὁ
ἀνὴρ μόνον· πολλὴν

οἰκονομίαν· ἐν δὲ τοῖσ ἰδίοισ
πράγμασ τὸν ἐπιτήδειον
μᾶλλον ἢ τὸν ὁμοπλήτην
ἐκλέγεσθ'. ἐν δὲ τοῖσ κοινοῖσ
τοὺσ ὁμοπλήτασ· ἐν μὲν γὰρ
τοῖσ ἰδίοισ ἐν ἐκεῖνοι μὲν
ἐπιμελοῦντ' ὧν ἂν ἐλέσθε
ὑμεῖσ· ἐν δὲ τοῖσ κοινοῖσ
ἐκεῖνοι μὲν ἐλόμενοι
ἐπιμελοῦντ' ὑμεῖσ δὲ
ἐπιμελεῖσθ' ὧν ἂν ἐκεῖνοι
ἐλόμενοι ἐπιμελῶντ'. ἐν δὲ
τοῖσ ἰδίοισ ἐν ἐκεῖνοι μὲν
ἐπιμελοῦντ' ὧν ἂν ἐλέσθε
ὑμεῖσ· ἐν δὲ τοῖσ κοινοῖσ
ὑμεῖσ μὲν ἐλόμενοι

+ λόγος νδ' +

+ τότε προσέρχονται τῷ
ἰῷ· οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων
γραμματεῖς καὶ φαρισαῖ
οι λέγοντες· διὰ τί οἱ μα
θηταί σου παραβαίνου
σι τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖρας
ἀντῶν ὅταν τὸν ἄρ
τον ἐσθίωσιν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν· διὰ
τί καὶ ὑμεῖς παραβαί
νετε τὴν ἐντολὴν τοῦ
θῦ διὰ τὴν παράδο
σιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θς ἐ
νετείλατο λέγων· τι
μᾶτον πατέρα καὶ τὴν
μητέρα· καὶ ὁ κακολο
γῶν πατέρα θανά
τῳ τελευτάτω· ὑμεῖς
δὲ λέγετε ὃς ἂν εἴπῃ τῷ
πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ δῶρον ὃ ἐ
ὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς·
καὶ οὐ μὴ τιμήσει τὸν πα
τέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα
αὐτοῦ· καὶ ἀκυρώσατε
τὸν νόμον τοῦ θῦ διὰ
τὴν παράδοσιν ὑμῶν·
ὑποκριταί· καλῶς προ
εφήτευσεν περὶ ὑμῶν
Ἡσαΐας λέγων· ἐγγίζει
μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ
στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς
χείλεσίν με δοξάζει
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρ
ρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μά
ταιος δέ μου σέβον
ται διδάσκοντες δι
δασκαλίας ἐντάλ
ματα ἀνθρώπων·

Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς·
ἀκούετε καὶ συνίετε·
οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς
τὸ στόμα κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκ
πορευόμενον ἐκ τοῦ
στόματος τοῦτο κοι
νοῖ τὸν ἄνθρωπον·
τοῦτο ποιήσωμεν
ἵνα ἐργαζώμεθα
τὰ ἔργα τοῦ θῦ·
τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ θέλημα τοῦ θῦ
ἵνα πιστεύσω
μεν εἰς ὃν ἀπέ
στειλεν ἐκεῖνος
ἐκεῖνος γάρ
ἐστιν ὁ ἄρτος
ὁ καταβάς
ἐκ τοῦ οὐρα
νοῦ ἵνα μὴ
τις ἐξ αὐτοῦ
φάγῃ καὶ μὴ
ἀποθάνῃ·
ἐγώ εἰμι
ὁ ἄρτος
ὁ ζῶν
ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ
καταβάς·
ἐάν τις
φάγῃ ἐκ
τούτου
ζήσεται
εἰς τὸν
αἰῶνα·
καὶ ὁ
ἄρτος
δὲ ὃν
ἐγὼ δώ
σω ἡ σὰρξ
μού ἐστιν
ὑπὲρ τῆς
τοῦ κό
σμου ζωῆς·

+ φύλλα. θ· +

τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τὸ ἥμισυ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τετάρτου, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ ἥμισυ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τετάρτου· ἀπὸ δὲ τοῦ τρίτου τὸ ἥμισυ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου· ἀπὸ δὲ τοῦ τετάρτου τὸ ἥμισυ τοῦ τετάρτου καὶ τοῦ τετάρτου. ἔστιν οὖν ἡ ἀφαίρεσις ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τὸ τέταρτον μέρος καὶ τὸ ὄγδοον μέρος, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρτον μέρος καὶ τὸ ὄγδοον μέρος, ἀπὸ δὲ τοῦ τρίτου τὸ τέταρτον μέρος καὶ τὸ ὄγδοον μέρος, ἀπὸ δὲ τοῦ τετάρτου τὸ τέταρτον μέρος καὶ τὸ ὄγδοον μέρος. καὶ ἐπεὶ τὸ τέταρτον μέρος καὶ τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ τύφου ὄνος ἐστὶν καὶ ἄθυτος καὶ ἀβέβηλος καὶ ἀκαθάρτιστος καὶ ἀνίερος καὶ ἀνόσιος καὶ ἀνάγνιστος καὶ ἀκάθαρτος καὶ ἀμύητος καὶ ἀμύητος καὶ ἀμύητ

ὁ πᾶς δὴ πολὺν καὶ τὸν
τῶν ἁγκλημάτων· ὁ τὴ
τὸ δικαιοτόμου· καὶ
ὁ τὴ οὕτως ὀξὺς δικοῦ τὰ
ἑαυτῶν. τοῦτο οὐδὲν ἂν
ποιοῦμεν οἱ λόγοι. Ὁ
αὐθὶς τὸν τὰν ἁμαρτάνει
τὸν σχάσας καὶ τὰν χαλ
κᾶν· καταγέλαστον γὰρ
λιν· ὁ τῶν ἁμαρτωλῶν
ὀδὲ κεῖ λόγον ἔχειν· τοῦ
τὸ ἁσμένων προφέρου
σιν· οὕτως ὡς σμικρὸν ὀ
δοικᾶ· εἰ σὸ ὀργὴν αὐτὸν
ὀξάμενοι λόμενοι· διὸ
καὶ τῶν πρῶτον ὀρ
θμὸν μενον· ἵνα ὡς
ὀξὺ οὐδὲν ἑαυτοῖς· πᾶν
ἑαυτοῦ μανῆ·
ἄξιον δὲ πρῶτον ὀξὺ
τάσαι· δὴ αὐτὶ καὶ οἱ μὰ
θη τὰν χρεῖ μὰν ἀνίπτοις
λίσθοις· τί μᾶσ ὧν ὀ
Ν θικῶμεν σκίσθον; οὐ
κ ὀπὶ τὴ δύομεν τοῦ
το· ἀλλ' ἐν ὀρθρῶν
λοι πὸν τῶν πρὶν τοῦ·
καὶ τοῖς ἁμαρτάνοι σ
προσέχομεν· οὐδὲ τὸ
μίπτεσθαι· οὐδὲ τὸ μὴ
μίσθαι μόνον ὀρθῶν·

ἀλλὰ ὡς ἔτυχεν δικάσ
ομεν τοιοῦτον· οἱ γὰρ
καὶ αὐτῆς τῆς ἁμαρτίας καὶ
ας τροφῆς καταφερ
μοῦντον· πῶς ἂν μὴ λοιμ
τοῦτον πρὶ σπούδα
ταῦ χθαι· ὅπ' ὧν σωσ
Β αμένων πολλάκις τοῦτο
ἀπὸ ταυτομάτου γίμε
θα· οἱ ὁμῶς ὁ τὸν ὁμ
τῆς ὀρθίμεθα ἰόθολον· ὡς
ὁ τὸν τοῖς ἁμαρτάνοσ ὁ
τῆλλον· ἀμ' τὸ ἁγκλήμα
τος αὐτὸ πρόσαλλον
ται· οἱ τὰν μεγάλαν ἀεὶ
παρατρέχομεν· Ὁ τῶν
πρῶτον τῶν πολλῶν τοι
ούμενοι λόγον· τί ὧν ὁ
χ̄ν̄· οὐκ ἄτη πρὸς τοῦτο.
οὐδὲ ἀπολογίσατο·
ἀλλὰ δυοῖν ἀνταγκα
λᾷ· καταπῶν αὐτῶν
τῆς παρρησίαν· καὶ
δᾷκμὸν ὅτι τὸν μεγάλα
ἁμαρτάνομεν· ἐπὸν
μικρῶν προσῆκεν
ἀκριβολογᾶσθαι οὐχρή·
δον μὲν γὰρ ἡμᾶς ἁγκαλεῖ
σθαι δ̄κ̄· καὶ ἐμμανᾶς·
οὐδὲ παραπήρᾳ· πῶς
ὁ τὰν τῆς οὐλίτης μῶν

μοιωθῆναι τῷ· τῶν
ἐμῶν πραγμάτων.
οὐδαμοῦ μιμεῖται μου·
ἐμὲ δὲ πλεῖστα τούτοις
κατηγορίαν. καὶ κέλευσε
καταμάθωμεν. καὶ δείκνυσι
ὅτι δηλονότι τὸ ἁμάρτη
μα· ὅτι μὲν τοῦ θεοῦ οὐ
πείθονται· καὶ διὰ
ἀνοσιουργίαν τοῦτο ποιοῦσιν·
ὃ σαφὲς δῆλον· τοῦτο
γὰρ αὐτὸ ἐμαῖς. καὶ κέ
λευσε δι' ὅλου· τοῦτο.
τὸ πάσχειν ἀδίκως
τοῖς πραγματικοῖς·
ἀλλ' οὐμᾶλλον οὕτως· τοῦ
τὸ δὲ αὐτὸ ἁμάρτημα.
οὕτως ἐστὶ τοῖς ἀπὸ κε
λεύσεως· διὰ τί καὶ ἡμᾶς
παραπέμπεις τῶν ἐντο
λῶν τοῦ θεοῦ. διὰ τὴν πα
ράδοσιν ἡμῶν; ὁ γὰρ θς
ἐνετείλατο· τίμα τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ
ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ
τέρας. θανάτῳ τελευ
τάτω· ἡμᾶς δὲ λέγεις·
ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ
τῇ μητρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐ
μοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ
κέτι τιμήσει τὸν πατέρα

τῶν μιμουμένων. ἐντάξει
δὲ τοῖς ἀπολογίαν ποιεῖ·
ὅσπερ καὶ τότε ἐποίη
σεν· οὐδὲ γὰρ ἦν ἔθος
ἐπὶ τῶν παραβάσεων μέρ
χεσθαι· οὐδὲ λέγει οὐδὲν
ἐοικὸς τούτῳ· ἢ γὰρ ἀμθρα
συτέρως εἶρηκέναι τοῦτο·
ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ κακόπα
θοῦ τῶν θρασύτητος·
τὸ πολλοῖς ἐπιζόμενον
κλῆμα ἐφέρομεν ἡμῶν·
καὶ ἐστὶν ὡς ἡμῶν περι
βόλιον καὶ φραγμόν·
οὔτε λέγει καλῶς ποιοῦ
σιν παραβαίνοντες·
ἵνα μὴ δόξωσιν αὐτοῖς·
οὔτε καλεῖ τὸ μὴ μέμ
νηται· ἵνα μὴ ὑπεναντιώσηται
τὸ μὴ μόνον· οὐδαμοῦ πα
ραπέμπεται τῶν ἐντο
λῶν τοῦ θεοῦ· διὰ τὴν πα
ράδοσιν ἡμῶν· ὃ γὰρ θς
ἐνετείλατο· τίμα τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ
ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ
τέρα· θανάτῳ τελευ
τάτω· ἡμᾶς δὲ λέγεις·
ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ
τῇ μητρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐ
μοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ
κέτι τιμήσει τὸν πατέρα

» τὴν ἡμέραν· καὶ νικυρά
» σαντες τὴν ὁμόνοιαν τῶν
» θεῶν· ὃν ἐκ τῶν παραδόσεων
» ἡμῶν· οὐκ ἔστιν ὅπως μὴ
Πεφωτισμένοι ὦμεν· ἀλλ' ἡμῶν·
καὶ ἡμᾶς λέγειν· καὶ οὐ
κ ἔστιν οἱ πεφωτισμένοι·
ὥστε ἀνδραγαθήσεις ποι
ῆσαι τὸν λόγον· ὃ
πειδὴ γὰρ παραινοῦσιν
ἱλασθῆναι δίκαιον τὸν
θεὸν· διὰ τί μὴ καὶ αὐτὸς
τοῦτο ποιοῦντας· τοὺς
δὲ ἀπειλοῦντας ὑπερ
ῶν· καὶ ἐπὶ τοῖς ἐναν
τίοις ἐπιτιμᾶν· ἐπεὶ
δὲ ἀνδρὸς ἐστὶ τὸ
μὲν ἐπαινεῖν τὸ δὲ
ψέγειν· καὶ τὸ μὲν
ἀποδέχεσθαι τὸ δὲ
μισεῖν· καὶ δὴ καὶ τοῦ
θεοῦ τὸ μὲν ἐπαινεῖν
καὶ ἀποδέχεσθαι καὶ
ἀγαπᾶν ἀνδρὸς ἐστὶ
πεφωτισμένου· τὸ δὲ
μισεῖν καὶ ψέγειν
ἀνδρὸς ἐστὶ σκοτει
νοῦ· καὶ ἀπαιδεύτου
Νόησον· ὑποκύψας σχῆμα
τι καταφρονεῖν τοῦ πά
τερος· ὡσὶ καὶ τί λυ
πρόσωπε· ἢ τί σοι τὸν μονε

ρὰ ἡμῶν τοῖς παιδίοις δύ
νεσθε τὸ πρόσωπον τοῦτο
ὀφᾶσθαι· ἢ τὸ μέσοχρον· ἢ ἄλ
λό τι τοιοῦτον· ὅλως δὲ
ἀδύνατόν ἐστι τοῖς θεοῖς τοῦ
τοὐθλᾶσθαι ὅτι μὴ ὑφ' ἡμῶν
λη θῆναι· καὶ οὐδὲ ὧν
σαι λαμεῖν· καὶ δι' ὃν λοῦ
ὁμ τοῦ ὑθρίζεσθαι τὸ καὶ
κόν· οὕτω γὰρ τοῖς θεοῖς
προσῆκον· καὶ τὸ σω
φρόνως· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
περὶ σφοδρᾶς ἀποδιδρᾶ
σθαι· τοῦτο τὸ γράμμικόν
δι' ὃ τὸν θεὸν ὑμνίζομεν·
καὶ τὸν θν δι' ὃ τὸ σγρα
μμικόν· ἀλλ' οὐμᾶς
Τοῦτο ὑθᾶσθαι· ἀμὰ πρό
πρωμὰν ἀμμάσκεσθαι τὸν
μόσον· δι' οὗ δίκην σοφό
δραπευόμενον ἀπὸν
πλεῖσθαι γράμματα· τί
γὰρ δεῖ τὸν πρᾶσον
καὶ τὸν μέσον· καὶ ὅλη
μακροχείριος ὑπὸ τῆς σ
γῆς· καὶ πάμμ· οἰκαικο
λογᾶν πρᾶν λίαν· θαυ
μάσεσθε δὲ τοῦτο· ἀλ
λ' ἑαυτὸν σὺ κέλευσον ἀφεῖσθαι· τὸ
κέλευσον δὲ σὺ ὅσοι ὅλοι τοῖς
πιθανοῖς τοῖς γράμμασι· τὸ

φουβερόν τρομπίθησι·
πλὴν κόλασιν λέγω τὴν
τοῖς ἁπιμάζουσιν ἡμᾶς
λιμόν· καὶ αὐτοῖς κα
τὰ πολλοὺς αἰῶνας μου λόμε
νος. καὶ τοῖς μὴ ὠμόν
πασι θησαυρίσαι· Σ
δίκην γὰρ τρύγην λα
μάτου ἁζιοῦσιν ὅντας·
εἰ γὰρ ὁ ῥήκ ἁπιμάζ
ζομι κομάζεται. πομμὸ
μᾶλλον ἐμὲ σοὶ δέρμοι·
καὶ οὐμὲν ὁμάπιμάζομ
τα. ἀμμὰ καὶ ἑαυτοῖς τὰ
τοῦ διδάσκοντα· οἱ τοί
νυν μὴ δὲ ζῶν ὁ φίλο
τα. πᾶσι καλῶ τοῖς
μαθηταῖς· τί δὲ θαυ
μαστὸν. εἰ σὲ μὲ τὸν κύ
ριον οὐ μισοῦμεν οἱ αὐ
τοὶ ὑμᾶς μισοῦσι. καὶ
ἵνα τὸν πατέρα φανῶ
δι' οἰαῦτα ποιοῦντα·
πῶς ταχὺ γὰρ ἐκαίμην
καὶ δείκνυσιν. ὅτι δίκει
ὑμῖν τῆς ὁμοιότητος ἕν
εκα τοῦτο· τί μὲν
δὲ καὶ ἑαυτοῖς πόρ
ρω τοῦ ἐκαίμην
ου σι. τὸ δὲ ῥομὸ ὁ αἰμὶ ζὲ
μοῦ ὁ φθαλμὸς· τοῦτέ
στι μόνοι κόφείλομεν ἡμῖν.

ἀλλὰ χαρίζομαί σοι.
ὡς ἀρα ὁ τῆς μίσου· ἀμμὸ
κἀμὸ χῦ τοιαῦτα σύμμι
μόμενοι μὲν ὑμᾶς· καὶ
ὁ μὲν κόσμος δὲ σαφῶς ὑμ
τοῦτο ποιεῖ τὸν μόν· κορ
μαῖ· ὁ δὲ αἰμὶ ζὲ ὑμοῦ ὁ φε
λητής· ὁ πρόνικόν
δορβᾶ καὶ πρὸς ἐμέ· ἀλλὰ
προσφορᾶ κυρίως μὲ
γαν· δείξας τοίνυν
πόν κἀμὲ ἑαυτὸν δίκαιοι ὢν
καλῶν παραμαίμουσιν
ὑμᾶς πολλῶ πρῶτον
ρον· οἱ τὸν μόμοι κατὰ
ταυτοῦ τῶν· δίκην σι
τοῦτο αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ
προφήτου· ὅτι εἰδὼς γὰρ
αὐτὸν σοφὸν ὄντα σ.
πρᾶν τρόπον προείσιν.
ὁδὸν ἁμαρτωλῶν εἰ.
πὼν ἁμαρτάνοντας μόνον
ἐμέν· καὶ ταύτην δίκην
ἑαυτὸν συμμαίμοντα
πρῶτον· τί δὲ ὁ προφή
της ἐκ· ὁ λαὸς οὗτος.
τοῖς χείλεσί μὲ τιμᾷ·
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρ
ρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μά
την δὲ σέβονται μὲ· δι
δάσκοντα διδασκαλί

ασθμ τάμματα τῶν ἁμῶν·
β ἰδὼ προφητείαν συμ
φωνοῦσαν τοῖς ῥηθεῖσι
μοι σμὲν ἀκριβείας·
καὶ ἁμῶς ὑμᾶς αὐτοὺς περι
αἱροῦμεν μᾶλλον τῶν
κακίαν; ὅταν γὰρ ὁ χς
ὑμᾶς καλῶσιν. τοῦτο δ
ὁμοίαν ἁμῶν ὑμῖν πᾶσιν·
ὅτι τοῦ μὲν θεοῦ καὶ
τὰ διαφέροντα· μάτην γὰρ
ἄλλον τάμεν θν. τοῦ μ
δὲ ἰδίαν. ἀπολωλοῖμεν
τὰ γὰρ ὑμέτερα ἁμάρτη
ματα ἀλλοτρίαν ἁμῶν· οὐ
κοῦν ἴσα τοσαῦτα οὐ
κ ἔστι· δοῦναι τοίνυν
ὑποῖς καιρίαν τῶν ἁμαρ
τιῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ πρα
γμάτων· καὶ ἀπὸ τῆς
οἰκείας τέχνης· καὶ ἀπὸ
τοῦ προφήτου τὴν
κατηγορίαν αὐξήσασα.
δικάζομεν μὲν οὐδὲν διὰ
λύσαι. ἀδιορθώτους
λοιποὺς ἔχουσι· τὸν δὲ νό
μον τρέπει πρὸς τοὺς ὁ
χλους. ὥστε τὸ δόγμα
εἶναι φιλάνθρωπον καὶ
ἡμέρων. καὶ πολλῆς

φιλοσοφίας γέμον. ὃς
λαμὸν ἀφορμὴν ἀπὸ
κείνου. τὸ μὴ ζοφερὸν
φάναι· λοιπὸν καὶ τὴν
τοῦ μεροδιάτου παρα
τήρησιν δικαίαν· ἀλλ
ὁρᾶν πότε· ὅτε καὶ
λυσιτελοῦσι δικάζηται· ὅτε
γὰρ καὶ ἁμαρτήσεται
σιλάβαι ἑαυτὸν ἀπὸ φλη
μόν· ὅτε ὑμολογήσων·
ὅτε ἁμαρτήματα ἀφῆ
κεν· ὅτε μὴ κρίσιν ἥνε
γκεν· ὅτε πολλὴν δόξαν
ταύτην ὑπὸ τῆς τοσαύτης
παρόψεως ἔσται· τότε
περὶ μεροδιάτου δίκαι
ον· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ οἰ
κτίρμων ἐστί· καὶ τοῦτο σωτέ
ριον· καὶ τοῦτο ἁμάλης C.
καὶ τὸ πᾶν ἁμφίλαβε· ὑμ
τοῦν ὑμῶν γὰρ δέκμυσιν.
ὅτι καὶ περιτομὴν δεῖ
λύσαι· ἀμφοτέρωσε μὲν τοῦτο
προκηρυγμένως οὐκ ἄν δόξῃ
γένεται· ὅπως εἰδῶσι τὸν ἀμφο
ὑμ τὸν λαὸν παρουσύντερον
ἴσων. καὶ πολλάκις ἄν ἔχοι
τὴν ἰσοτιμίαν· διὰ δὲ
τοῦτο μαθεῖν τὸν ἑαυτοῦ νο
μοθέτην· οὕτω γὰρ μόνως
ἡμῶν.

τε· δ|αμάσητε· τοιοῦ
τοσγὰρὸμὰκκαμηράφθ
αλαμόμος· ἢγὰρἀυτοὶ
Γ τὸμμόμονὸμυσαν· καὶπαν
ρὰυκαιρὸνδ|ἀπὸτῶνἰδίαν
παράδοσιν· καὶλικούδ
τε· πολλῶμᾶλλονὸμοῦ
ἀυκόυειμχρὴ· τοῦκατὰ
τὸνπροσήκονταυκαιρόν.
ὃπὲμέζομαιὑμᾶσἀρ
τοσφιλοσοφίαν· καιοὐ
κἢπλῶὀυδὲνἀπλῶπαν
ραπήρησεστοῦμηδομέ
νων· οὐδὲὅτιμοῦσῖσ
καλκῶσπροσθαυζεν·
οὐδὲὅτιοὐκαταιμόμ·
ἀλλὰνῦντάζἢπαραμὲ
νουσικαὶσιμουλῖσ·
καὶἀπὸτῆστοῦμηδομ
μάτωνφύσεωστῖλω
μαρτυρίαμλαμβὰν. ϕ^κ.
ὁυτωὲισἀρχόμῶναὐξ
τὸτόμαικοιμοῖτὸνἀῦν.
ἀλλὰτὰὲικποῤῥυόμ
μαὲικτοῦστόματοσ· ἐ
πὶτῖλῶφύσιμαὐτῖλῶκα
ταφθέγγομ· καὶμο μοῦ
σῶμὶαὶἀποφαμόὺμ
μοσ· ὲὶαὶταῦταἀυκόυομ
τε· οὐδὲνἀῦτἢπομὲ
κεῖμοι· οὐδὲἢπομὲ|

ὁτιὲικαὶοιμαθηταὶμὲτὰ
τοσοῦτομχρόμομουλό
μῶνοιαὐτὸἀμβλεῖμ· πρό
τερομαὐτὸμὲταχἀριζομ
ται· καὶὁὕτωικαταλῦδ
σιμ· ὁρᾶδὲπῶσἢδὺ
Γ ἢτομμόμομ· προσικαλε
σάμῶνοσγὰρτοὺσὀχλοῦ·
ἢπῶνἀυτοῖσ· ἀυκόυσαν
τεκαὶσωίζε· οὐδὲ
γὰρἀπλῶσἀυτοῖσἀπο
φαίνεται· ἀμμὰτῖλι· τῖ
λιμαὶτῖλι· ὠφελῆσαι·
πρῶτομὲνπαράδικτο
ποιεῖτὸμλόγομ· τοῦτο
γὰρὲδήλοσοῦνὁὐαμῆμ
τῖλιὸἢπῶμπροσικαλε
σάμῶνοσ· ὅπῶἢτοικαὶ
τὸνκαιρόν· μὲτὰγὰρτὸ
ὲικεῖμοσμὲλλῆχρ· ϛ τὴν
μίκλιωτὴνκαὶἑαυτοῦμ·
καὶτῖλῶνπαρὰτοῦπρο
φήτουκατηγρίαν· τὸ
τε ἄρχεσθαιτῆσμοιῶδ
σίασ· ὁτεμὲνὲυκολῶ
τερομκαιτεδέχομτοτὰ
λλόμενα· καὶὁυχἁπλῶσ
αὐτοῖσπροσικαλῖται·
ἀμμὰκαὶπροσφικτῖλικῶ
τεροισπῶἢ· σωίζε
γὰρϕ^κ· τουτέ|μὸκοσ

ὁτι οὐδὲποτε ἁφαρμ
πάνικοι μὲν λιὰ κάνθαρ
τον· ἁγαρικὰ δὲ διάφορα σ
ταῦτα βλάβ· καὶ ὡς πρ
κατὰ μισεῖν ἑαυτὸ ἰδιω
λομέναν πρὸς τὸ ἰσχύειν
λοῦντας· λιὰ μὲν δείκν
ὁτι καὶ ἀντίπρ. καὶ οὐ
δὲ οὕτως σωφρονίθη.
ὁμως δίκην οὐ πάσχειν
οὖσαν τοῦ πράγματος
τῶν ἰσομοίαν· διά
Τοι τοῦτο· καὶ αὐτὸς ἐξέρ
χεσθαι οὐφανερῶς ἅπ
πρὸς μάτων· ἀλλὰ
τοὺς εἰσερχομένους τὸ
τόπον· λιὰ τὰ ἀμμόπτα
φάγαρ ὁμόδοξα βλάπειν
αρον· ἀπὸ τοῦ τηλικοῦ
αὐτὸ σωφρονίαν οὐ φάσκ.
τὸ δὲ ἀνίπποις χρῆσθαι φά
γειν· οὐ κοιμοῖτο μάμον·
ἵνα δόξῃ ὑμῖν βούλεσθαι τὴν
ἀρχὴν εἰληφέναι· καὶ
περὶ αὐτοῦ διαλάβεσθαι
τέρας· ἅμα αὐτὸ οὐκ εἶ
πεν· τὸ δὲ ἱππόμαται
φαγεῖν οὐκοιμοῖτο μάμον·
ἀλλὰ ὡς περὶ δικάζουσι δια
μφόμενος· ἵνα καὶ λῦσαι
ὄχλον ἐμπαύσῃ εἰν δικάζοι·

λάβεις· τοῦ θυμρίαν
παραλλάλαν τοσοῦ
ρίιμροματοσ παραστη
ρίσεως· σὺ τοιαῦτα
μοιοθάτως; ἀλλὰ πάδη
σφόδρα αὐτοὶς ὑβριστὸ
μαζιν· οὐτὰ βλάβεσθαι μό
μον· ἀμμὰ καὶ τὰ τὸν δό
λομ αὐτὰ μάτων μάχα
γάμ· λιὰ τὸ λάνθανμό
νον μὲν παρ αὐτὰ μὴ κπομ
πεύσαι· καὶ τὰ ἀπόρρη
τα τῆς διανοίας ἀμα
καλύπτει· ὅπι ἀομαλῆ
τὰ ἀπὸ κλῆθον· σὺ δὲ
Μοι σκόπ. πὰ σὺ δὲ ὅπ
λαρεβάσαι φὰσκα τὰ πολ
λῆσαι τὰ μιρομάτων·
δ' αὐτὸ τὸ οὐδὲ φῆπε τὰ
μιρόματα· ἀμμὰ τὰ εἰ
σερχόμενα οἰκοιμοῖτο μ
άμον· ὁ πρὶ κόσιν. Ϛ
περὶ τὰ μάνίππων μ χει
ρῶν ἐπὶ πόδων· αὐτὸς
μὲν γὰρ περὶ μροματῶ
ἄλλων· ὑμολόθη δὰμ καὶ
περὶ τούτων· τὰ σαύτη
γὰρ λῖπα παραστάσεσι τῶ
μροματῶν μὲν· ὡς σκαὶ
μὴ τὴν ἀμάτασιν τὸμ
πόδερομφεῖν· ὀχλικῶ·

Τ αὐτα τοίνυν ἀκούσαντες
οἱ καὶ δαμόνιον ἔχειν αὐτὸν
οἱ φαρισαῖοι. οὐχὶ οὗτός
» ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ μὴ
» ὢν παρὰ θεοῦ. ὅτι τὸ
» σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι
» ἔλεγον. πῶς δύναται
» ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς
καὶ τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν;
καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν.
τί σὺ λέγεις περὶ αὐτοῦ
ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;
ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης
κρίνει τὸν σκάνδαλον
ἐκείνοις. ἀλλὰ δοκιμάζει
» ὁ λόγος. πᾶσαν φυτεία.
» ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πήρ
» μου οὐρανίος. ἐκριζωθήσεται. οἱ δὲ γραμματεῖς
καταφρονεῖν τῶν σκανδάλων. Ϛ
ἐπὶ καταφρονεῖν. ἀλλὰ
χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ
λέγουσιν αὐτοῖς. καὶ
λέγουσιν τῷ θα
μασαν. ὅτι ταῦτα δέ ἐστιν.
ἄφρονες αὐτοί. ὁ δὲ μισεῖ
σι τὸν φλόγα. τὸν βρόσδε
τὸν φλόγα καὶ ὁ δικαίζει. ἀμ
φότεροι ἔσονται ὁμοίως
σῶνται. ταῦτα δὲ
Ἔλεγον οἱ μαθηταί. οὐχὶ
τοσοῦτον ὅτι κάλαμον ἀλλ
γοῦν τὸν μόνον. ἀλλὰ Ϛ
αὐτοὶ ἱερεῖα θορυβοῦ

μενοι. ὅτι εἶδον ὃ οὐ
κ ἐβόλοντο μὴ ἔσεσθαι ἐν βοικά
ου προσέσουτο. ὅτι
τοῦ τοῦ προφήτου δικαίου
σεται μᾶλλον ἢ μὴ σύλον
το. ὅτι γὰρ τοῦτό ἐστιν. ἀ
κουσον σὺ σὺ καὶ ταῦτα
ὁ Χριστὸς καὶ σαν ταχὺ
πέφθαμεν τὸν προ
» φοσλθὸν. Ϛ. φερά
» σομεν μὲν τοῦ παραυο
» λοῦν ταύτην. τὸν δὲ τοῦ
ψυχοῦ θόρυβον δικαιού
σθαι. καὶ φανερὸν
μὲν οὖτος λοιδορήσειν
ὅτι σκανδαλίζομαι.
ἀξιοῦν δὲ διάτοι ὁρ
μηνύσας ἀπαγγεῖλαι
τοῦ θορύβου. διὸ καὶ ὁ
θεὶς μάτο. τί οὖν ὁ χς Ϛ.
» πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ὁ
» φύτευσεν ὁ πήρ μου ὁ οὐ
» ράνιος. ἐκριζωθήσε
Τ αὐτο τὸν τοῦ μόμου φά
σιν ἐρεῖσθαι. οἱ τὰ μεν
χαίσμοσοῦν τες. ἀλλὲ
πλασμίζεται ὁ μπερ
ἀδυνάτως αὐτοῖς.
εἰ γὰρ περὶ τοῦ μόμου ὁ
λέγ. πᾶσα ἀν πτερ
ὁ σολογία ταχὺ πρὸ

τοῦ καὶ μάχεται λόγῳ.
διατί παραναιμάσσεται
ὁμ τολλὼν τοῦτου. διὰ
τὴν παράδοσιν ἡμῶν.
πῶς δὲ τὸν προφήτην
ἁσάλλει σμὸν λέγοντα·
ὁλαὸς οὗτος. τοῖς χάλε
σιμὸν τιμοῦ καὶ τοὺς ἑξῆς·
ἀμὰ πῶς περὶ αὐτοῦ δικεῖ
μον· καὶ τὸν παραδό
σαν αὐτόν. ταὐτὰ ϕ̅ϑ̅·
ἡ γὰρ ὁδὸς ἔστιν ἡμῶν
τὸν πρᾶον καὶ τὴν μέρα.
πῶς οὐκ ἀπὶ φυτίαθυ.
τὸ παρὰ θυ εἰρημένον·
καὶ τὸ ἑξῆς δὲ. δείκνυ
σιν ὅτι περὶ αὐτοῦ φρη
ται καὶ τὸν παραδόσα
ν αὐτόν. διωλίγαν γρ̅ν̅·
ὁδηγρίεισι τυφλοὶ τυ
φλόν· ἡ δὲ περὶ τοῦ
Νόμου ὑλάξ τοῦτο. ἅπερ
ἀὼ ὁδηγρόσι τυφλὸς
τυφλῶν· ἀλλ' οὐχ οὕτως
εἶπεν· ἀμὰ ὁδηγρίεισι
τυφλοὶ τυφλῶν· ὅτι εἰ
μὲν μὴ ἀπαλλάττων
τῆς κατηγορίας. ἐπὶ δὲ
τούτοις τὸ πᾶν περι
βλέπων· εἶτα καὶ τὸ
πολλοῦ δεῖν ἀποχίζων

αὐτῶν ἀσεβούσας
ῥαθρομένων παραδό
σεως. ϕ̅ϑ̅· τυφλὸς τυ
φλὸν ὁδηγεῖ. ἀμφό
τεροι ἁσεβοῦσι· θυμοῦται
σοῦνται· μέγα μὲν γὰρ
κακὸν· καὶ τυφλὸν ἁγ·
τὸ δὲ καὶ τοιοῦτον ὄν τα·
μὴ τὸ ἔχειν τὸν χαρα
γμὸν καὶ ὁδηγοῦ τὰ ζημί
αν. ὁδηγοῦν καὶ τριπλοῦν ἁγκλημα· ἁ
γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ὁδηγὸν
τὸν τυφλὸν βποφαίνει·
πολλῷ μᾶλλον τὸ καὶ ὁ
τέρου τοῦτο μὴ ὑλάττειν
εἶναι· πλοῦν ὁ πάσχει·
Ο ὑλάξ τι πῶς τὸ καὶ τοῦτο
ὁ ἁρνικὸν· ἀμὰ ὁσὰ σαφῆ
ἀσι βέμονα βρωτά· καὶ οὐ
λάττει· διατί παράνομον
εἶναι· ὁδὸς δικαία γὰρ.
ἱμὰ μὴ μομίσηι αὐτὸν ὁ
σιον καὶ δαμίαθαι· ἀμὰ ὁσι
ϕείαν τοῦτο ἁμάρτ ϕ̅ϑ̅·
ὅτι δὲ οὐκ ἐῶν ἀσεβεῖαν·
ἀλλὰ καὶ δαμίζων. δῆλο·
οὐδὲν γὰρ ἀσεβείας εἰ
χε· διὸ καὶ βπιπλήττ ει
αὐτοῖς λόγον· ἀκμὴν καὶ
ἐμίσουν οἱ ἁβ; οἱ

ϕ i-πίχειν.

οἱ μὲν γὰρ ὄχλοι. οὐδὲ
σωθῆ καὶ ἴσως τὸ μὲν
αὐτοὶ δὲ ἴσασι οἱ σκανδα
λισθέντες· διὸ παρὰ
μὲν τῶν ἀρχόν. ὡς οὐ
κ τῆς καρδίας ἐξέρχο
ται. καὶ κοινοῖ τὸν
Δ ἐξερχόμενα ταῦτα κοι
λοιδορίαι· ἐπὶ δὲ
λιν ἀπείλιν ἀπειλεῖ
μῶν τοῖς καὶ λέγοντος·
ὅτι πᾶσα φυτεία ἣν οὐ
κ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ
ὄ ὤφειλον σθῆναι
ται· καὶ ὁδηγοί εἰσι τυ
φλῶν. καταλά
λησαν· ὁδὸν παν ταχῶ
ρησον. οὐδὲ οὕτως ἀν
έξεται ἀγλίσαι· ἀμὴν λέ
φράσον ἡμῖν τὴν παρα
βολὴν ταύτην· πλοῦν
ὀχῶ· σφόδρα δεῖ πολλὴ
κτὶ κῶς ἀποκρίνεται·
» ἀκμὴν καὶ ἐμέσατον
» νοεῖτε· οὔπω νοεῖτε;
Τ αῦτα δὲ ἔλεγε καθαρί
ζων πάντα. ὥστε τὴν πρό
λη ἡμέρα καλέσαν· οὐ μὴν
ἀλλὰ μέλει τούτου· ἀλλ' ἀν
κάθηται δεῖ ἀναγκάζεται·
» ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευό

» μενον εἰς τὸ στόμα. εἰς
» τὴν κοιλίαν χωρεῖ· καὶ εἰς
τὸν ἀφεδρῶνα ἐκκα
λεῖται· τὰ δὲ ἐκπορευ
όμενα ἐκ τοῦ στόματος
ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχε
ται. κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς καρδί
ας ἐξέρχονται διαλο
γισμοὶ πονηροί· φόνοι·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι· κλο
παί· ψευδομαρτυρίαι· βλα
σφημίαι· ταῦτα
Α ὑτοῖς σφόδρα σκληρὸν
ταῖς καὶ ἐπιτιμητικῶς;
εἶτα κατασκευάζεται
ἑρμηνεύομένου τῆς κοι
νῆς φύσεως. καὶ πρὸς
τὴν ὑπερηφάνειαν τὴν δικά
σαν· ὅτι ἂν γὰρ εἴπωσι ἐξ
τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς
τὸν ἀφεδρῶνα ἐκκα
λεῖται· ἢ καὶ τοῦ ὑδαϊκῆ
τάσεις πόντιν ἀπο κρί
νεται· μέλει γάρ· ὅτι οὐ μὲν
νῦ· ἀλλὰ ἐξέρχεται· καὶ
τοιαῦτα ἐμέμνητο. οὐκέ

ϕ̄ κ̄ν̄ α̈ πῶς κοινοῦται ψυχὴ καὶ πῶς καθαίρεται· ζ̄ ὁ δὲ εἰς ἐχθρῶν κα-
τεύχεσθ· μισθῶν τε μεγάλων μὴν ζ̄ ἐπαίνων οὗτοι γίνονται πρόξενοι·

πόιει ἁμαρτάνειν· ἀλ
λὰ δεῖ πάντα τοῦτο δι' ὧν αὐτοὶ
βλάπτονται ἀκούσας· διὰ τοῦ
Τοῦτο καὶ ὁμοθέτησον· τὸ
σῦτον χρόνον ἀφίκοντ̄ι·
ὅσον ἀνέβημεν ἡμεῖς· ὁ
τὰς δὲ ἐξέβλυσεν οὐκέτι·
ἐμὲ δὲ ῥᾳδίως κινδύνευ-
λύεσθαι καὶ ἁμαρτάνειν
ἥμας· τὸν καιρὸν τῆς
πόλεως ἀμαυρῶν ς̄
τῆς δικαίας· τὰς δὲ
τῆς καρδίας φησὶν ἡμᾶς
δημένους· καὶ ἐξελθόν
τας οἰκοι· οὐ μένομεν
μόνον· καὶ πρότερον
τίθησι τοῖς μικροῖς
ἁλλομένοις· ὁ πρὸ
ἡμῶν ἁγιακόν· καὶ οὐδὲ
πρὸ αὐτῆς τῶν ἁμαρτ
μάτων φύλαξον ποιεῖ
ταῦτον βλάπτειν ἀμφότε-
ρους τοῦτο οὖν τῆς κοιλίας
καὶ τῆς καρδίας· καὶ ἐκ
τοῦ τὰς ἐνέμενεν· τὰς
δὲ μὴ μένειν· τὰς μὲν
γὰρ ἐξελθούσας ἐκρίσει· ὁ
ζωοποιήσει· τὰς δὲ ἐνδημούσας· καὶ
ἐξελθόντας οἰκοι· ς̄
τὸ δὲ μᾶλλον· ὁ τὰς ἐξέβ-

θλι· οὕτω γὰρ ἴσαν δῶρα
τοῖς ὁσιρίδος ἀκοῦ,
σαι μᾶλλον τῆς προφητικῆς
σης φιλοσοφίας ταύτης·
ὁ δὲ μάρκος φ̄κ̄· ὁ τι καὶ
θαρίζων τὰ ἱερόματα
ταῦτα βλάβην· οὐ μὴν ἐ
μέφημεν οὐδὲ ἔπεσεν·
τὸ δὲ ἱερόματα τοιά
δε φανεῖν· οὐκοιμοῖ τὸν
ἀνθρωπον· οὕτω γὰρ ἐμέχρι
τοσαῦτα σύτω σαυτοῦ
ἀκοῦσαι· διὸ καὶ δωκήμα
γ̄· τὸ δὲ ἀνίποις χορ
σὶ φανεῖν· οὐκοιμοῖ τὸν
ἀνθρωπον· μάθω
μεν οὖν τοίνυν τὴν εὐαὶ τὰ
κοιμοῦν τα τὸν ἀνθρ
μάθωμεν καὶ φύγωμεν·
καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ ἐκκλη
σίαι τοιοῦτον ὁρῶμεν
ὅθεν σι κρατοῦν τα παρὰ
τοῖς πολλοῖς· καὶ ὁπως
μὴ καὶ ἡμᾶς ἐξέλθοι
μεν τοιοῦτοι γενόμε
θα τοσοῦτον καὶ ὁπως
ἐρασμίταμεν· ὁπως
δὲ ψυχὴν καὶ ἐραστὴν ἐν
ἐραστὴν ἐν τοῖς θεοῖς· οὐ
δὲν ἀπολούμενον σῴζ̄·
καὶ ταῦτα λέγω· οὐκ ἀ

λύσωμεν τὸ χείρασμι
πτωμοὺς δὲ τοὺς ἀμφὶ
μουλόμενος οὕτω μὴ
πειμ. ὃς πρὸς ἡκῆ. οὐ
χὶ δαιτὶ μόμον. ἀμφὶ αὖτε
τοὺς ἵδαιτο στὰς ἀερ
ταῖς. ῥίπτος γὰρ τόμαι
τος. καὶ κλῆρος. ὑμᾶς
φλιμίαν. λοιδορίαν. ὀρ
μὴ λαῤῥίμματαν. αἰσχρ
λομίαν. βλάσσ. ὑστερα
πλίαν. ἑτοίμως οὖ,

Νοὶ δὲ σὺ τοῖς αὐτοῖς μὴ δὸν τὸ
τομφθέγμενοι. μὴ
δὲ ῥῶς ἂν μὴ τὸ μὲν ὑπὸ
τοῦτο μ. πρὸς λθ θαρ
ρὸν. ἑ δὲ μυριάκις τοῦ
τας δὲ δὲ ζωτὰς ἀκηλί
δας. πίματα ὁ πομέ C·
ὑδαῖτι μὲν κλύζομ τὴν
λοῦτ ταν. τὸν δὲ ὁλέ
θριον καὶ ὑμᾶς μὲν πο
ριφθρομένμ αὖτις ἐλύ
πον. εἰ πὸ γάρμοι. ἑ

Κόπρομένταῖς χροὶν
ἑ χὸς καὶ μόρμορον. ἆρα
ἂν τόλμησας δύζασθαι;
οὐδαμῶς. καὶ μὴν τοῦ
τοὐδὲ μία μάλη. δικέ
μοδὲ ὅλεθρος. πᾶς
ὅν ὑμεῖς μὲν τοῖς ἀδ/α

φόροις σὺ λαμὶς. ὁλ
δὲ τοῖς κεκωλυμένοις
ῥᾴθυμος. πόθεν. οὐ
δὲ προσέχεσθαί φ̄ κ̄; δὲ
μὲν. ἀλλ' οὐχὶ ἑλπτὸν τὸ
οὐδὲ τοσοῦτον ἔχομεν
μόρμορον. πόθεν δ' ἂν
πεολλυφθῶ φ̄ κ̄. καὶ δὲ
ρομὲν αὐτόν. πῶς δὲ
πὶ τρόπον; ἡμᾶς ὃν.
ᾄναλῶμ. δὸς ὁρμὴν μο
σῶν ἡμῖν. ἀπολόμενοι τῶν
ὑμῖν ἱσμένοι. κατάμα
χόμεθ' αὐτὸν μὲν διὰ τοῦτον.
ἀπὸ σμικρὸν πλὴν τλῶτ
των. ἵνα μὴ μεγάλ' ὀμοῦ
πᾶσι ζύμης τὸν θῶ. Ὃς
γὰρ εἷς πανοικὶ προύτᾶς
χεῖρας πλήρωσας. οὐ
πᾶσ' οὐκ ἀπόχρη τοῖς
πόδας ἰκέσθαι φ̄. οὐ μὲ
μοὶ οὐκ ἂν λίκουσας. ἀλ
λὰ καὶ τὸ πόδ' ἱλάσ
κεσθαι. πῶς οὖν σὺ
πολμᾶς οὕτω θεῖν πρὸ
σίσθαι. καὶ γὰρ χἠ βεῖν μ
λὶ πλῶτ ταν τὸν μὲν ἐχομέ
μων. καὶ δ' αὖτ' ἐσκατ
χόμεν τὰ γράμματα τοῦ
θῦ. μὴ τοίμως μεμύηκ
ὑμῖν. ἵνα μὴ καὶ πρὸς

ἀνατέμφεται τὰς χάρας;
καὶ πᾶσ οὐφρίττης
ἅρμοι· οὐκ ἤκουσας
παύλου λέγοντος· ὅτι
τίμιος ὁ γάμος καὶ ἡ κοί
τη ἀμίαντος; ἁδὲ ἀ
πὸ τῆς ἁμιάντου τοῦ κοίτης
ἀμιαντάμβροσόν τομμᾶς
ἀχλὶν προσλαβήν· ἀ
πὸ τῆς κοίτης οὖν τῆς
θαυμολικῆς. πῶς καὶ
λᾶς τὸ φρικτὸν μόρμα
δικεῖμοι καὶ φοβερόν· Ὡς
γὰρ κοίτη διαμολική·
τὸ μὺρφοι πλη θύμε
αι καὶ λοιδορίαις· Ὡς
καὶ ἅπερ πομπρός τις
μοιχὸς ὁ θυμός· μετὰ
πολλῆς λιμῆς συμβίβας
τῆς λίδομῆς· τὰ ὁρμά
θρια προϊέμενος σπέρ
ματα· καὶ τῆ
θαυμερικὴν ποιᾶμάπο
πίκτειν ἔχθρας· καὶ ἁ
μαρτίας τοῖς γάμοις
πῶς ταύριζόμενος·
ὁ μὲν γὰρ γάμος· τοῖς
δύο ποιεῖ σάρκα μίαν
θαι μίαν· ὁ δὲ θυμὸς·
τοὺς ἡμαμένους ἐς πολ
λὰ διαιρεθήκει· καὶ αὖ

ἀ ἐᾶσθαι· ἐὰν πολιτεύ
μηται τῶν δόκιμ. οὐ
κέτι ἀκούσομαι· καὶ
γὰρ ὁμιχρὶ τλόσιος·
ζωῆς καὶ θανάτου· Ὡς
ἀπὸ τοῦ μλόγου σου δ]
καιωθήσῃ· καὶ ἀπὸ
τοῦ μλόγου σου κατα
κριθήσῃ· μᾶλλον τοί
Νων τῆς κόρης· φύλατ
τε τὴν γλῶτταν· ἵπ
ποσ ἀπέναντι λικὸς λί
γλωσα· ἁμὲν ὁ ὧν ὅτι
θὸς ἀντὶ τιχαμὲν καὶ
διδάξῃς αὐτὸν εἰ μὴ
ρυθμα· ὃν αν ἀναπαύσῃ
ται ἀντὶ τι καὶ ὅπι κα
θεῖται ὁ ναὶ λβός·
ἁν δὲ ἀχαμέν ποτε μὰ
φῆς φθέρθαι καὶ σκιρ
τῶν· τοὺς θαυόλους καὶ
τὸν δαιμόν ομόχημα
γέντας· οὐδὲ ἀπὸ μὲν
σων ουσίας ἀν τῆς σαν
τοῦ γυναικὸς· ὁ ὑτολ
λᾶς δύζασθαι· καὶ τοι
γε οὐδὲ ἔγκλημα τοῦ
το· ἀπὸ δὲ λοιδορίας
ἂν καὶ ὕπερθεν· ὃ καὶ
γέγραπται προσγρᾷ· πρῖ
ν ἢ καθάραι σαυτὸν καὶ ἀ

ἄλλο μὲν ἄπαν τὸ χερ-
μον· τὴν δὲ ἡμίσειαν τῶν μὴ
ων καμμόσχων ἔδ μόνον·
πᾶσαν γὰρ ἔδει ἡμίσειαν·
ὅσα δὲ μόνον ὑπίατον· οὐ
προσέταττον κοσμήσαν-
τα· πρὸ σπερχόμενοι
τοῖς πασιλεῦσι· καὶ πίπτο
μεν ὑπὲρ τὰ γόνατα· μὴ
τοῖς σώμασι μόνον· ἀλ-
λὰ καὶ τῇ διανοίᾳ·

Ἐμμολίσωμεν τὴν πρόσ-
βασιν καὶ ὑπὲρ τὴν σ-
τίαν οὐ λόμβθαι ἀνύσαι·
θῶμεν πρόσθεν· ὃν τὰ
σφαιρίσαι δόμενα ἐφ
ὃ τῆς σανίδος ἐρόμενον
ὃν ἐν ἡμιλίῳ μβπουσα τρέ-
μῃ· θῶμεν πρόσθεν· τοῖς
φῶσ οἰκοῦσι τὴν πρόσ-
τομ· καὶ πρόσθεν ὑπὲρ
γόμμησ ἀσφαλίσ· ὑ
πὲρ ἁμαρτημάτων ἀ
φόβως· ὑπὲρ τοῦ λυ
θῆναι τὰ ἀφορήτους
λίμῳ τὴν μερίαν δικάσαν·
ὑπὲρ τοῦ τὸν ὄχλον
τυχεῖν· καὶ ὑπὲρ τῶν
ἁγαθῶν τῆς γῆς· περ
πόμενον τοίνυν καὶ τῶι

τὴν καταλίβῃ καὶ κα-
τὰ βμενεῖ τὴν τυχόν·
ἐν ὧν μὲν ἐπὶ παρρησίαν
τοῦ θῶμεν προσέκον· τὴν
δὲ ἡμίσειαν τὸν θυμὸν βπισεί-
πασον τῆι ψυχῆι καὶ σω-
γόμβθαι μουλόμβνον·
ἀλλὰ σώφρικύμαν λυτ-
ρῶμαι δόβλασον· ὃ
τι γὰρ καὶ παῦλοσ ὁ
κόμβυσιν· ὁσαίρομ
τασ γὰρ ᾗ ὁσίουσ χεῖ
ρασ· χωρὶσ ὀργῆσ καὶ δι-
λογισμῶν· τὴν δὲ κα-
Τ αψύχμοσ τῆν τοῦ τλᾶ-
ναι πῶσ ἐστὶ πρὸσ τοῦ δο-
κῆσαι· ὁ τὰμ τῆν οἱ
κέται παρρησίαμ ἀπὸ
λόλυκι· ἀμμὰ κόσμιοσ μ
αὐτῶν ὑπὶ κείαι· τα
φρονοφρονοῦντι· ποίη
σομ ἀξίαν τοῦ παρα
καλουμβνου θῦ· δοῦλο
μασ αὐτῶν ὑμᾶσ λέγομ·
ὅλβημοσύνησ ποιμήν·
ὅτι γὰρ καὶ διαῤῥήματα
ὑβρικμοσύνησ ποιεῖν·
κρᾶτ τομ γὰρ λόγοσ· ἡδὺ
σιν· καὶ ἀποκρίθη τῇ
τοῖ πασχοῦσ· ὑμ πρᾶϋ
τῆ τῆ ἁρμονικῇ· καὶ τὸμ

σὸ μαυτικὰ τὰ ἰδιώματα.
ἐμαυτὸς ἁμαρτίσκηκά
μασιν· μετὰ δὲ τοῦτο εἰκό
ως δὴ ἀλλαχοῦ ἐμνήσθην
ὅτι τοσαυτάπασι· καὶ
τοσοῦτος ἀριθμὸς ἔστ'
ἂν ἐξαίφνης πορος. ὡς δὲ μὴ
χρὴ μνησικακεῖσθαι δεῖ
κνύσι· δεύτερον δὲ ἀρξάμε
νος ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ τῶν ἐ
χθρῶν κατανοήσωμεν· εἰ
γάρ μοι δύναιτο κατηγορεῖν.
σαυτοῦ κατηγόρει· ἐμοὶ δὲ
δύναιτο τὰ μὲν ἐμὰ ἐλάτ τα φαίνε
σθαι καὶ θήσω. κατὰ
τοσοῦτον ἁμαρτήμα
τον· καὶ μείζω δέ σοι
δώσω εἰρήσεται καὶ κολά
σεως· ἀλλὰ σὺ σαυτὸν
εἰρήσῃ· τοῦτο γάρ μοι
δίκαιον καὶ κατὰ· οὐδὲ
γὰρ δέξῃ σοι τὰ δίκαι
α διώκεσθαι· ἀλλ' εἰς σὺ
σαυτὸν ἀδίκει· ὡς τὰ
δίκαια τοῦ ἀδικοῦντος
γνώσεσθαι μοι δύνῃ· κατὰ
σαυτοῦ προάγειν πρὸ
τερον· οὐδὲ σοι κωλύσω·
ἕως ἂν καὶ ὅτι δρου πρό
άγειν δόξῃ· μέχρι μὲν

κεῖσθαι δοκῶ· τὰ μὲν
Δὸ ὅλως καὶ ἀδικίαν φάσ
κειν· τὰ δὲ ὅτι δὴ μοι ὑμῖν
ὡς καὶ λίαν πολλά· καὶ κεῖ
νοις πολλοῖς ἀριθμὸν ἐμ;
ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἄτοπον δί
κεσθαι· ἀλλὰ καὶ μάλ' ὧν
μὲν· καὶ ὧν φθάνειν τὰ
μέγιστα· οἱ γὰρ δίκης κεμέ
νοις· ὅτι τοιαῦτα ποιή
σασ' ἄτοπον· οὐχὶ πολλῶν·
καὶ τοῦτο μέγα τὸ ἄτοπον
πόλεως τὰ μὲν τοιαῦτα κα
κὰ· ὅτι δὲ ἴσμεν
τοσοῦτος ἄτοπος ὁ ἀδικοῦ
μενος· καὶ τοσοῦτος ἀδικῶ·
ὡς ἐγὼ τοῦτο δίδημι καὶ
λῶς· οὐκ ἀνθ' ἑαυτοῦ ποι
εῖ δίδικίσαμεν· οὐκ ἀμ
καθέξουσι ζάμεθα·
μαθόντας ὅτι πολὺ
ρου ἀδίωτον πολλὰ κα
κὰ· οὐδὲ γὰρ τὸ ἁρπά
ζεσθαι· ἀλλὰ τὸ ἁρπά
ζειν κακόν· ὡς τὰ μὲν
ἡρπασας· κατηγόρει
σαυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἡρπάγην· ὃ
δυνατὸν ὑπὲρ τοῦ λίαν πο
κότος· ὅτι τὰ μέγιστα
ὠφελῶν· ἐγὼ γὰρ καὶ μὴ
τοιαύτη δίκη μόνη τοῦ

πδποιηικότος. ἀλλὰ
οὐ τὰ μέγιστα ἀφελή
θησ. ἀνγραμμάτων σύμ
βολα· δικεῖ μὲν γὰρ
οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ θε
οὶ τὰ λαμπρότατα ὁμοί·
ὰ δὲ τὸν ἡδικημένον.
καὶ ἀφαιροῦσι καὶ ἀνά
κηρύττουσιν· οὐδὲ
γὰρ ἁπλῶς τῶν πόλε
ων ἁπάντων ἀφαιρήσο
μεθα· ἀφαιρήσομεν γὰρ
καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν· καὶ ὁ
μοίως ἀφορίσθησεται
ρὰ τῶν θυμάτων· τὸν γὰρ
αὐτὸν τοῦτον ἀνα
γκαῖον ἀδικεῖσθαι. ἁμαρτὸν
ἀφαιρήσεται· τὸν γὰρ
αὐρετὸν μὴ ζημιώσει. καὶ
τὸν μόσον χαλκοῦν κε
ραυνοποιόν· τοῦτο
Τοίνυν καὶ ἐπὶ τοῦ φιλο
χρήματου καὶ φιλαρ
γύρου λογίζου· καὶ γὰρ
καὶ οὗτος αὐρετὸν τῶν
ἀνθρώπων χαλκοῦν
δικεῖμον. διαὐτὸ ἀρπά
ζιστα ταύτησ. ἀνλίτε
τὸν ἑαυτοῦ· καὶ ζίφ
δὲ εἴτι σμικρόμβμοσ
ἁρπάσας παρ' ὁτου
οὖν· ἑαυτὸν δ' χειρίσα

το. πόσῳ οὖν δικκεμό
μοσ πάμμ· ὁ ἁρπάσασ.
ἢ ὁ ἁρπάσασ· δυδηλο
ὅτι ὁ ἁρπάσασ· οὐκοῦν
Καὶ ὅπου τοῦ μχρημά
των ἁρπαξίσ. τὸ αὐτὸ
τοῦτο ἐπιζήμιόσθαι·
ὅ ωσπερ γὰρ μαιμομένῳ
ξίφοσ. τοῦτο καὶ φιλαρ
γύρῳ πλοῦτοσ· μᾶλλο
δὲ καὶ χαλκωτέρου·
ὁμοίωσ γὰρ μαιμόμβνοσ
τὸ ξίφοσ λαμβάμ· καὶ
ἀφθίσασ δ' ἑαυτοῦ. τῆσ
τοιαύτησ αὐτῆ χλήσ.
καὶ οὐκέτι δυσπόρωσ
λαμπάμ πολλῶν· ὁδὲ
φιλάργυροσ· μυρία
χαλκωτέρα δικάζ
πράγματα καθ' ἑκά
στην δ' ἡμέραν· οὐκ αὐτ
ὰρ τῆσ τοιαύτησ δεῖ
τὸν. ἀλλ' ὅσ τῆμ ψυχῆ
ζόμφσ· καὶ ὅσῳ πολ
ῷ λαύει πλέομα
πραγμάτων. τοσούτῳ
μᾶλλον ἐπόθησε
ραι σ παρέχει χαλκω
τέραι σ πολιταῖσ·
Τ αὐτὸ ὧν ὁμοίωσ τῶ. φύ

δόμ καὶ μμαῶι τὴζαι.
ὁ δὲ καὶ αἰφθομομαῶι
τοῖ ι παράχει τροφὴν.
ἵμαμεν ζόμασ ὁ φάμμη
ται ι καὶ φουβρά τ ε ὸ ς
λῖι. τοῦτό ὧν ἁπαν
τα δμμο ὸ ω τὰ σ λύσα
μεν τὰ δομά. ἀμόμα
ω ν τὸ θηρίον. ἀ
πλάσαμεν τὴμμόσ ὸ.
ὁκιὰμομεν τὴν μια
μί αν ταύτην. ἵμα γα
λίμι ο ἁπολαύσα
μεν καὶ ἰμάσι καὶ α
ρᾶσ. ι καὶ μετὰ τὸ λ
λῖο τὴσ λιδομῆσ. ἁς
τὸ μὺδι ομ καταπαρ
σαν τὰ μμένα. τὸν
ἁμομίομ βωι τύχομεν
ἀγαθὸν. ὃμ ἰδμοι το
πάντασ
λῖμασ ὁ
πτυχᾶν.
χάρι τι καὶ φιλαν
θρωπίαι τοῦ κυ
λῖμὸμίλησοῦ χρι
στοῦ. ὧι
λιδόχαῖς
τοῖσαἱῶ ν
Τοῦμαἰῶ ν.
ἀμήν:

δ ὸ μ καὶ μμαῶι τὴζαι.
ὁ δὲ καὶ αἰφθομομαῶι
τοῖ ι παράχει τροφὴν.
ἵμαμεν ζόμασ ὁ φάμμη
ται ι καὶ φουβρά τ ε ὸ ς
λῖι. τοῦτό ὧν ἁπαν
τα δμμο ὸ ω τὰ σ λύσα
μεν τὰ δομά. ἀμόμα
ω ν τὸ θηρίον. ἀ
πλάσαμεν τὴμμόσ ὸ.
ὁκιὰμομεν τὴν μια
μί αν ταύτην. ἵμα γα
λίμι ο ἁπολαύσα
μεν καὶ ἰμάσι καὶ α
ρᾶσ. ι καὶ μετὰ τὸ λ
λῖο τὴσ λιδομῆσ. ἁς
τὸ μὺδι ομ καταπαρ
σαν τὰ μμένα. τὸν
ἁμομίομ βωι τύχομεν
ἀγαθὸν. ὃμ ἰδμοι το
πάντασ
λῖμασ ὁ
πτυχᾶν.
χάρι τι καὶ φιλαν
θρωπίαι τοῦ κυ
λῖμὸμίλησοῦ χρι
στοῦ. ὧι
λιδόχαῖς
τοῖσαἱῶ ν
Τοῦμαἰῶ ν.
ἀμήν:

φόμομ τουτὶ τὸ ζιφ ὸ ς.
φήφομ μὴ τὴν μαμίαν.
ἱκὰν ὸ τὸ ποτὸ σ τ ὸ ς
φερμήσομεν. καὶ γὰρ
καὶ ταύτην τὴν ἀρ τ ὴ
σοφροσύνην δεῖ καὶ
λεῖμ. οὐχλῖτ τομ δικεί
μην τὴσ παρὰ πάσ
νομομσμίωνσ. δικά
μὴν γὰρ πρὸσ μίαν δ
πιθυμίασ τυραμμίδα
λι πάλλιγίνεται. ὅτ αὖ
λαι δὲ πολλὰ μ καὶ
παν τοδαπὰ βόσ
θυμὰ μ. πρὶ γίνε
λαι δεῖ. οὐδὲν γὰρ οὐ
δὲν ἀφερομέτερομ. τοῦ
χρῖματοσ δούλου. δο
κεῖ ἱεραπέμ. κρατούμε
μοσ. δοικᾶ κύριοσ ἅμαι.
δοῦλοσ ὰμ. καὶ δομὰ
πτρι πλᾶσ ἑαυτοῖ.
χάιρει. καὶ χαλεπω
τερομ τὸ θηρίομ βρ
γαζόμενοσ. ἀφραί
νεται. καὶ αἱ χμάλω
τοσ γίνόμενοσ ἀγάλ
λεται καὶ πανδᾶ. καὶ
ὁρᾶ μ κύμαν λυτ τὸν μ
παν καὶ ἰδφαλλόμενόν
αὐτοῦ τὴν ψυχῖι. δῆσαι

†καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν
ὁἰτ. ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη τύρου καὶ σιδῶν ⊙.
καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία
ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων
ἐξελθοῦσα. ἔκραζεν αὐ-
τῷ λέγουσα. ἐλέησόν με
κύριε υἱὲ δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου
κακῶς δαιμονίζεται :-
δ΄ μάρκου σϐ΄. ὅτι οὐκ ἦ
δωκεν αὐτῷ λαβεῖν μέρος
ἐν τῇ οἰκίᾳ· τὰ δὲ ὅ
λως σώζεσθαι τὰ μέρη
ταῦτα· ὅτε τῆς τοῦ μ
ρφωμάτων παραπτώμα
τος σωθῆναι αὐτὸν ἀδύ
νατον ἦν. τότε καὶ τοῖς θεμε
σὶ χθὲς καὶ ἀμοίχλαις τοῦ μ
ὀδοῦ προσκαίμασιν. ὡς
πρόσωπον καὶ ἄτροσ· πρό
τερον τοῦτον βαπτισθῆς
λῦσαι τὸ μόριον. ὡσεί
πως καὶ πρὸς τὸν κορμὸν
μου· ἃ δὲ λέγει τισὶν ὡς
Ὧν τοῖς μαθηταῖς λέγω·
ἃ σὸ δὸς μὲ θυμῶν μὴ ἀπόλ
θητε· ταύτην προσίε
ται. πρὸς τὸν μὲν θυγάτηρ
μοῦ ἃ ποιμένι· ὅτι οὐ
χὶ πρὸς βαπτισθέντοις
μαθηταῖς. τοῦτο καὶ

† φύλλ. Η΄ :†

αὐτὸς ἐστὶ σὺ θυμοσιῶν.
ἀδύτερον δὲ· ὅτι οὐδὲ
ὡς ἱκετεύων ἀπῆλθεν·
ὁ πρὸς καὶ ὁμάρκος ἀμείτ
τόμενος ὅλα φησί· ὅτι καὶ
ὑπερεθύμησεν αὐτῷ. καὶ οὐ
κ ὅλα φησί· ὡς πρὸς γὰρ
τὸν μὴ δραμεῖν θυμὸν αὐτοῦ
πρόσωπον· τὴν σὺν κολὸ
θίαν τοῦ πράγματος λέ
γων. οὕτως τὸ προσέρχε
σθαι οὐκ ἦν αὐτῷ. ἀμάχε
ται ὁμαυτοῦ τῇ ἐσφιλαμίᾳ·
ἡ γὰρ τοῦ ἐσφέρεται δὲ
ὀκεῖ μάχρι νῦν. ὡσεὶ μὴ λέ
γει τοῦ δὲ ἐσφέρεται δὲ ἃ
γαθὸν οὐκ ἔστι· ὁρᾷ γὰρ ὅτι
Π ὡς ἐπὶ μὲν ὑπερβολῇ ἀσε
βείας ἐπὶ μὴν κύριε· ὁ
δὲ γὰρ ἐπόλμησεν ὑπερβολῇ
ἐστὶ τὰ ἱερὰ σόλυμα. φο
νεῦσι μὴν καὶ μοιχείαις
ἑαυτῶν τὴν θυμὸν κύριε· ὅτι
γὰρ ἐπὶ τοῦτο λίαν ἐκεῖ
νοι ἐφέρθησαν. δῆλον
καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης
σφοδρότητος. καὶ ἐκτὸς
τῶν ὁρίων αὐτῆς ἐξελ
θεῖν· τὴν δὲ καὶ ἀλ
λιῶς φασὶν· ὅτι
Λ ὁ δεξιὸς θυμὸς τῆς

ιε

ποῖο μ σύμμιο λο μόδω
κθ τῖο σ προδο σίασ·
ὁ μ ἀμ φι λίσ ω ϕ̄ν̄· ϑ
θάρρει τι δ ωσι φι κέ ου
τοῦ δι δα σκά λου· ὁ μά
μα σα σά ντω μ· ἱκα μὸ̄
ἦν αὐ τὸ μ ὁ μ πρᾶ ται· S
τα ύσ κσ αὐ τὸ μ ἀ υσ α φ
ρῆ σαι σ ιω μω μέ μι σ. δ ἤ τι
τὸ μ ὁ ὕ τω σ ι μ ὁ μ προ
δό δου· τί μο σ δ ὲ ϑ
ϑκ θ τοῦ το ϕ̄ν̄· ὅ τι φ δὴ
πο λλ ά κι σ κα τα χϑ
ῆ σ ε ται α ὐ τ ὸ μ. δι ε ζῆ λ
ω σ μ ὁ υ κ εἰ δ ό τω μ α ὐ τ ὸ·
ἀ λ λ ὰ ὁ μ ω σ· καὶ τό τε
α ὐ τ ὸ σ ϑ μ ο υ λ εύ ϑη· τοῦ
το γ ὸ ὖ ν α ὐ τ ὸ πα ι δ ὸ σ
α ὐ τ ὸ μ ω υ λ ό μ ε ν ο σ. S
τό τε δ ὴ λ ό μ ω ν ὅ λ ω ν α ὐ τ ὸ
τὰ σ ὁ ῆ φ σ· καὶ α ὐ τ ὸ σ λι
ϱ ό τα τ ι μ ά ζ η τ ῆ τ ϑ·
καὶ ὁ υ κ ἰ δ ὼ σ α μ· κά ἴ τοι
μ ε τ ὰ ϕ α ν ὸ μ καὶ λα μ
π ά δ ο μ ὁ μ ῖ τ ϑ· καὶ ἡ δ μ
ἰ ο ύ δ α ν μ ε ϑ ὲ α υ τ ὸ μ ὁ
χ μ ῖ τ ϑ· ἵ τα ὐ δ ὴ φ δὴ λι
ἵ π α μ ἰ μ̄· λ ά ϕ· ἐ ἰ ϱ ὸ ῆ μ ἰ
ὁ μ ζ η λ ῆ τ ϑ· καὶ ὁ μ
τα ῦ ϑ α π ά μ μ· ὅ α ἰ ϱ ϐ

καὶ γὰ ϱ πϱ ο λί δ ῆ τ ε ὸ μ
τα σ· λι ὰ ι ὁ υ μ ὸ μ ο μ ὸ ὐ
κ ὸ ϕ ψ ϱ μ· ἀ μ μ ὰ καὶ ὁ
μ ὸ σ ϑ ϕ ό ϱ ῆ· ἐ ι μ ϱ ῶ ω
α ὐ τ ῆ υ λ α μ ὸ ω π ο σ· ἰ
δ ὸ υ ἰ ὸ ύ δ α σ ᾖ σ τ ὸ μ
δ ὸ δ ϑ κ α λ ῖ μ κ· καὶ μ ε
τ α ὐ τ ὸ ὐ ὸ χ λ ὸ σ μ ε τ ὰ ὐ
μ α χ α ι ϱ ᾶ μ κ α ὶ ξ ύ λ ο μ·
ἀ π ὸ τ ο ῦ μ ἀ ϱ χ ι ε ϱ έ ω σ
κ α ὶ π ϱ ῶ ω τ ϑ ϱ ο μ ῆ τ ῆ
λ α ο ῦ· κ α μ ά ϐ τ ο ῦ μ
ϐ ϱ ό ω μ τ ὰ ὐ σ ι κ ὼ λ ι· μ ϑ
τ ὰ ϕ α μ ὸ μ κ α ὶ λ α μ π ά
δ ο μ ὁ μ ῶ ϑ ϱ χ ο μ τ α ι· S
ἰ ὁ ύ δ α σ ϕ̄ν̄ μ ϑ ἑ α υ τ ὸ μ ὁ
χ ῆ τ ϑ· ἵ τα ὐ δ ὴ φ δὴ λι
ἵ π α μ ἰ μ̄· λ ά ϕ· ἐ ἰ ϱ ὸ ῆ μ ἰ
ὁ μ ζ η λ ῆ τ ϑ· κ α ὶ ὁ μ
τα ῦ ϑ α π ά μ μ· ὅ α ἰ ϱ ϐ
τ ὸ ὐ ὸ ὐ ὸ ὐ

ἑφ᾽ ὧ παρ᾽ ἐμὲ γὰρ
τὸ δεῖξαι τὴν ἰσχὺν τὴν
ἑαυτοῦ. τότε λοιπὸν
συμφέρομαι. ὁ δὲ ἰσο
ά μμ ης φ ι. ὅτι καὶ ἴσος
αὐτῇ σ᾽ αὐτὸν μὲν φόρ θου
τῆς σάρκας λέγω. ἰού
δαν. φιλήματι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;
οὐδὲ τὸ χεῖμα τῆς πα
ροδοσίας αἰσχύνῃ
φ ι. ἀμέλει σὲ παρ
Δ ὴ μὴ δὲ τοῦτο αὐτὸν
δικάσῃ. καὶ φιλη
θῆναι κατεδέξατο·
καὶ ἑδώδοκεν αὐτὸν δ
κόμ. καὶ ἐβδελύξατο
ἑαυτὸν τὰς χάρας·
καὶ δικράτησαν καὶ αἰ
τῶν τῶν μύκτων. καὶ
θλῖψιν τὸ πάσχα ἐφέρ
ουσα σ᾽ ὄψεσθαι μέλ
λοντο· ἀλλ᾽ ὅμως οὐδὲ
ἀμίχυσαν. ἀμὴν λέγω σ
σοι ἐχόρκισεν· οὐ μὴν
τοῦτο ἀναμαρτήτως
ἰούδαν τῆς ἀφορήτου
κολάσεως. ἀμὰν καὶ
μᾶλλον ἅπασι καὶ
δικάζῃ· ὅτι καὶ τῆς
δωρεᾶς αὐτοῦ τὸ

ἑαυτῶν λαμβάνω
σιν· καὶ τῆς ὅπλει
κέας καὶ τῆς πραό
τητος καὶ τῆς ἡμε
ρότητος. θηρίου παν
τὸς σχεδὸν πραότερος
γέγονε· παύεται ὠνεί
Δ ὁτου. φάγομεν πλε
ονεξίαν· δικεῖ μὴ γὰρ
αὐτὸν δικάζῃ τότε
ὀξυδερκῶς ἀλλ᾽ ὁ δικά
ζων καὶ καρδίας· δικά
ζῃ καὶ ὑποκρίσεως
τῆς ἀνθρωπαρέσκου
θρησκείας μιμεῖται
τοὺς ἀλόγους. ὁ παῦ
λος γὰρ τῆς οἰκείας ἀ
ποφάσεως τοὺς ἴσους
κρίσεως. τοὺς μὲν
γὰρ τῆς ὁμοίας πρα
ότητος παραδείγ
ματος ἕνεκεν ἀφῆ· καὶ οὕτως τύραν
νικόν ἐστι τὸ πάθος·
ὡς καὶ τοῦ δρίμυτά
του βέλους τοσοῦτο
μᾶλλον βριμᾶσθαι
ποτέ· διὸ καὶ σφό
δρα φύσει καμώπω μαι·
ὅτι χρημάτων μὲν
φειδόμενοι πολλοί
κις· ἁμάρτωσαν ἀλκο
λασίᾳ πολλοί· διὰ

δὲ τὸμ τοῦ χῦ φόμον.
οὐκ ἐβλήκασι σοφρό
μασζ ἵνα καὶ μᾶλλον σθ
μόπλητος. διὸ δὴ.
φάγομεν καὶ πίωμεν. οὐ
γὰρ πάσομαι ἀφ' τοῦ
τολάγομ. τί γὰρ σωσά
γασ ἀνθρωπος χρυ
σίομ. τί τὴν δουλάγαν
πικρο τέραν ὀργάν
ζην. τί τὴν φυλακὴν
χαλκοπο τέραν. τί
τὴμ φρομτίδα δριμυ
τέραν ποιᾶσ. μόμος
εἶμαι σαὶ. ταὐτὰμ τοῖς
μεταμμοισκαὶ τοῖς
μὴ μαθηλήμασι. τὰ
ὐτὰμ τοῖς μαθηλαῖς.
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφρῶ χω τὸ
ὄγκομ δικεῖμομ ἐφύ
λαξασ τοῦτο ἀμμό
μομ. καὶ οὐκ ἀμῶ χρήσω.
ἐγὼ γὰρ μῶν τοῖς οὐσὶμ
οὐκ ἔχρησα μ. ἀλλὰ σ
ἀμμοτρίω μᾶλλομ.
πολλῶ μᾶλλομ εἰκαὶ
τὰ πλέομα ἔχω. πᾶ
τοἀμῶ δικαιοθσ. καὶ γὰ
ῥῶ θασιμοὶ φιλάρ μυ
ρι. ὅσα ἀμ πλέομα
πδριμάσομ ται. το

σοῦτο μᾶλλομ ἀυτῶμ
φείδωθαι. ἀλλ' οἶδα
κἐγὼ ὅτι δικαὶ ταῦτα.
οὐκοῦν ὑμῖν πολλήτ
μόμομ. οὐκ ὑμῖν πομῶ
σῆ λικτῆσι σ. ἀλλ' ὑμῖμ
μομ ἀμοῖσ ἔμαι φλυσὶ φο
ωῆρέσ. ἀχείρωτοσ
ὑμῖν οὖν μᾶλλομ. καὶ
πλουσίοισ καὶ πτω
σὶ. καὶ λιμᾶσι. καὶ συ
κοφάνταισ. καὶ οἰκέ
ταισ. καὶ πᾶσιμ ἀ
πλῶσ τοῖσ ὄπλοισ
λάβειμ ὠυρομένοισ.
τούτοισ ἀμ ἔχόμου. ἔ
γὰρ πόυλῆ εἶμαι φοω
ρὸσ. δικαιοπρᾶσ ταῖσ μα
ναῖσ. δῆ ἀμδύωαμ ται
σθ ὅλ εἶμ καὶ λυπῆσαι
πάντα σ οἱ τοῦτο ὅπου
δαικότα. λὶ ὀυκ ἀλκοῦ
σ τῖσ παροιμίασ λε
γούσησ. ὅτι τὸμ πρό
μλητα καὶ μμμὸμ. οὐ
δὲ δικαιὸμ ὁ μοῦ δύω μ
ται ἀπωδῦσαι πω πό.
μᾶλλομ γὰρ ἔχ ἁρπαγὰ
τὴμ τῶν πομηρίαμ. λὶ ὧ δ
δὲ ὁ μασλλάμ ἀυτὸσ
χρεώσασ δύωαι τὰμ

οὐδύναται πλὴν ὅτι
θυμίαμ ἀάσασαν· ἀλ
λὰ καὶ συμμαίμ ἑ τὸν
τὸμ. οἷον μ φλοὶ τίσσο
φὸς ἀμήρ· ὅτι θυμίαν
ἐυμόυχον ἀάσσο σαρ
ὑμῶσαι μ ἀάμιμ· καὶ
ὅσ σ σρὸς ὑμοῦχος σ σ
ρὶ λαμὶ ἀάμ σ μ σαρ ὑ
μομὶ καὶ ᾳ ὼ ἀ ζ σ μ· οὐ
τασσὶ σλουτοῦ ω τ σ
ἅσαμ τ σ τὶ ἀμ τὶς
ἀμμ λ ἄρι· σ σ σ σ σ
σὶ μ ἀὶ μ ἀλιδὴ σ ὸ τοὶ ζ
τσσ· τοῖσ ὸ ικ ᾳ σ·
τοῖσ γ σ ρ γοῖσ· τοῖσ
γ ᾳ τ σὶ· τὸὶ σ τὰ σ σ
λιτὶ κὰ σ ρ ᾳ τ τ σ υ σὶ·
τοὶ σ ἀ δ ικ ου μ ζ θ μ οὶ σ·
τὶ μ ω α ὶ κὶ μ ἀ μ ὶ α σ
ἀ σ ἀ μ τ σ μ· τοῖσ σ α
δίοισ σ λ ζ θ ο μ ἀ σ α μ τ ω·
οὐδ γ ἀ ρ ἀ σ ὸ λ ω γ ρ ὸ ζ·
ἀλλ ἀ μ δ ρ α σ ὸ δ ο μ ὶ κ α
ἀ ρ γ υ ρ ο μ ὴ σ σ μ ἀ υ δ μ
ὁ τ ρ ο μ ἀ υ τ ὸ ὶ σ ὸ ὶ κ τ ρ ὸ
φ φ· κ α ὶ μ υ ρ ί α υ ὸ ρ γ ῆ σ
κ α ὶ λ ύ σ η σ ὶ κ α ὶ σ α ρ ὶ
μ ί α υ· ὶ κ α ὶ γ ὸ λ ᾳ σ τ ο σ
ἄ φ ο ρ μ ὲ ὰ σ· κ α ὶ δ ἑ α υ τ ο ῦ
σ α ρ ὸ ζ ε ι· κ ο ι μ λ ὶ σ τ ὰ σ ὶ

κ α ὶ ὁ λ ε ῖ μ· τὸ μ μ ὲ ν
τ ο ὶ φ ι λ ά ρ γ υ ρ ο μ· ὁ σ σ α μ
τ σ ὸ μ ὸ ὺ λ ι σ σ ο ῦ σ ὶ· ὲ
τ ὶ λ ᾳ φ σ τ ο ὶ σ ὰ ὐ τ ο ῖ σ· ὸ
π ο υ ὶ κ α ὶ σ λ ὶ τ σ ω ὶ κ α ὶ σ κ ὸ
λ ι κ ω ὸ ὅ τ ι ᾳ ρ α π ὰ ὺ ο υ
σ ὶ τ σ ῶ τ ο ι ὸ ύ τ σ ω· κ α ὶ τ ὶ
μ ᾳ σ σ λ ὶ τ α σ· ὸ χ ρ ὸ μ ὸ
ὸ σ σ ο λ ὶ σ σ· ᾳ ρ ὶ κ ὲ ὶ μ ὸ μ ο σ
κ α ὶ μ ι λ σ ω δ μ ὸ σ ὸ μ ο χ λ ὸ
σ σ· τ ὰ ὺ μ ᾳ σ ὰ ὰ δ ὴ
κ λ ὶ σ α ὶ τ ὸ μ τ ο ι ὸ ὺ τ σ μ
ἴ σ ὸ ῶ ω λ ὶ τ ὸ ῦ σ λ ὸ ύ τ ο υ
λ ὶ δ ο μ ὴ· ᾳ ὸ μ ὲ ν μ γ ὰ ρ
α ὐ τ ο ῦ τ ὰ σ ὰ λ δ ὶ α σ
μ ὲ ν σ ω· σ ὺ δ ὲ τ λ ὶ ὼ
λ ὶ δ ο μ λ ὶ ω ᾳ σ σ· κ α ὶ τ ὶ
μ σ ω ὰ ὶ ὰ λ δ ὶ α ι φ λ ι ῳ ὶ·
φ ρ ο μ τ ὶ δ σ ω· ὲ ω ι ω υ
λ α ὶ· ὰ ω ᾳ χ λ ᾳ ι· μ ὶ σ ο ς·
φ ὸ ι ω σ· τ ὸ ὰ ὲ ὶ δ ι τ λ ὼ ω
κ α ὶ ὲ μ ὸ δ ω ὶ λ ᾳ μ α ι· Ὁ
γ ὰ ρ ᾳ τ λ σ σ ι μ ω σ β ὶ κ ο ι
τ ὸ ὲ ρ ο μ ὲ μ ὴ· τ ὴ μ δ ὲ
ὅ λ ι θ υ μ ί α μ ὲ μ π ω λ ὴ σ α ι
μ λ ὶ δ ύ μ α ι τ ο· τ λ ὼ ὰ χ ᾳ
τ λ ω ὶ τ σ ο μ ὲ μ ᾳ μ ᾳ ὰ σ α μ ὸ·
ὸ ύ τ σ ω κ α ὶ ὸ π λ ο υ τ σ ὰ μ·
ᾳ χ ᾳ μ ὲ ν μ γ ὰ ρ τ λ ὼ ὰ ω τ σ
ρ ί α μ· κ α ὶ σ υ μ μ ί μ ᾳ ι
ὰ ὐ τ λ ὶ· ὲ μ π ω λ ὶ σ σ α ι δ ὲ

κομμωδίαν προικόμος· καὶ αἱ μὲν ἀλλοδίαι
αὗται· καὶ τοῦτο μὴ πρόσ
ουσίσσος· οὐ γὰρ αὐτὰς πάσας δηλό
θοι τὸ λόγος ποιεῖν·
ἀλλὰ πειρᾶται παρα
πλῆσαι δωμῳδίαις·
C Οὐδέτοι τὴν ἰδομὴν
λέγει τὴν ὑμετέραν·
δοικῶ πλουτάρχ^{ου}· ἐ
μοὶ ζῶμαι πρὸ οὐ τεῖμ
καὶ ποίαν ἰδομὴ τὸ μο
μέζθαι· φθόμος
μὲν ὦν· ὁμόμαν μὲν
φομ· καὶ γὰρ ὁμόμαν μό
μομαι μὴ ὁ πλοῦτος·
πράγματος ὅρκιμον·
ἀμμὰ καὶ ὑμετρυφῶν
ὑμφράγματα τῇ τοῦ
λήτῃ ταύτῃ φ^{ῃ}· ὁ πλου
τῶν· ὑμφράγματα· ὃ
πρὸς ὑμᾶς λέγει δῆλ· ἀλ
λὰ μὴ καπῖφ^{ῃ}· ὅτι τοῦ
τοαὐτὸ μοι πρὸς πάντα
ἁρμόττει καὶ δῆλον καὶ ἀμαυρό·
καὶ πρὸς θάματτον·
καὶ γὰρ δὴ τοῦ πλοῦτου τοῦτο
κάμμοι δοκεῖ γένεσθαι τῶν μὴ
χρημάτων· ἢ τοῦ

φασὶ δὴ θυμῶν·
τὸ μὲν τοιοῦτον μ. οὐδὲ οὐ
ρανὸς ἐστερῶται δῶρα δὴ
ἐλλὶ χρυσίον μφόρα· οὐ
δὲ ὁλίμιος· ὅσα εἰδὴ μὲν
χρύσεα δὲ αἰκτίμασα ἀφί
ωμι· ἀλλὰ δαίτιμα· οἷς
ἀποδλάουσι τὸν μόν
τον φ^{ῃ}· πρυφῶμεν·
μασι ζόμενοι· μεθύ
ομεν· πολυτελῶς
δεδειπνῶμεν· τὸς
Χ εἰρομάσμοι τοῦτον μέθ
νε· ὅτε δὴ μοι γὰρ καὶ πά
ντ' εἰσὶ μοι· οἱ οὐκ ἀποδ
λάουσι μὲν οὗτοι μὲν
γὰρ· ἐκ δὲ ἄρρωμι ἀπὸ
χθεσθαι καὶ ἐκ μὲν πρὸς
δεδεμένοι σὲ ἄρρωστι· ἐκδὲ
μοὶ δὲ τοῦτον χείρων·
πρὸς τοῖς ἀρρωμένοις·
ἐκ ἄρρωμ δὲ ποιοῦμ μὲν
πᾶν μὲν πυρφυρῶν μὲν
γρωτῶν· καὶ καὶ θαύτως
πυρράμμοις πὶ δὲ χρυ
σοῖς πλὴν ἀπὶ τῶν
σαρμάντων μὲν δομῶν· τῶν
μεθυκὴ καὶ ταῖς ἀμμα
ἀλκολασίαις· καὶ δὲ κὰ
δηλῶ λέ τοὺς ῥᾳθυμ πόρμας

τρέφομεν· δεῖ γὰρ πολυτελῆ καὶ πασικὴν ἄξιον εἶναι· παρασκευὴν τοῦ κόλακος ἀμφὶ μὲν τοῖς παρὰ φύσιν βίοις πολλὴν τὴν ἔρανον· μυρίοις μοσίκαις βίοις τούτων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τὸ σῶμα πορίσαμεν· οὐδὲ γὰρ ἔστι χρῆσθαι ἀναμαμίσκουσι τὰ ὄμματα· ἀλλ' ἔστι τὸ φυλάττειν τὸ σῶμα· καὶ σωδίαν φθείρειν τούτων τῶν τυχῶν· καὶ ταὐτὸν μοι δοκεῖ· οἶον ἀμφορέα τινὸς τὸ σῶμα κοσμεῖν· δοκεῖ δὲ ἐκ τοῦ χρῆσθαι ἀναμάσκειν· ὅστε τὸν κόσμον μόνον σκοπεῖν τῆς οἰκίας καὶ κύριον ὄντα τοῦ μόνου· ὁ χρώμενος ἔστι δὲ ὁ τοῦ πλούτου· οὗτοι δὲ δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι· καὶ γὰρ τὰ πάθη τοῦ σώματος σῴζειν φασί· καὶ τὰ μόσκια τὰ τῶν τυχῶν·

Ποῖα οὖν αὐτὴ ἀπορεῖ

σιν· ὅπου σωμορικὶ αἰκαὶ πόλεμος καὶ χάος· θαυμαστὸν ἆρα σωσίνος ζῆλος καὶ βδελυρόστερος· καὶ γὰρ ἀνολίτους ὁ πλοῦτος λάμπει· ἀνολίτους πέρδεσθαι· καὶ ἀσελγαίνειν· ἀσβολγαίνειν·

Κ αἰτίτοῦ πέμπτη φ^η τῆς σωφροσύνης ὄφελος· ἡ κόπος σάμοις· οὐδὲ γὰρ τυφλόστις οἶδε· τί τοῦ φωτὸς τὸ κέρδος· αἰκοῦσομεν τοῦ σολομῶντος λόγου· ὅτι πόσον τὸ μέσον σικόταυσι καὶ φῶτος· τοσαύτη λιπαρία οὐσία τοῦ σοφοῦ ἐστὶν τὸν ἄφρονα· ἀμφὶ τὸν μὲν σικόταυσι δὲ δάζειν· σικόταυσι γὰρ ἅπαν ὁ τῶν χρημάτων μέρος· οὐδὲν ἀφίστησι τὸν μὴ φάινεσθαι ὡς ἔστι· ἀλλὰ δέρος· καθάπερ γὰρ ὁ μὴ σικόταυς· κἂν χρυσοῦν ἴδοις σκῶς· κἂν λίθον τίμιον· κἂν ἀλοιφὴν μύρου·

καὶ περὶ φάμφαυ οἰκί
ας· τὸ γὰρ τοῦ μιαντι
κοῦ ἀμβλάβ. ἆρ' ἐστὶν
ὅτι μὴ βλάψαντι τύχῃς
τοῦ ἀλλοτρίου τοιαύτης
χρῆναι ἀμαμίσκεσθαι
πᾶσαν· ὁ τὰν ὁμῶν πολ
λῶν ὄμ τοῖς ὄζω τῶν
ἐπιμέλφαμ ἰδικ σ. τὸ δ'
ἀμαχώθη τὶ δοῦναι τὴν πολ
λῆ ἀαχλμοσύνῃ· σχλῆ
μαι γὰρ μάμαν ἀμ τοῦ μ
πλουτοῦντος μ οὐκ ἄχρυ
σιμ οἰκίαι· ὁ τὰν γὰρ
δλιοζύλαν τοῦ ριυσυμκ
μὰν αὐτὰν ωλοι· διαιλμί
μασ ἀργύρου ὄμ δδυμά
μασ· ὁσ τοῦ ὄμ τοῦ φ
ἄτρου· ὁσ τοῦ ὄμ τῆ
τοῦ μωλῖ τῆ ὁσικλμῆσ.
τί παῦτι οὖ τῆ ὁσ ἀαχλμο
σύνῃ σ ἴσομ ζὸμ οἰ τὰμ·
ποία γὰρ μάμμ οἰκία
ὄοικ σ τῆ ὁρχήαρα
καὶ τοῖσ ὄπ ὁρχήαρ.
λῖ τοῦ πλουσίου. λῖ ἢ τὸ
πλῆ θοσ· οὐκ ἄδλμομ
ὁ τῆ λῖ τοῦ πλουσίου; οὐ
κοῦν αὐτῆ ἀαχλμοσύ
μῃ σ ζὸμ φ· ποία οἰκία
ὄοικ σ τῆ τοῦ πάύλου·

οὐδ' ὁμῆ μαι μομέμ ζει·
ὁμ γὰρ ὁρᾷ αὐτοῦ μ τὸ
κάλλοσ. οὕτω σ καὶ ὁ ὄμ
φιμαρμυρίαν· οὐκ οἶδ' ὅ
τῳ μ ὁρισμοῦ δάστα
ὅσ χρὴ τὸ κάλλοσ·
Διασκέδασόμ μοι τῆν
ἀχλὺν τῆν ἀπὸ τοῦ
πάθουσ τούτου· καὶ
τὸ τ' ὀφθῆ τοῦ μ τῶν
γμάτων μ τῆν φύσιμ·
οὐδαμοῦ δ' ταῦτα
οὕτω φαίμεται· ὡσ ὄμ
πλωίᾳ· οὐδαμοῦ οὕ
τω σ ὀλίγα ται τὰ δο
κοῦν τα μεῖν ἤμαι οὐ
κόμ τα δ'. ὡσ ὄμ φι
λοσοφίαν· ἀλλ' ὡσ τοῦ
ἀμολῖ τοῦ μάμων· οἷσ
καταρῶμ ται τοῖσ πέ
μπουσι· καὶ φασὶ καται
χύμεσθαι· καὶ οἰκίασ
καὶ ἀγρὸμ ἀπὸ ὄμ ἰασ
πάν τα φύρομ τα·
Τί γὰρ ἔτι μαὶ χύμ οἰκί
ασ ἐφ' ὅσ μοι· οὐκ ἀγαθὸμ
μὲν ὀζ ὀλίγον τοσ·
οὐδ' ἀρ γυρᾶσ κάλ·
λιστοσ· ἀλλ' ὀζύ ἀραίκου σάν
τα καὶ ξύλα μ; τοῦτο
μὲν οὖν ἀφίημι δόξαν·

ἀλλ᾽ θλιὸ χῦ· ταῦτα
καὶ ἀὐτὰ ἀμφίθυρα·
ταῦτα δὲ ὁμοίως οἷς καὶ τὰ
σκιὰ ἀζεται· δικάζυφά
μεται· ὁμοθα ταῦτα λί·
θικὰ ὁ τὸ μόϣ ὰμμα
λάς· ἀμὸ δὲ ὁμόρροσικο
σμήσιος· τὸ μὲν ἄλλο
καλὰς· καὶ τὸ μὲν δικάμὸ
χορόμ· λίμὸ δὲ καὶ ἀς
Γ κὴμ οἰκίαν τοῦ πλησίον
μὸ ταύτα ἐστιν· τὰ ὁϣ καὶ
οὗτος ὁ ποιήσας· τὴν προ
θυμίαν προπέμπομεν
τὸ μὲν δικόσμελος· καὶ τὰ φ
ὰὰ ἄψεῖμαι καὶ ἀὐ
κολουθῆσαι ἀὐτῷ·
Οὕτως καὶ ὁ κορμλίμιος
δικόσμελος τὴν οἰκί
αμ· ἐχαῖσι καὶ ὁλθλιμο
σέωαὶ σ· διὸ καὶ μέχρι
σλίμβρομ ἐπὶ τὸ ρ ἀὐτὸ
λάμπωφ τὰ ναὶ λίφαι·
καὶ γὰρ οἰκίας ἀὐτὸ πλφὰ·
ὁ ὐσικόν λικέζεσθμαι ἀὐ
τὸ λῶσ· ὁὐδὲ λεμίμη λί
μεν λιμέν μὴ· ὁὐδὲ τοῖ
χοι κατασμοῦ γόμενοι τῶ·
ἀμφὶ τὸ μὲν ὁμοίκοϣ τῶ·
καὶ κίαν· καὶ δίκμυσιμ
ὁχῦ· ἐσ μὲν γὰρ τὴν

τὴν τοῦ ἀμφιάλου· ἀὐδὲ
λομὸν τὴν τοῦ πόντου·
ὁὐκοὖν ἀὐτὴ μάμφιαν
κδικαμφόϣ ἐσται καὶ ἐὐ
δοκιμῆ· καὶ ἵμαν μάλ
Θ λησὸν τὸ ὐτο μάμφιαν
κόσμοσ οἰκίας· ἐὰν λ
λὰ ἐσ τὴν οἰκίαν τοῦ
ζωικ χαίουκ ἀὶ μάλλ·
ὸν δὲ μὴ βλλομένοσ ἀὐτῆ·
ἐσὶ μὲν αἰὸχῦ· ὡσ ὰν
τὴν δικόσμελον δικά
μοσ· ὁὐ γὰρ ὁδὲ ἀμὲν
ὡρὸσ τοὺσ γείτονασ
ἀμφίθυρον αἰτῶμ Σ
καὶ λλὰ δραν· ἢ καὶ μάθρα
ὲξ ὁλλὰ φαν τοσ ὡσ ποι
λιμὸν· ὁὐδὲ ὲξὸν
λλὰ μὴ δικτῶμ ταμιέϣ
τὰ ὁλλ ιμμίματα τὰ
λαικὰ μικά· ἀλλὰ δικό
σμελοσ δικόσμοσ τῶ χῦ
ὡρβωομτι· τίσ δὲ
Θ ὗτοσ λίων· τὰ λιμίσλι
πῶμ ἐσ ὰρχόμτων μ
μουδὲ ὡσ ὰφ ἑκ πτοχοῖς·
καὶ ὁὐ ἀμ ἱρ ωασαι τὰ
ρὰ πολασίομαι ἀὐτοσ
δὲ ὡσ ὁὐτως καὶ λιμὸς
κοσμεῖ μὲν τὰσ οἰκίασ·
ἵμαι καὶ ὡρὸσ λιμὰσ ἑ

τοι αὐτὴν· ἀμλὶ ὑναρσ
τοσὸ καὶ τοικαὶ ὁμ. ὁ ὑ
κ ὑσαι χύμ ὑσαι ἀφλθεῖ·
Εἰσ δὲ δικάμων· κ ἀὐ
χρυσοῦν ὄροφο μάζλη,
ὁ ὑδ ὑσ ὑσ τὸ ἀφ σβλάσ
ται· ὡσ τε αὐτὴ μὲν
πρὸ μ ὑασ ἰλάφο μ λαμ
βροτέρα· τὸ μ ὑασ αὐ
τὸ μ δ ὑασ ὑ τὴν δ χρυ μέ
μλη· δικάμλη δὲ ὑκ ἀὐ τὸ
ὄρόφου τοῦ χρυσοῦ ζ
τῶμ κ ιόμασμ· ἀμ ἀρμασ
καὶ ὀχτοῖσ ὁ ὑκ ὁμ ἀὐ
καὶ ἑξ ἀρτοισ. σκάλη τὸ
δ λαμ ὑ λου ἄχουσα·

Τ αὐτα δὲ ἡ μῖμ ὁ ὑ πρὶ
πρῶμ πλουτ ὑ ὠ τασ μάσ
δ ὁμ· ἀμμὰ πρὸ πρῶμ
πλ ὁμ βικτ ὑ ὠ τασ ζ
φιλαρ γύρου μάρλη τα·
ὁ ὑδ γὰρ δικάσσ ὑ δλὶ
ὁ ὑδ φρομτὶ σ ὑπὸ ρ
πρῶμ ἀμαγλυφὰσ μ· ἀλ
λ ὑπὸ ρ τοῦ γαστρίζ ὁ
σθαι καὶ μεθύ ειμ. καὶ
ὅ ὁρα τοιαῦτα ὐσχλῆ
μου μάμ· ὁμ ταῦθα δὲ.
ὑπὸ ρ τοῦ ὁ ὰσ φιλοσο
φάμ· δλὰ ταῦτα δὲ
Ο ὐδαμοῦ ἁσ ἡλθμάσ

οἰκίαμ μαμπρὰμ ὁχ̄·
ἀλλ ἁσ τὴν πολλάμου
καὶ ἀρχιπδλοάμου ὑ καὶ
ἀμ ὁ ὑασ τὰ ὑασ ἰλάλα
ἀφ ἁσ· καὶ τὸ ὑσ τὰ ὑμα
λα καὶ ὁμ δὲ δ ὑμ ὁμ ὑσ
ἰμάτια· ἁ τοίμ ὑ αὐτὸ̄
μ ὑ λάκαλὸν καὶ σὺ·
κόσμ ὑ σο μ τὴν οἰκίαν·
ὅλ ὑμ ὁσ ὑ ὴ· ἀχαὶσ
ἱκ ὑρίασ· τὰ μ ὑχί
σι· ταῦτα τοῦ ὑασ μέ
Ως τὰ ἀμ αθλήματα· ὁ
κάμα δὲ τοῦ μαμ ὁμ ὰ
τοῦ ἀφ ὁ ὑ τοῦ χ̄· ὑ ὴ
δ ἁσ τοίμ ὑ ἁ μ πρὸ
σθ ὁ οἰκίαμ ἐχ ὁμ ὰσ
λῆ· ἀὴ ταῦτα ἁ ὴ τὰ ὑ
τ ὑ μ ὑ ματα· ὑ ὴ δ ἁσ
πλ ὑ σ ὑ σ φρομ ἁ πρῶ
μ ἁ ὑ οἰκίαμ ἁ χ ὁμ τ ὁ μ ὑ·
πλ ὑ ὴ· ἀμ ὑ ἁμ ὑα μ πρὸ
σθ ὁ μ ὑ ὑ ὴ ὁμ. καὶ ταύτ ὴ̄
ζ ὴ μ ὁ ὑτα δ ὑ κ ἁμ ὑ κ ὑ ἁ ὐφ ἁς·
ἰμ ὑα καὶ ὑ μ ὑ ταῦθα τὸ μ χ̄ῦ
ὑ τ ὁ δ ὑ ζ ὴ ὑτα ὑ· καὶ δικ ἁ τὸ
ἁ ὐ ὁ μ ὑ ὁ μ ὑ ὑ ὁ μ ὑ ὑ ὁ σ ὴ σ κ ὴ
μ ὁ μ· χ ὑ ρ ὑ τ ὴ καὶ φ ὑ λ ὁ ὐ ὑ ὰ
τ ὁ ὑ κ ὑ ὑ ὴ μ ὁ ὑ μ ὑ ὑ χ ὑ· ὁ ὑ ὴ
δ ὁ ζ ὁ ὑ καὶ τὸ κ ὑ ρ ὁ ὑ τ ὁ σ· ἐ ὑ σ
ἁ ὁ τὸ μ ὁ ἁ ὁ· ἀ μ ὴ ν ·-

+ λόγος πδ +

+ καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀντῶν· ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν ἀντοῦ· καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν ἀὐτοῦ τὸ ὠτίον·

καὶ τὰ ἑξῆς:

Τί σημαίνει ὅσον τὸ ὠτίον μικόταν· ἰσοδύναμον ἑκατὸν ὀκτὼ μοίραις· ὀτὶ ὁ πάτερος· τῶν γὰρ τούτου θερμότητος λύων τὸ πρᾶμα· ἀλλὰ δικαίως ἄξιον ἦν τῶν σαρκῶν· ἐπεὶ ἐδύνατο πατάξαι· ὀτὶ γὰρ δύναται δείκνυσιν· οὐκ ἐπὶ πᾶσι δὲ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἔπραττον ἐφάνη· ὀτὶ εἰσὶ μάχαιραι δύο· τί μοι δὲ δύναται καὶ ὁ πάτερ ἡμῶν αὐτοῖς ὀχ ἅμα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο φύσιν ὁ λοὺ καὶ ὀτὶ ἡ πλοῦ αὐτοῖς· ὁ τὸ ἀπέφλαυμα σὰ τὸ ἀπέρμα λαμπρὸν καὶ πολίρας· καὶ ἐπὶ δὲ μάται μὴ τί μοι σὺ ἀφελίσας; καὶ ὁ πῆ δὲ λίαν μόνον δὲ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἔπραττον ἐφάνη· ὀτὶ εἰσὶ μάχαιραι δύο· τί μοι δὲ δύναται καὶ ὁ πάτερ ἡμῶν αὐτοῖς ὀχ ἅμα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο φύσιν ὁ λοὺ καὶ ὀτὶ ἡ πλοῦ αὐτοῖς· ὁ τὸ ἀπέφλαυμα σὰ τὸ ἀπέρμα λαμπρὸν καὶ πολίρας· καὶ ἐπὶ δὲ μάται μὴ τί μοι σὺ ἀφελίσας; καὶ ὁ πῆ δὲ λίαν μόνον δὲ

Ἐμὲ κελεύει μάχαιραν ἔχειν· τοῦ μὲν ὀνόματος αὐτοῖς ὀτὶ παραδοθήσεται· διὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς ἀγοράσατε μάχαιραν· ἵνα μὴ ὡς λίσωμεν ἀπαρ· ἀμὰ διὰ τοῦτο τὴν παράδοσιν αὐδλίᾳ· καὶ τί μοι σὺ μικὸν καὶ πολίρας· δύο δὲ ἐστὶν αὐτοῖς λοιπὸν μὴ κέφαλαι καὶ χρηγορῶμαι· καὶ πολλὴ καὶ οἰκεία κόχρησθαι σοι οὐδλί·

Ἐμὲ ἀρχὴ μὲν γὰρ ὡς σὰ πῆρος ὀμᾶς· πολλὴ δὲ θαμὼς τὴν δωσὰ μέ· λοιπὸν δὲ ὡς πῆρ μὸς τοῖς καμὰς ὁ ζάμ· κὸλοὺ σὶς τοῖς οἰκείοις κέχρησθαι πε

ρῖσ· ἅτε γὰρ μαινόμενο
μίσσουσι μὲν ὅτι διαλλά
μειαν αὐτοῖς δεῖ· ἐκδι
κάζουσι δὲ αὐτοὺς τὰ πα
ρ' ἑαυτῶν μὲν ἁμαρτήματα· ὑ
πομιμνήσκεται δὲ τῶν προ
τέρων λόγων· ὅτε δὲ αὖ
πάλιν ἐλαύνει μὲν ἀπὸ χῶ
ρῖσ καὶ μαχαιρῶν· μεμι
σηκότων δὲ ἀπεργάζεται;
ἵνα δὲ ἀμφοτέρων μα
νθάνωσιν αὐτοῦ τὴν μ
ισχύν· καὶ διὰ τοῦτο προ
τίθησι· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ
μὲν τῶν ἁμαρτημάτων ἱκε
τεύουσιν· ἀλλὰ τοῦ θυμοῦσαι δικά
ζουσιν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ
ὧν καὶ μαχαίρας ἅπτεται.
τοῖς δὲ ἀκούσασιν· ὅτι ἡμεῖς δικά
ζομεν· ἀπὸ δὲ τῶν
ἔργων ἐστὶν ἰδεῖν· ὅτι ἐκεῖ
νος μὲν ἀπὸ χώρας ἐλαύ
νει καὶ μαχαίρας· ἡμεῖς δὲ
δικάζομεν· ὅτι ἐκεῖνος μὲν
ἐχθροὺς ποιεῖ τοὺς ἀκού
οντας· ἡμεῖς δὲ φίλους
ἐκ μισούντων· καὶ ἐκεῖνος
μὲν ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων
ἐλέγχει· ἡμεῖς δὲ καὶ
τῶν μὴ ἁμαρτόντων
φίλους ποιούμεθα· καὶ
τῶν τοῦ φιλοσοφ
γόντων δὲ καὶ πρεσβύ
των· καὶ γὰρ δικάζομοφι
λοσόφοις· καὶ τοῦτο
προθήσουσι· ἀλλ' οὐσὰ
Γ ἀρ' ἁμάρτημα τὴν μάχαι
ραν σύρουσι τὴν θήκην
αὐτῆς· ἀλλ' ὅσπερ εἰ
δὴ· καὶ μετὰ ταῦτα·
οὐδαμοῦ τοῦτο ποιοῦ·
ἔβροσδὲ φησὶν ὅτι καὶ
λιρρόπησαν εἰ πασταί
ξομεν· αὐτὸς δὲ δικά
ζων· καὶ ἐάσαντο δικά
ζειν· καὶ τῷ μαθητῇ
δωρεὰν μέλος· καὶ λίπεν
λιόδιν· ἐμαυτῷ δόσιν·

ωφελῖσ· καὶ γὰρ ἡμῦ
μαντὸ μοικέτι νῦν ὀλ
θόρτας· ὑβρισμὸς μὲν.
πολλῶν ὀνχ' αὐτῷ ἀμῦ
μων· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ δη
δασκάλου τοῦτο ποιοῦ·
ὑμῶν αἰφνικός τις αν
γνώσθαι ἡμᾶν λιθ·
καὶ γὰρ ἐάσαντο αὐτὸν μ.
καὶ θαῦμα μέγα ὅσω
δείξαντο· ἱκανὸν μὲν καὶ
τῶν ὅσοι εἰκῆ αὐτοῦ
καὶ τῶν δύναμιν μέμ
φεται καὶ τῶν τοῦ
μαθητοῦ φιλοσοφο
γάντων δὲ καὶ πρεσβύ
των· καὶ γὰρ δικαίμοφι
λοσόφοις· καὶ τοῦτο
προθήσουσι· ἀλλ' οὐσὰ
ἀρ' ἁμάρτημα τὴν μάχαι
ραν σύρουσι τὴν θήκην
αὐτῆς· ἀλλ' ὅσπερ εἰ
δὴ· καὶ μετὰ ταῦτα·
οὐδαμοῦ τοῦτο ποιοῦ·
ἔβροσδὲ φησὶν ὅτι καὶ
λιρρόπησαν εἰ πασταί
ξομεν· αὐτὸς δὲ δικά
ζων· καὶ ἐάσαντο δικά
ζειν· καὶ τῷ μαθητῇ
δωρεὰν μέλος· καὶ λίπεν
λιόδιν· ἐμαυτῷ δόσιν·

» Παντὸς γὰρ οἰκέτου μὴ
» τὸ μὲν χαίρειν φησὶν.
» ὁ μὲν χαίρειν ἀποθανεῖν
» μόνον τοι· καὶ λογισμὸν
» προστιθησι μέγαν· ὁ
» δὲ οἰκέτης ὁ τι οὐδὲν ἂν
» εἰπὼν καὶ πράξας τοῦ
» πράγματος· καὶ παραιτήσεις
» μενος ἢ δόξαν
» δοκῶν μεγάλην ἀπὸ
» λοιτο· ἀμείνων πολλαχοῦ
» θεῶν εἰμὶ γραφαί·
Διὰ τοῦτο μὴν τὸν θυμὸν
αὐτοῦ μόνον δίκαιον
ὄντα καὶ ταῖς γραφαῖς
τοῦτο δοικὸς διὰ τοῦτο
καὶ κολάζεται· ἵνα
πρὸς ἐμάς καὶ τὸ
σημεῖον· καὶ θάτερον
ὅτι καὶ τὰ θῦμα
πάμμεγα ὢν καὶ
δύο τούτοις ἀντὶ
παρέμυθήσατο· τὴν
τετραμοιρίαν τοῦ μόνου
μοῦ λαβόντα· πάντα
γὰρ οἰκεῖα τοῦ φίλου
μάχαιραν ὁμοίαν λάβε
ἀπολοῦνται· καὶ τὸ
μὲν ἄκρον τοῦτον ἴσον
μᾶλλον δύναται γὰρ
ϕ΄ παρὰ καλὸν τὸ

πέμπτου· καὶ διὰ τοῦτο
κολάζεται· ὅτι οὐδὲν οἰκέτου
ὅτι οὐδὲν δύναται ἀφ' ἑαυτοῦ
πάντας αὐτοὺς ἀπο
λέσαι· ὅτι πολλαπλάσιον
τοῦ προσμάχεσθαι τοῦ
πολέμου· οὐδὲν γὰρ
τῶν προσιόντων
τοῦ ἑαυτοῦ δόξαν ἔχον·
καὶ πρὸ μικροῦ δὲ λίαν
ἀρκοῦσι· ὅτι πρὸς λυ
πόσιν μὲν ἐτύγχανον
ὄντες ἀπέπεμψεν·
παρελθόντας δὲ τὸ
τεῖχος καὶ πρὸς
μιᾷ ῥοπῇ καὶ ἰδρῶτι
καὶ ἐπὶ ἄμφω ὁμοίως
ὁμοίως· ὅλως οὖν
Λ ἀντὶ τοῦ ἀμείνονα δοκεῖ
ὁμοίως δοικέναι θαυμάζειν
ἄν· εἰ δὲ ἀρίστου
κέτου ὅτι οὐδὲν
αὐτὸν ἀπολέσαι· διὰ
τοῦτο ϕ΄· τί δοικέτου·
ὅτι οὐδὲν δύναται παρὰ
καλὸν τὸν πάντα;
καὶ αὐτὸ πάμμεγα
μᾶλλον δὲ πάντα·
παρασκευάσαι δὲ
καὶ λαβεῖν ἄμφω·
Ε γὰρ δὲ ἄμφω σκεπτόν

ομ τοῦ οἰκέτου ἐάσαντο·
λι πρὸ εἰλησθμὸ αὐτοῖς σ
σφαλῶν· ὁμμαχαίρα
γὰρ ἀπωλοῦντο τάφ"
οἱ λαοὶ μ τῶ μαχαίρα·
ἀπὸ τῆς τοῦ φτίου υἱ
ραπάσας. καὶ πάντα
ἐπὶ ἀφόσαντο πάντο
θμ· ἀπὸ τῶμ προβάτω
τω· ἀπὸ τῶμ μοσχο
τω μ ὁμφαίμω αὐτοῦ
πλὴν δύω αμμ· καὶ δ
κμὶσ ὁ τι ὁ ὑτῆς αὐτῶμ
ἰσχύος σθρμ γάρμθ τὸ
κρατῆσαι· διὸ καὶ ὁπά
γ̄ κ· καθ ἡμέραμ μθ
θύμω μ λίμμων· καὶ θ
καὶ θζόμων διδάσκω.
καὶ ὁ υἱ κθ κρατήσασ
μθ· καμ πάλθμ δει
Κμὶσ· ὁ τι τῆς αὐτοῦ σμ
χωρίσθω σθρμ λίω
τὸ θλεῖμ· τὰ θάυμα
τω προφαδραμὸμ· τὴ
διδασκαλίαν λέγ· ἵμα
μὴ δόζη κομπάζειμ·
διδάσκομ τα· ὁ υἱ κθ κρά
τήσασ θ· ὁ τε δύ γλ
σω ἐπλήθθ; ὁμ τῶ
ἱσρ̄λ λίμμων· καὶ ὁ υδ ἐς
κατάχθ· μω ἰδὲ ἀφ᾽ ἡ

ὁ γδοήκομτα τω σθμ τῶ
χιλιάδας ἀμ᾽ ἑλθμ
ὧ πρ μ σμθμ ας· τί δὲ
δθ κα λέγ θ μ ὁμ δὲ ἐι
ὁ δὴ χ μ ἰ ὁ ι σ ἀμ᾽ δ ρ ας·
πρὸς τὸμ φόμον αὐ
τῶμ καὶ τὴμ ἀαλθμ ἑᾶ
σχίσμα τίζ ἑ τὸ μ λόγμ·
καὶ γὰρ ἀπὸ τῶ θμ ἡ κό
τω ἦσαμ πρῶ δθ ἑ· διὰ
τοῦτο καὶ τὰς γραφὰς
ὁ δὴ τῆ χ ἰ ζ ἑ λ ἑ γ μ·
πῶς σὸς ὧν πλήρωθῶ
σι μ ἀὶ γραφάὶ· φόνῶ μ
αὐτὸ ὶ σ καμ τῶλθμ· ἑ
γὰρ δι κεῖ μαι σ τοῦτο δο
κῆ μῆ σθμαι τι ὁ ἶ α λθ
πολθμοῦ τω· καὶ
πρὸς μὲμ τὸ ὶ σ μ α υθη
τὰς ταῦτα· πρὸς δὲ
» δι κά μ ὁ ι σ φ ᾱ· ὡς ὁ δὴ τὶ
» Λ ι σ τὶ ὧ ἰ ζ ἡ λ θ θ μὲ θ
» τὰ μ αχαίρ ᾱ μ καὶ χ ύ μ ᾱ
» συλλαμβάνειμ μὲ θ; καὶ
» θλῖμ μ ἑρ αμ ὁμ τῶ ἰ σ ρ ᾱ
» δ καὶ λθζόμων διδά
» σκω μ. καὶ ὁ υἱ κθ κρατή
» σαντ ὁμ θ· ὁ ρᾶ τε ὁ σα
Π οιᾷ τὰ δω ὰ μ ὁμ ᾱ αὐ
τοὶ σ δ ἰ α μ α σ τῆ σαι· ὦ,
πῖ ὁ ι σ ὁ ρ ρ ι τ θ· τὸ ὡ τὶ

καὶ μέσον μυκτῆρος
ἑωσάλιπτο μεταύμα
χαιρὸν μικαὶ ζύλον μ;
τί τοῦτο μὲν δὲ λοσ τῶν
ὄ·πλων μ· ἑως τοῦ μεσ
θύμων ὄμ τοσαῦ· ἀν
πὸ τοῦτο μ διδάσκω·
ὅ·τι ἡμιν δικαίωμ ὁμόδοσ
κεν. οὐδὲ ἂν τότε ἴσχυ
σαν· οὐδὲ γὰρ ἂν οἱ τὸ
ὁμ χρησίμον ταμιν δυ
μιν θύμ τῶν καταναχθέν·
καὶ μέσον μ αὐτὸν μ λαὸν μ
τῶν· καὶ μιν πορι γρ
μόνιον. οὕτω τότε
ἂν ἴσχυσαν ἡμιν λιν θύ
λησον· εἶτα καὶ τὴν
ἀπορίαν λύῃ· διατί
" τοῦτο ὁ μοῦ λιν θη· τὸ
" τοι γὰρ γάρ μ ϐ κ· ἵνα
" πλήρωθῶσιν αἱ μρλ
" φαὶ τῶν προφητῶν·
ϐ ἴδε ἕως σήμερον τὶς
ὁ νεκάστησεν ὁράσ. καὶ ὁμ
αὐτῶν τῶν παραδοθῆ
ναι πάντα ὁμοίωσ ὁρᾷ
δηλόν ὅθεν σιν τὴν ὑκεῖ
νον; ὑβρασθέν τα μ· προ
φητῶν μ· ἀναῃλῶν μ·
ὁμ μαχαίραν γὰρ ἀπο
λοῦνται ϐ κ· δηλονότι.

ὅ·τι δικαίωμ πάσχῃ· καὶ
θλίβραν γὰρ μεθ᾽
ἡμῶν ϐ κ· ἵνα μὴ διδά
σκων· τὴν πρὸς τὸν
πρᾶσυμφορίαν δη
λῶν· ἵνα πληρωθῶ
σιν αἱ γραφαὶ τῶν προ
φητῶν· διατί δὲ
Μ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτὸν μ ὁ
κράτησαν· ὅ·τι οὐκαὶ
ἐφόλμησαν ὁμ τῷ ἱερῷ
διὰ τὸν μ ὄχλον μ· διὸ Ϛ
ὄζω ὀζηλθ· καὶ ἀπὸ
τοῦτο σου καὶ ἀπὸ τῶ
καιρὸν δίδοισ αὐτοῖσ αὐ
δειαν· καὶ μέχρισ ὀχλ
τὴν ὥρασ αὐαιρῶν μ
αὐτῶν μ τὴν ἀπωλείαν· ὁ γὰρ ἵνα πλη
τοῖσ προφήταισ Ϛ
ἑαυτὸν μ παραδιδοῖσ·
πῶσ ὁμαρτίαν δίδω
" σιν· πότε πάντων
" οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ αὐ
" τὸν μ τῶν αὐτὸν μ· ὅφυρ
" φησίν· ὅτε μὲν γὰρ
Κ αὐτῶν χόθη· ὁμ ὁμολ·
ὅ·τε δὲ ὀφθέντα τοῦ
τον πρὸσ τοὺσ ὄχλουσ·
ὅφυρμ· ἕδομ γὰρ λοι
πὸν ὅ·τι οὐκ ἀπέθανεν

γὰμ ἐμὶ. οἰκόμτοσοὰν
τὸμ παραδιδόμτοσ
αὐτοῖσ καὶ λόγομτοσ.
κατὰ τὰσ μαφὰσ
» ταῦτα γίμεσθαι. φυ
» γόμτα μὲ δὲ αὐτῶμ. αὐ
» γυσὶ μ αὐτὸμ περὶ σ
» καϊάφαμ. ὁ δὲ πάσ
» λικο λούθ. καὶ ἰδσὴλ
θομ ἰδᾶμ. τί τὸ τέλοσ.
πολλὴ λὴ θρμότησ
τοῦ μαθητοῦ. οὐδὲ
φυγόμτασ ἰδὼμ ὁ φυ
γόμ. ἀλλὰ τὴ καὶ σωφ
σὶμ λεθμ. εἰ δὲ καὶ ἰσ
ἄμμασ. ἀμμὰ γμόριω
λῶμ τῶ ἀρχιερῆ. καὶ
Δ ιατὶ δικῆ ἀπολίγαμ γμάμ
τόμ. ὅμ θαλῖσαμ πάμ
τασ συμκγμόμοι. ἵμα
μὴ τὰ γμᾶμ μὴ σὶμ πάμτα
ποικσσσὶ τῶμ ἀρχιε
ρέωμ. δικῆμοσ γὰρ ἦμ
τότε ἀρχιερέασ. καὶ
πάμτασ ἦσαμ αὐτὸμ
αὐτόθι ἀμαμέμομτασ.
ὁ γὶ τοσ δὲ θμυικτέρω
καὶ λίγρὶ τοῦ μοωὸσ ἦ
τοῦτο. ὁ μ γὰρ ὄφφαμ
τότε τὸ πάσχα θῆ.
ἀμμὰ δὲ αὐτοῦτοῦ ἦ μ

πμοω. ἡ πᾶσ μ γὰρ ὁ
πὶ πρ ῥῖ αὐτὶ μ ὁ ἰσ ἀμ
μασ. ὡσ λίγαμ θμ. οὐκέ
σκλη θμ ἡ σ τὸ πρα τ
τόριομ. ἵμα μὴ λὶ μ μα
θᾶσὶ μ. ἀλλὰ ἵμα φάγ
σὶ τὸ πάσχα. πὶ ὸὼ
σὶ μ ἡ πὶ ὸμ. ὁ πὶ σμ ἡ ἑ
ρα λὶ μ ὸ ρα ὐ ὄφαγ μ. Σ
τὸ μ μόμ ο μ ὸ μ σαμ. διὰ
πὶ ὼ ὑπὶ θυμίαμ πὶ ὼμ
πρὶ πὶ ὼ σφαλῶ τα ὐ
πὶ ω. οὐδὲ γὰρ ἀμ ὸχ
παρ ὸμ πὶ τὸμ καιρὸμ
τοῦ πάσχα. ἀλλ ὸ ικεῖ
μοι οἱ πάμ τα τολμᾶ
τῶ καὶ μυρίοισ κατα
πατοῦωτῶ μόμοισ.
πᾶ δὲ λὶ σφόδρα ὐ ζ ὸμ
τῶ θυμῶ. καὶ πο λ
λάκισ ὸ ωὶ χ ρήσαμ
τῶ ἀμ βλεῖμ ὁ υκ ἰ ὸμ
σαμ. τότε λαμόμτῶ
αὐτὸμ ἀπρο σδοκ ἰ τοσ.
εἰ λομτο καὶ τὸ πά
χα ἀφεῖμαι. ὑπὸ ρτὸ
πὶ ὼ φομικ ὶ ὼ αὐτὸμ
ὁ μπλῖσαι ὁπὶ θυμί
αμ. διὸ καὶ σωλήφθη
σαμ ἀπ ὸ αμτῶ κ ὶ σὺ
μόδριομ ἰῶ λοιμῶμ.

καὶ γὰρ σχῆμα τοῦτο
δικαστηρίου λῶν μόμ.
τὸ δὲ ἀλληθόμ. μαρτύ-
ρομ δύο σ. ὥσθ ὁμοίως
λόγων καὶ ὁμοδόξων
πολλῶν ὄντων ὁμ.
διὸ σιγᾷ· ὁ δὲ ὄγδοος
μόλθομ· ὁρκιζόντος
κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος ἡμᾶς μὴ μόσαι
ζημίαν ὀφείλοντα
τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος· ὁ δὲ ἔνατος
συνῳδὸς τῷ ὀγδόῳ
μάρτυρος ὄλλος· ὁ
ὑπὲρ ἐμοῦ ὀμόσας
τὸν μὲν τοῦ ἀμοῦ καθή-
μενον δικαστὴν ἐπι-
δώσειν τῷ ἐμὰ
παιδὶ οὐδὲν ἧττον
ἐμοῦ· τοῦτο δὲ
ἔνατος. σφόδρα
ἐστὶν ἰδιωτικὴ ὑπό-
θεσις καὶ τὸ λαχθὲν
ἀπαίρομεν διὰ τοῦ πρά-
γματος· ἔπειδὴ γὰρ
εἰσφόρων μὲν ἅπαν-
τες ἀκριβῶς τὸ ῥη-
θὲν ὁμόσαντες
φέρουσιν ἔνιοι δὲ

καὶ γὰρ σχῆμα τοῦτο
δικαστηρίου λῶν μόμ.
τὸ δὲ ἀλληθόμ. μαρτύ-
ρομ δύο σ. ὥσθ ὁμοίως
λόγων καὶ ὁμοδόξων
πολλῶν ὄντων ὁμ.
διὸ σιγᾷ· ὁ δὲ ὄγδοος
μόλθομ· ὁρκιζόντος
κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος ἡμᾶς μὴ μόσαι
ζημίαν ὀφείλοντα
τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος· ὁ δὲ ἔνατος
συνῳδὸς τῷ ὀγδόῳ
μάρτυρος ὄλλος· ὁ
ὑπὲρ ἐμοῦ ὀμόσας
τὸν μὲν τοῦ ἀμοῦ καθή-
μενον δικαστὴν ἐπι-
δώσειν τῷ ἐμὰ
παιδὶ οὐδὲν ἧττον
ἐμοῦ· τοῦτο δὲ
ἔνατος. σφόδρα
ἐστὶν ἰδιωτικὴ ὑπό-
θεσις καὶ τὸ λαχθὲν
ἀπαίρομεν διὰ τοῦ πρά-
γματος· ἔπειδὴ γὰρ
εἰσφόρων μὲν ἅπαν-
τες ἀκριβῶς τὸ ῥη-
θὲν ὁμόσαντες
φέρουσιν ἔνιοι δὲ

τὰ ὧν τὰ σωζόμενα.
τοῦτο καὶ ὑμῖν ἁρμόττει
ὄντως· καίτοι ποίαν
ὑμῶν ἁμαρτίαν αὐτὴν· ὃς
γὰρ ὑμῶν προσδεχόμενος
ἐλπίζει σωθήσεσθαι
αὐτὸν· ἢ ὅτι ὑμῶν ἐστὶν
κἀμοὶ κἀθ' ὑμῶν δικάζειν
ἐμοῦ· καὶ κρεῖττόν
ἐστι τὸ εἰρημένον·
καὶ οὐδὲν ἐμέλησαν
ἢ ὅτι ἀμελοῦσιν· ὃς
ἐξ ἐκείνου· οὐκέτι λοιπὸν
ὑπὲρ ἁμαρτίας· ἀλλ'
οὕτως ὑμῶν ἁμαρτίαν
τὸ εἰρημένον ἐκάμου·
Τίνος δὲ ἕνεκεν καὶ ὁ
χὸ οὕτως ἀπεκρίνα-
το· πάσας αὐτὸν ἀπο-
μαιρεῖν ἁπολογίας·
ὅτι μήτε ἰσχὺς ἐκ
λιμπάνουσα δείκνυσιν
ὅτι αὐτὸς εἰλήχει· ὃς
ὅτι ἐκ δεξιᾶς μὲν ἐκάθη-
το τοῦ πρὸς· καὶ ὅτι
ὧδε ἀπαμβλύνεται
τὴν ὀργὴν· ὁ δὲ
πολλῶν πρὸς αὐτὸν
τὴν συμφορμίαν δηλ
λοῦντος λίαν· διαρ
ρήξας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

τὰ ἱμάτια φησί· τί ὑμῖν
δοκεῖ· οὐ φθάνει τὴν
φθορὰν οἰκεῖν· ἀλλὰ πα-
ρέκειμαι αὐτῷ· ὡς ἐπὶ
τοῦτο ὁμολογημένου μοι
μαρτημάτος καὶ αἵμα
σφάγιόν σοι δίκης ἐκ
καλεῖται· ὅπερ δηλονότι
λίθους ἢ τὰ τοιαῦτα
γραίας ἐζήτουν βάλλειν·
καὶ διάφορα αἰτίαν
ἀπαγορεύσεως
αὐτὸν ἁμαρτίας· παρέσχον
τοῖς αὐτὸν κατάδικον
θοῦσι· καὶ παροικαστὰς
μαρτύρουσι τοὺς ἀπὸ
κροατὰς λόγου τοῦ
μάσιλικούσαντος τῶν
ψευδομαρτύρων· μόνον γὰρ
κατηγορεῖσθαι τοῦ
καὶ ψευδόμενον τῶν
ἀληθομένων
ἰδοὺ νῦν ἐμοὶ ὑμῖν ὁ χό-
θος θανάτου· ἵνα ἀπο-
κατάδικον λαμάνητον·
οὕτως τὸν ἀπολλάττομαι
τὸν αὐτὸν φίλον ἀποθανεῖ-
ραστικὸν ὄντα· ὃς δὲ
ἐκείνοις ὡς ἀδόκητον φα-
σὶν· ὑμῖν ὄχος θανάτου
ἐστίν· αὐτοὶ κατηγορεῖ

τω· αὐτοὶ δικάζομ
τω· αὐτοὶ ἡμφιζόμε
μοι· πάντα αὐτοὶ γμό
μυμοι τότω· πρὸς
Δ ὃ οὐκ ἐμφικαμ τὰ σαμ
παπαίρσμεθομ· ὁτι πολ
λάκις αὐτοὶ σὸ δικάζομ
αλλ· ἀλλα σ δὲ· καὶ δικ
τᾶμ τότω μφρμέθμομ
ὃ μὲν ὑλομ τὸ αὐτὸμ ἀμε
λῆμ καὶ κατα δικάσαι·
καὶ πρὸ λαμβᾶμ καὶ τὴ
ψηλίφομ πρὶ αὐτᾶμ ὃ
μφικᾶμ· καὶ πάντα σ
ὃ ωι σπερ ἀμφιβόλου σ δι ἀ
τοῦ ῥῆξαι τὸμ χ ιτῶμί
σκομ· ὃ σ κατα δικομ
λοι πρὸς ἀμ αμφισβητᾶμ
πρὸς τὸμ ωι λαῖτομ.
ὁ ὕτω σ ἁπάντα ταῖς δικαι
τᾶμ· ὃ ὡς δικείμου γρᾶ
ὁ υδὲν· τοιοῦτομ φαυ
" σίμ· ἀμφὶ τὶ· ἡμιλίων
" ὁ ὗτο σ καὶ κοπωτὸ σ.
" ὃ λκάμσοι πρὸ δοκία
" μυμ αὐτόμ· ἀπὸ δικμο
σίᾶμ μφικλημάτᾶμ· ἀν
μὲ λεῖμ αὐτὸμ ὅτι χει
ρῶμ τῶ· δι ἀπ ἡμὶ
Λ ἄλφα αὐτὸμ ἀμφίλομ·
ὃ μὲ ὑλομ τὸ καὶ τῶν

δόξαμ αὐτοῦ δι αμαρτεῖ·
ὅ ωσπερ γὰρ πολλοὶ ἢ
σαμ λίδι ἀικικοότω
αὐτοῦ· καὶ θαυμάζο
τῶ αὐτὸμ καὶ δικαιομ
τόμυμοι· δι αὐτοῦτο ἐ
σπούδασαμ δι ημοσίαι
καὶ δωρεαὶ πρᾶγμα τα μσφα
γῆμαι αὐτόμ· ὁ δὲ χ
οὐκ δικαίωμ σεμ· ἀμμὰ
τὶ δικεῖμομ πρᾶγμα τα.
ὅ στὶ μὲν τὶ σ ἀλη θεί
ασ σύ ασι μ ἀπαχθεί
σαυτο· ὥ σ τε καὶ τὰ δι
λομ αὐτοῦ γρά ψαι τὸ
θάματομ· καὶ τοῦ μαρ
τί ομ βζ ημιαμ μεμ· ἢ πρὸ
ὃ μὲ ὑλομ τὸ· αὐτὸ ι μὲμ
γὰρ δικαιομ πάντ εἰμὶ
ὑλομ· ὥ σ πάντ ι καὶ
ταῖς χώρ ομ τῶ· αὐτὸ
δὲ· καὶ δι αὐτοῦ μ τοῦ
τομ μὲ μμομ βζ ήλαμ
τῶ· καὶ ὥ σ πρὸ ἐλε
γρᾶμ ὅλαμ μεμ αὐτόμ·
μὶ πρὸ τῶ ὁ λίγα σι μ
ὁ ιρομαῖ οι· καὶ ἀρ
σι μ ὶ μιμοῦμ τῶ πόμμ
καὶ τὸ ἔθμο σ· καὶ ὁ
πρὸ ι δὲ ἀμφίλομ αὐτὸ
τοῦτο γρᾶμ μ· οὗτο ς

καὶ οὗτοι· δημοσίᾳ
σαυρῶσαι αὐτὸν μόνον
δαζομίνας ἑαυτῶν σι
αὐτοῦ τὴν δόξαν. καὶ
τοῦ μαρτίου ἐξόμη·
ὡς ἀπὸ τῆς βόξουσίαν
ἔχομεν ἀφ' αὐτοῦ σάμε
λειμ. ἀλκουσομτί ϐ"
» ὁ σωλάτος· λάμϐδ
» αὐτὸν μὲν σ· καὶ κα
» τὰ τὸ μόνον μὲν ὃν
» κρίναντο αὐτόν· ἀλλὰ δ
κλίνθλον· ἵνα ὡς πα
ρέμοσσ· ὡς τύραν
μοσ· ὡς ασιαστὴς
ἀμιρῆσθαι δόξη· δῆ
αὐτοῦ τοῦ καὶ λκατὰ
αὐτῶν σωσταύρωσαι·
δῆ αὐτοῦ τοῦ καὶ ὀλφρμ·
» μὴ γράφϐ ὅτι οὗτός
» ἐστὶν ὁ ὑασιλεὺς τῶν
» ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐ
» κεῖνος ἔφη· τὰ αὐτὰ
Δὲ πάντα ἐπὶ τοῦ σ
ἀλλήλας φέρϐετο· ὡς
τὸ μὴ δὲ σκιάν τινα
αὐτοῦ σ ἔχειν ἀναισχύν
του ῥῆμα ἀπολογίας·
καὶ ἐπὶ τοῦ ταύρου
δὲ ὁμοίως· τὰ σὺν
μαρτυρα καὶ ἀμφὶ

λαλκαι· μᾶλλον δὲ
μάντα τὴν ἀμίθη
αὐτῶν ἐποίησαν· καὶ ἀ
χλαυσίαν· καὶ τὰ
σκώμματα· καὶ αἱ
λοιδορίαι τὸ αὐτὸ τὸ
τοῦ πάμμϐωλον·
τοιοῦτον μὲν λλά
μι· δι' ὧν ἐπιμυμά
φ· λύται· οὕτως ἐῶν
καὶ ἐν ταύθα σωϐαικ·
οἱ μὲν γὰρ ϐδόκουν με
μικικέναι· οὗτοι μά
ται καὶ λιχμῶθησαν
καὶ ἀπωλόμτο· ὁδὲ
λιττὴν δοκῶν· οὐ
τοσμάματα καὶ ἐγρα
φϐ καὶ ἐν ἱκλοσ καὶ τὰ
ερατος· ἐμὶ δὲ λιτ παν
Τ αχοῦ ϐλιτῶν μὲν μικαὶ·
μὴ δὲ ποτ ταχοῦ τὸ
λιτ ταῖσθαι φέυγομεν·
ἀπὸ ὅσου μὲν ἱκλεμὲν
φέρφυλάμων· λὶτ τα
ϗδ· ὠφέλαμ· καὶ γὰρ
ἐπὶ τῶν θυμουμένων·
δοκῶ μὲν ὁ ποτλὰ ὑ
μῶν ἐκ σϐικρατικὸ
μαι· οὗτος δὲ μάμα ἀ
ἀπὸ μ· ὁ λιττὴν ἐστὶ ἐπὶ
τοῦ χαλκοῦ πάτου

πολλὸν ὁμόλογον καὶ τὸν ὅρκον. διὰ τὸν καλὸν λόγον. μὴ
Δὶ ἀπὸ ταχὺ ζητοῦ τὸν ἀνόμοιον. καὶ γὰρ ὁ πολὺς ὁμοδιαιτήσας τὸν πρόσφατον ἀνόμοιον ἀπεργάζεται. καὶ ὁ πολὺς χρόνος ἀφανίζει τὸν ὅρκον. ὁ δὲ ὀλίγος ἐπιμένει. καὶ ὁ ὅλος θρόμβος ἐπιφέρουσα τὸν μικρὸν σταγόνα. ὁ δὲ πολὺς ὀρθιστὴς. καὶ δοκεῖ μονονουχὶ φιλοσοφεῖν ὁμοίως. οὗτος μιαίνεται μὲν ὑπὸ τοῦ φαύλου. φαύλος δέ. πολλοὶ γὰρ τὸν ἀπὸ τοῦ ὅρκου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀνόμοιον. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ὅρκου οὐδὲν ἧττον ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνόμοιον. καὶ γὰρ ὁ πολὺς ὀρθιστὴς καὶ ὁ πολὺς ὁμοδιαιτήσας τὸν πρόσφατον ἀνόμοιον ἀπεργάζεται

καὶ σφαττόμενος·
καὶ ὁ σὺν ἡμῖν τοῖς
πολίταις τοιοῦτος· τὸ
σῶμεν τὸ μαρμαίρομεν
μον· τοῦτο παρ' ἡμῖν
νίκη· οὐδαμοῦ γὰρ
δρᾶν τὸ καινὸν καὶ
κοσμικὸν
κὸν μὲν· ἀλλὰ πάντα
χοῦ πάσχομεν τὰ κακὰ·
οὕτω καὶ νῦν νίκη λαμ
πρὰν λέγεται· ὁ τὰν πά
χομεν τὸ· τὸ μὲν δρᾶν
τὸν μὲν σφριγῶμεν ὡς θεὸν
ἐμὲ τὸν δὲ εἶκεν ταὶ ὁ
τι θῦ νίκη· καὶ γὰρ
ὁ μαρτία μὴ ἔχει τι ἐξω
θεν τὴν φύσιν· ὃ καὶ
πᾶν μαίνεσθαι κεμέ
νων· οὕτω καὶ φιλο
μάτιαι πρᾶγμα τὸ
πάσχειν τὰ κύματα
δηλοῦσιν· οὕτω καὶ
οἱ ἄγγελοι πάντα ὁμο
κηρύχθησαν καὶ ὅσοι
φανόθησαν καὶ ἅμα
πρὸ τῶν τροπαίων
ἔστησαν· τὴν αὐτοῦ
μενα τούτων μὲν κρα
τοῦμεν· μηδὲ γὰρ
μᾶλλον ἢ αὐτὸ μεῖ
δὲ λάμπειν· οὕτως

πάντων ὁδοιπορούν
των ἐχών· ὡς μὴ δὲ δίκαιον
πολοικῆσαι μὲν ἀμφὶ
ὁμαχόμενον· μόνον μὴ
παραπαίζειν αὐτὸν
ὀξίστιν· καὶ ὑπείκειν·
μᾶλλον δὲ καὶ ἀποφα
νόθην· πολὺ
πλεῖον ἢ τοῦ ἁπτε
σθαι· τὸ δὲ ἑαυτὸν
ἀποθανεῖν· ἢ τοῦ συμπα
χωρεῖν ἑαυτοῖς
ἑαυτόν· μηδὲ ὡς δίκαιον
λάβειν· ὅτι δὲ συμπαθητικὸς
πάντων· ἀμφάπτε
αὐτὸν πάντα καὶ
θαυμάζομεν τῶν ἀν
θρώπων δύναμιν καὶ πρὸ
πάντων λέγειν· ὅτι δὲ
χωρὶς τοῦ συμπαλεῖν
ἑαυτοῖς· οὕτως
ὁ μακάριος ἰωσὴφ ἐν
κηρύχθη· ὡς παρὰ χρῆ
πρὸς πάσχειν μανικῶς·
πάντων ὁμόμοιος πρὸς
πάντων· μετὰ γὰρ
ὁ ἀδελφὸς καὶ μᾶλλον
πάντων· τὸ μόνον οὐ λέγειν
ὁμοπαθῆσαι· ἀλλὰ
πῶς παρ' οὕτως ἐκφρά
νθην· μὴ γάρμοι τὸ
δωμα τήριον ὁ πάντ

ὡς ἱκνοῦ. μὴ δὲ τὰ ὦτα
σι λαῖς ἐμ θαδίαρι μῦ
δικεῖ μὴ λάβ. ἀμμὰ τὶς
ὁμ ικλῆσ. πὶ σὸ λίπ
πληθεῖσ. πὶ σὸ δμάθυ
μίαν. πὶ σὸ δμ λὶδομ λῖ.
δικεῖ μὴ μὲν μὲν γὰρ. οὐ μό
μομ τοῦ δικαίου. ἀλλὰ δ
δὲ τοῦ οἰκέου ἰσχυσ
κρατῆσαι πάνθοισ.
οὗτοσ δὲ. καὶ ἀντὶ σ
καὶ τοῦ μοσιλίμαποσ τγ
του πορι φόμβο τοῦ
χαμβοῦ. εἰ δὲ μοῦ
λφ. αὐτῶ μάϊκου σομ τῶ
ῥιμάτων. καὶ ὁ τφπῶσ
λὶ π πιμέ δμι σὶ τὰ
ῥίμαται. φσὶ γὰρ λὶ
μὶ μῶ δὲ ξ΄ παῖ δαι δ
ιερᾶι ομ δμ πωαί ζειμ
λὶμὶμ. οὐχ οὗτόσ σ δμέ
παιζ δμ αὐθμί αι καὶ τα
λαί πορ β. ἀλλ ὁ δι αὐ
λο σσ ὁ φῶν. ὁ τι δὲ
μασι καται κλάσαι
τὸ μ ἀδάμαν τα. οὐχ οὗ
το σ φσὶ γὰρ σοι παῖ
δαι διερᾶι ομ δ πι ωυμά
ομ τα. ἀλλ ὁ πομ ηρὸσ
δαί μων ὁ τὴν ψυκάθαρ
τομ ἀάλ ηθ αμ δμ σὸν δμ

θῆσ. δικ φμόσ σοι δμό
παιζ δ. τὶ ὁῦν ὁ ἰω
λίφ. σὶ γᾶ. καὶ οὕτω
κατα κρίμ θαι. καθά
περ καὶ ὀχ. πάντα
γὰρ δικεῖ μαι. τύπτοι τγ
του. καὶ ὁ μὲν μὴ ὧν δμ
δουμοῖσ. λὶδ δ μ ασι
λεῦσι. καὶ τί τοῦτο.
ὁ μὲν μὴ γὰρ λὶῶ ἀφαμῦ
νόμ ο σι καὶ ἀφαμί που
παν τὸ σ λαμπρόν δ
ρο σ. καὶ δμ ἀμύ σφ εύ
μασμ. λὶδ δ. δουμέ του
παν τὸ σ ἀνθμέ πτερῦ
δ δικ το. δμ ασι λι
κοῖσ θαλάμοισ δια
τρίπουσα. οὐκ ὀμ
τὰ δ δμ δὲ μόμ ομ τλὶμμι
κλωσὶ καὶ τὴν λῖπ ταμ
ἀτιμ ί δ δμ. ἀμμὰ καὶ αὐ
τὼ αὐτοῦ τοῦ ὑδλοισ.
τὶ σ γὰρ ὁ πορ λιν δ λλη
σὶν ἐ ποίησ ομ. ὁ δὲ
σμέ πτησ. ἀλλ οὐχ λὶ
ασι λίσ. ὁ μὲν μὴ γὰρ ὁ
σπούδαζ δ δ ἀπτὴ
ρεῖμ τὴν σοφ ροσύν κ.
λὶ δὲ ἀφελέσθαι. τὶ σ
ὁῦν ὁ τοίησ ὧν ὁ πορ λὶ
νδλλησ ὧν. ὁ κακόσ

+ λόγος π̄ε +

+ τὸ τί ἐστι πίστις εἰς τὸ πρόσωπον ἀντ̄ῦ. καὶ εἰκολάφισαν αὐτόν. οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν χ̄ε τίς ἐστιν ὁ παίσας σε :-

Διατί ταῦτα ὁ τοιοῦτος ἁμαρτεῖν μέλλοντα. τί σχρείαν τῆς κοσμικῆς διδασκαλίας· ἵνα μάθῃς αὐτοῦ μὲν τὸ μὴ κόλαφον πρόσωπον διὰ πάντων· καὶ ὅτι καὶ θάνατον θεράπευσεν ἀρρήτως. οὕτω τῶν ἑαυτοῦ ὀμμάτων ἐκμωντο παρ οἰμίαν. καὶ τῆς σμάνιας ὀμφορῶντο· ὀρτὴν πάντων τοιούμενοι καὶ μὴ θέλοντος ὁπλόμ τος. καὶ τὸν φοινικοῦν αὐτὸν ὀμδείκνυμενοι τρόπον· σὺ δὲ μὴ θάνατον τῶν μαθητῶν τῶν τῆς φιλοσοφίας· μὴ θέλοντος αὐτὰ ἀκρι μάσας ἀπαμβλύνουσιν· ὁ ὑμῶν τὸ φιλάληθος αὐτοῦ μὴ θέλοντος δηλαδεί κνυται· ὅτι τὰ δοκοῦ

παυθῶμ. ἵνα καὶ ὡς δρᾶσασαι· ἀδύνατον ὅτι ὁ παυθῶμ· οὐκοῦν οὗτος ὁ μὴ θέλων κωφός· τὰ αὐτὸ ὢν ἀδόκ τῶ. τῶν λόγων δὲ ἀκούσομ τῶν μὴ λόντων· τῶν δὲ διὰ τοῦ παύχμ καὶ κωφός· ὅτε ἐμὲ μὲν φύγε μὴν· τῶν δὲ τοῦ δρᾶν καὶ κωφός· οὕτω γὰρ ὃ τὸν παρόντα μὲν ὁλ μὴ δὲ ἀπραγμοσύ μὴν ἀπαθίας· τὸν δὲ λίαν ἰσχίας ζηλοῦ σθαι· καὶ τῶν μὴ λόντων ζόμ θα ἀγαθῶν·

χάρ τι καὶ φι λαν τοῦ κυ ἡμῶν ἰῦ χυ· ᾧ δόξα καὶ τὸ κρά τος· σὺν τῷ πρ̄ι καὶ τῷ παναγί ῳ πν̄ι· ἵνα τοῦ ἁμῶμεν· ἀμήν :

τ̄ ϕύλλα, γ̄ :+

ταῦ ζμαι ὁ πρ εἰδ ιᾶσαι.
ὀζ μ ρῶν ται μετὰ ἀλλ ι
θείασ ἀπ ασ ιν. οὐδ ὲν μ
ἀπ ο κρ ὺ πτ ό μεν οι οὐ
δ ὲ ὁ πα ι χν ό μεν οι.
ἀμ μᾶ ι δὲ ἀ ι δ όζ αν λ ιμ ρ ύ
μεν οι μ εγ ί σ ιν ὡ σ π ερ
ὅ ιν ω κα ὶ ἡμ. τὸ τὸ ν δ ὲ
σπ ό τ ιν ω τ ῶν οἰ κ ου
μεν ιν ἐπ ερ λ ιμ ῶ μ
τοι αὐ τ ου πα σ άχ ο μ τα ι
ἀμ ά χ εσ θ αι. τ οῦ τ ο δ
λ ιν ὰ υ τ οῦ ι κ π δ ὸ ν μ ο ί αν
ὁδ ᾷ κ μ υ τ ὴ ν ἄ φ α τ ο ν μ.
κα ὶ τ ὴ ν τ ο ῦ μ ε ρ ί α ν ὁ
κ ᾴ μ α μ τ ὴ ν ἀ σ ύ γ κ ρ ι
τ ο ν. ὁ ἱ τ α ῦ τ α ι ς τ ὸ μ ε ῖ ν
ᾗ σ τ ὸ ν μ ὁ ύ τ ω σ λ ὶ μ ε ν ρ μ
κα ὶ π ρ ᾶ ο ν. λ ε α ι π ο ι ᾶ ν
τ ο ν κ α τ ὸ ν ι ᾶ δ ο μ τ ο ν ὃ ῖ
α ν λ ε α ὶ μ ὲ ν ο μ τ ο ν ἁ ρ μ ί ο ν
π ο ι ῆ σ α ι ἱ κ α ν ὰ λ ί ῶ ν.
ὁ υ δ ὲ ν μ ὲ ρ ὁ ύ τ ε α ὐ τ ὸ σ
ὁ μ ὸ ρ μ ι π ο ν μ ὶ λ ι μ ε ν ρ ό τ η
τ ο σ ὁ ύ τ ε α ὐ τ ὸ ι ὑ μ ρ
ε σ σ ι κ α ὶ α ὐ τ η μ ᾴ σ α ν. ἀ λ
ὰ μ ὴ δ τ ο ί ω ν δ ὲ ἀ μ ὸ ρ ὸ
μ ο ν. ὁ λ ι ν θ ᾴ μ α σ τ α ι ἰ δ ο ῦ
κ α ὶ ὁ π ρ ο φ λ ί π τ η σ ι ν ὁ λ
ί α σ τ ὸ ρ ο υ λ ᾴ β μ ὁ ύ τ ω σ
π ρ α μ α φ ο μ ᾶ μ. κ α ὶ

ὁ μ ὶ ρ λ ί μ α σ ι. π ᾶ σ α ν
π α ύ π τ η ν ὁ μ φ ᾴ μ α ο μ
π τ η ν ὑ μ ρ ι μ. ὁ μ τ ρ ό π ο
γ ὰ ρ ὁ κ α λ ί σ ο μ τ α ι π ο λ
λ ο ὶ δ ω ι ὰ δ ᾳ κ. ὁ ύ τ ω σ
ἀ δ ο ζ λ ί σ ᾳ ἀ π ὸ ἀ μ ᾶ μ τ ὸ
Ε ἶ δ ό σ ο υ. κ α ὶ λ ὶ δ ό ζ ω
σ ο υ ἀ π ὸ τ ὴ φ μ ᾴ α ο μ.
π ὶ γ ὰ ρ π ᾶ σ ὑ μ ρ φ α σ ὸ
κ ε ῖ μ ε ν ἰ σ ο μ ο ρ μ ο ι τ ᾴ μ.
ᾗ σ τ ὸ π ρ ό σ φ α π ο μ ὸ κ ᾳ
μ ο. ὁ λ ι ν θ ᾴ μ α σ τ α ι ἰ δ ο ῦ
σ α λ ὶ δ ᾶ σ η. ὁ δ ω ι α ρ ο ῦ
δ ᾶ σ α ν ᾴ μ ε ν ο σ ὁ λ ί μ ι ©
τ ὰ σ α ὐ κ τ ῖ μ α σ α ὐ τ ὸ
α ρ θ ί θ μ. ὁ μ ὸ π τ υ ο μ Ϛ
ὁ ρ ρ ᾴ ω ι ζ ο μ. κ α ὶ ὁ δ π ι
τ ῆ σ ι κ ὸ φ λ λ ὶ ὸ ἴ δ υ π τ ο.
ὁ μ φ ο ρ ό υ μ ε ν ο ι μ ε τ ὰ
π ᾶ σ ι ν ὁ δ α τ ὴ λ ᾴ α σ. τ ῆ ς
ἑ α υ τ ῶ μ α μ ί α σ. κ α ὶ
γ ὰ ρ π λ η ρ ᾶ σ τ α ὶ σ π α
σ ῶ μ ὑ μ ρ ι α ι κ ὸ ν τ ᾴ ρ α σ
ὁ μ ᾴ ζ ε ι μ ο μ. κ ο λ α φ ί ζ ῶ
τ ὸ ν. ῥ α π ί ζ ο μ τ ε σ. Ϛ
π α ῖ σ π λ η γ α ῖ σ τ α ύ τ α ι ς.
τ ὴ ν ἀ π ὸ τ ο ῦ π τ ύ ε ι ν
π ρ ο σ ᾴ θ η σ α ν ὑ μ ρ ι μ. Ϛ
ῥ λ ί μ α σ τ α π ᾴ μ μ. π ο λ
λ ὶ ὸ ζ μ ο μ τ α ι κ α ὶ π ο
δ ᾶ σ ὁ φ ᾴ μ ο μ τ ο μ ᾴ ο μ

θλάματα· τὰ παύθη·
τὰς λοιδορίας· τὰς
ὕβρεις· τὰ σκώμματα·
καὶ μὴ ὡς ὑβρι(σ)θ(ε)ὶς ὑβρι-
σθῆναι παρὰ τοῦ. τὸν
ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἀπὸ
ρρημένων· μὴ δὲ ὃ σὺ μὴ
θέλεις παθεῖν μὴ ποίει ἄλ-
λοις· πρὸς χάριν ὑπόμνη-
σις καὶ παραι-
νέσεως φερομένους δὲ
Προσέτι καθάπτεται τῶν
ἀνελευθέρων· καὶ πορ-
νικῶν ἀνθρώπων καὶ
δούλων τοιούτων
τῶν παρόντων ἡδονῶν
ἕνεκα πάντα ποιούν-
των ἃ δεῖ καὶ μὴ δεῖ
τὸ δὲ πρὸς τοῦ παρόντος
ἀνθρώπου τοῦ ἐπιτιμω-
μένου ἐπὶ τούτοις
ἐστὶν ὅτι καὶ ἐν τοῖς
ἐπιτιμωμένοις ἐστὶ
καὶ ἐν τοῖς ἐπαινου-
μένοις· ἐπαινεῖται
γὰρ ὅτι ἐν τοῖς ἐπιτι-
μωμένοις ἐστὶ καὶ
ἐν τοῖς ἐπαινουμένοις
Ἀνδρικὸς καὶ σπουδαῖος
ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ

» σθ ποιᾷ· τότθ ἤρξαν
» τοι καταθθμαπίζειμ
» καὶ ὁμμύφμ. ὅτι ὁυκοῖ
» δαν τὸμ ἄμ̄ον· ϗαὶ ἀλλθ́
» ωσ ἀλθικτωρ ὀθφ ἀφμίη
» σθ· ϗαὶ θμωλίοαλιὸπθ́
» τρρσ τοῦρ ἰμματοσ τᾷθ́
» ἰῡ̄ ϝρμικόποσ· ὅτι πρὶμ
» ἀλθίκτορ αν φοφμίσαι.
» τρὶσ ἀπωαρμίσιμεθ·
» καὶ ὀζθλθωμ̓ ὀζωθίκραν
» σθ ποικρῶσ· ὡσ καὶ
Ν ῶμιϗαὶ παραδόζωμπρλ
γμάτων· ὁ τθ μθμικαν
τϝόμθμομᾷδθ τὸμ δ
δάσκαλομμόμομόὑτως
ὀζθθμ. ὡσ καὶ τιὼμά
χαιραμ σωάσασθαι ς
δικαίταιτὸ ὡτίον· ὁ
τθ δὲ μᾶλλομ ἁραν
κτίσαι ϝικὸσ ἰῶν· καὶ
πυρροθίμαι ϗαὶ ὀκ
καυθίμαι λοιδοριῶμ
τοιόὑτωμ ἀκούομται.
τότθ ὀζαρμοσ γίνεται·
τίμα γὰρ ὁυκ ἂμ ὀζίᾳ
τομ ϝᾶσμειαμ τὰ τό
τθ γμόμθμα· ἀλλ̓ ὁ
μωσ ὁμαθητὴσ ἰσῶ
τοῦ δθοισ καταμαν
θάϛ· ὁυμόμομ ὁυκθμ

δίκμυται ἁραμάκτη
σιμ. ἀλλὰ ϗαὶ ἀρμεῖται·
ϗαὶ κορασίου ταλαι
πώρου καὶ ἀνδρὸσ ὁ
ἀπειλῶμ. ὁυ φόρϝ·
καὶ ὁυδὲ ἁπαξ μό
μομ· ἀλλὰ ϗαὶ δεύτερο
ϗαὶ τρίτομ ἁρμᾶται·
ϗαὶ ὁμ χρόμῳ μαχεῖ·
ϗαὶ ὁὗτθ ὁπὶ δίκαστ̄.
ὀζωϝὰρ λῶμ· ὀζθλθόμ
ταϝὰρ αὐτὸμ ϝᾶστὸμ
τωμλῶμ αἱρᾶτκσαμ.
καὶ ὁὗτθ λίσθθται χθ́
ωσ τοῦ πτόματοσ·
καὶ τοῦτο ὁλουκαὸ
φ̄ν· ὁτι ὁμ ὁμβλομᾷσ
αὐτὸμ ὀχ̄· δεικμὺσ
ὁτι ὁυμόμομ λίρμκσαν
το. ἀλλ̓ ὁυδὲ ἁμθμλί
θλιόϊκομ ὁμ· ϗαὶ ταῦ
ταῦ τοῦ ἀμβικτρυόμ
φωμλίσαμτοσ· ἀμφὶ
θλιθθτὴσ τοῦ δι δα
σκάλουπαμμ ἰῶσ
μμλίσθωσ· καὶ τὸ
μόμμα αὐτῶ ϝάρμε
ἀμτὶ φωμλίσ· ὁὕτω
ωσ ρι θλιὸσ λῶμ· ὁ δὲ
μάρκοσ φ̄ν· ὁτθ μὲμ
ἁπαξ λίρμλίσαντο. τό

τὸ πρῶτον σφόδρα μη
δὲν ὀλιγοκτρυόμενον. Ὁ
τὸ δὲ τρίτον. τὸ τε
τράτον. ἀκριβέστε
ρον βεβρυμένος. τὸ
τὸ μήκιστον τοῦ διδα
σκάλου. καὶ τελευτᾶ
τὸν πάντων ἀκμάζειν. Ὃ
τὸν σφόδρα αὐτὸν μὲν
πονηθυμηκέναι τῷ
διδασκάλῳ. καὶ πάντα πάν
ἑαυτοῦ τοῦ διδασκά
λου μανθάνον. καὶ γὰρ
φοιτητὴς λίαν ἐστὶ.
ὀλιγομάμαν αὐτῆς
αὐτὸν βικολαφᾶν. ὅτι
ὑμόμορον οὐκ ἔκρυβε
τὸ βλάπτον μαντοῦ
διδασκάλου. ἀμφὶ δὲ Ὃ
τὸν ἄλλον μαθητὴν
ερμαπολίμβανεν αὐτὸ
τοῦτο: τὸν μαθητὴν
ἅμα. πῶς οὖν ἀλλὰ
θὲς τὸν εἰρημένον. τοῦ
μὲν μανθάνουλάβρ
τος ὅτι ἅπτεσθαι. ἀμελῶν
λάβοσι. ὅτι πρὶν ἀν
βίκτορα φαφῆναι τρὶς
ἀπαρνήσηται με. τοῦ δὲ
πάρκου. μετὰ τὸ τρίτο
λάβρητος. ὅτι οὐκ δὲν

τὸ τρουὰμβίκτορ ὁ φό
μηος. σφόδρα μὲν
Ὁ ὢν καὶ ἀλληθὲς καὶ σύμ
φωνον. ὅτι εἰδὴ γὰρ κα
θὸ καὶ πλωὰ γνῶν. Ὃ
τρίτον καὶ τέταρτον
φωνῆεν θὲ ὁ ἀλλὰ
κτρυόμ. δηλαδὴ ὁμάρ
κος. ὅτι οὐδὲ λίφαφη
αὐτὸν βαπτίζειν καὶ ἁσ
μενίζειν γάρ. τοῦτο
ϑη. ὡς τὸ ἀμφότερα
ἀμνοῖ. πρὶν μὴ γὰρ τὴν
μίαν ἀφῶν ἁπαρτίσῃ
τὸν ἀλλὰ κτρυόμαι. Τρί
τον λίφμήσατο. καὶ οὐ
δὲ ἀπὸ τοῦ χῦ τὸς αὐ
τὸν ἁρτίας ἀμαμμηκλῆς.
κλαῦσαι βόλμα φαν
μβρὸς. μὲν καπνὸν ρη
θῆναι ἀπὸ τὸν δαικρύων.
ἀμφὶ βλῆθὲν μὲν βόὸ
» κλαυσὲ πικρὸς. Ὃ
» γρομένμηος φωνὴν μὲ
» ρας. ἀρυσὶ τὸν μῆ ἀπὸ
» τοῦ καὶ ἀφαιβωὶ τὸν
» πλάτον. ὅπειδὴ γὰρ
λίπον οὐλον τὸ αὐτὸν ἀμβ
λεῖν. αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχν
ομδ' ἀντὶ πὸ βορτὸν. Ἐ
πὶ τὸν μῆβρομένα ἄρασι.

Cὐδέμοι σκόπος ἦσαν
σωληφάθηι τὸ πρᾶγμα.
ἀσυμβόρτιλήμβανό
σθαι· οὕτω γὰρ ἂν αὐτῆ
πρόδηλα τὰ τοῦτο.
" τότε ἰδὼν μὲ οὐδεὶς
" ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μ
" ὅτι κατεκρίθη. μὲ
" ταμελήθησ. ἀπὸ
" πρωΐθ τὰ τριάκοντ
" τὰ ἀργύρια· τοῦτο
καὶ ἐκέμου καὶ τοῦτο
γίνεται κατηγορία·
τοῦ μὲν. οὐχ ὅτι μὲ
μελήθη. ἀλλ' ὅτι ὁ δὲ
καὶ μεμαθήκασ· καὶ ἀν
τοι καταίκριτοσ γὰρ
μὲν· ὅτι γὰρ παρέδω
κεν. αὐτὸσ ὡμολόγη
σε· τῶν μὲν δὲ. ὅτι κύριοι
ὁμτὲσ τοῦ μεταμοῆσαι
καὶ μεταθέσθαι. οὐ μὲ.
πλοήσασ· σκόπ
Δὸσ τότε μεταμεληθῆται·
ὅτε· ἀπολιπτίσθη καὶ
πλοσ ἐβραυμὴ ἁμαρ
τία τοιοῦτοσ γὰρ ὁδὴ
ἀπολέσ· οὐκ ἀφίλησι
τὸσ μὴ μὴ φέρεται· ἰ
δεῖν πρὸ τούτου τὸ καὶ
κὸν. ἵνα μὴ μεταμοή

σηι ἀλλοίοσ· προσαύτα
γῶν λάρμοσ τοῦ χῦ·
οὐκ ἐθεάσω θη· ὅπει
δὴ δὲ ἀπηρτίσθη τὸ
πλημμέλημα. τότε
ἐπεξῆλθεν αὐτῶν ἡμε
τάμοια· καὶ οὐδὲ τό
τε χρησίμωσ· τὸ μὲν
γὰρ καταμᾶσθαι καὶ τὸ
ρίπτειν τὰ ἀργύρια· καὶ
τὸ μὴ ἀξιοῦσθαι τὸν
δῆμον τὸ μιουδαϊκὸν.
πάντα δόσιν δικταί·
τὸ δὲ ἀπάγξασθαι. τοῦ
το πάντα σύμφωνον
καὶ τῶν μικρῶν δαίμον
ὅρων· προδηλότατ
αὐτὸν τὸν ἐπιμεταμοίασ.
ἵνα μὴ δὲ μὴ τὰ δικ
καιώσηται· καὶ πα
μάτων αἰχίστων καὶ κα
τεδίκασε πᾶσι μᾶλλον
σαν· αὐτὸν ἀποκλῆται·
Cὐδέμοι σκόπος ἦσαν τα
χόθεν τὴν ἀλήθειαν
ζητοῦσαν. καὶ δὴ
ὧν οἱ ἔνοχοι καὶ τοι
οὗτοι καὶ πάσχουσι· καὶ
γὰρ καὶ ἀντὶ κ τοῦ πρω
δότου δηλότητι· τῶν
κατακριμάτων αὐτὸν

ἀποῤῥάπτῃ τὰ σάρκα
τα· καὶ οὐκ ἀφίλησιν
αὐτὸ ἰσοῦ δὲ σὺ κιάμτι
μαι ἁμαι σχὼ τοῦ γρῶν
ἀποκολλᾶσ ἄχειν· τί
γὰρ ἂν ἄχρι ὧν εἰ ποιήθ
κῆμοι· ὁ τὰν ὁ ποῤῥδό
τιλο τοι αὐτα καὶ δὲ αν
τοῦ τλιφι ζόμενος
φάμλι ται· ἰδοὺ μὲν
δὲ καὶ τὰ ῥλίματα.
» ἀϐ κ· ἀποάῤῥθλθ τὰ
» τριακόντα ἀργύρια
» τοῖς ἀρχιερεῦσι. καὶ
» λέγε· λίμεαρ τομ παρα·
» δοὺς αἷμα αὐθῶομ· οἱ
» δὲ εἶπαν· τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ ὄψῃ· καὶ ῥί
» ψας τὰ ἀργύρια εἰς
» τὸ μναῦμ. ἀνεχώρησε·
» καὶ ἀπελθὼν ἀπήγ
» ξατο· οὐδὲ γὰρ ἀμλί
» μφκθ τὸ σωειδὸς
» μαπίζομ αὐτόμ·

C ικόσειδημοι καὶ τὸC
ἰουδαίους τὸ αὐτὸ πάν
χομ τας· καὶ γὰρ καὶ
οὗτοι· ἀφ ὧμ ἐπαυθομ
όφ ἁλομ τῶ διορθω
θῆναι· οὐ πρόσκτρομ
ἰσραήλται· ὅσα σὰμ τὴμ

ἁμαρτίαμ πολὺ μᾶλλον
σιμ· λίμεσμ γὰρ τὸ τοῦ
πολλίμρο τὸ ἁμαρτία.
πρὸ δοσίαν γὰρ λίῶ· ἢ δὲ
δικάμα μὸ οὐ δλπω· ὁ τε
δὲ λεὰι δικάμοι ἀπολίτι
σαμ καὶ προσλίμασαν
αὐτὸμ. Τότε καὶ αὐτοὶ
ταρά τομ ταμ· μῶμ μὲμ
» λάγμτω· μὴ μράφθ
» οὗτός σὰτιμὸ μασι λάσ
» τῶμ ἰουδαίωμ· καί τοι
» τί δὲ δίκαιτε· τί θορυ
» ϐάλε· μ δικροῦσά μαν
» τοσὸ ὠλαρ οὖ προσλη
» λαμέμου· μῶ δὲ φυ
» λάτ τουσιμ αὐτὸμ. λέγ
» μτω αὐτῶ ὁ ἰμαθλ
» τὰ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σὺ
» σιμ ὁ τιάμ ἀπὸ τοῦ
» μικρῶμ· καὶ ἐστε λὲ
» σχάτη ἀπολάμι. χάρ
» τὴς προφήτης· Καὶ
M λαϐὼμ τὰ τριάκοντα
ἀργύρια τὴμ τιμὴ ἀπ τοῦ
δὲ ἐνρούσιμ. οἱ μὲν δὲ
αὖται τολμήσαμτε
καταχθόνιο σαυτό·
ὁ δὲ κορυφαῖος. καὶ

τρίτον αὐτὸν μὴ ἁρμόσαν
το. κορασίου μὴ φθορᾶ
ἀνειλίω· ἀλλ' ὁ πορ
νεύσας. ἵνα ἀπ' αὐτοῦ μὴ
λοιπὸν· ὅτι γὰρ οὐδὲ
σαν παραμοιχαὶ τὸ
πρᾶγμα. δίκην δὲ ἂν
ἁλῶναι οὐ φασιν· οὐκοῦν
C αὐτὸ οἱ φιλάργυροι·
ἁρμοσάσθω τὸν ἑαυτῆς
δικεῖνος· πῶς καὶ τοῦ
χρυσίου δώσω.
καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἀφ'
γάσατο· καὶ τὴν τυχὴν
ἀποβαλὼν τὴν ἑαυτοῦ·
τοιαύτην τὴν φιλαργυ
ρίας λιτυραμμίς· οὐ
τοῦ ἀργυρίου ἀνωφελὲς
τος· οὐ τὴν παρούσης
βοσκός· οὐ τὴν μελλού
σης· ἀλλὰ πάντα αὐ
θρώπινα ταῦτα· ἵνα
δόξαν λάβωμεν μείζο
νος ἐν παρ' αὐτοῖς δικέι
μοις· οὕτως ἀνωλίγ
ωρητο· ἀλλ' ὁ πορνεύσ
ας τὸ πρᾶξαι· τὸ
τὸ τὴν ἀδιαιρέτων οἰ·
Ὁ ἐραστὴν καὶ τούτοις
τοῦτο οὐκ ἐθέλουσαν
ἁγαλλιάσασθαι σοφῶς ἑρ

τοῦτο λυμήνατος·
ἀλλὰ λάβρυτας· οὐ φό
τει· ὁ καὶ αὐτὸ μάγλα
λίων αὐτὸν μάκλημα·
τοῦτο γὰρ μαρτυρού
των μὲν ἀπὸ τῆς τὸ λυμή
καὶ τῆς παραμοιχείας ὑ
πὸ δὲ τοῦ πάθους σω
φθυόμενον. καὶ οὐ
κ ἐθέλουσαν ἀπὸ
χωθαι τῆς σαυτοῦ
κλῖσ ἀρχείρίσασθαι·
ἀλλὰ πωλωσυμένης
ἁρμόσας παραπαιδά
σιαπι· πορνία ἄλλο
τας ἑαυτοῖς ἀνοήτους·
Ε ἐμὲ γὰρ μετὰ τὸν μαν
ερὸν ταῦτα ἐλάθετο· Ϛ
τὸ ἁμαρτεῖν αὐτὸν·
μάμαν μὲν· οὐδὲ τὸ
τὸ λόγον ἔχειν τὸ λυ
μαινόμενον· πλὴν· ἀλλ' οὐ
χ' οὕτως αὐτοῖς κατὰ
κριμα· μᾶλλον δὲ ὅτι πα
ρ' ἐμοῦ αὐτὸν μάχονται·
καὶ κύριοι ὁμνύουσι εἶ
ναι· πῶς δύνασθε ταῦ
τα λέγειν· ἵνα γὰρ ἀπω
λοίμην αὐτῆς· καὶ τὴν ῥί
ζαν ἐμοῦ γάμοις πο
λιᾶται· πῶς καὶ τὴν

τρόπον δὲ τὸν περὶ τὸν περὶ
δότειν ὅλον τὸ ἅγιον πνεῦμα φθορᾶς. συγχω-
ρεῖ δ'. δυσὶ μέρεσι δὲ τῆς χριστοκτονί-
ας ἀπαλλάττεται ἀφθαρσίαν. οἱ δὲ
καὶ ὁπλισάμενοι τοῦτο τὸ μίασμα περ-
δόσιαν. τὸν αὐτὸν προσθήκην. τί γὰρ
ἐκόλυσε μὴ τὸν ὅμοιον εἰκεῖνα σὺν ὅτε
ἀπολιμαίνεται τοῦτο τὸ μίασμα σ. μὴν δὲ
τοῦ μαρτύρου βραβεῖον. προστιθέντων
τῶν φαύλων. καὶ παν-
τὸς οὖν διαφθορεῖς
καὶ ἀφῶν λάρυσιν. ἀν-
θρώποις ἐμπαλίκοις
τῶν αὐτοῖς καὶ κοῖς.
καὶ γὰρ μετὰ ταῦτα
ἐκπορθήσαντος τοῦ
πολέμου. τὸν λαὸν
ὅλον τὸ ἀφθαρμαλ
λον. ἐν τῷ μὴ· καὶ τὸν
μὲν λιπολώμυρίοις ἀν
κλίμασιν ἁλόντα. ἀ
θῶν ἀποφαίνουσι·
τὸν δὲ χῦ τὸν οὐδὲν

Ὁ ἰούδας· ὡς εἶδεν ἁμό-
μηταν ὁμῶν καὶ ὁ υ
κάμφορέων ἐδέξαν
τὰ ἀργύρια. ἔρριψεν
αὐτὰ εἰς τὸν ναόν. καὶ
ἀπελθὼν ἀπήγξα
το· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
λαβόντα τὰ ἀργύρια.
ἔφασν· οὐκ ἔξεστιν βα-
λεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν.
ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι·
καὶ συμβούλιον λαβό-
ντες. ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέ-
ως εἰς ταφὴν τοῖς
ξένοις· διὸ ἐκλήθη
ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς
αἵματος. ἕως τῆς σή-
μερον· τότε ἐπλη-
ρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερε-
μίου τοῦ προφήτου
λέγοντος· καὶ ἔλαβο-
ν τὰ τριάκοντα ἀργύ-
ρια τιμὴν τιμηθέντος οὗ
ἐτιμήσαντο· καὶ ἔδω-
καν αὐτὰ εἰς τὸν ἀ
γρὸν τοῦ κεραμέως.
καθὰ συνέταξέν μοι κύ-

Ε Τῶν ἀπὸ πλεονεξίας ἐλεοῦντ· ιζ· Ὁ βέλτιον μὴ δοῦναι· ἢ εἰκ τοιούτων τρέφειν τὸν χν· Ἐνῶι καὶ κατὰ ἐπικόπων·

Εἰδὼς ἀμφότερα καὶ κρίνοντας ὑπὸ τοῦ σωτῆρος; ἐκεῖνος γὰρ εἶδεν ὅτι τὸν φόνον εἶπεν. οὐκ οὖν ἐστὶ τὸν κόραν· ἀλλ' εἶπε τὸν ἄνδρα ὃς τοῖς ἔθνεσι· φίλος δὲ καὶ τοῦτο ἀληθὲς τῶν ἀπὸ πλεονεξίας ἐλεούντων· ὁ βέλτιον μὴ δοῦναι· ἢ εἰκ τοιούτων τρέφειν τὸν χν· Ἐνῶι καὶ κατὰ ἐπικόπων·

Ε Εἰδὼς ἀμφότερα καὶ κρίνοντας ὑπὸ τοῦ σωτῆρος; ἐκεῖνος γὰρ εἶδεν ὅτι τὸν φόνον εἶπεν. οὐκ οὖν ἐστὶ τὸν κόραν· ἀλλ' εἶπε τὸν ἄνδρα ὃς τοῖς ἔθνεσι· φίλος δὲ καὶ τοῦτο ἀληθὲς τῶν ἀπὸ πλεονεξίας ἐλεούντων· ὁ βέλτιον μὴ δοῦναι· ἢ εἰκ τοιούτων τρέφειν τὸν χν· Ἐνῶι καὶ κατὰ ἐπικόπων·

Ε Εἰδὼς ἀμφότερα καὶ κρίνοντας ὑπὸ τοῦ σωτῆρος; ἐκεῖνος γὰρ εἶδεν ὅτι τὸν φόνον εἶπεν. οὐκ οὖν ἐστὶ τὸν κόραν· ἀλλ' εἶπε τὸν ἄνδρα ὃς τοῖς ἔθνεσι· φίλος δὲ καὶ τοῦτο ἀληθὲς τῶν ἀπὸ πλεονεξίας ἐλεούντων· ὁ βέλτιον μὴ δοῦναι· ἢ εἰκ τοιούτων τρέφειν τὸν χν· Ἐνῶι καὶ κατὰ ἐπικόπων·

Β ούλεται χρ̃ πολλὰ μὲν βιάζεσθαι τρέφεσθαι· οὐδ' ἔχεται λοιπὸν τὴν τροφήν· τί τὸ μὲν δικαστήριον ὑμῶν ἔστι. ἀλλ' αὐτὰρ ταῦτ' ἐρεῖ φασι καὶ προσάψασθαι αὐτῶ· μᾶλλον μὲν ἵνα μὴ τὸν κόμβον τοῦτον διορύττω· ἵνα δὲ μὴ τὸν ἱμάντα τοῦτον λύσω· καὶ ταῦτα ἐπὶ τῆς σφραγῖδος· ὁ μὲν κλέπτων σφραγῖδα ἢ βόμβυκα καὶ μὲν δὴ καὶ αὐτῶ τοῦτο ἁρμόττει· ἐπὶ δὲ τοῖς ἀνδραπόδοις· ἐπὶ δὲ τοῖς ἱματίοις· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις σκεύεσιν· εἰ πὸ

Γ άρμοι· ἔτι μᾶλλον ἔστι δύο· τὸ μὲν βεβιασμένον, τὸ δὲ ἐκ μὴ ἐπιτηδείου ἔχειν· ἔστι τοῦτο· ἔτι τοῦτο μὲν ἔστι δύο ἀποδύσασθαι περιβολὰς τὸν μανδύαν· ἆρα οὐκ ἐδίκησας; πάνυ γε· οὐδὲν ἔλαβον· ἔτι δὲ ὁ πορθήσας ἐκ τῆς οἰκίας ἀπῆλθεν· ἐδίκησας οὐκ ἐβιάσω· ὅτι ἐὰν μὲν δὲ τὸ πολὺ μέρος δῶσιν ἁρπάζει καὶ ἀπέρχεται· ἐὰν δὲ τὸ ἥμισυ καλῶς· ποίαν οὖν ἐπιτιμησόμεθα ἡμῖν; ἔτι γὰρ

χαλεπὸν ἁμαρτεῖν πρὸς σφέρομεν τὸν ἀνθρωπον ὃν ἐμέ καλῶς τὸ· σὺ χαμαὶ πάτερ ποιῶν μ. ποίαν τάξιν συμμαχίας· ἔτι αὐτὸ αὐτῶ δίδοις τὸ κακὸν ὃ ἐκ βιαίου δικαίου· ὃ οὕτως ἀδικεῖ ὡς τὰ πλάσματα προσαφελεῖν μόνον λῦσαι τὸ ἁμάρτημα· καὶ ταῦτα ἐπὶ τῆς σφραγῖδος· ὁ μὲν κλέπτων πρᾶγμα ἁρπάζων ἐκ μὴ ἐπιτηδείου ἔχειν· ἔστι τοῦτο· ἔτι τοῦτο μὲν ἔστι δύο· ἁμάρτημα ἐκ βίας· καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ πλάσματα· ἀλλὰ ἔστι καὶ μᾶλλον τὸ μὲν ὅσον· ὅσον μὲν τὸν αὐτοῦ κεφαλὴν ἀφαιρεῖται τὸ πῦρ εἰ δὲ οὐ δύναται δοῦναι τὴν δίκην διὰ τὸ μὴ ὧν τοῦτο αὐτὸ θρίξ ἡμῶν ὅτι μὴ ζῶ ἑαυτοῦ θησαυρίζει τὴν ὀργὴν ἐκ μέρους πλησθῆναι· τί γὰρ δοκεῖτε

φκ. ὅτι οὐκ εἰμὶ οἱ μόνοι
ἡσαν ἁμαρτωλοὶ ὁ
φόβος ὁ σωφρονιστικὸς
μάθημά ἐστιν· οὐχὶ λάθοι μὲν
ἀλλ' ὅταν μὴ μετανοήσω
σιν τε. καὶ ἐμάστησαν
αὐτὰς εἰς σάββατα· καὶ
Γαμολίσσαμεν τοίμων
καὶ δὸς μοι βλθιμεσού
μιων. πλοῦτον βίας καὶ
θαρσῶν. καὶ πολλῶν
ἔχουσαν τὴν δαπάνην
ἂν· ὁμολόγησατε ὅτι
οὐδαμοῦ λθυΐτας Ὁ
κτακισχιλίους ἁρε
φόμ· καὶ μετὰ τοῦ Λ
λθυΐτου μὲν καὶ χίλιας
καὶ ὀρφανούς. καὶ πολ
λαὶ ἔβραι βλθ τοῦ ργυ·
καὶ μετὰ τοῦτον. καὶ ἐ
φαπτόμενοι· μωὶ δὲ
Αἰροὶ καὶ οἰκίαι καὶ μη
σθώματα οἰκιμάτω
καὶ ὀχλίματα· καὶ Ὁ
ρφανοκόμοι καὶ λιμόμοι·
καὶ πολλὴ τοιαύτη
παράταξις ὁμοῦ τῆ
δικλησία· δι' ἡμᾶς
τῶν ἐμπόρων ἀπωλεί
θρωσίαν· καὶ γὰρ ὁ
χρῶν παρ' ἡμῖν εἴναι

τὸν θησαυρὸν τοῦτον
τῆς δικλησίας· καὶ
πρόσοδον ἀντὶ τῶν
ἐμπόρων γενέσθαι προ
θυμίαν· μωὶ δὲ δύο
ταῦτα φαίνεται· ὡς
ἐμὲ σὰ καρποιμένος
τε. καὶ οἱ τοῦ θῦ ἱερῆς.
τὰ προσλίκομαι οὐ
μεταχειρίζομαι· μὴ
γὰρ οὐκ ἐδύναμαι τὸ δὴ
τὰ πάντα ἀπολαμβάσας
οἰκίας ἀνελεᾶν τοὺς
ἀρούς; πλὴν σὺν
Ε μοὶ κενὸν ἀπόλωσι καὶ
δὸς δόσαν· ὅτι τοῦτο
ὑβριστόμενον· ἀμελᾶμεν
δὲ σὺν ὅλαις τοῖς πα
τράσιν ἡμῶν· οὕτω
πρὸς τὰ μικρὰ τί καὶ
μαινόμεθα μὲν ἡμᾶς
διὰ τοῦ συνάγειν Ὡς
μὴ σκορπίζειν· μὴ
μὲν διαφθαρῶσιν
οἱ τῶν χερῶν καὶ ὀρ
φανῶν καὶ τῶν πάρ
οἰκων χωρίς· διατὸ
Τοῦτα καὶ κατασκευά
σαι μὴ μελήσθησαν·
οὐδὲ γὰρ ἐμοὶ ἔλομαι
ἑαυτῷ ἴσα τοιαύτα

οἰδ' ἐπίσκοποι τῶν τοιούτων φροντίδι· ὃς δὲ μὴ αὐτοῖς μεριμνᾷ καὶ φροντίζει τῶν ἰμάτιον. οἰδ' ἐὰν ὁρᾷ ὃν ἐστὶ δίκαιον καὶ φορλόγιον καὶ λογίαν καὶ ταμίαν μεριμνᾶν ἵν. ἐὰν τύπτομεν καὶ δικάζωσι κόπτομεν τὴν λίμβραν· ταῦτα ὑχὶ πολλῶ σὶ δεῖ δυρέμενος λέγω· ἀλλ' ὅσον τὸ γρύζειν τὴν δίρθασιν καὶ μὴ ἀνασπᾶν τὴν ὅσον τὸ γρύζειν τὴν προσοδομικὴν θησαυρὸν τῆς ὁσιακλησίας· εἰ δὲ μὴ νουμβθ. οἱ πολῖται δοῦν περὶ τῶν μόφλων μῶν· ὅσοι μὲν δῶν ἀπὸ μὴ λίμβδαρικάσαι. οὐδὲ ἀλλ' ἅτομεν τρέφομεν· ὅσοι δὲ οὐδῶν ἀπὸν. ὑμῖν ἀφλίσομεν· ἵνα μὴ πᾶν μὴ ἀπὸν μὲν εἰκείμων οἰκοῦσι κατὰ τὴν φοῦν ἡμέραν τῶν πρὸς τοὺς ἀμβλέφους καὶ ὁμοίως λφομένων·

ἀχλιμοσύνων ἐμὲ ἀλλὰ λειν· ἀμβδεσθύμουν τὴν ἡμέραν γυμῶν ἐν αὐτοῖς προσόδων ἅγιαι. καὶ τοῖς ἱερεῦσι ἐν τάλαντα τρυγᾶν· καὶ αὐτοῖς ἀλχάοις προφάσεις μὴν δὲ αὐτοῖς λιμαμέασαν τῶν πολιτικὰ προφητῶν τὰς οἰκίας μεμέλαι. ὅθεν πάντα ἄμφι καὶ κάτω γρόμβον· ὅταν γὰρ καὶ λιμᾶσι καὶ ἡμᾶς τοῖς αὐτοῖς ὁμφάνεσθαι. τί σὸ δεῖ λέγειν μοι τὸν ἐν ὑμῖν· διὰ ταῦτα οὐκ ἀπὸ λιμῖν ἀμοῖς αὐτὸ φάναι. ὅτι οὐδὲ λίγοι τῶν μωπολίτικα ἀνδρῶν. ἀμείνονες δὲ οἱ κλησίαν διαίκεται· οὐκ ἐλίκοσαν τὸ ὅτι οὐδὲ πᾶν ἀπραγμόνως συλλαφέσθαι χρίμασιν· διὰ μὲν ἐμὲ καταδέξαν τὸ οἱ ἀπόστολοι; μῶν δὲ καὶ ὑπὲρ ἔσον καὶ οἱ κομόνες καὶ ἰδιῶται λόγον· ἀφ' ἡλθομὲν μὲν

μὲν μὴ προσασίας·
ἀπὸ τῆς τοῦ μὲ ζῆν μὴ
ἐθελήσας· ἀπὸ τῆς
τοῦ ὀρθῶς βουλεύ
μασθαι μὴ ἐθελήσας· ἀπὸ
τῆς τοῦ ὀρθῶς μὴ συμβου
λεύσας· ἀπὸ τῆς τοῦ
παρὰ δίκην πᾶσι
ν· καὶ πάντας ἁπλῶ
ς ἀπὸ τῆς τοῦ χωρίσασθαι
τοῦ οἰκείου πρὸς
τὸ δοῦναι τὸ ἀλλότριον·
Τ αὗται γὰρ τῆς δικαιο
σύνης τὰ κεφάλαια· οὗ
τοι οἱ πρῶτοι τῶν ἀγα
θῶν καὶ πολλῶν καὶ ἀμείνω
ν· καὶ ἀμείνω ὠφελεῖ
μᾶλλον· καὶ ἀμείνω κολά
ζει μᾶλλον· καὶ ἀμείνω
μετὰ τοῦ σώφρονος·
καὶ γὰρ τῆς τούτου χά
ριτι· ἐστὶ δίκαιον μᾶλλον
δὲ καὶ ἀμείνω ἐστὶν ἁπλῶς
τὸ ὑπὲρ τοῦ δικαίου μᾶλλον
ἀποθνήσκειν ἢ ὑπὲρ τοῦ
μὴ δικαίου· καὶ ἡ
δὺ ἐστὶν ἁπλῶς τοῦ μὴ δικαί
ου τοῦ μὲν δικαίου

ὅτι τοῦ μὲν ταμιεύ
σασθαι καὶ οὐκ ἀφελέ
σθαι τὸ καὶ γὰρ μᾶλλον
ἀμείνω καταφρονήσουσι
καὶ ἀσωτίαν αὐτὴν ποιῇ·
ὅτι τοῦ ἀρχὴν αἱρεῖ
σθαι τὸ καὶ τὴν διδασκα
λίαν καὶ τὴν ἄλλην
φιλοσοφίαν· οἱ μὲν δη
μοσθένειοι· οἱ δὲ τοῦ
τοῦ μᾶλλον· οἱ δὲ τοῖς
ἔργοις καὶ κατηλάνου
σι μόνοις· τὸν πάντα
πονηρὸν χρή
μονΧ αι καὶ φιλονεικίαν·
καὶ καθημερινὴν λύ
δορίαν καὶ ὀνείδη
σι κόμματα· καὶ δικά
ζοντα μὴ βραδύμο
να παύεσθαι· μη
τοῦ καὶ σωφρονοῦντα
μὴ τῆς τοῦ οἰκείου
δύνασθαι τοῦτο μὲν ἔρ
γον ἀπεργάζεσθαι·
καὶ ὅλως τὸ καμφάξ·
αὐξῆσαι καὶ οἰκοφθό
λουθον ἀπὸ τῆς τοῦ πρὸς
τοὺς θεοὺς εὐσεβοῦς·
ἀπὸ τῆς τοῦ φιλοπάτρι
δος· ἀπὸ τῆς τοῦ φιλό

χρμ· καὶ τοῖς σωματικῶ
τρόπῳ κεχειρισμένοις
λέγειν φησίν· ἵνα μὴ δὲ
οἱ περὶ σαυτὰ τοῦ μοῦ
ρανῶν τὰ δύσκολα καὶ
λούμενοι· καὶ ἵστασθαι
ἀλλήλοις ἀλλὰ τῶν ἀν
γίων εἰσιόντων. ὑπο
ρροὴν πάμμεγαν ἡμῖν
λωμένων δέχεσθαι
φερομένους· ὑμᾶς
ὑμεῖς καὶ περαίνειν
λεῖν· καὶ οὐ
χὶ μυριάδων. καὶ ἡ
περὶ τὰ ἄγαλμα πάντα
ὁμιγορίαν· οὐδὲ γὰρ
δυνατὸν ἦν ἀμφότε
ρων χεῖσθαι μεγάλης
προσηκούσης τιμῆς·
Διὸ δοκεῖ μοι καὶ ἀπὸ τοῦ
τοῦ λοιπὸν ἀπαλλάτ
τειν ὑμᾶς καὶ τὴν
λιμὸν τῶν ὑμετέρων
γενέσθαι προθυμίαν
ἡμῖν· οὕτω γὰρ καὶ οἱ
πένητες διαπραφή
σονται εὐκολώτερον·
καὶ ὁ θεὸς δοξασθήσεται·
καὶ ὑμᾶς ὅπως πλέον
τι δώσετε φιλοτιμίας·

τιμὴ δικαστοῦ· ἀπαν
τῶν ἀμελησάντων·
ρίαν· λιβὸς ὁ ξόανον λᾶ
νόμον· οὐδὲ σαμίων
πένης· οὐκ ἀπὸ τοσαύ
ταις ὑμεῖς μαθηταὶ
δηλοι καὶ σεσόφισται· ἀν
τὸ τῶν περὶ τὰ κτή
ματα προμοίας· Σ
γὰρ τὸ πολλοῦ μόσου
τὰ ὑπάρχοντα καὶ
δόσπορα χοῖς καὶ δεῦ
ρο ἀκολούθει· καὶ
πρὸς τὸ τῶν δικημη
σίας προόδρους ὑπερ
φυῆ τῶν δικλησίας
κτημάτων· καὶ ρὸν ἀν
έρι λέγεσθαι· ἄλλος
γὰρ ἀκολουθῆσαι ὡς
χρὴ οὐκέτι· εἰ τοί
νυν ἀπηλλαγμένοι
φερομένους πορα
ρασι καὶ μισθικοῦ
ρας· μυῖδες οἱ τὸ
θ ὕδωρ· τρυγητὸν καὶ
ἀμητὸν παρακάθη
ται· καὶ πρόσοδοι καὶ ἀ
γρασίαι προσόδων·
καὶ οἱ μὲν τῶν κτημά
πέλονται· πάσαν τὸν
Τοιοῦτον ἀπαλλαγὴ

+ λόγος πς +

+ Κάϊν τὸ τῆς ἐπιστήμης ἀπόκλειστ +

καὶ τὸ μὴ ὁμοίωμα ἀπο
λαῦσαι θεοῦ φαίνεται. ὃ μὴ
γένοιτο πᾶσι ἡμῖν
ὑπάρξαι. χάριτι δὲ
φιλανθρωπίας τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ δόξα καὶ τὸ
κράτος σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύ
ματι. καὶ τῷ ζωοποιῷ πνεύ
ματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
ἀμήν :-

+ ὁ δὲ εἶς εἰς τὴν ἐμὴν προσφε
τὸν ἡγεμόνος. καὶ ἐ
πηρώτησεν αὐτὸν
λέγων. σὺ εἶ ὁ βασι
λεὺς τῶν Ἰουδαίων;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ λέγεις
καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖ
σθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρε
σβυτέρων. οὐδὲν ἀ
πεκρίνατο :-

ῥᾴδιον ὑπολαβεῖν τοῦτο εἰπεῖν
πάσχειν. ὁ μὴ θέλοι
ἄν τις καὶ κατὰ σωφρόνων
ἀνθρώπων; ἐπειδὴ γὰρ
ἑώρων τὸν πλάνον ὃν
δήποτε τῶν ὁμοίως πλά
νων ὑπὸ τοῦ μὴ ὄντος
ἀληθῶς ἐπαιρόμενον
καὶ ἐπὶ τῷ μὴ ὄντι
μὴ ὑπὸ τῶν ἀληθῶς
ἐπαινούμενον. ὑπὸ
τοῦ μὴ ὄντος ἀληθῶς
ἐπαινούμενον καὶ
ἐπὶ τῷ μὴ ὄντι
μὴ ὑπὸ τῶν

μὴ δὲ τοῦτο σὰ πολλοὶ
γὰρ ἂν ἔχοιεν τοιαῦτα κα
τηγορῆσαι σοῦ. καὶ λο
γισμὸν ἁμαρτήρρητον
» τίθησι λέγων· ἵνα τὰ
» κόσμου τούτου λίμνην.
» οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ
» λίγον ἐποίησαν τοῦ μὴ
» παραδοθῶ· διὰ τοῦτο
τοῦτο· ὥστε ταύτην
ἀποκρούσασθαι τὴν
ὑποτιμίαν. καὶ φόρτον
κατέβαλον· καὶ ἐκ
ρυσι καταναλίσκειν
λυσε· καὶ λιμένα δὲ
λιθλήκασιν αὐτὸν ποι
ῆσαι πασι λέων· ἐφυ
γε· τί οὖν οὐ ταῦτα
Περὶ κυβερνήσεως
φησὶν τότε φησὶ καλοῦ
μενος ὑπὸ τυραννίδι·
ὁ τὴν μερίδα ἔχων τοῦ ταὸ
ἀποτὸν παραγγέλματος
ἀποδείξας· τὴν δυ
νάμενος τὴν παρα
τηρησε· τὴν ὑπὸ φιλή
ας· ὅτι κόμητος ἐν φλε
γμαὶ δικαιοκύρεων·
καὶ δι' ἐφθαρμένον
τὸ δικαστήριον λίων·
Διαβλητὰ τὰ παρὰ σοῦ

δὴν ἀποκρίνεται·
ἀμφὶ σὲ γὰρ καὶ μεραχθὰ
ἀποκρίνασθαι ὡς τὸ
μὴ ἀπὸ τῆς δίκης
κοῦσι μου· ἀνθαδέας
δόξαν λαμεῖν· ὅτε ὧρ
κωλῶν ὁ ἀρχιβρέτ·
ὅτε ὀκνηρὸν μικρὸν·
ὡρὸς δὲ τὰς καιρὸν
ρίας αὐτῶν· οὐδὲ μὴ οὐ
κλῆσ· οὐ γὰρ δίκαιον εἰ
σφηνάμενον· ὅπως
ὁ προφήτης ἀμφοῖν
τοῦτο αὐτὸ προδηλῶ
ὅλαβεν· ὃν τίνα τρόπον
σεαυτοῦ· οὐκρίσεως ἀν
τοῦ λίθου· ὃ ἐπὶ τοῦ
Τοις· ὁ λίγον μὲν θαῦμα
ζε· καὶ γὰρ θαύμασ
ἄξιον μὴ μίδειν· τοσαῦ
τον ὑπολείπεται δὴ
κνύμενον καὶ σιγῶντας·
τὸν μυρίαν ἔχοντα ἐκεῖ·
οὐδὲ γὰρ δίκαιον οἱ δίκαιον
σωτείαν ἄγειν τὸν μὴ
ρὸν μὲν αὐτῶν· καὶ τὴν ὑπὸ
ἀμφὶ δὲ τὸν μὲν καὶ αἰτίας
φθόνου μόνον· ὅτε
γὸν ὑπέλιπον αὐτὸν δομὰρ
τυρας· ὃ δὲ αὐτὸ μὲν δὴν
ἔχοντα μὲν ἐκ· ὅτε

τὴν μὲν γὰρ αἴτησιν μὴ
τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὰ μὴ καὶ τὰ
δίκαια. τὸ δὲ λίαν ὑλίων
όθοσ εἶναι· τὴν δὲ δό
σιν. τοῦ ἄρχοντος·
μὴν δὲ τὸ ἁμαρτίαν
γάρμα· καὶ ὁ ἄρχων
αἰτῇ τὸ μὴ δλίαν· καὶ
οὐδὲ οὕτως ἁμάρτηται
λίαν οἱ· ἀλλ' ὅκ θλιβι
οὗτα μὴ εἰ βόμασ
καὶ φοβᾶσιν· ὑπὸ τὸ
πάθους τῆς σωσικαὶ
μίας δικαιοκρατίας
μοι· οὐδὲν γὰρ εἶχον
ὁ τι καὶ τὴν ἀρχὴν ὑπὲρ
αὐτοῦ· καὶ ταῦτα. σὶ
χρῆματος· ἀλλὰ λίαν
τοι καὶ οὕτω διὰ τὴν
τοῦ μὴ δικαιοσύνην
πόριουσίαν· καὶ σὶ χρῆ
ματα τὴν σμυρίαν χρή
ματα σὶ καὶ μαιμοῦ
μου· καθ' ὑμᾶς μὴ οὐδὲ
αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ μὴ λίαν
τος· ὥσπερ οἱ
αὐτὸν μὴ ἐξ ὁλόθρευ
σὰν· ἀλλὰ μὴ δὲ μὴ
ὁλίγα ἀλλὰ πάντα
ὁμαίφειναι· καὶ ὡσὶ καὶ
τὰ δίκαια χαρίσασθαι
τὴν ὁρτήν· εἰδῶτα
μὴ ἁμαρτάνειν;

Γ ἀφ' αὐτὸ μὲν ὁλογούμε
θα μὴ ἁμαρτάνειν. διὸ
καὶ ταῦτα ὁλίγον· ὅ
τι δὲ οὐδὲν μὴ ἁμαρ
κρίματος. καὶ ὁλίγον μὴ
μὴν ἁμαρτάνειν· πῶσ ὁμὲν
τοῦτο· ὅθοσ οἱ ὧν αὐτοῖς
αἰφ ὁμαι ὁμαν τοῦ μὴ καὶ
τὰ δίκαια· καὶ ὁμὴ τὰ
ὑμὴ αὐτὸν μὴ ἐξ ὁλόθαι
ὁλίγα χείρησον· ἢ γὰρ μὴ
νοῦν λαβόντες ὡσ αὐτοῦ
ὁμαίφειναι· καὶ ὡσὶ καὶ
τὰ δίκαια μὴ χαρίσασθε
τὴν ὁρτήν· εἰδῶτα
Ζ ἡμᾶς τὰ γραμμένα;

ὀὠιὰ τοῦ δ᾽ ἓξ ἐσκαὶ ὁμὴ
χου ζωπῆσαι· καὶ ὅσα
τυραμμίδος διὰ πεντε μή
ρια· ὁ ἰομ᾽ ἓν ἀρα τοῦ τοῦ
δαι καιτόλ ἓν ὁμ· ἓν χρή
ματα σωτόλ ἓν ὁμ· εἰ ὁ
πλαι ἓν χάλικα υ ὁμ· ἓν ἀλ
λό τι τοιοῦτο μὸν ἓν χάρ ἓν·
ὁ δὲ ἀπολλῶσ παραχρή
ρεται· δ᾽ ἀπ᾽ οὐτο ὁ οὐδὲ
ἀπὸ μ᾽ ἀφίκεται μὸ χ̄ τῶ̄
ἓν κλήματος μέν·
μὴ ζομαι ἁμαρτίαν
ἐχθὸ παραδιδόσι μοῖ·
ὥσ τε μὴ μαχαιρίασ λίων
λίοις χώρ ιοισ· καὶ τὸ
μαστίζαι ταὐτὸ κακοῦν·
οὗτοσ ὦν μὸ ὦ ὠὰ μαχε
καὶ μαχαιρὸσ λίων· οἱ δὲ
ἀρχιβρῶσ τοι μηρὸι ς
καὶ κοῦρ ιοι· ὃ τι δὴ
γ ἀρ ἄρομ τι μὴ αἰδῆ μοι ἀ
τὸ μ τῆσ ὄρτιὸσ μόμον
τὸ μ κελεύομ ταὐτὸ ἓν
κατάδικον, τί πορρὸσ
τοῦτο μὴ χαλεπαίνειν·
ὅ τε ισαν τὸ μὸ χλο μ ἓν·
ἵνα τὸ μὴ παραμυθῶ αἰ
τιὸσ θαι μ· εἰδὼ πό
ς λω ὠὰ τὸ σ τοι ἓν ταῦτη
πρόμοιαν· ὥσ τε ὠὰ

" δ᾽ αὐτόν· ὄρα οὖν εἰ ὁμὴ
Γ μβαι νῶ μὴ μ᾽ ἰκανὸν
νῶ μὴ τασ αὐτὸ ισ ὠμα
καλεῖσθαι· μᾶλλ᾽ ἐχ
τὶσ ὁ δὲ τὸ ἓν ὁμ᾽ ἓν
μᾶλλον μ᾽ ἓν ἀρασ καὶ ὁ
ποδ ἓξ θασ σ· καὶ τὸ ὁμαρ
ὁ μ᾽ ικρὸ μ᾽ ἐν· καὶ τὸ μ᾽
ὁμ βικεμ ὁ υ καὶ αὐτὸ σ᾽ ὀρᾶ·
λὸ τι δικόμ᾽ ἐν ἀξίαν ἡμ
μᾶ μον· λὸ τι ἀὐτὸ σ᾽ ἓ
ἐ ἰδόν· ὁ υ καὶ μὸ δὲ πλα σί
θη τὸ μοίασ· λὸ ὐ δὲν
ὄ βειασ· δ᾽ αὐτοῦ τοὶ
κο μοῦ μεῖ ται τὴν ὦ μαὶ
καὶ ἓ δόμ· ὥσ τε δὲ καὶ τοῦ
δὲ μὸ μβόθαι πᾶσι·
καὶ ὁ υ χάτ᾽ ἐν ὀρᾶ·
ἀμᾶ καὶ πᾶ χ᾽ ἐσομαί·
ἵ μα μὲ ἀπὸ τῆσ συμ
πᾶ σασ τὶσ πρὸσ τὴν
γ υ ναῖ κα· ὁ κμὴ ρότ᾽
ερασ γ᾽ ἐμ᾽ ἐν ται ὁ ἀμ᾽ ἐρ πὸ
ρὶ τὸ μ φόμον· καὶ ὁ καὶ
ερασ δ᾽· ὁ υ μικρὸ μ᾽ ισω
πόλ ἓ· ἐ α τὰ γὰρ αὐτὴ
τὶ ὧν μύκται εἴδ ἐν· ἀλ
λὸ υ κ ἰῶν αὐτὸ ἀσφα
λὼ φ᾽ ἀφεῖ μαι· ὥ ωε ι
δὲ ἓ ἐ ἓ ἐ μὸ τι μασ ιλέω
ἑ αυτὸ μ᾽ οἰ ἓ· ἐχρὴ ὧν

τοὺς δικαζομένους ἢ
κλήματος· καὶ πό-
σων αὐτοῖς ὠφελεῖν
ὧν τὸ μὲν δίκαιον
ἑαυτοῖς ἀπολογίας
καταμαρτυρεῖν; τί γὰρ
ε δεῖ· τὸν ὁμολογοῦντα
μὴ. ἢ τὸν ἀμφισβη-
τοῦντα μὴ ἀφεῖναι·
εἰ γὰρ δεῖ τοῖς ὁμολο-
γοῦσιν ἀφίστασθαι
δεῖ. πολλῷ μᾶλλον
δεῖ τοῖς ἀμφισβητοῦσι·
ὁ γὰρ δεῖ τοῦ ὁμολογοῦ-
ντος ἀνδρεῖόν ἐστι.
χρῆσθαι αὐτοῖς οὕτως
ἐδοκοῦμεν· διαφέρ-
τως· οὐδὲ ἁπλῶς ἁπο-
χρηματίων· ἀλλ' ὅτι
σκληρὸν· τοιοῦτοι· ὥστε
πολιτεύεσθαι κύριον· μη-
δὲν ἀφαιρεθέντας ὑπ'
αὐτῶν ἀδίκως· ἢ
τοῦτο τὸν καιρὸν
δεῖν ἀπολαβεῖν ὃν
ἔτυχον ἔχοντες ἡμῖν
τοῦτο τοῖς τοιού-
τοις ἐπιτήδειον
ἐστι· τοῦτο τὸν
ἀνδρεῖον καὶ
δίκαιον· ἀλλὰ

θέσθαι ἑαυτὸν ὑφ' ὑ-
μῶν δικαστήν· ὃς
μετὰ τῆς οἰκείας κα-
κίας· καὶ τὸν μὲν
ἀναφανερωτέρους ἡμῖν
τῆς δικείμου ἁπάντας
τοὺς ἐγκαλοῦντας δώσει δίκην·
ἐφ' οἷς ἐκεῖνον μὴ τιμᾶν·
λέγω· τί οὖν ποιοῦσιν
τὸν μὲν φρονοῦντα χρῆ-
σθαι τοῖς ἀντιπάλοις
ἃ μὲν βούλονται ποιοῦσι
λύσαι κύριον τῆς αἱρέ-
σεως· ἃ δὲ καὶ αἰσχύ-
νην φέρει τοῖς ἐπιτη-
δεύουσι· ὃς φιλοτιμή-
σεται τὸ καλῶς· τὸ μὲν γὰρ λέγειν οὐχὶ
μεγάλου· φιλοφρόνως δὲ
ρουσι βοηθεῖν· τὸν δὲ δίκ
φιλανθρώπως ἀξιοῦσθαι
θῆναι· ἀναπείρηται
εἶναι τῶν τοιούτων καὶ
τῆς αἰτήσεως· οἷς δὲ
οὕτως ἔλεγεν· ἀγροῖς·
ὃν δὲ ἔφη· τί γὰρ ἰδίᾳ
βοηθοῦσιν· οἷς δὲ οἰκίας
σώσειν· ἀγροῖς
τον· ὃν δὲ ἐδάνειζον· ὅτι οὐδὲν
ἀφελεῖ· ἐπιτήδειος ἂν
χείρους λέγοι τὰ

θῶ ὅσ εἰμι· τί οὖν πα
ρ αδίδωσ· τί δὲ οὐκ ὃ
ζήλ πασασ καὶ θάπερ
τὸν παῦλον ὀχλίαρ
χοσ· καὶ γὰρ ὁ κεῖνοσ
ἤδη χαριζόμενοσ τοῖσ
ἰουδαίοισ· καὶ πάσι σ
ὡσ μοθ δ' αὐτὸν μὲν καὶ θό
ρυβοσ· ἀλλ' ὅμωσ ὅτε ἡ
πρὸσ πάντα γνώμαι
σσ· ἀμφοῖν οὗτοσ ἀλ
λὰ σφόδρα ἀμφοῖν
καὶ μαμαικῶσ· καὶ πά
τερ ὁμοῦ δ' ἀφ' ἑνὸσ
νο· οὗτοσ γὰρ οὗτοσ πρὸ
τὸ πλῆθοσ ἅπαν· οὗτο
τὸ πλῆθοσ πρὸσ τοὺσ
ἰουδαίουσ· καὶ πάντο
ὑμῶν τὴν ἀπολογία
ἀνέρριπτο· καὶ γὰρ πο
ριστὸσ ὀκραζόμενοσ
ρωθεῖτο· οὐ γὰρ ἀμο
λόγημόν μοι τὸ λογ· ἀλ
λὰ καὶ ὅτι πολλῶν μοι χά
ριτοσ· καὶ τοῦ δικαίο
τοσ ἀπεκλήρωσ·
ὁ δὲ μόνωσ ἅπαντα·
εἶδε πόσαι βοαὶ οἱ καθ'
ὅλησ· ὅσ τε αὐτὸν ἐσ
μυκτήρισαν; καὶ θά
πτερ γὰρ καὶ τὸν ἰούδαν

ἀμφικρύπτοντο πολλά
κισ· οὕτω καὶ τοὺσ
ἀμφοτέρουσ· διὰ τοῦ
πατοσ τοῦ ἀμφοτέ
ρουσ καὶ τὸν ἀμφοτέ
ρων κρίσασθαι·
καὶ γὰρ ὁ τὸ εἶδον τὸ
ἄρχοντα· καὶ δικαί
ζοντα· καὶ ἀπωμοτά
μενον καὶ λέγοντα· ἀμ
φοῖν καὶ θῶ ὅσ εἰμι ἀπὸ τοῦ ἀλ
ματοσ τούτου· ὁδὶ κα
τα μιμᾶται· καὶ διὰ τοῦ
ῥημάτων καὶ διὰ τοῦ
πραγμάτων· καὶ ὁ τὸ
τὸν ἰούδαν ἀπαγχόνα
νον· ὁ τὰν καὶ ὁ
Κ απετίμησε καὶ ὁ πρη
δότησε αὐτὸν καταδί
κάζει· καὶ ὁ τὴν φιλο
νεικίαν ἀπωδύρεται τὰ
ἐγκλήματα· καὶ ὁ τὴν
τοιαύτην καὶ τοιαύτην τὴν
μύκτα μεφαίνεται· ὃσ
ὡσ δίκαιον μὲν αὐτὸν
ζωστίτα· ποίαν δὲ ἔ
χει ἁμαρτολογίαν· ἐγὼ
καὶ μὴ ὑμνοῦντο ἀ

θεὸν ὁμᾶς. ἀλλ' οὐχὶ
καὶ λιπαρῶν αὐτοῦ προ
πηλίσαι δίδῃ. τὸ μὲν
μολογῆσαι μὲν σφό
δρα δωτίσασθαι μόνον.
πόθεν δικάζει δῆτει
δῆτα τὸ δικαστῶν ἥδο-
μενος ἐστὶ χεῖ
ρας καὶ λάβρα ταῦτα
ὅσ' ἁμ. δίκραζε ὁμ. τὸ
αἷμα αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν
καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων ἡμῶν.
Τότε δῆτα λοιπὸν ὁ
καὶ θ' αὐτὸν μὴ πῶν ἡδο-
ὑπὲ λήψεται καὶ
σε πάντα γρήσεται.
Θάνδρ καὶ ὑμῶν θεω
πῶν πολλῶν πάρα
πολλῶ ζίαν. τοιαύτη
γὰρ ἡ ἄλογος ὁρμή. ὃ
ἡ πῶν μὴ ρὰ ὑπὲ θυμίαν.
οὐ καὶ φίλοι σί τοῦτο δ'
ὁμῶν μὲν ἰδεῖν. ἅπαν γὰρ
ἐμὲ μὲ αὐτοῖς ὑπάρξαι.
πῖ καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων
ὅλκεσθ' πῶν ἀρᾶν. ἀλ
λ' ὁμῶν ὁ φιλάνθρ. Το
σαύτη μανίαν χρῆσαι
μέν ὑμῶν. καὶ καὶ αὐτοῦ
καὶ καὶ τὰ τοῦ μαίδου.
οὐδ' ὁπαύτοῦ μ' πῶν πῆ

φομὲν κύρ ἀλλ. ἀμὰ
καὶ ὀξαύτοῦ μὲν καὶ ὀξὸ
κεῖ μᾶν μὲν ὀδὸξαυτοῦ τοῖσ
μεταμελίσαν τασ. καὶ
μυρίᾶν μὲν ὀξίᾶν ὀκ ἡμᾶν
θεῶν. καὶ γὰρ καὶ ταῦ
λοσὸξαυτοῦ μὲν ὧν. καὶ
ἁμυρίᾶδ' τοῦ μᾶδ
πολαϊκὸ τοῦ μὲν μὲν ὀρ
σὶ λίμοισ. ὑπὸ ῥεῖσ
γὰρ δ' ὁ ἰάλκοῦ σ' ἀδελ
φὸς. πόσαν μυρίᾶδ'
εἰσὶ μ' ἰουδαίᾶν τοῦ
πολαϊκὸ τοῦ μ; ὀκ
τούτοῦ μὴ σαν. εἰ δ' ἐπὶ
μὲν ὁ μᾶν ἀπὸ κτήμαν. ὁ
αὐτοῖσ λλ' ὀξῶν σαν
τὴν τιμωρίᾶν. τὸ δ'
ἀπὸ μὲν ὧν αὐτοῖσ τὸν
παραυτᾶν. τὸ μὲν δ' ἰδ'
φερόλλῶσασ. παρὸ
δοκεῖ μ' ἁμαρτῶν θλῖ.
Κἀμ διατί ὁ φερόμεθ' ἐμ.
λιῶσ κατάδικον. λῆ
χλῖμα πῶν ρὶ θεῖ μαι τῆ
κρίσῃ μου λόμενοσ.
λῆ δικάζομοισ χαρίσασθ'
καὶ τοιγὲ ὁ μᾶν λῖμαι
ὀχλῶν. καὶ γὰρ πῶρ τὸ
τοῦ ἡμῶν. λάμβ' ἀν
τὸν μ' ἰμᾶσ. καὶ κα τὰ

φ ιη ὁ ἀπὸ μικρῶν ἀρχεται ὁ διάβολος· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς εἰς τὰ μείζω καὶ κακὰ· καὶ εἰς ἃ ἂν μὴ φέρον τῶν φέρει·

τὸ μὲν οὖν μικρὸν ἁμάρτημα τοῦτο αὐτὸν· καὶ πολλοὶ τῶν δυνάμενα αὐτὸ μὴ καὶ κεῖμενον ἁμαρτεῖν καὶ τοῦτο· καὶ τῶν ὅλων μέγα καὶ τὰ θαύματα· καὶ ἵνα μὴ λέγω τοῦ παντὸς σχήματος τὰ τοιαῦτα ἀνθρώπινα καὶ ἴδια· καὶ ἵνα σιγῶ μάταια ἀφέντος·

βʹ εἰ δὲ γὰρ καὶ διὰ μὲν τὸν λόγον ἐδουλώσατο· καὶ διὰ μὲν τοῦτον ἐδούλωσατο τὰ ἄλογα θρέμματα μόνα ἔδει ἔχειν· πάντα δὲ τὰ ὑπηκόα καὶ πολέμια καὶ διὰ τοῦτο σιγῶ· καὶ διὰ τοῦ καταφρονεῖν τῶν ἀργυρίων καὶ χρημάτων διαπαντὸς μὲν τοῦ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἁμάρτανε· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἔξεστι· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἔξεστι· καὶ ἵνα σιγῶ μάταια ἀφέντος· εἰ δὲ γὰρ καὶ διὰ μὲν τὸν λόγον ἐδουλώσατο· καὶ διὰ μὲν τοῦτον ἐδούλωσατο τὰ ἄλογα θρέμματα μόνα ἔδει ἔχειν· πάντα δὲ τὰ ὑπήκοα καὶ πολέμια καὶ διὰ τοῦτο σιγῶ· καὶ διὰ τοῦ καταφρονεῖν τῶν ἀργυρίων καὶ χρημάτων διαπαντὸς μὲν τοῦ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἁμάρτανε· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἔξεστι· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἔξεστι· καὶ ἵνα σιγῶ μάταια ἀφέντος·

θ ν ϛ

Δεῖ μὲν γὰρ δεῖ μὲν· τοῖς πονηροῖς παύθαι τοῦ τοῖς δοῦναι χώραν· διὸ χρὴ πανταχόθεν διακρούεσθαι καὶ ἔξω ἑαυτὸν ποιεῖν τῆς εἴσοδου· ὅταν γὰρ ὁ πλάνος μεταπέσῃ τοῦ τυχόντος καὶ ἱερὰ πίσσοι· καὶ ἀνάστροφον ἐπιφέρῃ ὑλώδη σῶμα· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπόστασι· διὸ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν· ὡς ἂν μὴ δόξῃ τοῦ τυχόντος παραμυθούμενος ἑαυτόν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἀληθὲς σάλπιγγα προφητικὴν ἐμφορεῖσθαι· τί παρὰ τοῦτο· καὶ τί παρβικεῖμο· τὰ γὰρ μυρία καὶ κακὰ ἐμοὶ πεπλήκτηται· ὁ γὰρ πλάνος μαρὸς ἐμοί· πολλὴ χρεία τῆς καὶ κουρίας καὶ αὐτὸ μίαν καὶ σμίαν ἀπὸ σταροῦ τῶν τοῦ μάταιο θρέμματος λαβεῖν· καὶ ἀπὸ τοῦ μικροῦ

τὸ ἔρεθρον προσεμάραγε· κὼπὸ δὲ δυσύλλητο
τὸ μὲν ἀὐλίζεσθαι ἄνακτι μύθου λλιπαρὸν δίαν ἐμὲ μαλέειν· ἀλλὰ τοῦτο θέμι παρὰ τὴν ἀρχὴν σὺν μὲν δυσύλλητον. οὐκ ἀν προσόχθισε δίκαιος· πῶς γὰρ οἰκαίως μὲν αὐτάσ· δ' αὖτε οὔ ὧν λιρὸν μὲν καὶ μὲν αὐτὰ μικρὸν ἀὐτὸν μίζεσθαι· ἐπεὶ πῶς δὲ λίγα πάρ λίκουσ τοῦ σαμουλῆν· καὶ πάρροικάνασ μὲν πάρεμ μενοῦ ἀμ ἐμ χολῆ μαι τὴν ὀλοίκαυτασ τί. ἢ καλοῦμεν ὃς μ· ἢ ἀνάγκη τοῦ μ πολεμίσμεν ἐμ βάμεν μάζασ μ· ἢ δὲ μ θρίμησαι· ὃσ δ' ἂν μ ἐργασάμενοσ δ' ἢ ἔδεθ' ἢ· πάμμ' οἰκέλασ τὰ κατὰ τοῖσ' αὐ μαλήκιτασ ὀνδ'. ὃ δ' ἂν ταῦτα πάρ βαλ· ἐμ τὰ ὑμ μίσ τὰ κατὰ τὸ μ δᾶ δ' ἔβαλ· πολλ μίματα· καὶ οὔ τασ ἠρέμα ἂν καὶ κατὰ μικρὸν ὁμ αλαίμασ ἢ κάτ' ἂν τὶ. ὅασ ἰσ' αὐτὸ τὶ σ' ἀσ' ἀλλασ τὸ μάρ αθρομ ὀλθὸν μὲν ὃ μ αὐτόμ· οὕτασ καὶ δ' ἐπὶ τοῦ κάμ· οὐκ ἀν θέλασ· ἀμ βλεῖμ τὸ μ' ἀδελφεόν· ἐπεὶ οὐκ ἂν μὲν δήσασ· ἀμ' αὐ πρὸ τὸ μ' αὐτὸν παρασκευάζ ἐτ' αὐ φαυλότερα προσ μ' ἀφικέμ λέγασ μ. οὐδὲν τοῦτο ἁμάρτημά σ' ἐστί· δεύτερον. φθόμον καὶ μασκαμίαμ' ἀμ λῆμ· οὐδὲν οὐδὲ τοῦ πολλάσ μ· τρίτον. ἀμ βλάβωσ τὸ μ' ἀδελφόν. καὶ ἁρμήσασθαι τιμωμαι φομίαν· καὶ οὐ πρότερον ἀπόστη· ὅασ τὸ μ' ἰκολοφῶμαι δικαίωσ τὸ μ καὶ κὸν· διὸ χρὴ τὰσ ἀρχὰσ ἀν μικρούσθαι· μάμισ τὰ μὲν γὰρ ἰκαὶ ἐφ' ἑαυτὸν τὰ πρὸ τασ ἁμαρτήμασι εἰσ τὴν κ. οὐδὲ οὕτω καταφρονεῖν ἀρχὴν τὸ μ πρότασ πολεμ μεμ λημάτων·

μωι δὲ καὶ ὁ πλησίος
τὸ καυκὸν ἀμφοῖν. Ὁ
γὰρ ἀμβλὺ λίθος διάφοι
ον. δι' ὃ χρὴ πάντα
ποιεῖν. ὥστε τὸν τὰς
ἀρχὰς αὐτὸν αἱρεῖ·
μᾶλλον γὰρ δίκαιος τὴν
φύσιν ἴδιος τοῦ ἁμαρ
τήματος ὁ πλησίος·
ἀλλ' ὁ πλησίον μὲν
παιρίζων ἀμβλύνει μᾶ
λον· εἰ γὰρ χρῆσθαι
θαυμαστὸν ἔφασαν. οὐ
τοσαύτης δεῖται σπου
δῆς τὰ μικρὰ
πλήματα. ὥστε τὰ μικρὰ
καὶ ἀντιβολῆς· δικάζουσι γὰρ. ἀντὶ τῆς φύσεως τῆς
ἁμαρτίας ἀπὸ τοῦ πράγματος
θαι παρασκευάζει·
τὰ δὲ μικρὰ αὐτὸν τοῦ
τοῦ ἕνεκα ἀριθμεῖν ἡμῖν
κάλλιστον· καὶ οὐκ ἄφρων
ἴσως δόξαι ἄν τις
ἐμοὶ πρὸς τὸν αὐτὸν
ἁμαίρειν· διὸ καὶ τὰ
χαλεπὰ μικρὰ μέμφεται
καὶ δυσδόμητον λιμένα·
Γ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς σώμα
σιν ἔστιν ἰδεῖν τὸ
ἀμφοῖν καὶ ὅπου τοῦ ἓξ

δὲ τὸ μέγα τοῦτο ἀρ
χαϊκὸν καὶ κοινόν· ἁγὼ μὲν
ὑποζώννυμι τὸν μικρὸν εἶ
ναι τὸν κλύδωνα τοῦ μ
πολλοῦ τὰ χρήματα
τα. οὐκ ἀμφισταύτην
ἐξ ἡμῶν ἀρχὴν δο
κοῦσαν· ἐν μὲν μικρὸν δο
ξάζεσθαι τοῖς ἰουδαί
οις τὸ ἰσοκνημοδοξί
ας ἁμίσκεσθαι. οὐκ ἂν
ἐξαλίσθομεν τὸ χρι
στὸν μοιχεύσαι· ἓν
πάντα δὲ τὰ καινά.
ἰδοὶ τί σὰμβικτοῦτον μ
μόμενα· οὐδὲν γὰρ
ταχέως καὶ ἀθρόον
ὅτι τῶν καινοῖς ἀκ
πολλοῦ· ἀλλ' ἀεὶ τινὰ
αἰχμὴν ἐμβεβλημένην
λιμὴν λιτυχεῖ. καὶ τῶν
πρὸς τὰ καινὰ ἀηδῶς·
καὶ ἀθρόον οὐκ ἂν τοῦ
τοῦτο μὰν αἰχμὴν τὴν δο
κοῦσαν. ὥστε ἐφ' ἓν ἅπαντα τε
ρίτα. ἀμφίβολα καὶ
κατὰ μικρὸν ἀπόμμυ
ται ὁ τὰ ἀμβλύ· οὐ
Γ τω καὶ εἰδωλολατρίας
ἁπλῶς. τὸ μὲν ἀμφὶ
πρὸ μέτρου τιμῶσι μὲν

λάκις· ἀπὸ μὲν οὖν
τοῦ μικροῦ. οὕτως τὰ
μέγιστα διαφέροντα
δαίμονα εἰσίν· ἀπὸ
δὲ τοῦ μεγάλου. τὸ αὐ
τὸ γίνεσθαι· ἀμήν
ταύτην μέθοδον. οὐ
κ ἐλάττονα τὸν αὐτὸν προ
τέρασιν ὄρον· ὁ γὰρ
οὕτως τὸ ἀμαρτάνειν.
ὡς τὸ ἀπογίνεσθαι
ἀπόλλυσιν· ὁ μὲν γὰρ
πλημμελήσας ἀμελή
φθη. ταχέως μεταγνοή
σας δ' ὀρθοῦται τὸ γε
γονὼς μόνον· ὁ δὲ ἀπο
λέσας καὶ μεμιμέται
μοῦν. διὰ τοῦτο δίκαιοι
πλείονες δ' ὀρθοῦσθαι
ὡς τὰ πολλά· οὐκ ἐπὶ τὸ
ἴσον τὸ αὐτὸ τῶν με
ταμόσιος φάρμακον·
Ε χθὲς καὶ τρίτην ὑμῶν ἡμέρᾳ
χαίρων· οἶον· ὅταν
ἀναλαμείας χίμαιρα πο
ρισθῇ τοῦ ἁμαρτήμα
τι· καὶ ποῦ τοσοῦτον
ἰχνος δ' ἀπολόσθῃ
ὅστε μέχρι τούτου
ἀναστῆσαι· οἰκουδ'
φυλάττουσιν τὰ

μου. καὶ τὸν βόμβον
καὶ τὸν παραβλητόν
του· οὕτω καὶ ζόαμος
προσκυμήθη· οὐ
λοφιὰ πορμείαι δικρά
τιλος καὶ τὰ ἄμματα καὶ
κά· σικόπολις· ἀφ'
Λ αὐτῆς ἀκαίρως· ὁ
μοίκαλλος μέγεθος· ἀλλ
λοσι δ' ἔχθμυσος τὸν φό
νον ἡ πόλιν· οὐδὲν παῦ
ρα τοῦτο· τί γὰρ ἀτιμότε
γαλᾶν· τί γὰρ παρὰ
τοῦτο γένοιτ' ἄν· ἀπὸ
τούτου δ' τραυματίαι
ἐάχθη· ὁ μὲν τὰ ὄμματα
σχεδία· ἅτ' ἀκρεμόνος
χεῖρ' ἐπαράξας· παύ
μεθ' ἕτερος ἁλικαμούμε
νος δ' ἐπὶ τὸν δ' ἀπάμμα
τὸν πολλοὶ ὁμοίκαλοι
δορίαλαι καὶ ἑαυτῶν
ρεῖν· κατὰ φέρμιος δ'
ἅπαν· οὐ δεῖται τὸ
καὶ κατὰ σλάβιν· ἀπὸ τοῦ
τοῦ μὴ σοσιβίου καὶ φα
τον· ἅλθρα μάπαν μεν·
λοιδορίας ὁ μὲν ἄλλον·
ἀπὸ τοῦ λοιδορίαν·
πολλαχόσ· ἀπὸ τοῦ μ
πολλῶν· φόμον πολ

μολύμματα· προσθέσ
ζομόχθ διὰ παύλου.
γυναῖκα δὲ τὸν ἄνδρα μὴ
μὲ χωρίζεσθαι· καὶ
μὲν ἀπορεῖ μᾶλλ
λον. ἢ μὲν δικαίως μοφά
μου· ἁμαρτίαν δὲ
τὴν δὲ ὑπὸ ἀνάγκης
καὶ ἢ μεμαρτήκασιν ἄπο
πᾶσαι τὸν ἄνδρα μὴ
δὲ δὲ λαμβάνεσθαι τοιοῦ
σαι. εἰ δὲ θέλουσιν αὐτὸν
δὲ πὶ μοιχείαν· ὁμμό
Η σομοῦν ἢ λίκομι κακὸν.
πόμοντος σοῦ τομὶ τοῦ
μὴ μούσας· ὡς τὰ
μάλιστα μὲν δικαίως
ἢ καλῶς· καὶ τὴν
ἑκάστην τιμωρίαν.
καὶ ἢ σπαρασπορᾶ τοῦ
λάσας τὸν σωτῆρα κόν
τας ὡς ἡμᾶς· ἢ δρα τοὶ πά
λιν μὲ μοιμιάσας ἀν
θρώπους τοὺς τίσιν. καὶ
τὸν μὲν κρὸν προλῖμθο
δὲ πὶ τὸ ὑδρύσθαι τοῦ
του· ὃ καὶ αὐτὸ μεγίστην
φθορὰν τῶν κόλασιν·
τοῦτο δὲ γίνεται· ὁπόταν
τις μὲν τὰς οἰκίας προ
λίπῃ σας παρὰ τὰς

γραφὰς δοκοῦντας
κεράτυμασιν· ὁμόμοιος
καὶ οἱ παρὰ κορινθί
οις σὺν ἑλλάδι τοσοῦτον
τὸ πάντα μὲν ἀδελφό
ρους δὲ τοὺς γάμους καὶ
τοὺς μοιχικοὺς μόνους·
ἀλλ' ὁμοίως. οὐκ ἐλάττω
λλάδι τοσοῦτον· ἀλ
λὰ καὶ ἐν ἑκάστοις τοὺς
ραμοιάσας· ἀλλ' αὐτὸν
καὶ σφόδρα τοὺς αὐτοῖς
ὁ παῦλος ὑπὲρ τιμᾶς.
καὶ τὸν ἐν ἑκάστοις ὅλο
γον μὲν τὸν ἀθύμοις οὖσαι
λικόν· ἢ δρα οἱ πάν
Ε υλάβειαν ἢ μᾶς μὲ μὲ ζό
σι. τὸ κομᾶν τὰς κό
φας· καὶ τοῦτο δὲ
τοὺς μικροὺς μόνους
ὅτι. καὶ τοὺς ἄλλους ἐκ
τοὺς μαχύμους· τοὺς
ἢ δρα οἱ τὸ λυπεῖσθαι
ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμα
σι μᾶλλον ἢ τοὺς κρ,
δαίμονας διώκουσι μ· ἀλ
λὰ καὶ αὐτὸ δὲ μᾶς λι
κὴν μεθοδεύειν· καὶ ὁ
δήλους ἀλλ' ὁ ἰούδας·
ἐν τοῖς ὑμνῳδοῦσι καὶ ἀ
πολύζατο· δὲ αὐτοῦτο

καὶ πᾶν λοσιτὸν ὁρ
τοῦ πολιτικοῦ τος
ἀδελφικῆ. μὴ τί τοι
οὗτος πάθη. καὶ παν
ραμμήκορι μυθίοις
ταχέως αὐτὸν μὲν ἀρ
πάσαι. μὴ πως τῆι
πλεῖστον τόραν λίπωσι
θ" καὶ ταπαθεῖν τοι
οὗτος· εἰ ταδίκημὸν
Ὁ τι τὸ τοιοῦτον τῆιδε
μβρηξάσαι τῆιδε δικεί
μου. θ"· καὶ πολεμε
κτηθῶμεν ἐκ τοῦ
σαι ταμᾶ· ὁ γὰρ αὐτοῦ
τὰ μολύμαται φμοῦ
μεν· ὁ τι μὲν τὰ δόλου
πολλαχοῦ προσιέαι
λῃ θ"· ἐπεὶ εἰ φανε
ρῶς ἐπολεμε. ἄικο
μος ἰῶν ἰμάχη καὶ
ῥᾳδίαν ἰμίκη· μᾶλλο
δὲ ἐὰμῶν ἐὰμμένῃ
μεν· ἀικολοσίαται· Ϛ
γὰρ πρὸς δικαίαν ἰῶν
ὁδῶμ τοῦτο μικαθῶ
σμιαν ἰμᾶς ὁ νθ̄· πᾶ
θωμεν δὲ τῶμμικρῶ
καταῤῥομεῖν· ἄλκου
C ομμῶν τί παραιμεῖο
χ̄ μέμν· ὁ δ' ἐπὶ τῶ

ἀδελφῶ αὐτοῦ μοιρὸ
ὁμοχόσαι μὲ σ τὴν
γόμμαν· καὶ ὀὀφθαλ
μοῖσ ἀλκολάτοισ ἰδω̄·
μοι χόσαι μὲ αὐτὴ
σμόμοσ· καὶ τοῖσ γο
λῶμτασ ταμαυίζει·
καὶ ταμ ταχοῦ τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰ σωρ
ματα αἱμαιρῆ τῶν
καικῶμ· καὶ πορὶ ἀρ
γοῦ ῥήματοσ θ" διδό
μαι λόγμ· διαὐτοῦτο
Κ αἰ ὀἰ ἐὰ βόμμοίασ πᾶι
δωμ θθερᾴπωσιν· ὑ
πορ δὲ τοῦ μὴ ἀπο
γμόσκειν· θ"· μὴ
ὁπότ' ἐπαμόυκάμίαν
ται· λὶὸ δπο ἀρόφω
όυκ ὀπὶ ἀρόφῃ; καὶ
πᾶμμ· μὴ νθλίοφὶθ
λήσπο τὸν θάνατον
τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ὁ C
τὸ ὠτ ἀρθ αι καὶ ζῆμ
αὐτόμ; καὶ σὶ μὲ ῥόμ
ὁ ἐὰμ τῆιδε φθομῆ σαυτῶ
ἀικούσηκ· καὶ πᾶ
μμ· χαρὰ γίμεται θμ
ὠῶῖσ· ὠτ ὁμὶ ἁμαρ
τωλῶ μὲ ταμοοῦωτ·
καὶ πολλοὶ ἐὰ ῥόμοι

τοῦτο δ' ποίλος τὸν
ἀχαιὸν ἀπολέσθαι·
καὶ τοι τιμὴν καὶ
μαμεν· ἀμφὶ παρὰ ἀ
κομτοσ' ὄλαμεν· οὐ
γὰρ ἁβόμενον δεῖ
ὠμῆσθαι· ἀλλὰ πείθο
μαι· ἢ δὲ ὃ τιμὴν
προσλίκουσαν τιμὴν
καταμαμὼν οὕτωσ' ὃ
κολάζεται· ὃν εἰ δὲ
παρὰ ἀλκομτοσ' ὄλα
μεν· ὁ μὲν δὲ τοῦτο
ποιῶν· καὶ παρὰ ἀ
κομτοσ' ἁρπάζομεν·
καὶ ταῦτα ὃ μὲν χα
ρίτιπομπτευόμενοσ·
τιμοσ' οὐκ ἀταικολά
ζωσ' ἄξιοσ· ἡμεῖσ
Μὲν κολαζόμεθα νεί
κεσ ἀνάπαισ· καὶ ἁρπα
γὴν ἑαυτοῖσ καὶ ἀ
ρετὴν διατηροῦντεσ·
μετὰ τῶν ἁμαρτη
μάτων· καὶ τὰσ ἁρ
χὰσ αὐτῶν φυλαττ
τόμενοι· μετὰ πολ
λῆσ τιμῆσ καὶ εὐδο
ξίασ ἐμβαλλόμεθα ἁρε
τῆσ· οὕτω γὰρ καὶ τῷ
θεμιτὸν ἀνθρώποισ

αὐτὰ καὶ ῥήματα Ὃ
παραδείγματα· κἀ
τὰ δὲ τὴν γραφὴν· πε
δὲ τὸ χλίμα τὰ λα
μείασ μὲν ἀπόλλυσθ·
ἀλκουσα δὲ παύλου λό
γουσ· μὴ πωσ τὴν
πρὸσ ἀσεβείαν ὁδὸν
καταπωθῇ ὁ τοιοῦτο·
Τ αὐτὸ ὃ πεῖδόκει· παύ
σαισθαι τῆ χίζουσαν
ταῖσ ὁδοῖσ ταῖσ πα
ραπροβούσαισ τὸν
ῥαθύμουσ· τὴν ἀπὸ
τῆσ γραφῆσ ὠφέλειαν·
μὴ δὲ λάθῃ· τί γὰρ
ἀτιμότερον ἢ γυμναῖκα
καλὴν πρὸσ ῥίζαν·
ἀμ γὰρ τὴν δὲ καρδίαν
μοιχείαν βρύσῃ· τα
χέωσ καὶ τὴν δὲ σαρ
κὶ τολμήσῃσ· μὴ εἰ
πωσ· τί γὰρ ἀτιμότερον
τοῦτο μὴ ἁμαρτεῖν
παραδράμωμεν· ἀμ γὰρ
τοῦτο μὲν παρέλθῃσ Ὃ
τὸ μάθρον· ἀμ δὲ κάμῃσ·
καὶ τὸ μάμμον· μὴ δὲ αὖ
πάμμ· τί γὰρ ἁμάρ
τωσι θυμήσασ τοῦ μὴ τοῦ
πλησίον· τοῦτο γὰρ

σὺ τὸ μὲ τὸ βρίμεσθαι καὶ
ταῦλιμαι καὶ πλησίον
ὄν. ὃ σὺ καὶ τὰ ταῦτα πά
θῃ. καὶ τὰ ἀγαθὰ σαι
τὰ σαμ λιμᾶς ἀρξάμ.
Τ αὐτα τοίμυν δλαπαμ
τὸ σὰμ αμ λμόσικομεν.
καὶ γὰρ τὸ λῦ τὸ κόρ
δος. λαὶ μεγάλα λιλίθμ
τὰ λθμὸ φόβλθαι. ὁτὰ
γὰρ ἰδλισ καὶ αχλίμασ
καὶ τὰ ρέγμασ ιμὰ τὸμ
χλὺ αβόμβμομ. καὶ
τὰ προσκυμούμβμομ μβ,
ταῦτα σαύτησ κομμοδ
ασ. λαὶ κομδυμζόμβ
μομ λαὶ τὰ ὀχαταπά
χομται. καὶ ἀυτομάθ
ὼσ. κληρῦγβμλίσλι παμ
τὸ σὰ ἀμαμὸ τβρσ. Ὃ
τὰ σαμ βίκ μαλζσ ἀπὸ
τλίο τυχλίο θμμομήμ.
Α κουβ τοίμυν καὶ τὸμ
ὄζλιο. ὃ ωε ιδλὶ γὰρ ὁ
μέ σαιζαμ καὶ λίγμρμ
ἀυτὸμ ζσ τὸ τρῶσαι. θ κ.
καὶ γμμνὸ σαμ τβ. ὁ
λαὸμ ἀυτοῦ τὰ ἰμά
τλα. καὶ μαθλήμδυοι
ἐλίρομ ἀυτὸμ. πόσ
ἀπο πρώσι. καὶ δλα

μὴ μοι ταῦτα τοῦτο τοῖ
μάτια· ὅτω δρόπι τῶ
σφόδρα ἐπελάθμικαὶ
ἀπωθρριμμένομεν νῦ
μᾶς καταδίκασμ ὃς
οὐδὲν αἰχρὸν τομ· καὶ
ὀλιγωρίας πάσης
ἐμβριζόμενα τοῖς μάτια.
δι' ὧν τὴν μὲν καὶ τὸν θεὸν
ναὶ τὰ γὰρ μὲν· ἀλλ' ὃ
δὲν ἐν ἐργαστέος· τοῦ
τῷ καὶ χρόνος τι λῶ δὲ
πόρρω τοῦ δώσαμεν·
ὐ μικρὰ δὲ καὶ αὕτη
πρόφασις ἀρ' οἱ νῦ
ασ λῶν· ὡς γὰρ ἐσάπαξ
μὲν ὁ πόρρω θεν καὶ
ἀπωθρριμμένομ· καὶ
τὸν πάντα μᾶλλο
ναυτομ· οὕτω ταῦτα
ἐ δόλωμεν· εἰ σιν οὖ
τοι σλιπασ· οὐδὲν
τοιοῦτο μὲν ἐργάσαμ το·
ἀμφὶ σ τὸν χῦ ἀπωλεῖ τὰ
ἐ δόλωμεν· καὶ μὲν ὁ μὰ
τὸν ἐ ᾶν ρωσαν· ἐμαυτῇ
δόξ λιτῇ δικείμφ μικοι
μφμήσι· καὶ ἐ δόκουν
αὐτῷ ὅ ξ ο σ πλεῖν· καὶ
τοῦτο· ἐμ υμυρίζομτφ·
ὃ δὲ ὑ κλίθλλο μ· ἐ

ρ ο σ δὲ θ ᾳ· ὁ τι μᾶ σαὺ
μ ε ν ο σ· ἐ ἶ π ε τῇ ξ λε
σ α ι· τί δ' ἐ τι τῇ ξ
Λ ε σ α ι· λ ι π ρ ο φ λι τ ε ί α ν
π ε π λί ρ φ σ α ι λ ι π ο ε
ρ ὶ ἑ α υ τ ο ῦ· ἐ δ ο κ α μ γ ὰ ρ
θ ᾳ· ἐ σ τ ὸ μ ρ ῷ μ ᾶ μ ο υ·
χ ο λ ι ῶ· λ ε ι ᾳ ὸ σ τ ι μ ὴ δ'
φ α μ ε ν ὑ π ὸ τ ι σ ᾶ μ μ ε
ὄ ξ ο σ· ὐ δ ὲ δ ι κ ᾷ μ ο σ
δ ὲ δ ᾷ κ ν υ σ ι μ ὸ τ ι ἐ π ι θ μ·
ὐ δ ὲ μ γ ὰ ρ δ ᾽ ἐ σ τ ι κ ε ν
τ ὸ ἀ π ω λ ὼ σ γ ρ υ σ α ε λ ε γ·
τ ο ῦ π λ ε ῖ μ· ἀ λ λ ὸ μ τ ι Ϛ
τ ὸ ἀ υ τ ὸ δ η λ ο ῖ· ἀ μ φ ὸ μ ο ς·
ὐ δ ὲ δ μ τ α ῦ θ α ἰ α ν
τ α υ τ ῆ σ π α ρ ο ι μ ί α ς·
ἀ μ φ ὰ λ λ α ι γ μ μ ό σ α ν
τ ο ν· κ α ὶ α ρ ῥ ό σ α μ τ ο ν·
κ α ὶ ὅ ξ ο σ π ρ ρ ο δ ω φ λ κ ῶ
τ ο ν· π ρ ρ α ν τ ρ ρ π ρ ο
μ α ί μ ο υ σ ι· λ α ὶ ὐ π ὶ α ρ ῥ ᾶ
μ λ λ ὸ π ο μ τ ο ν ἀ μ φ ι κ ο λ ο
π λ σ μ ῶ ο μ· ὁ μ ε ι δ ί ζ ο υ
σ ι κ α ὶ α ὐ τ ὸ ι· λ α ὶ ὁ ι π α
ρ ε π π ο ρ υ ό μ ε ν ο ι· ἀ λ
π ά ν τ ω μ χ α μ β α ά τ ο
ρ α ι ῆ μ· τ ὸ κ α ὶ ὐ π ὶ α π τ ί α
ἀ π α ν τ ᾶ σ μ ο σ λ α ὶ π ρ ά
μ ο υ τ α ῦ τ α π α λ ᾷ μ· Ϛ
ὡ σ ἀ λ α ζ ό μ α ι κ ᾷ κ λ ῖ

κομωάζομτα ἀπόρ
όλφ· διὰ τοῦτο αὐ
τὸ μάτρωσαν διμοσίαν.
ἵμα πάντα ὁμοφρόμτῶ·
ὁμοπομώσωσι διὰ
πάντων· διὰ τοῦτο
καὶ ὁμχρὸ ται σαρα
πλησι καὶ σ· ἵμα καὶ
ὁμδικαίως δικαιηλ
ρίσῃ τοῦτο μτολμῶσ
μόμων· τὸ πλῆθος αὐ
ρομίας ὀπτέμπτην·
καίτοι πίμα οὐκ ἀμβ
καμτὸ μὸ ὄχλος ὁ αὐ
κολουθῶμ αὐτῶ καὶ
θρλμῶμ· ἀλλ ὀυχὶ τὸς
θλίψας τούτους·

Διὰ δὲ τοῦτο καὶ αὐτὸς·
ὀκείμους μὲν μ· ἀνῶς
κρίσῃ σας ἀξίους· τού
τους δὲ· οὐκέτι· μᾶλ
λον γὰρ τὸ πρᾶξαι ἀπόρ
ρίψαι λομ· καὶ πλῶν δόξᾶ
αὐτοῦ σωουδάζουσι
μιμήσασθαι· διὸ δοκό
πῶ αὐτοῦ πλῶν ἁμαρτᾶ
σιμ· διατοῦτο δημοσίᾳ
πᾶσιν αὐτοὺς ἐλέγχουσι· καὶ μὴ
πᾶς σωθαύμασαν·
καὶ μὴ οὐλόμμοι δέξαι
δ ἂν πάσχομεν· ὁμφο·

» ὁ καταμώμτὸ μμεθ μ·
» καὶ ὁμ τρισὶ μὴ μέραις
» οἰκοδομῶμ· καταύλη
» θιάν ἀπὸ τοῦ ἀρ οὺ·

Ε πεὶ δὲ λίγα ἰδόμτες Ὃ
ζῶόμτα πῶ πολλάκις
ἁμαρτλεῖμ τῶν αἰτίαν·
αὐτὴ δὲ λίῶν τὸ γλρᾶ
φῆναι ὁμασιλέα σπόμ
ἰουδάιαμ· οὐδὲ μ ἰσχυσᾶ·
ἀλλὰ ὁμ φανερὰ κλάφμ ὁ
κέφμος· ὁ γλρ αφαν γὸ
μρ αφα· αὐτοὶ λοι πῶμ
ὁπτειρῶμ τοδιῶμ ἀχλῶ
αὐ ομδέξαι ὁτι οὐκέτι
ασιλέα· διὸ καὶ ὁκεῖ
μαι ὁμφρμὴ καὶ ταῦτα·
ἵμα σιλέα ἰμῦ ἐατι· κα
ταπατῶμῶ ἀπὸ τοῦ
ἀρ οὺ· καὶ πᾶμμ· ἀλ
λοῦ ὅσα ὧλν· ἑαυτὸμ
οὐδὲ ὠναται σῶσαι; Ὃ
τὰ πρόσφρα σιμῖα
ὁμ τᾶλθμ ὁπω χέρῶμ
πᾶσι δὲ λαμάμμειμ· καὶ πᾶ
μμ· ἵμ ὃ τοῦ θῦ ἐατι Ὃ
θέλει αὐτὸμ· σωσάτω
αὐτόμ· ὃ μμαρὸι καὶ

Π αμμίαρο ι· τί· οὐδὲ
οἱ προφῆται λίσαν,
προφῆται οὐδὲ οἱ δ

καὶ οἱ δὲ καὶ οἱ ὁπαδὲ ἡ
αὐτὸς οὐκ ἔζήρτησαν
σθ τοῦ μὴ μιμδύμου ὁ
θ̄ς; ἀμὰ μὴ ὧν ἦσαν
καὶ ταῦτα πάσχοντες·
Τ ἵ ὥ ὧν ἴσον τὸν ἀμοίας
ὑμᾶς μίζομεν τῶν· ἢ γὰρ
ὁ κεῖνος οὐκ ἔζημίωσε
ματο παρ' ἡμῖν τὴν ὧν
δόξαν λιτοῦ μὴ μιμδώσα-
ὁπάρχοντι· ἀλλ' ἴσασιν
πρόφητα καὶ πάν
χρηστὸν ἀνορθώσασθαι.
πολλοὶ δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ
του οὐκ ἔζήρτησαν ἡμᾶς
σι καὶ δαμάζεσθαι· καὶ
δὲ ὧν ἔζωσε καὶ διὰ ὧν
ἤπλω. ἀφ' ταύτην ὧν ἡμᾶν
προδιορθωσάμενοι
τὴν ὑμοίαν· ἀλλ
Λ ὅμως καὶ τοῦτον μέ
μενον καὶ λφ μέ
μον. οὐδὲ γὰρ ἰάχυσαν οὐ
δὲ παρ' αὐτὸν τὸν καὶ
ρόν· ὁ γὰρ ὧν ἐμὲ ἀνχάτη
πομιρίαν καταστάσεως·
καὶ ἐμφόμοις καὶ τυφ
ρυχίαις στρώμασι τὸν
καταμαλάσσασι μόν·
ὀλιγ τὸν· ὅτε ταῦτα
λέγω· τότε αὐτὸν

σωμολόγησε· καὶ μὰ
σι λείας ἐμνημόνευσε·
καὶ ὁ δίκαιος αὐτὸν μάλ·
φύρεσ· καὶ τοιοῦδε κέ
τα μαρτίαν μαρτυρή
τὰν γενόμενον· παρὰ
τοῖς οὐκ ἔζόδοις τοῦ μω
σηρίου τὴν οἰκονομί
αν· ὅτι ἀάσθμησε καὶ ὃ
δὲ μὴ δωάμενος· ἀλλ' ὁ
μὰς λιάλιτος· καὶ δ
ὰ τοῦ ἐν αὐτὸν μίσχυσε·
Τ αὐτὸ ὧν ἀλκούομεν. ὁ
μὴ ζωμεν ἑαυτοῖς καὶ
τὰ ὧν τοῦ σωμοῦ·
καὶ τὰ ὧν ἀσθενοῦς·
καὶ φθεγμαίνουσαν ἐ
δὲ τὴν καρδίαν σου·
σφεγγόμενον τὸ πλῆθος·
τὸν ἀρχηγὸν θεὸν· ἀμὲ
μνησομένου τοῦ τὸ
συμπάντων· καὶ ὡς
πέρ κομιον τὸν δίκαιον
λῆς πάντα θυμόν·
τὸν ἐν ἡμῖν ἐνοικοῦν
μενον· ἐν μόνον
Γ ἀρ τὰ ῥήματα· τὰ
πράγματα· ἐν μόνον
ὅτι δίκειμος δὲ ἀπόστο·
σὺ δὲ δοῦλος· δίκαιος
δὲ ἀσθ· σὺ δὲ δὲ αὐτόν·

δικαίμοσ ὑποκρισία
δρχήσεως καὶ ἀσε
ρασάμτων. σὺ δὲ ὑ
ποκρισαυτοῦ· δικεῖμοσ
ὑποκρισ τῶν μυρικότ.
σὺ δὲ πορμάικισ ὑποκρ
σεῶν μάδικη θύμτων μ·
δικεῖμοσ τὴν πόρνασ
ὀρχόσιν σαπάσιν· μᾶλ
λον δὲ τοῦ δλίμου παν
τὸσ τῶν μιουδαίων· ζ
σεῶν ζώντων· καὶ σεῶν θ
ανόντων· διαχωρίσαν τὰ
φιλάνθρωπα σαυθφθή
ζατορθώματα· σὺ δὲ
ὁμίχαν πορνῶν· ζ
τὸν μὴ ζόμενον ὑμνι· τὸ
καὶ τοῖσ μαθηταῖσ αὐ ιθ
τὸν μὴ φλιαν ταμ σεῶν· οἱ ηζ
μὲν γὰρ ὁμωρεσθῶν
θρανσάζομτων· ἀπε
σθίδιοσαν· οἱ δὲ φαρισ
καὶ πορνόμιοι· ἀμ ἐπικο
λοσθισμένοι μὲν ὁμμάσσα
μαιόμτων· ὑμριζόμ·
ὅλοι δορῶντο· δικαι
ωσύνδων· φάλλων· ὁ
χλάζων· ἰουδαῖοι·
φαρισαῖοι καὶ πονθῶν·
ἁμαρτῶν· δικαιόμενοι
λιταί· καὶ γὰρ οἱ λῃ

ται· ὑμριζόμαὐτὸν καὶ
ὡς εἰδιζόμ ἀμφότ
ρων· σεῶν ὅλου
Κ αὶ σϛ· ὁτι ὁζῶν δικαί
ων· ἀμφότεραι γὰρ ἐκ
περὶ τῶν ὁμὲν γὰρ· ἀμ
φότεροι σεῶν εἰδιζόμ·
ὑμᾶσ δὲ· οὐκέτι· ἐμα
γὰρ μὴ μόνον δικαι
μοσύνησ θλίμματοσ τὸ
σεφάνων ἀβομλίσθαι· μὴ
δὲ εἶναι λιταλὼν τὸν
μιταλὼν· ἀπὸ τῆσ ὑμρε
ωσ δὲ δίκμυσίσοι· ὁτι οὐ
μοῦ δπὶ τοῦ ἀρχουλήσ
λῶν καὶ χλρὸσ· καὶ ἀν
θρόμ μὴ θυλίθη·
ταὐτὸ ὑμᾶσ ἀπαν ταυλομ
ζόμ μοσ· φιλοσόφ·
τί γὰρ πάσχειστοιοῦ
τον ὁ ἰομβαπτιστὴσ δὲ
σωτῆροσ· δλμοσία
ὑμριάθησ; ἀλλ' οὗτοι
αὐτα· χλιάζλη; ἀν
μοῦ πᾶν τὸ σῶμα· οὐ
δὲ οὕτω μαστιζόμε
μοσι καὶ μυμούμ μοσ·
ἐδὲ καὶ ἐκολαφίσθη
ἀλλ' οὐχ οὕτω· προσ τ
λίδμοι· καὶ ὑπὸ τῆσ
καὶ δ αὐτ· καὶ πό τ

κάμεθα· κἀμλιπεῖ
σιτίσ. οὐφέρεμεν·
κἀμὐμερίσι. θηρίου
ἁρπαίμονεμεθαμεν.
οἱκαὶδικάζωσιταῦ
ταἁμαρτήσεσθεσθαι
τὴνψυχήν· ὁμοῦ
θ λιτίσ. προόδοκεμ·
οἱλοιποὶ. ἑαυτοῖσπο
τὸαὐτὸμόφερεμ· οἱά
περἂνἐθέλητέ. ἐμὲποι
εῖσαι· ὁδοῦλοσ. τοῦἀρ
χιτρόπουσπερἀποτίνω·
οἱαρατῶ. δικολά
βιζομ· οἱπαρόντεσ.
ἔσεσθεπομὲνκαὶὁλοιδό
ρουσ· οἱλησταὶκαὶτὴ
γόρουσ· καὶπρὸσοὐ
δένα ἐξέσεσθεμερήμνασ.
ἀλλὰτὴνψυχὴνἀφαί
ρεμένοισ· παιδάρια
δὲ καὶτὸμέρεμ· ὁτὶὁ
σοῦμὲνἐμφύκησπρὸ
σω. τοσοῦτοκαὶμᾶλλομ
τὸμκαὶκῶσπροιόν
τοῦμερατήσῃσ· καὶ
παρὰπᾶσιμέλετᾶσθαι
ματόσ· τίσγὰρὀὺ
θαυμάσεταιτὸμβοτιέι
κῶσφέρομταῦτασ
παρὰτὸμβότηρασ

βόμπομ ὑπερβάσ· ὥσ
περ γὰρ καὶ δικαίως
πάσχει τις καὶ κομ. ὁ
μφ κὸμ πρέπουσ μομμί
βδαι παρὰ τοῖς πολ
λοῖς ἀδίκως πάσχει·
οὕτω καὶ μὰ ἀδίκως πού
χῃ· θρασύμῃται δὲ·
τοῦ δικαίως πάσχῃμ
ὑπόμοιαμ λίῃται· ὃ
καταβρασσόμαι ὡς
αἰχμάλωτος θσυρό
μῃος ὑπὸ τῆς ὀργῆς·
καὶ τῶν ἀνόμειαμ ἃ
πολλὶς τῶν ἑαυτοῦ·
τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτομ· οὐ
δὲ ἀλάθρομ δῇ πρ
σῇπειμ· καὶ μμυρίωμ
ἀρχὴ δούλωμ· ἀμμὰ
σφοδρῶς ἂ παρ ὃ
ξωσμὸ δεῖμαι; καὶ τί
τοῦτο· τότε γὰρ δεῖ
τῶν φιλοσοφίαμ ὁμ
δείκμυσθαι· ὥσ ὁ τὰμ
μὴ δῇ σὸ παρακμίζω
λῖ· καὶ τὰ θλιβόμενα τόμε
θα λύμπρα· οὕτω γὰρ
δικεῖμαι ἀῇφριῶμται·
ἀλλ ὁ τὰν αὐτὰ τί σδῇ
φείρῃ· καὶ λιμᾷ σ τοιμῦ·
ὰν τό τε μόμομ λισχύ

Π

βόμοι θλιβόμενοσ
ὁ παροξύμομαι· τί τὸ
πλέομ· δικεῖμαι μῶν
γὰρ δικαίως ἁμαρτάνει
πολλάκις· καὶ πολλῆ
ἄῃ τῶν ἀπολογίαν·
καὶ γὰρ λιμοὺμόμαι ὃ
μυ τόμόμαι· διῃφέρο
ται· χωρὶς δὲ τούτω.
καὶ λογισμὸν μὴ τὶ μὸ
ῃρημόμαι· καὶ ὁμ τῇ
φύσῃ τὸ θηριῶδες αἰό
χῃ· σὺ δὲ· πόθεμ εἰ
βόμοι θλιβόμενοσ ὃ
ῃριαίμομ· δῶ ασαι,
σμμπάθειαν τυχεῖμ· τί
πότε μ θαυδειμόμ· ἢρ
πάθος; διὰ τὸ μὲμ οὖ
τοῦτο δεῖ μ φῇκέμ· ὡς
τὸ μὴ βόμασι κέρδαῖ
ἀμμὰ δόξῃ σ ἀπαθῆ
θῃ σ; καὶ τί τοῦτο· οὐ
δὲμ γὰρ λῖμάττομται
ταύτῃ τὰ λιμὰ ὰ ὰ· ὃ
ἀμφιλόσοφῖσ· ᾗ δὲ
οὐδὲν πάσχει σ δῇ μὸμ·
πόθεμ ὁρμίζῃ τὸ μὴ
δὲμ ὰ διαυθέντι καὶ
ἀμμὰ καὶ ὠφελικόν·
οἱ μὲμ γὰρ τιμῶμ τὸ
τοῖσ μὴ μὲθόμ τοῖσ

καὶ χαυνοτέρους ποι
οῦσιν· οἱ δὲ ὑφιέντες.
τοὺς ἑαυτοῖς προσέ
χοντας. καρτερικω
τέρους ἐργάζονται.
οἱ γὰρ δι' ῥᾳθυμίαν τὴ
νικάδε μὴ γυμναζόμε
νοι ἀλλ' ὑφιέντες
μὴ φαῦλοι· καὶ αὐτοὶ μὲν ἑαυ
τοῖς φαῦλοι. ἀλλὰ τοιγὰρ
γυμνασταὶ φιλοσοφίας
ἡμῖν· ἀκεῖνοι δὲ. τοῦ
τ' ὀφθῆναι μὲν ἕνεκα ἀγω
νίζονται καὶ ἀναλίσκουσι
κτημοδοξίας ἕνεκα καὶ πλου
τείας πολλὰ χρήματα
ἀναλίσκοντες ἀγωνίζον
ται τὴν τοῦ
χλοῦ· καὶ μαρτυρεῖ
τοῦτο· οἱ τοὺς ἑαυτῶν
υἱοὺς οὐ τοσαῦτα κομᾶ
κάουσιν. ὅσα ὑφιέντες
οἱ δημόσιοι τοῦ μὴ τὴ
ναῦν τὰς κόμας δέξασθαι
ἀφέλωνται· καὶ οἱ διδά
σκαλοι. τοιοῦτο περὶ
αὐτοὺς κέχρηνται τῷ
φαρμάκῳ· ὥστε εἰ
χρὴ ἀποφέρεσθαι.
κολακεύοντας μᾶλ
λον ἢ ὑφιέντας χρή.

μᾶλλον γὰρ φθόνῳ λύ
πην ἐπιφέρουσιν. τοῦ
τ' ὀφείλουσι προσέχειν. καὶ δύσκο
λον τέρμα τοῦτο κατα
σχεῖν. ἢ δικεῖν τὸ ταύ
θος· καὶ ὁμοσθὲν δέ.
πολλῷ πλέον ἐμβαί
νειν. καὶ τὸ θαῦμα πρό
ειμι· καὶ γὰρ θαυμαστό
τερον εἰ μὴ δεῖν ἀμοῦ ὑφι
έμενον καὶ μὴ κινοῦ
μενον. ἢ ἀμοῦ πολλὴν
τέμνοντα καὶ μὴ κατα
πίπτοντα· καὶ πῶς
Δυνατὸν μὴ κινηθῆναι
ἐκ' ὑφιέντος; τὸ σκη
πτόμενον τοῦ ἀρότου
τὸ ἀλίσκεσθαι· ἀμαμωλίσθαι
τὰ πάντα τὸν τόπον
γυμνούμενον. καὶ πάν
τα συμβαίνειται· μὴ ἐμ
βαλόντα τὸν ὑφιέντα μό
νον· ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τινα
χρήσασθαι ἐμβάντα τὸν
παρὰ τοῦ ὑφιεμένου.
καὶ ἀνθ' ὧν ἐμβαίνοντα πρᾶ
ον· μᾶλλον δὲ ἐμπόνησον
τὰ πάντα τὸν τοῦ
θοῦντα. καὶ ταχέως
ἀπολεῖται κἀκεῖνος.

Μ ταὐτόπαν. καὶ ἀπὸ
τοῦ μὴ οἰκεῖα τῶν σοῦ.
λάμπαν δ τὴν ὑπὲρ
τούτων μου θεωίαν. ὃ
ὁ τὰ αὐτὰ ἑλόμενος
μὲν ὑπερίζομεν. δικά
μου δὲ σιγῶμεν. ὁμ
μόκοσμον ὁ τὴν δωρεὰν
φιλοσοφεῖν. καὶ μέσα
τάγμα θεὶ σαυτοῦ θρά
συμου μέρου. καὶ ὁμ
αὐτῶ τῶ καιρῶ τῶν
ὑπερβαίνειν δύνηται
μὴ ὑπερίζειν. καὶ ὁ ὑπ
ὁ δὲ ὑπερίζόμενος
ἀλγεῖσθω. ὁμόλογον
ὁ τὴν ἕξιν τὴν ὑπερ
βαίνων καὶ μαίμεται. ὃ
ὁ νικᾶν αἰκτίσθω
ὑπερίζόμενος. ὡς ὃ
ὁ δαίμονῶν τῶ. τύ
πτου σιμὴ μᾶς. καὶ ὁ
μόνον οὐκ ἰμούμεθα.
ἀλλὰ καὶ ὅλον οὖν
αὐτοῖς. τοῦτο καὶ
ὑπὸ σοῖλον. ὅλον
τὸ μὴ ὑπερίζομεν. ὅτι
γὰρ κατέχει θηρίον
τῶ θυμῶ. χαίρω τῶ δαί
μονι. τὴν ὀργήν. λῦσον
αὐτὸ μὲν ὑπερχόμενον

ὑπὸ δαίμονος χαλε
πῶν. καὶ ὅμως ἀρχὴ
ἀφαίρεσις μου. τοιοῦ
τον τοῦτο τὸ μόσκιμον.
ὡς σὺ δὲ χρόμου
δεῖ σθαι σαυτῶ λφᾶ
τοῦ ἀμόμητος. διὸ καὶ
πὶ σὸ λφον. λιγὰρ ἐρ
πὶ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.
πῶ σὶ σαυτῶ. τοῦτο
αὐτοῦ μάμιαν δεῖ
κμὸς τὸ τυραμμικόν.
ὅτι ὅμως ἀρχὴ καὶ ρῶ
ἀφάμαν ὑπερβάζεται καὶ
καὶ. καὶ οὐ δεῖ ταῦ πολ
λὰ κὶς τὶν δ' αὐτρι μὶν ὃς.
ὡς εἰ γὰρ ὡς ὁ τὴν ἰσχύ
ἣ καὶ μὸ μισομεῖν. καὶ
διὸ κατα ῥόμια ομάται
μου λόμην δὲ ἕξαι τὸ
μὲν ὑπερίζομ. τὸ δὲ
ὁ φιλοσοφῶμ. καὶ γὰ
μὴ λὼν ἐσμὲν ὁμάρ
γμὴ τὸν ἑκατέρου
ψυχῶν. εἰ δὲ γὰρ ἀν.
τὴν μὲν ὁ οἰκεῖαν.
ὡς λάβοι κλυδωνιζό
μενο. τὸν δὲ μὴ ὑπὲ
ταρ αχῶς αὐτὸν ἀλλα
γμένο. οὐτὸς γὰρ τα
ῥάτ τὴν τοῦ τοῦ

πομκρεῖττόν τισμπνέ
ματος μ. καὶ αὐτὰ καὶ
τὰ λύειρα δίδοσ. καὶ
γὰρ οἱ ὑμνῳδοῦντες
πάντα ποιοῦσιν ὡς
τὸ δοκεῖν· ὁτὰ
ταῦτα δικαίως οἱ
τῆς ὀλιγῳδοσ. καὶ
αὐτοὶ λοιπὸν καὶ τὰ
λύουσι. καὶ δ' ὀρθῶς
ὑμῖν ἀποδέχομ
αι· ὁμᾶρ' ἅπαν ἀμῶν
ὁρμίζομεθα. μὴ
σφόδρα καταγνῶς
σκεῖν ἑαυτοῦ· κἂν γὰρ
ἐνδέχηται δίκη· ἓν δ'
τι χωρὶς ὀργῆς τοῦτο
ποιῆσαι· διαίνυκολῶς
τὸ ρομικαὶ σωφρόνως
ρμὴ μετ' ὀργῆς. καὶ
μὴ δὲν ἀναλήψιμον δίδω·
ἂν γὰρ θέλωμεν. πάν
ρημῶν αὐτῶν τὰ ἄρα
θάσται· καὶ αὐτὰ ρικῶς
δὲ μεθαμεθὰ τῆς τοῦ
θεοῦ χάριτος. πρὸς τὴν
ἑαυτῶν ἀσφάλειαν
καὶ τιμήν· τί γὰρ ζη
τῆς τῶν παρόντων δό
ξαν· οὐ σαυτὸν τί μᾶλ
λον· καὶ ὀνήσῃς ὑμᾶς

σαι δῶν λόσται· ἂν δὲ
σὺ σαυτὸν ἀτιμάσῃς·
κἂν ἅπαν τὸν σὸν τι
μῶσιν· οὐ τιμηθήσῃ·
ὡς πρὸς γὰρ θεὸν μὲν δεῖ
τοῖς ἴσοις καὶ σὲ αὐτὸν
μὴν· οὐδὲ ἓν λίαν ὡς
ρὸς σὲ ἀνθλίσει· οὕτως
ἐὰν μὲν ἑαυτοῖς σὺ μὴ
σῶμεν· οὐδὲ ἓν λίαν
ἄστρος ἐστὶ ταιχώμη·
ἓφ γὰρ τῇ σὰν κέρ. θαν
ματος καὶ μέγας· καὶ
πάντα τὸν αὐτὸν μὲ ἐλέι
τῶσαν· μοιχόν· κλέ
πτην· τυμβωρύχον·
ἀνδροφόνον· λῃστήν·
δικεῖν ὡς δὲ· μὴ τὸ πα
ροξυνόμενον· μὴ τὸ ἁρ
παστικόν· μὴ τὸ σὺ
μὴ δὲν τί τοιοῦτον ἐν
αὐτῷ, ποίαν ἐν τάλ
λῃ μέρι μῶσιν ἐμένει· οὐ
δὲν μέλαν· τί οὖν ἀπολ
λοὶ τοιαύτην ἐν ἀρὶ αὐ
τοῦ δόξαν ἔχουσί θ'· οὐ
δὲ οὕτως ὑμῖν ἀθλι· ἀλ
λὰ δικεῖν οἰδαν οἱ καὶ
τὸ χύμαν· τὸν οὕτοιοῦν
τον μομιμίζομεν·
εἰ ἐν γάρ μοι· ἐτὶ στὸ

Μετὰ τοῦτο μ. καὶ ἀπὸ
τοῦ μὴ οἰκτίσαι τοῦ μὴ σῶ.
λάμπας δ τὴν ὑπὲρ
τούτου μου θεὸν ὃ
ὁ τὰν ἴδιο σαυτὸν
μὲν ὑπερίζομεν. δικά
μομ δὲ σὲ γῶμεν. ὃν
μὸν σοφὸν ὁ τὶ δὲ ὡς ἀπὸν
φιλοσοφεῖν. καὶ μὲν
τάγμα θεὶ σαυτοῦ θρὰ
συμοῦ μου. μὲν καὶ ὃν
αὐτὸ τοῦ καιρὸ τοῦ μ
ὑπερβαίνειν δὲ ὑθμὶ
μὲν ὑπερίζειν. καὶ ὁ ὑπ
ὁ υδὲ ὑπερίζόμενος
ἀλλήλοις σ. ὃν μὸν ὃν
ὁ τὶ δὲ ζῶ τὶ καὶ ὃν ὁ ὑπερ
ζῶμ καὶ μαίμεθα. ὃ
ὁ υκ ἄραμαι κτίσις σ
ὑπερίζόμενος. ὡς δὲ ὃ
ὁ ιδαίμον ὧν τῶ. τύ
πτου σι μὲ μᾶς. καὶ ὁ ὑ
μὸν μὸν ὁ υκ ἰμὸν ὑμεῖθα.
ἀμμὰ καὶ ὅλ δὲ ὑμῶν
αὐτοῖς. τοῦτο καὶ
ὑπὸ οἰκτίσομ. ὅλ δὲ ὃν
τὸ μὴ ὑπερίζομεν τα. ὃ μῶ
γὰρ κατέχεται θὲ ρίσ
τῶ θυμῶ. χαῖρ ὡ δαί
μομι. τὶ ὁ ργὴ. λίσομ
αὐτὸ μὸν ὃ ρ γούμενον
ὑπὸ δαίμονος χαλε
πού. καὶ ὃ μῶν ἀρχὴ δὲ
αἱρετὸν ὑμῶν ὁμ. τοιοῦ
τον τοῦτο τὸ μόσκιμα.
ὡς σὲ μὲ δὲ χρόμου
δεῖσθαι ἑ σαυτῶ ἁλφᾶ
τοῦ ἀμόμ τος. διὸ καὶ
τὶ σὸ ἁλφὸν. ἡ γὰρ ἐρῶ
τὶ μὲ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.
πῶς σὶ σαυτῶ. τοῦτο
αὐτοῦ μάμι σαυ δεῖ
κνὺς τὸ τυραννικὸν.
ὅτι ὃ μῶν ἀρχὴ καὶ ρῶ
μᾶ γμα ὑπ ρ γάζ θαι καὶ
κὰ. καὶ ὁ υδεῖ τα πολ
λὰς τὶ ὃς δ ἑαυτριμὲ ὃς.
ὡς εἰ γῶ πρὸς τὶ ἰχύ
ϊ κὰ μὸν μὲ μορεῖ ὴ. καὶ
δὺς κατα χόμι α ὁμῶν
μὲν ὁ λόκληρ δὲ ἡ ἀπὸ
μὲν ὁ ὑπερίζομ. τὶς δὲ
ὁ φιλοσοφῶμ. καὶ γῶ
μὲν ὡς ἐμὸν ὁμᾶ
γμα τὶ ὧν ἑκατέρου
ψυχῶν. εἰ δὼ γὰρ ἀμ.
τὴν μὲν ὁ οἰκεῖαν.
ὡς ἁλᾶς κλυδωνιζο
μένω. τὶ ὧν δὲ μὲν ὑπὲ
ταρ αχὲς ἀπωκλα
μένω. ὁ υτὸς γὰρ πα
ρὰ πτωτὴν ὑπὸ πορ

πομικρὸν τοῦτο μπρὸ
μαπτομ. καὶ αὐτὰ καὶ
πλλύειρ αὐδίφσσ· καὶ
γὰρ οἱ ὑμῖν ζόμτφ·
πάντα ποιοῦσιν ὡ
σὰ τὸ δικεῖν· ὁτὰ
ταῦτα ποιοῦσιν οἱ
τῆς ὁλωΐδος· καὶ
αὐτοὶ λοιποὶ μὲν καὶ τὰ
λύουσι. καὶ δ' ὀρθῶ
ὑμῖν τῷ δικαίφ χρῆ
ται· ὁ γὰρ ἀδελφὸν ἀμῦ
ὀργιζόμενον· μὴ
σφόδρα μὲν καταγνῶναι
δικεῖν ἑαυτοῦ· κἂν γὰρ
ἐκβιάζηται δόξη· ἓν δ'
ἀδικοῦσιν τοῦτο
ποιῆσαι· διαὶ ὃν καὶ λῶ
τερον καὶ σωφρονέστε
ρον ἀδελφὸν ἀργίζεσθαι· καὶ
μὴ δὲν πανδήμιον δόξαν·
ἂν γὰρ ἐθέλωμεν· πᾶσαν
ῥᾳδίως αὐτὸν μετανοῆσαι· καὶ ἀντάρκεστον
ἐκεῖνον μετὰ τῆς τοῦ
θυγατρὸς· πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ μὲν ἀσφάλειαν
καὶ τιμήν· τί γὰρ ζη
τῆσαι τῶν παρ' ἑτέρου δό
ξαν· οὐ σαυτὸν τιμᾷ μᾶλ
λον καὶ κρείττονα δεῖ σε ὑμῖ
σαι δωλίσθαι· ἂν δὲ
οὐ σαυτὸν μᾶτιμᾶσης·
κἂν ἅπασαν πόλιν τι
μᾷσιν· οὐ τιμηθήσῃ·
ὥσπερ γὰρ ἐὰν μὴ ἐὰν
τοῖς ἰατροῖς σῶμα
σθαι· οὐδὲ σῶσαι ἂν
ρᾳδίως δύναιτο· οὕτως
ἐὰν μὴ ἑαυτὸν σὺ ὑμῖν
σωμεν· οὐδὲ σῶσαι ἂν
ἕτερος δύναιτο χωρὶς·
εἰ μὴ σὺ ἑαυτὸν ἐθέλοις·
εἰ γὰρ τις ἀνὴρ· θαυ
μαστὸς καὶ μέγας· καὶ
πάντα τὰ αὐτὸν μιᾶλεί
πων σαν· μοιχὸν· κλέ
πτην· τυμβωρύχον·
ἀνδροφόνον· ληστήν·
δικεῖν ὃς δὲ· μὴ τὸ πα
ροξυνόμενον· μὴ τὸ φα
νικτήν· μὴ τὸ συ
μβάντα τί τοιοῦτον
αὐτῷ, ποιᾶν ὀργὴν ἀνθ'
ὑμῶν ἐνέμενεν· οὐ
δὲν μᾶλλον· τί οὖν ἀμπο
λοὶ τοιαύτην πρὸς ἀν
τοὺς δόξαν ἔχουσί κ· οὐ
δὲ οὕτως ὑμῖν δοκεῖ· ἀλ
λὰ δικεῖν οἱ ἅπαντες καὶ
πάχυμαν· τὸν οὕτω οὖν
τιμῶμεν ζόμτφ·
εἰ γὰρ μοι· ἐτέρου

λίμου σκοτῆμο μ᾽ἆμαι
μομίζοι· ἆρα τὸ ἀάτρομ
δ᾽ἐμαμβμ. λὶ ἑαυτόμ·
ἑαυτὸμ δλιμομό τι· πλη
ρῦδόζαμ λὶ ναιμομέ
μουἑαυτῶ πβριᾐξσ·
ὁύτω καὶ οἱ τοὶσ πο
μληρῦσ᾽ἀραθοὶσμομέ
βομτᾶ· καὶ οἱ τὸυμλ̄
τίομ. ἑαυτοὶσ καὶται
χύμουσι· διὸ χρλὶ πμᾷ
ομαι πο ἰᾷλαι σουδλ̄·
ὁὸσ τβ τὸσωειδὸσ λὶ
μῶμ δικ καὶ αἰρᾷμ· Ϛ
μλὶ δὲ μέαμ καθλιμῶμ
αὐτοὶσ πα ρᾷχᾷμ λαμκμ.
μλὶ δὲ ἐπο τίαμ πο μὶ
ρᾶμ· ᾷ δὲ ἄβρο ι πω ύρο ῖ
τομαίμῶθαι· καὶ ὁύτω
δλαι κειμέβμ πο μλιμῶμ.
μλὶ σφόδρα φρμτί
βειμ μλὶ δὲ ἀμ ειμ·
Ο μὲν γὰρ πο μ᾽ ἡρῦδόζᾶ
λαιπὸ μ᾽ἀραθὸσ σὰμ. ὁυ
δὲ νὶ βμ τᾶλλᾶμ μ᾽ἀπβ
ταιᾷ σ τὸ ᾷμαι τοι ὁῦ
πο σὶ ὸ ῖ ὁσ ἰᾶτμ· ὁδὲ ὦ
πο πτώσαι σαι ᾷ κλῖ καὶ
μέπτωσ. ἀχάτμ ὡ ὁδὲ
ζαι τολίμῶμ· ὡσ πρ
ὁῦ ὡ καὶ ὁ πο μλιρόσ· ἀμ

ὁπὶ τοὶσ ἁμαρτίοισ ὐ
ποπτώλιται. οὐ δὲ νὶ
ὁμ τοῦ ἁμ ικ ρ δαμεῖ·
ἀμμὰ ναὶ κρίμαι ὁ ζει
μᾷ βομ. καὶ ᾷ σ πλεῖ
ομαι νῦ ζ ᾷ ρ αθυμίαμ·
ὁ μὲν γὰρ ὰμ τοιοῦτο ς
καὶ ἐπο πτώ ὁ μβμο ς·
κὰμ ταῦθ᾽ εἰμ ὰ πᾷλι.
ναὶ μὰ ὁπλμόι λι τὰ ἁμαρ
τλίμαται ἑαυτοῦ· ὁ τὰ
δὲ λλα μθάμλι. ᾷ σὰμ αλ
γλσίαμ ὁικ αἰ πᾷ· Ἐι
γὰρ πᾶμ τοῦμ καὶ τὴμ
ρόω τοῦμ μέμ ο σ διαμί
ταῦταὶ οἱ πολλὶμμε
λοῦ ὼ τῶ Ἐι σ τὸ καὶ τὰ
μύ τπωθαι· ὁ τὰὰμ μλὶ
μέμ ο μ καὶ πλμρᾷ σ ιμ·
ἀμμὰ ναὶ ὁ πταμμᾶ σ ίτη
μᾶ τ᾽ αὐτοὶσ. πο τὲ δὲ διαμ
μέβταὶ δ ὼ κ ή σ ομ τᾶ μ
ὁ ι πλὶ καὶ κείαυ σ ὐ βᾶμ
τᾶ· ὁυ κ᾽ αὐ κ ό υ Ἐι σ
Ο πλὶ καὶ πᾶ ὐ λο σ τοῦτο
ᾐ καλεῖ· ὁ πλὶ τὸμ πᾶ
πο ρμ ικ ό τα ὁ ὐ μέ
μο μ ὁ υ κ λλιφ ί ᾶμ ᾶ δ᾽ πλ
γ᾽ ᾶμ αι τὸ ὁ ικ ε ῖο μ ᾶ ὐ
μᾶ ρ τλιμ αι κο ρ ί μ θ ι οι
κ ρ ε τὸ ὼ πτᾶ· Π ὼμ

+ τὴν μ̄ γ̄ ρ̄ δ̄ ·

+ λόγος π̄η̄ +

+ ἀπὸ δὲ ἐκ τῆς ὡραιότητος τοῦ ἐγγίνεσθαι ἐπὶ τὴν ἡνεκῆ ὡραιότητα πέρι δὲ τῆς ἐναντίας ὡραιότητος ἐκραζέτω ὁ ἑτέρωθεν φωνὴν μεγάλην καὶ εἰπέτω· ἡλίκη λιμὸς ἀναχθανὶ τὸν περὶ θεσμοὺς θεσμοθέτην ἢ ποία τιμωρία κατέλιπεν τοὺς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐφ' ὡτῶν ἀκούοντας πεῖ ἔλεγον ὅτι λιμὸς φωνεῖ ὄντος καὶ ἐν θέσει δραμοῦνται ἐξ ἀγρῶν καὶ λαβόντες πόρον πλήσαντες τε ὄζον καὶ περιθέντες καλάμους ἐποπτίζειν ἀνάγκη τόν· οὗτος δὲ τὸ σημεῖον. Ὁ πρὸ μικροῦ προσδεθεὶς τοῦ σιμοῦ χαλκοδώσειν λάρυγγος· ὁ μὲν δὴ σμικρὰ καὶ μοι χαρίσασθαι σημεῖον ὀπτίζειν καὶ σιμός· οὐδὲν θήσεται αὐτῷ. Εἰ μὲν τὸ σιμὸν ἐμοὶ ἁμαρτὸν προφήτου· τὸν ἀρρυγγίαν λάρυγγα καὶ τὸν θάμνον καὶ τὴν παφλάζουσαν καὶ τὴν ἀναπαυσιμον· καὶ τὸν ἁμαρτόδρεπτον σὺ δηλοῦν τὸν ἀρχαῖον

τῷ αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος καὶ ἱερὰ ἐστὶν ἡ σιωπή; διὸ καὶ παρακαλῶ τοὺς τῶν πολλῶν ὁμοίους ἀφέμενος καὶ τοὺς ὑπερεῖς καὶ τοὺς τῆς μάσεως σωφρονεῖν μόνον τὸ μὴ δοκεῖν τοῖς σωφρονοῦσιν ἀρχὴν μὴ δὲ δοκεῖν ἑαυτῷ καθυφίεμεν· οὕτω γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐν τοῖς θεάτροις καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ ἐν τοῖς φιλικοῖς καὶ ἐν τοῖς θερμοπόλαις καὶ ἐν τοῖς κυβείοις καὶ ἐν τοῖς ἀνδρείοις καὶ ἐν τοῖς λιμοδόκαις καὶ ἐν τοῖς κεραμείοις, ὡς τοῖς ὠφελίμοις ἁμαρτεῖν τῶν μὴ ὠφελίμων κρείττον.

+ φύλλα γ̄ +

τῶν ἰχθύων. ὅλφρυ. ὁ τὰ
ὑποσκιτε τὸν ἰχ τοῦ
ἁμοῦ. τὸ τε μαόσθαι
ὁ τὶ φάγεται. ὃ δὲ λέγει
τοιοῦτόν ἐστιν. ὁ τὰν
αρχόντα τὸν καὶ μὴ ο
μόσιτε πορευθῆναι
σθαι μου. τότε μάμμα
ζοσθόμου τῶν ἰχθύων.
μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν
θῆναι. λίποσμα ἀπο
λέσ. τὰν ἰουδαϊκὰν
ὑσαύσαν το. τῶν πο
μπείασ καὶ τῶν ὅλα
θρίασ ὀξέσωσον τῶν
ἑαυτῶν. τὸ κλήρωμα
λίων θνος. καὶ πρὸσ
τὰν πόρταν τῆσ οἰ
κουμένησ. ὁλότος
ὀξέφάθη. καὶ γλῖ καὶ
θάματα. καὶ λιὶ οἱ
κουμένη καὶ λιάσικη
τοσ. τῶν δώ αμμάν
τοῦ θαυσαν τὸσ ἀμλ
ικρύπτουσι. ταῦτά
ὁ ὦ κ, καὶ τὰν πα
ρεαυτὸν μ τοῦ ἀρτου τὸν
καιρὸν σμιαμάν τα. ς
γὰρ πολλῶ θαυμα
σόν τερον. ὑπὸ τοῦ ἀρχὶ
προσηλωμένου τῶν

ταγμένων. λίμαδη
ζομ τοσ ὑπὸ τῶν γλῶσ.
ὁ ὑτὰν τὶ δὲ μόνον
τὸ παραδεξόμ λίων. ἀλ
λὰ ὅτι καὶ δικ τοῦ ὁ ὦ ου
γάρμον ὁ πορεύεσθαι
καὶ ὑπὸ πασαν τὴν οἰ
κουμένην. ὁ πορεύ
δὲ ποτε πρότερον
σωθῆναι ἀλλὰ λίμαι μὴ
πομένον. ὁ τε τὸ πά
σχα τελέσθαι μέμφε.
καὶ γὰρ δικεῖν ἀτύποσ
λίων. καὶ σικόπος πό
Τ θ γένεται. ὁ μεθὶ ἡμέ
ρασ. ἵνα πάντα ὁ ἰτὴ
γλῶσ οἰκοῦντα τὸ μάθω
σιν. ὁ τε πάντα χοῦ
τῶν ὁ ἰκουμένησ λι
θραλίων. ὁ πορεύ καὶ
μὸν λίων αὐτοῖσ ὅπ ἀρέ
ιε ται. ὁ υτὸ μάθοι τοῦ
ιη θαύματοσ. ἀμὰ καὶ
ιϛ τὸ δικαίρεσ συμβλή
μαι. μετὰ γὰρ πάντα
τὰ τῶν πάροιμίασ
καὶ τῶν παραμόμου
κωμῳδίασ. τοῦτο γίνε
ται. ὁ τε τὸν θυμὸν
ἐίασαν. ὁ τε ἀμβασά
σαν τὸ γβλῶσ τε ὁ τε

κόρομ δλαμομ τῶμ σκῶ
μάτωμ καὶ πάντα
ὀφθάζαν τοῦ ἀπορρί
ψλησαμ. τότε δείκνυ
σι τὸ σικότος· ἡμᾶς καὶ
οὕτως τλῶν ὀργλῶν αἱρθέμ
των. κρρδάμωσι μὰν
ὠὸ τοῦ θαύματος·
τοῦ γὰρ λιαπαυλῆμαι
ἀπὸ τοῦ ἄρ̄ν. τοῦτο
θαυμαστόν ρρομλῶν.
τὸ ὁμ ταῦρμ τῶ ἄρ̄ρ
τοι αὐτὰ ἀμ ρργᾶμ· εἰ
τὸ γὰρ αὐτὸ μάπτᾶ ὁ
μόμ ζομ πρωτοικέζ.
ὀδάτωι αὐσαι καὶ φο
ψλῆθλῆμαι· ἢ τὸ οὐκ αὖ
τὸμ ἀμμὰ τὸμ πῶρ̄ρ. Ϛ
ὅτι τοῦτο μὲν δίκαια
νυμλῆμαι· ὀργλζομὲν
γὰρ λῶν ὠὸ τοῖς τολ
μωμὲν οις τὸ σικόν
δικεῖμο· ὅτι γὰρ οὐκ ἐμ
δίκλαφ Ηο. ἀλλ' ὀργλῆ
καὶ ἀμαύκτησι σ. οὐ
κόμ τᾶλλ' ἀμδλῦμομ μό
μομ λῶν· ἀμμὰ καὶ ἀπὸ
τοῦ καιροῦ· πρᾶσι γὰρ
ὥραν πωρ ὁμεῖμ ὁλ.
οὐδὲ δίκλαφ Ηο. ἀμμᾶ
λήφαμ καὶ ἐξ ἐρωλῖ·

καὶ ἰσασι μὸ ἰ ταύτ κμ
τὸ ὁαμὲν μοι· καὶ γὰρ
καὶ ὠὸ τλῖσ γὸμ ὁαῖσ
τλῖσ λιμὰ ὁραο. σωὸ
ωλῆγὸμ ὁλαι· καὶ πῶς
οὐκ ὁθαύμασαν ἂν ἄ·
πωαμ τῶ· οὐδὲ ὁμόμοσ
εἶμαι ωῶ· ὅτι τὸ τῶμ
ἀμ ᾶμ γὸμ ο σ τότε. ὁμ
πολλῖρα υθυμίαι καὶ
κακίαι κατ' ἐχθ· Ϛ
τὸ θαῦμα τοῦτο. ὁμ
λῶν· λὰ γὸμόμεμ ο μ.
ἀλλ' ὅσ ωαρ ἠλυθ· Ϛ
οὐδὲμ ἰ τλῶν αἰτίαν
ὁπλζ κτλῖσαι ὁμὸλλ
ας· καὶ πολλῖτλῖσ
ασυμὰ ὁραο λῖ πρόλλ
ηο λῶν καὶ λῖ σωκ ῆφα·
καὶ οὐδὲ ἤδ ὁαμ τί σ
λῖαι πίαν τοῦ γλγρομὸ
μου· καὶ ὁμόμι ζομ μί σ.
ὁ τι καὶ ὁικλαφ ἡμῆ ὁ
τόραμ τι μὰ ἀκολουθί
αμ φυσικῶν γλγομῆαδ
τοῦτο· καὶ τί θαυμα
ζ ἆσ ωὸρ ἰ τῶμ μὸξ ω. τῶ
οὐδὲμ εἰδότ ωμ οὐδὲ ἐ
πιζ κτλῖσαι τῶμ μὸ ἀ
ῥαυθυμίαν πολλῶν.
ὁ πως γὰρ οἱ ὁμ ἀυτῖ τῆ

ἰουδαίαν ὁμοῦ καὶ
τοσαύτα θαύματα.
Ἐγὼ δὲ ὑμῶν μὲν οὐκ
ἔχομαι· καίτοι σα
φῶς αὐτοῖς δηλῶν ὅτι
αὐτὸς τοῦτο ἔργα
σαυτοῦ δηλαδὴ τοῦτο καὶ
καὶ τοῦτο φθέγμα
μαίνεσθαι μὲ ὅτι ἐγὼ
ζῶ· καὶ αὐτὸς τοῦτο
δαιμόνιον. καὶ γάρ μου
τὰ ἐκείνων τὰ δόγματα
κάθροι· καὶ λέγ· λιμὶ·
λιμὶ· μεμαῦ· σαπαχθα
μί· ἵνα μέχρις ὀχάτης
ἀναπνοῆς ἴδωσιν. ὁ
τι τιμῶ τὸν θεὸν καὶ
οὐκ ἄτιμάζω τοῦτο·
Διὸ καὶ προφητικῶν
ἀφῶ τὰ φωνήν.
καὶ μέχρις ὀχάτης
ὥρας μαρτυρῶν τῇ
σαρκὶ· καὶ οὐχὶ
πολλῶν προφητικήν·
ἀρχὴν καὶ διεραϊκῶν
φωνῶν· ὥστε αὐτοῖ
γενέσθαι μόριμον
καὶ ἐπάδυμον· καὶ
διὰ σὰν τὸν δάκρυ
σιν ἀὐτῶν τῶν ὁμόμοι
αν τῶν πρὸς τὸν

γραμματικόν· ἀλλὰ ὅρα
καὶ ἐν τούτῳ τὰ
ἐλλείποντα καὶ τῶν ἀλλο
λασίαν καὶ τῶν ἀμοιά·
ὁμόμοσαν λιμίαν ἅμα
φῶσι τὸν καλούμενον·
καὶ ἀνθ' ὧν ἐπόησαν
αὐτὸν ὄχλον· ἀφορ
δὲ προσελθὼν λόγ
χλιὰ αὐτοῦ τῶν πολυ
ρᾳθύμησεν· τί γάρ οἱ
τῶν τοσούτων πραγμα
τοτρόφειον δὲ
ἀρον· ἕως ἐμέχρι τοσού
τουτῶν ἑαυτῶν μέν
μίαν ἐξέβειμαν· καὶ ὡς
μικρὸν ὅλοι ἐσμὲν
ὑπερίζομεν· σὺ δὲ
Μοῖσικόν· πῶς ταῖς
παρανομίαις σαυτῶν.
ὡς λιμὸν ἀρκέρηται
σεῖαν· καὶ γὰρ τῶν
πολλῶν· αἱ πολλαὶ
τῶν σεῖαν λιμὸν μὴ
θρανθῆμεν· ὁδὸ
ἰσκρέζασ φωνὴν
γάλι· ἀφῶ τὸ πνᾶ·
τοῦτο ἄτιμον ὄλλφν· ὃ
ξουσίαν ἔχω θάνατῆ
τυχῶν μου· καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀφεῖναι λαὸν ἀντῶν

καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας
ἀπὸ ἑαυτοῦ ϛ̅ϛ̅. διὰ
τοῦτο γὰρ φωμὴ δίκαια
ζομ. ἵνα δείχθῃ. ὅτι
καὶ τὰ ἐξουσίαν τὸ πρᾶ
γμα γίνεται. ὁ γὰρ
Μ ἄρτος ϛ̅ϛ̅. ὁ πλείονας
μασμὸς τῶν λαῶν ἐστ. εἰ
λίδι τῆς θυμικῆς. καὶ ὁ
πλοκμυρίσμὸς τοῦ
πάμπαν δωλαδῶν.
ὅτι μὴ ἐξουσίας ἀπὸ
θαμον. ἀντὶ λίφωμὲν.
τὸ κατασπάσασθαι δό
χιον. καὶ τὰ ἐμὲ μὲ
ἀνώδοντα. καὶ τὸν μοῖ
κον δωὸν ἐκ ὠρήμου.
ὅτι οἶκος δὲ τοῦτο. οὐ
κθμυμρίζομὲν τὸν μὰ
ὸν. πᾶς γὰρ. ὁ λόγος
μὲν ἐστὶ τὸν μοῖ
κον τοῦ πόρνου οἰκο
θμπορίου. ἀμὰ μαχεί
ους αὐτοὺς ἀπο φά σει
μομ καὶ τῆς ὑκείδια
τρι μὲν. ὡς πόρνου
Καὶ ὅτε παρέδωκεν
αὐτὸν τοῖς ναυλο
γίοις. οὐδὲ αὐτοῦτο
Δ δὲ μόνον ταῦτα φλύ
το. ἀλλὰ καὶ προφῆ

Τ ταῦτα μὲν λοῦσθαι
ὁρμὴ ἐσθῆσι λοῦ τὸ
σῶμα μὲν καὶ τῆς
ὅτι τὰ μὲν ἔξω καὶ ὑ
πὸ τῶν ἐχθρῶν ἀθέ
σεως καὶ τῆς ἰχύος αὐ
τοῦ. μετὰ δὲ τοῦ
μομ καὶ δικαίου μετὰ
ταῦτα. ἑαυτὸν μὲν δεῖ
κνύειν τῆς τοῦ μὲν
κρὸν ἁμαρτάδος.
ὅτι μὲν γὰρ ἁλιτανεῖον
μὲν κρὸς εἰς ἑαυτὰ μὲν
μὲν κροῦ. ἁμάρτη μὲν ἐ
δὲ αὐτοῖς λίγαρ. τοῦ
σώματος ἁμαρτάνομὲν
μοι δὲ τοῦ πνεύ. ἀλ
λὰ σὺ δὲ. καὶ δικάζομαι
τούτου τῆς ἐχθρῶν. ἵνα
γὰρ τοῦτο πλεονάσῃ.
ἑαυτοῦτο καὶ κεῖμομέ
νους. καὶ οὐχ ἁπλῶς
ἁφείρομται. ἁμὰ καὶ
πρὸς ἐρίζομαι. καὶ
λυμλισάσθαι. ἵνα
μάθωσιμὲν ὅτι καὶ αὐ
τοῖς ἰδίοις αὐτοῖς καὶ πᾶσι
ρῶσαι καὶ ῥῆξαι. ὁ γὰρ
πρὸς ἐρασθιαπόμομ.
καὶ τῶν ὀικουμένων
σκοτίσας. πολλῷ

μᾶλλον μὲν δίκαιόν ἐστι
τοῦτο ποιεῖν καὶ ἡμᾶς
ἔμφυτον ἔχειν τὸ μὴ
κλέπτειν· ἀλλ' ὅτι
τὰ τοιαῦτα τῶν ὀργῆ
ἄφεστι· δικεῖν οὖν ἔξεστι
τοῖς ἀδικηθεῖσιν ὑπὸ
τοῦ κλέπτου· ἀλλ' οὐκ αὖθις
καὶ τῶν ἴσων μετασχεῖν·
οὗτον μὲν γὰρ ὄφθονον
τοιοῦτον λιμὸν καὶ
ὀχλήσαντα ἐμὲ δίκαιον·
τότε μὲν οὖν. ὅπερ
αὐτὰ τὰ φαινόμενα
λιμαχοῦντων· μετὰ
δὲ ταῦτα. ὅτε σφρα
γίδος ὄντι κειμένου·
καὶ ἁρπάσαντα τὸν τὴν
ρόων τὸν μὲν τὴν·
τὸν δὲ ταῦτα λί
κουσαν τὸν φυλάκων·
καὶ ἀριθμὸν ὁδόντων·
ὥστε καὶ ἑκάτερον δὲ
φθεῖραι καὶ μόνον τῆς
ἁμαρτάνοντος τὸ μέρος
γον· μὴ τοίνυν θαύ
μαζε· εἰ καὶ τότε ἡμῶν
μόνων· οὗτω καὶ νῦν
πάντων ἁπλῶς ἐσμὲν
μοι πρὸς πάντα ἅμα
χωτεῖν· ἀλλ' ὀκέμο

σικόν· ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ σὺν ἐμοὶ
ὠδὶ ποιήκε· τὰ μὲν
ἔξ ὧν οὖν· τὰ δὲ δι' ἐμοῦ
πεπόηκε· τὰ δὲ δι'
αὐτὸ τὸ μαθεῖν· ὁμοῦ
μὲν τῶν φαυλότητι
ἁμαρτάνεσθαι· ὁμοῦ
δὲ ὅτι τὰ ἁμαρτανόμενα
πρὸς ἐμοῦ πάσχει· καὶ ὁ
ὧν ὁσαμοιγλίσθαι·
καὶ πρὸς τὰ ἀλλήθη
μὰ ἀφ' αὐτοῦ ἐμοῦ· τὰ
πράγματα μεταλή
σθαι· καὶ οἱ μὲν ὅλο
γρ· φασὶ λόδο τοῦ ἱκλ
ἐσι· καταμάτου ἀπὸ
τοῦ αρχ· αὐτὸς δὲ δι'
κμυσιμ· ὅτι τῆς οἰκου
μένης σωτῆρος· καὶ
ὑκεῖνοι μὲν ὅλφρμ· ὁ
καταλύων τὸ μαὸν
τοῦτο μ· καὶ ὑπερισὶν
λιμόφραι σ· οἰκοδομῶ
αὐτόμ· αὐτὸς δὲ δι' ἐκμυ
σιμ· ὅτι ἐστὶ λοσόφρλι
μοθλίσθαι· πάλιν
οὗτοι μὲν ὅλφρμ· ἀλλ
λοισίαν σθμ· ἑαυτὸν
οὐδὲ ὠνήσασθαι;
αὐτὸς δὲ ὑπὲρ τοῦ αρχ
μένων μ· ὑπὲρ τοῦ τῶν

δούλαμ σώματος τοῦ
τοῦ ἁγίου σφραγῖδος
ὁδηγήσαντος.
Ε ἐν γὰρ τῷ παραπλησίῳ
ἐξεβλήθη λάζαρος μὲν
γὰρ. πολλῷ μᾶλλον τὸ
πνεῦμα τὸ ἄθεον τοῦτο
πάλαι κοιμηθὲν τοῦ
φανῆναι ζῶντας. Ὁ
πλὴν δυσμενὲς ἁμαρτά
" νοντος οἰκείου πολ
" λὰ γὰρ σώματα τῶν
" κοιμηθέντων ἁγίων
" ἐγρήθησαν. καὶ εἰσῆλ
" θον εἰς τὴν ἁγίαν πό
" λιν καὶ πολλοῖς ἐνυπ
" νίασαν. ἓν γὰρ
Μ εἶναι τὸ γεγυμνωμένον.
καὶ πολλοῖς φαίνε
ται ἐν τῇ πόλει. καὶ
οἰκεῖον δὲ. τότε
ἐδόξαζε τὸν θεὸν λέγων.
" ὅντως σὸς ὁ λαός σου εἶ.
" δίκαιος εἶ. καὶ οἱ υἱοί
" χλοι δὲ οἱ παραφρο
" νοῦντές σε ἀφορίᾳ.
" τίμιον τὸ αὐτοῦ μνῆ
" μα τὴν ἀδελφόν.
τοσαύτη τοῦ σταυροῦ
νόμου ἐδόθη σε. ὡς

τὸ μεγαλεῖον τοσοῦτος
τὸ δίκαιον σε κόμα.
καὶ τὸ μαρτύριόν σε
καταγγέλλει καὶ τὸν
δεῖνα. πλὴν δόξα.
Ο πλὴν μαρτύριόν σε,
τοῦ οἰκείου σε τοῦ
του. ἀνδρισαμένου
μετὰ ταῦτα δωλιπί
" σε. ἴσασι δὲ δικαίως
" καὶ πολλὰ μαι κρόθε
" ν ὑποφοῦσαι. ἀλλὰ
" λικολούθησαν δ γαμικο
" μοῦσαι αὐτῷ. μαρία
" λίμ μαγδαληνὴ. καὶ μα
" ρία ἡ ἰακώβου. καὶ ἰω
" σὴ μήτηρ. καὶ λίμνη τοῦ
" ὑἱοῦ ζεβεδαίου.
Τ αὗται ὑποφρῦσι μὲν
μαίνεσθαι μεμόνθαι.
ἀλλὰ μᾶσαι σιγῶσαι
θάνατον. ἀλλὰ σαι
θρηνοῦσαι. καὶ σκό
πει πόσῃ αὐτῶν ἡ προ
θυμία. λικολούθουν
αὐτῷ δ γαικομούμεναι.
καὶ μέχρι τοῦ μνήμα
μου παρῆσαν. διὸ
πάντα ἐθεώρουν.
πῶς ἐτέθη. πῶς

καὶ ὁ υἱὸς ἀπολλῶς σημεῖ
ον· ἀμφὶ θυμοῦσι μάχα
ι ἀνωμαλία· τὸ σικόηος·
ἀμηθυμόμβμαι πάρα.
τὸ κατατωθασμαιρὶς
μύμβρομμόβομ· ὁ τῆς
βλίσ κλόμος· καὶ πολ
λὶ τῆσ ἁρμαικτῆσ
σσλίων λὶ ἀπερμολλί·
πρὸ δλθὼμ δὲ ὁ ἰς
σὴφ· λίτῃ τὸ τοῦ χῦ σῶ
μαι· ὁῦτοσ λίων ἰφσσὴφ
ὁ ἰκρυπόμβμοσ πρῶ
λων· μῶμβμτοι μάρ
ζόλμιλοσ· μβτὰ τὸμ
θάμαπομ τοῦ χῦ· οὐ
δὲ γὰρ ἀσλμοσ λίων· οὐ
δὲ τῶμ λαμθανόμτῶ·
ἁμαρτῆσαι μλίσ· ἑς·
καὶ σφόδρα ἐθαύμασ·
ὁ ὑθμαάμαι τῆσ ἀν
δρὶ σμ ἀὐτοῦ καὶ τῆ δλῆ
ὄμι· ἐισ γὰρ θάμαπομ
ἑαυτὸμ ἐξόδοσκε· τὴμ
πρὸσ σπάμτασ ἀπὸ
χλθαμάμαδξάμβμοσ
τῆ πρὶ τὸμ ἰμῦ ὁμοία·
καὶ τολμήσασ ἁψῆ
σαι τὸ σῶμα· καὶ μὴ
πρέπτρομάπασασ·
ἔφασ ἐλέγχῃ· οὐ πῶ

ἐξόδπμ ὡσσ· πῶσ σὰ
πᾶ ἐρεῖ ὀχλάσαι σαν·
τὰ ἄμμα πάμτα· καὶ
ἄὐταισ πρῶτα ὀρῶσι
τὸ μῖμ· καὶ τὸ μάμαδὰ
γβμοσ ἰκατα κριθῆμ·
τοῦτο πρῶτο μ ἀπο
λάωφ τῆσ τῶμ ἀμα
θῶμ θαρίασ· τοῦ
το μάμα ἀὐθωι δεί
κμυσι τῆσ ἀμδρίαμ·
καὶ οἱ μὲμ μαθηταὶ
ὀφμγμ· ἄὐταιδὲ πα
ρῆσαμ· τίμασ δὲ λί
αμ· λίμῆρ λί ἀὐτοῦ· τάὐ
τῃ γὰρ λέγει τῃ ἰᾳ
κώβου· καὶ ἀλλοι παὶ·
ἄλλοσ δὲ ἀναμβμάτης
ϕ[κ]· ὁ τῃ καὶ δικόπομ το
πολλοὶ δπὶ τοῖσ μμο
μύμοισ· καὶ τὸ ἀλῖθῶ
ὄὐπομ· ὁ μάμα σαδεί
κμυσι τῶμ ἰουδαίωμ
τῃ ὡμότῃτα· ὁ τῃ
ὀφὸῖσ ὀθρλίμοω ὄὐ
ρι· δῶ τοῦτοισ δικόμ
πασ ζομ οὗτοι· καὶ οὐ
τὸ ὅλὸσ δικάμφθησᾶ·
ὁ ὑτὸ φόμῳ κατ ἀπάμ
σαμ· καὶ γὰρ ὀργίσθητὰ
μμόμβμα ἐὰμ μφάμῃς·

τοῖς χρήμασι· τὴν
μέχρι θανάτου· μὴ
Μη σὸν ἀδελφὸν τὸν γυναῖ
κα σου ἢ ἀνδρα· μὴ φίλα
τὰ λέξῃ τὸν μοιχὸν σφρα
γισμοῖς τοῦ ἰῷ· δικάζῃ
μὲν γὰρ καὶ σὺ τὸν
τίσαν τὰ τοσαῦτα
ἁμαρτήσαν. καὶ τὸν
ψυχὰν δέδοκας· μὴ
μείς δὲ. πάντες γὰρ τὰ
αὐτὰ δρᾷ· οὐδὲν σε
μᾶλλον τρέφουσιν·
οὐδὲ γυμνὸν σκυλεύ
ομεν· ἀλλὰ ὁρᾷς τὸν
αὐτὸν πρόσωπον τῶν.
παρατρέχομεν· καὶ
τοιγὰρ εἰς αὐτὸν μοι κάζῃ
δικᾷς· τὰ ὑπάρχοντα
ἀνδρὸς καὶ σὺ δικάζῃ σον·
ἀλλὰ καὶ μὴν ὁ αὐτός σε
τίμα· αὐτὸς γὰρ ᾖ πλου·
τῶν· ὁπηδρόμει μοι· τίμος
Ὁ ὢν δικάζῃ οὐ πάντα
κρυοῖς· καὶ γὰρ μὴν ἀ
κούσῃ λάθρα τοσοῦτο
μοιχοῖς· καὶ οὐδὲν
τὸ μέσον ἁμαρτάνουσιν.
ἁμαρτάνειν δοκεῖς· οὐ
δὲν βλάπτουσι τὸν ἕτε
ρον τῶν τῶν γυναικῶν

λαμεῖν δὲ μόνον· οὐ
δὲ τὰ δύο ταῦτα πολυ
τελῶς· ἀμφὶ καὶ τὸ
ὄμνυμι μὴ μείωσον τὸν
αὐτοῦ τῶν καιρῶν· δεῖ
κνυσι τὸ φίλτρον
τὴν ἀνδρίαν· καὶ τὸ
τὸ δὲ οἰχήσομαι σε
κομίζειν τὸ· ἀλλὰ σὺ
τὸ μὲν ὄμνυμι ἁμαρτίαν
ἡλίου γρύσθαι· ὁπό
σάκις ἀμαθάρουσιν
μάτιον· ἵνα δὲ μαρίαν μὴ
μαρδαλωμὶ καὶ ἰὰλ
λὴ μαρίαν· καθίμε
μαι ἀπόμαν τὴν τοῦτο
φου· τίμος ὄμνυμι
Κ μὴ ταῦτα προσδράζω
σιν· οὐδὲν οὐδὲ πε
μάρα σοι χρὴ καὶ ὑπὲρ
λὸν λίδεσαν πορίαν
τοῦ· διὸ καὶ μύραν δικό
μισαν αὐτῷ· καὶ τῶν τά
φων προσκαρτέρουν·
ὅσον τὸ φλοφλίσδεν μὴ
μαρίαν τῶν μὴ ἰουδαίων.
καὶ ἀπόλυθι καὶ πορ
ριχυθῆναι· εἶδον γυν
κῶν ἀνδρίαν; ἢ δον φι
λοσορνίαν; εἶδον με
γαλοψυχίαν· τὴν ὁμ

τῶμτότε τρεφουσῶ
αὐτὸμ· ἀμμὰ καὶ πολ
λῶπλέονμ· ἀλλὰ καὶ μὴ
θορυβηθῆτε· οὐδὲ
γὰρ ἐμὶ σὸμ κυρίωσ
αὐτὸμ φαμόμενομ
θρέψαι· ὁ καὶ λιθίμην
ἱκανὸμ ἐμὶ ὧν ὥστε σωσάσαν
θαι ψυχὴν ὡκαὶ διὰ
τὴν ἀπόφασιν αὐτῦ
μόμην· καὶ τὸμ πόνη
ταν τὸμ ἀμάπικρομ τῦ
συγκύφόταν θρὰ
πτῦσαι· δικάμενομ
Γ ἀρ ἰόθησ· καὶ τὸ ἀζή
μιωμα τῦ φαμομένῦ.
μερίζεται πρὸσ ἀστὸ
μυμόμενομ· ὃμ ταῦ
θα δὲ· ὁ λόκληρομ σῦ
τὴν φιλανθρωπίαν τὸ μρὰ
κεῖόμ ἀτι· καὶ μέζομ
τὴν πρὶ αὐτὸμ ἀγάπην
τὸ δεῖγμα· ὅτι ἀμ διὰ
τὴν ἀπόφασιν αὐτῦ
μόμην· τὸμ ὸμόδουλ
όν τῶ θρανσάσαμ αὐ
τὸμ ἀπώσηται σὺμ ἀπασι·
Δ μάπωμαι δ τοίμην· πῶ
σάμωμ αὐτὰ τὰ λαμ
πάνομτι καὶ λέγομτι·
ὁμοίωσ δὲ δοσ· εἰ μὴ γὰρ
αὐτὸμ ὁδήγησε. οὐκ ἂν
ἐσπλήσαμεν ἡμέραν.
εἰ μὴ αὐτὸμ ἀπώσε ταρ
φου. οὐκ ἂμ ἐσχόμ
μαν ὁμωμύμων· οὐκ ἂν
κολάσθη ἀρ ὁδοικόμ
τὸμ τυχόμταν ὑπὸ
ρῶν· εἰ τὸμ τυ
χόμταν παρίδοισ· ἀλ
λ' ὅπωσ εἰδῆ αὐτὸσ ὅτι μ
Ο ὐκαταφρομούμεθ. Ἀ
λλὰ τοῦτο μέλλει τὸ ἄκμη
πον· οὕτω καὶ πᾶσι λῦ
σιτελοῦσ ὁδοικός. τοῖσ μὲν
τοῦ δικαίοισ· διὸ καὶ ὁ
μήρ· τίμησ δικάσησ·
Ο ὕτω τοίμην δικαίωσ ἀπ
ολέσθαι. ὡσ αὐτὸ τοῦτο χρῆ
ναι παρέχομτα ὅτι ἂμ πα
ρέχωμεν· καὶ γὰρ τὰ
ρήματα αὐτῦ· τίσ ὁ
δῶσ σῖτον ἐμ τῇ ἐρή
μῳ· ὅπωσ εἰδῶσ ὅτι χρή
ζομεν· ἀμαμνή
σθητι τῶμ ῥημάτωμ
δαυὶδ τοῦ δούλου· ὅτι ἂν
τοῖσ εἰλικρινῶσ τρεφόμε
νοισ· ἡ γὰρ καὶ τὸ φαγ
όμενομ οὐκ ἄπιχθό
νιόμ ἐστι· καὶ τὸ τούτου χλί
αντι· αὐτὸ σλαμπρῶ

λιμὰς εἰσαρύσηι.
Ἀλλ' ἴσως ὀρεῖτίς· καὶ
δὴ καὶ ἡμῶν λιμὸν ῥαμ-
νὶ βρίμησιν σώιζει διαρ-
κὴς καὶ φιλανίας λιμήν.
οὐδὲ γὰρ πάντως καὶ
τοῦτο λέγωμεν· ἡμεῖς γὰρ
κατορθοῦμεν ἡμῖν τὸ
κάμνειν μὲν οὐδὲ
πώποτε ἀπορεῖν δὲ
χρήμασι· ὥστε καὶ λιμῶττοι
κἂν ἐραθυμοῦμεν·
πολλῶν. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν κατὰ
θεὸν. καὶ μικρὸν μέν
δοκοῦμεν· ἡμῖν δὲ οὐδὲ
εἰς τὸ μέτρον ἐφθάσα-
τε. μὴ πρὸς ἡμᾶς τοῦ-
του. ἀλλὰ πρὸς ἑαυτοὺς
λέγετε· καὶ γὰρ ταὐτὸν
ποιοῦσιν οἱ καλοὶ ἡμῶν· ὧν C
πρᾶόν ἐστι καὶ δίκαιον τὸ
ἄλλοις ἀεὶ τοῖς χείροσιν
ὁμοιοῦσθαι καὶ μὴ
μανθάνομεν· οἱ καλλίω
τῶν διδασκάλων. ὅτι οὐ
μάχεσθε τοῖς τούτου
καὶ δήλως εἰκῆ σε τοῦ μὴ
μιμεῖσθε· τί C γὰρ ἂν
ὁ τῶν λόγων τούτων
γένοιτο εὐκολώτερος
πρὸς ἅπαντα μισοῦντας·

καὶ πρᾶος εἶ τὸ· ἀλλ' ἂν
χώλιά κοὐκ ἂν ὀπτήσῃς
πρᾶος εἶ; ἂν σχῶ
θήτι μάλλον μ. ὅτε προ
σαιτοῦωτι μὴ δῶσ·
τοῦτο γὰρ ἂν χώλι· τὸ
τὸ μὲν ἡμιωρίαν καὶ κόμα
σιον· τὸ μὲν γὰρ προ
C σαιτεῖ μ' αὐτὸν· τὸ δὲ ἂν
τοῦ φαυθόπλοτος· διὸ
καὶ ἐμμανθάνειν φῂς
λιμᾶς αὐτοῦ χρή· τὸ
μὴ δῶναι· τὸ δὲ λιο
ὠμόπλοτος· ἃ δὲ οὐ
τὰ ταῦτα ἡμῶν ὅτι πό
μὴ τὰ ταὐτὰ μὲν ἀπαρα
τρέχομ' αὐτὸν παρα
τρέχει· τὰ ταὐτὰ τὸ
τὸ· ὅτι ἂν ἡμιόμοιος
παραγαγὼν λάβῃ· ὃ φὸ
σεν οὐκ ἐῶν οἱ λίσαι τὸ
τοῖς ὀλαχίστοις τού
τοις· οὐδὲ ἐμοὶ ἐῶν οἱ κ
σαι τὸ· ἀλλὰ μὴ γένοι
το λιμᾶς· οὕτως αὐτὸν
μανθάνειν· ἀλλὰ τὰ ταῦ
σαν τὰς μῶν μὴ καρ
πὸν τῶν οἱ λίσαν τας· τὴς
μακαριωτάτης ἀν
κούσας φωνῆς· τῆς
εἰς τὴν βασιλείαν

πόσα τὰ χρίσματα ὑμῶν
ῥητά· πόσα τὰ λύσεως
τῆς οὐσίας· πόσα τὰ
τρίτα· οὐδείς· πῶς
οὖν οὐκ ἀπορωμεν μὴ
μαθόντες ὑμῶν.
λύσας κελεύεις ἀπο
στῆναι τοῦ διδάσκειν·
τοῦτο ἀπιστοῦμεν ὑμῖν
ὅτι δεῖ ποιεῖν· δικαίως
ὑμνολογεῖσθαι ἀποστῆ
ναι. ὑμᾶς μὴ ἀνέχειν
λέγειν· οὐδέποτε ταῦτα
ὑμνολογήκαμεν· καὶ
πῶς ἀποδείκνυτε τοῦτο
μὴ ψεύδεσθαι· ἢ τὸ
Νῦν οὖν εἰ τὸ μὲν φθαλ
μὸν πρὸς ἀνέχαμον ὠμῶν· εἰ
τὰ ὠτα πλάσας καὶ
διαχρίσας· καὶ τὴν
ἄλλην προσαγωγὴν
ὑπὲρ ὑβλείαν μὴ δὲν
ὤμυσα μέχρι καὶ ἀ
πόδειξιν· οὐκ ἂν ὑμῶν
ὑπὲρ τὰς τοῦ δραμεῖ
ρίου θύρας· καὶ ὑμνο
λογῶ ἀμφοτέρους ἀφ
καλῶν· ὅτι τῆς μόσ
μου οὐσης σὰν τὸ σὸν
χώρησον; καὶ ἅπερ

τοῦτο καλοῦμεν ©
ἅπαν· ὅτι καὶ ὑπλα
σας· ὅτι διέχρισας· ἆρα
ἀνέμιμνησκες; οὐδαμῶς·
ἀλλὰ ἀνθέστασαν ἀμφότε·
τῆς ὄφελος· ὅτι ἀπὸ
ἀλγῶ· τοῦτο καὶ ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς λογίζου·
Γίδε· εἰ χάρμα ἀρκῶ
σαν· καὶ σωκαλλύ
μεν ἀλλ' οὐκ ἐστὶ καὶ τοῦ
μοῦ οὐκ ἔχουσα μαρ
τυρίαν; καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
ἥκουσα; καὶ ὑμῶν χάρ
σωκαλλύμεν ὑμῶν καὶ ζη
ραν θέσαν πρὸς κλύζω
μεν· καὶ διὰ τοῦτο ὑπὲρ
ἀμφοτέρων δικτάμνω μεν
τόλμον· οὐκ ἀπὸ τοῦ
μεθοδεύσας· ἀλλὰ καὶ ἐμὲ
μὴ δυνάστρομ διαλάβ
ῃς· καὶ ὑπὲρ οἰκίας·
καὶ ὑπὲρ ἀρρᾶς· καὶ ἐ
πὶ πρᾶσιν ὅλης· καὶ μυ
κτὴν καὶ ὄμαρ· ἢ γὰρ τοῦ
τον μεθ' ἡμῶν ἄραμεν
ρι μὴ ὑμᾶς· καὶ ὄμαρ
ὑμῖν τούτοις λύμεν·
Γίλεγε· πρὶν ἀλθεῖν με
σοῦντος ἀλλ' ἀμάρτημα;
ὅτι νῦν λόμενος ἐξ αὐτοῦ σ

παρ καὶ ἡμῖν ἐπηρεάζηται.
ὅθεος ἀλλὰ μὴ μοι παράτω
πολεμίων μὴ καὶ κακοποδύμβοι.
τοῦ μὴ γὰρ ἡ χεὶρ ἀλλ' ἡ καὶ
ἰσοσθε φλὶβ μὴ πρὸ διάδοσι.
πῶς οὖν ἀασίδα καταχεῖν
ὁ τοιοῦτ καὶ προ ἀλλάθαι
δωὴ σθαι· καὶ μὴ προσθῆναι
τοῖς τῆς ὁσιότητος σκοπ
μασιμ· ἢ ἐρασκάζοντ
ι πόλεω· ὅσοι πρὸ θέατρ ὰ
μάρτυρι· καὶ τὰ τοῦ μ· σορμὸ
μῆσαι γ καὶ κωμ καταγόητ.
πῶς οὖν οὗτοι ἐν τῇ μάχῃ
δωὴ σομ ται φῦναι· καὶ μὴ
μὴ θῆναι τοῖς τῆς ἀσιλγέ
ασ ἀκλήμασιμ· ἄλλος τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἀλλ' ἢ καὶ πτ πτ
ερω ται δὲ κόρ θαι μ· ὅταν
ἀλλ' οὐ στιλγέασ γ· μ· καὶ
γ καὶ καὶ σωφρο σύνη πρ
μᾶλλ σομ· καὶ γάμους διορύτ
ὡς οὖν οὐ πρ τοὺς τ σομε
λίους ἁμ πιμ· βλ αὐδωὴ σθαι
καὶ σθ σαι δόρυ· καὶ μ· βρος φ
φεῖμαι· τ σαμ· τὸ θερκεμτὸν
μ· βρος σκό μμασιμ· ἁγνὶ ζῇ
καὶ τ σφῖρ ἀλτοῦ τ σ τ σ
λοῦσ· τ σμ· ὑδρ ασ μ· τ σ μ· οὐ
κ· δ ατ σμ· ὅταν ἐπὶ τ σαφρι
μορ τ σασ καὶ μ· θησ μασιμ· ἐπ χᾶ
ται· πῶς οὖν τοὺς μεθύ

μὴ τ σ ἄλλην ἡμῖν μοι χρεῖ ᾶ
ταύτης τ σ ρὸς ἁμ ᾶς τ σ τὸ
σμ· βουλμ· ἀλλ' ἀ διαλέ
γ σθαι π ρὶ μάχ μ τ σ π ρὶ
ἰουδ αίουσ μ· καὶ ὁμ μ· ασ καὶ
ἀρ τι μουσ· ἀλλ' ἁμ μὲ τ σσο
ν ἡμ ἁμ αρ τασ, τ σοῦσ ἁμ πτ σμ· α
θοπ μ· σθε μ· τ σοῦσ ἁμ ᾶς π α
ραταξ ιμ· ὄ ζ ᾳφοι· ζ τ ρω
μ· τ σ ὄχλ τασ καὶ ὀπτ ιρ ασ·
ὡς ἐγὼ ν ἡμ ἁμ ὀλ τασ ἐγὼ
καθαρῶς, ὅτ τ σ τὴν π αρ ατα
ξιν ἡμ ᾶς ὁ ζ ὴ γαρ ὸμ ἐκ φ ὴ·
κ καὶ εἰ δ ι ατ ὰ τ σ τὴ τοῦ θ ῦ χ ά
ρ τι, μ ρίουσ μ· ἀλλ ὸμ ρίουσ
μ· κρ ὸσ· καὶ φ ερ ομ ρίασ
αὐτ ὸμ· ὁ σ ἀλλ ὴ μ ρουσ π ασκε
φ λ ᾶσ· ἐν ὸσ ὶν ζ τ ρ ερ οῖσ
π ολλ οῖσ, τ σ ἀλλ ὰ π ρ ὶ τ σ ὑτ ᾶ
ν ἡμ ῖν ἐ ἰρ ὴ ν τ αι ῥ ᾴ ὁι· ἀλλ ὰ ὑ
ν ὑ ὑτ ω δ ὲ ν ἀμ ε θ α ν καθαρ ῆ
ν ὅτ ι τ σ ὴν ἰσ κ ὴ ν τ σ α μ ὴ ν γ ὲ ρ ἰ ζ ῃ μ·
διὰ τ σ ὴν τ σ ῶν π ολλ ῶν ὀ λ ὶ τ σ ω
ρ ί α ν· ὅ τ α ν γ α ρ αὐ τ ὸ ὶ α μ ὲ ν
ῥ ᾴ κ ισ μ ι κ ὴ σ τ σ ὶ μ· τ σ οῖσ δ ὸ ἰ
μ α σ ι μ, ὁ μ ῆ ζ ὶ ᾳ ὸ ν τ σ ι μ· ἢ μ ὲ ν
γ ὰ μ· ὸμ τ α ὶ τ ῶ μ· τ σ ο λ λ ῶ μ·
τ ῶ μ· τ σ ο φ ῆ ν ε ῖ ν σ υ λ λ ε τ ο υ μ ρ ῶ ν·
τ τ ρ α ύ μ α τ α· τ π ρ ο σ ὶ μ α τ α
τ κ α τ ὰ φ ι χ ὼ ν· τ σ ο σ ο ῦ ν ὧ ν
ἡμ ᾶς θ α ρ ο ῦ ν τ α σ ὁ τ ι τ ὶ ς
π α ρ α τ ά ζ ε ι ω ς δ ᾴ ξ ο μ ε ν· ὁ

ομ τασ, φασόλεμον βχαγῆν
δωήσομαι· ⟨τ⟩ίρρυ τὸ φασ
Μα᾽ἄτι σ᾽ηπασ᾽ὸς· τοιοῦτοι τὸ
οἰφκρόχορι μαὶ λοίδορο ικὴ
μ᾽ά φ᾽ηπιοι· πασ᾽ῶς οἰῶ οὖτ᾽ὸ
ἀλλὰ ἄζῃ πασ᾽τὶ ὁμμά χῃ
Κὰι μ᾽ά᾽ατι μὰι γόμμ᾽αι ομ᾽ε᾽ρ
γάσ᾽ται· μί᾽θη κὰι οὐ᾽τ᾽ ἐπί
ραμμι᾽θέσ᾽ομ· κὰι πολ᾽ῶ πα
ρόχῳ πτοῖσ πολ᾽ειμ᾽οῖσ τὸ
γ᾽θμασ᾽πω· δ᾽ιατοῦτο μαθ᾽ικά
σ᾽ημ᾽ημ᾽έραμ πτερ᾽ίφ᾽ειμ᾽του
τὶ τὸ φρ᾽αὐτόπτοι δομ. τὼ πρά
ματω θ᾽ε᾽ασ᾽άῳ πᾶ᾽τα· τ᾽ὰ
᾽όμκη δ᾽ιορθοῦμ᾽μος· ἐ᾽ι γ᾽ὼ
Ναὶ μ᾽ὰ φί᾽ πασ᾽τι μὰι ἐ᾽ι σ᾽ι τ᾽ὴν δ᾽ή
οι γ᾽θμοι οδ᾽ε κὰι ἐ᾽πέρυσ᾽ι μᾶλλ᾽ον·
Κὰι τᾶ᾽τα ἡμᾶς δ᾽ι δᾶξ᾽ασ᾽θαι τὼ
τα κτ᾽ικὰ· κὰι πα᾽ιδ᾽άσ᾽ασ᾽θαι τῶ
τα μ᾽ετ᾽ὼ χ᾽ειρ᾽ίζ᾽ε᾽σθαι τὼ ὅ
π᾽λα· μᾶλλ᾽ον γ᾽ὰ κὰι αὖ᾽τ᾽ὸ τῶ
ἔργ᾽ῳ· ἡμῖν ὅ πα᾽ράδ᾽ειγ᾽μα· κὰι
πα᾽ρ᾽ὰ πᾶσ᾽ι δ᾽ῆλ᾽ον ὅτ᾽ι ὑπ᾽ὸ κ᾽ύπτου
σ᾽ιν ἀ᾽γ᾽ὸ θ᾽ρ᾽ύλ᾽ιμ᾽ος· ἀ᾽φ᾽ε᾽πτῇ
κ᾽ῆσ᾽· ἀ᾽φ᾽ημ᾽ε᾽ρ᾽οι μὰι ἀ᾽ρ᾽χ᾽ὴ κὰ
κοι τέ᾽μ᾽νο᾽δε· ἀ᾽μ᾽τὴν ἄλλ᾽ην μ᾽ά
ρ᾽τ᾽ιῶν ἅ᾽παντα ἀ᾽ν᾽ε᾽πδ᾽έ᾽ξ᾽ο᾽δε·
Ε᾽ἰ δ᾽έ τ᾽ινες ἀ᾽μ᾽φ᾽ισ᾽β᾽ήτ᾽ουσ᾽ι τ᾽ὴν
δ᾽ὲ τ᾽ῶν ἀ᾽φ᾽ε᾽αυ᾽τῶν π᾽ροσ᾽ο᾽δ᾽ήσ᾽ο᾽μ᾽ε᾽ν·
ἡμᾶς ἐ᾽ισ᾽ιόν᾽τ᾽ας φ᾽έ᾽ρ᾽ο᾽μ᾽ε᾽ π᾽ρὸ
σ᾽ω σ᾽ρ᾽εῶν γ᾽ε· κὰι ἀ᾽κο᾽πώ᾽μ᾽εθ᾽α
ῥ᾽ῖτ᾽α· ἡμ᾽ί᾽τ᾽ε᾽ρ᾽ο᾽μ᾽ε᾽ρ᾽ές, ὅτ᾽ι τῶ

δρόμω τούτω· σκόπ᾽ει γ᾽· λί
Γομ᾽αι δ᾽ὲ τ᾽ιμᾶλλ᾽ω ἐ᾽ρ᾽ωτᾶσ᾽θαι τὸ
χ᾽ε· ἀ᾽ν᾽θ᾽ρ᾽ώ᾽π᾽ῳ ἀ᾽μ᾽φ᾽ὶ τ᾽ῷ ἀ᾽μ᾽φ᾽ὶ τ᾽ὸν ποιη᾽τ᾽ὴν·
ἐ᾽ι τὸν ἀ᾽σ᾽τ᾽ὸν μ᾽ὲν οἰ᾽όθ᾽ῶ᾽μ᾽αι σ᾽ε·
κὰι κ᾽ρ᾽άτ᾽ι᾽σ᾽τ᾽ον μ᾽ὲν οἰ᾽όμ᾽ε᾽νο᾽ν τῆσ᾽δ᾽ε τῆσ᾽
τ᾽ά᾽ξ᾽ε᾽ω᾽ς πα᾽ρ᾽ασ᾽χ᾽ῆ᾽μ᾽ε᾽ν τὴν ἀ᾽π᾽όδ᾽ο᾽ξ᾽ιν, ὅ᾽σ᾽ῳ π᾽ερ᾽ι᾽ὸ᾽ν᾽τ᾽ες ἐ᾽σ᾽μ᾽ε᾽θ᾽α· δ᾽ε᾽δ᾽οι
κα γὰρ, μὴ ἀ᾽μ᾽φ᾽ὶ τ᾽ὰ ἀ᾽ν᾽θ᾽ρ᾽ώ᾽π᾽ῳ, ὡ᾽σ᾽π᾽ερ
ἀ᾽π᾽ὸ σ᾽υ᾽φ᾽εῶν᾽ῆ, χ᾽ο᾽ί᾽ρ᾽οι᾽σ᾽ι βλ᾽ά
βην καὶ ἵ᾽π᾽π᾽οι᾽σ᾽ι θ᾽ηλ᾽υ᾽μ᾽ά᾽χ᾽ῳ᾽σ᾽ι·
Οἶδα ὅ᾽τ᾽ι ἀλ᾽η᾽θ᾽ῆ τ᾽ι· ἀλλ᾽ὰ κατὰ
τ᾽ὰ᾽ μ᾽ὲν ἡμῶν τ᾽αῦτα ἔ᾽χ᾽ε
τ᾽αι· ἀλλ᾽ὰ μὰι τὰ τῶν ἵ᾽π᾽π᾽ων
θ᾽έ᾽ω᾽μ᾽εν· μᾶλλ᾽ον γ᾽ οὐδ᾽ὲ μὰι
τ᾽ὸ κ᾽έ᾽μ᾽ος ἐ᾽ᾶμ᾽ μ᾽ὴ φ᾽ῶσ᾽ι᾽ν· φ᾽ῶ
λ᾽υ᾽σ᾽ι᾽ρ ἐ᾽κ᾽εῖ᾽νῳ᾽ν· ὃ᾽ς μ᾽ὲν γ᾽ὰ᾽ρ π᾽ῃ,
τ᾽ὰ᾽ μ᾽ὲν τ᾽α ἀ᾽π᾽ὸ μ᾽ο᾽λ᾽ε καὶ δ᾽ιὲ
φ᾽θ᾽αρ᾽τ᾽αι· κὰι ἡ᾽ κ᾽κ᾽ρ᾽ι᾽σ᾽ία,
β᾽ο᾽ο φασίου οὐδ᾽ὲν δ᾽ι᾽ο᾽μ᾽ή᾽μ᾽ο
χ᾽ε· κὰι ἐ᾽ π᾽αύ᾽μ᾽β᾽ο᾽σ᾽ ὁ᾽μ᾽ο᾽ῳ᾽ς
κα μ᾽ή᾽μ᾽ο᾽ν· κὰι π᾽ερ᾽ι᾽ὲ᾽χ᾽ο᾽μ᾽αι
π᾽ρ᾽ό᾽ μ᾽α᾽τ᾽ο᾽μ᾽ ἐ᾽π᾽ι᾽ζ᾽ή᾽τ᾽ο᾽ν· κὰι
οὐ δ᾽ῶ᾽ μ᾽αι᾽ ἰ᾽δ᾽ᾶ᾽ν· οὕ᾽τ᾽ας π᾽ά
Τ᾽ε᾽τ᾽μ᾽α᾽κ᾽ὰ᾽ ζ᾽οι᾽σ᾽ι᾽ν ὡ᾽σ᾽α᾽ύ᾽τ᾽ως ἵ᾽π᾽π᾽οι καὶ ὅ᾽μ᾽οι᾽ οἱ᾽ π᾽ρ᾽ὸ᾽ σ᾽ῶ᾽ν ἀ᾽ρ᾽ί᾽σ᾽τ᾽οι
καὶ κ᾽ό᾽π᾽ρ᾽ου π᾽ο᾽λ᾽ὺ᾽ ἦ᾽σ᾽α᾽ν τὼ᾽ν ἔ᾽ν᾽
τ᾽αῦ᾽θ᾽α π᾽ᾳ᾽ρ᾽οῖ᾽σ᾽ι᾽ν· τοι᾽ᾶ᾽τα γὰρ αὖ᾽τ᾽ο᾽ῖ᾽ μ᾽ὲν δ᾽ι᾽ὰ᾽ λ᾽ό᾽γ᾽ε᾽ι᾽σ᾽· καὶ
ἔ᾽ι γ᾽ὲ᾽ μ᾽ᾳ᾽ν τὰ᾽ι᾽ α᾽ὐ᾽τ᾽ὲ κὰ᾽ φ᾽ᾳ᾽ν σ᾽ύ
μ᾽ᾳ᾽ι᾽μ᾽φ᾽ό᾽μ᾽ο᾽ν᾽α᾽, π᾽α᾽ρ᾽ὰ᾽ α᾽ὐ᾽δ᾽ᾶ᾽ν᾽
π᾽α᾽ρ᾽ὰ᾽ τ᾽ῶ᾽ν α᾽ι᾽κ᾽ο᾽ῦ᾽σ᾽ι᾽ν᾽ ω᾽α᾽ν᾽ά᾽γ᾽ν᾽·
ἢ᾽ δ᾽ὲ᾽ ἀ᾽μ᾽φ᾽ὶ᾽ τ᾽ῆ᾽ι᾽ κό᾽π᾽ρ᾽ου᾽ δ᾽κ᾽έ᾽μ᾽ης

φ
ιχ

τὰ ῥήματα καθαρὰ τὰ πρὸ-
δια παρακαλῶ, μᾶλλον
τὴν σὴν μερίμναν ταύτην σοφὴν
εἶναι, ἵνα μέρους ἐκκρισι
ανεμέσῃ· μὴ δὲ θυμάματα
μὴ αἰθήσῃ τὰ λεπτὰ πιθέμενα
ἐμαυτῷ· τὴν γνώμην τὴν ἀκα
θαρσίαν οὐσαν λύσωμεν
θαι σου δύνῃ· ὡς τὸ ἐκκαθά
ρῃ καὶ ἀστεμφῆ· τί οὖν
Τὸ ὄφελος· οὐχ ταῦτας αἰσ-
χύνομαι τὴν ἐκκρισιν ποι
προμήσαντες, ὡς αἰσχύνο
μαι αὐτὴν τὴν αὐτοῦ περὶ λλ'
λους θεωμένους· περὶ κεφ
δῶν· περὶ ὀμασορίας· περὶ
ναυσκιμᾶς· περὶ τῶν οὐ
δὲν πρὸς ἡμᾶς ὀμοῦμεν· δὲ
ομνύομεν ἐν ταῦθα ἔχο
χορεύσι καὶ οὐκ οὖν τὴν ἔκ
κρισιν ποιεῖν· καὶ μηδὲ
ἕτερον ἡδέως ἐκ τῆς· ἢ
στι μὴ μετὰ ἀκροάσεως ἐι
δέναι· τοῦτο δὲ καὶ ὅκτ
μων ποιεῖ ὁμοῦ· ἵνα μὴ τὸ
βίον ἐκ καθάρσεως μετὸν μὴ
μέτρον· καὶ τοῦ μεμφόμ τοῦ
ὅπι τύχωμεν φαθῶν· ὅμ
χ(ριστ)ῦ τῶν ἡμῶν· ᾧ ἡδό
ξ(α) ἅ(γιον) τοῦ σὺν ἁ(γίῳ) πν(εύματι) ἀμήν·

τὴν δὲ ἑπαύριον ἦν τὸ ἐτ

ὁμιλία πθ'

τὴν αὐτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου

Τὴν παρασκευὴν
ἦλθον οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς πλάτω
νὲ τον τες· κύριε, ἐμνήσ
θημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος
εἶπεν ἔτι ζῶν· μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι·
κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆ
ναι τὸν τάφον· ἕως τῆς
τρίτης ἡμέρας· μήποτε
ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
κλέψωσιν αὐτὸν· καὶ εἴπω
σι τῷ λαῷ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐ
σχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώ-
τ
Πλὴν τοῦ χοῦ ἡ πρᾶξις αὐτῆς
τοιαύτη ἐστί· καὶ τῇ ἐπιού
σῃ, ἁλιουσα σωτηρίᾳ· σκό
πει δέ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐθάφθημεν
ὅτι ἐτάφημεν· καὶ ὅτι ἐτά
φη· καὶ ὅτι ἀνέστη· καὶ πά
ντα ταῦτα· διὰ τοῦ ἄχθε
γίνεται πρᾶ· ὅρα τοίνυν τὰ
ῥήματα, τούτοις μαρτυ
ροῦντα πᾶσιν· ἐμνήσ
θημεν φησὶν ὅτι πλάνος
ἔκραξε ζῶν·
ἀκούω, ἐγείρεται· ὅτι
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρο
μαι· κέλευσον οὖν ἀσφα
λισθῆναι τὸν τάφον· ἀ
κούω, ἐτάφη· μήποτε

† φύλλα, ϙ̄ ·†

θωσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ κρότωσιν αὐτόν· οὐ
κοῦν, ὁ ταῦρος ἐὰν σφα
γῇ θῇ, ὃ κἄν ταῦσι μακρ
ρίαν· οὐχαροῦν· ὃ κοῦν,
ἁμαρτίρρητος ἡ ἀνάσδη
ξις τῆς ἁμαρτίας· διὸν
ἡμῖς προεπείμαπεγάν·
ὅσαφ λὴ γὰρ εἰσφεραὶ σθῇ,
ὃ γ μία γάρ μεμακουρτί·
εἰ γοὐδεμία γάρ με κα
κρτία· ἄρηται γὸ ταῦ
φος κοὴ, δηλον ὅτι ἁμέ
σαφῶς καὶ ἁμαρτίρρη·
τοι δὲ τοῦς καὶ ἀκόμπισ
σωφρονίζομπραι τῆ
ληθέσαν ἀνάσδέξῃ; σὺ δὲ
μοι σκόπει, τῶν μαθητῶν
ὸ φιλάμνθεσ· τοῦς τῶν
λγομένων παρ αὐτοῦ μέχθῆ.
ὃ δὲ ἀνάσκρύπτομαι.
Κἀγὲ πομείδιαταμάγωσι·
ἰδοὺ τοῦν πράγομεν λοῦσι·
Καὶ οὐσι τῶν σιν αὐτὸ ὅ τοι·
ταῦτα γὸ καὶ τὴν ὀκίμαν
δάκμυσιν ἀπὸ τὴν τῶν· ὅ
τι ὃ γὸ τῶν θαύματος τὴν ὀρ
γὴν ἀφῆκαν, καὶ τοῦτο
γὸ μὲν ἀσφαλῶς καὶ φιλαμὲ
θη τρόπον· ὄφειλον δὲ
Κἀκέμνο ζῆν τίσαι, πρὸ γὰ
τερ ὁ τι μετὰ τρῖς ἡμέρας

ἀγέρομαι· οὐναρ ἀρ οἱ τις
ἀν οὕτω σαφῶς ἀρ ἐ μέμνῃ.
ἀλλ ἢ τὸ τοῦ ἱσραὴλ
παράδειγμα· ὃ
τε ἐνδιασαπτὰ λε
τόμβρα· καὶ ἐκόμπισ ἐκ
κουρσοιν· τί οὖν ὁ πιμάν·
ὄχτε κουφοδίαν· ἀσφαλί
σασθε οἱ οἴδαπε· καὶ νῦ σ
φαλίσαν το· σφραγίσᾶ
πισ τὸν ταῦφον με τὰ τῆσ κα
φωδίασ· ὃ καὶ φήσι τοὺσ
αρατιώτασ μόνοισ σφρα
γίσαι· ἅπερ γὰρ μαθοῦν τὰ
περὶ αὐτοῦ, ὃ κἄτι σωμπρά
ττειν αὐτοῖσ ἤθελεν· ἀλλὰ περὶ
φανερῶσαι αὐτοῦ καὶ τὸν
τοῦ ἀνάστασιν· καὶ φησίν, ὑμῖς
ὃσ ἐμοὶ συμβουλεύσαπε ἴνα
μὴ ἕτερόσ ἐκ πειράσαι
θαι· ἀγαθὸν μόνοι οἱ ἀρατιώ
ται εἰσφραγίσαν το, ἢ δύναμ το
μένειν· ἀγαὶ ἀσφαλῶσ καὶ
ἀσφαλῶσ τα μένειν· ἄλλο
μὲν ὃσ ὅτι τοῖσ ἄλλοισ ἡμᾶς
χρῶ τοῦν, οὕτω καὶ ὅτι τοῦτ
μένειν ἀγαθὸν, ὅτι οἱ ἀρατιώ
ται τὸ σῶμα δορτὶσ κρατῆ
σαι, παρεσχομ τοῖσ μαθη
ταῖσ τὸν περὶ τῆσ ἀναστάσεως
πρᾶσαι λόγον· μὴ γὰρ αὐτοὶ αὐ
φλισάμενοι, οὐδὲ τοῦτο λ

καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἐρήκασιν,
ὅτι μὰ τὰς ἡμέρας ἀλ
ερῶ μαι· εἰ τοίνυν ὀλάμε
νον, ἄδικον, ὡς ἐπάτησθεν
τες οὗτοι· καὶ πρὸ ὁλοκλή
ρου ἔθνους διὰ αὐτὸν ὀκπολε
μωθέντες· καὶ ἀοίκοις
καὶ πόλιδες γονόμενοι, ἀπ
ερ ἀφήκαμεν ἂν αὐτόν· καὶ
ὀλάμενοι λήθησαν τοιαύ
την αὐτῷ περιθέμεν δόξαν.
ἐπὶ ἡσαν τηλίκοι λαὶ ἑξ
ἑκάτοις διὰ αὐτοῦ θνῄσκου
σι σώματος· ὅτι γοῦν
Δ ἂν ἠδυνήθησαν ἁμὴ ἠλλη
θὲς ἡ ἁμάρτασις πᾶσαι αὐ
τὴν, τοῦτο οὐ γὰρ δὴ τὰν
τὶ μιγὲν θάρρουν· τὸ δὲ
μότητι τῶν γάμων; ἀλλὰ
πάντων ἦσαν ἁμαθέστερ·
ἀλλὰ τὴν περιουσίαν τῶν
χρημάτων; ἀλλ' οὐδὲ πρᾶ
γμ' οὐ γὰρ ὑπὸ δίκαια τὰ χρ·
ἀλλὰ τὴν περιφάνειαν τοῦ τι
μου; ἀλλὰ τιμᾶς ἦσαν λαὶ
βλάπτων· ἀλλὰ τὸ μὲ
θεν τῆς πατρίδος; ἀλλὰ
πολχωρίων ἦσαν ἀσήμων·
ἀλλὰ τὸ πλήθη τῶν ἑαυτῶν;
ἀλλὰ τῶν ὁμοδουλαδήκων
πόνων· καὶ αὐτοὶ γὰρ διεσώθη·
ἀλλὰ ταῖς ὑπαγωγίαις τοῦ

μὴ δύναμαι· εἶδες πῶς
C που δάζοισιν ἐπὶ ἐρῆσα
λη θείας ἁλίσκεται; καὶ δὲ
αὐτοὶ προσῆλθον· αὐτοὶ ἠ
τήσαν· αὐτοὶ ἐσφράγισαν
μᾶλλον τῶν κουφῶν δίαν· ὡ
στε ἀλλήλων ἅψασθαι μαχήτορες
καὶ ὅπλαρχοι· καὶ τοι καὶ ὁπτιάν
ἐκλήθαν· τῶν σαββάτων;
καὶ πῶς· οὐδὲ ἐσθέξηκεν προ
φάσεως ἡ καὶ τὸν μόλογον πα
ρέμαιμον, ὡς ἂν ἐβούλε
σαν οἱ οὗτα δῆλοι προσθ
εῖν· πῶς γὰρ καὶ πᾶσαν τὸν
ὄχλον ἠδύνατο· τίμαν
τὸν δὲ τῶν ἐπιτηδείων
ἐπὶ τοῦ μόκρου· τίνα γὰρ
πρόδοκῶν τὸν ἁμύνασθαι·
ποίαν ἁμοιμήν· ζητῶν
Γ α· καὶ μόνον μὰ τὰς ὀχθήνα
ἰδὼν τὸν, ἔφυγον· καὶ μᾶλ
τὴν πρᾶτην, ὑπὲρ αὐτοῦ π
ρεσβεύειν ἐμέλλον, ἢ
μὰ ἁμύνειν; καὶ πῶς ἂν ὄχοι
ἐν τούτων λόγον· ὅτι γὰρ οὐ
ταῦ ἠμούμεθησαν· οὐταῦ
ἠδυνήθησαν πᾶσαι ἁμά
φασιν μὴ γονομένην δῆλο
σκέθεν· πολλὰ γὰρ αὐτ
περὶ ἁμαφάνως διεμάχεθον
καὶ σωφρόνως ὁμόφυλοι

διδασκάλου; ποίαις· ἐγὼ δὲ
μηδαμῶς, οὐδὲ ἐκείναις ὑμᾶς
κελεύσαιμι χρῆσθαι.
Πῶς δ' ἂν ἔτι καὶ δικαίως
μοιχὸν ἔλεγον· εἰ γὰρ ὁ κορυφαῖ
ος αὐτοῦ θυρωρὸς εὐρεθείη οὐ
κ ἐπιτήδειος γυναικὸς λιμὸς οἰκεῖ
ος δὲ πάντες δεδιδάχασι, πῶς
δόντες διαφθαρήσονται, πῶς
ἂν ἐμποδὼν γένοιτο τῷ ἐπιβου
λεύοντι μοιχεύειν· ἢ
φυτάσαι τι φαρμακῶδες αὐ
τῇ κατὰ τοῦ ἀνδρός· εἰ γὰρ ὁμι
λοῦσα πρὸς γυναικὸς ἀπεστάλη
κει· οἶδε δ' οὐδὲ ὁ δημιουργὸς ὅτι
πῶς ἐδύνατο πρὸς ταῦτα βάσ
κανος εἶναι καὶ δεξιὰ ἐπὶ
θαι· ὅπου καὶ τὴν χαρὰν καὶ
ξίφη καὶ κάμινοι καὶ μυρί
οι καθημέραι θάνατοι· ἢ μὴ
τῇ τοῦ ἁμαρτάνοντος ῥᾳστώνῃ
πτήσασαι· τοιαῦτα σκιμᾷ
γετε καὶ τοσαῦτα καὶ οὐδὲ
τούτων ἠδέσθησαν ἰχθαῖοι·
ἀλλ' ἐφάρμασαν τὸν ποιητὴν
τῶν καὶ τούτοις ὁμιλοῦντα
μέσοις πήθεσθαι περὶ ἁμαρτά
νω; ὄκνει ταῦτα ὄκνειν·
ἀλλὰ τοῦ ἁμαρτάνοντος ἰσχύς, τῶν
τῶν ἔργα τάσατο· σκόπει δέ μοι
τὴν λακουρίαν αὐτῶν τὴν κ
τάβρασον· ὁμοῦ γὰρ

φησὶν ὅτι ἡ ποιμὴν σαρὰ μὲν ὀκλῆ
ἔτι ζῶν, μὴ πρὸς ἡμέρας ἀλ
λομαι· καὶ ἡ σαρὰ μὲν ἦν καὶ
ἤδη ὑποκύπτασε, τὶ δεῖ δοῦκ
πεῖν καὶ περιπρίχασαι· καὶ τοσαῦ
τη κόχλιαθ' ὑποῦδὲ· δεῖ δοῖ
ναι μηδὲν ἧττον, μὴ ποτὲ μὴ θάσσοῖ
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ὡ
πωτήσωσι τοὺς πολλούς· καὶ
Τοιγε, ἀποδέχθη τοῦτο ὄκλου
λογισμαθόρου· ἀλλ' ὅμως ἦν κα
κίαν φιλόμηκον καὶ ἀμαιδέσ·
καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπιχειρῇ
σι μέχρι τριῶν ἡμερῶν μόκ
βους ἐμάσφαλιαθῶν αὐτὸν
τὰ φόρα· ὡς ὑπερδοκιμάτων μέ
χρι τοῦ ταύφου τὴν
κακίαν ἐκτίμοισι· διὰ τοι
τοῦτο, τάχιον ἀμέφλι· ἵνα μὴ λέ
γωσιν ὅτι ἐφάσαν τοὺς καὶ ὀκρά
τους· τοῦτο μὲν γὰρ ἄκριμνα
ὄκλαχε· τὸ θαῦτον ἁμαρτῶν·
τὸ δ' ἡράδιον, ὑποτίασ' ἄρμε·
καὶ γὰρ ἐμὲ τότε ἁμάρτη καθη
μένου μαὐτοῦ ἀὐτόθι καὶ φυ
ματοῦ τῶν ἀλλὰ μαχορίω
των, μὴ τὴν τρίτην ἡμέρ·
Εἰ χόμτι μάγκ καὶ ἁμτιμάνει·
εἰ καὶ ἀμοήτως· διὰ τοῦτο τοῖ
μὴ προσέφθασιν· οὐδὲ γὰρ

παρακαθημένου αὐτοῦ
καὶ φυλαττόντων, γνόμε
θα τὴν ἁμάρτασιν· ἤκουσ
καὶ ἔσω τῶν τριῶν ἡμερῶν
ἐδήγνυτο· ὡς ἔτι παρελ
θόντων αὐτῶν καὶ ἀναχωρη
σάντων, ὑπὸ πνεύ
τὸ πρᾶγμα συμβῆναι·
διὸ καὶ σφραγισαμένων
ρωμαίων ἐνούμενο· καὶ
τῶν παρεκάθημένων·
ἤκουσιν αὐτοῖς ὅμοια
βάντα ταῦτα ποιοῦσι καὶ
ἐργαζομένοις· ἀλλὰ πῶς
ἐν μόνον ἐώρων, τὴν ἑαυτ
παρθενίαν ὡς αὐτὴν περιδύ
μενοι· ὅπερ ἐχάτησε αὐτοῖ
ἦν καὶ φόνου· σφόδρα αὐ
τοῖς καὶ σφόμενος ποιπόν·
οἱ γὰρ ζῶν τὰ αὐτὸν καὶ τα
χόντες ἀπὸ θανόντων δὲ
δοίκασι· καίτοιγε· εἴτι
λος τις ἄνθρωπος ἦν, ὁδ ἐθεραπ
ἀλλ' ἵνα μάθωσιν· ὅτι κ
ζῶν ὑκ οἶδεν ὅτα θάνῃ αὔριον
ὅτα θάνῃ, ἰδοὺ καὶ σφραγισ
καὶ λίθος· καὶ κουφωδίαν
ὡς ὑκ ἰσχύσαν καταισχύν· ἀ
λὰ θεμελίωσαν μόνον· τὸ δὲ
μα στὰθὲν ἀνέτρεψαν τὴν ταφὴν
καὶ πεφάθὲν ἀνέτρεψαν τὸ θεῖον
τὴν ἁμάρτασιν· καὶ ἐπέρρα

τίῳ ταῖς παρεκάθημένοις·
ἰουδαῖοι προσεδρεύουσι·
Τῇ γ σαββάτου· τῇ ἐπιφω
κούσῃς μιᾷ σαββάτου, ἦλ
θε μαρία ἡ μαγδαληνὴ· καὶ ἡ
λλη μαρία θεωρῆσαι τὸν τ
φον· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο
μέγας· ἄγγελος γὰρ κυ, καταβ
νὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ προσῆλθ,
ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τ
θύρας τοῦ μνημείου· καὶ ἐκ
κάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ
ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ· καὶ
τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, λευκὸν ὡ
σεὶ χιών· ἀφ' οὗ δὲ ἐφοβήθη
ἦλθε μὲν ὁ ἄγγελος· τί μᾶλλον ἐκ
μὲν ἦλθε μόνος ὁ ἄγγελος καὶ ἦρε
τὸν λίθον· διὰ ταῦτα γὰρ αἱ γυ
ναῖκες ἦλθον τὸ μνημεῖον· ἵνα
ἴδωσι τὸν τάφον· ἵνα οὖν πιστώσω
σιν ὅτι ἠγέρθη, ὁρῶσι τὸν τ
φον κενὸν τοῦ σώματος· διὰ
τοῦτο, ἀφῆρε τὸν λίθον· διὰ
τοῦτο, καὶ σεισμὸς ἐγένετο· ἵνα
διαμαρτύρωσι καὶ ἀφυπνιωθῶ
σι· καὶ γὰρ ἦσαν παραινούμε
μαι ὡς τι ὄφιν μέλλειν· καὶ ὑπ
μυκτὴν ταῦτα ἐγίνετο· καὶ ἡ
κὸς τιμὰς καὶ ὑπὸ μαθήτου·
καὶ τίμιος ὄφις ἐστὶν· καὶ διατί φη,
μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· τοῦτο γὰρ
αὐτὰς ὑπὸ ἀλλαττῆ τοῦ δόντος·

ρασκάζει· ὁ μάλιστα, αὐτ
ὰς ποιήσασθαι· καὶ μάλ ὡς
εἰ πεμφθὴν μάλιστα· ἀσπα
σμάτων παραμάτων καὶ κυ
δώνων· ὡς μὴ τὸν φόνον
διαμοχθῆν τὴν πίστ· καὶ ὀξὴλ
θον ὀκ τοῦ μνημείου, μεταφό
νου καὶ χαρᾶς· τί δή ποτε
κ πρῆκτον παρᾶμα φόβον καὶ
παράδοξον· τάφον κόμον, ὃν
θαυ πρῶτον πιθέν τα ᾅδου·
διὸ καὶ ἡ γε μὴ αὐτὰς ἅσθε ω
ρίαν· ἵν ὡς ἀμφοτέρων μόνῳ
παμάρτυρες· καὶ τοῦ ταφῆ·
καὶ τῆς ἀναστάσεως· καὶ γὰρ
ἐνόμου· ὅ τοῦ δὲ αὐτὸν
ἡρόν· φρα πω τοῦ τοσοῦτο
παρακαθημένου· φωνὴν αὐ
τὸν ἀφέντων· διὰ τοῦτο καὶ
χάρουσι καὶ θαυμάζουσι· κ
τῆς τοσαύτης παραμονῆς
λαμβάνουσι τὴν ἀμοιβήν·
τῷ πρῶτοι ταῖς ἁγίαις καὶ ἄγγε
λοις αὐθαυ· οὐτὰ εἰρημέν
μόνον· ἀλλὰ καὶ παύραυθι
τα· ὀπτέσεων ὄξ ἦλθον μετὰ
φόβου καὶ χαρᾶς· καὶ ἰδοὺ ἰσ
θμὸν τὴν σι μαὶ παῖς· μάθον,
χαίρετε· αὐδε· ἐκράτησαν
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐ
θὺ πρ μᾶλλον ἰσον σαὐτοῦ δ
φροσύνης προσδραμοῦσ,

καὶ τὸ πεδιαμβάλε ται περὶ τῆς
ἀναστάσως· καὶ τὸ ὑμᾶς γ· πολ
λὴν ὀργὴν κ μισθοῦ τὴν τιμὴν
θεῖ· καὶ δῆλ κ μίστος, ὅτι τὰ
ὀχατα τοὺς τι τολμηκότ
ας περὶ τόλμησαν, ἀμὴ κ μέτα
μοήσωσι καὶ τα λήψεται· οὐ
γὰρ ἐμοῦ θεῖ τὸ δεδοικέναι
φῆ· ἀλλὰ ὀκ ἄμοσ τῶν ἐσταυ
σάντων· ἀπολλάξασ τοὺ
ς ὧν αὐτὰς τοῦ φόνου· καὶ διὰ
τῶν ῥημάτων· καὶ διὰ τῆς ὁ
ψεως· καὶ γὰρ τὸ σχῆμα φ
λαρὸν ὄν καὶ ἀστράπτον μοιον
ὁρᾶν ἐπῆγε· μάθον,
οἶδα ὅ τι ἰμὸν θέατρον ὑμῶν
ζητῆτε· καὶ δ κ ἐπισχήνε
ται θέατρον ὑμῶν γενέσθαι·
τοῦτο γὰρ τὸ κεφάλαιον τῶν
παθῶν· ἡ ἔγερσις· τοῦ ἕνεκεν δὴ
λον· καθὼς εἶπεν· ὡς τε καὶ
ὁμοίαν ἀσπάσηται, τοῦ ὀκ ἔμ
ὴ σθη τε λήματος· καὶ οὐ
ὁμοίαν ἁπτήσεσθαι· ἤτοι καὶ
ἀλλ ἡ ἀποδοχῆς· δ δ τε καὶ ἴδε
τε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο τὸ
σῶμ· διὰ τοῦτο ὑπῆρε τὸν λίθο
ν ὡς τε καὶ ὑπὸ τοῦ θεμαθεῖν
τὰς τὴν ἀποδοχὴν· καὶ εἶπε
τε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἠγέρθη
αὐτὸν εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἐκ
εῖ μου ὄψεσθε αὐτόν·

ὁμάμβαμον καὶ διὰ τῆσ ἀ
φῆσ τὴν μερισμὸν καὶ τὴν μερο
φορίαν τῆς ἁμαρτάδωσ. ἢ
προσκύνησαν αὐτῷ.
Τί οὖν αὐτός· μὴ φοβεῖσθε·
πάλιν καὶ αὖ τὸ δίδυμος
ἐκ μάλλῃ· προσδοκῶμεν
τὴν σωτῆρα· ἀλλὰ σφόδρα καὶ ἡ
παν τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵ
να ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γα
λιλαίαν· ἐκεῖ με ὄψονται.
σκοπῶ, πῶς καὶ αὖ διὰ τῶν
τῶν τοὺς μαθητὰς ἀναγκά
ζει· ὁπόσακις ἤπομεν
μάλιστα γὰρ ὁ μισοθεὶς
ἡδιστην ἥν καὶ ἐς χρησάς
ὑπίδας· καὶ τὸ πεσοῦν κ
ἰὼν μύος· τάχα τὸ ὑμᾶς
μὴ μόνον ἐκ φανεστάτας
ἀοιδίμους γενέσθαι· καὶ τ
πόδας καὶ τὰς χεῖρας τοῦ
δῶ ἀθῆ καὶ μὴ ὅσοι μόν
λεσθαι, ἀλλὰ τοὺς πόδας καὶ
τὰς χεῖρας μόνον· ἀλλὰ καὶ
τὴν κεφαλὴν μετασχεῖν τῆ
ἱερᾶς κάμης· τῶν φρικτ
ἀπορρήτων τελεσμυστηρίων
καθαρῶς σωφρόνως· ἀκέρτ
θαι μόνον· ἀλλὰ καὶ ὅλ
κάμης τῆς ἡμέρας ὀφθῆναι
ὁμιλῆσαι τῆς ἀναστάσεως δό
ξης ἐκάμης καὶ τοῦ δήμου

τῶν φιλούντων ἐλχόμενον·
ἐὰν οὖν λυθῇ πέραν φιλάμοι·
καὶ ἀκούσεσθαι, ἀλλὰ τοῦτ
τὸ ῥήματα μόνον, ὅπιχά
ρετι· ἀλλὰ καὶ ἐκφανῶς δῶ
τοῖς ὁρωμένοις τοῦ πρόσ
κληρονομήσαντι τὴν ἠτοι
μασμένην ἡμῖν μασιλείαν
προματαβολῆς χάριν· τί
μεθ' ἑτοίμων φιλάμοι· ἵνα
ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἀκούσητ.
καὶ ὑμεῖς δὲ χρυσοφορῶν
σαι γυναῖκες· αἱ τὸν ἁρόμ
τῶν γυναικῶν τοῦ τῶν θε
ασάμβραι ὀφείλουσι τὸ
τὸ μόσον ἀπόθεσθε τὸ
τῶν χρυσίων ὑμῶν θυμίασ.
ὡς τεῖ ζηλοῦ πε τὸ μακαρί
ταύτας γυναῖκας, ἀμ τὰ λά
ζασθε τὸν κόσμον περι
κεισθε, ὄλεν μὲ σώμην περι
θέμβραι· τί τὸ ὄφελος εἰπέ
μοι τῶν λίθων τῶν ἡμίων
τούτων· καὶ τῶν χρυσο πά
σων ἱματίων· χάρφ τοῦ
τοις φησὶν ἡ ψυχὴ καὶ εὐφρα
νεται· ἐτώσε τὸ κέρδοσ
ἡρώτησα· σὺ δέμοι τὸ
λαβοσεῖπε· τοῦ γὰρ
πρὸ τῶν τὸν ἠσχολῆσθαι
καὶ χαίρειν καὶ προσηλῶ
σθαι, χεῖρον οὐδέν·

ποικρονπεφωνημένη
αυτηδυλίωνηεπιο
θυμιασοιδεῖθωμικαιμ
γλῶσσαπροκαμεῖτα
ποικρονκουσηεπιθυμ
τῆκαιωσουδενεκ
ελαμπρεττλθετ. πάνυ
κοπηεσκληθητι
κομηεσαπολλυνεπιτ
πλοκηνμεσανυμφιο
ἀπεκαπεκρυψενπρο
τηνψυχηνμουεπιζ
ηλωσενμεκαιεδιω
ξενμεκαιεκρατη
σενμε. ἐζήτησακο
μηκαιουχευρον
ἐπαυσατοδιωκων
μεκαιεπεσενεν
αὐτῇ. ἐκαθεσθη
ἐπιτοῦδαφουςτ
ηςθυγατροςσιων
ἀπηλθενπᾶσαἡδ
ο ἐπιτοῦδαφους
τ

παῦσαι γυναῖκα καὶ μουσικὴν
αὐτῶν. Καὶ ὁ παῦλος δὲ μὴ τὸ
κεῖμου κατὰ μηδεμίαν ἔφηκε λίαν
πιθανῶ. πόθεν γὰρ εἶχεν ταῦτα
γυναικὶ μὲν ἐπλάσμασιν
ἢ μίσει πλάσμασιν
χρυσίῳ. ἢ μαργαρίταις. ἢ ἱμα
τισμῷ πολυτελεῖ. κοσμεῖν δὲ
αὐτὰς. ὡς ἐπὶ ταχὺ μὲν
μᾶλλον ὁ ταμιεῖος ἐκκλησίαν
ἐποίησε. ὁ ταμίας τῶν
μητρῴων πόρων. εἰς τὴν φόδρα
σαντὸς καταγορήσαι τοῦ δαρ
οὐκ ἄλλο περιεθου χῶμα.
ἀλλὰ τὸ τῆς ὠμότητος τοῦτο
καὶ τῆς ἀπανθρωπίας προσωπεῖ.
μόνον οὐ τοῖς ποσὶ τὰς θύρας
περιέρχεται πιμπρὼσας. μὴ δὲ
σχήματος τούτου. πόσα σώ
ματα πεμπόμενα μὴ δὲ
φαντασίας ταύτης τῆς σαπ
μικῆς. πόσα μέλπομ. διὰ
θρίαμβον ἐμψυχα πλεκόμενα. ἢ
λόμενα ὧν τὸ μὲν ἁλίσκεται πρὸς κῆ.
ζημίωμα μὲν τῶν τροφῶν
ἀφανταμεικὴν καὶ ματαίων.
μεγάλα σοι τὸ πρόσωπον ἀκώ
μον. μὴ γὰρ τὸ χρυσοφορεῖν
δόσιμος. εἰ καὶ εἰκὸς καὶ ἡμᾶς
πόρων ταῦτα περικείμενα
σοι μὴ. καὶ οὕτω μεγάλη κατὰ
τορία τὸ μὴ πόρνον. ὁ τὸν

κτωμένη. ἀλλ' ἐπὶ φρίφας
φαινομένη τοῖς ἐπὶ τῆς
φορᾶς. Διὰ τοῦτο μὲν τοῦτο.
χρυσοφορεῖν οὐκ εἰδυῖ. ἵνα
μὴ κοιμωμένη θέατρον. καὶ
πολλῶν κατηγόρων ἀφ' οἱ
ξεις φόματα. οὐδεὶς τοιαῦ
τ' ἐπὶ φρίφομένην. θαυμά
ζει. ἀλλὰ σκώπτει. ὡς φί
λοκοσμον. ὡς ἁλαζόνα. ὡς
ὀφρυκίκην μυῶν καὶ κάμηλος
διὰ κκλησίαν ἐλθῆς. ἐξῆλθες
οὐδὲν ἧλαττωμένη. ἀλλὰ μυρίαν
σκόμματα καὶ λοιδορίας
ἐνεγκοῦσα. οὐχὶ πορφύραν
μόνον. ἀλλὰ καὶ πορφύρου
τροφήν. καὶ τὸ ἁβρύνεσθαι
ὅμοιον ἀλλοφωρώτατος ἡσαΐας.
ἰδωμοιωκόσι τ. τὰ δὲ λείπει
ἐπὶ ταῖς ἀρχούσαις θυγατράσι
σιων. ἀνθωρίζουσαι ἐπορεύθησαν
ὑλιγῶ τραχήλω. καὶ ἀλλά
σιροφθαλμῶν. καὶ τὴν πορεί
αν ποδῶν μύρουσαι τοῦ χί
τῶνας. καὶ τοῖς ποσὶν ἁμᾶ
παίζουσαι. ἀφ' ἁκολλήτικὸν
τὸν κόσμον αὐτῶν. καὶ ἀφαι
ρεῖται ὅμοιον κόσμον ἀλλὰ
ἀντὶ ὁσμῆς κόνδυλα. ἀντὶ δὲ ζώνης σχοινίω ζώσει.
ταῦτα οἱ αὐτὶ κἀλλοι πισμοί.
οὐδὲν δὲ πρὸς ἐκεῖνας μόνο
ταῦτα λίαν. ἀλλὰ καὶ πρὸς

ὑβρη· ὀφελος μὴ οὐδὲν· ἀκο-
σμία δὲ πολλὴ καὶ κατηγορί-
α παντοθεν· πῶς δ' ἂν ἡσυ-
χάσειεν τοῦ χῦφιλήσαι τοσοῦτο
καὶ καταοχεῖν· οὕτως εἰσκέ-
κασται μὴ ὑβρη· τοῦτον ἀποφρέ-
φει ταὐτὸν κόσμον εἰκεῖμος·
Μα τοῦτο ἐν τῇ τοῦ τίκτομος
οἰκίᾳ καὶ ἐδέξατο τιχθῆμ̣[
μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ
ἐκείμη· ἀλλ' ἐν καλύμμᾳ καὶ
φάτνῃ· πῶς οὖν αὐτὸν δυ
νήσεσθε ἰδεῖν· οὐκ ἔχουσαι κάλ
αὐτὸν ποθεν ὁρᾶν· οὐ περικει
μένη κόσμον ἐπέραστον ἀπ
ἀλλαξιότητος· τὸν γὰρ αὐτὸν
πρέπον ἐστὶ· οὐ τοῖς αὐτοῖς δεῖ
καλλωπίζεσθαι παῖδα καὶ
ἐφῆβον περιμεμελῆσθαι· ἐμμέ
σον τί ποτε εἰ τοῦ τίχεως ὅμ,
οὐδὲν ἕτερον· ἢ γῆ καὶ ὕδωρ·
ἕλος ἐλεύθερον· καὶ γὰρ ἐμπλ·
ἐμμένουσα καὶ αἰσχύνθητι· ὅτι
πλὴν διὰ τοῦτο ποιοῦμεν·
ὅτι πάντα ἐλάφεισαι καὶ αὐτὸν
καὶ πρὸ αὐτῆς ἐμβῆναι· καὶ πάντα ταχὺ
αὐτὸν μαθάζουσαι καὶ περιφέ-
ρουσαι· καὶ ὅταν εἰς ἐκκλησί
εἰσίης· ὅπου μάλιστα φθόνημα πᾶ
ἐχρῆν· οὐδὲν γὰρ διαφέρει τὸν
ἐκκλησίαν ὠκοδομῆσθαι· ἢ πα
ὁρᾶν τὸν πλοῦτον ἐπὶ

καὶ ὁρᾶν ἐκίασι, μὴ ὄνησον τῷ
ὑπερωλήν· ἀλλ' ἐπάνω μὴ
ἔρα καὶ δόξης; οὐκοῦν ἀ
πόδοσαι τὴν καταφέλαφον
ταύτην περιωλήν· καὶ τό
πιστεθαυμάσονται πάντες·
τὸ τί καὶ δόξης· καὶ καθαρᾷ
λιπολαύσης τῆς ἡδονῆς· ὡς
μῶν, σκωμματωρεῖ μις·
ὁ ἀθυμίας πολλὰς ὑποθίσις
ἐκ τούτων κατασκάλαζῃ
σαυτήν· ἀμφαρικὴ πίσης τὸ
μὴ ὄνησον ὅσα ἐν τούτῳ
τιμᾶται καὶ ἀγαθά· πόσα
μαρτυροῦσι ταῦτα ἀπαμβίδες·
πόσοι ἀνδριεμοχρώσται·
πόσοι ἀπήρανται· πόσοι
δόμοι πλήριοι κοῦσι· καὶ
δικαστήρια ἐν τούτῳ· καὶ εἰ
σφωτοί· καὶ μῶρία πάντο
θι μὲν φέρει καὶ κακηγορία·
τὴν γυναικί, πόρα τοῦ ἀνδρός·
τῶν ἀνδρί· πόρα τῶν φίλων·
τὴν ψυχὴν πόρι αὐτῆς· ἀλλοῦ
κα πολίται; μᾶλλον δὲ
τοῦτο οὐρᾶλλον· εἰ δίκαιος θ
θι ἐν διαπαντὸς, σωζόμενος
πολλὴν πόρεχει μέριμναν
καὶ φροντίδα καὶ ἀκηδίαν·
καὶ κέρδος οὐδέν· ποία γὰρ
ἐν τούτῳ πρόσοδος οἰκίας·
τί ὄφελος αὐτὴν τὴν περικεί

cf
Cm

διάκρμ ἀπὸ πολλὰ προφαν-
τὰ. καὶ οὐδὲ ἰμὴ τὸμ. ἢ πρὸς παι-
δίαν. ἀπαλφήσι. διὸ ἐπὶμ
οὗν τοῦτο δὶ ἐξαπεδιάτωρ
ἔρωτων. ὡς μὴ πῶτε. ταὐμαρτία
ὁρῶ. τίς γὰρ ποτε τῶν ἀφόβ-
ως ἑαυτῶ κόπτων ταῦτα καταχω-
ρήσαι. ἐχήρπασε θανάτου
παιδίον ψυχικοῦ. καὶ τί λέγ-
ω παιδίον. τίς τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν. ἀπολλῦσι μὴ μνημεῖον τὰ
ἐπρίατο. τοὐμαρτίον μὲν-
οὗν οἱ πολλοὶ. καὶ καθ' ἑκάστ-
αὐτὴν δι' ἀπαύστου ἀπολλύουσι
τὴν ἡμέραν. καὶ μὴ σῶμα
τι κὴ ἀργῶ φιάν τε μὴ παν-
τὰ ποιοῦσιν. ἀμὲ δὲ
τὴν ψυχὴν ἰ δὼ σι διεφθαρ-
μένην. οὐδὲ ἰμ τοιοῦτον ἐρ
γάζομαι. ἀλλὰ καὶ τῶν ἰσο-
μοίρων καὶ τῆς ἰαυτῶν ψυχῆς ἀ
μελοῦσιν. ἰμὰ ταῦτα μὲν μὴ
τῶν χρημάτων. καὶ σὺ
μὴ μιρίσῃ ταλάντων χρυ
σίω περίκεισαι. τὸ δὲ τοῦ ψυχῶ
μέλος. οὐδ' ἀμφικάσας ἔχει
τροφῆς ἀπολαῦσαι. ἀλλὰ μὲ
λιμοῦ ἀπαμβλυνθῆσ.
καὶ τοῦ ὁμοίου καὶ τῶν ἐμπτοῖς
ὁμοίοις. καὶ τραπέζης τῆς
περικῆς ἀπασιν ὁμοίως μεθ
πόδωκε. οὐδὲ ἰοὐδὲ τῶν ἀ-

διξῆ τοῦ τοῦ μ. ἀλλὰ ἰμὰ τὸν
πλοῦτον τὸν πραγματικόν.
οὐδὲ ὡς περ ἐις πολεμικὴν ἐι
σιοῦσαν. οὕτως πάντα θεὶ
σαυτῶν καλλωπίζεις. ταῦ
ἐμπορικὴν μὲν οὗν. ὁ
πω μὴ ἀφαλῆ λείαν τὸν κὰ
ταλαβόμ τοῦτον ἀναβάζ
φορητόν. ἀλλὰ τοῦτο. πο
λλοῖς ἐπισέρχεται. καὶ ἡ
ἐκκλησίαν διαλυθῆσ. ὁμ
ταῖς οἰκίαις. ἐπὶ τῶν πρα
γμάτων. ταῦτα ἀμὲ τις ἀκού
σιεν ἀλλὰ τοῦ μὲν ὁμοίων τῶν πρᾶ-
γμάτων. ἀφὲμ τὲς τὸ λείπειν.
το. καὶ το. εἰ περ ὄπροφήτ
καὶ ἀπόστολος. τῶν ἰ μα
τίων τὴν πολυτέλειαν. τὸ
λίθων τὸ μέγεθος. τὴν ἀλλὴ
λαπασαν ἀσχημοσύνην. τὰ
ταῦτα περικείμενων δι' ἡ-
γοῦνται. ταῦτα μὲν πρὸς
ἕλιον ἀργὰ ποιεῖ. καὶ τὰ
σωοικοῦντα μὲν. οὐτὰρ
ἀμὲ τις μὲν ἰλοιτορᾶδίως
διαλεχθῆσεται περὶ τῶν χρυσίων
τούτων καὶ θρύψαι πειρᾶται.
ὁπου γὰρ καὶ αὐτὴ ἑλοιεν ἰμὶ
μοχθηρίαν ἰ μαι. ἢ ταῦτα ἰ δ'
διαλεμῶμαι. πῶς ἀμὲ περ
ἐκ τούτων διαθρίψειεν.
ὡς περ γὰρ περὶ ἰματίων

ἀγαθῶν· χάριτι καὶ φιλανθρωπία
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα
καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν :-

πορευομένων δὲ αὐτῶν
εἰς τινὰ κώμην Δαλματίας
εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπή-
ντησαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν, ἃ
παρεκάλουν αὐτοὺς ἀπο-
συναχθέντες μετ' αὐτῶν πρὸ
βυτέρων· συμβουλίον τε
λαβόντες, ἀργύρια καὶ χρυ-
σία καὶ πολλοῖς χρήματα αὐτοῖς
λέγοντες· Ἵνα τί ταῦτα ποιή-
σητε καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλθόντος
ἡμῶν κατ' ἐκείνην τὴν
ἡμέραν κοιμήσεως ἡμῶν καὶ
ἐὰν ἀκούσητε τοῦ ποιμένος
αὐτὸν καὶ μὴ ἀμελήσητε
ποιήσομεν ὑμῖν :-

Διὰ τοῦτο τοῦ στρατιώτου
ὁ σφόμος εἱκεῖμος εἰγόμετο·
ὡς τε αὐτοῦ εἰκπλῆξαι καὶ
πρὸς αὐτῶν μὴ πειάθαι τὴν μαι
τυρίαν· ὅπερ οὖν καὶ σωίεμ·
καὶ γὰρ ἀμύπτοτος ἦ παλ-
αὐτως εἰρέμετο· παρ' αὐτῶν φύ-
λακων προφθερομένη· τοῦ
γὰρ σκηνώματος τοῦ μὲν κοιμᾶ
τὴν οἰκουμένην· τοῦδε ἰδίαν

φύλακα. Ε :τ

πολλὰ μὲν ἀπ' αὐτῶν μὴ φ
λάξως· ἰρᾶμ ἁρμὸς σωιεχῶς
δὲ δυσὶν ἡ ταῖς χαλεπαῖς
ταύταις ἁλύσεσιν· ἐν τούτῳ
τὰ μὲν ἰσχυρὰ καὶ· ἐν τούτοις
αἰχμαλωτευόμενα· ἐν τούτοις
πορνείαν τῶν ἀνδρῶν· ὃ
αὐτὸς μὲν φιλοσοφεῖν πα
ρασκευάζει· ἄλλα τούτοις
παιδάλυτε χαίρειν οἷς ἀπορ
ρώμενα καλλωπίζομεν
γυναῖκες· διὰ τοῦτο καὶ τα
χέως ἁλίσκονται· εἰς τὸ ἀπ
ἐπαίδασον τοῦ πορνεύειν
ὑπερεραν· σωφροσύνῃ δ'
φροσύνου καὶ ῥᾳδιώσια
λω τοῖς τῆς πορνείας πιε·
κοσμήσασθαι μὲν τοῦτο
δύναται πόρνη· καὶ τούτου
πλέον· σκεύεσι δὲ τοῦ κυρίου·
θεσμοῖς αὐτὸν πούτῳ χαί
ρειν τῷ κόσμῳ· ἁμοῦ κίχη
πόρνη κειμένη
λίθῳ· πῶς δ' αὐτὸν εἰς τὴν οὐ
μνθίαν ταύτην εἰσαλεῖς;
ἀν τοῦτον ἀφίλης· καὶ εἰκεῖν
περιθήσουτω καὶ ὁ ἀμηρὸς
ῥάφλλεια· καὶ σὺ εἰμπίπτειν·
καὶ ὁ θὲς εἰμὲ ἰλιος· καὶ ἀμοὶ
πόλεμπτε θαυμάσομαι καὶ
πολλοῦ τῶν εἰπιτάξεσ

πλάσαι· ἀμοῖς ἁμαρτῶσιμ· ὁ
πικρυπτόμενοι ζῶσι· πῶς
δ' ἂν τὸν λίθον ἀφέλοιμι τὸν τὴν
κεφαλὴν σμένον· πῶς ἂν τοὺς
τοσούτους διέλαθον· καίτοι
εἰκὸς καθαρὰν οὖσαν καὶ ἀφρόμοιον
δὲ καὶ ἐπιχείρησαι εἰ ἦν καὶ
ταύτην ἐπιχειροῦντες· τοσοῦτ
οἱ τῶν φυλάκων· ὅτι δὲ καὶ
λάθοιεν ἦσαν· ἐλκώσι τὰ
δάκτυλα· ἐπιμένουσι τὸν
μόχθον· ἀπαρτίζεται δὲ
ἐπὶ τοῖς μὴ τὸ πιοῦσι δὲ
τολμῶσαν ζῶν ταῦτα ἔτ·
πῶς ἀποθανόντες οὐκ ἂν·
ἐφοικήθησαν· τοσοῦτων φρα
πίων τὸν πλῆθος· μὴ γὰρ οὐ
ρανὴν ἁρπάσαντες ἔφαι; μὴ γὰρ
ἔρανλαθεῖν; λίθος ἐπίκειται
μέγας· πολλῶν δὲ τὸ μόρμος
χειρῶν· δικαίως οὖν ἐλιτο
καὶ βαρεῖα ἡ ἰσχὺς πρὸς
τῆς πρόσθεν· καθ' ἑαυτῶν
ἀποφαίνομένοι τοῦτο· ὅτι
μετὰ τοσαύτην μανίαν·
δὸν μεθαμοῖσαι οἱ δὲ ὡς
ἐσφαμμίζομεν ταῖς πρό-
τεροις· καταβραφαι πρά-
γματες πρᾶσσουσαι· καὶ
ζοῦν τος μὲν τὸ αἰσχρὸν ὁμοῦ
μόρμοι· φανερωθέντος δὲ

τοῖς ἐκεῖ πόθοῦ σιμὲν ἐδᾷ
κμυτο· κοιμᾶσθε μὲν· τὴν οἰκου
μένην· τὸ σκότος· ἱλάσθη·
τὸ τοῦ ἀγγέλου· τὸ τοῦ σιωπᾶν·
ἐπὶ οἷς ἦλθον καὶ ἀπίστει λ·
ἢ τὸ ἀληθείαν πόθεν αὐτῶν δ·
μαρτίων ἀφ' ἁκηρυττομένην
λαμπρῶν ἐδῶ καὶ παρ' ἡμῖν
ἀρχιερεῖς ἦσαν ἢ πῶς σφήσιν·
οἵτινες μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον
τες· ἐκλέψαντες αὐτόν· πῶς
ἐκλοφαρῶν πάντων ἀφόντο
τοῦτο· διαφερόλαμπρον
τῆς ἀληθείας καὶ περιφανὲς
οὐδὲ πρᾶσσαι δῶσαν ταῦ· καὶ
σφόδρα δὲ πιθανὸν τὸ λεγό
μενον· καὶ οὐδὲ ἰσχὺν ἔχει τὸ φά
σκειν· τοὺς γὰρ ἐκλέπτ
ειν τοὺς μαθητὰς· ἀμοῖς
πῶς ἦσαν καὶ ἰδιῶται· καὶ οὐδὲ
φαίνεται τολμῶντες· μὴ γὰρ
οὐκ ἦν σφραγὶς ἐπὶ κεφαλῆς;
μὴ γὰρ οὐ παρεκάθηντο τὸ
σοῦτοι φύλακες· καὶ φραγμῶν
καὶ οὐδαῖοι; μὴ γὰρ οὐχὶ
πολλάκις τοῦτο αὐτὸ· καὶ ἐ
μοὶ μὲν φαίνεται καὶ ἡ τρόπαιον·
καὶ ὅ φέρομεν ζῶμεν κεῖμοι;
ἵνα δὲ εἰμὶ κεῖμαι καὶ ἐκλείπομ·
ἵνα πράσσωσι τὸ τῆς ἁμαρτίας
ἀπώλεσθαι; καὶ πῶς ἂν ἐ
πῆλθεν αὐτοῖς τοιοῦτόν τι

πι πηγότα. Ταῦτα γὰρ εἰ μὲν
ὁ πίτρος κείμενα· εἰ γὰρ ἐ
θούλομτο κλέπται. οὐκ ἂν ἐ
μὴ ὀκλίσαμ τοσῶν μν. οὐδὲ
ἀπὸ μιᾶς αν ὁμοίως. ἀλλ' ὡς
μὴ ἀποδύειν μέλλει καὶ ῥᾳ
δίως. Καὶ πρὸς ἔχει τοῖς νοῦ
νεχοῖς δηλαδὴ μαὶ καὶ κατα-
σχεῖν· μᾶλλον δὲ ὅπου σῖτος ἦν·
φάρμακον οὕτω κομιδῇ δὲ
τῷ σώματι καὶ τοῖς ἱματίοις
πρὸς πᾶν ὃ τι μὴ νεκρός. ὅθεν οὐκ ἄ
κολουθον ἀπὸ πάσης τοῦ
μὴ τοῦ σώματος. ἀμμάτιον
χέρνιβον τοιοῦτο ποιοῦν τὸ
λέσθαι. ὥστε καὶ τὸ λεῖν.
ἀπιθανον τὸ τῆς κλοπῆς.
Ἢ γὰρ οὐκ ἦν δεσμὸν τὸν θυμὸν
τὸν ἰουδαϊκὸν· καὶ ὅπῃ ς
αὐτὸν τὴν ὀργὴν ἀφῆκαν;
τί δ' ὅλως καὶ τὸ κέρδος ἦν
αὐτοῖς εἰ μὴ ἁφθῆ· ταῦτα δὴ
πάντα καὶ οὗτοι σωφρόνως
ὅπῃ ἔπραξαν· εἶτα καὶ ἀργῶς
ἔλω· καὶ φασίν· εἰ πάντες τὰ
τὰ μεῖς· καὶ ἡμεῖς πρόσουν
ἦμεν μόνοι· δῆλον ὅτι λήσο
μεθα τὸν λίθον τὸν ἐπὶ τῷ μνή-
ματι τῆς ἀληθείας τοῦ
κτήσομεν· καὶ διὰ τοῦτ' ἂν
συνεκίνδυνεν ἐπὶ τοσοῦτον·
αὐτοῦ τῷ καὶ ἀκόμπτως πρὸ

καὶ ἁμαρτάνος· τὸν πεῖ τ
ἁμαρτάνος πολὺν διαχέη
μαν ὑποβύγιον πεσλόγον.
Ὑδέμοι σκοπῆ· πῶς δῆτ' ἂν
ποιοῦσιν· ἁμέσως μὲν πάν
ταχοῦ· εἰ γὰρ μὴ προσκλι-
θεν πιλάτῳ· μηδὲ ἡ τῆσδε
τῶν κουφῶν δίκη· μᾶλλον δὲ
τοιαῦτα ἁμαρτάνοντες
ὥσπερ οὐδὲν δεινὸν πεποιη-
κότες· οὐκέτι· καίτοι
γε μιμησάμενοι οὐκ ἴσχυσαν
τοῦτο· καὶ ταῦτα ὁμοίως
μὴ παρ' αὐτοῦ· πῶς ἂν
τοῦτο ἐτόλμησαν· διατί δὲ
μὴ πρὸ τούτου εἰσῆλθε· ἀλ
λ' ὅτε νυμφίος ἦν· εἰ γὰρ
ἐνοῦλον τοῦτο ποιῆσαι·
μὴ δόντος φυλακὴν μνή
μης θήκης εἰ ποιήσαμεν·
τῆς πρώτης μυκτί· ὅπερ καὶ
ἀκίνδυνον καὶ ἀσφαλὲς
ἦν· πῶς γὰρ ἂν ἔτι πρὸ
σελθόντες· ἢ τήσαντο τὸν
ἐπὶ τοῦ πιλάτου τῶν κουφ
δίαν καὶ εἰ φύλακα· τὴν
πρώτην μύκτα· οὐδεὶς
τοῦ τῶν τάφων πρόνοι·
Τί δὲ· οὐ λίθῳ καὶ τοῦτο δε
σμεῖν πρὸς

ρμόσω. καὶ φίλος.
καὶ μέλος. τί σοὶ τῷ
θέλῃ. τί τὸν φιλοῦν
τα ἀσωμάτη. τί τὸ
κόσμου κάμνεις. τί ὡς
πίθομαι πλῆσαι τὴν
μένον. τοῦτο γάρ ἐστιν
ὃς τὸν παρόμοιον
σομεῖσθαι. τί ὡς πῦρ
ξάμῃς. τί τὸ ἀέριπυ
κτάνῃς. τί ὡς κλίτερ
χῃς. οὐχὶ δικάσῃ τὸ
χμὴ τέλος ὡς; σὺ
τί σου δῆλον. δέξον
μοι καὶ σὺ τῆς σου
δῆς τῆς σωμα τικῆς
τὸ πλοῦ. ἀλλ' οὐκέ
χῃς. ματαιότης γὰρ
ματαιοτήτων. τὰ
πάντα ματαιότης.
ΙΑ σωμῶ σε τοῖς τάφοις.
δείκνυμι τὸν πορ
δέξομαι τὴν ψυχὴν
καὶ. τοῦ ὁ χρυσὸς ὁ
δεδυμένος ἱματίοις.
ὁ ἐπὶ τοῦ ὁ χλιάρχου
καθήμενος. ὁ περι
πεδαίχων. ὁ τῶν ζώ
μων. ὁ τοῖς κήρυξι.
ὁ τοῖς μέγα αἴρων.
τοῖς δὲ ὁμιλοῦσιν

μισθόν σοι προσοφεί
λω. ἀμ τοῖς δημοῖς οὐ
σασι χρήσασθαι μου
λιθῆς. τί ταύτης
γ δημοι τὰ μίσον τῆς φι
λοτιμίας. ἀπὸ πρ.
ἀπὸ ἀδελφοῦ. ἀπὸ μυμ
φίου. ἀπὸ οἰκείου. ἐγὼ
τροφάς. ἀπὸ ἱματίου.
ἀπὸ ῥίζαν. ἐγὼ θυμόν
ος. πάμ ὁ πρὸ ἀμ θρ
λησ ἀπὸ. μιλδημόσθη
χρεία καταστῆσ. ἀπὸ
καὶ δουλάσω. ἦλθο
γὰρ θ αἰκομῆσαι οὐδ
αικομηθῆναι. ἀπὸ Σ
φίλος. καὶ μέλος. Σ
κοφαμὶ. καὶ ἀδελφῆ.
καὶ ἀδελφὶ. καὶ μή
τηρ. πάμ τοῦ ἀπὸ. μό
μοι οἰκείως ἔχο πρὸς
ἐμέ. ἀπὸ πόμησ διὰ
σε. καὶ ἀλλήτης διὰ
σε. ὃς ἂν ἀρ οὐδ ἀσε.
ὅπ τοῦ οὐδ ἀσε. ἀμ
ὑπὸ σοῦ ὑμ τυχάμ
ἀπὸ πρι. κἀτ ὑπὸ
σοῦ πρ θυμ τῆς πα
ρεγάρμαι παρ' αὐτοῦ
πρ. πάμ τα μοι σύ.
κα ἀδελφῆ. καὶ συγκλη

ὁρᾶσθαι μὴ τῶν ὀμμάτων· οὐδὲ ἀκοῦσαι μὴ τῶν ὤτων· οὐδὲ ὀσφραίνεσθαι μὴ τῶν ῥινῶν· οὐδὲ γεύσασθαι μὴ τῶν χειλῶν· οὐδὲ ἁπτόμενον μὴ τῶν χειρῶν· οὐδὲ βαδίζειν μὴ τῶν ποδῶν· οὐδὲ ἐνθυμεῖσθαι μὴ τῆς καρδίας· οὐδὲ ἐπιθυμεῖν μὴ τῆς ψυχῆς· οὐδὲ ὅλως ἁμαρτάνειν μὴ τοῦ σώματος· ἐπεὶ καὶ τὸ μαρτύριον τοῦτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἐνεργεῖται· καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐστιν ἡ μοιχεία· καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν ἡ ἀλαζονεία· καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ ἡ βλασφημία· καὶ ἐν τοῖς ὠσὶν ἡ ἀκοὴ τῶν πονηρῶν· καὶ ἐν τοῖς ποσὶν ἡ ταχεῖα δρόμος ἐπὶ τὸ κακόν· καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ὁ διαλογισμὸς τῆς πονηρίας· καὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἁμαρτημάτων· καὶ ἐν τῷ σώματι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἐν τοῖς μέλεσιν ἡ ἀκαθαρσία· καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις ἡ ἀσωτία· καὶ ἐν τοῖς ὑποδήμασιν ἡ ἀκολασία· καὶ ἐν τοῖς ἐνδύμασιν ἡ ἀσέλγεια

† λόγος ὄζ †

†καὶ οὗτος τῇ αὐτῇ δεκάτῃ:

λοιπὸν μιᾶς ὑλῆς
γενόμεθα σαφεῖς· ἵνα αὖ
σοι καὶ ταύτης λύσω
σι λάβωσι μόσαντες.
τὸν μὲν γὰρ τόμον τιμω
ρίᾳ σὺν δίκῃ φυλάξομεν.
καὶ τὸν μὲν ὁμόσαντα μὴ
τύχωμεν ἁγαθοῦ·
χάριτι καὶ φιλανθρω
πίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ·
ᾧ δόξα καὶ τὸ κράτος·
μετὰ καὶ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ
πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν :-

†Ἀποδίδωσι τῇ ἐκκλησίᾳ
ἣν ἔτεκεν ἡ παραβολή·
ὅταν ἴδῃ ὁ κλάδος αὐ
τῆς ἁπαλὸς γενόμενος
καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ.
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
τὸ θέρος· οὕτω καὶ
ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε ταῦ
τα πάντα γινώσκετε
ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ
θύραις :

Ὅτι δὲ λέγω· ὅτι μὲν
τὴν ψυχὴν τιμωρίᾳ σὺν δίκῃ φυ-
λάξομεν· αὐτοὶ δὲ τοῦτο βλέπετε
μόσον χρόνον· καὶ
αὐτὸν κύριον τὸν δι

†φύλλα, ιδ´

μεραμ δηθύμωσι δεῖμ. διαπὸ τοῦτο καὶ τὸ παράδειγμα τίθησι τὴν σύκινον. δηλῶν. ὅτι οὐ πολὺ τὸ μέσον. ἀμφοῖν ἐξὸν καὶ ἐν παρουσίᾳ ταῦτα ποιεῖν. ὅπερ οὐκ οὐδὲ τὴν παραμονὴν μου. ἀμφὶ καὶ διὰ τοῦτο μετὰ ταῦτα λέγεσθαι ἐδηλώθη δὲ καὶ πρόσθεν. ἐν πάσῃ δὲ ὅτι ἐμφύεται ὑπὸ θυμὸν. ἐν τῷ θ ἐν καὶ ἐξ ἑρόμενοι προφήτου. ὅρος σημεῖον καὶ γὰρ λίθινα καὶ ξύλινα μέρη. ἀπὸ τοῦ χήματος τοῦ παρόντος τοῖς δικαίοις. τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς τοῦ μέλλοντος. χήματα ἀπὸ ὑπερισσὸν πρὸς ἐξὸν δηλῶσαι τὴν ὑμέραν. ὑπὸ τοῦτο δὲ μόνον τὸ τῆς συκῆς τοῦτο τεθεικέναι. ἵνα τὸ δηλούμενον δηλώσῃ.

ἐξὸν γὰρ καὶ ἑτέρως αὐτὸ παραλῦσαι. ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ὕδατος ἀφέληται τὸ μέγεθος. οὕτως ἐδείκνυτο μόνον πάντως. ὡς πρὸς γὰρ τοῦτο ἀναγκαῖον ἦν. οὕτω καὶ ἐδείκνυτο. καὶ γὰρ ὅπου πρὸς ἀνθρώπους ἐβούλετο πάντως ἀναιρούμενον μένειν. φυσικὰς ἀναγκαίας ἔχον μέρη παραλαβὼν καὶ ἀναγκαῖα τοσαῦτα καὶ ὁμοίως ἄρτος ἀναγκαῖος ἐστὶν ἀνθρώπῳ καὶ ὕδωρ. ἀλλ' οὐ τοσοῦτον ὅσον ἄρτος. διὰ τοῦτο καὶ περὶ ἀμφοτέρων ἐδείκνυτο ἀλλ' οὐ μόνον περὶ τοῦ ὕδατος. ὁ κόκκος τοῦ σίτου πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ τῶν γλυκέων ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. αὐτὸ μόνον μένει. ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ. πολὺν καρπὸν φέρει. ὃν ὑμεῖς καὶ ὁμοίως ἄρτος πρὸς ἀνθρώπους ἐδείκνυτο ἀλλ' οὐ μόνον περὶ τοῦ ὕδατος. ἄφρονες γὰρ ἐστε. οὐδὲ σπείρετε.

μοι μαχαιρίδιον μόνον. ἀμφὶ καὶ αὐτὸ τρόπου θρησκεύσασκαι πολιτεύεσθαι. ὡς ὁτὰν λέγηι αὐτὴ ἡ ἱμονὴ ζητοῦντα τὸ μὴ τὸ μικρόν. ὁ ἐστὶν μὴ γὰρ ἀμφίβολον. δεῖ γὰρ πάντα γραμμένα εἶναι. καὶ πάμμικρον ἐγχωρεῖ τὸ ἀμφίβολον τοῦτο. καὶ ἐν τούτωι δηλοῖ λέγων.

Ὅτι πάντα σὺ δικαιοῖς πάντα ταῦτα. καὶ μὲν μὴ λίγρον ἐστὶν μὴ πολὺ ὀνόματι ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερὰ σώματα πολλὰ καὶ τὸ πολὺ ὄν τὸ μὴ ἰουδαϊκὸν ἁμαρτάνεσθαι. τοῦτο δὲ. οὐδὲν ἐστὶν ἁμάρτημα. οὐλιμὸς. οὐλοιμός. οὐσεισμός. οὐχὶ τὸν πόρον τὸν παραχαί. οὐ τὸ δοκεῖν χρηστοὶ. οὐ τὸ δοκεῖν φίλοι εἶναι. οὐκ ἀνάπαυσιν δοῦναι. οὐχὶ παραδιδόναι τὸν. οὐχὶ σκανδαλίζειν τὸν. οὐχὶ ψευδαδέλφους. οὐκ ἄλλος οὐδεὶς τοιοῦτος πλὴν ἐμοῦ.

οὐ βοηθοῦντα δὲ ἐν μὴ ἀποθάνηι. ἢ τὸν ἵμονα μὴ ταχὺ σπᾶν ὁ ἐστὶν αὐτὸ ὅλον σὺ καὶ ὁρᾶν τί ἐστὶ πότε. ἢ ὡς μὴ μόνον αὐτὸν ἐστὶν τὸν παρβλαθόμενον ὁρᾶν λέγων. ἀμὴν ἀμήν σοι μὴ οὐ μὴ παρβλαθῆι λίγρον αὐτὴ. ὅσα δὲ ταῦτα πάντα ὁρᾶν φησι. ταῦτα

Πάντα. ποῖα εἰσὶ πάντα. τὰ τοῦ μὴ βρωσόμενον τὰ τοῦ μὴ πολύμενον. τὰ τοῦ μὴ λοιμόν. τὰ τοῦ σφαγῆναι. τὰ τοῦ μὴ δοκεῖν χρηστὸν. τὰ τοῦ μὴ δοκεῖν φίλον. τὸ παντάχου σπαρῆναι τὸ ἀμφίβολον. τὰ σάσης. τὰ παραχάς. τὰ ἁμὴν πάντα ἀπορεῖ λίκαμεν. μέχρι τοῦ αὐτοῦ παρουσίας συμπλησόμενα. πῶς οὖν φησὶν μὴ λίγρον αὐτὴν. οὐ πορεῖ τὸν πόλεμον. οἶδε γὰρ γρηγορᾶν. οὐκ ἀπὸ χερ

δείκνυσι τοῦ παντός.
ὅσῳ δὲ μᾶλλον καὶ πρὸς
τὸ λάσιον δοκεῖ τὸ πρᾶ-
γμα τοσούτῳ μᾶλλον προ-
ἀγαγεῖν τὸν ἀκροατὴν
ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἐπι-
χειρητέον. ἐπεὶ οὖν
ἐν τοῖς ἀνωτάτω τόποις
καὶ τοῖς σφόδρα ἀπο-
φυσιμαίοις ἐστὶ τοῦ πα-
τός· καὶ ὑπὸ τοῦτο μὲν

ἀφ' αὐτοῦ τοῦτο ὁρᾶται.
ὁρᾶν μὲν γὰρ τὴν ἀφάσαν
σημαίνει διὰ τοῦ ῥ ὁριστικῶς
ὁρίσασθαι δὲ γνωμικῶς.
πῶς οὖν ἀπόκειται μᾶλλο
μᾶσι· μᾶλλον γὰρ καὶ
τὰ κριτήρια ὁρᾶται πολ
λαχοῦ καὶ ἄπειρα. τὸ τε
δὲ ἀπλῶς· οὐχὶ μόνον
ἐπὶ γνωμαῖς χρόνοις
ἢ καιροῖς· εἶναι γὰρ
καὶ ἐπὶ ἁπασι μᾶλλον
λαν διὰ τοῦ πῖ ἐγράφη
σαν· οὐδὲ τοῦτο ἀνάγ
κη. ΒΚ· οἷς ὁ νομο
θέτης ἐν τῇ διαιρέ
σει· καὶ γὰρ σφόδρα
ἐμβλέπει αὐτὸ τοῦτο τῇ
αὐτοῖς· καὶ μᾶλλον ἀποκρύ
πτεσθαι· διὰ τοῦτο ἀν
τὸ τοῦ πρίασθαι τίθησιν·
καὶ φοβερὸν τὸ πρᾶ
γμα ποιῶν· καὶ δικεί
μου δοῦναι τῇ χίζουσῃ τὴ
πόλιν ἢ τὸ εἰρημένον·
δηλοῖ μᾶλλον τοῦτο ἢ τιμᾶλ
λάμοι· πότερον ἔσται·
ἆρα μὴ θέλιμόν; καὶ τίς
ἂν τοῦτο ἔροιτο· καὶ τὸν
μὲν πρᾶν οἶδε σαφῶς·
ὡς δικείμοις τὸν υἱόν·

τὴν δὲ λιμέραν ἄμοι;
εἶπεν· τὸ μὲν πρᾶν ὁ
ρῶμεν· καὶ τὰ μάλιστα
τοῦτο· αὐτὸς δὲ οὐδὲ
τὸν καιρὸν τῆς κρίσ
εως οἶδεν; ἀλλὰ τὸ μὲν
πῶς δεῖ κρίνειν οἶδε·
καὶ τὰ δίκαια οὐ παύ
ρη ταῦτα ποιεῖται· ὁ δὲ
πολλαχοῦ τοῦτο ἐκλέ
γεται· τοῦτο δὲ μᾶλλον
ἄμοι εἶναι; πῶς δὲ ἔτα
ταν δι' αὐτοῦ ἔγνωσται καὶ
χωρὶς αὐτοῦ ἔγνωσται
δεῖ δῆλον· τὴν μὲν ἡμέραν μό
νην· ὁ γὰρ τοῖς ἄλ
λοις ποιήσας· δῆλον
ὅτι καὶ τοῖς χρόνοις
καὶ τὴν ἡμέραν· πῶς
οὖν λιμὸν ποιήσαι ἂν ἄμο
ι; καὶ ἐμέσησεν αὐτοῦ
καὶ τὴν οὐσίαν ἔδωκαν
φασί· τὸν δὲ υἱόν. ὃ
δὲ τὴν λιμέραν; τὸν
υἱόν· τὸν δ' ἄνωθεν τὸν
δυτικὸν κόλπον τοῦ
τοῦ πρᾶ; καὶ τοιοῦτο
λοιπὸν χίζουσιν
τὴν λιμέραν· καὶ ἀ
πέρασι μείζουσι· πῶς

ὧν τὸ μὲν ζῶμεν αὐτοῖς
διδόντα· οὐδὲ τὸ ἐ-
λαττούμενον συγχωρῆσαι
πρὸς ἡμᾶς· ἐμοὶ δοκεῖ ταῦ-
τα τοῖς θησαυροῖς τῆς
σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ἐοικέναι· ἀλλ
ὅλον τὸ μεσίαν τινὰ τῆ
οὐσίαν ὁδὸν καὶ μυρίαν
κἀκεῖ ταύτην μακρὰν ὁδόν·
οὕτω δὲ ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς τῶν
ἡμερῶν. ἀμφοτέρωθεν γὰρ
ἀφανοῦσι· διὰ
τοι τοῦτο πάντα ἐστὶ
καὶ τοῖς χρόνοις καὶ
τοῖς καιροῖς· καὶ δὴ
πάντας τοὺς θύρας
φησὶν· ἕως γάρ ἐστιν ἡ
μὲν θύρα τῆς ἡμέρας·
ἕως δὲ τῆς νυκτός· ἐπεὶ
οὐ γλισχρὸν τὴν ἡμέραν·
ἕως μὲν γὰρ ἡμέρα ζῆ
τοίνυν καὶ ὥρα· οὐκ ἀ-
κούσιν ἀριθμοῦ φλισκήν·
ἕως δὲ καιροῖς καὶ προ
οίμια· οὐδὲν ἄτοπον κρυ
πτόμενον ὑπὸ πάντα
σοι μετὰ ἀκριβείας·
ὅτι μὲν οὐκ ἄμοιρον δῆ
λον ἐποίησε· δῆ
λα τὰ λείποντα ἑῶμεν· καὶ
τὰ συμπλεκόμενα οὐ

πάντα· καὶ ὅσον μὲν
ἀπὸ τοῦ δὲ τοῦ χρόνου·
μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης· τοῦτο γὰρ τίς συ
νίησιν ἄλλως ἢ ἐμὲ λέ-
γειν λέγω· καὶ ἐκεῖνα
περὶ θύρας λέγεται
τὰς θύρας· ἕως δὲ μὴ ἀνοίγω-
σι τὰς θύρας· καὶ τοῦτο
συμφέρον τοῖς σοφοῖς·
ἵνα δὲ καὶ ἕτερον δεῖγ
μάτος· ὅτι οὐ τῆς
σαι· ὁρᾶν μὲν ἐκεῖνο
ρημένον· ὡς δὲ καὶ ἄλ
λο τι θησι σημεῖον·
Ὡς δὲ ἡ σαμβατικὴ
ἡμέρα τοῦ μὲν· Τρό
γοντα καὶ πίνοντα·
γαμοῦντα καὶ γαμί
ζοντα· ἄχρι ἧς ἡμέ
ρας εἰσῆλθε μὲν εἰς
τὴν κιβωτόν· καὶ οὐ
κέγνωσαν ὅτι ἦλ
θεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ
ἦρε πάντας· οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
που·
Τ αὗται δὲ εἰσὶν δηλονότι
ὅσαι ἀνθρώποις ἥδιαι καὶ ἀ-
ποδοκίμαστοι· καὶ τὸ

πλειόμων τρυφῶν
των· καὶ γὰρ ὁ παῦλος
τοῦτο φησ̄ οὕτω γράφων·
ὁ τὰμ λέγω ἵνα μὴ ἐρήμην
καὶ ἀσφάλειαν· τὸ τὰ
ἀφηνίασα οὐσαυτοῖς ὁ
φίσαται ὄμβθρος· Ϛ
τὸ ἄπροσδόκητον
δηλῶν ἔλεγεν· ὥσπερ
λίαν δὲ μὴ τὴν ἐν μαρὶὰ
χύσιν· πῶς οὖν φησ̄
Μ ἃ αὐτὰ τῶν ἡμέτερων τῶν
λιμβρῶν ἐκείνων· ἐγὼ γὰρ
τρυφὴν τότε καὶ ἐρη
μίαν· καὶ ἀσφάλειαν καὶ
θάρσος πᾶν λοσωσῶ·
πῶς λέγει μετὰ τὴν ἡμέ
ραν τὴν λιμβρὰν ἐκεί
νων· ἐγὼ τρυφὴν· πῶς ἡμέ
ρας· τρυφὴν· τοῖς ἁμαρ
τωλοῖς δικαίοις
καὶ ἐρήμην· διατοῦτο οὐ
κέτι φησ̄· ὅταν δὲ ἐρήμην·
ἀλλ' ὅταν λέγωσιν εἰρή
νην καὶ ἀσφάλειαν·
τότε αὐτοῖς ἐπιστήσεται
ὄλεθρος ἀπροσδόκητος
ὡς ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ
χούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν·

ἡ καὶ ἀνθυμάν δηλῶν·
Ϛ ὑμᾶς δὲ ἵνα μὴ ὑμᾶς·
τοῦ ἀντιχρίστου δηλό
τος· τοῦτο ἐμάνθανεν
ἵνα δομῶμεν ἑαυτοὺς
ὄντες τοῖς παρανόμοις
καὶ τῆς οἰκείας ἀπο
γνωκόσεως· τότε
γὰρ ἡμᾶς δεῖ καὶ μέθαι· διὸ
καὶ μάμασιν ὑποδείγμα
τίθησιν· ἁρμόζομεν τῷ
σχήματι· καὶ δὲ ἄπορ
γὰρ τῆς κτίσεως τοῦ γίνο
μένου· οὐκ ἔστι δὲ τοῦ
θ̄ῦ· ἀλλὰ προσδοκᾶται
μᾶλλον ἐν μέσῳ τοῦ μέλλο
ντος προσαμαικρύ τοῦ
σαι καὶ καί· δικάμοι δὲ
ὁρῶμεν τῶν αὐτῶν· ὡς ὃ
δὲ μὴν ὡς ἀπομένου δέμου
οὕτως ἐρύφομεν· οὕτως
καὶ μεῖς· φαμέν ταιμὲν
ὁ ἀντίχριστος· μὲθ' ὃν
λίσωμεν ἔλθαι καὶ αἰκο
λάσῃ σαι ἐν ὑπολίσεως
τελέαν· καὶ τιμωρίαν
ἀφόρητοι· οἱ δὲ τῆ
μέθη τῆς καὶ κίας
κατεχόμενοι· οὐδὲ αἰ
σθήσομεν τοῦ φόβου

δύο ἀλλήθουσαι ὑπὸ
μύρμηκι· μία παραγαμ
ώμενη· καὶ μία ἀφίε
σαι· ἡ μὲν ἀφεθεῖσα ὑπὸ
τοῦ κόκκου ἀπὸ ποίας
ὥρας ἀφέθη· ἡ δὲ πα
ρα τοῦ ἑαυτῆς ὑπὸ
Τ ποίας ὥρας· καὶ τοῦ ἑαυτῆς
ἀλήματα· καὶ ἀπὸ ἁρμ
ῆς ταὐτὸν ἐπὶ δύσιν πορ
ευόμενα· διὰ ποίας
καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ ἡλί
ου· διὰ τί οὐ συμβαί
νει δύο κέντρα εἶναι·
τοῦτο δὲ ἡμῶν· ὅτι οὕτως
ἀπορεῖται· καὶ τὸ
δύο ἀλλήθουσαι· ὅπερ
καὶ αὐτὸ οὐκ ἄτοπον
μᾶλλον ἢ καὶ μεθ' ἑαυ
τοῦ· ὅτι καὶ δοῦλοι δ
ἀποῦνται· καὶ παρα
λαμβάνονται καὶ ἀπο
φίβονται· καὶ οἴδαμεν
δεῖα· καὶ οἴδαμεν·
καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς
ἀρχῆς καὶ ἀπὸ δικαίας·
ὅσων μὲν ἡμῶν τῆς
αὐξ[η]. ἀπὸ τοῦ καθη
μένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

τὰ μέσα μέχρι· διὸ Ε
παῦλος φησ[ι]· ὅσων μὲν
ἡμῶν διὰ τί ἐμφαίνε
χούσης· οὕτως ἐπὶ τοῖς
παρακόπτεται τὰ φο
βερὰ δικέφαλα καὶ ἀμή
κεται· καὶ διατί μὴ
Ε ἴσα· τὰ δὲ ἴσα δόμεν
καλά· καθόλου μὲν οὖν
λυσιτελεῖν ὑπὸ
δήλων· καὶ μετὰ τὸ
προλελθεῖν αὐτὰ ἐπὶ
τὸν· διὰ δὲ τοῦτο· ὅπ[ως]
δῆλον παρὰ τοῖς ἄλλοις
τὰ μὲν ἄλλα ταὐτὰ ἐπὶ
των· ἀπὸ τῶν παρὰ λ
θόντα ἐπὶ τὰ ὀφεί
των· καταδήλων αὐτῶν μ
τῶν διάφοιαν· μετὰ
Δ δὲ τὸν ἡμέρων· καὶ
κέμοῦνται· ὅτι
καὶ τὰ ὑμπροσθεν αὐ
τὸ σωδηποίλικον· ἅτα
πάμμεγα σημεῖον μ
τίθησι· διὸ πάντων
ὅτι οὐκάμοζ τῶν ἡμέ
ρων καταδήλον ποιεῖ·
τί δὲ τὸ σημεῖον· τὸν
δύο ὁμοταιῦν τοῖς ἀ
μέροι· ἴσον παραγαμά
μενον· καὶ ἴσα ἀφίεν·

ὅσοι τὴν σαὶ χμαμάτι
, δοσι τὴν σὴν τὸ μύρομι·
β ωσειδὴ γὰρ ἔφασιν· ὅτι
δυσκόλως σοὶ πλούσιοι
σώζονται. δίκμυσιν
ὅτι οὐ πάντως σοὺς
οὗτοι ἀποκλωνται. ὃ
τε πόνηρὸς σώζομη
ὅσαπερ τὸ· ἀμὰ καὶ
ὁ δικάμος καὶ δικτού
χρον. καὶ σώζονται ζ
ἀποκλωνται· ὁμοίδὲ
δοικάδηλοῦσιν. ὅτι καὶ
ὁμνικτάσαι λίπαρὸ
σίαν· τοῦτο γὰρ καὶ ὁλου
καὶ δ". ὁρᾶς πῶς σ
Π άντα μετὰ ἀκριβείαν σοῖδην; ἔταν πάμμ
ἡμᾶς μὴ δύνασθαι μ.
ὁσπὴ γὰρ· μὴ γρᾷτε
ὧν. ὅτι οὐκ οἶδα τε
ποία φέρουσι κε ἡμῶν
ὑρχεται· οὐκ ἔστιν οὐ
κοῖδας· ἀλλ' οὐκ οἶδα
τε· ὅτ' ἂν γὰρ αὐτοὺς σ
ἔσαι τῶν χρόνων ἀφ' ἡ
τῶν φέρων καὶ ἀκόλ.
πάμμ αὐτοὺς σ ἀπάφ
τησθρεπτήσασθαι· μὲ
λόμενος σ ὁμαφορίους
ἕναι δ' ἡμᾶς δικαῖος· δ' αν
τοῦτο μάθαιρ μ ρᾷτε.
δ ἀκμὶς ὅτι δι' αὐτοῦ δ
κάπω· δικάμος δὲ μὴ φ
σικάτε. ὅτι ἐφ' ἡδ' ἐοὶ κο
δαφὸ τῆς σ ποίαν φυμὰ
κλῖ ὁ ἐμβάπης ὑρχεται.
ἐρ' ἡ γρήσ ὁμᾶμ καὶ ὁυ
κείαν δ' ορυγμὶν αι
τὴν μ οἰκίαν αὐτοῦ· δια
τοῦτο καὶ ἡμᾶς μὲν
δ' ἑτοίμοι· ὅτι ἐφ' ἡ ὁρᾶ
ὁυδοικάτε. ὁὐ σ τοῦ
ἀφ' οὗ ὑρχεται· δ' αὐτοῦ
Τ οὐ ὧν λέγει αὐτοῖς. ἐμὲ
γρήγορᾶσθε· ἐμαὶ ἀεὶ δ'
τοιμοι ἆσθε· διαὐτοῦτο δ"
ὅτε οὐ πρὸς δοικᾶτε.
τότε ἤξῃ· ὁμαφορίους
εἶναι αὐλόμενος καὶ
δ' δασαν τὸς ὁμᾶρτᾶς·
ὃ δὲ λέγει. τοιοῦτόμάτ'
ἐφ' ἡδ' σαν οἱ πολλοὶ πό
τε ἀποθανοῦνται.
πάντως σ ἀμὶ καὶ τότε κεῖ
μλων τὴν ὁρᾶμάτων οὐ
δασαν· ἐμαὶ οὖν μὲν δ
κάμη μόμλων σ ουδαῦ
ζωσι· διαὐτοῦτο οὐ λέγει
ὅὐ τε τῶν κοιμλῶν. οὐ
τε τὴν δικάσαν· ἀφ' ἂν
τοὺς μουλόμενος τὸ

γραμμὰν. οὕτω καὶ ὑμᾶς·
ἐὰν μὴ τὸ ἕτοιμοι. διὰ
φλυάζοντες· ἢ ταύτῃ
Δ ἡ ἐστὶν ἡ τῆς κρίσεως
ἐμβιαζομένων. ὃς
περὶ τοὺς διδασκά
λους τρέφει τὸν λόγον
μοι τὸν. περὶ κομάσ
σεις καὶ τιμὴν διαλγό
μενος. καὶ προτέρους
ὄντας τοὺς καθορθώσαντας.
ἢ τοὺς διαμαρτάνοντας
πλάνῃ τοῦ. περὶ τὸ φο
νεῦσαι καταικλίσαντα τὸν
λόγον. διὸ περὶ τοῦτο
τὸ ζ΄. τί σὺ εἶ ὁ τὸν
δοῦλον κρίνων ἀλλο
τρίου οἰκέτου.
τοῦ δεσπότου ἰδίῳ κυρίῳ
πίπτει ἢ ἀνίσταται. στα
θήσεται δέ. δυνατὸς
γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς στῆσαι
αὐτό

τὸν νόμου· ἀπωθρᾶ
πᾶν τὰ ἁμάρτια σε ῥή
ματα λέγω· ἀλλ' οὐκ ἀ
γνοοῦμέν σε· ἁμάρτη
μα τὰ αὐτὰ πορεύ
σωμεν· ὅπη μὲν τοῦ
Α δελφοῦ· ἵνα αὐτὸν μὴ ἀπο
λέσωμεν ἁμαρτίας· ὅπη δὲ τοῦ
σοδομιτοῦ· ἵνα λιμὰς
πᾶσι δῶμεν τοῦ
ἀπορφάνου θαι· περὶ μ
ἀμαυτοῖς πραγμα σι
μεθα τοῖς πράγμασιν·
ὅπη δὲ τοῦ πορφήτου·
ἵνα μὴ δοκῶμεν πρόρρη
σις παρὰ τοῖς ἀμοί
τοις ἀναγκαστικὸν
ἔχειν τὸν παραμυθη
τοῦ ἀναβλίου· ἵνα δὲ
ζηλώσωμεν τὸ φιλοῦν το
ποιῆσαι· καὶ ὅμ πραπ
ματον ὅμ τούτῳ·
δὲ· καὶ ἵνα μὴ πορνεύ
σωμεν μὴ δὲ πο
λεμήσωμεν ἀλλή
λοις· καὶ ἵνα δείξωμεν τὸ σεμ
νὸν καὶ πολύτιμον·
καὶ ὅρα πόσα ἁμοί
ασ ὅμ δικτικὸν τὸ ῥῆ
μα· ἔνθα καὶ τὸν καθη

οὐδὲ ὁ ὑὸς οἶδεν· ἁμοεῖ
αὐτὸν φῆσι· ὅσε ἀδῆ
λον τί σὰρα· τί ἀνεῖ
πωσι· καὶ τοῦτο ἁμοεῖ
αὐτὸν φῆσι; ἀπαγε·
οὐδὲ γὰρ τὸν μὲν βατικὸν
πορνὸν τοῦτο ἁμαρτίσοι·
καίτοι γε δικεῖ· καὶ αἱ
τίαν δὲ τίν ἡ πορνία· ὅμ τοῦ
θαν δὲ· οὐδὲ τοῦτο· τί
δὲ ὁ τὰν λέγων πάρε
φιλόξενος ἔρημος τὸν· οὐ
δὲ τοῦτο λίαν οἶδε; λιὸ τὰν
λέγων οὐ πανθάκαρτος
αὐτόν· καὶ ὁ πῆρ δὲ ἀν
εθλίοφθαι τοιαῦτα
φθαρέμενος· καὶ γὰρ
καὶ αὐτὸς ἐξ· ἀδὰμ
πόλε· καὶ κραμλίσοδό
μων λέγουσιν· ὅτι
βουλήθωσι παρόσ
με· καταπαύσωσιν ὁ τό
πος· ἢ κατὰ τὴν κραυ
γὴν αὐτῶν τὴν ὀργὴν
λίαν τὴν ὀργὴν ἐξο
λοῦσι· ἢ δὲ μή·
ἵνα μὴ· καὶ ἀμμαχοῦ
ἐξ· ἐὰν ἄρα αἰκούσω
σιν· ἐὰν ἄρα σωσι· ὧσι·
καὶ ὅμ τῷ ἀναβλίῳ δὲ·
ἴσως ὅμ τραπήσομαι

σαμβομάμμοδ· μαικα
ρίζειμὲν γὰρ αὐτόν· μαὶ
κάριος γὰρ ἡ ὁδὸ ὑλ ὁ
δικεῖνος· ὑυλάβδὲ τὸς
ἁμὸῦτος· τὶς γάρ ἀτὶ
φησὶ μᾶρα ὁμὶ καπαᾳ κ
σᾳὸκσ̄ αὐτοῦ· καὶ μαὶ
κάριος ὁμὲν ἁρὶσᾳτοὶ
ὡν ταὐτὸς· τοῦ
τ αὐδὲ ὁύ· ωβρὶ χρημά
τωνμᾳρ ἡρηταιμόμ ν.
ἀμμὰ μὲν ωβρὶ λόγου·
καὶ ωβρὶ δωωάμβασσ·
μὲν ωβρὶ χρημάτω
καὶ πᾳρὶ ωᾶσησ οἰκο
μομίασ μὲν δὲ καᾳοσὸ
μᾳχειρίασ μὲ· ἀὐτὶ καὶ
ωρὸσ τοὺσ ἀρχοντασ
τοὺσ ωολιτικοὺσ ἀρ
μόσᾳβομὲν μὲ ωαραωο
λὲ· ἑκαστομ γὰρ οἷσ
ᾳᾳ· ωρὸσ τὸ κοιμὲν συμ
φέρομ ωοιεῖσθαι
ᾳᾳ· καὶ μοσφίαμ ᾳᾳ·
καὶ ἀρχὲν· καὶ μ ωλοῦ
τομ· καὶ ὁτιοῦν. μὲ
δὲ ὠφελημάμε ωᾶμσωδὲ
λᾳομ· μὲ δὲ ὠφελᾶσθαι
λᾳαὐτοῦ· διαδὲ
τοῦτο ἀμφότεραὰπαι
τᾶ ωαρ ἑαὐτοῦ. φρόμὲ

σιμ καὶ ωᾶσιμ· διαὶ γὰρ
μὲ ἁμαρτία. ἀπὸ ἀμοί
ασμβασι· ωιᾶὸμ μὲν
ὁῶν αὐτόμ δ ἡ. ὁτι οὐ
δὲ μβμοσφίσατο· οὐδὲ
ωαραμὲλωσ ᾶ τῶμ δὲ
σωματικῶμ φίκλικὰι μᾶ
ωιων· φρόμιμομ δὲ. ὁ
τι ἡμῶν ωρὸσ τὸ δὲον
οἰκομομὲσαι τὰ δο
ὐλὰ τα· καὶ γὰρ ἀμφο
τέρομ μὲμ ἡμῖν χρᾶα· ὲ
τοῦ μὲν μοσφίσασθαι
τὰ δὲωματικὰ· καὶ τὸ
ᾳὸ δὲομ οἰκομομᾶμ·
ἀμ δὲ θᾶτ ὸρομ ἀωὸ λὶ·
τὸ ᾶτορομ χωλὲυᾳ· ἀμ
τὸ γὰρ ωιᾶὸσ ἡ καὶ μὲ
κλὸπὴ· ἀωὸ ωλὺ λὶ δὲ
καὶ ᾳὸσ μὲ δὲμ ωροσὲ
κομδαωαωᾶ· μᾶρ τὸ
ᾳ κλὶμα· ἀμ τὸ ᾳδὲ
καμᾶ σοὶ κομομᾶμ σοφί
ζηται δὲ· ωᾶμμὸ ὐχὶ
τυχὸὺσαι κατ ηγορίαὶ·
κὸὺσωμβμ καὶ ὁὶ τᾶ
χρήματα ἀχρ τὸ τᾶ
τα· ὁὺ γὰρ ᾳδασκά
λοισ διαλᾳᾶσαι μόμοισ·
ἀμμὰ καὶ τοῖσ ωλουτᾶ
σιμ· ἑκάτεροι γὰρ ὰμ

ωλαὰθλησαμπρὸυ
τομ· τὸμμὲνἀμαγκαι
ότερομ. οἰδιδάσκομ
τω· τὸμδὲ ὁλάττω
ἡμᾶσ· ὁτὰμόῖωτῶμ
δλδασκόμτωμσικορπι
βόμτωμτὰμείβομὰ·
ἡμᾶσδὲ μὴδὲ ὁμτοῖς
ὁλάττοσιμούλλοιλὰ
κτὶὼμεμαλοψυχίαν ὸ
ωλδείκμυσθαι· μᾶλλομ
δὲ ὀυδὲ μεγαλοψυχίαν·
ἀμλὰ μᾶλλομ ὸμοσώλιω· τὰ
γὰρ ἀλλότριαδλδόμτῶ.
ποίαὲταιἀπολογία·
ἀμλὰ τὸῶσ πρὸ τὴσ
κολάσεωσ τῶμ τὰὲ
μαυτίαν ωοιόῶτωμ.
τὴὼ τιμὴὶω τοῦ ἀδοκι
μοῦωτοσ ἀυκούσομδῶ·
ἀμλὶω γὰρ λέγω ἐμοὶ· ἐ
πὶ πᾶσι τοῖσ ἰωαρχὸ
σιμ ἐαυτοῦ καταστήσω ἐαυ
τόμ· τί παύτησ ἴσομ
ὁμοι τὰμ τιμὴσ τιμῆσ·
ωοῖοσ ωαραστῆσαι
δωλίσθαι λόγοσ· τὴμ
ἀξίαμ· τιμὴμα καρι
ότητα· ὁ τὰμ ὸτῶμ
ὸῶμ ἀμασ ἰλάσκεται τὰ
ωάμτωμ ἁχῶμ· ἀμομ

ὁπὶ πᾶσι τοῖσ ἰωαρ
χουσιμ ἀυτοῦ καθιστᾶν
μόλλη· διὸ λέγω φρόνι
μομ καλὸμ ἀυτὸμ· ὁτι δ
μωμ μὴ τὸ μμικρὸμ
τὰ μεγάλα ωροσθεῖναι·
ἀμλὰ καὶ τὸ φρονῆσαι
ὁμ τὰ ωλεῖω. τῶ μόῶ ωῶμ
ὁπάρχωμ· ἢ τὰ ὁ ωορ
ὰᾳωοιᾷ· ὁυκ ἀπὸ τῆσ
τοῖσ ἀγαθοῖσ ικᾳνότη
τι μῆσ. ἀμλὰ καὶ ἀπὸ
τῆσ τοῖσ ωομηροῖσ
λίωᾳ λημένησι κολά
σεωσ. διορθοῦται τὸμ
ἀυκρο ατῆ· διὸ καὶ ὁ
ωοίημα· ὁ ἀμ δὲ ἄπλη
ὸι καὶ κὸσ δοῦλοσ ὁμ τῆ
καρδίαι ἀυτοῦ· χρομί
ζᾳ ὁ κύριόσ μου ὑβλῦᾳμ·
κὰι ἄρξη ται τύπτᾳμ τοὺσ
σωδούλοισ ἀυτοῦ· ὁ
σθίλη δὲ καὶ ωίμλη μὰ
τᾳ φ μεθυόμτωμ· ἥξᾳ
ὁ κύριοσ τοῦ δούλου
ἐκείμου ἐμ ἡμέρᾳ ἢ οὐ
ωροσδοκᾷ· καὶ ἐμ ὥ
ρᾳ ἢ οὐ γμῶσι κᾳ· καὶ
ἀφορισεῖ ἀυτὸμ· Ὁ
τὸ μέροσ ἀυτοῦ μετὰ
τῶμ ὑποκριτῶμ θή

σφ. δικαίαι οἰκλαυθμὸν
καὶ ὁμηρμὸς τοῦ μόδρο
πον. εἰδὲ λάριτις.
ξ εἰδὼ ὅτι οὐ σὸ πφσὴ λυ
λογισμὸς διὰ τὸ μὴ εἰ
μαι τὴν ἰμέραν μφόρι
μον. χρομίζφ γὰρ οἰκο
φησίν. ἁ πω οἰμεν ἀμ. οὐ
δ' διὰ τὸ μὴ εἶναι μφόριμο
τὴν ἰμέραν. ἀμμὰ δὴ
αὐτὸ πομὴρ ὑμᾶται τὸ
οἰκέλων. ὃ πὴ τοῦ φερ
μίπω δεῖαι τοῦ πιφοῦ. τί
μος δ' μὲν οἰκὲν μὲν τὰ ὦλυ
οὐκ ἐπω φσὴ λυ ἀμὰ τὴ
λιόμμοιαν. τί γὰρ ἡ καὶ
χρομίζφ ὁ δὲ σωότης
ἀνθμὸς. ὅλως πρὸς
δοκᾶς αὐτὸ μὴ ἰζειν;
τί οὖν ὑμεῖς μὴ ἀς.
ὲν τὰ ὦλυ μὲν ὦν μαθά
μος μὲν. ὅτι οὐδὲ χρο
μίζφ. ἀὐτὴ γὰρ οὐτοῦ
δὲ ἀπὸ τοῦ. ἀμμὰ τὴν
τοῦ πομικροῦ οἰκέτου
γνώμης ἰτὴν ἰζφ. διὸ
καὶ δ' αὐτοῦτο φ καλεῖ
ται. ὅτι γὰρ οὐ χρομί
ζφ. ἀἰκοῦσομ πάντος
λάρμτος. οἰκ ἐφ' ἡμῖν μὴ
δὲν μὴ ριμφάπτ. καὶ ὁ

θεχόμενος ἰζφ καὶ
οὐ χρομίζφ. σὺ δὲ καὶ
τὸν μὲν ἰζὴν οἰκουν καὶ μᾶ
θαμβ. πῶς σωφρὸν
τὸν μὲν μὴ ἰσκφτὴν ἰσ
ἀρμόιαν τὴν ἰμέραν
δηλῶν τοῖς οἰκέταις.
τοῦτο χρήσιμον ὂν
ἱκανὸν ἀφ' ὧν ἰσαι αὐ
τοῖς καὶ δ' αὐτῆς αι.
τί γὰρ φίκαὶ μὴ δὲν τὴν
ὁμοιότερδαν ὁμ.
οὐδὲ γὰρ ἀπὸ τοῦ μάλ
λον τοῦ μὴ φθάλόωτῶν
φθαλήθησάν τὴν.
ἀλλ' ὁμῶς ὑπὸ σούπαν
θαι τὰ αὐτοῦ ποιῶν.
τί οὖν φ" τὰ ἰζήσ. ὁμά
σθαι γὰρ ἡμέραν ἣν οὐ
πρόσδοκᾶν. καὶ ὁμοίαν
ἣν οὐ γνώσκφ. καὶ τὰ
ὄντα κατὰ αὐτὸν μδιαθήσ
ται. ὁρᾶς πῶς πάντα
τὰ χοῦ τοῦτο τίθησι τὸ
τὴν ὁμοίαν δφικνὸν
χρήσιμον ὄν. καὶ τὰ
τὴν ποιοῦν ὁμοφρονίσυ
άφ; τοῦτο γάρ ἐστὶ μὴ αὐτοῦ
τὸ σωουδαζόμενον. τὸ
ἀφὴ μὴ ἀφρὴ γορᾶν.
καὶ ὁπ εἰδὴ ἀφ' ὧν τοῖς

λβ

πλουτήσασ· ἀπωλέσασ
καὶ ἀπασθένησασ κορεσθῆ
ναι· διὰ τοῦτο καὶ τὴν
τοῦ θεοῦ θεραπείαν
οὕτωσ οὐδὲ σὺ τὰ σαυ-
τῆσ ἡγοῦ· καὶ ἀπὸ τῶν
ἔξωθεν κλήρων· καὶ οὐ
τωσὶ τῆσ τῶν ἁμαρτιῶν.
καὶ οὕτωσ τοῦ θεοῦ πάν
τα ἀπλῶσ· ἵνα σὺ μὲν
πρὸ ὀφθαλμῶν. ὁ πλού-
λφ μὴ ἀκριβάσασ οἱ
κονομῆσαι· τὸν δὲ θεῦ
οὐκ οἴει τὰ αὐτοῦ μὴ τὰ
πλέονοσ ἀπαιτήσειν
λιμᾶσ τῆσ σφοδρότη
τοσ· ἀμφάσχεσθαι ἀ
πλῶσ αὐτῶν μάπολλυ
μένων; οὐκ ἔστι ταῦτα
οὐκ ἔστι· καὶ γὰρ διαυτοῦ
τοι καὶ περὶ τοσούτων
ἔφασαν· ὥστε δοῦναι
τῶν προφῆτων αὐτοῖσ
ἐν ἀκαίρῳ· πίστιν ἐν
ἀλλοκαίρῳ· τοῖσ δικαί
οισ· τοῖσ πρᾳοῖσιν·
ὥστε πρὸσ οὐδὲν
λωβῆσαι οἰκονομῆ
σαι· οὕτω καὶ ὁ δε
σπότησ οὐ λέγει δὲ
ον ταῦτα δαπανᾷσ·

τρυφᾷσ ἁμαρτάνεισ
μόνον· ἐν δὲ ταῖσ συμ
φοραῖσ μᾶλλον συλ
λόμβθαν· διὰ τοῦτο καὶ
ταχὺ τοῦτο λέγει· ὁ τὴν
ὀπτὰν ἁμάρτησιν· τὸ δὲ
ἤρχεται τὰ δεινά· καὶ
ὥσπερ ἁμαρτόντεσ διὰ
τοῦμὴ δοῦναι τοῦτο δηλῶν
ὧν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα
φησί· ὁ τὰ ὀδοῦλοσ δικῆ
μοσ μεθύει· ὁ τὰ τὴν
πλησίον· καὶ ἡ κόλασισ οὐ
φόρητοσ· ἀλλὰ καὶ ἡ τῆ
κόλασισ μὴ δοκεῖ μόνον
τῶν δικῆμοσ κειμένων·
ἀλλὰ καὶ κεῖμοσ κοσμῆ
σαι μέλλει· καὶ
αὐτοῖσ τὰ αὐτὰ πρᾶγ
ματα λαμβάνομεν·
καὶ γὰρ τοῦτο δοίκασι
οἱ χρήματα ἄχρι τοῦ
καὶ μὴ δοῦναι τοῖσ
δεομένοισ καὶ σὺ
οἰκονόμοσ εἶ τοῦ μὴ σαυτοῦ
χρήματοσ· οὐχὶ δῆ
που· ἀλλὰ τοῦ τῆσ δικαι
οσύνησ οἰκονόμοσ· ὥσ
περ οὖν τὸ μὴ δικῆμοσ οὐκ
ἐξουσίαν τοῦ διδόναι
ἑτέροισ παρέχει μέσ

Διατοῦτοικαὶδικαίωςἂν
αὐτὰὰφελέσθαιἀφεῖ
κεν. ἵνα δ' ἧσσον ἀφορμὴν
ἀρχὴν τοῦτο δοκῇ δεῖν εἶναι·
ἵνα ἀλλήλοις μὲν εἰς χρέ
α μὴ καταστήσασι. τὴν
περὶ σαυτὸν ἁμαρτίαν
τοῦτον ὑβρισμοῦ τρό
πον γράψηται· σὺ δ' ἴσως
ἂν· οὐ μόνον οὐ δί
δους ἀλλὰ καὶ τύπτεις.
καίτοι γε ἦν τὸ μὴ δοῦ
ναι ζημίωμα· τὸ τυ
πῆσαι. ποίαν φέρει
συμφορὰν λοιδορεῖν· τοῦτο δὲ
μὴ δικάζειν. τοὺς
ὑπερορῶντας καὶ τοὺς ἀλλο
ρύττοντας αἰτιᾶται τόμο
μος· καὶ τοὺς ἄλλως ὑβρι
ζομένους τὴν καὶ
τιμωρίαν· ὅταν ὁ ὑπο
πτήσας ἀφεῖται τοῖς
αὐτοῖς τύπτουσι·
Δοικάζοντι καὶ τοῖς τρυ
φῶσιν ὅταν τὰ αὐτὰ
μὴ πάσχωσι· καὶ γὰρ ὁ
τρυφῶν μεγαλοψυχότε
ρος ἐστίν· ὁ γὰρ ὁ
μὴ φ[ι]λοτιμούμενος τοῦ
θυόντος· τὴν γαστέρ
α μᾶλλον ἡμῶν· οὐ γὰρ
ἁ|πὸ τοῦ ὑπὸ ἄλλου· ἢ μὴ
ἧττον τρυφῶν δύναιτ' ἄ
σιτος· ἀλλ' ἧττον ἂν ἡδοῖ
το σύλλογος· ἐπεὶ τί
χρῆσθαι; τὰ τοῦ πλησίον
ἁμαρτήματα· μὴ γὰρ τὰ σαυτοῦ δέ
χῃ; τὰ τοῦ πλησίον ἁμαρτήματα
πόρρω δικαίου· καὶ μὴ
δικάζειν τὸν πατρῷον
κοινωνοῦντα τύχης·
μὴ γὰρ οὐκ ἴδιόν σου
τοῦτο ἐστὶν ἁμάρτημα
σου; ἀλλ' οὐ ποιεῖ τοῦτο·
δικάζειν τοὺς δουλεύοντας
φιλοτιμίας· σὺ δέ
Μὴ οἷς κόσμος· ἀλλὰ δι' ὧν
ἂν μὴ τοῦτο παραλο
γίσηται τοῖς οὐ
κ ἴσα τοῖς δουλεύουσι
τοῖς χρήμασι χεῖρο
νες τοῖς ἰδίοις·
οὔτε γὰρ αἱ πλάστιγγες
ἴσαι ἂν τὰ ἄλλο τρι
ῶ· ἀλλ' οὐκ ἔδωκαν
τὰ ἴδια· οὔτε ὁ τὸν
πάππον τὸν καταρύξας
ἁπλοῦς ἐστιν· ἀλ
λ' ἔδειξεν ὅτι οὐκ ἔδυ πρὸ
σίασεν· οὔτε οἱ τοῦ
τον παρηδόκησεν

δλὶ τὰ ἀλλότρια λίφπα
σαμι κολάζομται. ἀλ
λὰ δωρεὰν δλὶ τὰ αὐτοῦ μοῦ
κωκόρωσαμ· καὶ δλὰ
πτερνὰ ὁ δοῦλος οὗτ·
Λ κούσομεν τοίμωὅσοι
γαμρι ζόμεθα· ὅσοι
εἰσδέσπαμα πολυτε
λῆ τὸμ πρόυτομάωαμ
μίσικομεν· τὸμ οὐδὲμ
λιμὲμ προσλίκομται·
ἀμμὰ τὸμ δεομένωμ
όμται· μὴ γὰρ δωρεὰν δλὶ
ἀπὸ φιλαμίασ πολ
λὴ σὰσ ἐκτὸμ ποδὸμ
ἐκβλάωσ ἡσ δλαδοῦγ·
δλαπόυτο λὰ καὶ σαυτοῦμο
μόλο εἶμαι τάυται· ὁ
χρηάσσοι· ἡμᾶ δωλη
θῆ ὰ δοκιμῆσαι· μὴ
τοίμωσὰ εἶμαι μόμιζε.
τὰ αὐτοῦ αὐτὸ δι δόι σ·
οὐδὲ γὰρ ζοὺ δλάωει
σασ τὴμ· ἡμᾶ δὲ πολ
θὸ μ δωληθῆ τὴμ ἀσὰ
φορὰ σὰ λαμεῖμ πρό
ρωμ· ἐκείμουτὰ χρή
ματα ὑφήσασ ζαι· ὃ
σοὶ τοίμω δόκ ει μόμ οὐδ.
ἡμᾶ δὲ πορεύσηι τὸμ
ὁδραμόμ· μὴ τοίμω

τὴμ ὑπερμολλὴμ τῆσ
φιλαμίασ· ὑπόθεσιμ
ἀμφομοσύωλοσ οἰκέτ·
ἐμμόλυσμ ὁσκοτυχλὶσ
ἀξιομλῖμ τὸ δωληθῆ
μαι μετὰ τὸ ἁπτίσμα
ἀρεῖμ ὁ δὲ μλύουσαμ
ἁμαρτλήματα· ζωὴ
Γ οὗτο ζάρ ὁ δὲ σὰ λλὰ
προύμωμ· πόσοι ἀὲν εἰ
σὶμ· ζάλλῶμ δωατὸ
χρήματα δοῦμαι· καὶ
ἀπαμφιλήματα τὰμ καὶ
κὰμ τὰμ μμαλλόμτωμ·
ὑπερεὶ δὲ δωατὸμ
τοῦτο ζάρμ. πάμτ
ζάρ ἀσιμ ὕπτιοι· ἀμμὰ
δδομέζ. καὶ τί τοῦ
το· οὐδὲπω ζὰρ ἐδοικασ.
ὅσομ λὶ τοῖσ ζώοὐσομ
καταπαμοῦσαι· πάμτομ
δὲ ὀυτὸ λίφπσυ· οὐδὲ
τὸ πολλοὰ τομ ἐκφμεῖ·
ἀμμὰ τὰ πρέπομαι· ὡσ
ὁμομλί τοισ ἐκπάμτεισ
δδπάσασ· ὡσ συμπό
σιαι καὶ μέθημι καὶ ἀσσα
τίαι ἐπιχάρτωσ· μὴ μὲμ
καλῶμ· μὴ δὲ καλοῦ
μενοσ· μὴ μὲμ ἀνα
μίσκωμ· μὴ δὲ ζένουσ

τοῦ ἁμαρτωλοῦ μὴ βου-
ρίμωμεν. τοῦτ᾽ ἔστι τοῖ-
Νωὶ χόμεθα τῆς ὁδοῦ.
καὶ γὰρ αὐτὴ μία τῶν ὁ-
τῆς λιπαρὸς τοῦ μὲ οὖσαν
ἀμάρυσσα. λίτοῦ χῦ μὴ
μὴ τὰς ὀργιζομένης λι-
τοῦ θῦ καὶ τὰ δύω αμῆ
ὁμοίους ποιοῦσα. Ὁ
ρα γρῶν καὶ τὰς ἀρβ
νας τούτους ὑπάρχο-
μαγ καὶ ὀνδρας. ἀμ πὰ
ρὰ τοῦτ᾽ ἴωσι κλιμῶν τῆ
τῆς ὁδοῦ. καὶ ζῆνοῦ
λαθος. ποιλίσσα μὲν ἀν
τῶν ζῶων. καὶ τὰς
ψυλίφουσα ἀπὸ τῆς τοῦ
θῦ ὀργῆς καμένης μόνης.
Ἐπὰ σαμ τοίμων δύο
ζωῆς ἀρίστης ὁδοί. καὶ
ἡμὲν μία αὐτῶν. αὐτὴ
κατασκιαζομένη καὶ
λὴ τὴν μεστὴν οὖσα. ἡ
δὲ ἕτέρα καὶ τὴν πλα
τεῖαν. ἣ σα μὲν ποία
μὰ μὴ δὲ δοκιμῇ. καὶ
πρὸς τῆς ὠκορυφῆς ὧν
λιμὰς ἀφῖκται ἀρετῆς.
οὐκ οὖν ὠκέως ἐκ τῶν
ὀντὰ αὐτοῦ μόνον ζῆ
λῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ

ἁμαρτάνειν μὴ ἀφιστᾶ-
ὥστε καὶ διὰ πολλῆς σοι
γρύσθαι τῆς ὁδοῦ.
καὶ αὐθ᾽ αὐτὸς ποιῶν
καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐκβρησ προ
πρέπεις. Ὁρᾶγρῶν
τοῦτο μὲν αὐτὸ μὴ κα λοῦ
μενον τὸ μὴ οἰκεῖν. ὃ
σθίει γὰρ ἐκ καὶ πολύμει
μὴ αὐτὸ μὴ μεθυόμενον.
οὐδὲ γὰρ τὸ σε μεθύον
τας μόνον. ἀμὰ καὶ
τοὺς μὴ αὐτὸ μόνον τας
κολάζει. καὶ μάλα εἰ
κότως. ὁτὶ μὴ τὰ
Τῆς οἰκείας διαφθορᾶς.
καὶ τῆς τοῦ πολησίον
ὑποβροχῆς σωτηρί
ας. τὸν δὲ ὧν οὕτως
ἀπροζύμῳ. ὡς τοῦ
πρωτοτύπου σχήματος
τοῦ πολησίον προσή
κοντος. διὸ καὶ τὸν
θυμὸν ὀργὴν μύθων.
διηχρονισθῆναι αὐτὸν
ὀκβλύσαν. διατοῦ
Τοῦ καὶ τὴν ἀράσωμεν
ελσωμεν τοῦ αὐτοῦ μα
θητοῦ βέβλωθ᾽ ἁμαρ
τεῖ δὲ πᾶσαν ἀμάρτη
τὸν ἁμαρτωλόν. τὰ

παύλου μυρίας δ βζ ϛ
πραιτίας· ὁ τάμ δ
ἀπὸ τοῦ παύλου ζ πα.
τοῦ χυλάρχου· οὗτος δὲ
ἡγεμὼν καὶ ἀσεβάστος·
πόθεν τοῦτο δῆλον· οὐ
κοῦν· τίμεν τοῦτο δὴ
λάβαι· τί δὲ ἐκεῖνο·
μὴ δῆς τὸ ἑαυτοῦ ζητή
τα· ἀμὰ καὶ τὸ τοῦ πλη
σίον δίκαιος· ὁρᾶς
Πῶς τὸ μὲν βζ ἐμαλε· τὸ
δὲ δ σίλιγβ; καὶ πάμμ
ὀλίγα σε ἐμοῦ τὸ πλη
σίον ἀρβυκέστα δῆς τὰ ἀγα
θὸν· πρὸς οἰκοδομήν·
ἢ ταυραὶ ὀβελοὶ σὰ
φατοι μυριάδες παρ ἐμὲ
ὄντες· καὶ γὰρ ὁ χῦ ὁ
χθὲς τὸ λίβανον· ἵνα
μὴ μὲν ὁ ὢν καὶ αὐτὸς ἀ
ψεύδοι· δεῖξαι τὴν μί
κλων· ἵνα δὲ καὶ δικαί
ρι ουσίας τοῦτο γένηται.
ἵνα μὲν τίμεν τὸ μὴ κα
τορθοῦν πάντα μέχρι σ
λίγα μὲ ἐμοῦ ἐστιν· τί δὲ ἀ
φίλημα μὲ καὶ ἐξ ἑκάστου
ζῷα ἀναίμα· οὐκοῦν τὸ
μὲν μνημονεῦσαι καὶ χα
μὴ μῆσαι· καὶ παρὰ δὲ

μία μὲν ἀσκλίσαι καὶ φέρο
μῆσαι· ταῦτα αὐτοῖς τοῖς
ὀργιζομένοις φέρε τὸ
κέρδος· τὰ δὲ ἀφῆ μᾶ
ἐς τοὺς πρὸς τὸν πλη
σίον πικρυμένους·
οἷον μὲν λάθι μοσύνη· δι
δασκαλίαν· ἁμάρτη· τοῦ
το καὶ λίμασ αὐτοῖς· ς
ἀφλίμα μὲ ἐς τοὺς πλη
σίον δ αὐάιμον τὸ ἀφε
λές· ὀργὴ μοσύνη· δι ἀδα
σκαλίαν· ἁμάρτη· οὐκοῦν
κἀγὼ μὲ τοῦθ αὐ ἀκούσομ
παύλου λέγοντος· ὅτι
κἂν τομίσω μου τὰ ὑ
πάρχοντα· κἂν παρα
δῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα
καυθήσωμαι· ἁμάρτω
δὲ μηδέν· οὐδὲν ἀφε
λοῦμαι· καὶ ὑβαὶ αὐτὴν μ
μαστροῦσα μαικρυτ
τομένων καὶ ἀσφαμου
μένων· ἐς δὲ παύλε
ὑβ καὶ δικτρίτου συμμά
λωμεν· καὶ ὁμὲν μὴ
ἀδίκως καὶ σωφρονεί
τω· καὶ μαρτυρέτω· ς
κατα καὶ ἀδίκως· ἕκτος
δὲ τις ἁμαρτάνων
τὸ μαρτύριον· δ αὐτὴ

τοῦ πλησίον οἰκοδο
μῶν· καὶ μὴ μόνον ἀλ
λὰ καὶ ἀποστερεῖν ἐπι
χειροῦμεν καὶ ἁρπάζειν
τὰ τοιαῦτα· καὶ τοῦτο
ὑπὸ τῶν ἐχόντων δύνα
μιν γινόμενον οὐδὲν
ἧττον ἐστὶ πονηρίας·
ὀφείλει γὰρ ὁμοίως καὶ
ὁ φείδεσθαι καὶ ὁ μὴ
φείδεσθαι τοῦ πλησίον·
τὸ δὲ ἀναμένειν καὶ σωφρο
νεῖν καὶ ἀρκεῖσθαι τοῖς
ἑαυτοῦ· τὸ δὲ ἐπιθυμεῖν
ἀεὶ πλείονος καὶ
ἀπληστεύεσθαι πάν
των ἀνδρὸς ἐστὶν
ἀκολάστου· καὶ ἐπὶ
τὸν τῶν οἰκοδομιῶν
τοῦτο γὰρ μάλιστα
συνεῖναι χρὴ τὸ τὸ ὑπ
λεῖμμα αὐτοῦ ποιεῖν·
ὑπόλειμμα δὲ αὐτοῦ οὐ
δὲν ὑπόστατόν ἐστιν· ὡς τὸ
συμφέρον τῷ πλησί
ον· πῶς γὰρ ἂν τὰ ἑαυ
τῶν ἔτι σώζοιτο
δεῖξιν; ὥσπερ ἐφ' ἑνὸς
μέρους. τοῦτο γὰρ
πρεσβύτερον· καὶ τρί
τον αὐτὸν ὑπερτίθεσθαι.
τοῦτο δὲ φησὶ φιλία
ἁμαρτίκ μέγιον· οὐ
πρὸς τοῖς ἱδρῶσι δὲ
τοῦτο ἔρχεται μόνον·
ἀλλὰ καὶ πρὸς δικαστ
λίμνῃ τῷ μικρῷ
ὑπεκβαίνειν μὴ
ποίμνιον· μέλι γὰρ ἐ
πὶ δὲ μικρόν ἐστι καὶ
ταχέως ἐλίσκει· ὁ γὰρ
πικρὸν φιλοῦ χο
λὴν ἐν αὐτοῖς· ἔχει
δίκαιος λίμνῃ πρόσω
που; τοῦτο δὲ πάσ
χοντας ἀφ'
ἑαυτοῦ καὶ ὁ ἀνὴρ
ἀναστὰς ἀπὸ τῆς συ
νέδρου· μὴ δὲν ἄλλο ζη
τῶν· ἀλλ' ὅπως σύρ
ῃ τὰ τοιαῦτα καὶ ἄφο
βος· ἐφ' ᾧ μὲν ἁπλοῦν
τα ἐπὶ τὴν
οἰκίαν· λίμνῃ πάμ
πολυ· ἐφ' ᾧ δὲ πονη
ρὸν ἐπὶ δὲ τοῦτο ὑπε
λάβετε· ἐφ' ᾧ μὲν ἁπλοῦν
τα ἐπὶ τὸν οὐρανόν
ὅπως ἂν ἀναστὰς ἀπὸ τῆς συ
νέδρου· μὴ δὲν ἄλλο ζη
τῶν· ἀλλ' ὅπως σύρ
ῃ τὰ τοιαῦτα καὶ ἄφο
βος· ἐφ' ᾧ μὲν ἁπλοῦν
τα ἐπὶ τὸν οὐρανόν
ὅπως ἂν ἀναστὰς ἀπὸ τῆς συ

σώματος. ἀμβυλιῶν
εἰσὶ μὲν ὑμόσωμοι μὲν
τοῦτο τοῦθ· οὐκ ἀχλὺ
δὲ μόνον· ἀλλὰ καὶ μὴ
εἶναι μὲν τὰ ὄμματα
μάλιστα· κἀμμικρὰ
λου χωρὶς ὀλβιμοσύ
μης. οὐδὲ μὴν ἁφαὶ τὸ
πρᾶγμα λοιμώδεται·
ἀλλὰ γαμψιζομένους
μεθύουσι χέρμιδο
τοιοῦτος· καὶ τοσοῦ
τον χείρων. ὅσον τρυ
φῆς ἀμότητος χαλε
πώτερον· καὶ τὶ
λάμη κατάλαμπρον· κἀμγὰρ
σωφρονῆς καὶ σαρδ
μάνης. δικτὸς σάμηκας
τοῦ μυμφαῖος ὀλβι
μοσύμης οὐκάχων· καὶ
τοι τί σαρδωνίας ἰσο·
ὁ μὲν δὲ ὄμματικαὶ μὴ
λίθυρι σωμόμου ἀμά
κλωδ' ἀπὸ ἴσου τρόχου·
ἀλλ' ὁμοσδικυάμβαι
ὁ τὰμ τὴν ὀλβιμοσύ
μην μὲν ἁφήν· ἁδὲ σαρ
δωνοὶ δικυάλλομεν δὲ
πειδὴ τάυτην οὐκά
χρημι βαδατίλαος
τὴν πρασινικοῦσιν.

Βιταιλιόικία· ἁγὰρ
βμ τοῖς μαντικοῖς πρὸ
τὴν καπάτιλλον οἰκίαν
δωιμβλάας. τὰδὴ μό
σιαν σου δάζομβλ,
καπατιθβμαιόφλή
ματα. ὁσ' ἀμὴ δὲ διὰ
τὴν ὁμ τούτοις ἀμμα
μοσύνην δδδάσθαι καὶ
ὀλικάσθαι φσ ἀμρεὰς
μυρία ἀσχήμονεῖν.
ἀλλὰ μὰμμομβωὶ τὰ
μικὰμ τοῦτο δἁσοι
ἁμ· τὰ τοῦ μασιλλάας
τὰμ ὁλαμ θῦ καπα
θεῖμαι πρότβρομ· ἰ
μα μὲν ὀλίθασμβμόπου
ὁμρημὸσ τὰμ ὁδὸν
τομ· καὶ τάυτας ζλη
κόμβ τὰς ἀρκὰς.
ἀμμβὰ τὴσ λιμβάρας
σα τηρίας· καὶ τὸσ
αλλοίομ τὰ μέγιστα
σ φολλίσαι δύναμ
τὰν· τοιοῦτομ μὲ
βημοσύνη· τοιοῦτομ
λίαχλί· μὰμμομ δὲ καὶ
αὐτὶ σαρδικάμης· δυ
ματὶ καὶ ἰσοπτβρος
μῆναι· αἰδωχάσσυ
γαρ θ' καὶ ἀμὸλβημο

πίσθωμεν ταύτης
ἀφ᾽ οὗ συμφέρει τὸν
χάρ· οὐκ ἄρα μόνος
ἀμφάσθαι πάντας
ἀνάγκη· τὸν ταύτην
οὐκ ἔχοντα· ἡ γὰρ δη
Γ οἷς ψυχικοῖς οὐδὲ
ἑαυτῶν ζῆν· ἀμφὶ καὶ
χαρτάχμης· καὶ ἀφρο
πώτης· καὶ γαστρὸς·
καὶ ὑπνου· περὶ
τὸ κοιμᾶν συμφέρον
τὸ τῶν πλησίον ἀφέ
λιμον ὄντων κλοῦσιν
ἀναγκαῖον· ὥσπερ καὶ
λομένων τῶν ψυχικῶν
τοῦτο δεῖ ποιεῖν· τοῦτο
γὰρ μᾶλλον ἄν τις ζῆν·
ὥσ᾽ ὅταν ἑαυτῶν ζῶμεν
μονικὰ καὶ πάντων ὑπο
ρεῖν· ὥστε πότε
τι· καὶ οὐδὲ ἄρτος οὐδὲ
τοῦ γάμου στοῦ λιμάδ
ρου· τί δῆτα ἄν τὸν
καὶ ἑαυτὸν μὴ ἀρίδω.
τὸν τῶν ἄλλων βίωι ζη
τῶν· οὐκ ἄρα τὸν τῶν
ἄλλων βίωι ζητοῦντα.
τὸν ἑαυτοῦ μὴ ἀριδεῖν·
ὁ γὰρ τὸν τῶν ἄλλων βί
ωι ζητῶν· οὐδὲ μὰ

λητέ· ἀμφὶ σθέντας
τας· ὡφελεῖ σθαι
μὴ τὸν ἑαυτοῦ· οὐδὲ
μὴ ἀρπάσθαι· οὐδὲ
μὴ πορθμὸν εἰκτίλιος· οὐ
κλέπτ· οὐ ψευδομαρ
τυρίος· πάσης αἱρέ
σεως καὶ κακίας· πάσης
ἐπιλήπτου ἀρετῆς·
καὶ ὑπερβάλλεσθαι τῶν
ἀγαθῶν· καὶ ἀνδριεῖ
σεις τοῖς ἑαυτοῦ λύ
ουσιν· καὶ οὕτω λοι
δορεῖσθαι τινι· οὐ
τε καὶ κῶς ὑρεῖ· καὶ
μηρία αὐκούλικα
κῶς· ἀλλὰ ἑρέτας
πολιτικάς· τί
ἀσθμεῖ καὶ οὐκά
θημαι· τί σκαμδα
λίζεται· καὶ οὐκέ
τι ἐπουρεῖται· ὁλ
λὰ τὸν τὰν λιμάδρα
σκοπεῖν· οὐ πάν
τως καὶ τὰ τῶν ἄλλ
λων βλέπειν· ὅκτού
Γ μων ἀνάντων μὴ σει
σθέντων· ὧν οὐκέ
μισεν θῶν αἰεὶ τὸ
κοινὸν συμφέρον
σκοπῶν τα· καὶ

† λόγος ὃν †

† τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τετάρτης †

† τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἀυτῶν. ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου· πέντε δὲ ἐξ ἀυτῶν ἦσαν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί· αἱ πέντε μωραὶ. οὐκ ἔλαβον ἔλαιον· εἶτα χρονίζοντος τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον· μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἀναστᾶσαι καὶ αἱ πέντε ἔκοσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν· αἱ δὲ φρόνιμοι εἶπον· μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυτοῖς· ἀπερχομένων δὲ ἀυτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμαι εἰσῆλθον μετ' ἀυτοῦ εἰς τοὺς γάμους· καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕστερον δὲ παραγίνονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· ὡσαύτως γὰρ ἔσται ὡς ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ τῷ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα τῷ δὲ δύο τῷ δὲ ἕν ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν· πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα εἰληφὼς ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησε πέντε ἄλλα τάλαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε δύο ἄλλα· ὁ δὲ τὸ ἓν εἰληφὼς ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἔκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ· μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν· καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα εἰληφὼς προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἰληφὼς εἶπε· κύριε δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπε· κύριε ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἰδοὺ ἔχεις τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ· ἆρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ τὰς δέκα ἔχοντι· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ἡνίκα ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὡς ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἔρίφια ἐξ εὐωνύμων· τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός με· τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν· πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν· πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε· τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με· τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι· τότε ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε· καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· τὸν ἀμὴν τῶν ἀμὴν ἐν ἁγίοις ὑμνήσωμεν· †

† φύλλα. Η΄ :†

ρα γάρ εἰσιν αἱ πᾶσαι.
περὶ τοῦ μὲν αὐτοῦ μὲν διαφόρως εἰρῆσθαι παρὰ μοῦσαι· λέγω δὲ τὸ περὶ τὴν ὀλιγωρίαν καὶ μισοπονηρίαν· καὶ τὸ δὲ καὶ πάντα μᾶλλον ἢ μᾶλλον μισεῖσθαι τὸν πλησίον ἢ φιλεῖν· ὡς οὐκ ἐμοὶ θεῖναι αἰτίαν φόρος·

Λοιπὸν ταῦτα μὲν περὶ πάντων ἐστὶν ἃ φιλεῖσθαι λέγει καθόλου κατὰ τὸν πλησίον ἐστὶν ὅπη δίκαιον εἶναι χρή· ὅπη δὲ τοῦ μὴ παρὰ δίκην. περὶ ὀλιγωρίας δὲ καὶ μισανθρωπίας δικαίως τοῖς ἀδικοῦσιν ἐστὶ μάλιστα καὶ σφοδρότερον. διὸ καὶ πᾶσι προστέθεται παράνομον· ὀρθῶς γὰρ. τὸν τοῦτο πάσχοντα καὶ μισούμενον καὶ τὰ δίκαια τοιοῦτον ἀσκοροῦντα καὶ ἀποστρεφόμενον τὰ κομίζοντα· ὀρθῶς ταῦτα δέ. καὶ τὸν μὲν οὐκ ἀφελοῦντα μᾶλλον τοῦ οὐδὲ δαπανῆσαι τοῖς δεομένοις τὰ ὄντα οὐκ ὀρθῶς ἔχειν μὲν γὰρ ὅλως ὁμολογεῖται·

οὐδαπανῆσαι δέ· διὸ καὶ κολάζονται· τὸν δὲ δικαίως ἀποστρεφόμενον τοῦ προσόντος μὲν παρὰ δίκην. τούτων παραίρεσιν τῶν παραλόγων· καὶ οὐχ ἁπλῶς ὅτι δεῖ τιθέναι προσόντος μεράρχου παρὰ δίκην ἁρπαζομένου ἢ σῶμα· ἢ σὶν ἀμοῦχρι· ὅτι μὲν ἀμοῦχρισαν δὲ αὐτοῖς διὰ τὴν κακίαν ἀμ τοῦ μόνων ἀν· καὶ ὁδὺ μάλιστα φορεῖν. χρεία· ὅτι δὲ καὶ τοῖς πᾶσιν μεράρχου παρὰ δόξαν ἁρμόττει· καὶ ὅτι φύσει τὸ παράλογον μέρος· καὶ δίκαιον. ὃ δὲ οὐδὲν ἁρμόττει λαὸν ὑπὸ τοῦ μὴ ἀποκαλοῦντος ἀνδρῶν δικαίως καὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν· καὶ ὅτι δίκαιον καὶ μὴ δέ· οὐκ ἀλλὰ δικαίως ἀγκύλων μόνου· οὐ γὰρ δοκεῖ τοῦτο· ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τοῦ κοινοῦντος· δὲ καὶ πᾶν

σωμάτων ὄρρωσ καὶ
χρημάτων· ἀλλ' ὁ τῶν
σωμάτων δριμύτης
ῥώστης τε πολλῶι καὶ τυ
ραννικώτερος· ὅσω
ὤιμαι δεινότερος ὁ πυ
ραμιδίτης. τοσούτω
ἀσυμμετώτερον μᾶλλον μὰ
μικηθῆναι· διὰ τοῦτο
δὴ καὶ μορφὰς αὐτὰς
καλῶ· ὅτι τὸ μὲν ἔλαττον
ὑπὸ τοῦ μείζονος
ἀναιρεῖσθαι πέφυκεν·
αὐτὸ μὲν δὴ αὑτοῦ τὸ
πᾶν πρόυδωκαν·
Λαμπάδας δὲ ὑμῖν ταύτας
φησίν· αὐτὸ τὸ τῆς σωφρο
σύνης χάρισμα· τὸ
καθαρὸν μὲν τῆς ἀφροσύ
νης· ὄρεκτον δὲ· τῶν
φιλανδρίαν· τῶν ἀληθῆ
κοσύνην· τῶν περὶ
τοὺς δεδεμένους σωφρό
νων· χερνίζομεν δὲ
τοῦ μυρρίου· ὑμῖν
ταῦτα πᾶσαι καὶ ἑκά
στοθεν· δι' ἡμῶν
κομίζομεν τὸν χρόνον·
σύμβολον πᾶν μὲν
τοῦ· τοῖς μαθηταῖς
ἀναφέρων· τοῦ προσδο
κᾶν αὐτίκα μάλα φα

λοσφ[ν]· περὶ δὲ τῶν
παρθένων· ὅτι τῶν
γλυκυτάτων ὄντων· ὅτι
μὲν γὰρ τὸν καιρὸν
θοῦνται· οὐκ ἄμαλαι
ζοι δὲ τὸν μὴ νυλό
μενον· οὐδὲ ὅτι τὰ
μὲν τὰ πράγματα τοιοῦ
τοι καὶ μάτην τὸ
πρᾶγμα λῦσαι μάλ
λον παρὰ τοῖς πολ
λοῖς δόξαν ἴσχυεν· ἵνα
μὴ τὸ αὐτοκαιρον
θῶν· ὃ σὺ τὸ πᾶν καὶ
παρθενικῶς διάκει
ται καὶ τῶν μὴ λοιπῶν
ἀμελῆ· τί θλίβεται ταύ
την τὴν παραμυθίαν·
ἱκανὴν οὖσαν· ὅτι
παρθενίαν καὶ ταύτην
λαβόντι· τῶν ἀπὸ τῆς
θλίψεως καὶ μόνον
ὄρθριμος οὖσαν· μετὰ
πορνῶν δικαίαν λῆψιν
καὶ τὸν ἀπὸ πάντων θρόπο·
καὶ τὸν ἀπὸ θλίψεως ἀ
ίδιον μεταίτων· καὶ
μάλα εἰκότως· ὑμῶν
γὰρ σωμάτων ὄρρω τῶν
κτλ· τί θλίβεται· αἱ δὲ χρή
ματων· οὐκ ἄτιμα βίου

μᾶλλον τῶν πασῶν λέγω
αὐτοῦ καὶ γὰρ τοῦτο ἦλ
θεν ἵνα. διὰ τοῦτο
Κ αἱ σωφρόνως αὐτοῖς ἀν
γκαῖα τίθετε τῶν ὅλ
λων ἕνεκα τοῦτο. μὴ
τοίνυν τοῦτο. καὶ ἐπὶ
μὲν μιᾶς ἡμέρας. ὅτι ὑπὲρ
ὁ θάνατός σου ἡμῶν. δικαί
ως δὲ μία γὰρ ἡ ἀρχή. περὶ
δὲ μέσας νύκτας.
κραυγὴ γέγονεν. ἤτοι
τῶν περὶ τὸν λιβανωτὸν
μένων. ἵνα πάντες δεί
κνυσιν ὅτι ἐν νυκτὶ
λιπαρᾶς ἀσπασίως γίνε
ται. τῶν δὲ κραυγῶν. Ὃ
ὁ παῦλος ἐνδείκνυ
ται λέγων. ἐν κελεύ
σματι ἐν φωνῇ ἀρχαγ
γέλου. ἐν τῇ ἐσχάτῃ
σάλπιγγι καταυλίσε
ται αὐτὸς ὁ κύριος. καὶ τί
Β οὐλόμεθα αἱ σάλπιγ
γες. τί δὲ λέγει κραυγὴ
λέγει. ὁμυμφίος ἔρχε
ται. ἐκ τοῦ οἰκείου κόσμου
σαν τὰς λαμπάδας.
μάρυσιν αἱ μωραὶ ταῖς
φρονίμοις. δότε ἡμῖν
μὴ ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν.

πάμμακαρίσμωρας
καλῶς. δείκνυσιν ὅτι οὐ
δὲν μωρὸν τοσοῦτον
ὂν τῶν θαυμάτων
ζωμένων. καὶ μυμῶ
δωλόμεθα δικάζος. ὃν
θαυμάσαι φιλανίας
λίμην χρῆναι. ὃν θαυπολ
λοὶ τοῦ ἐλαίου. οὐταὐ
τὴν δὲ μόνον μωρᾶν. ἀλ
λὰ ὅτι καὶ προσέδοκη
σαν δικαίως μὴ λιτᾶσθαι.
καὶ αὐκαίρως σβέσθη σᾶ
καίτοι γε οὐδὲν δικαίως
φιλανθρωπότερον
ἢ τοῦτο γενόμενον. αἱ
δι᾽ αὐτοῦτο μάτην ἀ
δοκίμως αν. καὶ οὐδὲ
τὸ σῶμα τοῦσι. δό
τε γὰρ λιμὴν ἡ δικτοῦ
ἐλαίου ἡμῶν. καὶ τὸ
ἀμαγκαῖον τῆς χρεί
ας δῆλοι δείκνυται.
σύμμωνται γὰρ ἡ λα
μπὰς δῶλιμῶν. ἀλ
λὰ καὶ οὕτως ἀπόκυ
χρη. καὶ οὐτε λίφιλαν
θρωπίαν τοῦ μάτου
μένων. οὔτε τὸ δύκο
λον τῆς αἰτήσεως.
οὔτε τὸ ἀμαγκαῖον

καὶ χρεία δὲ ἐστὶν ἡμῶν
ὧν αὐτὰς ἐπιτυχεῖν·
ἀμαυτὴν δὲ λέγω τὴν ἐμὴν
μαθήτριαν· ὅτι οὐ
δύσ᾽ ἡμᾶς ἐκεῖ τὰ μὲν
τῆς γραμματικῆς
μα. πρὸς ἃ λιμαὶ δωλί
σθαι· οὐκ ἐστὶ δὲ οὐ
κοῦλθαι· ἀλλ᾽ ἐστὶ δὲ λὶ
οὐδὲν αἰτιᾶται· καὶ γὰρ καὶ
αὐτὰ ἐστὶ τὰ ἀδύνατα
καταφρονοῦσι· τοῦτο
καὶ ὁ μακάριος ἀμερ
ὰμὲν δὲ λέγει ἀδύνατα·
ὅτι χάσμα μέγα ἐστὶ μετ
ταξὺ ἡμῶν καὶ λιμᾶ·
ὥστε μὴ δὲ θέλοντες
μοι σθῆναι δεῦρο λθεῖν·
πρὸς δὲ τοὺς πολλοὺς τας καὶ
ἁρπάσαντα· καὶ τὴν
οἱ πολλοὺς τα· οἱ πό
μενα· καὶ τοῦ οὗτοι·
ἁμαρτίαν· καὶ τὸ τὰ
ζητεῖσθαι χρεών· οὐ
κέτι τοῦ καιροῦ ἐκεῖ μα·
Ὁρᾶς ὁπόσα μέμφεται ἀ
πὸ τοῦ μὴ σκηνοποιεῖν
λιπαραμυθίαν; καὶ
τοῦτο σαμβάλλει· τὴν
πολλὴν τῆς σχέσεως

λιμᾶ μὲν εἰλάδα λλ᾽ οὐ
δαν· διὸ πάρεστι ταῦθα
τὸ δύναι σθαι ἐργάζεσθαι
χρεία· ἵνα δικαίᾳ χρῆσθαι
μεμέμνηται· ὅταν ὁ
καιρὸς λιμᾶς καλῆ·
οὐ γὰρ δίκαιον ὅταν ὁ
καιρὸς τῆς συλλογῆς
ἀλλ᾽ οὗτος· μὴ τοίνυν
ἀμάρτησθε μάτην τὰ
ὅμοια· ἵστερον φᾶς
κόμου δοξίας· πολλὰ
γάρ σοι δεῖ δουλεῦσαι τῷ
Τῷ αὐτοῦ σας αἰδίκαιον.
ἀναλῦσθαι· ἀλλ᾽ οὐδὲν
ὁμολόγησαν τος· τοῦτο δὲ
ἐστὶν παραπολλὴ
ρεμέμφεται καὶ ἐφάπαξ
αὐτῶν· ἵνα καὶ διὰ τοῦτο
τοῦ δείκνυσι· ὅτι καὶ
φιλάνθρωπος ἐστὶ
νεσθαι μετὰ τοῦ ἀπολ
λύειν· οὐδὲν ἐστὶ λλον
κερδαίνομεν ἢ τὸ δια
φυγεῖν· οὐκοῦν οὐδὲ
ταῦτα σὶ ἱκανὸν ἡμᾶς προ
θυμίαν· ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς ἐσμεν
ταῦθα ἀναλύσθαι μετὰ
τοῦ πολλοῦ τας· ἀλ
λὰ δικεῖ· οὕτω τοῦ πολ
σίου· ὅτε οὕτω φιλάν

θρωποσιγήρμεν· ὡς
καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν προ
σηκόντων ἡρίων.
ὁ γὰρ τὸν μὴ πυλῶν
κείμενον παρὰ τὸν
χῶν· τοῖς οὐδὲ ὁρω
μένοις· ἢ γὰρ πάσαι
τοὺς κινδύνους τῆς γρ
άμμης σώζηται· καὶ
παρακαλεῖ τοὺς φ
θονοῦντας τοῖς
τοιούτοις ἀπαμβλοῦν
τας αὐτοῖς· ἀμφότερ
οὐδὲ δικάζουσι τοῖς
νόμοις οὐδὲ ἀπόφασ·
ὥσπερ οὐδὲ οὗτος·
ἐπεὶ δὲ γὰρ τοιοῦτο ἀν
κλήσας ἀπῆλθον·
ἦλθον ἐπὶ φιλίου· καὶ
ἀμφοτέροις ὡφελή
θη· ἀλλὰ οὐκ ἐκλεί
σθησαν· μετὰ τοῖς
πολλοῖς νόμοις· μὴ
τοῖς πολλοῖς ἰδρῶ
τας· καὶ τῶν ἀφορί
των μάχιμοι κείμενοι·
καὶ τὰ πρόσωπα αὐκά
τοῦ τῆς φύσεως λυ
πρόσκοπα ἀμύσσοντες καὶ
ταχωροῦσαι· καὶ τοῦ
λαμπάδος ἀνάπτου

μου· ἀμάχορωι κάπτω
κύπτουσαι· οὐδὲ μὴ γὰρ
ἀμαυρότερον ἦν θ
μίας· ὅλαι μὲν οὐκ ἀρύ
σιν· οὕτω καὶ οἱ πολ
λοὶ τοῖς ἀμβλυώμασι
ἀφάθασι καλῶς μισκοπῆ
μοῖς· οὐ τοίνυν τῆς
Παρθενίας ὄφελος· ὃ
τι τὸ μυμφίον οὐκ ἐ
δον· οὐδὲ κρούσασαι
λίμνυσαν· ἀμφὶ τὸ φο
βερὸν δικαμολίκουσα
ρίμμα· ἐπάγματ οὐκοῦ
δαιμονᾶς· ὁ τάμ δὲ ἀν
τοσοῦτοι πολιτοῦτο· οὐ
δὲ μὴ ἐκφερομ· λίγραμμα
καπιμμπάμπταικαὶ
λιάφορλιτοσκόλασις·
μᾶμμομδὲ· καὶ τῆς γρ
άμμης τοῦτο τὸ ῥῆμα
χαμβωσάτρομ· τοῦτο
τὸ ρίμμα· καὶ τοῖς ὅρ
γαβομένοις τῶν ἀνο
μίαν ἐ ἄθεν· ἱερηρεᾶτε
ὅτι ὁ οὐκοῖδατε
τὴν λιμέραμ οὐδὲ τὴ
ὥραμ· ὁρᾶσθε ὡς
ὡς ἐχᾶς τοῦτο δωλέθ
νᾶ· χρὴ σὶ μὲν ὠδ ἐκρὶσ
τῶν ἀμοιαμ τῆς ὀβ ὁ

δουτικὸν ὁμτὰλλην; πῶ
τοίμωῤῥᾴδίμ· οἱδιαπᾶ
τὸσμὲντοῦωμίουῤῥᾴ
θυμοι· ὁτὰωδὲῥᾳκλ
λῶμταιπαῤῥιψὶμῶΝ
μάρμτων· ὁτιδὲμικαιρῶ
τηλλυτικὴσικαταμιμ
πάωσπτοῖσδεομένοι·
ἀικούᾳσωσαμτοῦμῥὶς
ιαὶτοῦτομτύπτωμιαὶδῦ
ορθούσθωσαμ· καὶτὴ
καὶὁμδικείμωτοῖκαι
ρῷ· πολλοὶδὲῤῥᾴδιωσομ
τούτουἀνθρώπωμάμαρ
τωλωΐμτων· καὶοὐδὲ
ὁπλσικλῖταισυγχωρῖ
ὑμτωντοῖσοἰκέτοις
ὑπὸτῷῤῷμὸνυλομτο·
Ἀυτὶμὲνοὖνὶσπαρὰ
μολλὶ· τὶὸσδὲἀνχρὶ
ιαὶτωνὸλεθκμοσώκς
ὁμδικεμέἰρὶται· ὶὶδὲ
μὴἀὐτὰυτὶλλω. πρὸς
τοὶσοὐχρὶμασὶμ· ὃ
λόῳ· οὐπροφασίαν·
οὐχᾴῤῥῳὅτωοὖνῳ
φελεῖμὲνυλομὲμὸ
τοὶσπολὶσίομ· ἀμμὰ
πάμταἀπωικρύπτομ
ταις· Καὶτίδὶπω
Γδαύτὶμὲμὶσπαρα

μολὶὶμασὶλλόαὶᾳσαὶ
γᾳ· δικείμὶδὲμυμφί
ομ· ἰμαμαθὶσπῷς
οἰκείωσἐχᾳπρὸσταὶς
παρθμοισοχς ταὶς
ἀπωδυομέμαστὰὁμ
τα· τοῦτογὰρὶαιπαρ
θμίαν· διὸκαὶπαὐλ
τοῦτομτίθὶσὶμὸρομ
τοῦπραγματος· ὶὶαὶ
γαμοσυμβριμωὐτὰ
τοῦικυβκ· ὶαὶπρὸς
τὸἀσχὶμομικαὶἀπωδύ
ρεσθρομτῷικῷἀπωβρὶ
σωσάμτωσταῦταπα
ρεαμοῦμέμβκ· ᾳδὲ
μτῷλοὐκαὶᾳῤῥῳσ
κᾳταὶὶτῷμταμαύτῷ
παραμολλὶ. δικᾳμομβ
κτέομ· ὁτιἀλλὶαὐτὶ.
καὶᾳῤῥᾳδικείμὶ· ὁμ
δικείμὶμὲμγὰρ. ἀπὸ
ὁμὸσκεφαλαίου. διὰ
φοροιγγρόμασὶμαὶπρὸ
σοδοι· ἀπὸγὰρμιᾶσ
μιᾶς. ὁμὲμπεμτὸ
δὲδέκαπροσκμφικὸ·
διὸοὐδὲτῷμαὐτῷμ
ᾳυχομ· ὁμταὐθαδὲτὸ
μαυτίομ· διὸιαὶὸᾳδ
φαμοσίσσ· ὁγὰρδύο

ε

λαμβμ. δύο δὲ ἐστι κε·
καὶ ὁ τὰ τῶν μτε παύ
λιν ὁμοίως· ὁ δὲ κζ δὲ
ἐστι δὶς δὶς τὶς αὐτῆς
ὑποθέσεως· ὁ μὲν μ
πλέομαι· ὁ δὲ ἐλάτ
τομαι πρὸς ὃ δομένοι
λίσαντο. ἀλλ' ὅτι καὶ
ἐν τοῖς ἐπάνω ἴσου
χρόμοίως ἀπολαύου
σιν· ὅρα δὲ καὶ αὐτὸ
Παμπαν χρῦ οὐκ ἄν δύνα
ασθαι τοῦτο· καὶ γὰρ
ἐπὶ τοῦ ἀμφιβόλου.
ἐξ ὧν τοίνυν ἀρχῶν ὁ
ἀναβλήμενος· καὶ ἐν
ταύθα. ἐν δυσὶ πράγ
καὶ ἀναβλήμενος· ἵνα
μάθησιν αὐτοῦ τὴν μα
κροθυμίαν· ἐν οἷς δὲ
δοκεῖ καὶ τὴν ἀμάθειαν
σημαίνειν τὸ μὴ ἐν τοῖς
ταῦ λέγειν· ἀλλ' ἐν ταῦ
θα οὐκ ἔστιν ἀρχὴ καὶ
ἀμφιβόλου· ἀμφὶ πάν
τα δὲ ἐρῶνται· οὐ γὰρ
πρὸς ἀρχόμενα μόνον·
οὐδὲ πρὸς ἰουδαίους·
ἀμφὶ πρὸς ἅπαντας
ἀνθρώπους· καὶ οἱ μὲν

λοῦσι μὲν ἀμφιβόλως·
καὶ τὰ αὐτὰ μὲν καὶ τὰ
τοῦ δεσπότου· καὶ ὁ
μὲν λόγος κε πάντ
τάμαι τάμοι ὅδοι καὶ ἀς·
ὁ δὲ λόγος δύο· δίκαιον
τὸ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
ἀφορμὴν ὃ λαμὸν τὴς
ἐργασίας· καὶ πολλὴν
χάριν ἴσασι· καὶ τὸ παῦ
σαι τὸ λοιπὸν ἐν ζόμενον·
Τίνων ὁ δεσπότης· ἀνδρῶν
λεάνθρωπος· τοῦτο γάρ
ἐστιν ἀγαθοῦ· τὸ δὲ τὸν μ
πολλοστὸν μέρος· καὶ τοῦ
τό· ὃ δὲ τὸ μέγα ἴσον τοῦ·
ἐστὶ πολλοστὸν καὶ τα
τὸ ἴσον· τὸ δὲ ἔστιν ἐν τῷ
χαρᾷ τοῦ κυρίου· τὴν
πᾶσαν μακαριότητα.
ἢ καὶ τοῦ ῥήματος τοῦ
τοῦ δεσπότου· ἀλλ' οὐ
κ ἔστι μὲν οὕτως· ἀμ
φοῖν δὲ ἔστιν ὁ τὸ
σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· ὃ
ρίζομαι ὅπου οὐκ ἔστι
ρασ· καὶ σωφρονῶν
οὐδὲ δικαιοσύνασ· καὶ
φοιλοσοφίας· ἀκρυβῶς
τάμαι τόμου· ἢ δὲ
χάρις τοῦ τόπου ὁ

λϛ

δικαιότητος. ὁ δὲ θεὸς ἐπὶ
λείπει τὸ ἀμφισβήτησιν
τοῖς παρανομίαις.
τοῦτό ἐστιν ὃ φησὶν ἁρπά-
σαι καὶ συμπου
λῆσαι· ἀλλ' οὐ πάθομεν
ταῦτα; ἀμφισβητεῖται τοῦτο
παρὰ σοῦ· τί τοῦτου
γὰρ οἱ τὰ ἐναντία φρο-
νοῦντες· ἀμφοτέρων γὰρ οὐχὶ
ταῦτα φασιν εἶναι· ἀμφό-
τερον δὲ ἐπαινέσαντες·
αὐτὸ μὲν καὶ ἔπαθεν οὐ
τίς ἂν φαίη τίς δὲ οὐ
καθήκειν φησί· αὐτὸς δὲ·
οὐχ οὕτως· ἀμφὶ δὲ τὸ
δεῖ καταναλίσκειν· ὃς
τὴν ἀπορίαν τὴν ἐμὲ οἱ
δικηρέται· καὶ φροντ
τὸν τοῦ κόμματος ἀπορίαν
σαν· τὸ κομιδῇ φροντίζειν
ασθαι· τὴν τοῦ μὴ δρ
γεσθαι δίκην· ὃ δὲ δίκη
τὸν ὠμὸν λαστρεύοντι
λίσαι· ἐμοὶ δὲ τὸ δυσκο
λαίνειν φροντίζειν·
εἰ δὲ τοῦτο οὐκ ἐποί
ησε· λαμβάνει δίκην ἀπὸ
τούτου τοῦ πάλαι τοῦ·
δότε τοῖς τὰ δίκαια
χρῆσθαι τάχα τοι· τοῦ

γὰρ ἔχειν δοθήσεται
καὶ περισσευθήσεται·
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀ-
πὸ αὐτοῦ· τί δή τοῦ
τό ἐστιν· ὁ χάριν λόγου
διδασκαλίας τὸ ἀ-
φελόμενον καὶ μὴ χρά-
μενος αὐτῷ· καὶ τὴν
χάριν δοκεῖ· ὁ δὲ σπεῖ-
ρον μὴ παρέχόμενος· πλέ-
ον αὐτοῦ σώζεσθαι τὴν
δοκοῦσαν· ὃς περὶ ὧν
ὑκείμενος καὶ ὃ ἔλαυνεν,
ἀπόλλει· ἀμφὶ υμάχρι τοῦ
τουλίζιμίαν τὸ ἀργύ-
τι· ἀμφὶ καὶ ἀφόρητος
λικόλασις· καὶ μετὰ
τῆς κομάσθαι ἐστὶ ἀπό
φασις· πολλῆς γόμου
σαν τῆς ἐματηγορίας·
τὸν μὲν ἀχρεῖον δοῦλο·
ὑκεμὲν δὲ φιλεῖ μᾶσθαι τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον·
ὑκεῖ δέσθαι ὁκλαυθμὸς
ὁ μὲν μὲν τῶν ὀδόντων·
εἰδὼς πᾶσ' ὁ μὲν μὲν ὁ ἀρ
πάζων καὶ ὁ πλέον
κτῶν· οὐδὲ ὁ κουκαὶ ὁ
γελῶν· ἀμφὶ καὶ ὁ
φαῦλος πλὴν οἱ ὧν καὶ ὁ

θ η ιε

Βδαι κόλασι μ τιλὼν
ὀχάτιλω; ἀλκούσομε
ποίμωι τῶμ ῥιμάτωμ
τούτωμ· ὡσ ἅτι καιρ ὁ·
ἀντιλαμώμεθα τῆσ
σρίασ τῆισ ἰμεμέρασ·
λάμωμεν ὅλαι ομ ἡC
τὰσ ραμωάδασ· σρ
γασώμεθα ἡσ τὸ ταύ
λαντομ· ἀμ γὰρ οἰκμλή
σωμεν· καὶ ὁμ ἁρ γίαν
δ ἀτρίμωμεν ὁμ ταῦ
θα· οὐδ ἡσ ἰμὰσ ὁμβ
λώσῃ οἰκ ἄλοι· σώμ· κὰμ
μυρίαν ὁρ ιμώμεν·
κατ ἄμ ώδαυτοῦ καὶ ὁ
ταὺρ ὠπαρ αἰμάτι α
ἄχωμ· καὶ οὐδ ὁμ ώφ ὁβ
λιοδῶ· ἀπώδοικ ὁ
καὶ ἰῶ ὁπ ἰ ἀθλη πα
ραι καταθλίκτω καὶ
ὁ τὸ ὁμ τάλαν τομ· καὶ
οὕτω ἰκαὶ ὁτ ἰκρί θη· πά
ραβ ἰκάλ ὁπαμ ἰαὶ αἱ παρ
θέμοι ἰαὶ πρ οσ ἦλθ ὁ·
καὶ ὁ ἴκρ ουσαμ· καὶ
πάν ταὐ ἰκλεῖ ἰαὶ μαύ
τιω· ταὐτὸ ὶῶ ἰ δὸ
Γ ὁ· ἰαὶ χρίματα S
σῶ ουδ ἡμ ἰκαὶ πρ ραὰ
σίαμ· καὶ πάν ταὐ ἐι

ὁδ ἰκαιόσ ὑνη τῶν
τῶμ πλησίομ ὡφ ὁλῆ
αμ· τάλαν τα γὰρ ὁμ
ταῦθα ἀτίμ· λίβ ἰκάσθ
δώ αμισ· ἅτε ὁμ προ
φασίαν· ἅτε ὁμ χρήμα
σιμ· ἅτε ὁμ δι δασκα
λίαν· ἅτε ὁμ ἀλλοδοὶ
ωδ ὁλίσθ ὁτε πρᾶγμα
τι τοιοῦτο· μηδ ἡσ
Λ ἅψηται ὅτι ὁμ τάλαν τομ
ἔχω· κἀμοὶ οὐδ ὁμ δώσ α
μαι πρὸσ ἰῶσαι· δώσ α
σαι ἰαὶ δι ὁμ ὸσ ἄλλοι
μῆσαι· οὐ γὰρ ἅ τῆσ χή
ρασ ἰκεῖν ἰσ τῶν ὁμ ὁ
φοσ· οὐκ ἅ πλέρου
καὶ ἰσάμμου ἁρ οικό
τροσ· οἰ ἰαὶ ἰ δίῶ ταμ
καὶ ἁρ άμματ οἰ ἰῶσαν·
ἀλλ ὁμ ῶσ ὁπ ἰ εἰ δὲ ἰπρο
θυμίαν ὁπ ὠδ ἅξαν το·
καὶ πρὸσ τὸ κοιμᾶ
συμφόρομ πάν τα
ὁπ ὠ ἰκασαμ· τῶμ οὐρα
νῶμ ὁπ ὠδ λάμ ομ το·
οὐδ ὲμ γὰρ οὕτω σάτ ἰ
τῶ θῶ φίλομ· ὡσ τὸ
κοιμ ὡφ ὁλῶσ ζῶν·
δ ἰαὐτοῦτο λόγομ ἰμὶμ
ὁδ ὡκομ ὁν ὅ· καὶ χἀ

ρασι καὶ πόδας καὶ
σώματος ἰχῶ· καὶ
μοῦ καὶ σύμβολ· ἵνα
πᾶσι τούτοις· καὶ
ἵστιν ὧν λιμὸν ἀντὸν μ
σωτηρίαν· καὶ ἵστι τὴ
τὸν πολεμίων φόβ
λειαν χρησόμεθα·
οὐδὲ γὰρ ἵσ ὑμμομ λί
μὸν λότος καὶ ἀχα
ριστίας χρὴ σι μὸ σμὸ
μον· ἀμμὰ καὶ ἵσ δι δα
σκαλίαν λυσιτελῆ σ
καὶ παράμβολ· κὰν
μὴ ἵσ τοῦτο χρησό
μεθα· τὸν δ ἀπόπλων
ὁλιγόσαμεν· ἂν δὲ
εἰς ταὐτὰ μαρτίαν· τὸν
δ ἀπόλογον· ὃ πρὸς καὶ
Π ἥρος· ὁ τὸ μὴ φόβο
λόγους τὸν χῦ· ὁ μα
καρίζ ἥτοι ὅσ τὰ τοῦ
πρᾶσ εἰρηνικάς· ὁ τὸ
δὲ παρὰ τὸ τὸ μ
ἁρμὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἡρέμ
σιν· ὃ ὠφελιμάτ ὁ σφο
δρὰ σὰς τὰ τοῦ δι αι
ωλοῦ φερμὰς· ἡ δὲ
ὁμοίωσ ἡμῖν τὸ
εἰρκμένον· τὸ σάπτη
λικαπηγρίαν· ὁ τὰν

δικόμτὰς ἁμαρ
τάμασιν· ποία οὖ δ ξ ο
μὲν σμὸ σεῖναι· τοι
αὐτα ποίμασ φθ φρὰ
σθαι· ἵμα αὐτὸ ὑμῶν
λῖν δῦμα τὰ ῥήματα
τοῦ χῦ ὁμ τα· οὐ δὲ
γὰρ ἀν εἴ τασ μόμο
γλρ· καὶ πρὸς ἁπ·
οὐδὲ ἀν ἐ τασ τα ιλ
θὰ ἀμάστη θι· τὸ τὸ
τὰ τοῦ χῦ λαλῶ· ἀμ
μὰ τὸ σῶ μὰ μο μάν
λοι δορη θῆ σόν λογή
σασ· ἀν δ ωληρ θασθεὶς
ἔξομαι τὸ ῥ τοῦ δ
πηρέτ ζομ τος·
Π ρὰκμὲν ὧν ὅ λφρμ·
ὁ τὶ χείρ ἀτὴμ λιτλῶτ
τὰ ἡμῶν τῶμ τοῦ θῦ
ἀπομὲν ἡ τασ δῶμ· μῦ
τασ μῶ πλέομ λφασ·
ὁ τὶ τλῶτ τὰ ἀτὴμ λῖ
γλῶτ τὰ λιμῶμ· τὴμ
τοῦ χῦ μιμουμέν η· δ
ἂν τὶ ὧν προσλίκουσὰ
ἀκρίβειαν δ ωσι δέξ ι
τα· ἂν δὲ ικῆμα φθῆ
γόμεθα· ἀπὸ τρόπικεῖ
μοσ ιούλῆται· τί δὲ δ
τὶ μὰ δικῆμοσ λίμαῖσ

ωούλεται φθάνεσθαι;
τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν φέροντα
ταῦτα καὶ πρᾶξαι τοῖς
ῥᾴστοις ἐστίν. ὥστε πρὸ τῶν
ἄλλων ἑαυτοὺς φθάνειν δεῖ
τοῖς ὑπερέχουσιν αὐτῶν.
ἀρ' οὐ δαιμόνιον οὐκ ἄρα
καὶ ἀγαθὸν ἀνδρικὸν
καὶ σῶφρον ἀλλήλοις. μαρτύ-
ρια περὶ τούτων καὶ οὐ λόγοι.
β ἀλλ' οὕτως ἐστὶ καὶ οὐ λόγος.
ἀλλ' ἆρα ὀρθῶς ἐν τοῖς
πλησίον λαμβάνομεν. κό-
κτησαι γὰρ ἄστε ταμίου
οἰκεῖα μὴ ἐκείνη. καὶ
ταῦτα αὐτός φ^η οὐδ'.
ὁ γὰρ ἐξ ἄρχης τίμιος
ἐξ ἀναξίου. ὥστε τόμα
μοῦσαι φίλοις· ὅτ' ἂν
οὖν λίθοις τὰ σοῦ ὡς
λίγγωτα τὰ λίθου χῦ·
καὶ τὸ τόμα σου γόμη
τα τόμα τοῦ πρᾶ·
καὶ τοῦ ἀγίου πρᾶσμα
ὡς λίθος. ποία ταύτη
λοι πρὸς μίσθη γόμοι τὰν
τιμή· οὐδὲ γὰρ ἐκ τὸ
χρυσίου σωθείκειτο
σοῦ τὸ τόμα· οὐδὲ εἰ
ἀπὸ λίθων τιμίων.
οὕτως ὁ μὲν κλέπ λάμ-

πρᾶμ. ὡς μὴ ὠνητὸς οἰκό
σμος τοῖς θεοῖς φίλος ὡς
καταγαζόμενος·
Τ ἴ γὰρ τὸ μαθεῖν πρότε
μόνον· οὐκ ἐδόθη
ὑπὲρ ἡμῶν. ἀλλὰ λογεῖ
ται μεμελημένος· ἐ
δὲ οὐκ ἀμέλει λυ
γὰν τὸν καθαρὸν μα
μον. σίγλου· τοῦτο
πάσας καθορθώσομ·
καὶ ὁδῶ προσάγωμεν.
καὶ σωυδάζωμεν ὡς
χρὴ· καὶ δώδεκα μοῖ
ξεις· καὶ κτήσῃ ἑ
αυτοῖς τοῦτον. ὃν ὁ
ἐρῆ καμὸν· καὶ μὴ μο
μίσῃς τὸ μὴ ῥᾳδίως
τὸ λαβεῖν· φιλαύτως
γὰρ ἐαυτὸν δεσπότης·
καὶ τῆς ἀρετῆς τὴν
αὐτοῦ δωρεὰν γίνεται·
τὸ μὴ ῥᾳδίως. διαυτὸ
λως τόμα ἔχειν οἰκός·
δαίμονος τοῦ μὴ ῥᾳ-
δίως κτᾶσθαι γλῶτ τὰ
ὁμοίαν· μᾶλλα τὸν
ναθήρ ὧν τοιοῦτον
μεγάλην τὰν καὶ αὐτῆ
κοινωνοῦντα τῆς ἀρ
κὶ τοῦ δωτῆρος·

Τ αὐτὸ ὦ ἀμφαλογλύζομε
μοσ. γρμοῦ καὶ τὸ κῆμο
εἰσ δύω αμμι τὴν ὁλκήν.
οὐκ ἔθελσοι λοιπὸν ὁδιαί
ωλοσσοὺδὲ ἀμτιμιβολῆ
τοιοῦτο γρμομόρμαδυ
μήσθαι· καὶ γὰρ ὁπλογλ
μῶσι κῆτὸμ χαραικτῆρα
τὸμ μασιλικόμ· οἱ δὲ
τοῦχῦ τὰ ὅπλα. ἀλ
ὧμ ἤττηθῆ· τίμα δὲ
ἑαυτοῦ θέλμ; ὁπίκκει
αι καὶ πραότητο· καὶ
γὰρ ὁ τὸ ὁμτῶ ὁρᾶπε,
μαλόμ ταὐτὸμ· καὶ
τρρα ζο μ καὶ ὀξῆκε.
οὐχ ἡμφιζόμβμοσσ ὁ
τιχῶ ἐῶμ· ἀμφὶ ἀπὸ τοῦ
ρημάτομ αὐτὸμ βαρβά
μῶσ δ τοῦτομ· ἀπὸ δ
πιφικέασ ἕλβμ· ἀπὸ
πραότητοσ ἑρπύσ
σαντο· τοῦτο καὶ σὺ
Π οίησομ· ἀμφὶ δὲ σοὶ ἀμῶμ
δλάμα λομ γμόμβμομ
καὶ πρόσθιόμ τάσοι· οὐ
τοῦ δὲ καὶ σὺμ ἵκησομ· ὃ
δ ὦ κ ὅσοι δ ἐξουσίαμ ὁ
χῶ γρμόσθαι καὶ ταὐτὸμ
εἰσ δύω αμμι τὴν ὁλκήν·
μὴ φοβηθῆσ τοῦτο

ἀκούσομ· φόβοσ δὲ τὸ
μὴ γρμόσθαι καὶ ἑαυτόμ·
φθείρυτοίμ ωι καὶ δ
κῆμομ. διὰ γρμασ καὶ
τὰ τοῦτο τοιοῦτοσ οἷοσ
δ κεῖμοσ. ὡσ ἀμόμ ὁμ
ταῦθ ἁμιγρμόσθαι· διὰ
τοῦτο μείζομ ὁ ὁὐτοσ
μαλῶμ. ἢ ὁ πρόφητά
ωμ· τὸ μὲμ γὰρ· χάρισμα
ὅλομ· ἁμ ταῦθα δὲ· Σ
πόμοσσὸσ καὶ ἰδρῶσ·
δίδαξομ τὴν τυχοῦ
σ ἀπολάυσειμ σοι τὸ
σῶμα τὸ μαυτοῦ δοι
κόσ· δύναται γὰρ τοι
αὐτα δὴ μιουργῆσαι
ὕλη· οἷσ δὲ τῶν τῶ
χμων· ἀμ μὴ ἢ ῥάθυ
μοσ· καὶ πῶσ πρά
Τ ξαι τοιοῦτο μόμα δ.
διὰ ποίωμ χρωμά
τωμ· διὰ ποίασ ὕλησ·
διὰ χρωμάτωμ μὲμ Σ
ὕλησ· οὐδὲ μιᾶσ· διὰ
δὲ ἀρχιτέκτομοσ καὶ δ
πιφικέασ καὶ ταυτῆσ
φρομύμωσ· ἰδοὺ μὲμ
πῶσ καὶ τόμα δι αὐτό
λου πλάττεται· ἵμα
μὴ δὲ πῶσ δικῆμοσ καὶ

ταστιν ἁσεβῶν· πῶς
οὖν δικαιοῦται; διὰ
πίστεως· διὰ ὑμνῳδίας·
διὰ μετανοίας· διὰ
ὁμολογίας· ὁ γὰρ
τὰ δίκαια μὴ φθάνων
ποιῶν δικαίως οὐ λέγε-
ται ποιεῖν· οἷον ὁ μὴ
ἁμαρτάνειν· ποιεῖν
ἁμαρτίαν· ὁ γὰρ μὴ
ἁμαρτάνων οὐχ ὑποκεί-
σεται τῇ μερίδι τῶν
ἁμαρτωλῶν· ὁ γὰρ τὴν
οὐρανοῦ βασιλείαν κλη-
ρονομήσων· οὐ μὴν δὲ
ἁμαρτήσεται τῆς μερί-
δος τῶν δικαίων· ἀλλὰ
πάσης χρὴ ὑποφαίνε-
σθαι τοῦ δικαίου τὰς
δόσεις τὰς δὲ ἀπὸ τῶν
μελῶν τοῦ σώματος·
πολλῶν τῶν σαρκι-
κῶν δηλονότι καὶ
αἱμάτων καὶ σώ-
ματος τοῦ χῦ· ἂν
μή τις οὕτως εἰδικῶς
λάβῃ· οὐδὲ ἀκούσεται
τοῦ ὀδηκαληθῶ· καὶ

οὕτω γὰρ ὁ τὰν ἐμ-
μαίως ἢ μὴ κριτῶν
τύχῃ· οὐκ ἀκούσε-
ται ὁμολογουμένως
τοῦ οὐκ εἰδότος οὐ
τὸ σφάλλεσθαι· οὕτω
καὶ ὁ χ̄ς· ἀμελικατὰ
τὸ αὐτοῦ τρόπωμλα
μῶν· οὐκ ἀκούσεται
οὐδὲ προσέξῃ· μά-
θωμεν τοίνυν οὕτως λα
λῆμ· ὡς ἐάν τις ἡμῶν κοῦ
εἰμὴ ὅλως ὀλιγάκις
ρσ· ὥστε οὐδὲ ἁσώμεν
δικάμων μεμάθαι τὴν
τῶν τῶν· καὶ μὴ
σκόπως ὅτι ὡς μὲν ἀ-
παρέλιπον τὸ σῶμα
τῶν ἀθυμίας λίτ-
ραμμίς· ἀλλὰ μαμὴ
σιν ὡς ἐστι προ ὁ χ̄ς· ἐ
πάντως γὰρ καὶ αὐ
τὸς τὸν μὲν ἁμαρτω
λὸν τὸν δὲ ἰούδαν· ἀμέτρω
μεν ἐστιν· ἵνα
σωμεν οὕτως τὰ μὴ μα
λῶσαι ὡς ὁ χ̄ς· ἐπὶ
πάντων γὰρ καὶ αὐτὸς
ἁμαρτάνομεν δὲ ἀεὶ· καὶ
τὰ τὸν τῶν οἰκονομή

ασλόγμ· ἢ πρὸς καὶ σὺ.
πρὸς λίαν οὐχ ὡς σὺ φρονεῖς
ἀλλ' ὡς σύ· κἂν μεμάγκας.
δὲ κρυσομίχρυσα ὡς
αὐτός· λεᾶν ἢ σὺ δοκιμεῖν
λᾶς ὑμᾶς ἀθλητὰς καὶ λύ
τους. κἀν ταῦθα ὡς
ὄχ̄ς δ' ἀντίθεσις· ὁ γὰρ
καὶ ὑμᾶς ἐκλεκτὸς
ὁλκὰς πολίτης καὶ λέγει·
πρὸς λυπούσας ἀπὸ μίτυ
λήνου. ὅσα θανάτου·
καὶ πάντα σοι τὰ ὑ
ποδείγματα παρέ
χομ· ἵνα αὐτὰ διαφυ
λάττησθε τὰ μέτρα·
καὶ τοῖς δόγμασι
σι μὴ διαφθείρησθε καὶ
μόνας· οὕτω δ' ἂν μὴ
σαίχμ· ὅσοι κοσμ·
κείμου τῷ σώματι· ὃ
πρὸς ὅπλ' γίνεσθαι δίζω
τοῦ ἁμαρτάνοντος
πλὴν τὰ μὴ μέχρι δεῦ
ρο ὁμοίαν· τὰ μέτρα
τὰ ὑμᾶς θυμίαν· τὰ
ὑμᾶς ἀρμὴ· τὰ ὑμᾶς
θεῖ· τὰ ὑμᾶς φρονίαν δια
κρεῖν· τοῦτο ἡμᾶς
ἵσθι μοι θυμοῦντας
αὐτοῦ τὴν μορφὴν

ἰδεῖν· ἰδοὺ οὐκ ἰδεῖν
μόνον ἀλλὰ καὶ γεύ
σασθαι καὶ ταῦτὸν ἄνω
τὸν. ἁμαρτάνουσι δὲ ἐμοῦ
Μὴ ἁμαρτανόμενοι τοί
μων· οὐχ οὕτως ἀπο
βλητέον τῆς φιλίας
μας. ὡς ὑμῖν φίλων καὶ
πρέσβεις ἀμῶν· πολ
λοὶ γὰρ ἐρροῦσιν οἱ
τοῦτο ὁμόπατρι πρὸ
ὀφίλητοι σαμόβ ϛ̄η·
Καὶ ἐρρὰ αὐτοῖς οὐκ οἶ
δαι μαῦ· τὸ δ' ἐπὶ τοῦ
πρόσθεν· ὑμεῖς δὲ ὀφεί
λέτε πρὸς ἐμέ· ὡς ἐγὼ
πρὸς ὑμᾶς· ὁ γὰρ μὲν ὑμῖν
ϛ̄η. ἀμὸς πρὸς ταῦ
παρὰ πάντας τοὺς
ἀμοὺς τοὺς ὑπὲρ τῆς
γῆς· οὕτως ἐσμὲν
ζῆν καὶ ὀφίλομεν· ὡς εἰ
πᾶν ὑμᾶς ἐσμὲν
πλεῖον· καὶ ἁπάντων
φόβου καὶ ἀλλήλ· ὡς
μεῖζον πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ φίλον· οὐκ ἐ
πὶ τάσσεις δαίμο
σιν· ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ
ζῆν τὸν τῆς γε
ὑμῶν πυρί· ὃν

+ λόγος οθ +

+ Καὶ οὗτος ὁ λόγος τετύπωται:

Ἐχλιστὰ σάρκα τοῦ χῦ
τὸ σῶμα σου τὸ κόσ. ὃ
ὡς τάξις τῆς ἀμίας σα
τοῦ πυρὸς καὶ βρῶ
σις ὡς σάρκα. ὡς φλίμασσο.
καὶ μᾶλλον πολλῷ τῆς
παρρησίας τὰ μύρα
μὰ μὲ σαὶ μιλίαι. καὶ ἀ
πολαύσωμεν τῆς ἁγια
ας. ἵνα γένοιτο πάν
τας ἡμᾶς ἁγιασθῆναι
χάριτι καὶ φιλανθρωπία
τοῦ κυ ἡμῶν ἰῦ χῦ. ᾧ
ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. ἀμήν:

+ ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ
καὶ πάντες
οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐ
τοῦ. τότε καθίσει ἐπὶ
θρόνου δόξης αὐ
τοῦ καὶ συναχθήσεται ἔμ
προσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη
καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων
ὡς ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρό
βατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων
καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δε
ξιῶν αὐτοῦ. οἱ δὲ ἔριφοι ἐξ ἀρι
στερῶν. καὶ ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. δεῦτε οἱ εὐλογημένοι
τοῦ πατρός μου. κληρονομήσατε
τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα
γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδί
ψησα καὶ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην
καὶ συνηγάγετέ με. γυμνὸς καὶ περι
εβάλετε με. ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με.
ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός με.
τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι
λέγοντες. κύριε πότε σε εἴδομεν πεινῶντα
καὶ ἐθρέψαμεν. διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν.
ξένον καὶ συνηγάγομεν. γυμνὸν καὶ περιε
βάλομεν. ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν
πρός σε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς
ἐρεῖ αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐφ' ὅσον
ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου
τῶν ἐλαχίστων. ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε
καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν ἐρεῖ. πορεύεσθε
ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ
καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα γὰρ
καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα
καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην καὶ
οὐ συνηγάγετέ με. γυμνὸς καὶ οὐ περι
εβάλετέ με. ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ
καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε καὶ αὐτοὶ
ἀποκριθήσονται αὐτῷ λέγοντες. κύριε
πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα
ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ
καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι. τότε ἀπο
κριθεὶς αὐτοῖς λέγων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων
τῶν ἐλαχίστων. οὐδὲ ἐμοὶ οὐκ ἐποιήσατε.
καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον. οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τῆς αἰωνίου ζωῆς τούτης

+ φύλλα. Η΄ :+

ἀπόστροὐδὲ λέγει
ὅμοιόθηλίμασιλέγα
λοιτοὺμ. ἀλλὰδικεῖθεα
μυμέσμασσεαυτὸμδέ
κμυσιλέγομ· ὁτὰμδὲ
» ἁλθηιὸῦ τοῦαὐτοῦδεμ
» τιδόξηιαὐτοῦ· μὴω
Μὴγὰρδεμάτιμίαυπα
ραγέγομε· μὴωδεμύμφο
σικαὶὀμείδεσι· τότε
δὲκαὶδόξεῖταιδεπὶθρό
μουδόξησεαὐτοῦ· καὶσυ
μφῶσιωιμομόειδό
ξησε· ὅτειδὲιγὰρὁἁρ
ἐμῖσιῶν· πρᾴμαυδο
κῶωὁπομείδεαομέξ·
δεαὐτοῦτοῦαἱρέτὸμ
ἀκροατὴωκαὶἐπὸ
ἡμᾶὐτῶτοδικαστήρι
ομάγε· καὶτὴωοἰκου
μένηωπᾶσιφαιδρὸμ
ἀπασαμ· καὶοὐταύτη
μόμομφοωδρὸμποιέ
τὸμλόγμ. ἁμαρκαὶτὸ
δέκμύμαιτοῖσοὖωοῖσ
κδμουμένοισ· πάμπο
γὰρὁἰάμβλοιπαρόσμ
ταιμεἰαὐτοῦδε καὶ
αὐτοὶμαρτυρέωτῶ.
ὅσαυδὲικομίσαιτοπδρ
πόμενοι· παρὰτοῦδε

σωπου. πρὸστὴμτῶμ
ἁμαρτρίαμ· καὶπαμτα
χόθμφρικώδεσιλίλ
μβραυτότεδικείμη· ἔτα·
» σωαχθήσεσθε πάλι
» ταταὐτὰθμη· τουτέστι.
πᾶσαιλίτῶμἁμαρτμφύ
σισ· καὶἀφοριζόμεσ
» ἀπ᾽ἀλλήλωμ· ὅσοπερ
» ὁσοιμὲλὼτὰπρόσωπα
τα· μὴωμεμψόμεθ. οὐ
Κἄσὶμἀφορισμένοιἀλ
λὰμαμὶξἅπαμτεσ· ἡ
δὲδιαίρεσιστότεδέσει.
μὴτὰὐκριμείασαπά
σησ· καὶτόσαὐτὸ
τῆσαὐτῆσκαὶποιᾷπλή
θουσ· εἶτακαὶἀπὸ
τῶμὁμοπάτωμτὸμ
δικάσουτρόπομδέ
χεσθαι· τοὺσμὲμ
ἀρίφιαικαμῶμ. τοὺσ
δὲπρόσωπα· ἱμάτῶ
μὲμτὸἀκαρπομδεῖ
ξαι· οὐδὲσιγὰρἀτὼὸ
ρίφωμκαρπὸσγέμοι
τὸμ. τῶμδὲπλέωπολ
λέωπρόσοδομ· καὶμὴ
πολὺτῶμπροκα
τῶμπλέοσιδσ· ἀπὸ

τὸ τοῦ ὁρίου· ἀπὸ τε
τοῦ γάμου κτος· ἀπό τε
τοῦ πτικτομένου μ· ὃν
ἁπάντων μὲν ὅρισμος ὁ
ὁρισ°· ἀμφὶ τὰ μὲν
Α λλα· ἀπὸ φύσεως
ἔχει τὸ αἰκαρτομικὰι
τὸ ἄμαρτωμ· δικαίμοι
δὲ ἀπὸ προαιρέσε
ως· διὸ καὶ κολάζομ
ται δικεῖμοι· καὶ ἀφ
ανοῦ ται οὗτοι· Ϛ
οὐ πρόνδρομ αὐτοῖσ
κολάζ· ὅσ ἂν δὴ
κάσι ται πρὸς αὐτούς·
διὸ καὶ ἀφίεσαν αὐτοῖσ
μάλ τὰ ἁμαρτήμ τα·
οἱ δὲ μὴ βοηθήσαν
φθάρμ ται· ἀλλ οὐδὲ
αὐτοῖσ ὁ φόβος λοιπὸ·
καὶ μάλ εἰκότως·
ὅτι πρᾶγμα αὐτῶ πρ
ρισωσύναστομ πρὸ
δρομον· καὶ γὰρ καὶ οἱ
προφῆται ἀνω καὶ κά
τω τοῦτο ἔλεγ· ὅτι
ὅλεθρομ ὅλεθ καὶ οὐ θυ
σίαν· καὶ ὁμολογθὲς
δὲ καὶ πάντα μᾶς τοῦ
τοβρίζ· καὶ δὲ καὶρὶ
ματομ· καὶ δὲ ἀπρα

γματομ καὶ αὐτὴ ἡ
φύσις· τοῦτο δ ωσαὶ
δῆλος· σκόπ δὲ
Α υτοῖσ οὐχ ὁμοίως καὶ δύ
ο μόμοις· ἀμφὶ καὶ πάντα
ὁρίμοις σόμ ται· οὐ γὰρ
δὶς μόμοις πρᾶγμ ᾶσ μ ται
οὐκ ἔθρεπται· οὐδὲ γ
μὴ ὁμοίως ὁρίσμασ μ·
ἀλλ οὐδὲ οἰκουφότε
ρομ ὧν· οὐδὲ ἀρρωσ
δικέται ντο· καὶ
C σκόπ ᾶσ κοῦφα
ὅσ ται· οὐκ ἄπ
ὁμφυλακὴ μ ἡμῶν· Ϛ
ἀνωκλάζ ατόμ·
καὶ ἀρρωσ σ ἡμῶν·
καὶ ἀνδρίσατόμ· ἀλ
λὰ δικέται δὲ καὶ κλ
θὲς προσόμ· καὶ οὐ
δὲ ὁμ τῶ πρᾶγμ ὑπὲ
χθε τὸ κωλυόμ μ·
οὐδὲ γὰρ ἀπολυτὴ λῦ
σις τῆς πράσβαν· ἀλ
λὰ τὴν χρείαν μόμ·
καὶ τὴν ἀμαρτίαν
προφῶν· καὶ ὅσις τῆ
ὁμικάτου σχήματι· ὥσ
τε πάντα αὐτοῖσ ἐ
καὶ ἀκολάσαι· τὸ ἀ
κόλομ τῆσ αὐτῆσ ὥσ.

ἄρτος γὰρ λῶν· τὸ δ
λθειμὸμ τοῦ αὐτοῦ ω
τος· πορχὸς γὰρ κῦμ·
τὸ συμπαλθ· τλῖσ
φύσθος· ἀμὸς γὰρ κῦμ·
τὸ πο θημὸμ τλῖσ δ
πομβλίας· μασὶ λεῖ
ω γὰρ δπκ ῶλατο·
τὸ φουβρὸμ τλῖσ κο
λάσθος· γόμμαω
γὰρ λῖπ εἰλκος· τὸ
ἀξίωμα τοῦ μαμαὰ
μομτος· δ γὰρ λῶ ὁ
δι' αὐτὸμ πορχόμμαμ
μάμομ· τὸ ἰωβρμαλ
λομτλῖσ τιμῖσ· ὁ τι
τοσοῦτομ κατα μλῖψαι
κατ ωξίωσ· τὸ δίκαι
ομτλῖσ παροχλῖσ· ἀ
πὸ γὰρ τοῦμ δαυτοῦ δ
λάμμαμδμ· ἀλλὰ
Πρὸσ δ πομταῦτα.
λῖφι λαρμυρίαι καθὰ
πα ξδωκρατοσ πρὸσ
ἀλόμτασ· καὶ ταῦτα.
τοσαύτησ ἀπειλῖσ
κφιλόμικοσ· καὶ γὰρ ὁ
ἀπὸ στόματος· τοῖσ
ὁμδεχομέμοισ τοῖσ
τοιούτοισ· τοῦμ σοδό
μομ χαλπὸμ στόματος

πάσσθαι· καὶ δμταῦ
θαυφκσίμ· δφόσομ
οὐκέ ποιλίσαιτ δμὶ
τούτομ τοῦμ δλαχίστω
τοῦμ ἀδελφοῦμ μου. οὐ
δδ' δμὶ δποιλίσαιτ·
Τίλάρισ· ἀδελφοίσου
ρσί; καὶ πῶσ ἐλαχί
στοισ καλάρισ· δλ' ἀγὰρ
τοῦτο ἀδελφοὶ· δπει
δλὶ τα πομσί· δπει δλὶ
πορχοί· δπ' δλὶ ἀπερ
ρημέμοι· τοῖσ γὰρ τοι
οὑτοισ· μάμια ταρισ ἀ
δελφότλιτα καλεῖ·
τοὶσ ἀμῶτασ· τοῖσ
δικαταφρομλίτοισ·
οὐχὶ τοῖσ μομαχοῖσ
λέγομ τοῦτοισ μόμομ
καὶ τοῖσ τὰ ὁρλικα
τφλλιφότασ· ἀλλὰ δ'
κατομ πλιφόμ· κὰμ ω
πτικοσλῖ· πφμῶμ δὲ
λῖ καὶ μμῶτ τομ· Σ
γμμοσ καὶ ξόμοσ· πὰ
σλισ αὐτομ τῖσ δπιμε
λείασ ταύτλησ ἀπο
λαύσμοῦλται· ἀδελ
φὸμ γὰρ τὸ μάπτισμα
ὁριζόμται· καὶ λῖ τῶμ
ῶφομ μυστρίωμ κοιμω

μίαν· ἤτοι μία καὶ ἡ αὐτὴ
ὑμῖν δικαιοσύνη
πλείονας ἀποφάσεως. πρὸ
τερον δικείμενον ὅταν
μὴ τοῖς κατορθωτικὸν
ποιῶσι καὶ ψ. διὸ οἱ
ὑλομελεῖς τοῦ πα
τρὸς μου κληρονομή
σαντες τὴν γῆν τοιμασμέ
νην ἡμῖν ἀπὸ καταβολῆς.
τερὸν καταβολικὸν
σμου· διπείνασα γὰρ
καὶ οὐδοὶ κατέσχεσθε φα
γεῖν· οὐδίψησα. καὶ οὐ
τοτίσατέμε· καὶ τὰ
ξένια οὐ ἀνεσταλκατε· ἡμᾶς
δὲ μὴ λάβοι ἡμῶν τὸ
τοῦ κύριου ἡμῶν ἐκ
κλίνομεν. ἀπὸ τοῦ
σωζόμενος οὐλομελῶς
τοῦ ἀπολλυμένου ὅλου
τοῦ ἀπὸ μέρους. ἀπὸ
τοῦ ἀπαρτίου ἡμῶν. καὶ
τοῦ δοῦλον τὸν μὴ θυ
μωθέντα καὶ χαλεπή
νανθέντα. ἀπὸ τοῦ ἀγα
θοῦ δούλου· καὶ τὸν μὴ τὸ
τάλαντον τὸν καταχω
σαντα. ἀπὸ τοῦ τὸν μὲ τὰ
δύο τάλαντα ἐκδεξάμε
νον καὶ διαφορεύσαντα
πολλαπλάσια. ἀπὸ

τοῦ μὴ κατορθωτικοῦ·
καὶ αὐτὴ οὖν ἡ μεταξὺ
σου καὶ τοῦ κρίσις μία ἐστὶ
καὶ ὁ αὐτὸς καὶ ὁ πα
τὴρ ἡμῶν. οὐ
δὲ δικαιοῦ πολλῷ
μᾶλλον. ὅσον ὁ τὰ μὴ
λάβοντα· ἀμφοτέρων ἁμαρτάνουσι· καὶ κα
τακρινοῦσι τὴν γῆν ἐκεί
νην· ὅτι δὲ πάν
σαντες τὸ κήρυγμα τοῦ
καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἡμῶν
ὧδε· καὶ σαλὶς
σαν ὁ τοῦ κατακρινεῖ
τὴν γῆν ἐκείνην·
ὅτι λιμὰν κοῦσαι
τὴν σοφίαν σολομῶν
τος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον
σολομῶντος ὧδε· Ϛ
ἀπὸ τοῦ ἰσάζοντος
δὲ πάντων· ὅτι αὐτοὶ
κριταὶ ἡμῶν ὄντων
καὶ πάντων ἀπὸ τοῦ πε
ρὶ ἁμαρτίας· οὐκ οἶδα
δὲ ὅτι ἀμβλυωπικοῦ
σιν· μὴ τι γεωμετρικά;
Καὶ ὑμῖν ταῦτα μὲν τοιά
πὸ τοῦ ἰσάζοντος· Ϛ
γὰρ πλουσίοις πλου
σίοις· καὶ πτωχοῖς

πλὴν ὅσα παραπαίλλῃ· ὑπὸ τῶν ἀμαρτιῶν· ὑπὸ τῶν ἀμαρτιῶν·
οὐ τούτων δὲ μόνον ἐπείπασαν γὰρ· καὶ ὁ
δεῖ κμυσι τῶν τῆφον δικαίως δικφθρομέν δίκαιος ἐστὶν ἐξιλεῶσαι
μων· τοῦτο ὁσὸ μοδοῦ τὸν θεὸν καὶ τὰ ἐξιλεῶσ· πό
λοισ καὶ τοῦ θοικόμαι σιν τοῦτο τὴν ἁμαρτίαν· ὡσ
ὑμ τοῖσ αὐτοῖσ ὁμ ταῖσ. σκεπασμαι καὶ ἱλάσθητί μοι τοῖσ
ἀμμὰ καὶ τὸ μὴ δὲ ὑμ ῥήμασιν· καὶ οὐκ ἔτι πλη
τούτοισ ἰσωσ κοῦσαι· λάσθητε· ἀμμὰ κληρο
ὑμῖν οὐδὲν μὴ πλοῦσ ίαν μοῦσθε· ὡσ οἰκέται
κόμμα λῶν· οἷον· ὑμ ὡσ πατρᾶσιν· ὡσ υἱοῖσ
τὸ ὡσ τίσαι δ' ἐτὸμ ταν· μάτροσιν· ὡσ ἐμῖν ἀμῶν
ὑμ τὸ δὲ δὲ δυμένομ μὶ δεῖ· ὑμῶν ὀφειλόμενων·
ὑμ τὸ ἄρρωστομ βλη σκέ Πρὶν μὲν γὰρ λιμᾶσ γὰρ ὑμῶν
ταθαι· ἐγκαμμάσασ ἀλάβε. ταῦτα ἐμῖν
δὲ τοῖσ καταρθωκό λιτοίμασι καὶ λίτρέ
νασ. δέκμυσι μόσομ ωσε· ὑπὲρ δὲ λιλίσθειν
άμωσ ὑμ λιῶν αὐτὸ ωρ' τοιούτοισ ὑμῶμ ουσ
αὐτοῖσ τὸ φίλτρομ· ἡμᾶσ· καὶ ἀμτὶ τίμω
δὲ ὑτε γάρ φε· οἱ ὠλο τοσαῦτα λαμβάνου
γμένοι τοῦ ωρσμου· σιμ; ἀμτὶ ἀργύ ρου· ἀμ
κλιρομοῦμεν δὲ τὴν τίματίου· ἀμτὶ ἀρ
λιτοίμασ μὲν ὑμ χρου· ἀμτὶ ὑδατοσ τυ
μασι λείαν ωρὸ καταλ χροῦ· ἀμτὶ βλητοικό
μολίσ κόσμου· τὸ τοσ ὰ δὲ ὑμ τὸ τίρι
ὁμοια ἀμτάξιομ τὸ ὅ ὑμ· καὶ γὰρ ωσ ὑμῶν χρῦ
λομμένουσ ἐσθαι· ὃ τισ χρείασ γένηται·
παρὰ ωρὸ ὁ ὑλομμέ ὅτι δὲ καὶ ὁ ωσ οὐδὲ
μοισ· καὶ τὸ ὅ ὑμ το τισ χρήσασ· οὐ γὰρ δὴ
αὐτὴ σ τιμὴ σ λίτρου ὁ ωσ ὑτὸ ῥῶν οἰκή

μμωμικαὶὁδεδομένῳ
τοῦτοβωίζκτῇμόμομ·
ἀλλ᾽ὁμὲνλυθλίψαι·
ὁδὲ᾽ἀπαμμαλίψαιτῆς
ἁρμοστίας·ἀμφὶαὐτὸς
λίμβροσὸν·τὰὐσδύ
μαμμάπαιτῇ·μᾶλλο
δὲλὰιτοῦμόσδὼαμμ
ὸλάστω·λιμῖμκατὰ
μμπάνωμφιλοτιμῇ
αἰδὶνμτοῦπλείονι·
» δικόμοισδὲ·πορβύ
» θωθὸἀπὸνμοῦὁικατκ
» ρομένοι·οὐκόθλιπτῷ
τοῦπορσ·οὐγὰρἀυτῷ
αὐτὸισκατκράσατο
ἀμμὰτὰὸικεῖαὀργα.
ὥστὸπῦρτὸαὐόμιομ
τὸλιτοιμασμένομ·ὃ
χὶμῖμ·ἀμμὰτοῦδῖα
υόλωικὰὶτοῖσἀμφ
λοισαὐτοῦ·πορὶ
Μὁμγὰρτῖσιμασὶλέας
ὁτὸὅλφ·δᾶτεκμη
ρομωλίσατὸτὴμμα
σὶλείαμ·ὁπλίγαφ·
τῖῶλιτοιμασμένῳ
ὑμῖμπρὸκαταμολῆς
κόσμου·πορὶδὲτοῦ
πυρὸσ·οὐκόθλ·ἀλ
λὰτὸλιτοιμασμένῳ

τῷδῖαυόλῳ·ἁρὸμὲν
γὰρτῖῶμὲνμασὶλεί
αμ·ὑμῖμλιτοίμασαι·
τὸδὲπῦρ·οὐκόθλιμῖ·
τῷδὲδῖαυόλῳκὰὶ
τοῖσἀμφλοισαὐτοῦ·
Πᾶδλὶδὲὑμᾶσαὐτὸς
ὁμοιάλθῃ·ἑαυτοῖσ
λομίζεσθε·οὐτάυτὴ
δὲμόμομ·ἀμμὰὶκὰὶδῖ
ὰὐτῷμὲνλῖσὰσπορ
ὰπολογούμενοσαυ
τοῖσικὰὶτὰσαὐτίασ
τίθησιν·ὁπᾶμασα
γὰρὶκὰὶοὐκὸδῷκαιτὸ
μοιφανῆμ·ἁγὰρἀληθὴ
λῖῶὁπορσίωμ·οὐχῖκα
μὰὶτὰὐπάθῖκὰὶτὸμ
ἀμφλθλῖκαταικλᾶσ
κὰὶὁπῖκάμπτω·μμὸς·
κὰὶερυμὸσ·ὶκὰὶδοκὰ·
ὶκὰὶγυμνότησὶκὰὶἁρ
ροστία·κὰὶτὸαἰθριῶ
πλαμᾶδαιπαντα
χοῦ;ταῦταγὰρ·κὰὶ
ἐχθραμῖκαμὰλῦσαι·
ἀλλ᾽ὑμᾶσοὐδὲἁσφίμ
ταῦταὁπλοιλίσατὸ·ὃ
φίλομκὰὶἀὸργήτῳ
κὰὶδοκοῦντῖῶὁμτα·
Κὰὶκύμαμὲνὰὐῖδομὲ

ωφιλῶμεν ποτὲ ἀλλήλους.
ἐπὶ κλαύσομεθα· καὶ ἐπὶ
ρίομὲν θρασόμεθα
ὀπὶ λαμπόμεθα· τὸ
δὲ δεῦτε πῶς ὁρᾶν
ὀυκέτι καμψῃ; καὶ
ποῦ ταῦτα ἀπώλο
μεν ἀδελφία· ἢ γὰρ τοῦ
τοῦ μόνον λῦπῶ ὀυχὶ καὶ
μὲν ἢ σὰρκὶ δόσιμ; ὀυ
λέγω τὸ ἀκοῦσαι ἀφω
μὲν ἢ σὰρκὶ ὀπὶ πῆς »
ὀικουμένης· παρὰ »
τοῦ καθημένου ἐπὶ »
τοῦ θρόνου τοῦ θῦ. »
καὶ μεθ' ἡμῶν εἶναι· »
ἀμὲ ὀὐχὶ καὶ ἢ σὰρκὶ
μεθ' ἡμῶν; μυριάδες καὶ
πῆς ὀικουμένης πα
ρόυσης καὶ πῆς ἀρρὶ
τοῦ δόξης ἐκείνης
φανησομένης. ἀμὲ
κηρύττῃς καὶ ἀδελφὰ
μοὶ· καὶ ὁμολογῇς τὸν
προφήτην καὶ τὸν ἐξ ἐμοῦ
δόχην. καὶ ὀυκ αἰσχύ
νῃ τοιαῦτα λέγων·
ἵνα σοι λάμπρος τρό
πος ἢ τοῦ φανῆναι·
Διὰ δὴ τοῦτο· καὶ ὁῦτοι

Δ καὶ σὺ κολάζομαι·
καὶ κεῖμοι ἀδελφῶν
ταῖς κατὰ χάριν· καὶ
μυρίαι ὧσι σωφρο
σύναι· χάριτος γὰρ ἐ
στὶ φιλοτιμίας· τὸ
ἀντὶ μικροῦ μόυσικὴν
ὀυ δὲν λόγον· ὁ ἐμὸς τὸ
σοῦτο μὲ ἀπασι λείαν·
καὶ τῆ λικαῦτη ὠφελίᾳ δο
θῆναι τιμῶν· Ϛ

Ε γράμματος ὀὐδὲν ἀπολεῖται
σὰρκὸς δὲ τοῖς λόγοις
τούτοις· ἢ δὲ τοῖς μὰ
θήταῖς αὐτοῦ· οἶδα
δὲ ὅτι μετὰ δύο λιμὰ
ρας τὸ πάλαι γράμμα·
καὶ ὁῖς τοῦ ἀνόυπα
ράδοτα ἢ δὲ τοῖς ἀπὸ
ρρθῆναι; πάμμα

Κ κάριος περὶ τοῦ πά
θους διαλάβαι· ὁπὲρ
πασι λάσαι ἀμώμητος·
καὶ τῆς ἀμπιδόσεως
τῆς δικῆ· καὶ τῆς ἀ
θανάτου κολάσεως·
ὡς σαν εἰδῶλα· τί δὲ
δοίκατε ἐμοὶ τοῖς πε
καίροις δεινοῖς· τοιού
τοις μὲ ἀπαμβυόν
τοις μὲ ἀραιλᾶν· σὺ δὲ

Μοισκόπος· πῶς τὸ μὴ
λισταυλεῖν ἐν αὐτοῖς.
καὶ μὴν τὸ τρέφεσθαι δὲ
σθλὰ καὶ σωφρονίζεσθαι μὲν
τοῖς ὁμωροῦσι πᾶσι
σὶν· οὐ γὰρ ἔστιν ὅτι οἱ
δαιτὸς μετὰ δύο ἡμέρας
παραδίδομαι· ἀλλὰ
τί· οἶδας ὅτι μετὰ
δύο ἡμέρας τὸ πρᾶ
γμα καὶ τόδε
ὁμοίημα ἔσται τῷ
δικαστηρίῳ
μὲν δίκης μυστήριον
ὂν τὸ μὴ μόνον ὃν καὶ δο
κεῖν καὶ πᾶσιν ἡμῖν.
ἐν ἱερείᾳ τῇ σῇ οἰκουμέ
νῃ πολλοὺς μέν· ἵνα
ὅτι προείδῶσι πάντα
τὰ ἔσεσθαι. διὰ δὴ
Τοῦτο ἐστὶν οἷον τὸ
τοῦτο ἔστι παραμυθί
αν αὐτοῖς· οὐδὲ ἓν
αὐτοῖς τῶν ἡμῶν πρὸς ἐμὲ
μαχεῖσθαι· πρὶν τ
ὸν μέρισον τοσοῦτον
διελθόντα πρὸς
αὐτοὺς πάμπολλα εἰπ·
καὶ ἄλλως δὲ· ὁ πρὸ
φὴς μὲν δίκην σὶμ· ὅτι
καὶ αὐτὸς τὸν πολέμ.

ειρίαν μὲν πολεμικὰ
κὰν μ· δηλαδὴ τοῦ πάσχειν.
τὰν μὲν πολλαὶ ἂν μὲν ὑβρι
τικῶν τὸν μὲν καὶ τοῦ
γυναικὸς ἀμφιλύσασ
αὐτοῖς· τότε σὺ
Νενίχθαι σαν οἱ ἀρχι
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ· ὃν τινὰ αὐλητοῦ
ἀρχιβρέβασ τοῦ λφο
μένου καὶ αἰάξαι. καὶ
σωσθησόμενον· ἵνα
τὸν μὲν ὅλον λαὸν περιτί
σσοι καὶ ἀπὸ οἰκτίσμα
σὶν· ὅλφ μὲν δὲ· μὲν ὃν
τινὸς τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ. εἰδὼς τὴν
Ἀφ' ὧν τὸν μὲν ἰουδαϊκὸν
πρᾶγμα τὸν διαφορά;
παρανόμοις πρᾶγμα
σὶν ὃν οἰχεῖν τῶν.
πρὸς τὸν ἀρχιβρέβα
ἔρχονται· δικάζων
ἂν οὐ λόμενοι τινὰ ὃν ἐξ
σίαν λαμεῖν· ὃν ὑμῖν
λύσαι δὲ· καὶ πό
σοι κόσαν οἱ ἀρχιβρέας·
ὃν γὰρ μόνος· ἵνα αἴρηται
ἂν οὐλεται· ἀλλὰ τὸν

πολλοὶ ἱῆσαμ· ὁ ὄχλ
ος πολὺ· ὅτι τὰ ἰουδα
ϊκὰ ἀρχιὼ ὀλάμμα
μ δ διαμύσθαι· ὁ μὲν
γὰρ μωϋσῆς ὁ πρό
φλιω ὑμᾶς μᾶς δικό
λυσ· καὶ τὰ ὀλλότρ
σαμ τὸ σὸς ἐκάμου· τὸ
τὸ ἔβρομμίμμοθαι·
καὶ τὶ ζωλῖ τὶ τούτου.
τὶ ὧ φιμὶ ὑμεῖς
πφῦ αἰκουσίως σθρ
μασαμὲν μαμ φόμομ
Πῶς ὁ ὧν τότ· ωμμοὶ
ἀρχιρεῖσ· ὁμίως σὶ
φαρισαῖοι τὸ·
καὶ τοῦτο ὁδὲ ὀλλωλω
ὁ ὠναμβλιστὶ σ· ὁ πρ
πρὶ τοῦ ζαχαρίου
ὁ βλήθη· ὅ τως μ· ὃς δ
φ ὑμεῖρίασ αὐτὸ μᾶ ὃ μ
ὠμμαύ· αὐτὸ ὡς ὁ ὧν ὁ μ
πῶθαι φ κ ἀρχιερᾶς.
τὸ ὡς δὲ ὡς ἀρχιερᾶς μ·
τὶ δὲ σωθμουλλύσα
τε· ἵμα μερατὶ σωσὶ μ
αὐτὸ μ λάνθρω· μὴ ἵμᾶ
ὠπόλωσὶ μ· μὴ καὶ ἀμ
φότρω· ὁ δὲ δοίκᾶ
σαμ γὰρ τὸ μλεὸν· διὸ
καὶ τὶ ὧν ὁορτὶ ὧν ἀπό

μωμον ωαρὸ λῆμ·
ὅλφρμ γὰρ· μὶ ὁμ τὶ
ὁορτὶ· ὁ γὰρ διάμο λ©·
ἵμα μὶ φανερὸ μ καὶ τᾶ
τὶ σὶ τὸ ωάνθοσ. ὁ μ
κ ὁμοὺ λῆ ὁμ τὰ ωά
χα ἵμα μὶ θόρυμοσ
γέμὶ ται φ κ σκόπᾶ
Τοίμ ω αὐτοὶσ φομο υ
μέμοσ· ὁ υ τὰ τοῦ θῦ·
ὁ υ δὲ μὶ μίασμα αὐτοὶς
μᾶ ζομ ἀπὸ τοῦ καιρὸ
γέμηται· ἀμμὰ ωαμ τω
χῦ τὰ ἀμ θρώ ωιμα·
ἀλλ ὁ μοσ τὰ θυμὰ
ζόμ τα· ωάμμυ
τὸ θμο· ᾧ ωόμ τὰ γὰρ
μὶ ὁμ τὶ ὁορτὶ· ὅπᾶ
δλὶ τὸ μ ωρ ὁδό τὶ ω ἱερο·
ὁ υ κ λίμ ὰ χομ το τοῦ καὶ
ρου· ἀλλ ἐμ αὐτὶ κατὰ
σφαζαμ· δλ αὐτὶ δὲ
Αὐτὸ μ τό τε κατὰ χομ·
καὶ τὰ θυμὰ ζόμ
τα ὃσ πρᾷ ωμ καὶ
τότ ἑαυτὸ μ θυρᾶμ προ
σδδόκ ἵσεμ· καὶ ωάν
τωὰ σ ωσρ ωδ τικρο
μέμοι ὁ ὅτρατ τομ εἰ
κὰ τὰ μεγάμ ἑαυτὸ ς
τὶ ὁ κείμ ωμ πομ πρίω.

ἐστὶν οἰκεῖον καὶ
χρηστοῖκονομίαν· ὃ
μᾶλλον δ' ἀπὸ τούτου ἀμύθη
μοι. ἀμφὶ μυρίοις ἄξιοι
κολάσασθαι μᾶλλον ἢ τῖσ
ῥῶσθαι· ὅπερ οὖν
Ἀ πᾶσαν ἐστὶ δικαίως τοῖς
δικαίοις καὶ τοῖς ὑ-
πὲρ θύμοις. πότερ ὃ
τοι τὸ μάθωμεν ἁλό-
πρωτον μυρίαι ἀλιτρίαι
κότατον. καὶ τοῦ μὴ θνῆσ
κειν ἐστὶν ὁρίζομεν
ἑαυτοῖς· ἀλλὰ τῖσ
φιλανθρωπίας· τοῖς οὐ
σωφρονοῦσι· τοῖς
μυρίοις γὰρ μετα
καιρῶν· πᾶσι μισόζῳ·
καὶ τοῦ μὴ εἰσφαγὴ
σομένοις ἐστὶν ἑαυτῶν
τοῖς ἀπωτάτω· Ϛ
ἑαυτοῦ μὲν κἂν μυριάκτι
θλιστον· ἐστὶν γὰρ δ''
πρᾳΰνόμενον· τοι
Ἀ ὑπὲρ τοιμῶν παραδέ
γματα ἔχομεν τοῦ· οὐλό
γου δὲ τοῦ ἐλάττονος μὲν ὑ
πὲρ τοῦ μάχθρου· ὃ
δ' ἐμὲ γὰρ καὶ τοῦτο·
ἀλλὰ δικαίως ἀδικήμα
ρο ι λιμάσ. δικάμολόγω

πάσσ· διὰ μὲν ἁμαρτία
σι καὶ ἁμαρτήμασι φί
λοις· μὲν φθονοῦμεν
τοῖς ἀνοργήτοις μ·
οὐ λόγῳ πάσσ τοῖσ
καὶ κακῶσ ποιοῦσιν τασ
ἀνοργησίασ μᾶλ· ὃ
τι θυμὸσ μὲν γὰρ καὶ
τοῦτο· ἀλλὰ δικαίως λίπα
χύτερ οἰκείασ. κἂν
μὲν ἁμάρτωσι· μὲν
Γ ἀρ σκληρὸν τί σοι τὰ
λιμάδρα καὶ ἐπὶ κρι
σισ; τί δίκαιον τὸ δι'
ἁμάρτου πρὸσ τὰ
ρρήματα ἴσασι· ὃ
οὐχ ἁπλῶσ ἁμάρτη
τοῦτο ἁμαρτία καὶ ὁσα
περ αὐτὸ μὲν τὸ ἁμάρτ
ἐργάσατο δ' ἐν ἀμένα
αὐτοῖσ ἁμαρτάνεσθαι·
ἀλλ' ἴσα μὲν ἐστὶν τῶν
ἁμαρτάτων· ἴσα δὲ
λάσιον τῶν φιλαν
θρωπίαν· καὶ γὰρ ὑ
πὲρ ἴσου ἔρριπτο· καὶ τὸ
ζῆν τὸ μὲν ἁπάντων καὶ τὸ
θνῆσ τοῦ οἰκείου· Ϛ
μετὰ δὲ πειράσασθαι
λάχθη· καὶ μὲν ἁμάρτω
μᾶσ ὃ μὲν θανάσιμα ἁμάρτε

Ἀκούσαντα δὲ ἡ καλυτὼ
μυθεῖται· ὅτι τοσοῦτον μ
ἀφεστήκαμεν τοῦτου.
ὃν μὴ μιμήσαι κε τλῆναι ὁ
μυθεῖται· ἵδωμεν εἰ κἀμὲ τὸ
δίκαιον ἐστὶν ἢ οὔ· ἵνα
καὶ μεταγνῶμεν δ
αὐτὰν τοῦτο ποιοῦντα·
χ τῶν ψυχῶν ὁδ
κε· καὶ ὁ υἱὸς ὁ μὲ
μοι καταμαρτύρηται· ὃν
ἵνα καταλάβῃ. οὐ
τε φθονήσαι τῶν ἡμε τέ
σσαρα· εἰ μὴ καὶ τοῦτο
δικαίως ἐστί· καὶ
χρήματα μᾶλλο
ν· ὅτῳ δὲ τῖμε
μὴ σοὶ τῶν ἐμῶν
δε· ὃν μὲν οὖν ὅσῳ
τοῦτο θυμοσ ἐ· καὶ ὁ υ
ἱὸς μὲν οὐκ ἂν δύσῃ
πρὸς τὸν ἀφθονίαν τῶ
δικαιικὸν τόπον. ἀλ
λὰ καὶ δραμεῖν πρὸς
τὸν δίκαιον κελεύσαι
τα. ὅστε δεῖν βούλεσθαί
σοι συγχωρήσασθαι ἀν
φορμὴν· ὅστε δ' ἂν
ρεῖν παραμυθίαν τῶ
οἰκέτῃ καὶ κακῶν· ὃλ

δέξατο· οὐκ τῖμασα ἀν
πατρὸφθορ· τὰν πὸ
τρασρηγμίν· τὸν σ
τῆλλον τηκότασ ἐλά
ρον· τὴν γυναῖκα τοῦ
δικάζομεν τοσφονῶν
διὸ μειράτων· ὃν αὐτῆ
τῆκρίσῃ τῶσαν πρὸ
ὅτῆν ταὶ δῆ δέξαμε
νοσθαυμάτων οὐχῆΤ
τομδωαμὲν ἡμῶν αὐτοὶσ
ὁδῆσωάσασθαι· μυρί
ανπρολάφων ὃν τῶδῆ
καστρίων· ὃν αὐτῶτῶ
τρῶνων· ὃν τρὰφθο
αὐτοὶσ τῆν ἁμαρτίαν·
ταφεὶσ δὲ· ὅσαν ὁπο
δέξατο πρὸσ τὴν μὸ
κεῖν ἁμαρτίαν· ἀνα
ρῶσ δὲ οὐκ ἄλλοσ τί
ουδαίουσ ὃν καλλῶν;
οὐκ ἄφθονῆν ὁδοκῶν
ἁμαρτημάτων; οὐτῶ
μυρίαν ἀρυθῶν πρὸσ τὴ
μφκε; τί τοῦτου πᾶ
ραδοξότερον· οἱ σταυρῶ
σαν τε καὶ φονεύσαν
τε· μετὰ τὸ σταυρῶσ.
γεγράσῃ μὲν οἱ θῦ· τί
ταῦτησ ἴσον τῆσ κλη
δονομίασ· ταῦτα

σαι ὁ τι καὶ σὺ ἑτέροις
εἴρηκας· πῶς οὖν ὁ
πολλάκις ἐμοῦ λεγομένου
οἷς ἑτέροις οὐ μεταδί
δως· ἀλλ' οὐδὲν αἴρη
κας; ἀμελήσουσας λέ
γεσθαι καὶ ἀποδέχε
σθαι· οὐδὲ τοῦτο ἀμύθητον·
Θ ὅλως μὲν γὰρ ὁ σοφὸς ἅπαν
θάνεται τὸ μὴ μανθάνειν
κεῖνο, καὶ πῶς τοῦτο
τὸ μὴ ψυχῶν φρόνημα; τὸς
ὀφθαλμοὺς τοῖς δεο
μένοις καὶ ὡς παρ' αὐτοῦ κομί
ζομένοις τὴν μωρίαν·
καί τοι δικαίως κολά
ζομαι· ἐμὲ γὰρ ἐχρῆν
ρεῖν οὐκ ἀφεῖναι· καὶ ὁ πρὸ
φήτης πολλαχοῦ φησι
λάσας· καὶ τοῦτο δωτὴν
γαγεῖν ἡμᾶς· οὐκ ἔστιν
χρεὼν οὐδὲν δωτὸν τῶν
τριῶν τούτων ἅφ· Ϛ
πάντων· οὐκ ἐξῆν λαθεῖν
κατοικοῦσαν ἐμέ· κο
λασθαι οἰκοῦντα χρεὼν
ἀνθ' ὧν καὶ τοιαῦτα
τῶν ἅφ τούτων· ἀφ' ὑ
λαίας ἐξαυτοῦ· καὶ οἱ
τοῦτο μὲν ἄτομοι καὶ
ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι

λέγειν ὅτι καὶ σὺ ἑτέροις
εἴρηκας· πῶς οὖν ὁ
πολλάκις ἐμοῦ λεγομένου
οἷς ἑτέροις οὐ μεταδί
δως· ἀλλ' οὐδὲν αἴρη
κας; ἀμελήσουσας λέ
γεσθαι καὶ ἀποδέχε
σθαι· οὐδὲ τοῦτο ἀμύθητον·
Θ ὅλως μὲν γὰρ ὁ σοφὸς ἅπαν
θάνεται τὸ μὴ μανθάνειν
κεῖνο, καὶ πῶς τοῦτο
τὸ μὴ ψυχῶν φρόνημα; τὸς
ὀφθαλμοὺς τοῖς δεο
μένοις καὶ ὡς παρ' αὐτοῦ κομί
ζομένοις τὴν μωρίαν·
καί τοι δικαίως κολά
ζομαι· ἐμὲ γὰρ ἐχρῆν
ρεῖν οὐκ ἀφεῖναι· καὶ ὁ πρὸ
φήτης πολλαχοῦ φησι
λάσας· καὶ τοῦτο δωτὴν
γαγεῖν ἡμᾶς· οὐκ ἔστιν
χρεὼν οὐδὲν δωτὸν τῶν
τριῶν τούτων ἅφ· Ϛ
πάντων· οὐκ ἐξῆν λαθεῖν
κατοικοῦσαν ἐμέ· κο
λασθαι οἰκοῦντα χρεὼν
ἀνθ' ὧν καὶ τοιαῦτα
τῶν ἅφ τούτων· ἀφ' ὑ
λαίας ἐξαυτοῦ· καὶ οἱ
τοῦτο μὲν ἄτομοι καὶ
ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι

λέγειν ὅτι καὶ σὺ ἑτέροις
εἴρηκας· πῶς οὖν ὁ
πολλάκις ἐμοῦ λεγομένου
οἷς ἑτέροις οὐ μεταδί
δως· ἀλλ' οὐδὲν αἴρη
κας; ἀμελήσουσας λέ
γεσθαι καὶ ἀποδέχε
σθαι· οὐδὲ τοῦτο ἀμύθητον·
Θ ὅλως μὲν γὰρ ὁ σοφὸς ἅπαν
θάνεται τὸ μὴ μανθάνειν
κεῖνο, καὶ πῶς τοῦτο
τὸ μὴ ψυχῶν φρόνημα; τὸς
ὀφθαλμοὺς τοῖς δεο
μένοις καὶ ὡς παρ' αὐτοῦ κομί
ζομένοις τὴν μωρίαν·
καί τοι δικαίως κολά
ζομαι· ἐμὲ γὰρ ἐχρῆν
ρεῖν οὐκ ἀφεῖναι· καὶ ὁ πρὸ
φήτης πολλαχοῦ φησι
λάσας· καὶ τοῦτο δωτὴν
γαγεῖν ἡμᾶς· οὐκ ἔστιν
χρεὼν οὐδὲν δωτὸν τῶν
τριῶν τούτων ἅφ· Ϛ
πάντων· οὐκ ἐξῆν λαθεῖν
κατοικοῦσαν ἐμέ· κο
λασθαι οἰκοῦντα χρεὼν
ἀνθ' ὧν καὶ τοιαῦτα
τῶν ἅφ τούτων· ἀφ' ὑ
λαίας ἐξαυτοῦ· καὶ οἱ
τοῦτο μὲν ἄτομοι καὶ
ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι

λλὰ μὴν καὶ οὐδὲ
μίαν προσδοκῶ τῶν.
πολλάκις ἐμοῦ τούτοις
ὀφιλοσόφησαν· καὶ
συμβήσεταί τοι αὐ
ταῖς ὅλως εἰμάτιον
δημιάμαδύη καὶ ὁ
κμᾶς; ὃ πρὸ χρόνου
ποιᾷ. τοῦτο οὐκ ἀμάχῃ
πρὸ τοῦ χρόνου ποιῇ
σαι δὲ αὐτὸν τοῦ θυμό
μου· ἀμὰ ἀμισθομμαλ
λομιὶ δπιμισθῶ; μοῦ
Λ δοσοι σωθῶσι τὸ πρᾶ
θος; οὐδὲ γὰρ ἀμὰ πὸ
τοῦ χρόνου γδμῖται
τοῦτο. ἅπασι τι πλέ
ον· ἀμὰ καὶ πολλῇ
κόλασις· ὅτι ὁ πρὸ
χρόνος εἰργάσατο. τὸ
τοῦ θυμοῦ μᾶσον
κδηδόσον ποιῆσαι·
ἁδὲ λῆρις ὅτι φλαμαί
μδσπῖσυμβδσαμὸ
μιμημδμος. ἀμαμμῆ
σθητιᾷ τι γδμῆσοικα
λὸμπαρὰ τοῦ λδλυ
πλικότος καὶ ὅσα σὺ
ἑτέροις δλέθηκας καὶ
κὰ καὶ κᾶν ἐκεῖνος
καὶ καπύχμος, λόγῃ

σαι ὁ τι καὶ σὺ ἑτέροις
εἴρηκας· πῶς οὖν ὁ
πολλάκις ἐμοῦ λεγομένου
οἷς ἑτέροις οὐ μεταδί
δως· ἀλλ' οὐδὲν αἴρη
κας; ἀμελήσουσας λέ
γεσθαι καὶ ἀποδέχε
σθαι· οὐδὲ τοῦτο ἀμύθητον·
Θ ὅλως μὲν γὰρ ὁ σοφὸς ἅπαν
θάνεται τὸ μὴ μανθάνειν
κεῖνο, καὶ πῶς τοῦτο
τὸ μὴ ψυχῶν φρόνημα; τὸς
ὀφθαλμοὺς τοῖς δεο
μένοις καὶ ὡς παρ' αὐτοῦ κομί
ζομένοις τὴν μωρίαν·
καί τοι δικαίως κολά
ζομαι· ἐμὲ γὰρ ἐχρῆν
ρεῖν οὐκ ἀφεῖναι· καὶ ὁ πρὸ
φήτης πολλαχοῦ φησι
λάσας· καὶ τοῦτο δωτὴν
γαγεῖν ἡμᾶς· οὐκ ἔστιν
χρεὼν οὐδὲν δωτὸν τῶν
τριῶν τούτων ἅφ· Ϛ
πάντων· οὐκ ἐξῆν λαθεῖν
κατοικοῦσαν ἐμέ· κο
λασθαι οἰκοῦντα χρεὼν
ἀνθ' ὧν καὶ τοιαῦτα
τῶν ἅφ τούτων· ἀφ' ὑ
λαίας ἐξαυτοῦ· καὶ οἱ
τοῦτο μὲν ἄτομοι καὶ
ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι

ρῶν το· ἀλλ' ὁμοσσὸν
λομ ταις καὶ τοῦτοις
λιμὰς σωαλγᾶμ· εἰ
γὰρ λιμᾷς σομηρὸν ὁμ
τὸν· ὁ τὰμ τιμωρόμεν
θα οἰκέτην. ἀντιμὰ
τῶν σωδοῦλομ γο
λάσαμ ταῖς δωμεν.
καὶ σαρζυμόμεθα
μᾶμμομ καὶ δῆθ οἰκέμομ
μεταρμεν τὴν ὀργήν.
πολλῶ μᾶμμομ οὖθ
τιμωρλίσθαι τοὺς θ
φιλδομένοις τοῖς κο
λαζομένοις· ἆδὲ
Τοῖς σαρὰ θῦ κολαζο
μένοις οὐκ ὀθμαι
μειμᾶμμᾶ σωλλγεῖμ
χρὴ· πολλῶ μᾶλλομ
τοὺς ἁσλιμὰς λιμαρτη
κότ· τοῦτο γὰρ ἂγγέ
λων σημεῖομ· ταύτη
τῶν τοῦμ σροτίθησιμ
οὖθ· ἀνθ' ὧν σρὸ γὰρ θ
τῆς τῶν ἀλογρήδοσ
τῆς καὶ μικλῖς· δικά
ζει τὰ τίμια τῶν μ
ἀνθρώπων καὶ τῶν χρυ
σίων· οὐσωρτῆς
χλανίδας καταισκά
ζῃ τὰ ταύτης· ὅντω

καὶ ὁμ ταῦθα· ἀνταίει
σῆμ ἀλλ' ἀρβαὶ ἀλ τίμια.
ὃ γ' ὠρ' ἂν τὴν ἁμάρτη
σωσάχωσῆμ· οὐδὲ μὴ δὲ οὔ
τωσ σὰ μάρτη σῶ δ' ἀτυχῆ.
ὡσ τὸ μὴ μὲ μνῆσθαι
τῶν μ' ἁσλιμὰς λιμαρτη
κότων· μὴ γὰρ οὐκὸ
Φ ρόμτισθ καὶ θαυτόρου
μὲν ὄντ; μὴ γὰρ οὐ
κ ἐλίμαγ τὸμ ἰδιωτικὸ
τα σρὸσ τὸμ ἀδικημὸ
μομ; οὐκ ἀλλὰ τοῦ θυσῖ
αστηρίου τῶν μωσάντων
ὁσ κεῖμομ ἀυτὸμ. καὶ μὲν
τὰ τὰς καταλλαγὰς
ὁπῆ τῆς τρόπους ἀν
τὸμ ἁλεῖ; ἀλλὰ μὴ δῆ
λον τοῦτο σρὶ μὲν ἐμοῦ
ὁσ κέμομ ὁλῶς μ· ὁπεὶ
τὸ σαῦ ἀν ἀπόλλυσασ·
δῆλα γὰρ τοῦτό σοι μάλι
σθ' ὁμ ἐσμὲν ἀφ' αὐτομ ὁρί
ζῃ· ἵμ' ἀφθάσῃ σοὶ κεῖ
μομ· ὧν σοὶ σαρ' ἐκλη
σίας καταλλαγῆσ. οὐ
κ ἐᾷ τῆς τοῦ θῦ σροσ
τάξως γάρ· μυρίας χιλιὰ
ἀλλὰ τῆς σοὶ κείμου σπου
δῆς· διὸ καὶ ἀσφάλ
τοσ σάν ἀναχωρῆσ· οὐκ ἐμ

τὰ μεμαεῖα λαμπάμονος· πλάξας· ἐχθρὸν ἔξας καὶ οὐκ ἀνάξιον; οὐ γὰρ ἀρκεῖ μὴ μόνον διάπυρον εἶναι τὸν ὁμόγνιον ἔξειν ἀλλὰ καὶ ἐπιτήδειον πολεμεῖσαι· ἔχθρα μὲν δὲ ἐκεῖνος ἀλλοφύλων· οὐκοῦν ἀνάγκη δορὶ μετὰ τῶν καταλαμβάνειν; πῖ γὰρ ἄλλο ἢ πῖ ἔχθρα οὐσαφόδρα φαίνεται· ὅτι γὰρ καὶ ὁμοφύλων τοὺς ἀδίκους τιμωρεῖν. μετὰ τοῦ λυθῆναι τὴν ἔχθραν. τόδε δὲ ἐπιτήδειον ἔξειν καλῶς· πῖ ποιοῦντες ὁμοιωθησόμεθα τοῖς κακοῖς· ἀλλὰ μὴ οὐ καταθήσομεν· πῆ δὲ κέρδος ἐπὶ πολεμοῦντος· ἀκούσομαι δὲ πῖ θαλάττης πόσος λιμὴν ἐστὶ τοῦτο λόγου· ὁδὸς ἐπὶ κακὸν θάνατος· ἀπὸ σωτηρίας ἀρχή· καὶ πρὸς τὸν ζητεῖ

ἴασιν· καὶ τοῖς πρὸς ἐμὲ δὲ ὀφθαλμοῖς πῖ δὲ θαυμαστὸν καὶ ὁδὸν ταύτην πῖ ὁδός τος· Π ὅσοι ὑπὲρ καλλίστου· ὅτι καὶ κέρδος ἔσται ἡμῖν· οὐχὶ μᾶλλον ἑτέροις αὐτὰ ποιοῦμεν· ἀμείνων δὲ ἡ τοῦ πολέμου· ἀποκρίνεσθαι τοῦτο λέγων· καὶ ἄλλως δὲ· δικεῖν μὲν ὥρα καὶ καιρὸν τῷ μὲν γὰρ ἐλευθερίᾳ τῷ δὲ δουλείᾳ· τὸ δὲ μὴ κακεῖν· τυχὸν ὥρα μηδεμίαν ἐπιφέρειν· ἀλλὰ καὶ κακοῦσθαι; ἀμείνων δὲ τοῦτο· ὅσον αὐτὸν μὲν γράσκειν ἑτέρους καὶ κακῶν· ἀλλὰ δὲ· οὐδὲν ἀνδρὸς ἀγαθὸν καὶ κακὸν πεπονθέναι· ἀποφαίνεις καὶ παῖδα καὶ γυναῖκα· καὶ φίλον φεῖται· ἔχθρα δὲ καὶ πολλὰς διαφορὰς ἐχούσης· καὶ χρημάτων πρόνοιαν· καὶ ἀρχὴν δὲ καὶ φίλους πολλούς· Ζ πῆ δὲ δὴ πολεμοῦσι

δοκιμῶν καὶ βραχέα
βέλαι· φρονίμου.
Μηδὲν μᾶλλον ἡσθῆναι ἀν
τὸν ἐπαινοῦντος· ὁ δὲ
λόγος προϊὼν βλάπτει.
ὅτι καὶ ὠφελεῖται ἀν
μᾶλλον καὶ μόνιμος καὶ
δόκιμος γιγνόμενος.
Μὴ ποιεῖν πρὸς ἕβρῶς
ἀλλοτρίως ἑαυτοῖς ἀδι
κοῦντας. καὶ ἀδυνατῶν
τῶν τυχόντων· οὐ γὰρ τῆς
τοῦ πολλοστοῦ μοίρας
ἀσθενεῖς τοσοῦτον. ὅσον
τὸ ἴσον βραδύτερον ταμιεύ
σεσθαι· καὶ ἀπορεῖν.
διὰ τοῦτο καὶ ὑπερίσχυ
σι. διακρούομενοι καὶ
συναλλόμενοι· καὶ ἀν
αἱρεῖσθαι. τὸ αὐτὸ
πάσχομεν· κατὰ τὰ
παιδία οἰκεῖόν ἐστι τὰ
μικρά· ἄνθρωποι γὰρ
ὁμοίως καὶ ἀπὸ τῶν
ῥοπῶν παροξύνονται. ὧν
πρὸς ὀλίγον ἀπὸ μι
κρῶν προφάσεων λυ
ποῦνται· ἀλλὰ ὅμοιοι
καὶ οἰκεῖοι· ἀμφοτέρους
οἰκτίζομαι· ὅτι

πολλῶν φιλοσοφήσα
τοῦτο γὰρ δὴ πρέπει
αὐτοῖς καὶ προσήκον
ἀπὸ τῶν πολλῶν
λόγων· καὶ πρὸς τοὺς
μὴ πιστὸν ἔχθρὸς ἀν
μὴ πρὸς ἁμαρτάνειν
μέν· τί οὖν. πρὸς
Τὸ μὴ δύνειν ἐρύμενον
εἶναι χρήματα· τὰ
πάντα ἀναιρήσα· τί
οὖν. πρὸς τὸν περὶ
ἁμαρτάνοντος φιλο
σοφοῦντα· τῶν μὲν καὶ
καὶ σφαττόντων· καὶ
τί τοῦτο πρὸς τὸν
δυνάμενον μὴ
πλανᾶσθαι τοῖς ἰδιῶται
μεμένον· ἐστὶν ἁπλῆ
ἀνθρώπου ἀλλοφ· τί τοῦ
τοπρὸς τὸν ἀνθρω
χόρτου τὰ παρόντα
ἐρύμενον· ἐστὶ γὰρ
καὶ τὸ σῶν καὶ κολα
ζόμενον· καὶ ἐστὶ δοῦναι τὴ
ριον ἀνθρώπου· τί
οὖν πρὸς τὸν μανθά
νοντα· ἐστὶ καὶ ὀδόντων λίμαν
ἀνόητος δὲ ἀφαιρεῖσθαι· ἀλ
λὰ δοῦναι ἀνάγκη καὶ μὴ
γοντα· καὶ ὁ τὴν ὑγίειαν

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ †

† λόγος π̄ †

† τοῦ ἁγίου γενομένου ἐν βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ. προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου πολυτίμου. καὶ ἐξέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου:

Ἠμελλεν αὐτὴ δοκεῖν μὴ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ παρὰ τοῖς αὐτοῖς ἀποστόλοις μή. ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς τρισὶ μία τις ἁμαρτωλὸς ἡ καὶ ἀνομωτάτη. παρὰ δὲ τῷ ἁγίῳ Λουκᾷ μία τις ἁμαρτωλὸς οὐχ ἁπλῶς τις ἀλλὰ πόρνη τις ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης. ἀλλ' ἵνα δείξῃ τὸν ὑψηλὸν τοῦ μύρου καὶ τὸν πρόσκαιρον μή. ὅτε εἰς λιγάρι λιμὸν παρῆν ὁ φόβος οὐδὲ οἰκίᾳ ἀλκάλαρτος ἅμα καὶ πανθοσωδὴς ὑπῆρχεν. ἡδὺ δὲ τὸ μύρον. καὶ ὡς

μυρίους ἐδάκρυσε τόπους. ἀμὲ δὲ βούλεται. καὶ ἀφίασιν αὐτὰ ἀλλήλαις καὶ τὸ αὐτὸ μάθωσι τὸ κατὰ μέρος ὑπὸ τοῦ ἁγίου βούλου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δυρόμενοι. διὸ καὶ

ρ ἀλλ' ἀφ' ὧν τὴν τοιαύτην δικὴν ταύτην διάφοιαν ἀφύγωμεν. τοῦ μὲν ἑνὸς βουλώμεθα. ὅτι μὲν ἀνδρεία ἐστὶν ἡ ἁμαρτία καὶ ἀνδρείαν ἀλλήλους. οὕτω καὶ ὁ τοῦ λεπροῦ οἰκοδεσπότης ἀδελφοὺς ἁπάσης μὴ διαφθείρεσθαι τοῖς φρεσὶν. ἀμὲ δὲ τὴν καινὴν

Α σωφροσύνην τοῦ μύρου τὴν καὶ τῶν σωμάτων ἀφθορίαν τὴν ἀρετὴν τὴν διὰ λεπροῦ. ἵνα καὶ τοῦ μύρου μεταδῶμεν καὶ τῆς ἁγνείας ὅπως τύχωμεν ἀμφοῖν. χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

† φύλλ. γ΄ †

ραπάσαμ τα τὸ μὰμ
θρα πομ· ὁυ γὰρ ἀμ ἡ
λθομὴν μαι παρὰ τοῖ
μβτρῶι καὶ καταχλύ
τα παρ ἐμοὶ· ὁθάρσι
λω ὁτι καὶ τὴν πῖσ
φιχλὶν αὐτὴ σ ἀλλαλαρ
σίαμ ἀπο σμήχ ἡ ρεδί
ασ· ὁυχ ἁπαξ μὸ σὲ Ϛ
τὴν πόλιμ ἐ κ πὶ μωλ
θανίαμ· ἀλλ ἐ ἴμεν μαὶ
θλα· ὁτι ὁικὰ μὲ βῆ τὶ τὸ
πάυθο σὸ ρχ ἐται· ὁ γὰρ
πρὸ τὸ υτο ὑ ἡ μὶ δι ἀρ ἁ
σικαμ ἑαυτὸ ῖσ· ὁ τὲ μαὶ
λιτα υ ἱ ἐ λίφ θλι ἑαυτ ῆ
λιμασι καὶ ἴω· τὸ τὲ
πολλὶ σὶ ο μὸ ρ χ ἐται ὡ Ϲ
ἀπὸ τα δί ἁ μ ἐ βῆ ικαιὸ θμ
τε· ὁὺ τ ἁ σ ὁ ικο μὸ μία
λὶῶ. μαὶ τὸ πρὸ τὸ ρο μ
ἀ ἁ χ ἁ ρεῖμ· ἰ δ ὺ ὺ σα
Τοίμ ἁ ἑαυτὸ μὶ ῆ γ μὶ Ϛ
τὸ θαρρεῖμ λαμ ὑ ὁφ.
ὁμ τὰ ὑ θμ πρ ὁ σκ ἡ· ἐ ι
γὰρ μὶ ἁ ι μορρ ὁ ὑ σαμ· Ϛ
τοι ὁυ δ ὲ μ ὑ ἑαυτὶ ὁ ι ω ν ει
δ ὶ ἁ ι τοι ὑ τ ο μ· δι ἀ τ κ
ἁ πὸ τὶ ῶ φ ὑ ὁ ῆ σ ἁ σ δ ὸ
κ ὑ σαμ ἡ μ ἁ ι ἀ ι καὶ λαρ
σίαι· πρ ὁ μ ὁ ν σαι καὶ

δ ὲ δ ὸ ι ικ ὶ ἁ ι πρ ὸ σ ὴ λ
υ θ. πο λλ ὰ μὰ μμ ὸ μ ΐ τ ἁ ὶ
τὴ ῶ ὁ ικ μὲ ἰ μὶ ὰ ὶ ἁ ὶ ἀ ῶ ι
δ ὺ σ θ ἁ ι ἡ ἰ κὸ σ ἰ ῶ ν. δι ὰ
τὸ πο μ ηρὸ μ σ ῆ ι ε ἰ δ ὸ Ϲ
δι ὸ καὶ μὴ ὰ πο λλ ὰ
μ υ ἁ ῖ κ ἁ σ τὴ ῶ σ ἁ μ ἁ
ρεῖ τ ἡ μ· τὴ ῶ χ ἁ μ ἁ ὶ ἁ λ
τὴ ῶ ἁ μ ο ρ ρ ὁ ὑ σ ἁ μ· Ϛ
ἑ ὁ ρ ἁ ῖ σ πλ ἡ ὸ σ πρ ὸ
σ ὁ ρ χ ἐ ται δι ὰ τὸ πο λλ ῆ
ἑ ἁ υ τὶ ῆ σ ῖ ῶ ι ἡ δ ὺ μ ἁ ι ἁ ὰ λ
λ ἡ ἁ μ· μαὶ ὁ υ δ ὲ δ ὴ μ ο σ ἰ ἁ·
ἀλλ ὰ μ ὴ ὁ ικ ἰ ἁ ι· μαὶ πὰ ὰ
τὰ μ τὸ μ ἀ λλ ο μ ὺ σ ὁ ὸ ρ
ὑ ρ ἁ σ τ ἁ ὰ σ πρ ὸ σ ὁ ρ χ
ὺ μ ἁ ρ σ ἁ σ μ ἁ τ ι κ ῆ σ· μὸ
μ ὶ ἁ ὐ τ ὴ ι ἡ μὶ σ ὺ μ ὁ ι κ ὺ μ
πρ ὸ σ ὴ ἡ μ ὰ ῦ μ ὶ ν καὶ τ ῆ ς
κ ἁ τ ὰ τ ὴ ἴ λ ὶ ῶ δ ὶ ο ρ θ ὰ ὸ σ
σ ὁ υ δ ὲ γ ὰ ρ τ ὶ τ ὸ ὺ σ ὰ
μ ἁ τ ο σ ἁ μ ὁ ὺ τ ο ι κ ρ ὸ σ ὶ ῶ ν·
ὰ ὸ σ τ ὲ κ ἁ ὶ δ ὴ ἁ π ὸ ὺ τ ο μ ὰ
λ ι τ ἁ ω ἁ ὺ τ ι σ ἑ ἁ υ τ ὶ ῶ θ ἁ ω
μ ὰ ὸ ῆ δ· μ ἁ ὶ ὁ υ δ ὲ ὰ ὸ σ
ἁ ὺ ῶ πρ ὸ σ ὶ ῆ ἡ λ ῶ· ὁ υ
γ ὰ ρ ἁ ὺ τ ἁ ῖ σ θ ρ ἰ ξ ὶ κ ο υ
τ ὸ μ ἁ ζ ὸ μ· ἀ λ λ ὰ ὸ σ μ ῆ
ζ ο μ ἰ λ ὶ κ ἁ τ ὰ ὰ μ ὺ ὸ δ ἰ λ
τ ὺ τ ο ὸ ὰ μ ἁ τ ὸ σ τ ὺ ὸ σ ὰ
μ ἁ τ ο σ τ ἡ μ ὰ ὸ ῆ λ ο μ ὴ μ

μῦλοσ. τοῦτο πρὸς
τοὺσ πόδασ λέμφκθ
τοῦ χῦ τὴν κθφαλὴν
τὴν ἑαυτῆσ· ἰδόντεσ
δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
ἐθαύμασαν ἐν λέ
γοντεσ· ἐσ τί ἐαπό
λεια αὕτη· ἐδύνατο
γὰρ τοῦτο τὸ μῦρον πρα
θῆναι πολλοῦ. καὶ δο
θῆναι τοῖσ πτωχοῖσ·
γνοὺσ δὲ ὁ ἰσ· ἔφη αὐ
τοῖσ· τί κόπουσ παρέχε
τε τῇ γυναικί· ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο ἐσ
ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺσ πτωχοὺσ
γὰρ πάντοτε ἔχετε
μεθ ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε·
ἃ γὰρ ἔσχεν αὕτη τὸ
μῦρον τοῦτο ἔβαλε τοῦ
σώματόσ μου πρὸσ
τὸ ἐνταφιάσαί με
ὅτι ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιο
ν τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. λαληθήσε
ται καὶ ὃ ἐποίησεν
αὕτη εἰσ μνημόσυνον
αὐτῆσ· καὶ πόθεν

αὐτοῖσ αὐτὴ λίθῃ ἀνοιᾳ·
λίκουον τοῦ διδασκά
λου μέρμποσ· ὅλθομ
θλασ καὶ οὐθυσίαν· ὃ
τοῖσ ἰουδαίοισ φιλεῖ
τοσ· ὅτι τὰ ναρύθρα
λιφίσαν· τὴν κρίσιν
καὶ τὸν βρόμον καὶ τὴν
πίαιν· καὶ πολλὰ ὧν
ἐφ ὁρᾷ πρὶ ἐμὲ ἡμο
σώλησ δὲ ἀλαζόνοσ·
καὶ ἀπὸ τούτου. ὅλο
μίζομ τοῦ πρὸσ ἑαυτὸν
καὶ ἐμὲ μόουν· ὅτι ἐφ ὁ
λοι καυτόματα οὐ προ
σίᾳ· οὐδὲ τὴν πα
λαιὰν λατρείαν. πολ
λῶν μάλλον τοῦ ὅλαίου
τὴν χρῖσιν· ἀλλ οὐ
οἱ μὲν οὕτωσ ὁμόμιζον·
ὁ δὲ τὴν διάνοιαν αὐ
τῆσ ὁρῶν αἰφίλησ·
γὰρ πολλὴ ἡ ὑλάμφα
ἡμ· καὶ ἀίφατοσ λίσπου
δή· διὸ καὶ σφόδρα
συμπαθαίμων· σωθ
χάρισ καὶ κατὰ τῆσ
κθφαλῆσ αὐτοῦ χθὴ
μαι τὸ ὅλαιον· εἰ γὰρ
μὴ σ γὰρ μὲ θλαι καὶ κυ
φορηθῆμαι· καὶ γάλα

κτο τερφ ἰωθλίμαγ ὃ
ωαρλιτήσατο. τίθαν
μάζ θσ ἐ τοῦτο οὐδὶ ἀ
κρούζαι· ὅσ ωθρ γὰρ
ὁ ωῆρ αὐτοῦ· κμίσλο
λίμ ὥχθοι καὶ λαωμοῦ.
ὅὐτω ι καὶ αὐτὸσ τλῖσ
πόρμλοσ· ὁ ωθρ ὀ ἐφθην
ἐι ωὧμ. ἀωωδ ζόμεν
τὴμ αὐτῖσ δι ἄνοιαν·
καὶ γὰρ ὄι αἰ κὧ υ ατὴ λῆ
λίλ ἐτε τῶ θῶ· καὶ ὁμ
ταῖσ θυσίαισ ὅλαιομ
περσλίγετο· λαὶ ὁ ἰ ηρἐς.
μιρὸ ὀχρίομ το· ἀλλ ὁἰ
μαθη ταὶ τλὼ μόμῆ
αὐτῖσ ὁ υἰ κ εἰ δότω. ἀ
καίρωσ ὁμόμφομ το·
καὶ ἀ ὧμ ὁμ ὁ καλλοιω.
δείκμυσι τλῖσ μωαικ ὴ
τλὼ φιλοτιμίαν·
ἐ ι ωόμ τω γὰρ ὁ τι λίδύ
ματο τριακοσίωμ δλη
μαρίωμ ωραθῆμαι.
ὁδ ἐι ζαν ὁσομ ἀν ἀμω
λὼ ἐ σ τὸ μῦρομ αὐτῆ·
καὶ ὁ σλω ὁωδ ἐι ζατο
τλὼ μεγαλοτυχίαν·
δλὸ καὶ ὁωθ ἰμαι αὐτοῖς
λάβωμ· τλικόωσ ωσ ἀ
ἐχθ τλῖμ μαικί· καὶ

λγ ἰσομὸμ ωρο στίθη
σι· μουλόμ ὁμ ὁσ ἀν
τοῖσ ωσ ἀμ ἰμ ἀμ αμ ὶλῖ
σαι τοῦ ωσ ἀθ ὁι σ· ἑ ζ
τὸμ ὁμ ταὐ φιασμόμ ὃ
γὰρ ζ ἡ· ὁωὁ ἰκ σ· καὶ ὁ
τ ὁρμ λο γισμόμ· τοῖσ
ωω χοῖσ γὰρ ωσ ὰν το
τὸ ἀ χθ ὁ μ ὁθ ὁ αὐτ ὃμ·
ὁμ ἐ σ δὲ οὐ ωσ ὰν το σ
ἀ χθ σ· καὶ ὁ ωου ὁσ ὰν
ἰ κ ρυχθῆ τὸ ἀ ναῤῥμ ἰ ὃ τοῦ ἐκόλωτωκῆ
λαμ ἠ θ ἠ σ ὁται καὶ ὁ ὁ
πόι κ ὁλω αὐτῆ· ἐ ἰ δὼ
ὅσ ωσ ὰμ μ τλὼ ζ σ τὰ
ὁθμ λί ὄζ ὁδομ ωρο αμ α
φωμ ζ καὶ ταὐτῆ ωαρὰ
μυθούμ ὁμ ὁσ αὐτὸ σ
ὑωὸρ τοῦ θαν άτου· ἑ
γὼ τοσ αὐτῆ μετὰ τὸ μ
αῤῥμ λί δώ αμ ι σ ὁι κλά μ
τζ· ὅσ ωσ αμ ταχοῦ τῆ ς
γλῖσ ὁι κχ υθλῖμ αι τὸ κλί
ἐμμαι; τλί σ ὁῖ ὼ ὁύτω ς
ἄ ζ ιο σ· ὅσ ωσ ωρὸ σ τοσ αύ
τλὼ ἀμ τλεμβ ὁται τλὼ
ἀλλ ὁ ὄζ αν· ἰ δοὺ γὰρ ὁ ωρ
ἑ ἑ ζ ὴ γ ἀῤῥμ β· καὶ ὁ ωου
ωωρ ἀὼ ἀ ωὸ λ θλῖσ τῆ σ
ὁ ἰ κουμ ὁμ λῆ σ· ὁ τ ζ καὶ
ταύτλὼ ἀμ αι κλῆ ρυ τὸ

τιμος· δικαι ἀμβροσιαν
ποιησαμενον· τουτο
τοιουτω ἀδουσικαι
τοιτιλιω οικουμενω·
και χρονος τοσουτος
παρηλθε· και ιλιγγι
αλι τουγαμουμενου
ουκ ἐμεριμνησεν· ἀλλα
και ἐρασθηναι· και ἐμνδοι·
και σκυθαι· και θρᾳ
κες· και σαυρομαται·
και τοι μακροβιοτατοι
και οἱ ἐπι τοις ἀρκτοις
κακα μισοικουντες·
τοδημιουδαιαν γαμουμε
νην λαβραυ δημοικιαν·
παραλογωτατον τε
πορνευομενην· ὡς φη
σι φερεκρατης·
Φ ιλαν ἰαν τοιουδε σποτου
πορνησαμενης· πορ
νην τε ὡς ἀληθως φιλουσης·
και μυρον χεουσης ἐλαιου·
και καταμαστουσης
ταις θριξι· και ποσι
δαι και δωτι τιμαι τοις
ἐραμενοις· οὐδε γαρ
ὁδη ποτε τοσαυτης
σπουδης ἐξεπορηθη
μαι τιλιω γυναικων· οὐδε μοι
καλλιμοσκος· ὡς

μιλιω· και τοιουν
δε τοφρονησαι μοι δοκει
σιμωνιδης· ὁτι μεν γυ
ναικα ποικιλον· ὁτι δε
μελιτουγον· ὁτι δε ὑαι
νην· ἀλλ ὑος οικιας·
και οικιας μεν ἀπροσ τι
μος· τον μεν αθλιον τον
μεν ἀπροσωπον· τι
σοιν αυτοιν ἐζημιωσε·
και δη και δοθημαι ὁποι
λιον· ἱ τουταυταμε
γιστον δωρημα· και
παση λεοντι μεγιστον·
και τραυτη γε ἀμβροσιαν
γαθιματαυ ἀμελει και τα
τοιμιλιματα μεμι
σηται· και πολλας
ἀναστησαντα· και τας
χιπορι ναμενα· και
πολεμους μιγνυσαν
τα· και πρωταναστη
σαντα· και θημιπολ
λα δουμενα μενοι· ου
δε ἐξ ακολιν· ουδε ἐξ ὁ
μοιατος ἐστιν ἀμοιριμοι·
και τοι και ἀνδριαντας
ἀναστησαν τα· και μο
νοις θεοις· ὁτι δε
Π ορμιλιω· ιλαν ἐξε
χεν ἐλαιου λεκυθον

λίσαν λοιπὸν ὑπηλόι
καὶ πορόθυμοι πρὸς
ὀλεθριμοσύνην· καὶ
Δ ιαπίμπλα σθαι ἔφην·
ὁπότ' ἔρχομαι καλὸν μὲν ὑπεί
λαβον· ἀμφὶ δὲ πρόσφορον
τί κόπτοισι παράσχε
τὴν μανίκι· ἵνα μὴ αὐθά
σι μὲν ὑπ' ἐκπροοιμίοιν
τὸν ὑπηλόπορον τὸν
ἀολλυμένορον σύνεσι
τὴν· διὰ τοῦτο οὐδὲ
αὐτὸ καλὸν αὐτὸν ἀνορός
τὸν πορὸς μὲν ὀξέα θέειν·
ἀμφὶ δὲ τοῦτον πρόσσα
που τὴν γυναικός· ὃ
τοι ἐθνομοθέτ. οὐκ ἂν
προσθείκε τὴν γυναῖ
κα· ἀμφὶ μὲν αὐθήσ' ὁπότ'
ἐγὼ αὐτὴν τοῦτο φέρι τοι·
ἵνα μὴ τὴν ψευδαίσαν
σαν αὐτὴν πολίταν πολ
ρόσσαν· ἀλλ' ὑπὲρ δὲ
τοι πρὸς μ· διὰ τοῦ
τὸ ϕ" πα δύο μῆμα·
ὅπερ ἂν μὲν μνήσαι κα
λὸν πορόπου οὕτω κἂν
μὲν ὀφόδρα λίκρινα
μὲν μὲν· δέχεθαι αὐτὸ
καὶ θάλπειν μὲν ὅτι
τὸ μὲν ζωμόν ἂν κἂν μὲν

τὴν ἀρχὴν πα ὅσαν βύτη
ζιν τεῖν μὲν κρίνειαν· ὃ
πάντ' ὀπίσω μὲν αὐτὸ σ' τοῦ
τὸ πρὸς μὲν μὲν οὐ λεο· δὲ
λομὲν ζῶν πλα σιόκομον
κατὰ ζῶσθαι ὑπὲρ κάλα
σθαι· ὁμὲν ἔχαν πρὸ τὴν
κόφαλὴν ὑπὲρ μαι· ἀλ
λὰ τὸ πρὸ οὐκ ἀπολύτ
τοῦτο οἰκαιρὸν σ' ὧς πρὸ
δι ορθῶσαι τὸ γλῶν μὲν
μον· ἀλλὰ σ' τὸ ἄπαν δὲ
ξασθαι μὲν μον ὧς πρὸ
γὰρ ἅπ' τὸ ἀπὸ μὲν ἐρ τὸν χα
ρὶς τοῦ ποιῆσαι τοῦτο
τὴν γυναῖκα· οὐκ ἀλ
λὰ τοῦτο ἀπὸ ϕλύαρο.
οὕτως ὀπτεῖ δὲ ἐν οἰ λ
δυ. ἐς ὃν ὁρᾷ λοιπὸν μ
ὅπως σὰν μὲν δ' ἀπορη
θῆν ὑπὲρ τὸν πρὸ μὲν αὐθη
πρὸ ὑπὲ πὲν μὲν σ'.
ἀλλ' ὑπὲρ τὸν ἀπὸ τοῦ ὑβρα
σθέντα δ' ὑπὸ θυμοτόρ ἀν
γὰρ μὲν ὁρᾶν μὲν καὶ ἀμείνω.
ἀπὸ ἐλθεῖν· καὶ γὰρ μὲ
τοῦτο χρῆν αἰ τὸ ὑβρί
σθαι, οὐ δὲ καὶ ἐμὲ ἔχειν
αὐτὸν μὲν ὑπὲρ τὴν μὲν σ
Κ αὶ οὐ ποίμενα· ἐὰν μὲν
τὴν μὲν ἐ δὲν σκύλ

τοῦτο δὲ καὶ τὰ μὴ
θλιτὰ μὴ παραμυθία.
καὶ κάμινος παράκλη
σις καὶ ὕδατος λιμῶ.
πάντα γὰρ αὐτὰ ξ"
ἄσομαι μετὰ ταῦτα.
καὶ μὴν δὲ προαυθικὴ
ρυσὶς τὸ πάθος. τὰ
πρὸς κηδόμαν προσά
γουσα. μὴ τοίμων
Τ ἰσόβπι τὶ μάτω. φησὶ
γὰρ τὸ σὺ τὸ μὰ πὸ χο
τοῦ καταδικάσαι
αὐτὴν ὡς κακὴν πο
ποιὶ κίαν. λίμὸν τα
λαιὰ ὡς ὁ υἱὸς ρθῶς
ὁρίζασθαι μὸν. ὁ τὸ
δὲ ἀφῆσαι λαλῆμ τὸ
γλῶσσαν μὸν. ἀλλ' ὁκό
σμος σεῖσθαι τὸ θυ ὁι
κίαν ὁρίζασθαι μὸν καὶ
ὁμικρυπτῶ. καὶ γὰρ ἀ
πὸ ἁλαιὸς διανοί
ας λίὴν τὸ γλῶσσαν μὸν.
καὶ τοίαδε σὺ ὁρμὴσ.
καὶ σὺν τὰ ρι μὸν λο
ψυχίσ. καὶ διατίμη
σὶν τὸ μὸ ἰκὸν ἐπὸ χὲ
τοῦ τὶ μωμαι κὶ. ἀμφὶ
τὴν ὑφὸ ἀλ ἐμὶ μὼν.
ἀπὸ τοῦτο μὲ καὶ πορὶ

κατασκευάζομεν τας
ἰδρὰ καὶ προσάρμο
τας. λίὰ ἄλλο μὲν ἡμᾶς θκ
κλησίας κόσμον πορὶ
τοίχους καὶ ὁδαφος.
μὴ κόλλα δὲ προαθίκη.
λίὰ μὰ τὰ πρὸ λίπω τὸ μ
μόνον μόν. ἵμα μὴ πὸ κ
ρὸς ἐμὲ αὐτοῦ τὴν προ
θυμίαν. ἂμ δὲ πορὶ μ
λίκατασκευάσῃ τὶς
ὁρίζεται. κόλλα δὲ δοθῆ
ναι πὸ χρὸς. ὃ πὲρ καὶ
αὐτὸς ὡς τὸ μὴ πὸ κ
ρὸς ἐμὲ τὴν προθυμί
αν τὴν γυναικός. τοῦ
τὸ δὲ τοίκασ. καὶ ὅσα
ξ" ἐστὶ παραμυθία
αὐτὴν λέγει. ἐὰν δὲ τὶς
δὲ λίᾷ τὸν μὸν ἐστὶ τὸ μὸν τα
φιασμόμενον δὲ τοίκασμ.
ἵμα μὴ λίδόξῃ λέγειν
τὴν γυναῖκα. τοιοῦ
τον τὸ πρᾶγμα τὸ σὰν α
μὴ λίσασθαι τὰ ἔθνη καὶ
θλαμᾶτον λέγω. ὅρα
δὲ ἀπὸ τὸ μὲν ἐκ τὸ ὡς
αὐτὴν ἁμαρτάνειν
πάμπολλά φομ. ὁμὸ μὸ
νον ἐκ τὸ σμὸ λαλῆθη
σθαι ὁ δὲ τοίκασ αὐτὸ.

δικάμομ δαρρᾶμπαι,
ρασικὰ αὰζαομ· ἁγὰρ βρ
γμικαλὸμ βποίκαλν.
ἀν δλμομό τικαὶ μισθ̄
» ἀζιομλλίτθαι· τό
» τ βτωρ δλθ̄σεῖσ τὸμ
» δὸ δβικα· ὸλφρόμλν ©
» ϳούδασ ϳσικαριώτλισ
» τωρὸσ τοὶσ ἀρχιερᾶς
» ἥπλν· τί νβλε τόμοι
» δόναι· καὶ ἁρὸ τωρλ
» δὸσσα ἰμὶ μὰὐτόμ·
τότβ τώτβ· ὅτβ ταῦ
τα νβλθ̄σ· ὅτβ ἦπε
ἁσ τὸμ βμ ταφιασμὸ·
καὶ ὀυδὲ βμ τάλθν
κατβμόμ· ὅυτβ βπἁ
δλιλίκουαλν ὅτι κηρυ
χθήσται τὸ ἁναμβρμό
τωαν ταχοῦ· ἑδθ̄ας·
καὶ γὰρ δν ἁμβασσὰν
φάτουτὸ εἰρημβνομ
ίν· ἀλλ ὅτβ γυναῖκα
τοσαύτην νβδείξαν
τοσσουδλν· καὶ γυναῖ
κα τβτωρμνύμβναι.
τότβ αὐτὸσ τὰ τοῦδλ
αιόλουεἰρᾶζθαι·
τί δλί τωτβ λέγουσιμ
αὐτοῦ τὸ ταράσημομ·
ὅτι λῶν καὶ ἄλλοσ ϳού
δαασ· καὶ ὀυδὲ τωαρα
τοῦν τα ἰ ἁτεῖμ ὅτι ἀὐ
τὸ τοῦμ δὸ δβικαίων·
ὅυτωσ ὀυδβὶμ κρύπτου
σι τοῦμ δοκόν τωμ ἁξ
πομειδίαομ· καίτοι
βμ ἶν ἰ ἁτ ἁμόυτωσ ἀὐ
τλὸσ ὅτι τοῦμ μαθη
τὴν ἁμ αὐτοῦ τί σλίν· ἦλ
θαν γὰρ καὶ ἄλλοι· μὲν
δὲ τρὸσ τί νβασι τὸμ
δὸ δβικα· ὡσαν ἰ βλε
γε· τοῦ τρᾴτου χρόν
τὴν ἁμ ἀρι αἰμ δλν ἐχει
λ ἁμ βμαομ· τοῦμ μβτ ἀὐ
τῆρ υλιαὶ ϳούδαμμου· β
μὲσ γὰρ αὐτοῖσ ὁμβλλβ
τί ἶσ ἀλλ ἰνἁ ασμόμλισ.
ὀυτὸ συσκιάσαι τὰ μ
μόμλναι· ἁμαὐτοῦ το
τοῦμ μβν σκμείαομ. πολ
λὰ τωαρατρέχουσι· τοῦ
δὲ δοκόν τωμ βτομει
δίαομ ἦμαι. ὀυδβὶμ ἀὐ
τωκρύπτομ ται· ἀμμὰ
κὰν ῥῖμμα· κὰν ἁρᾶ
γμα· καὶ ὀτι ὁῦν λῖτοι
οὗτομ. μβτὰ τωαρρλισί
ασ ἀν αικλρύπτουσι·
καὶ ὁυχ ὑτοιμόμομ. ἀλ
λὰ καὶ καὶ ἁμαὐτὸ σὸ τὰ ὐ

πολλαπλασίονα ἐστὶν τῆς
τῶν ἀνομοίων. τοσαύ-
τῳ γὰρ μᾶλλον ἡ ἀλή-
θεια τοῦ ψεύδους ἰσχύει
ὅσῳ καὶ μᾶλλον ἐκεῖνο
ἑαυτῷ ὅμοιόν ἐστιν. καὶ
τοσαύτῳ ἑαυτῷ κατὰ πάντα
ὅσῳ καὶ ἧττον ἀνόμοιον
ἑαυτῷ ἐστιν. οὐδὲν γὰρ
οὕτω τὸ ἀληθὲς ἐναντίον
ἐστὶν τῷ ψεύδει ὡς τὸ
ὅμοιον τῷ ἀνομοίῳ. καὶ
τοσαύτῳ ἀπέχει τοῦ
ψεύδους ὅσῳ καὶ τοῦ
ὁμοίου τὸ ἀνόμοιον
ἀπέχει. ὅσῳ γὰρ ἂν
μᾶλλον τὰ ἀνόμοια
ἑαυτοῖς ὑπάρχῃ τοσού-
τῳ καὶ τὰ ὅμοια μᾶλ-
λον ἑαυτοῖς ὑπάρχει.
καὶ ὅσῳ μᾶλλον τὰ
ὅμοια ἑαυτοῖς ὑπάρ-
χει τοσούτῳ καὶ τὰ
ἀνόμοια μᾶλλον ἑαυ-
τοῖς ὑπάρχει. ὅσῳ
γὰρ ἂν μᾶλλον τὰ
ἀνόμοια ἑαυτοῖς ὑπάρ-
χῃ τοσούτῳ καὶ τὰ
ὅμοια μᾶλλον ἑαυτοῖς
ὑπάρχει. ὅσῳ γὰρ ἂν
μᾶλλον τὰ ὅμοια ἑαυ-
τοῖς ὑπάρχῃ τοσούτῳ
καὶ τὰ ἀνόμοια μᾶλ-
λον ἑαυτοῖς ὑπάρχει.
ὅσῳ

θη π κατὰ φιλαργύρ:

τοὺς ἁμαρτάνοντας
καὶ ῥαθυμοῦντας· μὴ
θεωροῦντα τὸν διδάσκοντα
τὸν παραινοῦντα τὰ
καλὰ μηδὲ τὸν φθεγγόμενον
καὶ γὰρ καὶ ὁ χ̄ς̄ προλέ
γει τὰ διορθώματα τοῦ
ἰούδα ἀλλ' ὅμως οὐκέ
πωσαν τὸν παράδοσιν
τοῦ φόβου καὶ μὴ
θεῶμεν καὶ ἀσπείλωμεν
καὶ ταραιτώμεθα· καὶ οὐ
δαμοῦ σαφῶς οὐδὲ
δηλοῦσι ἀγγέλοις ἐκβιβρυμ
μένους· ἐμαυτὸν δὲ λέ
γω καὶ ῥᾳθυμοῦντα
καὶ ῥᾳθυμοῦντα τὴν πρόδοσίαν.
καὶ φιλιῶσαι αὐτὸν καὶ
τοῦδε ἔχατο· ἀλλ' οὐδὲν
ἐκβιβρυμένον τοῦτο
τὸ σοῦτο μὴ φιλαργυρία
κακόν· ἀνατιγὰρ αὐτὸν
παρέδοτην καὶ ἔβρασεν
λοιπὸν τοιοῦτον ἀλκού

C ατον παράτοῦ φιλάρ
γυροι τὸ τοῦ ἰούδα μό
σημα ἄργυρον· ἀκούσα
τε καὶ φυλάξασθε τὸ
αὐτὸ σ· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν
πρὸ χ̄ω· καὶ σημεῖα ὑβρι
γασάμενοι· καὶ τοσαῦ
τα ἀπολάσαντες δι' ὧν

σκανδάλων· ὅτε ἰδὲ μὴ μὴ
ἀπολλάγητε τοῦ μισήμα
τος· ἐς τοσοῦτο μὴ καὶ
τιμῆς ἀφ' ἡμῶν ἁρπάσω.
πολλὰ μᾶλλον ἐμέ C·
οἱ μὲν δὲ γραφαὶ οὐκοῦ
ομτω· οἱ δὲ ἀπαγγέλοντες
τοῖς σαφοῦσι πρόσκλη
σιν μένοι ἀνάξιοι
τοῦ πράγματος τοιαῦτα
σωθῶ· ἐμὲ δὲ σωέχοῦσ
ἀπολάωσι τὸ βωμὸν
λάβας καὶ δικάστην μὴ
μέραν σωλῶν δικάζομεν
τὰ μὴ ἐμὲ τιμωροῦντα τὴν
κεφαλὴν κλίναι· καὶ
καὶ δικάστην ὧν ἀπολύ
ετο τὴν ἡμέραν· δι' ὃ ἐρ
γον· δι' ὃ τὰ ἐμαυτοῦ·
μὴ χρυσόν· μὴ ἄρ γυ
ρον· μὴ δὲ ὑποχίτωνα
ἔχειν· καὶ ὅμως οὐκέ
σαφερνίοθη· καὶ πῶς
σὺ πρόσδοκᾶς δι' αὐτὰ
ξάσθαι τὰ μόσιμα· μὴ
σφόδρα σὺ ἀπολάου σὺ
ὑπερανάβας· καὶ τοσαῦ
τα ὑπολείκαρ ἐμοῦ ©

D ἐμὲ μὲν δὲ εἰμὲ μὲ τοῦτο
τὸ θυρίον· ἀλλ' ὅμως
ἀνόσιος ἔρχεται δίκαιος

χε

πρὸς ἑαυτὸν· οὐ γάρ ἐστιν
ὀργὴ θυμὸς φυσικός· ὃ
δῆλον τοῦτο. ἐκ τῶν
ἀνωκλαμβάνομαι αὐτῆς·
τὰ γὰρ τῶν ζώων φύσασα.
κοινὰ πάντα μίαν·
αὐτὴν δὲ ἐκραθυμίαν
μίμησαι μόνον· ὀργὰς
ἔχειν καὶ τοῖς
πρὸς αὐτὴν κεχλιμένοις
ὅτι τῶν ἄλλων. παρὰ φύ
σιν ποιεῖ ζώων· ὅτι τῶν
γὰρ ἀμόσσει τοὺς ὁμο
φύλους· τοὺς φίλους·
τοὺς ἀδελφούς· τοὺς
συμβιώσας· ἀναιρεῖται
ἀνθρώπους· καὶ μετὰ τοῦ
πρεμνὸν καὶ ἑαυτοῖς. πᾶν
ρα φύσιν τοῦτό ἐστι τὸ
ζῴων· ὀργὴ δὲ μόνον τι
παρὰ φύσιν μικακίαν·
καὶ τὸ τῶν φιλαρ γυ
ρίας μόσιμα· ὃ καὶ ἡ
οὐδαμοῦ πρίνωσα μ.
πρὸς δὲ τοὺς ἐχθρούς·

Κ αἱ πάσης τοιούτου γό
γρυθ φ" κλινήσεως ἀπὸ
τοῦ χῦ· ὅτι οὐκ ἀμαρ
κατικλίτου θῦ κλίσις· οὐδὲ μιάζεται τῇ
γράμμασιν τὸ μείζονος

λομένων ἁρπάζειν ὀργά
ζεται· ἀμφὶ παραμεί
νειν μετὰ συμμαχίας·
καὶ πάντα ποιήσειν
πραγματεύεται. ὥστε
πείσεσθαι χρὴ
σόν· ἢ δὲ μὴ ἀναχοῖ
τὸ τίμιον. οὐκ ἀμαρτάνει
ΒΗ· Εἰδὲ μύλημα
θ εἶμι πόθεν αὐτὸς γὰρ
μετοιοῦτος· ἁρπάσας
ἀπὸ τῶν φιλαργυρί
ας αὐτὸν μᾶσσον λοιδό
τατον· καὶ πάσης τοῦ
πάθους ἀλλοτρίου
ΘΗ· ὅτε δὲ ἐκραθύ
νεται· ὀργὰς γάρ,
ἀφ' ἑαυτοῦ μεταπορεύ
ὅσπερ ὠμὸς ἀπὸ
δίκης αὐτὸς τὸν μᾶλ
λον· πόσοι χρῶνται
οἱ γρόμενοι· προσπα
τοῦ εἰσὶ μὴ μεμπτοί τ
ρεμνῶν· πόσοι ἀσελ
γεῖς· πόσοι φρόνιμοι μετὰ
ταῦτα καταστᾶσαι· πό
σοι πολλοὶ ἐκτὸς πρὸ
τούτου· μᾶλλον δὲ καὶ τὰ
αὐτοῦ ἐκρίπτουσιν· καὶ τ
μᾶλλον τῶν μεμπτῶν
ἐκραθυμίας σωτηρίαν·

γὰρ ὀμβζῖι. ἀμδεὶάμὸ
σωδζῖι· καὶ γάρ μδ μο
χθηρὸσ ἰαὶ αὐτὸσ ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ μοσίμαποσ·
τὸ πάντων μὲν γὰρ χαλδ
πώτατον μ. τοῦτο τὸ
πάσθοσ· ὁμπάλδην
Τιμωρεῖχοι· ὁμπάλδην
ἀνδρεφόμοι· ὁμπάνθε
πόλδμοι ἰαὶ μάχαι·
καὶ ὁ δὲ ἀνάγπησ ἰαὶ κο·
ὁμπάνθην· καὶ πάντὰ
χοῦ ἀχρήματοσ ὁ τοιοῦ
τοσ· ἀὐπδ ἁρπαστηρί
σαι· ἀὐπδ δλιμαμορί
σαι δδλη· μάλλον δὲ οὐ
κόμποῖσ κοιμοῖσ μόμο·
ἀλλὰ ἰαὶ ὁμ τοῖσ ἰδί
οισ· κὰὐ γυναῖκα ἀ
γαγέσαι μδλλη. οὐ
λιτέσαι πλὼν ὁμάρδ
τον· ἀλλὰ πλὼν πάσσὸ
φαυλοτάτων· κὰὐ οἱ
κίαν πορίσασθαι· ὁὐπὶ
δλλδ δρον πορδωουσά·
ἀλλὰ πλὼν πολλὼν δὲ
μαδόμων τὸν μισθὸν
ὁμφικέν· κὰὐ οἰκέτασ·
κὰὐ ὁπλοῦν ἁδρομέσ
μείσασθαι μδλλον. τὸ
φαυλότατον λιτέσθαι·

Καὶ πλάστρατηγίαν
καὶ δλιμαμορίαν καὶ
οἰκονομίασ· κὰὐ γὰρ
πάσι λδσῖι. πάντων
δὲ λιμάνθρωποσ· ὃ
λιμὸσ πᾶσι οἰκουμέ
νοισ. καὶ πάντων πδ
νάτατοσ· ὡσ γὰρ εἶσ
τὸν πολλὸν μλακέ
σθαι· οὐχὶ τὰὐτὸν
τὸν αὐτοῦ μομίζοντα εἶ
ναι· ἀλλ αὐτὸν μόνα τὸν
πάντων· καὶ τὰὐτὸν
νοῦν ἁρπάζοντα· πάν
των δλάττονα αὑτὸν
μομίζοντα· πλὴν γὰρ τὸν
οὐδένα οἰκ ἐπιθυμίαν τὰὐτὸν
ἔχειν τῶν μετρίων· οὐδὲν τῶν
τὸν πρὸσ δικεῖν αἱρεῖ
σθαι· διὸ καὶ πίσφ.
Φιλαργύρουμεν γὰρ οὐ
δὲν ἀνομοίωτρον· οἱ γὰρ
τοιοῦτοσ· καὶ ἑαυτὸν
ἀποδίδοται· καὶ οἱ τοι
οὗτοσ ἐστὶ χλρόσ·
ἄλλο μὸν ὅτι μὴ χρυσὸ
φόρφ ἀπὸ τὸν μάτων
χύσαι λιτῖ· καὶ ἀντὶ
τοῦ μὴ μαάτων μαίκρῖ

ρος πάντων. ὁ μὲν γὰρ ὑμᾶς κλίνας ὁ δὲ πάντας. καὶ ὁ μὲν ἀπὸ μέρους. ὁ δὲ ἅπαντας. ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν ἄλλων. ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν πλησίον. ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς τοῦ θεοῦ. ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς περιττοῖς. ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἡδονῆς ἕνεκεν. ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις. ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἀναγκαίοις

πόιηαδω· ἀμφὰφάλθ
τοχρημαπαω; τὸπρὸ
ομὶπωτάξμθτοῦφορ
πίου· ἀμφὰωτὶὼνδόξαω
πρισὶκοφθ; πάμμ
ἀλλὰσὸθλλθρίασὲὶ
δόσμοιλάφσ· ἀλκοισῦ
Κ αὶτῶμὸξσωθρτὰυτα
φιλοσοφόωτασμικαὶ
λφρόπτασμ· οὐδὲμπόθ
πομθασκαικὸμ. θαὼ
μὶπροσπωιλὶ· ἀμφὰ
πὶὼοἰκίαμὰφὲίλθ
πὶὼμεφάλλωθκάμμ
καὶπρισμόλουσάχου
σαμ; ἀμμὶδὸὺπᾶσαὶ
μὶὲμόαπωιόμσου· πὰὼ
ἀλμόσταὸἰκοδομὶμα
τα· ἤτθάσπόρτὶμ·
ἔἰτθάσχρέαωὰχάμὸ
ὑλλοισ· καὶτὶπόρπμό
ὰρομὶὰφραιόπόρμ
πὺαφρβώμαπσπὺ
ὸὼὼὺ· μὰρτὶμ©
Π πωχοὶὰὶ πὲμπθ· ὸ
κθὶπωλούσιομάμαι.
πὸμμὶψμχὶ πλουπὺ
τα· ὧσπρὸυκέμι
πποχὲμὲἶμαι· πὸμμὶ
ὁμδιαμὲίαὰχομπωπκ
πδωίαφ· ἢγὰφκυριὸ

πόρμπὺσώμαπσσ
ὶἰτυχὶ· ὁυικὶαχύθπὰὼ
ὰικυρόπόραὰυπὶὼὼ
δ ιαυθᾶμαὶ πρὸσὲὰυπὶ·
ἀλλὰὶκυρίαπὰὼ μὶὸὺ
πὰωικύριαω· πρὸσὲὰυπὶ
ὸφθλικθαὶ μὰὶμθταω
μάμμᾶ· Κὰὶγὰρὶὶκαρ
Δ ίαω· ὁπτὰὼπὶμαὼδὸξκπαὶ
ιρᾶωὶω· ἀπαωπὸσὸ
μαὸὺπωδιαυπὶθησὶ·
ικὰὶμδὶσκραπσγὸμπαὶ·
πὸὼπαμπὶλυμᾶὶμπαὶ·
κὰὶὰὶκραπσ· πὸπᾶὼ
ὸμὶμὶσὶμ· ᾶὶὼδὸ πὶπὸὼ
λοὶπωὸὼμδ ιαφθαρὶὶ·
πάὺπὶσ μὰὸὺσησὶγλ
οὶσ· ὰκόλαφσκαὶκὲὶ
μοαμπὶὼμύμὶωὰὺπω
πὶμᾶωσθαὶ· ἰμαὼδὲὸ
σαμφὸπρομὸὸλᾶφωπωὶ
λὶσπω· πὶκλᾶὼδωμόφὲ
λοσχλαρῶμ. ὸπὰὼμὶ
ῥὶζωμαραὶμὶπαὶ· πὶ
ὼὼμᾶωσπὸὼμᾶὼ
ὑδμζὶιραωὑδμπωμ
φύλλωμ πάὺπὶαὸὺ
σησγλοῖσ· ὸὺπωκὰὶ
ὲμπὰὺθα· ὸὺδὲμόφθ
λοσχρὶμὰὺπωμ ψυ
χὶσὸὺσὶσπὲμὶχραῶ

ὀυδὲ πλούσιος πλουσίας.
ψυχῆς οὐσίαν πλουσίας· καὶ πολὺς ὁ πλοῦτος ψυχῆς ἐστὶν ἀγαθή.
ὁμοίαν χρὴ ἁπάντων εἶναι· μᾶλλον δὲ τὸν ἄνδρα καὶ τὸν γυναῖκα· τὸ γὰρ καὶ πλουτεῖν ἴσως ἁπάντων· ἐπεὶ καὶ πολλοὺς ἴσμεν· τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶν ἁπλοῦν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιεικεῖ χρῆσθαι καὶ μὴ λυπηρὸν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις· τὸ δὲ καταφρονεῖν χρημάτων καὶ μὴ δεῖσθαι· ἀνδρὸς δὲ τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν μήτε πλουτεῖν μήτε πλούσιον εἶναι· μᾶλλον

δὲ μᾶλλον ἡμᾶς.
ἡμεῖς μᾶλλον φίλοι.
εἰ δὲ μᾶλλον φιλεῖ.
μᾶλλον ὑπὲρ θυμοῦ. εἰ
δὲ ὑπὲρ θυμοῦ μᾶλλον.
μᾶλλον ὑπὲρ πλουτίας
τοῦτο γὰρ μάλιστα ὑπὲρ
τοῦ θυμοῦ ἡμῶν. ὃ οὖν μά
λιστα ὑπὲρ θυμοῦ ἡμῶν δεῖ αὐτὸν
ἀποθνήσκειν. ἀποθνήσκειν γὰρ
ἔδει. περὶ θυμίας. ἐν θανάτῳ γὰρ
ἀνελεῖν ὁρᾶσι. ὑπὲρ θυμίας
οὐκ ἄρα μὴ εἶναι. καὶ γὰρ
τοῦτο μάλιστα διὰ τοῦ
ἡμῶν. ὃ τὰν ἐν δεῖ σω
σθαι ἡμᾶς τοῦ. ταῦ
τα δὲ ἡμοίζρηται. ὥσ
τε δίζασθαι ὅτι ἀν μὴ φο
βῶμεν. οὐδὲ σωθῆναι λυ
μαινεῖται. καὶ ὅτι οὐ
παρὰ πλουτίαν. ἀλλὰ
παρὰ ἡμᾶς αὐτοὺς ἡ σω
τηρία γίνεται. διὸ
παρακαλῶ. πάσης πο
λιτείας μόσον τῆς φι
λαργυρίας ἀπεχομένους
ἡμᾶς καὶ ἐν τούτοις ἀρκου
μένους. καὶ τῶν ὄντων
τοῦ μὴ. καὶ τοῦ μὴ ἔ
χειν. χάριτι καὶ φιλαν
θρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν
ἰησοῦ χριστοῦ. ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος. ἅμα τοῖς ἁγίοις σὺν
πνεύματι ἁγίῳ. νῦν καὶ ἀεί.

+ τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀ
ζύμων. προσῆλθον
οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ λέ
γοντες. ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμέν σοι φα
γεῖν τὸ πάσχα. ὁ δὲ
εἶπεν. ὑπάγετε εἰς
τὴν πόλιν. πρὸς τὸν
δεῖνα καὶ εἴπατε αὐ
τῷ. ὁ διδάσκαλος
λέγει. ὁ καιρός μου ἐγ
γύς ἐστιν. πρὸς σὲ ποιῶ
τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου.

Πρώτην τοῦ μαζύμου.
τὴν πρὸ τοῦ μαζύμου
ϛ΄. ἐφ' ᾧ θασὶ γὰρ αὐτὸ
τὴν σταύρασε. ἀφ' ἧς ἀρ
ξώμεθα τὴν ἡμέραν.
καὶ πάντως μνημονέ
ψομεν. καὶ θλιβώμεν τὴν διά
ραν τὸ πάσχα ἡμᾶς λα
θεῖν. τὴν γὰρ πόμ
πην τοῦ σωτῆρος προ
σήμαινε καὶ τὴν τῶ
μεν τὴν πρὸ τοῦ μαζύ

+ φύλλα, θ΄ +

ωσ μικαλῆ. τὸ μικαιρὸ
λέγομικαὶ θὸμ προσπλ
θομ· ὁδὲ ὑπομένει·
μήδε δὲ ἡμέραν τὸ
ἀβύμομὲν ἡμῖν ὁδεύ
σθαι τὸ πρόσχαι· τὸ ἦλ
θε. τοῦτο λέγομ· ἐλθὸν
λῶν δὴ θύραισιν· τῆς
ἐσόδου δηλονότι καὶ
καταλαμβάνομεν ἐκ
ἀπὸ γὰρ τῶν ἐσόδων
ἤρχομεν· διὸ καὶ δίκαι
ον προσπίθεσθαι· ὁ
τὸ δὲ εὐθὺς πρὸς τὸ πρό
σχαι· καὶ λέγουσι που
δηλοῦσθαι μέσον μὲν
σοι φανεῖν τὸ πρόσχαι·
ὥστε εἶναι ταύτην δὲ
λομ. ὅτι οὐκ ἴδιόν αὐτοῦ
οἰκίαι· οὐδὲ ἡμῖν καὶ τοῖς
νόμοις· ἐλθὸν δὲ ὁ ἵμαι.
καὶ δὲ ἔστι σοὶ φανεῖν· μὴ
γὰρ ἀλλ' αὐτὸ μὲν δικάζομεν
ρᾳδίως ἀλλὰ καὶ δικάζομεν ἀλ
λὰ οὐκ ἴδιόν οὐδὲ τούτοις.
πρόσεστι μέντοι καὶ βαμὸν
μοι σλοιπὸν· τὴν δὲ
Δ ὁ δὲ μὴ δικάζομεν τὸ πρόσχαι
δυσβόλῃ· διὰ πάντος
δικάζομεν μέχρι τοῦ δ
χάτης ἡμέρας· ὅτι

ἀλλὰ καὶ μὴ δικάζομεν πρὸς
μόνον καὶ τὴν δίκην
πρὸς ἐμαυτὸν τὸν
δικάζομεν· ὅτι δύναται μὴ
πρᾶξαι· ὁ γὰρ τὴν δίκ
μοι καὶ τοῦτον εἰσάγων
ὡς τὸ αὐτὸν ἴσως δὲ
χεσθαι καὶ ταύτας
πρὸς ἐμαυτόν· τί οὖν κα
ἐργάσατο δὴ τοῖς σαυ
ρῦσιν ἀπὸ μέγα δικαί
λεγομὲν πρᾶξαι· καὶ
Ο πρὸς δὲ τὴν ὁμοῦ δ
ποίησε· τοῦτο καὶ ἐμ
τούτων· καὶ γὰρ δικεῖ
δ κ· ὁ αὖ τὸν σὺ μὴ μέ
πρᾶξαι· ὅτι ὁ
κύριος αὐτοῦ χρῆσ
ται· ὁ οὕτω καὶ ἐμοὶ τοῦ
σθαι· ὁ δι δάσκαλος
ἐστὸν πρὸς σὲ ποιῶ
τὸ πρόσχαι· ἐλθὸν δὲ
Ο υδὲ τοῦτο θαυμάζω
μόνον· ὅτι αὐτὸν μὲν δὸ
δέξατο ἀμέσως δὲ
ἀλλὰ ὅτι προσδοκῶν
ἐλθεῖν σε καὶ τοσαῦτα δέ
τοσούτων· καὶ πόρ
μου ἐστὸν μδον· κατὰ
φρόνησιν τὴν τοῦ

οι δὲ μετὰ τοῦ μακα-
θιτοῦ μου· ὡς σὺ
ἀφικοῦσαν βοηθεῖν τὴ-
παρεμβολῇ. καὶ ὁ
κύριος εἶπεν πρὸς
πεσθαι αὐτόν· ὁ δὲ
δὲ βοηθῶν ἀπὸ
κύριος τοῦ δοῦλος
καὶ μακαθητοῦ· καὶ
Β αὐτὸν ἀπαγαγεῖν
ἰούδα· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ
ὁ κύριος· καὶ ἔμελ
κοιμωμένοις καὶ ἐν
θηρίοις καὶ ἀφοβ·
παρεμβολῇ ἐλθεῖν
τῶν τριάκοντα· ὁ
καὶ θηρίον ἐν
ὁ τὸν τριάκοντα· δι
ὁ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ ἄγ
γελος ἐποίησεν μαίμβα
ὁ τὸν ἀθθόν μου ἐν αὐτῷ
διελθεῖν μετὰ τῆς
προθέσεως τοῦ χῦ· ἵνα
καὶ διὰ τοῦ καιροῦ
καὶ ἀπὸ τῆς πραπό
βλου. δείξῃ τῶν ἀπο
ρίαν τοῦ προδότου·
ὡς γὰρ ὁ ποιμὴν ἀποίμαν
θῇ τὰ καὶ ὡς σώσαι
ξ ἑαυτοῖς ὁ ἰῦ· ὁ τῶν
ἐμοῦ μένων. ἀμὴν κ

πολλῶν μαθητῶν·
ἢ ταῦ δὲ πειδὴ κήρυσσων.
καὶ σημεῖα ἐποίουν δι'
δωσιν· ὅτι οὐ μετὰ τοῦ σὺ
λοῦ ὁ προφήτης λέ
γων· ἀνθρώπους καὶ
κτήνη σώσεις κύ
ριε· καὶ ὡς
πληθύνθη τὸ ἔλεός σου
ὁ θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀν
θρώπων ἐν σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου ἐλπιοῦ
σιν· καὶ ὁρᾶ
Π τε τὴν διάνοιαν
τῶν ἀνθρώπων· ὅτι γὰρ
ἢ τῶν μόνον τὸ πάσχα
ποιῶ· ἀλλὰ καὶ ἕκαστον
ποτίθησιν· ὅτι καὶ
ἐρωτῶν ἀπόστολ· τοῦ
τὸ δὲ ἔστιν· ἀμὴν ἀμὴν
τοῦ σταυροῦ· ἀκολου
θοῦσιν ἐν τῷ σώ
ζεσθαι ἐν τῷ ἐπουρα
νίῳ βασιλείᾳ μου
τοῦ πατρός μου· ὅτι
καὶ ἐν τῷ ἐπουρανίῳ
βασιλείᾳ μου· ἐν τῷ

μεθ' αὐτῶν μὲν δικαίως·
ἀθῳόμενον δὲ αὐτῶν μ.
ἢ ὡς ϛ΄. ἀμείνων λέγων
μὴν. ὅτι ἢ σὺ ἐμοῦ μ
παραδόσεως μᾶλλον· περὶ
δὲ τοῦ δήμου. καὶ
τοῖς πόλεσι αὐτοῦ ὁ
μοίως. καὶ ὅρα πῶς
Φ εἴδεται τοῦ παραδόξου·
οὐ γὰρ ἢ ὡς ὁμὴ ὁ δεῖνα
μᾶλλον παραδόσεως· ἀμφὶς
ἐμοῦ μ· ὡς τὸ πάμπαν
δοῦναι αὐτῶν μᾶλλον οἴασ
ἐξουσίαν τῶν λαῶν·
καὶ αἱρεῖται φονεῦσαι
ἀναμαρτήτους· ἐνταῦθα τοῦ
δίκαιος τοῦτον· ἐξ ὑ
μῶν τῶν μὲν δικαίων ϛ΄.
λῶν μᾶλλον παρόντων· ὧν τοῖς
πόλεσιν ἐμοὶ τῶν· οἷς τὸ
σὺν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ·
πάντως ἀφόρητον τοῦ
χρόνου τότε ἐκείνου
τὸν ἄγριον καταβλαῦ·
καὶ ὁμοίως ἐμοῦ
ϛ΄. ἢ πορρώτοικαι
εἰσὶν ἄλλοι ὁμοίως ὑμῶν·
καὶ δίκαιος αὐτῶν μᾶλ
λόν σου· ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος
ἐμοῦ τῶν· οὐκ ἐκεί
νοις δὲ ἐμεῖναι μουλό
μενος μόνοις τοῖς ἀν
γρωρίας τοῦτο ἐποίει·
ἀμφὶ καὶ τὸν παρόδο
τῶν διορθώσαι ὑ
λῶν· ὅτε ἐδὲ ἢ γὰρ
πολλοὶ καὶ οἰκοῦσαν
ἀδιορίστως· ὑμῶν
ἀμάλλητος ἐμοῦ· μου
λόμενος αὐτοῦ καθ
κόσθαι μᾶλλον· πρὶ
αἱρεῖ τὸ πρόσωπόν
αὐτοῦ· ὅτε ἐδὲ
Λ τοῦ μενοι λίχανο

λήψη· μὴ τὴν ψυχὴν σ̄.
ἀποκριθήσεται αὐτῷ·
» ὁ δημιουργὸς μηδέν οὐ
» δύναται τὸ τρυμμίον. οὗτος
» μὲν παραδώσει· ὁ δὲ
» οὖν ῡς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε
» ται καθὼς γέγραπται
» περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ
» τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ ῡς τοῦ
» ἀνθρώπου παραδίδοται·
» καλὸν ἦν αὐτῷ· φησὶν
» ἵνα γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος
» ἐκεῖνος· τὴν δὲ μὴν
Ὁ ὧν φασὶν ὅτι οὕτως
ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ὡς μὴ τὴν
ἁμαρτίαν δι' ἀνάγκην
ἀλλὰ μὴ δι' αὐτοῦ ἁμαρτῆ-
σαι δεῖ· καὶ τοῦ
τοιοῦτόν ἐστι· μᾶλ
λον αὐτὸν μὴ γεννῆσαι·
καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐπε
νεγκεῖν φησὶν· ἔχει γάρ τινα καὶ
τοῦτο πλοῦν· ταῦτα
δὲ οὐχ ἁπλῶς παρὰ
τρέχειν δεῖ· ἀλλὰ μὴν ἀπο
κρίνεται αὐτῷ μὴ τοῖς
διανοίαις· καὶ οὐκ ἀν
τὸ χάρμα χοϊκὸν ἦν
μόν· τίς γὰρ ἔμμονα
Τὸ δεῖ πονηρὰ δικάζει· καὶ
τὸν προδότην ὡς κατὰ
κέκαυται μετὰ τοῦ παν
τοκράτορος· καὶ τὸν μὴ προ
δίδοσθαι μᾶλλον ταῦ
τα οὕτως ὡς δικαίως δια
λέγεται· οὐκ ἀμπά
ται ἡ ὁμόνοια καὶ ὁ ἔρως καὶ
ὁ ζῆλος· ὁ ἐρῶν ὧν
πάσχει αὐτὸ πρόσφορα
ὑ̄ς τοῦ ἀνθρώπου· ταῦ
τα δὲ πάμμικαὶ τοῖς
μαθηταῖς ἀναικτὸ
μενος ἔλεγεν· ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς
δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώ
λεσα ἐξ αὐτῶν· ἀλλ' ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ· καὶ
τὸν προδότην ὀρθούμενος· οὐαὶ
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ φ̄η̄·
δι' οὗ ὁ ῡς τοῦ ἀνθρώπου πα
ραδίδοται· καὶ ὁμοίως
αὐτῷ· ἵνα οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄνθρωπος ὁρᾷ
Π άμμικαὶ τοῖς ἐλέγχοις
ἀφαιρούμενον τὴν πρᾶξιν
τοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα
κατηφορικῶς· ἀλλὰ δι
δοὺς μὲν ὁ πατὴρ πάντα
τὸν λόγον προσάγας
σωθῆναι ὡσπαύ

ὁρμισθῆμεν καὶ πάλιν
ἡμᾶς ἀμοιβῆς καὶ κλίσεως
τῶν ἡμῶν. ἀλλὰ φεῦ
τὸ· καὶ εἰπὼν ὁ Ἀβραὰμ
πατὴρ ἀναβλέψας αὐτὸν τοῦ
τον. διαπέφευκαν ἄρα
ἰούδας· τὴν γὰρ Ἀβραὰμ
μέμνηται βασιλίσσης· ἀλλ
ὁ οὐ ταύτης τῆς μέμ-
νηται δηλαδή· τῆς μέμ-
νηται· ἐπεὶ ἐκείνη
ἐκάθηρεν γὰρ κο-
λασθεῖσα καὶ οὐ
κέτι· ἐπεὶ καὶ ἐκ
τοσούτου χρόνου
ἐκάθηρεν καὶ οὐ
ὀνειδίζεται· ἀλλὰ
τοῦ ἰούδου τὴν μοῖραν
λαμβάνει ἐργάσαντο ἀκόλα
στον ἔρωτα καὶ τῆς
αὐτοῦ νύμφης καὶ τὸ
ἔκτοπον· τὸ δὲ ἔκβρω-
μα τῆς μίξεως· ὃς τὸν
μὲν σωφρονοῦντα οὕτω
χειμάζει· τὸν δὲ ἰούδαν καὶ τῶν
δικαίων ἔκβρωμα καὶ οὐ
δαμοῦ ἔκβρωμα· καὶ τί δὲ

Ὁ ἀπρεπέστατος καὶ λίαν
ἐστὶ ταῦτα καὶ ἀκόλα-
στος· οὐδ᾽ ἐν πορνείᾳ
ἐστὶ ταῦτα· καὶ γὰρ ἐν
πορνείᾳ ἐπιθυμία τις
ἐστὶ καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπο-
λαύσεως· ἐνταῦθα δὲ καὶ ὧν
ἐστὶ καὶ ὧν οὐκ ἐστὶ· τοσοῦτον χεῖρ
μορρὸς ἐγένετο καὶ ἀπάνθρω-
πος καὶ ἀγρίου θηρίου
χαλεπώτερος· καὶ ἀπο-
κλεισθῆναι καὶ συμ-
μιγῆναι ταῖς ἑαυτοῦ θυ-
γατράσιν· καὶ ἀφρόνως δὲ καὶ
λαθραίως· ἐπὶ τοσοῦτον
ἔρωτος ἦλθεν, ἀλλ᾽ οὐδὲ
τοῦτο μέτριον· ἀλλ
ἀλλὰ πάντα· οὐδὲ

Τ ἱσ· καὶ εἰπὼν ὁ Ἀβρα
πατὴρ ἀναβλέψας αὐτὸν τοῦ
τον. διαπέφευκαν ἄρα
ἰούδας· τὴν γὰρ Ἀβραὰμ
μέμνηται βασιλίσσης· ἀλλ
ὁ οὐ ταύτης τῆς μέμ-
νηται· ἐπεὶ ἐκείνη
ἐκάθηρεν γὰρ κο-
λασθεῖσα καὶ οὐ
κέτι· ἐπεὶ καὶ ἐκ
τοσούτου χρόνου
ἐκάθηρεν καὶ οὐ
ὀνειδίζεται· ἀλλὰ
τοῦ ἰούδου τὴν μοῖραν
λαμβάνει ἐργάσαντο ἀκόλα
στον ἔρωτα καὶ τῆς
αὐτοῦ νύμφης καὶ τὸ
ἔκτοπον· τὸ δὲ ἔκβρω-
μα τῆς μίξεως· ὃς τὸν
μὲν σωφρονοῦντα οὕτω
χειμάζει· τὸν δὲ ἰούδαν καὶ τῶν
δικαίων ἔκβρωμα καὶ οὐ
δαμοῦ ἔκβρωμα· καὶ τί δὲ

Ὁ ἀπρεπέστατος καὶ λίαν
ἐστὶ ταῦτα καὶ ἀκόλα-
στος· οὐδ᾽ ἐν πορνείᾳ
ἐστὶ ταῦτα· καὶ γὰρ ἐν
πορνείᾳ ἐπιθυμία τις
ἐστὶ καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπο-
λαύσεως· ἐνταῦθα δὲ καὶ ὧν
ἐστὶ καὶ ὧν οὐκ ἐστὶ· τοσοῦτον χεῖρ
μορρὸς ἐγένετο καὶ ἀπάνθρω-
πος καὶ ἀγρίου θηρίου
χαλεπώτερος· καὶ ἀπο-
κλεισθῆναι καὶ συμ-
μιγῆναι ταῖς ἑαυτοῦ θυ-
γατράσιν· καὶ ἀφρόνως δὲ καὶ
λαθραίως· ἐπὶ τοσοῦτον
ἔρωτος ἦλθεν, ἀλλ᾽ οὐδὲ
τοῦτο μέτριον· ἀλλ
ἀλλὰ πάντα· οὐδὲ

τοσαῦτα τὸ ζητοῦ
μενον· ὅτι εἰ ὁ θεὸς
μαὶ ὅλῃ τὸ μιχθῆ. διὰ
τι μὴ σώζει· ἢ δὲ καὶ
μὴ σώζῃ διὰ μὲν τοῦ
τους· ἢ δὲ τοὺς μὲν
ἀμαθεῖς· ὑμᾶς δὲ τοὺς
ἀμαθεῖς οὐ μέλλει
τοὺς μὲν ἀμαθεῖς
τὸ αὐτὸ γὰρ ὁ τοῦ
σοφοῦ λύδει πᾶσι οἱ
κομψοῖς τοῦ λιμένος
ρου καὶ τοῦτο συμβαί
νει· ὧν τοὺς μὲν γὰρ
τοῦ λιμένος ἀπέλ
λειπον· διὰ γὰρ
τοῦτο ἵνα μὴ πίπτωμεν
οἱ μὲν ὅτι οὐ μερίζεται ὁ κο
μψὸς ἀπὸ τοῦ ἀμαθοῦς
μίγνυται τὸ μέλι τῷ
βλίτι· ἀμίκ
τον ἐστὶν ἵνα εἰ
καὶ ὁ λιμὴν τὸν μὴ
θέλοντα τὸ αὐτὸ· τὸν δὲ
μὴ θέλοντα ὅλως ἢ ὀλίγον
ὄντα καὶ τοῦτο μὴ καὶ
τοὺς τοιούτους ἀπέλ
λειν ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος
Π ὁ μερίζεται ἀπὸ τοῦ· ὅτι
κύριος ἐστὶ μὴ μίγνυ
σθαι τοῖς τοιούτοις· ἀλλὰ μᾶλ
λον ἀπωθεῖται· οὐ δὲ

τὸ ἀφθόνως λυπεῖ
μενον τοὺς τοιούτους
ἀπωθεῖται καὶ ποι
ᾷ ἢ λύσσα οὐκ ἐμέλλει
τὸν ἀμαθῆ ὑμᾶς δὲ
γενέσθαι μόνους φιλεῖ·
καὶ γὰρ ὑμῶν οὐκ ἔστιν
χρεία· οὐδὲ κολάσ
σεσθαι μερίδας· οὐ
δὲ καὶ κίας ἴχνος·
τοὺς δὲ τοὺς μὲν λι
μένα γενέσθαι λιμένος
μόνους· οὐδὲ σαπέλ
λειν μὴ προσόντα δὲ
Ὁ ὦ ἀδελφοὶ μὴ προσέχειν
τῷ τὸ αὐτὸ φολικόν·
ἀκμὴν ὧν ἐστὶ καὶ
τὸν ἀμαθῆ· οὐ
τὸν ἀμαθῆ τὸν μὲν θέλ
τὸ πλάσμα τὸ πλά
σαντι· τιμῶν ὅτι οἱ
σαν ὄντας, ἢ δὲ καὶ
λοιμὸς ἀπαντᾷ
ὅτι εἰμὶ αὐτὸ μόνον·
ὅτι μὴ ζόμεσθα μό
νοις ἀμαθέσι· ἀλ
λὰ καὶ τοῖς ἀμαθέσι
καὶ μὴ μισοῦμεν
καὶ τοῦτο μὴ καὶ
καὶ ἵνα τοὺς ἀμαθεῖς
ἀπέλλειν ἀλλὰ
καὶ ἵνα μὴ φιλοσοφί
αν αὐτὸ μὴ τὸ μάθημα

δίκημται· οὐδὲ ὑπὸ
θαλάττης βάπτεσθαι
σμάραγδος καὶ ἄμμος
ταῦτα λέγομεν· πόθεν·
Ἰ μανόὑποι καλοὶ φανῶ
σι· κολάζομται δίκαιοι;
ειλίγμενοι το· ἀμμαὶ διὰ
τὴν ἑαυτῶν μοχθηρί
αν· οὐδὲ γὰρ ὅτε ἐδίκα
ζον ἐφάνησαν γλύμα
σι τοῦ μικροῦ· ἀμμαὶ διὰ
τὴν ἑαυτῶν μεγαλαυχί
αν· διὸ καὶ κολάζομται·
πῶς γὰρ οὐκ ἄξιον ἦν
κολάζεσθαι ἄξιοι· τοι
οὗτοι οὐ διδάσκαλοι
ἄρχοντες ἀρετῆς· καίμη
δὲν ὑγιὲς τῶν θηκτοβόλαι
μοι τοῦ· ὅσῳ πικρότε
ρον γὰρ
οἱ φαρμακοὶ καὶ καλοὶ δὴ
πολλοῦ ἄξιοι τιμᾶσθαι·
ὅτι καὶ χρηστοὶ γλύπται
σι· καὶ οὐδὲν πάρεστι
τοῦ μικροῦ μύλου
ελεσαι· οὕτω καὶ οἱ φαῦ
λοι· δὴ πολλοῦ ἄξιοι κο
λάζεσθαι· ὅτι τοῦ μι
κροῦ γλύπται δοκοῦσι
μεμῆσθαι καλοί·
ὃ δηλοῦσι μὴ γλυπόμε
μοι· καὶ ὅτι οὐδὲν αὐ

πὸ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν μικρὸν
δοκοῦσι· ἀλλὰ τοῦ μεγά
Γ ἰβ[κ] λου ὀφείλοντος οὕτως
διελέγχεσθαι παρὰ
τοῦ διδασκάλου· τί
ὄφ[κ]· μὴ τί φρόνημα
" ῥᾳθυμίας; καὶ διατί μὴ
ἐξ ἀρχῆς τοῦτο ἱερόν
τησαν· ὁμόμοχλον
ἁμάξιον τὸ ἁρπάσαι
ἔστι μὴν· ὅτε δὲ
αὐτὸν μὴ λίθον ὁποίησε.
ἐξόλμησε πάμμεγε
θες· τί δαὶ ἐκάστου τοῦ
διδασκάλου θαρρεῖν·
ὡς οὐκ ἐμέλλομεν τοσαῦ
τον· διατοῦτο μόνως
ῥᾳθυμίᾳ δικαίως ἂν
τις πληροῦσθαι πεῖ
αὐτὸν μὴ ἐξ ἑνὸς μέρους· τοιοῦ
τον μὲν ἡφαίστου μύρια·
μορφὴν καὶ ἀνθρώπου
ἐργάζεται· ἱππάμιππος
κύμασιν ἀντιάμοιβον·
μάμμον δὲ· καὶ κύμβα
χαλκοῦν ἐκτύπωσε· καὶ
ζαίμονα σὺν δορὶ καὶ
ὀύτως μόνως. τὸν μὲν
δὴ ἄμωλον μὴ προσίεσθαι
ὑπὸ μουσῶν· τὸν
δὲ ἐμὲ καὶ ἀνάξιον ἐργάτην

πρόυδωικϛ. διάμο
λοσιίδηνβρμόμβνϵ
τῆιπροαιρόϵει· τοιού
τοισγὰρποιᾷλιϊανικό
ρατοσ τὸμχρημάτω
ϵπιτηυμίαν· διαφερ
μασ· παραπωλήγασ·
ὁλουσ τοῦλλήμματοσ.
καὶλαάσωβρὶαιίου
δασἀβμϵϛ· πῶσ
Δὲ ὁμὲνμαπθαῖοσ ϛ͵ᾱ
καὶοἱἄλλοι· ὁτιὁτϵ
σωϵαύξατοπωβρὶ
τῆιπροδοσίασ. τό
τϵαὐτὸνὁδιάμολοσ
ἦλθϵν· ὁδὲἰωάμνησ.
ὁτιμϵτὰτὸτωμίομ
ϛ͵ᾱἐπὶλθϵνἐσαὐτὸν
ὁσαυταῖσ· καὶαὐτὸσ
τοῦτοοἶδϵν· ἀμφοτϵ
ρωγὰρϛ͵ᾱ· δϵίπωμου
γρομϵνου· καὶτοῦ
Ϟαυδόλουιίδηνϵβ
μιλιόντοσἐστὶνἡμικαρ
δίαμἰούδαν. ἵνααὐτὸν
παραδῶ· πῶσοὖν
Φ ἰσὶμϵτὰτὸτωμίομϵἰ
σῆλθϵνἐσαὐτὸνὁσαυ
ταῖσ· ὁτιοὐκἀνθρώ
νῳἐσϵρχϵταιοὐδὲὑ
φϵν· ἀμμὰπολλῶν

ποιᾷταιτῆιὰπὸπρ
ϵαμπαρῶτον· ὁδὲ Ϛ
ἐνταῦθαγάρμϵ· διαυ
τοῦδομίσαντγὰρἀυτὸν
ϵνἀρχῆι· καὶπρϵσϐυ
λοὺμϵρϵμαν· ὡϵιδῆι
ἐδϵνἰϵὶτὴνδϵξιὰνπρὸ
τοῦδοχίων. ὁλοσλοι
πὸνμὲνταῦθαὑωμϵδϵ.
καὶὁλοχϵρῶσαὐτοῦ
πϵριγέγμϵ· πῶσ
Δὲ ἐτὸπαράχαιτήσθιομ.
παραμόμασιίσθιομ·
ὁμὰρἀμαικϵιμένουσ
ἐδάφαμβάν· τίὁὖνἐστὶν
ἐτῶϵιν· ὁτιμϵτὰτὸφα
γϵῖν· ἀμφὶκϵιντολοιπὸ
ϵἰσὶμένοι· ἐβδομοσδὲ
ἐνιαυτὸσἐστίν· ὁτι
κατὰτῆιὰπὸβραμὸ
κϵίμϵνωὁυικίσθιϵμέ
μομτὸπάραχα· ἀμφὸὶς
ὁλάβϵν· ὁτιθυμίαν
πϵθύμησατὸπάραχα
τοῦτοφαγϵῖνμϵθὑμῶν
τουτέστι· κατὰτὸμέν
αὐτὸμὀϵκϵῖνομ· τίδὴ
Π οτϵ· ὁτιτότϵἐμϵμμϵ
τῆιοἰκουμένηνησίοπ
τηρίαγίνϵσθαι· καὶτὰ
ϖατήρια παραδίδοαζ·

τικόν· οὐκ ἄρα μᾶλλον
τοὺς χείρας· ἀμμὰ πρὸ
ὅτε μὴ θέσις ἀμφιλύκου
τοσ τιμίου· διὸ μὴ ζω-
λιμαρίαν· ὁ τι γὰρ ἁμαρ-
τάνομεν· ἀλλ' οὐ φθό-
γγοι ἀσήμου; καὶ τίνες
φασὶ σταυρωσασθαι
τὸν· τί δὲ λέγομεν
δοῦναι καὶ φρενῖτιν
ρασθόσσα αὐτόν· τοῦ
αδόσσα· ὁ δὲ ἄμωλος
λίχλιος δὲ αὐτοῦ σόμου
τοσ ὄγκείμου· ἀλλ' οὐ
κ ὄβησάν τε τὴν μὴν
τοῖς τοσ σὶ σσαίρομ;
καὶ τοσ σοῦ ὑδὲ τιομὸ
κείμοσ σσαίρομ· λὶ οὐ
ποσ σὶ ἀμαὶ ὀρθόν· ἀλ
λὰ μὶ θοι σ ὄγαυτὸ μοῦ
κ ὄγαβ καὶ ὄγκοπτ;
καὶ τοσ σοῦ ἀμεὶ ρομὶ μ·
λὶ τὶ ἀπαυ ὄρ γάσασθαι
ὁ μὲ λοβ ὄγ σμάσομὰ
μὲ μ ὄρ μὸ τοσ δαιμο
μὰ μ τασ καὶ τὸ σ φι
λαρ γύρουσ καὶ τοὶ λ
σομὸ σὴ λρισὶ μὸ γκαι
κόρομ, ἀμμὰ μὲ δὲ
ὁ ικεῖομ ὶ λὴ ἀ σθαι τὸ
ωσ ἀ μαὶ ὑ μὶ ρ· ὁ υ

καὶ τὰ λ σωμὸ ρὰ μὸ ὄ
σθαι δὲ ἀὐτοῦ θανάτου
ὁ ὑτοσ ἰκαὶ τὰ μὸ ὶ λλω
ἀὐτὰ ὁ στρ ὸ σ ἰὴ μ ἀλλὸ ὐ
δὲ μ τὰ μ ἀμὶ λ ἰ μ ὄρ ομ θὴ
ρα ὐ θμὶ ἁ μ ἁσ ζὴ μ· ὁ υ δὲ
ὄ ἰκαμ τὸ μ· ὁ υ δὲ ἀμ ὸ
τρ ὸ θὶ σμ· ὄ ταμὰ μ ὶ σ λυ
ὁ ἰω ἀὐτὸ μ ὰ ἰκὸ τοσ σὶ
ωσὰ μ· ὁ υ αἰ τὰ ὰ μ ὰ
ὄ ικεῖμοσ· ὄ φὸ ὶ μὶ σ μ
ἀὐτὸ μ ωσὰ μὶ μ ὰ ζωσὰ μ·
καλὸ μ ἰ ὼ ἀὐτὸ ὰ ὁ υ ικὸ
γ σμ μὶ θὴ· ὡσ σδὲ ὁ ὐ
ὄ τὰ ὐτὸ ὁ μ ὄ ταρ θὶ θμ ὰ υ
τὸ μ· ὰ ὰ ωσ μ· ὡ ὰ ρὸ ὶ μαὶ
τασ τὸ τ ὰ ωμὶ ὁ μ ὰ ωσ μ
δὸ σσωσ· καὶ ὁ υ δὲ μ τὸ ὐ
τὸ μ ὰ ὐτὸ μ ἰ καὶ τὸ χ μ
ἀλλὰ ὸ σ ωσ τρ ὸ τὸ μ ὰ μ ἰ
ασ τιμὸ σ· ὄ ἀλλ ὰ φ τὶ σ
φ ἰ λ ὰ ρ γ μ ρ ἰ ασ· μ ὰ μ μ
ἀὸ ὑ σὸ χ ἀλ ὸ σ σ ὰ ὸ
ρ ουμ ὶ σ λ ἰ μ ὰ τ ὸ σ· ἰ καὶ
μ ὰ ρ ὰ ὐτ ὴ χ ἀλ ὸ σ σ ὰ ὸ
ρ ὰ υ λ ἰ μ ὰ ρ ἰ ὰ· τ ἰ μ ὰ ρ ὰ ὰ μ
τ ὸ ἰ ὐτ ὸ μ ἰ ὰ ρ γ ἰ σ τ ὐτ ὸ ὸ
μ ὰ ὐτ ὸ μ ἰ ὰ τ ὸ ὐ ὸ σ τ ρ ὸ
ἰ ὸ ὰ φ ρ ὸ ὶ ὐ ὰ ἰ τ ὸ ὐ φ ὸ
μ ὰ τ ὸ σ ὸ ὐτ ὸ σ· ὰ λ λὰ ὐ
π ὸ ρ ἰ ὸ φ ὴ μ ὸ λ ὰ σ σ ὸ

δλλὰ μεσότητα τοῦ μὴ πλεονάζειν μηδὲ ἐλλείπειν, καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ ἀρετή· οὕτω καὶ περὶ τὰς πράξεις ἐστὶν ἡ εὐπραγία καὶ ἡ κακοπραγία. ὁ οὖν ἐπὶ πολὺ μὲν ὑπερβάλλων καὶ τὸν μὴ προσήκοντα καὶ ὅτε μὴ δεῖ καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ καὶ ὡς οὐ δεῖ καὶ ὅσα τῶν τοιούτων προσέστι διορισθησόμεθα ὕστερον ὅτι μοχθηρία ἐστίν, ὁ δὲ ἐλάττω τοῦ δέοντος καὶ ἐπὶ ὀλίγον καὶ ὅτε μὴ δεῖ καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ καὶ ὡς οὐ δεῖ καὶ ὅσα τῶν τοιούτων προσέστι φαῦλος· ἔστι γὰρ καὶ τὸν μὴ δεῖ καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ καὶ ὡς οὐ δεῖ καὶ ὅσα τῶν τοιούτων προσέστι ἐλλείπειν, ὁ δὲ μέσος καὶ ἐπαινετὸς καὶ κατορθωτικὸς τῆς ἀρετῆς· ἔστι γὰρ καὶ τὸν μὴ δεῖ καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ καὶ ὡς οὐ δεῖ καὶ ὅσα τῶν τοιούτων προσέστι μεσότητα τοῦ μὴ πλεονάζειν μηδὲ ἐλλείπειν, καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ ἀρετή· οὕτω καὶ περὶ τὰς πράξεις ἐστὶν ἡ εὐπραγία καὶ ἡ κακοπραγία. ὁ οὖν ἐπὶ πολὺ μὲν ὑπερβάλλων καὶ τὸν μὴ προσήκοντα

ἀλλ' οὐ τοῦτο τὸν
ἀδικοῦντα μόνον δίκαιον
ἁμαρτόντα δὲ ἀρρωστίαν.
ἀλλ' ἀπὸ ἁπάντων ἀφαι-
ρεῖν τὴν οὐσίαν· ἀλλὰ πολλὰ
γὰρ οὐκ ἐκτήμουσιν
εἰς τὸ πρόσωπον;
καὶ ἀναιρεῖν καὶ τοῦ
τοιοῦσιν οἱ πολε-
μίκται· ἀδικεῖται
τῷ. ἀλλὰ σὺν γα-
δρανδίᾳ τοῦ μισοῦ
καὶ τῆς ὠφελίας. χα-
λεπὸν πέρας ἀπαν-
τῶν ὁμιάσαι τὰς ὁδύ-
νας· ἀμφὶ οὐδὲ κύκλοις
ὁδοῦσιν; ἀδ' ὁδοῖσι·
καὶ μὴ ὑπὲρ πολε-
μίζειας χαλεπὸν πέρας
ὁδόντων· οἱ γὰρ ὁδόν-
τῶν αὐτῶν. ὁπλαὶ καὶ
ὑλλή· τί σὺ γὰρ μᾶλλον
ἀλγίσῃ· ὀδηχθεὶς οὐ
πᾶς· καὶ ἀλγέουσιν ὁμ-
ραπευθεῖσι. διὸ δίκαι
πᾶσι τοῖσι ὁδοῖσι
τῆς πλυίασι καταθή
όμενος· ὠφελίαν γὰρ
οὐκ οὔσιος. καμίμου
καὶ θηρίου χαλεπὸν
πέρον· ἀλλ' οὐδὲ κύδ

σι τὰς ὀρυμέας καὶ
θάσσον οἱ δαίμονες ὧν
τῶν; ἀδὲ τὰς ὀρυμέ
ας. καὶ μὴ τὰς πόμας
κατέρχομ· καὶ πᾶν
τῶν ἀμοιέμ πόλεμ.
ἀδέας ἀπέβλαψαν.
μῶν δὲ καὶ ταύτη δίκη
μον πάντων μέσιμα
φορητόν οἱ· ὅτι μὴ
ταῖς πόλεσι ταῦτα
ποιοῦσιν. ἀπορύμε
ρυμέας δικεῖμοι· τὰς
πόλεις ὀρυμέας ὀρ
χόμενοι· καὶ καλὰ
περὶ μὲν ὀρυμέας οὐδὲ
μὸς ὁμτος τοῦ κόσμου
ομτος. οὕτω τὰ πάν
τα μοι συλῶμτα·

Ἀλλ' οὐ μάμουσι μέθοις
τοῖς ἀνθρώποις; καὶ τί τοῦτο· μέθυσ
μεν γάρ· φάσκομεν καὶ
φυλάξασθαι· αὐδὲ
δὲ χάρτου καὶ μέρα
μος ὀρχόμενοι τοῖς
ταῦτα πόροις πόλε
σι τρέφεται· γραμμὰ
τῆς μυρίων πολιμῶν
γόμενα σωτηρίων.
τί σὰμ τὸ φυλάξαι

τοῦ ῥᾳδίως τοῦ μὴ βίπτο
σόμτομ· ἵδωμεν δὲ
καὶ ἐαυτοὺς ὅσον ὀργά
ζομται· γυμνοὶ πο
ρισταὶ ὑσὶ καὶ ἀτὴ
πόμμ· ἱμάτιομ γὰρ
αὐτοῖς οὐκ ἔστιν ἀρβ
τῖον· ᾧ δὲ οὐδοικῷ τοῦ
το αἰσχρὸν αὐτοῖς ᾄζ.
καὶ τοῦτο τῖον ἐστὶν ἐρ
γαστικόν σὶν ἐστὶν αὐτῶν μια
μίας. ὅτι οὐδὲ αἰσθά
νονται τῆς αἰσχύνης·
ἀλλὰ σῶν καὶ μὲν μυμῶ
νται τοὺς αἰσχύνομένους·
τῶν δὲ τυχόντων μυμῆ
σθαι φεύγουσι τὸ φαύλ
λους εἶναι· εἰ δὲ
Β οὐλόμεθα καὶ τὸ αὐτὸ
τῆς σὰν αἰσθήσεως ὀρ
θῶς ποιῶν τὸ αὐτὸν ὁμ
οίοις οὕτω μυμῶ
νόμοις μυμητέον·
διὸ σθρὸν οὐδὲ αἰσχύνο
ταικαὶ δάσθρὸν δὲ
ὁμοίοις καμαυείοις
λιμᾶσι· ὧν σὶν εἴη σθρὸν
λῖσαν ὁ τῶν ἀρβλίων
πρίνων ἐλλιμένων. τὸ
τὸ δὲ ὠνείδιζόμενον τὸ
ἀγχέμαυτὸν μὲ φάνη·

μῶν δὲ τοῦτο μάλιστα
ἐστὶ τὸ πολλῶν μᾶλλον κρύ
πτεσθαι δέομενον· ὅτι διὰ τὸ
πολλοῖς ἁμαρτάνειν.
οὐδὲ ἐμαυτὸν χωλὸν τὰ
κακά· μετὰ γὰρ τοῦ μ
ἄμπτεσθαι τοῦτο φέρ
σαυτο ὁ θράσος· τὸ
μὴ δὲ αἰσθάνεσθαι μᾶλλο
μαι λανεῖν τοῦ μὴ κα
κὸν· ἀλλὰ τοῦ πολὺ
τοῦ μετέχοντα τῶν
πονηρίαν· συσκιάζει
αὐτὸν τῶν αἰσχύνων·
ὃ τὰ εἰσωθεν ἐμπλή
σαντα πολλῶν ἁμαρτιῶν
σοφόν τοῦ μ. κἄν μὲν
ἀεὶ εἰδῶμεν αὐτὸν τὴν μυ
ῶν ὅτι τοιοῦτος·
ὅτι μὲν ὧν τοῦ μὴ δαιμο
νᾶν τοῦ μὴ ᾖ γυμνὸν τὰ
ρι. δῆλον μὲν ἐκ τούτου·
ὅτι δὲ καὶ ἐρῖμον
ὑπέρχομται. οὐδὲ τοῦ
το ἀνῖσαμτά σοι· λί
γαρ πλατεῖαι καὶ ἐρή
χορος. ἐρῖμον τὰ δύ
σκιον ἐρῖμοτέραν· εἰ
γὰρ καὶ πολλοὺς ἄγει
τοὺς ὁδεύοντας· ἀλ
λὰ ὅμως ἀμαθῶν οὐδὲν ἧ·

ἀπὸ φθορᾶς σκορπίσω-
μὲν κοσμοῦσας· ἔφης· ἀσπίδας·
τοὺς οὗτοι γὰρ οἱ τιλίμπο-
μεν μένειν μέλλοντας· οὐ
κέρμιλος δὲ μόνον αὐτὴ
ἀμμὰ καὶ πραχτόρας
ἐκείνους· καὶ τοὺς τοδὴ
λομὲν τάλαν· οὐ γὰρ εὖ
πάντα λίτους τοὺς μέθοις
καὶ φάραγγας καὶ ἀλιρό-
ρους τοὺς ἀμαιμάκους
τοὺς αὐτοὺς· ὃς σὰρ πα-
γλίως καὶ πάλεμος ἐστὶ
καὶ μέθοις τοὺς ἑαυτῶν
κατατόμως οὐσι κεφά-
λας· πόλεμος ὧν πρὸς
τοὺς ἐθέλοντας τοῦτο μὴ
ποιεῖν· ἀπὸ τοῦ μὴ
ἀδικεῖν· ἀπὸ τοῦ μὴ
ἁρπάζειν· ἀλλὰ τὰ
τῶν ἀδίκως κτησαμέ-
νων· τρόπαιον ἐστὶ

ἀπὸ φθορᾶς μὲν κερά-
δια· διὸ οὐκ ἄν τις ἁμάρτοι
τάφους αὐτοὺς προσεί-
πων· ἰδοὺ γὰρ οἱ κῆποι·
οὕτως δικαίως τοὺς
Ἰουδαίους· διὰ τοῦτο
μόνους μάλιστα πάντων
μάλα· ὅσοι δὲ
ἁρπαγῆς χάριν συλ-
λεγόμενοι εἰσὶ
πολέμιοι· πρὸς
καὶ μέθοις τοὺς ἑαυτῶν
κατατόμως οὐσι κεφά-
λας· πόλεμος ὧν πρὸς
τοὺς ἐθέλοντας τοῦτο μὴ
ποιεῖν· ἀπὸ τοῦ μὴ
ἀδικεῖν· ἀπὸ τοῦ μὴ
ἁρπάζειν· ἀλλὰ τὰ
τῶν ἀδίκως κτησαμέ-
νων· τρόπαιον ἐστὶ

τῶν τοιούτων δηλοῦσι
μίασμα· καὶ τὰ μὲν μύθου
πάσχειν τοιαῦτα.

Ἐπὶ δὲ καὶ περὶ
τῶν μελλούσων λιμὸν
ἔσεσθαι ἡ γὰρ καὶ αὐτοῖς μὴ
προσάρουσιν ἀμήτου
ἀμᾶσθαι ἢ μὴ πεῖν· καὶ
τὰ τῶν μέλλουσαν δὴ
λιμὸν ἔσεσθαι· πάντα χορτῶν
κολάζοντα· ἴδοι
τις ἂν τὸν τοιοῦτον·
καὶ γὰρ ὁ τὰν λάλα·
πεῖν μὴ καὶ ὁ νικῶν δὲ
καταμένοι· δὴ τὰ μὴ καὶ
ὁ νικῶν τὸ τὰ σαπρὸν
τούτου κολάζει· Ὡς
ὁ τὰν λάλα πορεύεσθε
ὡς τὸ πῦρ τὸ ἀφανίζον
τὸν ἐν τοῖς μασσιόμενον
τὸν δὲ λαὸν τὸν
καὶ κακὸν πολυτρόπως
δικαζόμενος· Ὡς
ὁ δοῦλος ὁ μὴ γνοὺς
ὁ καὶ δαρεὶς τοῖς οὐκ
δούλοις δὲ τὰ μὴ πάρχοντα
τὰ δὲ λαὸν τὰ καὶ τὰς
τύπτοντας μὴ δαρήσεται·
καὶ ὁ τὸ πᾶν τὸν μὴ καὶ
πορεύσας· καὶ αὐτὸν
τὸ παρόν· ἢ ὁ τὸν

τῶν τοιούτων ἀφέξου
μιάσμων· καὶ τὰ μὲν μύθου
πάσχειν τοιαῦτα.

Ἐπὶ δὲ καὶ περὶ
τῶν μελλούσων λιμὸν
ἔσεσθαι ἡ γὰρ καὶ αὐτοῖς μὴ
προσάρουσιν ἀμήτου
ἀμᾶσθαι ἢ μὴ πεῖν· καὶ
τὰ τῶν μέλλουσαν δὴ
λιμὸν ἔσεσθαι· πάντα χορτῶν
κολάζοντα· ἴδοι
τις ἂν τὸν τοιοῦτον·
καὶ γὰρ ὁ τὰν λάλα·
πεῖν μὴ καὶ ὁ νικῶν δὲ
καταμένοι· δὴ τὰ μὴ καὶ
ὁ νικῶν τὸ τὰ σαπρὸν
τούτου κολάζει· Ὡς
ὁ τὰν λάλα πορεύεσθε
ὡς τὸ πῦρ τὸ ἀφανίζον
τὸν ἐν τοῖς μασσιόμενον
τὸν δὲ λαὸν τὸν
καὶ κακὸν πολυτρόπως
δικαζόμενος· Ὡς
ὁ δοῦλος ὁ μὴ γνοὺς
ὁ καὶ δαρεὶς τοῖς οὐκ
δούλοις δὲ τὰ μὴ πάρχοντα
τὰ δὲ λαὸν τὰ καὶ τὰς
τύπτοντας μὴ δαρήσεται·
καὶ ὁ τὸ πᾶν τὸν μὴ καὶ
πορεύσας· καὶ αὐτὸν
τὸ παρόν· ἢ ὁ τὸν

Κ Καὶ καὶ δὲ σαπρὸν δὴ μὴ
κὸν δὴ τὸν· καὶ μὴ
ρίαν δικαίαν πολιγὰν
ὁ νικᾶσθαι τὸν
κδουλὸν δὲ τὸ μὴ μαν
μάμενον κόρον· ὁ νικᾶς
ὁ νικᾶσθαι· ὁ νικόμενος ἐχθὲς
δομαι· ἀμφὶ καὶ καὶ
σαν ἴσομαι ὁ σαφὲ
σαπρὸν πάλλομαι· Τὸ
πολὺ δὲ δέομαι σαπρὸν

δλωοι φερομτίδω· ὁ
πωμουλαί· τὸ παρὰ
πάντα μμισθαι· ὃ
παρ' αὐτῶμ τῶμ δο
κόωτωμ κολαικάει·
ὥσπερ γὰρ τοῖς ἀγα
θοῖς· οὐχὶ ἀγαθοὶ μό
μομ· ἀμφαὶ καὶ οἱ πομη
ροὶ θαυμάζουσιμ· οὕ
τω τοῖς κακούργοις
οὐχὶ χρηστοὶ μόμομ·
ἀμφαὶ καὶ οἱ φαῦλοι μι
σοῦσι· καὶ ὅτι τοῦτό ἐ
στιμ ἀλλήθω. τοῖς φι
λαργύροις ἰδόω σ
ἀνδρόιμωμ· ἡ μελί
πρὸς ἀλλήμους ἀλη
δῶς ἔχουσι· καὶ τῶμ
τὰ μάλιστα ἰδιικικό
τωμ πολεμιωτάτωμ
ἅμα μομίζουσιμ· εἰ
μὴ καὶ ἑαυτῶμ κατη
γοροῦσιμ· ἡ μὴ γύμιμ,
τὸ πρᾶγμα φασίμ· ὁ
τάμ τις ἀυτοῖς τοῦτο
πρὸ ἀνάγκης τὸ ὀμεῖ
δος· καὶ γὰρ ὄμφδος
ἑκὼν τοῦτο καὶ πολ
λῆς καὶ κίας ἀπόδει
ξις· ἡ γὰρ χρημά
τωμ ἐπιβρίδειμ οὐκ ἀμέ

δὲ ἀπόβλητος. τοῖς
φιλαργύροις κολα
ζομένοις ὅτῳ· καὶ μὴν
μὴ μὰ κούσομται χά
οσ ὅταν μεγάλῃ λίμῳ
καὶ λιμῷ· μὴ δὲ πο
ρά δο δὲ ἀπόδημοῦ οἰκά
δε πλεραμένοις· τὸ πῦρ
τὸ κὶ τοῖς μασμένοις·
μὴ μὴν μὴ δ' ἐχο τομὶ νδέ
τε· ἀποβλέυσομται
ὅτῳ θαῦμ ἡμέρᾳ πρὸς τῶμ
ὁδόμ τωμ· καὶ πάντο
νδ' ἀμὰ τοῖς φίλαυ μομέ
μοις ἰδοι τίσαμ· καὶ
οὐδαμοῦ χώραμ ἔχο
τας ἀλλ' εἰς τὶ ὠφε
λέμενοι σωφρο
νέομσι· τί τοίμυ
λίσ ὀρθὶ σὶ λιμῷ πίπτε
σσ· ὄφθλοσ ἴσ σρίαν.
ὁ τὰμ ταῦτα ἀκούσο
μεν· ὁ μὲ ἰὸ ἡμέρᾳ πρὸς
τῶμ ὁδόμ τωμ· ὃ σκό
τος ὃ ξὸ πόρρω· καὶ
πῦρ τὸ λίπο ἰμασμέ
μομ τῶ δ' ἀμπόλω· καὶ
τὸ δ' ἐχο τομεῖσθαι ὃ
φλαύμεσθαι· ὁμ τῶμ
θ αὐ ἀπόβλθαι· καὶ κλη
ρονομίαμ· δ' ἀμπολαί· κὶμ

χλ. τίμος ὁ ἐρυθρὸς πρὸς τὸν ὠχρὸν θυμίασον καὶ δοχομαγίασον καὶ θυμοῦ καὶ ὀργῆς· ὁ πᾶς ἀντίσωσις ἀχλύ· ὁ μὲν θυμίασμὸς γὰρ ὁμοίκευμα τῆς τοῦ σώματος ὀργῆς καὶ θυμοῦ. πολλοὶ καὶ τῆς τῆς σαρκὸς καταστολὴν λογίζονται· καὶ τὰς ὠχρὰς λάσας ἀντὶ ἐρυθρᾶς τρέπων δὲ· καὶ τὸ μὲν ἐρυθρὸν θερμότερον καὶ ὠχρότερον. λαμπρὸν δὲ ἑρμηνεῖναι φασί· τὸν μὲν πρὸς ξηρότερον διὰ τοῦτο μᾶλλον διὰ τὴν ὀργήν. ὀλεθρίαν· καὶ ἀκρόχολον. καὶ θυμώδη· φιλαργυρίας δὲ ὑγρικόν. οὐδέτερον δὲ τὸ αὐτοῦ μιλίκου σημαίνει δὲ ἡρμηνευκότων τοιοῦτον· οὕτω ῥᾳθυμίας μόνης ἐστί· καὶ τὴν χλωρὰν μᾶλλον τοῦτο σημαίνει· ἀπὸ παρατάξεως ἐπὶ τὰ ἐναντία τρέπεται· καὶ τὸ μὲν ἐρυθρὸν θερμὸν καὶ ὠχρότερον· λαμπρὸν δὲ ἑρμηνεῖναι φασί· τὸν μὲν πρὸς ξηρότερον διὰ τοῦτο μᾶλλον διὰ τὴν ὀργήν· ὀλεθρίαν· καὶ ἀκρόχολον· καὶ θυμώδη· φιλαργυρίας δὲ ὑγρικόν·

ρρμ. ἀμμὰ καὶ διὰ τὸ τὰ
ἁμαρτήματα μὴ ὀλέθ-
χθαι· καὶ γὰρ καὶ διὰ
σκαλοσ· καὶ ποιμὴν τοὺς ἰ-
ατροὺς λοιμοὺς τοὺς ἰ-
ατρεύοντας· ὁ τὰμ ὁῶν τὰ
μὴν πατάσσει φοδρό-
τερον διατμήθη· ὁ δὲ
κυβερνήτης ἀλεθμό-
τερος· καὶ ὁ ἀμύμων
μὴ δέξῃ· ἐμμένουσιν
τοὺς χειμάρρους τὸ μὴ
γθος· μετὰ τοῦτο
Π ἄμμ· ἔφερον μέρος
τῆς λιμικίας· τὸ τὰμ
ἀμδρὸν ἔπαφεν· ἐμὶ
τὰ τῆς οἰκονομίας
δῆλκται· ὁ τὰ γὰρ λὴ
καὶ γάμος καὶ ποιδο
ποιΐαι· καὶ οἰκίας·
πρᾶσις· καὶ πολ
λὰ τὰ μφρομτίδων
μιφάδε· τὸ τὰ μάμ
ποι καὶ φιλαργυρία
ἀνθῆκε καὶ ποιοκαυία·
Ο τὰν ὁῶν ἕκαστον μὲ
ρος λιμικίας παρέρ
χόμεθα μετὰ μὲν ὧν
γέων· τὸ σαρκόμενον
τῆς παρούσης ζωῆς·
πρὸς τὴν μέλλουσαν

Τ οὐ πολὺ ἀφεστηκέναι·
τὸ τῆς ποιδικῆς λι-
λικίας· ποὶ λὸν ὤχρι
τὸ μὲν σάλον· διὰ τὸ ἀν
μόλυτον· διὰ τὴν ἀύκο
λίαν· διὰ τὸ μὴ ποδλη
γμαι· διὰ τοῦτο καὶ πα
ραφορίσι καὶ διδασκά
λοις ὀφείλομεν· τὸ
μάθημα τῆς φύσεως διὰ
τῆς ἱστορίας τῆς ἁμαρ
τίας· ὡς ποιεῖ
διὰ τῆς τάξεως τῆς
κυβερνητικῆς· μετὰ
ταύτην τὴν λιμικίαν·
ἵνα τοῦ μειρακίου δια
δέξηται θάνατον· ὃν
θανατοφόρον τὸ ποιή
σαν καὶ διάπορον τὸ
ἀμγάϊον· τῆς ὀλεθρίας
ἀπορίας μὴ ἀναμένωμεν·
καὶ αὐτὴν μάλιστα λιμὸν
κίαν· διορθώσασθαι
μεν· οὐδὲ διὰ τὸ ἐμοχλῆ
σθαι μόνον φθορὰν

+ λόγος πβ :

+ τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ Ε΄ +

λαμβάνωμεν τοῦ πλούτου
τῆς ἐπιθυμίας ἡμᾶς
καὶ τοῦ μεγάλου τοῦ
ὄντως τυχόντες μαργαρίτου.
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ᾧ δόξα καὶ τὸ κράτος.
σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν:

+ Ἐπιθυμήσας τῶν ἁγίων
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ
εὐχαριστήσας ἔκλασε
καὶ ἔδωκε τοῖς μα-
θηταῖς καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό
ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ
λαβὼν τὸ ποτήριον
καὶ εὐχαριστήσας ἔδω-
κεν αὐτοῖς λέγων· πί-
ετε ἐξ αὐτοῦ πάντες
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά
μου τὸ τῆς καινῆς δια-
θήκης τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον εἰς ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν :-

Βαπτισθέντος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπὸ τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ἐν τοῖς ὕδασι
τοῦ Ἰορδάνου ἐγένετο ἡ θεία τοῦ ἁγίου πνεύματος
κατάβασις καὶ ἐπιφοίτησις ἐν εἴδει περιστερᾶς
καὶ ἐπ' αὐτὸν ἐλθοῦσα καὶ ἐπιμείνασα. καὶ ἐγένετο
φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα· τοῦτο σήμερον γεγέννηκά
σε· καὶ εὐθέως περιαστράπτει τὰ ὕδατα καὶ
πᾶσα ἡ κτίσις ἐφωτίσθη καὶ ἐσαλεύθη τὰ
θεμέλια τῆς οἰκουμένης καὶ ἔφυγον τὰ
πνεύματα τὰ πονηρὰ καὶ ἐσκοτίσθη ὁ
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἐστάθη ἡ θάλασσα
καὶ ἐξηράνθη ὁ Ἰορδάνης καὶ ἐσκιρτήσαν
τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ
ἐπάγη ἡ ἁλμυρὰ καὶ ἐπτοήθη ἡ ἄβυσσος
καὶ ἐφρίκασιν ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι καὶ
πάντα τὰ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐθαύμασαν
καὶ ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ μυστηρίῳ τῆς
θείας ἐπιφανείας καὶ τῆς ἐμφανείας
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ
ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ. ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου

† φῦτ

ἀπολαύσωμεν παραδό-
ξης. οὐ μεθυσώμεθα·
καὶ τοῦτο ὁλοκαύ-
τωμα· ἀλλὰ μετὰ
τοῦτο εἰσηλθωμέν σου
τὸ ὁσιαστήριον· οὗτοῦ
σώματος καταφερο
μένου τοῦ δεσποτικοῦ·
ἁμαρτίαν ἴσαμεν χω τι
σθέντες καταβολῆς τοῦ προ
δότου λοιπόν· καὶ ἐκ
μέσου τὸ ἁμάρτημα
ἡμῶν δικαιοσύνην·
καὶ ὅτι μετὰ τοιαύτης
μεθέξεως τοῖς μαθηταῖς
οἷς παρεσκεύ. καὶ ὅτι
προσλήψεται. οὐκέτι
μεθυσθησόμεθα· οὔτε
ἀπὸ τῆς ἀδρηφαγίας·
οὔτε ἀπὸ τῆς τιμῆς·
ὁ δεχῇ οὐκ δικαιώμασιν
αὐτῶν. καὶ τοιαῦτα
εἰδῶς· ἵνα μάθῃς
ὅτι οὐδὲν παραλείπω
πάντα τὰ εἰς διόρθω
σιν ἡμῶν. διατοῦ
το καὶ πρὸ τούτου καὶ
μετὰ τοῦτο. σωφρόσ
νως μεμνησκε καὶ κα
τάσχε· καὶ δίδαξον. ϛ

διαλόγων· καὶ διὰ
φόνου· καὶ διὰ ὕβρε
πάσας· καὶ διὰ ἀσωτίας·
καὶ διὰ τιμῆς· ἀλλὰ οὐ
δὲ μὰ αὐτὸ μαθητοῦ
μοσίλματος δικείμου
τοῦ χαλδαίου· διὸ λοι
πὸν δικεῖμο μαθητεύσ. τῶς
μαθητὰς διὰ τοῦτο μω
σηρίσω ἁμαμιμνήσκε
σθαι τῆς σφαγῆς· ϛ
μεταξὺ τῆς πραπό
ξης. πρὶ τοῦ ἄρου
ἁλλάξαι· τῆς σωφρο
σύνης. ὃ παράδικτο μαυτοῦ
ποιῶμι τοῦτο σ. εἰ
γὰρ τοσούτων γενόμε
νων καὶ προλαβόντω
ν ἐθορυβήθησαν· ἐμὲ
δὲ μὴ τούτων μηδενὸς
σαν. τί οὐκ ἂν ἔπαθον·
καὶ ἐθθέως τὸν αὐτὸν.
λαὸν ἁρπάσω δίκαιος·
Τίδιδάσκω τόπον κατὰ
τὸν καιρὸν τοῦ πάσχα·
τὸ μυστήριον ἐπιτέλε
σθαι· ἵνα μάθῃς
πάντα θεὸν καὶ τῆς
πατρικῆς αὐτὸν μόνα
μονοθελῶν καὶ τοῦ

ὁμοίκειμηδ᾽ἀπαύτα
περοικιομραφηνὁμ
τά· δ᾽ἀπ᾽οἰτοῦτο· ὁμ
θανὸτύπος σ· τὴνὰν
λήψαμὸδ᾽πὶτίθησιμ·
ἰδὸ ἀωὸρα· τοῦ ωλη
ρώματος τῶμικαιρῶ
τῶκμήριομἰῶ· καὶτῷ
ωρὸσαὐτὸλοιπὸμἰ
κειμ τὸ ΣΔλοσ τὰ ωρὰ
γματα· καὶ ἀχαριτᾷ
δ᾽δάσκαμἰμαῶ· Ὁ
πος δ᾽ἂτὸμωτήριομ
τοῦτο δ᾽πὶ τῶλεῖμ· καὶ
δ᾽ἀκμὴ ὸ τὶ ὁὐκ᾽ἀικαμ
ὸδ᾽πὶ τὸ ωάνθος ὸρχῶ
τα· καὶ ωαδ᾽ὰν ωμἰ
μαῶ· ὁ ωρὰν ωάχῶ
μὸν· ἀχαρίτως φέρει·
καὶ χρηταὶ σκαμ τοῦ
ὑμῖν ωοτείμωμ τὰς·
ὁλτοῖδας· ἀγὰρ ὁ τύ
πος τοσαύτης δουλᾷ
ας γάρ μὸν ἀπαλλα
γὴ· ωομῶ μᾶλλομἰ
λλήψατὴμ οἰκουμὸ
μὴν ὁλοληρῶσῷ· καὶ
δ᾽πὶ ὰ ὸρ γοία τῆσ ἰ
ματίσ ωαραδοθή
σεται φύλακος· διὰ
τοι τοῦτο οὐδ᾽ ωρὸ τοῦ
τουωαρῴδωκε τὸ
μωτήριομ· ἀλλ᾽ὁ τὸς
λοιποὺς ωαύσασθαι
ὁδεὶ τὰς μομικάς· καὶ
τὸ κεφάλαιομ δ᾽ τῶν
ὁρτῶμ αὐτῶμ καὶ τὰς
λύσ· ὁφ᾽ἑάυτοῦς
μεταστήσατραπε
ζαμφρικῶδ᾽ταύτην.
καὶ φ[κ]· λάμβε φάρ
τε τοῦτ᾽ὅτι τὸ σῶμα
τὸ ὑμῶτερ ωολῶμεμῶ
μεμον· καὶ ωῶς οὐ
Κ ὁθορυβήθησαν τοῦ
τοἀκούσαντ᾽ω· ὁτι
ωολλὰ καὶ μεγάλα
ωερὶ τούτου· καὶ ὁμῶ
ωροσλαμβάνει τοῖς ἡμῶν
διαλαγῆς· δ᾽ὸ ωερ
ὁικῶμεν νῦν ὅτι κα
τασκευάζῃ· καὶ γὰρ
αὐτὰρ κῶς ἰσαν ἀλκῆ
σαντῶ· τὴν δ᾽ αὐτὴ
ν λάγᾳ τοῦ ωάνθους·
τῶν ἁμαρτημάτων
τὴν ἀναίρεσιν· καὶ αἱ
καὶ αἱ μὴ σθαθήκης
καλῆς· τουτέστι τῆς
ἰσοχάρου σ· τῆς δ᾽
ωφελείας τοῦ νόμου
τοῦ καμοῦ· τοῦτο γὴ

καὶ ἐπόχεσθαι.
καὶ τῶν διαθηκῶν
τοῦτο σωζέσθω μὴ
τι καὶ μὴ· καὶ ὅσπερ
λίπαλαι· πρόσαντα
καὶ μόχους ἔχειν. οὐ
γὰρ σαυτῆ τὸ αἷμά του
δίκαιόν ἐστιν· καὶ τὰ
ὑμὰ δὲ δίκαια σῖμ. ὅτι
μὴ πλέονα ἀλλ' ἴσα· διὸ
καὶ διαθήκας μὴ μνη
ται· διὰ ἃ μὴ μνήσκε
δὲ τὴν πρότερον. ὡς
γὰρ διὰ εἰκεῖνα δίκαιόν
τοσόνδε αἷμα τοῦ θεοῦ
πάμπολλά τοῦ θεοῦ
τούτων ἀπίαν· τοὺ
πρὸς πολλοὺς δίκαιον
μὴν ἐστιν. εἰδὼς
πῶς ἔχει τὰ μὴ ἰουδαϊ
κὰ μὴ θῶν καὶ ἀφίσησι;
καθάπερ γὰρ ἐκεῖνο
ὅ τοιοῦτόν ἐστιν αἷμα
μὴ σῖν τὸ μὴ αἷμα
θαυμάσαν. οὕτως καὶ
τοῦτο ἐστὶν ὅ εἰκεῖ
νο ἔχθρισεν πρὸς
πρῶτον τοῦτο

ἐστὶν ἀφ' ὧν ἡμάρτη
τῶν
τῶν οἰκουμένων ἁ
πάντων· τοῦτο γάρ ἐ
στι τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς διαθήκης. ὃ
χυνόμενον ἐστὶν
ἀφ' ὧν ἡμάρτη
τῶν.
Τοῦτο δὲ ὅλῳ. καὶ τὰ
ὑμὰ δίκαια σάμα. ὅτι
μὴ πλέονα ἀλλὰ τὰ πά
θος καὶ ὁ αἷρεσ. καὶ δὴ
αὐτοῦ σάμμ πρὸ
καλοῦμ τοὺς μαθητάς.
καὶ διαθέσθαι μοι σῆσθε
τοῦτο μὲν ἡμῖν ὁμοῖ
μὴ ναὶ ὡμοίωμ. οὕτως καὶ
αὐτὸς ἐστὶν ἐμὲ λὼν ἁμάμη
σιν. ἵνα σαι πρὸς
μαι· διὰ τοῦτο καὶ ὑπὲ
θυμέαν διαθέσθαι μοι
τὸ πάσχα τοῦτο φαγεῖν·
τουτέστι παραδοῦναί σ
μὴν τὸν καιρὸν πρά
ξαι. καὶ πάσχα δοῦναι.
καθὸ μάλλον ἐστὶν ἡμῖν
ποιεῖν. καὶ αὐτὸς σῶ
ζηται ἐξ αὐτοῦ· ἵνα
γὰρ μὴ πάντα ἀνοήτων
τῶν ἐστι· τί οὖν· ἀλ
λὰ καὶ σάρ
καν ἀναλάβωμεν. καὶ θορυ
βηθῶσι τότε· καὶ γὰρ

θλιχ̄ω· μᾶλλον τὸν ἀλ
λων. καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ
περίεργον αὐτὸν ὀφθή
μίζωμεν· εἰ γὰρ μηδὲν
πάθοιμεν ὑπὸ χ̄υ. τίμιος
σύμμαλλον τὸν θλούμε
νον· ὁρᾶς ὁπόσην ἡγόρμε
θα δίκ· ὥστε ἀφ' ἁπά
των μᾶλλον ὀφθῆναι ἢ ἀπὸ
θανάτου τοῦ ἰδίου; ὃ
τι δὲ λίγα ῥέμβλλομ· ὀι
πλείονα ρικίσωμαι καὶ ὃ
λλων τιμωμένων χά
ριν φύθεν· τοῦτο μὰρ
μόνον μὴ ὀικονο
μίαν. θλιβικὸν ἁπάν
των τοῦτο πάθος·
καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον
ὥστε μὴ δύνασθαι παρα
λλαγῆναι· ὁ μὲν γὰρ
σώζων· ὁ μὲν δὲ πᾶς
δύναται θλίβεσθαι
παρακόπτων δίκαιος·
καὶ γὰρ τὸ κυβερνᾶν ὁ
τῶν πλείστων τοῦτο·
διὸ καὶ πολὺ λοις τοῦτο
ἄρχειν καὶ κάτω τρέφει·
εἰ τοίνυν δεῖ δὶς παρέλθω
κυ. ϛ̄ζ̄· οὐ μὴν ὅλως ὀκ
τοῦ γράμματος τὴν
ἀκρόασιν ποιοῦ-

ὁ τὸν τοῦ περὶ τούτου
δικαίου λόγον· καὶ περὶ
τῶν ῥημάτων αὐτοῦ
πολλοὶ ἰσκαμδαλί
ζονται· ἐμὸ ὧν μὴ καὶ
πότε παραχθῶσιν.
πρῶτον σαὐτὸν τοῦτο
ποιήσωμεν· ὅταν ἁμάρτωμεν
τὴν ἰσοτιμοσύναν τοῦ
μυστηρίου· δι' αὐτοῦτο
τὸ ἑαυτοῦ αἷμα αὐτὸν
ὅτι· τί ὧν καλεῖ
Ν. οχ̄ μὴ ποιεῖν τὸ πάθος
ὁμῶς"; οὐδαμῶς· ἀλ
λὰ γὰρ τοῦτο ἦν τοῦ
τὸ ποιεῖν τε· ἐμὲ δικεῖ
μου δὲ παγγέλλ· ἦ γὰρ τοῦ
τὸ ἁφιέναι ἁμαρτιῶν
ὑπῆρξεν· πρὶν τὸν
δικεῖμον λητόν· ὥσπερ
ὧν ὅτι τῶν ἰουδαίων.
οὕτω καὶ ὑμῖν τοῦτο ὃ
τι τὴν σάρκωσιν
ἔδειξε καὶ καπόδημα
τὸ ὠνιμένον τὸν μυ
στήριον· καὶ τὰ
ὑπὲρ ὑμῶν τὸν τοῦ
ἀρχιερέως τὸ πάθος
του· ὁτὰν γὰρ λέγωσι
πόθεν δὲ λόμον τιθέ-

θλιχ̄· μᾶλλον τὸν ἄλ
λων. καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ
περίεργον αὐτὸν ὀφθῆ
μίζωμεν· εἰ γὰρ μηδὲν
πάθοιμεν ὑπὸ χ̄υ. τίμιος
σύμμαλλον τὸν θλούμε
νον· ὁρᾶς ὁπόσην ἡγόρμε
θα δίκ· ὥστε ἀφ' ἁπά
των μᾶλλον ὀφθῆναι ἢ ἀπὸ
θανάτου τοῦ ἰδίου; ὃ
τι δὲ λίγα ῥέμβλλομ· ὀι
πλείονα ρικίσωμαι καὶ ὃ
λλων τιμωμένων χά
ριν φύθεν· τοῦτο μὰρ
μόνον μὴ ὀικονο
μίαν. θλιβικὸν ἁπάν
των τοῦτο πάθος·
καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον
ὥστε μὴ δύνασθαι παρα
λλαγῆναι· ὁ μὲν γὰρ
σώζων· ὁ μὲν δὲ πᾶς
δύναται θλίβεσθαι
παρακόπτων δίκαιος·
καὶ γὰρ τὸ κυβερνᾶν ὁ
τῶν πλείστων τοῦτο·
διὸ καὶ πολὺ λοις τοῦτο
ἄρχειν καὶ κάτω τρέφει·
εἰ τοίνυν δεῖ δὶς παρέλθω
κυ. ϛ̄ζ̄· οὐ μὴν ὅλως ὀκ
τοῦ γράμματος τὴν
ἀκρόασιν ποιοῦ-

σι τοῖς μνομένοις δὲ ὁπόσα καὶ διὰ πρα
γμάτων. ιδ'. ὅσα σὺν
αὐτῷ πίμφ καὶ μόνῳ μὲ
θ' ἡμῶν. ἡμῶν μαρτυ
ρούντων. ἡμεῖς γὰρ
μὲν ὁπόταν ἁμαρτά
νῃ. τὴν δὲ δίκαι καμό-
Κ μφσ. τοῦτ' ἔστι. ζό
μφσ. οὐσῶν καὶ σαυτὴν
τὸν ὄχλον. ἀμφάνθαμα
τον λοιπὸν καὶ ἄφθαρ
τον. καὶ οὐδὲ ὁμόνομον
προφῆσ. οὐτοίμων δὴ
ἀνχρείαν μετὰ τὴν
ἁμάρτασιν ὄφαβ καὶ
ὄπιθν. οὐδὲ γὰρ ὀδεῖ
τολοιπὸν τοσῶν καὶ
τοῦτον. ἀμφὰ δ' ἁμαρ
τάσθασ πλληροφορί
αν. καὶ τὴν σὺν θ
Κ θμὸν ἰχθύσορ ὄπιθν ἁμ
μαρτάσ. ἀλλ' ὀῖμον. ἀμ
μὴν ἀίρθην τὸν μικρὸν
περ ῥιζομάμασσῶ.
ὅπει δὴ γὰρ ἐσὶ τὴν
ὅν τοῖς σωτηρίοις σὺ
δαυτικχρημένοι. δὲ
κὴν σὸ τὴν καὶ λιμὴν κα
τὰ σωτήριαν σαρὸ
δοκν θὸν ἰμον σαρὸ δο

» ὅσα σὺν ἡμῖν ἁμαρ-
» τάνει. ὁ τὰν αὐτὸ
» τὴν φὴν καὶ μὸν μυθὸν
» μῶν. ὃν τὴν ναὶ λείαν
» τοῦ σωτῆρσμου. ὅπερ δὴ
Γ γὰρ σωτὴρ ἐσὶ τοῦ σῶν
τοῖς καὶ ἁμαρτάνουσι δὲ
χθῆναι. καὶ τὸν σωτῆρ τῆς
ἁμαρτάδος σωτὴρ μὴν
ἐσὶν εἰλόγμ. ναὶ λέγ
ασ' ἁμαρτήσας. καὶ
τὴν ἁμάρτασιν οὕτω
τὴν ἑαυτοῦ καλέσας.
Κὰ τὴν ὁμοσ' ὃν θκνάμαν
τὰς ὅπιθν. ἵνα μὴ λίμο
μίσσοσιν οἱ σαχύτε
ροι. φαντασίαν ἔχμαι
τὴν ἁμάρτασιν. τοῦ
γὰρ ἁμαρτῆσαι. τοῦτο
δικμήριον ἐξ ὅλου τὸ
οἱ σοφοὶ. διὸ καὶ οἱ
δσοφοὶ σεῖθον
τὸν αὐτὸν σωτῆρ ἁμάρ
τάδος σοῦτο δὲ λέγ.
ὁ ἵτην ὑσωθφάρμε
καὶ σωθσώζομεν αὐτόν.
δῆλον δὴ τοίμων ὁ τὴν
τὸν ὁ τον ταὶ ἁμαρτάν
τα λαμπρόσ. καὶ
μὴ αὐτὸν ἐᾶσαι σαρ
Κ αὐτὸν ἰμαρτυρήσ

κσν· καὶ λιμὶ καὶ αἰμα
τὰσ· χωρὶσ μωσηρί
ωμ τὶλλὼν τράπεζαῦ
παρεθέτο οἱμωδικέ
χρηστο· δικτοῦγραμμή
ματοσ δ᾽ τὶσ ἀμπέ
λου· ἀμπελοσ δὲ· οἱ
μομὸν χίδωρ γραμμᾶ· S
ἐμμήσαμ τὸ δζηλθο
εἰσ τὸ ὄροσ τὸ μόρια
ὦμ· ἀκούσασαμ Ο
οἱ καὶ δὲ τὸ χὶρὶδ
σθὶόμτὸ δὸλοῶσ μα
κτίζουσι τὶλὼν τράπε
ζαμ τὶλὼ ἀγαθὴ τὶλω.
καὶ ἀμὶ ταμ ταμ μβὰ
ὲβόηθο· δὸ ὁμὸ ἀχαρι
σθμ καὶ ἰσ ἐμὼ ὁμ τὸ
λὰ ταμ· ἀκούσαντὸ Ο
σοι τὶλὼ πολλὰ ταὶ αμπὰ
μμὰχλὼ ὁυκ ἀμαμὸ
μβὸ τὸ μμυσὴριόμ·
αὐτὴ γὰρ ὲκεῖμ κοσύμ
μολομ· ἀχαρίσκοσ
πρὸ τοῦ δοῦμαι τοῖσ
μαθηταῖσ· ἐμαὶ καὶ
λιμὶ ὸ ἀχαρισ ὼμ·
ἀχαρίσκοσ καὶ ἐμὴ
σθ μβὰ τὸ δοῦμαι· ἐ
μαὶ καὶ λιμὶ ὸ σ αὐτὸ τοῦ
τὸ ωοιῶ μὼ· τὶ δὴ

ωοῦτὸ δὲ ἐσ τὸ ὄροσ
ἐξέρχεται· δλίμομὸ αμ
τὸμ ωοιῶ μ ωρὸσ τὸ
λιθ θὴμαι· ἐμαὶ μὴ
δὸ ζηκρύπτεσθαι· ἐ ωὸ
δὲ γὰρ ὸ ὠὶ τὸμ τόωομ
ὸλυθμ· τὸμ καὶ ἰούδα
μωόριμομ· τότὸ λὸ
γάυτοῖσ· ωάντωῦ
μὰσσι καὶ δαμιοθλίοσ
σθὸ ὸμὸμοί· εἶ ταλὸ
γὶ καὶ ωροφὴτὰσαμ· γὲ
γραπται γὰρ· ωατὰξ
ωὸ τὸμ ωοιμένα καὶ
βασκορωισθλίσονται
τὰ ωρόβατα· ὁμοῦ
Μ ὸμ ωὲ ἐθωμ αὐτοῖσ ἀὶ
ωροσάγμτοῖσ γράμ
μὸμοισ· ὁμοῦ δὲ δλι
λαῖμὸ τὶ κατὰ θῦμὰ
μὶλωὶ ὸταυροῦτο· καὶ
ωάμταχόὸμ δίκμὶσ·
ὁυκ ἀμμὸ τριομ ὸμ ταυ
ὸαυτὸμ τὶλὶσ ωαμαὶαὸ·
ὁυδὲ τοῦὸμ ἀὐτὶ καὶ
ταλλομὸμ οὐθῦ· S
ὸτὶ ὸἰκομομίαὐτὸγὶ
μὸμὸμομὶῶ· καὶ ωάν
τα ωροαμ δικήρυξαμ
ὸἰ ωροφῆται ἀμ ωὸ ὸμ
τὸ ὸμὸμ τῶ γράμματὶ·

καὶ ταῦτα χύμα τὸ ὸν τὰ
μαρκίφμοσμοσόω
τασ· δ' ἀπὸ τοῦτο καὶ τὸ
κορυφαῖομαίφικσιμ
άρμήσασθαι· ἐδδὲ μὴ
ὁδδόθη· μὴ δὲ ἀπρᾶόθη·
πόδημαὶ δικείμαοῖ
τοῖσ λοιποῖσ τοσοῦ
τοσόνδεμοφόωσ· ὃ
μὴν αἰφνικσμάυτὸισ
ωάμμεχρι τῶμσικυ
ῶρασ ωὸμεῖμαι· ἀμφὶ
πίδ· μεταὶ δὲ τὸ ἔαρ
θλῖψάιμε· ωροάβ ω
ὑμᾶσ ὅσ τὴμ γαμμαία·
Ο υδὲ γὰρ ἀωὸ ὧν οὐφαί
μεθαιάὐδασ οὐδὲ ἐς
μακράμτιμαν χώραμ
ἄωειμι· ἀλλ' ἐμαὐτῶ
πῶδόμῳ· ἐμῶ ι καὶ ὸ
σαυρόθη· ἐμαὐτοῖσ
χδδὸμ τοῖσ χωρίοισ.
ὧσ τε καὶ ἐμ τῶ ὐδατι
αὐτὸισ ωιαόσαρθαι·
ὁ τι ὸ ἀρχόσ. αὐτὸσ
ὢν καὶ ὁ ἀμαασὰσ· καὶ
τοῦτ ὸισκυθρωωάζο
μεν τασ· μὴ ζόμασ
παραμωθήσασθαι·
ἀλλ αὐτοῦτο καὶ ὸμ τὴν
γαμ λάγαι· ἐς ωὸμ· ἵμα

ὥσ τε αὐτὸισ καὶ
ωερὶ τῶμ χρηστῶ
ρωμοφόδρα θαρρεῖ·
κἀὶ δι ἀάσικφέι δόμαι·
τί μῶ μὲν μ ωερὶ τοῦ
ἀρ οῦ οἱ μαθηταὶ· τί
μῶ δὲ μὴ ἀὰ τὸμ ἀρ ὸμ·
καὶ γὰρ οἱ σαυρουμέ
νοι μὲν δὲ ἀλλ ἀὰ δυ
νάμενοι· οὗτοι μὲν ἀὰ
θάνατομ· σφοδρὶσ
ἀδόάμαντοσ ἰσχυρό
ροι· καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸ
ἀωόδειξισ τοῦ θαυά
του· λῃφθῆ ναι τῶμ μαθη
τῶμ καὶ δίλίαν· ἀλλ ἀὰ
Τοσαῦτα γὰρ μόνα καὶ
ὁλίγοι· καὶ αἰμαι χμω
τοῦσί τιμῶ· καὶ φαυ
σὶμ αὐτὸμ μὲν ὁ σαυρῶ
σθαι· ἀλλὰ δὲ μ τοῦτο
σωθῆναι· ωοῦ οὐκ ἀὰ
ὀξέδοξομ ωαραμομί
ασ· διὰ τοῦτο· οὐ
χδδὲ ἀὰ τῶμ ὁίκέω
ωαθῶμ μόμομ ἀλλὰ
καὶ δὲ ἀὰ τῶμ ὐμ τοῖσ
μαθηταῖσ ὑμῶμ οἳ
τὸμ ωερὶ τοῦ θαμάτ
λόγομ· καὶ δὲ ἀὰ τῶμ
ωατηρίωμ· ωάμτωμ

τοῦ φόνου τοῦ μίου
δαίμονα ἀπαγγέλλοντα
πλάσσουσι τὸν λόγον
μόνον· διὸ καὶ δικάζω
φάσκων ἀπαιτεῖσθαι
δὲ ὀφείλω·
» δικαιοῦται γὰρ καὶ
» δαιμονίζονται ὑμεῖς
» ἀλλ' ἐγὼ οὐδέποτε
» σκαμδαμίζομαι
Γ ἵφλιππος ὁ πρό
φητης ἔφη· ὅτι σκορ
πιζόμενον τὸν πρό
παππον· ὀχεύειν οὐ
δύναται· ὁ χοῖρος
ὃς τὸ εἰρημένον· καὶ
συλλήψεσθε; οὐχί; οὐ γὰρ
κέκτηται πρόπαππον· ὅτε
ἔφασκεν ἱλεώς σοι καὶ
ἵλεως; διὰ
Τ τοῦτο τοίμων ἀφίκοιμι
αὐτὸν πρὸς εἶμι· πρὸς δὲ
σὲ μὲν τὸν δαίμονα πά
ντως πρέπει θύεσθαι τῷ χῷ·
καὶ πῶς οἰκείας σωτη
δίους ἐστὶ πρὸς ἀλ
λήλους τὴν ἀποφα
σιν τὴν αὐτοῦ· καὶ οἱ
λοιποὶ δὲ οὐ μικρὸν
ὅσον πρὸς ἀπὸ
τὴν ἁρμόζουσαν πρὸς
αὐτοῦ· τὴν ἀρίμιλλαν

ἀλλ' ἐμὲ ἀκατασκό
σαντα· καὶ τὴν τοῦ
θεοῦ ἀλλήλοις· ὁ γὰρ
αὐτός ἐστι πρόφη τις οὐ
κ ἔξεστι φίλους ἔχειν χρή·
οὐδὲ τοὺς μισοῦντας
ἐχθαίρεσθαι· τὸ γὰρ
καύχημα ἔξεστι αὐτοῦ
ὄντος· καὶ οὐκ ἔστι τὸν
ἕτερον· δύο γὰρ δυνήσε
ται καὶ ἔστω μοι μή
σουλιμμί· ὡς σκμιλίου
ποχολήσαι· ἑαυτῷ
θαρρεῖ καὶ ἔξ· καὶ εἰ
πάντα σκαμδαμεῖ
σουται ὑμεῖς· ἀλλ' ἐγὼ
οὐδέποτε· κἂν πάν
Τ τως τοῦτο παύλωσι ἔξ·
ἐγὼ οὐ πείσομαι· ὅπερ
εἰς αὐθάδειαν αὐτὸν
λίψ κατὰ μικρόν· τοῦ
τοίμων κατασκήλαι
ωσυλόμενος ὀχσ· συ
μφέρησθε τὴν ἁρμοσ
τεί· ἐπεὶ δὲ γὰρ οὐδὲ αὐτοῦ
λιρόχαο· οὐδὲ τοῦ προ
φήτου· καὶ τοῦ διαστοῦ
τοῦ καὶ τὸν προφήτην
ὀπλίζεσθαι μᾶλλον τά
πασιν· ἀμφόμασδε πρὸς
δὲ οὐκ λιμόχαο τὸν

ρημάτων. καὶ δικάζῃ
αὐτὸν μόριον. ὅτι
γὰρ δι' αὐτοῦτο σωφρο-
νῶν· ἵνα τοῦτο ἐν
αὐτῷ κατορθώσῃ. οὐ
κουσμτί ϛ'. φὸς δὲ
ὁδυλίθων πορισοῦ.
ἵνα μὴ δικμίσῃ μου τὴ
σίαν. τοῦτο γὰρ
Φόδρα αὐτοῦ καθα
πόμενος σὸλφε· καὶ
δηλῶν ὅτι τὸ πρᾶ γμα
αὐτοῦ τῶν ἀλλων χρη
μάτων. καὶ πλέ
ον ὁμοσδόμενον μᾶλλ
ον. καὶ γὰρ δύο ταῦτα
κλήματα λέγει· καὶ ὁ
πλοῦτος· καὶ ὁ τι
μὴ ἀλλων ἐστὶ μᾶλ
λον πρόσθετος· μᾶλλον
δὲ καὶ τρίτον· ὅτι τὸ
πρᾶγμα ἐκεῖνο ἀμέλητε·
Τ αῦτα δὲ ἔλεγεν ὁ σω
τὴρ ἵνα δείξῃ τὸ πρᾶ
γμα· καὶ δι' αὐτοῦτο καὶ
τοὺς ἄλλους αἰτῶν
πρὸς αὐτὸν ἀπο στέ
λλει· ἵνα μὴ μάτην σὲ
μᾶς· ἰδοὺ ὅσα τὰ νῦν
ἐπλήσατο ἡμᾶς σὲ μιά
σθαι τοῦ μίσους· τοῦ

πλήθους φορτίσαι· τοῦ
ῥάξαι· πειρᾶσαι· φὸς
δὲ ὁδυλίθων πορισοῦ.
ἵνα μὴ δικμίσῃ με λίθοι
ς ὅσου· καὶ διατί
ἁμαρτωλὸν ἐποίησατο. οὐ
περὶ πάντων ἐστὶν
ὁδυλίθων· οὐκ ἀδηλο
λογὸν ὅτι τοῦτό ἐστιν ὃ
πορθμεῖον ἐκεῖνο πο·
ὅτι καθάπερ οὗτος
αὐτοῦ· καὶ δι' ὃ μὲν ὁ
τι χαλεπὸν πορθμεῖον
ἄμμον αὐτοῦ τὸ πρᾶ
γμα· δι' αὐτοῦτο καὶ περὶ
αὐτὸν πρόκειται τὸν λόγον.
Κ αὶ τί μοσόμενον οὐ
κεῖπεν· φὸς δὲ οὐκ ἐ
σαν· ἀλλ' ἐδυλίθων·
τὰ πρὸς ἡμᾶς μοι πρὸς φθέ
γξαι πρὸς τὸ πάθος
ἰδὼν· ἵνα τὸ ἀμέμπτον δέ
ξηι· ὁ γὰρ τῶν ὅλων κλη
σίαν ἐκ τῶν ἐθνῶν πολυτί
μητον αὐτοῦ οἰκοδομήσας.
καὶ οὕτω τῆς χίσας αὐ
τῶν· ὡς μυρίους κίν
δύνους καὶ θαμάτους
αὐτῆς μὴ πορεύ
σθαι· ὁ τῶν μόνων ἁπτό
κλητος αὐτὸς δυνάμενος

καὶ τὸ σαυτὸν ὄχλουσί
σε ποιήσασθε κύριον.
καὶ μὴ δαιμονῶντες τὰ
ταπεινὰ δοκεῖτε. οὐ
δὲ γὰρ εἰπὼν δοκεῖ
ἀλλὰ καὶ ἀνθιστάσε
οἰκοδομήσω μου τὴν
ἐκκλησίαν. καὶ δῶ
σω σοι τὰς κλεῖς τῆς
οὐρανῶν. πῶς ὁ ἀγκὼν
δῆτο. ἵνα ἀνθρώπους
σαλεύωμεν ὡς ἐπὶ
σφίγγι ἁψίλῳ. τί δ'
ὧν ἀνθρώπους ὄφε.
διὰ τὴν αὐτίαν λέγω
καὶ. καὶ διὰ τὴν ἀκεί
μου δὲ ἀσθένειαν. οὐ
δὲ γὰρ εἶπαν τὴν προ
σεύξασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ
δόξαν ἄρτι τῶ. πῶς
οὐκ ἐρρίζωσαν. οὐκ εἰ
πὼν ἵνα μὴ ἀρρίζωσι
λλὰ πῶς τὸ μὴ ἐκλι
πεῖν τὴν πίστιν. ὡς
τὸ μὴ ἐκλείπομαι μέ
θαι. τῆς γὰρ αὐτοῦ
κηδεμονίας τοῦτο ἴδι
ον. καὶ γὰρ ὁ φόβος
πάντα ὄχλουσιν ἐμ
πρόσθεν γὰρ λίθων. ἀμ
πρόσθεν δὲ φόβητρο. ὅπει

διὸ σφόδρα αὐτὸν ἐφύ
λαττον ἵνα τὴν σάλευ
τοῦ ῥητῆρος. ἐφύμνιον
σε δὲ σφόδρα. ὅπει
δὴ καὶ σφόδρα ἐμέμφα
το τὸ πάθος τῶν
ἀνθαδείας καὶ τῆς
ἀμπερρίσεως. ἵνα
ὧν προρρίζομαι ὠφε
λῇ. διὰ τοῦτο εἶασε κα
ταχεῖν οὕτω αὐτὸν τὴν
φρενίαν. ὅτι γὰρ χαλε
πὸν τῶν ἐμαυτοῦ πάν
θος τοῦτο. ὑνικῆρκε
δὴ τοῖς προτέροις.
καὶ προφήτης καὶ χῶ
ἀμπελῶν. ἀμὰ καὶ με
τὰ ταῦτα ἐζημίουν
αὐτῶν τὸν χῦ. ἀμὴν λέ
γω σοι. ὅτι ταύτῃ τῇ
νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι. τρὶς ἀπαρ
νήσῃ με. λέγει. κἂν δέ
με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν.
οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι.
ὁ δὲ λουκᾶς ὅτι σκη μαί
νεται. ὅτι ὁσάκις ἀπω κή
ρυκτο ἐκ τοῦ χῦ. τοσούτων κα
τὸ αὐτὸ ὠθροίσθη κε
ρίσσου. τί τοῦτο ὁ
Πέτρε. ὅτε μὲν ἐλέγου

μὴ ζῶμεν ἀλλὰ μὴ ὀλιγίζωμεν
το. οὕτω σαυτοῖς πα-
ρηυμόχλη τὸ πάθος.
Δ αὐτοῦ τοῦτο αὐτὸ μὲν δικαίω-
ων. οὐκ ἀθάνατον
ὄπι τὴν ἀρμοσιμελὴ
γόμοιτο. ἀλλὰ ὁρίμεθ᾽
τῆ σαυτοῦ μοίρᾳ ἀρ-
ἀφεῖσι. καὶ τὴν φύσιν
ὀλίγχομεν τῶν ἀνθρω-
πίνην. ὁρᾶς γὰρ ὧν με-
Τ τὰ ταῦτα. πᾶσι καιρὸς
φολμόσοι ἐπί. καὶ μὴ
μετὰ τὴν ἀναίτασιν
ὄπει δὲ ἡ ἀθανασία τοῦτο
δὲ τί καὶ ὄπαθομέθα.
οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἀλοι
πὸν μὲν σὸν ταῦθαὶ δ
τόλμησον. ἀλλὰ σὺ μὴ
δ. πᾶμμ πρὸς τὴν ἀν
μαλήτειαν ἀκούσας. ὃ
χλίμεθ᾽ ἐπὶ μᾶλλον μαχρόι
μοις ἢ καιρὸς. πᾶμμ
σι γὰρ καὶ οὐκ ἀμπλάξει.
μετὰ ταῦτα ὄπὶ τοῦ
δόματος καὶ τῆς σὺν
δόμος. οὐκούσας φω
μὴ σλάσι σαυτό. οὐ
ὀνῶ δικαιάρι ας σὺν μὴ
κοίμου καὶ οὐδὲ σαι,
φῶς ἀλλὰ σπάσας. τὴ

ἄξ ὁ ἐμὸν παραδό
σεμ. ὅφ ὁ μοῦ μὴ ἐσὺ
ἢ σ ὁ πρᾳότης. καὶ
μὴ μάβαζε τὸ μ μαθη
τὴν ὑβρωτῆσαι. καίτοι
οὐδὲν μ σαυτὸ σωεῖ ἀλ᾽
τοιοῦτο μ. μὴν ἀδ διαφ
ρήδην αὐτοῦ μοσθμτος.
ὅτι πάντως σι καμδα
λιαθήσομαι τλάδ
γας. καὶ οὐχάπαξμό
μομ. ἀμμὰ καὶ δὶς καὶ
πολλάκις. τοῦτο γὰρ
ὁλουκάσ δ᾽ η. πόθεν
ὁῶν αὐτὸ τοῦτο σωθεμ.
ἀπὸ πολλὸς φάντης.
ἀπὸ πομμὴς λίδομὴς.
ὅπει δὴ γὰρ ἀπὸ μὴ μάλι
τὴς ἀφομίας ὁκείμης
τῆ σι καὶ τὰ τῶν πορδο
σίαμ. καὶ τὸμ πρὸς ἀδ
τὴν ἐιδ. ἀλαφρᾶς
ὁλάβλητόμ. καὶ τοῦ
ἄμμα μι καὶ δξαιίσας
τολάβομ. καὶ ἂν πάντ᾽
σι καμδαμιαθήσομαι.
ἀλλ᾽ ἀπὸ ὁυ σι καμδα λι
σθήσομαι. λίβρεμαι
Δ ὁ καὶ φιλοτιμίας τὸ
πορᾶμα ἂν καὶ γὰρ ἐμ
πὸδείπαμα. τί σαυτοῦ

ποτέ ἄλλο τὸ λοιμῶδες.
λοιμικὸν καὶ οὐ φιλο
νεικόν. πάντα δὲ
Πάντα. τὸ πᾶν ἀνθρω
πον εἰργάσατο. καὶ πρὸ
τοῦ τοῦτον. τὸ πᾶν ἐ
αυτὸν αἱματίθησι μέρος.
καὶ πάντα σὺν καὶ ἀλ
λοιώσομαι. ἀλλὰ δ
ρὸ οὐσῶν καὶ δαλιοθή
σομαι. καὶ μὴ δύνημαι ἀ
ποθανεῖν. οὐ μὴν ἀ
παρμένω μαι. δέομεν
πεῖν μᾶλλον λαῦσαν τὲς
παρὰ σοῦ προσθῆσ. ἀλ
τὰ δὲ τάντα. τοῦ μὲν
πονᾶσαν. τὴν μὴν
προσέχθεσθαι δὲ ἰδίαν δυ
νάμει ἢ ἐνεργεῖσθαι τοι
κότι τοῦτο πεπρισμένον
αὐτόν. ὅτι τὰλλα μὲν
θάνομεν δόγματα πάν
τες οὐκ ἀρκτέα προθυ
μίαν ἀμοῦ. ἀμελητέα
ἄνθρωπος τὶς ἀπορμαῦ
σηρὸν πᾶν. προθυμί
ας οὐκ οὔσης. καὶ τὰν
τεῦθεν δὲ τὸ ἀμφότερα δίκαιον
σημ. ἰοῦσαν καὶ πάλιν
ὁμοῦ μὲν γὰρ πολλὰ ἀν
πολλαῦσαν ἰωλύσαν.

οὐδὲ μὰ φθολὴ θλίβεται
δλὶ μὴ λίθολος. μὴ
δὲ τὰ παρ' ἑαυτοῦ σωμα
σήμενον. οὗτος δὲ ὁ
πρόθυμος. ὅτι δὲ
μὴ δὲ μᾶς ἀποβλαυσ
ωλήσας. καὶ τότε δὲ.
καὶ γὰρ ἀπὸ δύο τούτων.
λοιμὸν ἐφάμεθα.
Διὸ παρακαλῶ. μὴ τὸ
τὸ πᾶν βωλὸν τὸν ῥήτα
τὰν αὐτὸν σκαλεύδειν.
μὴ τὸ σωυδάζομεν
μομίζεν ὁμοίκοις πόμοις
τὸ πᾶν καθορθοῦν. οὐ
τὸ γὰρ ὑπολοιπὸν λιμὸν
αὐτὸν ἅμα ζόμεν ωὐλθαι ὁ
ὑπ. δι' αὐτοῦτο οὐτὸ πᾶν
αὐτὸν σβρεάζθαι. οὐτὸ
ἁμαζόμεν ωὐλθαι εἰ
μαι. διὰ τοῦτο οὐτὸ πᾶν
λιμὸν ἐδδοικεν. ἀμβὶ καὶ
τὸ βρουτὸ μὲν πρὸ μὰ
μᾶλλον. τὸ χρήσιμον μὲν
λιμὸν εἶναι. διὰ τοῦτο
καὶ τὸ μικορυφαίομὰ
φλίκτ πᾶν εἶν. σωτ
θᾶλλον μὲν ὁμοῦ τ αὐτὸν μὲν
τὸν κινδυνεύζομεν. καὶ ἅ
σπολέομεν λοιπὸν μὰ λέ
φαν ἁμαρτάνειν. ὃ γὰρ

πολὺ μᾶλλον ἀφθόλη. μὴ
βόμα σάρα πολύσει·
φθόμεθα τοίμυν πα-
ταχοῦ τοῦ θῦ· καὶ μὴ
δὲ ἀντιλάφομεν· κἂν
ὁμαρτίαν εἴμεν δοκλῆ
τοῖς λιμεδίοις λγλ
σμοῖς καὶ ταῖς ὁ ἡδο
νὸλ φρέμεν ον· ἀμβάτω
καὶ λογισμὸν μὴ καὶ ὁ ἡδ
ως· κυριάτερος αὐτῦ
ὁλότος· οὕτω καὶ ὁ δπὶ
λοφόμυ τηρίων τοῖς
μεν· μὴ τοῖς κφεύδ
μοις μόνον ὁμυμόσω
μεν· ἀμμὰ τὰ ῥήματα
αὐτοῦ καταλάφομεν· ὁ
μὲν γὰρ λόγος αὐτοῦ.
ἀνάρ λόγλως· ἡδὲ
ἀφθησις ἡμέν· ἀνδρα
πάπη ποσ οὗτος· οὐ
δέποτε διέδωκεν·
αὐτὴ δὲ· τὰ πολέφομαι
σφάλλεται· ἐπεὶ ὁ ὧν
ὁλόγος φκ· τοῦτό ἐστι
τὸ σῶμά μου· καὶ πά
θομεν· καὶ πολαβύ
ομεν· καὶ μὴ τοῖς ἀνα
τὸ μὲν πομεν ὁ φθαλ
μοῖς· οὐδὲν γὰρ αἰσθη
τὸν πάρεδοικεν ἡμῖν

ὀχσ· ἀλλὰ αἰσθητοῖς
μὲν πράγμασι· τὰ
πάντα δὲ μὴ τά·
οὕτω καὶ ὁ μὲν τοῦ πατρὶ
σματι· δὴ αἰσθητοῦ
μὲν πράγματος γί
νεται τοῦ ὕδατος τὸ
δῶρον· μὴ τὸν δὲ τὸ
ἀπορρλούμενον· ἡ
γεμονίσι καὶ λίαμα
καίμησις· εἰ μὲν γὰρ
ἀσώματος ἦς· γυμνὰ
ἂν αὐτὰ σοι τὰ ἀσώ
ματα παρέδωκε
δῶρα· ὅπει δὲ δὲ σώ
ματί σου μπόπλεκται
λίτυχλί· ἐν αἰσθητοῖς
τὰ μὴ τὰ σοι παρα
δίδωσι· τοσοῦτον
Λάρυσιν· ἐν ὃ λόμενα ἂν
τοῦ τὶ ὧν μορφῶν ἰδεῖ·
τὸν τύπον· τὰ ἰμάτια·
τὰ ἐπόδλίματα· ἰδοὺ
αὐτὸν ὁράς· αὐτοῦ ἁ
πτὴ· αὐτὸν ἀσθιάς· καὶ
σὺ μὲν ἰμάτια ὑπὲρ θυ
μεῖσι ἰδάν· αὐτὸς δὲ ἂν
τὸν σοι δίδωσιν· οὐκί,
δὲ μόνον· ἀμμὰ καὶ ἁ
φασθαι καὶ φαγεῖν· καὶ
λαμβάνειν· μὴ δὲ

Τοίμωμαυτὸμπροσέ
πω· μηδὲ σὺκλέβλυ
μόμος· ἀπωσαμτὸπυ
ρομόμμοιἀπωσαι
τὸ ζόμτὸκαὶ δη
λήμμοι· ἡμὲρίου
δαίοιςτοῦτο· καὶτὰ
ἱπποδρόμια· καὶτὰς
ναυκτηρίας ἄχρι τὸ
ὄμταῖσχρόνοις· ἤσθη
ομμὲνἀλλὰσπουδῆς· πολ
λοὶμὲνγὰρμόνονβλέπει
δή· δικάμοιμὲνγὰρ
εἰσπολλαὶαἱρέσεις
μὲνλόμβδιάφορι· διὸ
καὶὁδοιπόρομοχλὸν
ἤχρη· σὺδὲἐστὸμοὺ
ρόμμὲνβλέπεινἀπο
δημῶμ· διὸχρὴπάν
τοθαρρεῖνρόμαι· ὡς
γὰρὁυμικρὰὑπόταικό
λασις· τοῖςἀμαρτίας
μὲνοὖσι· ὁμμόκοσ
Πῶςἄραμαικτείσικατὰ
τοῦπροδότου· κατὰ
τὸμμαυρομσάμτηνμ·
σικόπωςτοίμωμὲνὡς
αὐτὸςὁμόχροςὢμτοῦ
σώματοσικαὶτοῦαἵ
ματοστοῦχῦ· δικάμοι
Καὶτὸφαγὸμτὸπαν
μάλομσῶσαι. σὺδὲἔρυ
σαραὶ ἱπποδάμειαχμὴ
μὲνὰτοσαύτας ἀνδρα
σίας· οὐδὲγὰρἤρκεσε
αὐτῶ τὸγρμόθαιἀνόμ·
τὸῤαπισθῆμαικαὶφλα
γῆναι· ἀμμὰκαὶἀναφύ
ῥαὐτὸμλιμὸμ· καὶοὐ
πλὴνἀφημόμομ· ἀμμὰ
καὶαὐτῶτῶπράγματι
σῶσαλιμὸναὐτοῖςκα
ταστῆσαι· πλήμ
Ὁὼνοὐκόδειλαρφό
βρομῆμαι· τὸμταύ
πλησἀπολαύομταυ
τῆσθυσίας· ποίας
λιμαικῆσάκτίμοστὴ
χεῖραπλὴντούτωνδὴ
ἀπόμμουσαμτὴνσάρ
κα· τὸφόναιτὸπολὺ
ῥύμμομπυρὸσπρί
κοῦ· πλὴνπλῶσαμτὴμ
φοιμισσομμμὴναὐναι
πλφρικῶδεταύτῶ·
Ἐμμόκομποίαμξιμήθης
πλμῶ· ποίασἀπολαύ
ξηςτραπέζησ· ὁπόταρ
ἀμβλοιμμόνομτῶφρίτ
τουσι· καὶοὐδὲἀμτιμέ
ταιτολμῶσιμάδῶσ
Δὰτὴνδικῆνὑμφόρο

τασ. καὶ πρὸσ ὁμαὶβ
καρμ. καὶ πασ ἀὐ
Π αμτω ὁμικόλαρ πασ
σαν τὸ ὁμ τὰ θαμ
κόρδοσθ". τοῦτο ὁὐ
πασ ἐβικεῖμομ τὸμ ὶπποκρ
άτασ αμτοῦτο ὁλό
κλημομ. ἀμμὰ πασ ἀὐ
τοῖσ μὲν ὲμλιθόμ
τασ. ὁμ ὶβικάσασ τὸμ
πιτασμ. ἀμαμίγνυσιμ
ἑαυτὸμ διὰ τοῦ μωτη
ρίου. καὶ ὁὶσ ἐθέμμικα
ὁικτρέφεσθαι ἑαυτοῦ.
καὶ ὁὐκ ἀμμασ ὁικδίδοσι.
καὶ τοῦτο σθ πάθοσ
πάμμ. ὁ τι σάρκα ὁμα
κθτῶν σίων. ἀλλ τοί
Ν ωῤῥαθυμᾶμεν τοσαῦ
τησ λιβ ωμεθα ἰατ
ρικῆσ καὶ τιμῆσ. οὐ
χ ὁρᾶτε τὰ ωαιδία.
μεθ ὲσθίσι προθυμίασ
δρᾶσθαι τοῦ μασ τοῦ;
μεθ ὲσθίσι ορμῆσ ὁμπ
γνυσι τῆ θυλῆ τὰ χεί
λη; μετὰ τοσαῦτησ προ
σίωμεν καὶ λιμᾶσ τὴ πρὰ
πλη ταύτη. καὶ τῆ θη
λῆ τοῦ ωστηρίου τοῦ
ωμικοῦ μᾶλλον δὲ μᾶ

μᾶλλω ἀπραγμονῶ.
τοῦτο λιμᾶσ τρεφόμε
θα. τοῦτο ἀμαφυρό
μεθα. καὶ γὰρ ὁμαμεν
λιμᾶσ χῦσ ὁμαὶβμ. καὶ
σαρξ μία. τί σ λαλῆ
C σ τὰσ δωδεκάσασ τοῦ κῦ.
ἀκουσάσασ ποιῆσ ἡπά
σασ τὰσ ἀμβάσ ἑαυτοῦ.
τί σ ποιμὴν τοῖσ οἰκέ
οισ μέλλει τρέφε τὰ
πρόβατα. καὶ τί λέγω
ποιμένα. μητέρα
πολλάκισ ἐρῆ. καὶ μᾶ
τὰ τασ ὠδῖνασ. ἃσ
ὠδίνασ δικ δίδοασι προ
φοῖσ τὰ ωαιδία. ἀν
τὶσ δὲ τοῦτο οὐκ ἰμά
χε. ἀμφὶ αὐτὸ σ ἰμᾶσ
τρέφε ὁικέ σασ αἵματι.
καὶ διὰ πάντων ἰμᾶσ
ἑαυτὸ σ ὁμωμόκε.
C κόπτε δὲ. ἐφ ὁμῆ ἡθη
δικ τῆσ ἰμετέρασ οὐ
σίασ. ἀλλ ὁὐδὲν τοῦτο
πρὸσ πάντασ θ". καὶ
τοιγὰρ πρὸσ τὴν φύσιν
ἰμᾶσ τὴν ἰμετέραν.
δύ δίμοι ὅτι πρὸσ πάν
τασ. εἰ δὲ πρὸσ πάν

ταὐτὰ ὡς αὐτός· τοῦτο
δικάζομο τὸ ἁμάρτημα ὃ
θαυτό τε ἦσαν· ὅμ τῷ
ὄμνυσι τὸ ὅρος τῶν μὲ
λαιῶν μὲ ἐξῆλθομ· ἐξέλ
θωμεν μὲ καὶ ἡμεῖς ὅπως τῶν
χείρασ τῶν πολιτῶν·
τοῦτο γὰρ ὅρος τῶν μὲ
λαιῶν τὸ χωρίον· ὅμαι
αι γὰρ ἅπασι πεφύτευμέ
ναι ὅμ τῶν οἰκεῖον τοῦ θεοῦ
τῶν πολιτῶν τὸ πλῆ
θος· ἀπὸ τούτου ἕλαιον τὸ δικαίχρισ
μενοῦν μὲ ἐμοῦ· ὃ ἂν πεσῶν τε
ἅρμοι ἅχρι· αἱ δὲ
ἕδραι μὲ λαιοῦσαι· ὅμ
τῶν ὅμνυσι ἀπὸ λομτο· τοῦ
τολαιὸν μὲ τῶν ἀρχαίων·
ἵν' αὐφαιδραὶ σῶσαν τὴ
σπολιτεμ ταῖσ λαμπάσι
τῶν μυρίων· τοῦτο
Λ δὲ ὃν μὲ τῶν ἐξέλθωμεν
ὅμ τῶν ὅμνυσι· μὲ λιδίσαι πά
θρα τοῦ πρωτίστου μὲ λ
δεῖσ ὦσι· καὶ ἀμβρόσι·
μὲ λιδίσω ὅλωσ ἂν καθαρ
τοῦ· ταῦτα πρὸσ ὑμᾶσ
τοῖσ μὲ ταμεμάμομ τασ
λάβω· καὶ πρὸσ ὑμᾶσ τοὺσ
δ' αὖ κομουμένουσ· καὶ

τὰ πολλὰ πολέμουσ
ὀλιγύσωμεν ἅπασι
δίαν ὑπομάζιαν τοῦ
πατρὸσ τὴν χάριν· καὶ
μίαν λιμένα ἔχωσι δόξαν.
τὸ μὲ μεταχάραττὰν
τῆσ τῆσ τροφῆσ· οὐ
κάτιμὰν θερμοτίμκσ
δωὰμεθα σῴζειν τὰ
προικάμενα· ὁ τότε
αὐτὰ ποιήσασ ὅμ
κάμοι τὰ δάπανα. οὐ
τοσκαὶ μῶν αὐτὰ ὀρ
γάζεται· λιμάσ ὑπη
ρετῶν τάξιν ὑπάρχομεν·
ὁ δὲ ἁμάρτωμ αὐτὰ Σ
μεταδικάζωμ. ἀν
τός· μὲ λδίσ τοίνυν
Ι οὐδὲν παράπαν μὲ λδὲς
φιλάργυρος· ἅτιν' ἐμὲ
θητικὸσ παρλίτου· οὐ
δ' ἔχεται τοῖσ μὲ λιτοιού
τοισ λίτρέπεσθαι· μὲ
τοὐγὰρ τῶν μαθητῶν
μου βκ'. ποιῶ τὸ πρώ
τον· αὐτὸ λδικεῖν ἢ δ
τιμὲ λιτρέπεσθαι· καὶ
οὐδὲν ἔλαττον ἐμάχε
ὁ γὰρ δικάμενωμ μὲν ὁ
χῶ ταὐτὰ δ' ἄμφοτ
ἐλαμπρὰ γὰρ καὶ

ἀφ' ἑκάστης χειρὸς ἐμβύνος. Ὃς
ὄρος μὲν τῶν μορίων
χαλκῶν τεσσάρων ἀμαρ
τιῶν· ἔχρηταν τιμῶσι
καὶ προσιόντας· οὐ
κάμνακτας οὐδὲ
ἀνωφέλους; καὶ τίνα
ἂν ἔχοις συγγνώμην.
Διὰ τοῦτο ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ
τίμιος ταύτην τὴν
τιμὴν ἐτίμησε τοῦ
παθεῖν ἀκρίβειαν· τοῦ
τοῦ ἡμᾶς ἐλευθερίαν· τοῦ
τοῦ ἀσφάλειαν· τοῦ
τοῦ ἀσφαλεστάτας·
ὑγιῆ γὰρ ἀνικὸν χιτῶ
μίσκον καὶ ἀποστίλω
τον τοῦ τριακοντάρου
μοι τοῦ τριῖλητος· καὶ
πόθεν οἶδας φησὶ τὸ
δεῖμα καὶ τὸ δάκρυ·
οὐ τοῦ τριτοῦ μέρους
μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῦ
τοῦ μυριοστοῦ μέρους·
εἰ τοῦ τι φρικῶδες
ρεῦμα· οὐχ οὕτως χαλε
πὸν τὸ σῶμα ῥυμβρεῖν
μοι δοκεῖ μαι· ὡς
τοῦτο· ὡς δ' ὅπου
λος· τὸ τὸν χῖ κατα
πατῆσαι· καὶ τὸ αἷμα

Μικρὰ κόλασις ἡμῖν δο
κεῖ· ἡ τιμὴ σωτηρία
τιμὴ τοῦ μικρίαν· συγχω
ρῆσαι δὲ μοι καὶ τοῦτο
τὸ τραγικὸν· τὸ
αἷμα αὐτοῦ ἐκτὸς μὲν
ἐμοῦ ἐκζητηθήσεται
τοῦ μὲν πατρὸς καὶ μητρὸς
τῆς γε σπερματικῆς
χορηγίας· καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ
ἄθλημα τοῦ μαρτυρικοῦ·
ἀναξίως δὲ προσίλη.
κωλύσομαι· μὴ ζῶμαι δὲ
κἄμοῦ τῶν ἐξουσιῶν
χῶς· σὺ δὲ ἐμβύπτη.
Γ ημι ὕδατος ἐμφαρίσθη
φυλάττειν τοιμμίω
καὶ λαβραῖ· ἅτε εἰδὼς
πρόματος· πολλῶν
τοῦ τοῦ πάθους φό
βον τοῦ μόρμορον· οὐ
κἂν εἰ ἀσαρκοτέρα
κατα καὶ θολώσαι τὸ
ῥεῖθρον· μὴ δὲ οὐ
χὶ ὕδατος· ἀμμάτιμα
τος καὶ τοῦ σωμάτων

τὴν σὴν ἀθλίκην σκοινὸν
λιμπάνεσθαι· καὶ τὴν
χάριν τοῦτων σὸν
ὑρίσαι· δαιμονῶν τὸ
γὰρ χάρεμ. ὁ λίμαρτη
κὼς σὲ ἀν προσιόν·
οἱ μὲν γὰρ βωειδὴ δαι
μονῶσιν. οὐκολαύ
ζομεν· οὗτοι δὲ ὁ
τὰν ἁμαρτίαν προ
σίωσιν. αὐθαναύτως πα
ραδίδομεν τὴν μορίαν·
Μ λὶ τοίμων τοῦτο σὸ
λάμμων μόνον· ἀλλ
λὰ πάντας ἀνωλῶς·
ὁ σὰν ἰδὼν μὴν ἁμαρ
τίαν προσιόμενον·
μὴ δὲ σλαμμανώμενον
δαν· ἰμὰν μὲν τὰν ἰού
δαν πάθη· σὼ μὰ τὴν
χὺν καὶ τοῦτο τὸ πλῆ
θος· ὄρα τοίμων ὁδ
δικομούμενος τοῖς
μὴ σκρίοις· μὲν πὰν
ερχύμενον τὸν δεκάτην·
οὐκ ἐκκλαίρομεν τὸ
σὼμα τοῦτο· μὴ ζή
φος δὼς ἀμπὶ τροφῆς·
ἀμφὰ καὶ ἐν τοῖς ἁμάρτασι

ὁ κὰμὸς ὄρχηται μὲ
θύζων· κὼ λύσομεν
φοιλιθῆς· φοιλὴ
Θ κπὶ τὸν θν̄· μὲν ἁμάν·
ἀμφοιλιθῆς ἁμάν· Ὁ
ἐν αὐτοῦ καταφθλα
σθίσι· ἀμ δὲ τὸν θν̄·
καὶ ἀμ οἱ σὰ δόλιμος
ὠσι· ἡ δὲ αὐτὸς σοὶ πολ
λὰς· ὁμοὶ πρόσαγε·
οὐ συγχωρίσωται
τολμᾶσθαι· πλὶν ἢ
χλὶς ἀνωσθήσεται
πρότερον· λὶ τοῦ αἵ
ματος μεταδόσωτ
δόσωπλικοῦ παράζί
αν· καὶ τὸ αἷμα τὸ ἐ
μαυτοῦ προλίσομαι
πρότερον· λὶ μεταδό
σωσ αἵματος οὕτως φρι
κῶδος παρὰ τὸ προ
σηκον· εἰ δὲ λιμόλι
Ϲ θ πος τὸν φαῦλον πολ
λὰ πρὶ ἐργασάμε
μος· οὐδὲν μ' ἐγκλήμα·
ταῦτα γάρ μοι περὶ
τῶν δηλωμένων εἴρηται·
ἂν γὰρ τοῦτο σὸ λορθῶ
σωμεν· καὶ τοῖς ἁμ
τασι τὰχ' ὠσὶ λιμὸν
θν̄ μορίᾳ· ἀν δὲ τοῦ

† λόγος πῑ †

† τῆ ἁγία καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ

† τό πιέρχεται μετ' ἀν
πῶν οἱ ϹΜ εἰς χωρίον
λεπόμενον γεθσημα
νῆ· καὶ λέγει τοῖς μα
θηταῖς· καθίσατε αὐ
τοῦ· ἕως ἀπελθὼν
ἐκεῖ προσεύξωμαι·
καὶ παραλαβὼν τὸν
πέτρον καὶ τοὺς δύο
υἱοὺς ζεβεδαίου· ἤρ
ξατο λύπεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν· καὶ λέγει
αὐτοῖς· περίλυπός
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε ὧδε
καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ·

Ϛ πάλιν ἀπελθὼν προ
σεύξατο τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπών· πάτερ μου εἰ δύναται
τὸ ϖ̅α̅ τοῦτο παρελθεῖν ἀπ'
ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πιεῖν
γενήθητω τὸ θέλημά σου·
ὅσον ἀμὴν ἀπελθὼν προ
σεύξομαι· ὅθεν γὰρ ἀπ
ῆλθον προσεύξασθαι· τοῦτο δὲ ἐ
ποίησε· παιδεύων ἡμᾶς
ὅτι ταῖς εὐχαῖς ἰσχὺς
ἐγκαταπεικύαζθη
αὐτοῖς· καὶ ἐπιβρώσεων
πολλῶν· καὶ παρα
λαμβάνεται τοῖς τρεῖς·
καὶ λέγει αὐτοῖς· πό
" εἰ λυπόσται μή τυχὴ

τοῦ θάσσομεν· τίμ Ϲ
ὁμοίκεμ μὴ μοικάμος
ποιήσει φαμβρὸς ος
λοι ποῦ· ταῦτα δὲ
λέγω· οὐχὶ μὴ αὐπάρ
μεν· οὐδὲ μὴ οὐκ τό
μμαθεμεν μόμον· ἀμὴ μὴ
διορθώσαν τες ὅσα
μαγάρομεν· ἵμα οὐδὲ μὴ
μελλώμεθα· οὕτω γὰρ
καὶ τοῦ μῶν ἐλεημόζο
μεν· καὶ τοῦ λοὺς τὲς
καὶ τὰς ζίαμ μεταφερ
κάμομεν δυρκόμεν·
καὶ τῆς οἰκείας σπου
δῆς καὶ τῆς περὶ τὲς
ἄλλους ὀλιγωρίας πο
λῶν ἀπολλυμένων τὸ
μὴ μισθόν· οὐ γάρ μοι τὸ
πάντας ἡμᾶς ὁλοτε
λῆ χεῖμ χάριτι καὶ φιλαν
θρωπίᾳ τοῦ κῦ ἡμῶν
ἰῦ χῦ· μεθ' οὗ τῷ πρὶ
σὼ τῷ ἁγίῳ καὶ ζῳο
ποιῷ πνι· δόξα
τι μὴ πρόσκυ
μησις· μῶν
καὶ ἀδικαὶ
ἁμαρτίας.
ἀμήν·—

† φύλλ. ζ̅ †

μουδέποτε θαμάτου.

Τίμος δὲ μὴ δικαίως μὲν πάσχειν τὰ τοιαῦτα φησὶν ὁ Σωκράτης· ἀμφὶ τοῦτο μέντοι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαινεῖ, ὅσοι τὸν θάνατον ἐκφεύγειν οὐκ ἐπὶ τῷ ἀδικεῖν ἡγοῦνται δεῖν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὴ ἀδικεῖν· ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀποθανεῖν ἐνίοτε καὶ τὸ ἀδικεῖν ἐκφεύγειν ἐστίν. ἐπὶ μὲν οὖν τοῖς ἄλλοις ἐπαινεῖ τοὺς τοιούτους· ἐπὶ δὲ τῷ Σωκράτει καὶ τοῖς ὁμοίοις οὐκ ἐπαινεῖ, ὅτι μὴ δικαίως ἔπασχον τὰ τοιαῦτα. καὶ μικρὸν ὕστερον λέγει· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἢ πείθειν τὴν πόλιν ἢ βιάζεσθαι, εἰ μὴ ἐβούλετο ἀποθνήσκειν· ἐκλιπόντα δὲ τὸν βίον καὶ τὴν πόλιν οὐκ ἐκφεύγειν τὸν θάνατον, ἀλλὰ τὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκλείπειν τὸν βίον ὄχι τὸν ἐκ τῆς πόλεως· ὃν γὰρ ἐκείνη τρόπον ἐκφεύγει τὸν θάνατον; ὃν οὐδὲ ἰσχύσαντος μὴ ἀποφυγεῖν μηχανήσασθαι τοῦ Σωκράτους, ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμήσαντος καὶ προθυμηθέντος ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον· τὸν μὲν γὰρ πρόθυμον καὶ δεξιὸν ἀνδρὸς ἐκφεύγειν ἐστί· τὸν δὲ μὴ δυνάμενον μηδὲ βουλόμενον ἐκφυγεῖν οὐκ ἐκφεύγειν ἐστί· καὶ ἐκλείπειν μὲν τὸν βίον καὶ τὴν πόλιν, οὐ μὴν τὸν ἐκ τῆς πόλεως θάνατον. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὸν μάρτυρα καὶ τὸν δικαστὴν αὐτὸν καὶ τὸν ἐξηγητὴν ἐπιτιμᾷ τῷ Σωκράτ

ἀυτὸ μὲ φάμι. καὶ μὴ
ρέα φόμου τοὺς μέρια.
ἵμα μὴ πισάζωμι τοὺς
ῥήματα τῶν λασμέ
μαζόμαι. διαὐτοῦτο καὶ
λέγομι. τοῦμὲν οὖν
β ἵνα εἰμὲ δῶ ἀπὸ μηδὲ
ρὸς λῦσαι. ὁ δὲ ζητῶ τὸ
ἀμεῖνον. τοῦ δὲ εἰπεῖν
πολλὰ ὀυχὶ σοφὸν φέ
ρει ἀλλὰ σοῦ. ἐδίδα
ξε τὸς ἐναρέτους καὶ ἡμᾶς
φιλοσόφους. τοὺς δὲ
μικοὺς καὶ πισφύσαν
τας ἀνθελκύσης θῆ
σθαι τοῦ θῦ. ὁ μὲν δὴ
γὰρ ὀυκ ἐρικτοῖς ἀν
θρώποις τὸ πρόσωπον
δεῖξαι μόνον. καὶ ῥᾳ
δία πρὸς πίθησι.
πᾶμμὲ ῥήματα ὀυ
κ ἐρικτὰ μόνον. ἀλλὰ
καὶ πράγματα δύσ
κολα. καὶ ταῦτα σωάπτει
τοῖς ῥήμασιν. ἵνα
πιάθωσι καὶ ὀιαφό
δρα φιλομεικοῦντες.
ὅτι καὶ ἀνόσιος ἁρμὸς
καὶ ἀσύνθετος. ἡ γὰρ
καὶ τοῦτο μόνον ἁρ
πιάζεται παραύτιμα

ἕνα τοῦτο. πολλῷ
μᾶλλον μὲ λὶ τοῦτο ἡμῖν.
ο ῥᾴδιόσον δὲ ἡ κμυσι μ
τῶν ὀικονομίας τὴν
ἀλήθειαν; διὸ μὲ φθά
νει. διὸ μ πάρεσχε. εἰ
ταὐτὸ λέγομεν φιλο
σόφου. οὕτως;
ὀυκ ἰσχυρᾶς μίαν ὁ
ρμὴν ἐκ γρᾶψαι μὲ
νου. ἀπὸ ἁπλῆς δικαι
οσύνης. καὶ τοῦ πρὸ
πρὸ ὑπὲρ τιμῶν. ἁμὶν
τόμβροσ ἀυτὸ μὺπὲρ
ὧν μὲ ἔφθασε. καὶ
τὸ μὲ κρὸν δὲ ὀυχὶ
πολλῶν ἕνεκα; καὶ τὸ ἓν ἐκ δὲ
τὸ αὐτὸ τοῦτο ἁμὶν
πτεον. ἐκ γὰρ εἰ τὸ γὰρ
ϐ κ καὶ προσάρχεσθε.
μὴ ἀλλὰ μὲ σωφρο
σμόν. ὁρᾶς πῶς
Π ἄμμὲ αὐτοῖς πολλὰ δὲ
μὴ ἀπὸ αὐθαδιάζε
σθαι. ἀμμὰ σωπτερὶ
φθαι τῶν διάφοραν
καὶ τὰ πρὸ μὲ φερόμ

καὶ τοῦθ᾽ τὸ πάλιν
ἁμαρτάνειν; καὶ μὴν
καὶ πρὸς πάντα
ἀποτέμνεται· μᾶλλον δὲ
πρὸς πάντας κοι
νῇ· καὶ κεῖνο μάλιστ᾽ ἂν
εἴποι τις· ὅτι τὸν
αὐτὸν αὐτῷ καὶ ἕνα
ἕκαστον ἡμῶν· ἐξ ἴσης
αὐτὸν ἑαυτῷ καὶ πᾶσι
ἡμῖν· καθάπερ ἐξ ἴσης
τὸν αὐτὸν πᾶσιν
ἡμῖν ἐστιν ὁ ἥλιος·
νῇ δὲ πᾶσι μάχεσθαι
καὶ ἀδελφοῖς εἶναι
φασιν· καθάπερ
καὶ τὸ αὐτὸ πάντα
κόπτειν· καὶ ὑμᾶς μὲν
οὐ πάντων· ἅτε οἰκείᾳ
Μὴ δὲ ζηλοτύπῳ τὸν μὲ
φορικὸν πρὸς ἅπαντα τὸν
λόγον· λέγω· τὸ καθ᾽
ἡμᾶς πρόθυμον· μὴ
δὲ σαρκικόν· ἀλλ᾽
καὶ πολλαχοῦ μὲν ἐπε
ρίδειμα θαυμάτου· ἀλλ
λὰ οὐδαμοῦ μᾶλλον ἢ
ὅτε ὀργὴν ἐκίνει· καὶ
γὰρ τὸ φρόνημα
καὶ τὸ σαρκικόν· ὡς
πάμπολύ ἐστι τὸ αὐ
τὸ λέγειν· πρὸς δὲ
μασι τοῦτο παρὰ λό
γον ἡμᾶς πολεμεῖν

αὐτὸ πλέον· χρὴ μὴ θλίπτε
τὸ ὑπολειμμένου· δεῖ
κρίνεσθαι τοῦτο· ὅτι
σφόδρα σοι ἀδικεῖται τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ· ὡς
ὅτι πάντα χρὴ τοῦτο
ὑπάρχειν δικαίως· καὶ τοῦτο
ὑπερβολῆς χάριν· καὶ ὀλίγου·
ἄρα μὴ αὐτοῖς καὶ ἐγκλη
τέον· μετὰ γὰρ τοῦ
Κ καὶ περὶ τοῦ μιμητὰς μου
γίνεσθαι· καὶ ὁ διὰ φθόνου
καὶ αὐτὸς μιμεῖται τοὺς
ἀθυμίας ἢ σαρκικοὺς
ῥιμένους· καὶ ὅτι περὶ
τοῦ πάθους τὸ αὐτὸ ἀν
πολλαχοῦ φθέγγεται·
καὶ πάλιν ὅτι ἀνθρω
πος ἐστὶν ὁ λόγος· τὸ γὰρ δά
κρυον καὶ πρίτου· ἀν
λιθίας μᾶλλον αὐτὸν ἡμῖν
ὑπολαμβάνειν ἐκ τοῦ μὴ
δακρύειν καὶ ἀνδρικὸν
ἡγεῖσθαι τὸ ἀπαθὲς καὶ
ἀκλαυτὸν· ὡς ἐκ τοὐναντίου
μᾶλλον ἐκ τοῦ δακρύειν
πρὸς ἀλήθειαν καὶ τὸ
πάθος ὁρᾶσθαι καὶ ὅτι
τοῦτο ἐστὶν ἀνθρώπου C.
τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον
τοιοῦτον καὶ ἄπαξ·

καὶ διὰ τοῦτο τρίτον μὲν τὸ αὐτὸ ὀφθῆναι ὑπὲρ τοῦ πολλοὺς θλῖψαι πλὴν ὀλίγων ἐκκομισθῆναι καὶ τέταρτον ὡσαύτως ἐκ τοῦ αὐτὸ ὀφθῆναι· ὃ πλεονάκις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ εὑρήσεις γεγενημένον· καὶ πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Μωσέως καὶ Ἀαρὼν καὶ ἑξῆς· ὃ καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ αὐτὸ ὀφθῆναι· ὃ πλεονάκις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ εὑρήσεις γεγενημένον· ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Δαυὶδ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωὰβ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἐσδρα καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωάννου καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· δέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑνδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· δωδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωσαφὰτ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τρισκαιδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἐζεκίου καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρεσκαιδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωσίου καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντεκαιδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκκαιδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑπτακαιδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀκτωκαιδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐννεακαιδέκατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· εἰκοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τεσσαρακοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντηκοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξηκοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑβδομηκοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ὀγδοηκοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἐνενηκοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑκατοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· διακοσιοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τριακοσιοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· τετρακοσιοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· πεντακοσιοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν ἕκτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν ἕβδομον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν ὄγδοον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑξακοσιοστὸν ἔνατον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑπτακοσιοστὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑπτακοσιοστὸν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑπτακοσιοστὸν δεύτερον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑπτακοσιοστὸν τρίτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑπτακοσιοστὸν τέταρτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ Ἰωακεὶμ καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ· ἑπτακοσιοστὸν πέμπτον τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμεῖσθαι τὸν λαὸν ὑ

θόμεναι δόσει· καὶ τὴν
ὠμάστασιν ἐν τοῦ θεοῦ
προσδοκήσωσιν· ὁ γὰρ
τὰ λυπούμενα οὐκ ἀν
ποικρυτάμβωσι καὶ
τὰ δικαιούμενα ἐμβά-
πομείδιαν· ἢ κόπος
ἐμβλὸς καὶ πρὸς τὸν
χρηματῶν πλάνυβδαι·
Cκόπος δὲ δόμοι· πῶς καὶ
ἀπὸ τοῦ καιροῦ σοφοῦ
τὸ πρᾶγμα οἰκονομεῖ·
οὔτε γὰρ ἐξ ἀρχῆς σὺν
τοῖς εἰ σὺν ἡμᾶν μὴ δὴ
ἀπαράβλητον· οὔτε πρὸς
αὐτῶν τοὺς καιροὺς ἡμᾶν μὴ
κὰν τοῦ νῦν θορυβῶδες·
ἀλλ' ὅτε πειρᾶ αὐτὸ
τὴν δυνάμεως ὅλαν
ὡρμαρκοῦσαν· ὅτε μὲν
γὰρ ἀσθενοῦντας ὁ
παρβολίας πρὸς τὴς
ζωῆς τῆς ἀμοιβῆς·
τότε καὶ τὸν πρὸς τὸ
νφ ἐμὲ μᾶλλον λόγον·
καὶ ἀπαραβλήτως καὶ δίκαιος καὶ
πολλοὺς ἐκ μὴ φαίνε-
μον αὐτὸν τοῖς θεω-
νασὶ καὶ ταῖς διδα-
σκαλίαις· ὅταν δὲ
δυναμβλιῆς ᾖ· ὅτι

καὶ τοῖς προφήταις
παρῆν μαρτυρᾶς·
ἄλλοις δὲ ᾖ· ὅτι καὶ
αὐτοὶ οὐ συμίσταμ τὰ
μὴ ῥήματα· ἀλλ' ἵνα κ
κρυμμένον τὸ ῥῆμα
ἀπ' αὐτῶν· καὶ ὅτι δ
θαυμαῖν τοῦ ἀκολου
θοῦντα αὐτῷ· οὐκοῦ
ἀνήρηται ᾖ τὴς προφ
ρίας τοὺς κόρδος·
ἡ γὰρ μὴ ἡδέως ἀπὸ βρὴ
κουσιν· οὐδὲ προσδο
κῶμ ἡχρι· μὴ προσδο
κῶμ τὰ δὲ· οὐ δὲ γὰρ
μὴ ἀβάθεται ταῖς ὁμοι
σιν· ἡ δὲ καὶ ἡ ὁρισμὸς
Τοῦτο οὐ ἀπὸ προ τὸ ῥομφη
μί· ὅτι μὴ ἡδέως· πῶς
ὅλα τοῖν το· καὶ γὰρ ὁ
τὸ ρος φησὶ ὅτι ὁ μὴ πού
το· πῶς σὰρος ὅλφε·
ἱλεὼς σοι οὐμὴ ἀταισοι
τοῦτο· τί οὖν ἁμάρτει·
ὅτι μὴ μὴ ἀπο θαμεῖται μὴ
δέως· ἡ μὴ καὶ σαφῶς
τὴς οἰκονομίας λιπαίνα
τοτὸ ἀκριον· οὔτε
δὲ τὴν μὴ ἀπάστασιν σα
φῶς λιπαίνοντο· οὔτε
ἀπὸ βρὶ μὴ βλὸς κατορ

θοῖαι· καὶ τοῦτο ἡμῖν
τὸ κεκρυμμένον μάτην
ἀφῆλται τοῦτο καὶ ἡλίῳ·
ἑξῆς γὰρ ἴσθι ἐφ' ἑκά-
ρου μαρτάνοντας. εἶδο-
αὐτὸ μὲν δὴ τὴν ἁμαρτή-
σαν ταὐτὸν μ. καὶ οὐ
κ ἀφῆσ' ἁμαρτήσαντα
ὡς μὴ κέλλοι πρὸς μὲν
πολλαχῆμ. οὐδ' ὡς κ
εἶδον· τοῦτο οὖν οὐσυ
μίσαν πολλάκις λθ
γόμενον· ἀμμοῦδὲ ἀν
τὸς οὗτος ὁ θάνατος
τί ποτ' ἐστί· καὶ πῶς
ὀπολύσασθαι· σαφῶς
λιπαίνων τὸ· διὸ καὶ ἐ
λαμπρῶν τοῖς κολου
θοῦν τοῖς αὐτοῖς· οὐδὲν
τοῦτο δὲ μόνον· ἀλλὰ
μοιχὸς δοκεῖ λιαὶ δικπλήτ
τειν αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ
πάθους διαλλαγόμε-
ἀμμὸ μᾶς οὐδὲν τοῦτο
ὡσοὶ φλαρρᾶν αὐτὸν.
καὶ ταῦτα σωφρό-
πῶς τῆς ἁμαρτάδος
αὐκούοντας· καὶ γὰρ
Μ ἐὰν τοῦ θανάτου καὶ
τοῦτο μάμαν αὐτοῖς
ὀθορύμει· τὸ ἀκούειν

ὅτι δύναται ζοῦσι καὶ
μαστιγόσουσι καὶ ὅσα
τοιαῦτα· ὅτε γὰρ
Ἐ μὲν μόνον τὸ θάνα
τον τοῖς δαιμονῶσιν
ὁμοίως ἐλύμηνε· τὸ
μικρὸν ὁμοίως ἐλύφε-
τὰ ἄλλα πάντα ἀπερ
θάνατος τύραννος· εἶτα
λίκουσαν τοῦτον μ. ἐξε
πλήτ τομ τοῦτον
τα ποιῶμ. ταῦτα πῶ
σθαι· διὰ τοῦτο καὶ ἐσ
δπορίαμ ἐμβάλλ τομ·
καὶ μῶν μὲν μ. ὑπάγυομ·
μῶν δὲ. λιπαίνω· καὶ
μοῖσαι οὐκ ἔχρ τὰ
λφόμενα· οὕτω γοῦν
οὐ συμλίκαμ σαφῶς τὰ
μφόμενα· ὡς τοῖς μ
ὁμοίως δαίου παρ' αὐ
τὰ καὶ προαλθῆμ.
καὶ πρὶ προόδρίας
αὐτῶ διαλλαχθῆναι· ὃ
λομένων γὰρ ἡμῶν ἵν' οὕτ
ὁκ δὲ ζιῶμεν οὐκ αθίσκ.
καὶ ἐσ ὃ ζ δυσμύμεν·
Π ὡς οὖν οὗτος ὁ δυσφο
λιαλίσ ἡ· ὅτι λιμὴρ
προσκλῶμ· ἀμφότ
ραι γὰρ μόθαι ἑκόσ· τκ

γὰρ μᾶλλον παρέλαμον.
ὡς μὴ βοᾶτε λιὼ ἵκετε
εἰς ἐργασόμενοι. ὃ
ταύτη τὸ μὲν χῦ δυσωπή
σομεν. ὅτι γὰρ τοῦτο
ἀληθὲς ὁ προφήτης·
καὶ αὐτὸν μάλλον ἢ αἱ
τησόμεθα· καὶ αἱ αχυμό
μενοι προσμάλλον
ταύτην ἐκκοῦσαι.
σκόπει δὲ ὡς πρὸς
αὐτὸν ἀποτέμφεται
λόγον· μᾶλλον δὲ
μάθωμεν τί πρότε
ρον αἰτοῦσι· καὶ ἀπὸ
ποίας γνώμης. καὶ
πόθεν βοῶσι τοῦτο λίμθον·
πόθεν ὁμῶς βοῶσι τοῦτο
λίμθον; δῆλον μὲν αὐτὸς
τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν
τοῦ ἄρτου· ἀκούσωμεν δὲ
αὐτοῦ τοῦτο σαφῶς δι' ἃ
λέγει· ἐμὲ γὰρ ζητεῖτε
οὐκ ἐπειδὴ εἴδετε σημεῖα;
ἀλλ' ἐπειδὴ ἐχορτάσθητε
ἄρτων. ἐνταῦθα ἀπὸ
τῆς ἐπιθυμίας ἐλέγχει
αὐτούς· ἐπειδὴ ἐκεῖνοι
ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ἐθαύμαζον
τὸν ἰησοῦν· καὶ δοκεῖ
τὴν ἰλιάδα λέγειν τοῦθ' ὑλί

διὰ ἀφανεῖται. ταῦτα
λίπτω· ὁμόμβορ γὰρ ὁ τί
βωι θύραι σαύτη καὶ αἱ
αθλητή· καὶ ἀπώλαυσαν
τῶν ἰχθύων· οὐδὲν ὑ
ποπτον τοῦτο ἐνταῦθα λυ
πηρόν· οὐδὲ γὰρ διὰ
τὴν μόρον αὐτὸν βλί
πτω. ἀλλὰ σὺ καὶ δια
φθυζόμενοι τὰ δικαι
ρῆ· διὸ καὶ ὀχ τοῦτον
πρὸ τοῦ αὐτοῖς ἀπάλ
τῶν λογισμῶν· κοιλιὰ
μυσφαγὰς καὶ κιμβύ
μους· καὶ τὰ ὀπτανὰ
μαμβρῆ καὶ· δῶρα
δὲ γὰρ ἔτι εἶπτο
τηρίου ὄφρα πίμπρα;
ἀλλὰ καὶ ἐλεύθερον εἶναι
δοκεῖ· τῶν μὲν ἀπόλαυ
ὅτι σαυτοῖς διακεί
μενον· οὐ γὰρ ὁ τρ
ἡμᾶς λαθάσ· ὅπως
χάρις ἡμῖν δοθῇ σαι· ἐξὸ
μοῦ λῆμα λῆμα αὐτῶν τὴν
ἀρχὴν· μετὰ ταῦτα αὐ
τοῖς καταμαλακ· καὶ
ὅτι ἐκ ἀπὸ τοῦ σαύθοις
ἀνωστέροις· δῆλον τοῦ
το καὶ δικαίως πεῖ αὐτῶν
τὰ ὀλαστήματα· ἵνα

μβ ἀπὸ ταῦτα μ ὅσοι τί
μβ ἀπὸ τοῦ χάριτος
ἐβρέμετο· ὁ τί μὲν οὖ-
Ο υδὲ ὑμῶν ἐστὶν ὁμοίως· οὐ
δὲ ὁμοίαν τῆς ἀνέ-
μασι λείας ἡ χμ. δηλο-
ῦντὸ ὕδωρ· ὡς ἐκ μίδος
ων· καὶ ὅσα πρὸς πρ
χρηται· καὶ τί λάρυσι·
» ὑβλομὲν ὡς κ· ἐμαὶ ὀδὰν
» ἀντίσσομεν· ποιὰ
» σκοπὶμ· ὀφ κατὰ
» αὐτοῖς ὀχσ· τί ὑβλέβ·
οὐκ ἀμφὶ ἀλλ' ἐμαὶ ἀ
μαχεσὶ ἀυτοῖς ἀπο
κρίνασθαι· καὶ ἀμα
καλύπτη τὸ ὅλκος. Ὃ
ὅυτως ὅσ ὠσὶ θλῖτὸ φάρ
μακον· οἱ δὲ θρυθρι
ὰ μὲν τὰ κὰὶ αἰχμόμε
μοι· ὅσ εἰδὴ ἐπὶ τὰ πά
θοις ἀνθρώπων ἐμὶ πε
τοῦτο ἐκάσαμ· καὶ πὶ δίαν
δικτὸς τὰ θμ μαθητὰ
λαὸ μὲν τὰ αὐτὸ μὶ ρά
τησαμ· πρὸ δὲ πορεύ
θησαν γὰρ ξ· ὡς τὰ
ὲὴ ἐμβρύθαι αὐτοῖς κα
τὰ δηλοῖ· καὶ ὅυτως
ἡ τὰ ὁμὰ τὰ ρὶ ἰὼ ὑλο μ
τὸ· ἰὼ ὑλο μ τὸ δὲ· ὡς

ἁμαρτάνομαι· ὅτι εἰδὴ
κὶ κουομὲν τὶ ὅσ ὠσὶ δὰ δὲ
καὶ θρέμοισι καὶ ὑδὰ
ὰ δὲ· τὴν ὠσ ρὸ δρίαμ
τῆς καὶ ὑδρασ ταύτης
λαμεῖμ· καὶ ὅτι μὲν
τὰ μὰλλα μ ὠλὲομὲν εἰ
χμ ἡ δὰμ· ὁ δὲ δοικὰ
σαμ δὲ ὠδρομ· καὶ λὲ
γουσιμ· ἡ τὰ ὲ ἰμαὶ ἡ σὶ δὲ κ
ὰ ὲ ξ ἰὰ μὲν σου καθίσης
ἡ σὶ ἐξ ὑσαμύμαμ· καὶ κα
τὰ τὰ ἡ γυσὶ λέγομ τὰ ἡ
τὰ δὲ· τὶ ὁ ὖν ὠὰ ὐτὸ σ· δὴ
λὰ μὲν ὁ τὶ ὁ ὐ δὲ μ ὠ μ ικὸμ
λί τοιν· ὁ ὐτὲ ἡ ἡ δὰμ
ὠὰ μὲν ὁ ὠσ ρὶ τοιν· ὁ
τὸ λμὴ σαμ ἀὐ τὸ σὸ ὐτὸ
ὰ ὐ τὴ σαι ξ κ· ὁ ὐκ οἶδα μ
τὸ τὶ ἀὶ πεῖ λὲ· ὡὰς
Μ ἁμ· ὡὰ σθαυμαστὸμ·
ὡὰ σ ὠσ ρὶ καὶ μὸμ ἰ καὶ
τὰ ὲ σὰ μ ὁ δὶ ὡ ὰ μὲ σ· ἡ
τὰ ὐ ὠὰ ἡ· δὶ ὡ ὰ λὲ ὠὶ
ἡ μ τὸ ὠσ τὴ ριομ ὁ ἡ ὰ μὲ λ
λα ὠὶ μ ἡ μ· καὶ τὸ ὰ πὶ
σμαὶ ὁ ἡ ὰ μὰ πὶ ζομαὶ
μὰ πὶ ὰ θλῖμαὶ; εἶδὲ
Π ὡὰ σ ὐ ὐ λὲ ὡὰ σ ὰ μὴ γὰ ρ
τὴ σ ὶ ὠὰ μ ὁ ἰ ὰ σ· ὰ μὸ τὲ
ὁ μὰ μ τὶ ὰ μ ὰ ὐ τοῖς διὰ

λαχθείσ; ἐμὲ σὲ μὲν γὰρ
ωσρὶ τὶ μὴ σὲ καὶ ἀφά
μωμεν διαλάθωθ· ϐ^η·
ἐμὲ δὲ ωσρὶ ἁμάρτωμεν
μὴν καὶ ἐλεγξάτωσαν· οὐδὲ
γὰρ ἁτὶ μὴ οὗτος ὁ τῶν ϐ
ωαλαμναῖος καιρός· οὐδὲ
μὴν ἐλπὶς ἐστὶν αὐτὸν φανῆναι
δικάζοντα· ἀλλὰ σφᾶς
πολέμωμεν καὶ κινδυνώ-
τωσαν ωαρόντας· καὶ ὁρᾶ
Πῶς τῶν τρώωτηκότ
ρωτιόντως σ· καὶ ωρο
τρέωσι καὶ ἀφέλκεται·
οὐ γὰρ ἐῤῥωμένως ἔχ-
σφᾶς μᾶλλον· δυνάσθω τὸ
ἁμάρτημα ἐμὸν ὑπὲρ ἐκείνων· ἀλ
λὰ ωᾶσ· δύναμαι τοι
εἶναι τὸ ωοτήριον; ὅταν
ἀφελκόμενος φλοιὸν·
ὁ ἐμὲ μᾶλλον ωίνειν; ἵνα
τὴν ωρὸς αὐτὸν μικοινω
νίαν· ωροθυμότερον
γένωμαι· καὶ μάτην
αὐτὸ ωάμμικαλῶ· δίκην
νέμειν ἀπὸ τῶν μὴ μο
μοι τὸν καλὸν ἀρμὸν ἀπὸ
νέμομεν τὸν οἰκοῦντα νέμειν·
ὅταν λάρυσι μὲ αὐτῶ· δυ
νάμεθα· ἀπὸ τῆς ωρο
θυμίας· ἣν ἔσχομεν

λάλαμτο· οὐδὲ τοῦτο
εἰδότω ὅτι ωρᾷ ωομ· ἀλ
λὰ ωροσδοκῶμτω αὐ
τοὺς δὲ ὅτι ωρήτησα·
τί ὦ αὐτός· τὸ μὲν ωο
τκριόμου τῶν δὲ·
τὸ μὲ ἀπίσω ὀπίσω
πίζομαι ματαιόλος
σθε· μεμάραμται οἷς
Προφήτευσα μάταια·
τοῦτ᾽ ἔστι μαρτυρίου καὶ
ταῦτα ὡς σθε ἄνωρ
ὠφ· καὶ μαίωθαμάτω
τὴν ζωὴν κατασύσθε·
καὶ τοῦτο μοι κοιμᾶ
σθε· τὸ δὲ καθίσαι δικ
δζιόμου καὶ ἐξέτ
μύωμ ὃ οὐκ ἔστιν ἐμόν
δοῦναι· ἀλλ᾽ οἷς ἑτοίμα
ται ωαρ᾽ αὐτοῦ ωρόμου·
ωάρεσ᾽ αὐτῶν τὰς τυ
χὰς καὶ ὑπερλοτέρας
ωοιήσας· καὶ ωρὸς λύ
ωην ἀχρεότους ὀργα
σάμενος· τότε διορθῶ
ται αὐτῶν τὴν αἴτησιν·
ἀμφὶ τὶ ωοτὲ ἔστὶ τὸ μῶν
εἰρὴν ἐμόν· καὶ γὰρ
δύο ἐστὶ τὰ ζητούμενα
παρὰ ωᾶσ· ἐμὲ μὲν

ὁ ἡ τοίμασαι τί σὶ τὸ
καθίσαι δικδζ ἰ ϙ ἀμ αὐτ̄ὸ·
ἡ ϛ ρομ δ̄ὲ. ἡ ὸ ϖ ἁμ τ ϖ ρ
κ̄σ δικ ἡ μοι σ ὀῖ σ λί τοί
μαται. κύριος σ ὀυ ικάζ ἰ
ϖ αρ αχεῖμ· τ ἰ ὸ ὼ ἰ ἁ ἰ τὸ
ἡ ρκ μ ὸ ρ ομ· ἀμ τὸ ϖ ρ ὸ τ ἐ
ρ ρ μ λύ σ ϖ μ ὼ· τ ὸ τ ὲ ϛ
τὸ δ ὐ τ ὸ ρ ομ τοῖ σ ζ λ
τοῦ σ ιμ ὲ ἰ ται σ αι ϕ ϐ·
Τ ἰ ὸ ὼ ἰ ἁ ἰ τοῦ τ ο· ὀυ δ ἡ σ δικ
δ ζ ἰ ϖ ἀ ὐ τ ὸ ῦ ικ αὶ ϖ δ δ εῖ
ται ὀυ δ ὲ ὄ ζ ὐ ϖ μ ύ μ ϖ μ.
ἄ ϖ αντ ο σ γὰ ρ ϖ ᾶ σ ι μ ὸ θ ρ ὸ
μ ο σ δικ εῖ μ ο σ· ὀυ ικ ἀ ὼ οῖ σ
λ ἡ ρ οι σ καὶ ἀ ἡ λ οῖ σ ἰ ὰ μ ἀ ϖ ὸ
τ ὸ λ οι σ· ἀ μ μ ὰ ἰ ὰ ὶ ἀ μ ϕ ὸ
μ οι σ ἰ ὰ ὶ ἀ ρ χ ἁ μ ϐ ὸ λ οι σ
καὶ ϖ ᾶ σ αι σ ταῖ σ ἀ ὼ ϖ
δ ὼ ἀ μ ϐ ὰ λ μ· ⊃ σ ρ ῶ ὼ
ὄ ζ ἀ ἰ ρ ϐ ρ ομ τοῦ μ ομ ο ἰ ϐ
μ οῖ σ· τ ἰ θ η σ ἰ μ ἀ υ τ ὰ ὸ ὀ ϖ ᾶ ὼ
λ ο σ λ ἡ ρ ομ· ϖ ρ ὸ σ τ ἰ μ α ὼ
δ ὲ τ ὰ ϖ ἀ μ ϐ λ ὰ ϖ μ ἡ ρ κ ἐ
ϖ ὼ τ ὸ ι κ ἀ θ ὸ υ δ ικ δ ζ ἰ ϖ
μ ὸ υ δ ϐ ὰ σ ὸ σ ἀ ὼ θ ϖ τ ὸ ὶ σ ὸ
χ θ ρ ὸ ἰ σ σ ὸ υ· ἰ καὶ ϖ ρ ὸ ς
μ ϐ μ τ ὸ ὶ σ ὸ σ ἀ μ ϐ ρ ὸ ι σ ϕ ϐ· ὁ
ϖ ὸ ἰ ϖ μ τ ὸ ὶ σ ὸ σ ἀ μ ϐ λ ὸ ὶ σ ὸ σ ὰ υ
τ ὸ ῦ ϖ μ ὐ μ α τ α· ϖ ρ ὸ ς
δ ὲ τ ὸ μ ἰ ϛ· ὁ θ ρ ὸ μ ὸ σ τ ὸ

ὁ ὐ ϐ· ἡ σ τ ὸ μ ἀ ὶ ϖ ὰ ϖ α υ τ ὸ ῦ
ἀ μ ϖ ὰ μ ὸ σ· ϖ ϖ σ ὸ ὼ ϕ ϐ·
Τ ὸ καθίσαι δικδζ ἰ ϖ μ ὸ
ὄ ζ ὐ ϖ μ ύ μ ϖ μ ὸ υ ικ ἀ τ ἰ μ
ὁ μ ὸ μ δ ὸ ῦ μ αι· ϖ σ ὸ μ τ ϖ μ
τ ἰ μ ϖ ὰ μ τ ϖ μ ικ αὶ ϖ δ δ ὸ υ μ ἐ
μ ϖ μ· ὁ υ χ ϖ σ ὸ μ τ ϖ μ ἀ ὐ
ϖ ᾶ ϕ· ἀ μ μ ἀ ὶ ϖ ρ ὸ σ τ ἰ λ ὼ
ὶ ϖ ὸ μ οι αμ ἀ ϖ ϖ δ ικ ρ ίμ α ὼ
τ ο τ ϖ μ ὸ ρ ϕ ο τ ϖ μ.
σ υ γ κ α τ α ὶ μ ἀ μ ϖ ἀ υ τ ὸ ῦ
τ ὴ δ ἡ α ὶ ὼ ί α· ὁ υ δ ὲ γὰ ρ
ἡ δ ϖ α ϖ τ ὸ μ ὐ ἰ ἡ λ ὸ μ θ ρ ὸ
μ ο μ ὸ δ ικ εῖ μ ο μ ἰ α ὶ τ ἰ λ ὼ ὼ δ ικ
δ ζ ἰ ϖ μ ικ αὶ ϖ δ δ ρ α ὼ τ ὸ ῦ
ϖ ρ ς. ὁ ϖ ϖ υ γ ϐ ικ αὶ τ ὰ
π ο λ λ ϖ τ ὸ ὐ τ ϖ μ ικ α τ α
δ ὸ ὰ ϕ ρ α ὼ· ἰ α ὶ κ α θ ὴ μ ὸ
ρ α ὼ α ὐ τ οῖ σ ὁ μ ηχ ὸ ὺ μ ὸ
μ α ὶ κ γ μ ὸ ὸ ω ὼ· ἀ λ λ ὰ ὁ μ ὸ
ζ ἰ τ ο ὼ μ ὸ μ ὸ μ ὸ ν· τ ϖ ϖ μ
ϖ ρ ϖ τ ε ἰ ϖ μ ἀ ϖ ὸ λ α ὶ ὼ
σ α ι ἰ α ὶ ϖ ρ ὸ τ ϖ ϖ μ ἀ λ λ ϖ
ϕ ἡ μ α ι· ἰ α ὶ ικ δ ὁ μ α ὶ ϕ ἡ ζ
ϖ ρ ὸ ἀ υ τ ϖ μ ϖ α ρ ἁ υ τ ὰ·
ὁ ϖ ϖ ρ ικ α ὶ ἰ ὶ δ ἰ ὸ δ ϕ θ ἰ ὼ ὼ
ἁ ϖ ϖ μ· ὁ τ ἰ δ ὼ ε ἰ δ ἰ δ ὸ ϖ
δ ικ α ὐ θ ρ ὸ μ ο ι σ ἰ ἰ κ ο υ σ α ϖ·
ἁ μ ο κ ὸ σ α ϖ τ ϖ ὸ τ ἰ ϖ ϖ σ ὸ τ ὰ
ὰ τ ἰ τ ὸ ε ἰ ρ ἰ μ ὸ ὼ ο μ. τ ἰ ὼ
π ρ ο ὸ δ ρ ἰ α ὼ ὸ ϖ ϖ ζ ἰ τ η σ ὰ·

ὁ τοίμων ϕ̄ ὁ χ̄. τοῦτό
ἐστιν· ἀποθανάσθε μέ.
δ' ἡμῶν· καὶ σφαλίσασθε
τοὺς κηρύγματος σου τοὺς
καὶ κοιμωμένους καὶ
τὰ τὸ πάθος. οὐ μὴν
ἀρκεῖ τοῦτο. ποιῆσαι
τῆς προδρίας ἡμᾶς
ἀπολαῦσαι· ἀλλὰ τῶν
πρότερων τάξιν κατὰ
χεῖν· ἀμαρτήσουσι
ἕτεροι· μᾶλλον τοῦ μαρ
τυρίου καὶ τῶν ἄλλων
ὅσα σαμαρείτης κτῆ
νος πολλῷ πλέονα
ἡμῶν· οὐκ ὤφειλε φι
λῶν ἡμᾶς καὶ τὸν
ἄλλων προκρίνων· διὰ
τοῦτο παρασαμένος
δικαίων τὸν ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ τραυματίαν·
ἀλλ' οὗτος μὲν οὐκ ἔφθασεν.
ὥστε μηλωτῆσαι· αἱ
νίγματα δὲ πρὸς αὐ
τὸ τοῦτο ἀμίτταται λέ
γων· τὸ μὲν πρωτότοκόν μου
πρόβατον· καὶ τὸ μαί
τιον ἀφανιεῖ ὃ
μαι μαστιγώσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι δικάζοντα

μου λαὸν δεδυσωπημένον μ.
οὐκ ἀπὸ μὲν τοῦτο δοῦ
ναι· ἀλλ' οἷς λιπόμεθα
παρὰ τοῦ πρέσβεως· τί
δὲ λιπόμεθα· τοῖς
ἀπὸ τοῦ βρέφους ἀνα
μένουσι γυμνάσασθαι λαμ
πρότερος· ἢ γὰρ τοῦτο
οὐκ ἔφην οὐκ ἀπὸ μόνον
δοῦναι ἀλλὰ τοῦ πρέσβεως·
ἵνα μὴ ἀπαθεῖς μηδὲ
ἀτιμώρητον φαίνητε
πρὸς τὴν αὐτίδοσιν·
ἀλλὰ πᾶσι· οὐκ ἀπὸ μό
νον δικεῖναι· οἷς
λιπόμεθα· ἵνα μὴ σὺ
φάνδρον ὀλέσωμεν
ἐπὶ τοῦ δήματος αὐτὸ
γυμνάσωμεν· καὶ ὑπο
θώμεθα εἶναι αἴτημα αὐ
τοῦ θέλω· ἢ ταῦ ἀθλη
τὰς ἀρίστους πολλοὺς
ὡς τὸ μάθημα καθίσῃ
τοῦτον· καὶ αἴτημα δύο
πρὸς ἓν θέμενος πρὸς ἀλ
λήλοις τοῦτο μὲν ἀπο
κτείνομεν τὸ μάθη
μα· ὅτι σοὶ
λοιπὸν ἀσφα
λῶς καὶ ἀνακλιν
θῆναι· διαρρῶσαι

τὴν περὶ σαυτὸν μὴ δυνοίᾳ
καὶ φιλίᾳ· δικῆμον δὲ
περὶ σαυτὸν λέγειν· οὐ
κ δὲ τὴν μὲν τοῦτο δοῦναι·
ἀλλ' οἷς ἐστὶν ἕτοιμα σαυ
πὸ τοῦ πονηροῦ καὶ τοῦ
ἰδρῶτος· ἆρ' οὖν καὶ
Γ αμφισβητεῖ σαυτοῦ σαυ
τῇ ἀγνοίᾳ; οὐδαμῶς·
ἀμφισβητοῦμεν αὐτοῦ
τὴν δικαιοσύνην· καὶ
τοῦ δικαίου τοῦ λέγοντος·
ὅσπερ περὶ οὗ δικῆμον δὲ
καὶ φαίνημεν ἀπορούν
τες μὴ διδόναι τὸ μὲ
φανερὰ μᾶλλον ἢ τὸ μὴ
μὸν διαφθεῖραι τοῦ
φρόνιμον τὸ μόνον· μὴ
δὲ σωτὴρ βαίνειν τοῦ
δικαίου τὴν ψῆφον· οὐ
γὰρ δὴ καὶ τὸν χῆ δόντι
μὰν τοῦτο ἔρηκέναι·
σαν ταχὺ ἐν αὐτοῖς συ
μβλαύνομεν ταῖς αἰτήσε
τοῦ θεοῦ χάριν· ἐστὶν
γὰρ οἰκεῖον καὶ ὀρθὸν
μάτων δωΐδειξιν· τὰς
ὁλοῖδας τῆς σρίας
καὶ τῆς ὑδοκιμίσας
ἔχειν· διὰ τοῦτο ϛ΄. οἷς
»» ἕτοιμαι· τῇ ρϛ΄.

ἐὰν ἄστροις φανῶσιν ἡμῶν
υβλητίοις· τί δαὶ ἀμεί
ζομαι ὀργάσομαι· μὴ
γὰρ ὠφείδλιμαθητὰ μῶ
γλῶμα τὸ διὰ τοῦτο τῶν
πορρωτέρω ἀπολαύσε
δε· ἐὰν μὲν τῆς δικαιο
σύνης αὐτοῖς ἀξίοις φανῆ
τε; ὅτι γὰρ αὐτὸς ἐστὶ καὶ
τοῦ σαυτὸς· δλῖν μὲν ἐξ ὧν
αὐτὸς σῶσαι σχεῖ τῶν
κρίσιν· καὶ γὰρ σωτῆρος
οὕτω φήσιν· φράσοι δὲ
σα τὰς κλήσεις ἡμῶν
λείας τῶν μόνων ἐν· καὶ
ὁ σαῦλος δὲ τοῦτο δλῆ
λοῦ δέλφε· λοιπὸν μὲν
τοίκεται μοι ὁ τῆς δλ
καιοσύνης φάνος·
ὃν ἀπολάσεσθαι κ ὁδὶ
καιοσύνης ὁ μὲν δικαί
τῆς ἡμέρας· οὐ μόνον δὲ
ὑμοῖ· ἀλλὰ καὶ σᾶσι τοῖς
λιμανικοῖς τῆς ὧν ὠφελά
μεια αὐτοῦ· ὠφελάμφα
δὲ τοῦ χῦ γράμμα· ὁ τὶ δὲ
σαῦλου οὐδὲ σορῶ
κέσθαι· σαντί σου δλῆ
λοι· εἰ δὲ ἀσαφές
Ρ ομ ταῦτα ἄρλικε· μὲν
θαυμάσης· σαραπέμ

πόλεμον ὁ στρατὸς γὰρ αὐ-
τοῖς οἰκονομικὸς. ὃς
τὸ μὲν ἐπὶ τὸν πρῶτον τάξα-
σθαι μοχλὸν εἰς μάχην·
καὶ γὰρ ἀπὸ πολλοῦ στὸ
τὸ ὅπλα χρῆσθαι πρὸς τὸ
μου· καὶ μελλησάντων
νου λόμενος αὐτοῖς. τὴν
ἀσφάλειαν ἀμφότερα
» ταῦτα κατορθοῖ· τότε
» λίμαν ἄκτησαν οἱ δίκαι
» στρὶ τὸν δύο· τότε
Πότε· ὅτε δωρεὰν
αὐτοῖς· ὅσα μὲν γὰρ
τοῦ χῦλιτῆς ἀδικλοσ
λίων· οὐκ λίμαν ἄκτων.
ἀλλ' ὅρμον τῶν αὐτοῖς
προτιμωμένοις ὅρμον
μενικαὶ δίμον· αἰδούμε
μοι τὸν διδάσκαλον
τιμῶν τῶν· καὶ ἡ κατὰ
διάνοιαν κλῆρων. ἀλλ' ἡς
κάσον τοῦτο ἐξορμικὴν
οὐκ ὁλμον· καὶ πρὸσ
πάρον δὲ τιμᾶν τὸν
ἀνίμον· ὅτε τὰν δίδρα
χμὰν δόσκον. οὐκ ἀδυ
χόραν αν. ἀλλὰ λιρότη
» σαν μόρον· τὸ σάραν μὴ
» βολὴν· ὅσῳ δὲ λιδὲ
Γῶν μαθητῶν μὲν τὰν θλι

λιάν τησι σλίων. ἁρμα
κτοῦσι· καὶ οὐδὲ ὁμοίαν
λαν ὑπὸ σάραν αλκὸν
σι μὲν ἐπὶ λίτησαν. ἀλλὰ
τὸ αὐτοῖς ὁ ὠφελίμων
ὀχῶ καὶ ὁ φησὶν οὐκ
πολλάσε λαι τῶν
πρῶτον αὐτοῖς. ἐμὲ
παρὰ χρὶ ὁ αὐτὸν
τοῦτον ἀξίους· ἤδη
Πῶς ἂν πλάσαι τὸν
τὸν δίκειμ τον· καὶ οὐ
τοι καπεζαν τάμενοι
τῶν δίκαι. καὶ δικάζομοι
φθονοῦν τὸν τοῖς δύο;
ἀλλ' ὁ πατὴρ φίλων· κὰ
ταὐτὰ μοι αὐτοῖς δέ
ξομ. καὶ ὁ τῆς πάντων μ
τοῦτον μὲν ἄλλ' ἡμῖν ὃς
τῶν μαθητῶν· ἀκούσο
Γοῦν τῶν ὃς οὗτος αὐτὸς ὁ
ἰσαάμμακος ὑμῶν πρὸς λ
θὼν μὲν πατὴρ τοῦτον μ. παῦ
ταχοῦ τῶν μὲν πρωτάξων
τῶν πάτερ παρεχορεῖ·
καὶ δι' ἡμιλήρων τι καὶ
θαυματουργῶν τι δὲ μ
ταῖς πρόξεσι τῶν μὲν
πόστολον· καὶ οὐκ ἀν
ποκρίνῃ αὐτοῦ τὰν
κατορθώματα· ἀμὲν

καὶ τὴν ὁμολογίαν λέ-
γῃ· ἵνα πάντα ὁμοίως γρά-
ψωμεν ἐδέξατο· καὶ
τὴν ὡς τὸ μὲν ταύτῃ ὁμῶς
δον· καὶ προτίθησιν
ἑαυτοῦ τὸ μὲν ἀποστολον·
ὃ δὲ εἰδὴ γὰρ ἀμφότεροι
παρ' ἡμεῖν ἁπανταχοῦ ῥη-
τὸν· τὸ δὲ αὐτοῦ ἐγκώ-
μιον ὑποτιθέμενον ©.
ιδ'. ὅτι ἡμῶν ἐστὶν ἵνα
ὁ μαθητικὸς δικάζωμεν
τοῖς ἔργοις· ὁ δὲ ἰάκω-
Βοσεμικρὸν μὲν. οὐκ ὀ-
κνῶ χρόνον· ὀκτὼ
οἱ μὲν δὲ οὕτω δηλοῦσι
μάνθη· καὶ πάντα τὰ
ἀπὸ μὲν ἀφῆς πρὸς οὗτος
ἀνδρα μὲν ἁπαντ. ὡς
ἀνδρωσοφῆλθαι· οὕτω
πάντων ὑμῶν ἐκκλησιῶν
τῶν τὰ ἄκρα ἐφθέγγετο·
ἀλλὰ τὸ κλῖμα αὐκτη
σαν· τί οὖν ὀχῶ· πρὸ
καλῶν ἀμνῶν σαυτοῦς
φησίν· οἱ ἄρχοντες τῶν
ἐθνῶν κατακυριεύου-
σιν αὐτῶν· ὑμῶν δὲ
ἐφορυμίθησαν καὶ ἔτα
ράχθησαν τὴν κλῆσιν
πρὸ τοῦ λόγου αὐτοῖς

κατασοφεῖν· καὶ τὸ
πολλοὶ ὁμοίως ὑπισπά
σασθαι· διὰ γὰρ οἱ δύο
τοὺς χορεύοντας δικαίως
τοὺς ἀποῤῥήξαντας· ἀμ-
φοτέρους γὰρ οἰκείους ἐλο-
γοῦμεν· διὰ τοῦτο καὶ τὸ
τοῦ πολλοὶ ὁμοίως· τοῦτο
τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ εἰρη-
νεύομεν δὲ κομιδῇ ἵνα
ἴσως τοῖς ἄλλοις ὀφείλει.
παραμυθούμενος τὸ
παράθεσιν καὶ τοῦτο μου
κάμων· καὶ οὐχ ὅσον ἐμ
προσθεν· οὕτω καὶ ἡμῶν
καταφλῶ· πρόσεχε
νεύομεν γὰρ παιδιὰν ἀφεῖσι
μένον· καὶ τὸ ἀφελῶ ἀν
τῶν καὶ τὸ ταπεινούμενον
μεθ' ἁλικλύζω· ὅμοιον
δὲ πολιτικοῦ τὸ
ρον· ἀπὸ τοῦ ὑμᾶς τίου
πρόσωπον· ὁ ἀρχι
τῶν μὲν θεμῶν καὶ
κυριεύουσιν αὐτῶν· ὑ
οἱ μεγάλοι κατεξουσιά
ζουσιν αὐτῶν· παρὰ
δὲ ὑμῖν· οὐκ ἔστιν οὕτως·
ἀλλ' ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν
μέγας γενέσθαι ἔσται δι
ἀκονος·

θ̄ ε̄ ζ̄ η̄ π ταπεινοφροσύνη· καὶ ὑπερηφανίας· καὶ τῶν ἀποτελε
σμάτων ἀμφοτέρων· ιζ̄ ὁ ἐξ ὑπερηφανίας πρῶτος ἀνοσιέπεσε·

Κ ὁμ τὸ τοιοῦτον. τοῦμπρο
σθεν βραῦ· καὶ γὰρ τυ
φλὸμ τὸ πάθος καὶ
σωφρόσυνον καὶ
μεθέμοισιν ἀνδράσι· διὰ
τοῦτο καὶ σφόδρα τέρας
δεῖται πολλῆς· διὸ ς
αὐτὸς μαθύτερον αὐτῶμ
καθήκει εἰπεῖν τί τοῦτο
θεῖον παραιδόει· φη
μὶ γὰρ οὐσαμ αὐτῶμ τὴν
ψυχὴν ὑμ τρέπεσθαι· καὶ τῶ
μὲν τὸν φθόμον· τῶν δὲ.
τὴν ἀπόμοιαν ἴσον τὸ
μηδεμὶ φθονεῖν· μομομουχὶ λέγω·
μὴ ἄραγε καὶ τῆς τοιάσδε ὑφι
σήμενοι· ἑαυτοὺς γὰρ μᾶλ
λον ἁμαρτήσονται τὸ ς
κατ' αὐχήμουσιν. οἱ οὕτω
τὰ σπουδαῖα ζητοῦν
τες· ὑμ γὰρ τοῖς ἔλαττοσι
εἰσιμ· ὁ γὰρ ἅπαξ τὰ παρὰ
μικρὸν ἴσα τοῖς ἔξω θεν· οἱ
μὲν γὰρ ἄρχοντες τοῦ τοῦ
θεοῦ μ. κατὰ κυρίους
σεαυτῶν· ὡς δὲ μοὶ δὲ
ὀλίγα τοσ. οὗτος σπου
δαῖος εἶμ· ὅτι δὲ οὐ

Χ ἀπολοῦσι ταῦτα λέγω·
διὸ μοι οἰκεῖα πάσχω·
λάμβανε τὴν ἀπόδει
ξιν τοῦ μὴ φθονεῖν· ὁ
γὰρ τιμωρούμενος· ὁ
ποίησεν· καὶ λάβε
γὰρ τοῦ μὴ ὁμοίως
ἁμαρτεῖν· ἀπόσχου λύ
θην βραβεῦσαι· καὶ κα
τάφρονος θῆναι κατε
δεξάμην· καὶ ὑπερηφά
νου· καὶ οὐδὲ τούτοις
λίχνος ἔπαινον· ἀλλὰ καὶ
ὑπὲρ θαύματος ἦλθον·
διὰ τοῦτο φη· ὡς οὐδεὶς
ὁ ἐν τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονηθῆ
ναι ἀλλὰ διακονῆσαι·
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολ
λῶν· οὐδὲ γὰρ μέχρι
τούτου ἔστιν ὠφελεῖν
λαὸν καὶ τῶν ἰχθύων ὁ
δοὺς καὶ λύτρον· καὶ ὑ
περτίμων τοῦ ἀνθρώ
που· οὐδὲ ἀπαστείνωθῆς.
ὑπὲρ σαυτοῦ· ἀνὸ δὲ ὑ
περ σοῦ· μὴ τοίνυν
φοβηθῆς ὅστις σὲ τιμῶ
σου καὶ θαυμάζομενος· ὁ
σοῦ γὰρ ἀπαστείνωθῆς.

θαυμάζοι ἀμφὶ λιαπαν
τωμὰ πὶ μόνον ἐρεῖ· ἢ δὲ
Π ὅσ ωαν ταχὺ ἀπὸ τῶμ
ὁμοωπίωμ αὐτὸ ισωρο
τρέπωσ· διδοῖσ αὐτοῖσ
ὁ ωσ βρώσι θυμοῦσι; καὶ
γὰρ ὁμ τοῖσ ὁμπερο λόγ.
ζ ἀ ωσ ωλλῶμ τοῦτο ὁδεί
ξαμὲν· καὶ ὁωὶ τῶμ φι
λοχρημάτωμ καὶ τῶμ
κομοδοξούντωμ. ὁ ὑτωσ
ὁ πόικσε· τίμοσ γὰρ ἐ
Ν δικόμ δ κ' ὁμπερο λόγμ τῶ
ἀμωμόμ ὸ σ. ἵμα δόξκσ
ἀπολάυσησ; οὐκοῦμ μὴ
ποιῆ οὕτωσ· καὶ ἀπολάυ
σιμ ωάντωσ· τίμοσ δὲ
ὁμ δικόμ θησαυρίζῆσ.
ἵμα ωλουτῆσ; οὐκοῦμ μὴ
θησαυρίσησ. καὶ ωλου
τῆσῆσ· οὕτωσ καὶ ὁμ ταῦ
λαι· τίμοσ ὁμ δικόμ τῶ
ωρωτείωμ ὁρᾶσ. ἵμα
πρὸ τῶμ ἄλλωμ ἦσ; οὐ
κοῦμ τὴμ ὑπαρχοῦσαμ
λόξαν τάξιμ· καὶ τότε
τῶμ ωρωτῆῆωμ ἀπολαύ
σῆσ· ὅσ τε ἡδέλῆσμ
μόνθαι μέλλοντασ· μὴ ζήτῆ
γῆμόνθαι μέλλοντασ· καὶ τότε
ὁδὲ μέλλοντασ· δικῆμοι γὰρ μὴ

οὐδὲ ὠασαι τοσοῦτομ
κατ' ἐλλῆμόσομόδωσ
τὴσου· ἀμμόμωσ λίκα
τάωασι σ' αὐτὴ· ωάν
τωμ ἀμαρτάμασι σ' ἄρμε·
καὶ τὴμ δόξαμ δικλάμ
ταωσ ὁ ωοίκσε τὴμ
ἑαυτοῦ· ωρὸμὲμ γὰρ
τοῦ γῆμόνθαι αὐτοσ. ωα
ρέλλοισ' ἄμωρίζῆ
μόμοισ· ἐωεὶ δὲ δὲ ἀῶ
θρωωοσ' ἄρμῆσοι καὶ ὁ
ταυρόθῆ· οὐμόμομ ὁ
κείμῶμ οὐκ ἴμαι τῆφ
σ τὴμ δόξαμ. ἀμμὰ
καὶ ἐ ἄρα ωρόσῆται
με τὴμ ἀωὸ τῆσ γμώ
σωσ τῆσ οἰκουμέμῆσ·
Μ ἰὸδὲ ἰφουλῆθῆσ ὠσ τῆσ
τὴμ λίσου καὶ δαιρυ
μέμῆσ. ὁ ὰμ τα ωῆμώ
σῆσ αὐτόμ· τοῦτο γὰρ
μᾶλλομ ὁ ωαίρεταί σου
λίδόξαν· τοῦτο μὲμ ὁαι
μέξομ· αὐτὴ τῆσωαν
σ' ἰλάσαι λίθύραν· μὴ δὲ
τὴμ ὑμαμτίαμ ὁλῆθω
μεμ· μὴ δὲ ὁαυτοῖσ
ωολλὰ μὲμ ὁμ γὰρ
μου λῆθῶμεμ μέγαλοι
φαίμοθαι· οὐκ ὁόμε

κρρμάλλ εἶναι· ὁρᾶς
Πῶς αὐτοῖς ἀνωκίνησε τὰ
μοσκήματος· τὸ δεῖξαι
καὶ δικάζων δικαστὰς πορ
τας. καὶ ὑπὸ τοῦ ὑδρὸς δηλ
τυγχάνομεν τας; ἵνα τὸ
μὲν φίλους· τὸ δὲ. διώ
κωσι· καὶ τὸ μὲν θερμὸν δὲ
δλαστοῦτο ἀνθρωπος· ἵ
να καὶ ταύτη τὸ πρᾶγμα
ὅπερ εἰδιαρμικαὶ ὑδρμ
κτὸν ἀπωδάξη· τὸν μὲν
ἀπορμενομένον· ἀφ᾽ ᾗ
κλιτα πάντα εἶναι· καὶ
τοὐναντίον τὸν ταπεινό
φρονα ὑπηλόν· τοῦτο
γὰρ τὸ ὑποστὸ ἀληθῶς
καὶ μικόσιον· καὶ οὐκ ὀν
ὁμοίως τιμέρομον οὐδὲ ὀν
προσηγορίαν ὄν· καὶ τὸ
μὲν ἐξ ὧν ὑπὸ ἀνάγκης
ἀπὶ καὶ φόβου· τοῦτο δὲ.
τὸ τοῦ θεοῦ ὑπεὶ προσ
οικῶν· ὁ τοιοῦτος· καὶ ὧν
παρὰ μὲν δὲ ὑπὸ σθαυμά
ζηται· ὑπηλὸς μένει·
ὧν προῶν δικάζμος· καὶ
παρὰ πάντων ὑβρί
ζηται· πάντων δὲ
φιτα πεφρόνηκε· καὶ
λίμδων κατὰ ἀνάγκλων

ἀπὶ τιμὴ· ὁ ὧν καὶ δὴ
αρρεῖ ρᾳδίως· λιδὲ ὁκ
προαιρέσεως· ὁ ὧν δὲ
μὲν ἐμφυσαίως· ὁ ὧν δὲ
τοῖς ἀφ᾽ οἷς αὐτοῦ θαυ
μάζομεν· ὁ τι πάντα
ὁμοῦ μείζους· πάν
των μᾶλλον ἑαυτοῦ
ἑαυτὸν φρονῶν· διὸ καὶ μὲ
χριτῆς σὶ μέρομεν
μουσι μὸν τῶν ὑπηλοῖ·
καὶ οὐδὲ λίγλυτικὸ
ὑπὸς δικεῖμοι καὶ τὴν
κὴν· ᾗ δὲ μοῦλα δὲ
Καὶ ἀπὸ λογισμῶν ἐξ
τάσεμεν τοῦτο αὐτο·
ὑπηλὸς εἶναι λέγεται τις·
λίτοι τῶν μὴ κείτοῦ σώ
ματος τούτου λιὸ τὰν
ὀφ ὑπηλοῦ τὸ πουάπη
κὸς τύχλι· καὶ ταπει
μὸς ὡς αὐτῶν σὰν ὸ τῶν
ὁμαν τίων· ᾗ δωμεν οὖν
τὶς τοιοῦτός ἐστιν· ὃν
λαβὼν λιὸ μεταβάλῃ·
ἵνα ᾗ δῆς ὅτι οὐδὲν τα
πεινοφρονοῦντα ὑπη
λότερον· καὶ οὐδὲν ἂν
λαβοι εἰας χθαιαλό
τερον· ὁμὲν οὖν ἀλα
ζὼν πάντων μοῦλλον

ἅρμαι μείζων. καὶ ὁ μὴ
δύναται ἑαυτοῦ ἄξιον μὴ
νομίζῃ φησί· καὶ ὁ σκυτεὺς
τιμιώτερος. πολλοῦ δεῖ
ὁρᾶν καὶ ἁμαρτάνειν· καὶ
οὐδὲ μιᾶς τέχνης
μείζει· καὶ διαπύει
τὸν ἀνοῦν· καὶ τὸ πρὸς
ἑαυτὸν μὴ φίλαυτον τιμᾶν·
οὐ τίγρις οἰκεῖα τοῖς ἀλλο-
τρίοις· καὶ γὰρ αἱμίγματι
τοῦτο δοικεν· οὐσ
γὰρ οὐδὲν ἴλιγξεται. πρὸς
ἑαυτοῦ μὲν δοξάζεται·
εἶδε πῶς ὁ ἔπαρθη
μαι μου λόμενος κατὰ
τοῖς πρώτοις καὶ χαμαὶ ἔβαινε;
ὅτι γὰρ οὐδὲν ἅρμαι μοι μὴ
ζῇ πάντας ἀνοήτους πρὸς
ἑαυτόν. αὐτὸς δὲ σοφὸς εἶ
μεθαι· τοῦτο γὰρ ἁμαρτω
μείαν· τί τοίνυν πρὸς
τὸν οὐδὲν ὄντα πίπτεις·
τί παρθενικοῦ μου ζηλοῖς
τιμῆς· τί τοσούτοις ὀ
χλοις πορίζῃς· ὁρᾶς
τὰ πεινῶντα καὶ διψῶντα
σῶμα οὐκ ἀναλίσκοντα;

τὸ μὲν ἀλλ' ὄχατος· καὶ
δὲ μὰ τοῦτο κἂν ἀπορᾷ
σιν τιμῆς. μέμαρτο ὑπο τι
θέναι· ὅσ τὸ οὕτω σεμνὸν
ἑαυτὸν ἀκολουθῇ· καὶ
ἀλλ' ὑπηλόσ. καὶ τῶν
τὴν φορὰν ὑμεταπίθησι·
οὐσ γὰρ ἴλιγξεται μέγαρον·
καὶ τὰσ παρὰ τούτου μ
τιμὰσ μεγάλασ ἅρμαι μο
μείζῃ· κἂν μικρὰ τύχο
σιν οὖσαι· διὰ τοῦτο ἀλλ' ἀν
λοισ ἅρμασι κρίνεται· ὁ δὲ ἀλαζὼν τοῖσ
μὴ τιμῶντασ· οὐδὲν
ἅρμα μοι μείζῃ· πάσ δὲ πᾶ
ρεστὸν τιμᾶσ· μέγαρον
εἶναι τὴν φίζαν· πρὸ
λιγὸ ταπεφθόσ· ὑπὸ οὐ
δενὸσ ἀμίσκεται πρὸ
θοισ· οὐκ ὀργὴ τούτου
δὲν ὀχλίσαι δυνήσε
ται· οὐδὲ ἔχησ ὁρμὰσ· ὃ
μασκαμίαν· οὐ ζηλοτυ
πίαν· τὴν δὲ τούτου μ
ἀπὸ ἀλαζόνοσ τυχόν.
τί γὰρ οἱ τὰν ὑπηλόν
ρον· ὁ δὲ ἀλαζὼν· ἅπα
σι τούτοισ κατέχεται·
καὶ ἀπὸ ὁρμησ οἰκεῖ
λως ἅρμα μὲν δούμε

μορμόρφω· καὶ γὰρ λεαὶ
βκλοτυπία· λεαὶ μα
σικανία· λεαὶ θυμός·
ἀφ τὴν δικάμου διθμο
χλῆ τιχλίω· τὸ σῶμ ἅπη
λός· ὁ τοῦμ παθοῦμαι
μόνδερος· ἡ ὁ δοῦλος σ
αὐτοῦμ· ὁ τρόμος μαι
ταὶ καὶ δδδοικῶσ· λὶ ὁ
ἀχείρωτος· καὶ οὐδὲ
μῶσ ἰῶ αὐτοῦμ ἀμισκό
μενος· ποῖομ ὅρμιμ
τηλότερα ποιῆσθαι
φαίνεμαι· τὸμ τοῦμ
χειρῶμ καὶ τοῦμ καμά
μωμ τοῦ θηρατοῦ ὑτη
λότερομ ὄντα· λὶ τὸμ
μὲν δὲ καμάμου ἀφίσθμ
ται δδιθῆναι τὸμ θλη
ρατὴν ὑπ τοῦ χαμαὶ
πῆσθαι καὶ μὴ δυ ἀ
δαι μὴ δὲ ὁρίζεσθαί πο
τε· οὐκοῦν τοιοῦτος
ὁ αὐτομβολιμαῖος ἐσ
τί· καὶ γὰρ ὑπ καὶ ἀλίπα
λος ὑκόλως αὐτὸμ αἱ
ρεῖσθ χαμαὶ ὁρῶσμ
τα· εἰ δὲ μοῦλῃ· καὶ
ἀπὸ τοῦ σωμηρῦ δαί
μονος ὑπ κράτους· τοῦτο
δ ἔχασμ· τί γὰρ δῆλα ὅ

λου τὰ σῶμ ὁ τὸν δρόμ
γῶμ οἱ τὰν ὑσεις δὴ ὅπερ
θλ· τί δῆτα ἀν οὖ ὑτηλό
τερομ· τοῦ ταυσῶμ οὖ
ὑσαυτὸμ μου λομένου·
ὁ μὲν μ γὰρ χαμαὶ σύρε
ται τὸ τὴμ πίτρμαμ κεί
μενος σ τὴν λιμνάδραμ·
ὥστε εἰ τὸ γάρ ἐστ ὑπα
μῶσ ὁ φεσμ καὶ σικορπί
ων· ὁ δὲ μὴ ἀνδλλομ
ἀπλικυμάνω· ἃ δὲ καὶ
ὀξάμ ἂμ τοῦτο μοῦλει
μαλλῆμ ἰῶ δρηφάνων·
ὑμῶν ὅσομ τὸμ μαίρωαυ
ρομ δικεῖμομ· τὸμ τοσαῦ
τηλω ἀρμ ταφρατιάν·
ὃσ οὐδὲ τὰν πάσι δῆλ
λαλῖ ωλάατο· ὅτομ ὁ
τὸ μέθοσ λῖῶ μέθοσ· ἐσ
τὰν εἴδωλαν ἁ δδωλαν·
διὸ καὶ τοῦτο μ κατασ
κευῆμ· οἱ δὲ δύσ
μᾶσι καὶ ωλατοῖ καὶ ὑπὲρ
τὸμ ἥλιομ ἴσμεν ται· ὧμ,
τί γῶμ οἱ τὰν ὑτηλότε
ρομ· ὅτι καὶ αὐτὰσ ὑπερ
καίμουσι τοῦ ὁῶ οὖ τὰσ
ἀτῖδασ· καὶ ἀνδλουσ
πᾶρ ὁρχόμενοι· πα
ρατικασι μαὐτοῦ τὸ θρό

μοστῶνασιλικῶ· ἰμὰ
δὲ καὶ ἡ δρομοθημαί
θησαυτῶμηλῶνδυσὶ
λφαν· τίσαὐτανατωφημα
θήλη· ὁμοιηθούμενοσ
παρὰτοῦθυ. λὶ ὁπο
λομούμενοσ· ὁυδλη
λομὸ τὶ ὁπολομού
μενοσ· ὁυικοῦνἀλκου
σομτίποδρὶδικαιο
ρομτούτομμὶμραφὴ
ϐ ιζ· ὁνθ· ἐποδρκφαύ
μοισάντιπάσσθαι·
τανωφημοῖσδὲδίδωσι
χάριν· πάμμοσ δ'
ἐτρομόθρήσομαι· τίς
ὑπηλότερσ· ὁἰδρο
μῶνοσ τῶθῶ καὶ θυ
σίαν προσάγομ· λὶ ὁπορ
ροποῦτησπαρρησι
ασῶμτησπρὸσαὐτὸμ·
≒ καὶ ποίαν θυσίαν πρὸ
≒ φόρφὸ τανωειμόσ ϐ ιζ·
ὰὐκουσομτοῦδελλὸ
γμτοσ· θυσίαν τῶθῶ
τῶνσωτηριμήνμον·
καρδίαν σωτηριμὴν
μιωνιαὶ τὴν τανωειμε
νῶνιωὁνθ· ὁυικόζου
δημόσῳ· Εἰδῶτοῦ
Τ ουτὸκαλλαρὸν; ψὸπο

καὶ δικάμουτὸ ἀλκάλλαρ
τομ· ὰυκάλλαρτοσγὰρ
παρὰθῶ· πᾶσ ὑπηλο
ικάρδιοσ· πρὸσ τούτοις·
ὁμοῦ· ἀχάριστοσ ὁμο
μοῦμενοσ ἑαυτῶ τῶμνθῦ· ἐ
πὶ τίμαι γὰρ ὁωιμόλῶ
ϐ κ ἀλλὶ ὁωὶ τὸμπρᾶον μ
καὶ λισύχιομ καὶ τρᾶ
μομ τάμουτοὶσ λόγοισ·
ὁδὲ μετὰ τοῦδιαπόλλῶ
σύρται· ὁγὰρ τῶν φῶ
μόσ· τῶδικάμου πά
σθαι· διὸ καὶ παῦλοσ
ἄλλῳ· μὶ πωσ ὁ τυφῶ
θεὶσ εἰσκρίμα ὑμπῶσκ
τοῦδιαπόλου· καὶ τοῦ
μαρτίομδὲ ὁῦκ ἀπολλῦ
αὐτῶ συμπαίμῃ· πᾶσ
τα μὲν γὰρ ἀπομοῖσθαι
ὅσ τὸ τιμᾶσθαι· ὁδὲ μὰ
λιστα πάντωμ καταφρο
μούμενοσ ὁῦτόσ ἐστιμ·
ὁι γὰρ καταφρόνασοι· ὁι
πᾶσιμὲχθροὶ καὶ πολὸ
μιοι δυχείρωτοιτοῖσ
ἐχθροῖσ· ὁι πρὸσ ὀργὴμ
εὐθύμποτοι· ὁι αὐκαὶ
θαρ τοι παρὰθῶ· ὁῦ
τοι μάμιασ πάντωμ
ἁσί· τί τοίμωτούτου

πίουσ. ὁ παν κ ἕλαφω
πρότερομ τοῦ προτέ
ρου τρόπαιομ φέρομ.
καὶ τοῦτο σὰν τοῖς ἐμ
μοστιλίοις ἀρχῆσ. ἀφ ὗ
τηλόπερ σ ἐλίμπανο. δι
αὐτοῦ πο ἀδύναιτο παν
χοῦ· δι αὐτοῦ πο ἀσθενῆ
ταιλεπαὶ ἀμαικρύτε
ται· ὁδὲ φαραὼ· καὶ γὴ
καὶ σποδὸσ. καὶ ἐπὶ τὸ
τοῦ μὲν πόλεμον
τερομ· οὐδὲ γὰρ οὗτοσ
ἀπὸ τοῦ πρόσθεν ὁ νῦν ὁσ.
ὥσπερ ἐπὶ τοῦ φαραώ.
Χ διὰ τοῦτο λαὶ ἐξ ἀρχῆσ
πάντα ὁμοίωσεν. ἵ
μα τοῦτο ὀλίγα λη τὰ πάν
θοσ· διὰ τοῦτο ὅλωσ τοὶ
γὰρ ἀμμαλὼκ· καὶ ὁ μὴ λύ
σασι λαὶ ὁ μὸ ὁ δυρμοῖσ.
Δ διὰ τοῦτο ὁ μὲ πόμφοσ καὶ
ὁ μὶ δρὸ τηλαὶ ὁ μὸ ὀργα
σίαν δὲ λιμὸ ὁ κ λαὶ τὸν
λαὸν τοῦ ρκμὸ ὁ μὴ λι· καὶ γὰρ
ὀλ ὁ πομοίασ λίμαρ τῶν
ὁ πῶρ ὁ τοσ ἀν θρώ πουσ
πρὸσ δὸ κ ἡσασ ἰσχὺ
ἵαν· διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀν
τοῦ χο μὲν ὁ μὸ ὁ μὲ χο μ.
ἀμμαὶ καὶ τοῦτο μὲν ὁ ὸν

Χ εἰρμὸ μὸ ὁ μὲ τὰν· τὸ δὲ
πῶρ ἀσ τὸ ὑπὸ ὁ αὶ τὸν μ
καὶ κὸν· τὶ δὲ αὶ τὸν μὲ ταν
πῆμ ὸν μὴ δὶ ον· τὶ δὲ αὶ μὰ
καρι ὸν δρο μ. ὁ τὰν πο
ὠμὸ ὶ καὶ ὁ πῶρ ἀφ ὶ ὸν
σὶ τὸν θν· λὲ αὶ τὴ σ πα ν
ρὰ ἀμ ὸν μὸ δὲ. ὁ ὗ τοι μὰ μ
ἀν ἀπο λαύ ου σὶ δό ξη σ·
καὶ πᾶ μ τὸν αὐτὸ ὶ σ ὸν σ
πῶρ ἀσ τὶ μὸ σὶ μ· ὸν σ ἀν
ἀδελφοὶ σ ἀπα ὰ ζο μ ται·
ὸν σ ὶ κ ἄν μὲ λὶ πῶρ
σί ὁ μ ται· μ ὁ μὸ ὠ μὲ θα
Γ τοί μ ω τα πῶ ε ὶ μὸ ὶ. ἵ μα μ ὁ
μὸ ὠ μὲ θα ὑ τὴ λοί· ὅ γὰρ
μὲ θὺ πῶρ μο λὴ σ ἀπο λ
λὴ σ ται πῶ μὸ ὶ λιὰ ὑ πὸ
μοι α· τοῦ τὸ ἐ ἀπῶ μο
ν τὸ μ φα ραώ· ὁ υ ι· ὸ ὶ
δαυ γὰρ β κ τὸ μ ι· καὶ μ ω
ὰμ· λιὰ ι ἀπ ρά χο μ· καὶ
κά μ πτη σ. ἀ ἐ μὸ χ ἀ ρ ὰ
καὶ μὲ τὰ ταῦ τα ὰ ὐ τοῖ σ
ὁ πλοι σι καὶ ἱ ππο ι σι κα
τ κω μὶ ζο μ. ἀ πῶ μ ὰ
τί σ τοῦ τὸ ὁ ἄμ ρα ὰ ἐ μ·
ἀ ὸ δὲ β κ ἡ μὶ λι καὶ σπο
δὸ σ. καὶ μ ρὶ ὰ μ μ ὰ ρ ὰ
ρο μ ὸ μ κρὰ τη σ ὸ β· καὶ ἀ ὸ
μὸ ὸ ὶ σ ὸ μ πῶ β ὸ ὰ ὶ μ ὰ ν

† καὶ ἐκπορευομένων
ἀπὸ τῶν ἁγίων ἱερειχῶ.
ἠκολούθησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ
δύο τυφλοὶ καθήμε-
νοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀ-
κούσαντες ὅτι Ἰ̄ς̄ πα-
ράγει. ἔκραξαν λέγον-
τες· ἐλέησον ἡμᾶς Κ̄ε̄.

ψ̄ ἐξ̄ ἀ̄ ἀ̄ :-

Ὁρᾶτε πόσην ἁμαρτίαν
εἰσπράττουσι καὶ
οὐ παρὰ τούτους δὴ
ἔγρισεν· ὁ καὶ ἡμᾶς
ζητεῖ σώσαι διὰ μετα-
νοίας· ἀλλὰ δὲ ταῦτης ἀμε-
ρείας· ἀλλὰ τοῦτο μὲν
τοῖς φιλομαθοῦσιν ἁρμό-
σομεν· ἡ γὰρ τελώνου
καὶ πόρνης ἐξέβη μετάθεσις.
ἄρτι δὲ τὸ μισαμάρτωλων
ἀμιξάμβρομαι τοῦτο καὶ
λαός· καὶ τελώνων ἁμαρ-
τωλικόν· λιμᾶσθαι δὲ
πρὸς μετροικοῦντας ἁμάρ-
χεσθαι· καὶ τῶν τυ-
φλῶν τοῦτο μὲν ἀκούσω-
μεν· οἱ πολλῶν τῶν

διόζω
μεν· ἡ
μᾶς καὶ
Τῆσων
ρύσιος ἀ
πολαύσω
μεν τιμίως·
καὶ τῆς
μείζονος
σιωπῆς
τύχωμεν
δόξης·
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ̄ū̄ Χ̄ū̄· με-
θ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα κρά-
τος σὺν ἁγίῳ πνεύματι·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

† φύλλα, Η̄ ·†

μβλπόμτωμλίσαμ ἀ
μείμοισ· ὁ ὑπὸ γὰρ τὸμ
ὁδηγῶ ωταὶ ἀχμτῶ·
ὁ ὑπὲ ἰδ ἡμ ἀὐτὸμ δ ωὐ ἀὐ
μβμοι δ ωὶ α ταὐτα· ὁμῶ
ὸφ ἰλομ εἰκο ωὐ δ λυθ ἡμ
ωρὸσ ἀὐτόμ· καὶ μ ἀφ ἀὐ
λλὶ ἡρ ζαμ το πλῆ φ ωμὴ
κρά ζ ειμ· καὶ δ ωὶ α τω
μ ἀδ ἡμ τῶ μ ἀμ μομ βυό
ωμ· τοιοῦτομ γὰρ ἀὐτὶ τὺ
χλὶ κα ρ τ ερικλή· δι ἀὐτῶ
τῶ μικω λυόμ τωμ ἀὶ ρῶ
ται· ὁ δὲ χσ ἐ ἰα ὐ ἀὐτοὶσ
δ λὶ τομ ἡ ζῶ δ αι· ἰμ α
μ ἡ ζόμ ωσ ἰ ἀὐτῶμ λὶ ἰπ ρο
θυμ ἰα φ ἀί μ ηται· καὶ
μ ἀ δλισ ἀ ζ ἰ ωσ ἰ ἀὐτοὶσ
ἀ ωολ λύ ομ τασ τλὶσ
ὐ ρα ωεί ασ· δ ἰ ἀ τοῦ το
ὐ δὲ ὐ ρ ωτ ἀὐ· ωλ ἀβὺ
σαι ὁ ωὐ ρ δ ωὶ ωολ λῶμ
ωοίᾳ· λιμὸσ γὰρ κραμλὶ καὶ
λὶ ωρόσ οδοσ· ἡ ρ ικ φ ωῶ
σ ι κα τ ά δ ηλομ ωοι ηῆσ
τλὼ ωλ ἰ φ ἰμ ἀὐτῶμ·
ἐμ τοῦ ὐ δ ημ ἐ μ ἀθ αμ δ ἀὐ
γα ωη τὸ· ὁ τ ι κ ἀὶ ὡ σ φ ὸ
ζρ ω δ υ ω λ ἐ ι σ ἀ ὦμ δ ν
κ ἀ ἰ ωὐ ρ ρ ι μ μ ὐ δ μ οι·
μ ἐ ᾳ ἀὶ ωὐ ωὐ δ λὶ ῶ δ ὲ

ωρ ο τ ἰ ωμ δ ν τῶ θ ῶ· ὃ
δ ἰ ἡ μ ῶ ἀὐ τῶ μ· δ ω ω κ σ ὸ
μ δ θ α ἀ μ ὐ ε ιμ ὁ ωὐ ρ ἀὶ ν
ἀὶ τῶ μ δ ν· ὁ ρ ᾳ γ ρ ὼ ν
Καὶ ὁ ὐ τ οι ωῶ σ ὸ ὐ δ δ ν ᾳ
τῶ μ ἀὐ ωὸ σ τό λω μ σ ω ι κ
γ ρ ο μ ἀ χ ομ τ ω· ἀ μ μ ἀὶ κ ἀὶ
ωο λλοὶ ωτοὶ ω δ ω ι α το
μ ἰ ζ ομ τ ασ· ἰ χ υ σ ᾳ ὐ
ωὐ ρ ι λῖ ψ αι τ ἀὶ κω λὺ
μ α τ ω· καὶ ωρὸ σ ἀὐ τὸ
ὁ λ ιθ ἡμ τὸ μ ἰ μ· κ ἀ ί τ οι
ωᾳ ρ κ σ ί ᾳ μ ι μ ί ο υ· ὐ δ δὲ
μ ί ᾳ ρ ἀὐ τοὶ σ ι μ ᾳ ρ τ υ ρ ᾷ
ὁ δ υ ᾳ μ β λ ι α τ ί σ· ἀ μ μ ἰ ρ
κ ω δ ω ν ἰ ωὐ ρ ωτ ᾳ μ τ ω μ
ἀὐ τοῖ σ ι μ ἰ τ ρ ο θ υ μ ί ᾳ·
Τ ο ύ τ οι σ δ λὶ κ ἀὶ λ ἰ μ ε ἰ σ
ζ η λ ῶ σ ω σ ι μ δ ν· κ ἀ μ ᾳ ὐ
μ α ι ἀ λ λ ὰ τ ᾳ τ λ ὼ δ ὸ
σ λ μ ὸ ὐ δ ·· κ ἀ ὶ ωο λ λ οὶ οἱ
δ ωὰ ῥ μ τ ω· μ λ ὶ ἀ ω ο
τῶ μ δ ν ἀὶ τοῦ ω τ ω· τ ἀὺ
τ η γ ᾳ ρ μ ᾳ μ ί ᾳ τ ᾳ τ ὸ μ λῦ
β ω ι σ ω σ ὰ σ ό μ β θ ᾳ ν· ὁ ρ ᾳ
γ ρ ὼ ν κ ἀὶ ὑ μ τ ᾶ ν θ ᾳ ν· ωῶ ς
τ λ ὼ ν σ φ ο δ ρ ᾶ ν ἀὐ τῶ μ
ω ρ ο θ υ μ ί ᾳ μ· ὁ ν χ λ ἰ ωῶ
μ ί ᾳ ν· ὁ ν χ λ ἰ ωῶ κ ἠ ρ ω σ ἰ σ· ὁ ν
ωὸ μ λ ὶ ᾳ ὶ κ ο υ ο δ λ ἰ ᾳ ι· ὃ
τ ὸ ωᾳ ρ ᾽ ἐ τ ῶ μ ὁ χ λ ω μ

ἐπὶ τῶν ἁμαρτούντων.
πάμπολυ δὲ διαφέρει
μὴ δικεῖν. καὶ πρὸς
λαμβάνων τοῦ δικαστοῦ
πάσχειν. ἀλλ' ὁμοίως οὐ
δὲ οὕτως ἀπὸ τῶν ἀρε
τῶν. ἀλλὰ καὶ περὶ
τὰ τῶν ἰατρείαν καὶ
τὰ δηλονότι ἀπὸ τῶν ποιῶ.
οὕτως ἀπὸ πάντα
χοῦ περισσόν δ' ἀσαφῶς
ἡμῖν. ἀμαυκηρύττειν τῶν
προσιόντων ἀπὸ τὰ
καιρὸν φάσκοντας. καὶ
πολλῶν εἰσομένων
φαίνειν τῶν ὄντων.
ὃ δὴ καὶ ἐν ταῖς ἀλ
λαις. εἰ τὰ δωρεὰ δὴ λέγων
ὃ περὶ ἐμοῦ λόγος τὸ

Πολλάκις δὲ καὶ τὴν ἐρρωσολίμων πρόσ-
ρρησιν ἀμφοῦ δέουσι τὸν
τὸ σαυτησ σφριφα-
μείας· τί οὖν τὸ αἴτιον·
προοίμιον τῆς τῆς
οἰκονομίας· καὶ οὐκ
αὐτὸς σφόδρα καὶ πάνυ κα-
λοσιῶν· οὔτε ὁ καιρὸς
τοῦ πάθους ἐφέστηκε· διὸ καὶ
καὶ ἀδιαφόρως ἔχει πρὸς
αὐτοῖς ἀμφοτέροις· ὃ
μᾶλλον μικρῷ πρόσθεν
τόμ· οὔτε γὰρ ἀνῆκεν
ἁπλῶς ἁμαρτάνοντος
τοῦ· καὶ ὡς μὴ ζημιοῦν,
τοῖς ἀν. ὀξὺ γὰρ ὀργή·
ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς αὐτοῦ
δυνάμεως πεῖραν ἔδω-
κεν ἱκανῶν· καὶ ὁ ἀρ-
χιστράτηγος· μείζο-
νος δικλάμυδος ἔλοιπον
καὶ μετὰ πλήθους ἄλ-
λων τὰ πρὸς τὴν φυ-
γὴν τρέψας· τὰ μὲν ἄλλα πρὸς
αὐτοὺς δικαίειν· δυνά-
τὸν μὲν γὰρ ἐν τῶν καὶ πα-
ρὰ τῶν ἀρχῶν τοῦτο
γενέσθαι· ἀλλ' οὐ χρή·
σιμον δὲ λυσιτελοῦν
οὕτω· σὺ δὲ μοι δοκεῖ·

ἁμαρτάνοντος· ἀλλὰ
κἀκεῖνοι τοιοῦτοι· ἀμ-
λαὶ καὶ πρὸ τῆς δόξης
σσι καρτερικοί· καὶ με-
τὰ τῶν δόσιν ἐνδυμέ-
νων· καὶ γὰρ ἐν κολού-
θησαν αὐτῷ· καὶ ὅτε
Ἠν δὲ ἐν ἐρρωσολίμοις·
καὶ ἐν μέσῃ σωθεφλὶ
πρὸς τὸ ὄρος τοῦ θλαι
ὧν· ἀποστείλας δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ λέγων·
πορεύεσθε εἰς τὴν
κώμην τὴν κατέναν
τὴν μὲν· καὶ εὑρήσετε
ὄνον δεδεμένην καὶ
πῶλον μετ' αὐτῆς· λύ-
σαντες ἀγάγετέ μοι καὶ
ἐάν τις ὑμῖν τί·
ἐρῇ· ὅτι ὁ κς αὐτοῦ
χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως
ἀποστελεῖ αὐτούς· τοῦ
τὸ δὲ ὅλον μέγεθος· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· εἴπατε τῇ θυ
γατρὶ σιών· ἰδοὺ ὁ βα
λεύς σου ἔρχεταί σοι πρᾶ
ος· καὶ ἐπιβεβηκὼς
ὑποζυγίου· καὶ πῶλον
ὑποζυγίου· καὶ τοι

Ὅσα θαύματα ἐμεγάλυνεν καὶ ὅσα πεπλήρωται προφητεῖαι· ἃ οὐδὲ τὸν ὅρον εὑρήκασιν ὅμοιον προφήτου μόνου οὐδὲ σκοπὸν ἀλλὰ ὅτι ἀκούσαντες τοῦ σιγῶσιν· τοῦτο δὲ οὐ μικρὸν μικρὰ μὲν οὖν ἐστιν ἃ δεῖται· εἰ τοῖς οὐδὲ πόσα αὐτῶν οὐδὲ φαύλως τοῦ ὑητὰ αὐτῶν προεῖδεν καὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν· οὐ τοιδὲ καὶ διὰ τοῦτο μανθάνειν τοῦ ἀκούσαντες τοῦ ἐκόσμησαν· μηδὲ

Μικρὰ εἶναι μοι δοκεῖ τὸ ἐμεμψιμοιρεῖν· τί γὰρ αὐτοῖς ὄφελος τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν· ἵνα ταῦτα πάντα τοῦ ὦσιν καὶ γράφειν μὴ ἁμαρτεῖν· καὶ τί λέγω μὴ ἁμαρτεῖν· μηδὲ ῥᾳθυμεῖν· καὶ ταῦτα ὁρῶντες τοῦ ἐσιγῶσαν καὶ παρεχώρησαν· καὶ γὰρ ἀμφότερα θαυμαστὰ ἦν· καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν· καὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν· ὅλκομένων τοῦ μὴ

Ζηλῶν· καὶ εἰ τοῦ πάντα καὶ ἀκούσαντα τοῦ τί οὖν αὐτοῦ χρήσωμεν τοῦ χάριν ἀφῆκαν καὶ ἔστησαν· καὶ ταῦτα· οὐκ ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦ τοῦ ἀλλὰ τοῖς μαθηταῖς· ἀπὸ τούτων αὐτοῖς παιδεύσῃ· ὅτι καὶ ἰουδαίους ἐδίωκον καὶ ἀνέκοπτον κωλύσαι δὲ ὅλου· μᾶλλον τοῦ αὐτοῦ ἐβιάσαντο καὶ ἀφόμοιοι καταπαῦσαι ἀλλὰ οὐκ ἐδύνηθησαν·

Καὶ ἕτερον δὲ μετὰ τοῦτον διδάσκει τοῖς μαθηταῖς ὅ τοῦ ἀνάπαυσιν· διδόμενα καὶ ἀντὶ τῶν κόπων τῶν τυχὸν προσθεῖναι· καὶ ταῦτα τῶν παρέχειν καὶ μικρὰν τὴν λύπην· ἢ γὰρ ὀλίγου τοῦ αὐτοῦ ἐπαρέχορησαν· τοσοῦτον ἄμμον αὐτοῖς ἀναπαύσεως δεῖται· τοῖς δὲ τοῖς

Εἰρημένοις καὶ ἕτερον ἄμεμπτον προφήτην ὅλων τῶν λόγων· τὴν μὲν ὄψιν· τὴν δὲ ἀκοὴν τῶν ῥημάτων· καὶ τὴν μὲν ὄψιν τοῦ αὐτοῦ ὄψεως καὶ

αὐτὴν σκαλβδραν τοῦ
ὄρους. λίβδ διὰ τοῦμρη
μαπομλίτου προφήτ
του ζαχαρίου. λαὶ γὰρ
ἔφη ὅτι καλβδεῖται
ὀυασὶ λθυσὶ βωὶ ὄρου. Ϛ
καθίσασ αὐτὸσ καὶ πμη
ρόσασ αὐτλῶ. ἐβραω
παμμβδίδου προφή
τειασ ἀρχλῶ. διὸμβ
ωὶ φὴ τὰ μβλλομ τα
περδιαστυωοῦμ. ωοῦσ
καὶ τὶμι τρέωο. τοῦμαὶ
καλδάρ. τοῦμβθμοῦμ τὴμ
κλλίσιμ προαμβφοόμφ.
καὶ ὅτι αὐτοῖσ βωαμαι
ωαύσασαι. λαὶ ἄζουσιμ
αὐτοῦ καὶ βίομαι. καὶ
προφήτειαν δ λβδάχβ
το προφήτ ἄμ. ἐμοὶ
Δ βούδ λαὐτοῦ το δοικ ἡμόμῶ
βδ ἢ τὸ μόμον καθίσαι.
ἀμμὰ καὶ μὲ ἐρομλίμμ
φιλοσοφίασ ωαράχομ.
οὐμὰρ δ κμόμομ προφή
τειασ βωλήρου. οὐδὲ
δόγμα ωαὐβφύτευσ τὰ
τὴσ ἀλλιλβας. ἀμμὰ Ϛ
τὸμ μὲ ομλίμμ διὰ ὀρθου
διὰ τοῦμ τόωομ. ωαν
ταχοῦ λαμόμασ λίμμ

τὴ βᾶ τὴσ ἀμφιλαίας
χρείασ. καὶ διὰ ωαν
τοῦμ τλῶ βωλῶ ωατερ
βοῦμ τλῶ λιμβτέραμ. δ
ἀπὸ τοῦτο καὶ λίμ ἰκα
τὴ ἰκ τοῦ βαιβμβλλον. ὃ
κδ βλ λίτησ σ μαμωρὰ
οἰκίαω. οὐδὲ μρᾶ ωολὸ
σίαμ καὶ ωβρι φαῶ ἀλ
λὰ ωαρ λίω. καὶ μω λ
τὴρ ρ τδίκ τομ αἰ χρυσὰ
καὶ βμ καμύ ωλ ηβμμᾶτ ζ
λαὶ βμ φάτμ λι τὶθ θαι.
καὶ μαθη τὰσ βικλ ἄφομ.
οὐρὴ τορασ λαὶ σοφούσ.
οὐδὲ δυ ωόρ ουσ καὶ δυ
νβμ ἄσ. ἀμμὰ ωλ ὴ τασ
καὶ βκ ωβμλί τωμ. καὶ
ωάω τοῦ βμάσ κ μουσ
βζβμ ζβ. λαὶ τρέωο
ζαω ωαραπὶ θμ ῶμ ουσ.
ωοτὸ μὲμ κριθ ἰμουσ
ἄρτουσ ωαραπὶ θθαι.
ωοτὲ δὲ ωρὸσ αὐτὸλ
τὸμ καιρὸμ βζ ἀφορᾶσ
τοὺσ μαθη τὰσ ὁμ ἄφ ζ
κβλ βυομ. λαὶ αἱ μάδασ
ωοιοῦμ. ἀωὸ χρ τουωοι
ζ. καὶ ἡ μάπλα ἀμφιβμ
μύ μβμοσ. βυζλὴ καὶ
ωοῦμ ωολλοῦμ οὐδὲ μὴ δ

ὁμοκλῆ λιαδαι καὶ πο-
ραι τέρω μὲν προσαίρει.
καὶ σαμ ταχοῦ τλιος χρή
ασεῖμαι· ἰδοὺ μὲν δὲ
καὶ τλιὼν προφλιτέαν
τὴν δ' ἀπὸ τοῦ μὲν κμάτων·
τλιὼν δ' ἀπὸ τοῦ μὲν πραμά-
των· τλίσ' οὖν λιπὲρ προ
φλιτείαν· ἰδοὺ ὁ μαστ
μάσσου δὲ χαίσοι
πρᾶος· καὶ ὃν λιπὲν κ
κὼσ δ' ἔλιπε Ζεὺς ὁμὸς
πόλομμον· οὐχ ἁρ
Μαν αὐδλαύμων ὃσ οἱ
λη· οἱ μασ λλῶς· οὐ φό
ρυσ δ' ἄμαν τοῦ μ· οὐ σω
καὶ θορύμοισ σβρι ἀρ·
ἀμφὶ πολλλῶν· τλῶν δ' ἀπ
εἰκοσ αμ καὶ πεντλμόπλ
δλικ μύμνων· ὃς ρ' ὁτ τ
σομ τοῖμιν τὸμ ἰουδαῖ
ομ· πᾶσι σ μασ λλῶσ
πλὸ μου ὀχύμνοσ
λλμδμ ἁσ ἰλκμ· ἀμφὶ
καὶ ἀχοιῆ σεῖμ· ἀλλ' ἠτοῦ
τομ μὸμ· ὃ σοῖ σ δὲ τὰν
ταὐ ὃ σβρόφκμ· τὰν μὲλ
λομ τὰν προ ἁλμᾶμ· ὃμ
τὰν λα γὰρ λίδικ κλησίᾳ
δλμοῦ σι διὰ τοῦ σ
λου· καὶ ὁ λαὸσ ὁμὸσ·

ἀφ' ὅρομ τὰν σβριαλ
λε ται· οἰκίαμ δὲ ὀυδὲ
ἅρχμ· ἁ δὲ μ ταμ ἠμαι
ἐκ τὸ σσμ εἰσ τὸ σσμ
ὁδᾷ· ὁδοὶ σ ορῶμ τοῦ το
σοιᾷ· λιὰ μὲ ὑτ σσ ὁδοὶ
πορῶμ· ὧσ κὰμ κ οσ λίᾳμ·
Κὰμ κ αθ ἡμ ὠν οσ· ὀὺ
θρύμαμ δεῖ ται ὀυδὲ
σρο σκ ὀφ λαίου· ἀλ
λὰ δὲ πὶ τοῦ ἐ δάφ ου· σο
τὸ μὲν ὁμ τὸ ὄρᾳ· σο
τὸ δὲ σαρὰ τλὼ σκ ηπ
μόμ ου· ἀμφὶ κὰμ μόμ οσ·
κὰ σαμ αρ εἰ τι δι ἀ|μβ
ᾶτ αι· σὰμ μ λίσ κ ο· μὸ
τρ α τλᾷσ· λιμ ἰκ α θρη
μ κ σαι ὁδ ει· δ αι κρύ φλὴ
ῥᾶμ α· σαμ ταχοῦ κ αι
μόν ασ ὁ σβρόφκμ κὰ ὁ
ρυσ σκ μὺσ· μέχρι πὸ
σρο μαίμ ειμ δᾷ· λὰ σβ
ρα τόρ φ μλικᾷ· δι ὰ
λὶ τοῦ το λὰμ μῶ ὁ σ ει δὴ
σω δ μαι μὸ· τλρασ ὰ
ὰβ μβ ὰ βρο σ ὁμ τασ ὺ
σοζ μ ρὶ σμ δᾷ ὁ δ αι· κὰ σ
τὰν λα μὲ ῥομ βθλικὸ·
δλικ μὺσ ὁ· τὶ οὐχ ἱ σσο σ
ὁὺ δὲ λὶ μ μόμ οσ ζβύ ζομ
τασ φ ὁ ρᾶ δαι δᾷ· ἀμφὰ

ὁ πος τὸ μὴ δυνάμενον καθαρτ-
μὸν δὲ τὸ καθίσαι τὸν μ
ὴ καθαρὸς γενόμενος.
Καὶ ὁρᾷς διὸ λου τὴν ἡμῶν κό
μον σωζομένων· οἱ γὰρ
μαθηταὶ λύουσι τοὺς ὑ
ποζυγίους· διὰ γὰρ τῶν
ἀπο στόλων προσλή
χθημεν· ὅπως δὲ λύ δε
καὶ λίθιμεν ἄνωθεν δοκεῖ
μιν σοι. ἀκούσατε πῶς
ἐρῶ κλωσε· δι' αὐτοῦ
φάσκοντος πόρους ἀκο
λουθοῦσαν τῷ πώλῳ·
μὴ γὰρ τὸ καθίσαι
τὸν χῦν δωσι τοὺς θέμι τό
τε ἀκούσι καὶ εἰρηται πά
ντα δὲ κλῶσι τοῦ· καὶ τοῦ
τό δε κλῶμεν ὅπως ὑπὸ
μνήμ· ὅτι πῶς ἐστιν
ἀπὸ μέρους τῶν ἱκλήθ
γμεν· ἄχρις οὗ τὸ πλή
ρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλ
θῃ· καὶ οὕτως πᾶς Ἰσρ
σωθήσεται· ὅτι γὰρ προ
φητείαν λύω· δῆλον ἐκ
τῶν ἑξῆς ἐστιν· οὐ γὰρ
ἂν ἐβόησαν λέγοντες πρ
φήτην μὲν τοσοῦτον
ἀκριβάσαι τοῦ ὄρους τὴ
λικίαν φάσκειν· ἀεὶ

τοῦτο λέγω· οὐ ταῦτα δὲ
μόνον δέδεμαι διὰ τὸν
εἰρημένων· ἀλλ' ὅτι δὲ
μὴ θυμολίας αὐτοῖς ἀ
ζουσι μὴ οἱ ἀπόστολοι· ὡς
πρὸ γὰρ τούτων οὐδὲ
πω τεῖχος ἦν τὸ κατα
σχῆν· οὕτως οὐδὲ ὅλως
τῶν θεμάτων οὐδὲ ἁπλῶς
μέθη διακωλύσαι· τῶν
κατὰ χρόνον αὐτὸς ὁμῶν
προσόντων· οὐκ ἀθετηται
δὲ ὅτι γεγραμμένον τὸν πῶ
λον· ἀμφοῖν τὰ ἱμάτια
τῶν ἄνω ἐπάνω· ὅπως εἰ
δὲ γὰρ τὸν πῶλον μόνον
ἦν· ἄνω ἂν τὰ ἱμάτια
ἐπ' ἐκείνου· ἐπὶ δὲ τοῦ
ὄνου ἐκάθισεν· ὡς
δὲ καὶ διὰ δύο ἀνέβη κόσ
κατὰ δύο ἐθεμελίωσε
καὶ τὸν τοῦ τυχῶν
μῶν· εἰκότως δὲ τὸν
Ἡμιόνου πῶλον· πῶς
ἀδάμαστος ἦν καὶ χαλι
νοῦ ἄπορος· οὐκ ἐκεῖ
νος δὲ ἀλλ' ἐκεῖνος
ὀφθέρφο· ὅτι καὶ αὐτὸ προ
φήτευσεν οὗ μέμνημο σι
λῶν· δῆλον οὖν τὸ κατα
σκεύασε δὲ τῶν θεμάτων καὶ

τὴν ἀθρόαν ἀφ' ὑστέρου
ζίαν μεταμελῶ· καὶ
γὰρ πάντα τὸ ῥῖμα ἐφ'
» γάσατο τὸ μέγα· λύσαν
» τα φάγεμοι· ὅστις
τὰ αὐτὰ κτᾶται κτᾶται κτᾶ·
καὶ τὰ ἀκάθαρτα γο
μάδας λοιπὸν καλὰ
ρά· ἀλλ' ὅρα τὸ τὰ
Πείνον τὰ μὴ οὐδαίων·
τοσαῦτα θαύματα εἰ ἐφ'
γάσατο· καὶ οὐδέποτε
αὐτὸν οὕτως ἐζέσωλά
γησαν· δωρεὰν δὲ ἐδε
ὀχλοῦσιν τρέχοντα
τότε θαυμάζουσιν·
» δωρεὰν γὰρ πᾶσαν ἀπὸ
» λιτελάγουσα· τίς ἀτιμ
» ὅτος· οἰδὲ ὄχλοις
» λάγρ· οὗτος ἀτιμίτω
» προφήτης οὐ πολλά
» ζαρὰ τῆς γαμιλαίας·
καὶ ὅτε δόξαν τιμὴ
γαλάγρ· τότε χαμαὶ
ζηλοῦσιν αὐτὸν μὴ μό
νη· καὶ τὰ σωφρὴ καὶ
σώφρων· ταῦτα δὲ
Λυτὸς δωρεάν· οὐ πολ
λῶν τιμαὶ δωρεὰν δίκη
μένων· ἀλλ' ὁ μοῦ μὲν
ὁ πρὸ ἡμῶν καὶ προφή

τὴν πολυρρόμικαὶ φι
λοσοφίαν παιδεύων·
ὁ μοῦ δὲ καὶ τοῖς μα
θηταῖς παραμυθού
μενος λυπουμένοις
διὰ τὸν θάνατον· καὶ
δίκαιος ὁτιὴ ταῦτα πά
τα παρεχόδικάν· σὺ
Δὲ μοι θαυμάσον τοῦ
προφήτου τὴν ἀκρί
βειαν· πῶς πάντα
προέφηκεν· καὶ τὰ μὲν
ὀπίσω· τὰ δὲ ἔμπρο
ῥέας προαναφώνησεν·
ὕτω καὶ ἡμῖν ὁ
μὸν καὶ ἐμῶν· καὶ
τὰ μὲν ἤδη προφά
θαι τοῖς αὐτὸν φθάνουσι·
τίνος γὰρ ἂν ἕνεκεν
μάταιος ἂν εἶεν ὁ τὰ
ὄντα μὲν· τίνων ὁμοῦ
ρια μάλλον ἢ μέσα ἢ κακὰ
θητο· οἰδὲ τοῖς πᾶσι
αὐτῆς ἴσα ἀφορμὴν
σι τὰ ἁμάρτια· ἡμᾶς δὲ
αὐτὸν μιμητὸν ὁρᾶν τὸ·
καὶ οὐδὲ ἀποδυθῆναι
κελεύομεν ἀλλὰ πο
μὲν ἐμὲ μὴ δαπα
μᾶν· τίνδὲ ὕτως ἀμῶν
φιλότιμοι· καλὰ μοι μὲ·

παραικολουθῶσιμόνω
προσλαμβάνειν ὁπλαλαμ
βάνει. λίμᾳ δὲ καὶ προσιόν
τα παραπεμπώμεθα
λαν. καὶ διακρουόμε
θα. καὶ ὑπιζάνομεν.
Πόσκοταῦτα κολάσ
εως ἀξία. πόσκοτι
μορίας. προσδρχά
σοι δὲ τόμενος ὁδόσ
τκος. καὶ οὐδὲ ἀκούσ
ης ὑλάκτησεν ἱκετηρίας.
ἀλλὰ καλῶς καὶ ὅπι τι
κᾶς. καὶ ταῦτα ἀκού
σας τοιοῦτος μὲν ἐκ μιᾶς τοῦ
ἑνὸς δὲ ὅμως ἀρτον δίδοις
καὶ ἀργύριον ὁμίγνυ. ὃ
τι μᾶλλον ἐσόσῃ καὶ ὁ
λίγωρος καὶ ὁ κακηρός.
ἢ πάντα κακῶς ἐκβλῆ.
τι σὰ μὴ ζῆμου. ὀχλεραὶ
Τοὶ σὺν θαὶ τρυφίλοτι
μοι. ὅσαι ταῖς πόρναις
προΐενται; σὺ δὲ. οὐδὲ
τὸ λίμνου τοῦτο μὴ δίδως.
οὐδὲ τὸ τῶν ἄλλων ἀπολ
λαύκισον. ἀμὸ μὲν ὑδιάπο
λος. κοὐλόυσῃ δοῦναι τοῖς
τυχοῦσι. ζῆμμαν προ
ζῆμῆ καὶ δίδως. ὁδὲ
χρ τοῖς δεομένοις.

καὶ πλείαν βλάβλό
πτομος. καὶ οὐ μόνον δ
δίδως. ἀλλὰ καὶ ὑπρί
ζῃς. καὶ αἱ λιμάμμον
ἐπακούσαι τοῦ διαπόμ
πιμα λαοῦ λίπει
σθῆναι τὸ χῶ καὶ σω
θῆναι. καὶ τί ταύτης
Χ εἰρομένοι τῶν τλιω
παραπλωζίας. ὁμὲν
ζῆμμαν προσζῆμῆ. ὁδὲ
καὶ πλῆαν. καὶ τοῦτο μὰ
φόμενος. ἐκέλευσε προσ
πράξαι. καὶ τὸν μὲν
προσιόντα παραπέμ
πων δὲ. τὸν δὲ μακρὰν
ὄντα προσκαλῆται δὲ.
καὶ τί αὐτὸν ζῆμῆαι. ὃν μὲν
ἀνῆκεν πλάσμενων ἀν
λοφρίδα καὶ διάδημα
προτείμενος μὴ
πῶ θοι. λιμὰ δὲ μά
χαιραν βαλόμενον καὶ θά
ματος ἄπω θλῶν πῶ θοι.
Τ ἀντὶ ὧν ὑμνοῦν τῶν ἀν
γκαίων. διαμέλ
μενος τὸ ζῆν τοῦτο δὲ
ἀναμλίπτωμεν. καὶ γὰρ
ἐγὼ λοιπὸν ἁμαρτή
πλειόνων ὑμῶν δὲ
λλόμενος. διὰ τὸ

ὁμίγοι· οἱ δὲ μᾶϊκάμοὶ
πολλοί· πάμμοι πολ-
λά. πολλὰ τοῦτο μὸ
λάττοις· ἀμφότερα τὸ
σοῦτο ὁμοῦ τὸ μὲν
μαμμῶ μοῖς πρέμα-
σι τρέφειν· πολλοὶ
πρέμα μὲν καὶ κύνδυ
λοι· οὐδὲ λὰ τὸ μιλίδιον
ἀλλὰ μὲν κυκολίασι ἀν,
τοῖς σὺν ἁρμάτοις ὁ
χεῖσι· ἀμφὶ δὲ διὰ τὴν
πολλὴν αὐτῶν ὁμόνοι
αν καὶ ἀνδραγαθρο πολί-
τειαν· εἰ γὰρ δόλοι μὲν τοῦ οἱ πολ-
λοὶ τοῦτο· οἵπερ μὲν δικὴ
μοῖς τὸ ἴσον δὲ νέμουσι
ἀρετῆ μὲν καὶ ὁμονοίᾳ·
μόνοις ἂν· πρὸς μὲν τὴν κοι
ναὶ ἀνδρασὶ μὲν καὶ δικαι
τὸν· λάχιστα δὲ μὲν εἰσ·
ἀλλ' ὅμως καὶ ὁμοῦ τοσαύ
τῃ ἀφθονίᾳ τῶν προ
σηκόντων ἐστὶν ὅπου· ὁ
δύρρυτος καὶ δικαίως μὲ
μέρας· καὶ μία μαθὴς
αὐτῶν τῇ ὑπερβολῇ
τείᾳ· ὁμοίως γὰρ μάχαι
ται μὲν ὑπὲρ ἁρμάτων καὶ τῶν
μὲν σφόδρα πλουτούν
των πρόσοδοι μὲν δικῆ

ὁ δὲ μὴ δικαίως
πολλαύκις πρὸς τὰ
τῆς τῶν ὑποθέσεως
ἡ πρὸς μὲν ἄξιον
ἀνῦσαι τῶν παρημέ
νων· ἡ γὰρ μὲν γὰρ
τῶν πολέμων· οὕτω σοῦτον
δὲ ὁ σὸν μὲν ὑπερλόμενων·
ὁ ρὸς μὲν γὰρ σωτῆρ ὁμ ταῖς
ὑμᾶς· οὐδὲ ταὐτὰ λῇ δὲ τὰ
δίκαια· διὸ καὶ φθονοῦσιν
μᾶλλον ἂν εἰ καὶ φείδοιμε
μὴ σὺν κρίσει τε· ὅτι γὰρ
φείδομένων σωτῆρ
μᾶλλον ἂν δοκεῖ·
τὴν πολέμου ὁμ τῶν πό
λεῖ· πρὸς οἷς οἱ μὲν πό
λεῖ· καὶ τὴν ὁ οὐ τε πό
λεῖ τε· καὶ τὴν ὁ οὐ τε πολοῦσιοι
ἀλλὰ μὲν ὑπὲρ χώρας ὁ
χεῖσι· οἷον· ἀπὶ τὸ δὲ
κατὰ μέρος πολοῦσι
ὁμ· καὶ τὸ δίκαιον πρὸς
μὲν τὸ μὴ οὐδὲν ὁ λί
γον τῶν ὁμοίων·
ὁ δὲ λοιποὶ
τῶν μέσων ὁμοίως·
ὁ δὲ μὲν ὁμοίως τοῖς
δικαίοις τὸ πᾶν
πολὺ τῆς πόλε
σι· καὶ ὁ ἴσον τὴν αὐ
χώλιον· οἱ μὲν γὰρ
σφόδρα πλουτοῦσιν·

θλιοσαυρι ζομένων μὰν
τοῖς τῶν μικτημάτων·
ἀλλ' οὐ νεύλαβέστατος;
καὶ μὴ ζημιώσας· καὶ
ἀπὸ τρίτης μοίρας·
καὶ μὴ ἀπὸ τεταρτης·
καὶ μὴ ἀπὸ δεκάτης· δῆ
λον γὰρ τῷ τοῦ θεοῦ χαρι-
δικαιοπόλεως πόλη
τας· δεῖ ἀπὸ μὲν τῶν θρέ
ψαι τῶν πόλιν τῶν μι
σθῶν· καὶ ἡμοῦμε
C θα· ποιῶσα μὲν τιμὰ
τούτων συλλογισμὸν·
μᾶλλον δὲ· οὐ δὲ συμ
λογισμοῦ χρέα· καὶ γὰρ
αὐτόθεν καταδηλόσ
ἐστιν ἡ λιβυκολίαν τοῦ πρά
γματος· ὁρᾶτε γὰρ ὡς
εἰσὶ τὰς λειτουργίας
τὰς πολιτικὰς· ὅσαι
οἰκίαι μίαν ἀμαμίσκου
σαι πολλὰ κινοῦσι
κμηλοι· ἀμφὶ οὐδὲ μικρὸ
λίσθους τῆσδε πάμης;
λιῶ· ἢ τῶν πλουσίων μ
δίκαιον ἐστὶ τοὺς πόλεμ
τας λειτουργεῖν λειτόρ
γιαν δυνούλεσθαι μερα
χείαν καὶ ρύρον πολῖ· ἢ ρ
πεδνὰν τὸν ὁμοῖον·

σὶ αὐχοῦσαν· ἐμμόνησον
ὅσαι σθεναρικῆς καὶ δικά
ζειν ἡμέραν χέρσιν·
ὅσαι σθαρσύμοισι· Σ
γὰρ ἐστὶ τὸν τῶν τριχι
λίων ἀριθμὸν· ὁ καταί
λογος αὐτῶν ὄφελος·
M ἑαυτούτων· τοῖς τὸ δὲ
σημαντήριον οἰκοῦσι·
τοῖς ἐμπορικῆς ἐμπορεύ
εσι καὶ μένουσι· τοῖς ὑπὲ
ρέμουσι· τοῖς ἀποδη
μοῦσι· τοῖς τὰ σώματα
τὰ λοιπὰ ἡμιέρμοις·
τοῖς τῶν θυσιαστηρίων
προσεδρεύουσι· καὶ
τρυφῶσι καὶ ἐνδυμά
των μεμέτρηκεν· τοῖς δὲ
πολίταις προσοῦσι καὶ
δικαστὴν ἡμέραν· Σ
οὐδὲν ἀντὶ τὰ τῆς οὐ
σίας λιμάττοντα· ὅσ
τε δὲ δικαιάνδρα μό
νον οὕτως ἐλίθλησαν
ἀναμίσκειν· οὐδὲ σὰ μι
λιῶν πόλιος· καὶ τὶ λί
M γεσθαι μὴ οἱ πάλαι δὲ
λιμῶν διαδέχεσθαι· τὸ
κεφάλαιον μέμνη· καὶ
λιπαρόσοδος σάμπολ
λὴ ἀνήνυτος· ἐμὸ ὦ οἱ σ

μων τοῦτο φημί· ἀμφὶ
τὸ τὸμ καρτὸμ ἀμφὶ
λασσον· καὶ μηδὲν θη
σαυρίσῃς ὅμτινα τῶν
ἀρκέσει ὃς σοι ἐρεῖ καὶ
γὰρ ἐγὼ ἐμβατρέφομαι
τὰ χρήματα τὰ μ
τροσόδων· τοίνυν μ
κοινωνοὺς τοὺς σὸν ἡ
τας. καὶ γὰρ οὐκ αἰσχὸς
ὅτι κομόωσι τὸμ καρ
ρὰ τοῦ θεοῦ σοι δοθέν
τα· ἀμφὶ τελέθουσα
τα δίδωμί σ᾽ ἡ. διὰ τοῦ
το οὖν καταφρόνει σ
ὅτι ὅμ ταῦθα οὐδὲς
ἀνωμοτί; καὶ κεῖμ
μὲν τοῖς ἀμφὶ γύκη λί
γοι· λαμπάνομ τιμὰς
ἀμφὶ γύκλιος καὶ τρεφομέ
νους· οὗτος λαμπάς ἀν τῇ
πεῖμ· τοῖς δὲ οὕτως λί
γοις καὶ τοῖς ἀνωμοτοῦ
τοις ὅταν ἐμφύκη λίγοι· οὐ
δὲ μέχρι λόγου ἀπροκρί
νῃ; καὶ τίνος ἐξαιρή
σῃ τὸμ φὶ καρτὸν τῶν
δικέφαλον κολάνων· οὐ
κάτοιδ᾽ οὐδέν· εἰ γὰρ ὀπτῇ
δι᾽ ὀκτὼ ἀνθρώπους ἑκάτε
ρον μοῖραν χαλκοῦν τὸν

Τί σοῦν ἀνίη συμφορήμ
τοι ἀπολομένας σικιά·
ὅταν μὴ δὲ ὃν ἀφίῃ ἀν
λαμβάνωμεν τὰ πάν
τα σαφρέμενοι ὅμτινα τοῦν
μὴ δὲ τοῦτο μὴ μεταδῷ
δομεν τοῖς δεομένοις
μηδὲ δαπανήσας τοσοῦ
τον. μεθ᾽ ὅσον τίνος ὁ
πότικος ἰκμηνίσῃ θροι·
καὶ ταῦτα. τοσαῦτα
μὲν λομ τὸν καρτοῦ
λαι δικ τοῦτον· ὁδὶ
μὲν γὰρ. φικὰι δίαπαν
τὸς ὅμτινα τῶν λαικῶν.
μὴ δὲ οὕτω φείδεσθαι
τίνος καλλίστα τοῦτ᾽ ἐσ
δαπανᾶν ἐστ᾽· ὅταν δὲ μι
κρὸν ὑπερορέμ ὅμτινα τοῦν
ἀπαφέμεθα· καὶ πᾶν
τα μᾶλλον οἰφθλικὸν
μεθα· τίνα ἐξομένων ἀπ
πολομένων· μὴ λαβὲ ἀπὸ
τοῦν· προσόδων παρέ
χομ τὸν τοῖς μικρόν τ᾽ ὂν
τας καὶ ἀχρήμονας· οὐ
δὲ γὰρ ἀμαμὰξ ἄξιόν ἐστ
τὰ ὁμ ταμφάσεις· οὐ
κ᾽ ὀκνήσω μὴν μυλλομαι·
ἀμφὶ ὠ εἰ δὲ ἰσφόδρα ὁ
κρῶν ταῦτ᾽ ὀρᾷ· οὗτοι

Τ αὐδίδωμί σ᾽ ἡ. διὰ τοῦ

τὴν μὴ διδόντι· διὰ τοῦ
τὸ μὴ λυσιτελοῦν δαίμονα πο-
ρίζειν τὴν δίκτυσιν. ὁμμόκ
σομόν τι καὶ ὑμῖν ταῦθα χά
λκεα σάτρα οὐτὸ δικοῖς
μαι· οὐδὲ τὸ εἰς δόμα
τικρι ομὲν ὑμῶν δόξῃ. ἀμμὰ
τὸ ἀπὸ κλυδήμ ζ τὸ πῦρ
τὸ ἀμόμιον· πᾶσιν ὑμ
Ὧν ὑμὲν δικεν· ταῦτα πρὸ
τομ κατακαλοῦμεν τὰ
κλόσματα· καὶ γὰρ
πολλὰ λιὶ δύκολά ἐστι καὶ
μείζω μὲν ὁμολογόσ· ἢ πλέ
ω μὲν ὑμπορία· καὶ χεί
ρω μὲν ἰκόλασι σάμωμο
νοῦσι μὲν ἰμῖν· λόγασι σ
γὰρ δι αδέχεται· κλοσ
οὐκέχουσαι· ἢ δὲ τοῖσ
Γ πρατιόταση οἰκλόγησ.
τοῖσ ἰκὸς ροῦ πολλὰ
κοῦ ωτασ πομμοῖσ ιαρκά
ρησ· ἐπεὶ καὶ ὑμῖν ταῦθα
πρατόπαδομ τὸ τῶμ
πολλῶμ· καὶ πόλεμος·
ὅμ· ἰκὸς ροῦ πολλὰ μοῦ
σι μοῖ πολλὰ νικητάς· ὅτ᾽ ἂν
γὰρ λάμπασι μ· δυσχόλε
μοι τὸμ θῶ ἰλλοπποιὸ
σι μ· ἰμὲ πολὲ ποιοῦ ωτὰ
δ πολὲ κρύομται· ἀν τὶ

μαρμάρομ· τὰς τῶμ
δαιμόμομ βωμοὺς λάσ·
οὐκ αἰφιάσι σφο δρὲ μ
ἥμας τὸμ πομηρὸμ· οὐ
δὲ δωτὶ φθονεροὺς θ
χῶς· ἀλλὰ δικλύουσι μ
αὐτοῦ τὴν ἰσχύ· ὁρᾶ
Γ τοίμων τοὺς σαρκικὰς τας
τούτους τοὺς καυστικὰ
σὴν τὴν λιμὸν ραμ που
κτόνους τας· ἰκὸς ροῦ
τὸ δι αμὸ λο· δι αὐτοῦμ
δυ ήσομ καὶ τὸ μάχ·
δ πᾶσ τὴν σομ σαυτὸμ τὴ
καλλιῶ ταύτην ἡ σφορᾶ.
τὰς δικ ήμομ τρο φάς·
καὶ γὰρ λιμὸς σὸμ ὁμό μα
σι λλὰ σ οὗτος· οὐκ ὄδο
κέ σοι τοὺς ἀνθρώπους τῶ
τας· ἀλλὰ δικόμ ταμ οὐ
λᾶσι καταυλῆσαι· κὰμ
μι κατὰ μικρὸμ κατα μά
λισ· δᾶσθαι· μὰ μ ἀπο
ρᾶμ δι ὰ πολλοῦ χερμὸ
κατα θῆσ· οὐκ αὐτὸς κά
γὼ τὸμ οὐκέχομ τα·
Μ ηδὲ λίτ᾽ ἂσ μὲ κρο θυμί
ας αὐτοῦ κατα φρομῶ
μὲν· ἀμμὰ θησαυρίζω
μὲν ὑμῖν αὐτοῖσ· μὲ λιόρ γῳ
ἀμμὰ σ ρᾶμ· μὲ λιθάνα

τον. ἀμὰ ζωὴν μικρὸ
λαδημικαὶ τιμωρίαν.
ἀμὰ τιμὰς καὶ ἀφάν
μους. οὐκ ἄπιμι δηπαῦ
θαυδοῦμαι μισθὸν τιὸς
μεγαλομιδλίς τοῦμὴς
φθερμένων. οὐκ ἄπιμι
δηταῦθα καμεῖμ βαρ
γυρίζοντας. ἀμικαὶ
ταμάλιστα αὐτὰ. αὐτὸς
αὐτὰ μεγαπίθηκιμὴς
τὸμόνωνομὸδδασότης.
αὐτός σοι τιλὼν πρᾶγμα
τῆαν κατασκευάζῃ
κερδαλεωτέραν. οὐ
κάπιμὶ δηταῦθα παρα
πομπὸν δωιζηλιτῆμῖν
καταμλιδὴν τον. μὸ
μομκατάμαθε. καὶ δυ
δύο σὰμὲν εἰμ. οὐχὶ μὰ
τὸν τὸν ταῖς θροις τρὰ
φῶσιμ. ἀλλ' ἴμασοι μὲν
μὴ μεγάλωμ πορίας πολ
λῆς. ἐμ ταῦθα μὲν γὰρ
αὖ πολὺ ἀνδρῶδες. ἀμὰ
λαμῆμ οὐκ ἐμὶ. δικαίδε
μεγὰν πολλῶν ἀπολέ
σθαι πάμμ αὐτὰν τιὸν τὶ
μιὸν. καὶ κερδαλεῖος
μᾶλλον καὶ πομπικώτε
ρος κερδαλέος. ἐμ ταῦ

θαν τὰν δ' ἀδόμενον ἀπαί
τησίς ἄπιμ. δικαίχρησις
καὶ δὰν εἰομὶ καὶ ὀφθή
ναι. καὶ γὰρ χαίρομεν ἃ
σοι βουλόμεθ'. ὁ γὰρ
ὄλβος ἡμῶν πολὺ μεί
ζων. δοκοῦσι δ'
ἁρπασθῆναι καὶ φίλων τῶν
καὶ ταῦτα νὴ Δί'. ὦ πολῖ
ται; τὰν μὲν τὸ
παρόν τιμωρίαν. τὰν ἀπο
δημίαν. τὰν πρε
σβείαν τὰν μεγάλην. τὰ προ
σόδους τὰς μεγάλας.
Τί τοίνυν ἀμαυτῷ λέγω καὶ ὁ
κμάζω. τοσαῦτα γὰρ δὴ λέγε
ται. τοσαῦτα πρόσοδο
κῶν. ἀνὴρ γὰρ ἔφασκε.
ἄπιμι ταῦτα. σὺ δὲ ἀνὴρ σὺ
σοὶ δ' ὅπλα δοκεῖ. τυγχά
νουσι σοὶ σωθῆναι.
ἄπιμι δὲ σὺ λόγους μόνον
τοῖς ἐμοῖς ἀγῶσι. τοῖς δὲ πρᾶ
γμασιν ἀνάγκη σοι τὰ
χρῆσθαι μόδοκεῖν. ἀρ' ἐσὰ
τοσοῦτον ἀγῶνα αὐτοῦ ὑμῶν
σὶν. τὸν ἐμῶν δοκεῖν
ὑπὲρ σοῦ. καὶ πῶς ἔσται
τοσοῦτον μέγα μῶμ φανῆ
ναι δόξαν ἐκτήσατο. δόξαν ἐκ τοῦ
τρέπων ἀμφοτέρων. ὃ
τῶν ἁλόντων ἐστὶ λέγειν

τοῖσμὲνἀρίστοις οὐπρο
λήψεσθαιδίδασκε τοῖς
παιδίοις· ἀλλὰ δεῖ. Ὁ
πρῶτον οὖν πρόσοδος μέ
μηνεν· καὶ ὁ τῶν χρημά
των πολὺς ὅμιλος ἐστὶν
ὁ τοῖς ἔμπροσθεν πολὺς
ὁ τὸν ὄχλον· τὸ δὲ χει
ρόγραφον τοῦτο· πᾶν
τὸ σῖτον καὶ πρόσο
δον ἐν τῷ πορρώτερον ὁμοῦ·
καὶ τοσοῦτοι φόροι
καρπῶν· τοῦτο δὲ δεῖ
κατασκευάζειν; S
πόσης ἀμέλειας τοῦτο ἐν
ὑβρίσαι τε καὶ παρα
πλησίας· καὶ ταῦτα
εἰδὼς ὅτι καὶ αὐτοῖς
αὐτοκαταμίσλιος· S
αὐτὸς αὐτὸν λανθάνει
λύων ἐν τῷ· τοιαῦ
τα γὰρ τὰ πρῶτα καὶ πολ
λῶν ἀξιώτατα φιλο τι
μίας· μηδὲ τῷ πάχει
μὴν· μηδὲ ἀπὸ πλήθους
τοιοῦτον καὶ ὅμοιον πρὸς
κτᾶσθαι αὐτοῖς μηχανᾶσθαι·
ἀλλὰ μετὰ βουλῆς καὶ
θαυμαστῶν καὶ λόγων τοιού
των ἐραστείας· ἵνα S
αὐτοὶ λανθάνωσιν αὐτὴν

καὶ τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεοῦ· τοσαῦτα τοίνυν
Λαμβάνειν· τοιαῦτα μέλλω
λαμβάνειν· πάντα γὰρ
τὰ αὐτὰ ἔνδρα· ὥσπερ
χρήματα ἀπὸ λύμβ
μακρολογίας; καὶ τοί
αἴξεις σιωπάσεις·
ἀλλὰ τοῖς παῖδας πάν
τως ὁρᾶς· καὶ διὰ τοῦ
τοις ἀναδύῃ; καὶ μὴν
καὶ κεῖνοις παίδευσο
τοιαῦτα κέρδη αἰμείν
κέρδη· καὶ γὰρ ἁρμό
ριον ἡμῖν δώδεκα ἔσται
μον· καὶ τοῖς οὖσι φέρε μ·
εἶτα τὸ φιλάργυρον συμπά
σχωμεν· μυριάκις ἀν.
ἁλοὺς ἀντὶ τοῦ χρυσίου
τὸ γράμματεῖον καὶ
τὰ μισθήματα τὸ παιδί·
ὅσα δ' αὐτοῦ τὰς πρό
σόδους ἐμβάλλεται πολ
λάς· καὶ μὴ ἀμαχεὶ
ζάσθαι προῖξόμαι καὶ
ζῶντα μέγα ἔνδρα τοῖς δε
μεισομένοις· καὶ μὴν
Δόσ τοῖς παιδίοις τὸ
χάρτην τοῦτο· S
κατάμισθον τὸν θεῖον
τοῖς ὀφειλήμασιν· οὐδὲ

μοι καὶ ἀπὸ τῶν ὑ-
ποκρίσεων· δικάζειν
γὰρ ἐμαυτὸν τοῦ παρόν-
τος· ἐν παύλῃ
δὲ περὶ πολλοῦ· καὶ
κρίνειν μήτε συ-
οι τῶν ἐκμείνομεν κρίνε-
σιν· ἐν ταύτῃ δὲ σι-
γᾶσι· καίτοι γε ὀφθῆ-
ναι μᾶλλον τοῦ· διὰ τοῦτο δὴ
παραινῶ σοι· τοῦτο δὲ.
καὶ τὴν γρῖαν μείζω μοι
οὐδαίμων· ὅτι καὶ ἁπαξ
καὶ δὶς τοῦτο αὐτοῦ τοι
ήσαν τοσοῦμεν ὁμολογῆ-
τῖ καὶ πλείω. καὶ ἀν
τῖ ὀφθῶ αὐτὸς μόλφων·

Δ ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ὑλλυμαλῆμ
αὐτοῦ τῖ λίθῳ πρὸς τὸν
πρᾶν τῖ μείλων· καὶ τὴν
οἰκείαν ἰσχύν· καὶ γὰρ
καὶ ὀφθαλμοὺς ὑργῆς
καὶ ὀφρῦς τοῖς μέτρι
τοῖς πράγμασι σου με
φομοῦν πᾶσι. ἀλλ' οὐ
δὲ οὕτως ὀφθῆναι τὸ
ἀμείνω ἀνίκητον· καὶ
ταῦτα τοῦ προφήτου
ὡσαύτως ἀκούοντος·
Καὶ τὸν παιδίσκον σου

καὶ εἰς ἑλθὼν οἴκειν,
τῷ ἱερῷ· ἐξέβαλε πά-
ντας τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας· καὶ
τὰς τραπέζας τῶν κολ
λυβιστῶν κατέστρε
ψε· καὶ τὰς καθέδρας
τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς· καὶ λέ
γει αὐτοῖς· ὁ οἶκός μου.
οἶκος προσευχῆς κλη
θήσεται· ὑμεῖς δὲ
ποιήσατε σπήλαιον
+ λῃστῶν· +

Τοῦτο καὶ ἐν ἁγίοις πατρ. ἡμῶν ἀλλ' οἰκείως μὲν· ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου· οὕτως δὲ πρὸς τὸν κλῆ· ὀνθρήσκοσι λίαν δεύτερον ἐμβρῆσθαι τοῦτο· καὶ καταδιαιρόμενον καιροῖς· καὶ ἀλλ λομαὶ ἀπὸ τοῦ χρό

ραν καὶ ρὸμ λιμικίασ ὰ
μαικηρυτ τόμτα μὰν
πῶμ· δι ὸ καὶ αὐτ ὸ
τὸμ κοσ μὸν ἁπὶ
τῇ χι ϑῇ· κατ κηρεῖν
» καὶ λῇρ μ· ὁ οἰκ ὸσμου
» οἰκ ος προσ συχλῖσ
» λλι ϑῆσϑαι· οὐτ ὰ τὴ
δὲ τὰ μόμ δὲ εἰκμυσ ὶμὰν
τοῦ τιλὼ ὐζ ουσ ίαν· ἀμ
μὰ καὶ τὰ ὑφ ρανοῦ σ
ποικίλ ματ ὰ·
» Προσ κλ ϑομ γὰρ αὐτ ῷ
» χωλοὶ καὶ τυφλοὶ· Ϛ
» ἐθ ρά πευσ εμ αὐτ όν·
καὶ τὴμ δώ αμιμ αὐτ οῦ·
καὶ πλὼ ὐζ ουσ ίαν ὁμ
ὁ ῆκμυται· οἰδ ὲ· οὐδ ὲ
ὁὐτ ωσ ὶ ϑῶ ῇ ϑομ το· ἀλ
λὰ καὶ μὰ τὰ τὰ μ λοι πὰ τὰ μ
ϑαυ μάτ ων· καὶ τὰ τὰ μ
πάν δα μ αὐ κοὺ ομ τὰ τὰ
ὰ πὰ κηρυτ τόμ τα μὰν
τὸ μ ἀπ ὸ δω μί ρμ το· Ϛ
φασ ίμ· οὐκ ἀκ οὐ εἰσ
τί οὗ τοι λέ γουσ ι; καὶ μὴ
τοῦ το τοῦ χῦ ἡμ ᾖ φῶ ἦμ,
πρὸ σ ἀὐ τοὺσ· οὐκ ἀλ λ ὰ
ϑ ᾽ τί οὗ τοι λέ γουσ ιμ;
ὡσ γὰρ ϑ ᾽ ἡδ ομ ὲ ϑ ικ ᾽ ἡμοι·
τί οὖ ὼ οἱ σ· ὅ πω εἰδ ὴ τοῖσ

φαμ βρῖσ ἀμ τὸ λ ᾽ ἡμ·
ὅπ ὶ πολ λὴ κτ ὶ κ ὰ πὸ τ ὸ ρμ
κ ᾽ χρ ὴ ται τ ὶ δ ᾽ ὀρ ϑῶ
σ ὲ ι λ ᾽ ἡμ· ὁ υδ ὲ πω πο
» ἀμ ᾽ ἡμ ᾶ τ ο· δ ικ ᾽ ὁμ αυ
» τοσ μ ὴ πω ῖ ἁμ ὶ κ ὰ ὶ ϑλ ῖ,
» λαυ ζ ὸμ τα μ ὶ κ ὰ τ ὴ ρτ ὶ
» σ ϑαὖ μ ὸμ· κ ὰ ὶ μα μ ᾶ Ϲ
ἅ πλ ῶ δ ικ ᾽ ὁμ ατ ο σ· ὁυ
γὰρ τ ὴ σδ ι αμ ὁ ίασ ὰ αὐ
τ ᾶμ τὸ λ ᾽ ἡμ ῦ ὁμ ὁμ ὴ μ·
ἀμ μὰ τ ὴ σ ἀὐ τ οῦ δ ὲ πω ὰ
μ ὲ ϑω σ τ ρα μ ούσ ης τὸ
π ᾶσ τ ὶ λ ᾽ ἀπ ὸ τ ὴ σ δ ὲ κ ὶ
μ ὰ μ ᾽ ἀπ ὸ ρμ· τ οῦ τ ο
Δ ὲ κ ὰ ὶ τ ὶ ϑῶ σ τ ὰ μ ὸ ν ϑ ὰ μ ὸ
λ ὼ τ ὰ μ ὶ ἁμ ὶ ζ ὸμ τα μ·
κ ὰ ὶ ἀ ϑ ρ ὸ ομ λ ὶ χ ὴ σ ὰ ὶ
τ ὰ μ ὶ γ ρ ά μ α μ ὲ τ ὰ ὰ δ ὶ α
μ ὸ ίασ ὶ κ ὰ ὶ π ὶ ά ϑ ω σ· Ϛ
τ ὸ ῖσ ὶ δ ὰ π ὸ τ ὸ λ ὸ ίσ τ ὸ ν
τ ὸ ῦ ϑ ῦ μ· ὁ υμ ὶ κ ρ ὰ π ὰ
ρ ὰ ὶ κ λ ὶ ν σ ὶ σ· ἰ μ ὰ τ ὰ γὰρ
μ ὶ λ δ ᾽ ἀπ ὸ ρ ῥ ὸσ ὶ· π ᾶ ὸ σ
ἰ δ ὶ ᾶ τ ὰ ὶ ὁ μ τ ὰ δ ὲ ω λ ὶ
σ ομ τ ὰ τ ὸ κ ὲ ρ ὶ μ ὰ κ ὰ
λ ῶ λ ὰ ὶ· π ρ ὸ λ ὰ μ ὸ μ
τ ὰ ὁ ὶ π ὰ ὶ δ ὲ· π ᾶ ὸ σ ὰ ω
ὰ ὐ τ ὰ μ ὸ ζ ὸ μ ὰ λ ο μ τ ὴ μ
ἁ μ ὶ ὰ μ· ὁ ᾽ τ ὶ δ ὰ ὸ σ ᾽ ἡ κ ὰ ὶ
ὰ ὐ τ ὸ ῖσ λ ὸ ίγ μ· ὁ ᾽ τ ὸ ύ τ ὸ Ϲ

ποιήσασθαι ἡμῶν. οὐ
τοῦτο δὲ μόνον. ἀλλὰ
τὴν καὶ τὴν φύσασθαι
τὸν δημιουργόν. δηλοῖ
τὸ θαυμάσιον. οἰμωζόντων
καὶ τοῖς ἀπωλομένοις
ἐμβάλλειν καὶ ἀπολέσθαι
τοῖς καὶ τοῖς ἀπωσαμένοις
δαί. οἱ δὲ ἄνδρες. πλὴ
ρωθέντες ἡμῶν
τοὺς καὶ μανίας. τοιοῦ
τον γὰρ ἡ κακία. ὅπερ
οὖν πολλαχοῦ αὐτοῖς
τοῦ παροξύνοντος. τὰ
παρὰ τοῦ ὄχλου. τὰ
παρὰ τῆς δίκης
τοῦ πολλοῦ τοῦ. τὰ
τοῦ θαυμάτου. τοῦ
τοῦ παιδίου. παύ
λιν αὐτοῖς καταμιμ
νάσκει. χαρᾶς αὐτοῦ
τὸν ὄγκον τοῦ παθόντος.
καὶ μὴ λοιμώδεσι
ἀρχθεῖσι δίδασ
κε καμίας. ἵνα μὴ ζη
μιωθῶσι φθόνῳ. λυ
χθρέπεσι ἡμῶν πρὸ
ὁμαρτοῦσι τὰ λεγόμενα.
πρεπῶς δὲ ὑπανάφω
ἐστὶν ὡς ὀλιγώρημα

ας. ὡς πρεπῶς πά
μαι. ὅτε σωφρόνως
τῶν αἱρέσι. τότε ὅπι δὴ
κρυπταὶ αὐτῆς τὸ πάθος.
Καὶ ἡδὺ μὲν ἐκ τῶν ὧν τῆς
ὁδοῦ λιμώδη ἐπὶ αὐτῶν.
καὶ οὐ λοιμὸν εὑρεῖν. φεύ
φαυμόμενον. ἄλλος
θ' ὑπὸ βλάπτεσθαι. ὅτι δὲ
λοιπὸν καιρὸν ἐν ὧν. ἡδὲ
καιρὸς οὐκέτι. πρὸς ὑπὸ βλάπτεσθαι
θ'. ἡλοῖ μὲν ἀρχαῖον
ροι καὶ πρὸς ἐπὶ αὐτῶν.
ὁ δὲ ἡλιος ὁ τῶν ἐν
ἐκ τοῦ μαθητοῦ. τὰ
τοῦ ὧν τοῦτο. ἀπο λέ
γει δὲ διαικάμπτων.
καὶ γὰρ τὰς ἐκ τοῦ μαθητοῦ. τοῦ μα
χοῦ γράφουσι μὲν ἐν ὧν
βλιαῖς. ὡς πρὸς ὧν
τοῦτο τῆς ἐκ τοῦ μαθητοῦ
αὐτοῦ μὲν ὧν. οὕτω καὶ τὸ
μὲν ἐν ὧν διὰ τοῦτο αὐ
τῶν καὶ κρᾶσθαι. δὲ
αὐτὸ μὲν ἐν καὶ πρὸς μ'.
Τίμος ὁ ὧν ὧν καὶ
τὴν ρᾶθη. τοῦ μαθη
τοῦ ὧν καὶ μὲν ἐν
ρᾶσι μ'. ὅπερ εἰ δὲ γὰρ

τὸ μὲν τοῦ δικαίου μιμνή-
σκομεν λόγῳ. ἀμφὶ οὐ
δὲ ὑμῖν ταῦθα πρόσ-
κειται ὑμῖν. καὶ γὰρ
καὶ ταῦτα ἄμοιρα. ὡσ
περ εἰκὸς μοφυτὸν ἄν-
θρωπον. τίμος οὖν ὑμῖν εἰκὲ
Περ εἰκάζεται τοιοῦτον σχῆ-
μα τῷ πράγματι. καὶ
τῆς καταράσεως κρί-
σεως. ὅπερ ἔφην. τῆς
πρὸς μαθητὰς ὁμοίο-
σεως τοῦτο ἦν. εἰ δὲ μὴ δὲ
περ καιρὸς ἦν. εἰκὴ τὴ
μὲν τὸ μὴ ὁμοιοδικαίοις
ὑμῖν ταῦθα λέγουσι. ἢ γὰρ
τούτου καιρὸς ἦν ἡμῖν πί
εισι. καὶ τὸ δὲ λίαν ὀκαι
ρὸς τοῦ καιροῦ τούτου.
καὶ ἡμῖν εἰκὸς γὰρ ἀπόν.
λίαν γὰρ αἰχρῶς λαυ
καὶ εἰσὶ πρὸς ὑβρισμὸν
ϑ᾽. καὶ ἀπάτας λαιμᾶς
ὑβρίζειν. ἀνόχλησις κε
περ δικαίους. ὁ οὐκ ἀρα
τοῦτο μὲν τί ἀμίτ τεται
ὑμῖν ταῦθα. ἀμφὶ ὑβρὶ
φημὶ δὲ τῶν δύο αμιν
ὑμῖν δίκην ὑπαι τῶν τιμω
ρητικῶν. καὶ τοῦτο δὲ κ
τοῦ λέγειν. οὐ γὰρ

ὡσαν ταχὺ μὲν ὑμῖν
γένη. οὐ λάβομαι δὲ δικό
μασιν. ὁδὲ δὲ καὶ τῆς
τιμωρητικῆς σεαυτοῦ
δυνάμεως ἀπόδειξιν
παρασχεῖν. ἵνα μάλιστα
δίκαιοι μαθηταὶ καὶ οἱ
Ἰουδαῖοι. ὁ τὶ δυνάμε
νος ἑαυτὸν ἐκφυγεῖν
ῥᾳδίως τοῖς σταυ
ροῦσι τὸν σεαυτόν. δικαίως
συγχωρεῖ καὶ οὐχ ἡρεί
μει. οὐκ ἐκεῖνοι γὰρ δὲ
τοῦτο ἔσεσθαι ὁμοίως δύ
ναται. ἀλλ᾽ ἔστι τὸ φυτὸν
τῆς σεαυτοῦ
τῆς τιμωρητικῆς τῆ
δεῖξιν παρέσχηται.
ὁπόταν δὲ ἔστι τὸ ποιοῦ. ἢ
ἔστι φυτόν. εἰ ἔστι μοφυ γὲ
μη ταῖς τοιοῦτον. μὴ
ἀκριβολογοῦ. μηδὲ
λέγε ποῖος οὖν δικαίως
δύναμαι. θηλύσυκῆ εἰκα
ρὸς οὐκ εἰῶν. τοῦτο γὰρ
ἀνάτης λιρ ὁ διάσταλ
γειν. ἀμφὶ τὸ θαῦμα ὁ
ρᾶν. καὶ θαύμα ζε. τὸν
θαυμαστουργόν. ὃς εἰ
καὶ δακτῶν χείρων πολ
λοὶ τοῦτο ἔρηκα σὶ τῶν
κατασοφιστῶν.

ἵνα καὶ ῥᾳδίως δείκνυσι.
δηλοῖ δὲ ὅτι πρόκειται
μὴ ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλθεῖν·
οὐδὲ διὰ τὴν ὠφέλειαν ἀλλ'
ἀλλὰ διὰ τοὺς μαθητάς.
οἳ καὶ σφόδρα ἐβάθυναν
ἀσαι· καίτοι πολλὰ
λοιδορίας ἐμέμφοντο
μοι μᾶλλον ἢ ἐμέμφοντο·
ἀλλ' οὐδὲ πρὸ τούτου ἕνεκα·
τοῦτο γὰρ μὴ πρὸ
τοῦ. πολὺ τὸ μεθερμηνευτικὸν
ἐπιδείξασθαι μὴν. ἢ
οὐδὲ ἐμὲ ἄλλως φυτὸν
ἀμπέλου τὸ πάθημα
μου τοῦτο τὸ θαῦμα
ποιοῦν. ὅστις καὶ
τὴν ἀμπελουργίαν
μαντὸ θαῦμα· καὶ ἵνα
μάθῃς ὅτι δι' ἑαυτοὺς
τοῦτο γίνεται μου ἕκαστος
τὸ θαρρεῖν αὐτοῖς ἀλλ'
ἡ. οὐκοῦν τοῦ μὲν ἕνεκα
ἐμὲ λέγω· τί δὲ σφᾶς· καὶ
ἐμοῦ μέν ἐστιν ἔργα
σωθῆναι βουλήσεται πί
στευσαι καὶ ἰσχὺν ἀπο
ῥῆναι. ὁρᾷς ὅτι τὸ πᾶν
Διὰ τοὺς μαθητὰς ἦν
καὶ δι' ἐκείνους καὶ τρέ
φεται μαθητὰς; διὸ Σ

δύο τέρματα τοῦτο λέγει· ἀ
χλιόπροσηλωμένα καὶ πε
ρί· οὐ γὰρ δι' ἑαυτοῦτο ἔργα
σασθαι μόνον φησὶν· ἀλ
λὰ καὶ ὁρίζεται καὶ
τὸ διαίτερα πολέμου
ποιήσασθαι καὶ ἀφι καὶ ἀ
χλιόπαρρησίαν τε· ἀλλ' οἱ
ἀμαζόμενοι ἰουδαῖοι καὶ
τὰ ὑφαιμένοι. διὰ τοῦ
τὰ μὴ ὠφελόμενοι τὴν
διδασκαλίαν αὐτοῦ·
» προσελθόντα τῷ κύρι
» ῳ· ἔμπροσθεν ἡμῶν
» σι καμίαν ταύτην ποιεῖ
ε' » σε. εἰ δὲ γὰρ τοῖς σημεί
οις σωθῆσαι ἦν οὐκ ἐκεῖ
νον· πολὺ τοῦ μὴ κατα
λυόμενα τοῦ ἰουδαϊ
σμοῦ προφέρουσι μᾶλλον
ὀρθῶσι μ· τοῦτο δὲ καὶ
παρὰ τοῦ ἰωάμμου φαί
νεται ὄντα τοῦτο·
ὃς καὶ μὴ τούτοις τοῖς
ῥήμασιν. ἀλλὰ τῇ αὐτῇ
μόνῃ· καὶ γὰρ καὶ ὁ
κεῖ λέγουσι· τί σὺ μέγα
δῆλον ὅτι μὴ ἐπὶ τοῦ
ταποιεῖσθαι· ἀλλὰ δικαίως.
ἐπεὶ οὐκ ἔμελλεν αὐτοῖς λέ
γειν· λύσατε τὸ μᾶλλον

τοῦτο μὲν καὶ ἀφ' ὧν τρισὶ
λίμβραισι φέρεσθαι τὸν
ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἀπορίᾳ
αὐτοῖς ὑμῖν ἀλλήλοις· οὐθὲν
δῆλον ὅτι ποτὲ μὲν
ἀρχὴ καὶ προοίμιον
ἦν τῶν θαυμάτων· ὑμεῖς
ταύτῃ δὲ ἔλεγεν· ὃ δὲ
λέγουσι τοῦτό ἐστι· τὸν δὲ
δαιμονικὸν ὑμῶν δόξαν θρό-
μον; ἱερὰν χειροτονίᾳ
θησ· ὅτι τοσαύτην ὑμῖν δόξ-
σίαν δώσω δείξας ἣν; Ὃ
μὲν οὖν δεῦρ' ἐποίουν
αὐθάδειαν ἄχρι· ἀλλὰ
τῆς ὑστεραίας πρω-
μόνος τοῦ ἱεροῦ· ἀλλὰ
πάσης ἥψατο τῆς ἐκ-
λεσίας οὐδεὶς ἅπτε-
σθαι· καίτοι πολλοὶ
λεμοὶ κατέλιπον ἅψεσθαι
οὐδεὶς διὰ τὰ θαύματα·
ὡς εἰδὲ δὲ ἄφθη· τότε
δεῖται τιμῶσι· τί οὖν αὖ·
Οὐκ ἔξεστιν ἅπασι τοῖς αὐ-
τοκρίτοις· δείκνυσιν ὁ
τῇ ἡμῶν λόγος αὐτοῖς δεῖν
τιμὴν ἔχουσιν ἀλλήλων
τὸν ἀλλ' ἀνθρώπων τὸν αὐ-
τὸν λέγων· τὸ μάστιγι
σημαίνων ἡμῶν τὸν ὄχλον

Ἀντὶ ἀκολουθίαν μὲν
γὰρ ἐν ἡμῖν· ἢ γὰρ εἰ
ἡμῶν ἔξω οὐ. εἰ δὲ ἐν
ἀλλ' αὐτοῖς· διατί οὐκέ
τι ἀφύσατο αὐτό· ἢ
γὰρ ἐν ἀφύσαι. οὐκ ἀλλ'
ἡρώτησαν ταῦτα· πό-
ρι γὰρ αὐτοῦ δικάζεσθαι
σθαι· ὅτι οὐκ ἐμοὶ κα-
λύσαι τὸν ἱμάντα
τοῦ ὑποδήματος αὐ
τοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς
τοῦθ' ὃ αἴρων τὴν ἁ
μαρτίαν τοῦ κόσμου·
καὶ οὗτος ἀληθῶς τοῦ
θεοῦ· καὶ ὁ ἀμνὸς θερ
μὸς καὶ χόρτασμα πᾶ
σι· καὶ ὅτι τὸ πύ
ον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
διακαθαριεῖ τὴν ἅ
λωνα αὐτοῦ· ὡς τὸ
ἀφύσαι δικάζω. δὲ
δεῖν τοῖς καλύουσιν
τοῖς εἰδέναι· ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖ·
Εἶπαν οὖν αὐτῷ καὶ σὺ ἐν
τῷ κλάδῳ οὐκ εἶ μαθ.
Οὐκ ἔστιν οὐδὲ εἷς οἱ
δεν· ἀλλὰ τί· οὐδὲ εἷς

λάβωμεν· ἁμαρτωλοί
μόνων. διδάσκεσθαι αὐ
τοὺς δεῖ· ὅτι δὲ λίθος
δικαιοῦργων. ἁμάρτας
αὐτοῖς οὐ συναπαίρει
μαι· καὶ πᾶς οὐκ ἂν πο
ὁ τιδὴ ἁμαρτωλὸς
σμα· ὀφοιῶν τοὺς
ὄχλους φησίν· ἵνα δὲ
Διεφραμμένην καρδίαν;
πάντα χοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
ταφρονᾶσι· καὶ διὰ τοῦτο
ἀνθρώπους ἁπλῶς τὰ
πράττουσι. καὶ γὰρ Ϛ
τοῦτον. διὰ τοῦτο ἐφο
ωῶντο· οὐκ αὐδούμε
νοι τὸν ἀνδρα. ἀμφὶ δὲ
αὐτοὺς ἁπλῶς· καὶ πᾶ
χᾶν τὰ ἁδυνεῖν διὰ τοὺς
ἀνοήτους οὐκ λίθλομ· Ϛ
πάντα δὲ τοῦτον ἁμαρ
τοὺς ἐστὶ τὰ καλά·
ἵνα τοῦ ϗ· τί μὴ μᾶλλον
Ἀμοσεῖ χθ τέκνα δύο·
καὶ λάβητε πρόσω· ὑ
πατος σκληρογράφου
ἵστε μὲν πωλοῦντας· ὁ
δὲ. ἀποκρινάσθω πρ
οὐδὲν· ὑπερορᾶ δὲ
ἐκπλαγῆναι ἀπὸ τῆ
θε· καὶ προσελθὼν

τὸ δεύτερον ἁπλῶς
αὐτοῖς· ὁ δὲ. ἀποκρι
θεὶς ἁπλῶς· ἀρκεῖ· καὶ
οὐκ ἀπὸ λύθε· τί σοῦ
ὄκτὼ μὲν δύο δωοίκασ
τοῦ πρῶτος τὸ θέλημα·
λάβυσι μὸ πρῶτος·
Πάμμεδὲ παραπολῶμ
αὐτοῖς λάβε· καὶ δλάβε
τέκνα τὰ ἀπὸ μάμμα μο
σώλων· καὶ τὸ τὸ μ σφό
δρα καὶ ἁμφισημοῦμαι
καταπειθῶ αἱμιτ
τόμβμος· τὰ γὰρ τὰ
κμα ταῦτα τὰ δύο· τὸ
τοδκλοῖ· ὃ καὶ δωὶ τὸ
θμὸ μ καὶ δωὶ ἰουδαί
ωμ ἁμφὶ μ· διὰ γὰρ δικῆ
μοι οὐχὶ ποχόμενοι αὐ
κούσθαι· οὐδὲ γὰρ μό
νοι αἱ κρόαται τοῦ
μόνου· διὰ τὸ μ ὄρθρον
ἐπὶ δὲ ἁχ αὐτοπλὼν πα
κολῶν· καὶ οὗτοι ἁπόμ
τῶ· πάντα ὅσα ἀμῆ
πλὸ δ ποιλίσομεν
καὶ ἀκουσόμεθα. διὰ
τὸ μ ὄρθρον πρωϊκοῦ,
σω· ἁ αὐτοὶ τοῦτο ἰμὰ
Μιμοῦμεσθε τὸ μμόμου
αὐτοὺς ὠφελεῖμ· δῆκμυ

ημὸ πλὰυτὸ μὲν ὸὐω
τοῦτο αὐτὸ ὶσ καταδλ
κάζθ. ὸ ωβρὸὐω καὶ
ὸ ωαὰυλοσ φ^κ. ὸτὶ ὸὺ
χὶὰὶ κρατὰὶ τοῦ μὸ
μουδὶκαὶοὶ ωαρὰ τὸ
θω. ἀλλὰ ὶ ωοὶκτὰὶ
τοῦ μὸμουδὶκαὶ ωθλή
σομτὰὶ. ἀ|αὐτοῦτοὶ
Ναὶ καὶ αὐτὸ καταὶ κρ
τοισ ωοὶλίσὶ. ωαρὰ ὰὺ
τὸ μὲζ ημ ἀχθὶμαὶ ωαὺ
ρασὶ κεὺάζθ τὴμ τὴ φὸ.
ὸ ωβρὸὐω καὶ ὰὐ τὴ Ε
ωὶὸύσὶ ωαρ ωμολὴ ωοὶ
Εἰ ταὶ τοῦ ἀμωβλοῦμ ©.
καὶ ἰμαὶ τοῦτο γ ημ ὴ ταὶ.
ὰὼ ἀλλ ου ωρὸσ ὸ ωὸὺ
γ μμ ἀζθ τὸ ἔγ κλὶμα.
ὼ φ ὴ γὰρ ὲζ ὰὺ ἀσ
ὸὺ κλὶ ἀβλὴ καὶ σαὺ ὸμὸλο
γὶσαὶ. ὴ ὰὶ ὰ ωαρ ωμο
λὴ σ αὐτὸὶ σ ὰμ ἀλλ ἀ
λοὶ ωὸμ. ἀ σ ὸ ωβρ ὰμὸὺ
μἀο. ὸ τὲ ὰὲ ὸὺ σ ωὶ ὰὰ
τὰ ωὶ λ ἀρ μὰ τὴμ
τὴ φὸ μὲζ ημ ἔγ καμ. τὸ
τὲ αὐτὸ ὶ καλὺ ωτ ἀτὸ
συ μ ὰὶ σ ὶ ασ μὲ ὰὸ μ λοὶ
ωὸ μὶ καὶ λ ἀλ. ὸ τὶ ἀλλὰ
μαὶ κὰὶ ωὸ ρ μαὶ ωαρ ὰὰ

γυ σὶ μ ὶμ ὰὰ σ ἀσ τὴ μ
ναὶ σὶ λ ὲὶ αμ τὰ ὰμ ὸὺ ρ λ
μ ὰὰμ. ἡ λ ὰὲ γὰρ ὸ ἰ ωὰὰὺ
μὴ σ ωὸ ρὸ σ ἰμ ὰὰ σ ὰὺ ὸ
δ ὰὰ δ ἰ καὶ ὸ σ ὼ ὴ σ. κὰὶ
ὸὺ ἰ κὰ ὼ ἰ α σ ὺ σ α τὲ ὰὐ τὰὰ.
ὸ ἰ δὲ τ λὰὰ μαὶ ὰ ὼ ἰ α σ ὺ
σ α μ ὰὐ τὰὰ. ἰ μ ἀ σ δὲ ἰ δὸ
τὰ ὸὺ μ ἀ ὰ μ ὰ λ ἰ θ η τ ἀ
ὲ ἀ τ ρ ὸ μ τὸὺ ἀ ἰ α σ ὺ σ α ὺ
ὰὐ τὰὰ. ἐ ἰ μ ὰὲ μ γὰρ ὰὺ
Πλὰὰ σ ἀ ὰὰ ὰ ὸ ρ μ ὰὶ ωρ ὸ
ἀ ρ υ σ ἰ μ ἰ μ ὰὰ σ. ὰ δ ὸ ζ ὰ μ
ὰὰ μ φ ὸ ρ τ ἰ κὸ σ ἀ ἀ μ ὰὶ ὰὐ τ ὸὶ σ
ὸ λ ὸ ἰ τ ὸ σ. μ υ μ ὶ δὲ μ ἀ ὰὺ
τ λὼ ὰὐ τ ὰὰ μ τ ὴ φ ὸ μ ὰ ὰ ωὸ
φ α ἰ μ ὸ μ ὰ μ ὸ σ. ὰ μ ὰ ὼ α ὺ
χ θ ὴ σ ἀ ἀ μ ὰὶ φ ὴ σ ἰ. δ ἰ α ὺ
τ ὸὺ τ ὸ κὰὶ τ ὴ μ ὰὶ τ ἰ α ὺ
ωρ ὸ σ τ ἰ θ η σ ἰ. τ ἰ σ δὲ
ὴ μ ὰὐ τ ὴ. ἰ ἀ μ ὰ δ μ ἰ ὰ ὰ μ μ κ ς
φ ὴ ωρ ὸ σ ἰ μ ὰὰ σ. ὸὺ ωρ ὸ
δ ἰ κ ἐ ἰ μ ὸ ἰ σ. κὰὶ ὸὺ τ ὸὺ τ ὸ
μ ὸ μ ὸ μ. ὰ μ φ ὰὶ λ ὰὶ ὰ ὸ μ ὸ δ ὰὰ
δ ἰ κ α ὶ ὸ σ ὼ ὴ σ. ὸὺ δὲ γὰρ
τ ὸὺ τ ὸ ὰ χ ὰὲ ἔ γ κ α λ ἐ ἰ μ ὸ
τ ἰ ἡ μ ἐ λ ἡ μ ὰ μ ὸ σ τ ἰ σ ἰ ἡ μ
κὰὶ ὸὺ δὲ ὴ μ ὰὰ φ ὸ λ ὰὰ μ. ὰ λ
λ ὰὶ κὰὶ ὸὺ μ ἰ ὸ σ ὰ μ ὰ π ἰ λ λ ἡ
π ὸ σ. ἰ ὰὶ ἰ ὶ ωρ ὸ μ ὸ ἰ ὰ
ωὸ μ μ λ. κὰ ὸὺ ωρ ὸ σ ὰ

γὰρ οὕτως. ὡς ζημιοῦται δικαίως ἀφαιρεῖται τὸ ὡς
πρὸς ἀχυρώματος. διὰ τοῦ τὰ εἰλήφατα. οἱ πρῶτοι
ἔσχατοι. καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. διὰ τοῦτο καὶ
πορνείας παρλήμψῃ καὶ τοὺς λόφους. ἵνα παύσῃ κλέπτοντες. καὶ γὰρ
τὰ δύο ταῦτα αἴκεια ἁμαρτήματα ἐξέστρεφε
τοὺς χαλεπωτέρους τὸ κτᾶσθαι καὶ
μὴ ἔχειν. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ σώματος
μάτην. τὸ δὲ ἀπὸ χρημάτων μάτην ἐφυμίας.

Δίκαιον δὲ ὅτι τοῦτο μὰ
λιστα αὐτὴ μαίκουσαι μόνον θῦ. τοῖς ἁμαρτήσασι
φεύσαι. οὐκ ἄρα χάριτος μόνης τὸ εἰσελθεῖν
πόρνας. ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνης. ὁμοίως. ὁ γὰρ πόρνας
μὴ μουσαι εἰσῆλθον. ἀλλ' ὑπακούσασαι ὡς
ἀφεθεῖσαι καὶ μετανοήσασαι. οὕτως εἰσῆλθον. ἤδη πῶς

Ἀμῶς ἀχθῆ τὸ μὲν λόγου ποιήσας καὶ τὸ μὴ πρὸ
ἀπὸ τῆς παραμολῆς.

χθὲς αὐτῷ. καὶ μεταὐτὸ
τοῦ καὶ ἡ προμήνυσις.
ὅτι πολλῶν προσήχθη.
καὶ μετὰ τοῦτο οὐ μὴν
ἀλλ' οὐ τί οὖν δὲ μετὰ κεῖ
νους ἡμᾶς. ὅλη μὲν γὰρ
καὶ πρὸ αὐτῶν. τὸ δὲ
μετὰ τούτους. πάσης
συμφωνούσης ἁγιότη
μονῆς. καὶ ἁψάτους καὶ
κείνων δόξαν. καὶ
τοῦτο μὴ κατηγορίαν. πρὸ
ἡμᾶς ἦλθε. καὶ οὐ πρὸ
σήκατο. οὐκ ἔμελε
πρὸς δικάζουσι. καὶ δι
δόξαντο. καὶ οὐδὲ δικά
ζουσι δίδασκάλους. ὁρᾶς διὰ πόσων

Ἑδικάζουσι δὲ καὶ τὸ ἀν
κάμον. καὶ τοῦτο μὴ
κατηγορίαν. πρὸς ἡμᾶς
ἦλθε μοῦ πρὸς δικάζοντες.
ἡμᾶς οὐκ ἐπαύσατε.
τοῦτο δικάζουσι οὐκ
σκανδάλιζον. αὐτοὶ ἐ
παύσαν. τοῦτο ἡμᾶς οὐκ ἀφέλησε.
τὸ δὲ προάγουσιν. οὐ
χὰς τοῦτο μὲν πομένων.
ἀλλὰ στολὴν ἄχρι τῶ
δὲ μὴ στέλλουσιν. οὐδὲ τὴν

πτοῦνεἰκαὶποτεινῶικειναυτὸνπεσόντα·μηδὲραθυμεῖ
τὸνεἰστῶτα·-

ἀπὸτῆσταῦπορμαῦ
ὥωφωλίος; οὐδὲγὰρ
ἅπαξωὐλθωσδιαπίου
κὸπλάυσαιτοῖωάμμκ·
ἀλλὸποιμῶπολικτικῶ
ὁρμιλίωτοῖστολοῖ
μασιαὶτὰσπόρμασ
περιθῆσ. πότεοὖτο
ὥωκήμβμ· ἀπὸτιλίσ
ταῦπορμαάτωμαύκο
λουθίασδιὸλέγχωμ
αὐτὸμτὸἀσύμφωτομ
καὶδιᾶκμὸσ. ὅτιδιαὐφό
ιομάωπομπώτωτοῖ
οὖσι. καὶδόξαμκὸμκμ·
καὶγὰρτὸμχῖὸυχῶμο
λόγωωδιαὐφόιομ· ἰμὰ
μὴάπροσωπάφωγιγὸ
μορται· καὶτὸμἰδαὐ
μλίωπαμὸυκέφμῶ
καικίζειμ· οὐδὲτοῦ
τοδιὰὐλάμειαμ. ἀμμὰ
διαὐφόιομ. ἀπωβραπὰ
ταὐκλφεδιὰτοῦμέρκ
ιδωφμικαὶχαλβωστὸ
ραμιάβροὥωκήμβ
τλὼπολιμλίωἑφωάμ·
ἰμέσδὲειδότωὐμῶ
τὸμβλίθητὸιάβρομ
τοῦπλαῦσαιαὐτῶ·

Καὶκὸμὲμγὰρ. καὶτὸ

παρὰτλὼἀρχλίωμκ
ὸλάωθαιτὸκαλόμ. μεί
ζοφδὲκατκγρίαμ. τὸ
μλιμεταθέωθαι· μάμ
ταιγὰρτοῦτοὸτιγράβ
πολλοῖσπομκροῖσ. ὁ
καὶμῶπάχρμτασὸ
μίοισὸρφοῖσπὸαὐαιαθλ
σίασὸχάτλισ· ἀμμὰ
Μκδὲἑέαπτοιοῦτοσ·
ἀλλὰικαὶἑσὸχατομ
καιτμχθῆκαικίασ·
μλιάπομμασικέφτῆ
ὸπὶτοὺὸβλτίομεταμ
ολλὴμ· ῥᾴδιομγὰρὸζαὐ
τῶμτῶμπαράθρομ
τῆσπομκρίασαὐτμῦ
κεῖμ· λὶὁὐκλικούσαπτ.
πφσὸκείμλὶπόρμλ
λὸπὶαὸλλέφαπάντασ
παρβλάσασαι. πάλ
τασὰπὸκρυβμὸμβμὸυ
λαμείαι· οὕτιὼὐμτοῖσ
ὸυαμφλίοισλέφ· ἀμμὰ
τλὼδωὶτλίσγρμὸασ
τῆσὶμεβάρασ· τλὼ
ὸικφοιμίκηστλίσπα
ραιομπατάτκσπόλε
σσ· καὶγὰρἀύτιπόρ
Νιπσοτὸπαρῆμμλίω
τὰὐπρπτεῖαὶλλτικσ

ρομαυτὶσιλίων· ὁ τὸ δὲ
πὶ τὴσσικλιμὶσ ἡμ· ἀλ
λὰ ὁμοσ ἐάβρομοσ λ
λὰσ παρλίμασσ τὴτὴς
ἀφεραπάσασ ὑπὸ βρυσλὴ·
καὶ σὰικκομ πὸρι ϑμέ
μὶ πάντα τὸμ χερόμ
ὁὑτωσ ἰσικάτο· τὰὺ
Τ λισὸμ δικὴμ· καὶ ὑπὸ αρ
χοσὶμοσ χλιάθι· καὶ
αραπὶ ὸ ταὶ ὸ πολίαθη
σαμ· καὶ μϐασὰὴσαν πε̣ρ̣
τὶὼσικλωὴμ αὐτὶὼν ὀὺ
κὶ ἔχυσαμ· ὀὺδὲ ὄξ αμὰ
γεὶμ τὸμ ὑπὸ δὲ ξαμὲ
μοσ αὐτὶὼν παρ ϑὴμοσμ·
Α ὐτὶμ ωσ κρὶ ὸμ ικαὶ πξὶ
ωϑὴσαν τὸ μὰὺ πορρὶ
τοσμ· καὶ τὴσ χάριτοσ
αξὶαμ ὑπὸ δὲιξαμὲν κ
σωὺδὶὼν· ὁὺτὸ τὸμὲί
ομ καὶ τὸλυσὲμ· ἀὺπὸ
ταὶ δὸσμὶ τὰμὲν λὴ
ὰὐτὴσ χάριτοσ· καὶ μὲ
τὰὺτὸ ὲὰὺτὴ σὲμὰ πολ
λὶὼν ὑπὸ δὲξαμὲν κτὴ
φὶλοσοφὶαμ· ὀὺδὲ γὰρ
τὶλὴσὸ ὑτὸσ μὲ ὸδὸσ
κὲ τοὶσ πολλοὶσ βρα ταὶσ
ὑπὸ τὸὺτὸ ὸλ ϑοὺσὶμ· ἀὺ
ποκλὴ σὰσ ἀὺ ὰὐτὴμ Ϛ

σικμὶλὶσ ἔχουσαμ· καὶ πο
λὺτὸ ὸμοναὐτὴσ παμ
ταχοῦ· ὀὺκ ὲμτὶλὴμὲ
ν ἔρημ πὸλὶ ὸμὲνομ· ἀλ
λὰ καὶ μέχρικιλίκομ
κὰὶ ὲὰπαδοικὸμ· καὶ
πολλὰσ μὲν δικὲμ ϕὸσ
ὀὺσίασ· πολλοὺσ δὲ ἢ
λϑμὸρ ϕαμὸὺσ· πομ ὸὺσ
δὲ ὰὐτὴμ καὶ ἰσ γὸλὴ
αμ δ ἢ ὲ ναμμὸμ· ὡσ ὸὺτὴ
τοῦ σὼ ματοσ ὅ ρημὸ
μὸμ· ἀμ ὰὺ ὲὰὶ τοὶσ ϕαρ
μὰ ὶκοὶσ ὲ δικὲ ματαὺ δὴ
κτυαπολὲ δικὸὺσαμ·
Ε ἰλὲ πὸ τὲ δὲ καὶ ὲ ὰσὶ λὶ
δοσ ἀδ ελ ϕὸμ ὰὐτὴ λὴ
πὸρμὴ· καὶ γὰρ πὸμ μὴ
λὶὼν ὰὐτὴσ λὶ τυραμμὶσ·
ἀλλ ὰ ϑρὸμ ὸὺκ ὸὶδα
πὸσ· μᾶλλομ δὲ ὸὶδα
σι Ϛ ὅ· πὸυλὴ ϑὴσαν
γὰρ καὶ μϐαπλὴ ϑὴσαν
καὶ τὴὼ τὸὺ ϑὺ χάριν
ὑπὸ δὲξαμὲν ὴ· καὶ
τὸ ϕερὸμ ὴσ ὲμὰ ὐτὸὰὺ
τὸμ ὲδικάμοσμ· καὶ ρὶτὰ
σαν τὸὺ διαπὸλουτὰσ
παρα κὰσαν· πρὸσ τὸμ
ὸὠ ὸμὲ ὰμὸ δρα μὲ· καὶ
τοι γὲ ὀὺδὲν ἀγχερὸὲ

ἐξ ὧν οὐδὲ ἀκούσαντες ἐκπλαγησόμεθα
ἐκ τῶν ἀκουσμάτων ἀλλὰ καὶ θαυμάσομεν
τὴν ἀκρίβειαν τῆς τέχνης καὶ τὸν νοῦν
τὸν ἐξευρόντα καὶ τὴν χεῖρα τὴν ἐργασαμένην
καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας καὶ τὸν
χρόνον ἐν ᾧ ἐγένετο καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ
ἐτέθη καὶ τὸν ἐκτίσαντα καὶ τὸν ἀνεγείραντα
καὶ τὸν ἀφιερώσαντα καὶ τὸν ἐπιγράψαντα
καὶ τὸν ἐπιστήσαντα καὶ τὸν ἐπιστατήσαντα
καὶ τὸν ἐπιμεληθέντα καὶ τὸν ἐπιδόντα
καὶ τὸν ἐπιδό

ἀλλ' ἡμῖν δικαίως ἐγκαλεῖται.
τί μὰ τὸν Δία οὐ δικαίως; ἢ τί
ἡμᾶς ἀποστερεῖ; ἢ τί τοῦ ἡμετέρου
ἔχει; ἢ τί τῶν ἡμετέρων ἀπολωλεκὼς
ἐστίν; ἢ τί τοῦ ἡμετέρου ζῆλος
λαμπρότερον; ἀλλ' ἐξ ἐκείνου
μὲν καὶ αὐτὸς ἀπαλλάττων
τοῦ ἀνθρωπίνου τρόπου,
πόσας ἡμῖν χάριτας τοιαύτας
οὐκ ἔθηκε μεταμοργάς.
καὶ τοίνυν καὶ ἡμεῖς μὲν
μᾶς καὶ ὀκτὼ καὶ δέκα ἀνομίας
ἔχομεν· ἐκεῖνος δὲ οὐδὲ μιᾶς
ἐγκαλεῖ τοῦτο
λέγω· μήτε ὅσων ἐστὶν αὐτὸς
αἴτιος μὴ ἀπαιτεῖν ἡμᾶς
δίκας ἀξιοῖ· μήτε ὧν
ἡμεῖς ἐσμεν αἴτιοι μὴ
δίκην ἀπαιτεῖν ἐθέλειν.
τί γὰρ τοῦτο φησίν· ὃ δοὺς ἐμὲ
ἐβουλήθη μὴ τιμωρεῖσθαι;
δὲ δίκαιον· καὶ ὁ πληγὰς
οὐκ αἰτήσεται; καὶ τὰς
χάριτας ἀπολέσω,
καὶ τὰ παραμύθια
ναυάγια ἀποβαλῶ
σαυτῷ· πάλιν πρὸς
τούτοις ἐκεῖνο· ἐρήμωσεν
τὸν πρὸς δὲ δίκαιον.
ἔρημος οἰκία δοῦλος
καὶ ἁμάρτανε δίκαιος ἂν μὲ
κρᾶν· οὗτοι μὲν γὰρ
Φυλάξαι δόμους τὰ ὄπερ

ἔχουσιν· δίκαιοι δὲ γε,
μᾶλλον ὅταν ὀργὴ νικῶσι·
οὗτοι διαπρέπουσι τιμῇ
ἀγαθῶν· δίκαιοι τοῖς ἀρ
ρωστίαις ἀναμαρτήτοις.
κάμνουσι γάρ· ἀλλὰ
πολλοὶ καὶ τῶν μὴ καμνόν
των ἁμαρτάνουσι· καὶ τῶν
ἁγιαζόντων τὰ ἄρρωστα οὖσι·
τῶν δὲ σωζόντων οὐκ εἰ
μοσφλησίν· ἡδὺ γὰρ
γράφασι μὴ κατὰ ἁμαρτά
μα· ἵνα μὴ χάρον τί
σοι γράψητε· πρὸς δὲ
τούτοις· ὑβλῆσι γλῶσ
γραφῆναι; ἐγρήγορα ἀρ
τὴν κλίμακα σου καὶ ὑ
πάρξω τὸ οἰκόμου·
Δ μὴ γὰρ δὴ μὴ παράμυ
σιν λιὰ ἁμαρτίαν· μᾶλ
λον δὲ οὐ παράμυσιν
μόνον λαβών· ἀμπαλιὰ λά
λὸν τὸν χαλκωπὸν τρόπον·
ὃν γὰρ ἐν ἁρπάσαι μόνον
ἀναθῶμαι μὸν τοιοῦτο·
ἀμπαλιὰ ἐν ἁρπάσαι καὶ κῶ·
ἀλλὰ ὅμως καὶ ὧν οὕτω διά
κειμαι ὅσον οἷόν καὶ ὑβλή
σιν μικρὸν διαπαντὸς·
πάντα λύεται τὰ δεινά·

Κἀμτρλαικομταοκτὼ
ἡμέρας. σωουδάσλισ
δὲ γρμὼλαιμλης. οὐ
δ᾽ ἡσὸκωλύωμ· ωάρβ
αιλκαιμῶωὸχσ̄καὶλὸ
γ᾽ ἀρομτιὼικμίμνησσ̄
μόμομὸλλισομδ᾽λωαω
αἥναι· μιάτωομμῶσ·
ὀυκἄχασάωσ̄μ; ἀμμἄχασ
ὸλῶ· ὀυκἄχαστὸνμἀμμο
τάοσ᾽ ἡστὴνκολυμνή
θραν; ἀλλ᾽ ἄχαστὸνὸυ
κἀφιὸνταὸσ δὸλιθλῖ
μαικολιμνιλήθραασ· οὐ
κἄχαστὸνβικᾶσ᾽ ρίπτο
ταν; ἀμμἄχαστὸνκαμὸύ
ομτάσοιἀραιτιὼνκλί
μλων· ὀυκἄτιμ᾽ ἡσειν
ὁμῶοιδὲ ωορβύομαι
᾽ ἡὸἄλλοσ ωροβμοῦ
καταμαίμει· ἀωγὰρ
ὸλλίσησικατοληθᾶμ
᾽ ἡσ τὴνωολμῶν. οὐδ᾽ ἡς
ὄκωμώαν· ὀυκἀναμί
σκεται· ὀυδαναωαπαι
λιχάρισ· ωολμλιτίσατ
ἀναμιμνῄζουσαδιημβ
κᾶσ· δικτοῦωλλιρέ
ωατοσ ἀυτοῦωαώτω
ὸλραωβυόμβθαικαὶ
ψυχλὼλαὶσᾶμα·

Περσβρχόμβθαὐτοὶμῦ
κἀμῶν· καὶγὰρ ἐγὼ
πόρμιλίων. ἀλλ᾽ ἀσόθν·
καὶὁμιλητὴσἀμδρφό
μοσ ἐμ̄. ἀμμὰ ωαραδεί
σουωολίτηνσ᾽ ἡβρύτο·
καὶωρὸτοσσωαρα
δείσουσύλασὰωὁὶ
ζασ᾽ ἡσὴλθ. καὶὁὐζμ
ἰούδασμετὰτοὺδίδα
σκάλουὁὐμὰωόλτο·
ὁδ᾽ ὄλη καὶησ᾽ ἐμαρᾶωμὰ
θητὶοσ᾽ ἡβρύτο· ταῦτὰ
τοῦθῦτὰωαρᾴδοξα·
ὁύτωσοἱμᾴριδύδοκί
μησαν· ὁύτωσὁτὸλμᾶ
μησβυμβλιασησ᾽ ἡβρύ
τος· ὁύτωσὁυμᾴαφη
μοσδωώσαολοσ· ταῦ
ταὁρᾶκαὶμὴδ᾽ ποτὲ
ἀωοιμῶσ· ἀμμἀλθάρ
ρᾳκαὶδιαωᾴτησομσαω
τόμ· ἀὐταὶμόμοιτῆσ
δικᾶφθρούσησὁδοῦ·
καὶωρούμὴθὶταχὸ
σσ· μὴτᾶσθύραασ
ἀωοικλᾴσησ· μὴτὴμ
᾽ ἡσοδομφρᾴζησ· ωρὰ
χὶσὸωαρᾳμὶαιρὲσ·
ὁμίγοσὸνόμοσ· ᾽ ἡδὲ
καὶωολὶσλῶν. οὐδὲ

δρος· πολὺ ἀμμὰ καὶ
ὁ τᾶμελι διαπόλι· ἀλ
λὰ καὶ πομμὺν ὁμ φκὴ
τὴν φορᾶν. ὁμ μαρχεῖ
παραμὸμ φτὸ χρόμος·
Ο τὰν γὰρ γλυκάσιος· καὶ
μελικτὶ λῆ τὸμ ἀκριμὶ
τὶ σὰ πολάσσος τὴμ
ἀμαθισιμ όχλος· τὸ τεσοι
φόρᾳ τὰς ἀμοιμὰς ὁπό
μος· μὰ ὁμὼν πόμος ὁμ
ὰικμάζομ τὶ σὰ μαπὶ· ὁ
δὲ καρπὸς καὶ λίτρυφή.
ὁμ γλυκαικόττι μὰ παρ
ειμὸμ ος· ὁ τὰν μὰ τὴμ
ἀμαθισιμ ὸ χρόμος καὶ
τὸμ ἀραμὸμ λίττὴς ὅλα
τὴς ὅλπὶς. ὁυκ λίφιει
τρυφᾶν· ὁκᾷ δὲ ὁυχ ὑ
πος· ἀλλ ὁμὸμ πόμος
ὁμφφορᾶν καὶ πλὸυτῶ
τὶ σὰ μαπὶ· ὁ δὲ ἄσφα
μος ὁμ ὰικηράτω καὶ ὰ
θαμάτω καὶ πλόσος ὁυ
κάχμὶ· καὶ ὁμὸμ πό
μος· μὰ παρῶ τος καὶ
μραχός· λὶ δὲ ὰντίδο
σις· καὶ ὑάδρω καὶ ὰ
πάρος· ἰμὰν μὰ καὶ ὰδά
σας ὰμαπαύλιλοι τὸμ·
μὶ δὲ ὰμ παροδοκῶν

ὁυτως ἰδιαφερούσης·
καὶ γὰρ μὶ κάμησ τὸν
κάμμιαρ τὸ ὑπομὶ άμα
τομ τὸμ ὁμ τὶ μὰ τα ὁία
καὶ τὶ ἀρ χὴ λὶ· ὁμ τῶ κό
σμω πάν τως καμὰς
καὶ τα μὰ παρήσης ὁ
άδρος· ᾧ δὲ καὶ ὁμ
Τ ὰν θα μὰ καὶ ὁικεῖ μὰ
τος· διατίμὶ τὸ ὑπομ
ὰμ ρύ μβα. τὸμ πο
λὺν ὄχμ τα τὸμ καρπὸ
καὶ μὰ ἄλλων τὴν ὰ
μοιμὼν· καί τοι γε ὁὺ
δὲ ὁ αὐτὸς καὶ μὰ πος ὁ
τος μὰ καὶ κεῖ μος· ὁμ μὲ
γὰρ τοῖς μὰ πτικοῖς·
καὶ κίμ δυ οις ωφελῆς·
καὶ ζῳμίαι ὁπὰ λλη μοι·
καὶ λίθλασιος ὰδηλος·
καὶ δουλο πρέπεια
πολλή· καὶ χρῆμά
των· καὶ σωμάτων·
καὶ τυχὸν δαπάνη· ᾧ
τότε λίτὸμ καρπὸμ
ἀντίδοσις· πολὺ τῆς
ὅλπὶς δοσι καταδεᾶς
ρα· ὰμ ἄρα μαπλίσι·
ὁυδὲ γὰρ παρταχοῦ φέ
ρει καρπὸν ὁ τὸμ μὶ
τικὸμ πρᾶμάτων ἰ

δώσομ. καὶ μηρεία σο-
τὸν μὲν λλον ἀπάντων
ἀπαρχὰς τὸ μὲν ἥμισυ σοὶ
μοῦ. τὰ αἵματα ἀπάντων τὰ
τῶν ἀρνίων μὴ ῥαντιεῖς
σου. ἐπὶ τὸν θυσιαστήριόν σου
μὴ δώσεις τὴν ἀποι-
κίαν. ἐμὸν καὶ τὸν
Παρόντων μὲν καὶ τὸν μέλ-
λοντα μὲν βοᾶν τυγχάνειν
ἀγαθῶν. φύσει μὲν
καὶ κἂν μὲν ἀλλοδα-
θεν ἀρνίων. οὕτω γὰρ
καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τροφί-
σομεν. καὶ τὸν μὲν
λόντα βοᾶν τυγχάνειν
θεν ἀφάσομεν. ὃν μὲν
μοι τρόπον ἀπαιτοῦσιν
χεῖν.
χάριτι
καὶ φι
λανθρωπίαν
τοῦ κυρίου ἡμῶν
χῦ. ὃν ἐδόξαζον
τοῦ πρὸ
τοσούτου
τοῦ νῦν
καὶ νῦν
φῶν ἐπιστολῶν ἀφ
μασι τοῦ μαθόντος.

ἀλλὰ. οὐ γὰρ ἀτιμάζει
ται λέγων δεῖσαι τοὺς
λοιποὺς. οὐδὲ δίκτυα
σιν. καθάπερ ἐπὶ τῶν
θαι. ποίαν οὖν τὰ αὐτὰ
Ἀραθαῦ. τὰ μὲν τὸ ἀσφά-
λειαν καὶ ἀρχὴν καὶ τὸ κί
μημα. καὶ τὸ ῥιμλίφαι
μλίμα αἰφαμι ζόμενα.
καὶ μετὰ τοσούτου κτή
ματα τοσούτου. ποίαν
δὲ δικάζεται ἀμαλὰ ἰσά.
τοῦ αἰκιμλίτου. τοῦ
ἀμλιράπτου. τοῦ μὲν δὲ
μαι μοχθοῦ ἀχόμενος.
τοῦ μὲν καὶ ἐν τοῖς καιροῖς
τοῦ μαχόμενος. τοῖς δὲ
φάμοις οἷς οἰκομιζόμενοι.
ὁ γὰρ χρημάτων μὲν καὶ τὰ
φρονῶν. καὶ ἐν τοῦτον
ἤδη λαμπάδα τὸν μι
σθὸν. φρονεῖ δὲ ὁσαύ
τως πόμενος. ὧν
σι καιάσας. συκοφαντί
ας. ἐπὶ τοῦ λίου φθό
νου. ὁσαύτως φρονεῖ καὶ
Κοσμίας ζῶν. καὶ πρὸ
τῆς ἐν τοῦτον θανάτου
δημίας. ἀφάμοῦται
καὶ ἐν τῷ μνήμῳ. ἀσχη
μοσύνης. γέλωτος. κι

+ λόγος ξη +

+ἄλλην παραβολὴν ἀκού-
σατε· ἄνθρωπός ἐστιν οἰκοδεσπό-
της· ὅστις ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα· καὶ φρά-
γμὸν ἀνέστησεν περιέθη-
κε· καὶ ὤρυξεν ληνόν·
καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον·
καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γε-
ωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε·
ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν· ἀπέ-
στειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ λαβεῖν τοὺς
καρπούς·
» καὶ λαβόντες οἱ γεωρ
» γοὶ τοὺς δούλους·
» ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν
» δὲ ἀπέκτειναν· ὃν
» δὲ ἐλιθοβόλησαν·
» πάλιν ἀπέστειλεν
» ἄλλους πλείονας τῶν
» πρώτων· καὶ ἐποίη-
» σαν αὐτοῖς ὡσαύτως·
» ὕστερον δὲ ἀπέστειλε
» πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱ-
» ὸν αὐτοῦ λέγων· ἐ-
» ντραπήσονται
» τὸν υἱόν μου· ὅταν δὲ
» ωρ γοὶ ἰδόντες τὸν υἱ-
» ὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
» οὗτός ἐστιν ὁ κληρονό-

» μος· δεῦτε ἀποκτεί-
» νωμεν αὐτὸν· καὶ κα-
» τάσχωμεν τὴν κλήρο-
» νομίαν αὐτοῦ· καὶ ἐκ-
» βαλόντες ἔξω τοῦ ἀμ-
» πελῶνος ἀπέκτειναν·
» ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύρι-
» ος τοῦ ἀμπελῶνος· τί
» ποιήσει τοῖς γεωργοῖς
» ἐκείνοις· λέγουσι· κα-
» κοὺς κακῶς ἀπολέσει
» αὐτούς· καὶ τὸν ἀμ-
» πελῶνα ἐκδώσεται
» γεωργοῖς ἑτέροις· οἵ-
» τινες ἀποδώσουσιν
» τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς
» καιροῖς αὐτῶν· λέγει
» αὐτοῖς ὁ ἰς· οὐδέπο-
» τε ἀνέγνωτε· λίθον
» ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
» οἰκοδομοῦντες· οὗτ
» ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
» γωνίας; παρὰ κυ ἐγέ-
» νετο αὕτη· καὶ ἔστι
» θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
» μοῖς ἡμῶν· ἀφ᾽ οὗ τὸ
» λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθή-
» σεται ἀφ᾽ ὑμῶν ἡ βασι-
» λεία τοῦ θυ· καὶ δο-
» θήσεται ἔθνει ποιοῦ-
» ντι τοὺς καρποὺς αὐ-

+ φύλλα. θ +

» τῆς· καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ
» τὸν λίθον τοῦτον σῡ
» θλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂ̄
» πέσῃ· λικμήσει αὐτόν·

Πολλὰ ἀπὸ τῶν σαρα-
πολῆς ταύτης ἁμάρ-
τηται· τοῦ θῦ τὴν προ-
μοιαν τιμῶσι σὺν τοῖς
ἁμαρτήμασιν ἡμῶν·
τὸ δ' ἀρχῆς αὐτοῦ μορ-
φικόν· τὸ μὲν δὴ σαρ-
κὸς φθαρῆναι τὸν μὲ-
κόμενον σῶμα βούλει-
αι· τὸ καὶ προφήτου
σφάγιον τοῦτο μὲν ἀπο-
φαίνεται αὐτοῖς· ἀλ-
λὰ καὶ τὸν ἱερῶν νόμων·
τὸ καὶ τῆς σελαμῆς καὶ
τῶν σαμαιάσβαι καὶ
τὸν αὐτὸν ἅγιαν θῶ· τὸ
μεγάλαυ αὐτοῦ τὸν θαύ-
τον καὶ τὸν θῦ λόγον·
ἀφθόνως ἀπὸ τῆς κλήσε-
τοῦ μὴ ἰουδαίων τῶν ὀκ
πίστιν· διὰ τοῦτο οὖν
Αὐτῶν μὲν τῶν ὑπερο
χὴν τιθησιν· ἵνα δεί
ξῃ καὶ τὸν ὑπερτοῦ γκλη

μαν μείζονα· καὶ σφό
δρα ἀσύμμετρον· ὡς
καὶ τὴν μετρόπτον· ὅτι
τοσαύτης τυχόντων
τῶν μὴ βλάψαι· τῶν μὲν
καὶ ἐν βραχεῖ μὲν ἐπιτετέθη
καν· καὶ παρὰ τοσοῦτο·

Θόσα δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν προ
μοιαν τῶν ὅλων· καὶ
τῶν τοῦτο μὲν ἁρμόσαν ἂν
φασιν· καὶ γὰρ αὐτῶν μὲν
γῶν ἐν μέρει τῶν· αὐτὸς δὲ
τοῖς οἰκείοις· τὸ φρέαρ μὲν
περιθέναι· τὸ φυτεῦ
σαι τὸ ἀμπελῶνα·
τὰ ἅλατα πάντα· καὶ
μικρὰ αὐτοῖς καταμε
τεῖν· τὸ δωρεῖσθαι
τῶν ὁμοίων· καὶ διαφυ
λάξαι τὰ δοθέντα·
οὐδὲν γὰρ ἦν βλαβερόν·
ἀλλὰ πάντα ἀπωκρί
σεως· καὶ οὐδὲ ὑπὸς
δικαίου μοῦ· καὶ ταῦτα·
τοσοῦτον μὲν ἀπολαύσαν
τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅτε

Γὰρ ἐζήτει μὴ πού ἐζήλθο·
καὶ μόμοβδοικ· καὶ
θυσιαστήριον κατοικά
σαι· καὶ πόλιν αὐτῇ
σι· καὶ παρὰ μὲν οἰκοδόμη

ἀλλ᾽ ἵνα μὴ δόξω κόμπος.
τοῦτ᾽ ἔστιν ὀλιγοψύ
χους ἐμαυτὸν ἀπο
φαίνεσθαι τὰς τιμω
ρίας· τὴν γὰρ ἀποδημί
αν. τὴν τοῦ λιμοῦ αὐτοῦ
καὶ κρο θυμίαν φ̄η· καὶ
ἀνώδυνα τοὺς σοὺς
λοιδορεῖν αὐτοῦ. τοῦτ᾽ ἔστι τοὺς
προφήτας τὸν καρπὸ
λαμεῖν· τὴν ἱππικὴν·
τὴν δὲ διὰ τοῦ μέρους δύ
ναμιν δηλοῖ· οἱ δὲ καὶ τὴν
θαυμαστὴν καὶ ἐξαίρε
τον ἀποδέχεσθαι τὸν
καρπὸν τοῦ σώματος
ἀποδιώκοντες τὸν ἐπιμε
λέστατον ὑπηρέτην· ἀλ
λὰ καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα
περὶ τῶν ἁμαρτημάτων
τὰς χεῖρας ἐμβαλεῖν·
καὶ δίκην ὀφλόντας·
αὐτοὶ δ᾽ ἵκανὰ ἀπαιτοῦν·

ἢ αὐτοῦ τοῦ καὶ δευτέρου
βαπτίσματος καὶ τρίτου.
ἵνα δειχθῇ καὶ τοῦ
τοῦ μικρὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
πλήθους τὸ σφοδρόν.
Κ αὐδιατί μὴ τὸν ἐμὸν
θεὸν ἀνώδυνα λέγω· ἵνα
δείκτου μείζονος μνήμονες
τοῦ ἑαυτῶν. καὶ τὸν
θυμὸν ἀφῶμεν τοῦ δικεί
μου τοῦτον μὴ πράττω
σιν ἐμβλήτου· ἢ δὲ
Κ αἰτία τροιλόγοι· ἀμφὶ αὐτῷ
σοῦσι τὰ βλήσιμον·
τί δ᾽ ἀτὴν τοῦ ἴσου σὸν
πράττωσιν· οὐχὶ ἀ
μοῦ τοῦ ἀπαφ. ἀλ
λὰ θέλουσι δεῖξαι τὸ
ἁμάρτημα μέγα· καὶ ἀ
πολογίας πάσης ἀ
κριμνον· ὃ τῷ αὐτῷ
ἢ δὲ ὅτι ἀμαρτήσουσι·
ἀνώδυνα· λέγω δὲ ἐμ πρὸ
πήσονται· τὸ γὰρ ὠφε
ὀφείλομεν ἀπαμβλῦναι·
ὅτι δὲ ἑαυτοῖς ἐμπρα
πλῆναι· ἀνώδυνα καὶ ἀλλα
χοῦ φ̄η· καὶ ἀμαρτάνοῦ
σας εἶν· οὐδὲ δικάζομεν,
ὧν· ἀλλ᾽ ἵνα μὴ λέγωσι

τὴν σὺν ἁμαρτίαν. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
ὀπίσω τρέχων τὴν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
τῆς παρακοῆς διὰ
τοῦτο χιτῶνας δέρμα
τινα τοὺς λόγους. διὰ
ρωλέφρια ἱμάτια. εἰ
γὰρ καὶ ὑπὲρ τοὺς δύο
λοις ἁμαρτάνομεν θάνα-
τον. τὸ τοῦ μὲν οὐ λίαν
μακρὰν δὲ θανάτου
τρίτον οὗτοι· δύο μὲν
δραμεῖν· δύο μὲν τῆσαι
συμπαθῶν τοῖς
πεπληγόσι· δὲ πλη-
γῆναι τοῖς πε-
πληγόσι· καὶ ἑτέρα
παρὰ τοὺς δύο μὲν
ταῦτα τοῖς μὲν ἁμαρτ.
ἀφ' ὧν πρόσωπα τοῖς
προφήταις καὶ τοῖς
δευτέροις δὲ ὑποκρύπ-
των· οἱ καὶ αὐτὸς δηλῶν
ἄλλῳ· πλήρωσατε
τὸ μέτρον τῶν πατέρων
ὑμῶν· ἀφ' οὗ γὰρ ἀπ
τοῖς ταῦτα ἁμαρτάνου-
σι προφῆται μέχρι τοῦ
αἵματος ἐπλήρωσε· καὶ αἵματα
ἐφ' αἵμασι μίσγουσι· ὃς
οἰκοδομῶν τὸν ναὸν
ἁμάρτανε μὲν. ἀλλ' οὐκ ἐ-
φέρετο· καὶ
τοιγαροῦν μέτρον
πρόσωπα τῶν ἁμαρτ.
τὸ οὐφομένους· καὶ
μυρίαν μέτρα κελεύ-
ει τὸν ἀπέχεσθαι δη
αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο λέ-
γει καὶ πάντα τὰ δικαιώμ. ὡς
τῶν φυλακῶν τῆς ἁμαρ
τίας τούτων ὑμᾶς
μᾶλλον· ἀλλ' ὁμοίως τῶν
πονηρῶν ἐκείνων οὐ
κ' ἂν εἴποι τις αὐ· δύο δὲ μέτρα τῆς
ἁμαρτίας καὶ τῶν ἁμοιαμ
πολλῶν οὔσαν. καὶ τὴ-
ν αἰτίαν τῆς σφαλῆς. πολ

λῖσ γρόμουσαν παρρη
σίας· ἀποκτεί
νομεν γὰρ αὐτὸν θ̄ν̄· ὃ
ημῶν ἁπαξ λίκληρο
μίαν· καὶ τοῦ ἀποκτεί
ναι μου λέγουσιν· ὃς ἂ
τοῦ ἀμπελῶνος·
Εἶδον ἄνδρα προφήτην
ὄντα καὶ τὸν τὰ μὴ ἐμὰ
ἐμοὶ λέγοντα σφάττοντα;
καὶ δικαίως ἂν ἀπὸ
κτείναμεν· καὶ ὁμοίως
καὶ θ̄ν̄ ὅτι αὐτὸς ἀπο
φήνατο· ὃ παλαιὸς
τούτους· καὶ καθ ἡμῶν
μιλήγρωσιν· καὶ τῶν
μαρτυρίαν βαλίμεθα·
ἐμισθώσατο γὰρ αὐτοῖς
ἄνθρωπον· τὸν ὃν ἁπὸ τοῦ β
γραμμένον· λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ
κοδομοῦντες· οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας· καὶ πᾶς ὁ πε
σὼν ἐπ αὐτὸν συνθλα
σθήσεται· ὃν δὲ μὰν θαὶ
Ο σ ὅτι αὐτοῖς τὴν τῆφο
ν ἐξήμφκαμ· ἀλλ οὐκέ
τι τοῦτο ἐμὰν τολογή
σασ· καὶ γὰρ ἀμφότερα
ταῦτα γέγρε· καὶ τὴν

φῆφον αὐτοὶ ἐξημφκᾶ
καὶ ἐφ αὐτῶν· καὶ πᾶμεν
αἰσθόμενοι τῶν ἐγκημέ
νων· ἔπεμιλήγρωσε·
καὶ τὸν παρρησίᾳ τὰ
τοῖς ὄχλοις πάθ
αὐτοῖς ὅτι πᾶν τοσ
ῦτο· ἀλλ ὁμοσ
οὐδὲ οὕτως ταῦθη λή
σαφῶς ἀποκάλυψεν·
ὥστε μὲν δὴ μίαν αὐ
τοῖς παραλείμλαυ
μεν· ἀλλ ἵνα μὴ ἐξαπο
πῶμεν δόξῃ τὸ μὲν πε
λῶν ἁπλῶς· διαυ
τοῦτο δὲ· καὶ διὰ τῆσ
παρρησίας ἐγκεκυ.
μμένα αὐτοῖς τὴν φο
βον ἐξεμήξασιν· ὅπως
καὶ ὄφελος ἔμ· ὅπως
ὅταν τὸν δικαίαν λίτῆ
C ὑδὲ μοισικόπῳ καὶ τὸ
θρῶπος δικαίαν λίτῆ
φος· ὅτ ἂν αὐτοὶ οἱ μὲν
λομτῶν κολάζεσθαι· ἐ
αὐτοῖς καταδικάζωσι·
ἔτ αἰ μαλῶσι μὴ ὅτι
οὐ μόμον λίτοῦ δικαίου
τῆφοσ ταῦτα ἀποκτῇ·
ἀμφὶ καὶ ἀμφοθρλίτοῦ

ωμοσχάρισωρούλθ
γρταῦτα. καὶὁΘ̄Ὸς
ωοσθήφίζθο. καὶ
ωροφητείαμβωήγω
γρικαὶθμτρβωτικῶσ
αὐτοῖσβωὶτὴμῶλγω·
ὁὐδὲωοτσάμγμωστ.
» ὁτὶλίθομὸμάωοδδοκί
» μασαμὸιοἰκοδομοῦω
» τω. ὁὗτοσἐγὼμὶθηφς
» κϕφαλὴνγωνίας; πὰ
» ρὰκῦἐγὼμεοαὐτὴκαὶ
» ἀὶ θαυμαστὴὸμὸφθαλ
» μοῖσὶμῶμ· διαπάν
Τωμδἐκμὶσὸτὶοἰμῶν.
δικαίαμβοθαιὸμὸλογ
ἀωὶαοῦωτω. ταὐδὲὸ
ΘΜΗφσάφβθαι· τοῦτο
καὶδὶὰτῆσχαμαμάιασ·
τοῦτοκαὶδιὰτοῦὈΜΟ·
καὶδὶὰτοῦὸκαὶτομτάρ
χου· καὶδὶὰμμωμτωολ
λῶμπαρωμολῶμὶμὶ
ζαντο· τοῦτοὶαὶμῶν· δ
» ὸκαὶὸπήγαμβ· ωαρὰν
» κῦἐγὼμεοαὐτὴκαὶἀὶ
» θαυμαστὴὸμὸφθαλ
» μοῖσὶμῶμ· ωροδλ
Λῶμὸτὶταὐδθηκωλάτν
ομτων· καὶἰουδαίοιὸ
σοιἀὼκαὶαὐτοὶωλάτν

ωσὶμὸομταὶὸμ· καὶ
τοιτοσὸυτουτοῦμὸσου
ὸμτοσὸμωρολθμ· ἢτὰ
ἰμαμαὶθωσὶμὸτὶοὐδὲμ
τῶ·θῶὸμωπὶομτῶμ
γμομὼνωμὶῶν. ἀμμὰ Ϛ
σφὸδραὐθυαωὸδκιστο
τὸσυμωὶμομικαὶωαρὰ
δοξομ. καὶτῶμὸρρὸμτῶ
ὁικαομὸδκωλῆτ τομ·
καὶγὰρὶῶνσφὸδραὰἴρω
τομ· δωήγωγὰρλέγομπὰ
ρὰκῦἐγὼμεοαὐτὴ· μίθ
ΔΒἀὐτὸμμεαλἴζικαὶὸικο
δόμοιστοὶσδιδαασκα
λουστῶνἰουδαίωμ· ὸ
καὶἰϛἐκικλϚ· ὸιὸικο
δομοῦωτω τὸμτοἰχομ.
καὶἀλείφομτῶαὐτῶ
ἀφροσύμὶ· ωῶσδὲ
Λωῶδοκίμασαμ; λέγομ
τω ὸὗτοσὸυκἔτιμὸδκ
τοῦ·θῦ· ὸὗτοσωλὴωοῦ
τὸμὸχλομ· καὶωάμτ·
σαμαρείτησἔζὺκαὶδαι
μόμιομάχσ· ἢτοιμμα
γμῶσὶμὸτὶὸυμάχριτοῦ
ὁικωλιθῆμαιαὐτοὶσλὶ
ΖΗμία. δωάφικαὶτὰσ
κολάσφσλέγομ· ωῶσ
ὸωλίπωμὸπὶτὸμλίθῶ

τοῦτο μόνον θεραπεύειν
καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀσθενές
καὶ ὀφθῆναι πάλιν.
λοιμὸς ἐφ' ἑαυτόν· δύο
φησὶν ἁμαρτίας ἐργάσασθε τοὺς
θανάτους· μίαν μὲν τὴν ἀπὸ
τοῦ προσκόψαι Ϛ
σκανδαλισθῆναι· τοῦ
γὰρ ἑτέρου πταίσαντος
ἐπὶ τὸν πλησίον τοῦτο·
ὕβρεως δὲ· τὴν ἀπὸ
τῆς ἀλαζονείας ἑαυτῶν
καὶ τῆς συμφορᾶς
καὶ τοῦ μὴ ἀνασχέσθαι ἡμᾶς
καὶ τοῦ προσδέχεσθαι
ἀνθρώπων· λοιμὸς
αὐτόν· δι' ἑαυτούτους καὶ
τὴν ἀρετὴν ἐμίσησαν
τὴν ἑαυτοῦ· ὁ μὲν,
ὧν προφήτης ἦν
ἀσ· τὸ μὴ ἁμαρτάνειν,
ἁπλῶς φησὶν αὐτό·
ὑβρίσαντες δὲ καὶ τοὺς
ἄρχοντας τοῦ λαοῦ
διαπαλῆ· καὶ δικάζων
θ[ε]· τὸν δῆμον ποιῆσαι
τοὺς ἁμαρτωλοὺς Ϛ
οὐκ ἐβουλήθησαν· καὶ ἀλ
λαχοῦ πάμεν· τὸ δεύρο
ὅτι προβεβήκαμεν ἐν ἡμῖν
πολλὰ μεγάλα· καὶ
πάμεν· λαός μου· τὸ ἐν

ποιῆσαι· ἢ τὸ ὅλον
ποιῆσαι· δικαιοσύνην ἐν τῷ
λαῷ μου· καὶ ὅτι πᾶν
τοῦτο ἀπολαύομεν.
τοῖς ἁμαρτίοις ἡμῶν
τὸ· ἐν ταύτῃ δὲ μᾶλλον
πολλάκις τίθησιν ἐπὶ
τὸ ὕβρεως· ἐν γὰρ
αὐτοῖς ἀπὸ φαίνεται λέ
γων τὸ δῆμον ποιῆσαι
καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν· ἀλ
λ' αὐτοῖς δικάζουσι ἑαυ
τοὺς ἀπηφιζομένους ὅτι
οὐδὲν ἐνέμεμψε· καὶ κα
θαιρεῖται τὸν
ἁμαρτωλὸν δικαζόμενος
ὕβρεσιν· οὐ
δὲν ὕβρεται· διὰ τοῦτο λέ
γουσι· μᾶλλον ἐπὶ τῆς
ὑπερηφανείας τῶν ἡγε
δικαζόμενος· τοῦτο
καὶ

τὸν ἀδρίγμην. ὁ πατὴρ ς
αὐτὸν μάλιστα μισκημένην.
τοὺς μὴ τὸν κολάζοντα
ἀμφὶ τοὺς κολαζομένους.
αἰτίους ἅπαντας τῆς τῶν
ρίας τῆς διαφερούσης
αὐτοῖς. τοῦτο δὴ καὶ ὁμ
νῶθα δίκην τιμᾶται. διὰ
τῆς παραινέσεως. διὰ
τῆς προφητείας. οὐ
δὲ γὰρ ἱερικὸν ἐλπὶ παν
ραινοῦμενον. ἀμφὶ ς
προφητείαν διωγμὸν
διωγμὸν τοῦ μὲν τοῦ
δεῦ. τὴν δὲ παράβαν
τοῦ. τῶν ἀρχόντων
Γαὶ κοῦσαν τὰς ποιεῖ·
οὐχὶ προσικυμῆσαι; οὐ
χὶ θαυμάσαι τῶν κακῶν
μίαν; τῶν ὑμετέρων
δικιῶν; τῶν μετὰ ταῦτα;
ἃ δὲ μὴ δικαίως τοῦτο μὲ
γουμένους τοὺς ἀγα
θοὺς. τῷ
γῶν φόνων τῆς κολά
σεως οὐκ ἀδικεῖσθαι
σωφρονεστέρους; ἀλ
λὰ οὐκ ἄξιον τοῦτο. ἀμφὶ
τῆς μετὰ ταῦτα. ἀκού
σαντες δ'. ἅμα σαμὸ
τῆς περὶ αὐτῶν λόγ. ς
Ζητοῦντες τὸ αὐτὸ μικρὰ

τῆσαι. ὃ φοβηθέντα
τοῖς ὄχλοις. ὅτι ἀσ
φαλῆ τὴν αὐτὸν ἀρχ̄.
Ἡ σθάνομαι γὰρ λοιπὸν ὁ
τι αὐτοῖς λίαν ἐστὶ ς
τὸ μὴ κατόρθω
μος. διὰ μὲν οὖν αὐτῶν
ἁμαρτωλοὶ καὶ οὐχ ἑρά
τητο. τὸ δὲ φαινόμενος.
ἐδίμουσαν αὐτῶν τὴν
δηθυμίαν ἐκάλ. ὃ καὶ
θαυμάζομεν τὸν ἄλφον.
ἀχοῦτός ἐστιν ἰς; ἵδε
παρρησίαν λαλᾷ. καὶ
οὐδὲν αὐτῶν λέγουσιν.
Ἐν ταύτῃ δὲ. ὡς εἰδὴ τὸ
φόνων τοῦ πλήθους καὶ
τείχρυτο. ἀρκεῖ ταῦτ' ἔ
στω. καὶ οὐ παραδοχὸ
ποιᾷ ὡς πρὸ ἐμπροσθ̄.
διὰ μὲν οὖν αὐτῶν ἁμαρτω
λῶν μὲν φαινόμενον ©.
οὐ γὰρ ἐμοὶ ἔλεγε πάντα
ὑπὲρ ἐμοῦ ποιεῖν. ὡς
τε πλατύνθημεν τὴν
οἰκονομίαν. οἱ δὲ οὐκ
ἀπὸ τοῦ πλήθους δ
σωφρονίζομενοι. οὐ
τε ἀπὸ τῶν μὴ ἁμαρτω
οὐ τῶν τοῦ προφητ̄
μαρτυρίαν. οὐ τὴν δὲ

πρὸς μηδοῦναι τὴν φορ-
τικὴν τοῦ πολλοῦ
μόχθου· οὕτως καὶ
θ ἄνθρωπος ἑαυτοῖς λιμφιμαρ
χίαν καὶ ὀπὴν οἰκονομοδο
χίας δέξηται μερολυβρους·
καὶ τὸ ταῦτα πρόσκαιρα
βλέπειν· οὐδὲ γὰρ οὐ
πρὸς δωϊκὸν φαλλὸν ὁ
θλίβει καὶ καταικρημνὸν
φέρει· οὐδὲ μὴ οὕτως ἂν
ποιεῖ τὸν μὲν λόγον τοῦ
δικαίου πιέζειν· ὡς τὸ πρὸ
σκλῶν ἅπαν τοῖς σωτικὴν
ρίζαν τούτοις· οὐδὲν
οὕτως ἀνθρώπους καὶ τοῦτο
καυκήσασθαι λώβειν·
ὡς τὸ πᾶν τοῦ δικάζειν
προτιμᾶν· βλέπει γὰρ
γὰρ δ κ ὁ χ̄ τὰ ὧν πάντα λέγ
αν τοῦ θυ· καὶ ταῦτα
πάντα προσ τεθήσε
ται ὑμῖν· καίτοι· εἰ
μὴ δὲ τοῦτο προσέκειτο·
οὐδὲ οὕτως αὐτῶν ἐφί
εται δόξῃ· μὴν δὲ ὑπὲρ τοῦ
λαικάζειν καὶ ταῦ
τα ἐπὶ προσλαικάζειν· ὃ
οὐδὲ οὕτως ὑμνοις πί
θονται· ἀμφὶ λίθοις
ξωανοῖς τοῖς δοίκασι

ι θ κ ξ καὶ σικιάσασθαι οἰκουσιμὴ
δομῆσ· τί γὰρ ἐνδυτὸν
ὑπὲρ τὸ παρόν τι μέτρον· μιᾷ γὰρ παρ
ρησίᾳ σὺν ὑμῖν πολείομοσ·
δ' ἀλλ' ἔθηκα καὶ μοῦλομαι
σήμερον· ἀμφὶ ἀμάχθ
ους ἰμαι μάθητε· ὅτι
ὁδοικὸν μόνον σφορτικὸ
ἅμαι μόσκαὶ δωαχθὴσ
ὑπὸ μοναχῶν λάφροι καὶ
τὸν μὲν αὐρομένων·
πολὺ τούτου τοῦ δοικοῦ
τοσοῦτον προσκηδοῖσ
καὶ ἀπαλλοτρίου, πλυ
κύτερόσ ἐστι καὶ τοῦ θηρό
τερος· καὶ τούτου μάρ
τυρεσ ἡμῖν· οἱ θαύμα
τα μοναχοὶ πολλάκισ αἰτήσαν
τες ὑμᾶς καταμαυ
σαι σὺν ὑμῖν ὑβριαλόσ
σι καὶ ἀνθυμίαισ· καὶ ἐ
κέλευσε μαικαρίσαι τοσ·
τοῖσ ὄρεσι· τοῖσ δὲ μ
σωκλαίοισ· τοῖσ μὴ λ
λαμικόσιν· τοῖσ τὸν μ
ἀπορέμενον αἰσθάνε
σθαι· οἵτινεσ ὑμᾶς
χμαισ· οἵτινεσ ὑμᾶς
αρπάζαισ· οἵτινεσ ἐ
πλοῦσεν τοῦ μὴ καὶ ἡμῖ

καὶ ὁμοτιμίσκεσθαι τῇ δίκῃ μερίζουσι τοῦτο καὶ ταῖς ὁρχήστραις· καὶ γὰρ ἡ κλῆρος ὁμόψηφος μερίζεται καὶ ἡ δικοῦσα τῇ δίκῃ καὶ ἡ ψῆφος καὶ ἡ φερνὴ καὶ ἡ ἐπίκληρος· μερίζεται δὲ καὶ ἡ ἀμφορεῖς· ἐὰν γὰρ ἀλῶσι τίσι ῥητορικὸς ἀγὼν πρὸς τὸν ὀρχούμενον ἰσόρροπος μερίζεται ἀρτίας· ἰσόρροπος δὲ μερίζεται ἀπὸ δυοῖν· ἡ κλῆρος χαλκοῦς ἐστὶ τραπεζοειδὴς ὑπόκωφος ἑπτάκλινος· πολὺ δὲ ἀμφορεῖς ὀκτάβοιον τὸ μέγεθος· τὸ σχῆμα εἰδότι ταῦτα ἀμφορεῖ τοῦτο τὸ μὲν ἀλλοῖον τὸν· φέρε περὶ τούτου μὴ πολλὰ μὲν διαμάχωμαι μόνον· καὶ τὸ σῶμα δὲ ῥιπτοῦμεν καὶ τὸ ἰσοζυγὲς τοῦτο· ὁ δὲ λίθος καὶ τὸ κλῆρος· ὁ δὲ ἀμφορεῖς· σκόπει δὲ· ἀπὸ τοῦ καταγωγίου

ἀλλᾶσι· τὰ προοίμια τῆς δικημερίας· ἀμφορεῖς γὰρ καὶ πόλεσι καὶ τοῖς δημόσιοις φέρουσι τὸν θορύβους· τὸ δὲ ὄρθρου μόνον· τὸ δὲ ὕδωρ ἔχουσι καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰ παρόντα· τὸ δὲ ὕδωρ ἀμιγὲς ἐπομένων· ὑλίσκος καὶ κλίνη· ὑποκόδυμα· ὑφάλλιον τὸ αὐτό· ὑποδύμοις· ὑποδήματα· ὑπασπίδιον· ὑπασκαμίαν· ὑζηλοτυπίαν· ὑποκέφαλα· ἀπόπους· ὑποκάλλοπι τὸν τοιοῦτον ὑδρίαν· ἐπὶ τῆς δικλίδος· παύσασθε λέγοντες· ἡ μάστιγος ὁμιλοῦντος καὶ ὄρθρου· καὶ πρὸς ἡσυχίαν καὶ ἐρημίαν πολλήν· καὶ πρὸ τούτων ἁπάντων τὸ θεῖον· καὶ πάντες τὸ δεσμωτηρίου τὸ δὲ μάτιον αὐτοῖς καλλιερῶν· πάντα δὲ πάλιν ἡσυχὴ καὶ μόνον ἐστὶν ὑδρία· μετὰ πλοίου καὶ κούφιον· καὶ τὸ λίθος τοῦτο ἀέρος σοφόν

δραικαὶδιαρροῦσιν ὁρ
γυμὸν αὐτοῖσ. ὁ πικρὸν ἡμ
καὶ τὸ ἀδάμαστον ἀρχὴν καὶ πρόπτωσιν
ἁμαρτίας. ὅτε τὴν δό
ξαν λιμφισθυμοῦσιν.
καὶ τὸ θᾶμα καὶ παρρη
σίαν ὁμιλῇ. καὶ τὸ χο
λερὸν δὲ κέρμα τὸ πολλὴν
γνώμην καὶ καρτερότητα
ὠκῇ. τί γὰρ οὗτοι χο
Ρ ολερὸν εἰσιν ἢ ὀλίγη τις.
ὅτε πρὸς τὴν παρου
κοῆσαν ὀθόνην ἐρίζουσαι
τὸν παράδεισον. οὐδὲ
μίαν φρόνησιν αὐτῶν
πρακτικήν. ἀλλ' οὐδὲ
τούτοις. θᾶττον γὰρ ἂν
καὶ καθαροῦσιν εἰ
δότος. τοῦτο καὶ οὗτοι.
μᾶλλον δὲ καὶ πολλῷ
μᾶλλον ἀχρυσι παρρη
σίαν εἰσιν. ὅσοι καὶ
μᾶλλον ἀπολλύναι
καὶ τὴν χάριτος δι' αὐτὴν
τοῦ πνεύματος χορηγίας.
Ε χρὴ δὲ καὶ ὑμᾶς
ὅτε ταῦτα παραμυ
θεῖσθαι. ὡς δὲ οὐ
κ οὖν λοιδορεῖν ἀλλὰ συμπα
θεῖν

ὑπὲρ ἀνωφάντων ἑαυτῶν.
καθ' ἡμᾶς δ' ἰδίως. τῶν δὲ
κοινῶν ὑπερβαπτισμάτων·
Ὥστε δ' ἐδοικέναι τὸν ἀδελφὸν
ἀφ' ἡμῶν. ὑρᾶτε πόσῳ μᾶλλον
ἡμᾶς τι τῶν ἀγγέλων
οὗτος δ' ἀτελικῶς ὀχεῖ·
τῶν δὲ ὠφελίμως ἀδόντων
καὶ λαβόντων δόξαν ἐν
ἡμέραις θλίψεως ἐν
ἁρπάγῃ δὲ ἀνοίσουσι δυσκολίαν·
καὶ ἵνα τί δὲ αὐτοῖς. τῆς
ἀνδράσιν ἀξίας· οὐ γὰρ
δίκαιον τοῖς ὑπὲρ ἐλπίδα
πασι καὶ ὑπερφυῶς μέ
μοις ἰδιώταις κλονουμένοις
ἑαυτῶν ἀπολισθήσασιν· ἀλλὰ
κατὰ τοῖς σφαλερῶς
ἐκδόμοις ἀγγέλοις· τὴν
ἐλπίδα τὸν βλίτον αἷμα τὸ
ἰῶ ἀμνῷ· καὶ τὰ τοῖς
ἀποστόλοις· τῶν μίμων
τῶν κατὰ τὸ κυάσμα
μα ἑαυτοῖς· τοῖς μὴ
ἀπὸ τριχῶν αἰγῶν
τοῖς δὲ· ἀπὸ τριχῶν
καμήλων· ἑσθῆτι δὲ· οἵοις
καὶ δέρμασι λιρικοῖς
μόνοις· καὶ ταῦτα πάλ
λιν ὀλιγομήλικοτας·
εἶτα δὲ τοῖς ἀπειθήσασι

δὲ ἀσεβήμασι ἑαυτῶν·
τὰ γράμματα καὶ μᾶλλον
τὸν· τὸν ἐμπλησθέντα
θῶ παρακαλοῦσιν·
ὑπὲρ πρεσβυτέρων οὖν
ὄντων οὐδὲ ἑστάναι
ταχέως ἔρχονται· αἱ
τοῦσι γὰρ· τῶν μὴ
παρόντων οὐδέν· οὐ
δὲ ἑστᾶσι γὰρ αὐτοῖς τοῦτον
ὁλότος· τὸ δὲ μετὰ
παρρησίας αἵματος
προσδέχεσθαι τοῦ πλήσιον
τοῦ φονεύοντος τὸν ὁλ
θεν κρίναι ζῶντας καὶ
μὲν κρὶς ὁμολογουμένως
ὑπὸ τοῦ θῦ· καὶ τὸ μὴ
δὲν αὐτοῦ σαυτῆς φο
νεύσῃς δικαίως φανῆς
τῆς ἀληθείας οὐκοῦν δαι
μόνιος· καὶ ὅσῳ δὲ μᾶλλον
καθαροῦσιν εἰδότος
καὶ πολλῶν τῶν καθορ
θωμάτων· τὸ μὴ πλέο
χθονα τοῦτον δὲ λαμῦσαι
μέγα· καὶ τὸ χαλεπὸν
πολεῦσαι πόσῳ σὺ
ουρίας· λιμᾷ ταὶ δὲ αὖ
τοῖς τλιβομύχοις ὁπλίτ
καὶ ὁπροσκηκόσι· ἵνα
ἁμαρτάνω καὶ πλέ

τὸν τῶν μακαρίων τοῦ
πορφύρου δόμησιν λόγον. δῆ
λον μὲν οὖν καὶ τοῖς
ῥᾳθύμως μὲν ἀναγινώσκου
σι τὰ τοιαῦτα δικάζουσι
σι. τὸ αὐτὸν γὰρ τὸ μέσον
ἑυρήσομεν. ὅσον φαί
νεται πρὸς ἀκοὴν ἀ
πὸ τῶν ἄκρων τῶν
μαρμάρων μελῳδίαν
οἰκείαν. καὶ κυμάτων
πλῆσιν ἀποτελοῦντα
ρυμὸν καὶ μυζόντων
Διὰ τοῦτον μὲν γὰρ τῶν
ἀνάπαυσιν ὀχεῖ. δὲ οἰκεί
ων δὲ ὁ δόμος τῆς
γλώττης φθέγγεται· ἀλ
λὰ σύριγγας ἔχουσι
δικάζουσιν ἀσήμοις φωνῇ
καὶ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ
μάλιστα οἰκείοις φυσο
μένοις καὶ τοῖς μὲν ἔνερ
θεν δόμοις; ἀλλὰ μὴν
τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ πρόσθεν
χάριν αὐλοῦ
κινεῖται καὶ σύριγξ
τοῖς τοῦ μάλιστα τόνοις
οἰκείαις μᾶλλον
δὲ ὅσον ἀνάγκη συμβαίνου
σιν αὐτὸν παραλῦσαι
τὴν ἰδιορρυθμίαν δι' αὐτοὺς

σαυτῷ τὰς ἁμαρτίας οὐ
χὰ δικάζουσας. ἀνιχνεύ
σας τὰς αἰκτίμους εἰς
ὄργανα δικάζουσας.
πολλῶν πρόσθεν τοῖς
δόμοις τοῖς ἔνθεν τοῦ θεά
τρου ἁρμοσθεῖσι. νῦν
Εἰσὶ μὲν οἱ τοῖς δαιμονικοῖς
ἑαυτοὺς δικαδιδόντες
χορεῖς. καὶ τοῖς ἀσύμφω
νοις τοῖς ὀρμικοῖς. Ὃς
ἔνθα τρόποις καθήμε
νοι· ἀνιχνεύομαι μὲν
γὰρ μεμιμημένους δικά
ζοντας. πολλῶν δὲ ἀπὸ τῆς
ἀληθείας ἁμαρτάνοντας.
καὶ τοῦτο ποιῆσαι· Ὃς
γὰρ ὁ παῦλος φησί· ὅσ
περ γὰρ παρεκάσατε
τὰ μέλη ἡμῶν δοῦλα
τῇ ἀκαθαρσίᾳ· οὕτως
νῦν παραστήσατε τὰ
μέλη ἡμῶν δοῦλα τῇ
δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν·
Καὶ ἵνα μὴ σε τοίνυν φόβος
παρέχῃ τὸν
χορὸν τὸν δικτῶν πορ
φυρουμένων ὀρμικόν· Ὃς
τὸν λίταρνικὸν τῶν μέσ
ων σωμάτων τὸν ἔνθεν
μῆ· καὶ τὸν τοῦ μαντοῦ.

τῶ πηλῶ καὶ τὴ πολιν
θέω προσηλωμένους.
Διατοῦτο θυολόμενοι τὴ
μὴ τῶν περὶ ταῦτα
μαιμομένων ἁμαρτεῖν
ἀπαραιτήτως δικῆ. καὶ δεῖ
ξαι τῶν ἄλλων τὸν χρῆ
τοῦτον. καὶ οὐκ ἀνθρώ
πους λόγους λοιπόν.
πολλήν. ἐκὼν προσηλί
μοισδ' ἀλλήλοις θα. πα
ρασόμεθα καὶ τὸν λόγον.
κἀμὲ καὶ τὰ μικρὰ μὲν τὸς
ἀπαντᾶσαι τῆσι ἰλύος
καὶ τῶν πλημμάτων. δικῆ
θυμὸν γὰρ θυθοσπὶρ
δάκη καὶ βρωτοσάτου
ὀλίκροα τῆσ. ὡσι γὰρ οὐ
κάρι κούσησι τὸν ὁτέοις
τῆσι ὁρμῆσι θέμενοι τῆ
δ' ἄλλοισι καὶ τὴν ἀνθρω τῆς
φωνῆσι προσπλῶσι
λιμένων. ὅτι ταῦθα δὲ
κὼ ἄλλη τοιοῦτον λιμέ τυ
χὲν. ἀπὸ τὴ θαλάσσης
σας. οὐχ λιμὴν δὲ μέ
μονος δὲ λιὸ τὸν. ἀμφὶς
τὰ ἰμάτια πάλλομ τοῦ
των θορυβῆ τοῖσι ὁρῶν
τας. καὶ ὁ ὅτι μὲν λιμὴ τὸ
τῶν ἀνθρώπων φω

λιμένα μένων. ἐν ὁτῆς
θα ρίας μυρίας ἀποδυ
σωδέκα σταδίους πλοῦς
πρὸς ἑαυτὸν βρᾷ. ὁ τὶ
λιμὴν τὸ ὁρμητικὸν τὸ
ρικὸν σ. μαλάκρα μ τὸ κα
κὰ σικυτὸ τὸ μὲν τὸ πλοῦ
λοῦς δὲ καὶ οἰκήτων.
ὅμ τοσαῦτα λῆ ζῶσι τρυφῆ.
ἀφ' ὧν δὲ ὁλόκυθρος καὶ
ἐξ ὅμου θρωπ δικαίους
τοὺς μοῦσι αἱρούμενος. ὃ
δὲ ὁμαρτῶν τα φαν τα,
σθῆναι δώσαμαι. καὶ ὃ
τὸ σσὸν μαρτυρήσ ει τὸ
τῆσι ἀθυμίας ἀπαρσι.
ὅτι δὲ τῶν μομαχῶν
οὐδὲν τοιοῦτον. ἀμφὶ
καὶ τὸν μαντῆ ομ ἀπαν.
Ὁ τὰν γὰρ ἰδιῶ λουσίαν
παῖδας. καὶ προγόνων
πεῖρι φανῶν ἀμφόμους.
τοιαῦτα λιμφιθεμένους
ἰμάτια οἷα οὐδὲ οἱ θ
χαστοι τῶν πολιτῶν
καὶ ὅτι τούτων χέρν
τας. ὅμ μολίσαντ' ἐπὸ
σην τῆσ πόλιος παρὰ
μωθίαν δὲ ἐμβρόσσα
σφι. καὶ πλούσιοσι.
σοφρονιστῆσ ἀμαχορᾷ.

μελτίωμεμβρυόμενος·
Πάμμεμενμὲντὸθέατρον
ὁτὰνἰδοσιχρυσία
πρικφλέβριωντιὼν
πόρμων·ὁμὲνπλοῦτος
οἰμώζεταικαὶθρηνεῖ
σφετὲρωδαυτοῦγυναῖκα
ὀυδὲνμετοιοὐτομέχουσαν
μέσσωμ·οἰδὲπολλοὺ
τοῦτονθαυμάζουσι
ταιγὰρδιαπύσουσι
δωδεκάσθαιτὰν
τηνταὰσσωοἰκέουσαν
αὐτοῖσ·ὁτὰνγὰρκαὶ
χλῖμαιγένμεναικαὶ
φθορῆνκαὶμάδισιν
πάντανδιαλκέσωμεν
μαὐδικάζμενπαρέχητοῖσ
ὄρεσιν·ὁμπαρκαλέσ
τονἀμαχοῦσι·καὶ
αἰχμάωντοιλοιπὸν
ἴσταὰσοἰκίασἴσονρ
χρηταιτὰσἑαυτοῦμ·
ἐμπὲνδεμαὶὑμέτεραι
αἰάπιμίαι·ὁμπὸνδεμ
αἰάπτεχθαι·οἰπόλε
μοι·οἰθάμαστοιοἰκεῖ
θιμέβριμοί·ὁμπάνδεμ
ἀμίωτοσστοῖσἀλλοῖσι
ὁμίοσ·καὶἰσωοἰκοῦ
σαιλοιπὸνἀλιδήσ·ζ

τὰὐταιδίαὁμοίωσ
πωφρεύ·καὶπάντα
ἄνωκαὶκάτωταὐτὰπὸσ
οἰκίασ·καὶὑπαὐτὰπὸσ
λῃπὸνπτόσαὐκτίμοσ
ὁμοχλῆφαλαιδοκῆ·
Αλλὰοὐκἀπὸτοῦμχορεῖ
τούτωμἀλιδίαπίστοι
αὐτὴ·ἀμφίμεμβρομὲν
πρῆνμδὲξεταιλίγωι
τὸνἄνδραπάσηισι
δομῆσἀπόπουἀνωκλ
λαμένμον·καὶὐκολέω
πτρομαὐτῶχρῆσθαι·
ἰὼπρὸτούτου·τοιαῦτα
μὲνὁχρὸσὁκεῖμοστὴ
κτῆκαικαί·οὗτοσδὲἀ
γαθαί·ὁμῶν·ἀπὸπρο
αὐτῶμλύκουσπροιῶμ·
αὐτὸσδὲἀπὸλύκωμ·
ἁρμῆσιὁρῆγαβόμεν·
Αλλὰοὔπωπωπρὶπτῆσιν
δομῆσοὐδὲνὀυδὲπω
τάχαιφρικαμῶν·καὶ
πῆμοιτὰνῆδιομτοῦ
μὴθορυβῆσθαι·μὴ
δὲὀδωὰσθαιτὴνδῆ
ἄροιαν·μὴδὲἀθυ
μῆμεκαὶαὐτμ·πλὴν·
ἀμμὰκαὶπρὸσαὐτὸν
τὸνλόγονπροσαγάγω

μοι· ἀμφὶ δὲ καὶ τοῖσι μέ
μφοισι σπερχνοκλόπος ὕπ
νος· τὸν σπόμενος μέλπεσθαι
μαι τοῖσ ὀρχησμοῖσιν·
Ε πρὸς δὲ ἀν γὰρ τὸν χορὸν μ
δλλύσσοσιν· ὁ μὲν τὸ
κεραΐ ἀμφὶ λαυκανίδι κάμπ
δλλάξαι· ὁ δὲ τοῖσ ἀν
σπρὸς ἄλλοισιν ὁμιλῇ· ἐξ
ρησ· τὰν σπρὸς ἑξάρχοντ
σπρὸς μὲν τὸν ἑσπέρην
φιλοσοφίᾳ σπρὶ θεῦ·
πρὸς δὲ τοῦ δὲ τοῦ σπνεύ
σπρὶ τὸν ὁρμόμενον.
πρὸς τὸν μονογενῆ. πρὸ
ρὶ τὴν σὺν ἁγίᾳ τοῦ πα
ντὸς σπρὶ τὸν ἀνθρώπ
μον τοῦ μακαριότη
τος· καὶ τροφὸν ταὶ τρο
φὴν ἀρίστην· οὐσάρκως
λόγῳ δὲ ἡμένους σπνευ
ματικῶς· ἀμφὶ λόγια
θεῦ· σπερὶ μυστικῆς κη
ρίου· μέγα θαυμάσιον·
καὶ σπολλὰ κρέπτον
μὲν κατὰ τὴν ἑρμηνέ
σπαρὰ τὸ σπαραὶ δὲ μέ
σιτεῖτο· τὸ γὰρ μέγα τὸ
τὸ· ὑμέναι ταὶ τὴν σπα
ρθένιαν τοῖσ ἀνθρώποις φέ
ρουσαι σπλοῦτον·

κλυν· καὶ δικαιοσύνης
τῆς σπρὸς θεὸν καὶ τῆς σπρὸς
σπερ τοῦτο τὴν σπρὸς
λους ἐμβεβασμένους·
καὶ ὁ τὸ μέγα θαῦμα· τὴν μετ·
μέχρις σπρὸς ἑσπέραν μέρους
σαν μέσσαν· ἐν τοῖσ θεάτ
τροις καὶ βεβλημένοις
τῆς· μετὰ δὲ ταῦτα
κόσμου σπαντὸς σχη
λεως σπρομάμισσαν
αὐτὸν· ἐν ταύθα δὲ δὴ
μένης σπρὸς μέρους
ταῖς ψυχαῖς σπρὸς μέρα
κόσμου· καὶ γὰρ τοῦ ἀν
θρώπου τὸ μὲν τύπου· καὶ
τοῦτο σπρὸς τὸν ἐν ἑρμ·
καὶ τῆς σπρὸς ἀφροδίσιος τοῦ
κοῦ· καὶ τῆς σπολιτεί
ας τοῦ καθαροῦ· καὶ τῆς
καμμίας σπρὸς καὶ πνι
κῆς τῶν χαρίτων· ἔχουσι
αὐτοῖσ δὲ ἀσπασμὸν σπρὸς μέ
νουσαν· οἱ μὲν τοῦ
Τ σπρὸς ἀπόλλωνος δὲ δὴ
μένης σπρὸς μέρους
ὡς σπρὸς μέρα χειμῶ
νος τοῖσ σπρὸς θε
ρείοις· οὐκ ἄδουσι σπρὸς
δὲ μόνον καὶ ὑμνοῦσι

ὀυδὲ δρόσον πο πταίμο
σαι τοῖς σίμελοις σὺμι
ασιν. ἀλλὰ τοῦ πῶ σικα
τασκευάσασα χάρις·
ἀντικρίσμικαὶ σίλε
μμοσμικαὶ συρίγμοσι ταῖς
πφμάλσμὸν μα πο τίθε
ται ψυχαῖς· ὥστε ἅμαι
τὸ πουλομένω μετὰ
ἀδείας ἀθλίζμδλημε
κῶς· πάντας δὲ κόῶν
Τ ἀσμβλίτπασι καὶ αὐ
τοὶ μμούμενοι· πόρι
ἵπαν ταῖς τοῖς κηρίοις
πφμάλσμμμίσμ. πολ
λὼν δὲ τοῦ ὐδμδρόπο
μενοι τῶν ἰδομίων· ζ
εἰ μούλζμαι δζμ τῶν
τράπεζαν τῶν δικεί
μσμ. ζμὸς ὸμοῦ· καὶ
ὁ τζτοιαῦτα δερύμο
μένοις σαὐτοῖς· πᾶμ
τα πρόσιμι καὶ ἡδέα.
καὶ δυσδίασ ὸμομῖαν
πῶς κλίσ· ὀυδὲ νὺ αἱ
Χ χρὸμδικάζμσμ τὰ φό
ματα ὐζδμ φικάζμδλύ
ματα ἱρῆμαι· ὀυδὲ μὰ
τρέπεσλομ· ὀυδὲ μὴ
τραχὺ· ἀλλὰ πᾶμτὰ
πφὸς ὃ πῶ σᾶμ ἀζίαν·

ἢ κἀμ τῖσ ἁμάρτοι· τὰ
μὲν γὰρ ἁμαρτάνοντα τὸν
πολλὸν μὲν τὸν μὲν ἁμάρτοντα ἐς
συγγνώμην μὲν ἀπερ ὸσ
τὰ πῶ σι τικὰ καὶ λιοστὸν
τον· πορνόργτι μὸσ
ὀχλοῖς παραπλήσιον·
τὰ δὲ τοῦτον· σκυλὰς
μὲν λιβρόυσαι σι καὶ μά
ματα προχόυσαι σ
καθαρά· εἰδότι σ·
Ε δυσχεραίνομ· ὅτι τὰ
τὸν πολλὸν μὲν πορνό
ρον προσήκον μόχθ
τοις· ἵνα· ὅτι σφόδρα
φειδόμενος σώζον· μὴ
γὰρ ἁφλιὸν δὲ τοῦ
τοις κήρυκα τὸν μέγαν.
ἀλλὰ τέρον τὸν μὲν σφο
δρότερον παραδήλμα
τι· ἴσος γὰρ θ᾽ ἁπλοῦν
ἐπὶ τὰ ὐχείλια ὐτὸν μ·
καὶ τὰ ἴφος ἁμβὸν μὲ
μος ὁλάρ ψ ζ ἑαυτὸν μ·
ἀμμὰ ὐτὰ δικείμενοι,
ἅυτα· ἀλλὰ δυσδίασ γὲ
μὴ τὸν μλίσ· καὶ τὰ
μὲν ὑμῖν ταῦθα τοιαῦτα·
τὰ δὲ δικῆ· ποῖος λὴ
μὴν παράνομος·
ποῖα δημοκλῆς ἁμοιὰ

τὴν λίξιν τὴν ἀμφιλικίαν· τὴν μανικαὶ
ερότητα τὴν ἀφροσύνην καὶ τὰ ἀνόρρητα
ἁμαρτήματα· τάχα τοὺς λοιδόρους θερμαίνει τοὺς θερμούς.
καὶ ἵσως ἴσως θυμιάν δρεῖ
ωδοὺς τὸν καλλίστην
τῆς σωμιτίας· ἀμφὶ τὸ
τὸ κρᾶσις ὁ τὰν δρῶν
θανεῖν δρῶν ὁμοῦ τὸ μόνον τὸ
τὸ ἄλυτον τὸ πῦρ· ἐξ ὧν λ
θόμενον δὲ συμβαίνει τὴν
θερμὴν καὶ ἰσοταμιαρμ
θῆναι οὗτος ὁ πόθος·
Πῶς οὖν ἐμὲ μὴ τοῦτο
γένηται; ὡς ἅπασιν ὑδρ
ωπικὸς οὗτος ὁ ἔρως. οὐ
βούλεται πρὸς αὐτὸν ὁ
δικαίως τοῖς ἁμαρτάνουσιν·
ὥσπερ καὶ σὺ ἐμαυτὸν πλέ
ον· ὁ γὰρ οὕτως ὁ πάν
ρλιμὴν λόγος δωρικὸς
ταῖς ἀναίταις· ὡς λί
τὸν πραγμάτων ὑβρεν·
μὴ ζῶντος δ' ἀλλήλοις
τὴν γυναικί· καὶ ἀμφὶ
σὺ τὰ πράγματα πρὸ
τον· ἀρχὴ γὰρ θυμίας
αὐτὴ λίαν ἀνωμαλή· οὐ
κουσον ὅτι σωτῆρα

ἀλλ' αὐτοῖς ὑμῖν τὴν οἰκία
λίνθλακας τὴς. καὶ οὐ
κ ἔφασαν ὁ πρόφλητος·
καὶ τὴν λόφοσιν τάζα
σθαι· θάττον πρᾶγμα λίνθ
λακας ὁ μανθητής. Ϛ
οὐδὲ τοῦτο σωφρονῆ
σαι ὁ χς· καίτοι τῆσι
πρᾶγμα ἀναλαιομοῦ
νος ἔμαιδοκίφασκλη
δίφανπρς. ἀλλ' οὐδὲ τὸ
τὸ δωδεκάθεος· τὴν λίσσο
τος. ὁ τὴν σφοδρὸς ὀφέ
λημα ὁ διάπολλος πα
ρεῖσδυσίμπλημα μου λό
γων ὃς λαμβάνει· κἀν ὁ
λίγιστα σχολίασδ' ὅτι
λάμπεται καὶ ἀμαυρῆς.
μᾶλλον βραβεύεται
θυμίαν· διατοῦτο πα
ρακλῆτος· μὴ ἁμαρτά
λου μὴ βραβεύεται.
οὕτω γὰρ δωρεὰν ἔσται
πλέομαι καὶ τορθῶν· ὃ
τοι καὶ τὰ κατὰ τὴν οἰ
κίαν σοι καλῶς δ' ἀκό
σαι· βλάπτει γάρ ἡ
τὴν ναὶ λείαν τοῦ θῦ
καὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ταῦτα σαῦτα
προστεθήσεται ὑμῖν·

ἐι γὰρ λιμάζοντὸν αὐτὸν μὴ τρέφομεν· καὶ τὸν λιμάζοντα μὴ ἐπιμέλόμεθα τροτιθέμεν τὸν δὴ πολλὴ καθαρὰ μὴ ἀμβρισία. πολλῶ μᾶλλον ὀφθῆ ὀικαὶ χορὶς τούτου μὴ κλυδόμενος καὶ τρομοῶν.

Μὴ τοίμων φροντίσης λῶμεν. ἀμφάφθω αὐτὸ τῶ θῶ· ἀμ γὰρ σὺ φροντίσης. ὡς σὰ οὕτως φροντίζει· ὡς δὲ ὁ θ̅ς̅ τρομολίσηι ὡς θ̅ς̅ τρομοῖ· μὴ φροντίσηι σὰ αὐτὸν μὴ ἀφῆς τὰ μὴ ζῶα. δῶει αὐτὸς οὐσφόδρα αὐτῶ τρομολίσει· ἡμῶν ὧν φόδρα αὐτὸν μὴ τρομολῆ· αὐτὸν μόμως σὰ ταῦτα ὀπολίτρεβτον· ἀμ γὰρ καὶ σὰ ταῦτα μὴ ταχέρη σηι ἀφῆς τὰ σημικά. ὀυ πολλῶν αὐτὸν μὸ θ̅ς̅ ποιήσαι τρόμοι ἀμ· ἡμῶν καὶ σοὶ ταῦτα ταῦδ' αὐκῆς ὁρᾶις καὶ φροντίδος ὡς πολλὰ ἀνάσκο· ἔχοντὸν μὴ τρικὸν· ἵνα τρομόρφον τὸν μὴ

ὡς τικὸν· ὀύτω γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑγῆ σὺ μὴ τὸν ὁῶν· καὶ τὸν μὴ λῶ τὸν ἁμαρτὸν μὴ ποιῆσαι τὸν ψυχῆ· χάριτι καὶ φιλανθρωπίαι τοῦ ἰκῦ ἡμῶν ἰ̅ῦ χ̅ῦ· ὧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῶ πρ̅ὶ καὶ τῶ ἁ̅γ̅ίω πνι̅· ἤ̅ν τὸ ὡσαύτως τῶν μὴ ἀμόν. ἀμήν:

+ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̅ς̅. εἶπεν πάλιν ἐν παραβολαῖς· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ὀ̅ν̅ω̅ν̅ ἀνθ̅ρ̅ὼ βασιλεῖ· ὅς τις ἐποίησε γάμους τῶ υἱῶ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ ὀὐκ ἤθελησαν ἐλθεῖν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγω· εἰπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασται· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ μου τεθυμένα καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους· οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθο·

ὁμὲν εἰς τὸν ἕνα δρο-
μον· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμ-
πορίαν ἀπῆλθον· οἱ δὲ
λοιποὶ κρατήσαντες
τοὺς δούλους αὐτοῦ.
ὑβρικαὶ ἀπέκτει-
ναν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀ-
κούσας ὠργίσθη· καὶ
πέμψας τὰ στρατεύ-
ματα ἀπώλε-
σε τοὺς φονεῖς ἐκείνους.
καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν
ἐνέπρησε· τότε λέ-
γει τοῖς δούλοις· Ὁ
μὲν γάμος ἑτοιμός ἐ-
στιν· οἱ δὲ κεκλημένοι
οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύ-
εσθε οὖν ἐπὶ τὰς διε-
ξόδους τῶν ὁδῶν· ὅ-
σους ἂν εὕρητε καλέ-
σατε εἰς τοὺς γάμους.
καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦ-
λοι εἰς τὰς ὁδοὺς συ-
νήγαγον πάντας οὓς
εὗρον πονηροὺς καὶ ἀ-
γαθούς· καὶ ἐπλήσθη
ὁ γάμος τῶν κεκλημέ-
νων· εἰσελθὼν δὲ ὁ
βασιλεὺς θεάσασθαι
τοὺς κεκλημένους·
εἶδεν ἄνθρωπον οὐκ ἔχον-
τα ἔνδυμα γάμου· καὶ
λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε πῶς
εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων
ἔνδυμα γάμου· ὁ δὲ
ἐφιμώθη· καὶ εἶπε
τοῖς διακόνοις αὐτοῦ·
δήσαντες αὐτοῦ πό-
δας καὶ χεῖρας ἐκβάλε-
τε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσ-
ται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυ-
γμὸς τῶν ὀδόντων·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί·
ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί :-

Εἶδε καὶ ὑμῖν πόρρω
ρωμαλέῳ καὶ ὑμῖν ταύτῃ τῇ πα-
ραβολῇ· τοῦ μὲ γοῦν καὶ
τὸν δοῦλον τὸν μόνον;
ἤδη πολλὴν μὲν ὑμῖν καὶ
τὴν ὁμοίαν τοῦ παραβο-
λοῦ τὴν συμβολὴν·
πολλὴν δὲ καὶ τὴν μετ
αὐτὸν ἄρα; καὶ γὰρ αὐτὴ
δεῖγμα σοὶ καὶ τοῦ θυμοῦ τὴν
μακροθυμίαν καὶ τὴν
ὁμοίαν τῶν πολλῶν.
καὶ τὴν εἰς δαϊκλεῖς ἀ-
μφισύλλογον ἀμιλλᾶ-
ται καὶ πολέμου κέφαλο
αὐτὴ· προσαναφωνεῖ
μὲν γὰρ καὶ τὴν ὁδὸν

† φύλλον θ' †

οὐσ· καὶ ἐν ταύθα παύ
λιν· ἀλλ' ὅσ ὡς ἐκεῖ
ὅτε οὐκ ἐθέλησαν
αὐτὸν δέξασθαι ἀλλὰ
καὶ ἐβλασφήμησαν
ξαν· τότε ἔδωκε τὸν
ἀμπελῶνα. οὕτως καὶ
ἐν ταύθα· ὅτε μὲν γὰρ
ἠθέλησαν παραδώσ
σθαι ἐν τῷ γάμῳ· τό
τε ἔβρωσε καὶ ἔθυε·
Τ ἡτοίμασαν γὰρ οἱ ταῦ
τὸν ἄμμα μοσχάριον·
ὅτε ταῦ δὲ οἱ γάμοις
λούμενοι ἀπεσκή
σι· τότε γὰρ οὐκ ἐθέ
τε δὲ γάμοις ἐλθεῖν·
καὶ γάμοις μασὶ λέγω ς·
καὶ μασὶ λέγω σι μὲ ποι
οὕτως τοῖς γάμοις· Καὶ
Τ ἵμος δὲ μὲ κὲν γάμοις εἰ
ρκται ἐς κ· ἵμα μάθω
τοῦ θῦ τὴν ἱκανὴν δεκομιάν·
τὸν μὲ θόμ τὸν μὲ ρὶ λὶ
μὰς· τὸν μὲ ρ φμάτο
τὴν ὠφελέρ τὴ τα·
ὡς οὐδὲν λυπηρὸν
οὐδὲ σκυθρωπὸν· ἀλ
λὰ πάντα χαρᾶς
γέμει πανικλεῖος· ἀφ' ἑαυτοῦ
τοι καὶ μὲ μφίομ αὐτὸν

πτωσὶ μὲ τὸν μ ἰουδαίων
καὶ τὴν ὠκλῆσὶ μὲ τὸν μ
ὄθομ ὸν· δέ ἐκμυσὶ δὲ τὲ με
τὰ τὸ πουκαὶ τοῦ υἱόυ
τὴν ὠλκρίμειαν· καὶ ὁ
σὴ τοῖς ἀμπελοῦσὶ μὶ δί
κλικεῖ ται· καὶ ἰδαμὸς
αὐτὴ μὲ δίκέμ ομ ἀστίν·
Ε ὡς δὲ λὶ γὰρ ἔ πλυδοφὴ
σθαὶ ὄθομ φ ποιοῦ ὡ τὶ
τοῖς καρ πὸ ἰσ αὐτὶ λίσ·
δηλοῖ λοι πὸν μὲ ὄμ τοῦ
θαι καὶ ποῖ ὸ ὄθομ φ· Ϛ
ὁ ὑτοῦ τὸ μὲ μον· ἀλλ' ὁ
τὴ καὶ ἀφ' ἑαυτομ ὲς τὸν σ
ἰουδαίουσ πᾶμ μὲ τὴν
πρὸ μοιαν ὠ δὶ δέ ἐκμυ
ται· δικ ὲμὲν γὰρ πρὸ
τοῦ ἀρ οὐφ αὶ μβαι καὶ
λὸν· ὄμ ταῦθα δὲ Ϛ
μὲ τὰ τὸ ἀφ αλῆ μ αὐ πὶ κὲ
ται δὲ ὠ ἰσ πὸ μὲ νο σ αὐ
τοῖς· καὶ ὁ ὅτε τὴν χα
λὸν τοῦτ ὴν αὐτὸ ἰσ·
ὁ δὲ ἰδοῦ μαι δί κλω· τό
τε καὶ ἐς γάμοις αὐτὸς
καλὲ ῖ καὶ ἐ κλε κὲ· καὶ τὴ
τὴν ἐλῖτὴ ἰὰν ὠ ταῦτα τὴ
μᾶ· καὶ ὁ ρᾶ τε ὠ σ Ϛ
Ε κὲ· οὐ πρότερα ταῦ τ
ὴν καλὲ· ἀλλ' ἰουδαί

ἰωάμμη σι καλῷ. διὰ τοῦτο καὶ ὁ παῦλος λέγει· ἁρμόσαμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ χριστῷ· τοῦτο μέντοι φησὶν ἐφ' ὅσον χρόνον καὶ τὴν ἐκκλησίαν· τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἁρμόζεται τὸν χριστόν; ἵνα μὴ μιμήσηται τὸν ἰωάννην· ὁ γὰρ ἰωάννης οὐκ ἐβούλετο τὸν χριστὸν ἁρμόζεσθαι· ἵνα μὴ δόξῃ ἐπὶ ἰδίᾳ δόξῃ ἐλθεῖν· διὰ τοῦτο λέγει· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου· ὅπερ δὴ καὶ γέγονε τοῖς ἐκ περιτομῆς· τὸν θάνατον ἐφόβησε· δέδεικνυσι δὲ ὅτι καὶ μετὰ θάνατον οἱ γάμοι τότε ὁμοίως· ἀλλ' οὐδὲ οὕτως οὗτοι γάμοι εἰσὶν ἀβλαβεῖς· οὐδὲ ἐμπρόσθιοι· οὐ τιγμοὶ τὰν χειρῶν· καὶ γὰρ αὕτη τρίτη καὶ τελευταία· πρόπλη

Μ ὲν· ὅτι προφίτας

δικτήριον· φησὶ τοῦ· ὅτι τὸν υἱὸν· μετὰ ταῦτα· ὅτι καὶ ἀνθλόμτος καὶ ἴσος τοῖς γάμοις τοῦ ἀναιρεθέντος· καλοῦ μὲν οἱ παράυτοῦ τοῦ ἀναιρεθέντος· οὐ παραλαμόμται· ἀλλ' αὐτὰς αὐτοὺς· ζηλωτὰς ὄντας καὶ ἀρρώστους καὶ γυναῖκας· καὶ τοιοῦτον οἰκοῦσι μὲν οὐλομρίαν προφάσεις εἶναι· ἀλλὰ μὴν

θ θανμαστὸν μὲν καὶ ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀναλῦται καὶ καταχρῆται· πάντων μὲν προτιμότερα ποιεῖσθαι τὰ τοιαῦτα· διὰ καλῷ· οὐχὶ προφάσεως· ἀλλὰ πρὸς ἄλλου τοῦ χρόνου· ἔφασαν γὰρ δὴ τοῖς ἐκκλημένοις· ζ πάμμ· διαλύσαντος τοὺς κεκλημένους· ὁ πρὸς ἓν μὲν ζῶμα τὴν καταλλαγὴν ἐποίησε· διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν· διὰ τοῦτο προφήτου μὲν ἀναιρέτου· διὰ ἰωάμμου πάμμ· αὐτὸς γὰρ παρρησιάζετο πάντας λέγων· ἐκεῖ

μομδεὶαὐτ̣ἀμφμὰμὸδὲ
ὅλαυτ τοῦἄλλαι· διὰτοῦ
πάμμ τοῦὑιοῦ· δἰὑπὸ
γὰρ πρόσεμι πάμ τὰς
οἰκο πλᾶμ τὰς καὶ πὸ
φορ τισμένοι· καὶγὰρ
ἀμαυρώσασιν ἡμᾶς· ζ
πάμμ· ἤτι σ διὰ τοῦ δρ
χάλκ πρόσεμι καὶ πὶ
μήκ· οὐδ λαὐρ ιμμάτ ῶ
Δὸ μόμ ον· ἀμμὰ καὶ διὰ τὰ
πρ ραμμάτα μ αὐτὸ ὶς
δικάλ ῃ· ἰσ καὶ μὴ ἀπ ὶ λὼ
ἀμ άλλ ητ ἡμ· διὰ τοῦ δρ ῦ
καὶ τὰ μ ικαὶ ταὐτὸ μ· ὁ
γὰρ ὑμ ὑρ ιμ λίσασ θ κ, πέ
ντ ρ ῶ σ ἄσ σ ο ἀ ο λ ιὼ τ ῆς
πρ ὶ τ ο υ ἱ ῶ σ· ὑμ κρ ίμ ῆς
ὃς καὶ ὑμ ὶ ἴσ τὰ ὕθ μ κ·
ὅπ ε ἰ δὴ γὰρ τὸ μ ῖ μ ῖ δ ὄ
τὰ ὡρ γ ί σθ ησ αμ ι καὶ
ἀμ ε ῖ λ ομ· δ ι ὰ τ ῶ μ δ ού
λ ω μ ι καὶ πάμμ ι καλ ῇ·
καὶ ὐ ω ὶ τ ὶ καλ ῇ· ὐ ω ὶ
πό χθ ο υ σ ι καὶ πό μ ο υ σ,
καὶ ἰ ἀρ ῶ τ ας; οὐ χ ί·
ἀλλ ὐ ω ὶ τ ρ υ φ ῶ· ὁ ι τ αὖ
ρ ο ι γ ά ρ μ ο υ φ ῆ σ ι καὶ τὰ
σ ι τ ι ά· ὄ ρ ᾳ· πό σ ο ι
Η ᾳμ δ α ι σ ί α· πό σ ο ι ἢ
φ ι λ ο τ ι μ ί α· καὶ οὐ δὲ

τοῦτο αὐτὸ ὁ σ ὁ μ ᾴ ρ β ι θ·
ἀλλ ὁ σ ο μ ᾴ ζ ὁ μ ο σ ὁ μ ὰ
κ ρ ῥ θ ύ μ ι σ θ· τ ο σ ὁ ὐ τ ο
μ ε ι ζ ὁ μ ο σ ὁ ι κ λ ι ῥ ῶ
μ ο μ τ ο· ὁ ὐ δ ὲ γὰρ ἀ ο χ ο
λ ὁ ὑ μ β ρ ο ι· ἀ μ μ ὰ ὐ μ ὸ μ ῆ
σ α μ τ ὰ ὁ ὐ κ λ ῖ ῦ θ ο μ·
Π ὰ σ ὰ ὧ ὠ ὶ μ ὸ μ ῆ μ ᾴ μ ο υ σ
ὁ ὶ δ ὲ ζ ὁ υ μ λ ι ω σ ὰ μ
π ρ ο υ ᾴ μ μ ο μ τ α ι· τ ὰ ὐ τ α
ὁ ὧ ὠ ἀ ο χ ο λ ί α σ; ὁ ὐ δ α
ι ὰ σ· τ ὰ μ γὰρ ἀ μ ι κ ὰ
ι α λ ὁ ὡ τ α μ· ὁ ὐ ι κ ᾴ ῆ μ
ἀ ο χ ο λ ί α ι ὁ ὐ δ ὲ μ ί α ι ἀ
μ ᾳ ι κ ά ι α· ὁ μ ὶ ὁ δ ὸ
ι κ ὁ ὐ σ ι κ ὰ ὶ τ α ὐ τ α σ τ ᾴ σ
π ρ ο φ ᾴ σ σ ὶ κ χ ρ ῆ σ θ α ι·
τ ῆ σ ἀ μ β λ ᾴ α σ π α ρ α
ι κ μ ύ μ μ α τ α τ α ὐ τ ὰ π ρ ο
μ α λ λ ὁ μ β ο ι· ι κ ὰ ὁ ὐ σ τ ο ὖ
τ ο μ ὁ μ ο μ τ ὸ δ ε ι μ ὸ ψ ὅ τ ι
ὁ ὐ ι κ ῆ λ θ ο μ· ἀ μ μ ὰ ι κ ὰ τ ὸ
π ο λ λ ὧ χ α λ β τ ῷ π ό ῥ ῳ
κ ὰ ι ᾳ μ ι κ ῷ π τ ρ ο μ· τ ὸ
κ ὰ ι σ υ γ κ ό τ α ι π τ ὸ ὺ σ ὁ λ
θ ό μ τ α σ ι κ ὰ ι ὑ μ ρ ί σ α ι S
ἀ μ β λ ᾴ μ· π ρ ὺ σ τ ο π ὺ
Π ε ρ τ ὁ β ρ ο υ χ ᾴ ε ρ μ· δ ι κ ᾴ
μ ο ι ι ὁ μ β ρ γ ὰ ρ κ λ θ ο μ ᾴ
π α ι π ῶ ω π τ ῶ π ρ ὸ σ σ
δ ο μ ι κ ὰ ὶ κ α ρ π ο ὶ σ κ ᾴ

ἀφάλωσαν. οὗτοι δὲ
ἁσγάμους καλοῦσιν τοὺς
τοῦ παρόντος μοφαλε
τους. καὶ οὗτοι πάμμη
φομένται· τίνα τοί
Γ κος τίς μία σίσος μ.
τοῦτο καὶ παῦλος ἀν
καμῶμαι τοῖς ὅλφ.
τοῦμὲν καὶ τὸ μικῷ αὐτο
κτήμαν τομὲν καὶ τοὺς
ἰδίους προφλίτας. ἢ
λιμᾶς δὲ κδιοχάν των.
ἤτων. ἵμας μὴ λέγουσι
ὁτὶ αὐτὶ νὸς ὅτι. καὶ
διατοῦτο οὐ παραμὸ
νθῶν. αὐκουσομτὶ λέ
γουσιμὸ οὐκαλοῦν τας.
ὁτὶ ὁ ἀκρίβιμὸ ποιοῦ
τοὺς γάμους. καὶ αὐτὸς
ὁ καλῶν· τί ὁ οὖν μὲ
Τ τὰ ταῦτα· ὡς εἰδὶ ὅτι
κλιθῆλθοσαν ὁ λθῆν.
ἀμφὶ καὶ ἀμῆλον τοὺς
πάντας ὁ λθόμτας.
καὶ τὰς καὶ ἡ τὰς πόλεις
καὶ τὰ ἁρματόσ δδα
πλῆσαι ἀμῆλθμὲν
τοὺς· ταῦτα δὲ λέγει·
προδηλῶν τὰ ὑμῶν
ὡς ἀσιαν οὐκαὶ τί που
γρόμωναν· καὶ ὁ τὶ τὸ

πορεῦ παρόζυμα μὲν
πρῶτι ποιᾶσαι τῶν·
αὐτὸς γρῶν ἀτὶ μὸ ὄχλο
θεσίν· ἁ ταῦτοι τοῦτο ὁ
Κ ἀλῶσ σὲ αἱμαιρβθέμτος
τοῦ χῦ γέρμεμὶ ἀμοσις·
ἀμμὲ μᾶς τῶν σαρκῶμ
ταύτῃ· ἵμα δείξῃ αὐτοῦ
τὴν μακροθυμίαν· ὃ
τὲ αὖ ὡς δικτήμα μὲν τὸ μᾶς
φαμεν· ὁ τὲ ἀμῆλος
τὸ μὲ ἰᾶκωμεν· ὁ τὲ ὑμῖ
σαμ τὸ σὲ δεσποτόλους·
εἰ δὲ πρᾶγμα τὸ μὲ ἁ
λίσθαι καὶ τάχος; ἢ
γὰρ ἰσαμμου τοῦ ὑμᾶς
λίτοῦ ζῶμτος· καὶ ὁ
τὲρ ὑμῶν ἀλλᾶν τῶν μὲ τῶ
χῶν συμμεμομένων. τοῦ
ταῦ ζῆσαι μὲ· καὶ μάρ
τυρὲς ἦσαν τῶν μὲ μομὲ
μων· οἱ τὰ ταῦτα ἀκούσαν
τες· ὁρᾶτε τοίνυν ἡ
Δ δυμερίαν ἀῤῥαστον· ὁ ῥῦ
τὲ ὑμᾶς ἀμῶν ὁ λῶμεν·
ἀῤῥαστοι ταῦ ὑπάρχομεν· καὶ
ἀσθένεια· τῶν μὲ ὑπάρ
χειν ἀμαιρβθέμτων· ὁ
τὲ ρους ἀῤῥαῦ λῆς δοῦ
λους· δικάμ ὑμᾶς φαίνε
σθαι· τὸ μὲ ἰμῶν δεσμὸς·

καὶ τοῦτο ἀμαιρεθή-
τω. καὶ ἑαυτοῖς εἰσ-
τοῖς γάμοις· καὶ οὐκέ-
θελησαν ἐλθεῖν· ἅπαν-
τες ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς
ὀἶδ̄· καὶ τοῦτοις αὖ-
λοις· τοὺς λοιποὺς λα-
βόντες οἱ δοῦλοι ἐκεί-
νοις ἀμαιρεθέντες·
ὑβρισαν καὶ ἀπέκτει-
ναν· ὁ δὲ βασιλεὺς
ὠργίσθη· καὶ πέμψας
τὰ στρατεύματα αὐ-
τοῦ ἀπώλεσε τοὺς
φονεῖς ἐκείνους· καὶ
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέ-
πρησε· τότε λέγει τοῖς
δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν
γάμος ἑτοίμασται·
οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ
ἦσαν ἄξιοι· πορεύε-
σθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξό-
δους τῶν ὁδῶν· καὶ
ὅσους ἐὰν εὕρητε κα-
λέσατε εἰς τοὺς γά-
μους· καὶ ἐξελθόν-
τες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι
εἰς τὰς ὁδοὺς συνή-
γαγον πάντας οὓς
εὗρον πονηρούς τε
καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλή-
σθη ὁ γάμος ἀνακει-
μένων· εἰσελθὼν δὲ
ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι
τοὺς ἀνακειμένους·
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον
οὐκ ἐνδεδυμένον ἔν-
δυμα γάμου· καὶ λέγει
αὐτῷ· ἑταῖρε· πῶς εἰ-
σῆλθες ὧδε μὴ ἔχων
ἔνδυμα γάμου· ὁ δὲ
ἐφιμώθη· τότε ὁ βα-
σιλεὺς εἶπε τοῖς διακό-
νοις· δήσαντες αὐτοῦ
πόδας καὶ χεῖρας ἄρα-
τε αὐτὸν καὶ ἐκβάλε-
τε εἰς τὸ σκότος τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλη-
τοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλε-
κτοί· τότε προσελθόν-
τες οἱ Φαρισαῖοι συμ-
βούλιον ἔλαβον ὅπως
παγιδεύσωσιν αὐτὸν
ἐν λόγῳ· καὶ ἀπο-
στέλλουσιν αὐτῷ τοὺς
μαθητὰς αὐτῶν μετὰ
τῶν Ἡρῳδιανῶν λέ-
γοντες· διδάσκαλε
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις
καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός· οὐ γὰρ βλέ-
πεις εἰς πρόσωπον
ἀνθρώπων· εἰπὸν οὖν
ἡμῖν τί σοι δοκεῖ·
ἔξεστι κῆνσον δοῦ-
ναι Καίσαρι ἢ οὔ·
γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν εἶπε·
τί με πειράζετε ὑπο-
κριταί· ἐπιδείξατέ
μοι τὸ νόμισμα τοῦ
κήνσου· οἱ δὲ προσή-
νεγκαν αὐτῷ δηνά-
ριον· καὶ λέγει αὐτοῖς·
τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη
καὶ ἡ ἐπιγραφή· λέ-
γουσιν αὐτῷ· Καί-
σαρος· τότε λέγει
αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν
τὰ Καίσαρος Καίσα-
ρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
τῷ θεῷ· καὶ ἀκού-
σαντες ἐθαύμασαν·
καὶ ἀφέντες αὐτὸν
ἀπῆλθον· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον
αὐτῷ Σαδδουκαῖοι
οἱ λέγοντες μὴ εἶναι
ἀνάστασιν· καὶ ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν λέ-
γοντες· διδάσκαλε
Μωσῆς εἶπεν· ἐάν τις
ἀποθάνῃ μὴ ἔχων
τέκνα· ἵνα γαμήσῃ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ἦσαν οὖν παρ' ἡμῖν
ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ
πρῶτος γαμήσας ἐτε-
λεύτησεν· καὶ μὴ ἔχων
σπέρμα ἀφῆκε τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως
καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ
τρίτος ἕως τῶν ἑπτά·
ὕστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή·
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει
τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται
γυνή· πάντες γὰρ
ἔσχον αὐτήν· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· πλα-
νᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς
γραφὰς μηδὲ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ θεοῦ· ἐν γὰρ
τῇ ἀναστάσει οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε γα-
μίσκονται· ἀλλ' ὡς
ἄγγελοι θεοῦ ἐν οὐ-
ρανῷ εἰσιν· περὶ δὲ
τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν οὐκ ἀνέγνω-
τε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ
τοῦ θεοῦ λέγοντος·
ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ
καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ
ὁ θεὸς Ἰακώβ· οὐκ
ἔστιν θεὸς νεκρῶν
ἀλλὰ ζώντων· καὶ
ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι
ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες ὅτι ἐφίμωσε
τοὺς Σαδδουκαίους
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό· καὶ ἐπηρώτησεν
εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς
πειράζων αὐτὸν καὶ
λέγων· διδάσκαλε
ποία ἐντολὴ μεγάλη
ἐν τῷ νόμῳ· ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτῷ·
ἀγαπήσεις κύριον
τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ σου καὶ ἐν
ὅλῃ ψυχῇ σου καὶ ἐν
ὅλῃ διανοίᾳ σου·
αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη
καὶ πρώτη ἐντολή·
δευτέρα δὲ ὁμοία
αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν· ἐν ταύταις ταῖς
δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος
ὁ νόμος κρέμαται καὶ
οἱ προφῆται· συνη-
γμένων δὲ τῶν Φαρι-
σαίων ἐπηρώτησεν
αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέ-
γων· τί ὑμῖν δοκεῖ
περὶ τοῦ χριστοῦ·
τίνος υἱός ἐστιν·
λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ
Δαυίδ· λέγει αὐτοῖς·
πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν
πνεύματι καλεῖ αὐ-
τὸν κύριον λέγων·
εἶπεν κύριος τῷ κυ-
ρίῳ μου· κάθου ἐκ
δεξιῶν μου· ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποκάτω τῶν ποδῶν
σου· εἰ οὖν Δαυὶδ
καλεῖ αὐτὸν κύριον
πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν·
καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο
ἀποκριθῆναι αὐτῷ
λόγον· οὐδὲ ἐτόλμη-
σέν τις ἀπὸ τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης ἐπερω-
τῆσαι αὐτὸν οὐκέτι·

καὶ πολλὰ ὑμῖν λέγειν ἔχω περὶ τῆς ἀπιστίας τῶν χρόνων· ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶ μίαν αὐτοῖς καὶ ταὐτὸν ἐγκαλεῖν αἰτίαν, ἀπολογίας τὸ σπουδαῖον φασὶ καὶ παρειδὼς. περὶ σαυτοῦ σε περὰ τὸν καιρὸν καὶ λίαν σπουδάζοντα· δικάζουσι δὲ καὶ ἀπόντα μισθοῦσθαι καὶ λιμᾶσι παιδεύουσι τὰ παρ' ἑαυτῶν ἀπόντων πολιορκοῦντα. καὶ μὴ δῆτα μὴ δεῖ μηδὲν ἐκ περιττοῦ ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι πορεύεσθαι φησὶ μὲν τὰς τριόδους. καὶ ὁ σοφὸς ἀνὴρ καλόν τε καὶ τοῖς τυχοῦσι καὶ τοῖς ἀπερριμμένοις· ὅτι γὰρ ἀνόσιον καὶ ἀπάτωρ κλῆρον ὀνομάζεσθαι καὶ οἱ πρῶτοι ἀπάντων ἄνθρωποι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι καὶ ὅσα ταῦτα γίγνεται· ὁμαλίαν ἀπάντων μόδαν κομῶντι οὐδαίοις. καὶ τῆς κατασκαφῆς ἀχθομένῳ τὸν ἔρημον δικάζειν.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέραν φιλοτιμίαν· ὅσοις ἐστὶν ἀνδρὶ κλῆρος· καλόν ἐστι τοῖς γάμοις· περὶ τούτου μὲν γὰρ ὁ πατὴρ φησὶ· καὶ Ἰουδαίοις καὶ ἄλλοις ὁμολογούμενον· ὡς πολλάκις διατρίψομεν· ὡς εἰ δὲ ἀνάγκη ὁμολογεῖν τὸν ἔρημον κλῆρον ἀνόσιον καὶ ἀπάτωρ καὶ ἀπερριμμένοις ἐοικέναι τοῖς ἀπάτορσι· καὶ ὅσοις ἐστὶν ἀνδρὶ κλῆρος καλόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι καὶ τοῖς ἀπερριμμένοις· ὅτι γὰρ ἀνόσιον καὶ ἀπάτωρ κλῆρον ὀνομάζεσθαι καὶ οἱ πρῶτοι ἀπάντων ἄνθρωποι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι καὶ ὅσα ταῦτα γίγνεται· ὁμαλίαν ἀπάντων μόδαν κομῶντι οὐδαίοις. καὶ τῆς κατασκαφῆς ἀχθομένῳ τὸν ἔρημον δικάζειν.

τὸ ἐστὶ τὰ δικαίωμα. τὸς
ἐξεθημοῦ ἐσαρμένους
ὁρᾶν. εἰ ταῖμαυτὴ
Δ ὁ οὗτοι τὶ ποιήσαρ
ρίσσοι μόνη. καὶ τοῦ
ρὶ τὴσ κρίσεωσ αὐτοῖς
ἀλλάξαι. τὶ ὁ δωὶ
ταῖσ τοῦ μικροῖσ πρά
ξαι. τοῖσ μὲν ἰουδαίοις
οὐδὲν τοῦ ποιήσουσι
τὶ ὁ σι κατὰ τὸ μείον ὁ
τοῦ μεβλέφασ. ὁ μδυνα
γὰρ. μίοσ ἀτὶ καὶ τοῦ ρὰ
ξισ. καὶ μὴν χάριτοσ
ἡμῖν κλῖσισ. τὶ μοσ
Ὁ ὧν ὁ μὲν δικαιοκρίτου
γᾶται. ὁ τὶ τὸ μὲν μὴ
θῆναι καὶ καθαρθῆναι.
χάριτοσ ἐστὶν. τὸ δὲ κρὶ
θῆναι καὶ καθαρὰν ὁ μ
δυσάμενον. μᾶλλον τοι
αὐτὰ δ' ἀπὸ τοῦ ὧν τα. τῆσ
τοῦ μὲν κλιθῆναι τοῦ μοῦ
δεῖσ. τὸ κλιθῆναι. οὐ
κ ἀνάγκη τῆσ ἀξίασ γὰρ
μεν. ἀλλ' ἀπὸ τῆσ χά
ριτοσ. ὁ δὲ τοίνυν ἀ
Μ φῆται δαι τὴν χάριν.
καὶ μὴ τοσαύτην ὑπὶ
δεῖξασθαι τὴν τοῦ μὴ
ρίαν μετὰ τὴν τιμὴν.

ἀλλ' οὐκ ἀπολύσασα
φησὶν ὁ σοι μὲν ἰουδαῖοι.
μείων τοῦ ἀλλ' ὁ μᾶς ζόμεν
ἀπολύσασα σ' ἀμαθῶν.
ἀν γὰρ διαπαντὸσ τοῦ
χρόνου παρδικεύσβε
τοδικάιοισ. ταῦτα ἀν
θρώπου δόλασβε σὺ οὐκ ἂν
ἄξιοσ. διὸ καὶ πᾶν λό
γῳ. τὰ δὲ ὁ θνεῖα τοῦ ρ
ὁμβουσ δοξάσασα τὸ μεῖ
ὁν. ἀν γὰρ δικαίοισ ἀφ' ἅλε
το. ταῦτα δόλασβε. διὸ
καὶ πολλῷ κᾶται δί
κη τοῖσ ὁ ρρεαθυμικό
σι. καὶ δὲ ἀπὸ ὁ ρ γὰρ δικᾶ
μοι τοῦ μεῖ ὁν ἢ μύριοι.
οὗτοσ καὶ σὺ τοῦ οὗτοσ κα
ται κλιθῆναι μετὰ μείου
δ' ὁ φθαρμένου. τὸ γὰρ
ἐν παροῖσ ἁμαρτίοισ εἰ
σλθᾶν. τοῦτο ἀμίπ
τῆται. τοῦτ' ἀτὶ μείον ἀ
κάθαρτον μᾶλλον τοῦ θεν.
διὸ καὶ ὁ φιμοῦτο φ[ηι].
Ὁ ρᾶσ πᾶσι καὶ τοιοῦτο
τοῦ πράγματοσ ὁμτοσ
καταδήλου. οὐ φρό
νιμον ὁ λίγα ἁμαρτήκασ
αὐτὸσ ὁ λίγα ἁμαρτήκασ

θ η ζ ϵ π βιόνημονα χ:

τὴν τῆς φόβου ἐξορμὴν; τὸ γὰρ μὴ δεῖν ἁμαρτάνειν τῇ φύσει ἐστὶν. καὶ διὰ τοῦτο ἑαυτὸν. καὶ οὕτω πρὸς τὰς ἀποῤῥήτους αἱρέσεις καὶ κολάσεις μᾶλλον

Δ ἢ διὰ τὸ σαλεύειν. τοῦτο μὲν οὖν ἑαυτὸν τιμωρεῖσθαι τὸ σαφῶς ὁμωσθῆναι χωρίον μόνον. ἀλλ' ὅσους οἰκείους θεοῖς καὶ οὐρανίους ἐποίησε τῷ ὁδόντων· τοῦτο δὲ λέγω. τὰς ἀϊδίους καὶ ῥητὰς οὐσίας ὁδόντων· οἱ καὶ

Ο σοὶ μὲν τὰ κρίσιμα ἀπορεῖν καὶ τοῖς γεώμοις παραγράμμασιν· ἐλπὶ δὲ καὶ τὴν τυχὴν πρὸς ἃ ἔζε σιν· οἰκοῦσαν τὸ πόλιν ἐκάλεσε· ἀπὸ τῆς πρόοδου· τί δὲ τὸ χαλκοῖ καὶ ἐμάσαν τὸ οἰκοῦν τὴν τυχῶν· ὃ πολλὰ χαλκᾶ σώματος μέλος· ἀμβάθης τὴν φιλαν θρωπίαν τοῦ καλῶς ποιεῖν· καὶ μὴ δόξῃ μεμύθευ

ελπὶ δὲ καὶ τὴν τυχὴν· οἰκοῦσαν τὸ μεσαίκου· οἰκοῦσαν τὸ ἀμβρα· οὕτω δὲ μὴ μὴν δεῖ τὸ ἁμαρτάνειν τὸ χρυσοῦ σώματος· ἀλλὰ κέρμα τὸ μόνον· ὅσος γὰρ ἂν ταῦτα ἔχομεν· τὸ κεῖνα πρὸς θέσθαι δύσκολον· οὐκ ἀτιμότερον ψυχῶν καὶ σώματος καμμοῦ ζῆν· οὐκ ἀτιμότερον καμμοῦ δουλεύειν· καὶ τὸ χαῦνα κοινεῖν ὡς δὲ· ἀπὸ θάνατος τοίνυν τὴν τυραμίδα τὴν χαλκῆν· οὐδὲ γὰρ ἔστι τὸ μεγάλον οἰκουμενικόν· ἢ παραπέτασμα χρυσᾶ κεφάλαια· μέσας· σὺ δὲ ἐμοὶ καὶ οἷς μὴ μόνον τοῖς φιλανθρωπίας· πρέσσα ἀμείβεσθαι· ἀλλ' ἰδοὺ μὴν τοῦτο σὺ σαυτὸν μὲν ἐργάζῃ· τὴν μὲν οἰκείαν τῆς ψυχῆς σου τὸ σῶμα λάβε· μὴ ῥᾳστοῖς παραπαίσασι καμμοῦ ζῆν· ἐκ δὲ μὴ

χρυσοῖς πλεκομένη
μέμιξω δὲ ποικίλμα
μηκη; καὶ λάβοις δὲ ἐξ
Γ οὖσ ὑπὸ σάτολισμέ
μοις· τοῖς δὲ μὲν ἐκ χό
τας γάμου; ἀμαμὴ
σθη τὴν ἀμφιβολέι
μων· ἐπὶ δὲ πρόλη
μψη δὲ λάχθω· τὸν μ
τὸν τρίχα μὲν ἀχόν των
ἱμάτια· τὸν δὲ τὰς ὀρή
μοις οἰκοῦσι τὸν· οὗτοι
μάμα τοὺς εἰσὶν οἱ τὰ ὑμ
δύματα τὸν γάμων
ὀκάμων ἀχόν τα. καὶ
δηλοῖ μὲν τὰ ὕδωρ· ὃ δὲ
ὰν αὐτοῖς δῶσ τὸν ρφυ
ρίδας. οὐκ ἀν δύλοιμι το
λαμεῖν· ἀλλ' ὡσ τὸν
ναὶ λάδ· ἢ τοῦ πτε
χοῦ τὰ ῥάκια τίσλα
ὧν· κρύψ τὰ ταῦτα
αὐτὸν ὑμὸν δυθλῶν αι·
καὶ δὲ λύξαι τὸ ἀμπλὼν
φολλῶν. οὕτω καὶ δικά
μοι τὴν ἀμφουρίδα τὴν
ναὶ λικλῶν δικάμου·
οὐδαμὰ ὕδωρ δὲ ἐφέρ
θων τοῦτο πάρυσιν.
ἀλλὰ λίδα τὸ ἢ ἀδύναι
τὸ κάμοσ τὴν σαυτῆς

Δὲ ὑμέναικίοισ ἀφῆσ
καθλίαδαι· οὐκ οἶσθα
Ο τι τὸ μὲν ναὶ λάδαι τὴν σ
πόλδασ μᾶλλον ἰκοσμῆ
σθαι δῆ; διὰ τοῦτο· τὴ
μὲν πόλη παραπομπαῖ
σμασι δικαίμουσι καὶ τὸ
σικάδασαι. τὸ δὲ ναὶ
λῆ ἀμφιγίσ καὶ διάδλη
μαι· οὕτω καὶ σὺ· τὸ
μὲν σῶμα πομπῶ φαν
λοτέραν πορίναλλο
τρολῆ· τὸν δὲ μοῦν. ἀν
μουργίδαι δύδυσον· ζ
ῥόφαμον δαίθασ αὐτὸ·
καὶ καθισον δὲ τὸ χλή
ματοσ ὑπὸ κλοῦ καὶ πο
ριφαμοῖσ· μῶν γὰρ του
μαῦτ' ἰόν τοισ· τὴν
μὲν πόλιν καλλοῦ
ζον τὸν δὲ ναὶ λάδαν μοῦν ἀφῆς
σύρδαι δὲ δυδυμένον. ὁ
μοίσ τὸν μὲν ἀμφίγαμον παν
θῶν· οὐκ ἐν μοεῖσ
Ο τι ἐς γάμον βλέπθησ·
καὶ θῦ γάμον; οὐλο
μίζη πᾶσ ἐς ταῦτα σ
τὰσ παιάδασ· τὴν
κλιθῆσαν τυχὸν ἐσι
δραι χρή· κροσσοῖς

φολίδος· διὰ τοῦτο καὶ
τὴν ἀμοργὸν ἐκάμηκε
χλανίδα διαπύουσι
ὡς ἀράχνην. ταῦτα
γὰρ αὐτοῖς ὁ σαΐκκος
ὁδίδαξε· καὶ γὰρ ἐκεῖ
αὐτοῦ τοῦ μασιλλίου
τος. ὑπὸ λόγοι πολ
λοὶ καὶ μακροὶ περὶ
κάμηλοι τὰς πύ
λας ἀμαπύξαι τοῦ
μοῦ· καὶ τὴν τυχοῦσαν
αὐτῶν μικρὰν δεῖν· καὶ
τὸν ὁμόδουλον αὐτῶν
κόσμον· καὶ φέρειν
μὴν καταστόμοις· οὐ
φέρουσι τὴν σύμφορ
αν τὴν λαμπηδόνα·
καὶ τὴν μαίγλην τῶν
μαργαρίτων ἐκάμηλοι·
καὶ τὴν ἀστραπὴν τοῦ
μειδόντος αὐτῶν· ἔχο
μεν γὰρ ἡμεῖς καὶ ταῦτα
οὐδὲ μεγάλοις
καὶ θαυμαστοῖς· ἀμέλει
δι' ὃ τοῖς παχυτέροις
τῶν ὁρωμένων ἐστὶ δεί
γματα μᾶλλον ἡμᾶς·
διὰ τοῦτο λίμαξι καὶ ἐπ
αὶ τὰς σκιμπόδας τὸν
πορτῶν μᾶλλον ἐκάμη·

οὐδὲ μὴν γὰρ ἔχουσι λυπη
ρὸν μ. ἀλλ' αὐτὸ μὲν οὐ τοῖς
πηξάμενοι τὰς καμή
λους. οὕτω πόρρω τοῦ
ὄντος τοῦ παρόντος ἐκάμη
χθη ρῶμεν κλίμακα τα·
ρατωδοῦμενοι
κατὰ τοῦ διαυλοῦ· ὡς
ὥστε πορχορεῦσθαι.
οὕτω πολεμοῦσιν αὐ
τῷ· διὰ τοῦτο
Καμήλους πηξάμενοι.
πολλαὶ καὶ οἰκίας καὶ
ἁρπαγὰς ἐφυγεν· τὸν
γὰρ πολεμοῦντα. οὐ
κέτι μένει οἰκίαν καθ' ἣν
ἀμμὰ δεῖ σχεδιάσαντα
τὴν οἰκησιν· ὥσπερ βλέ
λομπα δυσθέσπισαν
μίασθαι. οὕτω καὶ τοι
κάμηλοι τοιοῦτοι ἐκάμη
πάντα ἀνάγκαι τῆς
οἰκοῦντος λιμήν· ἡμᾶς
μὲν γὰρ. οὐχ ὅσπερ ἀλ
τοὺς δόμους· ἀλλ' ὡς ὅσπο
λεῖ ρυμοκλίβανον·
τί γὰρ ἐστὶ ταρατοῦ
δουποῦ ὄντος βλίον
καταπάμμαι· καὶ οἰκί
αν οἰκοδομῆται· λίμνη
κρὴ μὴ τρομάνου λιμ

θωμόμιος· οἱ αμ τοὺς
μομάδας φασὶ μάλ
λον διαφορᾶν· οὕτω τοὺς
χριστιανοὺς ζημιοῦδη·
ωδριϊβμαι τὴν οἰκου
μένην· πολλαχοῦ πα
ρὰ δλαμόλα· αἰχμα
λώτους ρυομένους· τὰς
ἐωθικείμους καταχρώ
μους· καὶ πάντα μᾶλ
λον τὴν ἀνθρωπότητα·
Γ ἱκατασκευάζθσοἰκί
αν ἀνθ· ἵνα μὴ μόνον αὐ
τὸν δκήσκο· τὴν κατορύτ
τθσθησαυρὸν· καὶ κα
λῶς κατὰ σαυτοῦ τὸν
πολέμιον· τὴν ωδριαλ
λειστάχλι· καὶ σαυτῷ
κατασκευάζθσφυμα
κίων· ἡδὲ διάκολα τα
τὰ εἶναί σοι δοκῇ· ἀπέλ
θωμεν πρὸς τὰς δικά
μους σκιάς· ἵνα διὰ
τοῦ ὄρους μᾶλλον μὴ
τὴν δυκολίαν· καὶ
Λ ὑμᾶς γὰρ δικάμοι ωκχα
λέπηνοι· κἂν ἀπορᾶτε
δδὲ τοῦτο μ· ὁ ὑπὸ σαφῖ
σαι ται· ἂν ωδρὸν ἀρα
τὸ ταῦτὸ ἀρατόωθ
δομὸν ἡμῖν ἀφθόν τω·

θάμεν μᾶλλ· οὐκὸ
τὴν οὐδἡσ· ἀμμὰ κἂν δ
τὴν χαρὶν ἡσθε τοσοῦτον ἀρο
δότην σαυτῆ ταί· τὶς
Ε ἂν ἡμᾶς τοῦτο ἀδδου ναλδ
θραυλὶσ ὀμεῖται· καὶ
γραμματέας ωτὶ θη
σὶν· οὐκ ἐτὴν οὐδἡσ· Ϛ
μάλα δικότους· πολε
μήσαι γὰρ δ κ ωαρᾶδ
γμας οὐκ ἂν ωκλῦσαι·
τί τοίνυν φιλοωμᾶς
πδρὶ τὸν τοῦτο ωομ· ὂν μὴ
κρὴ μύσδρομ ἀφῖσᾶς·
ὁ τἂν ἀνθ ὀλθομὸν ἡσ
τὴν ωαυτρίδα· ταῦτα
ποῖᾶ· ταῦτα καὶ σοὶ
Λ ᾶ ἀμῖν ἀμῖν· ὁ τἂν ἀμα
χορῖσθομὸν ἡσ τὴν πό
μην τὴν ἀνωθ τοῦτο· τοῦ
τον ωοῖᾶ· μᾶλλον δὲ ὃν
δὲν σοὶ δᾶ ωόμωμ δικᾶ
λοι ωόμ· ὁ νεανὶ λόσ
σοι ωᾶν τοῦτον ωοιᾶ καὶ
δρᾶσᾶι· ὃν τοῦτο
δὲ· ἀφικᾶ τοῦβρομ ωδ
ρὶ δλᾶσαι μόμομ καὶ χά
ρᾶν καὶ ωλῦζᾶσθαι· οἱ
κοδομὶσ δὲ οὐδὲ μία
χρᾶᾶ· ἀλκουσμοῖος
Γ τὸν μᾶλλ ζομῖωμ σικὸν

καὶ γὰρ οὕτω σ᾽ ἐκήμω-
ται· μᾶλλον δὲ καὶ πολ
λῶι διομίδεμ· ὁρμὴ
αι σ᾽ ἐκίνησαν ἔχουσαι
μοι ἀχθομένωι φίλ᾽, ἢ ἀρα
τὸ πάτασ᾽ ὑπ᾽ ἀργυροπέ-
δοιο παραγωγάσματα
τέμονται· καὶ δόραν
τα πιμπλάμενοι. ὃ
ταῖσ τοῦμ δοράτοιμ αὐ
χμαῖσ. φάρκροικε
τὰ βζαρικάμτασ· ὃ
πολὺ θοσ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοιν χαλ
κὸσ᾽ ἐχόμτοιμ κυδάλιμα.
καὶ τοὺτοῦμ ἀπὸ δο-
ὰρατ᾽ ἐρύσσαντεσ τοὺσ
ὀφθαλμοὺσ. καὶ σιδή
ρεοσ τε θώρακεσ ἐμέμ-
οισ᾽ ὅλοισ᾽ διόλου· καὶ ἐπα
σίλφαι᾽ ἀνχόβλασεμ᾽ ἐμὲ
καὶ πεδίομ᾽ ἐπολοιμέ
μοι πολύ· καὶ ἀριστο
ποιουμένοισ᾽ καὶ ἀν
λοῦντασ᾽· οὐδὲ γὰρ
οὕτω τερπωμόμτοι ὀδύ
ατρεμτοῦτο· οἷοι μόδε
μὲ λάβοιμεν· ἀμ γὰρ
Ἀ πόλεθοσ μὲν ἔδυσ᾽ ἀκμή
ρίμοι· καὶ ἴδοιμεν
τὸμ τοῦ χῦ ἀραπιδῶ
νεσσι κήμάσ᾽· οὐ πα
ρασταίημεν τάμό
μεν αὐτόθεν· οὐ
δὲ ἀιχμὰσ δοράτοιμ·
οὐδὲ πόθωλοισ᾽ χρυ
σοῖσ᾽ θόλομ᾽ ἀσιμίκη-
τοι οἷοι τασ᾽· ἀλλ᾽ οἷο-
ί τισ᾽ ἐμοὶ· πομπῶ τοῦ
τησ᾽ μαι καρισ᾽ τέρα
καὶ ἀπείρον· πολλῶ
ν ἐξ ἐμοῦ ὠνοῖσ᾽· ἰσαμὸν
καὶ φρικῶδ᾽ ἀμ᾽ ὄδ᾽
ξ᾽ τὸ θάτρομ· οὕτ
ω καὶ δικ᾽ ἐθάσασθαι ἐμί·
οὐδὲ μ᾽ ἐμὲ αὐτὸμ τὰ καὶ
τα μόν· χέρσ᾽ τὸν
οὐρανῶμ διάκτορον·
καὶ γὰρ ἀμ᾽ ὅλοι καὶ τα
γρ᾽ τα πρὸσ᾽ αὐτὸν᾽ ὃ
ὁ τὸμ ἀμ᾽ ὅλοιμ δὲ κρότησ᾽·
Ε εἰ γὰρ πρὸσ᾽ τὸμ ἀμφαὰμ
ἦλθομ· ἀμδρα γυναῖκα
χρ᾽ τα καὶ παιδίατρέ
φομτα· ὁππόθι φιλό
ξεν᾽ ἐόντ᾽ ὀπάσσομ· ὁππόταμ πολ
λῶι πλέομαι δύρασι μ
ἀρήϊα· καὶ ἄμ᾽ ὁμόσσομ
τοσάτα μ᾽ ἀμφαγέμτα· ὃ
ὑμ σαρκὶ σαρκὸσ᾽ τοῦ
ρεῦμτα· πολλῶμ μὲν
λομέμτα ὑθαδιατρί
πουσι καὶ χρέουσι

τὴν αὐτοῖς πρέπουσαν χορείαν· καὶ γὰρ
Τ ρέπεσθαι παρδίκαιοις.
πᾶσι πολεμεῖσθαι
δικαίως καὶ καθαρὰν. καὶ φιλοσοφίαν μᾶλλον· οὐχ αἱματοχαρῆ παρ' αὐτοῖς
οὐδὲ κερδαλεμπαικόν· οὐδὲ μαρμαρίαν· οὐ καρυκᾶσαι· οὐδὲ κωίσαι παρ' αὐτοῖς ἀνδᾶς· οὐδὲ καπνὸς
ἀπὸ πόλεως· οὐδὲ δρόμοι καὶ θόρυβοι· παραχαὶ καὶ κραυγὴ δὲ
πανταχοῦ· ἀλλ' ἀρτύσκαὶ ὕδωρ· τὸ μὲν ἐκ πηγῶν καθαρᾶς· τὸ δὲ ἀπὸ ποταμοῦ δικαίου· ᾧ δὲ καὶ τι φιλο
Τ τιμότερον ἐπιδεῖσθαι πολλῆς· ἀκρόδρυα λίφιλοτιμίαν μὴ· καὶ μείζω μὲν ταῦτα λιβάδων· λιβάδες δὲ ὑδρηταῖς πᾶσι καὶ σπείρουσι καὶ πράττουσι· οὐδεὶς
ὑπὸ ταῦτα φόβος καὶ τρόμος· οὐκ ἄρχων
ὑπὸ κάλλους· οὐ γὰρ πάρεστι
παρὰ ξένοις· οὐ πᾶσι
δίκαιος ἀθυμίαν ὑπὸ πάντων· οὐ γὰρ ἔστι πάντα κτᾶσθαι· οὐ κολάκων πλῆθος ὀφύσκων· ἀλλ' ἀμφὶ λόγων ἐπιμέλειν πράττειν. πᾶσι τοῖς αὐτοῖς τὰ ραχία ἀπὸ ἀμφὶ μέλι· καὶ αἰδὼς αὐτοῖς χόρτος ἀπλῶς ὑπὸ κεῖται· καὶ λάσιος ὑπὸ ἐμβρίμιμος ἄριστος τοῖς ἀμόχθοις ποίλοις·
Π ολλοὶ δὲ οὐδὲ ἴσασι ῥόφιοι τοῦτο τοῖς οὖσιν· ἀμφὶ ἀμφὶ τὰ ἄγλυστὸ μὲν οὐρανὸν ἔχουσι· Σ τὴν σελήνην ἀμφὶ τὸ φῶς τὸ σελήνης· οὐδὲ ὁμβροι θλαῖοι οὔτε τοῦ δένδρου μισοῦσιν· δικάμοις μόνοις ἀζί ᾠδὰ ἀμφὶ ἀμπλῆσαι μφ· πάντων καὶ ἀγ
Γ θλοι τὴν πράττειν ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔρωτος· πρᾶσιν καὶ ἡ δονται· ἡ γὰρ δὴ ὁμαρτῶν λῶν μετανοῦ

τὴν χάρυσιν· διὰ δὲ
καὶ οἱ τοσοῦτοι σμῆ
νος αὐτοῖσιν·
πόνικον γάσονται·
οὐκ ἄλλην δικαιοσύ
καὶ δοῦλοι· πάντα δὲ ἄλ
λοι· καὶ μὴ μόνον κ
ἀμίγμαι εἶναι τὸ εἰ
ρημένον· καὶ γὰρ δοῦ
λοι ἀλλήλων· καὶ δε
σπόται ἀμμίγνυνται·
οὐκ ἄλλην ἐπόρασκαν
τὴν αὐτοῦ σκοπὴν καὶ
τὴν φείαν γενέσθαι· ὁ
πορ πολλοὶ τῶν ἀν
θρώπων πάσχουσι·
τὰς δὲ κτῶν μὲν θκμὲ
ρισμὸν καὶ κῶν ἀν ἄλλο
μιζόμενοι φρονεῖδας·
Οὐκ ἔτι μὲν τὸ δὲ πρὸ
πορ ἰμμῆσαι λιτὰς·
καὶ ἀπο κλῖσαι θύρας·
καὶ σωθῆναι μοχλὸς·
οὐδὲ τὰ ἄμμα δεῖσαι
ἀπο πολλοὶ δεδοίκασι·
τοῖς λύχνοις μετὰ ἀν
κρυφάσκοι μιζόμενοι.
μὴ πουσωλῆν θὴρ ὁμ
πορλίσῃ τὴν οἰκίαν·
καὶ λιμὸς δὲ ἀν

τοῖς· τῆς αὐτῆς γνώμ
γαλλίμνης· οὐ γὰρ τὰν
τὰ ἀπορλίμφασθαι
μόρμεθα φθάμενται·
τὰ μὲν δὴν πρὸς λιμᾶς·
Ὁ δεῖμα γὰρ μὴ ἀρχόμ·
ὁ δὲ μα δ' ἀπὸ αὐτοῦ τῆς
ἀρχῆς· ὁ δὲ μα ἐκ τὰ
τος καὶ τὸ μὲν κλῖρ
δεδόχατο ἕβρος· καὶ
ὅσα τοιαῦτα· ἀμμὲν
πορὶ τὰ μμελλόμενα
φθάμενται καὶ φιλο
σοφοῦσι· καὶ ὅσ πορ
ἑτέραμ οἰκοῦσι τὸν οἱ
κουμένων· ὅσ πορ ἐς
αὐτὸ μεγα μάν τὸ
ὁμῶν· ὅσ πορ δικεῖ
ζῶμεν· οὕτω τὰ δικὰ
πάντα δ' ἁμάρμενται·
Πορὶ τὰ μὲν ὅλων τοῦ
ἀμερα άμ· πορὶ τὰ μ
τὰ φάμεν τὰ μὲν ἀμ μὲν·
πορὶ τῆς μετὰ χῦ χο
ρείας· καὶ τὰ μ πάρο
τεν· οὐδὲ μὲν μὴ τις
οὐδὲ λόγος· ἀλλ' ὅσ
πορ λιμεῖς οὐκ ἀν ἀζι
ὅσαι μὲν τῆ πάμ· πο
ρίαν· οἱ μὲν μὴ κὸν καὶ
τὰ τὰς ὁπάσας καὶ τὸς

θαι· ἀμφὶ τὰ τοῦ μὴ λύ-
κων· τοῦτο μὲν παρὰ δί-
λογον· μᾶλλον δὲ· καὶ
δικάζουσι χάριν· δικά-
ζουσι μὲν γὰρ· ἵνα φύσις
οὕτως ὑπέδειξε τρέ-
φεσθαι· ἡμᾶς δὲ λό-
γοι καὶ ἰσομοιρία τῆ
μικρῷ ὑπό· καὶ τοῦ
θηρίου μὲν ἁρπάζουσιν
χάριν· καὶ ἡμᾶς
δὲ τοῦ μὴ λοιμὸν ἔχει
ρις· δικάζουσι δὲ τοῦ
ἀμβλακεῖν ἴσοι· ζημιοῖς
παραπλησίοις τοῦ
δὲ τοῦ θανεῖν ὄντος· καὶ
πάντα αὐτοῖς ὁμήλ
λακται πρὸς ἡμᾶς·
καὶ ὀργάζονται· καὶ
τρυφῆ· καὶ οἰκίαι·
ὑποδήματα· καὶ λα
λιά· καὶ ἁπλῶς δικάζο
μένοις καὶ ἡμῖν· τότε
ἀμύνασθαι πρὸς
οἷμαι· ὧν οὐ φρονεῖται·
ἡμᾶς δὲ· οὐδὲ τῆς
γῆς ἄξιοι· διὰ τοῦτο·
οὐδὲ ἅπαξ ἀξίωμα
περὶ ἡμῶν ἐλήλυθεν πρὸς αὐτούς·

χεραμεῖς πρὸς τὸ
αὐτό· οὔτε σοὶ δικά
ζομεν τί ποιοῦμεν ἡμᾶς·
ἀμφὶ τοῦ κάσεως
τοῦ ἄμου· περὶ τοῦ
πολέμου τοῦ ὑμῶν
σὺν περὶ τοῦ τοῦ δίκαι
ου πολλοῦ μὲν χαμαὶ αὐτοῦ·
περὶ τοῦ καὶ τοῦ
πάντων ὧν οἱ ἄλλοι καὶ
τέθρυπται· τί τοί
νυν πρὸς δικάζομεν ἡμᾶς
μᾶς· παραπλήσιον
μοι· μυρμήκων δὲ θυμὴ
μόχαιρον· καθάπερ
γὰρ δικάζοιτο ἂν
τις ἀνθρώπων ὑπὸ μυῶν
ὀρθῶς ἂν δικάζοι καὶ ἡμεῖς
ὑπὸ τούτων· μόνον
μὴ δὲ καὶ πολλῶν
χαλεπώτερον· οὐ γὰρ τὸν
ἁμαρτάνοντα μόνον καθάπερ
ἐκεῖνοι· ἀλλὰ καὶ τὸν
πλησίον· οἱ μὲν
γὰρ· πόρρω πάντοσε ἀ
κλινάτοις ἄνω πλατ
τόμενοι ἔρχονται·
ἡμᾶς δὲ πάσαν πολ
λὴν ἀξίαν· καὶ οὐδὲ τὰ
μυρμήκων μιμούμε

μοίας. τοιοῦτοι φαίνο-
ται. ὅσοι ἀνδικάζεσθαι
μοσι. καὶ βλάπτουσι
δὲ. ταὐτὰ μοῦν ταῦ πά-
λιν. διὸ τοὺς ἴσους δι-
κάζουσι καὶ αἱμοῦνται.
Οὐδὲν μᾶλλον δικάζουσι τοῖς
σιλάδας. οὐδὲν γὰρ χ̣.
ἀλλὰ ὅσοι μὲν ἐλεύθεροι τῶν
πάλαι ταῦτα ταῦτα ζη-
τοῦσι καὶ βλάπτουσι. οὕτως
καὶ εἰσὶν οἱ τὴν ὄλιγαρ-
χίαν μᾶλλον τῶν ἐξ ὄντων
τῶν βλάπτουσι. οὕτως
καὶ εἰσὶν οἱ τὴν δημο-
κρατίαν. ἅτε γὰρ ἴσα αὐτοῖς δοκοῦντα εἶναι
ἀξιοῦσιν ἁπάντων εἶναι. καὶ
δημοκρατία μὲν οὖν ἐστὶν. ἡ γὰρ
τοῦ αὐτοῖς δοκεῖν ἴσα εἶναι
ἀφθαλάσσασι πλάσαι.
οὐκ ἄμεινον τὸ ὅλοιμπο-
ν ὅλον τὸ δᾶμ. ἢ μὴ μεῖ
ζον ἐπὶ τὸ φρόνιμον.
ἢ μὴ πρόσκαιρον πρᾶ
γμα ἡμαιδρόμιον ποι-
ῶν. οὐκ αὐτομολή
σουσι πρὸς τὸ σώφρον
μακαριότητα; οὐ
χὶ ζημιώσουσι τοὺς
ἀβέλους τούτους; οὐ
λιτόμβθαι καθαρὰ
ἁμάρτια. καὶ δημοσιω
θήσουσι τοῖς γάμοις
τούτοις. ἀμφὶ μὲν οὖν

πάντας. σωυδαί
ουσι καὶ ἁρμοῤῥόταις
ἁρμόταις. ταύτης
δωι τυχήν· χάριτι
Καὶ φιλανθρωπίαις τοῦ
κῡ ἡμῶν Ἰ̄ū̄ χū̄· ὃ ἐκδό
ξαν ἐκ τοῦ κράτος σὺν
τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοποι
ῷ πνῑ· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀ μήν :-

†τότε προσελθόντες
οἱ φαρισαῖοι ἐν βουλὴ
ν ἔλαβον· ὅπως αὐτὸν
παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ:
ὅτε πότε· ὅτε μὲ
μναι καταμηνῦσαι
χρήν· ὅτε δὲ κολα
σθῆναι τὴν φιλανθρωπίαν·
ὅτε φοιτᾶν θέλημα τὰ
μὲλλόμενα· ὅπερ ἀ
πὸ τοῦ μὴ ἁρμόττου
καὶ περὶ τοῦ μεμνῆσθαι
τοῦ μὴ ἀδυνατεῖν ὁδῷ·
καὶ γὰρ ὁδὸς τοῦ πρᾶ
γματος τὰ εἰρημένα
δύο· καὶ γὰρ ἡ λόγος
καὶ πρᾶγμα δωὶ ἀδυνα
τεῖ καὶ προφῆται καὶ δι'
καιοι ἁμαρτεῖν ἠθέλησαν· ϛ

†φύλλα, Η̄ :†

μὴν προσταῦτα·
τοῖς δὲ μὴ ταῖς τριόδοις
προχεῖ μὲ οὐδὲν ἁμφὶ
δηλαικείμενοι· μᾶλλον
δὲ καὶ πολλοῦ χάριν
καὶ ἀθημόστερον; καὶ
γὰρ δικείμεθα πολλοῦ
χάριτος. οἱ καὶ κωλύσ πρὸ
τοῦ πτε· καὶ μὴ λυ
πῆται τὴν. ἵνα ἀρ τοῦ
ζῆν· τὸ μὲν γὰρ ἔχει
συμμόριμον· τὸ δὲ. κό
μασιν φέρῃ· καὶ ὀμεῖν.
οὐδὲν προσκρούῃ τοῦ
θεῦ· οὗτος δὲ καὶ ἀν
θρώποις ἱλαὸς θεῦ· ϛ
τοῖς μὲν πόμοις ὑφί
ῃται τὶς ἀρπαγής.
τὴν δὲ ἀπόλαυσιν
ἕτεροι πομμάκ. σὺ καρ
πόσαν τοῦ ἀπασαν·
Τ αὐτοῦ ὧν εἰδότες καὶ ἀ
πορθέμενοι τῶν πρε
ομβείαν ταύτην· πολλὴ
ομβικτήσομεν τὴν ἀ
μαρ· μετὰ πολλῆς σπου
δῆς τὴν κάστιλείαν
ἁρπάζομεν· ὁμαρ
τήμα. ὁμοῦ καὶ ῥαθυμοῦ
τάτημα. ἴσα αὐτῶν εἰ
δλεθεῖν· ὁμοίως δὲ

ἀπὸ τούτου μὴ χρήμ·
καὶ σὺ δὲ τί ὁ ἀνθρωπος
λέγεις ἑαυτὸν μὴ ἀμ
τιμᾶσθαι. ἀμὰ καὶ τὴ
σὰν ψυχὴν σωφρονί
ζεσθαι· ἀλλ' ὅμως σοὶ
δὲ οὐ τοσοῦτον μέλει τῆς
καινίας ἀυτῶν. ἀμὰ
δίκαια καὶ πρόσεχε πρ
ῶτον· ἀλλ' ὅτι
Δ ἡ κατασχεῖν αὐτὸν οὐ
κέχρηται. ἐφοῦ ὧν τὸ
γὰρ τοῖς ὄχλοις· ἐ
τέρα μὲν ἡ λεθομόδομ·
ὡς δὲ κέκρικεν ὁ μ
ὁμολογεῖται τοῦ. καὶ δὲ
μοσίων τοιούτων
ἀδικημάτων οὐ
" θυμον· ἀπὸ ἄλλου
" τινὰ γὰρ αὐτῶν τοῖς μα
" θηταῖς αὐτῶν μᾶλλον
" τῶν μέρος δίδαμεν λέ
" γοντος· διδάσκαλε·
" οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς
" εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
" ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις·
" καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
" οὐδενός· οὐ γὰρ βλέ
" πεις εἰς πρόσωπον
" ἀνθρώπου· εἰπὲ δὲ ἡμῖν
" τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦ

" ναι κῆνσον καίσαρι ἢ
" οὔ· καὶ γὰρ φόρου
Λ οἱ τωὴν μίσαν ὑποτε
λέσ· τῶν πραγμάτω
αὐτοῖς ἐστὴν ἐρωμαί
ων ἀρχὴν μεταποιού
των· ὅπερ εἰδὼς ὁ κύ
ριος ὑπὲρ τούτου
διὰ τοῦτο ἀπεφθέγξα
το οἱ πρὸς τοὺς
διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς
οὐδαμῶς ἀποφασί
ζομεν τῶν. ἐπὶ
δὲ οὐ μόνον τοῦτο μὴ
ἐστὶν οἰαοῦτινα ὑπο λα
βεῖν· διὰ τοῦτο
καὶ τοῖς αὐτῶν μαθη
ταῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν
πραγματεύεται ὑπὲρ.
Δ ἀλλὰ ὧν ἐστὶν ὅμως τὸ
τὸν μικρὸν μὲν δίκαιον
ῥᾳθυμεῖν τοῦτον·
καὶ πάντα θεμιτὸν
τῶν τιμῶν ἀγίδα· ἐμ
ὸν πράγματι πολεμεῖ
σθαι· κἂν μὲν ὑ
Π βρίζωσιν ἀλλοεριμῆται· αὐτοὶ
ἀγκαλέσασθε μ· ἂν δὲ
ὑβρίζωσιν. δικάζομοι
κατημερῆσασι· καὶ

τοιγαροῦν δοῦλος οὐκ ἂν
τὰ δίδραχμα· ἀλλ' οὐ
κλίδιον αὐτοῦ τοῦτο· καὶ
ὅτι καὶ τὸν ἁμαρτάνοντα οὐ
δεῖ τὸν προσόδοις ἀ
φορίσαι· ὃ πεθύμουν
δεῖξαι μικρὰ μικρὰ τὰ τῶν
ἱερέων διάφορα αὐτὰ εἰ
σὶ μή· διὸ καὶ τοὺς
μαθητὰς οὐκ ἔφη ποιεῖ
σθαι τοῦτο ἀθροίσαι
σιν αὐτὸν εἰς οὐσίαν.
ἵνα παραβάσιν τὸ
λιγάκις ἁμαρτάνειν· τὸ
τοῦτο γὰρ ἐκεῖνο λοιπὸν
ἁμαρτάνειν ὅσον ἐκεῖ
νον ὅτι καὶ ὅπερ
τῶν ἱερέων ἁμαρ
τάνειν· ὅσον μὴ βούλε
σθαι τὴν μαρτυρίαν· ἢ μὴ
τοῦτο ἁμαρτάνειν
ὃν πολλάκις γὰρ ἁμαρτά
νει τὸν αὐτὸν ἁμαρ
τάνειν ἀναγκαῖον
ἐστὶ τὸν ἀναβαίνειν
καὶ τὸν ἐκεῖ θύειν
μένων ὅλον ὁ δαιμὼν
θ". ὅτι ἀλλὰ θύσῃ παῖ
ω ὁλάγκις· ὅτι πολλάκις
ὀφείλει καὶ πολλαπλάσιον
χλοῦν καὶ δαιμόνιον

ὀφείλει καὶ ἡ κάθαρσις αὐτοῦ·
πόσῳ πρὸ μικροῦ δεῖ
λαβεῖν αὐτὸν ἁμαρτεῖν·
ἀλλὰ πάντα τὰ μέγιστα
ἁμαρτάνειν ἀναγκαῖον
ἐστὶ τὸν ἐκεῖ θύειν·
γὰρ πρὸ μικροῦ δεῖ πολ
λὰ μὴ ἁμαρτάνειν
ὅμοιον ἔχουσι τοῦτο
τοῖς ἱερεῦσι· πρὸς τὴν
ὀργὴν ἡμῶν ἱκανὸν
ἀποκρίνασθαι· πρὸς
δοκοῦσιν ἁμαρτάνειν
λαικὰ χαμαῖ· καὶ
πάθη ἐστὶ πάθη· καὶ
τὰ τῶν μικρῶν πρὸ
μοιον· καὶ τὴν κρατοῦ
σιν πολιτείαν τὸ ἁμαρ
τάνειν· ὃ θέλει καὶ τὴν
ἀληθῆ μαρτυρεῖν
σιν ἑαυτῷ· καὶ ὁμολό
γουν τὸ ὄν· πολλῶν οὐ
κόρθη μὴ μὴ λοιδορεῖν
κόντων· καὶ πρὸς τὴ
θεσι λάβρον· οὐ μὴ λά
βωσι πρὸς οὐδέν·
Ὁρᾶς πῶς ἐστὶ δῆλον ὡς
μόνον ἐστὶ τοῦτο ὃ μὴ
λομεν ἁμαρτάνειν τὸν
χρόνον· καὶ ὅτι

σαι φάσθρομβικκαλύ
πτωμ· καὶ τὴμ φομικὴ
αὐτῶμμμάμιωφκσὶν
αὐτοὶσειρικὰμαι· δὸ
μὴνκαὶσαρικλίμσομ
πλὴδῶμβμ· ὁὐτωθμ
μῶμμὴνὑπμβωμικαὶ ἐφ
δὶμομβωὶμωμλλὶὼ· ὧ
πωκρίνομτοδὲ· ὑπρλ
πάφαμ· τίὁὶωαὐτόσ·
τίμὶμ πειράζετε ὧ
» πωκριτά· εἰδὸ

Π ὧσπωλλὶκτὶκώτρο
αὐτοὶσδὴλλήφασι; ὃ
πωφδὴλὶγὰρἀπκρτὶ
σμὲμὴλὶκαὶπρόδηλὸς
λὶὶκαιεἰςμὲθυσ
ραμδὶδὸσὶτὴμτομέμ·
πρῶτομαὐτοὶσσμφ
ωνὶκαὶὁμολογὶσμέμ·
πῶὶτὰὐπὸῥρὶτοῦὸς
μέσομάμαρτήμ· καὶδὴλὸ
ἀπαστὶπωὶεἰμ· μεθὸ
ασαὐτῶπρὸὁδρχμ
παιδὶαμοίασ· πῶμ

Δ ὸὐδωσίῃ ἀμαρτήλαμ
αὐτῶμτὴλὶωκαὶκίαμ· ὡς
πὸμὴνπωάμμτοὶσ· ἔω
τοῖσὁμοὶχρόὶωπασὶ
καὶπαμαάπτωθαὶ καὶ
τοὶσ· ῥὴμαπαὺρὶ

κρῦσαι· καὶτυφλὸν
μουὺσωτὸΗἁμβαμεῖμ.
ὡσικαὶπζαμιαφὴκ
μομτὸμμόμωμ· ἰμμὼς
φασιαὐτῶικαὶτύφλ
» μομκολάσωσι; τὸγὰρ
» ὑμμὴλφσοιπωβρὶὸυ
» δλμὸσ· καὶὁυμβάῃς
» ἑσπρόσωπομὰμοῦ·
» πωβρὶλὶρόδουλὰικαὶ
» σαρσὶλὶμὶτπομτο
» μάρμτπ· ἑπωὸὶῶλὶ
» μὶμτὶσοιδοκέ· λὶῶν

Τ ιμὰὐτπ καὶδιδάσκω
λομμομὶζ ὁ· ὁμοὶς
πὰὶπρὶτὴσσρίασ
ὑμπὸδλλήφατ· καὶ
ταὶφροὶμήσαμτπ Ϛ
ὑὶρίσαμτπ πολλά
κισ; καὶὁρᾶτὸικα
κοῦῥμμ· ὁυμάρυσὶμ
ἑπωὸ κμὶμ· τὶτὸκαμ
τὶτὸσυμφὸρμ· τὶ
τὸμόμμομ· ἀμᾶτὶ
σοιδοκέ· ὁὶπσπ
ὁμτοῦτοὸὐμβαμ· τὸ
προδοῦμαὐτὸμ· Ϛ
ὁικπολθμεῖσαιτὸ
κρατοῦωτὶ· καὶὁ

Μ ἀρκοσδὲτοῦτοδηλῶ
καὶτὸαὐτὸδὲαὐτῶ

πολλὸς ὁ λόγος θερα-
πεύσας· καὶ γὰρ καὶ
Διδάσκαλος ὁ καλὸς ὢν.
καὶ ἁμίθεαν ὁ μαρτύ-
ρων· καὶ τὸ ἀνωρθρον ἀ-
πόλυτον· ἀλλὰ νῦν
ὢν· οὐδὲ μὴ τοῦτο λύ-
πᾳ δὲ λυπεῖ· οὐδὲ
καὶ κάμοις ἀρλιῶ φοχά-
ζεσθαι· ὁ τι οὐ φοχα-
σμοῦ δὲ πολλῆς ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ μὲ ὁμοῦ τοῦτο
ἀ πόρρητα αὐτὸ μὲ δὲ
μαι· οὐ μὴν ὑμεῖς ἐρίτης
ὅτι πολλῆς ἐστὶν· Ϛ
τοιγὰρ ἱκετεύομεν ὑμᾶς
ζαν τὰ τῶν γραμμάτων ἀν
πφρ. καὶ παραιτοῦμαι αὐτὸ
τῶν ὠμηρίαν· ἀλλὰ οὐ
χὶ ἅπαντα μὲ χρι τούτου·
ἀλλὰ καὶ διάφορα σ' ἀπορ
ραπτε αὐτὸ μὲ τὰ κόμμα
τα· ὅπως δὲ ζητῶ· γὰρ
μοι φ^κ τὸ μόμισμα τῷ
κήνσου· καὶ ὡς ὅπερ
Δεῖ ζαν ὁ ὠδράξαι ποιεῖ·
διὰ τί ὡς ὑπείμαν Γλαυ
τῶν ὑκ φόρων τῶν ἀπὸ
φασιν· καὶ αὐτοὺς τὴν
φίσασθαι παρασκευ
άζῃ· ὁ τι δεῖ ζαι μ· ὅπερ

λαμπρὰ καὶ σαφῶς
λύων λήμματι· ὡς τὸ ὁτὲ
ὁρᾶται· οὐκ ἀμφοῖν ὁρ
ρᾶται· ἀλλὰ ταῖς οἰκέ
αις αὐτοῦ ἁμαρτίαις
σημεῖον ὑπὲρ ἑαυτοῦ
ποιῆσαι βουλόμενος·
" ὅπερ δὲ γὰρ ὁρᾶται νῦν
" τῶν τελωνῶν ἐστὶ κὰμ· ἅπαν
" ὅτι καίσαρος. ϛ^κ· ἀπό
" δοτε τὰ καίσαρος
" καίσαρι· οὐ γάρ ἐστὶ τὸ
Τοδοῦναι· ἀλλὰ ἀποδοῦ
ναι· καὶ τοῦτο καὶ ἀ
πὸ τῆς οἰκονομίας καὶ ἀ
πὸ τῆς σοφίας· ἵνα μὴ ἀφῶσι
δίκην ὑπέχωσι· ἔστι γὰρ
ὅπερ λαβὲ· καὶ τὰ τοῦ
θεοῦ τῷ θεῷ· ὅταν γὰρ
καὶ ἀνοῖς· τὰ αὐτοῦ μ
πολλῶν· καὶ θεῷ δὲ
δόναι· τὰ τοῦ θεοῦ πα
ρὰ μὴ ὁμοῦ φείλομεν·
ἀλλὰ καὶ ὁ σαῦλος ϛ^κ·
ἀπόδοτε πᾶσι τὰς
ὀφείλας· τῷ τὸν φό
ρον· τὸν φόρον· τῷ τὸ
τέλος· τὸ τέλος· τῷ
τὸν φόβον· τὸν φόβον·

Cὐδὲ ὁ παῦλος ἀκούσκο
ἀποδοσ τὰ τοῦ καὶ
σαρος καὶ σαρι· δικᾷ
μαγίμασι κὸ λόγῳ μὰ
τὸ μὲν μὲν. τὰ μὲν δὴν
τῶν ἀνθρώπων παρὰ
μάρτομεν τὰ· ὃς ἄν τι
τοιοῦτο μῆ· οὐκ ἔχει καὶ
σαρος· ἀλλὰ τοῦ δια
πόλου φόροσ καὶ τὸ
λοσ ἔχει τὸ τοιοῦτο μ·
Tαῦτα ἀκούσαν τα. ὁ
πατὴρ μὲν ἐθαύμασαν καὶ Ε
θάμασαν τῶν σοφί
αν· οὐκ οἶδα πῶς ἔχουσαι
ἀρμῶν· οὐκ οἶδα δικαίλα
γκῆμα τῶν σοφίαν· S
γὰρ ὅτι τοσαῦτοι σ
παρόχθοι ἀποδέξιμ.
τὰ ἀποῤῥητα δικαι
μύτασ καὶ μετὰ δωδε
κάδασ αὐτοῖσ δωδεκάμη
σι· τί οἶν δωδεκάδασ;
οὐδαμῶσ· ἀλλὰ αἱρέσ
τα αὐτὸ μάσ ἤλθομ·
» καὶ μετ αὐτοῖσ προ
» σῆλθομ οἱ σαδδουκαῖ
οι· ὃ ἔστι σαμοίασ·
ε κάμασ μὲν δωδεκάμο μοδέκ
τασ. οὗτοι πρὸσ ἐλά
λουσι· δὲ μὲν οἰκμηρτέ

ρουσ γράφεται· ἀμφὶ αὐτοι
οὗτο μὲν θρασύτη τοσ·
ἀναίσχυντο μὲν καὶ ἡτ
μὲν· καὶ ἀδωνάτοισ δ
πλεχάροῖσ· διὰ τοῦτο
καὶ ὁ ἀμφὶ λιάτησ δὲ κ
πλήτ τόμενοσ αὐτὸ
τῶν ἁμοιαμ. αὐτὸ τοῦ
τὸ δὲ πλεῖσ μὲν γάρ καὶ λὸ
γον· ὁ τῶν δικάμητὴ
» λιμὸν προσῆλθον·
» ἐν δὲ κείμηποία· ὁ μὲν
τῶν δικάμασ μὲν καὶ κοῦ φ
γάμ μὲν ζὸ. καὶ κατὰ
σχῶν μὲν αὐτούσ· τὴν δ
δὲ εἰσῆλθοῦτοι· αἵρεσισ
ἰουδαίων ἦσαν παρὰ
τοῖσ φαρισαίοισ· καὶ
κάμασ μὲν πολὺ κατα δὲ
δὲ τέρα· λέγουσι μὲν εἶ
ναι ἁμάστασιν μὲν τὸ
ἄψλον μὲν τὸ σῶμα·
πλεῖστοι γὰρ τῶν δ
οὗτοι· καὶ πρὸ τὰ σοφ
ματικὰ ἐν δὲ πιστοῦμ ἔνοι·
πολλὰ γὰρ καὶ ἐν δὲ μὲν ἰσ
δαίων αἱρέσεισαν·
Σ δὲ καὶ παῦλοσ μέγα
φαρισαῖοσ ἦμ· τῇ σὰ
κριβεστάτῃ σαιρέσ
σεσ παρ ὑμῖν· καὶ ἐν ζῷ

Τοὺς διδασκάλους ἀ-
ποκρινόμενον· ἡ γὰρ
καὶ ἀπὸ καὶ κουρίας
προσήλθον· ἀλλ' ὁμοί-
ως καὶ ἀμοιβαίας ὑβρέτη
σιν ἡμαμμένον· διὸ οὐδὲ
λέγει αὐτοῖς ἀποκριτέα·
εἶτα· ἵνα μὴ ἡ καλὸ
σὶ διαπίπτωσι μιᾶμ ἐνχο-
προτιθέασι τὸμ μα-
στέα· καίτοιγε ὁ σφρ
άθη μὴ ἡ ἀπ. πολά
σμαι λίαν ἡ σφόδρα οἰκ·
οὐγὰρ ἁμὸ τρίτος σάρ
κας· τὸν δύο μυμφίους
μικροῖς ἐγκομιάζουσι
δᾶμ· ἡ δὲ ὁ τρίτος· ἀλ
λ' οὐχ' ἑκάστος· οὐδὲ
ὁ πάμπος· ἡ δὲ καὶ
οὗτοι· πολλῶ μᾶλλον
ὁ δίκτος καὶ ὁ δύδο μ
οὐκ ἂμ προσήλθομ·
ἀλλ' οἰκομίσαμ τὸ τὴν
γυναῖκα· τοιοῦτοι γὰ
οἱ ἰουδαῖοι ἐσιμ· ἡ γὰρ
μῶν πολλοὶ τοῦτο πά
σχουσι· πολλῶ μᾶλλον

Θέασωμεν· οὐδὲμ οὗτοι
περὶ ἁμαρτάσασ μό
νους· λόγος δὲ τιμα
πολάτ τους ἐπὶ καὶ πρὸ
γμα σωτὶ θᾶσιμ· ὡσ
ἡ φησὶ οἶμαι οὐδὲ γὰρ
μιμοῦμον· οἱ ὁμοιοῖ σ
ἀπορίαμ αὐτὸμ ὄμμα
σιμ· καὶ θλομτὰς ἀ
μητρόθαι ἀμφότερα
καὶ τὸ ἁμάρτασιμ ἡμᾶ
σιμ· καὶ τὸ τοιαῦτ' ἰωάμ
σασιμ· πάμμ δὲ Ὁ
ὗτοι μὲν οὖσι κἂν δι
θυμοπροσυάμμουσι λέ
γοντες· διδάσκαλε·
ὡσὺ κῆσ ἡμῶμ· δὸς ἀ
πολαβεῖμ τὸμ ἀδελ
φὸμ ἡμῶμ τὸμ ἀπο
θάμοντα· ἵνα μὴ ἀτί
μητος ἡμῖν ἡ νεκρά
πρόκμας· δωὶ γαμικὰ
σὶ δὲ ἀδελφὸς τῶν
μᾶς καὶ ἁμαρτίας
σωτῆρια τῶ ἀδελφῶ·
ἴσαμ δὲ παρῆμεν
ὡς ἀδελφοὶ· καὶ Ὁ
περὶ τοσ γαμήσας·
ἡβούλητι ἀναστῆκε·
καὶ μὴ ἡ ἁμαρτία·
ἀφῆκε τῶν γυναῖκα
τῶ ἀδελφῶ· ὁμοίως
καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρί
τος ἕως τῶν ἑπτά·

τότε δικάζομεν. ὅπου
γε καὶ χωρὶς τούτου
πολλάκις. τὸ οὕτως
σωφρονικάζομεν. ζ
ταῦτα τοῦ μόνου καὶ
ταμαγλεάζοντος. οὐ
γὰρ ὧν λέγουσιν ἕνεκα
αἱρετὸς δικεῖ μηνιὶ.
πρὸς τὸν μαινόμενον
ἐρωτῆσαι συμβουλεύσειε
κυβιᾶσθαι. καὶ ληθάμαρ
δε δημοῦ ὕδωρ παρὰ
τοῦ κλιδαίου. κλέπται
σώφρονα καὶ πληγικά
ζειν. καὶ τίμος δέμε
Κ δημούκ δπλασαμδύο λὴ
τρᾶς. ἀλλ δπαῦ. ὡς
δικαστρίου σίας. καὶ μὲν
δλίσαι ὡς σῶμεν τὸν λὸν
ἁμαρτάνειν. διὸ καὶ λέ
γουσι πάντες ἔχρηναν
τῶν. ὡς ἐξ ἀπόρου
πλαυτὸν δημεν αλόωντες.
Τ ἰόων ὁ χσ. πρὸς ἀμφό
τερα ἀπὸ δικρίματος οὗ
πρὸς τὰ ῥήματα. ἀλ
λὰ πρὸς τὸν γνώμη
ἰσάμβους. καὶ πάντα
χοῦ τὰ ἀπόρρητα ἀκού
σφῶν δικαιοῦσι. ζ
πότε μὲν αὐτὰ ἰς δικ

πομπάζομ. πότε δὲ
τῶν σωείδότι τῶν ὄρκων
τὸν τὸν μὲν ἀφιέσ τὸν δ
λέγειν. ὅρα γρῶν δν
Τ ἀνθα πᾶσα μφότερα
δίκην υσι. καὶ ὁ τι ἁμά
ρασι ἄρας. καὶ ὁ τι ὁ
τι αὐτὸ ἁμάρασις. οἷ
ἀμύσσουσι. τί γάρ
» ἔχ. πλαμάσθ μὴ εἰ
» δότε τὰς γραφάς. μὴ
» δὲ τὸν δύναμιν τοῦθ.
Ε πῶς δὲ γὰρ ἂν εἰδότα.
μᾶλλον προσομάρτυρα
καὶ τὸν μόμον. δείκνυσι
ὅτι τοῦτο μάμαρτύρων
οἷον τὸν ἀεὶ τὰς γραφὰς
τὸ βρᾶχυ μα. δν τὰ θε
γὰρ καὶ τὸ πφερόζ ἡμᾶν
τοῖς λίαν. δικ τοῦ τὰς γρὰ
φὰς ἁμοζμ. τοῦ θ τὸν
δύναμιν μὲν εἰδέναι ἂν
χρή. τί οὖν θαυμαστόν
Φ καὶ μὴ ἡμᾶς πφερόζ ἡμᾶς
τὸ μὴ διάφορον σύμβουλον.
ὅπου γὰρ οὐδὲ τοῦ θ
τὸν δύναμιν ἴσασ. ἴσ
τοσοῦτον ὧν εἰρᾶν ἡ λή
φασι. καὶ οὔτε δικαίοι
μᾶλλον ἡμεῖς ἂν. οὔτε ἀ
πὸ γραφῶν αὐτὸν ἡμᾶς

τὸ· ἆρα καὶ μοιμόιμο-
μοι μὲν τοῦτο παρέχουσι
εἰδέναι· ὅτι τὸ θᾶττ
παν ταδωατόν· S
Πρῶτον μὲν. πρὸς τὸ
ὀρθοτιμὸν ἀπορεῖ με
ται· ὅπερ δὴ γὰρ τοῦτο
αὐτὸ μιμεῖται αὐτοῖς τοῦ
μιμεῖσθαι μάτα
σιμ. τὸ μὲν γὰρ τοιαύ
τὴν εἶναι τὸν πρᾶ
γματα μιμητὰ σιμ·
τὸ αὐτὸ μὲν ὀρθανὸν ἐ·
ἐστὶ καὶ τὰ σιμπε
παν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὑπ
καὶ τὸ μόσιμα γίγνε·
καὶ δῆλον ἐστὶ τῇ σάμα
τος τὸν τρόπον·
» ἐπεὶ γὰρ τὶ ἀναπάσῃ ϛ᾽ κ᾽
» ὑπὸ γαμοῦσι μὲν ὑπὸ γλ
» μίσκομται· ἀλλ᾽ ἡ σὶ μὲν
» ἀμβλοι θῦ ὀρθώσεως· ὁ
» δὲ λουκάσ ϛ᾽ κ᾽. ὡσαὐτοὶ
» θῦ· ἡ τοίμωὐγαμοῦ
σιμ. ὥστε τὴν ὀρθό
τητα· οὐ μᾶλλον ὥσπερ δὴ
οὐγαμοῦσι διὰ τοῦτο ἀμ
βλοι· ἀμβώσει δὴ ἁπάσ
ασθη. διὰ τοῦτο οὐγα
μοῦσιν· ἀπὸ τούτου S
ἕτερα πολλὰ ἀμήλεγεν.

ἀπὸ τῶν ἀναπταυδόμε
ρήματος ὁ παῦλος ἐλή
μιζατο ἡμᾶς· παρὰ
γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κό
σμου τούτου· καὶ δὴ
μὲν τοῦτο μεδήλος
ον. ἐμὲ κομὶ ἀμάτα
σι· ὅτι δὲ καὶ ἀμά
ταστάτι· δῆλον ἐκ τοῦ
τῶν ἀποδοθήκη
τῶν ἐρημένων· καὶ τοῦ
το· ἀλλ᾽ ὁμοστοικοδο
ριουσίαν τῶν λοιπᾶ
λιμ· πρὸς τὶ θησιλέ
γομ· οὐδὲ γὰρ πρὸς
τὸ ὀρθότιμα ἀτιμο
μον· ἀμμὰ καὶ πρὸς τὴ
ὁμοιαν αὐτῶν· οὕτως
ὁ τὰμελισφόδρα καὶ
κουριῶσιμ· ἀλλ᾽ ἡμῶ
ὧν τὰ ὀρθοτάσι· καὶ
ὁ κοδριουσίαν διδά
σκῃ· ὁ τὰμδὲ αὐτὸ καὶ
κίασμόμκς· οὐδὲ πῶ
τὰ ὀρθοτόμενα αὐ
τοῖς κρίνῃται· καὶ πάν
λιμ δὲ τὸ μὲν ὑπάρ ἐστὶ
τομὲν ἐμαυτοῖς· ὅπῃ
δὴ καὶ κἄμοι μὲν ἔστα
προθυμάλλομτο καὶ
ϛ᾽ κ᾽· πρὶ δὲ τὶ ἐστὶ μὴ

θ̄ ε
η ο πμοναχῶν· καὶ ὁτι δόκιμοι εἰσὶ στρατιῶται παρὰ τοὺς
ὡπλισμένους σάρκα:

» φάσσασ τὰμμβικρᾶ
» ὁυκ ἀμφότε· ὁτι ἡφῶ
» ἡμιόν θ̄ ἀμραὰμ καὶ
» ὁν θ̄ ἰσαὰκ καὶ ὁ θ̄ ϳα
» κὼβ; ὁυκ ἄλλ θ̄ μό
» κρᾶμ. ἀμμὰ ζώντων·
Ο υχὶ τῶν μόυκόντων ϕ̄ κ̄·
καὶ ἀπὸ τῆσ ζάφανιασ ἀὐ
τῶν· καὶ ὁυκ ἔστ ἀμᾶσ
θησομένων· ὁυ γὰρ ἔ
πλημμελῶ· ἀλλ εἰμὶ·
τῶν ὁντων καὶ ζῶν
των· ὥσπερ γὰρ ὁ αὐ
τὸσ ἐκ καὶ ὑδ̄ λι· τὴν μέ
ραν λίθ φησὶ ἀπὸ τοῦ
ζύλου ἀποθανὸν τὴν ἀὐ
τοφάσ· ὁύτω καὶ οὗ
τοι· ἐκ καὶ ἐτεθνήκασιν.
ἴσων τὴν ὑποχόντων
ἀναστάσεων· πῶσ ὁὖ
ϕ̄ κ̄ ἀμμαχοῦ· ἡμῶν καὶ μὲ
κρῶν καὶ ζώντων κυ
ρεύσει· ἀμμὸ υκ ἄλλ ὑπὲ
ρων τὸν τοῦτο ἐκ ἔμοσ·
μικρῶν γὰρ ὄντων
ϕ̄ κ̄· τῶν καὶ αὐτῶν ζ κ̄
σθένειν μὲν λόντων·
ἄμμοσ δὲ καὶ ἐτέρων
τὸ ἔμοσ ὁ θ̄ ἀμραὰμ· ζ
τὸ ἡμῶν καὶ μικρῶν ζ
ζώντων κυριεύσει·

ὁὶ δὲ δὲ καὶ ἀλλήλων μι
κρότητα τῶν ϕ̄ κ̄.
» ἀϕῆκε τοὺσ μικροὺσ·
» θαύματοὺσ τοὺσ ἑαυτῶν μι
» κρίσ· καὶ αὐκόσα
» τῶν οἰόχλοι ὀξέωσ λα
» μβάνῃ τὴν διδαχὴν
» αὐτοῦ· ὁυδὲ ὅμ τοῦτο
οἱ σαδδουκαῖοι· ἀλλὸ
τοι μὲν λίτ τὴν ὑπόστα
ἀναχωροῦσι· τὸ δὲ αὐ
δικαίωμ πολλῶ θοσ καρ
πῶν τοῦ τὴν ὠϕέλειαν·
ϕ̄ κ̄ ὁὕτω τοι καὶ τὴν λίαν
μάστασ. ϕόβῳ πάν
των οἱ ἀνθρωποι ἡμᾶσ τῶ
πρῶτον μικρῷ τύχο
μεν· ἐπὶ δὲ δοκῇ καὶ πρὸ
τῆσ ἀναστάσεωσ. δεῖ
ξομεν ὑμῖν τὴν ἀλ
θινὸν ὑπόστασιν τῆ
δύο μένασ καὶ καρπῶν
νόμουσ· πάμμεγίστασ
ὀρῆμουσ ἀναβλαστόντασ·
πάμμεγὰρ τὸ μέγεθοσ
ἐστὶ μοι λόγων· ὅπερ ἐ
δῆμεν πολλοῖσ κἀν
μὴ ἀκούουσιν ἡμῶν
μόνων· ἵνα δὲ καὶ τὴν μι
κρότητα τῶν
ἀνθρώπων καὶ τὴν μάτην
σπουδὴν τῶν

δικάζομεν τὰ μὲν ἔργα
δεικνύμενον. ὅτι οἱ
τοιοῦτοι τοῦ χῦ τὴν
σάρκα ἐσταύρωσαν. σὺν
τοῖς παθήμασι καὶ
ταῖς ἐπιθυμίαις.

Εἰδωλολήθου μὲν κρί-
νομεν ὃν ἐφάνη μὲν
μοι τὴν μάχαιραν τοῦ
πνὸς; διὰ τοῦτο οὐκέ
τι μὲν δικάζομεν οὐδὲ ἀν
δροφανίαν. καὶ δὲ κρί-
νομεν τὰ μὴ ἐντρέπεσθαι καὶ τὸ
πρόσωπον τὸ ἐμαυτῆ
δικόν. ἐὰν μὲν γὰρ εἰ
δωλικὰ καὶ ἐὰν δροφανίαν
κρίνωμεν. διὰ τὴν
ὑδρωποσίαν προσ-
φέρουσιν. τὸ πολυειδὲς
τοῦτο καὶ πολυκέφα
λον θηρίον. καὶ ἐὰν

Π δρυγὲ δώσι τὴν σμυθο
ποιοῦμεν ἐν σκύλ
λοις καὶ ὕδρασι. οὕτω
καὶ δώσι τὴν μύθησ
πολλὰς ἐπικεφαλὰς
ἰδεῖν. ἐν τοῦτον πορ
μείαν. δικάζομεν ἐν ἀλ
λοτρίαις. ἐὰν δὲ τρώσασα πο
σφύοντας. ἀμὲν

ἰδωμεν τὸν φόνου
καὶ ἐὰν μὲν ἴδωμεν. οὐ
γὰρ μὴ ἐὰν δοράτωμεν
σὲ μὴ δικαιωμένους. καὶ
θάνατον ἀντὶ ἀπαιτῶσι.
ἐν ταύτῃ γὰρ πορείᾳ
καταλύσαι τὸν λόγον.
οὐδὲ μὴ ἐὰν ἴδωμεν
καὶ θορυβοῦντας. ἀμὲν
γὰρ ἐὰν ἴδωμεν τοῦτον
ἀποκάμνοντας. καὶ τοῖς
ἐναντιαζομένους. οἱ
δὲ οὐδὲ μὴ ἐὰν ὄχλον
δικάζοντες. καὶ δώσωσι
σωτηρίαν. ἐλθὲ καὶ
χάρασον ὀρύξομεν. καὶ
ἰδωμεν ἐὰν τὸν ἄνθρω
πον τοῦτον ἀμφό
τερα. καὶ ἰδωμεν τὴν
παράταξιν. καὶ γὰρ
οὗτοι καὶ δικάσωμεν
λθομοῦσι τὴν λιμβρᾶ
καὶ σφάττουσι τοῖς
ἁμαρτίοις. καὶ μὴ κω
σὶ τὰς δώσι θυμίας ἀν
πάσας τὰς δώσιμον
λθυούσας λιμὶν καὶ
ὁ ἐὰν τούτας ἐρρί-
μμένας χαμαί. καὶ μὴ
δὲ πατήσωμεν ἐμβύσας.
καὶ τὸ ἀπὸ στολικὸν

μοις πολεμίοις ἁμαρ-
τεῖν. τὸ γὰρ ἁλίσκεσθαι μόνον·
οὕτω γὰρ αὐτὼν ἀκόλαστον
τὸν μὲν καὶ κόμην οὖσαν·
ὡς μηδὲ δύνασθαι πε-
Τριχῶν κεφαλῆς ἀκρωτη-
κέναι πολεμίους. καὶ τὸ λοιπὸν
μηκέτι ταύτην δικαστὸν
τῶν δικαζομένων τοῦ
ἁρπαζόμενον ἰδεῖν τὸ
ἄν· οὐ γὰρ ὡς πρὸς πε-
τοῦτον τὸν πολεμί-
ους ἀλλ' ὡς πρὸς ἄνθρω-
πους οὐκέτι χαρίεν
τα πρὸς αὐτοὺς καὶ
δίκαιον ἔσεσθαι. ἀλ-
λὰ μᾶλλον ἅπαντας τὸ
τὸ θηρίον παύειν. ὃ
ὃ μὴ πολλάκις αὐτὸ κα-
κατασκάλλειν. ἐμποχλᾶ-
ται πάντας· ἅ δὲ
Νίκιλλα λαμπρά; οἷον
γὰρ τὰ ἁρπαστὰ πᾶσι
τὰ παρ' ἑταίρων ἴσοις
κοινὰ ἐστὶ καὶ
θεμιτὰ ἅπασι πρᾶ-
ον οὐκ ἐξόν· τοῦτο

πάντα ταῦτα ἀμείρη-
ται· καίτοι γε δικάζειν
πάντα τὰ ἁρπαστὰ δι-
δοικαμυρίοις μᾶλλον
γράφεται πολέμιον.
ὑπὸ τούτου μᾶλλον κω-
ται· καὶ οὔτε ὅπλον
οὔτε δόρατα· οὐχὶ
πρὸς ἀνδρόμιλλ. δίκα
ται πρὸς πάντας ἁπλῆ
μα τὰς φάλαγγας· ἀλ
λ' αὐτοὺς τοὺς γίγαντας.
τοὺς ἀριστέας· τοὺς τὰ
μυρίαν ἀνδραγαθοῦν
τας. δύροις σὺν χωρὶς
δὲ τῶν δὲ δεδεγμένους
ὑπομένοις καὶ μάθοι. χω
ρὶς σφαγὴν καὶ τραυ
μάτων· καθάπερ
τοὺς τραυματιζομέ
νους κρίνουσι. μᾶλ
λον δὲ καὶ πολλαχοῦ
λόγων ἄξιον· δικάζοι
μὲν γάρ· κἂν σωθείρου
σιν· οὗτοι δὲ· οὐδὲ τοῦ
το· ἀλλὰ δυοῖν θάτερα
πεποιήκασιν· ὁρᾶς ὁ
Τιμᾷ ὁμοῦ τοῦτο τὸ ἁρπά
τὸ πᾶσι καὶ θαυμα
τὸ πρόσωπον; τοῖς γὰρ δι
κάζουσι πρὸς μὲν

περὶ τούτων μόνοις
κριθεῖσι. καθά
περ γὰρ τὰ μὲν οἰ
κεῖα τοῖς κατὰ μέρος
ὅμοια ταῦτα δὲ
ὅμοια καὶ οὗτοι. τὸ καὶ
τὸ πρῶτον καὶ δεύτε
ρον μόνοις θεοῦσι καὶ
καταστατοῦσι. καὶ
οἷμαι πρῶτον. ὅρμις
πάντα θρεπτικὰ πλὴ
νῦν ἀσ. ἔμδοθεν μὲν
μετὰ μόνας ἰχθύας
ζῴα φέρουσιν. ἔνδοθεν δὲ
ἄλλοθι τὰ προοίμια
ποιοῦνται. τοῦτο μὲν
γὰρ ὁμοίως τοῦτο μὲν δὴ
τοῦτο. καὶ ἅμιλλαι πορ
μὶ περὶ τοῦτο. καὶ
ὑπὲρ τοιοῦτος. ὑ
πὲρ τάξεως. καὶ ὑ
πὲρ πλήθους. καὶ φι
λοτιμοῦνται. ὃ φ' οἷς
κατορύττουσι δεῖ
μὲν. ὅτι τὸ ἥμισυ τῆς
ἡμέρας ἁμάλλοσιν.
οἱ δέ. ὅτι πᾶσαν ἡμέρᾳ
οἱ δὲ ὅτι καὶ τὴν νύ
κτα προσέθηκαν λέ
γοντες. οἱ δὲ τὸ μέτρον
πλατάμωνος τῆς γα

ἕκαστος δικάζει μοίρᾳ
σι. καὶ πάντα ἁμαμέ
μικται. τὰ θερομένα.
παραίφορα. παρα
πλησίασ ῥήματα. μο
ρίματα ναυτικά. καὶ
ἀλιευτικὰ τοῦ φοσ. καὶ
πάντα ὅσα ἀπὸ μέ
θης ὁ πολίτης. καὶ
μιμοῦνται τὸν βαυτοῦ
δεσπότην. ὁμιλίᾳ φαῦ
λα μάζουσαι ὄλεθεν.
δικαστὴς μαρτυρούμενος
πίεται. διατοῦτο ὑπὸ τὸ
σφικοφαλλιῶν. πούλε
δ' καὶ ἑτέρωμ πλεῖ
θος μικρῶν ἰδεῖν; ἰ
δοιμεν τὰς δικτυλίου
τρυφλίους ὅτι θυμίας.
τὰς δικτῶν ὁ μότροπος
ὁμιλαίρων. τὸν τρα
πεζοποιόν. τὸν λυ
πλαυκουντοποιόν.
ἀλλ' οὐχὶ ναὶ μὲν γὰρ
πάντα διλυρύμενος.
πολλὰ ἀλλ' ὅμως ὁρῶ.
τὰς ὄρνιθας τὰς ἀπὸ
φάσιδος. τοὺς ζωμοὺς.
τοὺς χύδην μιγνυμέ
νους. τὰ ἰμάτια. τὰ ζυ
ρὰ δόλιματα. τοὺς

ρρὰς τὰς ἀνδράσι τὰς
ἐμβοις τὰς ἀμφιθη
τὰς κάτω θη δικερί
σας ἀμφὶ καὶ τάυτας
ἴσθι λιὰ μέσω δικρὰς
τὰς δωθωθυμίας δικεῖ
καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων
σφοδροτόροις ὄρ
τας τοῖς τῶ μάφρο
δισίων λάφω καὶ γὰρ
καὶ τούτοις ὀ ἡφαίν
τας βρριμμένους με
τὰ τῶ μίσων μετὰ
τῶ μσικυοφόρων
Cικυοφόροσ γὰρ καὶ ὁ
πλομικαὶ ἵππος ἀι
σχρὰς πρὰξβασσ ῥη
μάτα μαχρόμ ἀλλὸ
ἡφίσων ὁμοῦ καὶ ἀν
μαπάτων τοιούτων
ὁ πλανικάμενον δικά
δὲ τουμαντίον ἄσσαν
καὶ ψιχὰς μικρὰς βρ
ριμμένας οὐκδωὶ τῆς
τραπόζης δὲ μόνον
λὶμίκλαμπρὰ τοῖς
ἀλλοις δικάμοις ἀλλὰ
καὶ ὅτι τῶν ἀλλων
ὠὶ τῶν χρημάτων
δωὶ τῆς δόξης δωὶ
τῆς νασικαίας ὅτι

Aμάρρηξομὲν ὧν τὸ λό
γον τὸν ἀναβραυτῶν
τὰ τοιαῦτα σὶ τοὺς βά
μων καὶ ὁ ἡφαίστων πο
λὺν φορυτὸν καὶ τὸν
αὐκάνθαρτον ὀχετὸν
καὶ τὸν μικρὸν κομιαμβ
μον ταῦφον τὰ δὲ με
τὰ ταῦτα καὶ αὐχέ
νομαὶ φασεὶν τὰς ἐ

πφθμμοσημάτωμαὰπᾶ-
τωμ· ἁρμόσιοὐδοκᾷ
Τοὗτοδικέιμουτοῦαρχ
τοωδδουίχυρόκρᾱ-
ἕγμαι. καὶ ἱτράπεζαι
ωλτίων; καὶ τίσὰμ
κρᾷ. οὐδεὶσ· οὐδὲ
αὐτῶμδικάζωμ. καὶ
σφόδραμαιμόμην ©
ἱᾱ· ἀὐτὴμὲνγὰρ. ἡ C
Ὁ ῶὸμπαραπαθύμωει·
δικάζμηδὲ. ἡσγδόμμαμ
ὁλικᾷ· τάυτημὸδιά
ωολοσδιαπάπτᾱται·
δικείμκμδὲὸχᾱ· τάὼ
τὴωτρυφᾱμοωοθ
τᾷ καὶ ἀὐκολασίαὼ· δ
κάζμημδὲ φιλοσοφία
καὶσωφροσύὼη· δμ
τάὐθαὸχᾱ παραμί
μᾶται· δικεῖδὲὸδιά
ωολοσ· δμθαγὰρμέ
θη. διάωολοσ· δμθα
ἀιχεαῦρήκμαται· δμ
θαπολησμομὴ. δικᾷ
δαίμομεσχορόὐουσι·
Τοιάυτηωἔιχ τράπε
ζαμὸπλούσιοσδικᾷ
μοσ. διατοῦτοὸὐδὲ
ᾳφόμοσ ὕδατοσκύρι
οσλίωω· ἀλλὸὐχοὗτοι

τοιαύτημ· ἀμμὰὐτὰ
τᾶμἀμβλωμλίδημε
λᾳᾶσίμ· ὀυγαμοῦσιμ
ὀυδὲγαμίσκομται·
ὀυδὲκαλλύδουσιμ
ἀρδημ· ὀυδὲτρυφᾶ
σιμ· ἀμμὰπολὺωὸμίγᾶ
τημᾶμ. διὰἀσάφειαι
Ὁ λγράσι· τίσὸὦὐκᾱ-
τὸὺσἐχθροὺσ. ἃσἀρε
σοωοιούμεθμοσ. πρὸ
ωαιομίᾳαὐ· διατοῦ
τοιαὶὸωροφλίτησ
ϕ κ· λιτοίμασασθμὸ
ωὸίόμμουτράπεζαμ·
ὄζθμαμτίασταᾶμθμὸ
ὠόμταμμεμ· ὁμγὰρἀὐ
τίσἀμάρτοιικαὶωᾶρὶ
τάυτηστοῦτοὸᾳωὸμ
τὸλόγομτῖσπρᾶωέ
ζιοσ· ὀυδὸμγὰρὁὗτοσ
θμίᾳτυχὼω. ἃσὸσοι
θυμίαὐτοωσσ. καὶΤρυ
φᾶὶμαὶμέθοι. καὶτὰ
δικτύωαμκαικά· καὶ
τοῦτοἰσασίμ. οἱωᾶρὰ
ἑιλικφόπωκαμᾶσ· ᾧ
δὲμάθοισὶμαὶωόθμ
ἀὐτὴσυλλᾶβαὶτράπε
ζαν· καὶωόθμδικᾷ

μη· τότε δ' ἡ καλῶς
δικαίως ἐστὶ τὸ διάφο
ρον· τοῦ δὲ μὴ ὄντος αὐτῆ
C υ πλήθει; ἀπὸ μυρίων
δακρύων· ἀπὸ χιλίων
ὀρυμβικτουμένων μ·
λπὸ ὀρφανῶν ἁρπα
ζομένων· μὴ δὲ ἀπὸ
πόνων δικαίων· καὶ δ
οικεῖα αὐτὴ μὴ δυνηθεῖσα πρά
ξαι· γυναικὶ ἀλλὴ
καὶ δυεῖν δεῖ ὀνύχοιν
τὴν ἔριν ἀλλήλοιν
ἀμφὶ φυσικὸν ἔχουσαν
τὸ κάλλος· ἐκείνην δὲ.
πόρνην τιμῶσι χρὴ
καὶ δυσεῖδῆ πολλὰ
μᾶλλον ἢ τρίμματα
χρύσεα· οὐκ ἰχνεύουσι
δὲ συσκιάσαι τὴν ἀλ
λοτριοπραγίαν· ἀλλ' ὅσα ἂν
ἄλλοι μὴ ποιήσαιεν· μᾶλλον
ἐμφανῆ· καὶ γὰρ
αὐτὴ ὁ τὰν ἀμφοτέρω
γένηται τοῦ συμφέρο
ντος· τότε δ' ἔκπυ
στοι τὸ αἰσχρὸν μᾶλλον·
μὴ γὰρ ἁρμοσάμενοι τὸν
ἴδιον τοῖς δαπανῶσι
μᾶσι· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν
τας· καὶ τότε αὐτῆς
ὁ τὴν τῶν αἰσχρῶν ἀκρί
C κειαν ἐπιζητῶν· ἐκεῖ μὲν γὰρ τοῖς συν
γινομένοις· αὐτὸ δὲ μὴ
θέλουσα· οὐδὲν ἀφί
στησιν αἰσχρὸν ἔργάζεσθαι· αὐ
τὴ δὲ· οὐδὲν ἀφίστησιν· αὐ
τὸ τοῦτο ἐθέλουσα καὶ ἡ τὴ
νικαῦτα· αὐτὴ τὸ χρή
σιμον ζητοῦσα τοῦ συμφό
ρου σαυτῇ· δικάμνει δὲ τὸ
ὄφελος· καὶ λιμῶν
οὐκ ἀφίστησι τοὺς κερδῶ
σαι θέλοντας· ἢ δὲ οὐκ ἀφίστη
σι μὴ τοὺς κερδῶσαι·
A ποίαν οὖν τοίνυν τοὺς
δικείους· δικάζουσι
νῦν ἀπὸ τοσούτων δήμοις
μοι· δικάζουσι δὲ μυρίας
πράξεις ἀναγκαίας
θεραπαινίδων μύρου
σαι ἀράβων· ἰδιώτας·
ἀδάπανον φέρουσι
δοσάντων ἀμύητον·
φθόνους καὶ μάσκαμί
ας καὶ μόσυνος πάσης
ὀλιγαρχίας· καὶ χρὴ
φιλογάμους σαι ὄλως
δοσ· καὶ πολλὰ τὰ
πρόσαι ἄχρυσα·
O υκ ἀπὸ θρύλλου τυχῆς·

κόλασις. ταύτην ὁρᾶ
μὲν μὴ λέγει καὶ τὰ
ἀνδράποδα τὰ μὴ ἐκείνου.
Τ αὐτῶν τοίνυν διάκει
μαι. ἵνα καὶ τὸν μὲν καρ
πὸν αὐτῶν ἀπολάυ
σωμεν. ὧν μέτοχοι τὸ
πάντας εἶναι δεῖ τῆς
χάριτος. χάριτι καὶ φιλα
νθρωπίᾳ τοῦ κτίσαντος ἡμᾶς
ἰῷ χῷ. μεθ' οὗ τῷ θεῷ δό
ξα ἀμήν. μῶν καὶ ἀφ' ὧν
εἶς τοὺς ἁμαρτάνοντας τὸν
ἁμάρτανε. λ μήν:
† Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκού
σαντες ὅτι ἐφίμωσε
τοὺς σαδδουκαίους
συνήχθησαν ἐπὶ το
αὐτό. καὶ ἐπηρώτη
σεν εἷς ἐξ αὐτῶν νο
μικὸς πειράζων αὐ
τὸν καὶ λέγων. Δι
δάσκαλε ποία ἐντο
λὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ:
Π άμμ τὴν αἰτίαν πάν πλθη
σμόδυαμφλιαλίσ. δῆ
λῶν ὅδ ὅτι σιγῆσαι. καὶ
τὴν θρασύτητα τῆ
δικάμφομ καὶ τὸ βλάβ
ὑμδείκνυται. πῶς δ

ἀλλὰ λύσωμεν. οὐκ ἀπὸ μ
ὀργῆς. πάντα γὰρ ἡμῖν.
πάντα εἰρήνη. μὴ
γάρ μοι τὴν σιγὴν τοῦ
δαιμονῶντος τῆς
ὑμετέρας οἰκίας. ἀλλὰ τὴν
κραυγὴν τοῦ μαρι
νοῦμεν. οὐτὴν
περὶ ἀλλήλων φό
βον. καὶ αὐτὴ μὲν γὰρ κατὰ
γέλασον. ἀλλὰ τὴν μὲν
δον. τὴν μὲν τῆς ψυχῆς.
τὴν πορνῆς ὑπὲρ ἀρ
σαι χειμασίαν.
τὸν θορύβους πεῖσ
λογισμῶν. τὴν ζάλη
τὸν βόθρον. τὸν χεί
μαρ. ἵνα πάντα ἀπαλλα
γῶμεν καὶ σωθῶμεν.
καὶ μὴ κτομαχίαν τὴν
προσδοκῶμεν. ἀλλ' οὐ
κῶν ταῖς οἰκίαις τῶν
μαχῶμεθα. ἀλ
λὰ πορνῆς καὶ φιλίας.
πολλὴν εὐνοίαν. καὶ
κεῖνα μὲν. ἵνα μὴ σ
θανάτου προσδοκῶσ
δλαβώμεθα τὴν τραπε
ζαν. ταύτην δὲ μὴ τὶς
καὶ ἁρπαγήν. δικάμην

τὴν τρόπον· ὅτι ὅτε μὲν
ὁμολογήσωμεν ἁμαρτίας·
οὗτοι πάλιν μόνοι τίθε-
ται· δύο γὰρ καὶ τὰ
ὑμῖν συζεύγη· οἱ δὲ
διαφορίζομενοι τοῖς
πρώτοις· καὶ περὶ
πάντων τοῦτο μόνον·
ὑμᾶς δὲ μόνους λόμενοι·
ἀλλὰ δύο πειραστοί
ὑμνοι· καὶ ὅρα τῷ
σι ποία ὑμῖν λιτορά
τη· ὅτε ἰδὲ γὰρ λίς
Περὶ τῆς αὐτῆς λιτῶν τὸ ἅγια
τικῆς σε κῦ τὸν θῦ σου·
προσδοκῶμεν τὸν ἡμᾶ
λαν λιτῶν παρ ἐξ ἡμᾶν
τοῖς ἁγίοις ὀρθο
δόξων ὁμαύτῶν διὰ
τὸ καὶ αὐτὸν δεικνύ ειν
ἑαυτὸν θῦ· προσμάλ
λον ταῦτῶν ὁρᾶτῆ
σιν· τί οὖν ὁ χῦ· δεῖ
κνισ ὁ ὑμῶν ἐλθὸν ὑμῶν
ταῦτα· ἀπὸ τοῦ μὴ
δὲν μέμφειν ἁμαρτίαν·
ἀπὸ τοῦ φθόνου τῆ
κεσθαι· ἀπὸ τοῦ ζήλου
τυπτίαν ἀμίσκεσθαι. ϛ΄.
Ἀναγκάσε σε κῦ τὸν θῦ σου·
αὐτὴν προφῆτικὴν μεμφὴ

λιν τρίτον· δευτέραν
δὲ ὁμοίαν αὐτῇ σαρκικὴν
σε τὸν πλησίον σου
ὡς ἑαυτόν· δ΄ ἀπὸ δὲ
Ὁμοίαν αὐτῇ σ; ὅτι αὐτὴ
ἐκείνων προοδοποιᾷ.
καὶ παρ αὐτῇ σ συγκρο
τεῖται σμὸν πᾶσ
γὰρ ὁ φαῦλα πράσσω
μεν ἢ τὸ φῶς· καὶ οὐ
κ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶ·
καὶ πάμν· ἵνα μὴ ἐλεγ
φθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν· καὶ τί τὸ
ἀπὸ τούτου· διὸ φθά
ρησαν καὶ ἐμισθολύθη
σαν ἐν τοῖς διαλογι
σμοῖς αὐτῶν· ἐν τῇ ἐσ
ὀργῇ μενοι αὐτῶν λα
μνία· ἵνα τί ἐσ
ὀργίσθη ἡ καρδία
μὴ θησαν ἀπὸ τῆς πί
στεως· καὶ ὁ ἀρνησάμ
μενος τὸ ἁγίασμα
τηρίου· αἱ δὲ ὑμῖν
λαὶ αὐτοῦ πᾶσαι καὶ
τὸ κεφάλαιον αὐτῶν·
ἀρνησάσε σε κῦ τὸν θῦ
σου καὶ τὸν πλησίον
σου ὡς ἑαυτόν· ἤτοι
Ἢ τὸ ἀρνᾶσθαι τὸν θῦ·

φήτας τοὺς θόμωνος·
Λ ἀλλὰ τίνος ὀμνύομεν
μαντεῦον ὅτι τοὺς φέρβω
λιερόπηος φλυσίμ· ὁ δὲ
μάρκος τουμαντίον·
» ἆρα δὲ ιδ̄ ὅτι ἐστὶν ἐμοῦ
» μᾶλλον ἀκριβῶς ἢ ἐμὲ
» αὐτόν· οὐμικρὰν ἀφ' ἧς
» πίστιν εἰλήφατε τοῦτο·
οὐκ ὀμνύουσιν οἱ
αὐτοῖς· ἀλλὰ καὶ σφῶν
δρᾶσιν ἀδομεν τῶν· ἵν
ρᾴτηρ μὲν γὰρ τοὺς
ρέβους παρ' ἀτλοῦ ἀρ
χὴν· ἀπὸ δὲ τῆς ἀν
τικρὺς ἀφ' ἑλλη
θέας· ὑπομένει· οὐδὲ
γὰρ παρ' ἀτλοῦ ἀρχὴν
αὐτὸ μὲν ὑπομένει· ἀλλὰ
τὸ ἆρα μὴ ὅτι τὸ ἀμπὰ
τὸν μᾶλλον μᾶλλον,
ἀτὶ τῶν ὅλων καυτῶν
των· πότε δ̄ι· οὐ μᾶλ
λον ἢ ἐμὲ τῆς ναυ
λάχας τούτου· ὅτι τῶν
ταπεινῶν μὲν ἁβρᾴδε·
Καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς
ἀρβήλου καὶ βλαυδ·
γὰρ πάντα δικάζουσι
αὐτοῦ τὸ· καὶ τὸ σάμμα
τον μὲν καὶ τὸν λοιπὸν·

ἁρπαῖον τὸν μᾶλλον
ἐστὶν· ἁ γὰρ φιλάδελφος
δ̄ι· ὃν ἁβρέπε· ποίμαινε
τὰ σὰ πρόβατα μου· τὸ
δὲ ἁρπαῖον τὸν μᾶλλ
λον· τῶν δὲ τὸν λαὸν ἁβρ
βάζεται φυλακίλλων· εἰ
κότως δ̄ι· δὲ ταύτας
» ὅλως ὁμόμοσι καὶ οἱ
» προφῆται κρέμαμεν·
Διαδὶ τοῦτο· ὁ σὲ βρέμ
προσκυνήσεις· τῷ
τοιαῦτα ποιεῖ·
καὶ γὰρ καὶ δικάβρατη
θέσ· σὲ βρὶ πρόσουαμλ
ᾴσσεσ· καὶ τί ἁμάσα
σι· σ· δδίδαβδ· μᾶλλο
οὐ δὲ δύθομο· σαι δὲ δύ
σ ἑαυτοῖς· καὶ ἐμ ταῖς
θαυτῶν πρόπτωσ
ρᾴτηθέσ· καὶ τὴν δὲ
ν δεαμλάβᾳ· οὐσφόδρα
δικεῖμι σ ἀσσοδδουσαν·
δαὶ τέρα μὲν γὰρ· ὁ μοί
αυ δὲ δικεῖμι σ· ἀμμι τ
τόμβμοσ αὐτοῖσ ὅτι λῆ
βρόπτωσι σ ἁβρομβύζα
σσθαι· ἰὶ γὰρ ἁράπη
οὐ ζηλοῖ· ἀπὸ τούτου
δᾴκμυσι μβαυτὸμ καὶ
λᾶμόμοσ καὶ τοῖσ προ

ρου δόγματος μένειν.
καὶ ὅσα μὴ τὰ ὅσα μὴ
ἀεὶ δόκτα ἁμαρτάσ. ὡς
τὸ δικτὴν δέκα μὲν τὸν
καὶ ὅσα τὸν τὴν καὶ
μὴ σοι λίσαι διδασκά
μὲν καὶ τὰ καὶ ρὸν αὐτὴν
εἰσάγειν. ἄλλως δὲ.
κ Καὶ τὸ ἓξ θ καὶ πολὴν
αὐτοῦ οὐκ ἄπειρον ἄμμος
θ καὶ ἐν τὴν πάλαι ἀ
καὶ ὅσα ταχοῦ. οὐ περὶ
τὸν ἀνθέκα σι μὲν τοῦ ἑνὸς.
ἀμμὰ ὅσα ὅσα ν τὸ διαστο
λὴν μὲν ἓν ἁρμὴ τὰ τὸν μὲν δὲ
μον. ὡς τὸ δὲ αὐτοῦ
ε ὅσα μὲν ὅ ὅτι ὅσα ἑρμηκὸ
τα. ταύτην δὲ ὅσα μὲν τὴν
μόνην. ἓν τὰ ὅσα δὲ δὲ ἀ
ὅσα κρίθη. καὶ ἀμ τὸ ρὸ
τὰ. τὴν μὲν δὲ κὲν ὅσα ρὶ
τοῦ χῦ. τὴν μὲν ὅσ ὅτι μ.
λέγουσι μὲν αὐτὰ. τοῦ δὲ δ.
ὁ ρᾶν μὴ τὰ ὅσα ὅσα θαύμα
τα. μὴ τὰ ὅσα σα σημεῖα.
μὴ τὰ ὅσα σα ὅ ρα τὰ σὰς.
μὴ τὰ ὅσα ἰω ὅσα ἰδέ δὲ ξι μ
ὁμοιόσα σ τὴν ὅσ ὅ ρὸς τὸ
ὅρᾶν. τὸ ὅσ δὲ ἀλόγομ.
τὸ ὅσ δὲ ἀὲ ὅ ρᾶν. μὴ τὰ τὸ
ε παινέσαι τοῦτο μὲν δὲ

ὁ υδὲ ὁ ὕτω σ αὐτὰ ἀ
ὡς ἡ τὴν σημαίνομεν τὸν ἐ
ὅσα μὲν σωθὲν κεν.
ἀλλὰ δὲ λέγομεν. τὰ
γὰρ δὲ ὅσα μὲν σμικρὰ μὲν δὲ.
δέκα μὲν σημεῖα ἀπέχον
τα. ἓν α ζητεῖσθαι τὸ
λέγομεν. ὁ δὲ ὁ ὅσα μὲν τὰ
αὐτὸν μὲν ὅτι δὲ ὅσα τὴν ὑδ
ὡς ἰω αὐτοῦ οὐκ ἄπειρ
ἄλλο σ δὲ ωλήθη. μὴ
θαυμάσῃ σ. ἀμμὰ καὶ
ἐν τὴν ὑδ ἡμῖν καὶ τὰ μὲν δὲ
ὅσα ὅσα ἰω ἰσο
λὴν ἡμᾶς αὐτοὺς κρίνειν
τὸν ὅσ ὅ ρὸν. καὶ
γὰρ μυρίαι ὅσ ὅ ρὶ τοῦ χῦ
λέγουσι μὲν ἀμάζιαι τὰς
δόξας αὐτοῦ. ἀμμὰ τοῦ
τό γε οὐ τολμήσουσι μ
φάσειν. ὅτι καθόλου
οὐκ ἄπειρ ὑδ. τὴν μὲν δὲ
ε μὲν δὲ ἐν τὸν ἑρμη
κόταν. ὅτι ωλὴν τοῦ
ὅρᾶ οὐκ ἄπειρ ἄμμος θδ.
οὐχ αὐτὸν μὲν ἓξ ἁρμοῦ τοῦ θ
εἶναι. ἀπαγε. ἀλλὰ δῆλον
δὴ οὐδὲ ὅσα ὅσα καὶ ρὸς λίαν
δικαλύπτει αὐτοῦ τὴν μ
ὑδ ὅτητα. δικαίως δὲ ἀ
φίλοι μὲν αὐτοῦ ὅ ρο τὸ

ρηκότα ὁ πλάσας τιμῶ-
σθω· θρασταῖ· ἵνα μὴ ὁ
χος πλάσῃ ὁ πλασθεὶς τὸν
τα μὲν βασιλικὸς· τὸν
μόνον δὲ ὁμαρτίοις καὶ
τοῖς θεῶν πολέμοις λίαν·
διὰ τοῦτο μετὰ τοσαῦτα
τοῦτο θρασταῖ· λαμβά-
νόμενος ἀπὸ τοῦ
ἴσου τὸ καὶ αὐτὸ μόνον
γίσαι θεῷ· καὶ τοῖς
μὴ μανθάνουσι θρασύ,
τον μιρόπλιον· πλὴν ἀλ
λοι μέν σι. καὶ τότε
αὐτοῖς· τοῦτο δὲ ὃ
χοῦτος· ἵνα γὰρ ἀμ καὶ
πλάσῃ τις μὴ καὶ τοῦ
μικρὸν· αὐτὸ ἀδικοῦσα αὐ
τὰ φθείρομένους·

Διὰ δὴ τοῦτο τὴν αὐτοῦ
δίκην μὴ φοβηθῇ
Ζῇ· διὰ δὴ γὰρ τοῦτο
τὸ πάθος ἐμβλέμμα
ναι λοιπὸν· πίθηται τὴν
σαφῶς ἐκ αὐτοῦ μάνα
κλῆρ τοῦ σαν προφή
τῆν· οὐχ ἅπαξ δὲ
προλέγουμένους ὧν
τοῦτο ἐλθὸν· ἀμμάτων
ἁπλᾶς δυλόγου· θρα
πλίσας γὰρ αὐτοὺς περὶ

τερος· διὰ δὴ τὸ νικᾶσθ
κρίναν τὸ ἀληθῆ περὶ
αὐτοῦ· ἁμῶν γὰρ αὐτὸν
ὄφλησαν εἶναι πλὴν·
ἁμαρτάδα μὴ πλὴν τοῦ
πρᾶγμα μὲν ὧν αὐτοῦ
δόξαν· οὕτως ἁπλᾶς τὸ
δᾶδ ἁμαρτίαν κλῆρ τοῦ τα
αὐτοῦ πλὴν θότητα·
δικάζομεν μὲν γὰρ ὁμοίως
ζομὸν πλὴν ἁμαρτίαν·
διὸ καὶ ὁμοίως αὐτοῦ τὸ
δᾶδ· αὐτὸς δὲ τοῦτο δὴ
ορθούμενος· παράγῃ
τὸν πρόφητην καὶ τὴν
κυρίου τὸν καὶ
τὸ μὴ σόμενον τῆς ἰότη
τος αὐτοῦ· καὶ τὸ ὁμοί
πλιμον τὸ πρὸς τὸν πλη
σίον μαρτυρῶν τα·
καὶ οὐδὲ μάχρι τούτου
ἵσταται· ἀλλὰ ὅσον καὶ
φοβῆσαι καὶ τὸ ἔζω ὅσον
πάλλαμον· ὅσον ἀμφὶ
τοῖς ἐχθροῖς σου ὑπο πό
διόν τῶν ποδῶν σου·
μακαρίου ὅτι ὅσαυτοῖς
ὁπαγάλλεται· καὶ ἵνα
μὴ λάβῃς μόνον πλὴν κο λα
κεύσῃ μὲν οὕτως ὁ
λαμβάνων· καὶ ἀπὸ μὴ πλὴ τὴ

φοσάυτη. ὁραυτὶ θ̅ κ̅.
" πῶσόῶυδᾶδ ἓν τῶμι
" ικ̅ῷ αὐτὸμικαλῆ. ὁρᾳ
Π ῶσὶφ ἡμᾶν ῶσεἰσάγ
τιὼν ῶρὶαὐτοῦτὴνφο̄
καὶδόξαν. ῶρόπερον,
εἰπῶς τὶὑμῖν δοκῆ. τὶ
μοσὶσ ὰτὶμᾶσ τὸ δια
ρεῖτὶόσῶσαὐτὸσὰς
ἀπόκρισὶν ἁμαρτεῖν. ἢ
ταῦτὴν δὲ ἡμῖν ἡ ῶσμὲν τοῦ
δᾶδ. ὀυκ ἔξῶς καὶ μεῖζω
ὀδᾶδ τάδε θ̅ κ̅. ἀμμὰ
ῶάμμεν τάζ ἡμερωτικὰ
" ὅσῶσ. ῶσὶσ ὀῦῶ ὀδᾶδ
" ἓν ῶρῖ ικ̅ῷ αὐτὸμικαλεῖ.
ὡσ τὸ μὲν ῶροσῖλθαι
αὐτοῖσ τὰ λφόμεναι.
δὲ ὀυδὲ ἔξῶς τὶ ἡμῖν
δοκῆ ῶρὶ ἑνὸσ. ἀμμὰ
ῶρὶ τοῦ χ̅υ̅. διατὸ̄
Τ οὶ καὶ οἱ ἀπὸ τοὺ λοιὺ
φεῖ μᾶν ῶσδὲ ἓν μέρμτο
λάρμτῶ. ἐξὸμῆ ῶᾶν
μὴ ἀπὸ παρρησίασ ῶσ
ρὶ τοῦ πατριάρχου
δᾶδ ὁ τὶ καὶ ἡ σὺν ἡ
ῶσ καὶ ἡ ῶᾶφλὶ. καὶ αὐ
τὸσ ὁμοίωσ. δι ἀπὸ
τὸ ἓν ὑπὲρ τοῦ ὅσῶσ
πᾶσ ἡ καὶ συλλογισμὸ̄.

τὸ δὸ μὴ αὐῆσᾶμᾶλὸ
" μεν. ῶσὶσ ὀῦῶ ᾶδᾶδ ἓν
" ῶρῖ ικ̅ῷ αὐτὸμικαλῆλέ
" γωμεν. ἢ πᾶν ὁ ικ̅σ τῶ ικ̅ῶ
" μου ικ̅ᾶθοῦ ὁτὲ κ̅δ̅ξ ιῶ μ̅
" μου ὁ ῶσὶσ ἀμ θῶ τὸ ὶσ ἐ
" χθρόσ σου ὑπο ῶόδιὸ̄
" νῶν ῶῶμ ῶσ δᾶμσου. καὶ
" ῶᾶμεν. εἰ ὀῦῶ δᾶδ ἡ καὶ
" λῆ αὐτὸμικ̅. ῶσὶσ ὶσ
" αὐτοῦ ὰτὶμ. ὀυ καμαι
ρ ᾶμ τὸ εἶναι αὐτοῦ ὶσ
ἄῶαφ. ὀυγὰρ ἀμ ῶό
τρο ῶσ ὰτὶμ ὸσ διαῶ
τοῦτο. ἀμμὰ τὶὼν ὰκεῖ
μωμ ὶῶόμοιαμ δ ὀρθὸ̄
μου σ. ὡσ τὸ ὁτὰλ
μᾶλ ῶσὶσ ὶσ αὐτοῦ ὰτὶ.
τοῦτο λᾶβῆ. ὁυχ ὑτῶσ.
ὡσ ἡμῆσ φανὸ̄. ὰκεῖ
μοι γὰρ ὁ λφὸ̄ τὶμόμο̄
ὶσ αὐτοῦ ὰτὶ. καὶ ὁυχὶ
καὶ κ̅σ. καὶ τοῦτο ῶό
τὼν τὶὼν μαρτυρίαμ.
καὶ τὸ τὸ ἰφ ἡμᾶν ῶσ.
" εἰ ὀῦῶ δᾶδ ἡ κ̅ῷ αὐτὸμικ̅λ
" λῆ. ῶσὶσ ὶσ αὐτοῦ ὰτὶ.
Λ ἡμόμῶσ καὶ ταῦτα ἀλκὸ̄
σαμτῶ. ὀυδὲ ἠᾶσῶ
κρίμαμτο. ὀυδὲ γὰρ ἐ
ῶούλομτό τὶ τῶμ δο̄

φλιτήσας. οὐκ ἐπὶ αὐτὸν ἐρ-
γασμένον. καὶ δικαίως
αὐτὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀμυ-
νόμενον αὐτοῖς τὸν πα-
τέρα. ὅσα ἂν θῶμεν ἡ
τοῖς ἐχθροῖσου ὑπο
πόδιον τῶν ποδῶν σου.

Καὶ τὸ ἐλεημοσύνην
ὁμοίαν τοῦ γράμμα
κότος πρὸς αὐτὸν καὶ
τιμὴν καὶ τοῦτο τὸ πά
λος δοῦναι τιθησι τὸν
πρὸς αὐτὸν διαλέξε
σθαι. ὑπολόμπτε καὶ μὴ
γαυριᾶν ἐκ τῶν ὁμοίων
πορρώτατα τῶν ἀπανθ.
Καὶ γὰρ δοίγλωσσον δίκαι
μου οὐχ οἰκοῦντα ἀμφὶ τὸ
μηδὲν ἁμαρτάνειν. καὶ
οὕτω καιρίαν ἐδέξατο τὸ
πλῆγμα. ὡς μηκέτι
πολεμῆσαι τοῖς αὐτοῖς
ἐπιχειρῆσαι λοιπόν.
οὐδεὶς γὰρ ἔτι πόλεμ
δυνάσεται τῆς ἡμέρας
δικάζων. ἐπορευτικὸν
αὐτόν. οὐ μικρὸν δὲ

Τοῦτο τοῦ σόχλου ὡς ἄφε
λές. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸς
λοιπὸν τρέπει τὸν λό
γον. ἀπορήσαι τοῖς

τῶν μαθητῶν. διὸ αὐτὸς
ὑπαγγέλλων. ὅτι κἂν
τοῦτο. μᾶλλον δὲ οὐ
δὲ τοῦτο αὐτὸ ἀπορ
λυμένων. ἀλλὰ τὸν
προφήτην ἐπόθουν
τοῦ παραγενέσθαι. διὰ
τὸ σφόδρα αὐτοὺς ἀπιστεῖν
ἐπ' αὐτῶν. καὶ διαπο
νεῖσθαι περὶ αὐτοῖς.
ὁδὶ μέλλων χρῆσθαι
τοῖς τόποις. καὶ ταπεινοῖ
μὲν καὶ ὑφίσιν τὴν
λέγεται παρ' αὐτοῦ μὴ
σκανδαλίζεσθαι. ἢ γὰρ
αἰτία αὕτη μετὰ καὶ
ἄδηλον ἦν. τὸ
συγκαταινέσαι τοῦ δ
κέμοισδ' ἐπὶ λέγεσθαι δ'
ὁ καὶ μᾶλλον ἐπιτείνει
σύσσωμοι καὶ ἀπροικρί
τως δογματίζει. ἀλ
λὰ τί καὶ δὲ καὶ οὕτω
πιστεύειν αὐτοῦ. οὐ
γὰρ ἴσον μᾶλλον οὖσαι
ἰουδαίων ἐκ. καὶ τοῦ
δαδ. συνδέμοι σικό
Πδικαιοσύνην. ὅτε
γὰρ ἤκουσάν τινος. τό
τε καὶ πρὸς αὐτοὺς ἦν
ὁπότε καὶ καὶ ἀπὸ πρὸ

λύκοις καὶ ἀποκρυ
πτόμενος σαυτὸν πρὸς
ὄφιν ὠυλάσσ· δικάζομαι
γὰρ οὐδὲν δικαιότερον
ἐστὶν οἰκοδομοδοξίας ἀμόν
του· καὶ ἔστι τὸ δεινὸν
τοῦτο πάθος ὅμοιον
σὸν τοῦ. δεινὸν γὰρ τὸ
πάθος καὶ πολυκέ
φαλον· οὐ μόνον γὰρ ἀρ
χιτεκτόνων· οὐδὲ
χρημάτων· οὐδὲ ἰχθύ
ων σὰρξ ὠνομάσθη
δίχουσα· καὶ ὄφεως
μυσαρότητι· ἢ τοῦ με
τανοεῖν· ἢ τοῦ μὴ
μνησικακεῖν· καὶ πολ
λαὶ αἱ τοῦ θηρίου τοῦ
του κεφαλαί· ἀμφὶ
Τὸ μὲν δὴ τοῖς ἄμφοιν
δικάζουσι κοινοδοξεῖν·
θαυμαστὸν οὐδέν· τὸ
δὲ ὄφεως καὶ ἀν
θρώπου καὶ ἀ
λεκτρυόνος μίξιν
καὶ δαιμόνων· ἀλλ᾽ ἡμᾶς καὶ πᾶσαν μάλα
μᾶλλον μόνον· ὄφεως
τὸν τρόπον διὸ ὕπανδρα
φύζομεθα ἀφ᾽ ἁπάντων·
πρὸς τίμας οὖν ἀπο
δυσόμεθα πρόπους·

πρὸς τοὺς ὀλιγόψυ
χους· εἰς τοὺς ὀλιγοπί
στους· εἰς τοὺς ὀλιγαρ
κοῦς· εἰς τοὺς ὀλιγο
σκαίους· εἰς τοὺς ὀλι
γόχρωτας· εἰς τοὺς ὀλιγο
μαθεῖς· ἢ τοὺς ὀλιγόκαρ
δους· εἰς τοὺς ὀλιγοπαθοῦντας·
εἰς τοὺς ὀλιγοφιλαυτίαι καὶ
ὀλιγοψυχίαι· εἰς τοὺς
ἐπὶ πονηρίαι· εἰς τοὺς ἐ
πὶ πονηρίαι· ἢ τοὺς με
τανοοῦντι· ἢ τοὺς με
τανοοῦντι οἰκοδο
ξοῦντας· καὶ γὰρ ὁ πορ
φύρεος ἐφ᾽ ὧν πολλὰς ὀχέουσι
πλοῖα κἀσπαρα μιᾶς
καὶ τὰς πολυκτάμους
τοὺς τὸ πάθος· καὶ
πορφυροπώλιδος ζω
ὸς λιμὼν πρόεισι·
Καὶ γὰρ ὁ δάφνας ἀπό
θαμβος· καὶ ἡμᾶς θαυμα
σθῆ· τὰς καὶ τὰς ὑπὸ κε
νοδοξίας πλανᾶσθαι· καὶ διὰ πᾶ
τοῦ δάφνας πλάνος· καὶ ὁ
δεῖμα πολύσιος· τὸ
γὰρ χαλεπὸν τοῦτο· ὅ
τι καὶ ἀπὸ τοῦ μόνου τι
μοσωφρονικός· πρὸς
τίμας οὖν φλοιόμεθα

καὶ παραταξόμεθα
πρότους· οὐ γὰρ ἀρ
κεῖ πρὸς πάντας ἡ
καὶ ὁ αὐτὸς λόγος·
Β οὐ λοιθορεῖ πρὸς τοὺς ἐπὶ
τὴν μισωνικὴν μο
δοξοῦντας· ὁμοίως γὰρ
δοκεῖ· καὶ γὰρ σφόδρα
τὸ πρᾶγμα τοῦτο φιλο
καὶ ἀλγοῦμαι μὲν
μοι ὁρῶν· καθάπερ
τὴν ἰατρικὴν·
προφέρομεν γὰρ
ὅτι οὐ λύουσαν τὴν
κοινοδοξίαν· πρόφε
σιν μὲν γὰρ αὐτὴν· δικαίαν
μὴ δὲ καὶ ζημίαν μὴ
προσοῦσαν· καὶ τοῦ
μὲν πρὸς κοινοῦ οὐ
καταφρονεῖν· καλῶς
ποιεῖν δὲ πρὸς ἡμᾶς
ἐμὲ καὶ καταπύστου
πολλοὺς ἂν ἐκεῖσε ἀν
αἰρήσεσθαι· καὶ τοιοῦ
τον αὐτὸν ὑπολήψε
σθαι κόσμον· ὃν ἐγὼ μὲν
οὐ λοιμαι αἰσχρὸν
καὶ ἄτιμον· οὐχ ὅσιον
ὁπωσοῦν· φέρε δὴ οὖν
Π ἐπὶ τούτοις αὖ πάλιν
σκοπῶμεν· καὶ ἆρα τί ἐστὶ

ἡμῶν σώφρονα μὲν
τὸν δαπανήσαντα πρὸς τὴν
τοῦ σώματος ἐπιδειξιν·
οὐκοῦν πρὸς τὴν αὐτὴν
ἐπὶ τοῦ θαλάμου τοῦ
πατρικοῦ· καὶ ὁ μὲν
πλήρ. οὐδὲ τὴν ἀρι
ρᾶν φαίνεσθαι κολα
κείαν αὐτῶν· αὐτὴν δὲ ἀπ
τὴν τοῖς δούλοις ὁ
μοίαν καὶ τοῖς
τυχοῦσι καὶ οὐδὲ ἑαυ
τῆς· εἰδὼς πόρ
Η ρω καὶ μακρὸν ὁδὸν ἐσ
ὁρῶν αὐτὴν ὁμαλ
λουσαν ἀπὸ τοσούτου·
ἵνα δὲ σὲ μὴ δικάζοι κο
λύσω σε· οὕτω σὺ αὐτὴ
εὐθύζηται; οὐ λέγω
λέγω τοσοῦτον μό
νον· ἀλλὰ καὶ μανι
κὴν ποιεῖ τὴν τοιαύ
την ψυχήν· οὐκοῦν καὶ
ταμάθοις αὐτὸς
τὴν γνώμην· ὃ γὰρ
γὰρ τὸν ὠνούμενον·
τρέχειν ἴσον δρόμον
τοῦτον καὶ οἰκοτρίβον
κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
τοὺς φίλους ποιοῦ
κουσαν τοὺς μισοῦντας

αὐτῶν· τοῖς ἀνιαχρὸς
καὶ δυσειδέσ· τοῖς δὲ
δοκίμοις αὐτὴν μὴ ὑλομέ
νοις· τοῖς δὲ ἀνειδὴ πλη
ρικαὶ θαυμαστὸν μισοῦ
σας αὐτῶν· τί γάρ οἱ τὰ
τοῦτο μανικὸν ἔρωμ·
οὐδὲν γὰρ οὕτω μισοῦ
σιν οἱ πολλοὶ· ὡς τοὺς
δοκοῦντας τῆς σω
φροσύνης ἐπιτιμᾶν· μυρίας
γὰρ ὧν καὶ αὐτὸν μὲ καὶ πλη
γὰς ἔχειν τοιούτους· ὃ
τι αὐτὸν μὲν θαι· οἷον μ
ὰν εἴ τις ἀναγκάσειεν
καὶ θυμαλγέα μᾶσι
λέα ὡς· ἀπὸ τοῦ θρό
νου καταβὰς καὶ τοῦ
μασιλικοῦ· βαλλάντει
οἷς χρῆσθαι δράσι καὶ
διανέμουσι μὲν αὐτῶν
δικαίως· οὐ τοιοῦτ᾽
ὢν ὅσον μὲν αὐτὸν διάκει
σθαι· τοσοῦτον δὲ ἀποφέ
ρεται· ὁ δὲ θεῖ· ἀν
τῶν παρ᾽ αὐτοῦ δόξαν
ζητῶν· τοσοῦτον πάλ
λει καὶ ἐφάλλεται
καὶ θεραπεύει καὶ πομπὴν
ἀποδίδωσι σοὶ τιμῶν
οἷς ἐκεῖνος· ἃ δὲ κούφα

καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς
τῶν ζημιῶν καταμα
θὼν· ὃ τι ἂν δῶσι πρὸς
ὃν δεῖ ζημιοῦσθαι φιλοτι
μίαν· ἀμελοῦσαι τοῦ
σκοπλοι τὸν βωμὸν ἐρ
χόμενοι λιλύπολι· καὶ πῶς
ἂν μισοῖεν αὐθυμίαν·
ὃν κρῶν τοσοῦτον χρῶ
καὶ λέγοντος· ὃ τι ἀπο
μόνας σου τὸν μισθόν·
ὅταν ταχὺ μὲν γὰρ κε
νοδοξίαν καὶ κόν· μὰν
ταν δὲ ἐν τοῖς φιλανίας·
ὃ τι δ᾽ ἂν χάτης σὺ μόνο
τῶν τοσοῦτον ἀλλοτρί
ας δικαίως ἀνόμου
σιν συμφορᾶς· καὶ μόνον
οὐκ ὀμνύουσαι τὸς
ὄμπροσχεῖν· ἃ γὰρ τὸ
Τ ἀσι δίας λέγειν ὑπερφο
σίας· ὃν εἰδέναι· τὸ
τῶν καὶ ἃ σὺ ἕτερους πολ
λοὺς ταύτας ἐξαμαρτάν.
τοίνειν ἔχειν· πῶς οὖν
διαφυγόμεθα τοῦτο
νόν; ἂν μάθωμεν ὃν ὀρ
θῶν· ἂν εἴ δωμεν τῶν τι
μῶν δόξαν ὃν ζητοῦμεν·
Ε ἐπὶ γάρμοι· τί ὁ τῶν ὁ
μόνοιος ταχύτητος

ἀπὸ τοῦ πράγματος καὶ
παδείξας δὲ δηλονότι
τὸ ὁμάρτημα τοῦ
αὐτοῦ δοῦσι· καὶ πρὸς
ἄπειρον αὐτὸ μεταχειρίζεσθαι· πῶς οὖν ἄλογα
ἡ σμικρὰ θάμβος· πρῶτον μὲν ὅτι
ἡμᾶς ὁρᾶν ἔτι δοκεῖ
τὰ δίκαια μισεῖν καὶ τοῖς
ἰχθύσι· ἔτι τὸ παιδὸς
πρᾶγμα· καίτοι ὀλίγοι
εἰσὶ πολλοί· ὁ δὲ ἵππος·
Τ πῶς οὖν ἀδίκου θαυμάζομεν· ἄλλοι κατα
γελῶσιν· οὐχὶ καὶ σὺ
καταγελᾷς ἡμῶν δίκαιος
ὢν πρὸς αὐτούς; πῶς δὲ ἂν πυ
κτεύσαιμι θάμβος· οὐ
χὶ μοίως πρὸς δίκαιον
ὄντα τὸν τοῦτο παιδεύειν ἢ δοῦναι; ἀμβλὺ
γωνιαῖος· οὐχὶ τοὺς ῥή
τορας τοῖς βαναύσοις
καταδύσει· καὶ τῶν
ἄλλων ἁπάντων καταφρονήσεις;
πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον·
ὅτι μὲν ταῖς ἁμάξαις τέ
χναις πρὸς τὸν διδά
σκαλον μόνον ὁρᾶν·

ὅτι τἀνθάδε τοὺς μὴ
πολλοὺς· καίτοι γε
οὐκ ἴσον δίκαιον· δίκαι
ον μὲν γὰρ ἅπασι τοῖς
κοινωνοῦσι τοῖς πολλοῖς πλά
νασι καὶ μὴ πρὸς
τὸν διδάσκαλον· ὅτι
δὲ ἄλογον· ὅτι ταῦτα δὲ ὁμαίως
ζῷα ἴσα γράμματα ὁμοίως
θᾶττον ἀπὸ τοῦ βλέπειν·
Γ ὅτι οὐ τὸ ὅμοιον σκαὶ
τὸ αὐτὸ μὴ ἴσασθαι δίκαιον
σθαι· καὶ γὰρ ὁρᾶν δὲ
ῥᾴστως ἔμοιγε δοκοῦσιν· ἐμὲ μὲν δὲ
μὴ φάσιν· ἀλλὰ μοῦ
λάβολον ἐρωτᾶν μὴ πρὸς
τοῖς ἄλλοις; καὶ τί τὸ κέρδος· τὸ κέρ
δος μὲν οὐδὲν μὴ δὲ ζη
μία διάφορος· αὐτοὶ γὰρ
οὗτοι οἱ σφόδρα μαρτυρι
κοὶ καὶ φίλοι· λιπαίνομεν
ται τὸν θησαυρὸν τῶν
ὁμοίων· ἀλλὰ μὴν δὲ
οὐχ οὗτοι· ἀλλὰ μᾶλλον οἱ
τὰ μέγιστα σφάλλοντες
τῶν καὶ σκορπίζοντες
τὰ ἄνω κέρδη· ἐν
τοῖς καὶ μέγιστα συμφορᾶς.
Καὶ τοῦ ἀλόγου τοῦτο

του πάθους· ὅπου
οὖν ὁ καθαμίζηται
δὲ κλύσμησ διορύττῃ.
κερδοζίαν σκορπίζῃ·
οὗτος ὁ σῆς. τὰ μὲν κέ
θησαυρὸν· οὗτος οἰκε
πλοστὴς συμφορίας·
τὴν δμόωδ· οὗτος τὸ
ἄσυλον ἐπισύρῃ πολὸ
νον. τοῦτο πάντα λυ
μαίνεται καὶ διαφθέ
ρει· ὅπου δὲ μὴ γὰρ εἶδεν
Ο ἄμωλος. ὅτι καὶ λιμὸς
ταῖς καὶ σκώληκι καὶ
πῆς ἄλλαις βοηθοῦ
λαῖς ἁμάρτοις τοῦ τοῦ χω
ρίου μὲν κεῖνο. διὰ κενο
δοξίας ἐπισύρει τὸν
πλοῦτον· ἀμὲν δόξης
ὅπου θυμῆς; ἢ τοῦ οὖν κάρ
κησοι λιμὸς ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ
λαμπάνοντος· λιμὸς ἀπ
ὸ αὐτοῦ τοῦ φιλαύτου
θου· ἀμὲν καὶ τὴν πλη
γὴν τοῦ μὲν ἁμαρτήματος;
Ο ρα μὴ τοῦ μὲν τοῦ πο
νηροῦ· μὴ τὶ τοῦ
κατὰ μὲν ἐστὶ οὐκ ἐμβο
οὗτος· ἀλλὰ δικαίου
πάσχοντος καὶ φιλο
πονοῦντος· ὃς οὐκ

προδοῦναι τοῖς ἀλ
λοτρίαις συμφοραῖς·
καὶ γὰρ μυριάδι ὁμοίᾳ
λιὸς λιμοσύνη· κλεῖ
σον τοίνυν τὰς θύρας
ἵνα μὴ τις ἴδῃ ἀπορ
βοῦν δείξαι οὐθμός· ὃς
γὰρ τὰ μυριάδι ταῦτα
κάθηται· τοῦτο μιᾷ τὰ
δαίμονι ἐμβλησοσύνη καὶ
φιλαυτίᾳ θῦ· καὶ τὰ γὰρ
τὸ πολὺ ἔμβοσ αὐτοῦ.
ὅν τὰς λιμὰς ἀποφύγῃς
λιμὸν σε· καὶ λιπορρότη
δεησις· ἐμβοῦσι βοή·
ὅτ' ἂν ἐπὶ ἐμπορ τῶν ἐμπορ
γυμνὸν μὲν παρακα
λῶμεν· καὶ λιδυσπερα
πᾶμεν· ἐπὶ ἐμπορίαν τῶ
ἐμπλαμοίαν· πολὺ τὸ
ἔμβοσ ἐπὶ ἔχ τοῦσαν·
καὶ λιτρίτην δὲ πᾶμεν
ἐπὶ ἐμπορ λιμῶν μαυτῶν· καὶ
αὖ πλὴ τὰ παιδία τοῦ δή
μου προσαίτουσι· τὸν
θῦ δὲ ἐπὶ δόλου παρακα
λοῦντα· ἐπειδὴ γὰρ
Λ ὑπὸ ἐκατόμπου καμνόντων
τῶν ἁμαρτημάτων· ὑ
πὸ ἐμὲν τῶν πολλὰ
λιμαρτηκότων καὶ

ἀγκλιθῆναι ὀφελόμην· αὐτὸς μὲν γὰρ δὴ ἐμαυτόν. οἱ δὲ πάντες ἅμα πλείονα τοῖς ζημιώσονται. ἐμὲ γὰρ οὗτος. τοῦτο δικάζεται· ὅτι οἰκαδ' ἐκάμοντο τοῖς πατράσιν εἰμὶ καὶ ἀπώλεσα φοι. οὗτοι δὲ μάμαν δοῦναι τῷ θανόντι τοῖς ἐπιτυθήσουσι.

Αὐτὸς δὲ τὸ μὲν κρίνομεν πόσου βλάβου· πόσης φιλαμίας· ἐσμὲν οἱ μεμνημένοι· καὶ σὺ τοίνυν καὶ τὰ δίκαια μὴ πλείω βλάπτωμεν. ἀποκλήσομεν τὰς θύρας· αὐτὸς ὁ βλάβος μείνοις· ἡδέως μόνος· ἡδὲ οἰόμενος· μηδὲ οὗτος· ἀμὲ δὲ ἀμαυρώσης· δικάσομεν τὸ μνημεῖον· ὅμμοι

Ο μὲν τι καὶ αὐτὸς δικάζω· οὐ τὴν δόξαν βλάπτης· καὶ αὐτὸς σοὶ καὶ τοῖς ἀμφὶ σοῦ· καὶ μὴν φίλος εἶ· καὶ μὲν δὲ ἐχθρὸς· καὶ παρὲ τὸ δίκαιον ἐκάμοντο· καὶ τὰ ὅμοια τιμωρεῖσθαι θυμός· μᾶλλον τι ὅμοιον ἐστί· αὐτὸς δὲ οὐκ ἐρεῖ τοῦτο· ἀλλ' οἰκεῖος ὢν θρασύς· καὶ ἔξω τοῦτο χαλεπώτερον· ἀμὲ δὲ κρύψης· καὶ τὰ ὅμοια τοῖς· ὃς φιλάμοσ· ὃς μνήμων· οὐ γὰρ ἀφίησι μόνον κρυπτῆναι· ἀμφὶ δὲ σὺ κρύψης· ὅτι εἶ μόνος· καὶ μάχου· τὸ θαῦμα· καὶ πλέον· τὸ κέρδος· ὡς ἐκ τοῦ τοῦτο αὐτὸ τὸ δοκεῖν εἶναι· ὅμοιον τὸ μὴ δίκην· τὸ δὲ δίκην· ἐπεὶ γὰρ ὁ σωφρονῶν καὶ δικαιούμενος· πρὸς τοῦτο μάμαν δοῦναι ἐμοὶ αὐτὸ τοῦτο ἀπειλήσαντι· οὐ γὰρ μόνον βλάπτειν μοι δόξαν οὐδὲ μάμαν· ἀλλὰ καὶ τιμῶν

+ λόγος ὄβ +

ὁμαρτίαν· καὶ πρὸς
ταύτην τὴν ἀλλ ἡμῖν καὶ τὴν
ζημίαν ποιούμενοι.
Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι
οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· ἵ
τῆς τοῦ θεοῦ δόξης ἕνεκεν
ἐπιμελούμενοι. οὕτω γὰρ
καὶ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν
ὠφεληθήσεσθε δόξαν.
καὶ τὸν μισθὸν μείζονα
λήψεσθε μνείαν ἀγαθῶν
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ᾧ δόξα καὶ τὸ κράτος
ἵνα τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ τὸν
ἀμὴν ἀμήν· λέγω ὑμῖν·
+ τότε ἐλάλησε τοῖς
ὄχλοις καὶ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ λέγων· ἐπὶ
τῆς καθέδρας μωϋ
σέως ἐκάθισαν οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι·
πάντα οὖν ὅσα ἂν λέ
γωσιν ὑμῖν ποιεῖν
ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε·
Τότε πότε· ὅτε πατὴρ
ταῦτα λέγει· ὅτε αὐτοὶ ὑ
ποκρίνονται· ὅτε ἄκαι
ρα ἐστὶ τὰ μὴ κατὰ τὸν
καιρὸν φερόμενα·

ὅτε δὲ δόξῃ ἁμαρτίαν
ὁρᾶν· καὶ ὅπερ δὴ
κεῖται καὶ κεῖται ἁμαρτάνω
ὧν· πάλιν δὲ τὸ μὴ
μονὴν καταφύγῃ· καὶ
τοιοῦτόν ἐστι· ὃ
λαὸς ὁ θεοῦ σου κύριε
ἐστὶν ἡμῖν· ἀμαρτάνομεν ἡ
μεῖς· τῶν πατέρων
ἁμαρτανόντων καλῶς· πᾶν
τα δὲ λέγει· δίκην δὲ
πάντων τῶν πατέρων
ὑπόδικον τὸν μὴ
νόμου· μὴν δὲ τοσοῦ
των ὑπόδικον ἁμαρ
τάνειν δίκην μὴ δικαίαν
ἀπαιτεῖν· ὅσα καὶ διαφθεί
ρων ὁμόπτερον ὄντα
διδασκόμενον αὐτὸν
ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμαρτά
χθαι· ὑμᾶς δὲ· ὑπὲρ
πατέρων καὶ πρὸ πο
λιτείας δικαίας· ὑ
πὲρ δίκην τοσαύτας
ἀπαιτοῦντας ἁμαρτίας
αὐτοῖς οἷς· ὁ διαφθεί
ρων σώσει καὶ ὁ τὴν

+ φύλλ. γ΄ +

δόξη λοσόφρασ· δ|ορθῶ
Μ σμοσ τοίμωι τοὶσ ἀλκρο
ατὰσ· ὁ πρῶτομὲν μὰμ
φάὐτὴμ ἰφ σρίαωσιω
ν λλὸω τὸ τῶμ δι λα
γμάτωμ μὴ καταιφρο
μεῖμ· μὴ δὲ καπζαμὶ
φαδαὐτῶμ ἰβρῶω μ.
τοῦτο δὲ κωβριουσίασ
κολάυφ· ὐκ ολάυφ δὲ
μόμομ· ἀμμὰ λιὰ αὐτὸσ
ποιῇ· λιὰ γὰρ δ|ὸφθαρ,
μόμοισ ὁμ τασ. ὐκ ατὰ
γῆ δ ὠτὴ λισ τὴμ λισ· ὁ
κῆμοισ μὲμ ω. πολὺομ τὸ
κρίμα ὐβριζ ὁμόμοσ·
τοῖσ δὲ μαθητ υομέ
μοισ. ὐδὲ μίαμ ωσα
ραμὶ μωάμωρ ωαρα
κοὴσ ωρόφασιμ·
Ἰ μαγὰρ μὴ τὴμ λῆ ὁ
τὶ ωσ εἰδὴ φαῦμοσ ὁδι
δάσκαλοσ· δι ατοῦτο
ῥαθυμό τεροσ γίγμ λ.
κὰὶ τοῦτ ιωάμαιρεῖ
τὴμ ωρόφασιμ· ὁὐτω
γὸῦμ αὐτὸμ ἄμκοσ τὴμ
ἀρχὴμ κὰὶ τοι τωμ λὴ
ῥῶμ ὁμ τωμ. ὡσ κὰὶ μὲ
τὰ τοσαὐτ ιωκατ κῆ
» ρίαμ ἀ ωσεῖμ· ωάμ τα

» ὁσα ἂμ λάβωσιμ ὑμῶμ
» ποιῆμ. ωοιῆτε· ὁὐ
γὰρ τὰ ἑαυτῶμ μέρωσι·
ἀμμὰ τὰ τοῦ θῦ· ἀὐδὲ
ἀμωάσασθμομοθήκη
σθ· κὰὶ σκόωῆ ωόση
Π σρὶ τὸμ ωασσάωικάχρὴ
ταῦτ ιμὴ· ωάμ τ ιὼμ
ωρὸσ τ ιὼμ ωαλαιὰμ
σμφωμίαμ ὁμδῆκμύ
μομοσ· ὁ ωομῆσ κὰὶ ὁμ
τοῦθ ὑμὰὐτὸισ ἀιδοὶ
μοισ ωοιῆ· δωὶ γὰρ τὴσ
μωάσασθ κ καὶ ὁδρασ
δικάυθ ισαμ· δ|τῆδὲ γὰρ,
ὁὐκ ἔχομ ἀὐτὸισ ἀπὸ ὑμ
ουἀ ζ ιοωίασ ωοιῆ
σαι· ἀωὸ τοῦμ ἔχωρ ῶμ
ἀφ ιτοῦτο ωοιεῖ· τὴσ
καθόδρασ καὶ τὴσ ὁ
κήμου διαδοχῆσ· ωάμ
τα δὲ ὁ τὰμ ἀὶ κούσησ.
μὴ ωασαμ ἀὶ κουσ
τ ιὼμ μομοθσίαμ· ὁῖο
τε ὼ ωρὶ τοῦμ μερωμά
τωμ· τὰ ωρὶ τοῦμ θυ
σιῶμ. κὰὶ ὁ σα τοι αὐτὰ
ωῶσ γὰρ ὁμολογῆσ τα ὐ
τα λήθῆμ ἀὐ ωρολαμῶμ
ἀμεῖλθμ· ἀμμὰ ωάμ τὰ
θκ. τὰ δ|ορθῶ τα τὸ

λίθος· καὶ μᾶλλον τίσι ποι
οῦνται τρόποις· καὶ
τοῖς τῆς ἡμικόσμου
μαίμονας μόνοις· ἢ
οὐκ ἀφίσταται λοιπὸν
ἀπὸ τοῦ μόνου ζῆ
γνώναι· διατί οὖν
Ο οὐκ ἀπὸ τοῦ μόνου τῆς
χάριτος ταύτας θεοῖ
ζ ἀλλ' ἀπὸ μόνας· »
ὅτι οὐδ' ὅλως καὶ ῥᾳσὶν »
ἀπὸ τοῦ ἀφ' ἑνὸς ταῦτα »
σαφῶς διαλάβοι· ἐ
μοὶ δὲ δοκεῖ περὶ τοῖς
ῥημένοις· καὶ ἑνὸς
τινὰ προοικονομεῖν τὰν
τὰ λόγων· ὃ δὲ ἀρμόζ
λει καὶ τὴν ῥητὴν μ·
ἴσως μὲν δοκεῖ καὶ παρὰ τοῖς
ἄλλοις τῆς ἀρχῆς
αὐτὸν ταύτης σφᾶς· ἢ
διαπάλλεται τοῦτο ποι
ῆμ· πρὸς τὸν τοῦτο ἀμαι
ρᾷ· καὶ ἀμύσσοντα μὲν
τὸν ποιήσας· τότε ἄρ
χεται τῆς ἰδίας ῥητῆς·
Κ καὶ τίμος δὲ μὲν ἑαυτοῖς
ὅλῃ χεῖ καὶ μικροῖς λῃ
πὸν ἀπὸ τῆς εἰλόγησ
κατ' αὐτὸν· προφυλα
τόμενος τοῖς ὄχλοις·

ὅσα καὶ μὴ τοῖς αὐτοῖς
πρέπειν· ὑπὲρ γὰρ
ὁμοίων ἁμαρτάνειν·
καὶ τοῖς παίσασι τὰς
δεξιὰς μύειν· ὡς πρὸς
χόμοιον παραμένειν
τὰ δόντα· καὶ τοῖς
κατορθώσασι τὰς δέ
κάζειν· διατοῦτο
καὶ προλαμβάνει· κα
τὰ δὲ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν
μὴ ποιεῖτε· ἵνα γὰρ
μὴ μιμήσασι διὰ τὸ αὐ
τοῦ μὲν δεῖν αὐτὸς
καὶ ζηλοῦν· ταύτη κόν
χρῆται τῇ δόσει διορθώ
σει· καὶ τῇ δοκοῦσαν
αὐτῶν μᾶλλον· καὶ
τῇ ῥητῇ ποιεῖ· τί γὰρ
Δ ἰδασκάλου γνώμοι τὰν αὐ
τῶν πρόσωπον· ὅταν τοῖς
μαθηταῖς τὸ μὴ προ
σέχειν αὐτοῦ τῷ φωνῇ δια
σῴζῃ· ὡς καὶ διδοκοῦ
σαν αὐτῶν μᾶλλον· με
γάλῃ καὶ ῥητῇ αὐτῇ μ·
ὅταν τοιοῦτον φαίνων
ται μὴ μόνον τῶν ὁρίζη
λοῦν τὰ διαφέρειν
ται· διατοῦτο καὶ ἴσ
λας καὶ αὐτῶν μόνων

πῆ καὶ πῆ μορίαν. οὐδὲ
αὐτὸ δὲ μόνον. ἀλλὰ καὶ
δεῖ ἡ ὅτι καὶ ἴσως προσ-
ῆν αὐτοῖς ἰδιώτας εἶναι
σαν. καὶ ὅταν ὁ μὲν τὰ
ταῦτα ὁμολογήσας.
οὗτος αὐτῷ ἔσται κρι-
κὴ καὶ ὁ μὲν ἀμφισβητῶν
κλῆμα. ἁμαρτήσεται δι-
μοῦ ἁμφοτέρων καὶ τῆς
μορίας. ὅταν δὲ
Π ὁ μὲν ἄρχηται. καὶ τοῦ
μὲν ἀφαιρῆται τὸ κλῆμα
τος. ὅτι λέγουσι δ' ἂν
οὗτοι οὗτοι μὲν. δίκαιος
μὲν γὰρ ἐγκλήματος
ἄξιος. ὁ δὲ ἁμαρτά-
νων τὸ μὲν πρῶτον. μᾶλ-
λον δὲ. ὁ διδασκάλου
ἀνήκοος ὤν. ἔπειτα δὲ
πολλὰ γὰρ καὶ τρισχίλια
δίκαιος ἐστὶν ἁπλῶς
λως. διὸ μὲν. ὅτι ἁμαρ-
τωλός. διὸ δὲ. ὅτι τοῖς
ἄλλοις ὀφείλων ὀρθοῦν
μέν ὤν. μὴ ζημιοῖ τὴν
μορίας ἄξιος διὰ τῆς
τιμίων. τρίτον δὲ. ὅ
τι καὶ διαφθείρει μᾶλ-
λον. ἀπὸ ὧν διδασκά-

λους τὰ ζῷα τοιαῦτα
παρανομῶν. καὶ
Δ ὁ τοῦτον. καὶ ἕτερον
αὐτῶν λέγει κατηγόρη
μα. ὅτι πονηροί εἰσι
τοῖς ἰδίοις θυμοῖς.
» δουλοῦσι γὰρ φορτία
» μαρβαίνουσι καὶ συσσά
» κτων. καὶ τὴν ἀσελγῆ
» τοῖς ἄφροσι τῶν ἀν-
» τῶν. τὰ δὲ δακτύλων ἀν
» τῶν. οὐκ ἄλουσι κιμή
» σαι αὐτά. διὸ λιμὸν
Γ αὐθαλέγκαικίαν. τὸ
πολλῶν μὲν καὶ ἀκρα-
ἀναπείρασμόφως
παρὰ τῶν ἀρχόμενον
ῳ οὐ ἀκρίνειαν. πολ
λῶν δὲ ἑαυτοῖς ὑπερέ
φησιν ἀδίαν. ὃ ἐστὶ τοῦ
μαρτίου τὸ ἀριθμὸν ἀρ
χονται ἄχρι χρή. ὑμῶν
τοῖς καὶ ἑαυτὸν. ἀσύ-
γνωστον εἶναι καὶ πικρὸ
δικαστήν. ὑμῖν δὲ τοῖς
τῶν ἀρχομένων. σημα
νικὸν καὶ λίμνον. ὧν
ὑπὸ τὸ ὑμαρτίου. τοιοῦ
τοι γὰρ πάντες οἱ λό
γιοι φιλοσόφων τῶν.
ἀσύγνωστοι καὶ μαρ-

ἀπὸ ἀπορρητικῶς δ' ὅρ-
γων δυσκολίας· οὐ
μικρὰν δὲ καὶ αὐτὴν κα-
κίαν· οὐδὲ ὅσας ἔγω
ὠνείδισα πρότερον
ἀθυμίας πικρίας· σὺ
Δ δὲ μισικόπει. πῶς δὲ
τοῦτο αὐξήσεται κλή-
μα· οὐ γὰρ ἔστιν ὅμοιον οὐδὲ
μαστὰς· ἀλλ' οὐδὲ λοι-
σί· καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοια σά-
σαι· ἀμφὶ δὲ κτύλοις κι-
νῆσαι· τοῦτ' ἄρα μ. οὐδὲ
ἅμα σφόδρα θαι οὐδὲ ἀ-
ταθαι· ἀμφὶ δὲ σοῦ σπο-
δαῖοι καὶ ἀθύτομοι; ὅμ-
τοῖς κακοῖς κωλυόμενοι·
» πάντα γὰρ τὰ ὄργα
» αὐτῶν τοιοῦσι φήσ-
» πρὸς τὸ θανεῖν αὐτοῖς
» ἄμοιρος· ἔστι κόμοδοξίαν
αὐτοῖς δι' αὐλῶν· τὰ-
τα δὲ λέγω· ἀνώρατον
τοῖς ἀνωφόρους· τὰ μὲν
γὰρ ὄμματα ὁρᾶν· ὁ μὲν τὴ-
τοσεῖν αἰκαὶ ῥαθυμί-
ας· ταῦτα δὲ δοξομανί-
ας· τοῦτο ἀνώφελη
C ὅμ αὐτοῖς τοῦ θῦ· τοῦ
τὸ ὅμ ἑτέρῳ θαύτερῳ
φρονίζεσθαι παρδοκῶ

αὐτὸς καὶ δ' ὁ φ ὑμῶν·
ὁποῖος γὰρ ἁμπὶ σ' ἔχη τὸς
θεατάς· τοῦτο ἔστι καὶ
ἀπ' οὐδαιμονίαρ ἔκαμ·
τοιοῦτος ἔστι δῆκμυ
ταικαὶ τὸν σφῶν ἄρ· Σ
ὁμὲν ὅμ γὰρ μαίοις πὰ
λαίαμ· τοιαῦτα καὶ τὰ
φρονίσματα μᾶς ἔσιμ·
ὁ δὲ ὅμ τυχροῖς καὶ ἀ
μαπ' ὀπαοκόσι· καὶ ἀν,
τὸ σῤαθυμότερος γί
μεται· ὅϊομ· ἔχ' τίς θεα
τὴν ἔστι χαίρομ τὰ·
μὴ θαμ ἔστι τὸ σοὶ ὸς
καὶ αὐτὸς· ἵμ' αὐτὸς τὴ
τὸν θανεῖν· ἔκτρος
σπουδαῖομ καὶ φίμος
φοῦν ται· σπουδάζει
καὶ αὐτὸς τοιοῦτος ἔχη·
ὥσ' ἔχ' δὴ τοιαύτη τοῦ Ε
πάμμοῦν τος τὶ μόμη·
Ο ὅρα δὲ καὶ ὅμ ταῦθα
πάμμεθ' ὅτι τάδε C
τὸ ἔγκλημα· οὐτὸ
γὰρ τὰ μὲν οὕτως· τὰ
δὲ ἔκτρος ποιοῦσιμ·
ἀμφὶ πάντα ἀνώμαλος
οὕτως· ἔχ' ταὶ φίκαλὸς
σας αὐτοῖς κόμοδοξίαν·
δῆκμυ σιμ οὐδὲ ὅπι τοῖς

ὁ πολλοὶ πολλαὶ κις
ποιοῦσι μᾶς σωλλαμ
βανόμενοι μίμα ἢ κρό
κλιτὸ μ δακτυλομά
χου δυνάμεως τῶν. τοῦτο
ὁ ὑβ ὧν σὺν πατραδίοις
δικάζουσι ποιᾷ μικλῶ
σμαι ἢ αἰκίμ θιμοῦ δπὶ
τῷ μιμαπίσμ πατρὶ τὴ
ἀδαμπλεῶν πατρὶ τοὺς πό
δας ἀπορράπτεσθαι.
ἵμα προσάχομεν τῶν ἀμὰ
μιμησόμεθα τῶν μέμ
πολλῶν. καὶ δικαλῆ το
κράσπεδον· ὁμ τοῦ
οἱ σ τοίμωλῖσαμ σπου
δαῖοι· τοὺς πλαμῶ
μασ τῶν μιμημάτων πολλα
πλασίονα τῶν. καὶ τὰ κρά
σπεδα μεγαλοποιοῦσι
τὸν. ὁ πατρὸς χάρακτηρ
μοδοξίας λίαν· τίμος
ἀρ ὁμ εἰκὼν φιλοτιμί
καὶ πολλαπλασίονα ταύτα.
πῶς γὰρ κατόρθωμα
σοι τοῦτο ἔσται; πῶς γὰρ τὶς
σε ὁμοίωσεν· ἂν μὴ τὰ
ἀπὸ αὐτοῦ μικρὰ δάμισο;
ὁ γὰρ τὸ μεγαλεῖον τοῦ
παιδὸς καὶ πολλαπλάσιόν σου
ζητῶ· ἀμφὶ τὸ μὴ μνη

μεγάλοις σι καὶ ἀμφὶ καί
οις σι κόσμοδοξοῦσι τας·
οὐδὲ γὰρ ἔχομ· ἀλλὰ ῥ
ρημεῖ γὰρ ἡ σαμ κατορ
θώματος· ἀμφὶ δοῦ μῆ
κρὸς καὶ ψυχροῖς καὶ
ἀντιβλῶσι· καὶ αὐτὴ σι κα
κίας αὐτοῦ μ τὰς μυριά
δας ὧν· πολλαπλάσιόν σι γὰρ
τὰ φυλακτήρια αὐτοῦ μ
θ κ· καὶ μεγαλύνουσι τὰ
κράσπεδα τοῦ μ ἱματί
ου μ αὐτοῦ μ· καὶ τί μαῦ τοῦ
τό ἐστι τὸ φυλακτή
ρια καὶ τὰ κράσπεδα·
ἐπειδὴ σὺν ἐσώθημεν
θάνατος τοῦ μὲν ῥῥηγόν
τος τοῦ θῦ· δικάζουσ
γραφὴ μὲν μιμήσεως
μικραῖς τὰ θαύμα
τα αὐτοῦ· καὶ ἐξηρτῆ
σθαι αὐτὰ τοῦ μ χεροῦ μ
αὐτοῦ μ· διὸ καὶ ὁλόγυ μ·
ὅταν ἀσάμβυται πρὸς ὁ
φθαλμοῦ μ σου· αἱ φυλα
κτήρια δικάζουσι· ὡσ
πολλαπλῶν τοῦ μ γυναικῶ
ν αἱμόρροια τοῦ μ τραχή
λου μ ἐξαρτῶσαι δύσι·
καὶ ἱμάτιον ὅλον τοῦ μ
ἱματίου μ κομῶσι τας·

καὶ τοῦ μὲν αὐτοῦ κατορθώματος· ἡδονὴ δὲ ἐπὶ
πλεῖστον καὶ κατὰ μικρὸν καὶ
ἐν· καὶ τοῖς ἐσθλοῖς ἀνδράσι
καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ ἐπὶ
τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐν ἀνθρώποις φιλοτι
μότατον· οὕτως
οὐ τοῖς ἐν μυρίοις
Ἰουδαίοις· οὐ μέμνησαι
σου καὶ τῆς ῥᾳθυμίας·
οἷδε γὰρ οὐκ ἐν τοῖς ἀνδρά
σιν· ἀλλὰ καὶ ἐν γυναιξὶ καὶ
μικροῖς τούτοις ἐστὶ σου·
» φιλοῦσι γὰρ θεὸν πλεῖ
» στον τοῖς κλισίαν ἐν τοῖς
» δείπνοις· καὶ τὸν προ
» τοκαλβδρίαν ἐν ταῖς
» σωφροσύναις· καὶ τὸν ἐ
» ἀπαστὸν ἐν ταῖς ἀ
» γρυπνίαις· καὶ καλλίονα
» τοῦ μάρτυρος·
Τ αὐτὰ γὰρ ἡ καὶ μικρὰ
πίστιν ἔχει· ἀλλὰ καὶ
γάμου κατὶ μάλιστα καὶ
κώμου· ταῦτα καὶ πόλεις
καὶ ἐκκλησίας ἀνέτρε
ψε· καὶ μοι καὶ δακρύ
σαι δώρησαι μῶν· ὁ τὰν
νῦν πρὸ τοῦ καλβδρί
ας ἀκούσας καὶ τὸν ἐ
πὶ τοῦ μάρτυρος· καὶ λοιπὸν

καὶ πόσα ἐν τῷ νῦν
πάσχομεν καὶ ταῖς ἐκ
κλησίαις τοῦ θεοῦ· ἀλ
λ' ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον ἡμᾶς
ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν· μᾶλ
λον δὲ ὅσοι πρὸ ἡμῶν· καὶ
οὐδὲ δέομαι ταῦτα πά
λιν ἐφ' ἡμῶν λαβεῖν· σὺ δὲ
Μοι σκόπει· πῶς τὰ τῆς ἐ
κκλησίας ἐκράτησε· ἐν
θα δικάζουσι τοὺς ἐκ
κλησιαζομένους ταῖς σωφρο
σύναις· ἐν θα ἡδέως ἀκούουσι
θέλουσι τὰ ἑκάστου· τὸ
μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ δόξαι τῷ
τοῦτο πάλαι ἐφ' ἡμῶν ἦν
που· οὐχ οὕτω δοκεῖ δὲ
μοι εἶναι· καὶ τοι γε καὶ
δικάζει τὸν διδάσκαλον
θανάτου ἐνθαῦτα δὲ· οὐ
κέτι τὰ τῆς ἐκκλησίας
νόμον· ἀλλὰ πάντα χοῦ·
καὶ λάκκος γὰρ ὁ ἄμισος· ὁ
τοῦ πρὸ αὐτοῦ φαμήν· δεῖ
λόσοφος τὸν μάλορμον δι
δάσκαλον· οὕτω καὶ τὸν
διδάσκαλον· καὶ φθέγ
γεσθαι νόμον· καὶ σιγᾶν·
καὶ ἀριστοκρατεῖσθαι μᾶλλον·
καὶ πάντα τὰ τοιαῦ
τα· δηλονότι ἐν δεῖ·

καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος. » πρωμ· τί γὰρ ϕ̄ν̄· ἵνα ς
καὶ ἀπὸ τοῦ ῥύσματος· » δὲ μὴ κληθῆτε ραμ
καὶ ἀπὸ τοῦ σχίσματος· » μί· εἶτα καὶ ἁμαρτία·
καὶ ἀπὸ τοῦ πάντος » ἅσα γὰρ ἐκ μέρους ὁδη
ἀπωλέσ· δικάζομοι δὲ » δάσκαλος· πάντε
πως ταχέως ἁμῖσαι » δὲ ἐκ ἀδελφοὶ
καταβλαστοι· καὶ παμ » τά· καὶ οὐδὲν ἕτερος
ταχοῦ καπηλεύομενο· » ἑτέρου πλέον ἔχει
κελεύσματος δικάζ. » τοῦτο μὴ δὲν εἶναι πα
» αὐφ ὑμῶν δέ· φιλοῦσι » ῥ ἑαυτῶ· διὸ καὶ πᾶ
» γὰρ ϕ̄ν̄· ἃ δὲ τὸ φιλεῖν » λοσμᾶ· τί σὺ γὰρ ἔχεις
ἐγκλημα· τὸ ποιᾶς » παῦλος· τί σὺ δὲ ἀπολ
θησῶ αὐτὰ καὶ σοῦ » λᾶς· τί σὺ δὲ κλυφᾶς·
δαίμονας τὸ πηγᾶν. » ἀμὴ δικαίκομοι· καὶ οὐ
πόσο μικαικόν· τοῦμὸν » κᾶς δι δάσκαλοι· ὃς
Ὁ ὠλλα· μὴ χρι τοῦ » πάντων· μὴ καλῶς
κᾶν ἀμ καπηγρίασ· » πρᾶ· οὐχὶ μᾶλλον καὶ
τησσ μικραὶ καὶ » λᾶσιν· ἀμὴ μᾶ ἁδᾶσι
ὠ πολλή· καὶ οὐδὲν μέ » ὁμ κυρίως πρᾶ χρὴ
μον τῶν μαθητῶν » καλεῖν· καθάπερ
καὶ ὑπὲρ τούτων διορ Γ ἀρ ὁ διδάσκαλος· οὐ
θωθῆναι· ὁδὲ πάν κᾶν διδάσκαλος πρό
τως ἁπλῶς ὁμῖν τῶν » ληρυμένως· οὕτως ὁ
κακῶν φιλαρχίαν. » δὲ ὁ πνρ· δικάζομοι γὰρ
καὶ τὸ τὸν θρόνον ἁρ » πάντων ἁπλοῦς· καὶ
πάζειν τὸν διδα » τῶν διδασκάλων καὶ
σκαλικόν· τοῦτο ἅσ » τῶν πρᾶν· καὶ πάν
μένον ἁμαρτῶν· διορθῶ » τως· μὴ δὲ κλη θῆ
ται σου σαίως· ὑπὲρ » τε καθηγηταί· ἅσα γὰρ
τούτου σϕόδρα καὶ αὐ » ὑμῶν ἐκ καθηγητὴς
τοῖς οὐτόμασι βπισκή » ὁ χς· καὶ οὐκ ἅπαν τες·

ὡς ὁ πρὸς ἀμφότερα
ἄρα· τί μᾶλλον δικαίως περὶ τοῦ χῦ· καὶ οὐκ εἰς πρὸς τὸν πρὸς ἡμᾶς. οὕτω λέγει ὁ ταῦτα· ἀλλ' ἢ δεῖ ὡς ἀμφοτέροις ἁρμόζειν ταῦτα· τί γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη καὶ ἴσως συμβαίνει τὸ αὐτὸ πρὸς μόνον. ὡσὶ αὐθις ἡ σοφία ὁμοιοῦται τοῖς καθηγηταῖς ὁ κύριος; ἀνωφελῶς ἂν ἄτοπον. καὶ οὐδὲ ἀμφοτέροις· καὶ μᾶλλον ἴσως δεῖ καθηγηταῖς ἡμᾶς ὀφείλειν· ὡς πρέπων εἶναι καθηγητὴν μόνον ὁ κύριος· οὐκ εἰκὸς ἄρα τὸν ἀμφοτέρων εἶναι καθηγητὴν. οὕτω καὶ ὡς διδάσκαλος μόνον ὁ κύριος· οὐκ εἰκὸς ἄλλον εἶναι τὸν μὴ τοῦ ἑνὸς διδάσκαλον· τὸ γὰρ ἓν καὶ ἓν. πρὸς ἀμφοτέρους διαφόρως τὸν ἀμφοτέρων μέρη καὶ τῆς λοιπῆς κτίσεως· διαφέρουσαν τοίνυν αὐτοῖς τὸν χαλβὸν τὸν τοῦτο μόνον καὶ ὀρθοῦσαν· ὃν

δὲ καὶ πρὸς αὐτὸ διαφέρειν· δι' ἀταπεινοφροσύνην· διὸ καὶ ἐπαίρεται· ὁ δὲ μέγας ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅσπερ γὰρ ὑποδεέστερον ταπεινοῦσθαι· καὶ ὅσπερ ἀνεῖται ὑποθέσθαι· οὐδὲν γὰρ τοῦ μεγέθους ἧττον ἴσον· διὸ καὶ σωφρόνως αὐτοῖς ἴσον μιμήσεται ταύτης τῆς ἀρετῆς·

Καὶ ὁ τὰ παιδία ἴσα μισθὸν λήψεται· καὶ μὴν καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἐν τῷ ἐν λίθῳ τὸ τοῦ μακαρισμοῦ· καὶ ἐν ταύτῃ προέρχεται τὸ αὐτὸ ἀμαθεῖν· ἐν ταύτῃ λέγων· ὁ ταπεινώσας ἑαυτὸν ὑψωθήσεται·

ἴδε πῶς ὁ κύριος διαμένει· πρὸς τοὺς μαθητὰς ὁμαρτίαν ἀπάγει τὸν ἀκροατήν; οὐδὲ γὰρ διὰ μέσου τὸν πρᾶγμα τέμνει ἀμφοτέρωθεν· ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχειν ταῦτα διόκειται· οὕτω γὰρ τὸ ζητητὴς ἑαυτὸν ὑψηλοτέρας φησίν· διὸ χρὴ τὸν πρᾶγμα

τιν ὑπὲρ θυμίαν διὸ
κειμ· ὃς γὰρ ἂν ταπεινοφρο
σύνην ἑαυτὸν μὴ ποιήσῃται·
καὶ τοῦτ' ἐστὶν ταπεινο
φροσύνη τὴν ταπείνωσιν
ρήσομεν· μὴ ὑλακτῶν
Παμβωτὶ τῶν ποιμένων
ἀρκτικῶν ἡμῶν· τὰς τοῦ
ἁγίου σκηνάς· τὰ ὄρη
λάφου καὶ τὰς μάνδρας·
καὶ γὰρ δικαίου τὸ ὑποστῆς
ταν τὴν μεταφροσύνην
ὁ τόμβθαν τοῦτο· ἀνοί
γὰρ· οἱ μὲν μὴ ἀπὸ τοῦ μό
χθου μὴ ἀβιοματος μ.
οἱ δὲ καὶ ἀπὸ χρημά
των ὁμόν τῶν λαμπρῶν·
πάντων ὑψηλοὶ σ
καταφρονοῦσιν· ἀπὸ
τῶν ἀθλίων σ· ἀπὸ τῆς
οἰκίας· ἀπὸ τῶν μδια
κομουμένων· καὶ καὶ
θάπερ ὑμῖν ἐμφανεσι·
διὰ ταῦτα μὲν τῶν τα
πεινοφροσύνην μὴ ἐρά
φουσι· καὶ ἀπορῶ τί ἡμῖν
ὑποθικαύματα ἀμα
ζομένας· τὸ καμῶσ ἀμ
φίβμμυλαι· καὶ τὸ μαμ
πρῶσ οἰκοδομῶν· καὶ
τὸ πολὺσ χειμδιακό

μόσ· αὐλαὶ ἀλκομ τασ
σομμάκισ ἐστὶν ὑποβρη
φανίαν δικαίαμμ· τῶν
τα δικαίων ἁπαντα ἀνή
ρηται· καὶ αὐτὸ ἱκάου
σι πῦρ· αὐτὸ διαικλῶ
σι ζύλα· αὐτὸ ἐβίουσιμ·
αὐτὸ τοῖσ ὑπερχομένοις
διαικομοῦνται· Οὐ
Κάθιμ ὑμῖν ἱζομ τοσαῦ
κοῦσαι τιμοσδικεῖ· ὃ
δὲ ὑμῖν ἱζόμενομ ἰδεῖμ·
οὐδὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τόμβω
οὐδὲ ὑπὲρ τοῦ πατρόσ μου·
ἀμμὰ πάντων τῶν μδια
κομουμένων ἡμῶν· καὶ
δίκαιόσ τοῖσ πόδασ
μίπτειν τῶν μβρότων· καὶ
πολλὶ μᾶλλον ὑπὲρ τούτου μά
χειν· καὶ ποιεῖν τοῦτο· οὐ
κέβλεπόμενόσ τινὸσ ἀπὸ
οὐτὲ ἀπὸ δούλοσ· οὐτὲ ἀπὸ
ἐλεύθεροσ· ἀλλὰ ὑπὲρ
πάντων τῶν διακονί
ων τούτων πλήρων· ὃ
δεῖσ δικαίου μέγασ οὐδὲ
μικρόσ· τί οὖν· σύγ
C ισ; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
πορρώτω ἐστὶ ταπείνωσισ· κα
γὰρ λίαν τίσ μικρὸσ· ὁμέ
γασ οὐχ ὁρᾷ τοῦτο· ἀλ

γὰρ καὶ μικρὰ ἰσάκις
γάμοι κατὰ τὸν τῆς ἀ
ριθμητικῆς λόγον. ἀλλ' ὁ πρῶ
τος ἕξ καὶ ὁ δεύτερος τοῦτο ὁ
ρᾷ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τρίτος
ὡς καταφρονούμενος.
οὐ γὰρ οἱ καταφρονοῦν
τες ἀπιστοῦσι καὶ διαπύθε
σθε. τοῦτο μάλιστα
πάσχουσι καταφρο
νεῖσθαι· διαπύθεσθαι·
ἐξευτελίζεσθαι· διὰ
ῥημάτων· διὰ πραγμά
των· καὶ πανταχοῦ καὶ
ἀνασπάστοις σωματαφρέ
φονται· καὶ τρέπεσθαι
αὐτοῖς δικτύοις μύστου
σι τὸν δαιτυμόνων·
διὰ δὴ τοῦτο· καὶ τοῦ μύ
ρου ἐπὶ μάζῃ οἱ καὶ
ὁμοῦ μὲν βραπτοῦ τρέ
ποντα τοῦ μὲν ἀλαβάστου
τοῦ· ὁ δὲ χρῖσμα γάτου
τυφλός· ὁ δὲ πατάξ
τὸν τοῦ σκύλος πανταχοῦ
ρυπόμενος· οὐκ ἐμὶ κολά
κων δικῆ πολίτης οὐδὲ
παράσιτος· μᾶλλον δὲ
οὐδὲ ὁτιοῦν τοιοῦτον
λαικείαν ἴσασι· πόθεν
οἷόν ἀν δυναίμεθ' ἔτε·

λὰ καὶ δικῆ μου φάγε μὴ
καταδύσῃ βρόμβαυτὸ
ν ἔμαι μβρόμικε· καὶ
τάυτ' ἐμὲ ταιμάζεσθαι·
μίαν τραύπεζαν πᾶσι·
καὶ τοῖς διακόμοις μὲ
μοισι καὶ τοῖς διάλκο
μοῦσι· τὰ αὐτὰ ὀδύ
σματα· τὰ αὐτὰ ὀμδύ
ματα· τὰ αὐτὰ οἰκή
ματα· ἰάμβους δίαι τὰ·
μάρασι δικῆ· ὁ τὸ δυσ
λάβρομβρέγμα ἀρ' πάρ
χεσθαι· οὐκ ἄρ' τὸ δεῖ μ
καὶ τὸ σόν· ἀλλὰ δικῆ φέρ
ται τοῦτο τὸ ῥῆμα· τὸ
μυρίον μὰ τὸν ἀπόλλω
νος· καὶ τί θαυμαύ
ζῃς εἰ δίαι ταῦ καὶ τρέ
πεσθαι καὶ φολλὶς μία πὰ
σι μ· οὐκ ἀπὸ τῶν οὐσί
ων μόνον· τοῦτο γὰρ ἂν
δικαίως· ἀλλὰ καὶ
κατὰ τὴν ἀράσιν·
πόσοι οἷον αὐτὴ καὶ δὲ
αὐτῆς ὀναρύζῃ ποτέ·
οὐκ ἄρ' μὲ δικῆ σοφίαν ἂν
πλοῦτος· δόξαν καὶ αὐτὴ
μίαν· πόσοι οἷον ἀμβύροι
παρεῖσδυσι μᾶσ' ὁμοιὰ
καὶ ἀμαβόμενα· ἐσὶ μὲν

καὶ γὰρ τὸ ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἰσότησι· διὸ καὶ δυκολίαν τὸ ἀλλὰ τῆς ἀρχῆς· καὶ γὰρ τοῦ τοῖς μᾶλλον ὁ ἴκαστὰ δικάζεται δικάζειν καὶ δύο μᾶται· καὶ ἁμαρτάνειν τὸ αὐτοῖς παραχωρεῖ τὸν πρότερον· ὃς ὑπὲρ γὰρ τὸ μὴ θρασὺν ὁ ἀλλὰ τὸ μὴ μοσ Ϛ παραχωρῶν μᾶται δύ φ. οὕτω τὸν φιλότιμο. ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ ἰοῦ μὴν δόξης ἀλλὰ καταφρο μῶν· τοῦτο δὲ· μᾶται

Δ αὐτὴ λέγεται δικάζειν οἱ· καὶ ὁ σὺν μάχεται ῥήμῃ ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν τὸν πρότερον· τὸ σῶ τὸ σάρκον παρὰ δικάζομοις. ὑπὲρ τοῦ μὴ τυχεῖν ἀλλ λὰ καὶ διακρούεσθαι· καὶ ἀλλὰ ἡ πρὸ δλή· τίς ὀμνύει δικτὴ σει τιμᾷ ζομ· καὶ παραφερομένους· ἄλλου τιμῶμενος· ἄλλα σ δέ· καὶ αὐτὰ τὰ ὄργανα μέρια ἀζᾶμ πάσθει· Ϛ οὐκ ἀφίλοι φιλοῦσαι μὴ·

Τ ίς γὰρ ἡ πόλις ἰλλυρικὰ πρωμικὰ ἀρδαρικὰ φυ τόν φ· καὶ πλόκαμον σωρίδας· καὶ σάκκο ὑφάσμον· ἡ ἅμαξα τὰ μὰ χειρίζομ· μέμφεσθαι τὸ· τίς δὲ πόλις ζῶμ καὶ λιμὸν ἀλλάσσομ· τοῦτο μοσκόσ τὸ μόσιμα· ὃ κἀμὲ οὐδείς· διὰ τοῦ τοῦ ὠὸ δύκολος αὐτοῖς λιτὰ εἰμοφρόσυνη· καὶ ὅσ πορθμὸν ταῦθα χαλκὸν τὸ μέρια ζει ἀλλὰ τὸ πλῆθος τὸν κρο τόω τὸν μὲ καὶ θαν μαζόμ τον· οὕτως ὁ κὸς φόδρα δύκολον· καὶ γὰρ τὴν ὁρμὴν ἀπρο σέχειμον μὸν δικάζμος· Ϛ ὁρμὴ θασί πα μὸν ὁρᾶν· καὶ δὲ μὸν δρασθό μενον· καὶ ζόφυρον πνέομεν· καὶ ῥύακας διὰ φαράγγων φερομέ μοις· πόλεμον ὠὸ παρ

θ άκὸν ὁρμὴν τοσαύτην ζῶμ· οὐ μὴν διὰ τοῦ τοῦ πολεμίαν μὸν τοῦ ὑμῖν ἁσ ζομεν· ὑπὸ

δλὶ δμμάτοισ ἀρφό
μβμοι μέγα φρομοῦ
μβμ· καὶ γὰρ ὁ ἄμερα
ἀμ μβταβὺ χαμαὶ αἰ
ωμὸμ· ὁλ ἐμ· ἐφὸ δὲ
εἰμμ λὶ καὶ σωλόσ· ὃ
ὁδᾶδ δμ μάοισ ἀρα
τοωέδοισ· ἐφὸ δὲ εἰ
μ σικόλ λω ζ καὶ ὀνικάμ
θρ ωσ· καὶ ὁ αὐτο
τολοσ δμ μάδι τῆ οἰκᾶ
μάδυ η· οὐκ ἐμὶ ἱκανὸσ
καλ ζ ἐλαι ἀπὸ ἀτολοσ·

Ποίαν τοίμ ω λὶ μὶ μ ἄται
ωαραμ ωθίαν· ωοίαν
δὲ ἀπολογίαν· ὁ ἴτὰμ
μὶ δὲ τοσαῦτα ἐχ μ
τῶν ωαραδείγμ ατα
μ ετρι άζ ωμ εν· ὡσ
ωσ γὰρ ὐκ εἰμ οι μ ρί
ωμ αθ φάμ ωμ άζ ζ ι οι
ωρῶ τοι τ λὶ σ ἀρ ζ λὶ σ
τὴμ ὁδὸμ ὁλ θόμ τασ.
ὅυτωσ· λὶμ ἁσ μ ρίωμ
τ ημ ωριῶμ ἰωδύθυμοι.
μὶ δὲ μ ὐκ εἰμ οι σ
τοὶσ δωθλ θόμ τασ
Καὶ ὁμ τοῖσ γ ραμμ ασὶ
κ ειμ ὐμ οι σ· μὶ ἵτ ὁ μ ὐ
τ ὐτ ὑοισ τοὶσ ζῶμ
τασ καὶ δ ὴ ὐτ ῶμ πρα

γμάτ ωμ θαυμ αζ ομέ
μ οισ· ὡσ ὶ τὸμ ἴσ ομ ὁλ κό
μ υοι ζ λῖμ ομ· τ ί γὰρ ὁ
χ οισ ἰ ζ ωσ εἰμ μὶ δ ιορ θού
μ ὐμ οσ· ὐκ οἶδ α ὐ γ ράμ
μ ατα· οὐδ ὲ γ ραφ αῖ σ
ὁμ ὐκ υ τασ ἰ μ αμ άθ η σ
τ ῶμ ωαλ αι ῶμ τὰσ
ἀ ρ ζ άσ; μ άμ ι σαμ ὲν
κ αὶ τ οῦτ ο ἐ ζ κλ ῖμ α· τ ῆσ
ὁμ ὐκ λ ὶ σ ίασ δ ὴ μ ὐκ ῶσ
ὡσ ωσ ωμ ὲν ησ· μ λὶ ἐ ζ ι
ὁμ αι καὶ μ ὰ ζ χ ῆμ τ ῶμ κ α
λ ῶμ ὐκ εἰμ ωμ μ αμ άτ ῶ·

Πλὴμ· ἀλλ ὶ ἐκ αὶ τ οὶσ ἀ
ωόλ θόμ τασ ὐκ ἐμ ωσ
δ ιὰ τ ῶμ γ ραφ ῶμ· τ οὶσ
ζ ῶμ τασ τ ούτ οισ ἰ δ εῖ μ
ἀ ρ λῖῶ· ἀλλ ὰ ὐδ ὲ ζ σ ὁ χ ἡ
ρ αμ ῶμ ζ ῶμ; ὁλ ὐδ ὲ ωρ ός
μ ὸ· καὶ ἐ φ ός οι δ εῖ ζ ωσ
τ αὶ κ ατ αγ όμ αν τ ῶμ
ἀ ζ ίωμ τ ούτ ωμ· ὁλ ὐδ ὲ ὶ
μ άθ ὸ τ ί ωαρ ὰ αὐτ ῶμ
χ ρ λ ίσ ι μ ομ· λ ύχ μ οι ωα
τ αχ ῦ τ ῆσ γ λῖσ ζ σ ι μ
ὁ ὗτ οι λ άμ ωσ ομ τ ωσ· τ ᾷ
χ λ ι τ αῖ σ ωό λ ωι ωσ ρ ι
κ άθ λ ω τ αι κ αὶ κ αθ ι
σ αμ τ αι· δ ι ὰ τ αῦ τ α
Τ ὰσ ὀρ λ ιμ ίασ κ ατ ζ σ αω ῦ·

† ὀναὶ ἡ μὴ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι καθαρίζετε τὸ ἐξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. μυῶν τυφλὲ φαρισαῖε, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι ἀνθρώποις, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν προφητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Τοιμωὶ δικάζουσιν ἡμᾶς τὴν δίκην καὶ ἀρὶ τὸν δίκαιον καὶ ἀρὶ τὸν ἄδικον καὶ ἀρὶ τὸν ἐν μέσῳ καὶ τὸν μὲν ταῦθ' ἁρπάζοντα καὶ τὸν μὲν ἀπολλύντα καὶ τὸν μὲν ἀπολλύμενον καὶ τὸν μὲν ἀπολλύο

Καὶ τὴν μοσδήκην δικαίου καὶ
τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ.
ὅτι οἱ καιροὶ σου οὐκ ἐν
τρυφῇ οὐδὲ ἐν
δειλίᾳ τοῦτο ἀφίλησι μὲν
αὐτοῖς τόσος. δι' αὐτὸ
ὧν λάβῃ. κατασκευά
ζῃ τὸ ἀμβλὺ αὐτῆς τὸν
τὸν δλίμμα. ἵνα μὴ δι' ἀ
τιμὴν ἀβίαν αὐτῶν εἰς
τὸν αὐτῶν βλίκωνται
βίῳ. ὡς εἰ δὲ γὰρ εἶ
πλοῦσαν ἀν λάβοι μ
ὑμῖν οἱ ἡμῖν οἱ τὸ
δεῖκνυσι τοῖς. ὅσαν
μὴ παραυτοῖς ὦσιν ἡμῖν
μὴ βδικεῖν οὐ μοιαδὴ
παρὰ τοῖς ἀμοίκτοις
τὰν ταῦτα τρέπειν
» αὐτοῖς. οὐ αἱ ἡμῖν ὅτι
» κλάβῃ τὴν πασιλεί
» αν ὅν προσδέχεται
» ἀν. ἡμᾶς γὰρ οὐκ ἡ
» σέρχεται. οὐδὲ τοῖς
» ἡσερχομένοις ἀφίε
» τε εἰσελθεῖν. εἰδὲ
Τὸ μὴ δέναι ἀφελῆ καὶ
τὴν ρίαν. τὸ καὶ ἡμᾶς
πειν καὶ κωλύειν. τοῖ
αν ἀν ἔχῃ σμμόνων.
τὴν δὲ ἐπὶ τοῖς ἡδέχο

μένοις. τοῖς δὲ πὴ τὴ
δείοις. ὅτε μὲν γὰρ ὁ
πατὴρ ἐβρίσθη.
ἀφόρητα δὲ τοῖς οὐτὰ
φορτία. ὅτε δὲ αὐτὸς
ποιήσαι τὸν δρόμ
των. τὸ δμαρτίαν. οὐ
μόνον οὐδὲ μὴ δοκοῖς
αὐτοὶ. ἀλλὰ ὁ πομπὸν πλέ
ον ἀπὸ μῆσι καὶ κίαν. καὶ
ἐβρισθδιάφθορον. οὐ
τοὶ εἰσὶ μὲν οἱ λαφόμενοι
λοιμοί. οἱ ὑβρισμὴ τὴν
μένοι τὴν ἐβρεμάν
πολαφαν. δικδιαμάρ
τρὸς τὸν διδασκά
λοις ἀπὸ τῶν. ἐβὰρδὴ
δασκάλου τὸ πὸν ζῆν
τὸ μὰ πολλύμενον. τὸ
δὲ πομμῦμαι τὸν πὸν ζῆ
σθαι μᾶλλον ται. μὴ μὲ
ὧμος. ἐβὰ ταπάλιν
ἐβρομάγκλημα. ὅτι
πβριάγῃ τὴν θά
λασσαν καὶ τὴν ξηρὰν
ποιῆσαι δύναν πρόσλή
μπτον. καὶ ὁ τὰ μὴ βμητ.
ποιῆτε αὐτὸν υἱὸν μὲ
δύμησθε πολόνδρομὺ
μῶν. τοῦτ' ἔστιν. οὐδὲ
μετὰ τὸ μόνον αὐτὸν σα

γμνάσαι καὶ μεταμε
ρίσασθαι πόσα μὲν φάγεσθαι
αὐτοῦ παρασκευάζῃ
ἡμᾶς· καὶ τοίνυν τὸν μ
μόμενον τὴν ὄψιν τῶν.
φείδόμεθα μᾶζόμεν.
ἡμᾶς δὲ. οὐδὲ τοῦτο
δηλοῖ κατόρθωσιν γά
ζαι· ὅταν ταῦθα δύο
Α ὑτοῖς ᾖ καλά· ὅταν μὲν.
ὁτὰν χρηστοὶ πρὸς σω
τηρίαν τὸν πολλῶν.
καὶ πολλοῦ δεόμεθα τοῦ
ἰατροῦ τος. ὥστε κἂν
ὁμαυδῶμεν κύσασθαι·
ὅταν δὲ. ὁτὰν ῥᾴθυμοι
πρὸς τὴν φυλακὴν
τοῦ κτηθέντος· μᾶλ
λον δὲ οὐδὲ ῥᾴθυμοι
μόμεν· ἀμμὰ καὶ περ
δόπαι· διὰ τὴν σκαπὰ
τὸν μίσον πολυμερίας
δλαφθείρομεν τοῦ αὐτοῦ
καὶ χάρα ποιοῦντος·
ὁτὰν γὰρ τοῖς δίδα
σκάλοις ἴδιοι οὗτος
ὁμαθητὴς. χάρα μ
γίνεται· οὐ γὰρ ἵαται
μέχρι τῆς τοῦ διδα
σκάλου καὶ κίας· ἀλ
λ' ὁτὰν μὲν μάρτ

ληπ. μημᾶται· ὅταν δὲ
φαῦλος· καὶ ἰατρικαί
μεν διὰ τὴν δυκολίαν
τὴν δῶν τὸ χάρον· ἀλ
γοῦμεν δ[ε]· τοῦτ' ἄμ.
αὐτὸ γοῦμεν· ᾗ τοῦ δὲ
δλον ὁπότερον ἡμῶν. ἡμᾶ
καὶ ὁκείνου σφοδρῶς
καὶ τοῦτο μ καθ' αὑτὴν
ταμὲν ζόμεθα· ὁτὶ ἀλ
δασκάλοι τοῦ μικρίας
ᾗσι· λεαὶ οὗτοι τοῦ μόνοι·
ἀλλ' ὁτὶ καὶ πολείομεν
τοῖς μαθηταῖς σῶμ τὴν
ψυχὴν ἀσφαλίζουσι
τὴν τῶν καιρίαν· ὁπὶ τρί
τοῦ τοῦ αὐτοῦ ὁπὶ πολ
λοὶ μείζομεν φαυλό
τητα ἢ σώζουσιν. ὁπερ
μάμεν αὐτυχῶς διὰ
φθαρμένων σῶν ἡμῶν· εἰ
ταῖς καὶ ᾗσ' ἄμοιαμ αὐτοῦ
σκόπῃ· ὁτὶ τοῦ μὴ
ζόμεθ' ὑμῶν πολλοὶ μᾶκέ
μβυομ καταφρονῆμ·
καὶ μὴν τοῦ μαντίον
ὑμῶν προσδυμόλογον·
» ὁτὶ δ' ὑμῶν οὐσιφορ
» τίαν ἀρῶσαι καὶ δυσω
» σαικτον· ἀμμὰ καὶ
Τ οὗτοι δ' οἱ ὠνάμεν

κκοντιδόμδοδμκα
θαρότητι. καὶ τὴν
ὄζω δμόωμένων.
τοὺμαντίομδὲ οὐκέτι·
ὁ ποὺμὲν γὰρ φιλαν
θρωπίαν λόγος ἐστίν.
διαφόρως αὐτὸ παρὰ
πράξει· διὰτὸ τοῦτο αὖ
τὸ. καὶ ὅτι εἰδὴ οὐδὲ
πως καιρὸς ἐστὶν διαρρή
δην καὶ σαφῶς τὰ μο
μικὰ ἀνοίγειν· δμ θα
δὲ παραπλήσιόν σοι
ματικὸν μιαν θαρμόν.
σαφῶς ἀφρομάν αὐτρόπῳ·
Δια δὴ τοῦτο· δωὶ μὲν
τὴν σθλθιμοσύνην.
θκ· ταῦτα δὲ ἀφοιεῖ
σαι. καὶ κεῖμαν μὴ ἀφι
όμαι· δωὶ δὲ τὰ μὴ καὶ
θαρσίαν οὐχ οὕτως·
ἀμαὰ τί· καὶ θαρίζθε
φκὶ τὸ ὄζω δμ τοῦτο
πκρίου καὶ τὴν σαρ
κὶ δοσ. ἅπαν δμ δὲ γόμφ
ἀρπαφλίσκαὶ ἀδικίας·
καὶ θάρισον τὸ δμ τὸ σ
τοῦ στηρίου. ἰμαγδ
μὴ ταὶ καὶ τὸ δικτὸ σ
καὶ θαρόμ· καὶ ὅλα
Β δμ αὐτὸ ἀπὸ σαράμαπ

Καὶ πάμ ταὶ δλπραπ
τομ. ὅσ τὴν τὰ μὴ πὴ
κόσμ ἀφθοράμ· δμ
τοῖσ μικροῖσ ζκτοῦ
τω τὴν ἀκρίθειαν.
καὶ τὰ μὴ μάρμκα
ταὶ φρομοῖωτω· ἀπο
δικαιοῦτο γὰρ θκ τὸ
λίδύοσμομκαὶ τὸ ἀμκ
θομ. καὶ ἀφλίκαπδ
τὰ ναρύθρα τοῦμό
μου· τὴν κρίσιμ. καὶ
τὸμ ὅλδομ. καὶ τὴν πί
σιμ· ταῦταὶ δδξ ποιλί
σαι. καὶ κεῖμαν μὴ ἀφι
όμαι· δμ τὰ μὲν θαμὲν
Ὠ ἰκότ φσ θκ· δμ θα
δὲ καὶ τὴ ὅτι καὶ ὅλδθκ
μοσύνη· τί γὰρ μὲ λάβ
πφ τὸ ὅλδθκμοσύνημ
δι δόμαι· ἀλλ ὁμοίωσ
μόμοσ μικροῖσ ταισ· ὃ
δὲ γὰρ αὐτὸσ οὕτω θκ·
ἀλλὰ τοῦτο δμ ταὶ δλλα
μὲμ λέγ. ταῦταὶ δδξει
ποιῆσαι· δμ θα δὲ πδ
ρὶ καὶ θαρόμ καὶ ἀϊκαι
θάρτωμ δ' ἀλλήλων.
οὐκέτι τοῦτο προσπί
θησιμ. ἀμὰ δ' ἀφαιρεῖ·
καὶ δ' ἐκμυσιμὲ ζάμ' ἀγ

τούτοις μὲν γὰρ δικάζει
οὐχ ἅπαξ· δικεῖ μὲν δὲ τοῦ
τοις ἅπαξ· ταῦτα
Δ δὲ λέγει· δῆλον δὲ ὅτι καὶ
περὶ μὲν τῶν χάριν ἄν
εἰρῆσθαι· οὐ τὸν μὴ
ἐρωμένων οὐδὲ τὸν
ἁπλῶς ἐρᾶν ἡμῖν
ζητοῦμεν· εἰ δὲ περὶ
τῆς χάριτος τοιαύτα
λῶν· ἀλλὰ μᾶλλον μὴ
λὸν ὁλοθύμου μοι πό-
παραβολεύματος· ταῦ
τα μὲν οὖν ἐστι καὶ κα
θόλου κεκλῆσθαι αὐτὰ
οὐκ ἄρρενων· ἅπαντα
Χ οὐμενόων καὶ κίαχα
λκεον· μᾶλλα δὲ· Ὁ
τάμμιν δὴ νομίζω δεῖ
δαιδλορθώσασθαι· καὶ
τὸ δίχα μὴ ἀστρον·
ὁτὰμ καὶ ἀδρότερα ἀρ
κέμοί λιται διορθοῦν·
ἀπορδλημὸν ὀχ̄· ὁδὴ
γὸν ἀυτὸν ὁ δικάλφτυ
φλὸν· ἁ γὰρ τὸ μὴ μο
μίζεμ δεῖσθαι ὁδηγὸ
τυφλὸν ἀχάπητον συμ
φορὰν καὶ ἀθυμότης·
τὸ καὶ αὐτὸν μὲ θέλειν

σὸν μολογεῖν μὲν οὖν καὶ
δῆλον· ἀπὸ τοῦ τρί
ου καὶ παροιδος· εἰ
ταῦ δίκην ἐστ· ὅτι οὐ δὲ
μία μᾶλλον δικ τοῦ καὶ
ταῦ φερομένου μᾶλλον
τικὸν καὶ ἁρμοδ· μὲ
γάλη δὲ τιμωρία οὐκ
τοῦ μὴ φρονεῖν
λοῦ τὸν ἰσχνὸν καὶ
θαρσίου ἀπὸ βρότειν
ἀρχὴν· κόμοῦ πᾶσαν μὲν
δικάζεσθ ταῦτα· εἰ
κρᾶν γὰρ ἐῶν καὶ οὐδὲν·
κάμηλον δὲ δικεῖ μαι·
ἀφόρητα γὰρ ἐῶν· διὸ
καὶ β̄ τὸν κόμοῦ πᾶσαν
διυλίζομεν· καὶ τὴν
κάμηλον καταπίνομεν
τες· καὶ γὰρ ἐαὶ δικάζει
διὰ ταῦτα μὲν ὁμοιοῦσθε
ται· διὰ τὸ μὲν ὅλεθρον
καὶ τῶν κρίσιν· ὥστε
οὐδὲ τότε ὠφελήσει
μον μιμούμενον· ὅτε
γὰρ τὰ μικρὰ διὰ τὰ
μεγάλα ἐῶν εἰρημένα·
ἅπαξ δικάζει μᾶλλον·
ταῦτα δὲ ἅπαξ οὐδαμοῦ
τομόμαι· οὐδὲ μῶν πλέ
ον· οὐδὲ τότε ὅμοιον·

ὁδηγεῖ μᾶλλον. ὁρᾷς
ὅτι τοσοῦτον ἀφεστήκαμεν
θεοῦ· ταῦτα δὲ ὄλεθρε.
ἀμήτε τὸ μεσημβρινὸν διὰ
πάντων τῶν δοξομαι
μίαν αὐτὸν. καὶ τῶν
σφοδρὰν περὶ τὸ μέ
σημα τοῦτο λύσαι.
τοῦτο γὰρ αἴτιόν μοι πάν
των τῶν κακῶν ἐστι
τοῖς γράμμασι. τὸ περὶ δ
ὅτι δεῖ ζητεῖν πάντα
ποιεῖν. τοῦτο καὶ τῆς
τοιαύτης ἀπορίας αὐτὸ ἰατρεῖον
γράμμα. καὶ τῶν ὄντων
ἀρετῶν ἀμυδρὰν ἔχομεν ἀπει
κόνισιν· καὶ περὶ κα
θαρσιῶν ἀσχολεῖσθαι ἀπο
καθαίρεσθαι καὶ μόναι δυνήσ
ται τῶν τῆς ψυχῆς καθαρ
μῶν ἀμυδρῶς.
Διαδιὰ τοῦτο ἄφωμεν τοὺς
ἔστιν ὅτε ἁπλῶς ἁμαρτάνειν
καὶ τὰς καθάρσεις τῆς
ψυχῆς. ὅλως δὲ καὶ περὶ
ἁπάσας καὶ τοιαύτας μέ
μνηται· ταῦτα γὰρ τὰ
σώματα λιμὸν τὴν
ζωήν· ταῦτα τὰς κα
θαίρεται τῶν τῆς ψυχῆς.
ἡ καὶ σωτηρία· φιλαμία·

ἀλλήλους· λιμὸν ἡ σωμα
τικὴ λιμὸς ἀπουσία·
καὶ μὴ ἀφιεῖσα χαλᾶν
τοὺς μεθύοντας ἡμᾶς ὅλως
ἡμαρτήμου
σι καὶ ἀσυμμόρφους· οὐ
γὰρ δι' ὀλίγων κρίνε
μοῦμεν. φιλαμοίκτους
μόνους· καὶ φιλαν
θρωπίας ὑμᾶς τοὺς
πολλῆς καὶ αὐτοὺς πολ
λοῦ τοῦ τοῦ ὅλως μὴ ἁπτο
μένους τοῦ θεοῦ· καὶ πα
ρασκευάζουσα σωλ
λαμβάνειν τοὺς δεηθη
σομένοις καὶ αἰτοῦσιν
αὐτοῖς· λίαν δὲ οὐκ ἐσ
σας· ἀναπαύσομαι ὑμᾶς
καὶ ὑποζύγιον· ἀλλ' οὐ
δὲ ὁπαμβάλλει ταῦτα
ὅλως ποιήσαι καὶ καθᾶραι
μὴ ἀφίσθαι ἀσυμμέ
κλων παρατηρήσει
σόμενα βάσανος· τὸ
γὰρ ἀποδείξαμεν
ὑμᾶς ὅλως· οὐδὲ ὅτε
ὅλως τῆς παροτίδος
καὶ τοῦ σωτηρίου ὕδατος·
Καθάρισον τὸ ἐν τοῦ
σωτηρίου καὶ τῆς
παροτίδος ἵνα βρῶ

ται καὶ τὸ δικτὸ σκαι
θαρὸμ. δωὶ τὶὼ ωαμαι
ἀμ λιμαὸσ ἀβ μικρολο
γίαμ· ἀμμὰ τὸυμαωτὶὸ
μὸμ ὸὶω ἀὸωαμ ωοιεῖ·
δβίκμυσὶμὰρ αὐτὶὼ ωὸ
ρὶτ τὶὼ ὸὖσαμ· ὸυμὰρ
ἑβωὸ καὶ τὸ ὄβζω ϑμ καὶ
ϑαρίσαυὸ· ἀμμὰ τὸ ὸμ
δορ· καὶ ωάμ τωὸσ ὸὶπὸ
ταυ τὸὖτωὸ δικεῖμο· ἀλλ
λωὸσ δὲ· ὸὐδὲ ωὸρὶ
ποτηρίουκαὶ ωαρο
τίδοσ λέγει· ἀμμὰ τὸ
ρὶ τὴ ψυχῆσ καὶ σωμαῖ
ϑαμέβαι· τὸ μὸμ ὄβζω
καλὸμ τὸ σῶωαι· τὸ
δὲ ὸμδορ· τὶὼ τυχῆμ·
ἰδὲ δωὶ τὶὸ ωαροτίᾳ·
τοῦ ὸμδορ χρεία· πολ
λῶ μᾶλλομ δωὶ σοῦ· ἡμῖς
δὲ τὸυμαωτὶομ ωοιεῖ
τὸ ϕ· τὰ μικρὰ καὶ ἐ
ξωφυλάττομτὸ· τῶ
μὲλλομ καὶ ὸμδορμὰ
βλεῖτὸ· ὸὐϑμ μὲγιϑ
γίμεται μᾶλλ· ὸ τὶ μομί
ζομτὸ τὸ σῶμ καὶ τωρ
ϑωκέναι· τῶμ λοιπῶ
καταφρομεῖτὸ· καὶ τὰ
φερομοῦωτὸ δὲ· ὸὐδὲ

σωὸυδάζβϑ λὶὸβπλχϕ
ρβτὸ αὐτὰ καὶ τορϑοῦω·
ἓ ἵτα ωᾶμ μὲ σκομοδο
ξίαμ αὐτοὶσ σικόπτει·
τάφοισ κδκομιαμὸ
μοισ καλῶμ· καὶ ωᾶσὶ
ὸβπλάφομ ὑωὸκριτὰι·
ὸ ωᾶμ τωμ αἰτὶόμ αὶ
τῶμ καὶ κῶμ καὶ ἀωω
λάϕασ αὐτοῖσ ὑωόϑης·
ὸὐχὶ ωλῶσ δὲ τάφοισ
κδκομιαμὸμοισ αὐτοὶσ
ὸκ ἀλλῶλῶμ· ἀμμὰ καὶ ἀὐ
κρασίαμ ἔχομεὶμ καὶ ὑ
ποκρίσωσ ὸϕηος·
Τ αὗται δὲ ὄλλῳ· δβίκμισ
τὶὼ αἰτίαμ δβίκμ ὸὐκὲ
ωλάσυσαμ· ὸ τὶ μὲτὸὶλὶ
σαμ ὑωοικρίσϑωσ καὶ ἀ
μομίασ· ταῦταδὲ ὸὐ
χὸχ μόμομ· ἀμμὰ καὶ
ὸὶ ωροφῆται σωχῶς
ϕ καλοῦσὶμ· ὸ τὶ ἀρ παῖ
ζουσὶμ· ὸ τὶ ὸὐκρίμου
σὶμ ὸὶ ἀρχομτὲσ αὐτῶμ
κατὰ τὸμ τοῦ δικαίου
λόγομ· καὶ ωαμταχοῦ
ἀροισ ἀμ τὰσ μὲμ ϑσὶ
ασ δικαλλομέμασ·
τὰ ῦταδὲ ὁσὶ βπτοῦ
μῶωαι· ὰσπτὸ ὸὐδὲμ

θκ̄ γ̄ ὁ δεῖ καθαριέχειν ἀπὸ ἀκαθάρτων λογισμῶν· καὶ π̄ τῶν μετὰ τελευτὴν τὸ σε νεκκλησιάζειν:

ζθμομοῦ δὲ καὶ μοῦ· ὄυτε τῆς μομοθείας ὄυτε τῆς καπηλείας· ἀλλ' ὄυδὲ τὸ τῆς ζικοῦ μῆς τοῦ τάφου· μέμνηται γὰρ ὁ προφήτης αὐτῆς· ὄυδὲ ἀπωλέσας αὐτὸς τάφομ καλέσας· ἀμμὰ τάφομ ἀμβοᾶμεν μομ τὸμ λάρμμραὐτοῦ· τοιοῦτοι καὶ μῶν εἰσι πολλοὶ ἀὐτοῖ· καμμοσὶ ζοῦ θμομοι μέμζοσθμ· πάσης δὲ ἀμομίας ὁμδομ πλήρομέμοι· καὶ γὰρ καὶ μῶν· τοῦ μέμζου ἐζοσθμ καὶ λαρμοῦμ· πολὺς ὁ τρόπος· πολλὴ ἡ ἀφροσύμη· τοῦμδὲ κατὰ τυχὸμ ὄυδὲ ἑῶ· ἀλλ' ἑῶ γε τὸ δικαίομ συμφδὸς ἁρμονίζεσθαι τῆς· τοῦμμὸν τὸμ σκόλιμ κασι καὶ τὸμ ἰσχομρὸμ ῥῆσι καὶ δυσωδίαμ ἀφαιρομ· ὁσὶ θυμίασ ἀπὸ πολλοῦ καὶ πόμηρὰς· ἀὶ σκομμίκομ εἰσὶ μὰὶ καθαρτόν ἐσ μι· ἀμμὰ τὸμ μὲμ δικείμοσ τοιοῦτοι σὶ ἡμᾶς·

ὁχόὐτωδ εἰμόμ· τὸ δὲ ἡμᾶς τοὺσ καταζιωθμ τασμαὶ σὶ γμόσθαι θῦ· τάφοσ ὀζαί φμησ γμόσθαι τοσαύτη μ ἐχόμτασ δυσωδίαμ· τοῦτο ἀὐθμότητοσ ὁχετοῦ· ὁμ θαὶ ὀχ̄ς καὶ τοικέζ· καὶ πῶσ ἀὐτὸμ ἀμομίζμισ· καὶ μῶν τηλίκια τοσαῦτα τάφομ εἶμαι τοῦτομ· πόσης τοῦτο ἀὐθμότητοσ· πόσωμ θρίγμωμ καὶ ὀδυρμῶμ· ὁ τάφ τὰὶ μὸ λὶ τοῦ χῦ· τάφοσ ἁλκαθαρσίασ γέμη ται· ἐμμόησομ πῶσ ἁμφοτέρωμ μὶ θμο· τὴμ φὶ καπηλεί ὰθμο· ὁἰαὶ ὁλαμβροτωλίῶ· πῶσ μασὶ καὶ τοικοὐάσησ ἁφεσμίσ· πῶσ καλόσ· ὁὐχὶ πῶσ καμμοσὶ λαθόσ· ὁὐδὲ μαργαρίταισ· ἀμμὰ τῶ τούτομ τὴμ φόρτ σῶμι· ὁμμόησομ ὁ τὴ ὁὐδὲ τάφοσ κατασκάζθαι ὑμῶ λῆ· ὁὐκοῦμ ὁὐδὲ σὺ ζοτὴ ῶ ἀμφοδυμὶ σὶ φαμίζμαι τοῦμμ·

ἡ γὰρ ὑμετέρα τοῦτο οὐ
πείρηται. πολλῶ μᾶλ-
λον δὲ καὶ
ὑμετέρα καταφέ-
ρεσθε. μικρὰν πορεί-
φθορὰν τυχεῖν· οὐκα-
ταβλάπτεσθε δὲ μόνον·
ἀλλὰ καὶ φυλάττε·
πολλῶ γάρ μοι· ἔτι πο-
ρισθῆναι μικρὰν ἢ δοῦλον
πονηρὸν ἀποβαλεῖν
σαν· οὐκ ἂν πάντα
ὄφελος; τοῦτο καὶ ἡμῶν
λογίζου· καὶ γὰρ τοῦ
του πολὺ χαλεπώτε
ρον πορισθῆναι·
φθορὰν τυχεῖν ἐστὶ τὰ οὐ
καρτερὰ ἡμῶν μικρὰ ἐ
μοιγε· πόσῳ μᾶλλον
τὰ τοιοῦτον· ὅταν γὰρ
σὺν τοῖς σαυτοῦ τυχεῖν
κακοῖς. πόσῳ δὲ
μᾶλλον
κακοῖς τὰ οὐσίαν
κακῶν καὶ
σαυτῷ ἐλαττόν· ἔτι
μηθαυμάζωμεν δὲ καὶ
δεῖ πάντας καταφρυγεῖν
καρτερόν· πόθεν καὶ
ποίησας· οὐδὲ τυχεῖν
μικρὰν καταφύτης.

ἢ κἀμὲ θαυμάσιος εἶ.
οὐδὲ θαυμάζω καὶ σὺ δέ·
ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι τοῦ
χεῖν· καὶ οὐδὲ δοικάσ-
κειν μικρὰν ἀπωλέσθαι
σιν ἀλλὰ σὺν θαυμάσεσθαι
κεφαλλίωσι κλητοῖς
κεφαλαίοις; πόσῳ δὲ
πολλῶ δικαιότερον
πλειόνων ἀλλὰ καὶ
οἰκείων· ἐμβάλωμεν
πλησμονὴν ὄζωμεν·
ἔτι γὰρ ἔστι καὶ
φθορὰν τῶν μικρὰν καὶ
καταρύξασθαι· πλὴν ἀχά-
ριστον καὶ δίκαιον·
σὺν τῶν μικρῶν θαυμάσεσθαι
περιόρων· καὶ τοσαύ-
της δυσωδίας πλήρη
τὸν οἶκον· ἐμμόλυσον
σιν ἀποκλίσει τιμωρί-
αν· μὴ μόνον τὴν πορ
Η λὴν δικείλων· ἀλλὰ μύρων
χρίσας τοῦ χεῖν τοῖς πο
δᾶσι· καὶ τὴν οἰκίαν
ὅλην ἀπλήρωσον
ὀδίας· οὐ σὺν τοῦ μὲ
τὸν ἀποίησεν τὸν οἶ
κον τοῦ θεοῦ· τὴν γὰρ καὶ
μόλις ἀλάλησον τὴν δυ
σωδίαν· τοῦτο γὰρ μά

δλιος; πολλοὶ ἴσασι· κἀλ
λημμαι κἀμπεριμέ
πόμενοι· ἄμμοι πάλαι
ὡς ἔρασι περιέρχομαι
μοι· ἅτ' οὐ θαυμάζῃς
πῶς σὺ σκληπιοφόρ
τας καὶ πάμπαν δίκας
θρασὺ μάχασπᾶται; καὶ
γὰρ ἁβρὰ μὲν σκηπτὰ
κἀμβέβληκε τὰ μὲν
μέμαυα· ἀλλὰ θυμὸς
θυμοσάμενος πολυ
λβοῦς· ἀμάχητος τιμὴν
ὀργίλλων· εἰ σμικρὰ μοι ἀν
αστάμενος καλῶν·
Τί ποιήσω; λάμπλημ
μαι κἀμπεριέρχομ·
καὶ οὐφρίτταις ὑπὸς
ὀμνυμένοις τὸ μὴ τὸ
θῦ; πορμεῖομαι σοι
δοκῇ δίκη κλησίαν· κἀ
τιὸ ἁρπαστὸν ἀπιμοῦ λά;
ὀμάρπαι μὲν γὰρ δόδοι
κασι καὶ ἀπαχύλη φανῖ
μαι γ' ἀναίδεια περιβρί
βόμβος· ὀμδὲ τὸ μὰ
τοῦ θῦ· αὐτοῦ τοῦ θῦ
ἀλλὰ μὴν ὀμνύουσι καὶ ἀ
πειλοῦσι τὸ βρο
τὸν· πορμύσι καὶ
μοι χάσι κατ' αὐτὸ μὸ

λια τάδε τὸ χαλκεῖον
τοὺμοσιμάτος· διὸ
καὶ ἀμίαν ταμοσάσι καὶ
χαλκεὸν ἄνδρα τὸν μὲ
σόν παν ταμβλακεῖν μὲ
μοντὸ καὶ ὁδαδόν· τοῦ·
ὁ δικεῖν μὴ μὲν γὰρ λιμὸ
σος· καὶ ἀπόνητον τοῖς
κάμμουσι παράχῃ· καὶ
οὐδὲν ἄφ' κλημα ἄχῃ· ἀλ
λὰ καὶ βέβοισι τὰ μαχία·
αὐτὴ δὲ μέσον σι καὶ κολά
σασ· ὅπῃ δ' οὖν καὶ τὰν
ταν χαλκεῖον πέρα· καὶ
τὸ μὴ δὲ ἀπόθαμβαι ἀν
τὶος ἀσχρὴ τὸ μοσοῦν
των· φόβος δ' οἰδόσασαν
τὸν μὲν τὸ λόγον· ἡμᾶς δὲ
διδάξασα φῶσ' αὐτὴς
τὴν λήμην· πρὸς τὸ
Δ δ' ἀκούσομ τί τάμμε μλέ
γῃς· καταθυθυμίτα λί
πρὸς ὀργὴμου ἀσθυμί
αν αὐτὸς μόσον· Ὃ
γὰν δ' οὖν μὴ θυμίαν·
ἀμμὰ καὶ καὶ μὲ σὰν τὸ δὲ
καὶ τὸν μὲν σὸν μὲ πρὸς βᾶ
ἀπαν καὶ μὴ δυσσόδλησ.
πόταν δίκην οὐκ ἄξι
ος σῇ γένεσθαι· τί σ
ὄν οὐ δίκαν μὲ σὸ δυσσό

καιρὸν· καθὸ μᾶλλον ἂν
μὴ πάντα ποιεῖν· καὶ
ὀφρίτταις οὐδὲ βλέ
πικας; ταῦτα μὲν οὖν
Τ ἀνθρώπου διδασκάλου
ἀπολιπόντας· ὅλοις μὲν
ὀδυσσεῦσι· τὰ
δημήτρια φάρμα
κα· αἰχαλβωναῖ τὸν μ
ὠμὸν ἀνθρωποφάγον μ
πολιήν· λιμβόλιδο
μὲν τὸν μάγειρον μ
ἀνθρωπείαν· διὰ τοῦτο
καὶ ὁ πορφύριος φησὶ κὰ
λῶς ἔχειν· οὐκ εἶναι μ
οἰόφθαλμοὺς οὐδὲ
λὶ καρδίας οὐ καλλί·
Β όλτ|ον τοὺς τοιούτους
πρὸς εἶναι· μᾶλλ|
ον μὲν οὖν· κἂν ταῦτα
κατανοῆσαι τοὺς C
ὀφθαλμοῖς· ἀχρεῖ
ον μὲν οὖν ἔχειν τὸ
τέχνης τὸ διεῖργον
μὲν τὸν γυναικῶν· ἐ
πεὶ δὲ οὐ μόνον
ἀναγκαῖον ἦν
ἡμᾶς οἰκεῖν τοὺς
σωφρονοῦντας C
δ' ἀπέχεσθαι· ὡς ἔνιοι
δὲ καὶ τοῦτον· ὅτι

τὸ σαμαίον· οὐδὲ τοῦ
ταῦτα ἀχεῖ· ὃν
γὰρ χρεῖ· οὐκ ἄρα δεῖ·
οὐδὲ θῆλυ· καὶ δοκεῖ
πρόβατον ὅλον δὲ ὁ
μοῦσος ἀνδρὸς καὶ γυ
ναῖκα εἶναι· καὶ γὰρ
ὁ ἀνδρὸς· ἀνδρὸς καὶ
καὶ αἰγυναῖκα· γυναῖ
κα· μὴν δὲ καὶ τοῦ
μαντίον· αἰμὲν γυναῖ
κα· ὡς τοῦτο μὲν ἁρμό
δοντας ἐξαθῆναι
λίθους· οἱ δὲ ἄνδρα· ἵπ
πρόμαχον μὲν οὖν
δὲ καὶ ἀνδρόμαχον δ' αἰκεῖνται·
Ο υκλικοῦσα τὸ τίκτειν
σωκρατικοὶ ἀνδρὸς
καὶ γυναικὸς ὅμοιον
ρᾶον; καὶ τὸν μόνον ἀν
κάμοσ ὁ σύλλογος ἀξι
οσκῆ· καὶ κάμαιζικὸ
τον· τοσοῦτον γὰρ καὶ
γυναικὸς φιλοσοφία
τότε· ἡσυκοῦν· καὶ ἀν
δρὸς ἀνδρὸς τιμὴ τὰ καὶ
σωφροσύνης· ἀλκού
C απεγρῶν τῶν σωρφυ
ρο πόλιδος λφρύσης·
» ἀκριβεῖ ἀπόμβαξίαν
» πρῶκον· ἀλλὰ θόμβον·

μάματα παρέβημοι· ἀν
κλασατα τῶν γυναικῶν
αἱ περιλίμμεναι τῶν
ἀποστόλων. ἀνδρεῖον
ἀναμασῦσαι φερόμε
ναι· τὶς περισκίμμης·
τῆς περσίδος· τῶν
ἄλλων· ὧν αἱ παρο
σαι γυναῖκες τοσοῦτο
ὅσσ ἔχουσιν· ὅσον οἱ
ἄνδρες τῶν ἀμαρτῶν·
τότε μὲν γὰρ ἱκαὶ ἀπο
δημοῦσαι· οὐκ ἐλάμ
μασον δόξαν πομικράν·
νῦν δὲ καὶ ὁμοθαλά
μοις τρεφόμεναι· μό
μος ταύτην διαφέγ
γει τὴν ἰσοτίαν·

γράφει δὲ ἀποστολικὴν
λόγον πίσμεν γίνεσθαι
τὴν τρυφήν· πότε
δικάμασι· ὅρον μὴ περι
ζίσασθαι τοῖς κέρμασιν·
εὐφδέσφαιν καὶ
καλλασκαὶ ἀσπροσό
ποις· τοῦτο λίδόξαν
ταῖς· τοῦτο λίσοτηρία·
τὰ δὲ ὑτηλὰ καὶ μερά
λα καὶ ποτρεφόμενα·
οὐδὲ ὅμαρ φέρμτὶ
ζουσι· τὶς γυνὴ λίσπου

Δι ὧν ὅτι ποιλίσαντο· ἄνδρα
ποιλτίμως ποιῆσαι· τὶς
ἀνὴρ τούτων ὅθεν φρο
τίδαι· ὅσσ τε γυναῖκα
ὀρθῶσαι· οὐκ ἄτιμ
οὐδέσ· ἀμμὰ τὴμὲν
γυναικὶ· πᾶσαν σωου
λὴν περὶ χρυσίον δ
πιμέλεσθαι καὶ ἱματί
ων· καὶ τῶν λοιπῶν
τοῦ σώματος καλλ
πισμῶν· καὶ ὅσ τὸ
τὴν οὐσίαν αὐξῆσαι·
τῷ δὲ ἀνδρὶ· καὶ αὐτὴ
καὶ ἕτερα πολλά·

Μεῖν· πρόποιμὲν ἐλίγα
σ καὶ ἀναγκαῖα κό
ρησ· οὐδέσ· ἀμμὰ χρή
ματα καὶ κτήνεα καὶ κτή
ματα· καὶ μέτρα οὐσί
ασ ποικίλησ καὶ δια
φόρους· καθάπερ τὶ
πρίασθαι μέλλομ λί
σωμαγματικοιμὸν
δὲ πλεῖν· διατοῦτο
καὶ οὕτω καλοῦσι τὸν
γάμον· ποιμὰ μὲν γὰρ λί
κουσα λφρὴν τὸν· συ
μίλλαβὲ μὸ δεῖ ἀντὶ

πολὺ τὸ μεῖζον. ἀμέλει ὁ
κόσμος παραδείγματος χάριν
ὁ μὲν τὰ τρία μόρια. οὐ
δὲ τὰ δύο μέρη. ἀλ
λὰ δέκα μέρη ἐστὶν ἀπὸ μονά
δος ἕως τοῦ δέκα συντιθέ
μενα. οὐκ ἀριθμὸς ἐστὶν
ἄλλος παρὰ τοὺς εἰρημέ
νους; μυριάκις γοῦν οἱ
πλείους πλοῦτοι τῶν πολ
λῶν πενήτων ἐλείπουσαν τῷ πλή
θει. ἡ παρὰ γυναικὸς δραχμὴ
πολλοῦ τοῦ μ. τί γὰρ
ἡδὺ δραχμὴ τοῦ πολλοῦ
πλούτου; τί δὲ τοῦτο
τὸ μικρότερον τῆς ἀφη
μίας; τί δὲ αἰσχρότε
ρον τοῦ δωτίνης μέρος
ἐστὶ τὸ δεῖσθαι καὶ λάβειν
παρὰ τοῦ πένητος; ὁ δὲ
μισθὸς γυναικὸς ἀπο
εσσήρου. πᾶς γὰρ ὁ μι
σθὸς διαφέρει; ὁ
σος δὲ τοῦτου συμμαί
νει μανίας. τὸ φε
ρόμενον τῆς γυναικός.
τὴν δουλοπρέπειαν
τὰς μάχας. τὰ τοι
οῦτα μέρη. ὀκτὼ μοῖραι
ὀκτὼ μοῖραι. ὀρθρικοδύτης.
ὀάπιμος καὶ ζ ἀπιμῶ

Μὴ ἁμαρτάνωμεν. τοῦτο
ἐστὶ τὸ ἀληθῶς ἁμαρτάνειν.
τὸ μὴ ἁμαρτάνειν. ἀλλὰ
τὸ ἁμαρτάνειν. ἐπὶ τοῦ
θεοῦ δοκεῖ
ῥᾳθυμεῖν. ἐπὶ τοῦ
πονηροῦ
πολλοὺς τοὺς
γαμοῦσι καὶ γαμοῦνται.
καὶ γραμματεῖα πολλὰ
μοσάσφαλλα δικόμε
μα. ἢ τὰ περὶ τὰ περι
σσὰ καὶ ἀρρασίας.

Μὴ ἁμάρτωμεν. καὶ ζηλώσω
τε. πῶς οὖν ἁμάρτωμεν
δικάζοντες; πρόσεχε ζή
τουν καὶ μὴ θλῖβε. καὶ τὸν
θλίβοντα μὴ θλίβε. διατοῦτο
γράμματα αὐτοῖς οὐ
κόδομῆ. οὐδὲ τὴν ἀπὸ τοῦ
χάρτου καὶ μόλαμος
ἀσφάλειαν. ἡ γὰρ
ἀντὶ πάντων αὐτοῖς.
ὁ τῆς μύμφης τρόπος.

Παρακαλῶ τοίνυν καὶ
ὑμᾶς. μὴ χρήματα
ζητεῖτε μηδὲ περιουσίαν
ἀλλὰ τέρψιν καὶ βοη
θείαν ζητήσατε. ἀγαθὴ
καὶ φιλόσοφος κόρη.
μὴ μυρίων ταῦτα σοι ἄξια
πέφυκεν ἀμφιέννυσθαι. ἀλ
λὰ τοῦ θεοῦ ζητεῖ. Ϛ

τί γὰρ ἔχομεν ὑμᾶς. οὐ
γὰρ πάντα τὰ σὰ κυρί
ας; ἀλλ' οὐδὲ μέσοι μὲ
λῆ τὰ μὲν ἡμάτων τοῦ
τον; οὐδὲ γὰρ ἐλέ
γετο εἰ. ὅτι καὶ οἱ
παράσιτοι τοῦτο μ
κατα δικάζεται κοῦ
σι. καὶ οὐκ ἀλγοῦσι
οὐδὲ οὗτοι. ἀμὰ καὶ
ἡ κακία σωίζομεν τὴ
αἰσχύμη. καὶ ὁπόταν
ταῦτα λέγωμεν αὐτοῖς.
ὅτι φ" ἡδύπικαὶ πλυ
κύλαι ἀπο σημάτω
μεν. ⁘ τοῦ διαπόλλ.
Οἷας παρανομίας δέη
γαγεῖν φωνέω. ὁλόκλη
ρον τὸν ζωὸν τὸν τοι
οὗτον μὰ αἰτρέβιαν δυ
ναμένας. ὁρᾶν γοῦν
αὐτῶν τούτων τὴν δ
απολικῶν καὶ ὁλό
θριον μέλισμ. ὁπόταν
μὴ τὴν σάπωλέσαν. οὐ
δὲν γὰρ ἄλλο φλοῖσμ.
ἀμμὶ ταυτὶ τὰ ῥίμα
τα. μὴ δέσοι τοῦ σ
μοῦ. μὴ δείσοι τοῦ
δικαίου λόγος ἄτος.
πόν τα ῥῥιφθοδ

κεῖνα. ὃ μὲν μόμοι βλίτη.
τὸν λίθον μῶν. κὰμ ἀὴ
χηδε τὸ πρᾶμα. αἱρε
τὸν ἄτω. κὰμ πάντα
ὁμπύωσι μὲ ἀπαντᾶν
τα. κὰμ τὸν ὁ τῆ πρὸς
τρίωμ ταμὸν μόμορμ.
κὰμ ὠσκύμα ὁλάωμα
σι. πάντα φέρε. κὰι
τί ἂν ἄλλο χοῖροι φω
μὶν μαμόν τα εἶπωμ.
τί δὲ κύμβοι αἰκάθαρ
τοι. τάχα δὲ. οὐδὲ ἂν
ὃ κεῖνοι ταῦτα ὁφθὴν
ζαν το. ὅτι αὐ μὲ ὁσδωει
ὃν ὁ διάπολλοσλυτ
τῶν. Ἀλὸ παρακα
τὸν τὸν ὠμαι αἰσιάμου
μειδόταν τὰ μτοιοῦ
τα μὲν ἡμάτων. φέρει
τὰ δὲ τοιάυτας παροι
μίας. καὶ τὰς ἀπὸ τῆς
γραφῆς ὁκλέγειν. ἀπὸ
μαρτίας αὐταῖς οὔσας.
τί μὲν δέ εἰσι μᾶῦται;
μὴ τὸ ῥέμου φῆσι μὲ ὁπὶ
σω τῆς δωι θυμίας τῆς
ψυχῆς σου. καὶ ἀπὸ τῶ
ὀρέξε δὰμ σου ἰκὰ λύου.
καὶ πάλι πόρμησπά
λιν φῆσι μὲ ἀπαλλαγτί

τω· καὶ γόμμα μὰ λ
πομτω· καὶ πῦρ ἀ
σωτομ· λαὶ διαμέτω
μωνικὰμὸ ἑβδομτὸς
χρὶ πρὸς τὰ μόμμο
τα. τὶ ὠ τὸ μὸ φθαμ
μὸ μλίμελιμ ἀπὸ μα
λόμτω· ὁ πρὸς καὶ
τὸ μόμ τὰ πθαμέ ὸ μ
κοσμέ ασ· λαὶ μετὰ
πρὸ λὶ σ τὶ σ ὁ σμὸ
τὶ πτ ο σ καὶ ὁ υ λαμέ ι
ασ πρὸ ὰ λθ ο μεν.
Καὶ τὸ μὸ μὲ λ λόμ τω
ἑ ω ι τύχ ο μεν ἀ γαθ ω̃·
Χ άρ ι τι καὶ φ ι λαμθ ρω
πί α τ ο ῦ κυρ ί ου ἡμ ω̃ν
ἰ η σ ο ῦ
χρ ι σ τ ο ῦ·
ὃ ὶ λὶ δὸ
ζ α ι καὶ τὸ ι κρ ά τ·
σ ὼ τ ο ῖ ς πρ ὸ τ ρ ὶ
καὶ τ ο ῖ ς ἁ γ ί ο ι ς
π ρ ά ξ α ι
τ ὶ· μ ῖ ν
καὶ ἀ ε ὶ·
καὶ ε ἰ σ
τ ὸ ι ὸ ά μ ὼ
μ α σ τ ὸ μ ἀ μ ὸ μ ω ν·

λ
μ ∴ κ
ν
ϛ

ασ τὴ πρ ο ι μ ί α υ τ α ύ τ η·
μὶ πρ ὸ σ χ ὸ φ ά υ λ λ ι
γ υ α ι κ ί· μὸ μ ι γ ὰ ρ ἀ π ὸ
τ α ύ ζ φ ά α π ὸ χ ἁ λ ὸ ὸ μ
γ υ α ι κ ὸ σ π ὸ ρ μ ι ο· λὶ
π ρ ὸ σ κ α ι ρ ὸ μ μ ι π α ί μ φ
σ ὸ μ φ ά ρ μ γ α· ὰ ᾳ ξ ρ μ
μὸ μ τ ο ι π ω ι κ ρ ὸ τ ὸ ρ μ
χ ο λ λ ὶ σ ὰ ρ μ ί σ φ σ· κ α ὶ ἡ
κ ο μ μ ὶ μ ὼ μ ο μ μ ὰ μ μ ὸ μ μ ὰ
χ α ί ρ α σ δ ι α τ ό μ ο υ·
Τ ὅ υ τ ὸ μ π ο ί μ ω ν ἀ υ κ ὸ ὺ φ
ὶ μ ὼ μ ὶ δ ι κ ἡ μ φ ω μ· κ α ὶ
γ ὰ ρ ὸ μ τ ὰ ὺ θ ὸ μ ὸ ι ὰ μ φ
λ ὰ ὺ θ ρ ο ι· ὸ μ τ ὰ ὺ θ ὼ μ
ὁ ι δ ο υ λ ο π ρ φ ω ̃ φ σ λ ο
γ λ ο μ ὸ ι φ ω ι φ ύ ο μ τ α ι·
ὸ μ τ ὰ ὺ θ ὸ μ ὰ μ ο γ α ὸ ι ὰ μ
θ ρ φ π ο ι γ μ ο μ τ α ι· ὁ
τ ὶ π ο α μ τ α χ ὺ τ ὶ ὼ λ ἡ
δ ο μ ὶ ὼ δ ι ὰ ὁ κ ε ι μ ὸ φ
λ ο υ σ ὶ κ α τ ὰ τ ὶ ὼ π α ὺ
ρ ο ι μ ί α μ τ α ύ τ ὶ ω· λ ἡ ς
χ φ ρ ὶ σ τ ὰ μ λ ι μ φ ὸ ρ φ μ
λ ὸ γ φ μ· α ὺ τ ὸ ὺ θ μ ὰ τ ὶ κ λ
τ α φ ὸ λ α α τ ο σ· μ φ τ ὰ γ ὰ ρ
τ ὸ ὰ π ο π ρ ι γ λ ὼ α ι· τ ὶ
τ ὸ ι κ ὸ ρ δ ο σ τ ὶ ὸ σ γ λ υ
κ ύ τ ὶ τ ὸ σ· π α ὺ σ α λ φ
π ρ ὸ ι μ ω τ ο σ ὸ ὺ τ ο μ γ ὸ λ φ
τ α ι κ α τ α σ κ φ ὰ ὸ ζ ὸ μ

†ὀνὰὶ ἡμῖν ὁ τὶ οἰκο
δομεῖτε τὸν τάφον
τῶν προφητῶν· καὶ
κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
αὐτῶν· καὶ λέγετε εἰ
ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν πατέρων ἡμῶν.
οὐκ ἂν ἦμεν κοινω
νοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν
προφητῶν :-

ὑμεῖς οἰκοδομοῦσι μ.
οὐδὲ τὶ φησὶ καλοῦσι μ
κάμοι σοῦ αἰ φ^{η}. ἀλλὰ
τὶ καὶ ταῦτα καὶ διὰ μ
λάμψωσι κατὰ μ ἡμῶν σκειμ
μάτων προσποιούμενοι τῶν
πατέρων. χάριν αὐτοῦ
τοῦσι μ· ὅτι γὰρ προ
ποιήσωσιν ἡμῖν κατάμα
σις. ὁ λουκᾶς φ^{κ}· ὅτι
καὶ σωυδοκᾶτε ὅτι
οἰκοδομᾶτε· οὐαὶ γὰρ
ὑμῖν φ^{κ} ὅτι οἰκοδομᾶ
τε τὰ μνημεῖα τῶν μ
προφητῶν· οἱ δὲ πα
τέρες ὑμῶν ἀπεκτει
ναν αὐτούς· ἄρα μαρ
τυρᾶτε καὶ συνευδοκεῖ
τε τοῖς ἔργοις τῶν μ
πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ
μὲν ἀπέκτειναν αὐ
τοὺς· ὑμεῖς δὲ οἰκοδο
μεῖτε τὰ μνημεῖα· ὅτι ταύτα γὰρ
τῶν μὲν πρόπαππων αὐτῶν ἡ
μᾶλλον· μεθ' ὑποφορὰν οἰκο
δόμουν· ὅτι οὐδὲ τὰ
μὲν τῶν σφαγέντων.
ἀμφοτέρωθεν μαρτύρομ
τῶν τοῖς σφαγεῖσι καὶ
δεδοικότων. μήποτε
τῶν χρόνων τῶν τάφων
ἀφανισθέντων. καὶ
ραθυμηθῆ τὶς τοσαύτης
τόλμης ὁ ὄχλος
λιμμήμη· οὕτως ὡς
οἰκοδόμουν τοῖς τάφοις.
ὥστε ὅρα τὶ τρόπαιον
ἱστᾶτε τῶν λαμπρῶς
τὰς οἰκοδομὰς. καὶ
καμμαρτύρομαι τοῖς
ὑμετέροις πολίταις
ὅτι δικαίως ὑμνοῦμεν τὰ
γάρ ὑμῶν τολμώμενα
παρ' ἡμῶν. δείκνυσιν
ὅτι καὶ ταῦτα τοῦτο
ποιεῖτε τῷ τρόπῳ·
κἂν γὰρ τὰ ὑμαρτίαν
λάγητε φ^{κ} ὡς κατα
γνώσκομεν αὐτῶν·
ὅτι ὁμοίως ὑμεῖς ἡμῶν
ὑμνεῖτε δικαίως

† φύλλα, Η̃ :†

μαι σὶ μὲν ἀυτοῦ μικοι
μοὶ. ἀλλ' ἡμῶν δὴ
λη λὶ ταῦτα λέγουσα·
Διὸ καὶ δικαμύπτομαι αὐ
τὴν· ἀμὶ μαστοδοῦσ
εὖν. ἔρηκε δὸ ὦ ὀμοσ·
» ἔτοῦ μὲν γὰρ λέγε ὅτι εἰ
» ἡμὲν μὲν ταῖσ ἡμέραισ
» τοῦ πατρὸσ ἡμῶν. οὐ
» κὰν ἡμῖν κοιμοῦμοὶ αὐ
» τοῦ μὲν τοῦ αἵματι τοῦ
» προφήτου. διὰ γὰρ·
» ὥστε μαρτυρεῖ τοῦ
» αὐτοῖσ. ὅτι οἱ οἱ δὲ τοῦ
» φονεύσαντοσ τοὺσ
» προφήτασ· καὶ ποῖο
Ἐγκλημα οἱ ὁμεῖσ αἱ αὐ
τοῦ πατρόσ. ἀμ μὴ κοι
μοῦ ἡμῶν τὴ μὲν τοῦ πα
τρὸσ· οὐδὲν· ὅθεν δὴ λο
μὸν τὴ δὴ αὐτὸ τοῦτο
αὐτοῖσ προφέρει. τὴν
κατὰ ἰουδαίαν συμβαίνει
αἰ αἱμιτ τόμενοσ· ὃ
τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆσ δὴ
» λῆ· διὰ γὰρ γράφων· ὅθεν
» μὴ μναι ταὶ χιδημοῦ· ὡσ
πρὶ γὰρ δὲ εἶ μὴ αὐ οἰκο
τοῖσ μὴ αὐσὶ καὶ τὰ τὴν
τοῦ ἰουλίου. οὕτω
καὶ ἡμῖν τοῖσ πατρά
σὶ καὶ τὸ φονικόν·
Ἐ ἶ ταῦ τωεἰδὴ μὲν ἡμῶν
ὅτι διὰ δὴ λον τοῖσ
πολλοῖσ οὖσαν. καὶ
ἀφ' ὧν μὲν μου σὶ τομὰ
τοῦ μὲν πᾶσὶ μὲν ὁμοῦ
δὴ μὲν. κατασκάπτ
ζει τὰ ἔρημένα· ὃ
τοσεῖδὴ γὰρ ἔτι μὲν τε
μαρτυρεῖ τὸ ἑαυτοῖσ
ὅτι οἱ οἱ ἀπὸ τοῦ φονεύ
σαντοσ τοῖσ προφή
ταισ· δὴ λονὸ ὅτι τὴν
κατὰ τοσμυριάσ συμφο
μειαν λέγει· καὶ ὅτι τοῦ πα
σὶ λῶν τὸ λέγειν· ὅτι ὃ
κὰν ἡμῖν κοιμοῦ
» μοὶ. διὰ γὰρ· καὶ ἡμᾶσ
» τὴ λικοῦτοσ τὸ μέγε
» θοσ τοῦ πατρὸσ ἡμῶν· οὐκ
ὠ ἰτοῦ τοῦ μ· ἀμὰ τοῦ προ
αἰ αἰφνοῦ μὲν τὸ ἀνόμε
μον· τοῦτέστι· τὴν ἐαυ
τοῦ σφαγήν· δὴ λονὴ τὸ
Τ ὁ ἐσαγαγὼν τὸν ὄλεθρο·
καὶ δείξασ ὅτι πολλὰ
σημαίνων ἀπεστρέμμε
νοσ ἐαυτοῦ μάτων λο
γύμενοι· ὅ ἐστιν· ὅτι οὐ
κὰν ἡμῖν κοιμοῦμοὶ αὐ
τοῦ μὲν· οἱ γὰρ τοῦ δικαίου

φείσασθε· καὶ αὐτὰ δὲ
Λ ἅγια· δίκαιον ὅτι οὐδὲν
ξένον σφάλμα αὐτὸν ὑ
πὸ τῶν ἰδίων κάμνον.
φονικῶν τε ὄντων καὶ
ὑπούλων· καὶ πολὺ
τὸ δολερὸν ἐχόντων·
καὶ μικῶν τῶν τοῖς
πρᾶσι τοῖς τολμήμα
σι· πρὸς δὲ τοῖς ἀρλ
μένοις. δίκαιον αἰμᾶσ
τοῖς καὶ σφόδρα νικῶν
δοξοῦντας· καὶ γὰρ ὁ
τὸν λάφυσι μὴ ἡμένον
ταῖς ἡμέραις τῶν πο
λεμίων· οὐκ ἂν μὴ
νεμοι μὴ ὁμοίαν.
κὰν ὀδοξοῦν τὸν λάφυ
σι· καὶ ἐν λόγοις φιλο
σοφοῦν τὸν μόνον· ὃν
τοῖς ἔργοις τὰ ἐναν
τία πράττουσι·
Ο΄ Φασὶ γεγραμμένα τε ἐκ
Δημῶν· τουτέστι· τῶν κα
ρῶν τῶν κρατούντων·
καὶ τῶν γεγραμμένων
μὴ τῶν κρατούντων·
δίκαιον γὰρ αὐτοῖς μὴ
ξένα τολμᾶν τὸν·
τὸν μὴ δικάζοντα τολμῆσαι. καὶ τὸν τολ

τολμῶντα. καὶ τὸν μὴ
Τ ὁλομένων καὶ ἁρμό
νιον· καὶ τὸν ὠμὸν
ὠμὸν κρύπτοντα· εἰ
τὰ λοιδορούμενα αὐτὸς
ὁλάφυχα μὴ κωφρίουσί
φησιν· ὅτι ἀπὸ τοῦ λά
λῶ πρὸς ἡμᾶς πρᾶ
γμα καὶ σοφοῖς καὶ
γραμματεῖσι· καὶ ἐξ ἀν
θρώπου οἰκτρὸν καὶ
πρόσφατον· καὶ ἐν τοῖς
σώμασι ἡμῶν μᾶλ
λον πρόσφατα· ἵνα γὰρ μὴ
λάφυσιν ὅτι δίκαιον τὸν
δεσπότην ὑβρίσαι
νεν· ἀλλὰ τὸν δοῦλον
ἀποκτείνασθαι μὴ
δὲ τοῦτο· ἰδοὺ φησὶν
δοῦλοι ἡμῖν ἀπο
θάνοιεν πρὸς καὶ
τοῖς· καὶ ἐν ἀγῶσι καὶ
πρὸς καὶ ἐν τοῖς
σώμασιν ἡμῶν μᾶλ
λον πρόσφατα· ἵνα γὰρ μὴ
λάφυσιν ὅτι δίκαιον τὸν
δεσπότην ὑβρίσαι
νεν· ἀλλὰ τὸν δοῦλον
ἀποκτείνασθαι μὴ
δὲ τοῦτο· ἰδοὺ φησὶν
δοῦλοι ἡμῖν ἀπο
θάνοιεν πρὸς καὶ
τοῖς· καὶ ἐν ἀγῶσι καὶ

λὼ χαμβπάνδρα υἱκή
μαμ· καὶ ταῦτα αὐκριω
λομρυμβμουσ. ὡσσόυ
κάν ποτε τοῖσ αὐτοῖς
ποβρίβλπομ· αὐτοὶ γὰρ
κὰι τὸ πλοσὸ λπάρυσι.
κὰι τλὶω κορμρμίδα υτῶ
καλκῶμ· οἱ μβμγὰρ τὸν
ὸωὶ τὸμ ἀμπωβρῶμαι
ὸλθόμτασ ἀπωβικτει
μαμ· ὁῦτοι δὲ καὶ τὸμ ἰμ̄.
καὶ τὸν ὸωὶ γάμομκα
λὸωτασ· ταῦτα δὲ
λάϛ. τλὶ σμβμείασ ἀπ
τοῖσ ἀφιαὰσ τῆσ τοῦ
ἀμραὰμ· καὶ δϛικμὸν
ὁ τλὶ οὐδὲ ὸμ τῷ θϐμ
αὐτοῖσ τῆ κόρδοσ. ἀμ
μὶ τὰ ὸρμμμέσαμ
τα· διὸ καὶ ὸπαγῆ· πᾶσ
φύμ τὸ ἀπὸ τῆσ κρί
σασ τῆσ γὸόμμησ ὸ
κείμοισ μμούμβμοι
τοῖσ τὰ τοιαῦτα πρ
τολμὴ κόπασ· ὸμ
Τ αὐθα δὲ αὐτοῖσ καὶ τῆσ
ἰωάμμου καπῆρρίασ
ἀμόμμησ· καὶ γὰρ ἐ
κῆμοσ οὕτωσ αὐτοῖσ
ὸικάλλοϐ· καὶ τλὶσ μβλ
λούσησ ἰωόμμησ

Κρίσασ· εἶ ταῦτα ὠσ εἰ
δὴ οὐδὲν μὰ αὐτοῖσ ὁ φόνοσ
κρίσισ καὶ γόμμα τοῦ
μὴ τλὴ θάνειμ καὶ τοῦ
μὴ ἔχειν τὸ πρᾶγμα· ἀ
πὸ τοῦμ ποτε ἀρόμτοσ μ
αὐτοῖσ κατα ἀ ϐλῆς
φ". δια τοῦτο ἰδοὺ ὸ
γὼ ἀποστέλλω πρὸσ ὑ
μᾶσ προφήτασ καὶ
σοφοὺσ καὶ γραμμα
τεῖσ· καὶ ἐξ αὐτῶμ ἀ
ποκτενεῖτε καὶ στα
ρώσετε· ὅπωσ ἐλθῃ
ἐφ ὑμᾶσ πᾶσ αἷμα δί
καιομ ἐκχυμόμενομ
ὸωὶ τῆσ γῆσ ἀπὸ τοῦ
αἵματοσ ἄϐελ τοῦ δί
καίου· ἕωσ τοῦ αἵμα
τοσ Ζαχαρίου υἱοῦ βα
ραχίου· ὃμ ἐφονεύσατε
τεμαξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ἀμὴμ λέγω ὑμῖμ ὅτι ἥ
ξῃ πάντα ταῦτα ἐ
πὶ τὴμ γενεὰμ ταύ
τὴμ· ὁρᾶτε ὅτι πόσα
Α ὐτοῖσ ἠφάμισατο; ἢ
πῶσ ὅτι καταμμόσκε
τε τὸμ πρόμιμόμ·
ἀλλὰ μὴ λάϐητε ὅτι ὁ κὰμ

δικοι μοι λόσαμεν αὐ
τοῖσ· οὐ μικρὸν δὲ
τοῦτο ἰσ τὸ ὑμᾶσ τρέ
ἐπλω ὁ τι κατ᾽ ἐμὲ σ
σικομ τω. χάρμα πρᾶ
γμα δι καὶ ὑμᾶσ· ἐκ τοῦ
το δὲ ἰκανὸν αὐτοῖσ
καταισχύμαι· ἔτ᾽ ὦν ὁ
πόνι κὰ τὶ μωρι ὰ τῶν
παίδων· καὶ φόνον μὲν
τὸν ὑμᾶν αὐτοῖσ ὑμ τίθη
σι μάλιστα μ· ἀμὸ μὴ
δὲν γρῶ ὠ αὐτοῖσ τὸν
γρόμμοσ· εἶτα δ ὠσ
Δ κὸ μὸν μὸν δικεῖμη· ὑπὸ
τῆσ ὑμᾶν αὐτοῖσ καὶ πα
ρόμ των τὸν δεινῶν· ἡ ἐξ
γὰρ τῶν τῶν πάντων ϙ̅.
ὁπὶ τῶν γρόμμα τῶν τη
τροσθήκ· καὶ σφό
δρ᾽ ὁ τι τῶν ἄλφαν μ τὶ
τὶ μωρίαν ἐξ ἔτ᾽ ὦ μ· ὁ τι πᾶ
σαν χαλεπώτερον ἐσ
σομ τῶν· καὶ οὐ δὲ μὶ τοῦ
τον φόβον μ τοῦ βελτίονσ·
ἐξ δὲ λάφριτὶ σ· καὶ τὶ δὲ μὴ
ἔτ᾽ χαλεπώτερον
πάσχου σι πάντων· ἐξ
ποιμᾶν· ὁ τι καὶ πάν
των χαλεπώτερον τὸ
λμᾶν ἐσ τὶ· καὶ οὐ δὲ

μὶ τὸ μεγέθ μὴ μέθ μ ὧν
ἔπραξαν· ἢ ὃ
κλέ κουσασ τοῦ μὲν
λάφ μ τοσ τὶ δικὸν δὲ λάμ
βικὸν δὲ διαγ ὶ γνεσθ αι μὴ
κόμ τάκισ τα ὦν· τοῦτ᾽
ἐσ τὶ· πολλοῦ μὲν ἄξι ὸν
τὶ μωρι ὦν· λὶ ὸ καῖμ· τὶ
δὲ μὶ ἔτ᾽· καὶ τοιοῦτ᾽ ἀν
δρὸ μὰ εἰλ θ μ· ὁ τὶ
οὐδὲ τῶν παραδ ίγμα
τὶ ἔτ᾽ ὦν φερ ὶ ὸν τὶ· καὶ τὸ
τὸ αὐτὸ μὸ ϑ ᾽ ἁμαρτεῖν
ϑ̅· ἀπ ὸ λλὸ ὺσ ἁμαρ
τὶ ὰσ τῶν πρὸ μὲν τὶ κμ.
δ ὼ τρί τῶν καὶ τετάρ τη
γρόμμα τοῖσ μὲν οὖν ἐμὲ·
Ο ὑχ ὑσ τοῦ μὲν ἄλλοισ πολ
λὰ νῦν θ μ τοῦ μ· ὑφ ᾽ ὑμῶν
δὸ μ τοῦ μ δικασ· ἀλλ᾽ ὡσ
τοῦ μὲν τὰ πολλὰ ὁμασ
ἁμαρτόν τασ καὶ κολά
σαν τασ· νῦν γρόμμ᾽
μ᾽ ὁμ μὲν βελτίονμ· ἀλλὰ
τὰ αὐτὰ πάσχ ὶ μ᾽ μὲν μ
κόν τοῦ μ· καὶ δικάζ μ᾽ ὁμ τὰσ
τὶ μωρίασ ἐσ τὸν χρόν ὸν
τοῦ δικαίου· σκόπ
Δ ὸσ δ᾽ ὑμῶν καίρ ὸσ καὶ τοῦ
ἀκ ὺλάμ ὑμ ὸσ· δεῖ
κνυσ ὁ τι ϕθόν ου καὶ

οὐδὲ τὸν προφήτην.
οὐδὲ ζαχαρίαν διὰ
μυκτηρίσαι. οὐκ αὖ
οὐδὲ δίκαιος ὢν ἁπλῶς
τι τῶν τολμηθέντων
ὧν. οὐ γὰρ ἁπλοῦς ἁμάρ-
τημα. ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα
τοῦτο. ταῦτα δὲ λέ-
γω. οὐκ ἐκφεύγουσι δίκην
ἁπλῶς. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
ναθὴκ τὰς παρβενίας.
δίκην ἐστὶ τοῦτο καὶ οἱ δίκαι
οι πρὸ αὐτῶν τὰ ταῦτα
ναθημ. τοῦτο δὲ ἐ
φόμεθα πρὸ λόγου. ὅτι
ὡς πρὸ δίκης ἦν ἡμῖν
ἔδοξαν. οὕτω καὶ οὗτοι
τὰ ὅμοια πάσονται.
δι' αὐτὸ αὐτοῖς καὶ προ
φῆται καὶ σοφοὶ καὶ
γραμματεῖς καλοῦ. καὶ
ὑμῖν τὰ ὅμοια πάσε
ἀπολοῦμαι αὐτῶν ἀν
μαρῶν. οὐ γὰρ ἔχθει
ρεν θεὸς ὅτι ἀπὸ θεοῦ
ἀπέστειλας. καὶ διὰ
τοῦτο δικαμδαμίαθλη
μεν. ἀλλὰ τὸ φονικὸν
ἅμα καὶ διπλάσιον.
ὡς τοῦτο λέγε. διὸ καὶ

οὗτος ὁ φθόνος ἐστί.
τί οὖν ἀμέλει τοῦτο φησί.
μὴ γὰρ οὐκ ἔμαθε τί
ἔπαθεν ἡμῶν; μὴ γὰρ
οὐ θεὸς ἐφείσατο τοῖς
γονεῦσιν ἡμῶν; μὴ γὰρ
οὐκ ἀπέλιπεν τὴν χα
λεπωτάτην δίκην;
μὴ γὰρ οὐκ ἤκουσαν
ὅσα δώδεκα θεσπέσιοι
ἐν ἡμῖν προφῆται
ἀνεβόησαν; οὐκοῦν
σφόδρα καὶ τιμωρίαις μυ
ρίαις ὑβρίσθησαν;
πῶς οὖν καὶ ἐνταῦθα
νομίζουσι. καὶ τί λέ
γουσιν οἱ τοῦ παρόντος
ἀνθρώπου ἀντεισάγοντες
πρόσωπα. πῶς χείρονοι
ἦσαν. καὶ γὰρ καὶ ἡμῖν
αὐτοῖς ἀνωφελῆ ἐστι.
ὅτι καὶ κοσμικῶς
ἀπολλύμενοι. τί μανθά
ξ νομεν ἐντεῦθεν. μὴ
τοιαῦτα τολμᾶν τινα.
ἀλλὰ τί φησὶν ὁ ζαχαρί
ας οὗτος. οἰμώξατον
ἰωὰμ οὐ γὰρ φασίν.

ωρ(ὰ)ς πλὴν ὅτι διὰ τοῦ
τὸ προφήτας γράμ
ματα σαφῶς δηλοῖ.
Τοῦτο καὶ οἱ προφῆται
πάντες ὁμοίως λέγουσιν
αὐτοῖς· ἁμαρτάνοντες
μᾶλλον ἐζημιοῦντο·
καὶ ὅτι ἀνδρὶ ἁμαρτά
νοντι· διὰ τοῦτο καὶ τὸ αἷ
μα αὐτῶν ἐκζητῆσαι προ
σφόρως εἶπε· δίκαιον
ὅτι ζημιοῦται οὕτως
τιμωρούμενον· ὥσπερ ἂν εἰ
δώ τις ἁμαρτάνοντα ἐπι
λάβηται· δικαίως ἂν αἰ
κισχυρόμενον· καὶ
μυρίαι ἕτεραι τοιαῦται
ἀπειλαὶ ὑπὸ τοῦ
αὐτοῦ προφήτου γεγό
νασιν· ἐπὶ τοῦ μὴ φο
βεῖσθαι ἁμαρτάνοντας
ὡς οὐδὲν πεισομένους
κακόν· ὥσπερ τοῦ θεοῦ φι
λανθρωπίας· ὅτι καὶ
προειδὼς οὐδὲν κακὸν
δαιμόνιον τὰ αὐτοῦ
ὁμοσέβοις· πάσχειν
γὰρ ἔμελλεν· καὶ ταῦτα εἰ
δὼς σφαγησομένους·
ὅστε καὶ ταύτῃ λιμὴν
χρηστὸς ἡ μελλήσις· οὐ
καὶ λιμὴν κοιμᾶται τοῖς

ωρ(ὰ)ς μ(ὰ)ν· καὶ γὰρ καὶ οὗ
τοι προφῆται ὁμοίως
σωφρονίζουσιν ἀπειλοῦν·
καὶ οὔτε τὸν τόπον αὐ
τὸν ἠλλάξαντο· οὔτε τὸ
ἀξίωμα τὸν προσό
ψεων· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς
τοῖς τυχοῦσιν ἁμάρ
τασιν· ἀλλὰ προφήταις καὶ σο
φοῖς· ὥστε μὴ δεῖν αὐ
τοῖς ἁμαρτάνειν· τούτοις
δὲ τοῖς ἀποστόλοις σφ(ὰ)ς·
καὶ τοῖς μεθοδίκαιος·
Καὶ γὰρ πολλοὶ προφή
ται ὦσι· ἕνα καὶ οὗτος
Ν ὦσιν ἀμελήσαντες οὐ
» μὴν· ἵνα σὺν πᾶσι ταῦτα
» ὑπὸ τὴν μίαν ταύτην
ἅπασι κεφαλὴν ὦσι τὸν
τρόπον· καὶ σφόδρα
ποιήσομαι τὴν ἀπόφασιν·
ὁ γὰρ πολλοῖς ἡμαρτη
κόσιν εἰδὼς καὶ μὴ ὄν
φρονίζοντας· ἀλλὰ τὰ αὐ
τὰ πάσχοντας καὶ αὐτὸς ἁμ
αρτῶν· καὶ οὐ τὰ αὐτὰ
μόνον ἀλλὰ καὶ πολλῷ
χαλεπώτερα· χαλεπω
τέραν δίκην πολλῷ
δίκαιος ἀπόλλυσθαι δ

κημ· ὡσ πορ γὰρ ἡδυ
λίθη· μᾶλλον αὖ ἐκ δρ
δαμᾶ τοῖσ ἡδέσμασιν
ραδείωσ ἡγούμενοσ
υβλτίων· οὕτω σὺ δὴ
ἀδιόρθωτοσ ἔσῃ μ. μὴ
ζηλότυπόσ τισ ἰμαρίασ ὑ
πὸ θυμοσ· αὐτὰ πολλὰ
ομοσ μου θυσίασ τῇ σῇ
αὐτοῦ ἔμπροσθεν ἡμέρ
τιμότατοσ καὶ μοναδὴσ
πρὸσ ἄνδρα μοναχόσ. ζ
ὐδὲ μὴ καρπωσάμενοσ·
ὅταν πρὸσ τιμὴν πόμμ
ἀπὸ σαρδόφατον λόγον·
καὶ ταύτην μὲν ὑλόμενοσ
παιδεῦσαι τοὺσ αὐτοῦ
ομπασ. καὶ φιλοίμ· ἰδ
ρυσάλλιον ἰδρυσαμήμ·
ἰμοὺ λέγαι ὁ διπλασιά
σμόσ· ὅλβοῦν τοσαύτη
καὶ ταμανίζομτοσ τοῦ
τοτὲ ὀχλῆμαι· καὶ σφόδρα
φιλοῦντοσ· ὡσ πορ γὰρ
πρὸσ ἑρομένων μ φιλή
σασι μὲν δ ἀπαμπτὸσ.
καταφρομήσασα δὲ
τοῦ βραστοῦ καὶ δ ἀπτοῦ
τοι κολάζεσθαι μὲν λ
λουσαν· ἀπολογᾶται
μ τὸ μὲν λογοῦσα μ

τὴν ικόλασιν· ὃ καὶ ὃν
τοῖσ προφλίταισ τοι
ᾶλλόμ· εἰ τοῦ μᾶλ
αρετὸν πρόσμβ· καὶ
ὃ υκαμάρθην· ἅτα
καλέσασ αὐτὴν λέγει
καὶ τὰσ μαιφορίασ
αὐτῆσ· ἰάπτοικτίρμοῦ
σαυτοῖσ προφλίτασ·
καὶ μὴ θυμοῦ σαυτοῖσ
ἀπαδαλλόμενοισ πρὸσ
αὐτὴν· ἀσσάκισ ἰλάσ
λισαι δωτίσω αγαγᾶν
τὰ τέκμασου· καὶ οὐ
κλίσθλήσαισ· καὶ
αὐτὴ σὺ πρὸ μὲν καὶ
αὐτὸμ ἀπολογούμενοσ·
ὅτι οὐδὲ τούτοισ μὲ αὐ
τὰρ θέασ· οὐδὲ ἀπὸ
τῆσασ τῆσ σῆσ πρὸσ
πολλῆσ προμοίασ·
ἀμμὰ λίσθλησαν καὶ οὐ
κ ἔφυσ· καὶ οὐχ ἅπαξ ζ
δὶσ· ἀμμὰ λιὰ πολλά
κισ δὲ δωτίσω ἀσαι ζ·
πολλάκισ γὰρ φιλοῦμ
λίσθμησαι δωτίσω αγα
γᾶμ τὰ τέκμαι μῶν·
ὡσ πορ ὁρμισταῖμοσ
σίαι δαυτῆσ· καὶ οὐκλή
σθλίσαισ· τοῦτο

Δὸ λάβ. διὰ μὸ τὸ αἰεὶ
ἑαυτοῖς οἰκοδομεῖν τὸν
ἀληθῶς ἁμαρτημάτων·
καὶ τὸ φιλόστοργον ἀεὶ
πρὸς τὴν σφίκομοσ ὁμοίως
κρυπτει· καὶ γὰρ φιλό
στοργον τὸ ζῆν μετὰ τῶν ἐκγόνων· καὶ πᾶν
ταχὺ δὲ τοῦ προφή
του· διὰ φίκου μὲν αὐτὴν τοῦ
συκομόρου· καὶ ὅτι οὐ
δὲ μὴ ὑσσωπος καὶ ὅτι τοῖς
ἁλμοῖς· τὴν μὲν πολλὴν
σικότητα καὶ τρόμοιαν
ὁμοίαν μυρμηκι· ἀμφοῖν
κλινοκλισάντων φησίν·
ἰδοὺ αἱ φίδες οἱ οἰκοσ
ιμοῦ ἔρημοι· γυμνω
τὴν στασιν ἀνθρωπείας· ἆρα αὐτὸς ὁ
Κὰι ὅτι προσλαμβάνεται
περιστάμενος· καὶ
σωφρονικαὶ διακρα
τοῦ· ἆρα αὐτὸς αὐτὸς
ἁγιοκολάζεται· Ϛ
τίθησι τιμωρίαν· ἣν
ἀεὶ ὁδοιπορήσαν με
θ' ὑβρεως λίθος· αὐτὴ
γὰρ πᾶσαν αὐτὸν τὴν
ἀναστροφὴν τῶν ἀνθρώ
πων δηλοῦ· μᾶλ

γὰρ ἡμῖν· οὐμεῖς ἐδη
τε ἁμαρτιῶν· ὅσα ἀεὶ
τε δὲ ὑλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ὀνόματι
κυ· καὶ τοῦτο ἀπὸ
C τοῦ τὸ ῥῆμα σφοδροῦ·
σφόδρα αὐτοῖς καὶ ἀπὸ
τοῦ μᾶλλον τὸν ὑπὲρ
μένου· οὐκ ἀπὸ τοῦ ὡς
παρὰ λόγον τὸν μόνον
ὑπερβαίνοντος· τὴν γὰρ
μᾶλλον οὖσαν ἐμβραν τῆς
δυτέρας αὐτοῦ παρου
σίας ὑπὸ τῶν θαλλάβ· τί
ὧν· οὐκ εἶδον αὐτὸν ὑκ
τοτε; ἀλλ' οὐχὶ τὴν ὦ
ραν ὑκείνην λοιλὸ
ρα ἁμαρτί· ἀμφὶ τὸν
καιρὸν τοῦ μάχρι τοῦ
σταυροῦ· ὅτε ἐδὴ γὰρ
Ἀ ἑαυτοῖς τοῦτο ὑπὸ καὶ
λουν· ὁ τί ἀντίθεόσ
τι σὰτὶ καὶ ἀληθὸσ τοῦ
θῦ· ἀπὸ τούτου αὐτοῖσ
προτρέπω φαίνεται
αὐτὸν· τῶ συμφώνου
ταὐτὸν δηκνύμενα τῶ
πρὸ· καὶ δήκνυσι μαὐτὸν
ὅν ταὐτὸν ὑπὸ τοῖσ προ
φήταισ· διὸ καὶ τοῖσ
αὐτοῖσ κέχρηται ῥήμα

σιμ. οἷς ὠφρικὰς ὁ πρὸ
φήτης· διὰ δὲ τοῦτο·
καὶ τὴν ἁμαρτασιμλιμί
ζατο· καὶ τὴν δὲ ὑπόθρᾶ
πάρουσίαν δὲ ἥλωσε
καὶ τοῖς σφόδρα αὖτοι
σοῦσιμ· ὅτι τὸ πᾶν
πρὸς αὐτὸμ προσικυμή
σουσι· καὶ ὡς πρὸς τοῦ
τρόδ λήμοσ· πολλὰ
ἡ πρὸς μὲν προτρεμμάτο
μενμαι· ὅτι ἀπωλλᾶ
πρφήτας· ὅτι ἀμαρ
ρήσουσιμ αὐτοῖς· ὅτι
ὑμταῖς σωφροσύ
ὅτι ὡς ὁμοιμταὶ τὰ
χαὶ αὐτοί· ὅτι ὑβρὶς
ωσθήσεται ὁ οἶκοσ·
ὅτι ὑπὸ σὶ ὁσομταὶ πᾶ
πρὸμ χαλδαίων τὸ ὑρᾶ
ὁίαν μὴ δέπω τὸ πρό
τερομ· ταῦτα γὰρ πάμ
τα· καὶ τοῖς σφόδρα
ἀνολέτοις καὶ φιλομά
κοις· ἵκαμλὼν παρὸ
ξφικαὶ δικάμου τοῦ ὑμτὴ
παρουσίαν αὐτοῦ ὑπομέ
μουα πόδειξιμ· ὑρο
λίσωμεν γὰρ αὐτοίς· ἀ
πάφλὸ πρὸφήτας
καὶ σοφοίς; ἀμείλομ

αὐτὸν σὺμταῖς σωφρο
σύναις; ἀφ ὑθλιὸ οἶκοσ
αὐτοῦ μέρλιμοσ; λίμὸ
πάντα ὑπὸ τὴν γμὸ
ἀμδικείμην τὰ τλῆσ
τιμορίασ; ὁ δηλομ.
καὶ οὐδὲ σὰμ τρᾷ· ὅσ
πρὸ ὧν τὰ ὑτα πάμτὰ
δζύμιλὸ ὑτοι καὶ κείμα
δικιλήσθαι· καὶ πάλ
πασι τοῖς οἰκούσι τό
πο· ἀλλὰ οὐδὲ μὸ φλὸσ
ὑμτῷ ὑμᾷσ ἀπωλο
λὸσ αὐτοῖς. ὅσ πρὸ
ὁ ὧν οὐδὲ τοῖς πολι
τᾶσ δὲ μὸ δικὸμ μὸ ἀπο
οὖσι τότε· διὸ πρὸ
σὸ δὲ καιρὸσ· πρᾶγ
πομ μὲν τὰ ἀγαθά· ὅσ
πρ γὰρ δικείμοισ τῆσ
μὸ σπασ λοι πὸ μὸ φε
λοσ οὐδὲ μὸ· οὕτω σὸ
δὲ ἡμῖν αὐτοῖς σὼ τὴ
πομηρίαν μετανοίασ·
οὕτω γὰρ κυβερμήτη
τὴσ θαλάσσησ ὑπὸ
ρὸμ ὀχθείσησ τοὺσ κα
φοὺσ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
ῥαθυμίαμ· οὐκ ἰατρὸ
τοὺ κάμνομτοσ ἀπὸ λ
θόμτοσ· ἀλλὰ τὴν πρὸ

καὶ τὴν ἰσηγορίαν σπου
δαίως διώκομεν· ἀν
γὰρ μείωσιν τοῦτο πράξω
μεν. ἀποβλητέον τοῖς λοι
ποῖς. οὐδὲν ἧττον καὶ πρὸς
τοὺς ἰδιώτας ἀπολογίας
λόγου· καὶ τί σοὶ τοῦτο
Α θυμόσθ[η]. ὡς μὲν δὴ τὸ
σαῦτην ἐπιδείκνυσθαι
πρόνοιαν· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ θαυμαστόν. ὅτι οὗτος
ὁ μὲν ἀτίμοις παρ' ἡμῖν
αὐτοῖς. ὡς καὶ τοῦ μὴ οἰ
κεῖα μᾶλλον ἑαυτοῦ
καταφρονεῖν· τὸν μὲν
γὰρ οἰκεῖον πυρετὸν
τον. καὶ ἰατρὸν καὶ
λούμενον· καὶ οἰκίαν ἀ
φορίζομεν· καὶ τοῖς
μοίοις πάθεσιν
τάχιστα εἰκείμεθα καὶ τα
μαγκάζομεν· καὶ ἀπε
λουμένῳ μὴ τοῦτον. χα
μαὶ πετὰ αὐτοῖς μὴ ὀ
μεθα. καὶ φύλακας
παραικαθιστάμεν·
τοῖς οὐδὲ ὑποψο
μοις αὐτοῖς πλὴν οἰκεί
ων πλησίον θυμᾶ
σθαι πρέπον ἐστίν· καὶ
ὅσα σὺ οἰδ' ἡμῶν λοῦ

Τ οἱ μὲν ὅσα σὺν ἀπάμεν μὴν
τιμῶσι. καὶ ἰατρὸν
παραικαλοῦμεν. καὶ
χρήματα ἀμαρίσκο
μεν· καὶ σπουδὴν διὰ
μενεῖ σῴζομεν· ἵνα
ἀμαρτάνωσιν ἀπὸ τῆς
καλείας. ἡμῖς δὲ θυμᾶ
σθαι ἀποβλητέον· καὶ
ὅσων περὶ τοὺς δού
λους τοῖς ἡμιφόροις
ποιούμεθα πρόνοιαν
ὅτι ἀμάρτωσι τοῦ σώμα
τος καὶ ἀμελῶσι. τοσαύτην
περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ὀφεί
λέσθω τις τυχὸν
ἡμῶν μοσύνης· καίτοι
γε οἰκέται μὲν ἡμῖν
πρὸς ἑαυτοῖς· καὶ τοῦ
σώματος τοῦ μὲν ἐμοῦ
ἀψυχὰ ἀμάρτυρα·
ἀλλ' ὅμως ἀμαρτητόν.

μεθ᾽ οἱ τούτων. φάρμακα δὲ ἴσμεν ἄλλα ἴσα καὶ ἀνάλογα λύπας τε μέλιτος. ἥκομεν· καὶ ὁ τί ὁ ὦν ὑπὸ τούτων τάττεσθαι. πρὸς θάνατον· καὶ μισθὸν ἴσα αὐτοῖς τοῖς πρὸ αὐτῶν μὴ τούτων τὸν λοιμόν. Ὁ τὰ δὲ ἡμᾶς καὶ ἄμεινον· μᾶλλον δὲ οὐκ ἔστιν ὁ τὰ οὐκ ἄμεινον· οὐ δὲ ἰατρὸν ἡμᾶς ἀναγκαῖον· οὐ χρήματα ἀναλίσκειν· ἀλλὰ ὅσων πρὸς ἡμᾶς οὗτοι μὲν ὑπὲρ καὶ ἐχθρῶν καὶ πολεμίων οὐκ εἰμένων. οὕτω τὸν τυχόντα ἀμείβουσιν· καὶ ταῦτα μέγα· οὐκ ἄλλων ἕνεκα τὴν θεραπείαν τὴν περὶ τοὺς οἰκέτας· ἀλλ᾽ ἵνα μὴ καὶ τοσαύτην τὴν τύχην τὴν ἐλευθέραν ποιήσασθαι βουλείαν. Κ ἀλλ᾽ ὅσα ἂν ποιήσομεν θαῤῥεῖν· δυοῖν δείξομεν τὸν πάντα λοιμὸν σύσαν· ἥκομεν γὰρ πανθάνειν· παρακαθίσομεν ἅπαντα· ἀκούσομεν παρ᾽ αὐτῶν τί δεῖ ποιεῖν τὸ μὴ καὶ

μόνον τὰ· πάντα σὺ ῥᾴδιον καὶ οὐκ ἄπορον εὑρεῖν· οὐ γὰρ δὴ τοῦτο ἀγνοοῦσιν· ἀλλὰ ζῶσι καὶ φθάνουσι· ἀλλ᾽ οὐ προσέχειτε τῷ πυρετῷ σου μάχεσθαι; καταμάγκα σον αὐτὸν ὦ καὶ τὸ λοιμικὸν αὐτὸν δεῖ φέρειν· ἥκομεν γὰρ τοῖς προφήταις· οὐκ ἄλλοις χρήματα τοῖς ἰατροῖς καταλιπεῖν τούτοις· οὕτω γὰρ αὐτοὶ μισθὸν ἀπὸ τοῦ σῶμα τοῦσιν· οὕτω δὲ πρὸ φάρμακον ἔστιν κατασκευάζουσιν ἀμάχλιον δαπάνης δεόμενον· πολλῶν τῆς ὀλιγίστου· ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ· καὶ προσδιδόασιν· οἷον· ὁ τὰ μὴ λύσασθαι φρονῆσαι· ἀπὸ μὲν τοῦσιν αὐτὸν καὶ ῥᾳθυμίαν αὐτὸν ἀμελῶν μάτων· ὁ τὰν ἀπόχθεσθαι νόσον· ὃν πορίσασθαι πόνος ποιοῦσιν· εἶδε ἰατρὸν Τ χρήματα μὴ τὴν ἰσχὺν καὶ χρήματα παρ

λὰ καὶ παραμυθῆται
ὡσ ἰατρόσ· καὶ ὡσ πόρ
ρω κεῖμαι· ἀντὶ τυχροῦ μ
ε θεραπεύματι μοῦσιμ.
οὕτω καὶ οὗτοσ μετοχ
τέον εἰ τιμῶν ὑπὲρ θυμίαν·
Β οὐλόγωλουτεῖμθ᾽; ὑμ
ὸργὴ σὰ ρθοῖσ· ἐπὶ
θυμίασθη σαυρίζῃμ;
οὐκ ὠλύω· μόμον δὲ μ
ὸνῳοῖσ· καὶ ὡσ πόρρω
ἰατρὸσ λέγῃ· τὸ τυχρὸ
μ᾽ αὐ πόρρω μ᾽ ὁ δοῦσι· μά
ροισ· οὐ δοῖσ· οὕτω καὶ
αὐτόσ· σωτομά πόρρο
μεν· αὐτὸ μ᾽ ραχυλογί
ασ δ᾽ αι μεβλούμενοσ·
σαφῶσ πόρρω μ᾽ δὲ πολλῶ
καὶ δ᾽ ωσ αὐτὸ πόρρω μ· ῥί
ζαι γὰρ πάντων τῶν μ
καὶ κῶμ᾽ λιφιλαργυρία·
Τ ίμι δεῖ ὁῖῳ χρήσασθαι;
λέγῃ καὶ τοῦτο· τιὶ αὐταρ
κεία ἀμ᾽ τιπολλομβζί
ασ· ἀτὶ γὰρ πορισμὸσ
μάρασφκ σὶμ᾽ λιαὐταρ
κεια μᾶλλ᾽ σὺ ῥᾶσ· ᾧ
δὲ δυσαμαχᾶσ καὶ
πῃῥόμασμ᾽ δωι θυμᾶσ·
καὶ οὕτω χορηγήσῃ
τὰ πόρρι πὰ πάντα.

χόμεθα; παραι καὶθι
σομ τοῖμ᾽ αὐτοῖσ· καὶ
μᾶλλ᾽ δ᾽ παρ᾽ αὐτῶμ τοῦ
μοσιλίματόσ σουτιλῶν
φύσιμ· οἷομ· θρᾶσ
χρημάτωμ πολλὰ
κισ δὲ καὶ πολμβζίασ·
ὡσ πόρρω ἰατρὸσ πυρᾷ τοῦμ
τὸ τυχροῦ; ἀὶ κοῦσο
μῶν τιὶ παραμοῦσιμ·
ὡσ πόρρω γὰρ ὁ ἰατρόσ
σοι θᾷ· ὑμ χαρίσκ τῆ
ὑπὲρ θυμίαν ἀπολλί· ὃ
τὸ· δὲ καὶ τὸ· ἐπὶ πόρρω
οὕτω καὶ παῦλοσ· ὁὶ
δ᾽ μοῦλόμενοι πολ
λᾶμ· ὑμῶν ποῦσιμ ᾗ
πῆρασμὲμ καὶ ὑπὲρ θυ
μίασ ἀμοῦ τοισ καὶ μαι
νόμεθα· ἀὶ τιμᾶσ ὧν θέ
λουσι τοὺσ ἀμοῦσ εἶσ
ὅλεθρομ καὶ ἀπώλειαν·
Α ἀλλ᾽ αἰκαρ πόρρω τοσ ἐῖ;
ἀὶ κουσομ ἀπ᾽ οὐλέγῃμ
τοσ· ᾗ μικρὸμ ὀρχό
μενοσ λίζῃ καὶ οὐχρο
νιᾷ· ἀμῶν οἰκῶ· μὴ δὲν
μὲν ἀπὸ· καὶ τῶν
μὲν· παρ᾽ ἃ τὸ σχῆμα
τοῦ κόσμου· οὐδὲ γὰρ
ὑπὲρ τάντων ἡμῶν· ἀλ

λήθη καὶ τὸ οὕτως ἀρ
ρώστως. καὶ τούτοις πᾶς
χρίσασθαι δή· ἢ μὴ οἱ
χαίρων τὸν βωμὸν τῆμα
σιν. ὡς μὴ χαίρων τὸν
ὄσι· καὶ οἱ ἀχρήστων. ὡς
μὴ καταχρήστων· καὶ οἱ
χρώμενοι τῷ κόσμῳ
τούτῳ ὡς μὴ καταχ
χρώμενοι· ἤδη γὰρ
παράγει τὸ σχῆμα τοῦτο
ἰατρόν; ὅμοιον δοκεῖ·
οὐδὲ γὰρ ἡσιόδου τοῖς
ατρὸν καθάπερ τὸν
σωμάτων· οἱ πολλοὶ
κισάμενοι φιλοτιμοῦ
μενοι ἀλλήλοις· καὶ
κδύσαντο τὰ ἄρρωστοῦν
τα· ἀμφὶ γὰρ τοῖς τοιούτοις
γὰρ τῶν τοιαύτων ὁμοίως
γραμμάτων. οὐ πρὸς
τῶν οἰκείων ὀρρωστίαν
λοτιμίαν· μὴ τοίνυν
αὐτῶν δεῖσθαι τὸ πλῆ
θος· ἢ ὅτι ἅπασι φθάν
ναι διδάσκαλος ὁ χρ̄ς·
Ὅτε γὰρ ὠμὰ ἢ σὺν λοθόμενα
πάμμαχρον· καὶ χαλ
λθαι ἀλάβαστρον περὶ
τοῦ μοσήματος τούτου·

μάμμον δὲ τὸν δηλαδὴ κλ
λον διαυτοῦ· οὐδὲ ὡς ἀλλ
θῶ δουλεύειν καὶ μαμμω
μᾶ· μαίᾳ κ· καὶ πῶς
ταῦτα ἀκαί· πῶς τῆς
βωμθυμίας πᾶς ἂν σώμε
θα· ὃν τῷ θεμὶ καὶ τοῦ
τὸ ἄτιμα λέγειν· καὶ πῶς
ἀσόμεθα· αὐκοῦν σὺν αὐ
τοῦ καὶ τοῦτο λάβρωτος·
μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν
θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς·
ὅπου σὴς καὶ βρῶσις
ἀφανίζει· καὶ ὅπου
παραδιορύττουσι καὶ
κλέπτουσιν· καὶ ταῦτα
ἀπὸ κρούσεως τῶν
μόσων· καὶ τῶν τυχόν
ὃν μὴ μόνα καταστός

Πῶς ἀπὸ τοῦ τόπου· ἀ
πὸ τοῦ μιμουμένου
ἀπαρτίζει ἐπὶ βωμθυμίας
τάττει ἐπὶ ὃν ταῦθα·
καὶ πρόσκλοι τοῦ ὄπου
ὅπου πάντα ἁμάρτω;
ἂν γὰρ μεταθῇ τὸν τό
πον οὐδὲν μεῖζον· ὅπου οὖν
τὸ σῆς· οὔτε βρῶσις
ἀφανίζει· οὔτε κλέ
παραδιορύττουσι καὶ
κλέπτουσιν· καὶ ταῦτα
ἀπὸ κρούσεως τῶν
μόσων· καὶ τῶν τυχόν
ὃν μὴ μόνα καταστός

τὸ ἀπορίαν· μετὰ
Δὸ τὸν εἰρημένων. Ὃ
παραδείγματος ἕνεκα
σωμάτων. οὐ σοφὸν μὲν
καὶ καθάπερ ὁ ἰατρὸς
φοιτῶν τὸν ἄρρωστον μὴ
φησίν. ὅτι οὐδεὶς ἑαυτὸν
χρὴ χρησάμενος σώ
πολλῶν. οὕτω καὶ αὐ
τὸς ἑαυτὸν πλούσιον
ον· καὶ μὴν τοὺς μὲν Ὃ
ὑπὸ θυμοῦ τοὺς ζῶντας
καὶ γλῶσσαν. οὐδὲ τῶν ἄλλ
μον δὲ ὅσοι τυχὸν διὰ
τὸ πλουτεῖν οὐδὲν φίλ
σθαι· ἀλλὰ τῶν τοιού
μόν· καὶ μετὰ τοῦτο μ.
ἥδιον ὁμοίως δ' ἂν πά
μὴ δίκαιος ἀναμφισβήτητος·
τὸν ἀποτιμᾶν ζῶμε
μον καὶ οὐδὲ ταμιεύσ
ὄν τοὺς κύριον· ἢ τοὺς
Δ δίκαιον ὃ τὸν δυνάσθαι
τοὺς ὠνήματος. Θ κ.
ὁμιλοῦσι δ' ἐστὶ τοῦ πο
τῶν τοῦ ὠνοῦ· συμβά
ταικὸς δὲ ὁμ. οὐ
δὲ τοῖς πλουτοῦσιν τὰς
ἀποτιμῶσι τῶν ἀφίησι·
τοὺς γὰρ παρὰ ἀνθρώ
ποις ἀδύνατον. δυνα

τοὺς παρὰ τοῦ θῦ Θ κ.
καὶ γὰρ πλούσιος ἦν·
δύνατός ὑγιαίνειν
σαι ὁ ἰατρός· οὐδὲ γὰρ
τὸ πλουτεῖν ἀμοίρ λέγω·
ἀλλὰ τὸ δοῦλον μὴ ἔχειν
καὶ τῶν ἀναγκαίων
ὁρᾶν τῶν· καὶ πάσης δυ
Ν ατὸν τὸν πλουτοῦντα
σωθῆναι· κοινὰ τοῦ ὁμ
τοῖς δυναμένοις κτᾶ
κτημένοις· ὅτι ὁσιωτέρ
καὶ τῶν τοῦ πλέονος ὀ
τῶν θυμιάματος ὁρίζομεν
ἀπὸ τῶν ψυχῶν· καὶ οὐ
δαμοῦ τὴν χρείαν ὑπερ
καίνομεν τῶν ἀναγκαί
αὐ· δίκαιοι μετὰ τοῦ
τον· καὶ τοῦτον αὐτὸν
τὸν πλούσιον τὸν σφό
δρα καταχόμενον τῶ
πυρετῶν τῆς πλουτο
ξίας· παχθῆσαι ἀνα λ
λαβεῖν· τί γὰρ τὸ
Λ ἄνους καὶ ἀνελεύθερος·
ἀλλ' ὅμως σφόδρα ἀ
κτήμων ὁ ἄνθρωπος· ὅτι τοῦ
σθῆναι τοῖς τοιού
τοις· καὶ γὰρ
τοῖς μαθηταῖς τοιού
τοις ἦν· ταῦτα μοι

ωαν τάσασθαι· καὶ οἱ
σῆσι πάσι ταῦ ραδίως·
ὁ υμόμοιον τὸν πολῆ ὁ
μον οὐκ ἀφιέμενος.
ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἀπ' ἀγχῆ
φν τοῖς ἀλλοίκοις· ὁ ὑπερ
ὁ ποῦ μος πᾶσι φῆ ναι. καὶ
σημ ύνεται μᾶλλον μὲν ὁ
τὸ κόσθεν· ὅσῳ καὶ ἀ
θλητὴς ὰ φ' ἑτέρου ζόμε νος
μος· ὁ υκ ἀνὸ κλοιτοι καὶ
παλῦσαι καὶ ἁ ῆναι ὸν
ρασ τὸν μὲν· λὶ καὶ ὁ μῶς ο
ρος τὸν μὲν θαμάτ τ
τὸ ρον ἀπ' ἀμενος. οὐ
κ' ἂν δοι θυμῆσειεν
ὁ μᾶρ γαῖ ᾶ ναι λοι πόν·
Καὶ μᾶς τοίμων· ἀμφὶ
σβητεῖν ὡς χρὴ τὸν
καρ τερὸν τῶν μικῶν·
λοι τὸν μὲν οὐδὲ μῆνι σὸ
μεθ' αὖτι τὰ παρόντα
ᾶ ναι· καὶ δὰ πάντων μὲν
μεθ' ἡ καμμία λι· τὴν τῶν
μᾶλλον τὸν ὅπι θυμία
ἀνόμ τον· γὰρ σόμεθα
τοίμων ἵ ναι καὶ τοῦθο
ρύ ειν τοῦ μὴ παρόν τος
ἀπο στυγοῦμεν· καὶ τῶν
μᾶλλον τὸν ὅπι τυ χόν
μεν ἀγαθῶν· ὃν χρὴ μὲν

σαν τας τὰ μὲν σὺν μετὰ
ἀπορ ίψασ· καὶ ὑγι ά
ναν τας ταχέως· καὶ
ὅτι καστον αὐτῶν μὴ μὲν δὲ
κνυσιν· ὡς τὸ μὲν ἀπο
γνῶναι· Ὁ ρᾶν χρὴ
Τὸν τᾶλλα μὲν τοῦτον μὲν·
σικὸν τοῦ πάμπαν μὲν
ἀρχι τᾶλλα μὲν· ὡς τὸ
τρέπεσθαι σίοις μὲν ἐν
πᾶσι χεσθαι δὲ σθαι· ὁ
μὴ ρῶν ὡς· τοῦτο δὲ
μέσιν ποιεῖ ταῦ μὲν ὁ κό
κτιν το· ὡς τὸ δὲ ἴσον δὲ
ζεσθαι τὸ μὴ μ· ἀλλ' ὁ κ
καὶ μὲν οὐκ αὖ σφόδρα οὐ
τοι θυμᾶς χρημάτων;
ἔχ' τὰ πάντα μὲν αὖ τὸ
τοῦ μὸν· καὶ γὰρ τοῦτο
ορ ζηκτᾶς· δίδασκέ σοι
βκ· τὰς τοῦ μὲν τοῦ
ταῦ οἰκίας· ἀνοίγου μὲν
σι καὶ τὰ τῶν οἰκουμέ
νων· ὅσ γὰρ ἀφ' ἡκε
ται ἡμέρα· ἢ ἀρ' οὐ σὶ
οἰκίαν· ἢ κατὰ μὲν τὰ
πλάσιόν αὐ λίτ ται·
οὕτω σ' οὐχὶ πλῆ όμεν·
ἀπόμαυσι μὲν όμον· ἀλ
λὰ καὶ τὸ χαλκοῦν τὸ
πόδ' ἑ σσάμενος ἡ

τοῦ κω̄ ἡμῶν· ὃς ἱλάσθη
σαν τοῖς σώμασι τοῦ
αἵματος· ἀμήν :-
† καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰς̄ ἀπὸ
τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετ
το· καὶ προσῆλθον αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· ὁρᾶτε
ταῦτα πάντα; ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀ
φεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ
λίθον ὃς οὐ καταλυ
θήσεται : : :-
ὡς δὲ ἦλθε πρὸς τὰ
φίσται ὁ ὅσιος ἡμῶν
ἔρημος· καὶ μυρίαις ἡμῶν
προσβολαῖς προσπε
μπόμενος χαλεπαί·
ἅτε οἱ μαθηταὶ τοῦ
τοῦ αἰκούσαντος τὸ ὅσπερ
θαυμάζοντος τὸ προ
σῆλθον· ὡσὶ δικαίως τὸ
τοῦ μακαρίου τὸ κάλλος Ϛ
διαπορῶν τὸ ἅτοσαῦ
τα ἀφανισθήσεται καὶ »
λιθ· καὶ ὕλης σολυπ »
λέω· καὶ τάχμος τοι »
κιλίαι ἄφατος· οὐκέ »

πλοιτὸν μὲν ὑπερβρημέ
νος ἀναλῶσαι τοῖς διὰ
λάσιαι· ἀμφὶ δὲ τῶν τῆλ
προαμαφθομένῃ τὸ μα
φανισμόν· οὐμβάλλε
γὰρ ταῦτα πάντα θ̄ν
καὶ θαυμάζεις καὶ
ὀκωλκὶ τοῦτο; οὐμὴ
μέμνησθε ὡς λίθος
ἐπὶ λίθον οὐ μὴ μὲ θ̄ν· Ϛ
πὶ τοῦτο· οὐδὲ γὰρ οὐ
τοσοῦτον ὑπερβρημέ
νος ἀναλῶσαι· ἀλλ γὰρ πλὴν ὑπερβρημέ
νος ἐπιδεικνύμενος πλὴν
τῶν τῆλ ταῦτα ὅλε
γον· ἵνα καὶ ὑκ ἔχωμεν τὸν
τὸν τῶν ὑμβλίων ἀμφανισμὸν
μαι· μετὰ δὲ τοῦτο μ.
καὶ κεῖμος ἔφη τοι μὲν ἀν·
ὅτι δικαίως ὑπερβρημέ
νων· καὶ ὑπερβρίπτων μλει
τάμων καὶ τοῖς σφόδρα
φιλομείκως τὰς δέ
ῶς θαυμάζεσθαι ὡς πλέον
ἀναλογουμένων·

Κ. Καθημένου δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐ
λαιῶν· προσῆλθον οἱ
μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέ

† φύλλα, Ε̄ :†

λὰ τοῦ ἁρμονικαὶ ἡ τοῦ ἁρμκ.
ἀπὸ τοῦ πλείονα τοῦ ἁρμκ
σιαμάχρηται. τί οὖν
Δ ὑπόσ. ὑμῶν ἐλάττονι μήτις
ὑμᾶς τοῦ λαμπίσῃ. πολ
λοὶ γὰρ ὁμόσονται ἐ
πὶ τοῦ ὁμοίαν τιμωρ
γηθήσεσθε. ὑμῖν
πολλοῖς τοῦ λαμήσουσι.
μᾶλλον δὲ οἰκοῦεῖ
τοῦ λοῦμεν. καὶ οἰκοῦας
πολέμιον. ὁρᾶτε. μὴ
θρᾴττεσθε. δεῖ γὰρ τοῦ ἁρ
ταῦτα ὑπομένειν. λ
λὰ τοῦτο τὸ κλοῦς.
Ε ἐπειδὴ γὰρ ὅσον τοῦ ἐν τοῖς λ
λοιπρίας τὴν μερίδας ἀφ
κούομεν τοῦ τὴν ὅλην ἁρμο
νίαν τὴν ἑλκομένην δι' ὀκτὼ
τόνων. καὶ ὅσον ἐξ ἀπὸ θεσεως
δύο μέσοι. καὶ ταύτην
τὴν μόριον ὠνόμασεν ἐρα
τοσθένης. καὶ αὐτίκα μοι
ταύτην τοῦ ἐμπεριλαβεῖν
τὴν ὅλην ἁρμονίαν δοκεῖ.
διὰ τοῦτο τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ
χαμβὴ τοῦ προσαφῆ
μεῖ. ὃ μᾶλλον ἁρμόνιον ἐστὶ τοῖς
καὶ κοινὸν ἁπάντων λέγειν
μήκους. ὡς μήτε ὑπὸ
τὴν ὀξυτάτην τοῦ μηδὲ

γομένου. ἢ ὡς δὲ λίχανος ὁ
τὸν ταύτην ἄρχεται. καὶ τὴν
τὸν σχημάτων τὴν σὴν
παρουσίαν καὶ τὴν
σωτηρίας τοῦ αἰεὶ
μος. διὰ τοῦτο καὶ τὴν
Δ ἰάμβροσιν λέγομεν. ἀπὸ
τοῦ βρᾶχυ τοῦ μὲν τοιοῦτον μέ
γεθος. καὶ γὰρ
ὁ διὰ μέσων τὴν
λιχάνου παρου
σίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦ σφό
δρα θυμεῖν τὴν
δόξαν δικάζειν
τὴν μυρίων οὖσαν ἄρα
θῶν ἁπάντων. καὶ δύο
ταύτην βραχυτῆτα. τὸ
πάντων. ἵν' τοῦ μὲν καὶ
σκαφίδι. καὶ τὸ σχῆμα
ὃν τὴν σὴν παρουσίαν.
Ο δὲ λουκάς. ὃν ἓξ ἡμᾶς
τὸ βραχύτατον τοῦ μέρι
σφόμβροσον μῦμον. οὐ
τε μὴν ζῶν τοῦ μὲν αὐτοῦ
τὸν καὶ τῶν παρου
σίαν αὐτοῦ εἶναι. ὁ δὲ
μάρκος. οὐδὲ πάντων
αὐτοῖς ἓξ βραχύτατον
μέρι τὴν σωτηρίας
σφόμβροσον μῦμον. ἀλ

οἰκουμένης ὅλης πάθη. τὰ ἀξύμμαχα μόνα· καὶ γὰρ πρὸς τοὺς ἴσους καὶ πολεμίους καὶ παρασκευὴν μάχης· ἀλλὰ τοῖς Ἰουδαίοις μακρόθυμος ἦν πολεμοῦσι· λοιπὸν γὰρ αὐτοῖς ἐμφρόντιδι τὰ τῆς ἁμαρτίας μίασμα· διὰ ταῦτα καὶ ἡμᾶς τοῖς θορυβεῖν προλέγων· ἐπὶ τούτοις πᾶσι· εἶτα δίκην ὅτι καὶ αὐτὸς ἔσωσεν ἐθνάρχου Ἰουδαίοις καὶ πολεμίου· οὐχὶ μάχαις ἡκισμένου· ἀλλὰ καὶ ὅπλα τὰ πολεμικὰ λαβόντος· λοιμοῖς· καὶ σημείοις· δεικνὺς ὅτι καὶ τοῖς πολεμοῦσιν αὐτὸς βοηθεῖ· καὶ οὐχ αὑτῷ πολλὰ τούτοις μέλει καὶ κατὰ τὴν ὑμετέραν δύναμιν τοῖς ἀμοίροις οὖσαν μέλειν· ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ τὸ οὐδὲν ἀπολωλὸς αὐτὸν ἐμφανίζει· οὐδὲ ἀθρόον ὄν· ἀλλὰ καὶ κατὰ σημεῖον·

ραν ἐμοὶ ζῶντα ἢ φθαρῆναι μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι τὸ σύνηθες τῆς ἐμῆς καταλλήλου μονῆς καὶ κοινωνίας ἐστέρητο· πολλοῖς γὰρ ὁ πόλεμος ἐπῆλθε· ὅτε τὸν πρόμαχον· ὅτε τὸν πολέμιον· ἀλλ' οἰκεῖος πολλοῖς ἐχθρὸς ἐγένετο· οὐ τὸ δημόσιον ἐπεσκόπει καὶ τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ὃ μὲν ἐμοὶ φίλος ἦν· τοῦτο καὶ τοῖς ἐκείνου πολεμίοις· ὃ δὲ ἐμοὶ πολέμιον· τοῦτο καὶ τοῖς ἐκείνου φίλοις· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐχθρὸς ἦν· τοῖς δὲ ἐμοῖς καὶ ἐμοὶ φίλος· ἐπεὶ τοίνυν ἐμοὶ μὲν ἐχθρὸς ἦν· τοῖς δὲ ἐμοῖς φίλος· καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐχθρὸς ἦν· ἐμοὶ δὲ φίλος·

ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν οἱ
Ἰουδαῖοι· ὅτι οἱ τότε
πολέμιοι καὶ κωμῳδοῦσιν
ἑαυτοὺς καὶ τὴν αἰτίαν
αὐτοῖς ἔρικεν τῆς
ὀπτασίας· ἀμείνων γὰρ
ἐμοῦ ἐμίμησατο
ὄλεθρον. ὅτι μὴ ἐξ ἁμαρτίας
ταῦτα ἔπαθεν ἡμῶν
ἕνεκα· τίς μαίνεται
ἵνα μιανθῇ τὰς μιαφό-
νους ἁγίας τῶν καὶ κωμῳδου-
μένους· μόνοις δὲ διὰ
σωθῆναι τοῖς κήρυγμα.
Πλήν· ὁρᾶτε μὴ
θορυβήσῃ· δεῖ γὰρ πα-
ταγῆναι· τουτέστι.
ἀνωφελῶς ἐμέλλω· καὶ
τῶν πειρασμῶν μὴ δ-
φοβοῦ· οὐδὲν διαλύ-
ει τῶν παρόντων ἔρη
μόνον· ἀλλὰ ἅπαντα μὲν
θόρυβος καὶ ταραχὴ·
τοῖς δὲ δικαίοις οὐδὲν
διαφανεῖ χρησμός·
εἰ ταῦτα εἰδὴς τότε τοῖς
Ἰουδαίοις· οὐ μὴν
ἤδεις· ὅσα ἀνήνεγκε
ἀλογήσας ὁ σωτὴρ

μῶν ὁ σὸς ὁμόπατρι
κὸς· ὥστε δὲ ὅλως
θλῖψιν ἁμαρτίας κατὰ
σκαφὴν καὶ τὴν ὠσεὶ
πλείονα βαθῦναι· καὶ
ταύτην διορθοῦται
μος· ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτῶν· ἀλλ' ὅτι οὐκ
ἐκ τόπου· ὅτι γὰρ οὐ
τοσοῦτος ἐφλυάρησεν
πάλαι· δικτήσεται
ὅσος αὐτὸν μέλλει
μεῖν· τί γὰρ λιμὸς τῆς
αι· πρὸ τοῦ ταῦτα ἔπα-
τουτέστι· πρὸ τοῦ τὸν
ρασμὸν ἀπολέσαι·
καὶ τί τὸ σκληρὸν τῆς
σεως παρουσίας καὶ
τῆς σωτηρίας τοῦ
αἵματος· αὐτὸς δὲ· οὐ
δὲν ἀλλόκοτον πρὸς τὴν
ὁρᾶτε ἡμᾶς αὐτοὺς κρίνα
τοῦτων· ἀλλὰ πρὸ
τρομβικεῖμαι τὰ καὶ
τοῦ γρυπαλέφας καὶ
ὠσπερ ταναλθῆ
χρίων· οὕτω γὰρ πο-
ρίζεται ὁ λυμεὼν ἀλλ'
σον· οὐδὲ περὶ τῆς
παρουσίας αὐτοῦ τῆς
δεσπότου ἔρικεν.

ἀμφὶ τοῦ περὶ τοῦ μέσου
θύρας ἀπέχειν τὸν
μέσον μικρὸν ἀπὸ τοῦ
καὶ ὁμοφυλίους αὐτοὺς
ποιήσειν· μέσους
τε μίσει ἡμᾶς πρὸς
μίσει· πολλοὶ γὰρ ὑμῶν
σπουδὴν τοῦ ὁμόσαι
τιμωρήσασθαι τὸν ὑπὸ
γόητος· εἶτα δήλους
ρας αὐτοὺς ὄντας τὴν πε
ρὶ τὸ ὑπομάλκεσιν·
μέσους γὰρ ἢ μίσει
ἡμᾶς πολεμίους· καὶ
ὁμοφυλίους ποιήσας·
καὶ μηδὲν παρασκευ
άσας· καὶ ὄντας τοῦ τοὺς
πολέμους· τοὺς ἥδο
χρίσους πρότερον·
τότε τὰ τοῦ μέρους
λύσομεν ἔτι καὶ· ἢ
πότερον μὴ δικαίως
μον· καὶ τὰ μέγιστα
ἀδίκα καὶ παρὰ τοῖς ἀν
μοίτοις καὶ φιλομεί
κοις πολίτου μέρος·
πολέμους δὲ καὶ ἀ
κοὰς πολέμου μὲν πρὸ
καὶ ὁμοπροσήκοντας·
τὰς αὐτοῖς ὑπλούσας
ἢ παραχάς· ἢ ταύτας

δίκαιον εἶναι καὶ προ
πομπὴν ὁμόμοιον
κόσμον τοῦ πολέμου
κεῖσθαι τὸν ἄλλον·
πρὸς αὐτοὺς ἀσφα
λῶς· ἀλλὰ οὐ
πρὸς τοὺς ἄλλους· ἁρ
μόττει γὰρ ἢ θεὸς
θεὸς· καὶ μαστιλέα
ὑπὸ μαστιλείαν· τὰ
προοίμια λέγειν τοῦ μὴ
δαϊκὸν μικρὸν· πάν
τα δὲ ταῦτα· ἀρχὴν
δίμορον· τοιαύτην· τοῦ
σημαίνομεν αὐτοῖς·
τότε παραδώσουσιν
ἡμᾶς ὅσοι μή εἰσιν· καὶ
ἀποικοῦσιν ἡμᾶς·
ξυναίρεσιν παρὰ μέρος
λειν τὰ αὐτοῦ μικρὰ·
ἄχρι τοῦ παραμυθίαν
ἀπὸ τοῦ μικροῦ μου· οὐ
ταύτην δὲ μόνον· ἀλλὰ
καὶ τὸ προσθεῖναι ὅ
τι διὰ τὸ ὁμόμαιμον· ὃ
σοι γὰρ ἢ μισοῦμεν
μοι ἀπὸ ταύτου διὰ
τὸ ὁμόμαιμον· τότε
σι καμνόμενοι
πολλοὶ· καὶ ἀμύνουσι
παραδώσουσι· καὶ

πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν χριστοῦ
καὶ τῶν ἀδελφοποιητῶν
ἁμαρτήσομεν καὶ πλη-
μμελήσουσι πολλοῖς. καὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ πολλὴν θεωθήσε-
ται πλὴν ἁμαρτίαν. τηλίκοις
ταῖς ἁμαρτίαις τῶν πολ-
λῶν. ὁ δὲ ἐπομένως
ἄτοπος. οὐτος σωθή-
σεται. τοῦτο μέγιστον
Κακὸν. ὁ τὰς καὶ ἀμφι-
μοσὶ πολ-
λοὶ γὰρ τῶν ἀδελφοὶ
γέγραπται. εἰδὼς τρίπο-
τὸν πόλεμον ὁμοίως. τὸ
ἀπὸ τοῦ πολέμου. τὸ
ἀπὸ τοῦ πολέμου
δέλφων; ὁρᾶν καὶ παῦ
μον τὰ αὐτὰ αὐτὸ δυρό
μενον καὶ λέγοντας.
ἔξω θῦμαχαι. ἄνω θῦμ
φόνοι. καὶ κίμδυμοι θῦμ
τῶν ἀδελφοῖς. καὶ
πάμμ. οἱ γὰρ τοιοῦτοι
ψευδαπόστολοι. ἐργά
ται δόλιοι μεταχημα-
τιζόμενοι εἰς ἀπο
στόλους χῦ. ἵνα πάμ
τὸ πάντα μη χαλεπὸν
τερον. ὁ τί οὐδὲ τῶν

ἀπὸ τῆς ἀρχαίας πα
ραμυθίαν ἔχουσιν.
ἵνα δείκνυσιν ὅτι τὸν
γραμματικὸν καὶ ἁμαρτω
λὸν οὐδὲν ταῦτα λυ
μαίνεται. μὴ φοβεῖ
δὲ θ^ν μὴ δὲ ταράτ
τεσθε. ἂν γὰρ τῶν προ
σκούσαν ἐπομένων
ὑπὸ δέχηται. οὐ περί
ἐστιν ἐμοὶ τὰ δόγματα.
καὶ τούτου σαφῆς ἀπό
δειξις. τὸ πάντας σκλη
ρυνθῆναι τὸ κήρυγμα
πανταχοῦ τῆς οἰκου
μένης. οὐτως οὐτὴ λό
γος περὶ ὧν ἐστὶ τῶν δόγμα-
τῶν. ἐμὲ γὰρ μὴ λέγουσι. πῶς
ὧν ζημιούμεθα. τὸ πρέ
πον ἐφύλαττεν. ὅτι καὶ ζήτη
σεως καὶ διδάσκεσθαι πα
χοῦ. διὸ ἐκήρυχθη. ἵ
κηρυχθῆναι τὸ δύνα
γέγραπται τοῦτο ὅλον τὸ
κόσμον. εἰς μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ
τότε ἥξει τὸ τέλος.
πῆς σωθῆναι πᾶν
ἐστιν ἀναγκαῖον. ὅτι γὰρ
δικεῖν ὅλῳ. καὶ περὶ
πλείστου ποιεῖ

ἀλλ᾽ ἐν μὲν τῇ κρίσει. οὐ
κ οὖν ὁμ τί φ ᾗ ὁ παῦλ ος·
ὡς πᾶσαν τὴν γῆν ὁ
ζῆλος ὁ φ θ ὼς αὐτ ῶ·
καὶ πάμμ τοῦ ὑμ αμφ ο
μοῦ τοῦ κηρ υχθ έν τ ος
ὑμ πάσῃ τῇ κτίσ ει τῇ
ὑπὸ τὸν οὐ ρ ανὸ ν·
τί δ᾽ ἄλλ ᾗ σ μαρ τύρ ι
ον πᾶσι τοῖς ἔθν εσ ιν·
ὅτε ιδ ὴ δ ὲ κηρ ύχθ η μεν
πανταχ οῦ· οὐ κ ἔτ ι
ἐδ ε ησ αν δ ὲ πανταχ οῦ
δ ικ το ῦ. ὡς μαρ τύρι ο
ν ῾ ῾ τοῖς ἀπ ειθ ήσ ασ ι·
τοῦτ ό ἐστ ιν· ὡς ἔλεγ ον·
ὡς κατ ηγ ορ ίαν· εἴσ
μαρ τύρ ιον· οἱ γὰρ πο
ρὶ τοῦ ἀμφ ιβ λ ίου· ὅτ ι
ἀπ ὸ καρ πο φ ορ ούμ εν ο
μ ον καὶ αὐξ ανόμ εν ον
ὑμ πάσ ῃ τῇ κτ ίσ ει τῇ
ὑπὸ τὸν οὐ ρ ανόν·
τί δ᾽ ἄλλ ᾗ σ μαρ τύρ ι
ον πᾶσι τοῖς ἔθν εσ ιν·
ὅτε ιδ ὴ δ ὲ κηρ ύχθ η μεν
πανταχ οῦ· οὐ κ ἔτ ι
ἐδ ε ησ αν δ ὲ πανταχ οῦ
δ ικ το ῦ. ὡς μαρ τύρ ιο ν
῾ ῾ τοῖς ἀπ ειθ ήσ ασ ι·
τοῦτ ό ἐστ ιν· ὡς ἔλεγ ον·
ὡς κατ ηγ ορ ίαν· εἴσ
μαρ τύρ ιον· οἱ γὰρ πο

ἀδ ύσ αντ ο. κατ αμ αρ
τυρ ήσ ουσ ι τ ῶν μὴ πι
σ τ ευ σ άν τ ων καὶ ἰ ατ α
κρ ιν οῦσ ι μ αὐτ οῖσ ι· διὰ
Τ οῦτ ο δ ὲ μ ᾶλ λ ον τὸ κηρ
υχθ ῆν αι τὸ ἀμφ ίβ λ ιο ν
πανταχ οῦ τ ῆσ οἰ κ ου
μ έν ης ἀπ ὸ λ ύσ αι τ ὰ
ἰ ᾶσ ασ θ αι τ ὰ ἕ λ κ η· ἵν α μὴ
δ ὲ σ κ ι ᾶ μ ᾶ ἀπ ο λ ογ ί αν
ἔχ ω σ ι μ ᾶλ λ ον μ ον οῦ ν τ ῶν·
οἱ γὰρ ἐ ξ ὸν τ ῶν αὐτ οῦ
τ ῶν δ ύν αμ ιν πανταχ
οῦ δ ι ᾶ μ ᾶ ν τ ασ αν τ ες· καὶ
ἐ μ ὰ κ αρ ι ᾶ σ αι τ ῶν οἰ
κ ουμ έν ων μ ᾶλ λ ον θ ῆσ αι
τ ὴν ἀ ν ά γ κ ην ἐ π ὶ τ ῶν
ἀ ν ά γ κ ην οὐ δ ὲν ἔχ ο ν τ ων·
οἱ δ ὲ ἀ ν ά γ κ ην ἔχ ο ν τ ες
ἐ π ὶ τ ῶν ἑ κ ὼ ν τ ων ἐ γ έν ο ν τ ο·
οὐ κ οὖν ὁμ τί φ ᾗ ὁ παῦλ ος·
τοῦ ἀμφ ιβ λ ίου τοῦ κη
ρ υχθ έν τ ος ὑμ πάσ ῃ
τῇ κτ ίσ ει τῇ ὑπὸ τὸν
οὐ ρ ανόν· Ὃ καὶ μ έγ ιστ ον
Σ ημ εῖ ο ν τ ῆσ τοῦ χ ῦ δ υ
ν ά μ εω σ· ὅτ ι ὑμ εἰ κ οσ ι
λ ὶ καὶ τ ρ ιακ ό σ ι τ ὰ ὅ λ ο ι σ
ἔ τ η· τὸ πρ ᾶ γ μ α τ ῆσ
Ὁ ικ ουμ έν ησ ικ α τ ᾶλ α

θαυμάσῃς τὴν τοῦ
χῦδώαμμι καὶ τὴν μ
κείμου μεγαλοψυχίαν. Ὃ
τι δὴ τοι οὗτοι σι καιροῖς
δικήρυττον. ὁμοίως μὲν
μὰ καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ὑπο
λαμβάνω. ὁμοίως μέμαα.
ὡς σφας ἀσταλαῖσι προσεῖ
χον αὐτοῖς. ὅτε καίσαρ
δικόμβυλον ἀνεῖλε τὰς
ἀνοβλαύμβαθαι. καὶ τὰν
τὸν σωσύμαμμον. ὡς
πτρὰν ἡτίσατο σθαι,
λάτην σφρίξησι πᾶ
τὸν ὁμ. καὶ ζόφουτὸν
ἀβραναμὰν τα καὶ κατάχρη
σσι. καὶ μὰ τὰ μὰ μὸν ὁπλ
λίμου μὶ μομβμου.
καὶ τὰ μὰ τὰ μὰ μὸν ὁμ
τὸν συμπολιτικόν τὰν
τασιαζόμενον. καὶ
θλιβόμενα τὸν ὁμὰμι
όμενον. καὶ μὴ τὰν
κυμάτων μὰ μισκόμ
των τὸν σπλέοντας
καὶ σικκὶ τὸν μφορμέ
μων. καὶ τὰ φρασὸν μόν
των. καὶ τὸν μόμδον
ἀμμιλλοισ ὁσιωσυμβ
όντων. ἀμοισ ἀπάρξ
τοῦ πλεῖν. καὶ οὐδὲ

μὰν ὁλόσσ. μὴ ἀτὸ
τοὺς ὧν ὁ μὴ ἡξίατο λ
πρὸς ἱερὸς σύμμαχον. Ὃ
τι γὰρ τοῦτο ἀμίττε
ται. τὸ ὃ ξῆσ ὁδηλα
λῶν. ὅπλίγαβ γὰρ καὶ
πρὸ φητείαν πλατοῦ
μεν οσ αὐτῶν τὸ μὰ φὰ
μισμὸν μὲν λάβομ. ὁτὰν
δὲ ἴδηται τὸ ὑδὸλυ
μια τῆσ ὁρκωμόσασ.
τὸ ῥηθὲν διὰ δαμιὰ λ
τοῦ προφήτου ἁτὰς
ὁμ τὸ πρὸ φάλα. ὁ ἀμα
μὸ σκοπμοείλο.
παρὸ τι θεμι ὁμ αὐτὸς
ὁπὶ τὸν δαμιὰ λμαρ.
ὑδὲ μῆμμα δὲ τὸν ἀν
δρια ἀμ τα τοῦ τόσ τῆ
πόμμὲ λόμτόσ θη.
ὁ ὁρκωμόσασ τὴν πό
μμι καὶ τὸν μαὸν. ἀπὸ λ
λῶ ὁμδον. διὸ καὶ ὁ
ρκωμόσασ αὐτὸ καμὲ.
ἵνα ἰμαι μάλλασι μόν τι
καὶ ζόμτον ὁμίων
αὐτὸν τὰ ὑπαίτιαι. δὲ
αὐτοῦ τὸ ἄλλο μ. ὁτὰν
ἴδηται τὸ ὑδὸλυμα
τῆσ ὁρκωμόσασ.
ὁ ζῶν μὰ μα ἀν τισ

θάμαι τα μ εἰδότας.
κρίβυοι τῆς σωτῆρος μ
οἰαύκομι καυθῆναι·
καὶ κυβερνᾶμι καὶ μαυ
μαχᾶμ· καὶ ἀόλομαὐ
πειρομβλῆμι ὁμ ταυμβ
τὰ πολλῆς παρατά
ξασσόμι χρωμβμὸς
ὰυ καὶ ἰδ τὰ ὁὐτως ἀὸς
ἥπομ ταραι τομβμ ω.
καταδύειμ καὶ χᾶρῦ
σθαι· καὶ γὰρ ὐπὸ θμᾶ
ὅμ σῶν τὰς ἰουδαῖ
οι· καὶ ὐπὸ ἰουδαίω μ
ὅμ θάζομ τὰς τοῖς
αὐτὰς μ πομβμῶν τῶν
μόμοις· καὶ οὐδαμοῦ
τῶν αἰῶν· ὁὐτως πᾶ
Τ αι κρίμ μ οἱ καὶ σι κὰς πᾶ
λοι καὶ πρόμοροι ἡ σᾶ·
τὰ ὑμ ταῖς πόλ σι·
τὰ ὑμ ταῖς χώραις·
τὰ ὑμ ταῖς οἰκίαις·
καὶ ἅ σι δίκαρος σ αὐτοῖς
δ ω λόμ ᾳ· καὶ ἀρ αὐτὴ
γὸς καὶ ἀρχ μ καὶ ἰδ τ
ὰς τ ης· καὶ ἐθμ οἱ πάμ
τα μ· καὶ δ ἡμοι πάμ τ ω·
καὶ παραχλίπ τ ῶν λό
γω παραστῆμαι μ η δυ
μαμ ὰμ ι· καὶ γὰρ σφό
δρα τῆ τῶν μ ἐρ μαίω μ
ἀρχῆ· μ ης τὸμ τοῖ ου
δ ἀμ φ ὰμ ο σῖῶν ἀπ ὸ
μ υρίαυ παρ ᾴμ αται αὐ
τοῖς παρ ε χλικὸς. Ϛ
ὁὐδ ὲ ὰμ τὰ ὑφ ὑμ ᾶς
μὴ τὸ κ ήμμα· ἀλλ ὰ
μὰμ τὸ μ ός. ἀμ ἀρ παυ
σ ώμ ι καὶ ὰμ πω σῶ ρι
σ ω· ἰ καὶ μ υρίαυ τοὺς ὁι
κ ὸ ω τας δ ὲ θ ν ικὰ ἰ καυ
κά· ὁι δ ὲ ὰμ τὰ ὑφ ὑμ
ὁ μ τῶν ἀπ ὸ πολ οι· μό
μοι σ ῆσ ά μ ρ μ τῶν καὶ
μὸς. καὶ τὰ ῥ ωμ αί ω
ὐκ ρά τ ο ω· ὃ ἰ καμ ὰ
Π αρ αδ ὲ ξ ομ αι πρ ᾶγ μ ά τ ω·
μ υρ ίαυ τας ἀπ ὸ ἑ ῴ ο σ
ἰουδ αί ω μ τ ὸ τ ὲ ἀ χ ᾴ ρ ὸ
σαυ τ ὸ ῥ ωμ αί οι· καὶ δ ὸ
δ ὺ κ αὐ μ ὰ ῥ ὰ μ ὸ ὐ ω σ
ρ ιᾴ σ ὰμ ο μ τ ο· γ υμ μ ὰ μ·
ἀ ὸ πολ ω μ· μ αχ ο μ ὰμ τ ω
αὐ τοῖς· π ὶ σ παρ αα π ὴ
σαι δ ω ὴ σ ὰ ι λ ὸ τ ο σ·
π ὶ τ ὸ θ ᾶ ῦ μ α τ ὸ ὐ τ ο· Ϛ
γὰρ δ ὺ ο τ ᾶ ὐ τ α τοῖς δι
δ ᾶ σ κ ου σι μ ὴ ὐ πάρ χειμ
χρ ή· τ ό τ ὲ ἀ ξ ι ο σ τ ὴ
φ ο ισ ὲ ἶ μ αι· καὶ τ ὸ φ ι λᾷ
ἀλ λ ᾳ παρ ὰ τ ῷ μ ὴ ἀ λ ῃ

ὡσ δὲ καὶ μηδὲν τῶν
εἰρημένων λύων. ἵνα
μὴ σπάσῃ τὰ διαστήμα
ζων. ἀνακαμπτέον
πὶ τὰ λεπτὰ τῆσ διωλ
υσεωσ τοῦ ὑγροῦ. ἀκούσασ
ποιήσῃ πᾶσασ τὰσ ἀ
φόδουσ αὐτοῦ· ἤγαρ οἱοι
Κ ἤ οἱ μεγάλοι μέρη μικρῶν
ὡσ ὀγκλίκουσαν διὰ
τὸν πληθυόμενον καὶ
τὴν πλησμονήν. τοῦσ
καθ' ἑκάστην ἡμέραν
κοπτομένουσ καὶ σφαῖ
ρα μένουσ καὶ τὰ ἀμύ
κτα πάσχοντασ. πῖσ
δηλῶν ἀποσκήπτει μὲν
ἀπὸ ῥάμνου σώου. τὸν
δὲ ὑγιῆ κίνδυνον τοῦτο
καὶ αἱ μάστιγεσ καὶ θανά
τουσ μένουσι. πρὸ τῆ
νῆσαι δὲ κείμου. καὶ τῶν
τὰ ἀλλοφύλων τὸν μὴ κη
ρυττόμενον αὐτοῖσ ὁμ
ῶν. καὶ σφόδρα πο
λυμίσθων πάντων ὄν.
Μηγάρτισ ἐστὶ θεὸσ καὶ
πόλεσι καὶ δήμοισ. ἀλ
λ' ὅσοι κίναμμι κρὰ μὲν εἰ
σαγάγῃ τὸ μὴ σοῦν
μον παρὰ τὸ πάντων

πλουμένων. καὶ μὲν
τὰ τούτων καὶ πρὸσ
τούτοισ καὶ τὸ τὰ λε
γόμενα ἀνάπαρά δο
κτα εἶναι. καὶ τὸ μὴ καὶ
ρὸν. παραχλιόσαντα μά
χεσθαι καὶ θορύβων. τὸ
τὸ δὲ πάντα ἁμαρτιά
λιῶν. οὔτε γὰρ ἀζιόπι
στοι ἅπαι δόκουν. καὶ
πρὸσ δοκούντων ἀζιό
πιστα μᾶλλον. τοῖσ λέ
γουσιν ἀφίασι·
οὐκ ὀφείλουσι τὰ μὲν
καὶ ὑμῖν. καὶ τὰ δὲ
φιλουμένων μᾶλλον ἢ γο
καὶ ὑθῶν καὶ πατρίδοσ
καὶ μόνων. πάμπαν
δων πραγμάτων. πολλὴ
τῶν δυσκολίαν ἔχον.
ὃν δὲ ἀφείλικομεν.
πολλῶν τῶν ἐδομήκ.
πομποῖσι καὶ αὐτοῖσ καὶ οἱ
πειθόμενοι τοῖσ κιν
δύνουσι. πομποῖσ τοῖσ
θανάτοισ ὑποβυόμενον.
καὶ μετὰ τούτων ἁπάν
των. οἱ καιρὸσ πολλὴ
πρὸσ ἔχει τῶν δυσκο
λίαν· πομπόμενον θορύ
βων. παραχλιό.

πφρόνησιν οἰκίαν· καὶ
ἀφ' αὑτοῦ σωφρονεῖν ἢ φ
τὸν φιλοῦντα μόνον ἀ
πάγειν· πρὸς καὶ γυναι
κὸς καὶ παίδων· ἆρα
οὐκ ὀφθήσεται διὰ
σωφροσύνης· πρὶν λιθιᾶ
σαι τὸ σῶμα; ἀνδρὸς
παρακλῖναι μάχην γυ
ναικὸς καὶ ἀνδρὸς προ
σλῆκαι τὴν οἰκίαν·
ἆρα οὐχὶ πρὶν λιθιᾶσαι
λῆψαι τὸν οὐδόν· καὶ
ταμβύου τὸ αὐτὸ μᾶλλον
ῥήσουσιν; ἀνδρὸς καὶ ἀ
καταφρόνητος εἶ· καὶ
φορτικὸς καὶ βαρὺς τοῖς
καὶ φιλοσοφεῖν τοῖς
τρυφῶσι κακὸν λέγειν·
καὶ μετὰ τούτων πε
ρὶ πολλῶν ἀμείνονας καὶ
ἐπιεικεστέρους αὐτῶν
ὁρᾶν λῆ· οὐκ ἄδηλον
ὅτι πᾶσι τούτοις ἀμύ
νεται; ἀμείνονος
Τοῦτο δ' ἀδύνατον
ὂν οἰκίαν γενέσθαι μᾶλ.
τοῦτο δὲ τὸν οἰκοῦντα
μὴ κατορθοῦν σὺν χρῷ
ἀπάσης διακρίνειν
καὶ λαμβάνειν ἀφ' ὧν

ῥᾴων καὶ σκοπῶν.
καὶ γλίσχρος καὶ θαμάτης
πολλὰ μουμένης. τοῖς
ἰατροῖς τῆς οἰκουμέ
νης σάφα. καὶ φύσ
λ φασαφάβρομ ταῦτα μαι
σθαι· τοῖς μὲν ἰσλφο·
τοῖς λοιμοῖς· τοῖς σφ
σμοῖς· τὰς ἄμμας τραυ
ματίας· τὴν ἰατρίαν
τὴν περὶ τούτων ἐπι
σκοποῦσιν ἀλλὰ. καὶ πάντα
ὅσα μεταὐακριβάσας·
ἑαυτοῦ τοῦτο καὶ αὐτὸς δ
μφ· μὴ θρόζαλφ· δεῖ
γὰρ πάντα γνώσθαι·
καὶ ὁ τὸ μείνας ἄρ
λος· οὗτος σοφὸς
ται· καὶ ὁ τὴν κρυχθὴν
σθαι τὸν ἀμβλιον πάν
τως ὅλου τοῦ κόσμου·
ἐπὶ τὰ προοίμια ταῦτα
ἀπὶ φ[κ]· χαυμαθόμενος
γὰρ καὶ δικαιοθόμενος
πᾶφόμενος τὸ μὲν ἐρημέ
μων· συμβφάλφμ·
ὅτι καὶ μυρίαν βμὴν ταγ·
δ' ἐκκρυχθῆναι τὸν ἀμβ
λιον ταχὺ τὴν οἰ
κουμένης· καὶ τότε

ὠφελεῖ τὸ ὄλεθρος· ἆρα
Πῶς ἀληθὲς τότε τὰ
πράγματα· καὶ πῶς
ποικίλος ὁ πόλεμος
ἐστίν; καὶ ταῦτα ὑμᾶς
χρὴ· ὅτε μάμμαν ὅλως
λῆς δικαιομήσυχίας
δεῖται τὸ μὴ καταρθοῦν
μέγεθος· πῶς οὖν διώ
κεται; οὐδὲν γὰρ ἐκεῖνο
φέρει τὰ αὐτὰ πάμμαυ
λαμεῖν· πρῶτος πό
λεμος ἐστίν· ὁ τῶν ἁπάν
των θάνατος· ὀλέθρου
γὰρ ἕνεκα τὰ δόχριστοι
καὶ τὰ δὸ προφῆται·
δεύτερος· ὁ τῶν μερῶν
μάχη· μᾶλλον δὲ
γὰρ φησιν ἡ κοινωνία
λόγος· τρίτος· ὁ τῶν
μὴ ὁσίων διαφθορά· τέ
ταρτος· ὁ τῶν λοιμῶν καὶ σῆ
μείων· πέμπτος· πα
ραδόσεως εἰς μίαν ἕξιν
θήκης· ἕκτος· ὁ τῶν
ἀνομούμενοι τῶν ὁ
πάντων· ἕβδομος·
παραδόσεως εἰς μάλι
στα καὶ μισήσεως εἰς μ·
ἐμφύλιον γὰρ ἐστι τοῦ

θανάτου πόλεμος·
ἡ ταὐτὰ δόχριστοι
καὶ ταὐτὰ δόξαδελφοι· εἶτα
τιμήσεται καὶ ἁρπαγή· τὸ
πάντα μᾶλλον τῶν
κακῶν· εἶδος μυρίας
ὅσης μοίρας καὶ μᾶλ
παραδόσεως; ἀλλ' ὅμως
μᾶλλον τοῦτο μικρὸν καὶ πολ
πολλοστόν· καὶ γὰρ καὶ
τὰ τῶν ἐμφυλίων
συμφορικὸς ἀμέτρου
τὸ πόλεμος· ὅτε κρατή
σας τῆς οἰκουμένης
ἀνῄρεσε τὸ κήρυγμα·
ἐκηρύχθησαν γὰρ ἅπ
τὸ ὑπὸ μόνου τοῦ
κόσμου· οὕτω
Νῦν δὲ οἱ μὲν τῆς ὅλης
ὡς τῶν πυραμίδων
ὑπὸ τῆς ἴσου καὶ
τῶν καιρῶν τῶν
ρισμένων τοῖς τῆς ἐκ
κλησίας δόγμασι· τίς
γὰρ ὑμᾶς ἐμέμαθε πό
ποτε· ὅτι ἀφθησχ
ἄκρος· ὅτι σωθήσ
ται ἁρπάγματος· καὶ
τοιγὰρ ἄκρου ταὐτὸν
μοι λέγουσιν· ὅτι δικα
ιωθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκ

θομ· ἀμμὰ τοῦτο οὐδὲ
πλάσασθαι δύναται·
Πόιαν τοίνυν πρόφασιν
ἔχει ποιεῖσθαι τὸν θεὸν
τὸ μὴ πάντας ὁμοίως
ἄφρονας καὶ ἀνοήτους
ποιῆσαι; τί γὰρ ἂν
ἐκώλυσεν αὐτὸν ἢ τί
ἐνεδεῖτο πρὸς τοῦτο
ἢ τί παρῆν ἐμπόδιον;
ἢ τί τὸ ἀπαγορεῦον;
ἢ τί τὸ ἀνάγκαζον;
ἢ τί τὸ ἀναγκαιοῦν;
ἢ τί τὸ ἀντιπῖπτον;
ἢ τί τὸ ἀντιτεῖνον;
ἢ τί τὸ ἀντιβαῖνον;
ἢ τί τὸ ἀντιμαχόμενον;
ἢ τί τὸ ἀντιπολεμοῦν;
ἢ τί τὸ ἀντιπαλαῖον;
ἢ τί τὸ ἀντιπαλαῖον;
ἢ τί τὸ ἀντιπαλαῖον

μοσῶν τὸν ὁμόμαν.
τῷ πρὸ τριπόδειμα
πλῶσ πομμερῖσδό
μασιμ. οὐδὲ γὰρ ὅμοι
οσ οἱ δρῶσ. ἀμαπαύ
σαι πρὸ πρόμπαὶ κα
κῶσ ῥιζῶν ὑμπαν. καὶ
τότε σπείραι ζσι καὶ
θαρὰμ ἄρουραμ καὶ κα
ταφυτεύσαι. δικῆμῶν
γὰρ ἀμαπρέπει δῆ πρό
προμ. καὶ τότε ἐμβρὰ
θῆναι. ἐμ ταύθα δὲ.
παρδικαιασμένμικὰ
κολή. πρὸ ὑμῶν ὁδῆ
Ναυπλοιτῆ; ἐρῶ λοι
πόμ. οἱ μὲμ τοῦ θῦδῆ
δόμτοσ. πολλοὶ δὲ
συγχαρῶπτοσ πλοῦ
τομ βικτήσαμτο. οὐ
γὰρ σῶτομοσι καὶ ἀ
πλοῦσ ὁλότοσ. πῖῶν
ϙ. τὸμ πόρμομαὐ
τῶ πλοῦτῆμ. καὶ τὸμ
μοιχὸμ καὶ τὸμ λῃ τα
ρικότα. καὶ τὸμ κα
κῶσ τοῖσ οὖσι κχρὴ
αὖμομ; οὐκαὐτὸσ ποι
ῖ. ἀμμὰ συγχαρῆ πλου
τῆμ. πολῦ δὲ τὸμ ὠφε
λοῦμτα αὐπῆρομ.

οθαι. ἀμμὰ δῆ πλήθοῦ
αὐτῶ λιᾶπ πόμου καὶ ἰ
δρῶτοσ. ὥσ τε τὸ πρό
πτρομ ἀμβλεῖμ. καὶ τῆ
ὁμ δὲ λτωι ὀζαλημμω
μένμ μὲμ. οὐκόλωσ
τὶσ ἡμῶν ἁμαρτήσομαὐτῶ ἀμ
ὑλοι. ἀκαθαρσιῶν κ
δὲ. οὐκ ἐτὶ ὁμοίωσ. δῆ
γὰρ πρόπτρομ ὀζαλεῖ
ται τοῦ καὶ κῶσ ἡλίαμ
μένμαι. καὶ ἐωὶ τῶμ ἰα
τρῶμ δὲ. ὁμὲμ δὲμ πρὸ
φέρομ. τοῦ τοῦ μιᾶσπο
τοῦ πρὸσ ἁρμοσ τοσ πολ
λῶμ ὑλτὶ ῶμ ἰατ. καὶ ὁ
σαὐτρῶσ οἰκοδομῶμ.
τοῦ μὲμ ὁλωσ οἰκοδο
μῶμ τοσ χέρομ. ὥσ
πτρὸ ὑμῖ καὶ μὲμ ἐτὶ πολῦ
ὑλτὶ ῶμ μὲμ δὲ μὴ ἔχῦ
σαι. τὶσ ἀὐκαὶ μθασ ἀχῶ
σιμ. μὲμ τοίμῶ ἐωὶ
Τὸμ αὐδῆμ πάμ τα τρέχο
μεμ. ἀμμὰμ ἀχόμεθα τὶ
μὰ ὑμᾶσ ἁμοεῖμ. ἰμ ὁτὰμ
ἄρα μεμ διδάσκαλομ.
μὲμ δῆ πολοῦ ῶμ πάρχο
μεμ αὐτῶ τὸμ πόμομ.
μᾶλλομ δὲ πολλοὶ πομ
μάλκισ καὶ ἀδλόρθωσ ταῦ

τοῦ ποιήσαι σύγχυσιν ἐν ἡμῖν· τίνος δὲ ἕνεκεν
Κ ἐνόλασσε αὐθίς φησιν· ὅτι οὐδὲ πᾶσι τοῖς κριθεῖσιν
ὁ καιρὸς· ἵνα τοίνυν τὸ καιρὸν ἑαυτοῦ λάβῃ
ζιζάνιον καὶ σπαρὲν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ· τί γὰρ φησὶν ὁ
δεσπότης μου τοῦ ἀγροῦ τοῦ ἐμοῦ τοῦ σοῦ τοῦ καὶ τοῦ
χόρτου μεταδιδόντος τῷ σίτῳ μαζὰν φησὶ· καὶ ὅμως
ἀναμένομεν ἀθυμοῦντες· οὐδὲ γὰρ ταῦτα
ποιεῖν ὁ δεσπότης· ἕως ἂν ἀπὸ μερισθῶσι· καὶ γὰρ ἐν τῷ
μερισμῷ τῶν θεραπόντων τὸ ζιζάνιον ἐκριζοῦται·
ἀλλ' ὅμως ἐνόλουσι καὶ ἐν τῷ ἁλωνισμῷ τῶν
καρπῶν· ἀλλ' ὅμως ἐμπίπτει καὶ ἐν τῷ πυρὶ τῷ
αἰωνίῳ· οὐχ ὁμοίως δικαίᾳ τιμωρηθήσονται· ἀλλ'
ἄλλῳ μὲν ἐλαφρότερος, χαλεπώτερον δὲ
Ο ἕτερῳ καὶ τοῦτο μὴ δι' ἑαυτὸ πάσχοντα· ἐπεὶ δὲ
ἀναβλαστοῦσι τὰ ἀγαθά· καὶ συντοίμως ὁ τὰ μὴ δικαίως
πολυπραγμονῶν· ἀλλὰ μὴν

ῥίζωσαν· φύλαξον· δέκρυσον· καὶ γὰρ προφητικὸν
κολάζεσθαι τὸ πολὺ τοσοῦτον ἑαυτῷ· ὅσπερ
γὰρ οἱ πολλοὶ ἁμαρτάνομεν καὶ μιαινόμεθα
ἐν μετοικίᾳ εἶναι θλησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς
θησαυρὸν ὀργῆς· οὕτως οἱ μὲν τοῦ μικρολάβωσι καὶ ὑπερλίαν
ἁπολάσωμεν· μᾶλλον οἱ τοσοῦτον ἁμαρτάνομεν
τοιούτων κολάσεως·
Κ καὶ ἡμοῦ λῇ τοῦτο· οὐκ ἀπὸ τοῦ μὴ βλάπτειν
ἀπὸ τοῦ μὴ ὠφελεῖν· ἀμφοτέρων γὰρ ἐστὶν ὁ
Ο μακάριος δεδήλωκε· τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν
τὴν δικείαν τὴν τῆς μικροψυχίας· καὶ ἵνα μάθῃς
τὸ παρὰ τοῦ προφήτου· δι' αὐτοῦ μάστιγα
ἐμβιβάζει τὸ σφοδρότερον· ὅτι καὶ ποιμὴς
ἀπολαύσας ἀδείας· τοιοῦτος ὢν· οἰκονομῶν τοῦ θυτοῦ μάλιστα ὁμοιάζομεν τοῖς

αὐτοῦ· ὃ κἀχρισάσ-
θαι λέγει· καὶ βλέ-
πομεν τὸν χριόμε-
νον σαοὺλ· καὶ βδδ οἱ καὶ οἱ
πάντα τὰ τοῦ κυ δδ
καὶ πάντα οἰκου ηλ
καὶ ἰούδα; καὶ ἁρμά-
σασιν. προσέθηκαν
δὲ καὶ τὰ τῶν ἐκ
βεβοικασι τὸ μνη
μεῖον μου· οὐ
γὰρ πάντων τῶν ἁμ
αρτημάτων αἱ αὐται
κολάσεις. ἀμαὶ καὶ πολ
λαὶ καὶ διάφοροι· καὶ
ἀπὸ χρόνων· καὶ ἀπὸ
προσώπων· καὶ ἀπὸ
ἀξιωμάτων· καὶ ἀ
πὸ συμβάσεως· καὶ ἀ
πὸ τρόπου μᾶλλον.
Καὶ ἵνα σαφέστερον ὃ
λέγω μάθητε· κἂν θα
νεῖται· κἂν θα
νεῖσθε ἐπὶ μέρους ἁμάρτημα
ὑμῖν πορίσω· καὶ σκό
πει πόσας εὑρίσκω τὰ
μερίσας διαφόρους·
οὐ παρ' ἐμαυτοῦ· ἀλλὰ
πρὸ τοῦ μὲ γραφάς·
ὑποράμα δὲ τὸ πρὸ
τοῦ μου ἄλλος κο
λάζεται· καὶ τοῦτο

ὁ πρὸ ἐμοῦ λοιδορήσας·
ὅσοι γὰρ ἁμάρτωσιν
τοῦ· ἁμάρτωσι καὶ ἀπο
λοῦνται· ὑπόρμα δὲ
τὰ μετὰ τὸ μὴ μόνον· χω
ρὶς τοῦ πρᾶγμα φάναι·
ὅσοι γὰρ ὑμῶν ἡμάρ
τῆτε· διὰ μόνου κρι
θήσονται· ὑπόρμα δὲ
τὸ τὰ ἰδρῶτα σου· πρὸ
θλίψεως ἀπὸ τῆς αὐξή
σεως τῶν τιμωρίαν
μαμμάμφλατων· δὴ
λον τοῦτο· ἀμὲν ἁλ
λαι· ἀμὴ ρῶν τὸ πορ
μάσομαι· ἀμὶ δὲ τῶν
ἰδρώτων θυγατέρα καὶ
τεκάσομαι· τοῦ μοι
χείας ἐκ πορνείας
δηλοῦντος· ὅσῃ τὸν μ
ἰδρῶτα μὴ φέρουσι
τοῦτο ἁμαρτάνουσι·
ἡ γὰρ τῶν θυγατέρα
μέλλουσα αὐτῇ τῆς
δίκης· διὰ τὸ ἓν αὐθυ
γατέρα ἰδρῶτος· πολ
λῶν ἁμαρτάνουσαν τὸν ἰ-
δρῶτα μένουσι· ὑπορμῶ
θλίψεως· αὐτὴ δὲ
ἀποκλαυσεται κολά
σεως· ὑπορμᾶ θλῖψις

πλουτοῦσαν· ἑτέραν δὲ
πλουμένην· καὶ μίαν καὶ
ὁμοταύτην διαφοράν·
καὶ τοῦτο δηλονότι· ἀν
φότερα μὴ συμπροσθῇ εἰ
ρημένα περὶ τοῦ
δαβὶδ· ἑτέρα δὲ τις
Μ ἑτέρα τῶν παρουσιῶν τοῦ
χῦ· ἢ καὶ μία τοσαυτάκι
σι· καὶ καθ' ἑκάστην
χαλεπωτέραν δόσιν
λέγειν· ἑτέρα δὲ τις
μετὰ τὸ λουτρόν· ὡς
ταύτην οὖν δὲ παραμυ
θίαν λοιπὸν τὰ ἁμαρ
τήματα λέγεσθαι· καὶ
τοῦτο αὐτὸ δηλονότι παῦ
λος ἑρμῆν· ἀνθ' ἡσαν
τὸ σύμμαρτυς ὄντας.
χωρὶς οἱ κτερισμοὶ δὲ
τὸ δυσὶ καὶ τρισὶ μάρ
τυσι μάτην ὠνόμασκεν·
πόσαι δοκεῖτε χάρ
μοσαι ξιφιδίσκαι τὴ
μωρίαν· ὁ τὸν ἴδιον
θῦ καταπατήσας·
καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθή
κης κοινὸν ἡγησά
μενος· καὶ τὴν χάρ
τοῦ πνεύματος ὑβρίσας·
Ε πόρνου δὲ τὸ ἱερο

μνημοσύνου· αὐτὴ μάλι
στα πάντων τῶν κορυφῶν
τῶν καινῶν· ἤδη δὲ
μὲ σαμαρτιήματος πό
σαι αἱ διαφοραί; ἑτέρα
μὲν τοῦ νόμου· ἄλλη
μὲν μετὰ τὸν νόμον· ἢ τοῦ
ἱερεμίου ἄλλη· ἡ τῆς
πλουτούσης καὶ τῆς
πλουμένης· τὴν καὶ
τὴν χουμένης καὶ τῆς
πλανῶν· τῆς τοῦ ἱερέ
ως· καὶ ἀπὸ σωμάτων
δὲ πολλὴν διαφορά·
ὁ γὰρ εἰδὼς τὸ ἴδιον
μὴ τοῦ ἰκοῦ αὐτοῦ καὶ μὴ
ποιήσας· δαρήσεται
πολλάς· καὶ τὸ μετὰ
παραδείγματα ἁμαρ
τάνειν· πολλῷ μᾶλλον
ἑτέρα τιμωρίαν· ἢ
αὐτοῦ θ^κ· ἐμοὶ δὲ
οὐδὲ ἰδόμενον ὕβριν
μεγαλύναντες· καίτοι
πολλῶν ἀπολαύσαν
των εὐεργεσιῶν·
Δ ἀπὸ τούτου καὶ τὴν ἐλάτ
τονα τούτου ὁμοίως λάβῃ·
πόσαι κίονες λυθήσο
νται ἐπὶ σωφρονισμὸν τῶν ἐκεῖ
νων· καὶ οὐκ ἐλύθησαν

μὴ τὴν ἀρὰν θυμέαν. ὁπόσ-
κὰι ὁμ τὸ ἰβζ δικὶ λλ
ἀγκαλέζ· οὐδὲ κατὰ τὰ
δ ἱκαὶ φ μαι τοῦ μὲ
ϑωφ μὲ ωόι ησασ. κὰι
ὁ τὰν μὲν δὲ τοῖσ ἑζ
ρομ ωαρα δέ γμασι σω
φρομι σλῖ τὶσ· ἑζ δὲ
τὴμ ἄδελ φὶν ωὐτῖσ
φ ι. κὰι ὁ δὶ καί φα λλ
ὠυτῖν· καὶ ὁ τὰν ωλέ
ομοσ ὰ ωο λαύ σι λίβ πὶ
ωλλάσ. ἑ γὰρ ὁμ τύ
ρ ωι καὶ σι δῶ μι ἐ γὼ μο μ το
ὰ δ ω ὰ μφ σ ὰ ὐ τα. ωὸ λ
λαι ὰ μμ ε κ μό ι σα ν·
ωλλὶν ὰν δι κ τό τερ μ
ὅταν τύρ ωι καὶ σι δῶ μι.
λῖ τὶ ωό λε φ ὶ κ εἰ μὶ·
ἰ δ ω ὰ ὶ κρί ι φ αμ ὰ ω ὸ λ ρ
τι ομέ νω ν· κὰ ὶ ωάν
τασ τὸ ρ ὰ ὐ τὸ ρ ὰ μά ρ
τκ μά τ ωμ ὸ υ τὶ ν ὰ ὐ τ ῆ
δ ι δό μ τασ δί κ ἰν ω; κὰ ὶ
γὰρ ὁ τὰ μ μ ικ ρο θυ μί
ασ ὰ ω ο λεύ σ αμ τὸ ω
μὶ δὲ μ ἰ κ ρ δ ὰ μ ω μ ὲν.
χ ἀ ρ ομ αι ω φ σ ό μ ϑ α.
κὰ ὶ τ ο ὖ τ ο δ ὴ λ οἱ ω ὰ ὐ
λ ο σ μ ἀ ρ ομ· κ α τ ὰ δὲ
τ ὶ ν ω σ ὶ κ λ ι ρ ό τ ὶ τ ὰ σ ὸ

σαυτ· κὰι τὸ ὁμ τρ μφ ἡ
ὁμ τασ τοῦ τοδ ἡ τὸ τοῦ
λαβ ἀρ ου· κὰι ὰ ω ὸ τ ὸ
τ ὸ ω ου δὲ· χ αμ β ω ὰ τ σ
ρ μ τὸ ἁ μ ἀ ρ τ ι μ α γ ἱ
μ ἑ α ι· ὁ ω ο ρ ὶ κὰι αὐ τὸ ς
δ ἡ λ ο ῖ μ ὲ λ φ σ· μ ἑ α ζ ὺ
τοῦ μ α ὐ ὶ κὰι τ ο ῦ ϑ υ σ ἱ
α σ τ ἡ ρ ί ο υ· κὰι ὰ ω ὸ τ ῆ ς
π ο ι ό τ ὶ τ ο σ δὲ ὰ ὐ τ ὸ μ
τ ὸ μ ω λ ὶ μ μ ὲ λ ὶ μ α ἱ
τ ο μ· ὁ ὐ ϑ α μ α σ ὸ μ ὲ
ἀ μ ἀ μ ὸ τ ὶ σ ι κ λ ὸ π ω μ·
ὀ φ α ζ ἔ α σ τ ὸ ι σ ἱ λ ὸ ι σ
σ ο υ ἱ κὰι τ ὰ σ ϑ υ γ α τ ὸ
ρ α σ σ ο υ· κὰι ω ρ ο σ
κ ύ μ η σ α σ τ ὰ ι μ δ ὲ λ ύ
γ μ α τ ά σ ο υ· τ ο ῦ τ ο
Μ ὁμ ω ᾶ σ α μ ω ο ρ μ ᾴ α μ,
τ ο ῦ τ ο δὲ ἰ ω ὸ ρ ω ά σ α σ
τ ὰ σ ω ο ρ μ ε ί α σ σ ο υ ἱ κὰι
τ ὰ ω μ δ ὲ λ ί γ μ α τ α σ ο ῦ·
κὰι ὰ ω ὸ τ ὰ μ ω ρ ο σ ά
π φ μ ω ά μ ι μ· ὁ ὰ μ ἁ μ α ρ
τ ὰ μ ἁ μ ά ρ τ ι λ ι τ ί σ ᾴ σ
ἀ μ ο μ· ω ρ ο σ ύ χ ο μ τ α ι
π ρ ὶ ἑ α υ τ ο ῦ· ὁ ὰ μ δὲ ᾴ σ
ϑ ῦ ἁ μ ά ρ τ ι λ ι· τ ί σ ω ρ ρ
σ ᾴ ζ ϑ α ι ω ρ ὶ ἑ α υ τ ο ῦ·
κὰι ὁ τ ὰ ν τ ο ῖ σ ω ο μ μ ῶ
χ ἀ ρ ομ α σ τ ί σ ἰ ω ὸ ρ υ α ἱ

† λόγος ὃς, †
† τῆς γῆς καὶ μεγαλυδατίας.

† τόπε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φεύγετε εἰς τὰ ὄρη· καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος· μὴ καταβάτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·

ἰδοὺ γὰρ περὶ τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ πλείονος σου καταλλήλυθεν ἡ τοῦ θεοῦ ὀργὴ ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον· ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἐσθίοντες καὶ πίνοντες γαμοῦντες καὶ γαμίσκοντες ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· τότε δύο ἔσονται ἐν ἀγρῷ· εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται· γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος ὃν κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὴν τροφήν· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτως ποιοῦντα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει μου ὁ κύριος ἐλθεῖν καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων· ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει καὶ διχοτομήσει αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης· πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί· αἱ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν· χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον· μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ· τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται· ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν· ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα ᾧ δὲ δύο ᾧ δὲ ἕν ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπεδήμησεν· εὐθέως πορευθεὶς ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρυξεν γῆν καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ· μετὰ δὲ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν· καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἰληφὼς εἶπεν· κύριε δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν· κύριε ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἰδοὺ ἔχεις τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει σε οὖν βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ· ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὡς ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἔρίφια ἐξ εὐωνύμων· τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθατε πρός με· τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν· πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν· πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε· τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με· τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι· τότε ἀποκριθεὶς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε· καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον·

† φύλλα. θ' †

τοῦτο καὶ τοὺς ὑπὲρ τῶν
δικαιωμάτων ὑμῶν καὶ φίλους
ὡς τῶν ἰδίων οἰκιακῶν ἐλευ
θέρων. ὥστε δὲ ἄραι τὰς
ἁμαρτίας· τὰς ἀφορμικὰς
δηλονότι καὶ κακὰ· καὶ τὴν
ἀποβραμτομ συμφο
ράν· καὶ ὅτι δύνασθαι
ται. ἀμάχλητα πάντως
ἀποβαίνειν· διὰ τοῦ
τοι καὶ τὸν ὄγκον τῶν ἁμαρ
τωλῶν προστίθησι λόγων·
μὴ δὲ ὅτι ὡς ἀβασταρ
κήτου ἄρα τὰς ἁμαρτία
ς αὐτοῦ· ἃ γὰρ οἱ ὄγδοον
ὁμ τῶν φέρουσι. πολ
λῶ μᾶλλον τοὺς ὀξυ
θυμοῦντας ἀφή
γνύει· οὐαὶ δὲ τοῖς
ἐμμαστιζούσαις καὶ τοῖς
θλιβομένοις ὑπὸ κα
κῶν· τοῖς μὲν διὰ τὸν ἀποφρά
δρομ· καὶ τὸ μὴ δύνα
σθαι φέρειν ἀκόμους
τὰς φορτίσεις τῆς κυλί
σεως ἀπαρουμένοις·
τοῖς δὲ διὰ τὸ δύνα
σθαι κατέχεσθαι τῶν τῆς ὀσυμ
πασίας τῶν μαστίδων.
καὶ μὴ δύνασθαι σωθῆ

τε ὡσαύτως· οἱ τὰ μὲν τὰ
ταῦ βρήνται· οἱ τὰ δὲ τὸ
ὑδρόμμα τῆς ὀρύμμα
τος ἀποστάζον τὸ ὡσαύτως·
οἱ θρόμβοι δοκοῦσι τὰ ἀρά
τὸ ἀποδύνειν λέγειν· φέρε
γὰρ τοίμυν τόδε· ἐπ.
οὐδὲ μία γὰρ λοιπὸν
ὁλωσοῦν τῆς ἀρίστης ὑ
μῶν· ὅπερ δὴ λίγαρόν ἐστι
μὴ ὡς μάλιστα αὐτοῖς
ἀμφιβάλλειν ὅμως δὲ
μοι σχολαίοις· οἷον
ὅπερ τοῦ ὀσμμαχλιρᾶν·
ἐπὶ ἂν τι ὄχου ὦμεν·
καὶ γὰρ ἐὰν τὸ τὰ ἀρά
τὸ ἀποδύνειν ὅλως
τὸν· καὶ τοῦ μὴ ἀπὸ τῆς
μαιοι· μεβάπησαν ἀφ ὃ
τὸ ὑμᾶς τὸν πρά
γματα· ἵμα οὖν μὴ
Καὶ μὴν τοῦτο ἴσως πά
σοις μ· ὅτι ἁπαξαπί
σας μᾶλλον τοιαύτη·
ὡς ἂν τὸ τοιοῦτον μὴ αὐ
τοῖς ἀναφέρῃ· φα
σὶ τὸν γὰρ φησι τὸ
γυμνὸν τὸ σῶμα τῆς
θλίψεως τοῦτον· ἵμα

ασσα ζημιαὶ θηλαὶ
ζομται· χρίματα μὲν γὰρ· καὶ μιαι
φερμῆσαι ἀνίκολομ·
καὶ σαρομοῆσαι ράιδη
ομ· καὶ μιμαπίσαμ· τὰ
δὲ ἀπὸ τῆς φύσασ·
πᾶσα ἁμαρτὶς ἀλαφύ
γι· πᾶσα ἀμελίφικυος·
γόμοι τοκούφη· πᾶς
δὲ λίθηλάζουσα δυ
νήσεται τοῦτο χρῆσθαι τῷ
ὑποβριδεῖν· εἶτα
Πάμμελίκμὶ στὸ μέλ
θος τῆς συμφορᾶς·
" φη· σροσάχασθαι μὴ
" μὲν γὰρ καὶ μιφυμὶ μὲν δὲ
" ὁμ σαμμάτα· ὅταν γὰρ
" τότε θμίτιος μεγάλη·
" οἷα οὐ γὰρ ὁμ μάτων ἀρ
" χὴ σκόσμου ἐστὶ τοῦ
" μῶ· οὐδ' οὐμὶ γὰρ μὴ
ται· ὁρᾶς ὅτι σερὶ
Ιουδαίους ὁ λόγος ἀν
τῶ· καὶ σερὶ τῶν μὲ
κείνοις καταλη τὸ
μὲν σμικαὶ κῶν δ' ἀμὲ
γάται; οὐ γὰρ δὴ οἱ σὰ
πόστολοι ὁμ μὲν λον
σάμματον τηρῆμ· ἀλ
λὰ κἀφῆσαν· λιμὶ καὶ οὐ
δασὶ ἀμὲ οἱ σὰ τὰ ὁμ
ὁρᾶσθαι· λιμὶ καὶ οὐ
δασὶ ἀμὲ οἱ σὰ τὰ ὁμ
σρᾶξ· καὶ γὰρ ὄφθα
σαν σροσαπόλθόντα
ὁι πολλοὶ· εἰδὲ τις
ἀπόλλφθη· ὁμ ἅμμοις
τῆς οἰκουμένης διὰ
τριῶν μερῶν τότε·
Διατί δὲ μὴ δὲ χἡμᾶς
μὴ δὲ σαμμάτα· χἡμᾶ
μοσμὲν· διὰ τὴν ἀν
σκολίαν τὴν μάτων τοῦ
καιροῦ· σαμμάτου δὲ·
διὰ τὴν αὐθημτίαν
τὴν μάτων τοῦ νόμου·
ὅτε ιδὴ γὰρ φυγὴ
χρέαν· καὶ φυγῆς τα
χίστης· οὐτε δὲ ὁμ σαμ
μάτα τότε ὁἷον
δαὶ οἱ φεύγοντες
διὰ τὸμ μόμον· οὐτε
δὲ ὁμ χἡμᾶς τὸ τοιοῦ
τον ἕνεκα τοῦ
τὸ σροσάχασθαι φῆ·
" ὅταν γὰρ θλίβησι τότε·
" οἷα οὐκ ἐγκρατεῖς οὐδὲ
μὴ γόμεται· καὶ μὴ
Τισομοίως τοῦτο ἰωβρ
μομικῶς ἐρῆσθαι· ἀλ
λὰ ὁμ τυχὸμ τοῖς ἐσ
χάτοις γράμμασι· μᾶ

θαυάζω τῶν ἁρμόζοντα
τὴν ἀλλήλων· οὐδὲ
γὰρ δικαίως ἂν ἔχοι τις ἄ
πειν· ὅτι πολλαὶ σοφῶν
ὁμῶς· ἃς τὸ συνῆσαι
τὰ εἰρημένα βλάπτ
κους τῶν τραφέντων·
καὶ γὰρ ἰδιώτης ἰουδαῖος
ἦν· καὶ σφόδρα ἰουδαί
ως· καὶ ζηλωτὴς· Ϛ
τῶν μετὰ τῶν χῦσαν
ρουσίαν· τί οὖν οὗτος
Φ ἦν· ὅτι πᾶσαν ὁμοί
κην τραφωδίαν δικεῖ
ναι τὰ δήμαι· καὶ τὸ
μὲν σῶμα οὐδὲν ἧττον
τοιοῦτος τὸ θεῖον
κατέλαβε· τοσοῦτος
γὰρ ὢν ὁ λιμὸς· ὡς αὐ
ταῖς μητράσι
πορνικὰ τέκνα εἶναι
τῶν παιδοφαγίαν· Ϛ
ὑπὲρ τούτου πολέ
μοις μέμφεται· πολ
λοῖς δὲ καὶ μικροῖς
νομομένοις· κατὰ
μὲν ἀρχὰς ἁρπαγῆναι
τὰς γαστέρας ὀφλι·
Η δὲ ὡς ἀπὸ ὠμοβρόιμῳ
ἰουδαίοις· πόθεν οὖν
πολέμιος ὀργὴ

καὶ ἀφορμὴ τοσήνδε
ἐπαυτοῖς· καὶ πῶς ἂν
τὸν ὅμηρον μέμ
φοιμεν· οὐκ ἐπὶ τῆ
δαίμονι· ἀλλὰ πά
ντα χοῦτῳ σοὶ κοῦ μὲ
μησχαμένῳ τόδε·
οὐκ οὖν δηλονότι δι
ὰ τὸ τοῦ αρ̄ οὕτω λέγε
σθαι καὶ τὴν ἀποφά
σιν ταύτην; ἄπαυτῳ
ἁρμοῖ μὲν· καὶ μὲ
τὰ πάντων καὶ πρὸ
πάντων· ἀντὶ τοῦ μὴ
ἁρμόττων μὴ ἀλλήλοις·
Θ ἐπὶ δὲ μοι τῶν ἐκτὸς
μᾶλλον τῶν κακῶν·
ὅτι ἐπὶ μὲν δὴ τοῦ
ὁμοπροαιρέτου χρόνου
παραπαίοντα χὰ
μενον φαίνεται·
ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν
ὁπλίτην ἀπάντων·
οὗτος γὰρ ἐν τῇ οἰκου
μένῃ πᾶσι· οὗτος ὁμ
οῦ χρόνου τῶν ἐν τῷ
νομένων τῷ τοῦ ὅλου
μένου διωλίσθαίνει
ἁπείρ τοιαῦτα κακὰ
γένη μένα· καὶ μά
λιστα δὲ πρὸς τὸ

ἐάλλήλους ἁπάντας ἁμαρτωλοὺς
οὐ τῶν ποτὲ οὐ τῶν νῦν ἀλλὰ τῶν
ἀεὶ ὑπάρχοντας ἀνθρώπους
καὶ φύσει ἐχθρούς θεοῦ διὰ τοῦτο
καὶ ἡμεῖς ποτε ἐν τοῖς τοιούτοις
ἦμεν ἀλλ' οὐκ ἐν τούτοις μένομεν
οὐδὲ μενοῦμεν καὶ διὰ τοῦτο
ἐν ἀμφοτέροις ἐσμὲν ἀλλότριοι
καὶ ἀπεστερημένοι τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ ἐν τοῖς τοιούτοις ἦμεν
ἐν τούτοις οὐ μένομεν οὐδὲ
μενοῦμεν καὶ διὰ τοῦτο ἐν
ἀμφοτέροις ἐσμὲν ἀλλότριοι
καὶ ἀπεστερημένοι τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ Τούτους δὲ τοὺς
χαλεπωτάτους τῶν ἁμαρτιῶν
ἀξίους ὄντας τῆς εἰρημένης
ἀπορρασμῶν λέγων τοὺς
τοιούτους καὶ τῆς
πολιορκίας ἐκβάλλει
ὁδὲ λέγει τοιοῦτόν
τι· ἐὰν πολεμῶ κρά
τησω δή ὁ πόλεμος
ῥᾳδίαν μοι κατὰ τῆς
πόλεως ἀνάστατον
ἀπεργάσεται τοὺ Ἰουδαί
οις πᾶσαν γὰρ σάρκα
τὴν Ἰουδαϊκὴν λέγει·
καὶ οἰβζ οἰκαὶ οἰσμδ ὁμ·
ὁ γὰρ δῆμος τοῖς ἐκ

τῆς Ἰουδαίας ὁρμωμένοις·
ἀμφοτέροις καὶ τοῖς ἁμαρτω
λοῖς καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς
ἀπειθείας ἐκ διαστήματος
ἐκβάλλει καὶ τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ
Τούτους δὲ τοὺς τοιούτους
ἐκβάλλει καὶ τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ
τοὺς πατάσσοντας τοὺς
ἐκ περιτομῆς ἐκ διαστήματος
ἐκβάλλει καὶ τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ
τοὺς ἐκ περιτομῆς ἁμαρτω
λοὺς ἐκ διαστήματος ἐκβάλλει
καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς
ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ τοὺς
ἐκ περιτομῆς ἁμαρτωλοὺς
ἐκ διαστήματος ἐκβάλλει
καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς
ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ τοὺς
ἐκ περιτομῆς ἁμαρτωλοὺς
ἐκ διαστήματος ἐκβάλλει
καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς
ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ τοὺς
ἐκ περιτομῆς ἁμαρτωλοὺς
ἐκ διαστήματος ἐκβάλλει
καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς
ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ τοὺς
ἐκ περιτομῆς ἁμαρτωλοὺς

Διὰ τοῦτό φησιν Ἵνα τοῖς
ἐκλελεκτοῖς κολοβωθῶσιν
θλίψονται· ταῦτα δὲ
ἄλλοι· καταμιμεῖται
μὲν παραμυθίαν τοῖς
ἀνομήμασι καὶ ἐμπάθειαν
ἀποφλημήμασιν αὐτῶν·
καὶ διδοὺς ἀμαυρωτέρας
ἵνα μὴ φοιτῶσιν ἀσ-
σον ἀπολούμενοι· ἢ δὲ
ἐμ ταύθα τοσαύτην ἀν
τῶν παρόμοιαν ἀσθένειαν
τοῖς καὶ ἑτέροις σώζε-
σθαι· καὶ τῶν ἀνοίκτων
λέξεων ἀμνημόνευτον
δαίμονα διὰ χριστιανός.
πόσην ἐμ τῶν καιρῶν τῶν
ἀσφάλειαν λιτήν· ἐμ
τῷ ἐμ αὐτοῖς καὶ πα
ρεμφερῆ τὴν λύμην ἐπ
ὶ τοῖς ἰδίοις κινδύ
νοις· ὅπου γε καὶ δικαί
οις τοιαῦτα πάσχουσι·
καὶ ἐπὶ οὐδενὶ κέρδει·
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῶν ἀσ
αυτῶν μικροφαλλίαν· οὐ
παρεμφερεῖ τὸ δὲ μέ
νον· ἀμφὶ καὶ ἀπωκτέν
τῶν μὴ ἰουδαϊκῶν μόνων
λοιπόν· λαμθάνον μέ
τασσι καὶ ἀνυπόπτως·
ἢ γὰρ οὐκ ἀπαιμφαμὶ
λοι πῶν· οὐδ' ὁμαλῶσ
αι λίσεται· ἀδημονῶν
καὶ ὁμόνοσσαν θηκος
ται· ἀμφὶ ἀφαμβρῶσ
μὲν τοῦτο οὐκ ἔφη·

Διὰ δὲ τῆς σαυτοῦ
αὐτῶν ἀπολέσας· τοῦ
τολιμίζατο· φαμβρῶς
δὲ οὐκ εἰπών· ἵνα μὴ
πρὸ καιροῦ πολίζηι·
διὸ οὐδὲ ἀρχόμενος
προλυρυμένως· ἢ στο
περὶ τούτων μόνα
λεγόμενα· ἀμφὶ ταλανί
σας πρῶτον πτῶν πό
μιν· ἢ σὰ μὰγκλιὰ αὐτῶν
κατάκοσ· τῆς τὸ δ
τὸ δείξῃ σσ τῶν μέθ
καὶ τὸ σφρᾶ τῆς σσ σ·
ἵνα ὡς σὰ αὐτοῖς ἀνωκρι
μόμενος πρὸς τὴν δ
ρόν τῆς ἡν· ἀπαμτα
προαμαιφομήσῃ τὰ
μέλλομτα· σὺ δὲ μοι
Σκόπει τοῦ πῶς οἰκονο
μίαν· ὅτι τοῦτο μόνον δὲ
ἔραυτὸν ἐμφάμιζον· ἵνα
μὴ δόξῃ ἐξαυτῆς τῶν
γεγραμμένων τῆς ἰσ
ρίας ἐξαίρειν· καὶ γὰρ

καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων
ὄζηκος χρόμοπος μόν·
ἀλλ' οἱ πρὸ τῆς ἀμφοτ
ερα σπαρθανόμενα·
καὶ μὴ δὲν τοῦτο μόνο
ρακότο. ἀυτοὶ μράφο
σιν· ὥστε παντα χό
θεν δὲ ἀμάμπωσιν τῆς
προρρήσεως τῶν ἰ
δίων· τότε δ' ἁπτὶς
μὴ ἐφ' ἑαυτοῖς· ἰδοὺ δὲ ὁ
χῦ· ἰδοὺ δὲ. μὴ ποιήσ
ητε· ἐφορθήσομται
γὰρ τὰ δόχριτοι καὶ
ψευδοπροφῆται· ὡ
σπου σὶ σημεῖα καὶ
τέρατα· ὥστε πλα
νῆσαι ἐφ' ὑμᾶς καὶ
τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ
προείρηκα ὑμῖν· ὑ
μεῖς οὖν ἐφέπετε ὑμῖν·
ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ· μὴ
ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν
τοῖς ταμείοις· μὴ
πιστεύσητε· ὥσπερ
γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρ
χεται ἀπὸ ἀνατολῶν·
καὶ φαίνεται ἕως δυ
σμῶν· οὕτως ἔσται καὶ
ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου

γὰρ ἂν ᾖ τὸ πτῶμα·
ἐκεῖ συναχθήσονται
καὶ οἱ ἀετοί· πλησ
θέντες τὰ περὶ τῆς μέ
λλουσης παρουσίας
τοῦ κυρίου· ἐν τῇ γὰρ
ἐρήμῳ τὸν ἐκλεκτὸν
λαὸν καὶ τὰς ἁγίας
ἀγέλας καὶ τὰ πρό
βατα εὑρήσει· ἐν τῇ

Ἀπὸ τοῦ τὸ πρὸς αὐτοὺς
ἀφαμίζεται· λέγομ
τὰ μὴ ἁπτόμενα τῆς
αὐτοῦ παρουσίας τῆς
διαφόρας· καὶ τὰ τοῦ
πολλαπλασιασμοῦ· ὃ
γὰρ ὅσον περὶ τὴν προ
τέραν ὑπόθεσιν φά
μην· καὶ ὑπὲρ μίαν
μικρᾶς τινὸς οἰκουμέ
νης· καὶ οὐδὲν ἧττον
τοσοῦτος ἄρχειν. οὕτως
τότε φησίν· ἀμφὶ φα
νερῶς καὶ μετὰ παρου
σίας ἀπαστοῦ·
καὶ ὅσον ἐπιδείκνυται
ταῦτα ἀναμφίλογα·
οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο ἐπι
σῆμον· τοῦ μὴ λαν θάνε
μόνον παραμύθιον·
Εἰκὸς δὲ πᾶσιν ὑπὲρ τοῦ
θανοῦ οὐδὲν περὶ πολέ
μου διαλέγεται· τὸν γὰρ
περὶ τῆς παρουσίας
αὐτοῦ δηλονότι κρινομένου λόγον·
ἀλλὰ περὶ τῶν ἀπὸ
τοῦ βίου χωρούντων· οἱ
μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἀπο
δόλωμεν πολλοῖς ἐπαύ
σονται γὰρ
θνῆσκοντες καὶ ἀναστήσονται

Ναὶ σὺν τοῖς λιμέσι πα
ραγίνεται ἰωάννης ὁ
βαπτιστής· καὶ τοιτρι
άκοντα μὲν ἔζω γὰρ
μερίδι· ἀλλ' ἔθος τοῦτο
τῆς γραφῆς τούτοις κεχρῆ
σθαι τῆς διαφορίας τὸ
τρόπον· οὕτω δὲ λίκαὶ
ἐν τοῖς δαν· τὸν μέσον
ἀπαντα χρόνον πα
ρελθών· τὸν ἀπὸ τῆς
ἁμάρτου τοῦ μίσους
λείπων· ὅσον τὸν προ
οιμίων τῆς σωτηρίας
ας· λέγει τὸν ὀμίγον πρὸ
τῆς σωτηρίας· τὸ
τοῦ ἐν τῷ ἁμαρτίᾳ μένει
πολ ιϛ· ὧδε ὀχῆς ἰῶδε.
μὴ ποιήσητε· ὅσοι

πολλούς· οἱ δὲ περὶ
τὸν δυτέρας αὐτοῦ
παρουσίας· οἱ καὶ ὁ
κήρυκα μὴ σαφῶς τε
ροι· δύο σου σι γὰρ φ^η σι
νῦν καὶ τέρατα· ὡς
τὸ πλανῆσαι καὶ τοὺς
δικαίους εἰ δυνατόν·
ἐν ταύθα τὸ μὴ πίχρι
σου φ^η· καὶ δὲ κμυσί
τινας διακομισομέ
νους αὐτῷ· περὶ οὗ ὁ
παῦλός οὕτω φησί·
καθόσας γὰρ αὐτὸ μὴν
θρωπομάρτιας
τὸ μὴ σας πολλάσας· ὃ σπή
γμβρ· οὐ δὲ τὴν μὴ περὶ
σίαν καὶ τὴν μέρ γειαν τοῦ
σατανᾶ· ἐν πάσι δυ
νάμεσι καὶ σημείοις καὶ
τέρασι ψεύδους· ἐν
πάσι ἀπάτῃ τῆς ἀ
δικίας ἐν τοῖς ἀπολ
λυμένοις· καὶ ὅρα
πῶς ἀσφαλίζεται· μὴ
δὲ ἐλθητε φησὶν ἐφ'
τὴν ἔρημον· μὴ δὲ ἐλ
θητε ἐς τὰ ταμεῖα·
οὐκ ἔστω μὴ ἀπόλθητε
καὶ μὴ πιστεύσητε·
ἀλλὰ μὴ δὲ ἐλθητε·

μὴ δὲ ἐξ ἐλήλυθητε· καὶ
γὰρ πολλὴ τότε ἐλιὰ πά
τη. διὰ τὸ ἐλιὰ σημεῖα
γίνεσθαι ἀπάτης·
εἰ πῶς μὴ τοίμων πῶς δικῆ
μος παραγίνεται· οἷον μ
ὅτι ἐν μὴ τόπῳ. λέγει πῶς
καὶ αὐτός· πῶς οὖν αὐ
τός; πῶς ἀδρὶ ἐλιὰ ἄρχε
ται ἀπὸ ἀμὰ
τολῶν· καὶ φαίνεται δ
πῶς δικαίως· οὕτως ἔται
ἐλι παρουσία τοῦ υἱ
οὐ τοῦ ἀμοῦ· ὅπου γὰρ
ἀμὴ τὸ πῶμα· δικῆς
οἱ ἁγιοί· πῶς οὖν ἐλὴ
λαρα ἐλὴ φαίνεται; οὐ
δεῖ ταὶ ἀπαγγέλλομτος·
οὐδῆ ταὶ κίρυκος· ἀλ
λὰ καὶ τοῖς ἐν οἰκίαις
καθημένοις καὶ ταῖς
ἐν θαλάμοις· ἐν αὐκα
ριαίᾳ ρο· πὴ κατὰ τὴν
οἰκουμένην δήκμυτ
ζάπασαν· οὕτως ἔται
ἐλι παρουσία ἐκείνη·
ὁμοῦ πᾶν ταχοῦ φαίνο
μένη διὰ τὴν ἐν κλαμ
πὴν τῆς δόξης· λέγει δὲ
καὶ ἔρημον σημεῖον· ὅπου
τὸ πῶμα· δικῆ καὶ οἱ

ἀφοί· τὸ πλῆθος τῶν
ἀβλωμ. τὸν μαρτύ
ρων· τὸν φίλων ἀπάν
των δηλῶν· ἢ ταλε
Γ φθάνιαν τὸν φονεύ
τὴν δὲ καὶ τὸν θάνα
τον· ἀνθ' ὧν μετὰ τὴν
θυμίαν τὸν λιμὸν
δικείων ϕ^κ. ὁ ἥλιος
σκοτισθήσεται· θυμίᾳ
ποία μλφὴ ἡμῶν· τὸ
ἀντιχρίσουκαὶ τὸν μ
ψαδοπροφήτων· θυμί
α σ γὰρ τὸ τὸ ἀταιμφά
λλι· τὸ σύστομον τὸν
τῶν ἀπαντῶν τῶν μ·
ἀμφὶ οὐκ δικτήμεται ϕ C
χρόμουμλίκοσ· ϕ γὰρ
ὁ ἰουδαϊκὸς πόλεμος
διὰ τοὺς δικλδικτοὺς
δικολουθῆ· πομμῶ
μᾶλλομόυτος ὁ πει
ρασμὸς συναλλίσεται
Δ ἀὰ τοὺς αὐτοὺς τού
τους· διὰ τοῦτο οὐκ ϕ
πε μετὰ τῶν θυμίᾳ·
ἀλλ' ἄλλος μετὰ τὴν
θυμίαν τὸν λιμὸν
δικείων· ὁ ἥλιος σκο
τισθήσεται· ὁμοῦ γὰρ
σχεδὸν ἅπαντα τὰ μέλ

τα· ὁ ἵτε γὰρ ψαλδο
προφῆται· καὶ οἱ τὰ
δόχριστοι θορυβίσου
σι παραφρόμενοι· Σ
ἀνθ' ὧν σαὐτὸς παρά
σα· καὶ γὰρ οὐμικρὰ
μᾶλλφτότο κατέχει
παραχλὶ τῶν οἰκουμέ
νων· πᾶσ δὲ παρὰ
Γ ίμβαι· μεταλλματτι
ζομένης λοιπὸν τὰ
τησ τῆς κτίσεως· Σ
γὰρ ὁ ἥλιος σκοτισθή
σεται· οὐκαίφαμι ζό
μενος· ἀμμὰ μικρὸμέ
μος τῶν φωτιτικῶν πα
ρουσίας αὐτοῦ· καὶ τὰ
ἄστρα πεσεῖται· τί
γὰρ αὐτῶν ἔσται χρή
λοι πὸν· μυκτὸς οὐ
κούσης· καὶ ἀνθ' ὧν
μέσ τῶν μόνων ὧν σαλλυ
θίσονται· καὶ μάλα
ϊκότως· ὁρᾷς αὐτὸ
σαύτων μεταμελλῶν
γομένων· ϕ γὰρ ὅτε
ἐνθμῶ τὰ ἄστρα οὐ
τως ἐφριζαμ καὶ ὁ
θάνατος· ὅτε γὰρ
ἐνθμίθησαν ἀστέρα
λίμ ἐστὶν μὲν ϕ^κ ϕωμῆ·

πολλῶ μᾶλλον ὀρθὸν
τὸν παντα ῥυθμιζό
μενα· καὶ τοὺς σεω
δούλους αὐτῶ μὴ δίδο
τας ἀθύμους· καὶ τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν
φοινιρῶ παρισταμέ
νην δικαστηρίω· καὶ
τοὺς δικτοὺς ἀδάμα
χρι τῆς σαυτοῦ παρὸ
σίας ἁγιαζομένους· λό
γῳ ἁπάντων τοὺς μόνους
ἁπάντων ὠφελήσαν
τας· πῶς οὐ φρίξουσι
καὶ σαλευθήσονται·
» Τότε φανήσεται τὸ σή
» μεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν
» θρώπου ἐν τῶ οὐρανῶ·
τουτέστιν· ὁ ἀρος τοῦ
λιμίου φαινόμενος ἐν
εἴη δικάζοντος μὴ σκο
τίζεσθαι καὶ κρύπτεσθαι·
οὗτος δὲ φαίνεται οὐ
κἀμφανείς· ἀλλὰ πολ
λῶ τῶ λίμνα καὶ κώμα
κτίνων φαινόμενος
λίω· τίνος δὲ ἐν δικῶν
Γ ὀστᾶ ζόμενος· ὧ C
τῶ δικαστηρίου σίας
πολλῶ σώματα ὁμοῦ
ναι τῶν ἰουδαίων τὴν

ἁμαρτίαν· καὶ γὰρ
δικαίως μεγίστου
χων τὸν ἀρχιν· οὕτως
ῥαγήσεται ὁ σὸς εἰκὼν τὸ
δικαστήριον τοῦ χῦ· οὐχὶ
τὰ πράγματα μόνον·
ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατο
τὸν ὁποῖος ἐδιάνδει
κον· τότε κόπτονται
φυλαί· οὐ γὰρ χρῆσαι
κατηγορίας· ὅτ' ἂν ἴ
δωσι τὸν ἀρχιν· καὶ κό
ψονται· ὅτι ἀνάσθησαν
μόνος οὐδὲ ἐφείλ
θησαν· ὅτι ἀνάρασε·
ὃν προσεκυλίσαμεν
Β ἰδὲ πῶς σωτῆρα τὸ
τῶν παρουσίαν αὐτοῦ
φοινρῶς; πῶς ἀμέ
σως τὰ φρονήματα
τα τῶν μαθητῶν;
Ἀλλ' οὐτοι τοῦτο· πρό τε
ρον τὰ λανθάνοντα τίθη
σι καὶ τότε· τὰ χρή
ματα· ἵνα μὴ καὶ ταύτην
τοὺς παραμυθίσηται
καὶ ἁμαρτάνωσι· καὶ
περὶ τοῦ πάθους δὲ
αὐτοῖς ἁμαμυλίσκε
ται μικρὰ καὶ τίνος ἀνα
σσος· καὶ μετὰ λαμ

πρὸς τοὺς χλιάσαντος μέ
μωκται τοῦ ἁρ̄ου· ὥσ
τε μὴ πεσεῖν ἀμφοτέρους
τοὺς σ. μήτε ὀδωδέναι·
ὁπόταν γὰρ ἀπτίσκωμέθου
τὸ πεδ ὀρχεῖται πρὸς αὐλ
λόμβμος σαυτόν· ἅμος
δὲ βρ̄ᵏ· ὁπηνίκα τοι αἱ ζ
ὁμὲ ξβικόμπτωσαν· διὰ
δὴ τοῦτο κόπτομται· ἡ
δοῦσαι ὁπηνίοὗτος σὺκῇ
μόσχαιμ· ὅπως εἰδῇ δὲ ὃ
ἁρ̄ου ἀνθρωπος· πρὸ
σθοκικόμὁπηνίκα πτο
τὸμ ἰμᾶτοῦ ἀμοῦ ὀρχόμε
μον· οὐκ ἐγὼ δωτοῦ ἁρ̄ὸ·
ἀλλ ὅπως τοῦ μὴ ὀφελῶμ
τοῦ ὁμῶοῦ μὴ τὰ ἀυμά
μεσθαι καὶ δόξῃσ πολ
λῆσ· μὴ γὰρ ὅπως εἰδῇ
τὸμ ἁρ̄ομὴ κουσασ βᵏ·
μομίσῃσ πᾶμμοι κυ
θρωπὸμ ἐμαυτῇ· ὑπ
τὰ γὰρ δωμάμεσθαι κζῇ
καὶ δόξῃσ πολλῆσ·
φόβῃ δὲ αὐτὸμ· ἵμα αὐ
τὸ κατ ἀκρι τοσ αὐτοῦ
ζῆμ μὴ ταμὶ ἁμαρτίαι·
ὅσ πωβρ ἀμέτι σμίθω
πλὴξσ· αὐτὸμ δωτὸ δὲ
ζῇ δ τὸμ λίθομ· ἵ ταὶ ἡ

μάτια λίμαμμδναι· ὃ
ὅμμ δφθαλμὸ ἔρχεται· ὡσ
ἀμβλυφθῇ· καὶ ταῦτα
ὁρᾶσαι θρὶμ οὖσιμ αἱ
φυλαί· οὐμὶ ὧμ μάχε
θρέμμα μαλίσταιαὐτοῖς
τὰ δείμαι· ἀλλ ὁμὲν
θρὶμ οσ ἐστιμ· ἵμα οἱ
κοσθμτὶ ὧμ τὶ φομδ
ξβμέγκωσι· καὶ ἑαυτοῦς
καταδικάσωσι· τότ
δὲ πάμμ ἀπορα δ
λεῖ τοὺσ ἀμβλοὺσ
ὁμτοῦ μεῖζα σαλ
πιγοσ μφαλὸσ· καὶ
σωάζουσι τοὺσ δικμ
κ τοὺσ ἀπὸ τοῦ σάρωμ
ἀνθμωμ· ἀπὸ τοῦ κερ̄μ
τοῦ μὸ ὧ τοῦμ· ὅτ ἂμ
κερμ ἀυτοῦμ· ὁ τὰμ
Δὲ τοῦτο ἀκούσῃσ· ὁμ
μόῃ τοῦμ μυμόμτοσ μ
πλὴκτὸλασιμ· οὐ δὲ
γὰρ δικεῖμ ὧμ δώσουσι
πλὴμ δίκῃσμ μόμομ· ἀλ
λὰ ἐαὶ ταύπλῃσ· καὶ
ὥσ πωβρ ἀμφοτέρους
ὀλῇσμ· ὁπηνίκα βροῦσιμ ἡ
μῶμ μόμοσ ὁβρχόμε
μοσ ὁμὸμόπαπτικῦ· οὐ
πρὸσ ὁμ ταῦθα ὁπηκό

κδ΄ ε΄ κριτεως καὶ κολάσεως αἰωνίου· καὶ τοῦ καταφρονεῖν τοῦ παρόντος αἰῶνος :-

τομται· ὅταν δὲ λέγωμεν περὶ τοῦ μὴ
βλάπτεσθαι ἐν ἀλλήλοις· οὐ τοῦτο
λέγομεν ὡς οὐκ ἔστιν ἐν τούτοις
τὸ βλάπτεσθαι· ἀλλ' ὅτι οὐ δεῖ
ἐπὶ τούτοις ἡμᾶς ἀνιᾶσθαι· ὡς
ἐπὶ κακοῖς μεγάλοις· ἐπεὶ καὶ
ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἀνιᾶσθαι
δεῖ· ἀλλ' οὐχ ὡς ἐπὶ κακοῖς· οὕτω
καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλγεινοῖς· οὐχ ὡς
κακοῖς· ἀλλ' ὡς ἐπιτιμίοις καὶ
παιδεύμασιν· ἐπὶ τούτοις δεῖ
στενάζειν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἁμαρτήμασιν
ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ χαίρειν· ὅτι
ἐπὶ μὲν τοῖς ἁμαρτήμασιν ἡ
λύπη ἐστὶν ἐπὶ τῷ κακῷ· ἐπὶ δὲ
τοῖς ἀλγεινοῖς ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ·
καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς ἁμαρτήμασιν
ἡ

δὲ οὐδὲν τοιοῦτο μέλ-
πει προσμάθαι· ὅπως ῥ
ᾳδίαν τὴν ἐγκύμονος
οὐχλῖτο μὴ λίαν διὰ
τρόχαλος ἀλλὰ καὶ
τὸν καιρὸν μὴ δικάζω·
ὁ τὰς διὰ μικρὸν ἐρω
τῶν καὶ ὁ μίγνυμι ἀρῶ
τον. τὸ μοῦρα μὲν ὦ
μὴ ἁπλοῦν λαμβάνετον.
καὶ τὰ ἀπόῤῥητα ἀ
γαθά· καὶ γὰρ ὁ χρό
Νοσ βραχύς· καὶ ὁ πο
μος σόλιτος· λιαὶ ὁμοῦ
δικλεῖσθαι καὶ ἁμά
τῳ πόκαμον· ἐμγλῖ
φομίζλι. καὶ ἐμόῶ
ὁ ἀδφαμος· ὑπὸ ἀν.
θρώπων μὴ κολάζλι.
καὶ ὑπὸ θῦ τιμᾶν· ἐν
δύο ἡμέραις τρέχε.
καὶ ἡ σὰ πειροισ ἀπὸ
μασ τὰ ὑραμίζαι· ἐμ
φθαρτὸ σῶμα τιλ
λλι. λιαὶ ἐμ ἀφθάρ
τῳ ἀὐτιμαί· καὶ χω
ρὶς δὲ τούτων. καὶ κᾶ
μολογίζου· ὁ τὶ κἀλ
λὶ διὰ τὸμ χῦ ὅλῳ
μεθα τί πᾶν λᾶμ τῶν
ὀδυμερῶν· ἀμάρκι

καὶ δικαίαν θυτάπλισ
σε μάζῳ οἰ καρδίασ· οὐ
δὲν γὰρ τούτων πρὸσ
ὠμέ· ἀλλὰ δικάζων τῶν
μὲν ἀὐταὐτα λέγοντῶ·
τῶν πρὸσ τὰσ πᾶρ
ὀθύμοισ· τῶν πρὸσ τὸ
καταχόσαν ταὐτὸ τά
λαν τὸ ὁ πρόλαμβ·
τῶν πρὸσ τὸν πονη
ρὸν δοῦλον· διὰ ταῦ
τα δαὶ κρύῳ. ὁ σκοσ δὸ
ΤΖκοσ δικαιοῖ πᾶν μὲν λ
λαμβν· ὁ σκοσ δλαιὰ
ἁμαρθῶν· καὶ τοῦτο δ
ημδικῶσι καὶ ἴσα ἀφ· ἵμλ
λιμικρὸν σπουδάσω
μὲν· ἐμὲν γὰρ νόμοσ
πολισλῖν καὶ μόνοσ
ναρὶσ· ὁ δὲ μὲν καὶ οὐ
τω πᾶν τα ποιεῖν·
πολλῶν· ἀμμὰ λιὰν πρό
φασίν τιμαὶ δδόκουν
ἐχῆν πολλοὶ τῶν μέρω
θύμων· τυχὲν μὲν·
ὁ δὸκουν δὲ ἄχειν· τὸ
ὑπὸ ρογκον τῶν μὲν
ναμάτων· λιαὶ ὁ τιμὲ
γασ ὁ νόμοσ καὶ ἀπο
ρσὸ χρόμοσ· λιαὶ ἀφό
ρλιτον τὸ φορτίον· μῶν

αὐτὰ καὶ ἀμφοτέρων τῶν
μάρτων ἁμαρτεῖν. οὐ
δὲ γὰρ ἀμφὶ αὐτὸ μᾶλλον
μᾶλλον ἀποθάνωσιν. ἀνθ' ἑ
ματος σάρκα. οὐδὲ ἀλλ
ἀλλ' αὐτὸ μᾶλλον ῥίπτησι
τὰ χρήματα. ἀφορ
αὐτὰ ἀποβλάψῃ.
Γ αὐτὰ ἀποδοῦναι τῷ παρὰ
σοῦ. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτὰ τῷ
τοσοῦτῳ ἀφ' αὐτὸ θησαυ
τὸν εἶναι. ταῦτα οὐ
μοῦ λέγεται τοῖς εἶναι σπου
δαίοις. ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον
ὡς δίκαιον ποιεῖσθαι. τοῦ
τον δὲ ἀποδοῦναι τῷ πρό
σεῖναι μόνον. τὸ δίκαιον
τὸν μισθὸν λαβεῖν. ὡς τὸ
γε συμβαῖνον ταῦτα
καὶ παρὰ λόγον. καὶ
ἀφ' οὗ τῆς καταλλήλων
φύσεως ἀναγκαίως γίνε
ται. εἰδὼς πόσῳ
Κ ολοσσὸς ἀφ' ὧν; ἀλλ' ἁπάντων
ἀναγκαίως ἀπολλύμενος. ὁ
λοῦ παλαίνδρομος. τὸ
τὸ προσκείσθαι μό
νον. καὶ ἀρκοῦσαν ἀφ'
τῶν ἐπανακολούθων. ὁ δὲ
ρωμένως ἀφανίζειν
χρυσίον. τοῦτο δὲ ἀμφὶ

σωμάτων. καὶ ὅτι πολλῷ
ὄντι καὶ βαθεῖ ἀσφαλείᾳ
πάζομεν. ὃ δὲ ἀφορμὴν
λάσαι ἀρετῆς εἰς σῶμα.
τοῦτο ἀρ' αὐτὰ σωμάτων.
καὶ γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων δεῖ
τοὺς νόμους ταῖς ἁμ
τιδόσεσιν. ὅτι πολλῷ
τῷ περιουσίας.
C ὑδὲ ὅμοιον τοῖς ἄλλοις
τὸν τὸ πολλὰ ὁμοίως παρὰ
χρῆται προτιμᾶσι. Ὃ
ἐμβαλόμενοι. καὶ ὑπὲρ
ἀρρασίας καὶ ὑπαρχό
τας. τὸν δὲ χρῆμα μό
πολλὰ ὁμοίως ἁπάντων πα
ράχρηται. καὶ ἀπράγμο
πολλὰ ὁμ. καὶ τοῦτο οὐ
καταδάκλι; καὶ τί σ
ὁ τοσοῦτος πολλὰ μο.
τί δὲ τοσαῦτα ἀπο
χλᾶν. πολλοὶ πο
ἐξαίσως συμφορὰν καὶ
ἀπολλύμενοι. οὐδὲ ἀ
φορμὰν ὡς προτιμᾶσ
ὑμῶν. ἀπὸ τούτων ἀ
μαχόμενος τὸν θεῶν προ
τιμῆσαι τὰ ὑμῶν. τί
τὶ γὰρ παραδίδασι τὸ
θησαυρόν. δὸς τὶ δ
μὴ χαρίζῃ. οὐδοκεῖ

σοι τῆς γῆς ἄξιοι ἢ
φόβου ἐσμὲν ὅτι ὁ τῆς
γῆς δεσπότης; δικά
μη τὸ καταιλιθεῖν
ἀποδίδωσι· ποιμαί
νις δὲ καὶ οὐδὲ τοῦ
το· αὐτὸς δέ· καὶ μὴ
σθὸν σοι ἀποδίδωσι
τῆς φυλακῆς· καὶ
γὰρ καὶ σφόδρα λιμῶ-
δρᾶν· διὰ τοῦτο καὶ μὴ δα
μεῖσαι θέλησ· ἀγαθὸν
ἕρμα· καὶ σωτείρα·
αὐτὸς γὰρ δέχεται· κἂν
οἰκοδομεῖσαι θέλῃς·
δέλκεσθε πρὸς ἑαυτὸν
ὁμ τοῖς ὁμοῖς λίθοις
οἰκοδομῇ· τί μὴ
Γ ἔχεσ πρὸς δικεῖμον·
ἀμμὰ πρὸς αὐτοὺς τοὺς
πολίτας· τοὺς καὶ
τοὺς μικρὸμεμά
λασι παρέχομτας
πράμματα· τί
τρέχεις πρὸς τοὺς
πόμητας· πρὸς ἀν
θρώπους τοὺς προ
χείρους· δράμε
πρὸς τὸμ θῦ· τὸν
ἀντίμικρὸμεμά
λασι παρέχομτα

πραγματα· ἀλλ' ὅμως
οὐδὲ ταῦτα αἰκούομ
τες ἀμφόμεθα· ἀμφὸ
τερυμάχαι καὶ δίκαις
συκοφαμτίαι· δικάζομέ
δομεν· ἀρ' ὧν οὐδικαί
Ω ως λιμᾶς ἀποφέρεται
καὶ κολάζῃ· ὁ τὰμ ἡς
πάμτα λιμῶν ἑαυτὸν
παρέχη· λιμᾷ σδὲ ἀν,
τὶ τί ποιοῦμεν; πάμτι
πουδὲ λιλοιπόμεν· ἢ τὸ γὰρ
καμπτὸν πίζεσθαι θέλῃς
ἢ κ'. τὸ μὲν ὁμόμοιαμπτὸν
σμόν· εἶτα ὁ πλιοπλή
μαι· τὰ δὲ μὰ ὁ πρᾶ· ἢ
τὸ δὲ δύσασθαι· τὸ δὲ
μὲν ἱμάτιον· ἢ τὸ πρὰ
φῆναι· τὴν τράπεζαν
ἢ τὴν δημόσιον· ἢ τὸ
κληρονομῆσαι· τὴν
κληρονομίαν τὴν δημό-
σιον· ἢ τὸ ἢ πατρίδα ἀφαλ
θεῖν· ἢ τὴν πόλιν·
λὶς τάχιστα καὶ δημι
ουργὸς ἀφ· ἢ τὸ οἰκο
δομῆσαι οἰκίαν· ἢ
ταῖς οἰκήμασι ταῖς δ
μασι· ἢ γὰρ ἂν δίδω
μι· οὐκ ἀπαιτῶ μισθό·
ἀμμὰ καὶ αὐτοῦ τούτου·

ἐξιόντα ἐκ τῶν ὁρίων καὶ
προσιόντα τοῖς χω. ἐκ
των καὶ πρὸς αὐτὸν ὀρ
χόμενον βλαυμόμενον.
Προσελθοῦσα τοίνυν οὐ
δὲ μία βρομ ϕ. ἀλλὰ λιβέ
λισόμυβ. καὶ πολὺ διὰ
τὸ σκραυγλιὸν πρὸ τῆς
σι τὸ θέατρον. καὶ γὰρ ἡμ
θέαμα ὄλβειμὸν. γυναῖ
κα ἰδεῖν μὲ πᾶσαν μὲν
σμυναλέας τοσάυτης.
καὶ γυναῖκα. μρᾶ. καὶ
ὑπὲρ θυατρὸς δθοιμὲ
μων. καὶ θυατρὸς. οὐ
τω λιακῶς δλαικμὲ
μης. οὐδὲ γὰρ ὁ λμὴ
δυνήσοιτὴν τοῦ δι λα
σκάλου τὴν δαιμονᾶ
σαν ἀραγεῖν. ἀλλ' ἀφεῖ
σαν οἰκοι κεῖλαι. αὐτὴ
τίθησι τὴν ἱκετηρίαν.
καὶ λέγει τὸ πάθος μό
νον. καὶ οὐδὲν πλέον
προστίθησιν. οὐδὲ δέ
κεται τὸν ἰατρὸν εἰσπη δῆ
σαι. καὶ λαὰν βρόμασα
λικὸς δεδμοσλέγων. δε
δὲν δπίθεσι τὴν χεῖρα
σου. καὶ ἱαταὶ μὴ θι ωρὶν
λιάσω λαν εἶν τὸ ναιδ. ὁ

δέ ἀσὸ χ̄ς. τότε αὐτῶ
προσελθὼν τὸ λμηδὲ
λιδικκρμισία. καὶ αὐτὴ
δικτῶν ὁρίων αὐτῆς ὀξιελ
θοῦσα. δωιλάθου γάρ.
ϕ ἡ τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ ταρσσου. καὶ
γὰρ ὁ χ̄ς δικτῶν ὁρίων
αὐτῆς. καὶ οὕτως οὐ δὲ
μὴ θήσαι σωτυχεῖν
ἀλλήλοις. ἰδοὺ γὰρ ἡ
μὴ χαιρεία ϕ ἡ. ὀξελ
θοῦσα δικτῶν ὁρίων αὐ
τῆς. καὶ τηρεῖ τῆς
Γ γυναικὸς ὀδυσωπήσης.
ἵνα τὸ θαῦμα δείξῃ.
καὶ αὐτὴ ὡς αἰκρύξῃ
μὴ ζόμενος. καὶ γὰρ ἀ
κούσασα χαιρεία. ἀ
μαμὴ οἶσθα τί τῶν μεγά
λων ὁ μεῖς ἐκείνων θμῶ.
οἱ καὶ τὸν τῆς ϕύσεως
νόμον δικαιοῦντες ὑπὲρ
τρεῖς. μῆνας δὲ ἀν
τῶν μὴ μόνον καὶ τῆς τοῦ
χ̄υ παρουσίας τὴν δύ
ναμιν. οἱ γὰρ δικαίως δέ
τῶν ἵνα μὴ διαστρέψωσι
ἰουδαίους. οὗτοι τοσοῦ
τον δϕάνησαν ἰουδαίω
φιλοσοφώτεροι. ὡς δ

μου· ἀμφὶ καὶ τὴν μου μ-
φορὰν ἀλλ᾽ ἡμῖν ἁμύνη. ὃς
τὴν μόσου ὑπὲρ τασίμ. τὸν
ὅλβον τοῦ δαιμόνου προ
κάμβατε καὶ ἱερᾶς ζεύ
γμα· καὶ οὐλάφ᾽ ὅλβόλη
σον τῶν θυατύρμου.
ἀλλὰ βρόκη σόμεθ· δικάμη
μὲν γὰρ ἀν δωσαίαθη τόσ
ὅπ᾽ τῶν σμόσου· φὼ δὲ λί
σσὰ μυρίαν πᾶσχουσαν
ἡμῖδειμά· λιμὲ δὲ ἀμαθὴ
σσασμοσοῦσαν· λιμὲ δὲ
τοῦ εἰδύναμαι μαμο μὲ
μὴ· ὁδ᾽ οὐκ ἀποκρίθη
ἀυτῶν λόγον· τί τὸ καὶ

Νόμεν παραδόξον· τὸς
μὲν ἰουδάιοις· καὶ ἁμο
μοῦν τασύμφ· καὶ
μ᾽ λαοφημοῦν τασπαν
ραικλῆ· καὶ πολεμάζο
τασοὐκ ἀφίλοι· τὴν
δ᾽ ἀντιτρέχουσαν αὐτοῖ
καὶ παρακαλοῦσαν
μ᾽ ἀδομένην· καὶ οὔτε
μόμοι· οὔτε προφή
ταισύμτραφεῖσαν· ὃ
τοσαύτην οὐλάμφαν
ὑπ᾽ ἀδίκημυμένων· τού
τῶν οὐδ᾽ ἀποκρίσ-
σασαξιοῖ· τί μᾶ οὐκ ἀ

Τοῦτο δικαμδάμοσιν· ὁρᾶ
τε τὰ ὑμαρτίαν τῆ φί
λημόμβαν· καὶ γὰρ
λίκουσαν ὅτι ἀδριήμε
τὰσκάμασθραπούσ
αμ· ταύτην δὲ καὶ ὑβρί
θοῦσαν δ᾽ αἰκρούσαι·
Τίμα δ᾽ οὐκ ἀμφώσικμα
σε τὸ πάθος· καὶ λίμ
κλημρίαν λῶν ὑποιεῖτο
ὑπὸρ θυατρὸς οὕτω
καικῶσ᾽ λαικειμένης·
οὐδὲ γὰρ ὅσα ἀξίαν οὖ
σαν· οὐδὲ ὅσα ὀφειλῶν
ἀπωλεῖτο οὕτω προ
λίμβαν· ἀλλ᾽ ὁμῶς ἐτί
μησεν· καὶ τὴν συμφο
ρὰν τῶν οἰκείαν ἐζήρα
γαδ᾽ μόμον· καὶ οὐδὲ
ἀποκρίσασ᾽ ἀξιοῦν
πάχα ποτ᾽ οἱ τοῦμὰ
κουόντων δικαν δαλί
σθησαν· δικάμη δὲ οὐ,
κὸν καμδαμίαθη· καὶ τὶ
λέγω τοῦμὰ κουόντων·
Καὶ γὰρ οἶμαι καὶ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῖς πολ
λὰ τὰ πρὸς τὴν συμ
φορὰν τῆς γυναικός·
καὶ δ᾽ ἀπαραχθῆναι ἂν
ἀθυμήσαν· ἀλλ᾽ ὁμοσ

ου δὲ παραχθέντα ὁλ
μησαμὲν πάν. δὸς αὐτῇ τὴ
χάριν· ἀμὰ ὡς προσλθό
τα τοῖς μαθηταῖς· λίρρό
» τα μαὶ τὸν λέγοντα· αὐ
» πόλυσον αὐτὴν ὅτι κρὰ
» ζφόπολαν λίμαον·
Κὰὶ γὰρ μαὶ λιμᾷσ ὁτὰν
μου λιθεῶμεν τιμὰ ὡσεῖ
σαι· τὰν αμτίαν πολλὰ
κις λέγομεν· ὁ δὲ χσ
» φν· ὁμικὰ σταλλήνει
» μὲ ὅστὰ ὡρόματα
» τὰ δὲ πολλὰ πόταν οἰκὸ
» ἰηλ· τί οὖν λιμὼν· ὁ
Πφλὶ πὰν ταῦτα λίκουσλν.
ὁλίγα πλὰν λίὰν ὰπάτην· λίκα
θυφνικὸ τὴν ὡροθυ
μίαν; οὐδαμῶς· ἀλ
λὰ μᾶλλον βπὶ κφτο· ἀλ
λὰ υχλιμᾷσούτασ· ἀμμὸ
τὰν μὶ τύχομεν· ἀφι
σάμεθα· δὸς μοὶ ἀτοῦ
το βπὶ κφ δαιμάλλον·
καίτοι τί μαὶ οὐκ ἀμὸ ἐξὶ
πόρνος τοῦτο τὸ τὸ ῥὶ
θν· ἰκαμὶ μὲν μὸν οὖν καὶ
λιόλγὶ· εἰσὶ δὲ ὁ μοσὶν
αὐτὴν μὲν μάλᾷν· λὶ δὲ
δὲ ὁ κρισὶς· καὶ ὡς μῶ
μᾶλλον βποῖφ· τὸ γὰρ

μεθ' ἑαυτῆς καὶ τοῖς
σωκγόρις ὁ ξαπορὶ
θν τασ ἰδεῖν· καὶ τὸ αὐ
κοῦσαι ὁ τὶ καὶ τὸ ὡραῦ
μα γενέσθαι ἀμὶν χα
μον· εἰ σάφα τον ἀπορὶ
αν ὲμβὲ μαλὲν· ἀμμὸ μας
ὁυκ λὶ πορεῖ τολὶ μωλή·
ἀλλ' ὅ ωσ εἰ δλὶ ᾷ δὲ μὸ ὐδὲ μ
ἰχύομ τασ τοῖς ὡραά
τασ· ἀ ὡς ημὲ χώ τη καλν
καλλιῶ ἀμαι χω τίαν·
ὡρὸ τούτου μὲν γὰρ· ὃ
δὲ ᾷσ ὁ· ημὲ λλᾷ μὲ ὁμαι·
» κρά ζφ γὰρ φν ὁ πολαβμ
» λιμὼν· ὁ τὲ δὲ ᾷκὸσ
ημ αὐτὴν μ καὶ ὡορρω τὲ
ρω ἀ ὡς βλᾷ μὲ ὁ ξαπορὶ
θεῖσαν· τότε· καὶ ἡμῶν
τὲρ ω ὲρχεται καὶ πρὸ
» κυμεῖ λέγουσαν· κὲ μοὴ
» θμοι· τί τοῦτο ὦ νὺ
Ναι· μὴ γὰρ μείζομαι παρ
ρησίαν ἔχ σ τὸν μὰ πο ὰ
λων; μὴ γὰρ πολλόμαι
ἰχύω; ὡαρρησίαν μὲν
καὶ ἰσχύω φν· οὐδαμῶς·
ἀμμὰ καὶ ἀ ἰσχύω λισ ὲ
μω· ἀλλ' ὁμως αὐτὴν μὴ τὴ
ἁμαι χω τίαν· ἀμ τὶ γὲ
τηρίασ πρὸ μάμμαι·

τῶν τοῦ μαθητοῦ ῥημάτων
τῶν κατὰ τὴν συμφορίαν.
εἰ γὰρ κυμάριον ἐμί φησιν.
οὐκ ἐμὶ ἀλλοτρίας δικαί-
ας σὺ λέγων ὀχῦ. ἐσκρίμα
ἐφ' ἡλθον. λίμνην φιλο
σοφεῖ καὶ καρτερίαν δη-
δείκνυται πᾶσαν καὶ τὴ
θην. λέγει ταῦτα ὑπερι ζομέ
νην. δικάζοι δὲ ὑβρεπτὰ
όμνυοι λέγει τὴν μοιχευ-
τὴν οἷς ὤμνυον τοῖς ἀμάζοι
ται. ὅτι μὲν γὰρ ἀμαγ
Καὶ λιτερφὶ τοῖς σκύ-
κμοις φησί. οἶδα καφ' ἑπτὰ
οὐδ' ἐφ' οἰκοδόμμα κυ
μάριον οὖσαν. εἰ μὲν γὰρ
μὴ ὕδωρ ἐστὶ λαμβάνει
ὕδωρ. εἰ δὲ καὶ δικμικρὸν
δέξοι μορεῖν. οὐδὲ ἐφ' οἷς κε
κόλυται καὶ κυμάριον
ἐστὶ. ἀλλὰ λέγει ταύτην μάλ
λον μεθ' ἑαυτοῦ. λίκυμάριον εἰ
μί. διὰ ταῦτα ἀμβυάλλε
τοὶ ὀχῦ. ὑβρεῖς αμ γὰρ τὰν
τα τὸν ἐμὲ δέξῃ. διὰ ταῦτα
λίπρει τοι τὴν δόσιν. ἵνα
δείξῃ αὐτῆς τὴν φιλο
σοφίαν. ἐφ' ἑαυτὴν δοῦναι
δέμενος. οὐδ' ἀμελεῖ

ἀφ' ἑαυτοῦ λέγεται μου τὴν
παρρησίαν. καὶ τί τοῦ
το. οὐκ ἐλίκουσας ἀπ' αὐτοῦ
λέγοντος. οὐκ ἐφ' ἑαυτὰ
λλως ἐμὲ ἐστὰν ὑπερῶντα
τα τὰ ἐφ' ὑμῶν λαλούμενα
οἰκουμένης; λίκουσαν φησί.
ἀλλ' αὐτὸς ἐκύριός ἐστι. λέ
γων ὑπερ οὐδενὸς ἄλλου παρὰ
κάλουμαι καὶ δεῖθηναι τί.
ἀμφὶ μοὶ λίθημοι. τῶν
ὀχῦ. οὐδὲ ὑμῖν τούτοις
λίρικόσθη. ἀμβιπτάμει
τὴν ὀξαφορίαν ὑμῶν
λέγων. οὐκ ἀπὶ καλὸν μαν
» μεῖν τὸν ἄρτον τῶν κύ
» κμων. καὶ δοῦναι τοῖς
» κυμαρίοις. καὶ ὁ κύ
Ηξίωσεν αὐτὴν λόγου. τὸ
κύμα ζόμενον σωσθῆναι
ζημίαν διὰ τὸν σιγῶν. καὶ
οὐκ ἀπὸ φόβου μεταβό
ρας τὴν αἰτίαν. οὐδὲ λέγει
οὐκ ἀπολλύμεθα. ἀλλ' ὅσον
σωθῆναι ὑμᾶς ἐκείνην τὴν ἰκε
τηρίαν. τοσοῦτον καὶ αὐ
τὸς τὴν παραίτησιν ὑμῶν
ποιεῖται. καὶ οὐκ ἀπὸ πρό
σωπον αὐτοῖς καλῶ. ἀλλὰ
κύμα. καὶ αὐτὴν κυμά
ριον. τί οὖν λέγει. ἀπὸ αὐ

πρῶτα ὁδοιπορεῖν· οὐδὲ ἐν
ὁπωσοῦν μέλλει αὐτὸν παύ
λῳ· ἀλλ' ὁ μὲν ἐπὶ τοὺς Ἕ
λληνας πορευόμενος ἐπὶ
τὸν Ἄρειον πάγον καὶ εἰς
τὸν ἀγῶνα τῆς ἀγορᾶς
καθίσταται· ἐνταῦθα γὰρ
ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιδημεῖ
ὁ λαός· ὁ δὲ ἐπὶ τοὺς Ἰου
δαίους καὶ τὰς συναγω
γάς· ἐνταῦθα γὰρ ἦν τὸ
τῶν Ἰουδαίων ἔθνος· καὶ
ὁ μὲν ἐπὶ τὸν ἀγοραῖον
ἀγῶνα καθίσταται· ἐν
ταῦθα γὰρ ἦν ἡ ἀγορὰ
καὶ ὁ λαὸς ἐπιδημεῖ·
ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ

θῦ γάρ μιμεῖσθαι. ἀμφοῖν
χρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ κυρίᾳ
ἐστὶν ἑαυτῶν καλῶς. καὶ
κυρίους δικάζειν. διὰ δὴ
τοῦτο γάρ ἐστι δίκην. τί
οὖν ὀχλεῖ. ἔξεστι. μὴ
γάλην οὐκ ἴσασι. διὰ
γὰρ τοῦτο ἀμφισβητοῦσι.
ἵνα τοῦτο ἀναιρεθῇ
τὸ ῥῆμα. ἵνα μὴ φανερὸν
ᾖ τὸ τῶν γυναικῶν. γὰρ
μὴ θέλειν τοῖς ἄρχουσι.
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν.
μὴ οὖν ἴσασι σου. καὶ μὴ
ξένον τοῦτο ἀμύσασι
δικάσαι. πολλὴν γὰρ μὴ
θέλειν τοῖς ἄρχουσι. οὐ
τὴν συμβουλὴν δικάζειν τὴν
φορτικὴν τὴν ἀλγούσην. γὰρ
μὴ θέλειν τοῦ οὐρανοῦ. Ὃ
γάρ φησι. καὶ ἀδελφὴν
τὴν ἑαυτῆς. ἀπὸ τοῦ ἄρ
ρενος εἴληφε. Εἶδες
πῶς οὐμικρὸν καὶ αὐτὴ
ἁρπαγὴν ἁρπαγὴν τὴν γα
μετείαν τοῦ θυγατρίου;
διὰ τοῦτο γὰρ οὐδὲ ἄρχειν
ὀχλεῖ. ἵνα θέλειν τοῖς ἄρχουσι τὸ θυ
γάτριον. ἀλλὰ μᾶλλον
σου κατέγνωσαν. γὰρ μὴ θέλειν
τοῖς ἄρχουσι. ἵνα

μάθῃς ὅτι οὐχ ἁπλῶς
οὐδὲ κολακείας ἕνεκα
τὰ ῥήματα. ἀλλὰ πολλὴν
λύτην ἐπιφέρουσι βλά
βην. τὴν γὰρ ἀληθῆ
μαντον. τὴν ἀναίσχυντον
ἐπιδείκνυμι. τί τοῦ
πράγματος ἕνεκα
δικάζει ἡ γυνή; ἵνα θεάσῃ
τὸ θυγάτριον αὐτῆς
δυνάστου. σὺ δέ μοι
κόπτῃ. πῶς τὸ μάτιον
ἅλλομαι τὴν δύτην
καὶ οὐκ ἀμύσσω.
αὐτὴν μύας. τοσοῦτον
ἀπέστρεψε δυχῆς.
καὶ γὰρ ἐν τῷ τρίτῳ
τόμῳ. τὰ ῥήματα μου
λέγει μᾶλλον τοῦ
θυμοῦ ἀλγοῦντος.
ἵνα ἀφέλῃς τὸν
μὲν. καὶ τοι μὴ ζῶμαι
παρρησίαν ἔχω δικεῖ
μοι. ἀλλὰ πολλὴν καρ
τερίαν ἐπιδείκνυται
τὴν. διὰ δὲ τοῦτό ἐστι.
καὶ πρὸς τοὺς μαθη
τὰς αὐτοβλομίσατο τῆς
ἀμαυρότητος. καὶ
ἔδειξεν ὅτι δικαίως αὐ
τὴν ἀλγοῦσιν τοῦ

κλῆσιν αὐτοῦ· καὶ με
τὰ μικρὸν ἐξῆλθεν ὁ ἱ̄σ. ἠλ
θεν παρὰ τὴν θάλασ
σαν τῆς γαλιλαίας· Ϛ
ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος. Ε
κάθητο ἐκεῖ· καὶ προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ ὄχλοι πολ
λοί· ἔχοντες μεθ ἑαυτῶν·
χωλούς· τυφλούς· κυλ
λοὺς· κωφούς· καὶ ἕτερ
α πολλὰ καὶ ἔρριψαν
αὐτοὺς παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐθε
ράπευσεν αὐτούς· ὥστε
τὸν ὄχλον θαυμά
σαι βλέποντας κω
φοὺς λαλοῦντας
κυλλοὺς ὑγιεῖς· Ϛ
χωλοὺς περιπατοῦν
τας· καὶ βλέπουσιν καὶ δο
ξάζουσι τὸν θν̄ Ἰσ̄ρ̄λ·
Ποτὲ μὲν αὐτὸς περί
σσι· ποτὲ δὲ κάθηται
περιμένων τοὺς κα
λουμένους· καὶ χωλοὺς
ἵστ τὸ ὄρος ἀναβαίνει· καὶ
οὐκ ἀπαίρονται οὐδὲ
τοῦ ἱματίου· ἀλλ ἐπὶ τὸ
ἱπνὸν τρόμα αἱμαῤῥοῦ
σι ἐλπίζοντες πρὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ

ἀπολιὼν τὴν πολιν
τὴν ἑαυτῶν ἐθνικὴν
τε· καὶ τοῦτο τοῖς χολε
ρῶσιν ἔστ τὸ ὄρος ἀνα
βαίνειν· καὶ τοῦ μηδὲ
μοῦ δύνασθαι χωρεῖν·
λαὸς καὶ τοῦ ῥιφῆναι πρὸ
τοὺς πόδας μόνον· καὶ
ὅσων ἂν λύσῃ τὸ θαῦμα Ϛ
παραδέχονται· τοῖς φθο
νοῦσιν ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν
τοῖς ἰδίοις· τοῖς πικρῶς
ἐμβάπτουσι· καὶ οὐχρή
ἀναβάσεις χειραγω
γῶν· καὶ γὰρ τὸ πολὺ
θος τοῦ θεραπεύου
μένου· καὶ τὸ δυσκολο
τῖσι ἰατρείας αὐτοῖς
ἐξέβαλε τῶν· ἅ δὲ
Πὅσα τῶν μὲν μεμφοῦσι καὶ
μεθ ἑαυτῶν μεμμή
σασθαι· τούτοις δὲ δυ
σθύμως ἐθεράπευσεν;
οὐκ ἐπεὶ δὴ μεγαλοψύ
χως ἐκείνοις οὗτοι· ἀλλ ἐπὶ
δηλαδὴ τῷ παραδικάζειν
τούτῳ· ἀλλ αὐτοῦτο ἐπὶ
κείμενος μεμφόμενος
καὶ μεμφῇ· τὸ δ αὐτὸ μὲν
αὐτῷ ἐμβλάπτειν μύμενος·
τούτοις δὲ ἐνθύσασ

θ ἡ ἐ ἐ
ἡ νβ πελεημοσύνηι καὶ πλεονεξίαι· καὶ τέχνηι καὶ τεχνῶν
ἁπασῶν εὐπορωτέρα ἡ ἐλεημοσύνη :-

παρέχει τὴν δωρεάν.
ἀμφάσσεται τοῦ μὴ ἁπλῆ
φόνου δαίμονα τὸ φό
νου. καὶ πᾶσαν αὐ
τὸν ἐκκόπτουσα λο
γίαν· ὅσον γὰρ ἁπτόμε
νον συνέρχεται. το
σοῦτον μᾶλλον ἀπέχ
θεται φόνου μονῶν.
τῆς ἐλεημοσύνης
ἀλλότριον· διὰ δὲ
τοῦτο καὶ οἱ πλουτοῦν
τες πλείονα μέρη μονται
καὶ κοινόν τι· ὅτι μὴ δὲ
ἐν αὐθηρίαις γέγραπται μή
νυθροι· μὴ γάρ μοι λάβῃ
ὅτι δίδωσι καὶ βλάπτει πο
σίν· ἢ γὰρ μὴ καὶ τὰ
ξίαν δίδωσι καὶ τῆς οὐσί
ας. οὐδὲ οὕτω διαφθύ
ξομαι· ὁμάρτοι μέ
τροι τοῦ μὴ δόμενον μ
ὴ ἐνθυμοσύνῃ κρίνεται.
ἀλλὰ τὴν δαπάνην εἰ
τῆς γνώμης· ἢ δὲ οὐ
τοι δίκην δίδοασι.
πολλοὶ μάμμονοι τὰ
πτωχοὶ τὰ κεκτημένοι·
οἱ τριόρροφα καὶ τε

τραπόρροφα οἰκοδομοῦ
των. τοῦ μὲν πείνῶντος
καταφρονοῦντες· οἱ φι
λαργυρίας μὲν ὑπερ
βάλλουσι. ἐνθυμοσύ
νης δὲ ἀμβλοῦντες·
ἀλλ' ὑπὲρ δὴ τὸν ὑπὲρ
νοσοῦσιν ὑγιάζοντες
ας. φθορὰ δὴ τὸ μέγα
κεῖμον· ὃν πρὸ τριῶν
ἡμερῶν περὶ φιλαν
θρωπίας τοιούτων
ἀπέλαβομεν. ἀμα
λάμων μνήμερον·
Μνήμων δὲ πάντως ὁτὲ
πρόλων περὶ τοῦ δι
κάτου μεταβρίζεται
δελφρόμων· καὶ τὸ
ναται ὁ τῶν ἰσχύας δικεί
μενος· καὶ τῆς τοῦ μὴ δ
ικείας. πότε δὲ τοῦ
ἐλεημοσύνης ἡμῖν ἐς
δικεῖναι ὁ λόγος ἐξέστω
σε τὰ ἐγκλήματα·
Τίμα οὖν τὸν τὸ
κιμούμενα; ὅτι τὸ
χνητὸς ἡ ἐλεημο
σύνη. ἐν οὖν τοῦτο βρά
θιον μάρυσα· καὶ δὴ
δάσκαλον· οὐκ ἄμον. ἀμ
μὰν τῷ· ἢ ταῦτα τοῦτο

πτάχνη. καὶ τίουν τὸ
χρη. εἰ σμαραιοσωμί
σει καὶ κακοτεχνίας
ὑμῶν ὑμᾶς ὃ
πίστεχνος τοῦτο σε
ωνιμεμβύσαμβμπησ
πρὸς τὸ δημάτων. οὐ
ρανὸν βασολήσατε;
Φ ὑποκριτὰ καὶ τὴν μεθρμ
τοῦτον τὸν καιρὸν οὐ
μαλάωμεν. καὶ δὲ ξφ
ωνῶν τὰς στάχυας καὶ οὐ
μείωμεν τὰς σὰς στάχυας
λίβληκμοσύνη. εἰ γὰρ
στάχυσ ἴδιον τὸ πρόσ
πτχρήσιμον τὸ λύεται·
ὁλβληκμοσύνησ δὲ οὐδὲ
χρησιμώτερον. οὐδὲ
λορὸν τὴ καὶ στάχυ. καὶ
στάχυας τὰς σὰς μοῦτὴν
ἀμείωμεν. οὐ γὰρ ἴστο
δύναται ἡμῶν μεθρμόζε
ται· οὐδὲ ἱμάτια ὑφαί
νῃ· οὐδὲ οἰκίας οἰκοδο
μῇ τὰς σὰς ηλίμας. ἀλ
λὰ ζῶα ὡς ἡμᾶς ὁμοίως προ
ζῶμεν καὶ τὰς τοῦ θεοῦ
τοῦ χάριτος ἀπολαύῃ·
καὶ ὑμῶν καὶ τὰ ζῶα
λίλαμπρὰ ἴσα ἀπολαύῃ·
καὶ οἰκοδομῇ τὰς μονὰς

πὰς ὑμῶν. καὶ τὰς
σὰς ἡμᾶς ὑκείμας τὰς ἀγ
ωνίους· ἀντὶ τὰς λαμ
πάδας λιμὸν οὐκ ἀφίκ
σὶ σωσθῆναι· οὐδὲ ἐν
πᾶρ ἀχρήστας ἱμάτιλ
φαμῆμαι ὑμῶν τὰ ἱμάτια·
ἀμὰ πλοῦτος καὶ χλόμ
καὶ ἀργύρου γράζε
ται· ὑμᾶς γὰρ ὧν ὑμᾶς ἀ
μαρτίαι ἐμὸν μόσφοι
μικοῦ. ὧν χλόμαι λθυ
καιρὸ· οὐκ ἀφίκσὶ μ
Ἡ μᾶς ὑμῶν ὧν εἰ μὴ θεοῦ ὁ
πλούσιος ὑκάμος· οὐ
δὲ ἀκοῦσαι τὸν μφοιῶν
ρὸν μῆ μάτων ὑκείμων.
ἀλλ' ἅστε τὸ ισκόλλων ισ
χράγε τοῦ ἀμραάμ·
καὶ τοι τὸν μτάχυν μῶν
πικὸν. ὑμῶν καὶ ἀπλιάτων
λαμοῦσαι ἅγι καὶ ὀρθῶ
μαι· ὅτιον. ἡ γυναρμία. τὸ
τρέφειν· λιὶ ἱματικὴ.
τὸ ὑμδύειν· μᾶλλον δὲ
οὐδὲ τοῦτο· οὐδὲ γὰρ ἅρ
κέσει μὴ τὰ ὑπάρχοντα
λιμῖν σωφρόνως ζῆν· καὶ
ἁμοῦλφ. τὴν γυναρμικὴν
ὑβριάσαμεν πρὸ τῶν·
ὧν γὰρ μεὶ ἅλιτὴν μχαλ

ρουμένη. καὶ δικάσαι δὲ
τὸν τοιοῦτον. τὸ σῶφρον
δεῖται· ὁ τὰν δὲ ὑλθὴ
σαι δύνη. οὐδὲ μὸ σῶφρ.
ἀμφὶ γὰρ μισοδίκαιον.
εἰ δὲ λάβοις ὅτι χρημά
τον δὲ καὶ οἰκημάτων.
καὶ ἱματίων καὶ τοιούτ
ματων. ἀναίμακτα θύ
ματα τοῦ χῦ δίκαια·
ἀν τοιοῦτο σχήματος ᾖ
τὸ. καὶ τοιοῦτος ταύτης
τῆς ἀφορμίας· κἂν γὰρ
C φόβραν πένητα καὶ
τὸν πατρὸς καὶ τοιοῦτ.
δύο λύπας ἀμαλλον.
τὸ τοιοῦτον ἁμαρτόν.
κἂν δῶς μάζαν ταύ
τῆς ἀφορμῆς. κἂν γὰρ
τὸ τέλος λίμωδες τῆς
τάχιστα· ταύτην τοί
N νυν δεῖ σώζεσθαι τὴν ἐσ
χάτην καὶ τάχιστα καὶ
μετὰ τοῦ σώζεσθαι. ἐν γὰρ
ὑλῇ τοιαύτης ἀδοξίᾳ.
λιμὸς λέων ἅρπαξ καὶ δι
άδημα πυρικαῆναι· ὃ
γὰρ δι' ἐτοῦτο ἀπὸ τοῦ πλέ
ον ἐκτήσατο ἐσχάτου.
ὅτι ἐσώθη οὐδαμοῦ. ἀλ
λ' ὅτι καὶ ποικίλως

κὸν τῆς κλίνης ἡμῶν καὶ δίκαι
λαμβάνειν ὑμῖν. καὶ δεῖ
πάντη καὶ πολλῆς κλίνης.
καὶ ἐσθῆτα πολείονα δεῖ
μείζη τὰ τοῦ παρόντος. ἢ
τῆς τοῦ κτήματος κλίνης. ὡς
τὸ καὶ ἀροτρον πῆξαι.
καὶ βούπληκτα σκάσαι.
σαι. καὶ ἁμάξαν. ὡς
τὸ τρίμηνα τάχνασ. ἢ
τῆς σκύτου τομῆς κλίνης. ὡς
τὸ καὶ ἡμᾶς τὰ βρέφη
σασθαι. καὶ τῆς οἰκοδο
μῆς κλίνης ὡς τὸ καὶ τοῖς
ἀροτριῶσι τὰ ὕρια. καὶ
οἱ τὰ σὰ μὴ οἰκοδομήσαι.
καὶ τοῖς σωείρουσι γυ
ναῖς οἰκίαν. καὶ τὴν
ἄρτου τομῆς κλίνης. ὡς τὸ
ζύλα τὰ μνεῖαι. καὶ τὴν
ἄρτου ποιητικῆς κλίνης πρὸς
τὰ πάντα πάντα. οὐδαμοῦ
μοῦ φαίνεται. οὕτως ἢ
λιτουργικὴ· ὁ τὰν τὴ
ποιῆ. καὶ μὲ ὁ μὲν θεὸς αὐτῇ
καλῶς τάχιστα. ὡς τὸ αὐ
τῆς ὠφάσθαι τὸν
προκειμένων. καὶ μὴ
παραβῶμεν καὶ χά
ρᾳ ὁρᾶσθαι. ἀλλὰ
αὐτὴ καὶ ὁ κείμενος ἀπὸ

περαμάτων διὰ μάμυαλ
ικη. καὶ πολλῶν καὶ παν
τοδαπῶν. διὰ γὰρ οἰκί
ας οἰκοδομῆ τὰς ἁρμε
μένας ὁμοίως οἷς. καὶ
διδάσκῃ τοὺς καταρθω
κότας αὐτήν. πῶς σὺν
τὸ μὲ θάματον μὲ θάματο
δι αἱρίθμ. καὶ θησαυ
ρίσασι διαφεῖται μὲν δὲ
ποτὲ δαπανωμένους.
ἀμμὰ πᾶσαν διαιρέμ
πασι μάλιστα. καὶ τὴν
ἀπὸ λιμαῶν. καὶ τὴν
ἀπὸ σκολλίκων. καὶ
τὴν διὰ τοῦ χρόνου.
καίτοιγε ἑβδὶ πυρρὸν
φυλακὴ τοῦτο μόνον
δ τὶ σβδίδαξε. τίου
κὰν ὅδοικας. ὅσ τὲ δὲ σε
σωλῆθαι διὰ πολλοῖς
ἑβδὶ μὰν ἄλλο τὸ διατη
ρῆσαι τὸ μεῖτον. ἀλλ' ἡ
δὲ δύο δ' αὐτὴ οὐκ ἐπὶ σοὶ τὸ
μέρον. ἀμμὰ πάντα
πανδέχει. καὶ πᾶσαν
καὶ τὰ ὑπάρχοντα.
καὶ ἡ ψυχὴ. καὶ τὸ σῶ
μα. ἀμ' ἄλλοτε μὲν οἱ
δὲ ἑκμυσί. καὶ τί δεῖ
Κατὰ μέρος ἅπαντα

λέγειν τὴς τάχιστα τοῦ
τὴς τὰ κατορθώματα
τα. αὐτὴ γὰρ δ' διδά
σκῃ. πῶς σὰν ἑνὶ οἰκοδο
όμοιος. ὁ πᾶν τὸ μὲ τὶ
κὸ φάλαιον τὸ μ' ἀρχιδῶ
ὁρᾶς πῶς σὺν χύμα αὐτὴς
τὸ δρῦν. ἀμμὰ πολλά;
οὐδὲ μὲν ἡ τάχνη σῇ
ρασ. οἰκίας οἰκοδομεῖ.
ἰμάτια ὑφαίμῃ. θησαυ
ρὶς ἀνδριαντοποιῇ. θαυμάτου
πουργεῖσθαι σοιῇ. δὲ
αὐλοποικρατῇ. θῶ κα
τασκευάζῃ ὁμοίως.
Τί τοίμων ταύτης τῆς τέ
χνης χρήσιμώτερον
γόμοι τῶν. ἀμμὲν γὰρ
ἄλλαι. μετὰ τὸ μ' ἕρημὲ
μον. καὶ τοῖ παρόντι
συγκαταλύονται μὴ σοι.
καὶ μὲ σῶν τὸ μ τῶν μ τε
χνῖτῶν. οὐδαμοῦ φαί
νονται. καὶ τὰ ὄργα.
αὐτῶν δ' αὐκρατεῖ μόν
κιχρύουσιν. καὶ τὸ μόν
δόμται. καὶ χρόμου
πολλοῦ. καὶ μυρίων δὲ
τέρων. αὐτὴ δὲ ὁ τὰν
ὁ κόσμος παρόλθῃ.

ἀμμὰ καὶ αὐτὸμ τὸμ δικά-
ζοντα πείθουσα σωκη-
ρεῖν τοὶς ἱερὶ μομβμοι.
καὶ τοὰς ψιλίφους ἰσοβρ-
αὐτοῦ φέρειν· καὶ μυρία
ἡμαρτηκὼς εἰη. αὐ φα-
μοὶ καὶ ἀμαικρύτης· δό-
τε γὰρ βλαβημοσύνων.
καὶ πάντα ὅσα καὶ καθα-
ρά· καὶ τὶ λέφο τὰ μὴ λ
λομται· ὁμ γὰρ τοὶ πα
ρὰ μὴ τὶ φι· φ τοὶς ἀμοὶς
ἐρίμβθα τὶ νεύλομται
μᾶλλον. σοφιὰ σὲ φησὶ
πολλοὶς καὶ ῥήτορας·
λὶ βλαβήμονας καὶ φιλαν
θρώπους. ἀκούσητο
δὲ νεβρομαὶ ρυμβμους·
καὶ μάλα εἰκότως· ὃ γὰρ
λωττὶ ας μὲν γὰρ ἁμαι
ρυμβνικος. οὐδὲν ὁμοίως
ἁμαυλίσθαι· καὶ γ᾽ ἐρικὰ
πρὸς ταῦτ᾽ κοσωφανίκει
χέρμορ πολλῶν· ἁμ δὲ
τὸ βλεῖν πρὸς βλίβλιος·
πάντα οἴχα καὶ ἀπό-
λωλεν· καὶ καλαὰ πρὸ
Τ λὼν θάλαττα μ· οὐκέτι
πλέα θαλαμένων καὶ
ὄρεμον πρόσικε χωσμὸ
μων· οὔτως οὐδὲ τὸ μὴ

τότε μάμαν φαίνεται·
ὁ τὰμ δὲ πρὸ θάνατον μῶν. τὸ
τε μάμαν δ᾽ λάμπει·
καὶ τὰ βρ αὐτῆς τὰ γε
γραμμένα δείκνυσι· Ὃ
οὔτε χρόνου· οὔτε πό
νου· οὔτε ἄλλου τιμὸς
δεῖται βρ διάστοιαύ
τῆς· ἀμμὰ καὶ μὴ σοῦ ὧν
τόσου ὑμβρίζει καὶ μὴ
ρικός τος· καὶ πρὸς
τὴν μὴ λουσάμενοι ζω
λὼν σωδ πρὸ δικῆ· καὶ
οὐδὲν πρὸς σε ἀπολιμ
πάνει· αὐτὴ καὶ σοφὶ
φὴ μὲ καὶ ῥήτορα μ· δυ
ματὸ τ᾽ ἔρμ κατασκευ
άζει· οἱ μὲν γὰρ ὑμνικὴ
Ν αι σὺ δοκιμῶν τὸν ταῖ
τάχμαις· πολλοὶς ἔχου
σι τοὶς φθορῶν τας·
οἱ δὲ ὑμ τάυτ᾽ λάμπον
τὸν· μυρίους τοὶς ἀλχο
μένους· καὶ κεῖ μοὶ μὲν
ἀμῶν πρὸ παρατὶ καὶ τὴ
ναι· σωληρρῶν τὸν
τοῖς ἀδικουμένοις· πολ
λάκις δὲ καὶ τοῖς ἀδι
κοῦσιν· αὐτὴ δὲ τὸν μὴ
ναι τὶ πρὸ παράτηκε τοῦχῦ·
ὑμὲ μομ σωληρεῦσαι.

ομοιωθηκέναι τούτῳ.
ἀνθέλομεν καὶ συμμάχημεν
καὶ φιλαμίαμ ἀμβλιο.
ϛ ἀπὸ τοῦτο οὐδὲ λογιομεθα
μόρφα αὐτὰ ὑπὲρ βλεμ
όνδ. ἀμμὰ καὶ πολλὰ μὲν η
αὐτοῦ. καὶ τλὶ τὴν σφῦ
δρα σὺν βμὲν εἰρ τυραν
μίδι. οὕτω καὶ πρὸς
Π αἰδεσ βλεθούσιμ. οὕτω
μερ. οὕτω τὸ κμαγρο
μεῖσ. οὐκ ἐπὶ ἀπὸ μὲν ἀδ
μόμ. ἀμμὰ καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀλόγομ δ πὸ ἀμ τοῦμ. οὐ
τοσ ἀδελφοὶ σ ἀδελ
φοί. καὶ συμβιοῦσι καὶ
προσήκομτασ. οὕτω ς
ἀμοσ ἀμομ. ἔχομεν γὰρ
τλι καὶ ἀπὸ φύσεως πρὸ
ὄλεθρομ ἐπὶ ρρεπῆ. διὸ
καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικουμέ
μου μᾶλλον κτύμεν. ϛ
σφαττομένουσ ὁρῶμ
τασ. ἐωι καμπόμεθα.
καὶ πὸ μὴ θέλωντασ μὴ
πω μ τὸ δακρύομεν. ὅ
πει δλὶ γὰρ σφόδρα αὐ
τὸ καὶ ρθοῦσθαι μοῦ
λόμαι ὀνδ. ὑκ ὄλεθρουσ
τλι φύσει πολλὰ ἐστὸ
τοσοῦτο δυνήσκεῖμ. ἀλ

κμὴ σὸ τι σφόδρα αὐτοῦ
τοῦτο ὅτι πὸ ρι σωοὐδα
αομ. ταὐτὸ ἰῶν μμοοἰων
Τ ϐ. καὶ ἰμὰσ ἑαυτοὶσ ϛ
τὰ πᾶν δία. καὶ τὸ ἰσ
πρὸσ ἰήκομτασ. ἐστὸ
τλὶ πὸ ὄλεθι μεσοῦν ἰσ ἀφ
μεν δ δασκαλεῖομ. ϛ
τοῦτο πρὸ πᾶμ τοομ ἀῦ
θρωποσ μαν θάνει φ.
ἐωι εἰ δλὶ καὶ τοῦτο ἀμοσ.
μέγα γὰρ ἀμοσ. καὶ τὶ μὸ
ἀμὴρ ὁμοῖ μὸμ. ὅσ ἀῦ
μὴ τοῦτο ἀξιοῖ. καὶ τοῦ εἰ
μαι ἀμοσ ὄξ ἐωϐ. τοῦ
τοσοῦτο ἐρῆξ ἦται. καὶ
τὶ θαυμάζ ἐσ εἰ τοῦτο
ἀμοσ. τοῦτο δ. μὲν
δ γὰρ ϕ" οἰκτίρμομϐ.
ὅσ ὁ πρὸ μὸμ. μᾶ
Θ ομεν τοίμυν ἁμαὶ ὄλεθή
μομϐ. ἀπαμτομ ὁμϐ
καὶ. μάμιαν δ ὅτι καὶ
ἰμὲσ πολλοῦ δεόμεθα
τοῦ ὀλέθοισ. καὶ μὴ δ
ζῶν ἰμόμεθα τὸμ καιρὸ
ὁικείομ. ὅταμ μὴ ὀλεθώ
μεν. ὀλεθιμοσύνιον δ
λόφ. τλὶν πολεμεῖσ
καὶ αραμ. ἑ γὰρ ὁ τοῖσ
αὐτοῦ ἀρκούμενοσ καὶ

μηδὲ μὴ μεταδιδόασιν οὐ
κ ὀλιγίμων· ὁ τὰ ἑτέρων μ
λαμβάνων. τῶν ὀλιγί
μων μὴ κἂν μυριάκις· εἰ
γὰρ τὸ ἀπολαύειν μὴ μό
νον τῶν ἀναθρω
πίνων. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τὸ
ἑτέρων ἀφαιρεῖσθαι· ἡ
οἰμλιδὴ ἡ δικαιικότα
κολάζομεν αὐτί τοὺς με
γάλους καὶ. πολλῶ μᾶλλο
οἰκαὶ τὰ ἑτέρων λαμβά
νοντας· μὴ τοίνυν τὸ
Τ οἴκτιρε· ὅτι ἄλλοις ἠδί
κηται· καὶ ἄλλους κλέπ
ται· τὸ γὰρ δίκαιον τοῦτο
ἀεί· ὅδε γὰρ τὸν ἀδι
κοῦντα. αὐτὸν εἶναι
καὶ τὸν βλαπτόμενον·
μὴ δὲ ἑτέρους τραυ
ματίζωμεν. οὐδὲ οὐκ ἀναι
ρεῖσθαι ἀναθρώπους·
μᾶλλον δὲ μὴ δὲ τραυ
ματίζειν. φιλανθρωπίας γὰρ
οὐχὶ πολίτταις καὶ ἀν
θρώποις· ἀλλὰ τοῖς
παρὰ ἑτέροις πολίταις
ταῖς ἀδικίαις· τὰ αὐτὰ
Τ οὖν τοίνυν ἰάσασθαι καὶ κακὰ.
καὶ μὴ τὰ ἑτέρου· μᾶλ
λον δὲ μὴ δὲ πολίτας

μὴ δὲ κατάμαλλα· Τὸ
γὰρ πάσχομεν τὸ σῶμα·
ἀλλὰ ἀμάρτημα τοῖς κα
τακλείσασιν· οὐδὲ
γὰρ δίκαιον τοῖς αὐτοῖς
μέτροις τὸ ὄλεθρον σύ
μμετρον· ὑβρισθῆναι τὸν
πρὸς τῆς πολυομβίας
κακόν· ἂν γὰρ πολυομε
κτήσιος ὁμολογῶμεν· οὐκ
ὀλίγοις δὲ πάμμεγα
ὄλεθρον σώματος· ἰμάτιον
μᾶλλον τοῦ ἀνθρώπου τῆς
πολυομβίας ἄξιον.
ἀλλὰ τάλαντον· διὰ
τοῦτο οἰκλέπτης ἁμάρ
τανε καὶ μᾶλλον· τοῦ δὲ κλέπτο
ντος οὐ μόνον χεί
ρων· Εἰ δὲ δικαίως
Τ ἁρπαζόμενα δοῦναι
δίκην ὠμὰ δικλέπτης· τὸν
ἁρπάζοντα δικαίως
ἁρπάζεσθαι καὶ πολλῶ πλέ
ον· καὶ ἁρπαστήν· τὸν δὲ
οὐ τοιοῦτον ἀφεῖναι τὴν ἀν
δικίαν ἀβλαβῆ ἀνάγκη· ὄλεθρον γὰρ· οὐ
δὲ τὸν πολίτην καρ
πόν· ἢ ταὐτὸν ὁ ζακ
χαῖος· ἀπὸ τῶν ΟΗ

Β ούλφμαι δ' ἡμῖν σὺν βραχεῖ
λόγῳ καὶ οὐ μακρῷ διελθεῖν;
ἆρ' οὐκ οὖσιν τῆς γραφῆς
λέξεσι· ὃς δ' ἂν ἀποκτεί-
νῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν
θυγατέρα τοῦ πρωτ. οὕτως
ὁ πρόσταγμα θυσίαν ἐκ
χρημάτων πλυνόντων·
Τ αὐτῶν τοίνυν τῶν ἀ-
πάλιν ἡμῖν ῥητέον τὴν
διάνοιαν. ἀπόλ-
θωμεν· ταύτῳ ὄν-
τοῖς τοίχοις. ταύτην
ἔνεστι ταῖς χθονί· ταύτῃ
ἔνεστι τῷ σωτείδῃ· ταύ-
τῃ καὶ τῷ ταχῦ· ἵνα
καὶ ὁ φόνος οὗτος ἐκ
πάσης λιμοῦ ἔνεστι δή-
μοις· λύλι τὰς
χεῖρας ἡμῶν καθ' ἡμέ-
ραν ἀπὸ φόνων· φόνου
γὰρ ἀπαλλαχθῶσι
ἐν· κατὰ μικρὸν τὸν
πλοῦτον ἀμβλύνουσαν·
Ι μόνως καὶ ἀπὸ τούτου· μᾶλλον δὲ καὶ
πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς
ἀλλήλους ταῦτα· οὕτω
γὰρ καὶ πρὸς ὄμβρον
σπέρμα προθυμό-
τερον· καὶ καθαροῖς τοῖς

ἐν οὐκοφάντῃς αὐτὸ
πρᾶγμα λάσιόν ἐστι· καὶ τὰ
λίμνης τὸν ἀρχόν
τα μὴ δόσεως χεῖς·
Ε ἰδὲ ἔνεστι μόνοις πρᾶ
γμα λάσιόν ἐστι δεῖ·
πολλῷ μᾶλλον ἔνεστι χά
ριτι· ἢ τὸ μὴ κλέπτειν·
τοῦτο μᾶλλον· τὸ ἀρ
πάζειν· μᾶλλον γὰρ
τῆς ζημίας ἔνεστιν αὐτῷ·
καὶ λιὺ ῥιζοτομία· ὡς
τὸ καὶ δικαιοτομία πλά
σιόν ἐστι· οὐδέποτε τὸ
πᾶμ' ὅδοικας· ὁρᾷς ὡς
οὐ μάτην ἔλεγον· ὅτι
καὶ ὁ μὴ λέγειν ἀρ' ἐστὶν
καὶ τὰ λαμπρὰ ὄπιδος·
μόμισι καὶ οὕτως ὀρθῶ
σύφος; ἢ δὲ τοῦτο ποι
ῶν μὴ λίσι· ὁ τὰ μὴ ἁπτὶ
ἀρβίκισι τὴν τάξιν·
καὶ ἀρ' ἐστὶν μὲν οὐσί
ας ὁ λοικλήροις· ὁμίγνυ
δὲ παράκλισι· καὶ μὴ
δὲ δικάζουσι τοῖς ἀδί
κημασι· ἀλλὰ ἄρροις
ἀντιδικάζων· ποίαν δὲ
ἔξεστι λογίαν· τίμια
σιγνώμην· ποίαν ἐστὶ
τηρίας ὁλοτίδα·

ὁ δὲ ταῦτα ἀκούσας ἐκέλευσε τοὺς
μαθητὰς ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοὺς χόρτους
καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησε καὶ κλάσας τοὺς ἄρτους ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς καὶ οἱ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.
καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν
καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων
κόφινους δώδεκα πλήρεις. καὶ ἦσαν οἱ
ἐσθίοντες ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι
χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. ἐπὶ τῇ
ἐρημίᾳ τοῦ τόπου καὶ τῇ ὥρᾳ τῆς
ἡμέρας ἐπιμένοντες ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐπείνασαν καὶ ἐδίψησαν καὶ ἐκοπίασαν
καὶ ἐκινδύνευσαν ἀποθανεῖν λιμῷ.
ὁ δὲ φιλάνθρωπος καὶ πολυεύσπλαγχνος
θεὸς ἐπεσκέψατο αὐτοὺς καὶ ἐθεράπευσε
τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐχορήγησε τροφὴν
τοῖς πεινῶσιν. ἐπεσκέψατο δὲ αὐτοὺς
οὐ δι' ἀγγέλου οὐδὲ διὰ προφήτου
οὐδὲ διὰ ἀποστόλου οὐδὲ διὰ
κηρύκων ἀλλ' αὐτὸς ὁ δεσπότης
καὶ κύριος τῶν ὅλων ἐπεσκέψατο
αὐτοὺς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς

λόντε αὐτοῖς ἁμαρτα
ἁμήλατο. ὥστε περὶ
τῶν μαθητῶν μὴ χρῆσα
καταστάντας. μᾶλλον πρὸ
ους τῆς προθυμίας
δέχεσθαι τὸ βρωθέν.
ταὐτοῦτό ϕη ἡμᾶς δεῖ
λυθῆναι μᾶλλον ἢ ὁδοῖ.
δικαίως. ὅτι καὶ πόρρω
θεν ἀφεστήκασιν. καὶ
οὐδὲν αὐτοῖς ὑπολε
λειμμένον. καὶ ἡμῖν
ὑπολελειμμένων. καὶ ἡμῖν
ὑπολελειμμένων ἁμαρτίας.
τίνος δὲν δικαίου ποιεῖς
τὸ σκεῦος. ἵνα δὲν τῆν ἐ
ρωτήσῃ ταῦτα καὶ τῆν
ἀποκρίσῃ. προσθεὶς
καὶ τροφὴν ποιλίσκιν τὸς
μαθηταὶς. τῶν πέντε
ἄρτων διὰ δὲ κρίνωσας
προσιόντας καὶ λέγοντας
ποίκσον μὲ ἄρτους. ἀλλὰ οὐ
δὲ ὅτι ὡς σωτὴρ καὶ τῆς
ἐρωτήσεως τὴν αἰτίαν.
ὅθεν ἀπορεῖ λέγει αὐ
τοῖς. καὶ πόσους ϕησὶν ὁ μὲν
ὅτι οὕτως ἔχει ὡς ἐγὼ
ρωμένων αἰ καρδίαι ὑ
μῶν; ὁ ϕιλανθρώπως ἄρα
τῶν οὐ μέμφεται. καὶ
τοιάρτην. οὐ καὶ οὐδὲ

ὑπὲρ εἰμὶ τοῦτο λῶν. τῶν
ἐμῶν τοῖς μαθηταῖς
λέγει. καὶ δέκμυσιν
ξίωσ τοῦ πλήθους
ὄχλους. καὶ προστίθη
σι καὶ τὸ μέλλοντα τὸν πα
ρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ μαθητὴς
ϕησί. ὅτι μετὰ ταῦτα καὶ
ἐωθεί μοι ἐν αὐτοῖς λέ
γων. ὁμολόγησον οὕτω
μοι εἶτε οὐδὲ μνημονέ
τε τοῖς πέντε ἄρτοις
τῶν πεντακισχιλίων.
καὶ πόσους κοφίνους
λάβετε; οὐδὲ τοὺς
πρὸ ἄρτους τῶν τεσσά
κισχιλίων καὶ πόσας
σπυρίδας ἐλάβετε; οὐ
τοσαλλήλοις συμφω
νοῦσιν οἱ εὐαγγελισταί.
Τί οὖν οἱ μαθηταί. ἐλέχα
θρωποῦσι. καίτοι μυ
ρίαν ἐωθοίλοσεν ὄσιτε
ωνὶ μνημονεύθηναι δικαίω.
τὸ θαῦμα. καὶ διὰ τῆς
θρεπτόσας καὶ διὰ
τῆς ἀποκρίσεως. καὶ
διὰ τοῦ ποιῆσαι διακό
μου σαὐτοῖς. καὶ διὰ τοῦ
διαμεῖναι τοῖς κοφίνοις.
ἀλλὰ διὰ τοῦ πλάτους ἐ

κφμτο· διὸ καὶ λέγουσιν
» αὐτοῖ· πόθεν μὴ μὲν
» ὁρὴμεν ἄρτοι τοσοῦτοι·
Καὶ πρὸ τούτου καὶ μῶν.
τῆς σὺν ὁρὴμεν ἀσμένην
ται· αὐτοὶ δὲ μὴ ἀσθενεῖ
λογισμοῖ τοῦτο λέγω
τας· τὸ δὲ σημεῖον καὶ
ὁμπεῦθεν ἀμύνωπον
ποιοῦντας· ἵνα γὰρ μὴ
τὸ λέγει ὁ πρὸ καὶ ἤδη
εἶπον· ὁ τί ἀπὸ τοῦ πλησί
ον τὸ μὲν σκάνδαλον
ὄλλυσιν. ὁμολόγηται
ὁ τό που σὺν ἵνα τοῦ θεοῦ
τὸ θαῦμα· διὰ τοῦτο
τὸ πρότερον σημεῖον
καὶ τοῦτο δὲ μὴ ὁρὴμεν
ποιῇ. πολὺ τῶν μικρῶν
ἀσθενούσι· ὧν οὐδὲν συ
μὲν τὰ οἰμαθητὰ ἡμε
γον· πόθεν μὴ μὲν ὁρὴ
» μὲν ἄρτοι τοσοῦτοι· καὶ
γὰρ δὲ μὴ ἔχομεν ταῦτα αὐ
τὸν εἰρήκεμαι· ὡς αὐ
τοῖς μέλλοντας πιστὰς
τὴν διὰ τρόφην αὐτοῖς
σφόδρα ἀναθρηνοκτῶς·
διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πρὸ κ̄
» ὄλλα δότε αὐτοῖς ἡμᾶς
» φαγεῖν· ἵνα αὐτοῖς ἡ σὺ αὐ

φορμὶν ὁμὲ ἀλλὰ τοῦ
αὐτὸν πρὸ τοῦτο μὲν πα
ρακαλέσαι· μῶν δὲ οὐ
διὰ τοῦτό φ̄ν̄· ὁ τί δότε
αὐτοῖς φαγεῖν· ἀμὰ τί·
σωμαγχνίζομαι δὲ τὸν
ὄχλον καὶ οὐθὲν ἀπο
λίσαι αὐτοῖς μὴ τι σ· ἢ
γὰρ ὁμὲ αὐτοῖς ἄρτον·
καὶ ὁρθοὶ ζομὲν μᾶλλον·
καὶ διδοῖς θαμβεῖται.
πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ τὰν
τα αἰτῆσαι· καὶ γὰρ δὴ
κμῶν τοσοῦτων τὰ ῥήμα
τα· ὁ τί δύναται μὴ
δὲ πολυσαι αὐτοῖς μὴ
σι· καὶ ὁμφάλμοντος
πλῶν ἐξουσίαν· τὸ γὰρ ὄ
θλον· τοῦτό ἀπὸ μὲν δει
κμυμένου· ὁπεὶ δὲ
Τοῦ πολήθους ὁμωμὲν
σαν λοιπὸν καὶ τοῦτό
που καὶ τῆς ὁρὴμίας·
πόθεν γὰρ φ̄ν̄ μὴν ὁμὲν
ὁρὴμίαι ἄρτοι τοσοῦτοι·
ὥστε χορτάσαι ὄχλο
τοσοῦτον· καὶ οὐδὲ οὐ
πφσσωμὴν καὶ τὸ λοιπὸν·
λοιπὸν αὐτὸς τὰ παρ'
αὐτοῦ ἐσφόρα· καὶ φ̄ν̄
» αὐτοῖς· πόσους ἄρτους

φ ὁμοδο
πεῖται

ἄχθ· οἱ δὲ λέγουσιν· ὁ
πὰν· καὶ ὁ λίγαι χθύδια·
καὶ οὐκ ἀπολέγουσιν ἀμφὰν
ταῦτα τί ἂν μᾶς τοσοῦ
τοις· ὥσπερ ὁμῶν ἐρω
ἀκριβεῖ ποιοῦμεν· οὕτως ἀφ' ἧς
μὲν τοῦ πατρὸς ὁμῶν τὸ σῶμα
μάμομεν· ἀλλ' ὁμοίως οὐ
δὲ ἡλότερος καὶ τὸ μικρὸ
ἄγιον ποιοῦμεν· καὶ γὰρ καὶ αὐ
τὸς δὲ ἀπ' οὐ ποιοῦμεν ἄγιον
αὐτῶν τῶν δὲ ἀμοίαν ὁ
μοίως ὑβρίζεται· ὥσπερ
καὶ πρότερον· ἵνα καὶ
πρὸς τροπὰς τῶν ὑβρί
σεως· ἁμαμνήσκει αὐ
τοὺς τοῦ μὴ δὲ ἀπιγγόμενε
μον· σὺ δὲ ὥσπερ ἀφ'
Δ ὡς αὐτῶν τὸ αὐτὸ λέγω ὅτ
τούτων· οὕτως καταμάθ
θε τὸ φιλόσοφον τῆς
μωρίας· καὶ θαύμασον
τὸ φιλάλληθες τοῦ
αὐτοὶ μάρτυρον τοῦ· τὰ
ἑαυτῶν οὐκ ἐρύπουσιν
ἕλκος τὸ μαυτοῦ· καὶ τῶν
ταπεινόμενον· οὐδὲ
γὰρ τὸ τυχὸν ἐγκλη
μα· ἐμαχόσατο οὗτοι μὴ
οὗτοι ὑγρομένους·
οὕτως ἐκλέξασθαι λαὸν

θεὸν· ἀλλ' αὐτοὺς καὶ ὁ
τιμᾶται· μετὰ
Δὲ τοῦτον· καὶ τὴν ἀγγε
φιλοσοφίαν ἐμμένομεν·
πῶς λέγομεν ἐκρέτ
τους· πῶς ἐστιν ἀδύνα
τον μὴ πολεμεῖσθαι
παρασκευάζομεν· ἐν
ρημέναι γὰρ ὁμᾶς ἐστὶ
ἡμέρας δικαίας ἀστρίων
τῶν· ὅπου ἄρτους ἔχομ·
τὰ μὲν ὀψάρια· ὁμοίως
τοῖς προτέροις ποιεῖ·
καὶ γὰρ λιμὸν καὶ μέγαν
ὑπὲρ τῶν γλυκέων· καὶ ἐν ταῖς
χορηγίαις τῶν μαθητῶν
ποιεῖ ὥστε μὴ ἔχειν τοὺς ἄρ
τους· ἐκέλευσε γὰρ
Τ τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν
ὑπὲρ τῶν γλυκέων· καὶ λαβὼν
τοὺς ὅπου ἄρτους καὶ τοὺς
ἰχθύας· εὐχαριστήσας·
ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς· οἱ δὲ μαθη
ταὶ τοῖς ὄχλοις· τὸ δὲ τέ
λος· οὐκ ἐλάττονον· ἢ ἐφά
γομεν γὰρ πάντες φησὶν
ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦρα
τὸ περισσεῦον τῶν κλα
σμάτων· δώδεκα κοφίνους
πλήρεις· οἱ δὲ ἀριθμὸν

τῶν

» ἴσαν τετρακισχίλιοι.
» ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν
» καὶ παιδίων· ἀμφὶ δὲ τὰ
Τίνα τὸν μὲν πεντακισχι
λίων μόνων. δώδεκα καὶ
κόφινοι ἐπλήσθησαν·
ὅν τοῖς δὲ τετρακισ
χιλίων. ἑπτὰ σπυρίδων·
τίνος οὖν ἕνεκεν καὶ
δύο πάλιν ἄρτους λέγει
ποιῆσαι. καὶ τοὺς μὲν
πεντακισχιλίων τῶν ἐθνι
κῶν· ἵνα τοίνυν τοῦτο
διηνεκῶς ἐπιδείξῃ ὅτι
δύο τῶν ἐθνικῶν μείζους
ἦσαν· ἵνα μὴ τοῦτο· ἵνα
μὴ τὸν ἀριθμὸν ἴσον τὸν
σημείου ἀπολίθωσιν
ὁμοίαν λάβωσι· τὴν διαφορὰν
τῶν μὲν ἡμίσεων αὐτῶν δη
φάρει· ἵνα δι' ἐκ τοῦ πλήθους
λαμβάνουσι μηνοειδῶσι
καὶ εἰμοῦ καὶ τούτου·
Διὰ δὲ τί τοῦτο· τὸν μὲν
τοῖς μαθηταῖς ἐπέρι
θεσι τοῖς κόφι
νοις τὸν λειτάμενον μυ
νὶ δὲ τοῖς ἄρτοις τοὺς
σπυρίδας· καὶ τοῦτο
τῶν ἄφατον δώσαμεν
ὁμοίαν ἐμφάσεως· καὶ

τὴν βυκολιάμ τὴν ὄχ
σίας· ὁ τί αὐτοῖς δῶ σατε
καὶ οὕτως ἐκ τῆς θέρμο
τὰ τοιαῦτα θαυμαστὸν
γάμ· οὐδὲ γὰρ μικρὸς
συμάμβασιν. τὸ τὸν ἀ
ριθμὸν δὲ αὐτὸν ἐρῆσαι καὶ
τότε καὶ μῶν· τότε μὲν
πεντακισχιλίων μόνων.
νῦν δὲ τετρακισχιλίων·
καὶ μήτε τότε τοῦ μικο
φίνου. μήτε νῦν τοῦ
σπυρίδων. μήτε ὀλίγ
του αὖ μήτε πολλοῦ αὖ
γενέσθαι ἀφεῖναι τὸν λό
γον ἵνα. καὶ τοι γε τοῦτο ἐκ
θεσι τοῦ μὲν ἑπταίων μόνων
διαφόρου ὄντος· καὶ τὸ
πλῆθος δὲ ὅμοιον τοῦ πρό
τερον· καὶ γὰρ καὶ τότε
τοῖς ὄχλοις ἀφῆσαι ἂν
χορτασθῆναι πολλοῖς·
μῶν· καὶ οἱ ἐκ ἀμνησθῆ
Τοῦτο δ' ὅτι εἰ γὰρ οὐ
δὲν οὕτως σημεῖον αἰκο
λουθεῖ αὐτοῦ τοῦ ἀρτικυ
κλου· ὡς τὸ τοῦ ἄρτου
θαῦμα· καὶ οὐ μόνον ἀκ
κολουθεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐναν
τίλογον τοῖς εἰρημένοις ἐστὶ
τὸ τυραννίδος φέρε

τοσμάυτὸι καὶ συζητοῦν
τωγ. ἁμαρτάνουσι γὰρ
ὃμὶ αὐτοῦ λέγει· τί ἡγᾶ
σθε ὰὐτὴ σημεῖον βπιζη
τᾶ· καίτοι γε ὀργίσα
ξίαν λίβρα ἐπτήσι καὶ ἀ
γαμαι κτήσασθαι· ἀλλ' ὁμῶ
ὀφείλάμεν καὶ κηδεμὼ
ὐκ ὀργίζεσθαι· ἀλλὰ μᾶλ
λὰ καὶ ταλανίζεσθαι τὴν ἀνία
τὰν μοσοῦντας· καὶ μὴ
τὰ τοσάυτὰ μόνον δεῖ
ξαι τὴν σεαυτοῦ δύναμιν
ὡς ὃτι πειράζομεν ταὶ αὐτᾶ·
ὐδὲ γὰρ ὡς τὸ πλῆθος
σαι βλίτους ἀλλὰ ὡς τὸ
ὃπὶ λαμβάνεσθαι· ἐν γὰρ ὡς
πλῆθος ἐμπτὸν προσήλ
θομ· ἓν δὲ κεφάλαιον· ὁ γὰρ τῆ
γυναικὶ ἐφ' ὡμῶν ὐκέτι κα
λὸν καὶ μᾶλλον ταῦτα δοῦσ.
πολλῶν μᾶλλον ὰὐτοῦτοις
παρέσχεν· ἀλλ' ὅτι εἰδὴ
ὐπιαθοῦσαι βλίτους.
δι' αὐτοῦ τοι καὶ ὅτι οἱ κριτὰι
ἄμφω θι καλῶς· ὁ τὶ ἄμφω
μὲν βλέφομ· ἄμφω δὲ ὁ
φεόμενοι· ἐν γὰρ ὑπιάσυ
ομ· οὐδὲ ὰὐλίτησαμ· καὶ
ἄμφω δὲ κατάδηλο
ὁ τὶ οὐκ ὑπιάσυομ· ὁ τὶ

ἐστὶ ἡμῖν ἀπὸ τῶν θαυμάτων
μᾶλλον τούτων· καὶ οὐδὲ
τῶν ἐλπίδων εἰσὶν ἡμῖν μὴ
ἀκολουθήσασιν· ἀλλ'
ἵνα τὸ πλοῖον μὴ σπάσ
» καὶ ἀπολύσασα φιλοὶ
» τοὺς ὄχλους· ἀνέβη εἰς
» τὸ πλοῖον· καὶ ἦλθεν
» ἐς τὰ ὅρια μαγδαλά· ὃ
» προσελθόντες οἱ φα
» ρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι·
» πειράζοντες σημεῖον
» ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπεῖξαι αὐτοῖς·
» ὁ δὲ ἀπ. ὁ τὶ ὀψὲ γενομένης·
» λέγετε εὐδία πυρρά
» ζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ·
» σήμερον χειμὼν πυρρὰ
» ζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρ·
» τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ
» οὐρανοῦ γινώσκετε διακρί
» νειν· τὰ δὲ σημεῖα τῶν
» καιρῶν οὐ δύνασθε; γε
» νεὰ πονηρὰ καὶ μοιχα
» λὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ
» καὶ σημεῖον οὐ δοθήσε
» αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ σημεῖον
» Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·
» καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς
» ἀπῆλθεν· ὁ δὲ μᾶρκος
φησίν· ὁ τὶ περὶ ἄρτων

ὅτι τὴν μὲν θέσιν τοῦ καὶ ὁ
λόγου τὴν δὲ οὐσίαν. οὐ γὰρ ὁ
μοίως ἐν ἀμφοῖν ὁ τὴν
ζητοῦμεν· τί δὲ σημεῖον
ὁμοίκτου ὁ ὦ οὐ λίτου
λίμνομαι εἶναι· λίθος λίμνη
χαλινωθῆναι· λίκβρας
μοῖσι καὶ ὑμῖν εἶναι· ἢ τὸ
ἀβραμιβαναλάμ· λίς
ἀλλ' ὅτι τοιοῦτον· τί
ὁ ὦ αὐτὸς ϕ^κ· τὸ μὲν
» πρῶτον τοῦ ὁ ὦ οὐ
» μᾶλλον δὲ διακρίνει·
» τὰ δὲ σημεῖα τῶν
» καιρῶν οὐδὲν ἄλλο·
Ὁ ρᾶτε τὴν πρᾶξιν τὰ
καὶ τὴν διάνοιαν;
οὐδὲ γὰρ ὅσον πρότερον
λίμνησαν τὸ μόνον καὶ ἡ
πλοῦς δοθῆναι αὐτῇ·
ἀμφὶ καὶ τὴν αἰτίαν
λέγει. διὰ μὲν οὐδίδοσι·
καίτοι γε ὀνίνησιν τὸ
μαθεῖν ἕτερον τὸν
αὐτόν· τί σὺν λίαν τὰ·
ὅσον πρὸς τοῦ ὁ ὦ οὐ
ϕ^κ· ἄλλο μὲν σημεῖον
τοῦ χάους· ἄμφω δὲ
τὴν σύνδεσιν· καὶ οὐκ ἀμ
φισβητῶ τὸ σημεῖον εἶδον τὸ

χειμῶνος γὰρ λίμνη
πλήρης ἐν· οὐδὲ ἐν μὲν
μνησθῆναι χάους·
οὕτως καὶ ἐνταῦθα οὐ λογί
ζεσθαι χρή· ἄλλος γὰρ
οὗτος τῆς παρουσίας
ὁ καιρός· ἄμφω δὲ ὁ
μᾶλλον· μῶν χέρσος τὸ
πᾶν τοῦ ὄμπνλίου· τὸ
δὲ ὄμπνλοι ὁ ὦ οὐ· δικά
ζονται δὲ οἱ ὁμόσε
ρῶν· μῶν ὡς ἰατρὸς ἦλ
θεν· τότε ὡς δικαστὴς
παρέσομαι· μῶν ὡς φῶς
ζητήσαι τὸ σκοτεινὸν
μέρος· τότε ὡς τὸ αὐ
τὸ πῆσαι συνθεῖναι·
Διὰ τοῦτο λαλεῖν μὴ λυθῶ·
τότε δὲ μετὰ πολλῆς
τῆς δημοσιεύσεως·
τὸ μὲν ὁμόπτερον· τὸ
λίμνομαι τὸν κρύπτειν· τὴ
σελήνην οὐκ αἰφίζε
δοῦναι τὸ φῶς· τότε
καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ οὐ
ρανοῦ σαλευθήσον
ται· καὶ ἁρπαγήσεται ὡς
θερέσι πᾶσι φαινο
μένην· μεμίσθωται τὴν
παρουσίαν μου λίθοι
φάνειαν· ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο

νῦν ὁ καιρὸς τοῦ μισῆ-
σαι· λίθος γὰρ ἀπο-
θανὼν καὶ τὰ ἄψυχα
πάντα· οὐκ ἀκούσαντες
τοῦ προφήτου λέγοντος·
οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κρα-
γάσει· οὐδὲ ἀκούσεται τὶς
τὴν βοὴν αὐτοῦ; καὶ
ἔβρουσαν λίθοι· καὶ
ἐλίσθησαν ἀπ' ἐμοῦ ἐπὶ
πόκον; εἶδε τὰ ὄπλα
Φ αρὰ ἀλλοιοῦσι μισεῖται. πο-
λεμίου τὸ ὄνομα λαμ-
βάνει· καὶ ἡ κόπτουσα
δίκελλα φίλος· τοῖς δὲ
προσφιλοῦσι δηλοῖ τί.
τοῦτο μοῦ χρέαν τοῦ μι-
σεῖν· πῶς δὲ καὶ τὰ
μαρτάνουσσα· τοῦ μὴ
κρῶν ἐλιπαρούμενος·
μικρῶν· ὡς προσφιλῆ
δεξιν λέγω· ὡς τὴν δυ-
νάμενος· πολλῶ τοῦτο δὲ
κεῖνο μᾶλλον λῶν·
Τ ί γὰρ ἴσον ἀμὲ εἴη τοῦ ἁ-
μαρτήματα λύσαι· ἢ
μικρὰ ἁμαρτήσαι· καὶ
δαίμονας ἀποβλάσαι·
καὶ δημιουργῆσαι σῶμα·
καὶ τὰ ἄλλα πάντα
ἀφορᾶσαι· οὐδὲ αὐτῶ

Ὅρα τὴν ὠφελουμένην
καρδίαν· πῶς ἀκούσα-
σα τοῦ τὸ οὐδὲν θήσεται αὐ-
τοῖς σκεῦος ἀλλὰ μὴ τὸ σκ
εῦος μόνον ἀλλὰ· οὐκ ἐρεῖ τῶ
σι· καὶ τοιγαροῦν χρῆμα καὶ
τὸν προφήτην εἰδό-
τας· καὶ τὰ συμπάντα
ἁπάντων· καὶ ἐκδυ-
σπόρουν τοῦτο ἀκούσαν-
τας· πυθέσθαι καὶ μα-
θεῖν τί ποτε τὸ ἡμῖν τὸ λε-
γόμενον· ἀλλ' ὁ προφήτης.
οὐκ ἐπὶ θυμέαν τοῦμα-
θεῖν ταῦτα λέγουσι· διὰ
δὲ τοῦτο καὶ αὐτὸ σαφῆς
αὐτοῖς ἀπήλθε· καὶ ὁλ
θόν τι ὁ μαθητὰ ἀὐτοῦ
ἦς τὸ πρᾶγμα· ὅπλα
θόν τι ἄρ τοῖς λαμεῖν·
ὃ δὲ ἴσ ἦν αὐτοῖς· ὁρᾶ
τε καὶ προσέχετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν φαρι-
σαίων καὶ σαδδουκαίων·
καὶ δι' αὐτὶ μὲν ἦν προ-
σέχειν ἀπὸ τῆς διδασκα-
λίας· σαφῶς μὲν ὑλῆσαι
αὐτοῖς ἁμαρτήσαι τὸν
γνόμενον· καὶ γὰρ λίαν
ἀφρόνως ἐμέμνησο· ἀλ-
λὰ τὸ μὲν ἀπολέσθαι

λάβαι. οὐκ ἐδόκει φλόγμ
ἄχειμ· τὸ δὲ ἀφορμὴν
αὐτὰ αὐτοῖμ λαμπάδι ταῦ
ποσὶ πιπτειν. ὃν
παρέδωκε τοῖμ βωμοῖ φ τὸ
ἄγκλημα· καὶ διατίμη
Τότε βωμὸν ἐλαιῶν αὐτοῖσ
ὁ τε ἄρτοσ· πάθημ μὲν
ὑμῶν ἡμέραι τοσοῦ
τοι· καὶ γὰρ ὑμ καιρόσ
ἐστιμ ἐδόκει τότε τοῦτο
λέγεσθαι· ἵνα μὴ λιμὸν
ἐπιτρέχειμ τοῖσ πράσι·
ἄλλωσ δε· οὐκ ἐωῦρα
τὸν ὠὴν τοῦ μόχλου αὐτοῦ
τοῖσ ἄγκλέσαι· οὐδὲ
ὠὸν εἶμαι μφιλοτιμεῖ
σθαι· καίμωι δὲ ὑλογρα
φεῖ καὶ μυρίαι· ὅτι
δι᾽ ὅλου τοῦ θαύματοσ
γνωμόνου· τοιοῦτοι ἦσαν
οἱ καὶ ἄλλοι λαοὶ πολ
λοὶ ποιήσασ. τότε ὅτι πι
πτειν· ἀγνοοῦσι γὰρ
τὸ παῦσαι ἄσμενοι φό
βῳ· τί δὲ ὄλωλε μὴ
τὸ ὅτι ἄρτοισ φιλοῖμ ὃ
κόλλαμεν· ἡμῖν γὰρ
Περὶ τὰ καθάρσια ἦσαμ
τοῖ ἰουδαϊκοῖ καὶ ὅπωσ ἡμῖν
μοι· καὶ πάσ᾽ ἀφορμὴ

πρὸσ παραπηρήσασ· δ
ὁ αὐτὸσ τοῦτο ἐκέλευ
σε φοδρότερον αὐτοῖσ ἐ
πιτίθεσθαι λόγοσ· τί δὴ
ἀμφίβολα ἐκείνοισ ὁ
μιλοῦσι· ὅτι ἄρτοσ
οὐκ ἔλαβε· ὅσπερ οὐδὲ σωῖ
ζε; πῶ
πορρωτέρω μοῦ μένε τὴμ
καρδίαν· ὁ φθαλμοῖσ
ἔχετε οὐ συμβάλλε· ἔτα
ἔχετε οὐκ ἀκούε·
οὐ μνημονεύε πῶσ
πεντακισχιλίωμ τοῖσ
ἄρτοσ· καὶ πόσουσ
κοφίνουσ κλάσματα
λάβε; ἢ δὲ ἀφαιρεῖ τὴ
Cιμῶσι τὰ ἀμῶμα; οὐδὲ
γὰρ ἀλλαχοῦ φαίνεται οὕ
τωσ αὐτοῖσ ὅπλισμένοσ·
τίνοσ οὖν ὠὸν εἵνεκεν τοῦτο
ποιεῖ· ὡσπερ πάμπολλῶ
περὶ τοῦ μεγέθουσ αὐτοῦ
πόλλη μὲν εἰκὼ καλῶ· διὰ
γὰρ τοῦτο τὸ μὲν μόνου
μοῦ τὸ μόνον ἢ ὅσον οὐδὲ
σωῖζε· ὅν τοῦτο δὲ
καὶ ὅσον τὸ

αὐτὸ μὴ τὴν δ' ἀμοιαν. οὐ
κου σοι μὴ ιδ" ὁ δὲ ναῶν λι
θων. οὐ δὲν μὲν πολὺν μ
ὲν τοῦτο σπουδῆς ἀμβ
λὴν ἐμέλησεν τοῦτο καὶ
τοῦτο προσκτήσασθαι μό
νον. ἀλλὰ σὺν μὲν ἐκεῖνα ὁ
μὴ τοῦτο μὲν οὖν προσ
ῆκεν μᾶλλον ἢ
πὸ τῶν ζώων τὸν μ
φαρισαίων καὶ σαδδου
κάιων. ἐκείνων μὲν γὰρ
» τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ ἀ
» πὸ προσάχειν ἄρτων
» ζύμης τοῦ ἄρτου. ἀλ
» λὰ τὴν διδασκαλί
» αν τῶν φαρισαίων καὶ
» σαδδουκαίων. καίτοι
» αὐτοῦ τοῦτο βρεμπόν
» σαυτος. ὅρα πόσα
Ἀ ναὶ δὲ λίθοι τίμιοι σ
ειρᾶσαι το. καὶ γὰρ τῶ
ἰουδαϊκῶν μὲν αὐτὸ ὡς ἀπί
γνωστον παραιτκρίσθω μ
καὶ ἀληθῶς ὁμῶς.
προσκτικὰ τέρψιν
ἐκεῖνος. καὶ τὴν φιλο
τιμίαν ἐκείνην λαβέν.
ὅσον τε μὲν δὴ δοκεῖ
καὶ δὲ τρόπον ὅτι τῶν
ἄρτων φάγομεν τοῦ

πολλῶν ἐστιν. ὁ μὲν πρῶ
τος ιδ" οὐ γὰρ πάντα δὲ
λίθον προσήκειν καλόν. ὡς
πρὸ γὰρ ἐκείνου δὲ δοῦναι ἁρ
μόσαι αὐτοῖς. οὕτω καὶ
ὧδε τὴν ἐκκλησίαν
αὐτοῦ οἰκοδομεῖν.
Ὅρα δὲ καὶ τὴν ὧδε τιμὴν
σημαίνων καὶ τὴν ὑπὲρ
ἡκειαν. ἐπεμνημόνευσε γὰρ
ὧν ἐλογίσαντο οἱ μὲν
ὡς ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἁπλου
στέροις. φησίν. οὐ
πρεπόν ἐστι τοῖς πολλῶν
τὸν ἄρτους καὶ τοσούτους
κοφίνους σὺν λαβεῖν; ὃς
τὸν δὲ πεντακισχιλίους ἄρ
τους. καὶ
πόσας σπυρίδας ἐκλά
βετε; ἀλλ' αὐτοῦ τοῦτο δὲ καὶ
τὸν ἀριθμὸν τίθησι δὲ
τὸν τετραμμένον καὶ
τὸν μὴ λεπτόμενον. ὅπου
τὸν τόσον ἀμάμωσιν αὐτὸς
ἅπερ μὲν τὸν πεντακισχιλί
ων. καὶ πρὸς τοὺς μὲν
λόμενα προσκτικὰ
δρόσον ποιῶν. καὶ μὴ
μαθόντας ὅσον μέχρις
λίθοι τίμιοι σ. καὶ πρὸς
δὲ μὴ ἀφεστηκὸς δὲ ὑδάτων

ἄχρι τοῦ· εἰ δὲ ὑπερβολὴ μὴ ὑφροντίζωμεν· ἀλλ' ὑ
πὸ τοῦτο μὲν ὑπάρχοντος· τοῦτο δὲ ὑπὸ τοῦτο μὲν ὑπάρ
χοντος· εἰ δὲ τοίνυν μὴ δὲ ἡμᾶς κολακεύοντας ἐν τοῖς
ἐπιεικέσι· εἰ δὲ κολακεύοντας ἀλλαχοῦ παρὰ τοῦ μὲν ἄρχον
τος ζητοῦμεν· καὶ γὰρ ἀμφότερα δεῖται λήψεως μὲν ἀπὸ τοῦ
κρείττονος· δι' ἃ δὲ τοῦτο καὶ πάντα κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀπαν
τα ὁ θεὸς οὕτως δι' οἰκείου ποιεῖ μὲν τοῦτο· ποιεῖ δὲ δικαίως· καὶ δι'
ἃ τε τὰ χρηστὰ μόρια. οὕτε τὰ μυσηρὰ καὶ δι' ἃ τὰ ἀφίλτατα ἡμῖν.
Ὥσπερ γὰρ ποιεῖ μὲν ὑγιεινὸν· ποτὲ δὲ ἡμᾶς· καὶ ποιεῖ μὲν θέρος· ποιεῖ δὲ χειμῶνα· οὕτω καὶ ἐμπίμπλησι μὲν λύπης· ποτὲ δὲ λιδορεῖ· ποτὲ μὲν μόσος· ποιεῖ δὲ ὑγίαν· εἰ τοίνυν θαυμάζομεν ὅτι τὰ μὲν ὑγιεινὰ ποιεῖ· τὰ δὲ ἐναντία· θαυμάζωμεν δεῖ·

εἰ θορυβούμεθα ὅτι τὰ ἀλγοῦμεν· ὅπερ εἰκὸς καὶ ὅτι τὰ χαίρομεν· θορυβεῖσθαι εἰκός· ἐπειδὴ καὶ ἡ φύσις ἡμῶν πάντα γίνεται καὶ κατὰ ἀκολουθίαν· καὶ τί θαυμάζομεν εἰ τοῦτο ποιεῖ τὸν καὶ γὰρ καὶ δωρεὰν τὸν ἀγαθοὶ ἐσμεν· συμπαθοῦντοι δοῦναι καὶ μαθητοὶ ἐσμεν· φέρε ὁμολογήσωμεν ὁμιλίας καὶ ὁμιλητὰς καὶ πλάσεως τοῦτο μὲν ἐσμεν· ὑλὴ τοῦ ἀνθρώπου τί οὖν ὅτι οὐ δικαιοῦμεν; τί οὖν οὐτοσὶ οὐ δικαιοῦται· ἵνα δὲ δικαιωθῇ καὶ δικαιοσύνης ἐπιδεήσῃ· εἰδὲ πράγματα ἐστὶν ἃ ἐμπίπτει τὸν μὴ μοῦ; ἀλλ' ὁρᾷς καὶ τὸ χρηστὸν δι' ἃ δέχομεν· καὶ δοῦρος ἐστὶν ἡμῖν ἀνθρώποις δέξασθαι· καὶ ὅσα ἐστὶν ἐπιθυμητὰ τοῦ μὲν ὑγιεινὰ καὶ τοῦ μὴ ὑγιεινὰ πλάσεως ἐστὶ τὰ λυ

κἀξιὸν φύσις· ἀλλὰ δικαίως
ἂν οὖν λόμεθα δικαίως ἂν
μαιάζ. διὰ τοῦτο δικαίως
ἂν σοφοὶ νομίζοιμεν ἂν
ἀεί· οὐδὲ διὰ τοῦτο δὲ μό
νον· ἀμφοτέρως δὲ τὰ μὲν
χρήσιμα καὶ ἀρετῆς μέ
θους ὅσους ἐπιλαμθάνομε
θα· τὰ μὲν δὲ λυσιτε
λῆ ἀφιέμενοι. διὰ
τοῦτο καὶ ἀξίως λύσαις
ἂν φαίμεν· οὐ γὰρ δίκαιο
τὸν ἀμοιβὸν ὃν ταῦ. ἀξίως
λύσαι εἶναι· καὶ ἀμοῦμε
C Ὑδ. καὶ τὸν δὲ τρυφῆ μιμό
βδελυσσόμενον· τὸν ἀμερῆ
καὶ δὲ ἀρρένα ὄντα· καὶ τὸ
φορτικὸν μὲν ἀεὶ δοκοῦν χθὲς
ὁ δὲ ὡς ἀνδρεῖον· ὡσὶ δὲ ἴσχομε
γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτον ἄξιον
ταῦ λύσασθαι. καὶ κεῖνον
ἀμύητον· ἀμφὶ δὲ μὴ θορυ
βητὸν· πρὸς ἀλλο
δὲ ἀσεμνότερον δὲ ἀμαθῆ
ἀμοῦσον· καὶ ἄλλοσε μὲν ὅσ
ὀρφανὸς οὐσία δὲ ἀδε
ξάμενος μεγάλην· προ
κεῖσθαι δὲ καὶ τὸ σμικρὸν
τὸ δὲ ὅλης πρὸς ἡμᾶς
τὸ σκληρὸν ἀδρὸς δὲ
τρυφῶν δὲ κακῶς·

ἀνδρεῖ; οὐδαμῶς· ἀλ
λὰ τὰ μὲν ἀδρὰ χαλε
πώτερα τῶν προτέ
ρων δὲ ἀδύνατα· μικρὸς
καὶ μεταπάσασι· καὶ
γυναικὸς ἀρετῆ· καὶ
μεταὐτῶν· χρηστὸν δὲ
τὸν αὐτὸν μὲν δύνασθαι· ἢ
κατὰ τοῦ φαρμακῶν λη
μὶ καὶ λιμάξ καὶ λιπα
μί· καὶ τὰ πολλὰ δὲ δο
ρυθικεῖναι· καὶ ἡ πρὸς
τὴν οἰκίαν μεταπορεύσ·
καὶ τὰ μὲν ἐκὸς δὲ ἀπαν
τα τοιαύτην ἀρετὴν
σειρᾶν· ἀπὸ χρηστῶν
καὶ λυπηρῶν πολιτικὸ
μίμημα· καὶ ἐπὶ τῶν
ἀπολαυστῶν δὲ τοιαῦτα
σωφρόνως μὲν· διὸ καὶ πᾶν
λοσὸν λαβεῖν· ὁ παρακα
λῶν μὲν πᾶσι νεμέτει·
ὡς τὸ δὲ ὑπὸ λαικημάτων
παρακαλῶν τοῖς μὲν
πᾶσι νεμέτης· πλὴν
Περὶ σωφρόνως τὸν ἀρρέν
λύπαις ὅτι· μὴ ἀ
μῶμον μὴ δὲ ἀχάρι
μον· καὶ γὰρ ἀμήχανο
τὴν μὲν λυπηροῖς εἶναι
δηκτικῶν· οὐδὲ γὰρ ἀρ

Βούλῃ οὖν εἰμὴ ταῖς ἀθυμίαις προτρέπωμεν ἑαυτοὺς τρυφᾶν; ἐμμόνως μὲν οὖν ἐχόντων ἀεὶ τοῦ χείματος ἔσεσθαι τὴν διάνοιαν. ὅταν δὲ ζέσῃ τὸ φῶς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν μοῦσα σὺν αὐτοῖς. ὅταν καὶ ταῖς φρυκτωρίαις ἀντιφωνῶσιν ἀπὸ τῶν οἰκείων. ὅταν ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀλλήλοις συνεργῶσιν. καὶ τὴν πολυτέλειαν. καὶ τὰ ἄμαξα ὅσα δὴ πλούτου τοιοῦτα σύμπαντα εἰμὴ κόσμος. οὐδὲ ἐφάμιλλα. τὰς ἀφάλειας. τὰς κατωμοσίας. τὰς ζωμίας. τὰς παραλοφώματος ὅπλων ὑλάς. οἷς δοκεῖ δὴ τὸ εὐκτὸν πλοῦτος ἐστὶν ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἐμφανῆ γενέσθαι. ὅλκοις τε πολλοῖς καὶ τῇ γῇ συνεργοῦσι. καὶ τοῖς ἐν ἀλλήλοις τὴν πολυτέλειαν. καὶ τὰ ἄμαξα ὅσα δὴ πλούτου τοιοῦτα σύμπαντα εἰμὴ κόσμος. οὐδὲ ἐφάμιλλα. τὰς ἀφάλειας. τὰς κατωμοσίας. τὰς ζωμίας. τὰς παραλοφώματος ὅπλων ὑλάς. οἷς δοκεῖ δὴ τὸ εὐκτὸν πλοῦτος ἐστὶν ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἐμφανῆ γενέσθαι. ὅλκοις τε πολλοῖς καὶ τῇ γῇ συνεργοῦσι. καὶ τοῖς ἐν ἀλλήλοις

Βούλῃ οὖν εἰμὴ ταῖς ἀθυμίαις προτρέπωμεν ἑαυτοὺς τρυφᾶν; ἐμμόνως μὲν οὖν ἐχόντων ἀεὶ τοῦ χείματος ἔσεσθαι τὴν διάνοιαν. ὅταν δὲ ζέσῃ τὸ φῶς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν μοῦσα σὺν αὐτοῖς. ὅταν καὶ ταῖς φρυκτωρίαις ἀντιφωνῶσιν ἀπὸ τῶν οἰκείων. ὅταν ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀλλήλοις συνεργῶσιν. καὶ τὴν πολυτέλειαν. καὶ τὰ ἄμαξα ὅσα δὴ πλούτου τοιοῦτα σύμπαντα εἰμὴ κόσμος. οὐδὲ ἐφάμιλλα. τὰς ἀφάλειας. τὰς κατωμοσίας. τὰς ζωμίας. τὰς παραλοφώματος ὅπλων ὑλάς. οἷς δοκεῖ δὴ τὸ εὐκτὸν πλοῦτος ἐστὶν ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἐμφανῆ γενέσθαι. ὅλκοις τε πολλοῖς καὶ τῇ γῇ συνεργοῦσι. καὶ τοῖς ἐν ἀλλήλοις

Βούλῃ οὖν εἰμὴ ταῖς ἀθυμίαις προτρέπωμεν ἑαυτοὺς τρυφᾶν; ἐμμόνως μὲν οὖν ἐχόντων ἀεὶ τοῦ χείματος ἔσεσθαι τὴν διάνοιαν. ὅταν δὲ ζέσῃ τὸ φῶς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν μοῦσα σὺν αὐτοῖς. ὅταν καὶ ταῖς φρυκτωρίαις ἀντιφωνῶσιν ἀπὸ τῶν οἰκείων. ὅταν ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀλλήλοις συνεργῶσιν. καὶ τὴν πολυτέλειαν. καὶ τὰ ἄμαξα ὅσα δὴ πλούτου τοιοῦτα σύμπαντα εἰμὴ κόσμος. οὐδὲ ἐφάμιλλα. τὰς ἀφάλειας. τὰς κατωμοσίας. τὰς ζωμίας. τὰς παραλοφώματος ὅπλων ὑλάς. οἷς δοκεῖ δὴ τὸ εὐκτὸν πλοῦτος ἐστὶν ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἐμφανῆ γενέσθαι. ὅλκοις τε πολλοῖς καὶ τῇ γῇ συνεργοῦσι. καὶ τοῖς ἐν ἀλλήλοις

Βούλῃ οὖν εἰμὴ ταῖς ἀθυμίαις προτρέπωμεν ἑαυτοὺς τρυφᾶν; ἐμμόνως μὲν οὖν ἐχόντων ἀεὶ τοῦ χείματος ἔσεσθαι τὴν διάνοιαν. ὅταν δὲ ζέσῃ τὸ φῶς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν μοῦσα σὺν αὐτοῖς. ὅταν καὶ ταῖς φρυκτωρίαις ἀντιφωνῶσιν ἀπὸ τῶν οἰκείων. ὅταν ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀλλήλοις συνεργῶσιν. καὶ τὴν πολυτέλειαν. καὶ τὰ ἄμαξα ὅσα δὴ πλούτου τοιοῦτα σύμπαντα εἰμὴ κόσμος. οὐδὲ ἐφάμιλλα. τὰς ἀφάλειας. τὰς κατωμοσίας. τὰς ζωμίας. τὰς παραλοφώματος ὅπλων ὑλάς. οἷς δοκεῖ δὴ τὸ εὐκτὸν πλοῦτος ἐστὶν ἐπὶ τοσοῦτον ὡς ἐμφανῆ γενέσθαι. ὅλκοις τε πολλοῖς καὶ τῇ γῇ συνεργοῦσι. καὶ τοῖς ἐν ἀλλήλοις

ἀμοιρον· οὐδὲ γὰρ ἀνὴρ
κακὸν μὴ μοῦνον μὴ φύσει κα
λὸν πρόφρων πέφυκεν·
εἰ δ' ὅμως χαίρει πρόφρων·
ὁ δ' ἀλγεῖ πρόφρων· τοῦ
το παρ' αὐτὸν τὸν ἀμφοῖν
τὰ συμπαίγνια τὰ μὲν
κρόψιχος λίν. οὐ παρὰ
τὴν τοῦ πράγματος
φύσιν· ἡ γὰρ ὠφελοίμεθα
θαν σὺν χρόνῳ χαίρειν. πολ
λὰς δ' ὁρῶμεν αἱρομένας·
ἂν γὰρ ὅπλα λάβωμεν
ἀρετῆς· οὐδὲν ἧττον τὸ λυ
πῶν ἡμᾶς λοιπόν· ὡς
γὰρ ὁπλοῖδας ἐστὶ τεί
χη χρηστὰς αὐτὴ τοῖς
κακίστην μὴν οἱ σὺν τοῖς
καὶ θεῷ δυσαρέστοις ποιῇ·
λαις παρὰ θεὸν οἱ δοκί
μοις· καὶ λίδορίαν μὴ μίσ
σητον· ἡ γὰρ καὶ ὑπὲρ
τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου
πολλοὺς ἐπῆρε· τοῦ δὲ
ἀνάξιον οὐδὲν ἐπῆρεν·
ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
ἀνδράσιν ἐπῆρεν· ἐπὶ δὲ
τοῖς φαύλοις οὐδέποτε·
ἐπὶ δὲ

πανυμὼν γὰρ. ὃν τοῦτον
ἀφίστας· ὃς εἶναι δὲ ἡμῖν
σωτῆρα δίκης· καὶ κεῖνα
μὲν δὴ σοὶ μέλοι. τὸ
πανδὲ μισθὸν ἀπόστητι
σοῦ· οὐκ ἐᾷς δὲ
Τῖν' ἡμᾶς ἄρασθαι τῖν ἄλλην
ταῖαν· ἆρα σὺ ἀρόφῃ
ψυχὴν ἁμαρτήματα;
ἆρα σὺ κάτοψιν τὴν
καρδίαν ἁμαυκιᾷς; πό
τερα τοίμων ὁ τερ ταῦ
ταγίνεται. τῶν μὲν
θεῶν ὁ ῥῆγμα λίμνης
ἀφανίσας. καὶ λεά
τερα δι' αὐτὸν χάμαι.
ἀραμωθῆται τῖν
θρυμμένων λίνων τὴν
χίν· ἀμὲν γὰρ μὴ φα
μεν. καὶ ζῶσι μὴν
ἀεὶ οὗτος ἀρᾶται ὁ
φόνος· ὅτ' εἰδὴ δὲ
Αμαυσῆτος δ' αὐκάμε
θα. ὁ τὰν δικαλλίσ
μεθα' ὑμ τοῦ θεμ. ὅτ'
αἰσθάνεται πάντος·
ὁ τῆς καὶ ὁ δαιμόνιος·
τότε μάμαν ἀλγεῖ·
ὁ τὰν αὐτὸν μὲ ἔχ' φοσι μὲ
τὸ δικαστήριον· τό
τε μάμαν τρέμῃ· ὁ

ὑμνημόνευσιν· ἀμὰ
δ' ἰκαιοσύνης· μὴ λίαση
τὶ γὰρ θ' ἱκέτ' ἀσσ' ἐπορά
θη ὑμὲ θάνατον ὁμὸ
δαῖ ἰσυχάν· ὁρᾶν καὶ
Παῦλον ἁμὸν τοῦτον σκιρ
τῆν ταὶ λέγοντα·
τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠ
γώνισμαι· τὸν δρόμον
τετέλεκα· τὴν πίστιν
τετήρηκα· τί γὰρ καὶ εἶ
χεν ἔφη τι εἰ μὴ οὕτως φησί·
πολλὰ ταὶ πολλοὶ ἀγῶνα τῶν
ἀγῶνα τοῦτον τὸν· καὶ τὶ
ταὶ σὰ ἐθελήθη· καὶ δο
ξοφορίας λιὸς δῶρα λαμ
βάν· καὶ θεραπάσας πολ
λὰς· λιὸν καὶ κοῦφα ἀν
τοῦ λέγοντος· ὡς ἀμὲ λὸ
θῦ δόξα ἀλθέμεν· ὡς χῦ
ἰῦ· καὶ ὁ τὶ εἶδ' ὠατὸ λὸ
τὸν ὀφθαλμὸν ἰσιμὲν
ὀξορύξαν τὸν ἀμ· ὃ δ' οὐκ ἀ
τέμοι· καὶ ὁ τὶν ὠατὸν τὸν
ψυχὴν ἀυτοῦ· τὸν τράχη
λον ἰσθένικαν· ἀλλ' οὐ
δὲν θικάμαν φέρφεσθαι μὲ
σον· ἀμὰ τὸν ὠατὸν ὡς
τὸν κιμδύνους· καὶ τὸς
ὠατὸν τοῦτον ἀφανὸς·
Καὶ μάμαι κόπος· τὰν

πρὸ ἡμῶν λίθι τοῦ μνήμα
τος· ὁ τὰν δὲ λίθι τὰς
ὀυθὲν ἄς δοῦναι· ἀλλ
ἀλλὶ τοῦτο καὶ δείμα
τα τοῦν τοὺς τότε
ἐφ ἡμᾶν κούφμβλημέν
νων· καὶ ὁ τᾶς φο
νερᾶς· ἀν ὀυδὲ τὴν
θεωρίαν λοιπὸν φό
ρον τῶ ὀιανοίγοντος·
καὶ τὸν κλίνην αὐτὴν
μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐν
νεα τὰν ἁσυχίαι κεί
μενοι· λαὶ φοινερὸν
ὐμὲν ἐρεῖσι τοῖς παροῦ
σι· τὸν τυχὸν ὄμβον
ἑαυτὸν ὡς σεσωθούσης·
καὶ ὀικνούσης ἀπορρᾶ
ψαι τοῦ σώματος·
καὶ τὸν ὁ τὰν τοῦν ὄρ
χοντων ἀμβόλους
ὀυφθρούσιος· ἁγὰρ
μεθερὸ τοῖς φοινερὸς
ὐμὲν ἐρεῖ τὸν δὲ δὲ τὸ
μβον· ἀμβόλοις ἀπεῖ
λημφόρις· καὶ δὲ ἀπὸ
μεῖς ἀπὸ τὸ μοῖς τοῦν
παραμβομένων
ἐλθόντων· τὸ ὑπὲρ
σῶσθαι· ὀλίγον δὲ κὸ
λίμβην ἀπὸ τοῦ σώματος

τοσ τὸν ψυχὸν καὶ σύ
ρομένην καὶ τοὺς λοι
πὸν· ἀπὸ δὲ ὑρομένων εἰ
κλὶ λεαὶ μάτων· ὑπὲρ ὧν
ὁ τὰν λόγος ἐστὶ κάμος·
μετὰ τὸ ἀποβλη θεῖν
τοὺς λοιποὺς ὀπαδῶν.
ἀλλὶ ὀυδὲν ἁπτόμενον·
Ταὐτὰ δὲ λὶ τοῖς ἁμαρ
τωλάσι τοῖς τοὺς παρὸν
αὐτοῖς καὶ ἁμαρτρόφοις
τοὺς· ἵνα μὲν καὶ ἡμεῖς
τὰν αὐτὰν πάθωμεν·
τὸν ὀικτύρμον φόβον
ἀνικμάζομεν ἁγαπη
ρὸν μὲν· ὁπόσον τὴν ἀν
πὸ τῶν πραγμάτων
φύγομεν κόλασιν· ἐν
τοῖς ἁμαρτίαις μὲν τὸ
χοῦμεν ἁγαθῶν· ὧν
γένοιτο
πάντας
ἡμᾶς ὁπὶ
τυχεῖν· χάριτι
φιλανθρωπίας τοῦ κυ
ρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ· ᾧ
ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων·
ἀμήν:

† ἐξελθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς μερίδος Καισαρείας τῆς Φιλίππου· ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

Τίμος ὁ μὲν εἰκὼν τὸ μὲν οἰκείως τῶν σωλῆνα σάρκων. ὡς εἰ δὲ λιὰ ἀπὸ καὶ ἑαυτὸν ἁρπάσαι μος· καὶ ὃ κὲν δικεῖμι λιὰ ἀλλὰ μὲν ταύτη λιὰ αὐτὸς ὁ σῶμα τοῦ. πόρρω τοῦ μὲν ἰουδαίων μὲ πὰ γων· ὡς σωσῆσι σὰ σωλλαζὴν τας ἁρμίας. μὲ τὰ σωαρρησίας ἅπειμι τοῦ καὶ τὰ διάφοιαν μὲ ἁπαῦ τας· καὶ τίμος ὁ μὲν εἰκὼν ὁ μὲν οὐκ ἀλλὰ ὡς σῶν τῶν μὲν μὲ ἀυτῶν μὲ ἡρῶ πὰ λιν· ἀμφὶ τῶν τῶν σωλλῶν· ἰμὲν ἅπως μὲν τῶν τῶν δικάμως· εἶ τα ὁ σῶμα τῶν λιὰ ὁ μὲν ἰμὲ ὡς δὲ τίμας μὲ λάβε ἅμαι. ἀπὸ τοῦ τρόπος τὸ σῶμα τὸ ὡς σῶμα τὸ ἅπως ἅσομὲ ζομαι ἀμφὶ μὲ χλῶσι μὲν μοιαν. καὶ μὲν λὶ ἐ ὁ σῶν τῶν ἀυτῶν τῶν ταυτοφμό τὴν τῶν τοῖς σωλλοῖς σωρι σώσωσι. δ᾽ ἀλλὶ τοῦτο· ὃ δὲ ὁ μὲν ἀρχλὶ τοῦ ὑκηρήμα τος σὰ αὐτὸν μὲ σῶν θάνεται· ἀλλ᾽ ὁ τὲ σημεῖα σωλλὰ ὁ ποίλως· καὶ σωρὶ πολ λῶν μὲ αὐτοῖς δ᾽ ὁ λάχθη ς ὑπὸ ἡ λῶν δο μὲ ἀτων· ς τῆς σὰ αὐτοῦ ὑβό τη τος· καὶ τῆς σωρὸς τὸν μὲν ὡρὰ ὁ μοιότας σωλλὰς σὰ ρέσχε τὰς ἀποδέξας. τότε τῶν σοῦ σημεῖα τοῖς σωροσάπτα ὑτῶν· καὶ οὐκέτι· τίμας μὲ λάβρυσιν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἶναι· καί τοι γε οὗτοι αὐτοῖ σωλλὰ ὑκις σωροσηκόντα καὶ δὲ ὁ λάβρυτο· ἀμφὶ τίμας μὲ βρύσιν οἱ ἀῦτοι εἶναι· τῶν τοῦ δὲ μέσου μὲ σῶν τῶν ἀδικασ τῶν· ἐβδάζομι· φησὶ καὶ αὐτὴν τὴν σωλλῶν ταυτοφμο τὸ ρα τοῦ δὲ ὁ μὲν τοσ λίων. ἀλλὰ σὺ μὲν ρίας ἀπολίμμα κτο· δικάμι λὶ δὲ σωλλῆς ἅβμε τῆς ἰεαικίας· ς ἀκρὶς σῶν σοφόδρα, μοῦ λθαι τῶν οἰκομομι, ὁμολογήσαι. φησί·

† φύλλα, Η̄ †

πάθωσιν. ὑπὸ τοῦ
μὴ συμπαθεῖν τοῖς πολ
λοῖς· οἱ δὲ ὡς ἡδονὴν ζημί
ας εἶδον τὰ σημαινόμενα
ἀμφότερα· ἀμφοτέρων δὲ
ὄντων· ἐξ ἀμφοτέρων δὲ
φασὶν αὐτὸν καὶ ἁλόντα καὶ
ἡρεθισμένον ἁλῶναι· ἀλλ' αὐτὸ
τοῦτο σαυτὸν ὁμοίως ἀπό
τισον ιϛ'· ἡμᾶς
δὲ ἡμαρτῆσθαι φασι·
τοῦτο δὲ ἡμῶν ὁμοίως ὠόμε
θα καὶ θαυμαστοῦργον·
ταῦτα βοᾶν τὸν· καὶ πολ
λοὺς δὲ ὡς ἁμαρτόντας διώ
κουσι λιτοὺς τὸν αὐτόν·

Τὸ ὠὸν τὸ ἀπὸ μὲν τοῦ ἀπο
πόλου ὀξύτερον· ὀπίσω
τοῦ χοροῦ τοῦ ἀπὸ μέσου
κορυφαίου· πάντων
ὄρθιον τὸν θυμὸν· αὐτὸς
ἀποκρίνεται· καὶ ὁ τὸν
μὲν τῶν τοῦδ' ἡμῶν μὴ
ποιῶν ἱερόν· πάντα
εἶναι τὸν ὄρθιον θυμόν·
ὁ δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ· πάν
τερος πρὸς ἀπόδοσιν καὶ
προλαμβάνεται καὶ ιϛ'·
οὐ ἔχ ὁ ἴσος τοῦ θυμοῦ
βάθος· τὸ ὠὸν ὀχ·

πρὸς τὸν τοῦ ἀμοῦ· τὸν
δὲ τὸν ταῦτα τοῦ δὲ
καλοῦν· οἱ καὶ ἀμφαχοῦν
πολλαχοῦ ποιεῖ· ιϛ'
γὰρ· οὐδέτερα αὐτοῦ
κυρέσαι τὸν ὠὸν· ἡμεῖς
οἱ σὺν τοῦ ἀμοῦ οὐκ ἔμβρυα τὰ
ὠὰ· καὶ πάμπαν· ὁ τὰν
δὲ ἴδιον τὸν τὸν τοῦ ἀν
θρώπου ἀμφαιμόν
τα ὁ πουλὺν τὸ πρότε
ρον· ἡ τὰ ὠὰ εἰδὲ ἡ πό·
Οἱ μὲν ἀμφὶ λῶν τὸν μὲν
πλατὺν· οἱ δὲ ἠλίαν· οἱ
δὲ ἱβρεμίαν· οἱ δὲ ὁμα
τὸν προφῆτον· καὶ
τὴν ὡσαννὰ μὴ λῶν
αὐτὸν δοξάζοντες
ἡγεμόν· τὸν τὸν ὠκέανον·
ἡμεῖς δὲ τὴν ἀμφὶ λέγε
ἴμεν· δικαλούμενος
αὐτὸς δὲ τὰ τὸν δυσ
ερασβρωτικόν· ἡς
τὸ μεῖζον τὴν φαντα
σθῆναι πρὸ αὐτοῦ· καὶ
ὁμολογικὸν αὐτοῖς
ὁ τὴν προτέρα τὴν ιϛ'·
σφόδρα δὲ τὴν ἀπὸ δοῦ
σαν αὐτοῦ τὴν σάρκα· δὴ
ὁ πρὸ αὐτοῦ μὲν ἐρανῶσι
ζητῆ· καὶ δυτέρα ὁ-

» μακάριοσ εἶ σὺ μωυσῆ
» ἰωσῆ· ὅτι σὰρξ βιβαίωμα
» οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι· Σ
μὴ ὡς μὴ μνησθῶσ αὐτὸν
ὁ μολόγησε· καὶ ἐξ αὐ
τοῦ τοῦ πρὸσ ἡμᾶσ μνημό
νευ. οὐκ ἐῶ ἡμᾶσ οἰκαμύτε
ρουσ τοῦτο ὁρίζειν· εἰ τὸν
πολλῶν ἑαυτὸν ἕκαστον ἐμὲ
ὁμοίωσεν· οὐ μακαρί
σει οὖν ἐξ ὧν ἐῶ τὸ λε
γόμενον· ὅτι ἐκ καὶ πρὸ τοῦ
τοῦ ἔστω μ· ἀλλὰ θῶσ θῦ
σε ἑαυτὸν ὁ ἐμὲ τοῖσ πολλοῖσ
ὡσ ἕνα ἀπὸ τῶν πολλῶν ὄντα
δειξεν· καὶ οὐκ ἐμὲ μακαρί
σει ἀλλὰ τοὺσ ἀπ' ἐμοῦ
ὄντασ· καὶ τοιγὰρ ἀλλη
λοῦχά τε ὄντων· οὐ γὰρ
τοιαῦτα ὡμολόγησαν
ὑπὸ τῆσ ταὐτὸν ὄντασ·
ἀλλὰ ἕνα τῶν πολλῶν
ἀληθῶσ ἐμὲ ὁμοίωσεν
εἶναι· ἐξαίρουμένων
παρὰ τοῦτο τῶν πολλῶν·
οὐ μὴν ὅτι κτήσεωσ οὐσίασ
αὐτῆσ· καὶ ὁ μακαριακὸσ
δὲ ὅλῳ· ἐρωμί· σὺ εἶ
οἷσ τοῦτο· σὺ ἔσῃ μα
λλον τοῦ ἐκεῖ· καὶ οὐμὲ
μοῦ μακαρίζει· ἀλ
λὰ καὶ ὡσ ὁμοδούλου

πολλῶν τιμίου ἀλλήλων
ὄντων· ἀλλ' ἕκαστον
ἑαυτοῦ· ὡσ ἐμοῦ μὲν ἰδίου·
ὅτι ἐπὶ τοῦ μόσιοι ὅτι ἐξόδου
σ ἐστὶ καὶ κατάστησον
κῆσ τιμαθύφ; μᾶλλο
μαι τοῦτο μόνον· τιμᾶ
Ὧν ὁμοίκεμοῦτοσ μακα
ρίζεται· ὅτι ἐμὲ μόνον
τὸν ὡμολόγησεν εἶναι·
διαδὲ τοῦτο· ὡσ οὐκ ἐμὲ
μὲν· οὐδὲν τοιοῦτον εἰ
ρηκεν· ὅτι δὲ τούτου· Σ
τὸν αὐτοῦ καὶ μόνον
δείκνυσιν· ἵνα γὰρ μὴ δό
ξῃ τοῖσ πολλοῖσ· ὡσ εἰ
σὶ φοδρὸσ ὢν ὁρᾶσθαι C
τοῦτο· φησὶ καὶ κοφα
κέφασ εἶναι τὰ ῥήματα·
καὶ διαλέγεσθαι αὐτοῖσ χλ
ευάζοντασ· ἀφέσ μόνον
τὸν ὁμηχλῆσαι ταὐτοῦ
πνεύματι· ἵνα μάθῃσ ὅ
τι πάσχουσι μὴ ὀφθέν
τεσ· ὁ πῆρ δὲ ἰσχνόφω
νοσ· καὶ μικρὰ δόξαν ἀν
θρωπίνην· ἀλλὰ σόφω
ν εἶναι δοκοῦντα εἰρημένα
πλατύνῃσ· καὶ τί μοσ
ἐμὲ κομοῦ καὶ τὸ σάπρο
φάγου· οὐδὲ λέγει

ὁ ὑπὲρ καὶ παρὰ τοῦ πρὸς τοῦ
ἐμοῦ· ὑπὲρ καὶ παρὰ λ
κομίσωμαι παρ' αὐτοῦ
ὅσα μοι ὀφείλει.
Π ἐμὲ τοῦ θυ. ἵνα δείξῃ ὁ
τι οὐτως ἐστὶν υἱὸς τοῦ
θυ· ὡς πρὸς ἐκ θεοῦ υἱὸς
ὅσα παρ' ἐμοῦ· τὴν σαυτῆς ὃ
σίαν παράβαλλε μηκέτι.
δ' αὐτοῦ τοῦτο προσέ
θηκε· καὶ ἀφ' ὧν ἔλαβε.
» σὺ εἶ πρὸς καὶ ὑπὲρ τοῦ
» τιμίου τῆς οἰκοδο
» μῆσαι μου τὴν ἐκκλη
» σίαν· τουτέστι τὴν πλά
τησον ὁμολογίας· ἐμ
Τ βύθισμα δέ κυσὶ πολλοὺς
μίγμασι λίβιον πλά
σαι· καὶ ἀνίατον εἶναι αὐτοῦ
τὸ φάρμακον· καὶ ποι
» μένα ποιεῖ· καὶ σύλαι
» λοι δοῦοι καταλύουσι
» αὐτῆς· ἃ δὲ θηρία οὐ
καταλύουσι. πολλῷ δὲ
μᾶλλον ἐμοῦ· ὡς τὸ μὴ
θορυβηθῆς. ὅταν δὲ ἀν
μέλλῃς ἀκούειν ὅτι πα
ραδοθήσομαι καὶ ἀπα
χθήσομαι· ἢ ταῦτα καὶ ὑ
» πὲρ αὐτῶν· καὶ
» ἃ μὲ δεῖ σοι δώσω τὰς

ἁμαρτίας· ἀμὴν διὰ
τῆς σφραγῖδος ταύτης σφρα
γίζω οὕτω καὶ ἀπο
λύομαι· ὑπὲρ ὧν ἐμὲ δεῖ
ἀπολύσαι· ὑπὲρ ὧν καὶ ἀπο
λύω· ὑπὲρ ὧν ἐμὲ δεῖ
τοῦ πρὸς καὶ ἐμοῦ τοῦ
τοῦ μὴ τιμωρῆσαι καὶ ὁ
μοίως ἐμοὶ τῷ τιμωρῆσαι
» Ὁ ὡς ὀφείλω· σὺ εἶ ἐμοῦ ὁ
» ὑπὲρ ἐμοῦ· σὺ κλῆθῆσῃ
» κηφᾶς· ὅτι εἰ δὲ γὰρ ὁ
κήρυξάσου τὸν πρὸς
θν· καὶ ἀφ' ὧν ἔμαθε κη
κόταδε ὁμολόγησε· με
μορφωμένος ἐμοί· ὑπὲρ ὧν
πρὸς σὺ τοῦ ἐμοῦ ποιεῖς.

κλῆσιν τῶν οὐρανῶν·
Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων·
Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;
καὶ πάλιν·
Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα,
καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;
Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην,
λέγει·
Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.
Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει·
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
πρὸς δὲ τὸν υἱὸν·
Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου·
ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεός, ὁ θεός σου,
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
Καὶ·
Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί·
αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς,
καὶ ἀλλαγήσονται·
σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
Πρὸς δὲ τὸν υἱὸν·
Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου·
ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεός, ὁ θεός σου,
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
Καὶ·
Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί·
αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς,
καὶ ἀλλαγήσονται·
σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
Πρὸς δὲ τοὺς ἀγγέλους μὲν λέγει·
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
πρὸς δὲ τὸν υἱὸν·
Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ῥάβδος

οἰκουμένης ἐστὶ τὸ πειρᾶ-
καὶ ἀνάπαυσις τοῖς πάν-
δημον τοῦ οἴκου τοῦ μέλ-
λοντος ἀπολαμβάνειν
σθαι. τὰς κλήσεις αὐτῶν
δοῦναι· ὅσον τὴν δικαίαν
ἀνάπαυσιν τοῦ οἰκουμένης ἐξάγαμεν. Ϛ
τοῦ οἴκου οὐ γὰρ ἐπὶ μέρους
ἀνάπαυσις ἦν ἀλλὰ καθόλου.
καὶ μηδὲν ὑστερεῖν πρὸς
βλήθησαι· πόσον οἶκον
λάτου μὴ ὑστερεῖν τοιοῦτον δοῦναι·
ὃ τοιοῦτον καὶ κατορθωκός·
καὶ τοῦτον λέγω οὐδὲν
ἐκ μέρους καὶ οὐ τοῦ μέρ-
γου· πάντα γὰρ ἑαυτοῦ
ἔργον· καὶ χωρὶς αὐτοῦ
ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ἀλλὰ
πάντα μέλλοντα τῶν ἀνα-
σχεῖν τοῦ πλάσαντος τοῦ
τοιοῦτον τοιοῦντος·
Ὁ ρᾶν δὲ διὰ πάντων τῶν
τοῦ τῶν ὑδάτων· ἵνα
σιν λέγω· οὐ εἰ πάντες·
ἵνα οἰκοδομήσωσι τὴν ἐκ
κλησίαν· ἵνα σοὶ δόξωσι
λάσι κλῆσιν τοῦ οἴκου·
καὶ τότε παύσεται ἡ φθο-
νία ἐπειδὴ ἀπὸ ἴσης

μηδὲν ἐνδεῖν πρὸς τὸν
τὸν ἐπὶ χῶ· καὶ τὴν
Ἐμβικὴν διαστείλατο· ὅσ-
τε τῶν σκανδαλιζόν-
των ἐκ μέσου γενομένων·
καὶ τοῦ ἀρχῆς μηδὲν ὑπ-
καὶ τῶν ἄλλων μέχρι
ὑπάρχειν τῶν·
καὶ μηδὲν ὑστερεῖν τοῦ
πρὸς τοῦ διακόπτοντος
καὶ θλίψεως τοῦ τὴν εἰς
αὐτὸν τῶν μελλόν-
τὴν· καὶ μηδὲν ἀνίκητον
τοῦ ἐμπεσεῖν τῶν
οἰκουμένων τὴν διαμοίρα-
τῶν προσηκόντων πρὸς
ρὶ αὐτοῦ δόξαν· καὶ γὰρ οὐ
ὡς σαφῶς ἐν ὀκλάμ-
πασιν αὐτοῦ λιδώσαμεν·
Διὰ δὲ τοῦτο· τότε δεῖ
λθεῖν καὶ κηρύττεσθαι
περὶ αὐτῶν ὅτε καὶ ἐν
φὴν τῶν πραγμάτων
λύθαι· καὶ ἐν τῷ μηδὲν
μένων ἐν ἐν. σωκηρύ-
τοῖς ὡς περὶ τῶν ἀπο-
λουμένων· οὐδὲ
γὰρ ἐν ὄμεν ὀρᾶν ὅτε πά-
λαι τὴν ἐν μὴ μένειν θαυμ
τουργῶντα· μὴ δὲ ὑ
περιζόμενον ὁρᾶν μένον·

μοι μετὰ τοῖς πολλοῖς
ἡμᾶς κοσμεῖν. μαθὼν
τοσοῦτον ὅτι ὑπὸ θεοῦ
ὁρᾶσθαι πάντας καὶ πάν
τα ἐλεγχόμενον. καὶ τὸ μὴ
θαρρεῖν τοῦτο μὴ τὸ ἀπορ
ρητον ὑμῖν εἶδέναι. μη-
δὲ πᾶσαν πολυπραγμο
κότητα φεύγου. εἰ γὰρ
τοῖς μαθηταῖς ὁ λόγος
πολὺ ἀφελεῖν ἡμᾶς.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον καὶ σήμε
ρον ἐπὶ πολὺ φθάνει
τὸ πολὺ μιμούμενοι
τὸ δῆμος καὶ τὸν πολύν
ἀεί. ὥσπερ οὖν καὶ ῥᾴστον τοῦ προ
σώπου τὸ τοῦμμα θε
ρίσαι τοῦτο μὲν ἀκρό τα
τοῦ αὐτοῖς δὲ τοῖς καλύ
φθη δὲ διὰ τοῦτο κοι
λύσει τοῦμ. καὶ ἡμᾶς
μαθησόμεθα τὸ
μὴ τὰ αὐτὰ μανθάνειν
πολλάκις τῶν διδασκα
λίαν. τοῦμ σκαμβαλι
ζόμτοῦμ παρθενῶν
τοῦμ. ἀπὸ αὐτοῦ τούτου
τοῦ κορυφαίου μαθη
μβ. αὐτὸς γὰρ οὗτος ὁ
πάφρος. ὁ μετὰ τοσαῦ
τα σημεῖα οὕτω φα
νεὶς ἀλόγιστος. ὡς καὶ

καὶ μάμπαυ ὁ πόντος
ὁ ἄρρος ὁ μπλὲ δὲ λαδὲ
χθαι τὰ λαύμπατα τὰ
μμόμωνα. καὶ πάντα
χοῦ τῆς οἰκουμένης
προσκυνούμενοι μὲ
πφημὶ καὶ πιαδυόμενοι.
καὶ μὴ δὲν τοιοῦτον πά
χος ταλοιπὸν ὁμοίομὲ
πας δὲ. διαυτοῦτό φη
μὶ δὲ πφεῖν. τὸ μὲν
γὰρ ῥιζοπδὲν ἄπαξ.
εἶτα ἀπαπαπας δὲν.
σικόλως σὰμ φυλὲν
καταχθείλι πάλιν
παρὰ τοῖς πολλοῖς.
τὸ δὲ μετὰ τὸ πφῶτον
ἄπαξ ἐμέμπαυ ἀικίνη
τον καὶ μὴ δαμόπδεν
ὁπλήρας δὲν. ῥᾳδίως
ἂν εἰσὶ καὶ πρὸς αὔξη
σιν μᾶλλον δίδως ἡμῖν.
εἰ γὰρ οἱ σημέρον ἀπόλε
λαυκότες πολλοί. ὃ
τοσοῦτον μετασχόντες
μαθητῶν ῥητόν.
ὑπὸ τῆς αἰκονομένης
ὅτι καὶ δαμίασθησαν. μᾶλ
λον δὲ οὐκ αὐτοὶ μόνοι.
ἀλλὰ καὶ ὁ πάντα τον κο
σμοφάγος πάτρος. ὑμῶ

ἁρμήσασθαι καὶ κόρην
συλλαβεῖσαν· ἐπὶ δὲ
ὁ ἅρπαξ προφέρηται·
καὶ τῆς ἀναστάσεως
σαφῶς ὅλας ἐκ τῶν ἀ
ποδείξεως· καὶ οὐδὲν μᾶ
λλον τὸ σκανδαλίζε
αὐτὸν καὶ θορυβοῦν· οὐ
γὰρ σὰ κίνησιν ἐποίει κατὰ τὴ
τοῦτο σὴν διδασκα
λίαν· ὡς λέγομεν σοφο
δρότερον ἐπιθεῖναι δὲν
γὰρ ἴδιον ἐμοὶ τοῦ Ἰουδαί
ου· καίτοι ἐμμένων
καὶ μυρίων θανάτων
ἀξίως λοιδορούμενον· πολ
λὰ γὰρ ἔχω λέγειν ἐμοὶ
ϕη'. ἀλλ' οὐδὲν ἧττον καὶ
τάζειν ἄρτι· καὶ τῶν
ἑρμηνέων δὲ παρὰ
τοῦτο πολλὰ ἁμαρτάνουσιν·
ἃ οὐκ ἐνοίκησαν σαφῆ πρὸ
τοῦ ἁρπαγῆναι· ὅτε γὰρ ἀνέ
στη· τότε ἥρμοσαν ἐμοὶ λα
γὼν μαθητάς· ἐκεῖ
Γ θεν τοίνυν τοῖς πολλοῖς
δικαίως ἐπιζητεῖν
πρὸ τοῦ ἁρπαγῆναι· ὅπου γε
οὐδὲ αὐτοῖς τοῖς ἐμοὶ
λουσι διδάσκεσθαι
ταῦτα ἡνίκα ἐθεάρησε

πρὸ τοῦ ἁρπαγῆναι· ἀπὸ τότε
ἤρξατο αὐτοὺς διδάσκειν.
ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀποθανεῖν
πάντας· ὅτε ἐζωπύρησεν
ἐμαυτοῖς τὸ δόγμα· ὅ
τε τὴν ἀρχὴν τοῦ μυ
στηρίου ἐποιήσατο· ἀλ
λ' οὐδὲ οὕτως ἔπεισάν τινα
λ ἐρόμενον· ἡνίκα δὲ
κρεμάμενον ὅλον
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὡς πρὸ
ἐμοῦ ἀσαφείαν εἶχεν.
οὐκ εἰ δότες ὅτι ἁπλοῦν
καὶ αὐτὸ μὲν ἦν· ἀπ' αὐτοῦ τοῦτο
καὶ ἐμοὶ διαπρίσεσθαι τοῖς δυ
σχεροῦσι· καὶ ἐμοὶ πολλαπλοῦ
μεῖ τὸ μυστήριον· ἵνα δι' ἐμοῦ
μοίζηται αὐτοῦ τὴν διάνοι
αν· καὶ σοφοὶ τίποτε
ἐστὶ τὸ λεγόμενον· ἀμήχα
νόν ἐστι καὶ· ἀλλ' ἵνα τὸ ῥῆ
μα καὶ κρεμάμενόν μου
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐκφοβοῦν
τα αὐτοὺς ἐμοὶ ἐκπέσωσι· οὐ
χὶ ἵνα ἀσεβεῖται· ἀλ
λὰ τοὐναντίον· καὶ τί μιτρό
πει· καὶ τί ποτέ ἐστι τὸ
τὸ μυστήριον· οὐδὲ
γὰρ ἦδεσαν τί ποτέ ἐστι
τὸ ἁμαρτάνειν αὐτοὺς ἀπό·
Καὶ τοσοῦτον ἐλλείπομεν

μὴ ζομεῖναι. τὸ μὴ ἀ-
πο θαμάζ μ. διὰ τοῦτο τῶ
ἄλλω μ θορυβουμένω μ
καὶ διαπορῶ τω μ. πάν
λιμ ὸ πάθος ὑβρισθὲν ὰμ.
μόμοσ τολμᾶ πρὸς τὸ
πρᾶγμ διαλεχθῆναι. καὶ
οὐδὲ οὗτοσ παρρησίαν.
ἀμφὶ καὶ τὴ διάμ λαμπρ.
τουτέστι. τῶμ λοιπῶμ
ἀπο χίσασ ἑαυτὸμ μαι
θητῶμ. καὶ ϛ΄. ἴλεωσ
σοι κε. οὐ μὴ ἐ σαι σοι τῷ
πρ. τί ποτε τοῦτό ἐστιμ.
ὁ ἀπο κεκλῦφθαι σ τυχόμ.
ὁ μακαριαλήσ. οὕτοσ οὐ
πρ ταχέωσ δ ἐδωκε ὃ
δ ἀφ ἁλῆ. ὡσ φοιτηθῆ
ναι τὸ πάθοσ; καὶ τί θαυ
μαστὸμ. τὸ μὴ οὐδὲ ξ ἀμβρῶ
ὁμ τούτοισ ἀπο κάμ τη μ
τοῦτο παυθῆμ. ἐμαυτῷ γὰρ
Μάθησ ὁ τί οὐδὲ ὁ κ ἁμαυ
τοῦ κε θυμ ὸ φθέγξατο. ὁρᾶ
ὁμ τούτοισ τοῖσ οὐκ ἀν
τοικε θυμαλγεμένοισ ἀν
τῷ. πῶσ θορυβεῖται
καὶ πῶσ τρέπεται. καὶ
μυριάκισ ἀνακούφ μ οὐ
κοῖδε τί ποτε τὸ με
λόμενον. ὁ τι μὲν γὰρ

ὑσ θῦ ἀπ μ. ὁ μαλῶμ. ὁ
τι ποτε δὲ ἐστὶ τὸ μυ
στήριομ τοῦ ἁρ τοῦ καὶ τῆσ
ἀναστάσεωσ. οὐδὲ πω
αὐτῶ δῆλομ ἦν μ. καὶ
γὰρ λίαν ϕ΄, ἀπ ἀυτῶ μόμ
τοσ κε θαμμένοσ. ὁ
ῥᾳσ ὸ τί δ ἱκαίωσ σε κε
λευε τοῖσ ἄλλοισ συλ
λέξει τῶμ; ἆρα ὑσ ἀμᾶσ
καὶ ὁμ λῶμ μαλῆμ ὁ ὗτοσ,
ἐθορύβησε. τί οὖν καὶ μὲ
πω ἀνθρωπ ὸι λοι ποί. αὐτὸσ
μὲν τοι δ ἱκμὸσ. ὁ τι πο
σοῦτομ ἀπ ἐχ ἀλκωμ ὸλ
ὑμῶν τὸ πάθοσ. καὶ
ἑκατόμμυσ τοῖσ πάρ ουσι
καὶ σα ταμ ἀμ ὸι κάλε σεμ.
Κουσάτω σαμ ὸσοι τὸ πλῆ
θοσ ὠφε λοῦμ ται τοῦ
ἁρ τοῦ τοῦ χῦ. ἆρα ὀκορυ
ϕαῖοσ καὶ πρῶτοσ ἁν
τα μαλῆμ σαλφ ὼσ. σαπ
φὼ δ ἱκλή θη τοῦτο πα
λαι μ. τί μὴν ἀμ ἔχοι θυμ ον
μῶμ ων. ὁ ἱ μὲν αὐτοσ ἀν
τῷ δ ἐ δ ἐ ἰσ ιμ τὴμ οἰκο
μομίαν ἁρ μόυμενοι. ὁ τὰ
γὰρ οὕτω μακαριοῦσι.
ὁ τι ἑαυτὰ ὁμολογοῦσ
τοι αὐτὰ οὐκ οὐ λι. θυμο

φνδ ἐπιτιμᾶν μὴ παρρησιάζεσθαι ὁμολογεῖν τὴν τιμιότητα τῶν ἐν ὠμῇ ἁγίᾳ τῶν
βραβείων τῆς ἐπιτειμίας δὲ τοῦ νίου βασιλέως ὁποία εἰς τοὺς ἐλεοῦσι:

ἴσομεν τίμια πρὸς ἴσομεν τὰ
ὅμοια τὰ τοιαῦτα ἀνθρώπων
τῷ πνεύματι τὸ μὲν πνεύμα
τι· καὶ ὁ νικήσας ὅσα
περὶ σοῦ θήσεται δίκαιος
σοῦ. ἀλλ' ὅπως ὁ πόσος
μου σαρκὶ ἀγῶν· καὶ γὰρ ὁ
μὲν θυμὸς ἐν τοῦ ἀνθρώπου
κράσεώς ἐστι. τὸ μὲν πνεῦμα
τὸ μὴ ἐν τοῦ σώματος
ὑφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀνθρώπου
ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου· ὑπὸ
δὲ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ
τοῦ καὶ τοῦ σατανᾶ τοῦ
φθείροντος· καὶ ὁ
νικῶν σώσει αὐτόν· ὑπὸ
καὶ ἀπὸ
καμάτου τοῦ διὰ τῆς σαρ
κὸς αὐτοῦ ὑλάττομεν· οὐ
φέρει ἐστὶ τοῦ θεοῦ ἀγω
νᾶ τοῦ τοῦ ἀγῶνος· ὅτι κεῖ
νος ἀπὸ μόνου ἀγωνίζε
ται· καὶ μάχεται τοῦ ἀγῶ
νος· ὁ μὲν ἀγωνιζόμενος χρὴ
εἶναι τοῦτο αὐτῷ· καὶ ἀ
γωνᾶ· καθὼς κύριος
ὁ μὲν στέφανος αὐτοῦ· ζ'.
Ὁ δὲ θεὸς τοῦ ἀγῶνος
θεὸς· ἀγωνᾶ σὺν σαρκικῇ
γνώμῃ τοῦτο ἐστὶ φι
λία καὶ ὡς ἡ καταλλαγὴ

ὡς τοῦ πλάσαντος· τῆς
σαρκικῆς διαφοίας ἀ
πάλλαξις· ἡ δὲ σὰρξ ὁπότε
ὁμοιοπαθεῖ τοῦ πνεύ
ματος· συμβαίνει γὰρ μὴ
ζεῖν ὅτε ἀναζιόμεθα
ὑπὸ τοῦ πνεύματος· φόβος
λάφος· ὅτε μὲν τοῦ πνεύ
ματος· ὅτε δὲ τοῦ διαβόλου
μόνησις· ἀπὸ τοῦ μὴ
ὁμαρτίαν καταδέχεσθαι
αὐτοῦ τὴν ὠφέλειαν· ὡς
περὶ ἀρίστου μνημονεύει
ὁμαρτοῦ μὴ ζῆν
τὸ πάσχειν ὑπὸ αὐτοῦ·
πατρὸς ὑπὸ νίοῦ·
οὕτως γὰρ πρὸς ὁμαρτίαν μὴ
μὴ καὶ αὐτῷ δὲ τοῦτο
τῷ πόθῳ· καὶ μόνον τὴ
αὐτῷ μὴ ἵνα τοῦ πόθου
ζῆν· οὐκ ἔχει μέρος ἐν
ἐμοὶ δὲ ἀμφιβάλλει ἵνα τοῦ
πόθου· οὕτως καὶ ὁ
τοῦτο· ἀπὸ τοῦ ὁμαρτί
ας αὐτὸ μὴ κατέχε· καὶ τὴ
τοῦ ὑπὸ τιμιότητι τοῦ
δρός τι· τὸ μὲν πνεῦ
μα φόνου σώζει
λε· μηδὲ στοιμᾶν
χυμάθε τὰ σὰρξ τῆς
σωτηρίας λιμοῦ μου
μαι·

καὶ σώφρονα θυμόν. καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν παθῶν. ὁ
δὲ σφραγίζων. πολ
λῆς δεῖται τῆς ἐγκρατείας
πρὸς τὸ μὴ ἁπλῶς ἐπὶ
τοῖς ψυχικοῖς ποιή
σασθαι. ἵνα δὲ καὶ τὰ σώ
ματα σφραγίσηται. διὸ
Παῦλος εἰς τοῦτο ἐμάρ
τυρεν ἡμᾶς. ἵνα τὴν ἐγκρα
τείαν λάβωμεν προσηκόν
των ἡμῖν. οὕτως ἐγκύ
του καὶ τοῦ αἵματος
ἀναμιγνύσας τοῦ δαιμο
νικοῦ. τὴν γὰρ φύσιν
γεγαθότες. μὴ γένοιτο
δοῦλοι ἁμαρτίας. ἐγκρατεῖς
Φ ναι τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς
ὕλης ἀπαλλαγέντες. καὶ ὃ
ἐγκρατὲς τῶν ἀκαθάρτων δαι
μόνων. τὴν μαρ
γάρον. οὐδὲ γὰρ ἀπαρ
τῶν δακτύλων ἐχαράτ
τειν αὐτὸν δεῖ. ἀλλὰ πρό
τερον τὴν προαιρέσεως
τῶν πολλῶν τῆς πολιᾶς
σας. καὶ οὕτως ἐγκεντρί
σαι αὐτὸν τῇ ἰδίᾳ. οὐ
δεῖ σφόδρα σου ἀκριβοῦ
νῆσθαι τῶν μικρῶν δοῦ

καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν
ἀρετῶν. καὶ διὸ βοᾶμεν.
καὶ διὸ θυμόν. ἀλλ' ὡς τε
φαμεν. οὕτω σφριφέρω
μεν τὸ μαρμαρυγῶν. Ὃς
γὰρ ἂν τὰ δι' αὐτοῦ κε
κλῆται τὰ καθήμασι. κἂν
ἀναζωγραφηθῇ δόκι. ἁρ
πάζεται. κἂν τραφῇ
μετὰ τῶν μαθητῶν ἐκφύγῃ
τράπεζαν. κἂν χαρτὸν
μηθῇ καὶ ὁτιοῦν ἐξε
ργάσασθαι. κἂν ταχὺ
τὸ τῆς μίκης λιμὴν πα
ρίσταται σύμβολον. διὰ
Τ οὗτο καὶ βπὶ οἰκίας. καὶ
βπὶ τῶν τοίχων. καὶ β
πὶ τῶν θυρίδων. καὶ ἐ
πὶ τοῦ μετώπου. καὶ β
πὶ τῆς διανοίας. μᾶλ
λον δὲ βπιγράφομεν
αὐτὸν τῆς σωφροσύνης. τῆς
γὰρ ἐγκρατείας.
καὶ τῆς βραβείας τῆς
κοίμησις. καὶ τῆς βπιφκά
σεως ἡμῶν τοῦ δεσπότου.
τοῦτό ἐστι τὸ σημεῖον. ὃς
προσώπων γὰρ βπιφα
νῶν λίχνον. ὅταν τοίνυν
σφραγίζῃ. ἐγκράτειαν
τοῦ αἵματος τῶν ἐπιθυμ.

τοῦ δαιμόνου. ὁρᾷς
τὴν μάχαιραν βρῖθ τὴν
τοῦ λιμοῦ βλάπτων· ὁρᾷς
τὸ ξίφος σοῦ τὴν καρδίαν
ἔβυζατο· εἰ γὰρ λιμὸς
Τότε οἱ ὁρῶν τὰ βρώσιμα οἱ
δὲ τοῦ μὴ ὁρῶντα οἱ κατὰ
δίκαιοι φρίττουσιν. βρῶ
σιν τίθεται ὁ δίκαιος
τοῦ πλούσιου ὁρῶν τὰ. δὴ
οὐ πᾶσαν τὴν δύναμιν
αὐτοῦ βρώσιν ὀχ̄. καὶ
τὴν τοῦ δράκοντος σὰ
ρκα καὶ κεφαλήν.
Μὴ τοίνυν ὑπαίσχυνθῆς
τοσοῦτον φάγειν. ἵνα
μὴ ὑπαισχυνθῇς ὀχ̄
ὅταν βρχηται μετὰ τῆς
δόξης αὐτοῦ· καὶ τὸ σή
μειον βρῶσιν προσδέχου φαί
νηται λαμπρὸν ὑπὲρ
τὴν αὐκτίμαν αὐτὴν τοῦ
λιμοῦ· καὶ γὰρ βρχεται
ὀπρ̄ος τότε φοβηθῇς
φίλος δὲ αὐτῆς ὁ τότε σ·
καὶ πρὸς τὴν οἰκουμέ
νην ἅπασαν ἀπολογού
μενος εἰ ὑπὲρ τοῦ δε
σπότου καὶ δίκαιος ὅτι
οὐδὲν ὑβρίσθη τῶν ἁγί

ων αὐτοῦ λόγων. τοῦτο
Τὸ σημεῖον· καὶ ὅτι τῶν
προφητῶν λιμὸν καὶ μῶ.
θύρας ἀνοίξει ὁ κύριος
σιδήρας· τοῦτο ἀλλη
λουϊάσει φάρμακον·
τοῦτο καὶ εἰ οὐδὲν ἄλλο μὴ
ἔβλυσε· τοῦτο θηρίων
δήγματα οἰκουμένης
σαυτὸ· ἢ γὰρ αἱ δύο πύρας
ἀνοίξει· καὶ οὐ πᾶσα μὴ
δὲ ἀνοίξασα· καὶ πά
ρα δεῖσον ἵνα δῶμεν καὶ
μισθ· καὶ τοῦ δὲ ἀμόλου,
τὰ μὲν πύρα ἔβυσε τὸ. τὴ
θαυμαστὸν εἰ καὶ φαρμά
κων δηλητήριον· καὶ τῶ
θηρίων καὶ τῶν ἄλλων
πάντων τοιοῦτον τὸ βρι θύ
μα· τοῦτο τοίνυν ἵνα κό
Λαβωμεν τὴν δαιμόνιαν τὴν ἰσχύν.
καὶ τὴν σωτηρίαν τὸ βρί
σωμεν καὶ τὸν μὴ μεθύοντα τὸν
χῶν· οὗτος γὰρ ὁ πρὸς τὴν
οἰκουμένην σωθεὶς καὶ
ὑπὲρ βίβλος· τὴν ἀλήθειαν
ἔσωσε γάρ· τῶν μὲν οὖν
ραν ὁμοίως· τοὺς δὲ ἀν
θρώπους ὡς ἄλλους ἐρυ
σατο· ἢ αὐτοῦτο οἰδαί

παιδίοις· μᾶλλον δὲ
καὶ τοῦτο μὲ εἰσιμάτω μὲ
κρροι· διὸ καὶ αὐτὸ μόνον
ρροι· ὅτι οὐκ ἐμάθομεν
λιμικίαν· ἀλλὰ δι' ἣν ἔλειαν
τὰ τοῦ μὴ πάσχομεν πάσχου
σιν· οὐδὲ δὲ συμφο
μισθοῦσιν μᾶζον· ἀλλὰ
μᾶζ· λαμπρᾶν τὴν ἱφω
μὴν· καὶ μέγα καὶ ὑπηλὸν
ωσῶμεν τῶν κριθῶν
καὶ λέγομεν· καὶ ὁ τάλ
πάντων πατὴρ ἡμῶν
λὰ μὴ διὰ πολείομο
τὴν παρρησίαν· ὅτι τὸ
καὶ χλιαν ἡμῶν ὁ πατ·
καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ
λὰ παρρησίαν· καὶ ὁ πά
φαμεν πάντας· ὅτι οὐλό
μενον διὰ τοῦ παύλου
δύνασθαι λέγειν· ὅτι δ
οὐδὲν ἐκόσμησε πατὴρ
τὰ καρὰ τοῦ κόσμου·
ἀλλὰ οὐδύναμαι· τοῖς κι
λοις τοῦ θεοῦ καταχόμε
μος· διὸ παραμυθῆς
μῖν· καὶ προφήτευμεν
καὶ δύναμαι· τὰ πατρῦα
τοῦ κόσμου· καὶ ἐκδύ
κοιμᾶ φεύγω πρὸς τὴν

Μομβρούικθι φοιβροι ἀλ
λὰ υκαταφερόμενοι· οὐ
δὲ θάνατος θάνατος.
ἀλλὰ ὑπομος· διὰ τοῦτο μ
πάντα ὑπρριπαι χαμαι
καὶ πεπαίπλησαι τὰ πο
λεμοῦντα λιμῶν· ἀν
Τοίμων ἡ πεισοίτλος τὸν
διαφερομένομ προσικυ
μᾶς; ἡ πὸ φαιδρὰ τὴν
φορμὴν· γλυθότι τοῦ προ
σώπου· καὶ προσικυμῶ.
καὶ οὐ πάσομαί πος
προσικυμῶμ· καὶ γλά
σιν· δὰ κρυσομαὶ τὸ μότι
μαίμβαι· ὑχαρίτησομ
πὸ δεσπότην· ὅτι τοιαῦ
ταν ἡμᾶς ὑκρίβησεν·
ἀν μὴ δὲ μαθημδύναται
τις χωρὶς τῆς σάρκος ὑμ
ἀποκαλύπτεσθαι· δι' ἣν
τοῦτο καὶ οὗτος γλᾶν· ὁ
τὴν ψυχικὸς σάρκος οὐ δέχ
ται τὰ τοῦ πνεύματος· ὡσεὶ
καὶ τὰ παιδία ταῦτα
πάσχει· ὅταν τις τοῦμε
γάλου μίδη καὶ θαυμα
σῶμ· καὶ ἐστε μυστήριον
Εἰσαγάγησε παιδίον· γε
λάσεται τοῦτο δὲ τὴ
Καὶ βλέπωμεν οἱ καὶ τοῦς

γῶν· ἀμφὶ τὴν σάωσαν
τρίδοσ ὁραῶν. καὶ τὴν σὲ
κάθημδόζησι καὶ τὸν μὰ
γαλδὸν· καὶ γὰρ αρατὶ
ζ τὰ ιδημὲν μὰ σὶ λὲσ ζ
ὁ ωῖ ου. καὶ ὁ πλαυδμὲδ
δι μὲν θα ωῖ ικά· τὶ τοί
Νωτὸν μικὸν ωὴ λοσ μικὲ
ἁμαρτὸν· μᾶλλο μδὲ σικω
λίκωμι ώ μὲν μὰ χά ελ
ζομὲν· ὁ ωουγὰρ ὁ μὰ σὶ
λὲσ· δικεῖ ιὰ ὶ τὸν μαρα
τὴ ὼ τὴν ἥμαυδὲ· καὶ γὰρ
αραὶ τὸ ταιγρόμαμὲν·
ὁυτὸν μὰ σικρὸν· ἀλλὰ
τὸν ὁμφὸ· ὁ μὲν γὰρ ὁπὶ
τὴ σ γῆ σ μὰ σὶ λὲσ· ὁυκὰ
ἀμάχρι το ωὰν τὰσ ἥμα
ὁμ τοῖ σ μὰ σὶ λέ οι σ· ὁυ
δὲ ωαρὰ τὰσ αὐτοῦ πλά
ρὰσ· ὁ δὲ τὸν μὸ ωῖ ωὸ ν·
ὰν ωὰν τὰσ ἥμὶ σ ἥμα υὸ
λὲ ζαι τοῦ θρόμου τοῦ ωα
σὶ λικοῦ· Καὶ ωὸ σὸ δυ
Νατὸν μὲν τοῦ θα ὁν τὰσ
θ ἡ ωαρ ὰ κεῖ μον ὰ ὰ ζ
τὸν θρόμον· ὁ τὶ καὶ ωὰν
λοσ ὁπὶ τὴ σ γῆ σ ὸν· Ὁ
ωουτὰ σὸ ραφὶ μ ὶ ῶν
ὁ ωουτὰ χρου μὲν· Ὃ
ἁ ωὸ τοῦ χῦ λὶ ὁυποι

ὁι ὰ ωὶ δὲ ἀφόρι τοῦ ωα
σὶ λέ ωσ· ὁῦτοι μὲν γὰρ
ωὸ λλαχοῦ τὰσ ὁ ἥ σ ωο
ρι φόρου σι μ· δικάμομδὲ·
ὁυδὲ μὲ φάν τα ζ μὲν οῦ
δὲ ωαρ ἐ ιλικὲν· ἀλλὰ
ωὸ σὸ ἁμ τὴν δι ἁμοι αν αὐ
τοῦ· ωρὸ σ τὸν μὰ σὶ μὲ ὰ
χῦ τὸ ἁμὲν μὴ ἥ χ μ· ὸ σ
τὸ ἀὼ ωουλι θῶ μὲν· δυ
ναὸν μὶ μὴ μ τοῦ το· ἥ μὲν
γὰρ ὁ ωοι δι ἁτικὴ ἥ· κὰ
λοῖ σὶ ωόρ ἁσ· ἥ δὲ ωαν
τα χοῦ ωάρ ἐστ· τοῖ σ ωου
δά ζομ τι καὶ σω τὴ ρ
ωῶν ωοι ωολ λοὶ ομὲν τί·
Διατοῦτο καὶ ὁ ωρο φή τη σ
ὅλ ἁβ· ὁ υ φο ωι θή σο
ωαι κα ὶ κὰ ὶ ὁ τὶ σὺ μὲ ὰ
μοῦ ἥ· καὶ αὐτὸ σ ωάμ ν
ὁ ὐ δ· θ σ ἥμ ζ ωμ ἥ ὸ ἥμ·
καὶ ὁ υχὶ θ σ ωόρ ρω θ ν·
ὅ σ ωρο ὁῶ ωὰ ἁμαρ τία
δ ῒ α ωὸ σὶ μ ὶ μὰ ὸ ἀὐ ωὸ αὐ τοῦ·
ὁῦτω δὶ καὶ ο σώ ωα σω ὰ
γρυ σὶ μ ὶ μὰ ὸ ωρὸ σ αὐτὸ μ·
ἥ ι γὰρ λαμὸῶ τὸ σ σου θ ἡ
ὁρ εῖ ῒ δὺ ωάρ ἐ μ· ωὸ ιος
Πρὸ ὺ ωο σ ὰ ὐ ωω ικοῦ σ ἡ
ὁ ωο τὲ τοῖ σ ὁικ ρόμοι σ·
πόι ω ωῦ ωρὸ ὺ ωο σ ὰ ὶ ωὰ

ρβικὸν ἀσημὸν καὶ δικ̣ὴ
μβικὸν σάτικὸν μὲ πο
κ καλλόειν μὲ αὐτὴν τὸν
παιδίον· οὐκ ἄπ μου δ̣ὴς·
οὐ πνρ· οὐ μ̣ηρ· ἀμφὸ νθ̄
δ̣ ἡμ βικὸν σάτικὸν μὲ μ̣α
μβρωμ· ἅ τὶ σ πο κ καὶ
λλόδ μὲ αὐτὸν τὸν μοικὸ
πὸν· καὶ οὐδ̄ δ̄ πο κ
καλλὸν αὐ τὸν μὲ μ̣ὸν
ὸν σδ̄ ἅ πο αρκ̣ικουσ̄· δ̣
αὐτοῦ τὸ ϛ̣ κ· ἅ τὶ λαμ̣ὸν
τὸ σσου οὐκ ἀν αμβρω
σ πο λκρὸν σαι· καὶ βυ
ὐθ̄ σ ὶ πο αυκούσ̄·

Καλλόσ μὲν τοίνυν αὐτὸ̄
ὸν σ κλη θ̄ναι νόμ̣ῳ·
πο σὸν ὠν νοῦλ θ̄αι· μὲν
φ̣ὴσὶ πάν τα σ̣ὼ δ̄ σ μ̄
ἀδικίαν· δ̣ ἄμ̣ὸ σ αρ̣χ̣
γ̣ὸν ἀσ μ̣ὰ ἅ μ̣ο μ̣ο σ μ̣α λ
λ̣ὰ μ̣ὰ τ̣ο μ̣· πᾶ σ α μ̣ο μ̣
γ̣ρα φ̣ὴ μ̣ὰ δικο μ̣ δ̣ιὰ σπα·
ϛ̣ ἀ̣ὺ θ̣ρ υ̣ π̄ο σ ἡ μ̣ὸν τὶ
τὸ μ̣ὰ ρ̣ τ̣ο μ̣ σ ο υ· κ̣ὰ ὶ π̄ο σ
χ̣ὶ σ ὰ π̣ὸ ρ̣ ο σ ἰ σ ὰ μ̣ β̣ὸ ϛ̣
τὸ μ̣ὸ ἰ κ̣ὸ μ̣ σ ο υ· δ̣ὰ μ̣ ἰ δ̣ κ σ·
γ̣ μ̣ μ̣ὸ μ̣· π̄ο β̣ρ ἰ μ̣ α λ θ̄· Ὃ
ἀ̣π̣ὸ τ̣ο ῦ μ̣ὸ ἰ κ̣ὸ μ̣ τ̣ο ῦ
σ̄ ο̄ β̣ρ μ̣ α τ̣ὸ σ σ ο υ· ὐ χ̣ὶ
π̄ο β̣ρ ὸ τ̣ϛ̣· τ̣ὸ τ̣ο γ̣ μ̣ὸ σ

πα π̄ρ ὸ ϊ̈ μ̣ο ν τ̣ὸ φ̣ῶ σ
σ ο υ· κ̣ὰ ὶ τ̣ὰ ὶ ἁ μ̣ α π̄ὰ σ δ̄
τ̣α χ̣ὺ ἀ̣ν α π̄ο β̣λ ϛ̣· κ̣ὰ ὶ
π̄ρ π̄ο ρ̣ β̣ υ σ θ̄ α ὶ ὁ μ̣ ν
π̄ρ ο σ δ̄ μ̣ σ ο υ λ ἰ δ̄ ι κ̣ α ὶ ὁ
σ ώ̣ ν σ ο υ· κ̣ὰ ὶ λ ἰ δ̄ ὸ ξ α ὐ τ̣ὸ̄
θ̄ῦ π̄ο β̣ρ ι α̣ λ ϛ̣ σ δ̄· τ̣ό τ̣ε
ὐ̣π̣ὶ κ̣α λ λ ὸ̄ ν μ̣ β̄· μ̣ὰ ὶ ϛ̣ σ α ν
κ̣ ὺ σ ο μ̣ α ὶ σ ο υ· ἅ τ̣ι λ α μ̣ὸ ν
τ̣ὸ σ σ ο υ β̣ρ ῶ· ἰ δ̣ὸ ὺ π̄α ὰ
ρ̣ ε ι μ̣ι· κ̣ὰ ὶ π̄ὶ σ τ̣ὰ ῦ τ̣α
Π ἀ̣ν τ̣α π̄ο ι λ ἰ σ α ι δ̣ ω̄ κ̣ὰ σ
τ̣α ῖ φ̣ η σ ὶ· π̄ὶ σ δ̄ὲ ὁ ὐ δ̣ὲ ὺ
μ̣α τ̣α ὶ ϛ̣ π̄ε μ̣ ο ι· π̄ὶ γ̣ὰ ρ̣
δ̣ι α χ̣ρ ῆ̣ σ θ̄ α τ̣ὸ μ̣ ε ἰ ρ̣ κ̣ μ̣ὸ
μ̣ ο μ̣· π̄ὶ δ̄ὲ β̣ρ γ̣ὰ δ̄ δ̄· τ̣ί
δ̄ὲ ὁ ὐ ρ̣ ά δ̄ ι ο μ̣· ὁ ὐ τ̣ο σ δ̄ὲ
ἅ τ̣ι μ̣ ὁ ὐ χ̣ὶ δ̄ ὡ α̣ τ̣ὰ μ̣ὸ μ̣ ο μ̣
ἀ̣μ̣ὰ ὶ κ̣α ὶ ὁ ὐ κ̣ ο λ α ι· ὁ̄ τ̣ι
π̄ο λ λ ο ὶ μ̣α ὶ τ̣ὸ μ̣ ε ρ̣ ο μ̣
τ̣ὸ μ̣ ε ἰ ρ̣ κ̣ μ̣ὸ ν α μ̣ ἰ τ̣ο σ
ρ̣ κ̣ ὸ μ̣ τ̣ι σ α μ̣· ὁ ὐ κ̣ α δ̄ ι κ̣ὰ
γ̣ α μ̣ μ̣ α τ̣ὰ ϛ̣ α δ̄ λ α π̄ο σ ὸ μ̣
τ̣ο μ̣ ὸ μ̣ ο μ̣· ἀ̣μ̣ὰ ὶ κ̣α ὶ τ̣α ὰ
ὁ μ̣ τ̣α ὶ δ̄ π̄ο δ̄ υ σ ά μ̣ ε ν ο ι
π̄ά ν τ̣α ν· ὁ υ σ ᾷ̣ μ̣ ι κ̣α ὶ
τ̣ρ α π̄ὸ ζ̣ μ̣ι τ̣ὸ ι σ τ̣ π̄ο σ
χ̣ ὶ σ δ̄ χ̣ ό μ̣ ε ν ο ι· ἀ̣λ λ̣ὰ
κ̣α ὶ τ̣ῶ̄ τ̣ο ῦ σ ὠ μ̣ α τ̣ο σ
ἰ δ̣ ρ ῶ̄ τ̣ι· κ̣α ὶ λ ε ά μ̣ μ̣ο ν
τ̣ο ν· ὃ̄ σ τ̣ι ν α ὐ τ̣ο ὶ σ δ̄ α ν

μοι μαὶ αὐτά· καὶ οἱ μὲν
Β ασιλῆς· καὶ μυριάκις
ὃ σι μασιλῆς· ἀτὰρ ἄνοι
όμτα· καὶ ἀυσπορίαν δαυ
ωαν ωδμὴν μὴ ἔχομτα· Ϛ
φιλοτιμία μὲν ἀναλισκο
μένην· τὰ ὁμίμα ωολ
λὰ φιλοτιμοῦωται δεῖ
ξαι· ϗ οἰκαὶ ὑμῖν δίκαιον·
ἑκάστοι τὸν δ' αὐτὸν ὁμῶν
ἀχθαρίζομτα· οὕτω σὰ
φῶς ἡμᾶς μόνον· ὁ δὲ
μασιλεὺς ὁ ἡμέτερος· τὰ
μὲν τίν· ἀνωφελῆ τοῖς ὁμοῦ
συμφορήσας· ὀλίγοις δὲ
σφόδρα καὶ μόλις·
καὶ οὐδὲν ὑμῶν δεῖται
ξιν ωοιᾶ· οὕτω σὰφῶς μὲν
ωρο τίθησιν· ἀνωφελῆ δὲ
ταῦτην τὴν ἀνωειραίαν·
καὶ ωολλοῦ δεήσεται
τοῦ μὴ καταχρυσοῦν χαλκοῦν·
καὶ ἵνα μάθητε τοῦτο·
ὁ καὶ ὁμῶν τὸν σικόωτα
μὲν ἀνακρινάσας· τότε
ἐμβλέψας ωρὸς ἵππον τὸ
φῶς σου· ἆρα οὐδοικᾶς
ὑμῖν ἁμᾶς τὸ δοῦρον τοῦ
το; ἀλλ' οὐκ ἀπὸ μόνον· ϗ γὰρ
ποππαῦ δυνάμεθα· καὶ μᾶλ
λον· καὶ ἀσφάλειαν· ϗ

Κ αὶ ὅλως δὲ σικολομτῶν
εἰρημένων· οὐδὲ γὰρ
ἁπλῶς ἐωιτρεπτὸν τὸ ὁ
ρος· δ' ἀνιτὸν τὸ ωᾶχος
ρος· διὰ σικαστὸν ωρόσθρα
γμα τόσαν καὶ τόσαν· ἀλ
λὰ τοσδὶ ἀνὴρ ὁ σικὸ
ωὸς ἀριμαλοῦ· ἀμφὶ μεγά
λοις τοῖς οἰκέταις· μὲ
τὰ δοσ τοῦ ἀρτου· τὰ
ἀδίκως συγκείμενα
γραμματεῖα διάρηξο·
Τ ί τοῦτο μὲν κολάκτορ
ἁπλοῦς· ἁδὲ καὶ δίσκο
λα εἶναι μοι δοκῆ σικό
ωᾳ οἰκαὶ τὰ δωάλμα·
καὶ ἁπλᾶς οἰρᾴδια· καὶ
ἁπλῶς γὰρ οἱ μασιλῆς
ὁμοταῖς οἰποδρομίαις·
ωρὸ τοῦ μάχεσθαι ζομένοις
ἀσφάλειαν καὶ ωραμᾴα
καὶ ἵμαντας ωερὶ ἁπλᾶ
ὁ ὕτω δὲ καὶ ὀχῆ· ὁμοίως
δὲ καὶ τίθησι τοῖς ἁπλοῖς
τὰ δωάλμα· καὶ καὶ
ἁπλῶς δὲ καὶ ωολλοῦ
χαλκοῦ μὲν τοῦ ωερο
φήτου ῥιμάτων δεῖται

ταχὶ μὲν πάμμεγα μφαί
μων. οὕτως εἰσὶν ὡς
πρὸς ἄνω ὁλκὴν ἡμῖν
λοιπὸς σου σῶμα. ἰδοὺ
πάρεμι. ποῖον δὲ μέλ
Καὶ φῇς. καὶ τί πρὸς τοῦ
τὸ ἐλαιοθηλητὸν. ἀλλὰ σῶ
πρὸς ὠλλτιον. ὃ τὸν
οὐ μὴ μνησθήσεται. τοὺς
ἀγγέλους. τοὺς ἀρχαγ
γέλους. τοὺς χερουβὶμ. τοὺς
σεραφίμ. τοὺς ἀρχὰς.
τοὺς ἐξουσίας. τοὺς
θρόνους. τοὺς κυριότη
τας. τὸ ἀρρητόπρεπτον
ὄνομα. τοὺς αὐλοὺς τοὺς
μουσικοὺς. τοὺς σκλη
μοὺς. ἂν γὰρ τοῦ φωτὸς
δικάζουσι καταξιωθῆς,
καὶ ταῦτα ὄψῃ. καὶ ἀ
ναμμαλίσει γόμμης.
τοῦ σκώληκος τοῦ ἰο
κόλου. καὶ τοῦ πεμμοῦ
τοῦ δόμου. καὶ τοῦ
δακτυλίου τοῦ μολύβου.
καὶ τῆς ἀδικοχαρίας.
καὶ τῆς θλίψεως. καὶ
τοῦ σκότους τοῦ αἰῶ
νος. καὶ τὸ ὑδροχοεῖ
ον. καὶ τοῦ πολυ

ἐκβραίδηται. καὶ ἐμοὶ
λαθεῖν. λύσαι τὸ δέσμα
μὴν τὸν πολύποδα πάν
τα. καὶ λοιπὸν οἷόν τε δεῖ
λιμὴν δέσαι. μόνον μὴ ἀν
ποκάμῃς. καὶ πρὸ τοῦ
πάλαι μὲν τὶ δεῖ περαί
σαι. οὐδὲ γὰρ ἔστι φεύ
γειν. ἀμὰ ἀραιλίσαι.
τὸ ταχὺ καὶ δαπηλὸν ἡ
μῖν δημφαίμων καὶ πρὸς
σφόδρα ἐφίεται τῆς ἡλι
κίας σου. καὶ πρὸς ἐμὲ
καὶ πρὸς ἐμὲ δίψῃ τὰ ἄμα
λα αὐτὰ προβλῆτε
δωσείγματα. καὶ οὐδεμία
τὸ κωλύουσα τὴν ἁφὴν
ῥύμην. διὸ μὴ ἀναπάου
τὴν δαπηλείαν αὐτῶν
δημδίκμυται. καὶ τὸ ἀν
πειρομήτης πλησιοῦ
σας. τὶ δεῖ ἄλλα πρὸ ἴ
Μου. τοῦτο ἄλλο. οὐ μὴ ἀπὸ
τοῦ δημπειρασμοῖς ἡμέ
ρας. οὐδὲ μὴ ἀπὸ τὴν τοῦ
καὶ κακοῦ ὁδόν. ἀμὰ ἀ
πρόφθαμε. καὶ λάπαρ
γὰρ ὅπι τοῦ μὴ καρπὸν
λάρμην πρόϊμον τὸ
πρὸ τοῦ καιροῦ φανὲν.
οὕτω καὶ ἡμῖν ταῦθα. τὸ

πάντα σωφρόνων;
οὕτω καὶ τὸν ἐξηγορή-
σαντα μὴ καθαρὸν ἀπα-
ξαν τῶν. πολλῶν δὲ μᾶλ-
λον τῶν περιουσίαν
καὶ πλάρος ἁμαρτῶν.
ἵνα οὖν ἀναπαλούμεθα
ἡμεῖς. καὶ οἰκτιρήσωμεν
ὀλεθρίως τοὺς δυομένους;
μὴ παρακαλῶ. ἀλλὰ
κἂν πάντα περίτεμωμεν
καὶ ὅσα περιλιθήκα-
μεν. καὶ ζίφους καπα-
τολμῆσαι. καὶ μὴ καπα-
μαχαίρας ἀλλάξασθαι.
καὶ οὐ τί οὖν πάλιν. πᾶ-
σα φέρομεν δυικόλως.
ἵνα τοῦ ὑμνοῦντος
πληρώσωμεν τὸ
Πάντας ἡμᾶς ὑπὲρ τιχῆν.
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. μεθ
οὗ σοὶ τῷ πατρὶ δόξα σὺν
τῷ ἁγίῳ πνεύματι
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
ἀμήν :-

μοῦ τοῦ πυρός. Στῆς
καταράσ. καὶ τῶν τῆς
ὀδύνης χωρίων. καὶ ἀ
πλάνης ἐνθένδε ἀπο-
δρᾶναι ὀδύνη καὶ μέρι-
μνα καὶ στεναγμός.
ἐνθα πολλὴ ἱλαρότης
καὶ εἰρήνη καὶ ἡδο-
νὴ καὶ εὐφροσύνη Σ
ὑπερυφή. ἐνθα ζωὴ ἀ
όριστος καὶ δόξα ἄρρη-
τος. καὶ λαμπρὸς ἀφθαρτος.
ἐνθα ἀγαθοῖς οἰκηταί.
καὶ ὑπὲρ δόξαν τοῦ νοεῖν
ὡς ὁ τόπος ἐκεῖνος. οὐ φθο-
νερὸς οὐκ ἔστιν ὧδε καὶ ὀξὺς οὐ
κλίκους. καὶ ὑπὲ καρδί
αν ἀνοῦ οὐκ ἀμβυκί. ἐν
θα ὁμιμφόμοιρικῶ.
καὶ ἀπαπάδων τῶν μ
όνων. καὶ ἀπαρχόν
μοι ἀπὸ τῶν φαιδρῶν ὁ
χουσαι λαμπάδων.
καὶ οἱ τὸ ἔμδυμα τοῦ
γάμου ἔχοντες. ἐνθα
πολλὰ τὰ ὑπάρχοντα
τοῦ δεσπότου. καὶ τὰ τὰ
μεῖα τὰ ναοπλικά.
εἶδος ἱμάτια τὰ ὑπαλμα
καὶ ὅσα δ' ἂν μὴ ἀρήκα
σι δύνηται εἰσδέξασθαι. ἰησοῦς

+τότε οἷς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴπερ θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν. ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι:

Τότε φησὶ· ὅτε ὁ σωτὴρ προσῆλθε λόγοις ἰλαροῖς ὁμιλῆσαι τοῖς αὐτοῦ· ἵνα μὴ κἀκείνους ἐπὶ τὸ λυπηρότερον ἐκκαλέσηται· ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ φρικώδη ἀπεφήνατο· καὶ τὸ κέρδος τὸ ἀπὸ τοῦ πάθους. φησὶν οὖν ἰλαροῖς λόγοις ὁμιλῆσαι τοῖς αὐτοῦ· φησὶ δέ τοις ἰλαρόν· ὅτι ὁ μὲν κόλυμβος καὶ τὸ ἅμμι καὶ δυσχερές ἐστι καὶ ὀλέθριον· ἀλλ' ὅτι οὐδὲ σωθῆναι δυνατόν· ἐὰν μὴ καὶ αὐτὸς ἐφ' ὃν πορευόμενος διαπαντός· ἵνα γὰρ μὴ ἀμάθειαν εἶναι νομίσωσιν· οὐδὲ ἀπὸ προτέρου μεμόνωται· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοῦ πράγματος τὸ κέρδος· ὃν μὲν οὖν τοῖς ἀμμιφήσιν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ· αὐτὸς μόνος μένῳ φησὶν· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ· πολλῶν καρπὸν φέρει· τοῦτο δὲ δικαστηρίου ἦν ἀπὸ αὐτοῦ μεμαθηκέναι· οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ προάγει τὸν λόγον μόνον· περὶ τοῦ δεῖν ἀποθνήσκειν· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος· τοσοῦτον γὰρ τοῦ πράγματος τοῦτο τὸ κέρδος· ὅτι καὶ ἀφίησι τὰ μὲν ἤδη ἁλισθέντα ἀποθανεῖν δεῖν· τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς μέλλουσι πρὸς τοῦ θανεῖν· ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ βίου δηλοῖ· τόσον δὲ ἐξ ὅσον αὐτὸ μεμαθήκαμεν· καὶ ὁρᾶν ἔστιν

Καὶ ἀκαταμάχητον

ζιον αὐτοῦ τὸ σταυρὸν εἶναι νομίσωσιν· οὐδὲ ἀπὸ προτέρου μεμόνωται· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοῦ πράγματος τὸ κέρδος· ὃ μὲν οὖν τοῖς ἀμμιφήσιν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ· αὐτὸς μόνος μένῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ· πολλῶν καρπὸν φέρει· τοῦτο δὲ δικαστηρίου ἦν ἀπὸ αὐτοῦ μεμαθηκέναι· οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ προάγει τὸν λόγον μόνον· περὶ τοῦ δεῖν ἀποθνήσκειν· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος· τοσοῦτον γὰρ τοῦ πράγματος τοῦτο τὸ κέρδος· ὅτι καὶ ἀφίησι τὰ μὲν ἤδη ἁλισθέντα ἀποθανεῖν δεῖν· τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς μέλλουσι πρὸς τοῦ θανεῖν· ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ βίου δηλοῖ· τόσον δὲ ἐξ ὅσον αὐτὸ μεμαθήκαμεν· καὶ ὁρᾶν ἔστιν

ποιᾷ τὸ μὲν ὅρον· οὐδὲ
γὰρ εἶπεν ὃ τι καὶ μοῦ
λησθαι μὴ μιμοῦμαι
σθαι δεῖ τοῦτο ἡμᾶς
ποιεῖν· ἀλλὰ ποῖόν·
» ἅτις ὁλκὸς ποίαν μοῦ
» ὁλκὴν· οὐ μᾶζομαι·
οὐκ ἀναγκάζω· ἀλλ' ἐ
κατὸν μύριον τὴν σοῦ
τοῦ προαιρέσεως ποι
ῶ· διὸ καὶ λέγω ἅτις
λκὸς· ὅτι γὰρ ἀγαθὸν καὶ
λὸν· οὐχὶ δοκεῖ καὶ καὶ
δικαίως· οὐκ ὅτι κόμα
σι μὲν καὶ τιμωρίαν ἴσα
καὶ ἀναγκάσαι· καὶ γὰρ
αὐτὴ τοῦ τραύματος
φύσις· ἱκανὴ δὲ ὁλκὸς
σαι· ταῦτα δὲ
λέγω· ὅπως αὐτὸ μὴ ζό
μασι· ὁμοίως γὰρ μᾶζό
μος· ὁ μὲν γὰρ μᾶζόμε
νος πολλάκις· ὁ δὲ ἁπλῶς
κύριον τὸ μὲν κρεατικὸν
ἅμα· μᾶλλον δὲ ὁλκὸς
ται· μᾶζα γὰρ δίκην ἀπὸ
τρόμβου τραπεία· διὸ
καὶ αὐτὸς ὁλκὸς· ἅτις
ὁλκὸς· μᾶζα γάρ ἐστιν
ἀλλὰ δόμενον μὴ ἅμα
λὰ· καὶ τοιαῦτα· ὡς

καὶ ὅπλα πράγματα κόμενα·
οὐδὲ γὰρ εἴ τις χρυσὸν
παρέχοι· καὶ θησαυρὸν
προτίθη· μεταμίασος
καλὸν δοκῶν· ἀλλ' ἅτις
κεῖνα οὐ μεταμίασας· πολ
λῶν μᾶλλον ἐπὶ τὰ ὄντα
τοῖς οὖσιν ἁρμόττει· ἅ
γαθὸν μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα
τοῦ φύσει πέφυκος
δραμεῖν· οὐδὲν λαμβάνειν
ἄξιος ἅ· οὐδὲ ἀμείνης·
ἅτις καλῶς τὸ λῆμμα·
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναγκάζει
ὁ χς· ἀλλὰ προτρέπεται
φείδομένους λιμῶν· ὃ
πέδη γὰρ ἐδόκουν πολ
λοὺς θανατοῦν· ἰδίᾳ
θορυβοῦντας πρὸς
τὸ εἱρκνύμενον· βκ· οὐ
χρῆν θορύβους καὶ τα
ραχὴς· ἀλλὰ μετὰ μίας
μυρίων ἀναλωμάτων
εἶναι τὸ εἱρκνύμενον καὶ
ὀφίλημα συμμαίνον· ὃ
μᾶζομαι· οὐδὲ ἀναγ
κάζω· ἀλλ' ἅτις ὁλκὸς
ἀκολουθῶν· τοῦτο καλ
λῶν· μᾶλλον δὲ τοῦτο
Νομίζω δεῖν αὐτὸν
κολουθεῖν· ὁ ποιῶν

μὴ ὑβρίσωμεν οἱμοι· πολ
λοὶ γὰρ ἐσμὲν δήπουθεν· πυ
κνὸν κίνδυνον ἁλῶμεν· ἡμῶν οἱ
τινὸς ἴσως κινήσεται· οὐ
γὰρ δὴ πάντες ἐσμὲν δήλοι
νῦν γὰρ μεταμελόμενοι
θῦ· διὰ τοῦτο μόνον τῷ θ̄ῳ
δοκοῦμεν ἀφίλαστοι φά
νεσθαι· καὶ μοι μὴ ζήσαιτο
τηρίαν ἀρκέσουσι τοῦτο·
καὶ ἀδίκως λοιδορεῖσθαι τὸ
λάττειν· ὡς τὸ πᾶν ὑπερ
γασάμενος· δύναται
γὰρ αὐτὸς ἰσοῦν θ̄ῳ·
μὴ δὲ ἀφεῖναί σε πρᾶ
τον δεινὸν ἡγοῦμαι· οὐ
γὰρ οὕτως ἀδίκως· ἀλλ
καὶ αὐτός τις ἐσφάλκης
καὶ δοκιμάστρος γενοῦ·
Οὐδὲ γὰρ ἁπλοῦν ἁρμοθήκης
ἕνεκα φιλονεικεῖν τὴν
ἔριν· οὐ λυθῆναι χάριτι
αὐτὸν ἀφαιρεῖσθαι μόνον·
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκεῖ
ον πόνον· καὶ διὰ τοῦτο
μᾶλλον αὐδοκιμεῖν ἀλλ
φιλεῖ· οὕτω καὶ ὀχῶ· οὐ
μᾶλλον φιλεῖ· τοῦτο σο
μᾶλλον φιλεῖται καὶ οἱ
κοῦσιν ἐν δοκιμῇ· οὐκ ἀν
πότε λῦσαι αὐτοὺς ἐθε

μόνος· Ὅρα δὲ μὴ
Καὶ ἁμαρτάνοις τοῦτο
λόγου· οὐδὲ γὰρ ἁπλοῦν
τὸν ἁρμοστὴν ἀποδείκνυσι
τὸ δῆμον· ἀλλὰ καὶ κοινω
τὸ δόγμα τῆς οἰκουμέ
νης προτίθησι λέγον·
ἅπλουν· καὶ μὴ· καὶ μὴ
ἀνήρ· καὶ ἀρχόν· καὶ
ἀρχόμενος· ταύτην ὁρί
ζουσι τὴν ὁδόν· καὶ δο
κιμάζουσι τὴν ἁρμοστήν·
τρία δὲ ἐστὶ τὰ λέγόμε
μαι· τὸ ἁρμόσασθαι
ἑαυτόν· καὶ τὸ ἄρασθαι τὸν
ἀρχὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ οἰκο
λουθῆσαι· καὶ τὰ
μὲν δύσασθαι δοκεῖται·
τὸ δὲ δοκιμάζεσθαι τὸ
σθαι· ἀλλ ἴδωμεν
Πρότερον τί ἐστὶ τὸ ἁπλῶ
ἁρμόσασθαι ἑαυτόν· μᾶλ
λον δὲ τί ἐστὶ μὴ ἁρμόσα
σθαι ἑαυτόν· καὶ τότε ζη
τῶμεν· τί ἐστὶ τὸ ἁπλῶ
ἁρμόσασθαι ἑαυτόν· τί
ὂν ἐστὶ μὴ ἁρμόσασθαι ἑ
αυτόν· ὁ ἁρμοῦ μόνος
ἕνεκα ὃν ὁμοδελφὸν μὴ
οἰκεῖον· ἢ ὁ μὴ ἁρμοῦ
καὶ μᾶλλον ὁμοδελφὸν

σάαλω· καὶ τὴν μικρὰν
τὴν προσθήκην. πολ
λὴν ποιεῖ μεμφαίμων
τὴν ταπεινολίαν· καὶ
γὰρ πολὺ μᾶλλον τοῦτο δικεί
μου ἐαυτὸν· καὶ ἀρᾶται τὸν
ἀρ ἑαυτοῦ· τοῦτο. ὃ δὲ
κάμου γίνεται· ἵνα γὰρ μὴ
μομήσησθε τὴν μάχαιραν
τὴν καὶ ὑπερβαίνουσαν ὁμῶ
δὼν δεῖ ἁπλῶς ἁρμόσασθαι
ἑαυτόν. λέγει καὶ μάχαι
ρόσου ἁπλῶς ἁρμόσαι δὲ
αὐτὸν δεῖ· τοῦτέστι· μέ
χρι θανάτου· καὶ θα
νάτου. ὅπερ μείζονος·
ἀφ᾽ αὐτοῦ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἁπλῶς
ἁρμήσασθαι ἑαυτὸν
μέχρι θανάτου· ἀλλὰ μᾶ
ρατος τὸν ἀρ ἑαυτοῦ. τὸ
δὲ ὅπερ μείζονα θάνατον
δηλῶν· καὶ ὅτι οὐχ ἁπλῶς
οὐδὲ δίς· ἀμφὶ δὲ ἁπλῶς
τὸ σταυρὸν τοῦτο δεῖ
ποιεῖν· δηλοῖ γὰρ ὃ λέ
γων· ὥστε ἕνα τὸν θάνατον
τοῦτον· καὶ μεταθέμενος
ἕτοιμος ὢν πρὸς σφαγήν·
εἰ γὰρ πολλοὶ χρὴ
ταῦτα μὲν μὴ καταφέρειν
ἁπλῶς καὶ τρυφῆς δόξης·

καὶ δουλοῦ μᾶλλον· καὶ
ὅτι οὐ πάσχομεν· οὐ
πάσχει· οὐκ ἔπεται· οὐ πά
σχει τὰ πρὸς αὐτόν· οὐ
τὰ ἀπ᾽ ἀλλήλων τρι
σθῆσ· οὕτω τοίνυν ἐκεῖ
λευσε τοῦ σώματος ἀπο
φεῖδεσθαι τοῦ μισθοῦ· ἵ
να καὶ μᾶλλον ζῶσι· καὶ
θλαύμωσι· καὶ μαίωσι·
καὶ ὅτι οὐ πάσχουσι· μὴ
φείσωμεθα· τοῦτ᾽ ἔστι
φείσασθαι· ὅπερ καὶ
οἱ πρὸ τοῦ φείδο
μενοι ἐποίουν. ὁ τὰ
δι᾽ ἀσκάλωσι τὰ πρ
βάδια δόμενος. κολάζου
σι μὲν αὐτὸν μὴ φείδεσθαι·
οὕτω καὶ ὁ χς· οὐκ ἔπε
ται μὴ φείσασθαι ἑαυτοῦ·
ἀλλ᾽ ὅπερ τὰ ἁμάρτωσαν
τα ἁρμήσασθαι ἑαυτόν·
τοῦτέστι· μὴ δὲ μὴ φεί
σεσθαι κοινὸν πρὸς ἑαυτόν· ἀλ
λὰ δικαίοις τοῖς κινδύ
νοις· τοῖς ἀγῶσι· καὶ
ὅσα ἄλλα τοιαῦτα πά
σχομεν· οὕτω διακεί
σθω· καὶ οὐκ ἔστω ἁρ
μήσασθω· ἀλλ᾽ ἁπλῶς

θεωπάντουδὲοὐχὶπαρᾷ
δομ. ἀλλὰδεῖσαμικιμδύ
μοισ. ἀφ᾽ ἑκ καὶμέχρισ
αἵματοσπαλαίφμὲνὲμ
ἁρμιαλῶνμούλομαιτὸ
ὁμὸμ. καὶὅσσοσφαλῖσ
ταὐσικάμμαπαντείμὲ
θλας. ὅσσ᾽ὲκὰμθάμὰ
λομὲπομμάχμαιδόλι. κὰμ
θάνατομτὸμὲπομείδή
σομ. κὰμθάνατομτὸμ
ὑπάρατομ. κὰμὲωὶπαν
μηρᾶιὲπολλίτῃ. πάν
ταδεῖγὲμμαίπασφόρει·
καὶταύτηιμαλλομαίρὰλ
λεθλαι. καὶἀκολουθή
σομοι· ὲωειδὴγὰρὲ
τικαὶπαάχμταμιλὶἀν
κολοιλλήμὸνταμιλὶδή
αὐτόμτισπαύθηι. ὃγὰρ
καὶλιπὰὶπασχλὰχα
λεπώτερπαάχουσι·
καὶτιμιοφρόχοικαὶρό
λιτον· ἱμαμὴμομίσησ
ὁτιἀρικῆτῶμδῆμῶμλὴ
φύσισ. πρὸστιθησιτὴ
ὑπὸθόλμτῶμδειμῶμ·
τίσδὲδὴμαὐτὴι; ἱμαμ
ἓῶντασποιῶμικαὶπαά
σχωμ. αὐτῶιἀκολουθῆς·
ἱμαδὴαὐτὸμπαύταιν

σομιλησ· ἱμαικαὶτὴ
ἀλληιἀρεῖηιἄχλησ· καὶ
γὰρικαὶτοῦτοδικλοῖ· τὸ
ἀκολουθῆτῶμοι· ὃσ
τὸμλὶμόμομἀνδρῆαν
τιὼὲμτοῖσδειμοῖσ·
ἀμμὰικαὶσωφροσώνημ
καὶὲπιῆκειαμ· καὶπὰ
σαμὲπιδῆκμυαιαι φι
λοσοφίαμ· τοῦτογὰρὸ
μὶμἀκολουθῆμὲσχὴ·
τὸκαὶτὸτὶνὶσἀλλὴλο
ἀρεῖσὲπιμελῆσθαι. ὃ
τὸδιἀυτὸμπαάμταπὰ
χειμ· ἐσὶγὰρὸἶτπαῖδία
ωὸλλοὶἀκολουθοῦῶτῶ·
καὶταῦταπαάχουσι· ὃ
δὴδικεῖμομτὰστυχὰσ
αὐτῶμδικδὴδόασιμ· ἀλ
λὶμῆσδὴὰτὸμχ̄ν̄· μὰν
μομδὲδὶὴμαῖσαὐτοῖσ·
δικεῖμοιμὲμ. ἱμαὲαὐτῶ
μαύτῶσιικαὶὲμταῦθα
καὶὲκῆ· λιμῆσδὲ. ἱμα
κὲρδὶσσομὲμδικαιὲρὰ
τὴμζωλίῶ· πᾶσὸῦῶ
υικὲῶχάτησμαικῆασ·
μὶδὲτὴμαὐτὶῶτοῖσ
ἄπασλυμὲμοισὲπιδῆ
κμυσαιαὶαμδρῆαμ· καὶ
πᾶῶπασοσύτοισμὲμὶ

λομτασ καρποῦ αλλα
φθάμοισ· καίτοιγε
κμὴμμεν· καὶ ὁ χσ τασ
ραπιωλιθῶμ· δικάμοις
δὲ οὐδάσ· ἢ τασ μὲν οὖν
λίθλικαὶ τοῦτο τὸ βπὶ τὰ
μα· ὁ τε δωδμωσθλ
» αὐτὸ σλάβομ· ἢ σοδὸν
» ὀθμῶμ μὴ ἀπωβλθησ·
ἀποφλλωγὰρ ἡμᾶσ
ὡσ πρόμαπαυδμμάσσι
λῦκωμ ϕ^{η}· καὶ βπὶ κμ
μόμασ δὲ καὶ μασιλᾶς
ἀχθήσεσθε· μωὶ δὲ βπὶ
τῆαμῶν σσιμάμμομ
ὰν αηρότερομ· τότε

Μδμγὰρ· θάνατομ ἢ τασ
μόμομ· δμ ταῦ θαν δὲ· Ϛ
ἀρ οὐδμμ μόμ υσσ· Ϛ
ἀρ δὲ ἡμ δικοῖσ· ἀρ ἀπο
γὰρ ϕ^{η} τὸμ ἀρομ αὐτοῦ· Γγ
τάι· μαμαβάσ σδ ἡμ δ
κῶσ καὶ ϕδρᾶσ· καὶ τὸ
τοποιεῖμ ἢ σδ σαμ τὰ
χῦ· οὐκ ἐξ ἀρχῆσ· οὐδὲ
δικαροοιμέσμ· ἀλλ ἡρῶ
μαι καὶ μασ τὰ μικρὸμ τὰ
μείζομα τῶμ σαραγ
γολμάτωμ ἡσάμομ· ἵμ ἀ
μὶζδμίζομ ταιοὶ αὐκῶ
ομ τῶ· ἢ ταὶ δωσειδλὴ

Cφοδρὸμ δὲ δοκεῖ μαὶ τὸ
εἰρημένομ· ὁρᾶμ τῶσ
αὐτὸ δ' ἀὐτῶμ ἐξὸσ τα
ραμῶσθαι· καὶ τίθησιμ
ὅτ' ἂμ δμαι μᾶλλομ τὰ
τοῖσ ἰδρῶτασ· καὶ ὁ υ
κὸ παυθλαμόμομ· ἀμμᾶ
καὶ ταῦτ' ἦσ καὶ κίασ δπὶ
χειρα· δεῖ γὰρ τούτοισ
ὁμδιατρίβειμ μᾶλλομ· ἢ
δικάμοισ· ὅτ' εἰδέναι ὁρᾷ
χόυτασ λίτῶμ μαγαλῶμ
δόσισ· ὡσ λίτῶμ μικ
ρῶμ ἁπτόλλι· τοῖσ τοῦλ
λοῖσ τασ φερομίζημίᾳ
σθ· σικότῳ δὲ τῶσ

Καὶ ὁμ τοῦ σθμ ἀρχῆσ· Ϛ
» ἢ σ τοῦτο πλέβυται· ὅσ
» γὰρ ἂμ δέλησι τῶμ τιχλῶμ
» αὐτοῦ σῶσαι· ἀπο λέσει
» ϕ^{η} αὐτόμ· ὅσ δ' ἂμ ἀπο
» λέσῃ τὴμ ἑαυτοῦ ψυχὴμ
» ὁμδικομδμοῦ· εὑρήσει
» αὐτόμ· τί γὰρ ὠφελῆ
» θήσεται ἄμ σ· ἑαυτὸμ μ
» κόσμομ ὅλομ κερδήσῃ·
» καὶ ζημιωθῇ τὴμ ψ
» χὴμ αὐτοῦ· ἢ τί δώσει
» ἄμ σ ἀμτάλλαγμα ὑπὲρ
» τῆσ ψυχῆσ αὐτοῦ· ὃ δὲ

λάλ τοιοῦτόμ ἐστιμ· οὐκ ἀφ

τὸ ὀλίγωσαι· ἡ γὰρ ὀπὴ
τῶμ ἀμαθλιτῶμ πολλαμ.
Τ ὁ παραπεφυκὼς σφη
φαλῶν· οὗτος τῶμ ἀμμω
δυδοικιμῶ πρὸς μὰλ
λομ καὶ ἀμάλλω τὸ σάπ·
καὶ τοῖς πομβμίοις φο
βερώτατος· καί τοιγ
αρ ὰλλαντομ οὐκ ἰσχύ
ομτος αὐτὸμ ἀμαιρῆσαι
τοῦ μασιλέως τὸ ὀρύ
τὰ ὁ πλαυτῆθαι· πολ
λῶ μᾶλλομ ὀπὶ τῶμ πο
μβμίωμ τύπομ· ὁ γὰρ
καὶ ἀμαιρεῖσθαι σὺμ πί
δω τοσαῦται· ὁ προ
μαλλόμδνος σὺ θαύλ
τομ τὴμ ἑαυτοῦ ψυχλίω.
ἄρῆσθαι αὐτλίω· ἐμὶ μὲν
πρέπει· ὁπὶ δὲ ὑπαλγῶς
ἀλλᾶσθαι· δὺο τέρατα δὲ
ὁπὶ καὶ πᾶσι ὀπὶ μέγ
γα αὐτλῶμ χλεμαμῶσει
ζωλίω· εἰ τὰ ὀπὶ δλὶ
Ε εἶπεμ· ὁπὶ δὲ ὑβλαμ σῶσαι
ἀπὸ λῶ αὐτλίω· ὃ σ δὲ μὴ
ἀπομβλησάσῆ· καὶ κῆσα
πιρίαμ καὶ ἀπὸ λῆαμ·
καὶ ἐμ ταῦθα σρίαμ καὶ
ἀπὸ λῆαμ τὸ θῆκεμ· ἐμὶ
μὲ μομίσηι πσίδιμῆς

δῶμ ἐμῶμ· ἀμμὰ καὶ σφό
δρα φειδόμδμος ταῦτα
ὀπὶ ταύτα· καὶ γὰρ ὁ φῆ
δόμδμος τοῦ παιδίου
αὐτοῦ· ἀπόμμυσι μὲ αὐτό·
ὁ δὲ μὲ φειδόμδμος· δὴ
ἀσπάζῆ· ὁ καίπερ σοφὸς
ὢμ· ὁ πὸ ἀμ πᾶσι σπου
δὴ μὲ ὁμοῦ ῥάιδιος· οὐ
μὲ ἀπὸ θαύμα· πλὴμ δὲ
ψυχλίω αὐτοῦ ὀκ θαμάτῶ
ῥύσι· καὶ πάμμ· ὁ πρὶ
τύχαμ τὸμ μὲ ὁμ αὐτοῦ· καὶ
ταδὴ σῆ τρόπω παραὐ
τοῦ· τοῦτο καὶ ὀπὶ ἀρλ
Τ ο πάδουμ μὴ ἐσθαι· ἀμ γὰρ
ὁ ἀρ ατὴ μὲ σφειδόμδμος
τῶμ ἀραπὶ πολλῶμ· ὁμ δὸ
κολόυει μὲμ ἡμᾶς πᾶσαμ
τὸ σ· καὶ τοῖς ὁμδόμ ἀμ
τοῖς πρόσθεν λύει·
ἐμ ὁ ὧι μὲ καὶ ὀφ ἑμὶμ τὸ
τοσῶμδ μὴ ἐ ἡ· δὴ πᾶς
τὸμ δλ ἡμ ὀκλῖ ὰ ἁματομ
ἐμᾶς πᾶς ἀραπεφύκδαι·
καὶ γὰρ λεαὶ μῶμ πόλδμος
ἀμ ἀρρι πὶ ζᾶσθαι μᾶλλ
χαλεπός· μὲ τοίμῶ καὶ
θίσῆς ὁμδόμ· ἀλλὰ ὀξέρχῆ
καὶ πολδμᾶ· καὶ μὴ πᾶσι
ὁμ τὲ ἰ πᾶς ἀραπεφύκ τό

τὴν ἀποβολὴν ταύτην
καὶ κέρμα. καὶ τὴν σω
τηρίαν· ἀλλὰ μαθὴ
σαφῶς· ὅτι τοσοῦτον μ
ὲν κέρμα τῆς σωτηρίας καὶ
ταύτης τὸ μέρος· ὅσον
ἀπωλείας καὶ σωτηρίας·
καὶ δικτῶν μὲν ἀνθρώπων
καὶ λιμένων ἢ πόλεων
τῶν καταστροφὴν λέγω·
» τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθ
» ρωπον· ἐὰν τὸν κόσμον ὅλ
» κερδήσῃ· τὴν δὲ ψυχὴν
» αὐτοῦ ζημιωθῇ· ἢ δῶ
Πῶς οὖν παρὰ τὸ δόκιμον
τῆς σωτηρίας ἀπώλειαν· καὶ
ἀπώλειαν σωτηρίας ἔχει
ρον· αὐτὸ καὶ ἀμίαντος
οὖσαν· τῶν μὲν δὴ ἁλόν
των τὸ ἕν μέρος τῶν
τῶν; μᾶλλον μὲν οὖν τὸ
τὸ ἅλας· ὅτι τῶν ψυχῶν αὐ
τοῦ ἐστὶν ἁλῶν· οἱ καὶ δῶρα
δοῦναι τοῖς τοιούτοις·
ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς αὐ
τοῦ· θὲς καὶ τῶν οἰκου
μένων ἁπάντων· καὶ τί
τὸ ἀλλόμενον ἐκ θαλάττης·
ἰκεῖνος ἀπώλυμένης·
ἢ ὡς γάρμοι· ἢ τοῦτο οἱ
κέτας ἰδίοις τοῦτο τοῦτο

ὑμῖν τρυφῆς· σαυτὸν δὲ
ὑμῖν καὶ τοῖς ἐχθροῖς·
ἆρα κέρδος εἰς ἐκτοῦ
δεσπότης ἁμαρτῇ; οὐδα
μῶς· τοῦτο τοίνυν καὶ
ὑπὲρ τῆς ψυχῆς λογίζου·
ὅτι ἂν τῆς σαρκὸς τρυ
φῶσης καὶ πλουτοῦσης·
αὐτὴν τὴν μέλλουσαν ἀ
πώλειαν ἀναμένῃ·
» Τίδώσει ἄνθρωπος ἀντάλλα
» γμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
πάλιν ὑπὲρ τοῦ αὐ
τοῦ· μὴ γὰρ ὑπὲρ ἁπάν
των ἁπάντων ἀντὶ ψυχῆς
ἀνθρώπου; χρήματα μὲν γὰρ
ἀνάπολλος· δωρίοις
δοῦναι χρήματα· κἂν
οἰκίαν· κἂν ἀνδράπο
δα· κἂν ὅτι οὖν ἄλλο
τοῦ κτήματος· ψυχὴν
δὲ ἀνάπολλος· ἁπάν
των οὐδενὸς ἐστὶν ἀντὶ δοῦναι τῆς
ψυχῆς· ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμο
λον· καὶ μᾶλλον τῆς
οἰκουμένης ἁπάσης· οὐχ ὅτι
τῶν ὅτι τῆς οἰκουμέ
νης ἁπάντων καταπαλαι
μένων
μετὰ τῆς οἰκουμένης
αὐτῆς· ψυχὴν ἀνθρώπου
ἂν καὶ τί θαυμαστὸν μόνον

ωσ. ὁτὲ τὸ κιμδωνόν
ουσι μὲ κλῖ. καὶ ὁτὲ ἐξ
ερυσι κιμδωνόν ουσι λν.
οὐδὲν δικτῶν μίδρώτων
ὁικείων μὲ καὶ τῶν θα
νάτων μὲ καρπούμενοι.
Τούτοις καὶ μὴ ὠφέλουσι πολ
λοὶ ὁι μὲ σύμμαχοι. ὁιὸ
τρόποις μὲ ταῦτα μὲ βαίνουσι τῶν
πρὸ ὑτων μ. μᾶλλον δὲ ὲ
τούτων μὲν αὐθις ἐρῶ.
ὅσων καὶ γόνυ μὲν αἷμα ὸ
ὰν αμὲν μὲν εἰ μὲ τὰ τοῖς πό
μοις τούτοις. δικάζουσι
μὲν γὰρ. ἰᾶται τῶν μίδρώ
των δικάζων ὑπὸ θανάτου.
λιμὸν δὲ. ἀρχὴν μὲν ὑ
κατὰ κῶν ὑπὸ θανάτου γίνε
ται. ἐξ δὲ λέγουσιν ὅτι
Α πολλάκις τῶν μὲ σῶν μὲ πό
λεων τῶν μ. δέχον
των ψυχὴν ὑφειμένη
σαν. καὶ πότε πείθο
μαι. τῶν μὲν γὰρ ὀλίγων μὲν κυ
ρίως τρόπον λιτυχή. ἐξ δὲ
τὸ σῶμα πολλαὶ μὲν καὶ
κομίζουσι δικάζουσι. οὐ
δὲν αὐτὴν πρὸς σὸν λιθύ
θυμίαν. ὡς σπερ οὖν
τὴν δοῦλον ὑφειμέ
νον μὲν ὑπὸ δεσ C

ποτῶν ψυχῶν τοῦτο συμμαί
νει. καὶ γὰρ καὶ ὠφέλιτοῦ
σώματος τοῦτον μὲν μὲν
νον μίδοι τῆσαν. καὶ μὴ
νυρίαν δὲ ἀδικήματα τὴν πο
ρικέναι ὑπὸ λῖσ. σῶν μὲν
δὲ ἔχειν ὠφέλιμον σῶμα φύσ
καὶ αἰτίαν σχόν. οὐδὲν
μᾶλλον καὶ τῶν πολλῶν
ἀμάρτασαν ὠφέλεῖν. τὸ
σῶν μὲν δὲ ὀρθῶσαι τοῦ
το. καὶ μὲν νυρίαν σώματα
προσθῆσι καὶ πόλεσ
καὶ χρήματα. οὕτω
τοίμων καὶ ὑπὲρ τῆς τῶ
χῆσ λογίζου. μᾶλλον μὲν
δὲ καὶ πολλῶν πολλῶν μὲν
ὠφέλιτῆσ ψυχῆσ. καὶ πά
ντα τὰ ἄλλα ἀφῆσ. ἐσ
τῶν τῶν ἀπασῶν μὲν ἀμά
λισκε τὴν μὲ σπουδήν.
Μηδὲ τῶν μὲν ἀλλοτρίων μὲν
φερόντιζον. ἀμέλησον
τοῦ καὶ τῶν μὲ σῶν. ὁμοίων
ἁπάντων ποιοῦσιν.
ὁσιὸν τῶν τοῖς τῶν μὲ
ναμαὶ βριζομένοις.
οὐδὲν γὰρ ὁικείοις ὄφε
λος τῆσ ὀργῆσ τῶν τῶν
τῆσ οὐδὲ τοῦ πολύπε.
ἀμαὶ καὶ πολὺ τὸ μαὶ

τὴν δόξαν ἡμῶν ἀπόλ
λυμι μὴ ἐν τῇ ὑστέρᾳ
παμίδος συμμορίαν·
οὐδὲ ἐν τῇ τῆς αἰωνίου
κοσμίας. πρὸς τὴν τῆς
σαρκὸς ἀλήθειαν· ἀλ
λ' ὄρεῖσι πάμμοχθ·
τί δὲ σφάλος ἐστὶν ἁμαρτά
λημα ἐστὶ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ· ἁμφοτέρα ἐστὶ πρ
ρὶ δικάζη μηδ' ἀρξάφ
σθαι κολάζουσαν. καὶ αὐτῆς
μόνης σωίζεσθαι λόγ·
φ ουλίσας τοίμων ὑμῖν τὰ
ὑμ. καὶ ἀπὸ τοῦ μέλ
λοντος ἀπαμωλήται·
» μᾶλλ γὰρ ὁ ἐστὶν οὐ
» θρώπου ἐξ ἀρχῆς θαμάζη
» τὴν δόξαν τοῦ πρὸς αὐ
» τοῦ μετὰ τοῦ μέλλοντος μέ
» γαλωμ αὐτοῦ· καὶ τότε
» ἀποδώσει δικάσαι καὶ
» τὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

β ἴδε πῶς δόξαν μίαν πρὸς
καὶ υἱοῦ; ἡδὲ δόξα μία.
οὐδὲ μορφὴ τὴ καὶ οὐσίαν
μίαν· ἡ γὰρ ὁμοούσιαν μίαν
διαφορὰν δόξης· ἀλλὰ
γὰρ δόξαν ἰδίου· καὶ ἀλ
λὴ δόξαν οὐρανίων· καὶ
ἀλλὴ δόξαν ἀστέρων· ἀ

ϕ ἡ γὰρ ἀστέρος διαφέ
ρει ἐν δόξῃ· καὶ τοιαῦτα
οὐσία οὐσίας· πῶς ἂν
ἐν δόξαν μίαν· ἡ οὐσία
ἑτέρα μοι ἐστὶν· οὐδὲ
γὰρ ἡ πλὴν ὁμοδόξη τοι
αὐτὴ οὐσία· ὁ πρ· ἡμᾶ
πάμμ παραμυθίαν
ἐστὶ πόθου σης· ἀμφὶ τὸ
ἀπηκριβωμένον ὁρᾶ
κρίσ· ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστι
δόξῃ ἡ δόξῃ· ἐστὶ μίαν
αὐτῶν ἐστὶ πόθου σαι
τῶν αὐτῶν· τί τοίμων
ουλῖ· σθε φίλοι θαμὰ
τομ αἰκούσομ· τότε γάρ
με ὁ ἡ ἐν μιᾷ δόξῃ τοῦ
πρ· ἡ δὲ ἐν δυὸ δόξῃ· ὡς
ὑμᾶς· οὐδὲ γὰρ μέλλει
τοῦ παρόμτος μίου τὰ
ὑμέτερα· ἀλλὰ τέρα τίς
ὑμᾶς δ' ἀδόξαν λῆξις
ἀμέτρων· ἀμφότερα ἐστὶ πρ
τὰ χρηστὰ· οὐκ ἐάν μέ
χρι τούτου· ἀλλὰ καὶ τὰ
φοβερὰ ἀμέτρ. τὸ δ'
κατήριον δικάζομ σε μέ
τρων· καὶ τὰς δυσθεώτας
τὰς ἀπαραιτήτους·
καὶ τὴν ἀφορμὴν ἀ
δικαίαν· καὶ τὴν κρίσ

τὴν ἁμαρτίαν ἑαυτῆς. οὐ μὴν ἀφίησι σκυθρωπὸν μόνον φάρμακον τὸν λόγον· ἀλλὰ καὶ χρηστοῖς ἀμείβεται βλωσίμοις. οὐδὲ γὰρ εἰ τὸ τῆς κολάσεως ἐφ' ἑαυτοῖς ἁμαρτάνουσι· ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἀφελείας ἐφ' ἑαυτοῖς. τοῦτο δὲ ἄλλοθεν· οὐχὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι κολάσεως μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῖς κατορθοῦσι μέρος ἡγούμενοι καὶ τοῦτο φέρειν· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑαυτοῖς ἀνδρας ἀναλυτήσιν. ταῦτα ἄρτι ἔφη δὲ φρίττω ταῦτα οὐκ οἶδα· οὐ γὰρ ἤμην φάρμακον μόνον· οἷμαι δὲ καὶ ἄφεσιν μὴ κοινωνεῖν τοῦ φόνου καὶ τῆς ἁμαρτίας· τίμα γὰρ οὐχὶ καὶ ὁμοτέχνους τοὺς τοιούσδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ ποιητὴν φησὶ φρίττω τὸν· καὶ εἰσάπαξ οὐκ οἶδα· καὶ μὴ κάμοι θεὸς ὅτι

τὴν ἁμαρτίαν μᾶλλον. ἢ τοῖς μιμουμένοις τὸν· ὁ γὰρ ἀπορρικαταστροφῆς πόρρωσ· καὶ τῆς κοινῆς τελευτῆς ὁλοτόσ ἐμοί· ἀλλ' ἀπορρῆσι κολάσεως ὅσ τῆς ἀμφοτέρου καὶ τοῦ συρὸς τοῦ μὴ σεμνοῦ· διὸ καὶ τοῖς τὰς ὀρθίμοις κατεφλεφόντασι μοναχοῖς· ὅτι μὴ καὶ θαυμάζω· τῶν δὲ ἀλλοφυλικῶν· καὶ διὰ ταῦτα τῆς ῥίζης· ἐκφοίτων γὰρ μετὰ τὸ ἀριστοποιεῖσθαι· μᾶλλον δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον· ἀριστον γὰρ οὐκ ἴσασι πω· καὶ γὰρ ἴσασι μόνον θοῦσ ὁ παρ' ἡμῖν καιρὸσ καὶ μηκάδασ· μετὰ τὸ δεῖπνον τοίνυν μέρμηρα τιμᾶσθ ὑχαριστηρίουσ ὕμνουσ εἰσ τὸν θεόν· καὶ ταῦτα μεμιμημένοι τὴν φωνήν· καὶ ἔμοὺ λοῦδ καὶ αὐτῶν μαϊκοῦ σαι τῶν ὕμνων· ἵνα καὶ αὐτοὶ λέγητε σωφρόσ· ἀδάσαν ὑμῖν ἀπαμβρο τὴν ὠδὴν ἐκείνην τὴν

ἰδρᾶν· ἄχει τοίμων τὰν
ῥᾳθυμίαν τὰν αὐτᾶς οὕτως.
Βύλομαι τὸ σὸν δοῦλον τρέ-
φων μὴ κακὸν τὴν ψυχὴν
μὸν· ὁ δὶ δοὺς τροφὴν
πάσι σαρκί· πλήρης
συμφορᾶς καὶ δυσφερ
σύμπας τὰς καρδίας μὶ
μοῦ· ἵνα πάντοτε
πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχω
τῶν· πρὸς ὃ σὺ ὁρμᾷς
ἵνα πᾶν ὑπερμεγέθη·
ὑμνῶ σὲ τὸν ποιητὴν
μεθ' οὗ σοι δόξα τὴν κρά-
τος· σὺν ἁγίῳ πνεύμ· ἵνα
τοὺς αἰῶνας αἰώνων·
Δόξα σοι κύ· δόξα σοι ἅγι·
δόξα σοι παντοκράτορ·
δόξα σοι παντὶ τῷ κόσμῳ
σου· ἵνα δυνηθῶμεν ὑμᾶς
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον
μὴ αἰσχυνόμενοι· ὅτε
ἀποδιδόναι δικάσιον καὶ
τὰ τάλαντα αὐτοῦ·
Πάντα μὲν οὖν ἀξιόμεθα
πᾶσαι τὸ μὴ εἶμι ὁμοῦ τοῦτο·
μάμμα δὲ τοῦτο τὸ τέ-
λος· ὅτι δὴ μὴ γὰρ μὴ τράπε-
ζαν καὶ μὴ τροφὴν διαχύσει

ἄσωμεν καὶ μὴ ἁρύμφην. καὶ
μὴ ἀποβραχμὸν
τὴν ἡδονὴν ταύτην ὅπως τὴ
τῷ ψυχῇ· παρὰ
τὸν καιρὸν τῆς ἀμώσεως.
τοῦ καιροῦ τῆς κρίσεως
αὐτῶν ἀμαμεμνήσκοντες·
ὅμαθον μὲν τὸ ὅπαλθεν
ἡλλάσσω τραυώζησαν
λυσσῶσιν· ὄφις γὰρ
καὶ ὅπαχύθη· καὶ ἄπε
λαίκτισεν ὁ γαστὴρ αὐτῶν·
διὸ καὶ μωϋσῆς ἔλεγε·
φαγὼν καὶ πιὼν ἐλιπάνθη
πλησμονῆς τοῦ θεοῦ σου· μεταγὰρ
κείμων τὴν τράπεζαν.
τὰ παράνομα ἁμαρτῆσο
ἐν ὀλιμίθη τότε δικαίω
τὸ λιμίματα· σκόπει
Τοίμων καὶ σὺ· μὴ τοιοῦτόν
τι πάθῃς· κἂν γὰρ μὴ
μέθαι θύσης· μὴ δὲ χρυ
σοῖ· ἀλλ' ἐπρόσωπα καὶ μέ
χρις· σκόπει μὴ θυμοῖ
θύσης τὴν σαυτοῦ ψυ
χήν· μὴ σορμάσαι θύσης
τὴν μερίδα τὴν σήν· μὴ
ἐν τοῖς τοιούτοις πά
θεσι· διαγὰρ τοιοῦτο·
καὶ δικαίοις τοῖς κρίμασ

δδδοικότω τούτοις·
τραπόζησι δὲ ἀπολαύσα
τω· μᾶλλον δὲ μνᾳείαις· καὶ γὰρ καὶ λίτρᾳ
πόζα αὐτῶν μνᾳεία.
τοῦ φουβροῦ δικαστη
ρίου. καὶ τὶς οἰκίμβρας
δικείμησε αὐτοὶς ἀνα
μεμνήσκουσιν· εἰ δὲ
ἐκάμοι οἰκαὶ μηκάζαις Ϛ
χαμβυμίαις· καὶ ἀργυ
ρωμίαις καὶ σαίκλοις· Ϛ
μυρίοις σαυτοὺς σοῖς
φρομίζομτω· ἢ καὶ
ταύτης δὲ ὀμταυτῆς
ἴσοις μήσθαις· πόλις
δὲ ὠν ἰσόμβθαι λιμέζσε
ωτ ἢ κόσι ζῆμ· οἱ τρα
πόζας παραστὰς λέγ
τω μυρίαις αὐτὰ λαφε
ρύσας· καὶ μὴ δόμας
ὀυχόμβνοι μήτε ὀμάρ
χῃ· μήτε ὀμπλέφ· διὸ
πρὶν αὐτὰ μαυάγλαφε
ταῦτα μύσθαι μβν· τὸν ὑ
πὲρ ὀικάζομένης μόνον
ἀγορμτω· ἀμαπύζομε
σάμτων· ἵνα τὸ ζῆν αὐτῶ
κέρδος ἰδόμτω· καὶ ἐὰν
τοῖς ὠνηταῖς ὀφείλωμε
αὐτὸν τῇ τραπόζῃ· Ϛ

λὰ σκιρτήματα τῆς
γαστρὸς καταφλύ
ειν· καὶ τὰ λίθια καὶ
τὸ σμῆγμα τοῦ ἀμφ
λοῦ βικείμεν· ἐστὶ δὲ
οἰκίας ἰσάριθμα τὰ σὺν
ημβέρας· ὃ δὴ μὲν
γὰρ ἁδίζομται ἐς βικεῖ. Γ
ταῦτα καρποῦσθαι· ἐ
πεὶ δὲ ὀυμοῦ λαβ.
κὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμέρᾳ
λόγου μὴ κύσαντος τῆς
πρώτης τοῦ μὴ δύο μῆνας
δίας· καὶ βίκαιός ἐστι
τῶν τραπόζων ἅπτα
σθαι τῶν ῥημάτων· ἀρ
χόμενος οὕτως· ὃς λο
γητὴς οἰθ· τὸν μὲν ἀπο
δομικὸν ὀυθὲν ἐστὶ πολλὰ
ρῦσι μόνον τὸν κτήμου
ον τα· πὰρ ὃ τί ὃ ὢν ποι
οῦμβν ὁμολόγει· λὶ ὁμόρ
γει· ὁμ ὁμόματι τοῦ κυ
ρίου μὴ μὶ ὑχῶ ὑχαριστοῦν
τῶν τοιούτων καὶ πρὶν
αὐτοῦ· εἶτα λὶ ὑχαριστία
ὀυχὶ τὸν ὀρτὴν σμᾶς λιμέ
ρας ὀικάζησι μόνος· ἀλ
λὶ τὸν ὀρτὴν πάντος τοῦ μὴ
ουγήμβαι· ὃ τρόφων
Γ ἀρμβ ἢ ὀικμβότητός

μου· καὶ δ' διδασκαλίαν
φιλοσοφίας ὁμοίως· τοῦ γὰρ θῦ τρέφοντος
ἡμᾶς ἡμεῖς ἀλλήλους ἀδελφοί· ἓν γὰρ
ἐσμεν τὸ σῶμα τοῦ Χῦ κατὰ τὸν ἀπόστολον·
ἓν δὲ σῶμα ὄντες ἀλλήλοις ἐσμὲν μέλη·
ἓν δὲ μέλος ἀποτεμνόμενον τοῦ σώματος
ἀπόλλυται· ἓν δὲ μέλος ἀπολλύμενον
ἀπόλλυσι καὶ τὸ σῶμα· ἓν δὲ μέλος
ἀπολλύμενον ἀπόλλυσι καὶ τὸ σῶμα·
ἓν δὲ μέλος

ὀυλλθμτίμουκαὶπασὰν
πασποῖσταὐκείμεθα
φρμοῦωταὸβπίαομέ
ζουσίμ·ὁγὰρδλῖκαὶ
πομκρὸσὁῦτος·ὁπασὰ
σίπροθῦσταὐτοῦ.Ὁ
τοῖσμαοφλιμοῦσίμὰν
τόμ·Ἐῖταυἰὰῦτησῖσ·
πλήρπσομχαρᾶσκαὶ
ὀυφρσύπκσταὶσκαρ
δίασκμῶμ·ποίασὰρλ
χαρᾶσλέγει·μὴῖτῆσιν
πτικῆσ;μὴγμοιτο·
ὁγὰρὰὐφταὐτημἰύθ
λομ.ὁρᾶμκορυφᾶσκλ
λάμπαομ·καὶὁρλι
μίασκαὶσάικομπρι
ὀυάμμομτο·ἀλλὰδικάμη
λάρυσταῖτῶνχαρᾶμ.τὴμ
ὀυδὲμκοιμὸμἔχυσαν
πρὸστὸμπαρόμταν
μίομ·τῶντὸμάμβρομ·
τῶνἄλλπ·καὶὀυχἁπλῶσ
αὐτῶνἀιτοῦσιμ·ἀλλὰ
μεταὐπολλῖσταῖσὐ
πρμολλῖσ·ὀυγὰρλέ
γρυσιδὸσ.ἀμμὰὐπλήρπ
σομ·καὶὀυλάρυσιμἡμᾶσ·
ἀμμὰὐτᾶσκαρδίασλιμῶμ·
ἀὐτὴγὰρμάμαπασκαρδί
ασχαρά·ὁγὰρκαρπὸς

τοῦὐπῦ.ἀμάτωλ·χαρὰ·
ἁρμίμλ·ὅπωσδὲὶγὰρλία
μαρτίαλύπηωσὶσὶ
γαμβρ.ἀξιοῦσιδιὰτῆς
χαρᾶς·τὴμδιλαιοσύ
μημαὐτοῖσὁμφυτευθῆ
ναι·ὁγὰρἀὐάμπασὶφὸ
μοιτοχαρά·ἱμᾶσπασὰ
τοὺσπᾶσαμαὐτάρκει
αμ̓ἔχμτᾶ·πρισσὸ
σωμὴἔστπᾶὐδρμὰ
γαθόμ·Ὅρατὴμὐφ
ΓΘλικῶὐκείμπλὴ
ρουμένωμῥῆσιμτῶὶ
λάρυσαμ·τὸμάρτομὶ
πᾶμτὸμὁπιούσιομδὸς
λίμῖμσίμβρομ·καὶταῦ
τηνδὲαὐτῶὶΖητοῦ
πασδιὰτὰῦπῖκαὶ·ἱμὰ
γὰρπρισσὸσωμῶΘ.
ἔστπᾶὐδρμὰγαθόν·
ὁὐκἔστπομἱμαὐτὸὸφεῖ
λόμμομμόμομποιᾶμε·
ἀμμἱμαικαὶπλόμτᾶν
ὁωτῆαμέὐμᾶμ·τοῦτο
γὰρὅτιμἱμὰπρισσὸσ
μῶν·καὶπαρὰμὲμτοῦ
θῦτῶὶαὐτάρκειαμζῆ
τοῦσιμὲμτοῖσάμαγκαὶ
οισ·αὐτοὶδὲὐμεῖαὐ
τάρκειασμοὐλόμται

ὑπὲρ αὐτοῦ φημὶ ὑπὲρ
Π οὗ θάνατος σάμμι ὑπὲρ ἧς
ἥρωφθ· καὶ πάλιν ἀλ
λαχοῦ ἧς ὧν. ὑπὲρ ἀσεβείας
σαμ καὶ ὑβλάστρου σαμ τῆ
κτίσῃ παρὰ τὸν κτίσαν
τα· ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς
ἐς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
οὐκ ἀνωκίρτισθ τὸν λόγ.
ἀλλ' ἀρχεται πάλιν· μὴ
Τ οἱ μὲν μὴ δὲ τούτοις ἃ
καλοῦμεν τοῖς ἀμβλοις
ὑπὲρ αὐτοὺς ἐκτος ποιοῦσι·
ὅτι καταλύσαντες τὸν
λόγον μὴ ἐς δοξολογίαν. πᾶ
μὲν ἄρχομεν ταῦτα ὑμῶν
πατέρων. ἀπὸ ποιμενικοῖς
γὰρ ὑπομνήμασιν· ἀπὸ
δοξολογίας ἀρχόμενοι.
καὶ εἰς τοῦτο ἀκλινεῖς τὸν
τὸν· διὰ μέσου τῶν ἀλλά
των. πάμμπροοιμιάζ
ομεν ταῦτα· διὸ λέ
γουσι· δόξα σοι κε· δόξα
σοι μακρὸν λόγον· ὁ πιθὼν
καὶ λίαν μὴ προσπαίζε
ὑδροσιώλων· οὐδὲ γὰρ
ὑπὲρ τῶν μεγάλων μόνον·
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν μι
κρῶν δεῖ εὐχαριστεῖν· ὃν
χάριτος οὖσι δὲ καὶ ὑπὲρ

τοῦ καὶ κόσμου· ἀλ
λὰ μὴ ὑπὲρ οὐσίας
πολλῶν· καὶ ὑπὲρ ἁπασῶν·
Τ οὗτος δοῦλος ὑμῶν μό
νων· τοῦτο φιλοσόφων
ἀνδρῶν· τὸ ἀφ' καὶ ὑπὲ
ρεῖσι πρὸς ὑμᾶς· εἰ
τοι πάμμ' ἀναμμιμνή
σκομ τῶν ὑμετέρων τὸν
οἰκείαν ἀλλοτρίαν· καὶ
ὡς οὐδὲν ὑμῶν τῶν οὐ
μοδιδασκάλων ἐστὶν ἀ
δύνατα ὑπερβάλλειν· ἐφ' ὧ
τὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς
ἐς πάντα μᾶλλον θεόν.
δυνάμενοι· ὑμεῖς τοῦτο
κωλύειν· μεθ' οὗ σοι δό
ξαν τιμὴν καὶ μεγαλοπρέ
πειαν· ἐς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
Ι σον τῶν ἀρχῶν τὸ ἄλλος
ὑφαίμους δ' ἀπὸ τῆς ὑμε
τέρας· εἰ τοι πάμ
μοι κοῦσι μὲν ὑμῖν προοιμι
ομαι ἀρχεσθαι· τοῦ αὐτοῦ
δὲ ἄρχομαι λόγου· ὡς
περὶ καὶ ὁ παῦλος ὑμῶν
προοιμιούμενος ἐπὶ τῆς
καταλύσας ἐς δοξολο
γίαν μὲν ἐς ἡμᾶς· κατὰ τὸ
βούλημα τοῦ θεοῦ καὶ πρὸ
ὃν μὲν δόξαν ἐς τοὺς αἰῶ

τούτων. καὶ ταῦτα χύμων
τῶν τιὼν τῶν μὲν αἱ χαί
ων αἱρέσεων. καὶ ὅσοι τὴν
παρούσαν ζωὴν πο
μπὴν ἡγοῦνται λήρους εἶ
ναι γὰρ μὴ διὰ τὴν ἀύ
κραν φιλοσοφίαν καὶ
τὴν ὑπερβολὴν τῆς σο
φίας. ὑποπτεύσης
περὶ αὐτῶν ὡς τὰ σί
ταν ἐσθίοντες μόνον.
οἷον περὶ δικείων τῶν
ἀπαγχομιζόντων δὲ αὐ
τοῖς. διὰ τὴν σύγχυσιν
ὡς ταῦτα δύνασθαι. ὅτι
οὐ μὴ δύνασθαι τὸ μὴ ὂν οἷα τὰ
κτίσματα τοῦ θεοῦ τῶν
πολειόμενα ἀπόλλυται.
ἀλλὰ μὴ φιλοσοφίαν ἀ
σκοῦντες. καὶ ὁρᾶν

Πῶς ἀπὸ τῆς συχαρισά
σης τῶν μὴ δεόντων.
καὶ περὶ τῶν μὴ ζόμε
νων εἶναι καὶ οὐ μό
νον εἶναι ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυσθαι
καὶ περὶ τῶν ἀπολλυμένων
ὅτι καὶ ταῦτα ἐν τῷ
ἀπαγχομίζεσθαι δύνα
ται. διὰ τῆς συχλίσ
εως ταῦτα δύνασθαι. ὅτι
οὐ μὴ δύνασθαι τὸ μὴ ὂν οἷα τὰ
κτίσματα τοῦ θεοῦ τῶν
πολειόμενα ἀπόλλυται.
ἀλλὰ μὴ φιλοσοφίαν ἀ
σκοῦντες. καὶ ὁρᾶν

τῆς χάριτος δικάζηνος.
καὶ ἑαυτοὺς οὐκ ἐᾶν γρμμᾶ
ὁμοίως ἐν μὴ τῆς
τοῦ χῦ ἐρωτῆσαι πολλά
σαι τὰ. ὅσα περὶ οὗ ἐστὶ
τῶν ἵνα περὶ σύνεσιν
ἴσα περὶ γρμμάτων.
ὅσα γὰρ μὴ χῦ. οὐ
τοῖς καὶ ἐν τοῦτο λέγου
σι. πολλοὶ σοφοὶ ἐσμὲν
ἀλλ' ἵνα εὑρεθῶμεν
ὑπὸ τοῦ σωτῆρος
τοῦ μὴ ἀμαχυνόμενοι
ὑγὰρ μὴ ἐλθεῖν τῆς πα
ρὰ τοῦ πολλοῦ ἁμαχύ
νης φησίν. ἀμφότερα ἀν
ἴσα εἰσὶν οἷα ἐστὶ μὴ
δὲν. ἵνα λάβωμεν. ὁ μὲ δι
ζόμενος. οὐδὲ ὑπαρχθῆ
ναι. οὐδὲ ἀρνεῖσθαι
ἁπάντας. ὥστε μὴ τὸ τὰ
μὴ χωθῆναι. ὁ τὰ δὲ
ταῦτα ἴσα εἰσὶ. καὶ τὸν
τοῦ φυρὸς σωφρονοῦντα
ποταμὸν. καὶ ταῦτα
θέα καὶ τὰ ὑραῖα. οὐ
κεῖ ποιεῖν μὴ κολα
σθῆναι. ἀλλὰ ἵνα μὴ
ἁμαχωθῶμεν. τοῦτο
γὰρ ἡμῖν πολὺ φοβερὸ
τερον γέγονεν. τὸ δόξαι

πρὸς τὸ κρούκδωμα τοῦ
δεσπότου. ἀλλὰ δῶμα δὲ λέ
γουσι τοὺς πολλοὺς οὐρανὸν
τοῦτο καὶ παχύτερον.
διαρύσιμ· ὅτε ἀπόδοι
δοσι δικάσαφι κατὰ τὰ ὑπ
ρ αὐτοῦ· εἶδε λιμένα
Ημᾶς ὁρμήσαμ οἱ ζόμενοι καὶ
παρεπίδημοι οὗτοι· οἱ
τῆς ὑπερλίμνου πολῖται·
μᾶλλον δὲ οἱ τοῦ οὐρα
νοῦ πολῖται; λιμένας μὲ
γὰρ τοὺ λιμένος ὡρμίζόμενοι· πο
λῖται δὲ τῆς γῆς. οὗτοι
τοὐναντίον· καὶ δὲ
Τὸν ὕμνον τοῦτον· πολ
λῆς ὑμνωλλιαδήποτε κα
ταμύζασσ· καὶ ὑδρομοῦ
καὶ πομμοῦ δακρύσαμ.
οὕτως ἐπὶ τὸν ὕπνον μ
αδίζουσι· τοσοῦτον μ
ὑπνοῦωτος. ὅσον μικρὸ
ἀναπαύσασθαι· καὶ πά
μπαν τὰς μύκτας λιμένα
ποιοῦσιμ. ὑμνῳχαρι σά
μεσι καὶ ταμμοδίαις δή
άρμτος· οὐκ ἀμβρόσιον δὲ
μόμον. ἀλλὰ καὶ γυμνὰ
κοπάντων ἀσκοῦσι τὴ
φιλοσοφίαν· τῶν ἀν
θρώπειαν τῆς φύσεως.

τῆς ὑπερουσίας τῆς
πρὸ θυμίας μικρὸν
Α. χωθοῦμεν τοίμων τῆ
δικείμ ὑμνοτομίαν οἱ ἀμ
δροβλίμενοι. καὶ πάντων
μὲν θαυτοῖς παρούσι περὶ
τηλικούτου· τῆς σκιᾶς·
τοῖς ὁμείρασι· τοῦ καὶ
πρῶτοι· καὶ γὰρ τὸ πλέο
τῆς ζωῆς λιμένα ὑμνῳδημ
μαθησίαν· λίπτος γὰρ
πρὸ τῆς λιμενίας. πολ
λῆς γ ὁμεῖς τῆς ἀμοίας·
λίδὲ πρὸς τὸ γλίρασ ὁ
δύουσαν πάμμ. πάσας
τῆς ὑμνημένης μαθησίμ
καταμαρᾶμφ· καὶ ὁμί
γνύσι τὸ μέσον. τὸ δεινὰ
ὑμνομμένα σαθησίας
τρυφῆς ἀπολαῦσαι·
μᾶλλον δὲ οὐδὲ δικάζο
καὶ θαρᾶς τούτου μεθέ
χΑ· μυρίαν φρονῖδαν
καὶ πόμαν λυμαινόμε
μαν αὐτό· διὸ παρὰ
Καλὸν τὰ ἀνίμητα καὶ
ἀναπάυστα ζητῆσαμε
ἀρετάς· καὶ τῆς ζωῆς μ.
τὴν οὐδέποτε γλίρασ
όρυσαν· ἀτὶ γὰρ καὶ πο
μόκωτα. τὴν τοῦ

ἐστὰς πόλεσ ἐσαγά
γομεν· ἵνα καὶ παρὰ
θεοῖς ὑπάρξωσι· καὶ τοῖσ
ἀνοίσδοκίμοις φανῶσι
νοθεῖα. καὶ τὸν μὲν κλόν
τον βουλόμενοι ἀφε
λεῖν· χάριτι καὶ φιλαν
θρωπίαι τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ· ὃς οὐκ ἐκ νοθῶν
θεοῖς καὶ προσδόξαν τιμὴ
καὶ μεγαλοπρέπειαν· ἀ
ναπτοῖς ἁγίοις καὶ ζῶσι
ποιεῖ· μᾶλλον καὶ ἀεὶ
καὶ ἐστὶ σὺν αὐτῷ ἐσόμε
νοσ· ἀμήν· ::-

†ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰ
σίτινες τῶν νῦν ἑστη
κότων· οἵτινες οὐ μὴ
γεύσωνται θανάτου·
ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενο
ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·

Ε πειδὴ γὰρ πολὺσ πε
ρὶ κυρίου δόξασ διῆλθε
καὶ θανάτου· καὶ τοῦ
παύτου τοῦ ἑαυτοῦ· ἵ
στησι τοῖσ μαθηταῖσ
σοφῶσ· καὶ τὰ αὐτῆσ
ἐνεργείασ ἐνδείκνυται·
καὶ τὰσ μεμψιμοιρίασ
παρόμοιόν τι ποιῶν

μοναχῶν φιλοσοφίᾳ
ζηλοῦν· ἐπὶ καὶ μωαὶ
καὶ ἄχρηστα· καὶ μὴ οἰκία
ἀρρόφημον· καὶ ὄνοσ
θαι καὶ μὴ ναυάγιον καὶ κα
ταμύχθαι· ὅσῳ καὶ οἱ
παρὰ τῶν ἀρχιτέκτο
νων ὅλον καὶ τὴν
χλιδήν· τὰσ μὲν πό
λεσ οἰκοῦν· τὸν δὲ τὰσ
ὁρμὰσ καὶ τὴν λιμένα τῶ
τῶν ὑλαίων ἐνδεῖ
κνυτο· καὶ ἑτέροισ δὲ πά
μπορον ἀναπλήρωμα προσ
φιλόπονον· ὡσ παρὶ σκιλ
λαν καὶ ἀκύλαν· καὶ οἱ
προφῆται δὲ πάντεσ·
καὶ γυναῖκασ ἔχειν καὶ
οἰκίασ· ὡσὶ ὁλισαΐασ·
ὡσ ἱερεμίασ· ὡσ ὁμό
γαμον οὖσαν· καὶ οὐδὲν
ἧττον ὑπὲρ σαρκὸσ πα
ρεκάλουν· τοῦτον
Δὴ καὶ ἡμεῖσ ζηλοῦσαν
τεσ· δι' ὃν ἀπὸ τοσούτων
ἀφιλοσοφήμων τοῖσ θεοῖσ δια
πάντοσε ἑαυτὸν ἐποιοῦμεν·
καὶ σωφροσύνῃ καὶ τῷ
ἀλλοτρίᾳ σώματι μὴ πλεο
νάζειν καὶ τὴν ἡμῶν ἕκα
στον γυναῖκα οἰκείαν
ἔχειν· καὶ ἐν ταύτῃ
μόνῃ ἡδονὴν ἔχειν
ἀναπαύεσθαι· καὶ
τὸν ἐκ τούτων γόνον
ἀνατρέφειν· καὶ
ἐπὶ τὸ κρεῖττον
ἄγειν· καὶ ἐν
παιδείᾳ καὶ
νουθεσίᾳ
κυρίου
ἐκτρέφειν·

† φύλλα, Ι ::

† λόγοσ εἰσ τὴν ἁγίαν μόρφωσιν· †

χρησί· τὰ δὲ ἀμφοτέρα
ἐμβλητέα καὶ προσδο
κίας. οἷον τὸ σαφὲς ἡμῖ
ν τῶν ψυχῶν τὸ σῶμα
λῶν τὰς αὐτῶν· τὸ δὲ ἀ
δηλον αὐτὸ μὲν τὴν δόξαν
τὰς αὐτοῦ· τὸ δὲ σαφὲς δὲ
μενα τὰ δηλούμενα· μου
μένων καὶ τῶν ὑπαρχό
των ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους
δεῖξαι τίς ποτε ἡ τιμὴ
δόξα δικαίη· μεθ' ἣν μὲν
λήσαρα μὴ θαυμάσῃ σε
ρῶν ἐν τοῖς μανθά
καὶ ἐπὶ τὸν πάρο
μον. δίκαιον μὲν αὐτοῖς
καὶ ἄλλοις καλεῖσθαι τούτῃ·
ἴσα μὲν τὸ δοῦναι τοῖς οἰκέ
οις θανάτοις· μέντοι δοῦναι
τοῖς τοῦ δεσπότου μοι
ἀλγοῦσι· καὶ μάμασα πό
τερος ὠνώμενος.

Καὶ ὁρᾶτί ποτε· περὶ γε
νόμισε καὶ νεανίλασθαι δη
λήθης· τὸ δὲ γε ῥᾴφει
ὁ δυρὸν μὲν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἀπολέσειαν αὐτήν· καὶ ὃς
ἂν ἀνορύξῃ αὐτὸν ἐγκε
κρυμμένον εὑρήσῃ αὐτήν·
καὶ τὸ ῥᾴσθαι ἀπὸ δεινοῦ
δικαίως καὶ τὴν πρὸ

ξιμαυτοῦ. ἀμφότερα
ταῦτα δηλοῖ· περὶ
ἀμφοτέρων ποιμωῤῥᾳπό·
τὴν μὲν νεανίλασθαι· τὴν δὲ
ῥᾳδίκημα· τὴν δὲ γε
νόμενα οὐκέτι· τί δή ποτε·
Ὁ τί ἂν μὲν ἄλλοι τιμῶσιν
ἀσχύτεροι· ἀναγκαῖο
καὶ τοῦτο λῶν· ἐπεὶ δὲ
ὑδοκίμοι καὶ ὑγιῶς
μεν· ἀπὸ τοῦ μὴ χρηστὸ
ρον μὲν αὐτοῖσιν ἁμάρ
τοῦτο δὲ μόνον δίκημα
τοῦτο· ἀλλὰ τί καὶ αὐτὸ
τοῦτο μᾶλλον πρᾶγμα δέ
φρονίων· ὑμῖν δὲ ὁ
κάμοσα πρᾶγμα τὸ μὲ
ρος· ἀλλὰ τιμόσουχ
δοῦναι καὶ ἐπὶ τιμὰς τὰ φθο
ρᾷ τὰ πράγματα τῆσ
γενόμενος· ὅσα τὰ μὴ τοῦ
λαβάρου τῶν ἥκοντες
σᾴᾳ· καὶ τοῦ τὰ δίκαια
δυμάρια αὐτοῖς τῆσαν
τοσμὴ μεμνῆσθαι· ὃ τοῦ
τὰ ῥᾳ πρὸς ἀνδρὸς ἀδυμέ
μουϊμάτια· καὶ ἐνόρμον
πλείομαι· καὶ μεθ' ἣ
Μόρας δὲ παράμαμάνει
πάρουκαὶ ἰάκωσιν ὃ
ἰσαάμμιν· ἐύρος δὲ μὲ

τὰ οἰκτὰ ϑ". οὐκ ὀμαλ-
πλοῦμεν οὐ τοῦτοι· ἀλ-
λὰ καὶ σφόδρα σωάδω·
ὁ μὲν γὰρ καὶ αὐτὸν τὴν
ἡμέραν καθ' ὅλων ἀφ-ϑά-
ζατο· κἀκεῖνος καθ' ἡμ-
ῶν ἁμάρτημα πλὴν· ὁ δὲ τὰ
μεταξὺ τούτων μέσον·
C ὑδὲ μοισικός· ὡς ὁ
μὰ ϑὰ ὁ σφιλοσοφεῖ·
οὐκ ἀποκριτικόμενος
τοῖς ἑαυτοῦ προτιμιϑε-
μασ· τοῦτο δὲ καὶ ἰσάμ-
μησ ποιλαχοῦ ποιεῖ· τὰ
ὀξέα τοῦ πάχους
κόμα. μετὰ ποιλῶν
ἀμφράϕομ τὴσ ἀμιλλάσ.
μασι καμίασ γὰρ καὶ δόξησ
κρμήσ. ὡς μὴ ταχὺ καὶ ἁλ
ῳσιῶν ὁ τὰ μάλιστα τοῦ
» τὴν μχρόσ· λαμὸν
» Τοίμων τοῖσ κορυφαίοισ.
» ἀμαφέρφεισ ὄροσ ὑτη
» λὸμ καὶ τὶ δίαν. καὶ μὲ
» μορφόϑη δ' ὑμῶν προσλη
» αὐτὸν· καὶ ὁ λαμβὼν τὸ
» πρόσωπον αὐτοῦ ὡσὸ
» λίμοσ· τὰ δὲ ἰμάτια
» αὐτοῦ γέγονε λευκὰ ὡσ
» τὸ φῶ· καὶ ὡφϑη σαν
» τοῖσ μαϑηταῖσ καὶ ἡμᾶσ

» συλλαμόων τὸν μαϑητοῦ·
Διατί τοῦτοισ παραλαμ
μάνει μόνοσ· ὁ τί οὗτοι
τὸν μάγον μᾶλλον ἢ σὲ
χρῆται· καὶ ὁ μὲν ὡσεί·
ὁ ὑκ τοῦ σφόδρα φιλεῖ
αὐτὸν ὁ δὲ ἥλου τῶν ἐσ
ρωτᾷν· ὁ δὲ ἰωάμμησ·
ὁ ὑκ τοῦ σφόδρα φιλεῖ·
καὶ ὁ ἰάκωβοσ δὲ· ἀνὸ
τῆσ αὐτοκρίσεωσ λῦσαι
τὸ διακρίματα μᾶλλον τοῦ
δελφοῦ λέγων· δῶμεν
ϑαυμάζειν τὸ ποτήριον·
ὁ υκ ἀπὸ τῆσ αὐτοκρίσεωσ
ποιδὲ μόνον· ἀμμὰ καὶ
ἀπὸ τοῦ μὴ ϑρέμματοσ
ἄλλο μ· καὶ αὐξάνεσϑαι
ρᾳδίωσ ἀποδρεῖ ποιεῖν· οὐ
γὰρ οἷόν τε σφοδρὸσ καὶ
μανὸσ ἰουδαίοισ· ὡσ δὲ
τὸ μὲν ῥᾳδίωσ ταύτην δω
ρεὰν μεγάλων μομίσασ
χαρίσασθαι τοῖσ ἰουδα
οισ· ἢ ὑκ εἰμὶ ἀμνὸσ·
Διατί δὲ μὴ ὑδὲ ὡσ αὐτοῖσ
ἀμφί· ὡσ τὸ μὲν δὴ ποιεῖν
ϑὴν ἀνθρώπινον τοῖσ
λοιποῖσ μαϑηταῖσ· δη-
τοῦτο οὐτὸ τὰ ὁμόμα
τῶν αὐτὸν μὲν ϑὴν τὸν ἀμι

σομ καὶ ὁμ τὰ ὧδε μίδω σ
τῷ μ δούλω μ καὶ τοῦδε
σωτ τοῦ· καὶ τὴμ διαίφο
ραμ. ὅτι κ λλ ὰ σ ὁ ωμ ὸ
θι ωτάρ ο σ. ὁμ ολο γῶ
σασ αὐτὸμ ἰῷ θῦ· μὰ ὸ
κ ἐμ ημ δὲ. καὶ ἐβ ρ αῖ δ ὰ λὶμ
ἡ ωτεῖμ· ὃ ηὴ δ λὶ γ ὰρ σ ωμ ε
χ ὰ σ ὁ ωμ ὸ κ ὰλ ο ωμ αὐτ ὰ·
τὸ ωαρ αμ αίμ ἡ τὸμ μ ὸ
μ ωμ· καὶ ωμ ὰ σ ὀφ κ μ ομ ὰμ
τὸμ ἡ ἐμ αὶ ὁμ ὸμ ἰζ ομ· ὰ σ
σ ὀφ ἐβ ρ ἰ ζ ὸμ ὁμ ομ δ ὸζ αμ
ὁ ὺ ωτ ρ ο σ ὴ κ ο υσ αμ αὐτ ὰ·
τὴμ τ ο ῦ ωτ ρ ῦ σ καὶ ὁμ ἡ ἐμ ρ μ·
ὁ ῦ τ ο σ ὁ υ κ ὰ τ μ ὸ κ τ ο ῦ θ ῦ
ὅ τ ι τ ὸ σ ὰ μ μ α τ ο μ ὁ υ τ ὴ
ρ ᾶ· καὶ ωὰ μ μ· ωὸ ρ ὶ κ ὰ
λ ο ῦ ὸ ρ ἰ ρ υ ὁ υ λ ἰ θ ὰ ζ ο μ ἔ
σ ὸ ἀ μ μ ὰ ωὸ ρ ὶ ωμ ὰ ὸ φ κ μ ἰ
σ ὰ σ· καὶ ὁ τ ἰ ὰ ώ ῦ σ ὰ ὁμ· ωὸ ι
ζ σ ὸ σ αὐ τ ὸμ ἰῷ θῦ· ἰ μ αὐ δ ἐι
χ θ ἰῖ· ὁ τ ἰ μ ὰ σ ἰ κ αμ ἰ ὰ σ ὰ μ ω
φ ὸ τ ῦ ρ ὰ τ ὰ ἰ ᾳ κ λ ἰ μ ὰ τ ὰ ἰ ς
δ ἰ κ ὰ ὸ ρ ὰ μ τ ὸ ὑ τ ὰ μ ὰ ὸ τ ἰ μ
ὰ μ ὰ ὐ θ ὑ μ ο σ· καὶ ὁ ὑ τ ὸ
μ ὸ μ ο ῦ ωὰ ρ ὰ μ ὰ σ ἰ σ τ ὸ ῳ μ
μ ὸ μ β ὰ μ ο μ· ὁ ὑ τ ὸ δ ὸζ λ ο σ
σ φ ὸ ἐβ ρ ἰ σ μ ὸ σ τ ὴ σ ὰ μ ὴ
ωὸ ρ ο σ ἡ κ ο ύ σ λ ο σ τ ὸμ ᾳ μ
ὁ αὐ τ ὸμ ἰ σ ο μ ὴ φ ἰ ωὸ ρ ῖ.

σ ὰ μ μ ὰ λ ὸμ τ ὰ ο μ· καὶ ἡ
σ φ ὸ δ ρ α ὰ ὰμ ὁ ω θ ὑ μ ἡ σ α μ
καὶ ὁ ἱ λ ο ι ωὸ ἰ ὰ ἰ κ ο λ ο υ θ ἡ
σ α ι· ὑ ωὸ δ ᾳ μ α μ ὰ λ λ ὸ μ
τ ὸ τ ἡ σ δ ὸζ λ ο σ ὁ ἰ κ ᾳ μ ἡ ς
ὁ ρ ᾶ μ· καὶ ἡ λ γ λ ὸ σ α μ ὰ ὐ
ἐ σ τ ωὰ ρ ὸ φ ὸ ᾳ μ τ ὰ ο· ᾳ
γ ὰ ρ καὶ σ ὰ μ α τ ἰ κ ὰ ὸ τ ρ ῷ
τ ὸ ὑ τ ὸ δ ὸ ᾳ ἰ κ μ υ· ἀ λ λ ὰ ὁ μ ὰ ς
ωὸ λ λ ὰ ὶ ὼ ὑ ὑ ωὶ θ υ μ ἰ ᾳ μ τ ὸ
ωὸ ρ ᾶ μ α ὐ ᾳ χ ὸ· τ ἰ δ ἡ ωὸ
Τ ὸ ὁ ὼ ι καὶ ωὸ ρ ὸ λ ᾳ γ ᾳ· ἰ μ ὰ
ὑ μ α τ ὰ ὐ τ ρ ο ι ωὸ ρ ὶ τ ὴμ
ὅ ωὸ ρ ἰ α μ γ ὰ μ ο ωτ α ι α
φ ὰ ὁμ ωὸ ρ ο ἐ ἰ ωὸ· καὶ σ φ ο
ρ ὸ τ ὰ ρ α σ ὁ μ τ ὰ ἰ ωὸ μ
λ ἰ μ ὰ ρ ὰ ὁμ ὰ ρ ἰ θ μ ὰ ἰ τ ὴ σ
ὁ ω ἰ θ υ μ ἰ ὰ σ ὁ μ ω λ ἡ α ὐ ὴ
τ ὰ. ὁ ὺ τ ὰ ἰ μ λ ἡ φ ὁ ύ σ λ ἰ ς
μ ὰ μ β ὰ ἰ μ λ ἰ μ ὰ β ὴ λ ἰ τ ἡ ἰ δ ἡ
α μ ὁ ἰ α ἰ ωὰ ρ α φ ὰ ὁμ ω τ α ἰ·
Τ ἰ μ ὸ σ δ ὲ ὁ μ β ἰ κ ὁ μ ἰ κ α ἰ μ ὰ
ὑ σ λ ῶ ἰ κ α ἰ ἡ λ ἰ α μ ᾳ ζ σ μ ὰ ὸ μ
ᾳ ὰ· ὰ ὸ λ λ ὰ σ ὰ μ ᾳ ὰ ζ ο ἰ τ ἰ σ
ἐ ἰ ὰ ᾳ ὰ ἰ τ ἰ α σ· καὶ ὰ ρ ὰ ὸ
τ ἰ ω μ ὰ ὴ τ α ὐ τ ἰ ω· ὁ τ ἰ ἐ
ὰ τ ᾳ δ ἡ ὁ ἰ ὸ χ λ ο ἰ ὸ ὐ λ ᾳ ρ μ· ὁ ἰ
μ ὰ ὴ ἡ λ ἰ α μ· ὁ ἰ δ ὲ ἰ ὰ ρ β ρ μ ἰ
α μ· ὁ ἰ δ ὲ ὁ μ α τ ὸ ὰ ρ χ α ἰ
α μ ωὸ ρ ο φ ἡ τ ὸ ὰ μ· τ ὸ ἰ σ κ ο
ε υ φ α ἰ ο ι σ ᾳ ὰ· ἰ μ α τ ὸ μ ὰ

ἐσμὲν ὁμολογίᾳ. τὴν δὲ
Π ὑμετέραν αἰτίαν. τοῦτο
γὰρ ἡμῖν ἀπιθάνως πρὸς
τοὺς εἰρημένους. καὶ
αὐτοσχέδιον ἀμφιβολίαν ἐπι-
φέρουσι. πόσῳ δὲ
μᾶλλον ἡμεῖς δεῖξαι τοῦτο
ῥᾴδιον τὴν δόξαν. καὶ πα-
ραμυθήσασθαι τὸν πρὸς
τὴν δικαίωσιν δόξαν
κόπτοντες τὸ πάθος. καὶ
ἀναστῆσαι αὐτῶν τὰ
φρονήματα. καὶ γὰρ
παραβαίνομεν. οὐκ ἀπὸ
γραμμῆς ἀμβλείᾳ φλοὶ
τὴν δόξαν μὴ ἐκβε-
βληκέναι τοῦ ἀπαθοῦς καὶ τὸν
πρὸς τὸ πάθος καὶ τὸν
πρὸς ὑπερηφανίαν. οὕτω γὰρ αὐτὸ καὶ
λοῦσιν ἀεί. οὐ ταύτῃ δὲ
μόνον αὐτοὺς ἐφάλλεσθαι.
ἀμφὶ καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν
πρὸς ἀμβροσίαν. μᾶλλον
ἂν παρ' αὐτῶν βάλλεται.
ἐπεὶ δὲ ἐν ἀρχῇ πάντων. φησὶ
θεὸς ἐποίησε μουσικὴν
ἀρ' οὐ τὸν πρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθήσομεν.
τοῖς μυριάκις ἀποδα-
μόντας ὑπὲρ τοῦ πρὸς
θεὸν οἰκοῦντας καὶ δι'

τοῦτο ὑμᾶς δικαιοῦμεν
ταῦτας τοῦ τοιούτου μέ-
σου ἁψάσθαι. καὶ γὰρ μωσῆς
τὸν μόμον ἔδωκε. καὶ
ἰδοὺ ἅπαντα τὸν λογισάσθαι
ἰουδαῖοι. ὅτι οὐκ ἀμφι-
βιεῖ δὲ πάντα πεπονθέναι
τὸν ἀσεβῆ μόμον. οὐ
δ' ἂν τὸν παραβαίνοντα
ταὐτὸν καὶ τοῦτο πάθος
κόπτειν ποιοῦντας.
ἐθέραπευσεν ἀλλ' ἀμ· καὶ
λιμίας δὲ ὑπὲρ τοῦ δό-
ξης τοῦ θυῆλλος.
καὶ οὐκ ἀμφὶ ἀπίθανος
λῶν καὶ θεῦ ἑαυτὸν ἔλεγε.
ἴσον ἑαυτὸν ποιοῦντα τοῦ
πρὸς. μὴ δ' ἀμὸ πρὸς ἔλεγε.
μὴ δὲ προσηκόντως
τοῦτο ποιοῦν. παράβασις
καὶ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ οὗ.
ἐφ' ᾧ δὲ καὶ ἐθέραπεν αὐτίαν
ὡς εἰ μὴ διὰ τὸν ἡμέ-
τερον. ποίαν δὲ ταύτην;
ἵνα μᾶλλον σὺν ὅτι καὶ θα
νάτου καὶ βοὸς ὄζουσί
ἀφ' ἧς. καὶ τὸν ἄμφοκαὶ
πρὸς καὶ τὸν ἱερατεῖ. διὰ
τοῦτο καὶ τὸν τεθνηκότα
τηκόταν. καὶ τὸν οὐδὲ
πρὸς τοῦτο παιδεύοντας.

οὐδὲ χάριν τοῦ σαυτῶν
λαοῦ μᾶλλον σημεῖον.
Ε ἐὰν γὰρ καὶ θάλατταν βάλῃς
ὡς μωϋσῆς· ἀμμὰς καὶ
πάχος ὕδατος ὑμᾶς σκεπάσει
βυάδιος· καὶ ὁρίμους
ταλάντων καμὼς σὴν·
μοσκεύματα σωμάτων
ὀλόρθους ἀναπαύσας·
καὶ δαίμονας λίμνην
ἀρίους· καὶ σκιὰς σώμα
τος· τὰ μεγάλα δικάζων
θαύματα ὑπερβατέρα
σιν· καὶ τὴν οἰκουμένην
μιμεῖται ἀνάπαυσαν·
ἃ δὲ καὶ λιμνάσμου μικρὸν
ἀμβλακόσμ· ἀλλ' οὗτοι μὲν
ρίους· καὶ ταῦτα· μὴ δὲ
ὡς ὑμᾶς κατάζιος θάλ
λω· ἀλλ' οἰμωὶ καὶ δηλ
Τ οὗτος ἁσμένως· λιμνύλλα
γὰρ αὐτοῖς τὸ δικάζων μ
κὸν τὸ δικάζων μ ζηλῶσ·
λαὶ τὸ ὕστερον καὶ τὸ ἀν
καμπὼς· καὶ γυμνώθαι δ
πλάκας κατὰ μασκάς·
καὶ ζημιώσας κατὰ τὸν
λιμίαν· καὶ κηδεμονικὸς
ὁμοίως· ὁμῶν γὰρ μὲν
τριῶν μῆν λιμφκς· διὰ
τὸν δλίμον τὸν ἰουδαϊκὸν

μου τοῦτ' ἀληθῆ τος
αὐτοῖς· τοῦτ' ἔστι μὲ
σου φάλ· καὶ γὰρ τοῦτον
δίκαιος τῶν ψυχῶν ἀ
πολέσας· δύρβαν αὐτήν·
καὶ γὰρ πρὸς τυράν
νους δίκαιος ὢν ἀρρη
σίασατο· ὁ μὲν πρὸς
τὸν αἰγύπτιον· ὁ δὲ πρὸς
τὸν ἀχαάβ· καὶ ἰωβρ
άμ μὲν μὴν ἀμῶμ καὶ ἀ
πρόσθετον· καὶ ἐπ' αὐτῶν
τὸν θρόνον ἀμῶμ καὶ ζῶ
μὲν μὴν· ἔστι δὲ καὶ
ἐπαχαὰβ μιχθῆναι κίν
δυνον· καὶ δίκαιος ἀν
τὶ δὲ εἰδωλολατρίας
ἀναμάξας αὐλόμε
νος· καὶ δίκαιος αὐτῶν
ἰδιώτης ὢν· ὁμῶν γὰρ
μὲν ἁδύπλοος ὁσία καὶ ἡ
σχύφθονος· ὁ δὲ καὶ
αὐτὸς ἁρπικότερος δὲ
αἰκείμενος· καὶ αὐκτή
μονος δὲ ἀπολλύπαν
ἐβδικαιότερος ἀκρίνας·
οὔτε γὰρ μωϋσῆς τὸν δ
κέκτην τὸν οὔτε ἠλίας·
τί γὰρ ἁχὼ πολέμητος
αὐλωτής· καὶ ταῦτα
ἐν τῷ πάλαι αἰ· καὶ

ὀδὲ ἀλλήλων· ἀλλ' ὅμως οὐ φησὶν
αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν » καὶ κεῖμον ὑπολέπομαι ἀπὸ
ἀφῆκα· διὰ τί καὶ ὁ ἕλλην » τῶν τοιούτων· ὁ γὰρ
τὸν δίκτυον σὺν αὐτοῖς » μὴ τοσοῦτον ἐστὶ τῆς ἰδίας
ἔφαγεν· τοῦτο μὲν δὴ » οὐσίας μὴ μεταλαμβάνειν τοῦ-
Ἀ τοῦτο μὲν ἐμβεβήκασι » γραμματέως μὴ δὲ φαρι-
δὲ ἀπὸ τοσούτων· καὶ γὰρ » σαίων· οὐ μὴ δὲ ἀλλοτρίων
ἑβδομήκοντα αὐτοὺς ἐλάγχανεν· » ἀλλὰ τῶν ἀστέων τῶν
οὐχὶ μυρίους τοσούτους » ἑαυτῶν· οὐ γὰρ ἐσθίουσι
ἐστιν· ἀλλ' ἵνα καὶ ἐντεῦθεν » τὴν οἰκουμένην ἅπασαν
ἴωσι τὰς αἰκάμματα· ὁ » χαλκωτέρους ἐργάζεται
δὲ γρῶν ἔφασαν· ἔφασαν μὲν » μηδὲ δύο χιτῶνας ἔχειν
οὖν κατανοήσαι δίκτυον » μηδὲ ὑποδήματα φορεῖν
ὅπου· καὶ ἐμμένομεν » οὐδὲ τοῖς φάραξι διὰ
σαν λίμναις τοσούτοις » λέγομεν· ἀμφὶ αὐτοῖς δὴ
ποιήκοτος. ϛ΄. οὐκοῖ » ἀπόλαιστον κτώμεθα.
δαιτὸ ποίου πόθεν; » αὐτοῖς τοῖς τῆς θαλάσσης
ἐσάμβδι θαλάσσης ἐστὶ » τύραννοι· καὶ γὰρ ἀμφὶ
ἀλείφασθαι δὲ αὐτῆς κατὰ » λίνων αὐτοῖς· καὶ κεῖνο δὴ
τὸ χάρισμα διαφορᾶς· » σαι· καὶ τὰς οἰκίας αὐτοῦ
Κ αἰ μὴ τὸ λίμνας ὁμοίζε- » δὴ ἁρπάσαι πάντας·
ται καταγμάσι φιλίλι- Κ » καὶ ταῦτα ὑποίοις· οὐ
οὖσαν αὐτοῖς· οὐ τοῦτο » θάλατταμ ῥηγμῶδες·
φάμεν· καὶ γὰρ ὀφόδρα » ἀμφὶ ὧν θορύβασι εἰάσας
ἁλφοσίων· ἀλλ' ὅμ τοῖς » διὰ τῆς ῥαιμβδουτῆσι
καιροῖς τοῖς ἑαυτοῦ· ὁ » βοσαι· πολλοὶ χαλε-
τὸ πανδικοπτραικὴ τῶ- » πότερα κύματα ἔχον-
ἀμφὶ δὲ ἁμοιαλίων· καὶ Ε » τα· ὁρᾶν γρῶν ὅσα
τοῦτ' ἐστὶ δόξομεν τῆς » φόνῳ τοῖς ἀμοῖς· θαυ-
πανδαμονίας· ὁ ὡς Ϛ » μασίου· ἀδοξίαν·
μοῦσικὸς κατὰ τοῦτο· » τὰ μυρίαν πάθη· καὶ

μάμομ ταῦτα ἁρμομ.
λὶ τὸ ϖλαρστότ τὸ δικᾷ
μοὶ οἱ ἰουδαῖοι· ἀλλ' ὁμως
ἀϖάντϖμ τοῦτο μβπει
αλ ἀυτὸισ καὶ τὰ τολμῆ
σαι· καὶ ὡσ ϖσρδιαζῆ
ρᾶσ δ' αυλῆμαι μβαὐασφα
λείασ ἀϖασασκησ· ϖρὸσ
ταῦτα τοίμω ἀϖασαμταυ
αὐτοισ ἀλᾷφαμ. ϖαρλί
γμβ τοισ δμτλῖι ϖαμαὶ
λαμ δάμομταισ· τίὁὖν
ὁ ϖάρσ ὁ ἁρμόσ· καλὸ
ἅτμ λῖμᾶσ ὃσ δ' ἅμαι· ὃ
ϖει δλῖ γὰρ λίκουσβμ· ὁτι
δ' ἁὐτὸμᾷσ ταῖ ἰβροσόλυ
μαι ἀϖασλᾷμ καὶ ϖαυᾷμ·
δ δ' οικῶσ ἅ' ἰμαὶ τρόμομ
ἰϖσρ αὐτοῦ καὶ μβὰ τὴμ
ἰωσῆ τίωνσῆμ· ϖροσκλ
ᾷμ μβμ καὶ ἅ ϖει μ τὸ αὐ
τὸ τοῦτο ὁυτολμᾶ ϖαύ
λιμ· ὁ τι ἰλθόσσοι· ἀ
πὸ δ' τοῦ φόμου δικᾷ ὸ·
τὰ αὐτὰ ϖάμμαὶ μί τ
ταιδ' ἅ ἑρ ἀμρ ημάτω·
ὃ ωει δλῖ γὰρ ἅ δ μ ὸροσ·
καὶ ϖολλῶν τῶν ἀμαχό
ρωσμ καὶ τῶν ὁρμιῶν.
ὁμ ὁμόλογῶ ὁ τι ἅχ ϖολ
λῶν ἀοφάλᾷαμ τῶν ἀ

ϖὸ τοῦτόϖσου· ἀμμὰ καὶ
τοῦ μλικᾷ δ' ϖολλᾷμ ἀυ
τὸμ ἅ σταῖ ἰβροσόλυμα·
μούλᾷται γὰρ ἀυτὸμ δικεῖ
ἅμαι δ' ημ δικᾶσ· δ' ὸ καὶ
σι κημᾶμ μβεμη κταμ· ἅ γὰρ
τοῦτο ἰβμοι τό ϐ ι. ὁυ κὰ
μαμ ισόμ ϐθαι εἰσ τὰ ἰβρο
σόλυμα· ἅ δ' μλὰ ἀμα
μαί λημβμ. ὁυ κὰμ ἀϖοθᾷ
μεῖται· δικᾷ γὰρ ὁ φλη τὸσ
γραμματᾶσ ϖωλ θ' ἡσόϖσθ ζ
αὐτοῖ· ἀλλ' ὁ ὐτοσ μβμ ὁὐ
κ ἅ ὁλμ ηδῶ εἰ ϖᾷμ·
ταῦτα δ' μουλόμβμοσ
κατασκυάσαι· ὁλᾷβμ
ὁμ ἀσφαλᾷσαι· καλὸμ δ'
ατμ λῖμᾶσ ὁμ ταῦ θαᾷ ζ.
ὁμ θαι δαι μοϋσῆσ ϖάν
ραπλ δαι λῖμᾶσ· ἡλίασ· ὁ
ὅπ τοῦ ὁ ρουσ ϖῦρ κα
τδ ωφ κάμ· δαι μοϋσῆσ,
ὁ ᾷσ τὸμ μ ὸφομ ᾷσ λθᾶ·
καὶ τοῖ θοῖ δ' ἀλλᾷ ᾷσ·
καὶ ὁυδ' ᾷσ ὁυδ' εἴσται
ὁμ θαι ὁμ ὰμ· ἅ δ' σ τὸμ
ὁρμὸμ ὁραστῶν τοῦ χῦ;
δ' λῖ γὰρ δ' λῖ τοῦτο ζλῖτει·
ὁ τι ὁυ κλῶ ὁζλῖ τασμὸ
μοσ ὁ τρόϖοσ τῶν ϖαν
ραυ κλήστων· ἀλλ' ὁ ϖωσ

μίαν· καὶ λιμὰν μίαν·
Τί λέγεσθαι τὰ τρία· οὐ πρὸ
μικροῦ τὸν μὲν δοῦλον αὐ
τὸν μὲν ἀποκλεῖσαι; πῶ
λιν μετὰ τὸν μὲν δοῦλον αὖ
τὸν μὲν ἀριθμεῖσθαι; ἢ δῆλον ὅτι
σφόδρα αὐτὰ λέγεσθαι ἐπεσ
πρὸ τοῦ ἄρου; ἢ γὰρ καὶ
ἀνωθικάλυ τὸν μὲν αὐτὸν ἐπὶ
πλήρ. ἀμφοῦ δὲ ἡμῶν ἐκάσ κα
τέχε τὴν ἀποικάμυ τὴν·
ἀλλ' ἐπὶ τὴν σφρηγίασθαι
ρᾶχ· ἢ· οὐχὶ ταύτην ἰδίᾳ
ποιμένα· ἀμφὶ καὶ ἑκά
ρασ· τὴν δὲ ἀπὸ τῆς σφρ
ασθικεῖνα· ὁ γὰρ ὁ
Τροιοῦ αὐτὸ λιᾳ τοῦτο
δημοῦ τῶν· καὶ τὸ σύγκε
χυμένον αὐτοῦ τὴν σφρᾶ
γισμένην ταύτην ἀφθό
γως ἀπὸ τῆς σφρηγίασ
θαι κεῖνα δίκαιον ὑπ
γρῆσθαι. ὅλως μὲν ὁμω
μάρκος. ὅτι ὁ Ἰουκᾶς δει
πνήσας ὅκ φοιτᾷ
φόμενος· ὁ δὲ λουκᾶς
μετὰ τὸ φαγεῖν ποιήσω
μεν τρέσσικλιμάσ. δωλί
γαρ μὲν εἰδὼς ὅλως·
Εἰ ταῦ δὲ καλῶς μὲ ὅτι πολλῶ
καὶ τὸ χθοφόμενοι καὶ αὐτὸ

ὑδρηνὸς λίῳ· πῶς πρὸς ἐκ
κλησίαν τοῦ χῦ· ὅτι γὰρ οὐ
χὶ πρὸς αὐτοῦ τοσοῦτον μ
τρήσαι ταῦτα ὅλως μ·
λιμὲ καὶ αὐτοῦ τὸν μὲν ὁμ
μον προσημένους· θάμαυ
τον καὶ τὴν ὀφοδομ. ἀλ
κουσομ τί φ[η]· τὴν τυχὴν
μου ἐπὶ πρὸς οὖ θλίσαι· καὶ μ
δὲ ἡμᾶς σὺν σοὶ ἀπολαυ
μεῖν. οὐ μὴ σε ἀνάρμλή
σομαι· ὁρᾷ δὲ πῶς
Καὶ ὁ μὲν οἱ αὐτοῖς. τοῖς
κινδύνοις ἐπαρθυμοῦμέ
θα· τοσούτου γὰρ ὦν πρ
ρίατο τοσοῦτο· οὐ μὲ
μον οὐκ ὀφιγλῆν· ἀμφὶ
καὶ τὴν μάχαιραμ σπα
σάμενος· τὸ ἀπτίομαι
ποκόψ τοῦ δούλου
τοῦ ἀρχιερέως· οὐ
πρᾶσ οὐτὸ καὶ ἑαυτὸν μ
ἀποκόψαι· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ
διδασκάμου ἐφέρομεν·
ἢ ταῦ δωεἰδὼς ἀπὸ φαμτι
κῶς ὀφθάζατο· δωίραμ
μάμενοι ἑαυτοῦ· καὶ ὁν
μολίσασ μὴ πάμ μὲ πτι
μὴ θῆ· [η]· ἢ ἑλλάσ σοι
λίσαμεν· ὧ δὲ τρέσσικκ
μάσ· σὺ μὲν· καὶ μεσῦσκ

καὶ οἱ λοιποὶ. ϕ^κ. ιδιωμ
ρημάτων ἰδίωμα. ϕ^κ. δ
ἁρμοζόντως δὲ. ϕ^κ. ὁδοιπ
πλὴν δόξαν αὐτοῦ. ὑποπ
ὁμοταύθα καλῶν. τὸν
πολλῶν ἐάρομ τὸ ἀπὸ
τῆς ὁτέων σὺν ἐμνήσαν
τοῖς ἐμμόμενον. καθὰ
περ γὰρ ὀφθαλμοὶ ἐξὺ
πορευόμενοι λίχνον λαμπη
δόνος σκοτοῦνται. οὕτω
καὶ τὸ τὸ ὄλαυθον. οὐ
γὰρ δὴ μὺζῶν. ἀλλὰ μὲ
ρα. καὶ τὸ τῆς αὐγῆς
ὑπόδρομον. διαφέρεται
ὀφθαλμῶν πλὴν ἀσθέ
μειαν. πλόων. αὐτὸς
Μ ὁμοῦ δὲ μὴ φθέγξαι. οὐ
δὲ μασῆς. οὐδὲ λύμίας.
ὁ δὲ πάντα μᾶλλον ἢ
ἀξιόπιστος ὁπτήρ.
φασὶν ἀφίησι μὲν ἐκτῆς
μυδάλης. δι' αὐτὶ δίκτης
μυδάλης. οὕτως ἀεὶ
φάμεναι ὁ θ̄. μυδάλη
γὰρ ἐστὶ μόφος κύκλος
αὐτοῦ. καὶ τὰ μὲν. ὁ τὶ θ̄ς
μυδάλης πλὴν δύο ἐστὶ μέρους.
Κἀπάλιν. κ̄ς κάθηται
ὁ δὲ μυδάλης κοῦφος
κ μυδάλη. ὁ δὲ λαμβάνει

τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ μόφου μᾶ
αὐτῶν. καὶ ὡς ὑπὸ ἀνοῦ
ὁρχόμενος ὁ δὲ τὸ μυ
φλοῦν. ἰμόων πλάσυ
σως ὁ πλησίον ἀπὸ τοῦ θ̄ῦ
λίφασι λίφόρθαι. δικεῖ
θυμόρχεται καὶ λίμυδάδ
λιλίφασι φή. ὅτι γὰρ
αὐτοῦ λαλοῦντος. ἰδοὺ
μυδάλλι φασι εἰμὶ δως
σκιάδων αὐτοῖς. καὶ ἰδοὺ
φασὶ δικτῖς μυδάλλος
λάρυσαν. οὗτός σοι μόνος
μου ὁ ἁρπασθεὶς τὸ σῶμά μου
δόκησον αὐτοῦ αἰκούδ.
Ὁ τὰ μὲν γὰρ ἀπειλή. σκο
τεινὸν δὲ κυμυσμυδάλη.
ὡς σὺν ὁρῶντα ἐπὶ σπρᾶνι. εἰ
σὴ λθ γὰρ ϕ^κ ἐστὶν μυ
δάλλως καὶ εἰς τὸ μυόφο
ὁμοῦσης. καὶ ὡς αὐτὴς.
οὕτως ὁ δόρθρος ὁ καὶ μυός.
καὶ ὁ προφήτης ϕ^κ πο
ρεύεσθαι εἰλήσαυτοῦ δὴ
λαδόμενος. σκοτεινὸν
ὕδωρ ὑμυδάλαις ἀέρων.
ὁμοταύθα δὲ ὁ ϕ̄ς δὴ λέγει
φοιλίσαι ὑμοῦ λαὸν ἁμαὰ
διδάξαι. μυδάλλι φοσ
τεινὸν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ ὁ
ὅλος. ὡς ὁ λίσσων μυητῆς

σκληρὰς· αὐτὸς δὲ ἀχθερ
πόλιν τὸν ὁδεῖς θ σκληρὸν·
δι' αὐτοῦ τὸ δικάζειν ὁ καὶ πη θ
καὶ αὐτὴ σκληρὸν ἐστιν· ὁ δὲ
πάλιν αὖ δὲ· φῶς ἀφ' αὐτοῦ
καὶ φωλή· ἡ ταυτὸν ἂν δὴ
χ θλῖψις τὸν σφριγῶν τὸ στόμα
τρυφῶν δὲ πολλῶν σ ὀλίγοι·
ἀμφὶ σφριγῶν τοῦ χυμόν·
ὁ τὸ λιθωμὸν λιμένα χθη· ὁ κ
πολλῶν μᾶλλον ἢ πολλοὶ·
οὐδὲ γὰρ ἀμφὶ σφριγῶν θ
αὐτῶν μὲν ὀλίγα δὲ πολλῶν·
οὗτος αὖ ὁ μὲν μόνος
δύο· καὶ τί θ κ λιθωμός·
οὗτος ἄνθρωπος οὗτος ὁ ἀγαθὸς
πολίτης· ἡ δὲ ἀρετὴ τοῦ·
λιθωμοῦ τὸ ἐδεῖ
μὲν γὰρ ὅτι καὶ τῶν δύο
μὲν αὐτοῦ λιθωμός· ὃ
πολλῶν διαφορᾶς ἀπὸ
ρίπτησαν ἀναπαύσασθαι· ὅπως
λιθωμὸς ἐστιν· καὶ ἀπὸ
τῆς φωνῆς τοῦ πρᾶ
γματος· ἡ γὰρ δύναται
τοσοῦτος ὅσον πρᾶσις καὶ
δύναται τὸς· ὅτι λέγομεν
καὶ οὐ τὸς ὁμοίως· μὴ
τ οἶμαι δὲ δεῖ τὰ δείματα·
ἡ δὲ οὐδὲν τοῦτο κα

λοῦ· ὁ τι μὴ ἴσως καὶ
φιλεῖται· οὗτος γάρ ἐστι
φησὶν ὁ ἴσμου ὁ ἀρετὴ
τός· ἡ δὲ φιλᾶται· μὴ
φωνοῦ· οὐδὲ γὰρ ὃν
ἀγαπᾶν προῖδαι· μὴ
τοίμων θορυβοῦ· καὶ
πρὶν αἰκίσασθαι μὴ φιλῆς,
οὐ φιλᾶς αὐτὸν τοῦ γ
γραμμικὸς ἴσον· ὁμοίως
δυσοίκησαν· οὐ γὰρ δῶσει
δι' ἣν ἐμνήσθη μόνον φι
λᾷ· ἀλλ' ὅτι δι' καὶ ἴσος
αὐτῷ ἴσα τὰ αὐτὰ πάντα ς
ὁμοιωθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ· ὡς
πολλοῦ ὧν τὸ φίλτρο·
μᾶλλον δὲ καὶ πρὶν πολοῦ·
πάλιν ἐστ· ὅπως δι' ἣν ἀφ
πολίτης· ὅπως δι' ἣν αὐτῷ
δυσοίκησε· πῶς δὲ αὖ
ε μάρτυρα ἔχω ὧν δοίκησαν·
ὡσανεὶ δὲ λέγομεν ὁμοίως
μανθάνομαι· ὁμοίως ἀφ'
σκομαι· διὰ τὸ κατὰ
πάντα ὅτι ἴσως ἀλαπε
αὐτὸν μετὰ αἰκρινάσας·
καὶ μοῦλιμα ὁμοίως
τῶν ἔρωτα καὶ τῶν πρᾶ
καὶ μέμνηται ἐμ· κατὰ
πάντα δὲ ἐμαυτῷ πρὸς

τὸμ γβσμμικόπαν· αὐτ̃ ἀκούσας· ὡς τ̃ κἀμὲ σαν
ρωθῆμαι μουλιθῆι. μὴ
» ἀντιπάθης· καὶ ἀκ̃ὸ
» C αμτὰν ὅπως ὁμβωὶ πρό
» σωπον καὶ ὀφουλιθῆς
» ἀπ̃ὸ φόβρα· καὶ προ
» ελθὼν ὀϊ̃ λίταυτ̃ ἀν
» ρῶμι καὶ ἁσθμ· ἀβρ̃θη
» τ̃ καὶ μὴ φουάλλ̃· Ε
» πὰρ αὐτ̃ δὲ τοὺς Ο
» φθαλμοὺς αὐτ̃ῶμ. οὐ
» δὲμ αὐ εἰδῶμ ἁμὴ τὸμ ἰμ̃
» μόμον· ὡς̃ ὡς ταῦτα
Λ κούσαμ τ̃ καὶ βωλά
μησαμ· καὶ τοιγ̃ καὶ
πρὸς τοῦτο υλιμ ἐχθῆ φω
μὴ βωὶ τοῦ ἰορδάνου τοι
» άυτὴ· καὶ ὁ χλος ὡς ἀρ̃ῆμ.
» καὶ ὐδὲ ἁς ὐδὲμ τοι οὖ
» τομ βωα δ̃· καὶ μᾶλ
» λὰυτ̃ ἀμῆμ· ὁ τ̃ δὲ καὶ
» ρωμτὴμ βλῆ ρωμ γβρωμ
» μαι· ἀλλ ὐδὲ πότ̃ τοι
» οὗτομ ὐδὲμ ἰ ὡς μῆμαμ·
» πῶς ὅ ωμ βμ τ̃ ὀρ̃ῆ βπ̃
» σομ· ὁ τ̃ι καὶ βρ̃ιμή αι καὶ
» ἴσ ὡς καὶ ἰσ ὐχί αι ὧ̃ ὡς λ
» λὶ· καὶ μεταμόρφωσις
» φρίκης γ̃μ ὐσαι· ς̃ ϡ̃
» ἀ̃κρατομ· καὶ μβφ̃ῆλῆ

ὀκτὰ ἀμβ̃ῆλὶ· ἀ ὡς βρ̃ά π̃
ταῦτ̃ ὡς πολλὰ ὠφ ρμίαμ
αὐτοῖς ὁμ̃ῆ ἀλ̃· καὶ
ὡς αμ ταχό θμ̃ὸ κ̃ πολλὴ
χίσ ωμ λίγ̃ ο καὶ ὅπ ὡς ομ.
φουλιθῆμ τ̃ ὁμοῦ καὶ
πρ ὸσικυμήσαμ τ̃· ὁ C
τ̃ δὲ μὴ ὁ ωὶ πολὺ τὸ
δ̃ὸ σμεῖμ αὐ ὀκ ἁλ ζῆμ
αὐτ̃ὸμ τὰ ὰ μ λίμ ὰ ω. ὰ
θῆ ὡς σ ὁλυ ἁ ὰ αὐτ̃ὸ Μ
τὰ ὰ ῶφ ρμίαμ. καὶ ὁρᾶ
τ̃ αὐτ̃ὸ σμόμ ο σ· καὶ θμ
πολλ̃ καὶ αὐτοῖς μὴ δὲ
μὴ τοῦτ̃ ὀ ῶ εἰμ. ὅ ὡς σ ὰ
ὀκμ ὀκρ̃ὸμ ἀ ὡς αὐτ̃ῆ·
» Κ αὐτ̃ ἁμ αὶ μόμ τ̃ ῶ ρ γὰρ ἀ
» πὸ μ ἀπ̃ὸ τοῦ ὁ ρ ο σ· ὁ
» μβεῖλ ἀπ̃ὸ αὐτοῖς μὴ δὲ
» μὶ ᾷ ῶ θμ τ̃ὸ ὁ ρ ᾳμ αι. ὅ ὡς C
» ἀ ὰ ὀκμ ὀκρ̃ὸμ ἀ μ ὡς αὐτ̃ῆ·
ὅ ὡς γὰρ μᾶ ζ ομ αὶ ὁλ ᾷ β
τ̃ ὡς ὁ ρ̃ὶ αὐτοῦ. τ ὡς σ ὁ ὐτ ὡς
δ ὐ ὡς ω ρ ἁ δ ὐκ τ ὁ τ̃ ὁ ρ̃ ἁ
λ ῶ τοῖς πολλοῖς τ ὁ τ̃·
Καὶ τὸ σκ ἀμ δ ἁ λ ομ δὲ
τ̃ὸ ἁ ὰ τοῦ ἁ ρ̃ οῦ. ὁ ὰ β
τ̃ ἁμ β ο μᾶλ λ ομ ὁμ τ̃ οῦ
θμ· δ ἁ αὐτοῦ τ ο κ ὁλ ὁ υ ει
σ ιγᾷ ῶ· καὶ ὁ ὐχ ὰ πολ ὡς·
ἀμμ ὰ ὰ ω ἁμ μ τοῦ ὡς ἁ

θουσαμαμιωλίσκομ·ς
μομομοιχὶκαὶτλὶωαὶπιά-
λφομ.δὶὴμὶαὶσιγᾶωδικέ
μουαδν·ουγὰρδὶὰφαπαμ
τὸσδικόλδυσθμὶλδθμὶὶ
ᾖωσεῖμ.ἀλλὰδωσσὰμὰμα
φὶδικμδικρᾶμ·καὶτὸδυ
χορᾶθσιγλίσασ.τὸχρὴ
φὸμδμφαίμειμόμομ·
Τιόῶωμὰὰταῦτα·ουκὸ-
μὰλλομσικαμδαμίζθφζ;
ουδαμῶσ·τὸγὰρζητοῦ
μδμομ.ὁωρὸτοῦαρου
καιρὸσλίῶ·μὰὰγὰρταῦ
τᾳ·καὶωῶσικατηχιῶ
θησαμ·καὶτλὶωαὸτοῦ
σημείωμῆχμφωμλὶωσυ
μὶγρρῦσαμαὐτοῖσ·καὶ
ωάμταὁσαὐδλφμλοι
πὸμδυωαράδδικταυλίῶ·
σάλπὶωσλαμπρότὸ
ρμτοῦμωραμμάτωμὰὰ
μαικρυστὸμτωμαὐτὸ
τλὶωἰχῶ.καὶοὐδδμὸσ
σικαμδάλουτοιούτουμὸ
σολαωὸῶωτοσταὰγμὸ
μδνωαν·οὐδδὲμὰραυτοῦ
ἀπωφόλωμμαικαρι
ζτρομ·ὶὰαμάματαυτοῦμ
τριῶμ.ὸὶκαὶὰμτλὶμὸφὸ
λὶὸμὸρροφοιγδμὸθωᾳ
καὶτηχιῶθησαμταῖσδθ
σπότλὶ·ἀλλὰμὰδλωμδν
ὁτὸμὸθωαὶὶὰμφὸστὸμ
χῦ·ουχὁὐτωσσῶσδικῆμοι
τὸτὸδμταῖσὁρᾷ.ἀλλὰ
πομῶὶλαμπρότὸρομ
ἰῶζφ·τὸτὸμὲμγὰρταῦ-
μαθὶταῦμφειδὸμὸμοσ
τοσοῦτομωαρκμοιζὸμὸ
μομτῆσλαμπρότητος.
ὁσομὶὸδὶῶαμτὸὸμφῆκφμ·
ὐαὸρομδὲ.ὸμὰυτλὶτοῦ
ωῦρστλὶδοζὶὶῶζει·οὐ
μὰὰμοσῶσσικαὶὶὰμὰ
μόμομ·ὰμμὰὰμὰτλὶω
ἀπειρουταῦμὰμβλωλ
ραυτίαο·μὰὰταῦμὰρ
χαμβλωμ·μὰὰταῦμχῦ
ρυμίῶ·μὰὰταῦμδλὶ
μωμταῦμὰπειρωμὸ
ικείμωμ·ουμὸφὸλλιο
μομὸμὶοὐαὸρὰμοτῆς
ικὸφαλλὶοαὐτοῦ·ὰμμὰ
αὐτοῦσυαὸλλομὲμουτοῦ
ὁῶῦ· καιδὰωὸρᾳ
ὰὶτοῖσδικαιαὶσὸτὰῶ
δλμοσίαικρίμοσὶ·τὰ
ωαραωὸὰσματαυμβὶ
κύσαμταῦοἱωαρὰταῦτῶ
πᾶσὶμαὐτοὶσδῆικμύουσὶ.
ὁύτωδλὶκαὶτότὸ·καθὶ

ωμων ομ αὐτὸ μάσαμ τω
ὀ θομται· καὶ πᾶσαν ἡ
ἀνθρωπίνην ἁμαρτίαν
σθαι φύσιν· καὶ αὐτὸς
αὐτοῖς δ' ἑαυτοῦ ἀπο κρί
μθαι· καὶ τοῖς μὲν δρᾶ·
δν τὸ οἱ ἐυλογημένοι
τοῦ πρὸς μου· δωρήμασαν
γὰρ ἐλεημοσύνας καὶ φλα
γμ· τοῖς δὲ δρᾶ· ἀ δοῦ
λε ἀμαρτὲ καὶ πλάσ· ἐ
πὶ ὁμίγαλίσ πλασ σ· ὁ
πὶ πολλῶμ σθ κατα
φλίσσ· καὶ ἁμαρτίαν
δὲ ἐπιφι ζόμενος· τοῖς
μὲν ἀπο κρίμθαι· ὅτι
πορεύεσθε εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον τὸ ἑτοιμα
σμένον τῷ διαβόλῳ
καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·
τοῖς δὲ πρόβατ δοῦμ
καὶ ὀικτιρῶ· καὶ τοῖς
μὲν δεξιοῖς καὶ πα
ραδώσει τοῖς ἁγίοις
αἰς· τοῖς δὲ κλαυ
σμὸν δυθήμασ χάρασ
πόδας· ἐς τὸ σκότος
ἐκβληθῆμαι τὸ ἐξώτ
ερον· καὶ μετὰ τῶν ἀζί
μων· Οἱ κάμμος δ' ἀπο κρί
νεται· καὶ τὰ ἀπὸ τῆς

Δίκαιοι δὲ κλάμψουσιν ὡς
ὁ ἥλιος· μᾶλλον δὲ πρὸ
ὁμ· οὐ γὰρ ἥλιος· τοσοῦτον
δὲ εἰρήσεται· οὐκ ἐπὶ δὴ
τοσοῦτον ἀστὴρ μόνον
ὅσον τὸ φῶς· ἀλλ' ἐπὶ δὴ
τοῦ ἀφανοῦς τούτου οὐρα
νοῦ φανεροῦ τροπὴν ἔσ
ρον· ἀπὸ τοῦ γνωρίμου
παραδῆσαι εἰμοὶ λέ
γειν τὴν μεγαλουργίαν
τοῦ δόντος τὸ φῶς· ὅτι
καὶ ἐν τῷ ὀρθρείῳ τοῦ τὸ
ὁ λαμπρὸς ὡς ὁ ἥλιος· δὴ
λονότι τὸ ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν οὐ
κ ἔστι κρῖμα· ὅτι γὰρ τοῦ
τὸ ἐστὶν ἐν δείγματος μεῖζον
ἢ μὴ τὸ φῶς· ὁ δοξασθεὶς ἁμαρ
τήσεται τοῦτο· ἡ δὲ
μὴ ἀκρατομένων τὸ φῶς·
ἀμαρτωλοῖς· τοῖς δὲ μὴ
ὁσίοις σύμμετρον·
οὐκ ἐν ἐνδεσμῷ· ἀλλ' ὑγικό
λασιν ἡμφιεσμένοι· οἱ μὲν
Οὓς δὲ καὶ οἱ δικλάμψουσιν
ὡς ὁ ἥλιος· καὶ ὑπὲρ
τὸν μέγιστον τόπον· οἱ δὲ
ἁμαρτωλοὶ· τὰ ὀπίσω
θεῖσονται· τὸν δὲ οὐχὶ
πολλῶν ἁμαρτιῶν δοθήσει·

ἀλλ' ἐμέμφετο· οὐ μὰρ τύ-
χην· πάντα γὰρ αὐτόσε-
ται μὴ δικαίως· καὶ μὰρ
τὰ κατὰ τύχην ἐκ προ-
αιρέσεως τινὸς ἐπὶ τὰ
τοιάδε φέρεται· τὰ δὲ
σαφῶς· πάντα γὰρ οἷς δὲ
καὶ τὰ ἐναντία συμβαί-
νει τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῖς·
οὐ πλούσιος· οὐ πένης·
οὐδ' ὠφελής· οὐκ ἄδο-
μής· οὐσοφός· οὐκ ἄσο-
φος· οὐδοῦλος· οὐκ ἐ-
λεύθερος· οὐδ' ἔξω δικῆ
φασὶ εἶναι· ἀλλὰ τῶν
πρόσθεν τούτων
σωτηρίων τῶν·
ὅτι μὲν γὰρ ἔξω δικαι-
μὴ· εἰ γὰρ ἐν τοῖς δικα-
ιρίοις ὁ τὰν ὑπὸ τὰν
ραμίδος τὶς κρίνηται
ἰφόμου· ὁ πρᾶγμα· κα-
ἰπαρχος καὶ ἰπατος·
κἀν ὁ τὶ οὖν ἰπάρχῃ·
πάντα ἀφίπαται τὰ
ἀξιώματα· καὶ ὁ ἀμὸς
τῶν ὀγχάτων δίδωσι δί-
κην· πολλὰ μᾶλλον δίκει
τοῦτο ἄτα· ἰνὸν μὴ
γένηται τοῦτο· ἀπὸ θά-
νατον τὰν ἐν τῷ παρὰ ἡμᾶς
τὰν καὶ ἐν δυσὶ θάνατον

τὰν ὁ πλοῦτος.
καὶ ἰδόξα τοῦ θῦ πρὸ
φελῆσαι· τί γὰρ φορ
τίον τῷ ἐμπίπτοντι·
τί δὲ οὐράνιον· ἀκού
σμα ἰῶν τοῦ προφήτου
λέγοντος· καὶ τότε εἰ
σὶ τὸν ὄγκον· οὐ
δὲ ἐὰν καὶ μυκτῆσι σοῖς κρι
ὁν τὸν τραχήλου σου· ἢ
σὶ κόμαι σοι δοθῆ
ποτε ῥᾶσαι· ἀλλ' ἐν τῷ
ὄγκῳ τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ
μὴ ἰάρθῃ, μᾶρ δὲ ἰ
κακίαι· ἀπὸ τοῦ ὁμο
πάτορα μὴ μῶν· τοῦτο
κατασκευάζῃ· ἰμὴν
γὰρ κακίαι· σώδομος
καὶ τραγωδιάζῃ· ἢ δὲ

φύσιν· ἀλλ' οὐδὲν τοι
οὗτον βυρήσομεν· ἀλ
λὰ τοὐναντίον ἅπαν·
τὰ μὲν τῶν ἄλλων
ἔχοντα τὴν βυκολίαν·
τὰ δὲ τὴν ἀκαιρίας·
πολλῶν τὸ μέδρων·
Τίνα γὰρ δυσκολώτερον
τοῦ δαμάζειν· καὶ ὑ
βριστικὸν καὶ σωλ
λαμπάτον φρονήζειν·
καὶ φωνὰς ἀπαιτεῖν
καὶ δοδοικᾶν καὶ τρέ
μειν· ὑποβρύχιον·
ὑποβρυχίου·
ὑποβρυχίων·
ὑποβρυχίοις·
τοιαῦτα γὰρ τὰ ψιθυ
κά· αὐτὴ γὰρ ἡ δοκοῦσα
καὶ βραδυτέρα εἶναι φά
λαγξ· καὶ ταμεῖα
θρεπτικὰ ὑποπτος·
τὸ δὲ ὀλοκάρδιον· ῥᾴδιον
καὶ ταῦτα ἀπαγγεῖλαι
φρονήσεως· μὴ τοίνυν
ταῦτα γράμματα ὑφόμεθα
τὰ σὰ λόγοις συμ
φορὰς· μηδὲ ἰατρὸν
λύσαμεν τὴν φιλαν
θρωπίαν· καὶ οἶδα

ἀρχήν· τοῦτο μὲν ἅπαν
τα ὁμοίως καὶ δι'
ἀλλυσίδος· ταῦτα γὰρ
σημαφήνας δικομδιά
σεως· τὰ τοῦ τοίκου
γραμματείας· τὰ τοῦ
δαμάσματος οὕτως
καλῶς· ἀπόλυτος τε
θραυσμάτων ὑπὸ ἀφέ
σεως· τοῖς πεδάλαις ὡς
ῥιμένος· τοιοῦτον
γὰρ ὁ χρόαξ· ὁ τοῦ
ἰδικοῦ δαμείας ἕνεκα·
κλᾶται αὐτοῦ λιδδάμοι
α· καὶ θηρίου μᾶλλον
αὐτὸν δὲ δοικός· ὡς
χρὴ σαφήνας ἐσάγειν
εἰς τὸν οἰκονόμον· ὃ
μὲν δὴ σωμάτων βρί
αμβος· καὶ ἀπὸ τοῦ
οἰκείου τοῦ σώματος
τὸ σοῦ οὐχὶ βρότης·
ὃ μὲν οὖν πλείστων θρέπτρων
ὑπάρχον βραδυτέρα
λάγξ· τὰ δὲ ἄλλα δικη
λοῦσθαι δικτύ
ον· μὴ δὲ ἴδωμεν
ὅτι τοῦ βδελύγματος
καὶ δύσκολον· καὶ τὴν
ὑπόβραν ὑποβρυχίου

μὴν ὁτιοῦν ἄλλο τοῦ
παρέλιπε τὴν οἰκουμένην
σιγῶμεν. ἀλλὰ
τί τὸ κέρδος τῆς σι
γῆς. καὶ γὰρ σιγῶν
καὶ μηδὲν θεμένου χλήσω
δι' ἀριθμοῦ. ἀδύνατον
τοῦτο διὰ τῆς σιγῆς ταύ
της ἀπαλλάξαι τῆς
κολάσεως ἡμᾶς. ἀλλὰ
τοῦναντίον ἁπάντων δεῖ
νὰ μνημονεύειν. ὅπου τεί
μησαι γὰρ τὴν τῆς τιμω
ρίας. καὶ οὐχὶ μνημονέ-
ἀλλὰ καὶ θεοῦ προνοίᾳ
τῆς τοιαύτης
σιγῆς. τί οὖν ἐστὶν ὁ
ρ ιμοῦ χάρις. ὅταν
ἔστε τὰ ὄργανα μὴ ἐν τῇ
ἀρμονίᾳ καὶ κατανύττῃ.
τί τὸ κέρδος σύνθρα
ναι λόγοις. καὶ λιτανῆσαι
πρεσβείαις. πρὸς ταύτην
οἰκονόμησον. καὶ κολάσαι τὴν
ψυχήν. διὸ πρὸ πάντων καὶ
ὁμόνοιαν ταύτην λιτανεῦμεν. μὴ
μὴ τιμωρίαν δῶμεν θεὸς
κῇ. καὶ γὰρ δεινὸν ἁμάρ
τημα. ἀφροσύνη καὶ πολ
λοῖς δοκοῦμεν ὀργὰς
πείσασθαι τὴν

δικλησίαν ὁμοπάθειαν
κεν. οἱ γὰρ μὴ δὲ δι
καίως ὀργισθέντες
ῥίζης κλυζόμενοι.
ἀμὰ τὰς οἰκίας ἀνοί
γουσι τοῖς δυομένοις.
τὴν ὀργὴν μὴ καρποφο
ρεῖν ταύτην. ὀνει
δίσωμεν ἁμαρτήμα.
ὀνειδισθέντες γὰρ τοῖς ἔθνε
Μ σιν. ὥσπερ καὶ ὁ τὴν
μοῦσιν. ὥστε καὶ ὁ τὴν
λοιδορήσαντα λυπηρὸν
τὸν ἔθνη θεόν. ἀλλὰ ὅμως
κολάζεται. ὁ καὶ ἡμᾶς
πείσασθαι. ὅταν μὴ
ἀπὸ μνήμης τοῖς πλη
σίον ὑπομιμνήσκω. ὃ
τὴν χρείαν καὶ τὴν ἁμαρ
τίαν καὶ τροφὴν καὶ ἀφορ
μὴν. ὡς καὶ πολλάκις ἀν
μάσχωμεν ἀπὸ χερ
νήτου. διὰ γὰρ τοῦτο
χειμάζεται ἡμῶν
σης σωτηρίας. οὐχὶ ἁμαρ
τίας τύπτει ἀπὸ
σὺ δὲ ὑπὲρ ὧν σχήματι
πάρεμπτος. μὴ ζητῶμεν
ὀργὴν τῶν συμφορῶν.
καὶ πολλῆς φιλανθρωπίαν

χρημάτων· πόλησον
οὐκ ὠλύσω· ἀλλὰ νικᾶσ|
λείαν ὠνῶμαι· μὴ μικρᾶ|
μάνησι τιμῶν· τοῦτο δὸ
τοῦ καὶ τορθώματος·
τὸ κομψὸν καὶ τὸ ἁβρὸν· ἀλ
λὰ τὴν ἀλάμανον πολὺ
μᾶλλον δικάζω· τί πρὸς χ
εἶναι πολλὰ νικᾶσι καὶ τίσιν
κερδαλέον ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ μὲ
γάλα πόλλ' ὠνεῖσθαι· χρήμα
τα μὲν οὖν πολλὰ ἐστὶν·
δοῦναι δ' ἐλάσσω ἀφεῖ
μένους· τί τὸν μὲν
φῶ· ἀμαθῆ πολλὰ νικᾶν
δαίμονα κερδᾶναι· τί τὸν
πλούτου τὰ πολλὰ περιῤῥέον
τα· τὸν δ' ἐν κάλλει τὸν δ'
ἐν μοχλῷ· καὶ τὸν μὲν ἀπο
διδόντα καταμισῶ·
τὸν δ' ἁρπάσαντα μισῶ·
τοῦτον δὲ τὸν ἀπολαύ
σαντα καὶ μὴ δόντα τιμῶ·
τὸν δ' ἐν τῷ λαβεῖν καὶ συμπάρφο
δικάζω δὲ θυμέλαπο
δοῦναι· οὗτος δὲ ὁ δυ
σχεραίνων ἀποδιδόσ· ὃ
τον μὲν δίκαιον ἀπολῶ
δοῦναι δίδωσιν· δικάζω
δὲ καὶ δίκαιον τὰν πλα
σίον καὶ ζῶν ὠφελοῦν
τα· οὗτος μὲν ὁ νικῶν
καὶ πλούσιος· δικάζω

μὲν ὁ δαίμων καὶ ὁ πλοῦ
τος· οὗτός σοι νικᾷ
καὶ ἐν ἐφέσει· δικάζω
δὲ καὶ ἀσθενοῦντί σοι
πολύκλῳ· οὗτος μόνος
ὁμοίως· δικάζω δὲ
κἀγὼ ὁμοίως· καὶ δικεῖ
ῥοῦν νικᾶν χάτης τοῦ
πλουτοῦντος τὸν δὲ εἰ
δόκιμον κερδαίνειν; πό
σοι καὶ τὸ κεφάλαιον
ἀπώλεσαν ἐν τῷ κοσ·
πόσοι κινδυνεύοντες σωθῆ
ναι δὲ τὸ κοσ· πό
σοι καὶ ἑαυτὸν καὶ τὰ δό
ρυ σὺν πολλῇ ῥᾳστώνῃ
λομένους· διὰ τὴν
ἀφανῆ πολυτέλειαν·
Μὴ γάρμοι τοῦτο εἴπῃς·
ὅτι ἡδέως λαμβάνω
καὶ χάριν ἔχω τοῦ δανεί
σματος· τοῦτο γὰρ διὰ
τὴν σὴν ἡμῶν μοῦσαν
μᾶλλον· ἐν ᾧ καὶ ὁ ἁμαρτά
νων ἡμῖν καὶ δικαίως
τοῖς καλοῖς· αὐτὸς
πολὺ δικαιότερον ἀπο
ῥάπτειν τὴν ὑπὲρ τοῦ
ὑπὲρ τῶν λίθων· ἀλλ' οὐχὶ
κωμ· ἀμφὶ δὲ τὸν μὲν
τοῦ φαραώ· οὗτος δὲ

ὀπλῶν κσ· ὅσα εἰδλιὸν δὲ
τοῦτο ἀξιοῦμαι αὐτὸ μόνη
μοι δοκῶ σι καὶ ὁ μότιμ
τος σάμαγμα καὶ βαι χαὶ
ρι μείδημαι· σὺ δὲ μοι
Δ δοκῶ σ. ἰαὶ κινδύνομα ἀὐ
τοῦ μάχεσθαι· ἰαὶ μισθὸν
ἀπαιτῶ σι τοσοῦτον ἀπαλ
λαγὴν σοφιστικῆς ἀπαλ
λαγὴν σοφ Θ᾽ μὴ γένοιτο· τί
μάχε σ· τοῦ μὴ βοηθοῦ
ντος ἀπαλλάττεσθαι τοῦ μὴ
λαχεῖν μάτων ἀπαιτῶ μεν.
ὑπὲρ δὲ τοῦ βλάπτοντος
τοσαύτην ὑπὲ δίκησαν
τῶν ἀπάντων θρασύτατον;
οὐχ ὁρᾶς ὅσην τοῖς περὶ
μαστικῶν ταύτην μοῖραν;
οὐκ ἀκούσῃ ὅτι καὶ ἐκ μὴ
τῆς ἄλλα ἀὐτοῦ τοῦτο κε
κόμπαι; ἀμὰ τί σοῦ μὴ
πάντος ὁμολόγου· λαμ
βάνοντος τοῦ μὴ τοῦ κου.
πόνητι
δίδωμι φησίν· οὐ φημὶ
ἀλλ᾽· οὐ μὴ οὖν λάβῃς τοιού
τους θυσίας ὅλας· μὴ
σοφίζου τὸν μόνον· ἀλλ᾽
πόμενος δίδόναι πόνη
τι· λέγω τοῦ δικαίου μὴ
πόνου ἀλλὰ μυρί-

ου πολλοῦ τοιεῖσ
θαι παραμόνον. διὰ
τοῦτο μὴ ραΐθυμήμα
τα· ὅσα βραδύτητος
μηδὲ ὠκαλιὼν. ἀμαυρό
βοις τίκτουσι κόρακος·
καὶ τί λέγω τὸν τοῦ θεοῦ
μόνον· οὐχὶ καὶ ἐμαυ
τοῦ καλῶ; ἀλλ᾽
οὐκ ἐρῶ μὴν τοῖς τοιού
τοις φίλος εἶναι
τοῦ μὴ ἐμὸς
τί μὴ οὐδὲ πρὸς ἐμοῦ
οἷς σφ τιμῶ κρίσιν· ἀλλ᾽
Β οὐ λῆ καὶ τοῖς ὄβοις ὁμ
μοιοῦσθαι σοφοῖς. ἀὐ
κοῦσι δ᾽ τί καὶ κύμοις
τῆς σοφωτάτης σοὶ μὴ
τίας τὸ πρᾶγμα. δεῖγμα
ἔμαι δοκῶ· τοῖς ῥώνης
ἀξιώματος μόνος. καὶ
ἐστὶν ὧν μέλλω πρὸς
πάσας αὐλὴν ὠνύκλη
τος καλοῦσιν. οὐ φημὶ
τοιούτοις κέρδεσι καὶ
ταῦτα χώσθαι· ἀμὰ μὴ
σοσέτι πάρεστοῖς ὁ
λὰ τοιαῦτα ἀπαφρεῦ
σι κέρδη· πόσου οὖν
Ο υκ ἀξιοῦμ φρίκης· ἐμὴ
δὲ τοσαύτην ἀπωμό
μοις τίν· τοῦ μόνου

πρι πεία τ μιῶν. ὁ σπ
τκὶ ωουλλὶ ῤ ραμαί ασμ
ὁι μομοθέ ται· ἀλλὰ ὁ
μαι τομ ὁί ασ ῆ τκὶ σ γλὶ ο
ὁ ὠ ῶ ὸ σ. καὶ οὐδ ὲ ἀν
τκὶ ὰι χώλι τ οῦ πρά
γματο σ τκὶ μ ἀλ ο γίαμ;
τ ἱ γὰρ τ ούτου γβμοι τὰμ
ἀλ ο γώτβρομ· ἀλλὶ ὁ
τὰμ τ ι σ χωρὶ σ γλὶ ο Σ,
ὰ τ οῦ ικαὶ ἀρ ό τρου. μ ιᾷ
ζ κ τ αι σ ω ε ίρ ῆμ· δι ατ ὸ
τ ο Ζιζ ά ν ια ὁ ῤ ίζουσ ι
τ αὐτ ὰ τ ὸ ωυρὶ ωαρ αδ ῆ
δ ό μ ῶ ω α· ὁι τ κὶ ῶ ω ο μ κ
ρ ὰν τ αὐτ κὶ ῶ ὅτ ι μ ο ή σ αμ
τ ὸ ωβ ῤ ο ῤ γίαμ· μ ὶ γὰρ
ὁ υκ ζ ὸ ι δ ίκ α ι ο ι ὅμ π ο
ρ ίαι ωο λλ αί; ἀ γ τ ὸ μ
ῤ ῤ ὸ μ· ἀ γ τ ὸ μ ωοι μ ι
ο μ· ἀ γ τ ὸ μ ωο υ κ ο μ ίὸ·
ἀ γ τ ὸ μ ῤ ῤ β μ μ ά τ ο μ·
ἀ γ τ ὸ μ χ ε ι ῤ ὸ μ· ἀ γ τ κὶ σ
ὅ τ ι μ β λ ε ίαι σ τ ὸ μ ὸ μ τ ὸ·
τ ι μ αί μ κὶ κ αὶ ωαρ απαί
φ σ ε ικλὶ· γ ωο ῤ γὸ μ αὶ κ άμ
ῤ αι· ἀλλ ὰ χ ρ υσ ι μ άτ ο
Τ υχ ίαι σ ὁι τ κὶ σ γλὶ σ κ αρ τ ὸί·
κ αὶ χ άμ αβ αι κ αὶ ὅ ρ μ σ ί
ι μ ω ι κ αὶ ὅ ω ο μ ι ρ ίαι σ· ἀλ
λ ὸ υ τ ο σ άν τ αι σ ὁ ὰ σ

ὁι τ ό κ οι· κ αὶ γὰρ ὅ σ αι ἀμ
γ β μ ῶ μ τ αι τ οι αὐτ αι· π ῤ
ρ ὶ τ κὶ ῶ τ ῤ ό σ ο δ ο μ ίζ κ
μ ία· ὁ δ ὲ ἀν ικ ῤ ῶ φ ά λ αι ὸ·
ἀ τ κ ι κ ῤ ὸ ἄ ῤ ῤ ό σ· ὁ μ τ αῦ θ α
δ ὲ· ωο λλ ὸ ι ωο μ μ άκ ι ς.
ὁ μ τ ῶ ι κ ῤ φ α λ αί αι τ ὸ
μ αν άλ ο μ· ωο β μ ε ι μ αν·
κ αὶ τ ωῤ ὸ τ κ ὸ ζ κ μ ία σ τ
δ ὲ· ὁ μ δ ι κ μ ῆ ῤ ῤ ὶ μ αὶ
θ υ μ ία· ὐ δ ὲ ωο τ κ γὰρ
ἀ ωο λ αύ φ τ ῶ μ ὸ μ τ ῶ μ
ὁ δ αν ε ι τ κ ὸ σ· ὐ δ ὲ ὁ υ
φ ῤ αί μ β αι ὸ ωὶ τ ούτ οι σ·
ἀλλ ὰ τ ὸ ν ὸ τ ὸ ι κ ὸ σ ὁ μ ὲ
χ ῆ λ ι· ὐ χ ὰ ῤ ῤ ὸ τ ι ωῤ ό
σ ο δ ο σ ν έ γ ο μ ὲ μ· ἀλλ ὰ
λ ι ωε ῖ τ αι ὸ τ ι ὸ ὐ δ ὲ ωα
τ ὸ κ ῤ φ α λ αι ο μ ὸ ῤ φ ῤ α
ἀ ν ὸ τ ὸ ι κ ὸ σ· κ αὶ ωῤ ὶ μ
λ ὶ ἀ ῤ λ β ο μ τ ῤ χ θ ῆ μ αι τ ὸ
κ αὶ κ ὸ μ γ β μ ῆ μ αι τ ῶ υ ωο·
κ αὶ αὐ τ ὸ τ ὶ κ τ ῤ ῆ μ ὰ μ αν
κ ά ζ ῤ τ οὶ σ τ ὸ ι κ ο υ σ κ ῤ
φ ά λ αι ο μ ωο ι ῶ μ· κ αὶ ωῤ
ἀ ζ ὸ μ β μ ο σ τ ὰ ἀ ῤ ῤ ῤ α
κ αὶ ἀ μ ωλ αω θ ρ ίδ ι αι ωῤ ο
ἀ ν ῶ φ ῤ κ ἁ μ γ β μ ῆ μ αι τ αι
τ ῶ μ ῤ χ ῖ δ μ ῶ μ· τ ο ι ῶ υ τ ο μ
γ ὰ ῤ ὁ ι τ ό κ οι· τ ῶ μ θ ῤ ι
ῶ μ β κ ε ί μ ῶ μ. μ ά μ μ ο μ

κέρδη διὸ κομιζώμεθα
μαν· τίμια δὲ ταῦτα ἐστὶ·
αἰκουσομαι αὐλου λέγο-
τος· ὅτι μέρας ὡρισμέ-
νὸν ἐστὶ καὶ ἀνταρ
κέσας· τοῦτο μὲν οὖν
πλουτοῦμεν τὸ μὲν πολοῦ
τὸ μὲν ὀλίγον· ἵνα καὶ ὅταν
ταῦτα ἀδείας ἀπολαύ
σωμεν· καὶ τὸ μὲν μέγα
τῶν βασιλικῶν ἀγα
θῶν· χάριτι καὶ φι
λαν θρωπίᾳ τοῦ κυ ἡμῶν
Ι ῦ χῦ· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος σὺν τῷ ἁγίῳ πνῦ
τῷ ἀγαθῷ· ἀμήν:
†καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ
γοντες· τί οὖν οἱ γραμ
ματεῖς λέγουσιν· ὅτι
ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον·
4 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ
τοῖς· ἠλίας μὲν ἐλεύ
σεται καὶ ἀποκαταστή
σει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι ἠλίας ἤδη ἦλθεν καὶ
οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν
ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ
ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που μέλλει πάσχειν
ὑπ' αὐτῶν· τότε συνῆκαν
οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰω
άννου τοῦ βαπτιστοῦ
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἀπὸ
τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι
ἡ βασιλεία τῶν οὐρα
νῶν βιάζεται καὶ βιασταὶ
ἁρπάζουσιν αὐτήν·
πάντες γὰρ οἱ προφῆται
καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου
ἐπροφήτευσαν· καὶ εἰ θέ
λετε δέξασθαι αὐτός
ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων
ἐρχεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκουέτω· τίνι δὲ ὁμοιώ
σω τὴν γενεὰν ταύ
την· ὁμοία ἐστὶν παι
δίοις καθημένοις ἐν
ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσ
φωνοῦντα τοῖς ἑτέροις
αὐτῶν λέγει· ἠυλήσα
μεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχή
σασθε· ἐθρηνήσαμεν
καὶ οὐκ ἐκόψασθε· ἦλθεν
γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθί
ων μήτε πίνων καὶ λέ
γουσιν· δαιμόνιον ἔχει·
ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που ἐσθίων καὶ πίνων
καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄν
θρωπος φάγος καὶ οἰνο
πότης τελωνῶν φίλος
καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ
ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν ἔργων αὐτῆς·
Ι' τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν
τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο
αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐ
τοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν·
οὐαί σοι Χοραζείν οὐαί
σοι Βηθσαϊδά ὅτι εἰ ἐν
Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενή
θησαν αἱ δυνάμεις αἱ γε
νόμεναι ἐν ὑμῖν πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
καθήμενοι μετενόησαν·
πλὴν λέγω ὑμῖν Τύρῳ καὶ
Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν·
καὶ σύ Καπερναούμ μὴ
ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ
καταβήσῃ γὰρ ἕως ἅδου
ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενή
θησαν αἱ δυνάμεις αἱ γε
νόμεναι ἐν σοί ἔμεινεν
ἂν μέχρι τῆς σήμερον·
πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ
Σοδόμων ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως
ἢ σοί· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ
κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς ὅτι ἔκρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν
καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ ὅτι
οὕτως εὐδοκία ἐγένετο
ἔμπροσθέν σου· πάντα
μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
πατρός μου καὶ οὐδεὶς
ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ
μὴ ὁ πατήρ οὐδὲ τὸν πα
τέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ
μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βού
ληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύ
ψαι· δεῦτε πρός με πάν
τες οἱ κοπιῶντες καὶ πε
φορτισμένοι κἀγὼ ἀνα
παύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν
ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶ
ος εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ
καρδίᾳ καὶ εὑρήσετε
ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς
ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου
χρηστός ἐστιν καὶ τὸ
φορτίον μου ἐλαφρόν
ἐστιν·

† φύλλα, θ̄· †

δὲ. δικαιοσύνης μὲν μνημ-
ται· τῆς μὲν τοιμαῦ-
της δευτέρας. πρόδρο-
μος λέγουσι τὸν λιβανὸν
σθαι· τῆς γὰρ πρω-
τερας ἔφοδος ἰσαμμης·
καὶ ἡ λίαν ὀχ δικαίᾳ·
οὐκ ἔστ εἰδὴ ἡ λίας κμ· ἀλ-
λὰ δὴ δὶ τὴν διακονίαν
ὅσπερ οὖν τῶν δικαίων· ὡς
περ γὰρ δικαίος πρόδρο-
μος ἐστὶ τῆς δευτέρας
παρουσίας· οὕτως καὶ
οὗτος τῆς πρωτέρας·
γραφὴ ἄλλοι γράφουσι
Τεῖς τὸν τύπον συγχρόμενοι
καὶ διαπρέφοντα τὸν
δικαίου τῆς δευτέρας
παρουσίας καὶ ὅμοι·
ὅτι εἰς οὗτός ἐστιν ὁ χς· ὁ
δὲ τὸν ἠλίαν προλαμβά-
νων αὐτὸς καὶ ὁ ἱμαθητὴς
γράφουσι· πῶς οἱ γραφεῖς
τῶν λέγουσιν ἠλίαν δεῖ
ὀλθῆναι πρῶτον· διατοῦ
το καὶ πρὸς τὸν ἰσαάμ·
πῶς ἔστιν αὐτὸν ἀφορι-
οὶ ἱερέα τον· σὺ εἶ ἰωάν;
ὑπομιμνήσκομεν τὸν οὐδα-
μοῦ· τῆς πρωτέρας πα-
ρουσίας· τίς ὁ ὢν ἐκ μ

λιμύσιο. καὶ ὀχ̄ ὅτι ἡμῖν
γεν· ὁ τι λιμίασι μὲν ὅρχε
ται τότε πρὸ τῆς δου
λείας παρουσίας.
καὶ μὴν δὲ ὁ λιμὸς οὗτος ἦν
λίασι. τὸ μὲ ἀμμωνοὺ
λοκαλεῖται· οὗτος ἦν λι
μὸς ἰσχυρός· ὃς δὲ τὸν θε
σμὸν τῶν ζητούντων· ὅρχε
ται· διὸ καὶ ὁ λέγει· ἡλί
ασι μὲν ὅρχεται καὶ ἀπο
καταστήσει πάντα·
ποία πάντα· ἀνωτέρω
προφήτης λέγει μεγα
λίας· ἀπωσαλλὰ γὰρ οὐ
μὴν λίαν τὸν θεσμὸν
ὃν ὁ σάποκαταστήσει
καρδίαν πρὸς πρόσωπον·
μὲν ὁλοθρεύσαντα
τῶν γραμματέων· ὃς δὲ
Ἀκρίβειαν προφητικὴς
ῥίζης; ὅτι φησὶ γὰρ τὸν
ἰωάμμην λιμίαν οἰκάλε
σεν ὁ χ̄ς διὰ τῶν κοιμω
μίαν τῆς διακονίας·
ἵνα μὲν μὴ μίσησι τοῦτο
καὶ παρὰ τοῦ προφή
του λάβωμεν· πρὸς
θλιβομένου καὶ τῶν
πατρίδα· ὡς ἀπὸ τοῦ
θεσμίτου· ἰωάμμης

δὲ θεσμίτης ἀκλεῖν· ὃς
ἄρξεται δὲ μετὰ τοῦτο πά
ρασημον τίθησι λόγον·
μὲν ὁλοθρεύσαντα
τῶν γραμματέων· τῶν
δευτέραν αὐτοῦ παρου
σίαν ἀμφαίνων τὴν φο
βεράν· τίς γὰρ προσδέ
χεται· οὐκ ἔμελλεν πατά
ξαι τῶν γλῶν· οὐ γὰρ ἦλ
θεν φησὶν ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σώ
σῃ τὸν κόσμον· δηλονότι
τοίνυν ὅτι προσδοκᾶται
ἔρχεσθαι τῆς
τῶν κρίσιν μέλλουσιν τοῦ
ἔθνικοῦ· καὶ τὴν μὲν
τίαν δὲ· ὁμοῦ διδάσκει
τὴν παρουσίαν αὐτοῦ·

Τίσδε λίαν τίαν· ἵνα ἀλ
θῶσι πάντα τὰ σύσαι
τοῖς ἰουδαίοις τὰ χ̄α·
καὶ μὲν πάντα τὰ ἀρδην
ἀπόλωνται παραμυθ
μένου· διὸ δὲ καὶ αὐτὸς
ὡς δικαίως αὐτοῖς παρα
κλήτου τῶν μιλίμενων·
φησί· καὶ ἀποκατασταθή
σεται πάντα· διορθωθή
σεται τῶν ἀποστασίαν τῶν
ἰουδαίων· τοῦτο τοῦ

ριστικωμῶν ὁμ. διὸ καὶ
σφόδρα ἀκριβέστατα
ἁρμόττει ὁμ. οὐ γὰρ ἁπλῶς ὁμ,
ἀπὸ καταστηκτικῆς καρδί-
ας ἐπὶ τοῦ πρόσω ἐστὶν ἀλ-
λὰ καὶ πρὸς τὰ πρὸς ἡμᾶς.
ε' εἰ δὲ μὴ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦσαν
οἱ λόγοι ἁμαρτίαν ἂν οὐκ
ἐποίουν οἱ μαθηταί. τοῦτο λέγει ὅτι ἀ-
πὸ καταστηκτῆς καρδίας τοῖς δό-
γμασι τοῖς ἐμοῖς ἁμαρτάνουσιν.
τουτέστι τὰ ἐμὰ δόγματα οὐ-
λοι. τὰς καρδίας τὰς
πρὸς ἡμᾶς. τουτέστι τοῦ μὲ
μισοῦντος ἐμὲ καὶ τὴν
» διδασκαλίαν μου τὴν
» ὑπ' ἐμοῦ λεγομένην
» οὐκ ἔχουσαν αἰτίαν. ἀλλὰ
» τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐναντία
» ἐμοὶ πράττοντας. τὸ γὰρ συ-
Νηκαν. ὑπὸ τοῦ πρὸς ἐμὲ μί-
σους πλανῶνται. καίτοι οὐτε
οἱ γράμματα τοῦτο ἔφη-
σαν οὔτε ἀναγράψαι. ἀλλὰ δῆλα
δὴ λοιπὸν τὸ μόχθηρον φρό-
νημα καὶ πρὸς εἰκῆ κόπτο-
ντα πρὸς τὰ λεγόμενα.
ταχέως σωιδῶσαν. τὸ
γὰρ δικάζεσθαι καὶ δοκεῖν

μαθηταί. ἵνα ἡδὺ προ-
φερικὸν σαυτοῖς. αὐτὸς δὲ
ἀπομηλίασον ὁμῖν ἀπέρ-
χεσθαι. ὑμῖν δὲ ὅτι
ἥκω. καὶ πάμπολλά τινα
μέλλω ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποκα-
ταστήσειν πάντα. ἀλ-
λ' ἀνεπιθορύβητος. μὴ δὲ
πάσχωλαμβάνεσθαι τὸν λόγον
μου μίσους. ἵνα τὸ μὲν ἀν-
τὸν ἥξειν. τὸ δὲ ἀπέρ-
χεσθαι ἀφῇ. πάντα
γὰρ ἀνεπιθόρυβα ταῦτα. ὅταν
μὲν γὰρ ἀπέρχεσθαι ἀφῇ
ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποκατα-
στήσειν πάντα. αὐτὸν μὲν ἀφ-
ήσει. καὶ τὴν πόθεν ἥκομέ
μην ἀπέρχεσθαι δηλῶν
ἀφῇ. ὅταν δὲ εἰπὼν ὅτι
ὁμέλλω ἀπέρχεσθαι. καὶ
τὰ τῆς ἀπερχομένης διά-
κονίας ἐπάγγελλῶν ἀπέρ-
χεται. ἀπὸ τοῦ πρόσθεν
καλῶς. καὶ γὰρ οἱ προφῆ-
ται. δίκαιον ἦν τὸν δοκί-
μασμα παρ' αὐτῶν δέξα-
σθαι. διὰ τοῦτο
οὐδὲ ἀπέρχεσθαι ἐπηγγείλαντο
οὐδὲ ἀπέρχεσθαι ἐπὶ τῆς ἀπερχομένης παρουσίας. οὐ

πασ. οὗτος τῆς πορφύ
ρας ἱμάτιο πρόδρομος·
οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τόδε μόμοι λή
λιαμ αὐτὸμ ὁμοιάζει
παντάχοῦ. ἀλλ' ἱμὰς δὴ
ζηλοφόδρας αὐτὸμ τῆς πα
λαιᾶς συμμαίμοντας· Ϛ
κατὰ πρόφλητας καὶ
τῶν παρουσίαμ ταύτημ
οὖσαμ· διὸ καὶ ὑπάρχᾳ πάν
» μμ· ὁ τι λίμθ καὶ οὐκ ὀ
» γνῶσαμ αὐτόμ· ἀλλ' ὅποί
» ποσαμ ἀφ' αὑτόμ πάντας
» ὅσους λίθ λησαμ· τί δὲ τ̄
Ὁ σους λίθ ρησαμ· ὑμᾶς
λομεῖς δῶμα τήριομ·
ὑμρισαμ· ἀπώκτεῖναμ·
λίμφ καμ τῶν κεφαλῆμ
αὐτοῦ ὑπὸ τοίμαι κος· οὐ
τως καὶ ὁ ἰ̄ς̄ τοῦ ἀμουμβλ
λῆ σαι χμὶ τὸ αὐτοῦ μ·
Ὁ ρᾶς πῶς πάμμυ καὶ
ρος αὐτὸς ἀμαμμμήσκῃ
τοῦ πάθους; ἀπὸ τοῦ
πάθους τοῦ ἰ̄οῡ. πολ
λὰ μ αὐτοῖς προ ζῆ
μῶμ τῶν παραμυθίαν·
οὐ τἀπὶ λῦ μέρους. ἀλ
λὰ καὶ τὸ θαῦμα τοῦ λ
θεοστυγάσαι λαὸμ πο
γάλα· καὶ γὰρ λιμὶ καὶ ἀν

περὶ τοῦ πάθους δια
λέγεται. ἐνυβρίσθη
ματουργά· καὶ μετὰ
τοὺς λόγους καὶ περὶ τῶ
λόγου τούτου. καὶ πολ
λαχοῦ τοῦτο παρατη
ρήσαντα. ἀπὶ μὲν γὰρ
» τότε ἰ̄οῡ ἤρξατο
» δικμύειμ. ὁ τὶ δ' ἑαυτὸμ
» ἀνοβλῆθ ἡ σίβροσόλυ
» μα. καὶ ἀπῳκίσθη
» καὶ πολλὰ πάλῃ·
Τ ότε πότε ὅτε ὁμολο
γήθη χ̄ς̄. καὶ ἰ̄ς̄ ἅμα
τοῦ θῦ· πάμμυ μ τῶ Ὁ
ρᾶ ὅτε τῶν θαυμαστῶ
αὐτοῖς δείγμ ὁ τὴ μ· Ϛ
περὶ τῆς δόξης αὐτοῦ δι
ᾐτήθησαμ οἱ προφῆται·
ἀμ ἐμ μὲν καθ' αὐτοὺς τοῦ πά
θους· ᾗ σσὰ μ γὰρ τῶν κα
τὰ ἰωάμμ ἱστοριάν·
» δωκ γαμβ· οὗτος ἐστὶν ὁ
» τοῦ αὐτοῦ μὲν λῆ σαι χεῖ
» ὑπὲρ αὐτῶμ· καὶ μετὰ μ
Κ ρὰ μ πάμμ ὅτε τὸμ δαίμο
μα ἐβλέπαμ μ· ὁμ οὐκ ἰσχῦ
σαν οἱ μαθηταὶ δικαμεῖ·
καὶ γὰρ καὶ ποτὲ ἁμαρτε
φοῦμ μ αὐτῶμ μ τῆς μα
λαίας φησὶμ· ᾗ σσὰ μ αὐ

» τοῖς οἰῶ· ὁ τὴν μὲν λφὸ
» ἐῶ τοῦ ἀμοῦ παραδίδο
» λαμ ἀσχεῖρας ἀμῶν
» ἁμαρτωλῶν. καὶ ἀπο
» κτείνουσι μὲ αὐτόν. καὶ τῇ
» τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστή
» σεται· τοῦτο δὲ ὅποι ἡ·

Τῶν μεγάθη τῶν θαυμάτω
τῶν ὑπερβολὴν τῶν
λόγων ἐστὶ τὸ θαυμά
μος· καὶ πάντι πρόπο
αὐτὸς ἐστὶ παράμυθούμε
μος· ὡς ὅπερ καὶ ἐν τῷ
θαυτῶν μιμήματι τοῦ θαυ
μάτου ἰῶ ἀμοῦ. τοῖς μὲν
αὐτοῖς ἐστὶ παρέχε τὴν πα
ρουσίαν· εἰ δὲ λέγοι
τις· τί μοι σὺν σκευμὲν
καὶ μῶν τὸν μὴ μὲ ἀμαρτή
σασ ἐωσὶ μετὰ μέγα τὸ
σῶμα μαρτυρεῖ αὐτοῦ
τῇ παρουσίᾳ φανλαὶ. ὁ
ρῶμεν· ὅτι καὶ μῶν τὸν
χῦμομί ζομε τὸν λίμναν
εἶναι. οὐκ ἐπίσκυομεν
τῷ· οἱ μὲν γὰρ ϛ λίμναι
εἰσὶ λέγουσι μοὶ δὲ ἰσραὴ
λῖται· καὶ ἡ ἐσάμμου δὲ
καὶ ἡ λιοῦ· οὐδὲ τῶν λίων τὸ
κάλλιον· διὸ χρόμοσμόμ ⊙·
Πῶς οὖν τότε ὠλάξυσε

σιφῆσι· καὶ γὰρ ἀπὸ καὶ
ταπήσῃ σάμ τα· οὐδὲ ἀὐ
τὸ μμόριμοσ ἦμαι μόμον·
ἀμμὰ διὰ τὸ διαταθῆναι
μέχρι τῆς ἡμέρας δικῆ
μηνσθῶι πολλὸμ τοῦ χῦ τῆ
δόξαν· καὶ παρὰ πᾶσιν
εἶναι τοῦ λιμίου φαμβρα
τέραν· ὁ τὰμ ὁῶν τοσάν
την προλαμούσησ ὦ
πολλήφθωσι καὶ προσ
δοκίασ ὁλθλιὸ κῆμοσ
τὰ αὐτὰ ἰκλιρύτ τῶν
τύπω· καὶ ἀμαμβόλλωμ
καὶ αὐτὸς τὸμ ἰμὸν υἱκο
λαὸ τρομδὲ ξομ ται τὰ
λφρέμβηαι· ὁ τὰν δὲ ἡ
Πλιὸ τὶ οὐκ ἦμ ωσαμ αὐτὸμ.
καὶ ἐπὶ τρῶμ καλὸ αὐτῶ
ἀπολογῆται· καὶ οὐτὰ
τὶ ἀὐτοῖσ μόμομ παρα
μυθῆται· ἀμμὰ καὶ τῷ
δεῖξαι ἀδίκωσ πάρ αὐ
τῶμ πάσχομ ται ἀπὸ τρὰ
σχῆ· καὶ τῶ τὰ λιπηρὰ
δύο σημεαμύ ται σημέοισ·
τῷ τε ὄμ τῷ ὀρῆ· καὶ τῷ
μέλλομ τὶ γίμώθαι
Τ αὐτὰ δὲ ἀὐκούσαμ τῶ·
οὐκ ὀρθῶ τῷ σὶμ αὐτὸμ πο
τὲ ὀρχᾶ σθαι λίμνασ· λὶτῆ

ἀθυμίαν παρέχόμενοι τοῦ
πάθους. διδασκόντων
πολλαχοῦ γὰρ ὁ παρὼν
δοκεῖ μᾶλλον λόμενος
τι σαφῶς εἰπεῖν. σιγῶ
σι λοιπὸν ὅτε χρῶμεν
τῇ γραμματικῇ διατριβῇ
παρ' αὐτὸν ἕκαστον μᾶλ
λόν ἐστι τοῦ ἀκούοντος παρὰ
δίδοσθαι καὶ ἀπροικτέ
μοῦσι μᾶλλον. ὡσαύτως
ὁ ῥητορικὸς μέντοι κατ
οικτῖραι. καὶ ὁ φο
βῶν τὸ αὐτὸν ὄρος τῇ
σαι· ὁ λοιδορῶν δέ. ὅτι
ἂν παρακινδυνεύμενε
μονᾶ τὸν αὐτὸν ὅρον
τῆσαι περὶ τοῦ ῥήμα
τος· ἐλεεῖται δὲ
Α ὑτὸν πρὸς τὸν ὄχλον·
προσηλυθὼς αὐτῷ ἀνὴρ
γνωρίμῳ αὐτὸν καὶ λέ
γων. κϐ. ὁρμᾶ σοι μου
τὸν μισθὸν ἣν ἐμίσθω
σας ἐν ἀμπελῶνι σου
καὶ ἀπελθὼν ἐποίησας
πολλάκις γὰρ λίπτει
ὡς τὸ πῦρ. καὶ πολλά
κις ὡς τὸ ὕδωρ. καὶ πρό
σωπον καὶ αὐτὸν τοῖς

μαθηταῖς σου. καὶ οὐ
κ ἴσχυσαν αὐτὸν ὑβρα
σθῆναι· τοῦτον τὸν
Ἀ μὸν σφόδρα ἀσκῶ ὡς
παρὰ τὴν πλάτα. διὰ
κρυσμὸν ῥαφῆ· καὶ διὰ
πολλῶν τοῦτο δηλοῖ·
ὅτι τοῦ ῥήτορος τὸν
χρῆσθαι ἁπλούστερον
δώσαι· καὶ ἡ ἀπιστία
αὐτοῦ γέγονεν αἰτία
τοῦ μὴ ἐξελθεῖν τὸν δι
δάσκαλον· τί τοῖς μαθηταῖς
ἀκολουθεῖ· διακρῖναι. ὅτι διὰ
ματος καὶ χωρὶς
τοῦ προσάπτεσθαι
πλάσσουσι. πολλαχοῦ δὲ
ρητορεύουσι· ὡς περὶ
κρίκου πολλάκις λίπτου
προσάπτουσι πλάσ
ὡς τὸ καὶ παρὰ ὅλα τὸν
μοῦ λαμεῖν· οὕτω τοῦ
ποιοῦντος πολλάκις

μειτοῦ ὑκατὰ τοῦ μμαυ
θκτοῦμλόφμ. ὁτι τοῦρ
σκμφκαὶαὐτὸμ τοῖσμαυ
θκταῖσσουκαὶ οὐκίχυ
σαμαὐτὸμ θραυσθῦσαι.
ἀλλ' αὐτὸσ ἀπαμμάτ τοῦ
αὐτοῖσ τοῦ φκλλίματοσ
ὁπὶ τοῦ δλίμου. δικάμσο
τὸ πλῆθομλο γίζεαι.
Ὃ γμθὲ φκσὶ μάπλα
καὶ δια τραμμάτμλι. ὅσσ
πότε ἂσομαι μεθῦμῶμ.
Ο υικάσ τὸ τοῦτου πρόσσ
πομμόμομ ἀπο τοῦ μό
μθμοσ. ἵμα μὴ λιὰ πορή
σκτὸμ ἄμῦ. ἀμμὰ καὶ ὡς
πάμτασ ἰουδαίουσ. Ὁ
γὰρ ὡκὸσ πολλοῖσ τοῦμ
παρόμτασ μσκαυδαλι
σθῆμαι. καὶ ταὶ μὴ προ
σκόμταὐτμμοῆσαι πο
ρὶ αὐτῶμ. ὁ τὰμ δὲ ὡφ
ὅσασ πότε ἂσομαι με
θῦμῶμ. δικάμυσι πλῆ
ἀπασαὶ ὁμόμταὐτὸμ θαῦ
ματομ αὐτῶ. καὶ ὁπὶ θυ
μίασ τὸ πραῦμα. Ὁ πο
θμὴμ τὶ ὠὰπὸ δκμίαμ.
καὶ ὁτὶ οὐτὸ αρῶ θμ.
ἀμμὰ τὸ ὡμαι μὲ ἀὐτῶμ
μαρύ. οὐ μὴ ὠὰ ὑτὴμ ἡμέρ.

λίρικ ὰ ὰμ λιδώ ὰμ σ. Ὁ
μὲι πὸ ὠῦ καὶ πὸ τοῦ μμαυ
θκτοῦμλόφμ. ὁτι πορ
σκμφκαὶ αὐτὸμ τοῖσμαυ
θκταῖσσουκαὶ οὐκίχυ
σαμαὐτὸμ θραυσθῦσαι·
ταὶ ὰμφότερα. δικαιυ
ταὶ ὰμ ταῖσ γραφαῖσ·
ὅιτε γὰρ πορὶ κορμκλ
ομὰ πὸ τὸ σαυτοῦμ πλ
ῆθοσ ὠωθωάσαμ το
τοῦ πῦσ τὴμ χάριμ. Ὁ
ὁπὶ τοῦ δλιοταίου δὲ
οὐδὲ μὸσ πλάσαμτοσ
ὁμθικρὸσ ὠάτλι. ὅιτε
γὰρ ἐίταμ τοῦ αὐτὸμ ὁυ
δλὰ πλάιμ. ἀμμὰ δλὰ δλ
λιαὸρριταμ ὰπλοῦσ
καὶ ὠὸσ ὰύχ. φουλιθῆ
τοῦτὸ πειρατήριομ Ὁ
ὄφυρμ. αὐτόσ τὸ ὁρι φῆς.
ὰπὸ τοθμικὸσ ὠῶμ. καὶ
ὰπὸ μόμοσ τῆσ τοῦ φλὸ
σόματοσ δωάμεωσ.
ὰμίαυτὸ ὁμθικρόσ. Ὁ
θὲ δὲ λομὲμ ταῦθαὐ
τὶ καὶ οἱ μαθηταὶ ἠλὸ
μησαμ. ἀλλ' οὐ πάμτω.
οἱ αὐλοὶ γὰρ οὐ πᾶσ ὰ
ὄκεῖμοι. θὲ δὲ τοῦ
Γουκαὶ ὰ ὰρωθῆ τῆμ ὰὐ
γωσοῦμῶμ. ὠῶσ ε
ὰὶ τοῦ ὀχλου ὲμ τυχὰ

καθαρίσαι. μαρτυρῶ
αὐτοῦ τὴν ὀξουσίαν. ὁ
σαμῶν αὐτὸν καὶ ὑ
μαιῶν τὸ εἰρημένον.
» ὄλφα. θάλασσαι καθαρί
» σθητι· ὅτε δὲ ὕσσο
Α μτάξιόν οὐδὲν τῆς σὰ
τοῦ δωάμεως ὅ φθάζᾳ
τοῦ ἄσσον. ἡδύνασαι μολύ
νθημοι. ὄρα μὴ σὺ αὐτὸ
διορθοῦται ὡς οὐδὲν
σσον εἰρημένον. τί γὰρ
» φλοιμ. ἡδύνασαι μὴ
» κύσαι. σαμῶν δωα
» τὰ τοῦ μὴ ἀκύομι τι. ὁδὲ
λάφ. τοιοῦτόν ἀπὸ. τοσαῦ
τη σαρκὸς μοὶ δωάμε
ως σαρκὸς ἐστί. ὡς δ
εἶμι ταῦτα θαυμαστὸ φ
γάμ. ὡς τε ἂν μὴ ἀκύ
σασι δεῖ. καὶ αὐτὸς
δύνασαι θεραπεύσαι
φλοὶμ. καὶ τοῦτο μὲν
ἄξιον ὡς οὐδὲν. ἵνα τὰν
τα εἰ ἐσσὶν. ἀπομάζε
τὸν δαιμονιῶντα. σὺ
δὲ μὴ μόνον αὐτοῦ σὶ κὸ
πάθη τοῦ θεμελίων περὶ
μοιαν καὶ τῶν ὑγρῶν
αν. ἀμφὶ καὶ ὀξὺ κείμου

τοῦ μὴ κλύειν. ἀλλ
» λὰ τί ἐξ. φόρτα ὅμοι
» αὐτὸν ὡς ἂν. καὶ αὐτὸς
δὲ ὅρα τὰ αὐτὸν πόσον
χρόνον μάχη. καὶ ὑπὸ τὴ
τοῦ μὴ μαθητοῦ μὴ ἀπολο
γούμενος. καὶ κεῖνον οὐ
ἀρ' οὐ σὺ ὅλως δύνασαι χρὴ
σθῶν. καὶ τοῦ ἰδίου
σαι ὅτι δύνασαι αὐτὸ ἀπαλ
» λαγὴν τοῦ καλοῦ. καὶ
» ἀφίκου σὺ μὴ αὐτὸν μ σωφρόν
» τερον. οὐ πρὸς σὲ πίδη
ξιν. ὅπερ δὴ ἐγὼ ὀχλῶ
ψήφισμα. ὅσα τὶ μὴ λόγων ἀν.
τοῦ. ἀμφὶ δὲ διὰ τοῦτον πρᾶ.
γμ' ὅτι τὰν ἰδίαν θορυβοῦ
μενον τὸ δαιμόνιον
ἀπὸ τοῦ κλὴθῶσαι
μόνον. καὶ μὴ οὕτως σὺ μὴ λ
χθῆς τῶν ἰδίων τοῦ
ἐσσομένου θαύματος.
ὅπως δὲ μὴ δικάζομεν ἔπε.
» ὅτι δικάσαι δὸς. καὶ ὅτι
» ἡδύνασαι μολύνθημοι
» λάφ. τοῦτο ἀκύομι τὶ πᾶν
» τα δωατά. πάλιν
ἴσα αὐτὸν μὴ σὺ τρέσσον
τὸ ἄγκλημα. καὶ ὅτε
μὲν ὄλφομ ὅλως ὁρῶ.
ὅταν θάλασσ δύνασαι μὲ

κατὰ τοῖς τῆς ἀληθείας
δρόμοις· οὐχὶ σὺ κἀμὲ
ὑμᾶς γύσησας ἀπαφῶ. ἀλ-
λὰ αὐτὸς τοῦτο καὶ κοῦρ
γόμ ζ σὺν τῷ τοῦ ἀοιχῆ ὸ
Ἀθανασίῳ· διὸ καὶ ἀφ-
ορανκμὲν ἡμᾶς ἀπὸ τοῖς
ἀσεβέσι τοῖς ἀπὸ κρίτοις δό-
ξαν· καὶ οὕτω τοῖς τοι-
οῦτοις καλοῦσι δαίμο-
νας ἀποστατόμενοι· οὐδὲ
γὰρ ἀπὸ τοῦτο ἀληθῶ·

" Τότε προσελθόμ τῶ
" ὀιμαθητὰ αὐτοῦ καὶ τῇ
" διαμίρφ τῆς σαμ αὐτόμ.
" τίμος ὑμῖς ὑμοῦ κλίδυ
" μήθησαν αὐτοὶ τὸμ δαί
" μονα ὑμῖς καλῆμ· ὑμοὶ

Δοκοῦσι μὲ φομιᾶμ καὶ δό-
δοικὲν αι· μᾶλλον δὲ τὴ
χάριμ ἐπιθυμίαν ἐσχύθησαμ
ἀποβαλεῖν· ὅλα μομ γὰρ
τὴν ὄζουσίαμ κατὰ δαι
μόμων καὶ ἁρτόμ· διὸ καὶ ὑβρομ τοῦ· καὶ
τὴ δίαν αὐτοῦ προσελ
θόμ τῶ· οὐκ αἰσχύμ Ὁ
μὲν οἱ· ἡ γὰρ τοῦ ὑβρομὸ
ζίμη ἐκαὶ ἠλέγχθησαμ.
ὥσπερ τὸμ ἐπὶ ἀοιχύμ
ἀθαγλοι ὥσπερ τὴν διὰ

τοῦ καὶ ρῦ οὖσαν ὠφόρη
σὺν ὑμῖς δομεῖμαι τὸμ δαί
μονα· διὰ γὰρ ἡμᾶς πολ
λοῖς ὡρομοίασε καὶ τότε
ἀπηλαυνόμενος· ὥσ
λαι ἀν ἀπωλόμεθ· καὶ
γὰρ ἡσ τὸ πῦρ αὐτὸμ ὑμῖ
ἀμμᾶφη σὶ καὶ ἡσ τὸ ὕ
δωρ· ὁ δὲ ταῦτα τομμᾶ·
καὶ ἀμεῖλθμ ἀν πάντας·
ἡμᾶς καὶ ὑμῖ τὸ σαύτ ἡμαι
μίαν ἀπολῶν δωθθη κὲν ὁ
θᾶς αὐτὸς τὸμ χαμμόμ· ὃς
ὥσπερ ὧν καὶ δώδεκ ἡμας
τὸμ γμμὸν τὸμ ὑμῖν τοῖς
ὀρνέμοις πετόμ τοις· Σ
λίθοις δαυτὸν σὶ καπτα
κόπτόμ τας· ἡδὲ ἀλλ ἡ
μία ζόμ ὑμῖν καλῆ· μὴ
δὲν θορυβηθῆσ· τοῦ
γὰρ ὥρᾶσ τοῦ δαιμόνι
ὧν τοις διὰ μιᾶφον ἡ·

Πῶσ οὖν δ κ καὶ ὁ σατα βολι
κὸσ· ὁ τῆς ἁλλήμ ἰας ζομέ
μοις πολλοῖς ὁ θεραπ
σὸμ· ἀπὸ τῆσ τοῦ μπολ
λοῦ μ ὡμοίασε αὐτὸν σ
καμῶμ· ὁ γὰρ δαίμων ὁ
ὠδ ἡμᾶς ὁ τοῦ σοιχῆ ὸ
καὶ ὑπ ἡ πίθαν τοῖς ἀλλ ὸ
σ ἡ· καὶ ἀμ ἡ σ ἡμᾶς τῶ

πρὸμολόγομόμολογίαν.
ἀλλ᾽ὅπεὶδὲὶπωρὶάπορ
ρὶτουκαὶμεγάλουπρά
γματοσλίμβλομάυτὸμ
ὄρροπᾶμ. πλόϊωὀχ̄.
» Ὁυκ᾽ἤπλωδὶὰτὴὶὼάπωὶαὶ
» ανὶμῶμ. ἀμμὰδὶὰτὴμ
» ὀλὶγρπὶαὶαὶαν ὶμῶμ ᾗ.
» ὅὰμγὰρἤλὶτὸπλὶαὶμὸσ
» κόὶκομὶμάπωσσο. ὄρ᾽ἤ
» πτπῶὄρ᾽ἤτούτοπεμπά
» μὴτὴκαὶπεταμὶσθαὶ.
» καὶὀυδὲμὶάδωατὶκόν᾽ἤ
» ὶμῖμ. ἤδὲλέγασπῶὺὸ
ερσμεμόθηκαμ. δὶκ᾽ἤμο
ὰὺ᾽ἤπὸὶμὶ. ὁτὶτὰπολ
λῶμείζομαὺπὸὶήσαν.
μυρὶοὶσμὸὶκρὸὶσὰμα
σήσανπτπ. ὀυδὲγὰρ
ἰσομὄροσπεταφῆσαὶ.
καὶθάνατομάπὸσ
ματοσκὶμῆσαὶ. λέγ
ταιδὲπεδὶκ᾽ἤμοὶσῶ
ἄλλοὶτὶμὲὺδὶκεῖμαὶμὲ
λάττοὶσπολλῶ. καὶ
ὄρκχρέασκαμὲὺάσησ
πεταυξῆμαὶ. ὁὺὺμὲὴλομ.
ὡσκαὶὁὗτοὶμεμόθθαμ
ὰμκαλλόὺσησχρέασ.
ἤδὲτότεὀυκ᾽ἤμεμο
χρέασ. μὴἤμκαλῶ. ἀλ
λωσδὲ. καὶαὐτὸσὀυκ᾽ἤ
πὼὁτὶπεταφατὴσῶ
πάντωσ. ἀμμὸτὶδωὴ
σωθῶκαὶτοῦτο. ἤδὲ ς
ὀυπεμόάθησαμ. ὀυκὲτὶ
δὶὸυκλὶδωλὶθησαμ.
πῶσγὰρταὶμῆ ζομᾶ
δωλὶθῆτω. ἀλλὲωὲὶ
δὶὸυκλὶπουλὶθησαμ
ᾷαὐτὸπὲλὶγρμᾶδαὶχρῆ
αμ. ἤκὸσδὲκαὶμᾶθη
αὶταῦτοκαὶμὴμᾶρᾶ
φθαὶ. ὀυδὲγὰρπάντα
ἀὐθαυμαπούργλὶσαμ.
ἤρᾶἴφη. πότεμὲὴτοὶᾶ
πλάτβρομπολλῶδὶὲ
κῆμτο. πλόϊω. ὀυδὲ
Τ αὐτὼπλὶῶπλὶαὶμ᾽ἤχ̄
πότε; ὀυκ᾽ἤχομ. ὀυδὲ
γὰρἀεὶοἰαὐτοὶκόσαμ. ὁ
πῶκαὶπᾶρὸσμῶμὲὴ
ταικαρίζῆαὶ. μῶὼδὲ
ὁπλὶτῆαὶ. καὶὁὶλοὶ
πολὶδὲ ἤσᾶμὸὶαμσκ̄
πομταὶπαρ᾽αὐτοῦ. Ὁ
πεὐὺσωὴκαμ. τὸμπε
ρὶτὴσ ζὶμησλόγμ.
σωὲὺμὶλδὲκαὶτὸπε
τοὶσμαθηταὶσαὐλθμὴ
σαὶ. ἀὐτὸλάβρομγὰρ
ᾗδὶκ᾽ἤμτοπρὸτοῦαρου.

ωἰαιμδὲ ὁμτὰὐθαυλό
γᾳ· τλὼτῶρμσημείωμ.
καὶσιμάτωθασσμὲμμη
ται. τλὼἀἰφαπορἀυτῆς
δλημῶμδὼαμεμ· ἁγὰρ
καὶτῶὀγκωμικρὸμἐῖ
μαιτὸσιμλιωιδοικᾷ· ἀλ
λὰὶτλὶδωαμᾳἀπαὶν
τωμάὶσῳοδρότερομ·
δᾳκριὸστοίμωὸτικαὶ
τὸδλαύχιαομτῆσιμλι
σίασωιᾳθασσμᾳάλαυ
δὼασται· ὁμωὶαδλιτοῦ
σιμάτωθασσ· καὶοὐδὲ
μᾳχριτούτουἐάτλι κᾷ ὁμ
ἀμμαὶκαὶὀρηωρουᾳθμη
κδ· λαὶωθραιτόραο
» ωρόθυλι· οὐδὲμ γὰρ
» ἀδωατήσειἡμῖμ·

Cὐδὲ ἰκαμτὰὐθαὐτῶμ
θαύμασομτὴμφιλοσο
φίαωκαὶτοῦωμσττὴμ
ἰσχὺω· τλὼμὲμφιλοσο
φίαω. ὀτιοὐκδίκρυταμ
ὲαυτῶμτὸδλαύτωμαι·
τοῦδὲωμσττλὼἰσχύω. ὁ
τιτοῖσοὐδὲ ὧσικοίκικομ
σιμάτωθασσόχομτασοὐ
λῳκαταὰμικρὸμἀμκίγα
γεμ· ὡσωοταμοῖσικαὶ
τηγὰσὁμάυτοῖσωἰᾳ

» ωσάμαδοῦωαι· τὸδὲγᾳ
» μοστοῦτοοὐκδικωορᾶ
» ται· ᾳμλὶὲμωροσθυχλῖ
» καὶμηᾳᾳι· τὸτῶμδαι
μόμωμάὰωαμ. οὐτὸτῷμ
ᾳλληλιαζομέμωμωμλὸ
γωμμόμωμ· ὁρᾶσωῶς
Αὐτοῖσιίδλιτὸμπερὶμη
ᾳάᾳασωρὸικαταμαλλᾳ
λόγωμ; μὶγάρμοιάπὸ
τῶμσπαμιζόμτωμλάφ.
ὁτιτιμὲὐκαὶχωρὶσμὶλι
ᾳάᾳασβέβαιλομ· ᾳγὰρ Ϛ
ωερὶτῶμβπιτιμεμτῶ
τοῦτοαὐᾳάωοιτισδμός
ωουκαὶδυτέρου· ἀλλὰὐ
καὶτὸμωάχομταὰμὶ
χαμομωοτὲτρυφῶμ
ταὐάωαμμαλίμαιτῆσ
μαμίασταύτησ· δᾳγὰρ
μάμαιτοῦωρᾴμαιοσ
τούτου. λῳτὰτοιαὐτα
μοσῶωτὶ· λαὶμὶὼᾳάσὶ
ᾳσασχρᾶυφιλοῖ. τίδᾳ
μηᾳᾶσ· ὁτιμᾶλλὰτῆσωὶ
ᾳσασ· καὶκεῖμοὐμικρὰμ
ᾳσάᾳτιλὼἰσχύω· καὶγὰρ
φιλοσοφίαμωολλῶὰμ
τίθησι· καὶἀμβλομὸξὰμ
θρᾤωουκαταοικυᾶ
Ϛᾳ· καὶταῖσᾶσωμάτοις

δ ωὰ μβ ι τω υ κ τύφ· ἀλ
λ' οὐκ ἀβαυτ ὼν· ἀμμὰ
δ ζι καὶ ὐχλῖο· καὶ τω ρὸ
τὸ ὐχλῖο· ὁ ρα γρῶ
ὅσα φαλὰ ὐζ ἀμφ ο τέρω
γίμβα ι· ὁ γὰρ ὐχόμβ μο ς
ὡ σ χρὴ κὰ μὴ κ ἄ υ ω μ· οὐ
πολλῶ μ δεῖ ται· ὁ δὲ
τω μῶ μ μὴ δ βόμβ μο σ.
οὐ κ ἀμ γβ μοι τοφ ι λο
χρή ματο σ· ὁ μὴ φ ι μο
χρή ματο σ· κὰ ὶ τω ρὸ σ
ὁλβ η μο σύω ι ω ὐβ λι τή
δ ζο σ· ὁ μὴ κ ἄ υ ω μ ι κοῦ
φό σ βα ι κὰ ὶ ὁ πτ ο ρω μὸ
μο σ ι κὰ ὶ μὴ ἀ μὴ μὴ τ ἔ ω σ
ὐ χῆ αι· κὰ ὶ τὰ σ ὐ ω ι θυ
μία σ ι σύ μ μυ σ ι τὰ σ πο
μη ρὰ σ· κὰ ὶ ὐ ζ ι λβ οῦ ται
τὸ μ θῶ· κὰ ὶ τα ω ει μοῖ
τ ι ὼ ψ ιχ ι ὼ ὐ ω α ι ρ μὲ ὐ
μ ι ω· ἅ μα τοῦ τ ο κὰ ὶ οἱ ὰ
πό α ο λ οι· ἀ ᾗ σχ β δὸ μὸ
μή κ τυ ο μ ι αὶ ἡ ὐχ ρ· τ ο· ὁ
ὐχόμβ μο σ μὲ ἀ μὴ κ αἰ
α σ· δ ι ω λᾶ σ ὰ χ ἁ τὰ σ πό
ε μ ρα σ· κὰ ὶ τ ῶ μ ἀ μὸ μ ω μ
α ὐ τῶ μ κ ο υ φ ο τέ ρα σ·
ὐ δ ὲ γὰ ρ χα σ μᾶ ται ζ
δ ι α τ εί μ βα ι κὰ ὶ μ α ρ κῶ
ὐ χόμ ω ν σ ὁ πτ ρω μοῦ

σ χ ρυ σ ι μοί πο λ λοί· ἀμμὸ
τ ι πυ ρὸ σ σ φ ο δρότ ε ρ ο ζ
κὰ ὶ τ ὶ σ μ ῖσ ἀ μ φ ό τ ε ρ ο σ·
δ ι ὸ κὰ ὶ μ ά μ α υ ὸ τ ο ι οῦ
τ ο σ· τ οῖ σ δ α ί μο σ ι μ· ὁ
χ θρὸ σ κὰ ὶ πο λ έ μ ι ο σ·
ὐ δ ὲ μ γὰ ρ ἀ μ οῦ μ ι σ ί φ ο ς
ὐ χόμ ε μ ο υ δ ὲ πα τ ό τ ε
ρ ε μ· ἡ γὰ ρ μ υ μ ὶ φ ό μ ε τ μ ὰ
ἄ ρ χ ο μ τα· κὰ ὶ ὑ τ ὸ τ ὸ ν
ὧ ῦ φ ο μ ο ύ μ ε ν ο μ ὸ ὑ τ ὸ ἀ μ
θ ρ ω π ο μὸ μ τ ρ ε π ό μ ε ν ο
ἰ χ υ α λ ὺ β ω ι κ ά μ τα ι· πο λ
λὰ μ ᾶ μ μ ο μ τὸ μ ὧ ῦ β ω ι
κά μ ι μ φ α ι ὁ σ ω ι χ ῶ σ ὰ υ τ ῶ
π α ρ ὲ ε δ ρ ύ σ α μ κὰ ὶ γ α σ ὶ
κ α τ α φ ρ ῶ ῦ ὰ ι τ ρ υ φ ὴ μ β κ
α ι ο κ ἡ μ· ἡ δ ὲ ἀ α σ μ ώ σ ο ι
τ ὸ σ ῶ μ α ὰ ὼ σ τ ὸ μ κ α ὐ
φ μ β ἡ μ β ι κ ῶ σ· ἀ λ λ ὶ ὐ ι κ ἡ ς
π ρ ο σ ὐ χ λ ὼ ἀ α σ τ μ ώ· ὐ
δ ὲ π ρὸ σ ὐ π ο τ ρ ο τ ί α μ γα
α ρ ὸ σ ἀ τ ο μ ο μ· ἡ γὰ ρ κὰ ὶ μ κ
τ ἀ λ μ ὐ δ ὼ α σ α ι· ἀ λ λ ὰ
μ ὶ τ ρ υ φ ᾶ μ δ ὼ α σ α ι· ὐ
μ ι κ ρ ὸ μ δ ὲ κὰ ὶ τ ο ῦ τ ο· ὐ
δ ὲ π ο λ ὺ μ κ α ᾗ σ α σ ἀ π ὸ
χ μ· ἀ λ λ ᾽ ἱ κα μ ὸ μ κὰ ὶ τ ο ῦ
τ ο κ α τ α σ ω σ ᾶ σ α ι τ ο ῦ δ ι α
π ό λ ο υ τ ὼ ν τ υ ρ α μ μ ί δ α ν·
κα γὰ ρ ὐ δ ὲ μ ὐ ὁ ύ τ ω σ ὁ κ ἡ

μοι τὸ δαίμονι φίλον.
ὥσπερ φλὶ καὶ μέθλ·
ὁ δὲ ειδλὶ καὶ πολιῆλὶ καὶ
μελῆ ἐπὶ μὲ ἀπάντων τῶν
καλῶν· διὰ ταύτης
γὰρ τῶν τὸ σίσυραλ
λίτας ἅς εἰδωλολατρι
αν ἐμβάλλω· διὰ ταύτης
τὸ σοδομίτας ἅς πᾶν
ραμόμοι σὰν λιτὸν βρω
τας· τοῦτο γὰρ ϕ᾽ τὸ
ἀμόμημα σοδόμων· βρ
ῶσιν φανίαν καὶ βρω
σιν μονηρὰ τὰ μὲ καὶ
δυσθημίαν σὰν ἀπολλῶ·
Δ᾽ διὰ ταύτης μυρίους ἅς
ρους ἀπὸ λλῶ καὶ τὴν
γῆν μὲ πλησθήσεται·
Γ ΤΙ γὰρ οὐκ βρῶ ἤξεται καὶ
κὸν λίτρυφλί· χοίρου
ἔχει ἀμῶν ποιεῖ· καὶ χοί
ρων χάρων· ὁ μὲν γὰρ
χοῖρος ποτε μὸν ὄνυχα μὴ
σχίσει καὶ κόπρον ἐσθί
ει καὶ τρέπων ἐσθίει·
ὁ μὲν ἀμῶν ἀθέσμιος·
ποτε μὸν ἀνθέσμιος·
Ο τοιοῦτος· οὐδὲ μὲ δαιμο
νᾶν τὸν ἐμὸν ἐχθρὸν·

ὁμοίως γὰρ ἀμαυχωτὴ
καὶ μαίμβαι· λὲ καὶ τὸ μὲ
δαιμονᾶν τὰι· καὶ ὁ λεθοῦ
μεν· τοῦτον δὲ ἀπὸ ἀρβ
ϕόμεθα καὶ μὲ σοῦ μεν·
τί δλί ποτε· ὅτι λάωθαὶ
ρεμόβωι σωσὰι μαμιὰ·
καὶ τὸ σόμα καὶ τοῖς ὀ
ϕθαλμοῖς ὁ τὴν μῆρῖ μαι
ποὰν τα ἀπωλῶς· ὁ χθὲς
ἀμάρας βρῆξαι· ἐξὲ
καὶ τὰ ὀμ τὸς ἰδοις· ὁ τὴ
καὶ τὴν ψυχὴν καθάπερ
ὁμ τὴμ ἰχεῖμ μὲ μὶ καὶ κρυ
μῶ πωσ ηλίαν καὶ μαρ
κῶσαμ· καὶ οὐδὲν τὸ σκά
ϕος ἀϕελῆσαι δωσα
μὲν ἡμ· διὰ τὴν τοῦ χα
μὸς ἰσβρωλιῶν·
Λ ἰσχύμοι μαι ἐξ ὧν ἐμὸς ὅσα
ἀπὸ τρυφῆς ποιεῖ χρυ
σὴν ἀνδρὸς καὶ γυναῖκὸ
ς καὶ· τὸ δὲ ἀπὸ λῦ
κατα ἐξ ὧν σωϕὸ τὶ·
τὸ ταῦτα ἀκριβῶς ρο
εἰδότι· τί γὰρ αἰχρὸν
ρομ γυναικὸς μὲ θυσίας·
λὶ ἀπολῶς ποτε μὸν
μὲν ἐς· ὅσα γὰρ ἀπὸ λλῦ μὲ
ἀγρομ τὸ σικῦος· τοσοῦ
τον πολλὸν μὲ τὸν ἀμῶν·

ὥστε ὁ λευκὸς μέλι. οὐ
τὸ δοῦλον· λιμὸν γὰρ ὁ
λευκὸς οὐ μέλας ἀφί-
σταται τὸν μὴ δοῦλον
ἀχλυμοῦ· λιὸς δὲ δούλη
πάμμοιος ἐστὶ μεθ' ὑ
τὸν μὴ δοῦλον· καὶ πᾶν
ρασκευάζουσι τοῦθ'
τὰ δῶρα. ὑμᾶς δὲ λῆ
μβδαι παρὰ τοῦ μάμο
κτου μ· ὃ γὰρ ὢν μὴ γρῶ
Ακοῦσμ μὴ ὁ τὰ αὐτοῖ
αὐτὰ σημαίνει μὴ τὰ αὐθη·
μέλι ἄτοπος ὁ ἵμος· ὃ τῆς
ἀμοίας· ὃ τῆς παρὰ
πλησίας· ἀμμα μάμαρ
τωλὸν τ μ· ταῖς τοῦ
θεῦ δωρεαῖς φ καλῆς;
καὶ πόσης τοῦτο ἔστιν
μίας· μέλι γὰρ ὁ ὁ ἵμος ἐ
ποίησε μὲν ἐ τοῦτο τὸ
κακόν; οὐχ ὁ ὁ ἵμος ἀλ
λὰ ἡ κολασία τοῦ μὴ
πολλὸν τ μ κακῶς·
φ δὲ τοίμων· μέλι ἄτοπος
μέθη· μέλι ἄτοπος τρυφή·
εἰ δὲ λάρισ μέλι ἄτοπος ὁ ἵ
μος· ὁρᾷς κατὰ μικρὸν
προελαίμενον· μέλι ἐ φο
σίδηρος δ' ἀπὸ ἵσ ἀλ
λοφόμους· μέλι ἄτοπος

μὴ ζῆ δ' αὐτὸν ἵσκλέπτας·
μέλι ἐ ταφῶσ δι' αὐτὸν
συκοφάντας· μὴ ἄτο
γμα μέλι δι' αὐτὸν ἵσμοι χόν·
καὶ πᾶν τὰ ἀπωλῶσ ἀ
μαιρήσῃσ· ἀμμὰ μέλι
Ὁ ὑποπτοίῃ· σατανικὴς
γὰρ τοῦτο μάλιστ· μὴ
δὲ δ' ἁμαρτῆ τὸ μὸ ἵμον·
ἀλλὰ τὴν νόθον· καὶ
λαμὼν τὸ τοῦ μὰ αὐτὸ μὴ λή
φομεν· ὑπὸ γρᾶ τοῦ πᾶ
σαν αὐτοῦ τὴν ἀχλυμο
σύνην· καὶ ἵ ἡ πόρ ἵς
αὐτὸ ὁ ὁ ἵμος ὁδόθη ἵμὰ
ὑφραμόσθαι· οὐχὶ
μὰ ἀχλυμομῶμεν· ἵμα
γελόιμεν· οὐχὶ μὰ γελά
σθαι· ἵμα ἱλαίμφομεν·
οὐχὶ μὰ σώμεθα· ἵμα
ἀσθμειαμσώματος·
ὀρθωσώμεθα· οὐχὶ
μὰ τυχλὶσ ἰχὺσ καὶ πᾶ
λαμὸν· ἡ μὶ μὸ σ
ὁ ὐ τοῦ δῶρ ο· τίσαν
τὸ μὺ μρίζῃσ τὴν ἁμ
τρίαν· οὐκ οὖσομπί
ὁ ἀπαῦλος· ὁ ἵμος ὁ λὶ
μοχθὸν διὰ τὸ μὰ σαν
χόμενον καὶ τὰσπυκνὰς
σου ἀλγήσας· εἰ δὲ

Ὁ ἄλος δικεῖμος καὶ μόσσα
κατέχομεν μος καὶ βπαλ
λίμοισ ἀρρωσταίασ ὑ
πομένομεν. οὐμιβόλα
μεν μόιμου δὲ σσ δωάρε
τεμ ὁ διδάσκαλος. τί
μαὰν οχείλομεν συν
γνώμεν μ ἐμ ὑ
γίαν μεθύομεν τῶ. δικεί
μοσ μὲν οὖν ὁλίγον μόιμῶ
ὁμίλῳ χρῶ δὲ λὰ τὸ μὴ σό
μαχόμεσυ. ὑμῶν δὲ ἐ
κάστῳ τῶν μεθυόμεν τῶν
ὑγρᾷ. ὁίνῳ ὁμίλῳ χρῶ
διὰ τὰσ πορνείασ. δι
ὰ τὰσ πωνικρὰσ ἀισχρο
λογίασ. διὰ τὰσ ῥήξασ
δωι θυμίασ τὰσ πρὸ μη
ρίασ. ἀσ λιμόθυμ τικτειν
ἡμῶν. ἡ δὲ μὴ ἰσ ὑλε
C γῶν διὰ ταῦτα ἀποχῆ.
διαῤῥῆξω τὰσ ἀθυμίασ
τὰσ ἐξ αὐτοῦ καὶ τὰσ ἀυ
ηδίασ ἀποχῆ. ὁίνοσ
γὰρ ἐσ ὐφροσύνῳ ὁδό
θη. ὁίνοσ γὰρ ἐκ ἀφρᾶι
μῆ καρδίασ ἀμῶν. ὑμῖν
δὲ καὶ ταῦτ ἰσ ὰ αὐτοῦ μυ
ναίμεθα τὴν ἀρχὴ ἰσ ὼ.
ποία γὰρ ὐφροσύνη
μὴ ἐῖναι ἐν μὲ αὐτῶ. Ὁ

ἀλγεδόνασ μυρίασ ὁ
χλῶν. καὶ πάντα ὁρᾶν
προφερόμενα. ὁσκο
τοδίνη καταχῆσαι. καὶ
κατὰ τοῖσ πυρέτ τομ ταῖσ
δῆσαι τὸν μὲ λαίσκα
ταμπρόμ τομ τὰσ κε φα
λάσ. τοῦτ ἀμοι οὐ πρὸ
Π άμ τασ ἄρκ ται. μᾶλλο μ
δὲ πρὸσ πάντασ. Ὁ
κόσ ει δὲ λὶ πάντασ με
θύουσι μὴ γόμοι το. ἀλ
λὰ δῆ δὲ καὶ τὸν μεθυόμ τῶν
οἰμὴ μεθύομ τῶν οὐ φρομ
τίζουσι. διατοῦτο δὲ πρὸ
ἰμᾶσ ἀπο τόμοι μᾶλ
λομ τοῖσ ἰμᾶ ἰμομ τασ.
ἐπῆκαὶ ἰατρὸσ τοῖσ ἀρ
ρωσ τοῦσ τασ ἀφῆσ. δικεί
μοισ διαλέγε ται τοῖσ πα
ρακαθημένοισ ἀυτοῖσ.
Π ρὸσ ἰμᾶσ τοίμ ὼ ἀπο
τόμοσ τὸν λόγον. παρα
καλῶ μὴ πὸ ἀμῶ μαί πο
τε τῶ πάλῃ τούτῳ. καὶ
τοῖσ ἀμόμ τασ ἀμ ἰμᾶσ δαι.
ἵν ὰ μὴ τῶν μὰ λόγον μφᾶι
μομ ται χείρουσ. δικάμ λ
λον γὰρ πλέομ τῆσ χρή
σεσ οὐδὲ ν βοὴ θησ τῆ. οὗτοι
δὲ καὶ κάμομ μὰ λογότε

ρι γράμασι. τοῖς τῆς
συμμετρίας ἴσως δοκεῖ
μοι τὸν ὅρισ. πόσσα δὲ
ἀμείνω οἰκοῦσι. καὶ γὰρ
δίκαιοι τοῦτοι τοῖς ζῶ
σι. καὶ τοῖς ἀλλοις δὲ οὐ
πάντων. ἀλλ' ἔστι φαῦλα
ἀλλ' ἔστι τοιαῦτα. ὅρον
τινὰ ἀνταρκειαν οἷς δὲ
πόρρω τῆς χρήσεως οὐ
προείσι. καὶ μυρίοι οἱ
καταμαλακίζονται τῶν
ὅλων. οὐκ ἀμβλὺς δὲ βλέ
πει ἀμετρίαν. οὐ
Κοῦν ταύτη καὶ τοῖς ἀλλοι
γοις χρῆσι ἐμφερῶς. οὐ πᾶ
σι τοῖς γραίνουσι μόνο.
ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀν
τοῖς. ὅτι μὲν γὰρ κυμῶν
ὅμοια πάντα ἐστὶν ἑ
αυτοῖς ἅμα καὶ δικαία
τὰ. δῆλον δικαίως. τὰ
μὲν γὰρ ἄλογα ταῦτα
οὐκ ἀμαλακίζεται πρὸς
τοὺς μέτρους τρυφᾶσαι
πολλαχῆ. κἂν δέηται
ποδιαπί. ἡμᾶς μὲν καὶ
πλεῖστα δρᾶν. σαυτῷ
δὲ οὐδὲ ταύτην πρὸς
χρῆσθαι τὴν πρόνοιαν. οὐ
δὲ καὶ κάμνων βιοτὸν μὲν
πολλὰ μὲν ἀφροσύνης ἀπο
λαύει καὶ κακίας. ἀλλ'
οὐ πάντα. οὐδὲ τὰ μὲν
ἀπολαύει τὰ δὲ οὐ. ἀλλὰ
καὶ τὰ μὲν ἀπολαύει
τὰ δὲ οὐ. οὐδὲ τὰ μὲν
ἀπολαύει τὰ δὲ οὐ. οὐδὲ
τὰ μὲν ἀπολαύει τὰ δὲ οὐ.

ἰδιαὶ τὸν χλευασμὸν μὴ
ζημίαν. οὕτω δὴ καὶ ὁ μ
ταῦθα· καὶ γὰρ ὁ σωφρ
δικῆ τὸν μοιχὸν μ. οὕτω
καὶ ὁ μ ταῦθα δικαιολογί
μενος χρὴ τὸν πάντα
τὸν μάρτυρα· καὶ σε
φροσύνην εὑρή· καὶ μὴ
δῶ· καὶ σώφρονι· καὶ δ
σιέρειαν· καὶ ταῦτ' εἰ
σωφροσύνη· καὶ ὁ τὴ
ὠνὴ ὅρον. πάντα ἐλ
πιζεῖσ τὸ τῖσ ταῦτα
μοιάσασ πλάσ λιμὸν
ἀμφὶ τὰ μεταὶ ταῦτα·
οὐκ ἀτιόμοια· δικῆ μὲν
γὰρ μετὰ τὴν δικολλῶν.
τὸ σκάφοσ κοῦφίζεται·
ὁ μ ταῦθα δὲ καὶ μᾶρ
μᾶλλον· ἀντὶ γὰρ ἐ
κέμου τοῦ φόρτου· δέχ
ται τάμμον καὶ ὕδωρ ἁλ
μυρὸν· καὶ πάντα τὸν μ
τῖσ μέθησ φορτόν· οὐ
σωρᾶμα τοῖσ ὑπὲρ αὐ
τασ καὶ τὸ κυβερνή
τη καταπαιπίζ ἡ τὸ
σκάφοσ ὑπὸ σ· ἰλ
Ὧν μὴ ταῦτα πάσχομεν·
ἀσφαλιζόμενοι ἑαυτὸσ
τοῦ χλευασμοσ· οὐκ ἀτὴ

μεταμέθησ οὕτω φασὶ λέ
γειν· μὴ πλανᾶσθε γάρ
θ᾽ ὁ ἀστόφολοσ· οὐμέθυ
σοι· οὐλοίδοροι· φασὶ λέγειν
θῦ κληρονομήσουσι· καὶ
πλέγφασι λείαν· μετὰ
γὰρ μέθησ. οὐδὲ ταὐτα
ρόν ταὐτὰ μ ἰδεῖν· καὶ γὰρ
πρὸσ ἡμέρασ· μύκτασ δρ
γῆ ζεται λιμέθη· καὶ τὸ θῶ
σικόποσ· καὶ τὸ μὸφθαλ
μῶν ὁμόσωσ μέν ἀν. οὐδὲ
τὰ δὲ μ ἀσ ἰσ μέ ἐστιν οἱ
μεθύοντεσ· καὶ οὐτοῦ
το μόνον δεῖ τὸ δεῖν ὸν. ἀλ
λὰ καὶ μετὰ τοῦτο μικαὶ
ἕτεραν χαλεπωτάτην
ἐπομένουσι δίκην· ἀν
θυμίασ ἀλόγουσ· μανίασ
ἀρρωστίαν· γέλωτασ· ὑβ
βοσ δι ημέρασ ὅσ ἐστὶ μέ
γιστοσ· ποίασ τοίνυν
μὴ μὴ τοῖσ ἑαυτὸν τὸ
σούτοισ κακοῖσ περιπίπτο
μεν· οὐκ ἄρα μοῦ δὲ
μίαν· φύγωμεν τοίνυν
τὸν μόσκιλλα τοῦτο· ἵνα δὲ
λαβόντεσ ταῦθα καὶ τὸν
μὴ λόντα μὲν πεπτύχο
τα μὲν ἀληθῶσ· χάριτι καὶ
φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου

ἰῦχῦ· ὃς δόξαι καὶ τὸ
κράτος σωτῆρι καὶ
δόξα τῷ θρόνῳ· ἅγιος τοῖς ἁγί-
οις αὐτοῦ ἀμήν· ἀλ:
+ καὶ ἀπαλλαγεῖσαι ἦλθον πρὸς
αὐτὸν εἰς τὴν γαλιλαίαν
λ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς·
μείνατε οὖν αὐτοῦ
παραδοθήσεται εἰς χεῖ
ρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτε
νοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται·
καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα· ἐγὼ δὲ
ὑμῖν λέγω τὴν
ἀλήθειαν· συμφέρει ὑμῖν
ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω
ὁ παράκλητος οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω
αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως·
περὶ μὲν ἁμαρτίας ὅτι οὐ πιστεύουσιν
εἰς ἐμέ· περὶ δὲ δικαιοσύνης ὅτι πρὸς
τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι
θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως ὅτι
ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται·
ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ
δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ
ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ·
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα
ἀκούσει λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀνα-
γγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ
ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με·
ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι·
εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ
λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με·
καὶ ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι·
ἔλεγον οὖν· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει
τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ·
ἔγνω δὲ ὁ ἰς ὅτι ἤθελον αὐτὸν
ἐρωτᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου
ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε
καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος
χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε
ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ
λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·
ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον
οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως
διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη
ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς
οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε
πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς
καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία
καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε
οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν·
ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν
ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε
καὶ λήμψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
ᾖ πεπληρωμένη· ταῦτα ἐν παροιμίαις
λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα
ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ
περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·
αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς
ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε
καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς
καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον·
πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον
καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα·
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς
καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις·
νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα
καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτήσῃ·
ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ
ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
ἄρτι πιστεύετε· ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον
ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος
ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν·
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ
εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ
θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε
ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον·

+ φύλλ. Η΄ :+

τὴν ἰδίαν μάσασι σὰλλὴ
λμόσιν. διὸ κλῆρον. ⸓
γὰρ σφόδρα ἁμαρτάνον
τος τοῦ δικαίου.
» Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν πρὸς
» κλωδρμαῖον πρὸς κλ
» θμοὶ τὰ δίδραχμα
» λαμβάνοντες τῶν πρ
» ραιτόντων. ὁ δὲ δι
» δάσκαλος ἐμῶν οὐκ τε
» λεῖ τὰ δίδραχμα; καὶ τί
Ν αὐτὶ ταῦτα τὰ δίδρα
χμα. ὅτε τὰ πρόσ
τοικα τῶν μαθητῶν
ὧν αὐτὸς ἐκτήσατο. ⸓
τότε τὴν λοιπὴν φυλὴν
ἀντὶ αὐτῶν ἐκλέγων.
Εἶτα δωρεὰν λοιπὸν παρ
ᾐτοῦντο οἱ πρόσοικοι
τὰ μὲν λεγόμενα τῶν
φυλῶν ἀριθμοσίων.
ἀντὶ τῶν λεγομένων
εἰς τὸν ἀριθμόν. οἰκο
δικὸν λοιπὸν ἐποιοῦντο
μαι. καὶ ἄμφω δὲ. ἐξό
δημοῦ θεοσδικραίτης.
τὰ πρόσοικα τὸν φό
ρον τοῦτον φέρει.
ἐξ ὧν ὁ πρόσοικος
ἡμῶν ἐχῶ. ὁ δὲ οἰκεῖος τῶν
μαθητῶν πρὸς τοσοῦ

ὅσον ἐφέρομεν. αὐτὸς προσέρ
χονται. καὶ γὰρ ὡς ἐμοὶ
γεδοικᾷ. ἵνα τὰ τῶν μὲν
κάτω λίπωσιν. διὸ
καὶ ἐμὲ τὴν πατρίδα προ
σκλῆθον αὐτῶν. ὡς δὲ
πατρὶς αὐτοῦ ἐμοὶ μίζε
ται καὶ ἐμοὶ τῶν. ⸓
αὐτῶν ὧν οὐκ ἐθέλη
σαν προσελθεῖν. τοῦ
τόν δὲ. καὶ οὐδὲ
τοῦτο μᾶλλον ἐπὶ
τῶν σφοδρότητος.
ἀλλ' ὡς εἰκὸς ἐρεῖν. οὐ
δὲ γὰρ φίλος ἄλλοῖος τοῦ. ἀλ
λ' ἔρρε τοῦτον τὸν ἄλφον.
» ὁ δὲ διδάσκαλος ἡμῶν οὐ
» κ λῆ τὰ δίδραχμα;
Γ ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὸς τὴν κοινὴ
πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲν οὐδὲ
πρὸς εἴχομεν. ἀλλ' ὡς πρὸ
ρὶ ἀνοῦ οὕτω δὴ δίκαιον τὸ
πᾶν ἡμᾶς ἀπὸ μέρους ἐμὲ
αὐτῷ δοῦναι καὶ τιμᾶν.
διὰ τὰ τῶν προλαμπόντων
σημεῖα. τί οὖν ὁ πέτ[ρος].
λέγει. καὶ τούτοις
μὲν εἶπεν ἡμῖν. ὁ τί ποιεῖ.
αὐτὸς δὲ οὐκ εἶπεν. ἵνα
ἐρυθριάσωμεν ἐπὶ τοῦτο
αὐτὸν δ' ἀλλαχοῦ λέγει. διὸ

ὁλίμβρος καὶ ὁ πάντα
σαφῶς δηλῶν. πρὸ λαμ
» βάνομεν. πόσοι
» Δοκοῦσιν οἱ μασιλῆς
» τὴν μὲν αὐτοὶ τιμὴν
» λαμβάνουσι τὸ λοιπὸν
» κέρσον· ἀπὸ τῆς μὲν
» αὐτῶν μὴ ἀπὸ τῶν ἀλ
» λοτρίων· ἢ πόντος δὲ
» ἀπὸ τῶν ἁμοτρίων δὲ
» φησὶν· ἀρμοδίως θρε
» ψαι τοὺς υἱούς· ἵνα γὰρ μὴ
Νομίσῃ ὁ πάτερ σὸ τιμᾶν
ρᾳδίκαιον μᾶλλον σὸ λέ
γει· πρὸ λαμβάνομεν.
τοῦτό τε αὐτοδηλῶν
καὶ παρρησίᾳ αὐτοῖς
παρέχων. ὁμοίως τὴν προ
τροπὴν περὶ τούτου ἔφη·
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
ὀλίγου θρέψαι μὲν ἡμῖν τοὺ
δοῦμαι κέρσον· ἢ γὰρ οἱ
τὴν μὲν μασιλῆς πᾶν
ρᾳδίως τὴν ἡμῶν αὐτῶν οὐ
λαμβάνουσιν ἀλλὰ πᾶν
ρᾳδίως τὴν ἀρχομένων.
πολλὰ μὲν γὰρ ἂν
τις μάχοιτο δίκην ἔσεσθαι
τὴν ἴσως τοιαύτην· οὐκέ
τι ἢ δοῦναι μασιλῆσι.
λὰ τοῦτο μὲν ὡμόν

τὴν μὲν ἡμῖν καὶ μασιλῆς.
Ὁρᾷς πῶς διαφέρει τὸ
ἰδίοις καὶ τοῖς οἰκείοις;
ἢ δὲ οὐκ ἴσον. ἢ κλῆ καὶ
τὸ ἐπόδημα παρ' ἡμῶν
ἢ τῶν μασιλέων. μαί
ζης ἴσον. ἀλλ' οὐχ ἡμίσειος·
οὐκοῦν οὐχ ἴσον. ἢ δὲ οὐ
χ ἴσον. οὐδὲ ἡμίσειος· οὐ
δὲ αὐτοῦ. ἀμφάλοτριος.
οὐδὲ τὸ παράδημα
ἢ τῶν οἰκείαν ἰσχύν·
αὐτὸς γὰρ οὗτος ἐρεῖ τὸν
ἡμῶν αὐτῶν. ἀμφὶ πο
εἰ τὸν μνησίωνα διαλέ
γεται ἡμῶν καὶ ἡ δίωνα καὶ
τοὺς ἡμῶν καὶ ἡ δίωνα καὶ
τοὺς ἡμοίους τοῖς ἀπὸ
γόνων μασιλῆς
Εἰκὸς δὲ καὶ κεῖνος ὅτι
τῶν αὐτοῖς καμυφίσαν
τοὺς πόρους ἡμῶν καὶ
ὑπὸ τυράννων καὶ
οὐδὲ ὑπ' αὐτῶν ἀλ
λὰ καὶ ἢ δὲ αὐτῶν ὅσα μὲν

καὶ ταῦτα τὸ αὐτὸ τοῦτο
δηλοῖ· ὁ πρὸς πολλὴν
λῆψιν σοφίας· καὶ γὰρ ἡ
ταπεινοφροσύνη. φησίν·
» ἵνα δὲ μὴ οἰκεῖα δαιμόνια
» μὴ αὐτοῖς πορευθῇς
» καὶ ἀγκιαρομόσῃ τῶν
» θαλάσσαν· καὶ τὸ μάμα
» καὶ τὰ πρὸ τοῦ μιχθῶ
» ἀρμ. καὶ εὑρήσεις ὃν
» αὐτὸ ἀπὸ τῆρμ. δικάμον
» λαὸ μὲν δὲ σαυτοῖς ἀμπὶ
» δμοῦ καὶ σοῦ· ὅρα πῶς
Οὐ πρὸ πᾶρα τῇ ταὐτὸ μφό
ρομ· οὐ πρὸ ἀπωλῶσι κόλου
εἰδοῦμαι· ἀμμὰ πρόπρο
ρομ δείξασ οὐκόμ ταυ ὐ
πρὸ θυμον· τόπρ δίδω
σι· τὸ μὲν ὦ· ἵνα μὴ δικῇ
μοι σκαυδαμαλῶσι· τὸ
δὲ· ἵνα μὴ ὦσι τοι· οὐ δὲ
γὰρ ὦσ ὀφῇλω μ δίδω
σιμ· ἀλλὰ ὦσ τὴν δικάμ
ἀαδῆ μειαμ δ' ὀρθοῦ μεν
μοσ· ἀμμα χοῦ μὲν τοι κα
ταφρομεῖ τοῦ σκαυδά
λου· ὁ πρὸ πρὸ πρὶ ἡρμο
μάτομ δ' ἰδλῇφο· διδά
σκομ ἡμᾶσ εἰδέναι καὶ
ρὸσ· καθ' ὃσ δ' ἡ φρομ
τῇ ζῆμ μὴ καταφρομεῖν
πρόμ σκαμ δαμι ζομ μῶ.
καὶ μὴ αὐθ' ὃσ δ' ἡ καταφρ
μεῖμ· καὶ αὐτὸ δὲ πρὸ τῆσ
δόξασ τρόπω· δῆ κμι σῖ
δαυτὸμ πάμ· τίμ ο σ
Γ ἀρ' ὁμ δικσμόν ικ ζ' ἀπ σκῇ
μῶ μ κλῦ σῇ δοῦ μαι·
ἵνα ὁ πρὸ φῆ σ καὶ ὁμ τοῦ
πρὸ δῆ ζῃ σῖ δαυτὸμ ὁμ τὰ
πρὸμ ὅλ ομ· καὶ ὅ τι καὶ
τῆσ θαλάσσησ κρατεῖ·
ὁ δῆ ζ ῃ μὲν γὰρ καὶ ἰδῆ
ὁπ τι μή σαο· καὶ πρὸμ πέ
τρομ τοῦ τομ αὐτὸμ κ λῦ
σαο δαι μιλῆ μαι πρὸμ κυμά
προμ· δῆ κμυ σῖ δὲ καὶ μῶ
τὸ αὐτὸ τοῦ τ ὁ δρ μὲν
τρόπω· πολλῶν δὲ καὶ
ὁμ τοῦ τ ο πρὸ ἀρ χ ομ τῶν
δικ πολ κῖ μ· οὐ δὲ γὰρ μι
κρὸμ ἦμ αὐτὸ πρὸμ ὠ θ ομ
ὁ κεῖ μ ομ πρὸ φ πῆ μ· ὁ τι
καὶ πρὸ τοσ ὁμ ο ῦ σ ει τῃ
ὁ τὸμ φ ό ρομ δικ ά μ ομ τῆ
λαὸμ ἰ χθῦ σ· καὶ ὅ σ πρὸ
ἀμφ ί πλ η σ ι ἀρ ομ ῆ σ τ ὴ ν
ἄλ λ ο σ ομ δ' ὁ κεῖ μ ῃ ὠ ἀφ ῆ ν
τ α ὐ τ ὸ ὑ τ ὸ πρ ό φ ημ α
ἀ ρ α ῖ ῆ μ τὸμ κομ ί ζ ομ πρ
τὸ μ α υ τ ῆ ρ α· ἀμμ ὰ ῆ σ ασ
δ ῳ ὰ μ ὲ ν σ ι καὶ ἀ πορ ῃ

τουτὸ καὶ τὴν θάλατ-
ταν οὕτω ποιῆσαι δυ-
ρορρεῖν· καὶ πᾶν τὸ
θνητὸν ἐκ τοιούτων αὖ
πεσόντων δύκνυσθαι· ὃ
μὴ καὶ μαινόμενόν τι δοί-
γμα· καὶ ὁπόταν τὸ μόνιμον
λοιπὸν δύχ᾽ ἁρμονίαν ᾖ·
καὶ μὴν κἀμὲ ὁπόταν περὶ
τούτων ἅπαντα τῶν τοιού-
των ἀπορῶ ἐξ ὧν
δ᾽ ἀπορῶ δι᾽ ἃ ἀπορῶ ὁρᾷς·
δοκεῖ σοι φλοιὸν ἀμπέ-
λου καὶ σοῦ· ἕδωρ τοῦ
Πρωταγόρου τιμιώτερον;
εἶδον τὸ φιλόσοφον
τιμιώτερον μόριον;
τοῦτο γὰρ οὐφάνθαι
ἂν κωμῳδικὸν τοῦτον ποιη-
τὴν γράφοντα κεφάλαιον·
ὡς εἰδὼς οὐδὲν τῶν
ὄντων τοσοῦτον ἄξιον·
ἀλλὰ τῶν μὲν ἁρμονικῶν
τὸ σῶμα· τὰ δὲ ποι-
οῦντα ταὐτὸν λαμπρόν·
ἀνθρώπων· ἴσως τοῦ
διδασκάλου παραιτου-
μένου· τὸ μὲν γὰρ ἀν-
ρὶ αὐτοῦ λέγειν· ἀντιθέμου
δὲ καὶ σοῦ ἕπεσθαι· ὡς δὴ
καὶ αὐτὸς προτρόπος

λῶν· ὅσα δὲ ἐξ ἁπλοῦ
μὲν τοῦ χῦ τὴν δύναμιν.
οὕτω θαυμασομικαὶ τοῦ
μαθητοῦ τὴν πλάνην. ὁ
τι περ ἁμαρτάνω περοῦ
πάσι γὰρ κοινόν· καὶ γὰρ
ὅταν ἀπορῶμεν καὶ
τὰ τὴν φύσιν· διὸ καὶ
τὴν φύσεως αὐτὸ μᾶλλ
νόμους· σωλιτόμενοι
καὶ κατὰ τὴν τοῦ φό-
ρου δόσιν· ὁμοίκειμαι τῇ
ὥρᾳ προσελθόντι τῷ
οἱ μαθηταὶ λέγοντο·
πότερα μείζων ἀλήθ-
μων· ὁ πανθόμαλ
θρωπος μαθηταὶ·
καὶ ὁ συμβολιακὸς
βωλος καὶ μύριαι λέγ-
ὁπόταν δύκ ἔμοιγε
πάντα περ αὐτὸν προ-
τίμιος· καὶ γὰρ ἀλκὼ
μουσικὰ ἴσα ἀνθρώ-
περ τοιοῦτοι εἰσιν· ἀλ
λὰ οὐδὲν τοιοῦτον ἐπὶ
τούτων βοῶν· ἆρα
ἀληθῆ μενοι τὸ πάθος
ὁμολογῆσαι ὁ πρώτα
θον· φαμὲν δὲ μὴν
λέγουσι τιμιώτερον

τὸ μὲν θέρμ λιμὸν μὲν προ
τίμησαν καὶ ἥμειζον
λιμὸν οὗτός ἐστιν· ἡ σχύ
μον γὰρ· ἀδιορίαφος
δὲ θέρος τοῖσι. τί σ' ἄρα
» μεῖζον ἐστίν· ὅτε μὲ
Γ ἀρτοῖσι τρέφεσθον προ
τιμῶμεν οἱ. οὐδὲν τοι
οὗτος ἐστὸν θέμ· ὅτε ἰδὲ
δὲ ἐστὸν ἑνὰ τῶν ἀριθμῶν
τὸ τέσσαρες. τότε ἠλ
γησαν· οὗτος δὲ μόνος.
ἀμφὶ καὶ ἑξῆς πολλὰ
σημαίνει τὸν τὸ αὐθεσ
» ἀμῆται· καὶ γὰρ ἕκα
» αὐτὸ σοὶ δόσον τὸν κλῆς·
» καὶ μᾶλλον ἐστὶν μᾶλ
» λον· καὶ ὅμοιον δὲ
» δὸς αὐτοῖς ἀντὶ δύο ὃ
σοῦ· καὶ τὴν ἀμμὸν δὲ
παρρησίαν αὐτοῦ τὴν
πολλὴν ὁρῶμεν· παν
ερεθίζομεν· ὃ δὲ μάρ
Κ οσφησὶν· ὅτι οὐκ ἠρε
θησαν ἀλλ' ὅμοιοι αὐτοῖς
ἠγανάκτουν· οὐδὲ
τοῦτο ἔμαθεν τὸ μὲν
κέρμα ἴσον γὰρ αὐτοῖς·
καὶ κεῖμαι καὶ τοῦτο σοι
ἦσαν· καὶ πρότερον
ὧν ὅμοιοι καὶ ἐρε

τοῦτο σαλεύει καὶ ἀσαλεύ
κατος καὶ δύστροπον. τὸ τε δὲ
καὶ ἐξ ἴσου εἶναι καὶ ὁμαλοῖς
ἁλλομίσασθαι· σὺ δὲ
Μ οι μὴ τὸ ἔγκλημα μόνο
ἴδησον· ἀλλὰ καὶ κέρμολο μί
ζου· πρὸς τὸ μὲν ὀπτίου
δὲ τὸ μὲν ταῦθ' ἕκατοῦ
σιν· ὅσῳ τοῦ· ὁπτίκαὶ τοῦ
τοῖς ἔθρεμ τὸ αὐθεσσαῦ
τόθεν το. καὶ τὸ μὲν προ
τέρα μᾶλλον οἱ σαρα
χωροῦσιν· λιμὸς δὲ ὀυ
δὲ ἐστὶ ταῦτα τὸ μὲν
ταὐτὸ μὲν φθάσαι δωλέ
σθαι· οὐ δὲ ζητοῦμεν
τί σμεῖζον ἐστὶν ἴδιμα σθαι
λέα τὸ μὲν ὁπῶς· ἀλλὰ
τί σμεῖζον ἐστὶν ἴδιμα σθαι
λεία τῆς ὑλῆς· τί σθυπο
φόρτερος· τί σδωαπό
φορος· τί ὁπῶς ὀχῶ· ἀ
Ν υκαμώπεφ' αὑτὸ μὲν τὸ σῦ
μεῖδος· καὶ πρὸς τὸ παῦ
θος ἀπὸ κρίνεται· ὀυχὰ
πλὸς πρὸς ταὐρήκαν
» του· προσκαλεῖται μὲ
» μος γὰρ ἀδίομφησὶν
» εἶπεν· ἐὰν μὴ ἀραφλῆ
» τε καὶ γόμφοις ἀστὸ
» ἀδίομ τοῦτο οὐμὴ

» ἁ δ' ἀλήθεια τᾶς μαθαμ-
» ατικᾶς ἐπιστάμας.

Γ μάσομαι γὰρ ἐξ ἀρχᾶς ἐπιβά-
τας τίς μάθησις. καὶ πῶς
κα τις μάλιστα φιλομαθὴς
κα τις· ἁ δὲ τᾶν μὴ πάν-
των ταπεινᾶν μόνον. οὐδὲ τᾶς σοφί-
ας τᾶς ἀνθρωπίνας ἐπιθυμη-
τικᾶς ἐστι φιλομαθίας· καὶ
καλῶς τὸ παιδίον μάσεται ἐπι-
στάμενον· καὶ ἀπὸ τᾶς ὄψιος
αὐτὸ ἐπὶ τὸν τρόπον· καὶ
πάθος εἶναι ταπεινὸς
ὄντως καὶ ἀνωλάτους· ἁ
γὰρ φθόνου καὶ ἁρπαγᾶς τὸ
παιδίον· καὶ ἐκ μοδοχί-
ας· καὶ τοῦ τῶν πρω-
τείων φιλονεί-
κα τις· ἁ δὲ τ

ιδ

Παιδίομ γὰρ ὁμ τὰυθα τοὶσ
ἀυοισ τοὶσ οὕτωσ ἀπὸ
λήσ ϐ͵ κ. καὶ ταυτ ἡμὶσυ
καὶ ἀυτοῦ ῥιμμένομ ὑσ
παρὰ τοῖσ πολλοῖσ
καὶ ὑκ ἀναφρομήτωσ.
ἡ ταυ ὑπαράδικτομ
μὴ ζόμ ωσ τοιοῦτομ τὸμ
λόγομ. οὐκ ἀπὸ τῆσ τι
μιὸτητόμ. ἀμφὶ καὶ ἀ
πὸ τῆσ κολάσεωσ αὖ
τὸμ σωίστησιμ. ὁπόταμ
καὶ λήφομ. καὶ ὀσϕρᾶν
σι καυδαμίσι ἡδόμαι τῶμ
μικρῶμ τούτωμ. συμ
ϕόρει αὐτῷ ἡμᾶσ ικρόμ
ἀστὶ μύλοσ ὁμικὸσ ἕλ
κομ τραχὺλομ αὐτοῦ καὶ
καταπόντισ ἀστὶ λάσ
τῆσ θαλάσσησ.

Ὡσ πϕρ γὰρ οἱ τούτοισ τι
μῶμ τῷ φησὶ διόμϕ τὸ
ὀμῶμ ὀμόχουσι. μᾶλλομ δὲ
τῆσ πασι λάσ αὐτὶσ
μάζοσ τιμῶσ. οὕτω δὴ
καὶ οἱ αὐτιμάζομ τῷ. τὸ
γὰρ ἀὶ τὸ σκαυδαλί
σαι. τιμῶ ἀχαίτων δώ
σουσι δίκων. ἕλκ σκάμ
δαλομ τὴμ ὕϕιμ ἡ ἁλῶ.
μὶ θαυμάσησ. πολλοὶ

Μόμομ ϕησὶμ ἐὰμ αὐτοὶ τοὶ
οὗτοι γόμησ δὲ μισθομ λὴ
ϕθῆσ μέγαμ. ἀμφὶ καὶ ἀμ ἐτέ
ρουσ τοιούτουσ τιμὶσὶ λη
σ δὶ διόμϕ. καὶ τῆσ ἑσ ὁ
κείμουσ τιμὶσ ἡασὶ λήσ ἀ
ὶμὶ ὁρίζω τιμῶ ἀμοιμὴ.
μᾶμομ δὲ τὸ πολλῶμ ἡ
ζόμ τιθησὶμ. διὰ δέχθαι
λήφομ. οὕτωμ οἱ σϕόδρα
πολὺ μὸμ τὸ ταπεινὸμ
καὶ τὸ ἀπόλαστομ τίμομ

γὰρ τὸ μικρὸν ψίχουμον
χοῦ ἐψιχυρίσκου τοῦ
ροφθῆναι καὶ καθυφι
σθῆναι. ὃ καὶ δαμίσθη
σαν· ὃ διαίρουν τοίμω
Κ καὶ αὔξουν τὸ ἔμλημα.
τὴν ἐξ αὐτοῦ πίθησιμά
λιων· καὶ οὐκ ἐπὶ ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ μ τῶν μ μορίων
ὁμφαίμφ· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μ
ωαρὰ μὶν μ μορίμουν. τὸ
ἀφόρκτουν τοῦτο δῆλ
δείκνυται· ὁ τὰν μὰρ μαί
λια καὶ δαύταδαι μού
λη ται τοῦ μ ωαχυτέρω.
ἀμαθῆ τὰ ἀφ' ωαραδεί
γματα· ἃ δὲ καὶ ὁ μ τοῦ
θ αὐμουλόμενος δεῖξαι
ὅτι ωολλῶν ἴωσα κέσ
τα μ τῶν μ μορίαν. Ὃ
καθικόδαι τῆς τῶν
δ ἀμπυόμ τωμ αὐτοῖσ
ὁμοιότας. ἀμαθλητὴμ
τὴμ αὐκόλασιν ἡ σμένον μ
λίγαρ τῶν τοῦ μ μύλου Ὃ
τοῦ καταμ μ τομοῦ·
καί τοι γ' ἀκόλουθον μ
τῷ ωροτέρω ἡ ῥῆμ·
ὁ μὲν δ' ἐχόμενος ὅμ ατῶν
μικρῶν μ τούτων μ ὐμὸν
δάχμας· ὁ ωαῦσ κολαύ
σασ πικρόν δρομ λίων·
ἀλλ' ὁ ωεὶ δὴ τῷ μ σφό
δρα ὁ ἀμαθλητὴ τῷ μ καὶ
ωαχυταῖ τῷ μ καὶ τοιφο
ιβερὸν μ τοῦ τοῦ τοῦ ὁμ ὁ ψχοῦ
τασ καθικνῆται. μ
θησιμύλομ καὶ κατα
ωομ τισμόν· καὶ οὐ
Κ ἕ πεν ὁ τὴμ ύλοσ κερ
μαθλίσθαι ἑ σ τὸν μ τρά
χηλον μ αὐτοῦ. ἀμμὰ σὺμ
φέρ ἑ αὐτὸ τοῦ τοῦ τοῦ ὁ τῷ
μεῖναι· δ ἑ κμὶσ. ὁ τὶ ἑ
ρομ τοῦ τοῦ ν χαμβασ ἑ
ρομ αὐτὸν μ ἀμαμ ὐ ἑ κα
κόν· ἑ δὲ τοῦ τοῦ ἀφόρη
τον· ωολλῶν μ ἀμμ ὁμ ὐ κέ
μο· Εἶδ ἐ ωῶσ ὁ κα
Τ τέρ ὁ ν δ μ. φοιβραμ ὐ κωοί
κ ἑ τῶν ἀπ ἑ λῶν; τὶ
μὴν τοῦ μ μορίμουν ωα
ραδείγματοσ υμ μερίσ ἑ.
σαφ ἑ βραμ αὐτὴν ωοι
λίσαι· τὶ δὲ ὁ μ τοῦ τὸν μ
Ἐωβροχὶ· ωολλῶν μ εἰ
ζομ αὐτῆσ ὁρωμένησ
φαμ τάζεσθαι ωαρα μ
σκυάσασ· ἑ δ ἑ ωῶσ
Π ερ ἑ ρριζομ ἀμ ἑ σασ ἑ τῆσ
ἀ ωομοιότας τὸ φερόμενον;
ωῶσ ἰάσατο τὸν ὄκμο

δοξίας τὸ ὅλικος; πῶς
δ' αἱ δύο σε μιλδαμοῦ
πῶμ πορφυρεῖα μ βρῶν;
πῶς δ' ἂν ἐφ' ἑτοῖς σε βπι
θυμοῦντας τῶμ πορφυ
ρᾶμ· πλὴν ἀσχάτιλωπᾶ
ταχὺ διώκῃ τάξιν;
Ο υδὲ γὰρ ἀπομοίας χά
ρομ· ἀντὶ καὶ τῶμ καὶ τὰ
φύσιμ δίκαιαι φέρε μῶ.
καὶ μᾶλλομ μὲν πρὶ τίθη
σι δόξαν. μᾶλλομ δὲ Ὃ
σφόδρα ἀμοκ τοῖς ποι
εῖ ἄμαι· ὅσ πῶς γὰρ εἰ
πὶ στρίπωκ χε ὠμ. μὴ
ἄζοι τοῦ ἄμαι τῶμ ὁρῶ
ϑ' ηλότροσ· καὶ μομί
ζοι τοῦτο καὶ ἀμαυτῷ μοι
ἑαυτὸμ ἡγοῦμε μ ἄμαι·
καὶ ὑπερμομίζομ ταῦ ἄ
μαι τὸ μὲ ἀπὸ τῶμ πολλῶ
ζῆμ· μὴ ζήτῃ λοι πὸμ
ἄδρομ ὀλίγχρι δ' ἄμ τῆς
ὁικείμου παρα μοίας·
πᾶμ γὰρ φύσῃ μ ὀρῶμ.
πολὺ καταβλαστόν δρο ὅυτοσ. ὁσπῶ καὶ ὀικῶ
ταύτην δ' ἡμῶμ οὐρ ἀτὴμ
μόσμ· οὐ τοῦτ' ἔστ' ἐδ' μό
μορ ἄθλιοσ· ἀλλ' ὁτὶ Ὃ
σῶ ἀλλήλοι πᾶ σ' ἴσ αὐτὸ
τὴ σ λειαικίασ ὁμπλῆ τῇ
τὸ μάραιθρο μ· πῶ σ δ'
γὰρ ὁ τοιοῦτοσ ὁπλῖ μῶ
σθαι ἁμαρτάμ ομ ἐῶ
χρή· πῶ σ δ' ἀμαθλίσθαι
πολλημβλῶμ· καὶ γὰρ
ὡσ ἀν δράπο δομικαλὸ
καὶ ἀμχμάλωτομ λαῶ
πᾶμ ἀπὸ μ ὁδ' ἄμπλο
ὅπωσ εἰ σι λαὶ ἀφ' ἱκαὶ φό
ρᾶ ραπ' ἱζομ· πᾶμ τὸ ϑῆμ
καὶ μυρίαισ πρὶ μυάλ
λομ ὑμῖμ· ἐσ τοσαῦ
τῃ γὰρ αὐτὸ ἰσ ἀ ρομμυ
ρίαιλοι πὸμ· ὡσ πῶ εἰ
ϑῆμ λαὶ λιατὰ πᾶ σ' ὅδομ
λαὶ γμναικῶμ μέ γαφρο
μῆμ· καὶ λιατὰ τῶμ προ
γόμωμ τῶμ οἰκέωμ·
ἕτροσ δ'. τουμαντίο·
ἀπὸ τῆσ τῶμ προγόμω
πρι φαμείασ φυσᾶ
σθαι πᾶρα σικυάζει·
οὔτ' ἐγὼ μοι τὰ ἀμοι τό
τροπ. ὁτὰμ ἀπὸ τῶμ
ὁμοίωμ ὁμοίωσ ἓξ με
μαίμουσιμ· οἱ μὲμ γὰρ
ἀλλ' ὑπολάσ' ὄχομ πα
τέρασ λαὶ πᾶσι οισ
λαὶ ἐαυ πᾶσι οισ· οἱ δ'.
ὅπερ ἰδ' ἀλλαμπρόσ

πρὸς ἀμφότερα· ὡς ὅ
τι ἀν τις δικαιότερον τῶν
φιλοσόφων τῶν φλέγμα
μήν; πρὸς μὲν δὴ τὸ φλέγμον
λέγομεν· ἀμαυρὸν εἶναι θάτερον
τούτων τῶν χυμῶν καὶ
πλῆθος πρὸς αὐτῶν καὶ
πλῆθος. ὃ
πολλοὶ σὺν ἴσῳ σὺν ῥώμῃ ὡς
μαίρουσι καὶ ὁμιλοῦντας
καὶ καταπλοῦσι· πρὸς
δὲ τὸ ὑγρὸν. τοὺς ἀπὸ
τῆς σὺν λάβας τοῦ μὴ
προϊέμενον φυσώμενος.
τὸ δὲ ναυτίον πάλιν· ὅτι
καὶ οὐ πάντα ἀνθρώπου
προσβλητὸν τῶν περιττω
μάτων· ὅτι δὲ πολλοῦ σὺν
λαμπροτέρους εἶναι πολ
λούς· ὅτι γὰρ τοῦτον μὲν
ἔχει τὸν δρόμον ἡ φύσις·
φέρε καὶ ἀπὸ τῶν ῥᾳδίων
φῶμεν ἡμῖν ἀναδείξαι·
πολλοὶ μὲν ἰοὶ σὺν καὶ λύ
σεις λαμπρούς· ἀλλ' ὁ τού
του πρ. τῶν σὺν λῶν
καὶ ἀσήμων· καὶ ὁ πρὸς
περὶ δὲ πάντων ὁμοίως·
οὐδὲ γὰρ ἂν ἡ λῶ ἀργυρί
ου τὴν θυρίδα ξέσω
σοκόν· ἢ δὲ ἀμαυρὰ ἡ σ
ὰν ἀφ' ἑτέρου· πάλιν ἀπὸ

τῶν σὺν λῶν τούτων.
λαμπρότερον ὁ ἥλιος
γόμου καὶ μᾶλλον
ρον· οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοῦ
σοφοῦ· οὕτως καὶ ὁ θεὸς πολ
λῶν ἢ ἑνὸς μόνου ἐστὶ
ὰν τοῦτο συμβαίνον·
Μᾶλλον μὲν φρονῶμεν
ὑπὲρ τοῦ νοῦ· τί γὰρ ἂν εἴ
μοσι φάσκοι· οὐδὲν· ἀλ
λὰ τὸ ὁμολογούμενον πρᾶ
γμα σύμφορον· καὶ τὸ
τοιοῦτον κατὰ τὴν μὴ
μέραν ἐκείνων· ὅπερ
δὲ οὕτως ἀρέσκει μοι
μή· φέρε καὶ αὐτὸ τοῦ
τὸ παρόντος ἴδωμεν εἰ
σωμεν· ὅτι οὐδὲ μία
ὑπὲρ τοῦ νοῦ ἐστὶ πρόχει·
καὶ γὰρ καὶ πολλοὺς
καταλαμβάνει· καὶ μικρὸς·
καὶ μέγας· ὅτι οὐ πάν
τας ἀλλήλους ταῦτα τὰ
τῆς συγκράσεως φυσήμα
τα· καὶ μόσσος ὠφέλητοι·
καὶ λοιμὸς· οὐκοῦν δεῖ
φῶμεν τὸν πλούσιον
καὶ τὸν πένητα· τὸν
ὑμνοῦντα καὶ τὸν ἀδοξοῦν·
τὸν ὑγροῦ καὶ τὸν οὗτοι
οὗτον· οὔτε ὀλάνατος·

ὁ ὑπὸ ἀλλοι πασι τῶν
πραγμάτων μεταποιῆ·
ἀλλ' ὁμοίως πᾶσι πάρ
τα δυναμίζεται· καὶ
ἁδεῖ τι καὶ θαυμαστὸν
ἁπεῖν· τοῖς πλουτοῦ
σι μᾶλλον· ὅσα γὰρ ἀν
μᾶλλόν τοι τούτων ἁζοι.
τοσοῦτω μᾶλλον ἀλόν
τα διαπόλλωται· καὶ
ὄφόμοσδὲ παρὰ τοῖς
πλουτοῦσι μάζομαι· Ϛ
γὰρ ἀρχόντων οὗτοι μά
λιστα τρέμουσι· Ϛ τοὺς
δήμους· τῶν ἀρχόν των
οὐκ ὀλίγον· ἀμφὶ Ϛ
πολλῶ πλέον· πολ
λὰς γρῶν οἰκίας τοιού
τους ὁμοίως· καὶ δήμῳ
θυμὸς· καὶ ἀρχόντων φο
βερὸν ἀμφοτέροις ἀδεῖ·
δὲ πλῆσι δικαστῶν
τούτων τῶν κυμάτων
ἀποκλάεται· ὥστε τὰ
ταύτην ἀφ' ἑστηκὼς ὑγ
γύειαν· ἁμοῦ λάμοι δὲ
ζαι ὁπλάμβάνῃ ἁ· δάξον
τὸς ψυχῆς τὴν βλάβην
ἐλαν οἱαμ' ἁ χθῆναι καὶ
ριος δικάζων· καὶ ταῦτα
πλῆσιον ὄν· ὀλίγον τῶν

λιμῶν δὴ οὐκ ἔξ ἁπάντων
χάριν τὴν γυναῖκα φιλῆ
που τοῦ ἀδελφοῦ σου·
Ὁ ἱαμβικὸς τὴν τοῦ περὶ
δικεῖμου τοιοῦτος· καὶ
μὴ δικάζῃ μου τοιοῦτος·
ὀλίγον τῶν ἁχαιῶν· οὐ
δὲ ἀδελφοτὸν μὴ ἐπ·
μᾶλλον καὶ οἰκοσ τοῦ
πρόσου· οἱαμ' ἁ χῆναι οἱ
προφῆται· οἱαμ' οἱ ἀπό
στολοι πάντων· ἀλλ'
ὀλίγα τῶν πολύτων δοῦ
ναι τὸν τυχαῖτοι ἀπ
ται· ἀλλ' ὁσαπερ οἱ τοὺς
μυρίους ὁμοῦ τῶν πατέρ
ἀρχῆς παρρησιάσα
σθαι· ὁ γὰρ τῶν χρημά
των ὄρεξος· καὶ ὁ πλῆσ
δόξης καὶ ὁ τῶν ἀγμῶν
πραγμάτων· φοβερὸν
ἁσαυτοῖς ὑμῶν τῶν·
δουλοπρεπῆς ποιοῦσι
καὶ κόλακας· οὐδὲν
γὰρ οὕτως ἐλευθερίαν
ἀναιρῆ· ὡς τὸ ψηφιτικοῖς
ὑμᾶς δουλάζεσθαι πράγμα
σι· καὶ τὰ δοκοῦντα ἁῆς

λαμπρὰ πρὸς τὴν ἀλή-
θειαν· οὐδὲ γὰρ ὁμοίως δού-
λων καὶ δύο καὶ τρεῖς· ἀλ-
λὰ μυρίους ὁ τοιοῦτος ἔ-
χει· καὶ ἑκατοντάκις καὶ
ἀριθμεῖσθαι τούτοις· πά-
ντας γὰρ ὁμοίως τιμᾶ
τοὺς εὐδοκιμοῦντας
ὁμοίοις· καὶ ἀπὸ
αὐτοῦ καὶ χρήματα παρ'
ἄλλων· καὶ δωρεὰς
μεγάλας· καὶ πατρίδι
ἐπιβρέχουσαν· καὶ πρό-
γονον ἐπιφάνειαν·
καὶ ἀπὸ μυρίων ἑστῶτα
ρᾳδίως παρ' ἑαυτόν· ἰδόμενον
τοίνυν ἐπὶ τούτοις ἄτιμ-
ον ἑαυτὸν καὶ δοῦλον
ἄπλως· ἀμᾶ δοῦλον
δούλου· πολλοὶ γὰρ ἂν
οἰκέται δούλοις ἄρχουσιν·
Οὗτος μὲν οὖν ὁ δοῦλος
τοῦ δούλου· ὁμοίως δὲ
καὶ ὁ τῶν· τί γὰρ· εἰ καὶ
μυριάκις ἐλεύθερον· ἀλλὰ δ-
μως· καὶ πρὸς τὸ δικάζε-
σθαι κωλύων ὁρᾶν μόνον· καὶ
γὰρ ὁ τούτου δεσπότης
αὐτοῦ δοκεῖ κρατεῖν·

ἀμᾶ τὰ δύο σὺν ἐμοὶ μόνῳ
πρᾶξαι· καὶ τὰ πρὸς
ἐκείνου μὲν αὐτῷ καλῶς
ἔχει· ὁμοίως δὲ πάντα
ταῦτα καὶ δεῖται μόνου·
οὗτος δὲ· οὐχ ὁμοίως καὶ
δύο μόνου· ἀμᾶ πολ-
λοῖς καὶ χαλεπῶς τὰ
ρᾳστὰ δεσπόζεται· καὶ
πρὸς τὸν αὐτὸν τὸν μυ-
ριοπλάσιον μυρίων·
οὐκέτι δὲ ἴσον μὲν οὐδὲ
δεσπότην ὄχλον καὶ πα-
ρὰ πολλῶν ἑστῶτα
τὸν αὐτὸν παιδαγωγοῦ
μόνον· καὶ μὴ πᾶσι μὲν
τούτοις· μὴ δὲ δικάζε-
σθαι μόνον· οὗτος καὶ ἀ-
μφισβητεῖται παρὰ πᾶσι·
καὶ τοῖς μὲν αὐτοῦ πατρω-
νομένοις· καὶ τοῖς
ἐπὶ αὐτὸν ταττομένοις·
καὶ τοῖς φίλοις δὲ τοῖς
ἐχθροῖς· ἀμᾶ καὶ οὐ-
κ εἰ τὸν δεσπότην· καὶ
πού ἴσον ὄχλον καὶ πολ-
λοῖς ἔχειν τοῖς δεδι-
τομένοις αὐτόν· μᾶλ-
λον δὲ· ἔτι σὺν ἀκριβῶς
ἐξετάσαι μὲν· οὐδὲ ὅλως

δυρκόσ. ποῦσι καὶ τὴ
μι τρόπω. δικάμοσιμὲ
οὐδὲμίαν ἀλλ᾽ τὸμὲπὶ θυ
μοῦ ταὐτὸμὲν δικαμεῖ
τὴν δουλάσαν ταύτην σ
καὶ ἁρπαγεῖμὲαυτὸμ.
ὁ θυμὸσ δὲ τὸμὲπὶ μου
λόμενταὐτὸμ. τούτοισὰν
πόλλει. οὗτοι δὲ οὐδὲ
μίαν ἁδράμποτ᾽ οὐδλὼν
ἄρυσιν. ἀλλ᾽ ἰὼ τὸ διασα
λοῦσαι τὸμὲυδοκιμό
τερον. καὶ μᾶλλον μὲν
πόλεμον παρὰ τὸ σφῶ
τὸ ὠπὶ. διὸ καὶ πάντα
ἀναγκαῖον λαικὸν ὄχλον.
τοῖσμὲν βοῦσ. τοῖσὸ μο
τίμοισ. τοῖσφίλοισ.
ὁμοῦ γὰρ μάσι καὶ νία
καὶ δόξησι ἕρπουσ. οὐδὲ
φιλίαν εἰμὴ κρίνουσι τὶ
ἰσχύσ. ὥσ᾽ ποῦ γὰρ ὁ ἰὸ
μὸσ τάχιοι. φιλεῖ μᾶλλὸ
λοισ οὐκ ἂν δύναιτο
ἀκρίνωσ καὶ μνησίκα
οὕτω καὶ οἱ ὁμότιμοι
τὸν αὐτὸν μὲν ὄρον τὸ
ὁμ τοῖσ ὁμοτίμοισ. ὁ
θυμὸσ καὶ ὁ πόλεμοσ ὁμ
δομοσίοσ. ἅ δὲ δὲ
σοῦ τὸν μὲν ὁμὸν καὶ ἂν

σωτὸν μὴ χαλκῶν; οὐ
λοι καὶ ἑκὼν ἂν δείξω
τοῦτον ὑπὸ τῶν ὁμ;
ὁ μὲν αὐτὸν μάχεσθ᾽ τὸ
ὑπὲρ αὐτοῦ μὴ θέλειν πά
δουσιν. οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ κο
λύουσι μὴ θέλειν πολε
μεῖν καὶ παραδραμεῖν.
ἀλλ᾽ οὐ τοῦ θάνατοσ.
ἁ μὲν γὰρ ἐπαθεν πόλεμ
σωτῆσαι δείξαι. ὁ δὲ λό
γοσ πρὸ ἁπάντων καὶ ἁρμοζό
μενοσ. πλέον τῆσ ὑ
πολαμβάνεσθαι ὁμοίουσ.
πολλὰ μὲν οὖν σωτὴν δόξαν
τὸν μὲν δείξασ. μάλιστα μὲν δὲ.
καὶ τοὺσ πολεμίουσ καὶ δὲ
σωτῆσαι τοῖσ αὐτοῖσ.
θαυμάσονται μὲν γὰρ
γὰρ ὡσ δόξαν τι. φοβε
ροὶ δὲ εἰσὶ μᾶλλον τοὺσ πολέμι
οι. καὶ ὅτι μὲν οὖν λύουσιν
ὡσ ἐχθροί. ὁ τὰν ὠφῶτις
τοῖσ αὐτοῖσ καὶ κυρίουσ
ἐχθροὶ καὶ ἐχθροῖσ. τί τοῦ
τουσ τῆσ συμφορᾶσ χά
ριν μένουσι τῶν. ὁ μὲν
Δοῦλοσ καὶ μένει τοῦτο
τον. ἀλλ᾽ ὁ μὲν σωτὴν μὲ
λήσασ ἀπολαύσασ παρὰ
τοῦ μὴ κελεύοντοσ καὶ

ἐμφράσαι μὲν· καὶ τίς
ἀνθρώπων· καὶ οὐκ ἀνάγκη
μᾶλλον· τίς σε καμάτοις ἔβαλε·
καὶ οὐκ ἐρῶ σου ῥοῦμαι·
Τίμος ὁ ὢν ὁ μὲν ἐκ μὲν ἐκ τῆς
βάλησ' ἀμφ' ὁμόθεν καὶ
τὸν μὲν ὑμάτων τὸν μὲν ὁ
ζων θεν· καὶ ὁ ὑπερέχομεν
ἐπὶ τὸν μὲν ὑδὶ ὁμμένων
τοῦτον· καὶ τὰ ὁμόσσαι
ταὶ ἀφ' ὁμῶν τῶν τὸν μάχαι
θεὸν· ὃν τὰ τὸν πρᾶγμα
τα καδίζομεν ἀυτά·
δόξαν γὰρ καὶ δῶν ἀσάσθαι
καὶ τὸ λοῦτος καὶ ὑδὸ
κίμοισι καὶ πάντα
τὰ τοιαῦτα· ὁμόσσαι
τὸν ἐκ μὲν ἐκ τῆς· τὸν δὲ
λιμῖν πράγματα· ὅσ
τις ὧν τὰ λωτῆρα
θάνατος καὶ ἀτίμια
καὶ τὸν μὲν καὶ ὅσα τοι
αῦτα· ὁμόσσαι μὲν.
τὸν ἐκ μὲν ἐκ τῆς· πράγματα
δὲ τὸν ἐκ μὲν ἐκ τῆς· καὶ ἡ
μοῦλος· τῶν δόξαν πρὸ
τοῦ τὸν μὲν ὁμόσσαι
τῶν τὸν ἐκ μὲν ἐκ τῆς· τὸν
σαν δὲ ἀνδρα σοι καὶ τὸν
θῆνεν· καὶ οὐλφὸς ὁ τὶ
ὁλιγοχρόνιος οὐδὲ

Ἀλλ' ὁ ὑτὰ λιμὲν δρα τοιαῦ
τα· ἀμφὶ λιαῦ πρᾶξις
καὶ κῶς ἔδρος· πολλοὶ
οἱ σωαλγῶν τὸν· καὶ
ὑδὸ κιμοῖ· πολλοὶ οἱ σου
μιλδόμενοι· ἀμφ' ὀχαῖ
πόσολος· ἔτε γὰρ πάν
χαν μέλος· συμπάχα
πάντα τὰ μέλι· ἔτε
δοξάζεται μέλος· σὺ
χαίρα πάντα τὰ μὲν μὴ
φησί· καὶ μῶν μὲν ὀλέθρου
ὃ τα ῦτα πάρα μοῦ· τίς
μοῦ σὶ μὲν ὀλίγα ἰσι λίχαρὰ·
λὶ ὀὐχὶ καὶ ἐμέ σ· μῶν δὲ·
ὁ τὶ μῶν ζῶν μὲν δαὶ ἐμέ
σ· ἀλίκη τε δρικῶ· μῶν δὲ
ὃς πολλῖσ θεμέθεν
καὶ σῶν ὀχῖσ καρδίας

τι ταχέως σημαίνουσι· ἀλλ' ὅτι ἀμυδρῶς. τὸ τρομερὸν δείκνυται· μᾶλλον
ρ ἰσχνὸν τῆς ὀξύτητος τὰ ὀπίσθια τρίμματα καὶ τὰς ἐπιγραφάς. ἀμφοτέρως καλῶς ἔχει μεθόμενα δ'· καὶ βοηθεῖ μᾶλλον.
ἵππου τόνος ἀσθενὴς ζωτικὸς δυσειδής· οὐκοῦν τὸ χλίμα πάντως σημαίνει καὶ τὸ πολλὴν τοῦ μέρους ὑδρωπικὸν καὶ τὸ ὑπερμικρὸν τὴν φορμὸν καὶ τὸν μηρὸν τὴν ἰσχνότητα· καὶ τῶν παρὰ τὴν φορμὸν πολλάς μοίρας· καὶ τὸ τύπτεσθαι τοὺς ἰσχνοὺς πάντας· καὶ τὸ ὑπὸ πάντων πυρίμαχον ἐπιγράφεσθαι· οὐχὶ ταῦτα δηλοῖ τὰ λαμπρά; φόβος
ο ὑποζυγίων· εἰ μὴ πρὸς τὰ ταῦτα. καὶ ὑπόληψις ἀνόμοιος μόνον· τί γὰρ δικαίως ἀπὸ τούτου μᾶλλον ἢ μηδαμῶς· ἢ τὸ σῶμα ἢ τὴν ψυχήν· τοῦτο γὰρ ἄμφω· ἆρα ὑπηλότερος ἔσται ὀμφοῦν; ἢ ἰσχυρός

ρος; ἢ ὑψηλότερος; ἢ ταχύτερος; ἢ ταῦτα αἱ ἀδίαφοι διαφοραὶ τῆς σφαιρικῆς καὶ τραχυτέρας; ἀλλ' οὐδαμῶς ἀνάγκη τοῦτο φαίνειν· ἐνδέχεται γοῦν τοῖς μὲν τῶν
ε ἵππων τὴν ὑπηλοτέραν δικαίως ἐπιτίθεσθαι μᾶλλον τοῦ ὑψηλοτέρου· τοῖς δὲ τὴν ὑψηλοτέραν· τοῖς δὲ τὴν ταχυτέραν· τοῖς δὲ τὴν ἐναντίαν· τοῖς δὲ τὴν ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐπιτίθεσθαι· ἢ

÷ ὀλκφόρᾳσι· ἀμφὶ χαί-
÷ ρειφκὶ ἰλαὶ γάμμυσι τὸ
÷ τοισι καὶ φαιδρύμβαις·
τὸμ κολοφῶμαμοι τῶμ
καικῶμ ἥκασι· καὶ τοῦ
μοσίμματος τὸ ἀμίαντο·
ὁ γὰρ χαίρομ ὠὶ τοῦ
τοισ. οὐδ ἀπωαμμαγλῖ
μαι ραδίασσ ἀμ ὀλκόφε.
τλῖσ ὑπὸ θάβασσ τῶμ
καικῶμ· ἀμφὶ ἀπωκάχλασμ
ὀαυτῶ τλῖσ ὀραπώσασ
τλὼ ὀδὸμ διὰ τῆσ λίδο
μῆσ· ὥσ τε τοῦτο μάμ
φαύβι τὸ δειμὸμ ὁ τίοῦ
δὲ ἀμφὶ· ἀλλὰ ὶαὶ χαί
ρᾳ τῶμ μοσκμάτωμ ἀμζὰ
μομίωμ ἀμ αὐτῶ· οὐ δὲ
γὰρ πωμ ταχοῦ τὸ χαί
ρειμ ἰαλόμ· ἐπῶφι καὶ
κλίβπαι χαίρουσι κλέ
πτομτα· ἰαὶ μοιχὸσ δ
αφθείρομ τὸμ τοῦ πολκ
σίομ γάμομ· ἰαὶ ὁ πολέ
μβικτησ ἀρ πάζομ· Ϛ
ὁ ἀμδρφόμοσ φομάσωμ·
Μ ἡ τοίμωμ εἰ χαίρᾳ ἴδ ω
μῶ· ἀλλ ἁβὶ χρησίμω·
καὶ δ ἀσικβῖ ὁμβα· μή
ποτε τοιαύτ ἰλὼ βυρὶ
σομῶ τλὼ χαρᾶμ· οἱα-

τλὼ τοῦ μοιχοῦ καὶ τοῦ
κλέπτου· τίμοσ γὰρ ἐμέ
κεμ ἁ πῶμοι χαίρᾳ· διὰ
τλὼ παρὰ τῶμ πολλῶ
δόξαμ· καὶ τὸ δύωασθαι
φυσᾶσθαι ἰαὶ πορισμέ
πωσθαι; ἰαὶ τί τλῖσ ὑπὸ
θυμίασ τούτλισ πομλῆ
ρέ τερομ γόμοι τῶμ· καὶ
τοῦ αὐτόπουτοῦ τόπου ὄρο
τοσ· ἁ δὲ μὶ πομηρόμ.
πάυσασθ τοὶσ ἰκμοδό
ξοισ οἰκάπομτα. καὶ
μυρίοισ πολύμομτα
οἰκάμασι· πάυσασθ
τοῖσ ἀπορμόμοις
καὶ ὑπὸ τρόπαισ ὄπωα
ρόμβροι· ἀλλ οὐ καὶ
ἀμάσχοισθ· οὐ κοῦμ
μυρίασ ἀξίοι καὶ αὐ
τοὶ καὶ τ μυρίασ. κὰμ
μυρίοισ ἔχοσι ῥαιδού
χοισ· καὶ ταὐτὰ μοι
Π ἐρὶ τῶ μάμβικτο τόρῶ
ἀρχόμτα μάρκται· ὡσ
τοῖσ ϐ πολείομασ. καὶ
λκατῶμ ἰαὶ ἀμδροφόμῶ
καὶ μοι χῶμ ἰαὶ τυμπα
ελίχθομ· μάζ ὄμα ἀμαρ
τάμομτασ ὀυρκόσομδμ·
ἀπὸ τοῦ μὶ καλῶσ ἰκό

τὸ ἀρχῆς ὄγκον· μήτε
πλοῦτον τυραννίδα·
μήτε ἄλλό τι τοιοῦτον
μακαριστὸν ἡμῶν ὁμίζομεν.
ἀμήχανον μόνην· οὕτω
γὰρ καὶ τῆς ὑπερτῶν θεῶν
ἀπολαυσόμεθα ἀδείας· καὶ τὸ μὴ ἄλλο τοῦ
ὅπερ τυγχάνομεν ἀγαθοῦ·
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δό
ξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ
πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύμι· νῦν
τοῦ σὰ ἀφάρας τὴν ἁμαρ
τίαν τοῦ κόσμου· ἀμήν·

+ ὀνάριον τοῦ κόσμου ἀπὸ
τῶν σκανδάλων· ἀνάγ
κη γὰρ ἐστὶ τὴν ἐλθεῖν τὰ
σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ· δι' οὗ
τὸ σκάνδαλον ἔρχεται·

Καὶ εἰ σὰ ἁμαρτήσει μία τῶν
τῶν σκανδάλων τούτων τῶν
ἐλαχίστων· ἴσως τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν
τί τὰ μανίζῃ τὸν κόσμον·
δὸς μὰ μὴ καὶ χεῖρα
ὀρύξαι· τοῦτο γὰρ ἰατρὸν
καὶ πρόσταιρον· δικάμο
δὲ καὶ τοῦ τυχόντος·
γίνου ἀμήχανος πρὸς
τὸ ὑπὸ σὰ ἁμάρτημα τοῦ

χρῆσθαι τῇ ἀρχῇ· ὃς
γὰρ ἰσχυρὸς πρὸς τὴν ἁμαρ
τίαν ἀνάγκη καὶ χρήσιμος
καὶ σφάττουσιν αὐτὸν ἡμῖν τῶν
ἀντιπάλων· καὶ ἀσθενῆ μὲν
μουσι πολλοὶ τῶν ἁρμονο
μένων· καὶ διορύτ
τουσιν· οὗτοι χρήσιμοι.
ἀμὰ καὶ οὐσίας καὶ οἰ
κίας ἀπειρηκότες· ἀπὸ
τῆς ἐξουσίας· πολλὴν
τὴν ὑπὸ κολίαν ἄρνται·
καὶ δουλόνομα δοῦ
λον ἑαυτῶν χαλεπώτατον·
καὶ τοῖς πάλαι μὲν τοῦ
κύριον ἄρνημα· καὶ
καὶ τοῖς σωδούλοις
τύπον τοῦ ἀφειδοῦς·
καὶ τοῖς σωειδόσιν
αὐτοῖς ἁμαρτάσι τρέ
μον τοῦ· μόνος γὰρ ἐ
ᾗ μὴ βλύθρος καὶ μι
μος ἀρχόμενος καὶ τοῦ μιαι
νόμενος καὶ λικόν τὸ
ρον· ὁ τοῦ παλαιοῦ
ἀνακλαυμένος·
γαύτοῦ ὢν εἰδότος· διὸ
ζόμεθα τὴν ἀληθῆ μι
θρίαν καὶ τὴν σοφί
ραν δουλάσασθαι ἀνάγ
ζόμενοι ἑαυτούς· καὶ μή

σαι· πολλοὶ γὰρ πομφό
λυξ· συμπουλευθήτω
μεν· οὐδὲν ὠφελήθη
σαν· θρηνηθήτω δὲ·
ἀμήμφηται· διὸ καὶ μά
λιστα τοῦτο φησι·
διαφέρομαι αὐτοῖς καὶ ὁ
μαθμίοις ποιῶμ· καὶ
ἐγκρύπτομαι παρασκευ
άζων· μετὰ δὲ τοῦτο
καὶ τὴν ὑμοιαν ὑπο δεί
κνυσι τὴν πρὸς αὐτὸς
δικάζοις· καὶ τὴν λιμε
ρότητα τὴν αὐτοῦ ὁτι
καὶ ἀνατρέπομεν θρη
μᾶ· οὐδὲ χαίρομεν μό
νον· ἀλλὰ καὶ διορθού
μεθα· καὶ τῶν θρήνων
καὶ τὴν προπέτειαν· ὡσ
τε αὐτοῖς ἀμαυκτέον
αι· καὶ πῶς ὑμῖν τοῦ
τοφιλοῖμ· ἐγὼ γὰρ ἀνάγκη
ἐλθεῖν τὰ σκάμδαλα·
πῶς δυνατὸν ταῦτα δι
αφυγεῖν· ὁ τι δὲ λθεῖν
μὲν τὰ σκάμδαλα ἀ
νάγκη· ἀπολέσθαι δὲ·
οὐ πάντως ἀνάγκη·
ὡσπερ καὶ ἰατρεύσει
ποι· οὐδὲν γὰρ κωλύῃ
πολλοὺς ὑπὸ ἑνὸς πάθους

πλῶτταν· καὶ τί τὴν σ
θρασυτείαν ταύτην σοῦ
δηλοῖ τάσ· καὶ γὰρ θ
ὧμ· ἀνόσιόν φημι διάκ·
καὶ δούλου μορφὴν ὥρα
ν ὡς καὶ τὰ ὄνχαρα πάν
τα ὑπάκειν· καὶ οὐδὲν
ἀμήλιτον τῶν μέσαυτῶ
λικόμτων· ἀλλὰ ὅπῃ δὲ λι
Π λόμ οὐδὲν ἁμάρτοις
ἁμάσοι· διαπορῶ πάν
τοὺς ταραυτίζῃ· ὁτι με
τὰ τὴν τοσαύτην θ
ρασυτείαν· ἐμφαίνοι
τὴν ἀρρωσίαν· ὥσ
περ γὰρ εἴτις καὶ τὸν
κάμμον τὸν πολλοὺς ἀν
πολάσαντα τοιμε
λήσας· καὶ οὐκ ἐθέλη
σαντα τοῖς μόνοις ὑφε
μαι ἰατρικοῖς· θρηνῶ
λήλ· οὐ καὶ τὸ δεῖμιάν
θρωπον ἀπὸ τῆς ἀρ
ρωσίας· λύων διὰ τῆς
οἰκέας κύκλου ῥαθυ
μίας· ἀλλὰ δικάζων οὐ
δὲν ὄφελος ἀπὸ τοῦ
θρήνου· ὑμῖν ταῦτα δὲ·
Κ αὐτοῦτο ἴδιος θρασυ
τείας· ἀντὶ τοῦ προφαί
τοῦ ὁμοίως καὶ ταραυτί

χρήσασθαι πάμμ· ἀ-
μάχητον μὲν τὴν δ-
ὁπλαῖναι· ἀλλ' οὐκ ἀμά-
χητον δ' ἀφθαρῆναι πάντας
ὑπὸ τῆς μόσου τὸν πρό-
σχημα· τοῦτο δὲ
ξ ἔλεγεν ὁ πατὴρ ὑφ' ὧν ἂν
τὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ τοῖς
μαθηταῖς ἀφυσμίζων·
ἵνα γὰρ μὴ μυσάττωσι
ὅσα ἐπὶ φρέαρ καὶ ἀ-
πέραχθαι ὑπὸ πάντων
νομοί· πολλοῖς ὑφ'
ὧν τὰς αὐτοῖς δίκην
σι πολέμιος· ἔξω θύ-
ρας· ὁ πατὴρ καὶ ὁ παῖ
λος δικαίως ἔλεγεν· ἔξω
θύραις· ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός
μοι· κἀμὲ γὰρ οἱ πάντες δι
δάσκαλοι· καὶ μὲ μισοῦσι
δὲ· διαλλάττομαι σφίσι·
ἀναπείσομαι τιμᾶν ἔξ
ἐμοῦ μᾶλλον ἢ τὸν δι-
αφερόμενον· καὶ αὐτὸς
δὲ ἔλεγεν· ἀληθῆ τοῦ
ἀνοῦ οἰόμενος καὶ αὐτοῦ·
ὁ τὰν δὲ ἀμάχητον ἔφη·
οὐ τὸ αὐθαίρετον πλὴν
ἔξουσίας ἀμαιρεῖσθαι οὐδὲ
τὴν ἀλλοτρίαν πλὴν
περαιτέρω σε· οὐδὲ

ὡς ἀμάχητον τῷ γράμματι·
ἵνα μάχωμαι τὸν μισοῦντα
σὲ ταῦτα· ἀμφὶ τὸ πάντας
ἀσεβῶν προλέγει· ὅπερ
ὅλου καὶ ὑγιοῦς λέξεως ἀλ
λότριον σφόδρα ἐστὶν· ἀ-
μὴ δυνατόν ἐστι τοῦτο λέ
γειν τὸν σκάνδαλα· τὰ
κωλύματα τῆς ὀρθῆς
ὁδοῦ· οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τοὺς περὶ τῶν
παιδείων ἀλλοῦσι· τοὺς
τὰ σώματα διαφθεί
ρας· οὗτοι μὴ πρό
ρ λοιπόν αὐτοῦ τὰ σκάνδα
λα φέρει· ἀπαφρ· οὐδὲ
πρὸς πρόσωπον διαυτὸ
τομῆσαι· ἀλλ' εἰ δὴ
πάντως ἐμβλητέον
σθαι· διὰ τοῦτο προεῖ
πων· ὡς ἔγωγε μὴ δεῦ
λον τοῖς φέρουσι τὰ αὐτὰ
πονηρεύεσθαι· οὐδὲν
λῦσον· ἔδει μὴ ἐμβλη
θῆναι· οὐδὲν προσ
ρήθη· ὡς δὴ καὶ
κούρησαν δικάζοντες καὶ ἀ
μίαν αὐτὸν κατεψήφισαν·
καὶ προλέγει τὸ μέλλον
ἔσεσθαι· καὶ ἔδειξεν
θησαν δικεῖν οἱ φίλοι· ὃ

μιλοῦσιν ὁ τὰ σκάμ
δαμα κομίζων. οὐκ ὃ
μοιον ὀλόσσον τοῦτο σ
τοῦδ' ἦσαν ἱστασθαι; ὃ
δαμῶσ· οὐδὲ γὰρ ἀμὸ
λάχθη· ἡ γὰρ ὁμοίη πολὺ
διορθοῦσθαι πάντα.
οὐκ ἀμφὶ σμικρῷ πάμαχη
σθην· ἀλλ' ὅπει δὴ πρῶτα
ἡδ' ἁδιορθώτοισι μέ
μορσι οἰκοδομῆ. διὰ τοῦτο
ἅπασι σὺν πᾶσιν μέλ
ει· καὶ τίμος ὅμοι
Κ ἐμαυτοῖσι οὐκ ἀμφὶ λο
φῆ· τίμος γὰρ ὁμοίκοι
ἀμαιρεθῆναι δή. διὰ
τοῖσι μὴ ἀπομόρμοισι; ἀλ
λ' οὐκ ἐκ τῶν ὁμοίων ἀπο
μοιοῦται· ἀλ
λ' ἐκ τῶν σεαυτοῦ μοίρ
μιας· καὶ δηλοῦσι μοὶ
ὁμάρτοι· οὐ μόρμορ οὐ
δὲ μὴ ἁδικοῦμι μοὶ ὁμοίων
ὁμ. ἀμμὰ καὶ τὰ μέγιστα
κερδαίμορ τῶν· ὁῖος
Η μοὶ ἐῶν· ὁῖος οἷός τε ἦ.
ὁῖοι πάντων οἱ δίκαιοι
καὶ οἱ ἀπόπαλοι· ἡδὲ
ἀπόμμωται πολλοί.
παρὰ τὸ μὴ αὐτοῦ μύμο·
ἡδὲ μὴ οὕτως ἡ χρὴ ἀλ
λὰ παρὰ τὰ σκάμδα
μαι λιάπο λέξαι· πάντα
ἀπολέσθαι ὁδῇ· ἡδὲ
εἰ σὶ μοὶ διαφθύγμεν τῶν·
ὁμὶ διαφθύγμορ μ. ἑαυτῷ
λομι βάλλω· τὰ γὰρ σκᾶ
δαμα ἀπορρόφλωι καὶ
διῄρειται ὀξυτέρωσ
ποιῇ· καὶ ἀκομᾶι· καὶ
οὐμόμομ τὸμ φυλατ τό
μορμ· ἀμμὰ καὶ τὸμ πο
ριπλόμπαν ταχέως σὺ
μιατᾶι· ἀσφαλέστερομ
γὰρ αὐτὸμ ὀργάζεται· ἢ
δυσάλωτομ μᾶλλομ ποι
ῇ· ὅστε ἀμμὶ φομῶν
οὐμικρὸμ ὄμ τοῦ ὁμικαρ
πούμεθα κέρδος· τὸδ'
μμικρὸμ τέλμορόμαι
ἡμικῶς ἡρμορόμαι·
ἡ γὰρ πολλομίαμ ὁμόμ τῶ
καὶ τοσοῦτομ πειρᾶ
σμαι βιωτικῆμ ὁμόμοιαμ καὶ
θύδομεν· πίμπλαμ ἀμῇ
μορ ὁμάδειαν ζῶμ τῶ·
Κ καὶ ἡμοῦλητὸμ πρῶτομ
ἀμῶμ σικόπῳ· εἰ γὰρ ὁμ
γρμ χρόμομ· τάχα δ' οὐ
δὲ ἡμέραμ ὅλιον ὁμ τῶ
παραδῆσαι ζήσασι καὶ
τρυφῆσαι πολλάσασ·
ἡ σ τοσοῦτομ λίλασθ

† περὶ γ̄ ἀλλαμ †

καὶ κίασ. ὥσ καὶ ἰσοθ-
ἴαμ φαμ ταὸ λῖμαι· καὶ
τὸ μ' ἀσασαι ἅμα ὑβρ
ζ' ἑλῶμ μομίσαι· καὶ μ' ἀσ
μὶ κατασχεῖμ ὁμ τολῆς.
ζ' καὶ τὸμ ὀφ ζ' λῖσμίομ
ἀτα μαί πασ ρομ ὀζ' λι· τί
ὐκ ἀὼ εἰργάσατο· ἀλ
λ' ὁ τὰμ ταῦτα ζ' πασ
μὸμ· πᾶμ μ' ὀβραι ἀὼ
τὶ λ' ζ' ρυσι μ' ὀρ ρα τὼ Λ
τὼ· καὶ δι ατὶ ἀυτὸ Λ
τοι οὗτο μ' ὀπασ οἱ λοσ Λ ὁ
θ· ὁ υχ' ὶ ὁθ· τοι οὗτο Λ
αὐτὸ μ' ὀπασ οἱ λοσ τ' μ' ἀπασ ε·
ὁ τὲ ζ' οὐ δ' ἀὼ δικέ λα σ τ' Λ·
ζ' γὰρ λῖμ' ζ' σ μ' οἱ σ' ἀὼ ὃ
μ' μ' ἀὶ τὶ οι. οὐκ ζ' μ' αλοῦ
μὸμ τοῖσ οἰκέ ται σ. πασ λ
λὰ μ' ἀμμο μ' ὁ τὼ μ' ὁ μα μ
θ· ἀλλ' ἀὼ πὸ θ μ τοι οῦ
τοσ ζ' ρμ ὁ ζ' κ· παρ ὀ ταμ
τοῦ καὶ τ' κ σ ὁ αὐτοῦ ρ' αμ
θυμέ ασ· τί ὅτι παρ ὀ
λυτοῦ· ὁ ρ' ὁ τι μοσ μ' ὁ αὐτὸ·
ζ' γὰρ μὶ παρ ὁ αὐτὸμ Λ
ἐι σὶ μ' αι κοὶ οἰ μ' αλ κοὶ. μὴ
κό λα ζ' θ· τὸ μ' οἰ κέ τ' μ' ὶ ω·
μὶ δ' ὲ ὁ ω τι μ' αὐ τ' μ' ῖ ν
μ' αι κὶ ὁ μ' οῖ σ' ἀὼ ἁ μ' αρ τὰ
μ' ὴ· μ' ὶ δ' ὲ τύ π' θ· τὸ μ' ὶ ὁ·
μὶ δ' ὲ ζ' κ' ἀλ ζ' τὼ φ' ὶ λ' ω·
μὴ δ' ὲ μ' ί σ' ζ' τὸ μ' ὁ ω τ' ρ' ὁ ὰ
ζ' ο μ' τά σ' ὁ χ' θ' ρ' ό μ'· πὰν
τὼ γὰρ ὁ ὗ τοι ὁ λ' θ' ζ' ὰ λ' ὲ ὰ ι
ὁ υ κ' ὁ λ' ά ζ' θ' λ' ὲ ὰ ι ά ζ' ι οι.
ζ' μ' ὶ ὁ ἰ κο ὁ θ μ' π' ὸ λ' ῖ μ' μ' ε
λ' οῦ σι μ'· ἀλ λ' ὶ ὁ υ δ' ὲ ὼ α
μ' αι φ' ι λ' ο σ' ο φ' εῖ μ' θ' κ· καὶ
τοι γ' ὲ ὁ τὰ μ' σω ει δῆ σ'·
ὁ υ κ' ὲ ὶ κ' ζ' μ' ο μ' τι ὼ ἀὶ τί α μ'
ὁ ὗ σα μ' ἀμ' ἀμ' ἀ μ' κ' λο σ' θ' ὲ
ρα σ'. δ' ὲ ὼ α σα ι φ' ι λ' ο σ' ο
φ' εῖ μ'· ὁ τὰ μ' γ' ρ' ὼ ὲ τὸ μ' ὁ
σ' ο υ κ' α τ' ὲ χ' ὲ μ' β' μ' ο σ' ὶ κ' θ'
τ' κ σ' μ' ὶ τ' ὼ ὶ ὁ ὴ τὰ ὲ π' ὶ
τ' α χ' θ' ῆ μ' τ' α· ὁ υ μ' ὲ μ' ο μ' ὁ ὗ
κ' ζ' κ' α λ' θ' σ'. ἀμ' μ' ὰ ὶ α ι σ' μ' μ'
μ' ὰ σ' κ' θ' σ'· ὁ ὗ τ' ὼ σ' ὺ μ' ὰ ρ' τ' ω·
ὁ τ' ὶ τ' ὸ μ' ὲ μ' αὐ τ' οῦ· τ' ὸ δ' ὲ ὁ ὗ
κ' ἀὐ τ' οῦ· ὥ σ' τ' ὲ κ' ἀὶ τ' ὰ ὼ
θ' α ι εἰ μ' ὶ δ' ὲ ὁ ὁ τ' ὶ τ' ὼ α ρ' ὰ
τ' ὸ γ' ρ' ά θ' α ι τ' ο ι ὁ ὗ τ' ο σ' π' ο
μ' κ' ρ' ὸ σ' ὶ ὼ ν· ὁ υ μ' ὸ μ' ο μ' ὁ ὗ
κ' ἀὶ μ' ὁ μ' ι κ' ά λ' θ' α σ'. ἀμ' μ' ὰ
ὶ α ι σ' μ' μ' ὸ μ' ε ὶ ὼ ὁ δ' ὲ ο ι κ' α σ'
ἄ ὼ· ὁ υ γ' ὰ ρ' δ' ὶ ὰ π' ὼ ὁ υ δ' ὶ α ὶ μ' ὲ ν
τ' ὶ ὼ ν μ' ὸ σ' ο μ' σ' υ μ' μ' ὸ σ' κ' θ' C.
δ' ὶ α ὶ δ' ὲ θ' ῦ δ' η μ' ι ο υ ρ' γ' ί α ν
ὁ υ κ' ἀὶ μ' σ' υ μ' ῆ μ' π' α σ'· ἁ γ' ὸ τ' ο ι
ὁ ὗ τ' ο σ' ὁ ζ' ἀ ρ' χ' ὶ σ' γ' ρ' α μ' σ'·
Κ ἀὶ ἡ ῆ ρ' ὼ θ' μ' δ' ὲ τ' ο ὶ σ' τ' ο ι

οὐτοιῶσθωιἀφωρίσαιμὲνἀρ᾽
διον· πολλὰγὰρτὰὶσ
ἀλλήλαισὶπροσιούσιά·
διατίγὰρμὴδύνωτὰὸ
μοίκαὶἄλλοισοἰκέιὸν τὶ
οὐκέστιμᾶλλὸνσοὶτὸὸ τὶ·
ὸ τὶοὐκέστιμόυσικὸν
τὸσῶμα· ὸ τὶοὐκέστιπτη
μόσ· ὸ τὶτὰὶσφύσεισαὐ
τᾶυτα· οὐκοῦνκαὶτῶνμὴτὰὸ
φύσεισἐγκλημάτωνμ
ἀπολλύσικται. καὶὸὐ
δὲἐσάμαρτὸρὸ· ὸ τὰμὸῦν
ἐγκαλὲῖσ. δὲικμύσὸ
τὶοὐτὰὶσφύσειστὸἄν
μάρτημα· ἀμμὰτὰὶσ
προαιρέσεσι· ἐγὰρὸ
μοίσοὐκἐγκαλοῦμὲνμὴμαρ
τυροῦμένωτὰὶσφύσεσι
ἶναιτὸἁμ· δῆλονμ
ὸ τὶὁμοίσωσθαιτιμᾶσθαι.
δὲιμοῦνμὲνὸ τὶπροαιρέ
σεσίἐστὶτὸπολλημέλη
μα· μὴτοίγεγονόσ
Γισμὸὸσ᾽ἐσμέσονἀφ᾽δὲ
ἀφαμμένοισ· μὴδὲσο
φίσματαὶαὶπλοκὰσ
ἀραχνᾶνσυνῆλθὲρὸς·
ἀλλὰδικεῖνοπᾶμμᾶτοσὸ
κριμαίνοι· πᾶντασὰν
θρώποισὸὐδὲἰρηγὰ
σατο; πᾶμτίτουδῆλο·
πᾶσοῖῶνὸὐπᾶντᾶὶσὶ
κατὰτὸμτῆσἀρᾶτῆσλό
γμκαὶτὸμτῆσἡδονῆσ·
πόθενοἰἀγαθοὶἡδονᾶὶχρη
σοὶἡδονᾶὶπιφέρσ· πό
θενοἰφᾶυλοιἡδονᾶὶπομη
ρόι· ἐγὰρμὴμόνονταῦτα δεῖταιἀλλὰφύ
σεσὶ· πᾶσιγὰρ τοῦτόἐστιν· οἱδὲδικεῖ
μο· ἐμὲνγὰρφύσεσὶπᾶν
τεσικαὶκοι. οὐδὲνἂνοἶόμ
τεκἠμἀγαθὸμεῖναι· ἐδὲ
ἀγαθοὶφύσεσ. οὐδὲνἂνκα
κόν· ἐγὰρμίᾶφύσισἀμ
θρώποιἀνᾶπᾶντων. ὸ
δεῖταὶκατᾶτοῦτοπᾶν
τᾶσὸμὲῖναι· ἐτὸ τοῦ
το. ἐτὸδικεῖνοὸμοίλογ
ἔῖναι· ἐδὲλήρισμὸ
τὶφύσεὶοἱμὲνἀγαθοὶ.
οἱδὲκακοί· ὸ πωσοὺκἂ
ἐρὶλόγμᾶσπωσοῦν
δείξαμεν. ἐρὶῶνἀκίνη
τονταῦτᾶεἶναι· τὰὶγὰρ
τῆσφύσεωσἀκίνητὰ
Cικόπωσδέ· ὧνητοὶπᾶν
τᾶκαὶπᾶνθὶτοί· καὶ
οὐδὲνἀπᾶνθὸσ· κᾶμμυ
ελᾶυφιλομεικῆ· νῦν

σεαυτόν· ἐμὲ μὲν γὰρ δίζεσθαι
ὅτι οὐ φύσει σοῦ δὲ ἀπὸ
θεῦ· οὐκοῦν αὐτόματα
φησίν; οὐδαμῶς· ἀμὰ
ἁμαρτήματα; οὐφημὶ ἁμέ.
καὶ διὰ τοῦτο δικαίως τὴν
μαρίαν ταύτην· μᾶλλον
μὲν τὸν θεὸν τιμᾶν μᾶλλον καὶ
καικὰ· καὶ τὴν μὲν τιμᾶν
ταῦτα· ἡ γὰρ ἁμαρτία
καὶ ἰσχυρὰ εἶναι· καὶ οὐ
δὲ ἁμαρτάνεσθαι δυνή
σεσθαι· οὐδὲ ἐστὸ μὴ δίζε
χρῆσαι· ὅτι γὰρ τὸ ἁμαρ
τητὸν ἁμάλεθρον· πᾶν
τι τοῦ δίκαιον· πόθεν
Δὲ καὶ ἀγαθοὶ τοσοῦτοι·
τοσαῦτα ὧν δῶρα μὴ τοῦ
καὶ κοῦ ἔχοντος· ὥσ
ὅτι ἁμαρτητοὶ τοῦ ἁμαρτά
του ἰσχυροὶ εἶναι· ἀλλὰ θεῦ
αὐτὰ ἁμαρτίας φησί· πό
τε· πῶς δὲ καὶ ἁμαρτά
σῃ τὰ ὁμότιμα καὶ ὁμο
θυμεῖ καὶ ὁμοίμικα ἐστ
ἁμαρτίστοι· ἐπὶ τῆς τοῦ
διαμόλου καικίας τοῦ
σωμβεβύρθαι κόν· ὅτα
τὸν θεῶν πρὸ μᾶλλόν
πᾶσα μᾶς φιλανία· ὅτι
προχείματι δυσωπᾶσαι·

δὲ ὁρᾶς μὲν ἐπὶ τοῦ χρηστοῦ
φαύλους πολλοὺς· καὶ
ἀπὸ φαύλων χρηστοὺς
γινομένους· τοὺς μὲν
ῥᾳθυμίας· τοὺς δὲ σπου
δῆς· ὁ πρὸ μάμματα δεῖ
κνυσι μὴ οὐκόμτα φύσ
σεις ταῦτα· οὔτε γὰρ με
ταπάλλεται· οὔτε ἵμα
τὶ πρὸ αἱρούμενα τοὺς
δῆς δεῖται τὰ φυσικά·
ὥσπερ γὰρ ἐστὸ μὲν
πειρᾶσθαι οὐκοῦν ἐμὸν δὲ
ὁμόθεν τοῦ μου· οὕτως
οὐδὲ ὁμτινῶν ἐστὶ δρε
τὰ ἐμὶ μὲν δὲ ἐστὶ δρε
τὰ ἐστὶ φύ
σεως τινὴ ἡμῖν συμβεβηκὸς
μένη· τίνος δὲ ὁμβεκε
Καὶ φαύλοις ὁμοίοις· δῶρα
μένοις ἀγαθοῖς ποιῆσ
σαι πάντας· καὶ γὰρ ὁμοίοι
οἷν· ὅτε ἰδὶ δίδωσιν οὐ
ὁμ τοῦτο τὸ ἁμάρτημα·
ὁμμὲν γὰρ φαύλοις ὁμοίοις
σι· δυσὶ δρομδὲ ἐστὶ τοῖς
μὲν ἀγαθοῖς· τοὺς δὲ
φαύλοις· καὶ ἀπλῶς
ὡς ἐστὶν· πᾶν γὰρ ὁτὸ
δίκαιον φαμεῖται λό
γος· πόθεν ὧν τὰ καὶ
καὶ φησίν· ὁρᾶτε σοι

ἁβρομδιόφιμομόλε
μόκοδλόγομ· μουλόμδ
μοιγὰρδεῖξαιὁτιοὐικδ̄ζ
αὐτοῦτὸκαικὸμτοῦτο.
ωομιρὸμἀλλοδόμμαι
ζσιλίγαιρμ· ἀγδμμκταυ
αὐταῦφήσαμτῶῖζμαι·
πόλδμοὖωτὰικαικὰι
φκσίμ· δικτοῦυδλειλ
ικαὶμιλυδλζμ· ωόφδμ·
ωαρλίμιῶμἀυτῶμ· σὺδὲ
τἀυτὸμωοιζσδρωτῶμ·
ὧσδὲἀμδρομδμουσου
ωόλδμτὸμδπζμικαὶ
μιλιμδωζμ· εἶταὐζωόμ
τοσμουδικτοῦμώζμκαὶ
μιλιμώειμ· ωάμμιρρὸ
τλσαι· αὐτὸδὲ·τὸμώειμ
καὶμιλιμώζμ·ωόλδμ· εἶ
ταὐικούσασὁτιδξλίμιῶ
αὐτῶμιαὶτοῦυδλειλ·
αἰτίαμωάμμδδρομζκ
τοίλσ· τὸγὰρικαικὸμοῦ
δὲμδδρόμεθαιμ. ἀλλὰ
τὸωαραικοῦσαιθῦ· ωό
λδμὸῶωτοῦτοφκσίμὃρ
ρμἀμοσ· δργμμγὰρλίῶ
τοῦτοδυρεῖμζπξμοι;ὃ
δὲγὰρζῶτοῦτοφκμὸ
τιδύσκολομτοῦτο. ἀλ
λὰωόλδμλιθάλιαδλι

ωαραικοῦσαι. ἀωὸρα
θυμίασ· κύριοσγὰρὧ
δικαίζρμ. ωρὸστοῦ
τομᾶλλομάχδικμμε·
ἐιδὲἀωορᾷσζῆιαὶμλιγ
μᾶσταῦταἀικούωμ· δ
γόᾳδρλίσομαιοὐδὲμ
λιαχδρᾷδὲοὐδὲωοικίμ
ἀμμᾶἀωλοῦωτιμαικαὶ
σαφῆλόγμ· γάρμασ
ωοτὲκαικὸσ. γάρμασ
δὲκαὶἀμαθόσ· ὃδὲλᾷ
γωτοιοὐτομάῖλμ· δικραί
τκσασ ωοτὲ ωαύθοισ·
καὶὁἄλλοσ ωάμμ ἐωὸ
ωαύθοισ; ωδριδῆλοσ
μδθκσ· καὶδιεραῖτκοσ
μδθκσ; ὡρμῆσθιο ωοτὲ
καὶοὐκὡρμῆσθκσ; ωαρ
δὲδ ωδμκταυιαὶοὐσα
ρεῖδδ; δπόρμδυσασ ω
τὸκαὶδ ωοφρόμκσασ
ωάμμ; ωόλδμὸῶωτῶ
ταὖειμοι· ωόθμ; κὰμ
γὰρἀυτὸσοὐλῆμιο· φᾷὲ
ρᾷ· ὁτιτὸμδμᾷωοὐδα
σασσωτῆμασσαυτὸμ·
μετὰδὲταῦταὐζδλύ
θιοιαὶδραθύμκσασ·
τοῖσμδμγὰρἀωῆμῷ
σιδλυοισκαὶδιόλουοῦ

ημῶν καὶ κίαν· καὶ αἱ μαι
λίτ τοσ ἄχρυσι καὶ μαι
μομένοισ· καὶ οὐκ ἐθέ
λουσι μοὺδὲ ἀκούειν
τὰ δίκαια τοῦ ταὐτοῦ.
οὐδὲ διαλέξομαι τοῦ
τοῖ φιλοσοφίασ· τοῖσ
δὲ τοιοῦτοισ μὲν ἡμῶν τοῦ
τοῦ τοιοῦτοσ δὲ ἡμῶν κεῖ
μαι μομένοισ. ἢ δοκῶ σ
ὀρθῶσ· λίαν γε πασασ τοῦ
τοὺσ μὲν ταὐτὰ μὴ τοροσηκό
τασ· μηδὲ ταὐτὰ καὶ
ταὐτὰ κλαθεῖν τοῦ δὲ
ου· καὶ τὰ ἡμῶν αὐτοῦ μὲν
τὰ δίκαια τὰ δὲ τοῦ μὲν
μῶν; τοῦ δὲ ἡμοῦ αὐτὰ μὴ
μῶν τοῦ λίαν· οὐκοῦν δὴ
λον ὅτι ἀπὸ μιᾶσ μὲν
καὶ τροαιρέσεωσ· ὃν
δῆλον μοὶ οὐκ ἄλλοθί σ
οὐκ ἀπὸ τοῦτο· διὸ
Παρακαλῶ σε οὐδὲν βεῖ
καὶ ἀρθῆναι· καὶ
οὐδὲν δεῖ σε ἐκ τῶν μ
ζόντων ἡμάτων τοῦτο μ·
τὰ γὰρ ἐμαυτοῦ· ὁμοίωσ
ταῦτ' ἐστὶ μοὶ μοὶ ἀπὸ ἄλλο
μεν· μᾶλλον τοίνυν βλέπε
τοῦ δὲ τὰ καὶ καὶ· μὴ δὲ
δ/ τοῦ ρ/· ἀλλ' ὑμῶν ὅτι

ἀπὸ ῥαθυμίασ μόνησ·
φεύγετε ἐμαυτοὺσ καὶ· ἐμαὶ
εἴ τισ ἐστὶ ὅτι οὐ παρήμε
νται· ὅτι αὖ ἴδησ ὀρ
γιζόμενον οἰκέται· καὶ πά
ροξυνόμενον γυναικί· ἢ
ἀλλοῦντα παιδί· καὶ
καταγελῶντα τὸν
ἀδικοῦντα· ἢ ὃ ὁ
αὐτόν· ὃ σοῦν δόξει·
ὅτι οὐ παρήμεθ' ἡμᾶσ τὰ καὶ
καὶ· ἢ γὰρ οὐ παρήμεθ' ἡ.
τίνοσ ἕνεκεν ἡμῖν ἢ ἀφ' ἡμῶν·
ἢ ὃ ἀγνοῶν· ἀπὸ σαυτοῦ
λοιδορεῖσ καὶ ὑπορίζῃσ;
ἢ ἐμὲ γὰρ οὐκ ἀπὸ σαυτοῦ·
μηδεὶσ σοι ὁρμιζέσθω·
ἢ δὲ ἀπὸ σαυτοῦ· ἀπὸ σοῦ
καὶ ἀπὸ τῆσ ῥαθυμίασ
τίνοσ ἕνεκα καὶ·
Τί δὲ· μομίζῃσ εἶναι τι
μᾶσ ἀγαθοῖσ; ἢ μὲν γὰρ
μὴ δεῖσ ἀγαθοῖσ· πόθεν
σοι τὸ ὅμοιον τοῦτο· ἀπὸ
θεν οἶσθα μοι· ἢ δὲ ἢ σὺ μ
ἀγαθοὶ· ὅθεν δὴ καὶ
τοῖσ σοφοῖσ ἐπιτιμή
σουσιν· ἀλλ' ἢ μὴ τισ ἀὶ μ
δικεῖν σοφοῖσ· μὴ δὲ
παρ' αὐτοῦ· ἀδίκωσ ὄν
εβούλου ταῦτ' ἐπιτιμᾶν

τὴν ἀπὸ ἀμόλιτου δὲ ἀπὸ
τοῦ μὴ οὐλομένην ποιῆσαι
λόγον βουλομένοις εἶναι. ἆρα
χρὴ μὴ φάσκοντας πολε
κοῦσιν· ἀλλὰ μὴ σταῦ
Τ αὐτὴ διὰ γράμμα μόνον.
ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ μὴ δι
γραμμα διαρρήξαμεν· οὐ
δὲ γὰρ ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ
τοῦ γὰρ ἀναγκαίων·
οὐκ ἀμείνων οὐ αὐτὸς
αὐτοῖς. διὸ οὐ τὸ σκάμδα
λον δρέχεται· δικαίως
γὰρ μόνους ταμιεύει·
τοὺς δικαίους αἱρεῖσθαι
τὸν μερίσαι· ἢ δὲ δίουλὸ
γὴ αὐλήθαυμάσης· οὐ
γὰρ ὅσα δέρουδιαυτοῦ ἢ
σάρκτος τοῦτο φησίν.
ἀλλ' ὅσα αὐτοῦ τὸ σῶμα κα
τασκευάζομεν τος· οἶδε
γὰρ τὸ διοῦ τὸ ὑφοῦλαξεῖ
ἡμᾶς φύσις· ὅσα ὁ τὰμλάξη·
δικτησάμενον ἂν ὁμοδιαπό
θοῦ αὐτὸ δὲ ὑπὸ δέρομα ἐπὶ·
ἀμφὶ τὸ σῶμα τομπλήσαν·
καὶ σῶμ· οὐχὶ διὰ τοῦ
θοῦ λίδια σαίφησι σαυτῷ
ἀπλ· καὶ σῶμα τὸ σὸν τ· διοῦ
δικλίθη κτὸ ἅσκοιμῳ
μία μοῦ ἰμοῦ αὐτοῦ· ζ

τῷ δὲ ἀναρθροῖς τοῖς καὶ
κοῖς· καὶ ἐσόμεθα καὶ ἀὼ
τὸ ἐπὶ τὴ καὶ κοὶ τῷ ἀμ·
τί γὰρ μᾶλλον μόνοι τοῦ·
τοῦτο μὲν βυθυμοῦ ὦ
σῶ μὰ λλ' ἢ μὴ ἐκλείψασι·
ἢ δὲ μὲν μοῦσι μὲν ἀναλδοῖς
δωῖ τὴ μὲν μῶ τῷ καὶ τοῦ
τὸ μὲν μα αὐτὴ ἴσ ἀναθό
τὴ τὸ σ' αὐτῷ μὲν δεῖ μα
καὶ τοῖς σφόδρα ἀνο
λίτοις· κἀμ τὸ βυλθυμὸ δὴ
λο μ· ὁ τὶ οὐδὲ ἢ σ οὐδ' ὅπο
τὸ ἀ μὲν ἀ κὴ λεαλεός·
ξ ι δὲ λαὶ μὴ ἀὐ ταῦτα πᾶ
τὸν βλη τοῖλιο σόθυμ
τὸν καὶ κὼ. ἀπὸ ῥαυθυ
μία σ' ἢ σοι μὲν ἀμ· ἀπὸ
ἀρ γίας· ἀπὸ τοῦ σῶ μκ
ρὸς σμμ μόθαι· ἀπὸ
τοῦ καὶ σαι φρομεῖ μὲν ἀρβ
τὸς· ὁμ τὸ βυλθυμ καὶ τὸν
καὶ κὰ· λαὶ τὸ ζη τῆ μτὶ
μὰς σὸ βυθυμ τὸν καὶ κὰ·
ὰ σ τὸν μ ὸ κατορ θοῦ
τῷ μ· οὐδ' ἢ σ τὸν αὐτὸν αὐ δπὶ
βλη τῆ· τὸν μὲν βωῖ φι κὰ σ
καὶ σοφρόμ σ σβλὼ
πρ αι ρουμένοις· ἀλ
λοῖ σῶ μη ρὰ τολμᾶν
τὸ σ καὶ σαραμυθίαν

ἵνα μάθησι ὅτι οὐκ ἔστι
ἀναγκαῖον. οὐκοῦν σημαίνει
τὸ ἐξῆς ὅτι· μετὰ γὰρ
Τὸ ταμεῖσαι φησίν· ἡλί
χρουν δὲ ὅσον οὐσίαν κα
λαμίζας. δικτοῦμαι
ται καὶ μάρδα τοῦ σοῦ· κα
λὸν γάρ σοι δοκεῖ μᾶλλον
ἡσυχίαν ἄγοντα λιμὸν δι
κυκλοῦν· ἢ δύο πόδας
καὶ χεῖρας ἔχοντα νηλε
θῆ καὶ ἡσυχῆ τὸ πῦρ· καὶ εἰ
ὀφθαλμοὺς σοὺς ὀδάξει
ὅσον καμδαλαμίζας· ἐάξε
λε αὐτὸν· καλόν σοι ἐστὶ
μονόφθαλμον ἢ δακτύ
λιον ἢ δύο ὁ
φθαλμοὺς ἔχοντα· νηλε
θῆναι ἡσυχῆ μᾶλλον ἢ
τοὺς πυρούς· οὐ περὶ
Μολλῶν ταῦτα λέγομεν ἁπα
γε· ἀλλὰ περὶ φίλων· πε
ρὶ τῶν προσηκόντων ἡμῖ
ν ὧν δικαίως ἂν ἐλλοῦ ἔχοι
μεν ἀμελοῦντες· τοῦτο
καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀφρικῆς
μωλίας· οὐδὲν γὰρ οὕτω
φαῦλον· ὡς σωφροσύνα
πονηρόν· ὅσα γὰρ ἀμαύ
κλημα δύναται· δύναται
φιλίαν πολλαχοῦ καὶ

ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀφε
λεια· διὸ μετὰ πολλῆς
τῆς σφοδρότητος τοῦ
μὴ πονηρὸν τὸν λιμὸν ὀκ
νῶ εἰπεῖν κελεύω· τοῦ
τον ἀντὶ τοῦ ἐσθίειν
φέρειν τὰς
Τὴν ἐσομένην δικτοῦ
σι καμδάλας ἢ μικρόν
τι μᾶλλον· τὸ προφερεῖ
ὅτι πολλοῦ δεῖ· ὡς
πολλὴν δέομαι ἐμβριθυμίαν
ἄρειν μᾶλλον προσδοκῶν
πᾶσαν αὐτὰς· μὴ φέειν· πρὸ
δεῖξαι μεγάλας οὔσας καὶ
κάς· οὐ γὰρ ἂν οὕτω φέρε
οὐσαι πρὸς τοσοῦτον ἐκ
καμδάλας· ἀλλὰ δι' ἐκεῖ
νας τὰς ἐξαιτοῦμαί
μων τὸ ταμεῖσαι πᾶσαν
τὸν εἰς ἅρμα ταῦτα μέλι
τόμους· τὸν γὰρ ἕνα
πολλῶν πολλοὺς εἶ
ναι· πολλὴν
δείκνυσιν τῶν τοσούτων
μοιρίαν· οὐ τοῦτο δὲ μό
νον· ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ
ραδείγματος προσθή
κην ἐκκυκλεῖ τὸν φόνον·
εἶτα οὐκ ἀρκῆται τού

τοις· ἀμφὶ καὶ δ ἑκάτερ
οι τιλιῶ ὁ δὲ μ δ ἡ σ ἀμπὶ
δ καὶ φέρι τὰ σι κάμ δαμαι·
πὶ σ δὲ ἀπὶ μ αὐτὴ· τοὶς
πομ κρόις θ κ ἀμ σφό
δρασι φίλοι εἶ σιμ. ἀὶ
πόκτημ μ θ τιλὶς φιλίας,
καὶ λέγ ἑ λο γι σμὸ μ ἀμαμ
πέρ ρη τορ· ἀμ μὲν γὰρ μέ
μ ασι φίλοις, οὐτ θ αὐτὸς
κ θρ δαμ ᾷ σ· καὶ σαυτὸν μ
πρ ο σαυτο λῷ σ· ἀμ δὲ ἀὶ
πόκτημ λις· τιλὶ γρὸν
σαυτοῦ σρ ιάκ ις καρ πόσ η·
ὅσ τ θ ἑ τ ημ ός σ θ φιμ ὲ λ
μ ὰ πτ φι θ ικ κο π τ θ ἀπὸ
σοῦ· ἑ γὰρ τ ὸ μ λίμ μ θ ρ ὸ
μ θ λ ὸ μ πο λλ ὰ ὐ κι σ ἀπο
δ ημ ομ θ μ· ὁ τ ὰμ αὐτ ά
τ θ ἀμ ιάν τ ασ σ ἑ λ ι καὶ τοῖς
λοι σ οῖ σ μ υ μ αί μ η τ αι·
πολλ ὸ μ ᾶλ λο μ θ ὲ π ὶ φί
λο μ τ οῦ τ ο πο ιεῖ μ χρή·
ἑ δὲ φύ σ ε λί ῶ τ ὰ ι κ ακ ὰ.
πόρι τ τιλὶ πᾶσ α αὐτὴ
λὶ πα ρ αί μ θ ι σ ι καὶ λί σ υμ
μ υ υλή· πόρι τ τιλὶ ἡ δ ἡ
ὰ τ ὸ μ πρ ο ειρ η μ έ μ ο μ
φυλα κή· ἑ δὲ ὄυ πόρ
ι τ τιλὶ ὅ σ πόρ ὧ ν ὁὐ
δὲ πόρι τ τιλί. δ ὐ δ η λ ὸ

ὁ τ ημ ό μ ο σ λὶ πο μ ιρ ιά·
Ὁ ε αὐτ ὸ μ λὶ κατ αφ ρο μ λή
σ η τ θ ό μ ὸ σ τ ὸ μ μ ικ ρ ὸ
τ ό υ τ ο μ· λέ γ ο μ γὰρ ὑ μ ὶ μ
ὁ τ ι οἱ ἄμ βλ οι αὐτ ὸ μ δ ια
π αν τ ὸ σ υμ β αί νου σι τ ὸ
π ρ ό σ ω π ο μ τ οῦ π ρ ὸ σ
μ ου τ οῦ θ μ ό ὠ ν οἱ σ· μ η
Κρὶσ. ὁ υτ ὸ σ ἀλ λ η θ ὼ σ
μ ικ ρ ὸ σ ι κ αλ ῶ ς· ἀμ μὰ
τ οὶς μ ο μ ι ζ ο μ έ μ ο ι σ π α
ρ ὰ τ οῖ σ π ο λ λ οῖ σ· τ οὶ σ
π α χ ρ όσ· τ οὶ σ δ υ σ κ α
τ αφ ερ μ λί τ ο ι σ· τ οὶ σ
ἀ μ ω π ά τ α σ· π ῶ σ γὰρ ἂν
εἰ λ ι μ ι κ ρ ὸ σ. ὁ τ ὸ ν ι κ ό σ μ ῶ
π αν τ ὸ σ ἀ μ τ άξ ι ο σ·
π ῶ σ ἀ μ ᾽ ἑ λ ι μ ι κ ρ ὸ σ· ὁ
τ οῦ τ θ ῦ φ ί λ ο σ· ἀμ μὰ
τ οὶ σ π α ρ ὰ τ λὶ τ ῶ μ π ολ
λ ῶ μ τ ὸ μ ο ί α ν. τ ο ι ὸ ὐ
τ οὶ σ μ ο μ ι ζ ο μ έ ν ο ι σ·
κ αὶ ὁ υλ έ γ α π ρ ὶ π ο λ
λ ῶ μ μ ό μ ο μ. ἀμ μὰ καὶ π θ
ρ ι θ μ ό σ· κ ἀμ π θ ύ ν θ α λ
π ά μ μ ᾽ ἀπ ὸ τ ο χ ί ζ ο μ ν
τ λὶ ῶ τ ῶ μ σ ι κ αμ δ άμ ο μ
υ λ ά μ ι ω ι ὁ σ π ό ρ ι γ ὰρ
τ ὸ φ ό γ γ α μ τ οὶ σ π ο υ λ ὴ
ρ ι σ. ὁ ὐ τ π ὸ τ ι μ ὰ ν τ οὶ σ
χ ρ η τ οὶ σ ι κ ὸ ρ δ ο σ ά χ ει

μάλιστα μὲν οὖν καὶ δικαιότατον ἐστὶν ἐκ τῶν ἰδίων ἕκαστον τὰς ἀναλώσεις ποιεῖσθαι· εἰ δὲ μή, τοῦτό γε ἀνάγκη τοὺς μὴ ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκοντας ἐκ τῶν κοινῶν ἀναλίσκειν ἀνάλογον τῇ μερίδι τῇ ἑαυτῶν· ἐπεὶ καὶ τὰ τέλη τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιβάλλεται. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐστὶ νόμοις διορίσαι· ἡμεῖς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πολιτῶν ἐπισκοποῦμεν. ἐκεῖνο δὲ δῆλον ὅτι τὰ μὲν ἐπιβάλλοντα τοῖς ἰδίοις ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκεσθαι δεῖ, τὰ δὲ κοινὰ ἐκ τῶν κοινῶν. ἐπεὶ καὶ τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα φασὶν οὐκ ἐθέλειν δέχεσθαι παρὰ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν στρατείαν ἐφόδια, ἀλλὰ τὰ παρὰ τῶν οἰκείων φίλων· καὶ ὅταν ἐπὶ θήραν ἢ ἐπὶ θυσίαν ἐξίῃ, τὰ παρ' ἑαυτοῦ δαπανᾶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ τοὺς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἰόντας μὴ λαμβάνειν μισθὸν μηδὲ τοὺς δικαστάς· ἐπὶ γὰρ τὸ κοινὸν ἔρχονται καὶ τὸ κοινὸν ἐκάτεροι ὑπηρετοῦσιν. ὅτι μὲν οὖν δεῖ τὰς ἀναλώσεις ἐκ τῶν κοινῶν γίνεσθαι τῶν κοινῶν, δῆλον· ὅτι δὲ μάλιστα σῴζουσι τὰς πολιτείας οἱ τοιοῦτοι νόμοι, καὶ τὸ μὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐν τοῖς κεφαλαίοις τοῖς ἀναγκαίοις ἀναλίσκειν, ἀλλὰ τοῖς ἀναγκαίοις· καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀρίων ἐκάστων τῶν μὲν ἀναγκαίων ἐξουσίαν ἔχειν ἀναλίσκειν, τῶν δὲ μὴ ἀναγκαίων μὴ ἐξουσίαν· ἐν ταύτῃ γὰρ ἂν εἴη καὶ τοῦ πλούτου ὑπερβολή, ἐὰν ἐξῇ τοῖς ἰδιώταις ὅσα βούλονται ἀναλίσκειν· ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς γυναικὸς προῖκα μὴ διδόναι μηδὲ τὸν ἐπίτροπον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τὸν ἐπιτήδειον τρόπον τινὰ τοῦτον ἐπιτρέπειν· ἐὰν γὰρ καὶ ὁ ἄνομος γήσιος ἐπιτρέπῃ τὸν ἐπίτροπον, ἐξουσίαν ἔχει τὴν προῖκα διδόναι. ἀλλὰ ταῦτα

δηλοῖ· καὶ ἀλλαχοῦ φησι καὶ ὁ
παῦλος σφίσι περὶ ἀ-
δελφοῦ λέγων· διὸ μοιχᾶ
ἀκούσεται· καὶ περὶ τοῦ
πρᾶ· ὅτι οὐδὲ αὐτὸ δο
κεῖ αὐτολάβεται· ἀπὸ τῆς
κοιμήσεως ἐλήλυθεν· ὅτι
καὶ ἐμοὶ πᾶσι τὰ σώματα μέ
μαι ὁ ποιμήν· ὅτι ἀμβύ
ρητο πολλαπλάσιόν μ.
σφόδρα ἐκαίνισε τὴν ὑπέρ
σεις καὶ τὴν σοφίαν αὐτοῦ·
εἰ τοίμων ὁ θεὸς οὕτως σχά
σας ἐπὶ μικρῷ τὸ ἀμ
ρύθμητον· πῶς οὐ καὶ τὰ
φρένα τὰ τῶν θεω
ρίσεων οὐδάσαμεν· δεόμεθα
τῶν ψυχῶν αὐτῶν περι
λαβεῖν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν μι
κρῶν τούτων· ἀλλὰ οὐ
θυμήσθητε καὶ ἐντολάς;
ἐλάνθανεν ὢν τοῦτο καὶ
λίαν πᾶσι τοῖς δεῖσθαι ἡμῶν
ὡς τὸ αὐτὸν διασώζειν·
καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς τὰ ἐμὲ
μλικὸν πάσχει καὶ αὐτὸς
πρόσωπον· ἐπὶ κεῖται μο
λίβδ· καὶ οὐκ ἰσχύ
σω μοι σύστασιν λέγειν
συσκιάσαι τοῦ ἡμᾶς τῆ
ἀποστολῆ· ὁ δὲ λουκᾶς

ἐποδημιατορρᾴβ°· γρ
αρχόσθαι· ἀπόλιτος δ
τὴ καὶ καταφρονήσω·
ἵνα γὰρ μὴ τοῦτο πάθης·
ὁρᾷς διὰ πόσων σε πέ
θηκεν ἡμερῶν ἕξ· καὶ ἐξ ὧ
τῶν τούτων μέτρων
ἐμὲ ἄλλη· ἵνα σε παιδί
σῃ καὶ φήσί· μὴ δὲ ὡς
τὸν παιδίαν· καὶ ὃς δὲ ἂν
δέξηται παιδίον τοιοῦ
τον· ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς
ἐὰν σκανδαλίσῃ· τὰ δ
χαπαν πείσθαι· καὶ οὐ
δὲ λίγα δεῖ τὸ παρα
δέχεσθαι τοῦ μύλου· ἀλ
λὰ καὶ τὸ οὐαὶ πρὸς
θλιβε· καὶ τοὺς τοιού
τους δικαιοῖ ἐκβάλ
λε· κἂν ὁ μὲν τὰ ξ χερ
ὡς εἰ καὶ ὁ φθαλμὸς ἦν·
καὶ ἀπὸ τῶν ἀμφόλοιν πά
λιν τὸν μίαν χειρισμῶν
αὐτοῖς· τούτοις τοὺς ἀδ
ελφοὺς αἰδελφοὺς δὲ
σημοῖς· καὶ ἀπὸ
τοῦ οἰκείου θελήματος
καὶ παθοῦς· ὁ τὰ γὰρ
ἑαυτὸν μισῶν ἐστὶ τοῦ ἀν
θρώπους σῶσαι τὸ ἀπο
λωλός· καὶ τὸ μαρμ

γραφθαι παρα τικύαος.
καὶ τὸ μὴ νικᾶν λυσαι ἐκ
κόπτεται τοῖς σκαμβαμίζομ
τασ δυκολομτιὼν σρίαμ
ὀλτοίνας. τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ
ξαι μὴ καταφερμεῖμαὐ
τὸμ. καὶ μὴ δὲ ἀπολῶς
ὀλτὸ τοῦ ξαι ἀμμὰ σφοδρῶς.
ὁρᾶτε γὰρ ϗ μὴ καττα
φερμήσηται ὑμὸς τὸν
μικρὸμ τοῦτομ. καὶ τὸ
ᾧ τειμ ὁ τι οἱ ἀμβλοι αὐ
τομ μιμβοῦσι τὸ πορρὸ
σω τομ τοῦ πορσμου. Ϛ
δ' αὐτοῦ τοῦτο λιμυθομιφῶ. καὶ
ὁ πικρμου τοῦτο μοῦλδ
ται. τοῖς ὀφείλομτασ
αὐτῶμ ὑπὸ μβλῆθαι
σπουδαιοπληροῦσθαι
καλῶ ὁρᾶσόσομ τεῖ
Χ οσ αὐτοῖς πορικλαοῖς.
καὶ πόσημ τῶμ ὑμῶν καττὰ
φρομήτωμ καὶ ἀπολλυ
μένωμ ποιῆται σπουδήν;
ἀπειλῶμ τε ἀμλίκιαν
καὶ καὶ τοῖς ἱππικοῖς
ζουσιμ αὐτοῖς καὶ μεγά
λαυδωμῶν ὀλλόμενοι σοῦ
γε δὲ αὐτοῖς ὑπερασπύου
σι καὶ ὑπὲρ μβλουμένοις
αὐτῶμ καὶ παρόντοῦ

Ἀ μελλόμενωμ τῶμ ψυχῶμ
λῶμ τοιούτωμ. καὶ γὰρ
πάντα ταῦτα. δι' αὐτοῦ
ται εἰρῆται. τὸ μὲμ γὰρ
ἀπειλῆσαι μὴ δόλως
ὑπὲρ μισθῶσθαι τῶμ οὐρα
νῶμ τὸμ μὴ γρόμενομ
παιδίομ. καὶ τοῦμῶν δὲ
μὴ καθῆμαι. τὸ μὴ τῦφο
κατὰ μὴ φρόνησιν ἁμαρτά
νωμ. οὐδὲμ γὰρ οὕτως ἀν
γκαῖομ ἢ πολέμιομ ὡς ἀν
θρώπωι. τῶν δὲ ᾧ τειμ
ἀναγκαίως ἐμβλῆθῆμαι τὰ
σκάμδαλα. φρομρᾶν
ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δὲ πορρ
θῆμαι οὐκ ἀδίκως τὸ σκάν
δαλομ βρχᾶται. δικαιο
σπουδάζῃ μὴ μὴ δι' αὐτὸ

Ὅτι χρὴ τῶν ἀδελφῶν πολλὴν ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ ποίῳ τρόπῳ δεῖ προνοεῖσθαι τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων :-

Ἡμᾶς μὴ μιαίνεσθαι· μηδὲν παραιτούμενοι τῶν δοκούντων ἁμαρτάνειν μᾶλλον καὶ μοχθηρῶν τῶν ἀδελφῶν· ἀλλὰ καὶ δαίνυσθαι καὶ μεθύειν· καὶ μικρὸς λίθος καὶ ὁ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ὕδατος λεῖος γίνεται· καὶ κριὸς καὶ ὄρις διαιρεῖ χείλη· πάντα ταῦτα φορὴ τῶν διαιτῶν τοῦ ἀδελφοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ῥᾳστώνου δαίμονι τύχοιτε. ὅσῳ δὲ τοῦ ἰδίου υἱοῦ φείσασθαι· διὸ παρὰ καλῶ· τοῦ ὀρθρου φωνήσαντος· ὃν οὐδὲ ὀξιόν τῶν δούλων τῶν οἰκείων τοῦτο μόνον ἁμαρτεῖν· καὶ ταῦτα τῶν πάντων σωφρονούντων· τὸ μικρὰ μὲν ὑβρίζειν· καὶ κρῆναι ὀρύττειν καὶ ἀνδρὶ ἐπιορκεῖν· ἀλλὰ καὶ μοιχεύειν· καὶ ἀνδροφονεῖν· καὶ ἱερόσυλα τολμᾶν· ταῦτα μὲν οὖν ἐξαρκεῖ πάσαις· οὐ λέγω τοῦτο μόνον τὸ μικρὰ μὲν ἁμαρτάνειν· ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα· οὐ γὰρ οὐδὲ κίνδυνος· ἀλλὰ τὸν τῆς ψυχῆς· τὸ παρὰ τοῦ δεσπότου λοιδορεῖσθαι τοῖς ἀνοήτοις δοῦλοις φερόμενον· καὶ γὰρ ὄνειδος· ἀφαιρεῖσθαι τῶν παροικιῶν· οὐδὲν ἁμαρτάνοντα· καὶ χειρὸς τάχιον· ὅσα τε προσκήμασι τοῖς ἄρχουσι· πάντα ταῦτα ποιεῖ· καὶ ἡμᾶς ποιμένας· Μὴ τῆς οἰκίας μόνον ἀρκεῖσθαι τῆς ἡμετέρας· ἀλλὰ καὶ ταύτης λυμαίνεσθαι· καὶ γὰρ ὄνειδος πολὺ καὶ παραπέμπει πρὸς τοῦτο μόνον ὁρᾶν ἀρετῆς τάξις· ὅσα τε αὐτὸν διασῴζει φυγεῖν· καὶ τοῖς ἄλλοις συνεθίσαι τοῦ προσέχειν αὐτῷ· ὅσα τε ὑβριζόμενος ἀμύνεται· ὃ πολλαπλάσιόν ἐστι· καὶ ἑαυτὸν μὴ ἀφῆκαι καὶ ἑαυτὸν δεῖ ἀσφαλίζεσθαι· ὅτι εἰ οὕτω καὶ τὰ λίμνας τὰ ὄρη πολλὰ καὶ πολλὰ μὲν ἀπαίρει

ἐξαρπάσαι· οὐ λέγω τοῦτο μόνον τὸ κινδυνεύειν τὸ αἰσθητόν· τοῦ γὰρ οὐδὲ κινδυνεύεσθαι· ἀλλὰ τὸν τῆς ψυχῆς· τὸ παρὰ τοῦ δεσπότου ἀπολλύουσι τοῖς ἀνοήτοις δούλοις φερόμενον· καὶ γὰρ ὄνειδος· ἀφαιρεῖσθαι τῶν παροικιῶν· οὐδὲν ἁμαρτάνοντα· καὶ χειρὸς τάχιον· ὅσα τε προσκήμασι τοῖς ἄρχουσι· πάντα ταῦτα ποιεῖ· καὶ ἡμᾶς ποιμένας· Μὴ τῆς οἰκίας μόνον ἀρκεῖσθαι τῆς ἡμετέρας· ἀλλὰ καὶ ταύτης λυμαίνεσθαι· καὶ γὰρ ὄνειδος πολὺ καὶ παραπέμπει πρὸς τοῦτο μόνον ὁρᾶν ἀρετῆς τάξις· ὅσα τε αὐτὸν διασῴζει φυγεῖν· καὶ τοῖς ἄλλοις συνεθίσαι τοῦ προσέχειν αὐτῷ· ὅσα τε ὑβριζόμενος ἀμύνεται· ὃ πολλαπλάσιόν ἐστι· καὶ ἑαυτὸν μὴ ἀφῆκαι καὶ ἑαυτὸν δεῖ ἀσφαλίζεσθαι· ὅτι εἰ οὕτω καὶ τὰ λίμνας τὰ ὄρη πολλὰ καὶ πολλὰ μὲν ἀπαίρει

ὁ πολυκράτους· καὶ πάλ
ραντα ξ ισ καὶ μάχη· ὡς
ὁ μὲν ἀλλοσ λιμῷ μὲν ἐκ μέ
σης· οὕτω ταῦτ' ἂν πάθοι
ὁ πλησίον ἀρα τάξασθαι
πρὸς σφαγὰς καὶ αἵματα
ταὐτὰ μὲν φόνοις παρε
σκευασμένοις· πρὸς δὲ
πλοῦν ὑποβρύχιον πάντων μ
σρίαν ὑμᾶς ποιοῦμαι τῶν· καὶ
τοῖς ἀπολλυμένοις ἀλεί
φομαι τῶν· καὶ τοῖς κεί
μενοις σφάγιόν τι τῶν·

Καὶ γὰρ πομπεῖον τῶν μάχαι
φῶν τῶν μὲν ἐμβάλλον μὲν
ταῦτα μὲν εἶναι ταῦτα δὲ πα
ρατάξαι· πρόβατα τὰ
ἄριστα· αἷμα τε πολὺ πρὸ
βεβρωμένοις· καὶ ὁ δρᾶ
κων οὐ μόνον δάκνει· οὐλοὺ
τηρ· οὐ τοῦλαιοῦτός·
οὐχὶ δρᾶκων· οὐκ ἄμμος
οὐδείς· οὐ παραπατή
της· οὐ φίλος· οὐκ ἀν
δραποδιστής· ἀμφὶ ταὐτὰ
τῶν μισοπολεμούντων δί καί
ων· διὰ τοῦτο καὶ τὰ
ἑαυτῶν μὲν κολούοντες· τὰ
δὲ τῶν ἄλλων πολεμίων·
ἵνα μὲν ἐλάττονα παρῇ σπά
καὶ ἀνδροκτόνοις· τὸ
δὲ πλέον ταὐτὸν μὲν ἔχῃ·

Διὰ τοῦτο ἀναλαμβάνει
καὶ συκοφαντοῦσι· ὡς
ἀνοήτοις καὶ διαπεπλανη
τὴν τοῦ μὲν ἁμαρτάνοντος
ἔχῃ τοῦ μὲν· καὶ οὐσιῶν
σωμάτων ἀλλήλοις·
οὐδὲ παραφερόμεθα τῇ
κατὰ θεὸν ἀγάπῃ· ἀλλὰ
πόρρω ἑαυτοῖς ἀνάγκη·
τοῦ μὲν φιλίας πρόφα
σις· οἱ μὲν· διὰ συμ
μάχους· οἱ δὲ ἀπὸ συμ
θείας· οἱ δὲ ἀπὸ κοινω
νίας· οἱ δὲ ἀπὸ γνωρι
σμάτων· καὶ πάντων δὴ
ἀκόντων φίλοι· ἢ
ἀπὸ δυσσεβείας· δέον
δικαίως μόνως σωτή
ριαν φιλίαν·
νῦν δὲ τοῦναντίον μί
σος· ἰουδαίοις καὶ ἀλ
λήλοις μάλιστα πολεμούμε
θα φίλοι· ἢ τοῖς τῆς
ἐκκλησίας τέκνοις·
καίπερ· ὁ μὲν γὰρ ἅπαξ μο
χθηρός· ὁ δὲ χρηστός·
καὶ ἀνεπιεικής· πολύ
τροπος· μοχθηρὸν τὸ μάθη
μα· καὶ πάνυ δὲ ῥᾴδιον
καὶ ἀναμφιβόλως δυόμενον;
καὶ οὐκ ἀγαθοῦ δὲ

ρίμβδαν πολλάκις θ κ.
πολλάκις. ὁμμάλις.
καὶ ἀπαλλαγὴ δευτερο.
μαιὰ τοῦ πολλάκις
τούτου. ἡ γὰρ διαπαμπ
τοῦτο δωδέκατον χρόμ.
οὐκ ἄπορον καὶ μὴ χρῆμ
ἀπαρρηβῦσαι. οὐχ ὁρᾶς
Π ὅτι διαπαμπτὸς ὀθόνη μ
παρραμμή. ἢ διὰ τὸ μὴ προ
φθῆναι. διὰ τὸ μὴ ἀπο
κόλαμψιν. διὰ τὸ μὴ συμφ
λιπεῖν. τί οὖν. πάντα
κατορθοῦσαι δεῖ καὶ
πάντα δωδεκαθήμενα;
οὐδαμῶς. ἔρρωσαι
τὸ παρραμμῶν; ἄρα οὐκ
γλοῦν; οὐκ ἀδικᾶσαι μ
λάβῃ τὴν λιμβραν. οὐδὲ
μὰ δὴ θεῶν δουλβυφμικὰ
μαμφμᾶ. καὶ αὐξῆσαι
παρὰ πολλοῖς τῶν
χρημάτων μὴ πορίου
σιαι καὶ λιτυραμμίς; ὃ
κα δικάσῃ λαβεῖν τὴν
λιμβραν. ἄφες. καὶ ἀ
φθονήσαι ἐμοί. καὶ μὴ
μᾶσ δικτηρίου μεθαμὰλ
λον; οὐδιαπαμπτὸς πα
ραμεῖ κρατῆμβαι θυ
μίας. καὶ ἡμαγκράτος

ὀρυθρὰ σδικπομπῶ
σμ τὸμ ἀδελφόμ; τὸ
μβλοσ τὸ σόμ; τὸμ τῶ
αὐτῶμ σοι κοιμσμήσαμ
τα ὠδίμαμ; τὸμ τῆσ
αὐτῆσ μητρὸσ τοῦτραυ
μᾶβλησ; ἀλλ εἰμὴ μ τιμὰ
κατὰ σάρκα ἀδελφὸμ
ὁρίσ. κἂμ μυρίαι ὀργαὶ
βλητα καὶ κῶ. σωυδαὶ
βᾶσ αὐτὸμ σβριφβλεῖ.
καὶ μομίζῃσ καὶ αὐτὸσ
τῆσ αἰσχύμησ κοιμσ
μᾶμ δικάμου καταιχυ
μομένου. τὸμ δὲ σμβυ
μπτικὸμ ἀδελφὸμ. δὲ
ομβλυθρᾶσαι διαπο
λῆσ. σὺ δὲ καὶ μυρίαισ
σβριναμμᾶσι καὶ κηρο
ρίαισ; μοχθηρὸσ γὰρ ἐ
ᾗ καὶ διαπαμπτὸσ θ κ.
οὐκοῦν διατοῦτο γρμοῦ
φίλοσ. ἵμα παύσῃ σόμ
ταυτοιοῦτομ. ἵμα μὴ
ταυτάλλοσ. ἵμα ὦσαι,
μαγάλησ ὠθῶι τῶν ἀρβῆ.
ἀλλ οὐ πᾶθαι φῆσιν
οὐδὲ ἀμᾶχαι συμμο
λῆσ. πῶσ θμὸσ οἶσθα. πά
ρῆμβασ γὰρ καὶ διορθῶ
σαι γὰρ ὠχείρησασ; πα

οἰκεῖον οἰκέται. πλέον
γέγονε τὸ καὶ μᾶλλον πολ
λαπλάσιον σου δίκαιον ἡμῖν
δουλεύσασθαι. οἱ δὲ
παῖδες πολλῶν παρὰ λί
μνης δέξονται τὸν μισθὸν
χρυσίον χείλη καὶ μαί
νεται πολύς λιμὸς καὶ κτή
νεσιν. καὶ μηδαμοῦ
ἔσται τοῦτο φέρειν ζημίαν.
ἀλλὰ τοῦτο ἔσται οὐ
γὰρ τῆς γυναικὸς
φέρειν ζημίαν πρόνοι
αν. ἀλλὰ τοῦτο τῆς
γυναικός. οὐδὲ τοῦ
παιδίου. ἀλλὰ τοῦτο τὸ
παιδίου. καὶ ταῦτο μὲν
ποιοῦμεν οἱ ἀπὸ τῆς
οἰκίας ὁρῶμεν καὶ κατα δύ
νειμεν ὑμῖν. διὰ τοῦτο
τείχους μεμονωμένους.
ἀφεῖσαι μαστῆσαι τοῦ
τῶν. τοῦτο μόλουσ ἀυτῆ
μεγάλως ἔξεστιν ὑμῖν καὶ
παρασκευάζειν. ἵνα σώμα
τος ἐλευθερικόν τος. τὸ
τοιοῦτον μὲν ὅτι μάλοι
στα. ἱμάτια δὲ αὐτοῖς
χρυσᾶ περαίνει. ἢ τίς
δίκαιος ἐστὶν καὶ κατὰ δίκη

τίδο μῆς σωμιρᾶς; πολ
λοὶ δὲ. χείρονες ἄρχον
ται καὶ μισθοῦνται τιὰ
μαρτίαν ταύτη; ἀλλὸ
μεσ. οὐ πεύσεται λέγομ.
Τίμοσ οὖν ὑμῖν καὶ μὴ ταῦ
τα πρὸς ἐαυτὴν σλογι
ζόμενοι καὶ λέγομεν.
ὅτι καὶ ἡμῖν δεῖ δια
λέγεσθαι καὶ οὐ καθίστα
ται τοῦτο ποιεῖν. καὶ
τοι πολλὰ παρανικου
όμεν ἡμᾶν. διὰ ταῦ
τα λέγομ. ὅτι ὁμοίοι
σοι ζόμενοι. φέρε οὖν
κἀκεῖσε σριαμῆμαι
αὐτὸν ἀρχῆι. ἀμφὶ δεῖ
καὶ ἑκάτερον σχόντα αὖ
πολλῆμ. ὁ τὰν μὲν τὸ
ἐαυτὸν μὲν τὸ ἑκάτερον
δίκασον ἡμᾶν. τί σεσό
σεσθαι. πόθεν ἐλευθέρους
λοιπὸν σρίσασ ὄξομεν
Ἀλλὰ τί ταῦτα φίκα λεῖ.
ὁ τὰν μὲν δὲ τὸν συμοι
κοῦντα μὲν λόγον τιμᾶν
ποιεῖσθαι. γυναικὸσ
καὶ παῖδα ἐρωτικὸν
ἀλλὰ ἑκάτερα ἀμφὶ ἑκάτερον
μερισμὸν δεῖν καὶ δαπάν
οἰκεῖσθαι τὸν. ὅπως

κφμεδύνησ. θραυσαιμί
δουκαὶ ἰαφῶν· καὶ τοῦν
καπάλιων οἰκίαν σκευ
ῶν καὶ τοῦν βοῶν πλοῦν
βλημβλοῖτο· δικάζων
δὲ ἀμφὶ σφρίφθαι Σ
οἰμώζειν. τοῦτο καὶ μῶν
γίνεται· καὶ τῆσ τυχῆσ
ἰμῖν μὲν καὶ σφῶν διακεῖ
νθν ησι καὶ ἀλλήλοισ. Σ
θυμουμένησ· καὶ λοι
δορουμένησ· καὶ βοὴ
θυμοῦ σησ αὐτόπωσ σ
καὶ κνωδοζούσησ καὶ
φασιαζούσησ· καὶ
πρὸσ τῶν γλῶν συρ
μένησ· καὶ ἐπὶ θηρί
ων τοσοῦτον μισαρατ
τομένησ· ἀμφὶ νῦν
αὐτῆσ ἀποβλάσαι τὰ
πάθη· οἰκίασ καὶ οἰ
κέτασ μφερμιζόμεν·
Καὶ ἢ μὲν ἀρίκοσ λαυθῦ
σα ἀπὸ σφῶν· τὰσ οἰκί
ασ ἀπωκλείομεν· καὶ
κατὰ τοῖσ ἀνωπόσ
τεχόμεν· ὥστε μὴ
πρὶ πάσειν τοῦ θηρίου·
μῶν δὲ οὐχ ὑπὸσ θηρί
ου· ἀμφὶ πολλῶν μὴ
γλῶν τοιοῦτον τῆ

ψυχῶν σωαρατόμενον.
οὐδὲ αἰσθησιν λαμβά
νομεν· καὶ ὑμεῖν μὲν τὶ
Πόλεσ τοσαῦτ' ἐστὶν ποιοῦ
μεθα σπουδῶν· ὅσ' ὑμ
ῶν ἡρήμωσε καὶ βο
λβάρασι καὶ θήρει
τὰ θηρία· καὶ οὐτε
πρὸσ τοῦσ πολεμικοῖ
σι τῆσ πόλεωσ· οὔτε
πρὸσ τοῖσ δικασταῖρί
οισ· οὔτε πρὸσ τοῖσ
βασιλείοισ· ἀμφὶ πορ
ρωτέρω καὶ μακρᾶν
ἀποδημίαν καταφρονῶν·
ἡμεῖσ δὲ τῆσ τυχῆσ· ὑμ
ῶν τὸ πολεμικὸν ὑμ
ῶν τὰ βασίλεια·
ὑμῶν τὸ δικαστήριον·
ἄνεισι τὰ θηρία· πο
ρὶ τὸμμοῦ αὐτὸμ καὶ τὸ
θρόμον τὸμ βασιλικὸν
κράζομεν καὶ θορυ
βοῦμεν· διὰ τοῦτο πάν
τα ἄμωσ καὶ κάτωσ γίνε
ται· καὶ ὧν ἄρτι μὲν ἀ
ρχῆσ· τὰ ὄμβδομ·
τὰ ὄγδοα· καὶ οὐδὲν δι
κάζει κατὰ σκῆψιν·
πόλεωσ ἐστὶ καταδρο
μὴ σαρμάρμου θορυ

μου μῦκος· καὶ τἀυτὸ
γίνεται· οἱ μὲν ἀμφὶ δρά
κοντος· μετὰ τὰ πρῶ
τα μὲν πλήθει ὑπερ
τάχυ τρύζοντες οἱ
πρόσθοι· ἐπεὶ τοι πο φο
βούμενοι καὶ ταραχῆς
γέμοντες· οὐκέτι δὲ
ὅποι καταλύσου
σι τὴν ὠφελίαν· διὸ
Παρακαλῶ· τὸν μὲν δράκο
ντα ἀνέλωμεν· συμπλέ
κωμεν τὰ θηρία· ἀπο
πνίξωμεν· καὶ τασφά
ξωμεν· καὶ τοῖς πομπί
μοις τούτοις λοιμοῖς·
τὴν μαχαίραν τοῦ πνεύ
ματος ἀφῶμεν· ἵνα μὴ
καὶ λιμὸν ἀπειλῇ τοιαῦ
τα ὁ προφήτης οἰκεῖα
καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ· ὅτι ὁμο
κέντα ταῦροι δικαίορχή
σονται· καὶ ὄχλοι καὶ
δράκοντες· εἰσὶ γὰρ ἀφ'
καὶ ἀμοιόμοι κέντα ταύρε
χάροις· καὶ ἀνδράποδα
ὀργυιαῖα ζῶντα καὶ λα
κτίζοντα· καὶ τὸ πρό
σωπον τῆς μὲν ὄπεως παρ'
μὴν τοιοῦτον· καὶ γὰρ ἀν
θρώπου ἔχοντα ὄψιν

ασ· ὕστατα δὲ ἡμῖν· οὐ
τοι λακτίζουσιν· ἀ
χαίνατοι πρὸς ἕω
τα· καὶ τίς που δύ
πρὸς οὐδένα τὸν δρόμ
τον χρόμενοι· αἴτιοι
δὲ οἱ πρῶτοι· οἱ τὸ σῶμεν
τοὺς λοιδάμενας ἀναμιμνή
σκουσι τοῖς ἰδίοις τοὺς
ἑαυτῶν μᾶλλον τοὺς
ῥυθμίζειν τὸ σῶμα
λίζεσθαι· καὶ οὐκ ἀφιᾶσιν
ὅπως τοῦ τοῦ πόλου
τὴν λίμνην ἀδάμαστο
προελθεῖν· ἀλλὰ καὶ χα
λινοῦσι καὶ πάλαι τὰ
ὁπλίτας ὑπὸ τῶν βασιλέων προοι
μίων· τοῖς δὲ αὐτῶν μὲ
οὖσι ὅπως τοῦ πνεύ
τοῦ καὶ σωφρονοῦσι
ὁρμίμοις· πορεύεσθαι
καὶ κύκλοις· καὶ τάξε
ων τοῖς παραμόνοις
θάτροις διατριβαῖς
καταισχυνομένοις·
δεῖν πρὸς τῆς πορνείας
γυναικὶ παραδοῦ
ναι· γυναικὶ σωφρονι
καὶ σωφρονούσῃ· αὕτη
γὰρ καὶ τῆς αὐτοῦ τὰ
τῆς ἀναμαρτήτου διατρι

ειῖσ τὸν ἀνδρα. καὶ ἀμ
τιχαμιοῦ τῶ πολλῶ
γονίσται· οὐδὲ γὰρ ὁ
τρωθῆναι πορμᾶσαι
καὶ ἀμοιχᾶσαι· ἀλλὰ κ
τοῦ ἀφθονοσ εἶναι τοῖσ
μθοισ· ἂν γὰρ γυναῖκα
ἁλισωσθῆν. καὶ οἰκίασ
δωσι μβλίσθαι· καὶ δό
ξησι καὶ ἐπολιτεύσασ·
ἀμφὶ μθοσ ἀπίσθη. οἶδα
καμὸ· ἡ γὰρ οἰσα αὐκ τῶ
σα ραύκον ταῦτα ῶμῶ μτὴ
ν ἐμφιλονίαν μβν μθν παρ
θενίαν τὴν ἡλικίαν
πᾶσαν μθκείνην ἁμον.
πολλῶ μᾶλλον τοῖσ μθν
τὴν χάριν τὴν μθοισ τὴν
φιλοσοφίαν ταύτην
ἀσικᾶν δέδει· ἀμφὶ τὴν πά
λαν· οὐκ ἀμφὶ χαθθ τὴν
σωφροσύνην ἐστῶν
δωι μβλῆσθαι· ἀμφὶ τὸ πο
λιτεύεσθαι· καὶ παρ
μυθοισ· μολυμοι μθ
μοισ· ὁμαῖσ μμοι μθ
μοισ· οὐκ εἰδότων ὅτι
γάμου κέρδοσ· τὸ καλῶ
ρῦμθλαττηρῖσαι τὸ σῶ
μα· καὶ τοῦτο μὴ λῖ· οὐ
δὲ μὸ φθόνοσ γάμου·

γμᾶσ δὲ τοὐναντίον ποι
ᾶτε· ὁ τὰμ μυρίων ὁμῶ
νων καλῶσ ἱκανὸν μάθον.
τότε αὐτὸν σ ὅπι γάμον
ἄξεσθαι καὶ μαθητῶν·
δεῖ γὰρ ἀναμεῖναι φησίν.
ἵνα οὖν δόκιμοσ γένηται·
ἵνα οὖν τοῖσ πολιτικοῖσ
μαθήμασι γραμμασι· τὴν
δὲ ψυχὴν ἐμῖν. οὐδὲ σ
λόγοσ. ἀμφὶ τῶν ρίων ὁρᾶν
τὸ αὐτὴν μὲν ρίμμένων·
Διατοῦτο πάντασ υχὰσ
σωσασ γένεσθαι καὶ ἀπαξί
ασι καὶ ταραχῆσ. ὅτι
πάρεστιν ἀνάγκη· ὅτι τὰ
μὲν ἀναγκαῖα ἀμέλη
τα· τὰ δὲ ἐν τοῖσ πολι
λῆσ τυχάνει παρομοίασ·
οὐκ οἶδα δ' ὅτι οὐδὲν τοι
οὗτον χαρίεν τῶ παιδίω
ὡσ τὸ φυλάξαι πορνι
κὴν καὶ ἀκίασ ἀπαθῆ·
καὶ ἁγνικὴν καὶ καθα
σίασ καὶ καθαρόν; τυχῆσ
γὰρ ἴσον οὐδέν· τί γὰρ
ὠφελεῖ ταῦτα σῶσθῆναι
ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερ
δάνῃ. τῶν δὲ τυχόν
αὐτοῦ ζημιωθῆ· ἀλ
λὰ γὰρ πάντων ὁ τῶν

χρημάτων ὁρᾷς ἀνθ-
ρώπους καὶ καπήλους.
καὶ τοῦ θεοῦ τὸ μὲν κρῖμα
φόβου παρόντος.
ὅσῳ δὲ πλείστου πέλαγος
ἀνέρος ὅλης. οὕτως
τῶν τοῦ μὲν ἁμαρτεῖν τυχόν
καταμανθάνομεν. διὸ καὶ
τῆς τοῦ μὲν παιδὸς καὶ
τῆς ὑμετέρας ἀμελοῦ
μεν σπουδῆς. ὁμοίως
κἀκεῖνο. ὅσῳ
δυσπορώτερόν ἐστι χρυσὸς
ἀνθρώπων. τοσούτῳ μᾶλλον
ἀφαιρούμενοι. καὶ κεῖνοι πά-
λιν ἄμμος. καὶ οἱ μὲν
κάμνοντες. τοῖς μὲν αὐτοῦ
τοις. παραπομποί
μενοι τῆς μὲν τοῦ
μὲν χρημάτων
καὶ χρημάτων. ἀλ
λὰ δυσπόρου. ὁμ
οίθημεν ἀλλήλοιαν.
ὁμ τοῦ θεοῦ τοῦ μὲν οὐ
ρανοῦ ἀπημόνως
ρι. τοῖς μὲν γὰρ δοῦ
λοις. ἁρκεῖ μὴ διὰ τοὺς
ἀμφὶ δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς
τῆς ἡμῶν. οἱ δὲ κλά
ροι οὐδὲ ταύτης ἀν
πολλοῦ εἰσὶ τῆς πρὸ

μοίας. ἀλλὰ καὶ τούτῳ
λιμένι συνλάβροι.
καὶ τί λέγω τὸν δοῦλον.
καὶ γὰρ υἱοῖς ἡμάρτομεν
πολλάκις ἀπημόνοις. καὶ
ὁμοίως καὶ ἴσως μᾶλλον
ὀλιγωρούμενοι καὶ
δοῦλοι. κἂν μὲν λιμὸς
Τ ἰσχύῃ. πολλὴ λιμὴν φέρει
τὶς ὁδὸς τὸν λάτην
εὑρεῖν ἄριστον. καὶ μὴ
κτᾶσθαι μόνον. μὴ λύ
πην. μὴ κίνδυνον. μὴ
τῆς τάχιστα ἀποφέρει.
ἂν δὲ τυχὸν πολὺς ὄχλος
ᾖ καὶ δόσις ὀπί
σω καὶ δέη παιδαγω-
γοῦ. ἀπωλώσεις καὶ ὡς ἔτυχε
τὸν βίον ὅλον τὸν αἰῶνα
κύβοι. καίτοιγε τῆς
τάχιστα ταύτης οὐκ ἄλλη
ἀμείνων. τί γὰρ
Ι ἴσον τοῦ ῥυθμίσαι τύχην.
καὶ διαπλάσαι μὴ οὐδὲ
ἄμοιραν. καὶ γὰρ καὶ παν
τὸς ζῴου γράφου. καὶ πᾶ
τὸς ἀνδριαντοποιοῦ.
τὸν ταῦτα χρόνον τὴν
ὀπτασίαν. ἀκριβῶς
σκοπεῖν δεῖ καὶ χρή.
ἀμελήσαντα οὐδὲν τοῦ
τοιούτου λόγου.

καὶ ἡμᾶς· ἂν δὲ τοῖς
αὐτοῖς ὦμεν μὴ τὸ
μὲν ἡμᾶς βρομᾶσαι ἀ
πρῆναι· ὁ δὲ θεὸς
ἡμᾶς πάντησ' ἀπαλ
λάξῃ τῆς νόσου. ὃ
ἡμᾶς δ' ὄφις ἡμῖν καὶ χα
λᾶσι παρασκευάσει
ν· ὁ τί αὐτὸ λιδόζας
τὸ κράτος ἄρ τοῖσ ἀμ
φοτέροις τὸ μαφόρμον·

ἀ μὴν :

+ ἐὰν ἁμάρτηι εἰς σὲ ὁ ἀ
δελφός σου ὕπαγε ἔ
λεγξον αὐτὸν μετα
ξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μό
νου· ἐὰν σοῦ ἀκούσῃ.
ἐκέρδησας τὸν ἀδελ
φόν σου :

Ἐπεὶ γὰρ σφόδρα λύ
κα τάφυτα λόγρι καὶ τὰ
λφιστα καὶ δαμιζόμενα·
καὶ πανταχόθεν αὐτὸς
ὀφόεντα ἰμᾶς μὴ τὰν
τὴν βοσκομένας πάμμυ
πλοιόισι καὶ δαλιζό
μενοι· μὴ δὲ τὸ πᾶν
μομίζομεν τὰ ὀφίδια
ρα ἰσόρριφθαι ἄρ τὰ
ρα καὶ κίαμ' ἐξ ὅλεθρ σι·
θεμπόμενοι καὶ πάν

ἀλλὰ δι' ὁ μᾶς μὴ μόνον.
ὅπως πανδευθήλη
τὴν τλῶτταν· καὶ τὸ
τὸ δὲ δι' ἀχρήματον
πάμμ' ἄτου δαίκαμεν·
ὁ μὰρ ἰμᾶς δύνηται λέ
γειν· ἀλλ' ἰμᾶς χρήμα
τίζηται μᾶλλον ἄρ τὸ
λέγειν· ὅσ' ἄρ ἐζῆμι καὶ χα
ρὶς τούτου πλουτῆμ· οὐ
δὲ ἄρ σ' ἰμῖν ἰῶν οὐδὲ τοῦ
τουλόγρος· εἰδὼς πό
κ' τὸν μ' χρημάτων ἰλίτυ
ραμμις; πῶς πανταύ
κατόν χρ· ἰαὶ καὶ δαίπορ
ἀνδράσι δαίτιμα καὶ
θρόημα ταῦδ' ἤσασα
ὅλικα ὅπου πορᾶμ' δὲ
λι; ἀμμὰ τί τὸ κέρδος
ἀπὸ τοσούτων φύκλη
ματα ἰμῖν· ἰμᾶς μὲν
γὰρ τοῖς λόγρις αὐτῖν
μᾶλλον ἐμῶν· δικάμι δὲ
τοῖς ὄργρις ἰμᾶς μικρὰ
τᾶ· πολὺ κ' ἀμμὶν οὐδὲ οὐ
πῶπαν σόμεθα τοῖς
ἀπὸ τῶν σλώττων ἰσο
αὐτὴ μᾶλλον τὰ ρὶ
μασι μὲ τὰμ μὲν γὰρ γὸ
μη ταί τι πολὺ ὁμ· δικρ
δάναμεν καὶ ἰμᾶς ο

τὸν ἀδελφὸν. ὁ δὲ
τὴν οἰκείαν σῖτον·
Τοῦτο καὶ ἐμὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὅρου σὺ δικάθη τὸ ἀρκ
μέ· ὃ τὸ μὲν τὸν λε
λυσηκότων πρὸς τὸ
μὴ ὠφελῆσαι τὰ ἄφορμ
λάβομ· ὃ ἂν τῷ θυσιά
κριὸν παραβὰς δικά
ζωκαθ᾽ ὃ· ἡ ὁ ἀδελφὸ
συνέχει τὴ κατὰ σοῦ· ὃ
ἐὰν δὲ λαχὼν μὴ θῇ τὸν
ἀδελφῷ σου· ὃ τὸ
δὲ τὸν μὴ δικηθέντα μὲν
μένα ἀφέλωμαι τὸ πλη
σίον· ἀφ᾽ ὧν γὰρ ἐμὲ μὲν τὰ
ὀφειλήματα λιμῷ
καὶ δὲ σὺ καὶ λιμῷ σε ἀφι
δώμεν τοῖς ὀφειλέταις ε
λιμῷ μὲν λέγω δὲ δίδαχεν·
ἐν ταύτῃ δὲ. καὶ ἑτέρ
ὃ τὴν οἰκέτρόσωπον· ὃ γὰρ
τὸν λελυσηκότα· ἐὰ
μὴ τὸν λυσηκότα τὰ ἄ
φορα πρὸς τοῦτον· ὃ πρᾶ
ξις γὰρ δικάμοσ ὃ ἡ δικη
κὼς· ὃ ὐκ ἐκ ὐκ ὁλοσὰν
ὅλθοι πρὸς ἀπωλο
μὰ ἀλλ᾽ ἐχυρόμενοσ καὶ ἐ
ρυθριῶν· τοῦτον πρὸς
δικάμον ὅλικᾳ· καὶ οὐ

ταν ὑπερασπίσασθαι ἀδ
λομεν· καὶ ἐὰν ἀπόμοι
αν ὑπὸ οἰκείλωσιν· ὁρᾶ
πῶσ καὶ αὐτὸσ συναδ
λᾳ· πάμμελαν ἐκ λέγ
τὸν ὅλῳ χρεωκοπεῖν ὑ
πὲρ δύο μὴ ὀφλεῖν μό
νον· ἵνα μὴ τὴν τοῦ μ
πρείονα μαρτυρίαν
ταν ὑπερασπίσασθαι
τὴν κατηγορίαν· καὶ
ἐὰν παμόνδρασι ταῖ
μοσ δικεῖν οσ· διὸ δὲ
θωτοσ μάμη· διὸ δῃ·
» καθ᾽ ὑπὸ σοῦ καὶ αὐτοῦ
» μόνου· καὶ μὴ οἰκοῦσιν· ἐ
» κὼν δὲ καὶ τὸν ἀδελ
» φόν σου· τὴν δὲ μὴ ἐὰν
Δικοῦσιν· ἐὰν κατὰ μοῦ
ἑαυτοῦ· ἐὰν πρεσβύ
ὁ τὴν μὴ ἀρχῶν· δικάζε
σαν τὸν ἀδελφόν σου·
δῆλον δὲ ὅτι οἰκοι μὴ ζη
μίαν ἀπὸ τῆσ ἔχθρασ
ἧν· ὃ μὲν γὰρ ἑαυτὸν δικά
ζων ἐν δικεῖν οσ ἑαυτῷ
μόνον· ἀλλὰ καὶ σὺ ἀπ
τὸν δικάζων· διὸ δῆ
λόν ἐσ τιν· ὅτι καὶ αὐτὸσ
ὢν κεῖν οσ ὅλημῶν τὸ
πρὸ τούτου· ὁ μὲν

χάπωλῶσ. ἀλλ' ὡσ τὸ
καὶ δ' ὀρ. θῶσαι τὸ γὸ
γομ μιμόμον· καὶ οὐ λέ
γ' ἀκατηγόρητον· οὐδὲ
δ' ἀκατασκεύαστον ἢ
ὃν θύμασ· ἀμφὸ δὲ λέγ
ζομ φησίν· αὐτὸσ μὲν
γὰρ καὶ δὶσ ὀρτημικά
ρωτῶ θυμῶ καὶ τῇ αἰ
χύμη κατάχρησθε θύω·
ἃ δὲ σὸ τὸμ ψαλμόν
τα· πρὸσ ὃ κεῖμομ τὸμ
μοσοῦντα δικαιοσύνη.
καὶ ἀδημοσίου τομ ποι
ῆσαι τὸ δίκαιον κρίσιμ.
καὶ οὐ παράνομ τῇ
ἰατρείᾳ· τὸ γὰρ ἀφ' ὃ
λέγ ζομ· οὐχ ἁβρομ τί
θημ· ἢ ἀμάμωσομ τοῦ
ἁμαρτήματοσ· ἀφ' ὃ
πρὸσ αὐτὸμ ἀπωβρόπα
θῶσ παρ' αὐτοῦ· ὅπωβρ
καὶ αὐτὸ ἐὰν ὦσ χρῆ
ζήσῃται. μέβροσ ἀτίμ
ἀπολογουμένουκαὶ
σφόδρα ἀφθόλκομέ
μου πρὸσ κατάλληλόν.
Τίῶ φ κ ἐὰν ἀπωφθῆσ
σικληρῶσ διαικθήσεται·
παράνομ μὲν ἀδεῖν
τοῦ ἁγίου μ' δύο· ἵνα

ὃ πὶ ἁπλόματοσ δύο μαρ
τύρομ. ἀσεβῆσαι
πᾶν ῥῆμα· ὅσα γὰρ
ἁμαρτάνουσι καὶ ἡ τὰ
μάτροσ. τοσοῦτο
μᾶλλομ μᾶσ δεῖ τὴν μ
ἰατρείαν σωθῆναι
χρῆ. οὐκ ἐᾶ τὴν ὀρ
γὴν ἐπὶ τὴν ἁμαρτίαν
σιμ· καὶ γὰρ ἰατρὸσ ὁ
τὰ μὴ δὴ τὸ πάθοσ δυ
σθήσομ· οὐκ αὐθάδη
ται οὐδὲ διαχρᾶται·
ἀλλὰ τὸ τῷ μᾶλλομ πα
ρασκευάζεται· ὃ καὶ
ἐμ ταῦθα ποιεῖ μικρ
λύφ· ὅσ εἰ δὴ γὰρ ἁπλῶ
μάτροσ μόμοσ ἐστὶμ ὁ
φάμησ. γρ μοῦ δ ὡσ ἀπὸ
πλέροσ τῆ προσθήκη·
καὶ γὰρ ἱκανοὶ οἱ δύο.
τὸ μὴ μαρτηκόταὶ σ
λάζαι· ὁρᾶσ ὅσ οὐ
Τὸ τοῦ λόγου τὸ μόρου
ζκτῆ μόμομ· ἀλλὰ
καὶ τὸ τοῦ λόγου τὸ
κόσ; ὁ γὰρ ἴδιοσ λό
μόροσ ὅ ὑπόσ ἀτίμ· ὁ ἀν
λοῖσ ἐστὶ τοῦ πάθουσ·
αὐτὸσ ὁ μοσοῦμ καὶ ἁλῶ
μῶμ καὶ ἁμάμωμ· διὰ

τοῦτο πολλαχοῦ κινδυ-
νεύει· ὥσπερ τὸ ὑπομένει·
λῶν μὲν μόνον· μῶν δὲ
μεθ' ἑτέρων· ἢ δὲ βλη-
τέον· καὶ μεταπίπτει
δικολησίαν· ἢ πολλάκις
δ' τὴν δικολησίαν·
ΕΙΑΒ τὸ τοῦτο μόνον
βλητέον· οὐκ ἀμβλύ-
νεται δομικὸν τάλιν
ὅπερ ἀμφοῖν τὸν αὐ-
χορεῖν· οὐκ ἀμφοτέρων
ταύτὸν καὶ τὸ αὐτὸ
ἐπὶ μὲν αὐτοῦ διορθω-
τέον τοῦ πάθους· ἀλ-
λ' ὀρθοπραγήσαντα αὐτὸν μὲν
διόρθωσον μείναντα
σωτηρίαν ἔχοντα· μῶν δὲ καὶ ἑτέρων ΕΣ
διὸ καὶ τρισαυτὸν μβ-
ρανθῦσαι κβλβυφ· Σ
μῶν μὲν μόνον· μῶν δὲ
μεθ' ἑτέρων· διαδὴ
τοῦτο· δωὶ μὲν τὸν ὄζω
θεν· οὐδὲν τοιοῦτον λβ-
γε· ἀλλ' ὁ ἁμαρτήσας ἔρα
πίσκηψον· τὴν δὲ
χαλεπὸν ἁμάρτημα· ἄρξον
αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων·
ὁμοταύλαις δὲ ὀλιγοῦτος·

ὅπερ γὰρ ὁ παῦλος
ΕΚ· τίμοι καὶ τὸν ὄζω
κρίμειν· τοῖς δὲ ἀδελ-
φοῖς καὶ ὀλίγα μὲν καὶ ἃ
ποτ' ἔρα φθαλικβλβυ
φ· καὶ αὐτὸν δὲ μὴ φμὶ
πεφθομένοις ἴμαν βλ
τραπῆσι· τοῦτο καὶ ὁμο
ταῦθ' αὐτὸς ποιῆσ
ρὶ τοῦ μὲ ἀδελφοῦ ταῦτα
μοιοθῆν· καὶ τρίς
ἑφίαν ἐμ' αὐτῶν δίκαι
σι κἄλλοισι καὶ δικαίοις.
διδάσκομεν τὰ καὶ
τὰ τὸ μὲν καιρὸν τίθεσθ
θησομένων· ὁ γὰρ
ΚΑ αὐτὸς ἄτιμος φθφζά
μβροσι καὶ ποιήσας
πάντα δικεῖν ταὐτὰ
τοῦτο· ἀλλ' ὅμως ΕΔ
ερομβῆται τοῦ μὲ δί
ξον τοῦ μὲ καὶ δάτου ρῶν
καὶ ὁμβούλων· καὶ μὲ πά
σκομεν θησ· θυμοῖσι καὶ
ἁμαρτίαν δικαστικοῖ
σιν· καὶ ὁμμέζομεν
τῶν τυχῶν καθίασι
παραφερούσῃ· τὶς
ΓΟ ὧν τοῦ δαίσωται ΕΖ
ερσῶν· ἀλλ' ὅμως ἁ
μαρτῶν οὐκ ἰάσθαι·

τὴν δὲ ἡ θυμίασ τοῦσ
λογισμοὺσ ἁπάσασ τασ
καταχούσησ· καὶ ὅσ
περ ἡμοσι καὶ μοῦ
πλήρουσησ αὐτοῦ τὴν
ψυχήν· διατοῦτο δὴ
λέθη λίχμου παρὰ τοῦ
προφήτου. καὶ ῥιμμά
τωρ ἁμαρτωλικόν
τωρ ἀὐτὸν ἀὐθωρασε·
διατοῦτο καὶ ὁμπαῦθα
ἁμαρτούσουσ πρὸσ τὸν
λίμαρ τωλικόν. διαλε
γόμενοσ αὐτῶ περὶ
τοῦ θωρασε· διατὶ
Δὲ τούτοισ κελεύσασ
καὶ οὐχ᾽ ἕτερον· ὅτι τοῦτο
ὁπλεικάτερον ἁμαρτήμα
κε· τὸ μὲν δικημένον·
τὸ μὲν λελυμένον·
τὸ δὲ ἡρπασμένον·
οὐ γὰρ ὁμοίωσ τὸ πα
ρεληλυθὸσ περὶ τοῦ ὕπερι
δόντοσ λελεχόμενον
φέρε. καὶ παρ᾽ αὐτοῦ
τοῦ ὑπερισμένου. μᾶλλι
σταὐτὸν μὲν οὖν δικε
λέγεσθαι ἁμαρτόν· ὅταν μὴ
ὀδικεῖν αὐτὸ μάσασαι
τὰ μὲν ὀφείλοντα οὕτωσ ζ
τὰ δὲ σὺν ἔλασφαίμηται »

Πεμπλούμενοσ τῆσ
αὐτοῦ. μάμισταν πάλι
τωρ αὐτὸν μὲν δυσωπῆ
σαι δυμλίσθαι· ὁρᾶσ
Πὡσ οὐδὲ ἱκησεν μὲν ἐκ
τοῦτο γίνεται· ἀμμὰ δὴ
ορθῶσθωσ; δλαδὴ τὸ
τοὐκ ἐθέλησεν τοῦσ
δύο κελεύσαι ἡμᾶσ. ἀλ
λὰ ὅταν αὐτοῦσ αὐτομά
τωσ· καὶ οὐδὲ τότε δ
ωαφῆκεν ἡμᾶσ αὐτῶ πλή
θοσ. ἀμμὰ μέχρι δύο
ποιεῖται τὴν προφή
κλωσιν καὶ ἐμοῦ· ὅταν
δὲ καὶ τοῦτωρ μὴ καταω
φερομένη· τότε αὐτὸ
ἐπὶ τὴν ὀκκλησίαν
ἐξάγει· οὕτωσ ωσπλέω
ποιεῖται σωουδλέω.
μὴ δὲ κωμωθῆναι
τὰ τῶν πλησίον ἁμαρ
τήματα· καίτοι γε
δύναιτο ἐξ ἀρχῆσ
τοῦτο κελεῦσαι· ἀλ
λὰ μὴ ταῦτα γίνε
ται· οὐκ ἐλεήμονασ.
ἀμμὰ μετὰ μίαν καὶ δυ
ὁραν ωαραίμφοτον
τον μοθάζ· τὰ δὲ
ἐξ αἱμάτωσ ἀπόματοσ δύο

» καὶ τριῶν μαρτύρων.
» καθιδόσθαι τὰ μὴ λῆ
» μαν· ἀλλ᾽ ἐὰν μαρτυρίαν
ἱκανὴν ἔχῃ· ὅτι τοσαῦ
τα ὑπάρχοντα ὠνείλοντο·
ὅτι οὐδὲν ἐνέμεινε τῶν
ἐξ ὧν ὠφείλετο· ἐὰν δὲ καὶ τοῦτο μαρ
» τυρήσῃ· ἐξ ὧν τὴν δίκ
» κλησίαν· τοῦτ᾽ ἔστι τοῖς
» προσδρεύουσιν· ἐὰν
» δὲ καὶ τῆς δικλησίας
» παραιτήσῃ· ἅπασοι
» ὅσοι ὀθνεῖοι καὶ ὅσ
» οι ἀλλόφυλοι· λοιπὸν
γὰρ ἀμφίασταί ὁ τοιοῦτ
μοσεῖ· σὺν δυσὶ συγ
Π γενέσι τῶν ἐγχωρίων
πλοφόρων· ἐξ ἴσου ὁ
δεῖμα τῆς μεγίστης
πίθηται καὶ κίας· καὶ
γὰρ ἀνωφελὲς φίλοις·
οὐχὶ καὶ οἱ πλοφόροι
τὰ αὐτὰ ποιοῦσι; καὶ
προῖόν τα μή· καὶ πλο
φόροι καὶ πόρνοι προ
άγουσιν ἐμαυτὸν ἐξ οὗ τὴν
ναυτιλείαν τὸν ὠνὸν
τουτέστιν· οἱ ἐφόδρα καὶ
τρυφερομένοις καὶ κα
ταδεδικασμένοις·

Ἀ κουέτωσαν οἰκέται
ὧν ποιηταὶ ἀδί
κοις· οἱ τοὺς τοκέας
ἢ τοῖς τοκεῦσι ἀρι θμοῦν
τες· διατί δὲ αὐτὸν μ
ὑβρικείμενον ἔβαλες·
παραμυθούμενος
τὸν μὴ δικημένον καὶ
φονεύοντα μὴ αὐτόν· τοῦτο
ὁμωνύμως λασιερόμον;
οὐχί· ἀμφάκους καὶ
» τὰ μὲν ἐξ ἧς ἐὰν δήσητε
» ὧν ποιηταὶ ἐὰν δὲ
» δεδεμένον τοῖς οὐρα
» νοῖς· καὶ οὐκ ἄπ᾽ ἐμ
Τ ῶν προσδράντων ἐξ ἧς δικημ
σίας δὲ ἔσονται τὸν τοιοῦ
τον· ἀλλ᾽ ἐὰν δὲ λύσῃ
αὐτὸν τὸν βλυσθέντα
μον τὸ ἐὰν ὠνητρέβπω·
καὶ ἀμπαυμένην τὰν δε
σμάν; οὐκ ὁμωνύμως
τὰν ἄχαν τὰν ἐξ ἧς δεῖ ἐὰν· ἀν
μὴ οὐχ ὁ ἀμφὸν ἀπὸ τὸ σ·
ἀλλ᾽ ὁμολογήσασ ἐπεί
σθῆναι· εἰ δὲ ἐξ ὧν
Ἀ ὑπὸν δι᾽ ἐλαίσκαι τὸν δὲ
κασθέντα ἀμάρτυρον. καὶ
τὸν θέντον τοῦ θέντος μερίᾳ·
καὶ τὸν δικάζοντα; τῶν
ἐὰν δὲ λιπεῖν λυσῶν· ἐμὲ

μὴ ταῦτα συμβαίνῃ· » ἀπὸ τίνος ἁμαρτάνουσι
ἀμφότερα δίκαιος » τὰ αὐτοῖς παρὰ τοῦ
τὴν ἀπὸ τῆς δικαίας » πρὸς μὲν τοὺς ἑκόντας
σίας δικαιολίαν· καὶ τὸ » οὐκ οἶσι· οὐ γὰρ ἀνάγκη
ἀπὸ τοῦ δικαίου κίνδυ » τὰ δύο λίτρας συμπίπτειν
νον· καὶ τὸ ὁμοίως οἷς » μοίρας τὸ ὁμόμοιρον.
δὲ δύο λίτραι ἐμβρόντες » δικάζῃ μὲν ὁμοίως ἀπὸ
γόμιται· καὶ ταῦτα Ὁ ρα πᾶσι καὶ ἑκάστῳ ὁμ
εἰδῶς· ἢ καὶ μὴ δίκαιον οἰ ποιῶν τὸ πλῆ
κεῖον τῷ μὲν ἐμπόρῳ τὸ πλῆ θος τοῦ δικαστηρίου μὲν κ
λύσῃ τὴν ὀργήν· διὰ τοι τοῦτο καὶ πρῶτον κ
καὶ δεύτερον καὶ τρί τον μὲν ἀπὸ τῆς κρι τῆ
ριον καὶ οὐκ ἄλλῳ ἐξέ κοπτον· ἵνα καὶ τοῦ τ
πρώτου παραικούσῃ τοῦ δευτέρου ἐξῇ· κἂν
δικάζωσι διαπύσῃ· τὸν
τρίτον φοιτᾶν· κἂν
τούτου μὴ δύνανται οἱ
ταλόγον· τὴν μέλλου
σαν καταπαλαῖστιμα
ρίαν· καὶ τὴν παρὰ
τοῦθ' ἥλιφόντα καὶ
» δίκην· πάμμεγα
» Γ ων μὲν· ὅτι δὲ καὶ δύο συμ
» φωνήσασι μὲν ἐξ ἀμφοῖν
» τὸ τίνος μᾶλλον πρῖναι
» τὸ σπράγματος οὐδὲν

ἀντίδοσις ἐμπορικοῦ
ταὐτὸ τοῖς παρὰ τοῦ
πρὸς μὲν τοὺς ἑκόντας
οὐκ οἶσι· οὐ γὰρ ἀνάγκη
τὰ δύο λίτρας συμπίπτειν
μοίρας τὸ ὁμόμοιρον.
δικάζῃ μὲν ὁμοίως ἀπὸ
Ὁ ρα πᾶσι καὶ ἑκάστῳ ὁμ
παραλύσῃ τὰς ἀγθερας·
καὶ τὰς μικροτυχίας
αἱρεῖ· καὶ πρὸς ἀλ
λήλους σωφρ. καὶ οὐ
κ ἀπὸ τῆς κολάσεως
μόρκος τὸν εἰρηνικὸν
μος· ἀμφὶ καὶ ἀπὸ τοῦ
φαυλοῦ τὰ μὲν κτῆσ
ἀγάπης· καὶ γὰρ ἀπὸ
λήσασθ' ἐκεῖνα τὴν φι
λοτεικίαν μᾶλλον· ὁμ
ταῦθα τῆς συμφωνί
ας τίθησι τὰ δικαιολ·
γρ· καὶ τὸν πρᾶγμα εἰ
θυσι μὲν οἷς συμφωνοῦσι
τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦσι·
καὶ τὸν χῦ χρυσὸν ὁμ
τοῦ μέτρου· ἀρ' οὖν οὐ
Δ αμοῦ ἢ δύο οἷς συμφω
νοῦσι τοῦ; καὶ πολλαι
χοῦ μὲν ὁμοίως· τάχα δὲ
καὶ ταμ ταχοῦ· πᾶσ
οὖν οὐ πάμπαν ὑπὸ τῆ

χάμουσιμ· ὁ τι πολ
λαὶ αἰτίαι τοῦ ἀπο
τυγχάνειμ· λίγαρ αἱ
σύμφοραι πολλάκις
αὐτοῦσι· καὶ τί θαυμά
ζῃς ἡβρόιτιμβ· ὁ
πουμβ λιὰ παῦλος τὸ
τόπαλθμ· λιμίκαλή
κουσθμ ἀρκεῖσοι λιχά
ρισμου· λιμὰρδώ αμὶς
μουθμ ἀαλθμ ἡμᾶς πλή
οὖται· λιὰμάζιοι τοῦμ
τοῦτο αὐικηκοότων
ἆσι καὶ τὰ παρβαυ
τῶμ ὑικῆς φόρους ἰ·
αὐτὸς δὲ τὸ ισκαὶ τὸ
κείμοισόμταςβ ἡ ζ
τῆ· διατοῦτό φ ἰ· ἐζ ὦ
πᾶμ τοῦμ ὑμαρχίαμ· τῶ
ἀβλικλῶδαιδεικμυ
μθμωμ πολιτῆαμ· λὶ
καὶ τὰ τοῦμ λθμπικό
τῶμ ὑχομταὶ δικδ ἡ
κίαμ καὶ τιμωρίαμ βπὶ
ζλιτοῦωτω· ὁ πᾶς ρὲ
ἡ ικθλιπωλυμθμομ· ὑ
χωθδ· γὰρ φ ια· ἰωβρτῶ
ἐχθρῶμ ὑμῶμ· λιὰμὲ
ταμόλιταὶ ἁμαρτάμομ
τῶ αὐτοῦσιμ ὀλθομ·
ὁ πᾶς ρὲ τὰ μὰδώ ατομ

μαιεῖμ· ὑμᾶς μομὰμ αὐ
τοὶ αὐτῶσιμ· ἀμμὰ καὶ
ἡβρι πολλὴμ περὶ σ
τὴμ ὧμ παρκσίαμ ἀφ'
ὧμ ἰωβρ αὐτῶμ παυ
ρα καλῶσι· καὶ τὰ ἰωβρ
καὶ ὁ ἰβρ δμίας ὐχό
μθμοσ ἰωβρ ἰουδαί
ωμ λίκουσ· μὴ περ
σὺχρυ ἰωβρ τοῦ λαοῦ
τούτου· ὁ τι οὐκ ἐσα
κούσομαί σου· ἀλ
Δὸ πάντα παρλῖ· καὶ
τὰ συμφέρομταὶ
τῆσ· λιὰ παρὰ σαυτῶ
πάντα ἐσφέρῃσ· Ὃ
ὧμ παρέχῃσ ἀπο
τολικὸμ· λιαὶ ὁμόμοια
καὶ ἁμάρτωμ περὶ σ τὸ
πλησίομ ἅῃσ· δωτὸ
ζῆμ παρα καλῶμ· φι·
λάμοσ γὰρ ὁ δαώτης·
εἶ ταὐτὰ δὴ ἐφ' ἑαυ
ρὰ τοῦ περσμου· ἵμα
δὲ ζῆμ ἑαυτὸμ ὁμόμοια τῶ
παρέχομτα καὶ οὐτὸμ
ἁβρμικότα μόμομ·
δωλώμεθμ· οὐ γὰρ ἐὰμ
ὦσι δύο λὶ τρεῖσ συμπμέ
μοιζσ τὸ θμὸμ ὁμοίωμα,
δικῆ εἰμὶ θμῶμ ἑαυτῶ·

ὅτι ἀλλὰ τὸν χῆ ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. καὶ ὅτι ἀλλαχοῦ τινα αἰτίας:

Τί οὖν· οὐκ ἐστὶ δύο ἐν τῇ σωληνῶσι τὸ ὅμοιον ἑαυτοῦ; ἐστὶ μὲν. οὐ πλείους δέ· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν σώματος λέγει· οὐδὲ τοῦτο διωρίζετο νῦν μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐκεῖνα δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἐξήταζεν· οὐ γὰρ λέγει· τοιοῦτόν ἐστιν· ἢ τι σύμβαινε τῆς πρὸς τὸν πλησίον φιλίας ἀπὸ τοῦ μὴ τοιοῦτον εἶναι· ἀλλ' ὅτι ὀφείλομεν ἀγαπᾶν· καὶ ταῦτα ἐν ἑτέρῳ λαβόντες ἐκεῖνο· νῦν δὲ τοῖς πλείοσιν ὁρῶμεν. ἅπαντας ἔχοντας φιλίας διαφορὰς· ὃ μὲν γὰρ ὅτι φιλεῖται. φιλεῖ· ὁ δὲ ὅτι ἡδέως συνήθης· ὁ δὲ ὅτι ὠφελεῖται τι πρὸς χρημάτων. ἢ ἄλλου τινός· ὁ δὲ ὅτι ἐπιτήδειος· ὁ δὲ ὅτι συνήθης· ὁ δὲ ὅτι ἐπαινεῖται· ὁ δὲ ὅτι ἐπαινεῖ· ὁ δὲ ὅτι ἡδονῆς τινος ἢ ὠφελείας ἕνεκεν

φιλάδελφοι φιλόπολιν. καὶ
ἀνδάπασι πάσιν. διαμέ
ρισιν ἡμάρτωνται. ὁ δὲ θεὸς
κεφθάρσωσι δεδόκηκεν.
οὐδέποτε ἀνομοίας
τας. διὸ καὶ παῦλος
ἕλλησιν. ἰουδαίοις δὲ
ποτε δικαίοις· τί
Γ γὰρ ἔχεσθε πρὸς ἡμᾶς. ὅτι τί
μᾶς μισεῖτε ὑμεῖς; ὅ
τι δυσφημούμεθα καὶ
ξαινόμεθα; ἀλλὰ
καὶ τοῦτο μᾶλλον
φιλεῖ μᾶς ἀρασκευά
ζει. ἂν διὰ τὸν χν̄ φι
λεῖσθε. ἐὰν γὰρ ἀληθῶς τὸ
ἄμφω μᾶς αὐτρεπῶς καὶ ἀ
γάπας. ταῦτα ἂν ταῦ
θα καὶ τὰς ἀσκευὰς τὰς
γλώσσας· πῶς; πρῶ
Τ τον μὲν. ὅτι σοι μαθηταὶ
αἱ τοιοῦτοί σου·
δεύτερον. ὅτι πολλοὺς
δεῖται μολύνεσθαι ὁ διὰ
κεφυσμὸς οὗτος καὶ ὑπ
ερηφάνας πολλῆς. διὰ
τοῦτο. ὁ οὕτω φιλῶν·
οὐ γυμνοσοφεῖ. οὐ
πατρίδα. οὐ πλοῦτον·
οὐ τιμὴν πρὸς αὐτὸν μάχ
ωμεν. οὐκ ἄλλο τοῦ

ἐρίζομεν ἀλλ ἵνα
δικαίως ἀπὸ τοῦ δοκεῖν
κέρδος τοῦτο μόνον
ἀλλήλοις συμπαρα
μένωμεν. διὰ τοῦτο οὐδὲ ὑπερ
μένει πρὸς ἀλλήλους
ἡμῶν ὁ διάβολος·
ἀμφὶ καὶ ὑμεῖς. καὶ
χρημάτων ζημίας
φθόνος. καὶ κενοδο
ξίας ἔρως. καὶ πᾶν
τοιοῦτον βλαβερόν. δῆ
λον ὅτι τὸ φίλτρον·
ὃ μάρτυρίσι κατὰ μέρ
ος πανταχοῦ· ὡς ἐγὼ
τοιαῦτα λέγω· οὐδὲν ἀλ
λότριον ἐμοῦ· ἢ γὰρ
διὰ τὸν χν̄ ἀρέσκει· ὑ
μεῖς καὶ ἁρπάζεσθε καὶ
ἀνάλωτοι. καὶ οὐδὲν
ἀντὶ τῶν δεσπόσαι δυ
νήσεται· οὐδὲ ἀποδοκι
μοῦσθε· οὐκ ἄμωμοι· οὐθαύ
τως· οὐκ ἄμεμπτον τοι
οῦτον οὐδένα· κἂν γὰρ
μυρίαν πάθητε οὕτως
φιλῶν. πρὸς τὴν ὑ
πόθεσιν τῆς ἀρέσκης
ὁρᾶν οὐκ ἀποσκοπεῖν
τας· ὁμοίως γὰρ δέ ἀπὸ

ὑβρισταὶ οὐδὲ μὴν ἀλ-
λοτριοεπεῖς οὐδὲ βα-
σκανοι τοῖς ἀνθρώποις
ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις φί-
λοι καὶ ἑταῖροι καὶ
ἀδελφοὶ καὶ ἀλλήλων
ἄντιποι καὶ ἀντίδοσοι
ἐσμεν. πρὸς
μὲν
τοὺς
μόνους τοῦ
χριστοῦ. καὶ
τοὺς μὲν ταύτῃ
καὶ
τοὺς
μὲν
λοὺς
τοὺς
ὁπλιτεύομεν ἀμαλοῦ.
χάριτι καὶ φιλαν-
θρωπίᾳ τοῦ
κυ ἡμῶν ἰ
χυ· ὧ ἡ δόξα
ς τὸ κράτ
ος εἰς αἰ
ῶνας
ἀμήν:

Ὑβρισταὶ οὐδὲ μὴν ἀλ-
λοτριοεπεῖς οὐδὲ βα-
σκανοι τοῖς ἀνθρώποις
ἀλλὰ καὶ μισητοὶ καὶ μι-
σούμενοι καὶ ἐριζηταὶ καὶ ἔριδες
εἰσὶ καὶ μάχιμοι καὶ φιλό-
νικοι καὶ ἐριστικοὶ πρὸς
ἀλλήλους καὶ ἀνταγωνι-
στικοὶ πρὸς τοὺς ἀντικει-
μένους τοῖς ὀρθοῖς δόγ-
μασι τοῖς τῆς ἀληθείας
καὶ ἀντιπαραταττόμενοι
τοῖς ἀντιπάλοις τοῖς
ἀντιτασσομένοις τοῖς
ἀντιμαχομένοις τοῖς
ἀντιπολεμοῦσι τοῖς
ἀντιμάχοις τοῖς
ἀντιπολεμίοις τοῖς

† τότε προσελθὼν ὁ κ̄ε̄ πρὸς αὐτὸν εἶπεν· κ̄ε̄ ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ̄η̄ς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά·

διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ ἀρξαμένου αὐτοῦ συνάρασθαι προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων· μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἀποδοθῆναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ· ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις· πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι πάντα· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα· τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κἀγὼ σὲ ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ· οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

† φύλλα. θ̄ :†

καὶ δικαίως οὐκ ἂν εἰ-
τὸ πρᾶγμα ὀμ. ἀλλὰ
καὶ σφόδρα εὐκόλως·
Διὰ τοῦτο τὴν αὐτοῦ
φιλανθρωπίαν ἀφεσμὸν λέ-
γομεν. ἵνα τὴν παρα-
βεῖσαν μάθωσι. ὁ
τὴν καθ' ἑβδομήκοντά
κις ἑπτὰ ἄφησι. καὶ
πάντα ὁσαύτως τὰ
ἁμαρτήματα δηλοῖ
κἂν συγχωρήσῃ τὰ πλη-
σίον. ὅσον ἁμαρτάνομεν
τοσοῦτον πρὸς ἡμᾶς
ἄπειρον. τοσοῦτον ἐ-
πιλιπαρεῖν ἀσου· μᾶλ-
λον δὲ καὶ πολλῷ πλέ-
ον ἀπαιτοῦσι δεῖ συνιέναι
θερμοτέραν πρὸς τὴν ἀ-
πειρομαθοῦσαν τὴν
τοῦ θεοῦ· κἂν ὁμ χρεία
καθάπερ καὶ δικαίως
ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐνθυ
μεῖσθαι παρέχειν. διὸ καὶ
» ὀφειλήματα λέγομ· ὡμοι
» ὡθεῖ καὶ λέγων τὸμ
» ὀφείλοντα αὐτῷ·
» ὅσ τις οὖν ἀλλήλοις οὐ
» μέλλομεν μεταδοῦ-
» δούλων αὐτοῦ· ἀφεῖ-
» λεν δὲ αὐτοῦ σωμα

» ρήμ. προσημάχθη τὰ
» τὰ ἴσ χρεοφειλέτης
» μυρίαμ ταλάντων·
» μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ
» ἀποδοῦναι ἐκέλευ-
» σεν αὐτὸν
» πραθῆναι αὐτὸμ
» καὶ τὴν γυναῖκα αὐ-
» τοῦ καὶ τὰ τέκνα· ϛ
» πάντα ὅσα εἶχ· ἵνα
Ε πειδὴ φιλάνθρω-
πίαν ἀσυνέλαυστον
οὗτος. βλέπομεν
ὀφείλοντα αὐτῷ σύν
δουλον ἑκατὸν δηνά-
ρια. καὶ κεῖνος
κινήσας τὸν δεσπότην·
παρεκάλυπτε δὲ
σημαντήριον πάμπαν
τὸν θυμὸν ἐλέγ. ὅσα ἂν
ἀπολέσῃ τὸ πᾶν· ἵνα δὲ
πόσον τὸ μέσον. τῶν μ
ἴσα ἂν ὁμοίως ἐφ ᾧ ἁ)
μαρτήματον· ὅσον τὸ
μέσον μυρίων ταλάν
των καὶ ἑκατὸν δηνά
ρίων. μᾶλλον δὲ καὶ
πολλῶν πλέον· γνῶ
δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς
διαφορᾶς τῶν πρὸ
σώπων καὶ ἀπὸ τῆς
σωφρόνων τῶν ἁμαρτη

πάντων· ἀμοῦμὲν
γὰρ ὁρῶμεν· καὶ ἀν
φιταμεῖσθαι καὶ οἰκμοῦ
μεν ἁμαρτάνειν· θῦ
δὲ καὶ θύκαθ ἡμῶν ἐλέ
σθαι μὴ τῶν ἡμετέρων.
οὐκ ἀχνύμεθα· ἀλ
λὰ καὶ πράττομεν
ἃ δικαίως ἁμαρτάνει καὶ
φθονέομεθα· οὐκ ἐλ
τοῦ θεῖν δὲ μόνον· ἀλ
λὰ καὶ ἀπὸ τῆς συνερ
γασίας καὶ ἀπὸ τῆς
τιμιότητος ἀποκλαίεσθαι
μεν. χαλεπώτερα μέ
μφεται τὰ ἁμαρτήματα·
καὶ ἡμοῦ λάθρ μαθὴν
πῶς ἀπαιμυρίαν τάλαν
τα· μᾶλλον δὲ καὶ πολ
λῶν πολλάκις τὰ ἴσα τὸν
ἁμαρτήματα· δέξαι
τε ἱρόμεθα διὰ μέρα
χάριν· ἀλλὰ φοβούμεθα
μὴ τοῖς πρὸς κακίαν
ἐρῶσι καὶ δημοκρὸς
ἁμαρτάνειν φιλοῦσι.
πολέμου παρέχε
τὴν ἀδείαν· ἢ τοῖς
ἐπὶ φιλάνθρωπα ἔρ
πουσι μὴ ἐπαμύνειν
τὸ τῶν μαθητέων

ἔρωσι. τί δήποτε
σωθῆναι· πολλῶν ἀλ
λαὶ καὶ οὕτως ἐρῶ· ἵνα
τοῖς προσέχουσιν
σφαλερώτερον ἐργάσω
μαι καὶ ἐπὶ φιλάνθρωπον·
ὅτε γὰρ ἀμίαντον μο
σῶν τὸν καὶ ἀμάλγη
τον· καὶ τοῦτο μηχα
νῆσθαι μόνον καὶ
φίλανθρωπον καὶ
ἀσφαθυμίαν τε καὶ
πονηρίαν· ἐδὲ καὶ
ἐμ τοῦ θῦ πλείονα
λαμβάνοιεν ἀφορ
μὴν ὀλιγωρίας· οὐ
σῶν δὲ φρονέοντα μᾶλ
λον ἢ τὸν ἑαυτῶν
σφαλερώτερον ἐργά
ζονται· διὸ τοῦ πρὸς
καὶ ὁμοίως εἶν· ὁρῶ

Τα ιχθυόμενα μὲν ἁμάρτημα τὸ μὴ ἐξ ἴσου τὸν ἰχθὺν ἀποδοῦναι. ἐὰν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρων ἐξ ἴσου ἀποδόντων ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον ἀποδῶσιν, οὐκέτι ἁμάρτημα τοῦτο ἐστίν, ἀλλὰ συναλλαγὴ ἐξ ἴσου παρὰ τὸν ἰχθύν. ἐὰν δὲ ὁ μὲν ἐπὶ πλέον ἀποδῷ, ὁ δὲ ἔλαττον, ἁμάρτημα τοῦτο ἐστὶ τοῦ ἐπὶ πλέον ἀποδόντος

τοῖς ἁμαρτάνουσιν.
ὁμῶς δὲ καὶ τὴν ῥᾳ-
σθυμίαν καὶ τὴν ὀρ-
γήν. ἀλλὰ καὶ ὁ
αὐτοῦ. πότερον οὖν
Β βούλωμαι ἄρξομαι. ἀπὸ
τοῦ δούλου; ἀπὸ τοῦ
ἐλευθέρου; ἀπὸ τοῦ
ἁρπαζομένου; ἀπὸ
τοῦ ἰδιώτου; ἀπὸ τοῦ
ἄρχοντος; ἀπὸ τοῦ
ἀρχομένου; ἀπὸ τοῦ
γυναικός; ἀπὸ τοῦ ἀν-
δρός; ἀπὸ τοῦ γέρον-
τος; ἀπὸ τοῦ μέσου;
πότερον ἀπὸ ἡλικίας. ἢ
πότερον ἀπὸ ἀγνοίας. ἢ
πότερον ἀπὸ ἀξιώματος.
ἀπὸ ποίου οὖν ἄρξωμαι
Α ἀπὸ τοῦ ἁρπαζομέ-
νου ποιήσομαι τὴν
ἀρχήν; τί τοίνυν οὐχὶ
μαρτάνουσι μοὔτοι καὶ
ἰδιῶται μία; ὑ-
πέρογκον. λοιδορούμε-
νοι. καὶ μόνῳ οἱ τὰς
ἀλλοτρίας ὁρῶντες
τυγχάνοντι συμφορὰς;
λύκοις ὅμοιόν τι. πλὴν
μὴ βλαπτόμενόν τι
καὶ ἁρπαζόμενον; πλὴν

τιμωρίας ἀπαλλα-
γήν. καὶ παύσηται
κληρονομίαν. καὶ μη-
δεὶς αὐτῷ μέλοιτο καὶ
τοῦθ' οἱ μάλιστα. καὶ
χεῖρα ὀρέξει. καὶ πολ-
λὴν ἐξάξει τὴν καρδί-
αν ἡμῶν. τί οὖν ποτε
Τ τὸ σαπρὸν καὶ τηκτὸν
καὶ ταπεινόν. ποῦ σ
ἰμάσθη καὶ κάλαις
χαλκαῖς. ἆρα ἀφ' ἑκάστης
ἡμέρας ἑκάστου
σκοπῶμεν τὴν ἡμέραν.
ἐπεὶ τοῦτο οὐ τοσοῦτον
φιλοῦσι τοσοῦτον ἐζήτη-
μεν οὐ μὴν ἀλλὰ τὴν ἀξίαν;
ἀλλὰ μὴν δὲ τὸ ποσὸν
τῆς ὀφειλῆς καὶ
τῆς ἡμέρας; οὐδαμῶς.
καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πολ-
λὴν φέρει τὴν κέρδος τὸ
ἡμέραν προϊέσθαι.
πῶς οὖν διακάμπτω.
οἷον τοῦτο διακεῖσθαι ὁ
φείλων φησί. καὶ δὲ καὶ
τὴν ἡμέραν ἀφεῖσαν τοῖς
μόνοις ἐμοὶ μνηρίζομεν
τοῖς αὐτοῦ. ἀλλὰ μὴ
ἀναίσθητόν τι ἀνὸ
σιον ἀφῶ τὴν πλάστην

ἡμῖν καὶ ἀλάστωρ τῶν
ἐπιόντων κακῶν μόνος
ἡμῖν δικτύσας. ποῖον
Γὰρ αὐτοῖς πάθος οὐ
κὶ μοχλός. ποῖον δὲ
μόσκημα οὐ πολιορκεῖ
αὐτὸν πτωχόν. περὶ
μὲν γὰρ τοὺς ὁμοτίμους
ζηλοτυποῦσι δικάζειν
ται. καὶ φθονοῦσι. ξ
κρινοδοκοῦσι. περὶ δὲ
τοὺς ἀνωτέρω μνώους.
πολλὰ μὲν δικτικῶς. περὶ
δὲ τοὺς δικαστὰς ὁμοτα
καὶ ὡς ἐξελιμένας καὶ
ταπρόμνηστας. πολλὰ
μὲν σικαὶ δωροῦσι.
πόσαι παρ' αὐτοῖς ἁρ
παγαί. πόσαι πλεονε
ξίαι. πόσαι συκοφαν
τίαι καὶ λιταγωγίαι. πό
σαι κολακεῖαι δοῦλο
πρεπεῖς. φθερεῖων
Καὶ δικαστὰς μὲν ἁρμόσαιμι
τὸν τοῦ χοῦ μόμον. ὃς εἰ
πὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μοιχὸν ἐμοχλεύσαντα
γυναῖκα τοῦ πυρός. ὁ
ἁμαρτὼν γυναικὶ περὶ
τοῦ σωθῆναι. ἤδη
ἁμοίχευσαν αὐτὴν ἐμέ

τὴν καρδίαν αὐτοῦ. ἐὰν μὴ
μὲν τὸ σταφεῖον σὴν
ἑαυτὸν μὲν τὸ παιδίον
ὁ μὲν ἐξελθὼν ἐξ τὴν
ναὸν λάβαν τὸν μόρον
μὸν. οὗτοι δὲ καὶ ὁ
Πιπτὸν δύουσι τὸν φόνον καὶ
τὸν τὸν μὲν ὅπλικὸν φόνον καὶ
παραδόξομεν φόνον καὶ
τρόμον τὸν μὲν αὐτοῖς καὶ
δδδοικότων. θηρίου
γὰρ ὁμόμνοι χαλκωτάτ
ρι. διὰ μὲν τὸν χῦ. οὐ
δὲν ποιοῦντα. πάντα
δὲ διὰ τὴν γαστέρα. δι
ὰ τὰ χρήματα. διὰ
τὴν κόμοδοξίαν. ἃ
Ραὐτὰ ἀριθμήσαι δι' ἀ
ρημάτων τῶν τὸν πρὸ
γμάτων. πλὴν μὲν λέει
αν; πάντα σάφοι τὰς
χλευασίας αὐτὸν. τὸν
γέλωτα. τὰς αἰκα
ρισδιαλέξῃ. τὰς αἰ
σχρολογίας. πρὸς δὲ
πλουμβίας. οὐδὲ ἡ
πειμί. καὶ δαίμων
γὰρ οἰδὲν τοῖς ὄρθ' ἐμο
μαχεῖ. οὐδὲ τί πρὸς τὸ
ἁμὴ πλουμβίαν ἴσαν
σιν. οὕτως οὐδὲ οὗτοι.

ρασίας ἀδικίαν. ὥστου
μάρυσι τῆι τοῦ δικαίου
πόμου μερασίαν· καὶ ὅρ
κους· καὶ ἐπιορκίας· Σ
τευδολογίας πρὸς τὴ
θεσι τῆι πλεονεξίαι
πολλάκις· καὶ τοῦ μὴ
πτικοῦ μόνου ἁψάσθαι πρα
γμάτων· καὶ τῆι γλίσχρο
σκληρῶν δὲ αὐτῶν ὄλοι·
καὶ ὁπόσοι μὲν χρημασι
σθησονται· πάσης τοῦ
του εἰσιν· ὁπόσοι δὲ μὴ
τοῦτο τῆι ὕβρει τῶν
πολλῶν· ἀεὶ
τοῦ ὁμοταξίαι αὐξήσει μουλό
μενοι· πλάττεσθαι
τοῦ λοιδορίας· τὰς
ὑπὲρ τοῦ τοιούτου·
τοῦς ὑμνεῖσι· τοῦ δὲ μεί
σματα· τοῦς τοίκους·
τοῦ σώμασι· τὰ
πολλὰ γὰρ μετὰ καὶ
πλεῖας· τὰς δὲ μισοπο
ας τοῦς ἀμαυσχώτους·

Λ λοῦ μούλεσθε καὶ τοῦ
τοις αὐξόμενα· ὀφεί
λεσθαι μὴν τοῦ
καὶ οὐδρυσι; πῆ δὲ οὖν

ἀμφιδρομιαστικά
μοις· δικείμοις μὲν γὰρ
διὰ τὸ πόρρω τοῦ μο
σήματος εἶναι· ἀμοσοῦ
σι τὸ πάθος· οὗτοι δὲ
διὰ τὸ σφόδρα ἐμαυτῶ
μεθύειν· οὐδὲ αἰσθά
νονται ὅσον μέλι τὸ καὶ
κόν· οὕτω γὰρ παρε
σκευάσατο τῆιν ἀρχῆιν καὶ
κίαν αὐτῆι καὶ τυραννίδ.
ὥσπερ δὲ ἄκλημα
πᾶρ ὑεῖμαι μομίζεσθαι
αὐτῆιν· παρὰ τοῖσμαι
μομένοισι δικείμοις·
ἀμφὶ αὐλλαδὲ τούτοις
ἀμφέμπτα· ὀφείλεσθαι
ὅλθα μεν δὲ εἰκαδέ
ρεσι; φέρε δὲ ὧν τὸ
Τ ὰμδικημιουργὸν γένος
καὶ ἀχρεοτάχμα μέλε
σθαι μεν· οὗτοι γὰρ μάλι
στα δοκοῦσι μὲν δικαί
ως μὲν διαζῆιν πόμεν· Σ
πρὸς δὲ ἕτερα τοῦ μέλε
τᾶν· ἀμφὶ καὶ οὗτοι ὅ
ταν μὲν προσάχωσι μέ
λειν τοῖς· πολλὰ δὲ μὴ τοῦ
θένα σῶν ἐμαυτοῖς
καὶ καί· τῆιν γὰρ ἀπὸ
τῆις πράξεως καὶ φ

ὁπὰμδ ὁλοικμήρουτοῦ
χειμῶνοσπομβαυτῶ·
καὶ ὑρυμῶι καὶ ὁμερῶ
καὶ ἁρπαμίαισδαπαν
μηθέντω· κὠμαῖσάμα
χωρὶσσιτοῖσχρσὶ
ἡλικαὶπερσοφείλομ
τῶ· τοὺμμὺτούτου
καὶτοὺμαφίουσαὐσ
τὰμὸβπιτρέπωμμαν
σάμοισ· καὶτοῖσὁλικυ
σμοῖσ· καὶτὰσαὐτωαγ
τήσῃσ· καὶτὰσἀπωα
γωγάσ· καὶτὰσἀπωα
ρμητίποισλῃτουργί
ασ· μᾶλλομδὲδοικὸ
τῶἀπὸσκοπῆκαὶφρίτ
τομτῶ· τίἂμτισεἰ
Ποιτὰσὁμωσορίασἀσ
αὐτοὶὁμωσρβύομται·
τὰσικἀπωκλῆσασ· ἀσ
αὐτοὶκαπωκμβύομται·
ἀπὸμὲνπᾶμπόμωμ
αὐτῶμικαὶπᾶμἰδρῶ
τῶμ· λιμοῖσκαὶἰπο
μίμιαπωλιμῶτῶ·
αὐτοῖσδὲοὐδὲὁμίγμ
ὁίκαδὲζσαμαχεἰμβωσι
τρβωομτῶμέτρομ· ἀλ
λὸμόικλιμῶμτὸμκαρ
πὸμῷσπὸισπλίοπαυ

ᾠσὶμοῦτοι· οἱτὸὺσἀ
γρὸὺσκδικτιμβμοι· Ϛ
τὸμἀπὸπλίοσγλίσδρβ
πόμβμοιπωλοῦτομ· καὶ
πὶπούτωμγβμοιτὰμἀ
δικῶνδρμ· ᾧγὰρπισ
ὀξιᾶσθῷ πᾶσιτοῖσἀ
θμίοισκαὶπαραπωσ
ρισκόχρημταιγβωρ
γίσ· μαρμάρωμαὐτὸὺσ
ὡμοτέρουσὸἴδαι· τοῖς
γὰρὁμμμῶπλικομέ
μοισ· καὶδιόλουπω
μουμβμοισπλίοσζωλίσ·
καὶπλέωμεναδλίωβ
κλῖκαὶἀφόρλιταὐωπὶ
ὑδασι· καὶδιαικομίασ
ὀβλὶπωόμοισωσπαὐτὸ
σι· καὶὡσὁμοισκαὶλίμῃ
ὁμοισμᾶλλομδὲὡσλί
θοισ· τοῖσὁικήμωμικὸ
χρλμῶταισῶμασιμ· οὐ
δὲμικρὸμἀμαπωβύ
σαισυγχωρῶωτῶ· καὶ
πᾶρχούσηστλίοσγλίσ
καὶπλὶπᾶρχούσλισ· Ὁ
μοίωσαὐτοὶσκαὐταπτεί
μουσι· καὶοὐδὲμιᾶσαὐ
τοῖσσυμμόμλισμετᾶ
διδόασιμ· οὐτιγβμοι
λῶνὁλοφμόπτερομ·

ρμονομίασαυτὸμὰλλ
πλοῦτοντοῦπολίτου. Ϛ
ὁλίγρμὰυτοῖσιὠφελητὸ
τουτωροσριπτοῦσιμὰρ
γύριον· καμὰλδὲ Ϛ
Γδμητόικαμδωιμοοὖσι·
καὶοὐδὲτοῖσδλλή
μοσμόμοισμβμομμσμέ
μαι· διὰτδαωεισμαὐτοσμ
μραμματεῖαι· ωσμμὲσ
γδμομταυτλιοάρδσσωσ
πλδδασιμ· οὐδὲγὰρδικλ
ταστῶντοῦωαμτὸσ.
ἀμμὰτὸλίμμουτοῦωαμ
τὸσὰπωαπτεῖμμὰζομ
ται· καὶταῦτατοῦὰ
ωαιτουμδνου· καὶγ
μαὶκαὶχρμτοσ. διὰωαι
διὰπρέφομτοσ· καὶὰμ
θρώωουόμτοσκαὶτοῖσ
οἰκέτοισωόμοισκαὶτῆ
ὰμωιαὶτλὼλιμὸμωμη
ρῶντοσ· ἀλλὰοὐδὲμτὸ
τωφμδμμοοὖσι· διὸδεῖ
τὸμωροφλίτλωδύκαι
ρμωαραπλησάμδνομ
ὡσπεῖμ· δίκαιηθλόωδὲ Ϛ
φρίζομμλῖ· ὡσὸσλωσθλ
ριωδίαμτὸτωφμὰμῶμγδ
μοσόζδωαικχδυθλ·
Ταὐταδὲλέφ· οὐτάχμασ·

οὐδὲγωορμγίαμ· οὐδὲπρὰ
πάωοὐδὲἀροὶωδμαὰλ
λωμ· ἀλλὰλιμὰσαὐτοῖσ·
ὁπτεὶδαὶὁικορμλίμμοσ
δικατομτάρχλιοσλίῶν· Ϛ
ὁωαῦλοσσικυτοπόμ·
καὶμεμὰὐτὸκλίρμμα
πλῖτάχμλιδικάχρλητο· Ϛ
ὁδᾶδμαασιλδιοσλίῶν· Ϛ
ὁἰὰὠεχορίσαμὰπωδραωε
καὶωοχλῶμωρροόδωμ·
καὶοὐδὲμλίῶνδμτδῖνδμ
κώλυμαοὐδὲμὶτούτῶ
ωρὸσὰρχλίῶν· ταὐτοῦ
Ἀωαμταὐδμμοοὖωτῶ·
καὶτὰμωρίαταράωτα
ὰμαλογισάμδνοι· καὶω
δμτδῦνδμδωφχλῶμδμ
ωρὸστὸαὐφιδνατοῖσ
ωλλυσίομτὰὁμίμαὐδ
κεῖμαιδαὶὐυδδλλῖ· καὶ
γὰρλόγοσλιμῖμγίνδται
τῶμδμωιαὐνδχῶμ
λιμῖμδμτολῶμ· διὰοὐ
κέχομδνωάμταικαταυ
ναλεῖμοὐδὲμὸτιοὖω
ποιήσομδν· διαπουτο
δδοικδμλιμῖμὸνδτωρὸσ
δικτιοιμ· δύκολόμτὲσ Ϛ
ῥᾳδίαμὸδὸμδαὶωάντα
σωμαμδμωνδλαλύσαντ

ὅκεῖνα· τὸ μὲν μὴ κοινὸν καὶ
κὰ μὲν ἄλλο· ἵνα οὖν
τοῦτο μάθωμεν ὧν καμὼς.
ἀλκύονα μὲν οὐδὲν ὄρο
ἴοντα· τὸν παρὰ μὲν
λὸν ἀπάσης· περὶ σκ
μάχθη γὰρ αὐτὸ φύσιν
εἶσ. ὀφελόντος μερίσαι
σελάμπαν· οὐκ ἄρα
τοσοῦτον αὐτοῦ ἀνωτέρω.
ὅκ ὁλοσχερὲς αὐτὸ μὲν περὶ
θῆναι καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ τὰ παιδία·
τίνος οὖν ὅκ ἂν ἐφ
οἵτινες γυναῖκα· οὐ
κ ἂν εἰ μόνον τοσοῦτον
ἀνωφερῆ· καὶ
γὰρ ἐσαῦτον μὲν ἔχειν
περιῄρητο· πάμπαν γὰρ
δοῦλα μὲν ὧν καὶ κεῖνα· ἀλ
λὰ ξένα αὐτοῦ κινδυνεύ
ειν· οὐ γὰρ αὐτὸν
πολίσαι διὰ τὸν ἀπεί
λίσ τοῦτον· ἵνα οἵσ
κ ἐμὲ ἀναγκάσῃ
οὐχὶ μᾶλλον περὶ θῆ· εἰ γὰρ
διὰ τοῦτο σώσῃς· οὐκ ἂν
σώσαιμι αὐτοῦ τὴν αἰ
τίαν· οὐδ' ἂν τὴν χά
ριν ἔδωκε· διὰ τί οὖν
περὶ τοῦ λογισμοῦ

τοῦτο οὐκ ἐποίησεν·
οὐδ' ἀφῆκε τὸ ὀφλη
μα· διδάξαι μου λό
γους σοφοὺς αὐτὸν ὁ
φείλοντα μᾶλλον ἢ
ἵνα καὶ ταύτην ἡμέρα
ν δέρσῃ περὶ τὸν σοῦν
δουλομένην· ἀφ' ἧς
καὶ μαθὼν τοῦ ὀφλή
ματος τὸν ὄγκον καὶ
τὴν συμφορὴν σοφὸς τὸ
μάθος σώσειν ἂν ἐμαυ
τὸν σοῦν δοῦλον· ἢ
μὴ τοσούτοις σαυτὸν
περιδώσειν δυσωφελ
μάτοις· σοῦ οὖν καὶ
ἐξίλεων ἕνεκα τοσ·
πόλεως· μακρο
θύμησον δ' ἐμοί· καὶ
πάντα σοι ἀποδώσω
ψ· ὃ δὲ κ σαυτοῦ σωτη
χνιάσῃς ἀνόλυσον
αὐτόν· καὶ τὸ δάνειον
ἀφίεκται σοι· ἔδω
πάμπολλα φιλανθρώπου
πολλοῦ; ἁπάντων δὲ μό
νων καιρὸς
ἐσθ' ὁ οἰκέτης·
ὃ δ' εἰ ζῶν μὴ ἀπο
δώσει· καὶ
κληρονόμου τοῦ δανείσαντος

τοσικαὶσυγχώρησιν·
ε ωὐλῆφθημὲνγὰρκαὶὃξ
ἀρχὴνδοῦναι·ἀλλ᾽οὐ
κὲωὐλῆφθαιαὐτοῦ᾽ἤμαι
τὸδωρημένον·ἀμμὰ
καὶτῆσπουδικῆσ
ασ·ἵνα μὴἀπάφασ
τοσαπωλεθῆ·ὅτιγὰρ
αὐτοῦτὸσαῦλιῶφικαὶ
πρὸσθωσθενὸυτοσκαὶ
λιμενίθη·λιὰπίαντῆσ
συγχωρήσασθαιδὲκλω
σθ·σωμαχνιαξῆσγὰρἀὶ
φῆκενἀυτῶ·ἀλλ᾽ὁμοσ
καὶὁυτοσθωὐμβοκαὶ
ὀικεῖονπιδοικῆσωφε
φέρηνἵνα μὴἀποφόδραι
ἦκαστηχυμένοσ·καὶ
ἵνα πασιδουλῆσθωσαὶ
οἰκείαισυμφοραῖσ·
συμπαθομενικοσγένη
ται τῶσωδούλω·

Μ ἤχελιμενὸῶπούτου·κα
λὸσοὗτοσκαὶὐυἀρβιε·
καὶγὰρὁμολόγησ
ὠσηνἤλαυτοἀποδῶ
σειμτὸὄφλημα·καὶ
πρὸσθωεσλιαὶπαρὸ
καλλθθ·λιαὶκατήμω
πρὸνικῆσαμαρτη
μάτων·καὶἤμωτὸμὲ

γθοσ τοῦὀφλλίματοσ·
ἀμμὰτὰὐμετὰταῦταἀὶ
μαζιατῶμπροτέρω·
ὃξολθῶμγὰρὐυθσσ·
οὐδὲμετὰχρόμωσ
λὼν·ἀλλ᾽ὐυθσσ·ἤμαν
μὲχωμτλὼὐυργίαν·
Εἰσικαικίανἐχρίσατο
τλῖδωρεᾶικαὶτλῖὁμο
θρίαν·τλῖπαρὰτοῦδὲ
σωτοῦαὐτῶπαρακλη
θῆσι·ὐυρῶμγὰρἤμαν
τῶμσωδούλωμαὐτοῦ·
ὀφείλομταὐτῶδικαι
τὸμδλημάριαν·ὥσπιγὲ
αὐτὸμλάβωμ·ἀπόδοσ
μοίφτιὀφείλεισ·

β ἶδωδωσὸτουφιλαν
θρωπίαν;ἐδωδούλὸ
ἀμέτλητα;ἀικούσαντ
οἰιτῶνπρχημάτωντῶ
νπωποιοῦντω·ἐφὰρὺ
ὑβρὰμαρτημάτωμοὺ
χρὴ·πολλῶμᾶλλομὺ
ὑβρχρημάτωμ·τλοῦσ
ὁικεῖοσ·μακροθύμη
σομβῶμοὶκαὶπᾶσι
σοιἀπωδόσω·ὁδὲ·οὐ
δὲτὰῥήματαλιδωθη
δῆῶμὸθη·καὶγὰρὲ
αὐτὸσταῦταἐφπωμ·ἀὶ

ωλημάλιτοδμμυρίσμτὰ
λάμτσμ·καὶούδὲτὸμ
μμόναὐσάγμσ.διὸὕτὸ
μαυάμομόφιγόμ·οὗτὸ
σχῆματῆσικτηρίασ
αὐτὸμἀνδμνησθτῆσ
τοῦδσπότουφιλανίασ·
ἀμμὰπάντασὑκείμαὐ
τὸτῆσσμβομβζίασ ϛ
τῆσἀμότητοσκαὶτῆσ
ωμότησκαικίασἐκεια
λὸμ.θλιρίουχαλδωπὸ
τορσωαμτὸσκῆμ·ά΄ »
χσμτὸμσώδουλομ·τ΄ »
ωοιῆσάμδαὐτὸμά »
παμτὸμούκαιαθάνη; »
καιτὰσδαυτοῦτὸξίφοσ »
ϛθσμ·καὶτῶνἀπὸ »
φασιμκαὶτῶνδσρβᾶ »
ἀμαικαλούμβμοσ;ἀλ »
λὸυδὲμτούτσμόμμδ
μόλιαν·οὐδὲὁμωλόγη
τῆσμαὐτοῦ·οὐδὲὁμδ
δσικδ·καίτοιγε.οὐχὶ
τὸδρτῆσφμίσσμμἡικτή
ρίαν·ὁμὲμγὰρτὸδρμω
ρίσμταλάμτσμ·ὁδε.
τὸδρὸικατὸμδημαρίῳ »
σαρδικάλῳ·καὶὁμοίω »
τὸμσώδουλομ.ὁδὲτῷ »
δσπότῃτῶν·καὶὁμοίω »

δλείανσυγχόρησιμόδ
λσωσμ·ὁδε.ἁμασολὴμ
λίτῃ·καὶούδὲταύτησμ
αὐτὸσδδίδου·δμαλδ
γὰραὐτὸμἕσφυλακήμ·
ἰδόμτωδὲοἰσώδου
λοιαὐτοῦ.καπιμόρη
σανἀυτοῦσπρὸστὸλ
δσπότῃτῶν·οὐδὲαὐτοῖς
τοῦτοαρκατὸμλίω·μλή
τιμβ·θῳ·συμήλμσαμ
ὧνωοἰμλὸφείλομτω·
τίὦνωοδσπότησ·σο
μηρὸδοῦλδ·σὰσαμ
τῶνὀφειλλίωνδικφμην
ἀφλικάσοιδωῆσαρβ
καλδάσμδ·οὐκόδῃ
καὶσὸδλδλῖσαιτὸμσῦ
δουλόμσουὡσκαὶἑφό
σδλιμόλισαι;ὅρασὰ
λιμτῶνλιμδρότητα
τοῦδσπότου·λερίμφαι
πρὸσαὐτὸμκαὶἀσσμο
γεῖταιμᾶλλσμἀμαπρέ
σφμαὐτοῦτῶνδσρβᾶ·
μεᾶμμομδὲοὐκαὐτὸσ
ἀμάγραφδμ.ἀλλὰμαιόμ·
διὸφλοί·σὰσαμτῶν
ὀφειλλίωνδικείμωνἀ
φηκάσοι·οὐκόδῃκαὶ
σὲὁμδλῖσαιτὸμσώδου

λόμενος; ἆρ' ἀρκαὶ μεν
ρύσει τὸ πρᾶγμα ἡμᾶς
ἀδοίκως. ἀλλ' ἀδίκως καὶ πρὸς
τοὺς θρασυτέρους ἰδεῖν τοὺς τὰ
γλυκέα μεμισθωμένους καὶ τὸ δού
λειον. εἰ δὲ καὶ δόξαι
χθὲς τὸ δωίτημα. τὸ
δοῦναι θλομένοις οὐ δοῦ
χρῶν. μηδὲ ὅτι λοιμὸν
ποιοῦσι τοὺς ἀκούοντας
ἀπὸ τῆς οἰκετηρίας
καταλιμπάνειν. ἆρ' δὲ καὶ
οὕτως οἱ φορτικὸν τὸ
φιλοχρήματον καὶ τὸ λε
γόμενον. πολλῶν
ἀργύριον τὸ ἔσχατον
μανθάνειν. καὶ ἆρ' τὸ
πολλοὺς ἀποθνήσκειν δικαίως.
τότε ἀμύνασθαι. ὅτι πολ
λῶν τοῦτο κουφότερον.
καὶ ὅτε μὲν μυρίαν τὰ
μὰν τὰ ὀφείλειν. οὐκέ
κάλλιον πονηρὸν οὐδὲ
ὑπὲρ ἑνὸς. ἀμφὶ λέγεσθαι.
ὅτε δὲ περὶ τὸν σίτου
δουλοπάροικον μέ
γιστον. τότε λέγεσθαι πονη
ρὸν δοῦλον. ἀκούσαν
τας ὅτι πολλοὺς ἀπέκτειναν. γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ λόγος.

ἀκούσαντας καὶ οἱ
μελλήσειαν ὅτι ὃ
χθέρους ἀπεμάσσοντο. ἀλ
λ' ἑαυτοῖς. ὅτι ἀπὸ ὧν ἔδει
λιμῷ τεθνάναι. ἐμμέ
νουσι ὅτι σαυτὸν μὴ λοι
κὰς εἶναι ὀχθέρου. ὅτι
τὸν σαυτοῦ κατεδαπανᾶς
ἁμαρτήματα. οὐτὰ
τοῦ πλησίον. σὺ μὲν
γὰρ ὁ πρὸ ἀμβρᾶσιν τὸ
τοσοῦτον ἔσχες. ἐγὼ δὲ
ἐν τῷ παρόντι ὁ
δὲ θεὸς οὐχ οὕτως. ἀλλὰ
μείζονος σε τιμωρί
ας δικῆς. παρέδωκε γὰρ
αὐτὸν ἐξ. ὅσους οὖν ἀπο
δῶ πάντας ὀφειλόμε
νον. τοῦτ' ἀπέδωκας.
οὔτε γὰρ ἀποδόσεως
τὸ ἐπεὶ δὴ γὰρ οὐκ ἐξ
μοῦ τῆς ὑβριστείας ὠλ
τίσω. λέγεται τῆς τιμω
ρίας δ' ὀρθοῦσθαι καὶ
τοιγὰρ ἀμβαμβλίνεται τὰ
χαρίσματα τοῦ θεοῦ καὶ
αἱ δωρεαί. ἀλλ' ἐπὶ σοῦ
τοιγὰρ χυδαϊκαὶ κίαι,
ὡσικαὶ τοῦτο μὲν λῦσαι τὸ
μόνον. τί τοίνυν

Μηνι καὶ κεῖμ χαλδαῖοι
νέφρη· ὁτὰμ δωρβάλ
ϑῃ αὐτὸ σαυτὸν καὶ τὴ
λικαύτην ἁμαρτρβὰ πο-
φάμην ται· καὶ οὐδὲ
ἀπωλῶ σαὐτὸν μαρβ
δωκβμ· ἀμμὰ καὶ ὀργὴ
ϑῆσ· ὁτὲ μὲν γὰρ δικβ
λβυσ᾽ πραυθῆμαι. οὐ
κλῶ ὀργῖσ τὰ ῥίμαται·
οὐκ οἶδ᾽ ὡ οὐδὲ δωσίνοσ·
ἀλλ᾽ ἀφορμὴ φιλάν
θρωπίασ μεγάλη· μωὶ
δὲ ἁμαικτήσβασ πολ
λῶν λίτρῶν. καὶ τιμω
ρίασ ἰσαὶ κολάσβσασ·
τί οὖν λίπαρα μοι λίνου
λβαι· οὕτω πωι λίσῃ γὰρ
ϑῃ καὶ ἡμῖν ὁ πηρμου·
ἐὰμ μὴ ἀφῆτε δίκαιοσ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀὶ
πὸ τῆσ καρδίασ ὑμῶμ
τὰ παραπτώματα αὐ
τοῦ· οὐλῇ ὁ πηρὺ
μῶμ. ἀλλ᾽ ὁ πηρμου· οὐ
γὰρ ἁβιομ τοῦ τοιούτου
καλῖϑαι πρᾶυ τὸμ
ϑῦ· πῦ οὕτω πωμηρὸ
κὰμ μισαμ θρώπου·
δύο τοίμ ὠμ ὀμ τᾶυδα
βιτᾷ· καὶ ματῃμοῦ

ικφμὴ μαῦ πὸμ ἁμαρ
τημάτωμ. καὶ ἑβδόμοισ
ἀφιέμαι· μαὶ δικαίωδ
αὐτοῦ. ἰμ᾽ δυκολάῦ
ρομ τοῦτο γέμηται· ὁ γὰρ
πὰῦ αὐτοῦ ὀμμοῶμ. σῇ
μωμομικῶ πρόσωπα
πῶσωμ δούλωμ· καὶ οὐ
χὰπολῶ σάφιέμαι ἀ
πὸ τοῦ στόματοσ. ἀλλὰ
πὸ καρδίασ· μιλδὴ
Κ αὐθαυτῶμ τὸ ζίφοσ· ὦ
θῶμ μωμισικαὶ κοῦω
πῶμ· τί γάρ σθ καὶ τοιοῦ
τομ βλῦπωμισαμ ὸλβλυ
πωικῶσ. ὃ ἰομ σὺ σαυτὸμ
ὀργάσῃ· τῆσ ὀργῖσ μὸ
μνημόμοσ. μαὶ δωσπῶ
μὸσ κατὰ σαυτοῦ,
τῶμ ματαδικάζουσά
σῦ παρ᾽ αὐτῦ τὴμ φομ· ἂμ
μὲμ γὰρ μή φιλοσ μαὶ φι
λοσοφῆσ. εἰσ τὴμ μύκά
μουκῦ φαλλῶμ πῦριαή
σθαι τὸ δῶρὸμ. καὶ κεῖ
μοσ᾽ ἄται ὁ πάχομ καὶ
κῶσ· ἂμ δὲ μὲμ ησ᾽ ἀμ
μαικτῶμ καὶ δισχρεί
μωμ· τότε αὐτὸσ ἰσ᾽ πο
λιόλη τῶμ ῥημάτωμ· οὐ
παρ᾽ ἐκείμου· ἀλλὰ

παρὰ σαυτοῦ· μὴ τοί
Νωλέφῃ ὅτι ὑπερβολὴ καὶ
δίκαιαλέξαι μερίαν
ἁρπάσαντος καὶ κἀν· ὅσα
γὰρ ἂν ἀφῇς· τοσοῦτα
μᾶλλον δείκνυσι σαυτὸν
ὑβριζόμενον· ὁ δὲ οἰκ ὑβρίζων
ἀφορμὴν ἀποδύσασθαι
τὰ ἁμαρτήματα· ὅσα
τε ὅσα ἂν μὴ βοηθῇ
δικηκὼς εἶ· τοσοῦτον
μείζονα ἁμαρτήματα
προσαφῇς ὅσα εἰ τοῦτο
σοι καθήρπασται· ἂν γὰρ
ἀθόλωτον οὐδὲν εἶ
πάσχων ἀδικηθήσῃ
σθαι· ἀλλὰ καὶ οἱ ἐχθροὶ
τὰ μέγιστα ἀφελήσουσί
σε μιμήματος· καὶ τιμῶν
Τοὺς ἀνοήτους· τοὺς γὰρ δια
πόλου τιμῶντας τὸν πο
νηρότερον· ἀλλ' ὁμοίως
καὶ δικαίως τοὺς ἀλλοτρίων
ἀφορμὴν ὑβρίζοντας
ἀσφαλίζου· καὶ δεῖ
κνυσι μὴ οἷόν τε· ἢ δὲ ὁδὸς
ἀπολύσασθαι ἀφορμῆς ἐστὶν
ἀφαίρεσις· τί δὲ ὑβρίζοντας
ἀνθρώπους ὠφελεῖν· ὁ
ρᾷς ὡς ὀλίγου δεῖ κερδαί
νῃς· πρᾶσσε τὰ τοῦ

ἐχθροῦ φέρε μὴ βλέπε εἰ
ἀσ· πρὸ τοῦ μὲν καὶ μὲ
γιστον· ἁμαρτημάτων
ἀπαλλαγήν· δεύτερον·
καρτερίαν καὶ τὸ πρᾶ
ον εἶναι· τρίτον μίμησιν
ταν καὶ φιλανθρωπίαν· οἰκ
τοῖς λυποῦσιν οὐκ εἰ
δὲ ὁρίζεσθαι· πολ
λοῦ μᾶλλον τοῖς φιλοῦ
σιν αὐτὸν ὑπὲρ τηλικούτου
ὄντα· τί γὰρ τοῦτο καὶ
λαρύνῃ ὀργὴν ὁρίζειν δικηκὼς· ὃ οὐδεὶς ἂν ὁμολογήσειεν
ἴσον· ὁ γὰρ ὀργὴν καὶ
λαρύνων· οὐδὲν ὁμοίως τῷ
τι καὶ τὸ σὸν τεύξεται
θυμίας ἀπαλλαγῆς· καὶ οὐκ ἀμελήσει τοῦ μὴ
ὁμοίως ποιεῖν ἀσφαλίσασθαι· ὁ δὲ ὑβρίσας· οὐκ εἰ
δὲ ὁρίζεσθαι· ὁ δὲ λυπεῖσθαι οἶδεν· ἀλ
λὰ τρυφᾷ ἴσα ἀπολαύσας
ταις καὶ μυρίων ἁμαρτιῶν·
ὥστε ἑαυτὸν ἐπιμαρτύ
ρεσθαι· μισοῦντας ἑαυ
τοὺς· ὅσῳ μᾶλλον καὶ
ἑαυτὸν ὑβριζόμενον
ἁμαρτιῶν· παρέσ
Τὸ ὑποῖς ἀνοήτοις μὴ δοκεῖν

ρίω τὸν δὲ δάκρυσιν.
οὕτω καὶ ἡμᾶς διακεῖ
σθαι χρή· καὶ ὅσα ἂν
ἀδικώμεθα. τοσοῦτο
μᾶλλον θρηνεῖν τοὺς
ἀδικοῦντας· ἡμῖν μὲν
γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις
τὰ ἀγαθά· ἐκείνοις
δὲ τὰ ἁμαρτίαι· ἀλ
λ' ὅτι πάσχομεν ὑπὲρ
καὶ διώκεσθε; οὐκοῦν
ὅτι πάσχομεν ὑπὲρ αὐτὸν ἡμᾶς
χθρὸν καὶ λιτήμους. ὃ
μὴ ὅτι καὶ τηλικοῦτο
μισοῦσι τὸν κύριον
μίσος σωτήριος κέρ
κας. ἀλλὰ πρὸς ἕτερος
δίκαιος; καὶ τί τοῦτο·
τοῦ θεοῦ ὄντος τοῦ μὴ
λομτος πάσχειν ὑπὲρ
ἁμαρτεῖν. ἀλλ' οὐκ
κήμας τοὺς ἀκούοντας
των· ἑαυτὸν γὰρ πρὸ
σθήκη κολάσασσι
τόν θεόν· ἵνα μὴ μόνον
ὑπὲρ τῆς ἡμῶν κήδω.
λὰ καὶ ὑπὲρ τῶν περὶ
σοῦ δὲ βλάβης ἀρά

ὅλη καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐχ
θροῖς. κἂν δαίμονας
ὦσι· κἂν δὲ οὐδὲ
βέβηλοι τοῦ ἐχθροῦ. δι
κείμεθα σύτω· τὸ δὲ
πάντων μέγιστον καὶ
πρῶτον. τὴν τοῦ θῦ
κηδεμονίαν· καὶ
τὴν ἁμαρτίαν ἐλίσσει
ζησυμμάχους· ἐὰν καὶ
πορθῶσι. πλέον
προσλήψη ἀρετῆς·
μυμεῖσθαι τοίνυν
τὸν ἐλεήμονα εἶν. ἵνα
καὶ ὁ θεὸς ἡμᾶς φιλήσῃ·
ἵνα καὶ μυρίων ταλάν
των ὦμεν ὑπὸ θυμοῦ·
σωφρονιστηλικαὶ βλε
πόμενοι· ἀλλὰ διδάσκεσθε πα
ρ' ἑαυτοῦ; οὐκοῦν βλέπε σὸ
αὐτόν· μὴ μισήσῃς· καὶ
δάκρυσον καὶ θρήνησον· μὴ ἀπόσχῃ·
οὐ γὰρ σὺ μόνος προσκε
κρουκὼς τῷ θῷ· ἀλ
λὰ πολλοί· σὺ δὲ καὶ σὺ
δοκίμησον· ἐὰν δύνῃ
κλαῦσαι· δύνῃ δὲ ὅτι ταῦ
τα βούλεται μάλλον ὁ χς·
ἢ σὲ ἑαυτοῦ μεμνῆσθαι
ἐμοῦ· ἢ δὲ πρόφασις

λόγῳ· καὶ σὺ μὲν ὡς ὁ
ἄνθρωπος διέκαμψον.
αὐτὸς δὲ πρὸς σὲ διε
λήλυθα· εἰ δὲ οὐκ ἀρ
κεῖ σοι ταῦτα· ἐμμόλυσον
ὅπλον δι' ἀποστόλου σου τῷ
καὶ πάρδι ἐμὲ λήθην
τοῦ τοῦ σατανᾶ καὶ ὑ
πὸ τῶν ἁμαρτιῶν· καὶ πρὸ
τοὺς μαθητὰς φιλουμέ
μους· καὶ ὁ τούτου μισο
γόμενος· ὡς ἄμμι τὰ αὐτά·
ἀδελφὸν καὶ ἀδελφόν· ἢ τὸν οἰ
κοδεσπότην μισθαλγοῦντα
δικαίως ὡς πολλῶν ἁμαρ
τῶν τοῖς οἰκείοις κοινωνοῦ
σιν· καὶ οὐ διέκαμψεν ἀν
τὸν μόνον ὡς πρὸς ἕ
δαιμον βδελυσσόμενος· ἀλλὰ
καὶ βοηθὸν καὶ διδά
σκαλον ποιούμενος· καὶ
γὰρ καὶ δαιμονῶντα
αὐτὸν ἔφησθα καὶ πρά
γμονεῖναι καὶ ἀντίθεον·
ἀλλὰ καὶ ἐνυβρίζησαν
ὑπ' αὐτοῦ μάλιστα ὑπὸ τῶν
μὴ πεπιστευκότων
θρηνεῖ καὶ ἀλγεῖ· ὑπὲρ

δὲ σαυτοῦ· καὶ χαῖρε· ὁ
τι τῷ θεῷ ἥρμοσας ὅμοι
ος· τῷ τὸν ἥλιον ἀμαυρὸν
λογιζόμενος καὶ ἀστέρια μικρὰ καὶ
ἀμαθῆ ὄντα· ἡδέως καὶ ὑπερ
μαίνεις τὸ τοῦ θεοῦ μι
μεῖσθαι· καίτοι γε τῷ
μὴ φρονεῖν τὰ ὑπὸ τοῦ δύ
σκολον· ἀλλ' ὅμως σεαυτοῦ
μὴ ζημιοῦν εἰ μάσοι τοῦτο
δοκεῖ· φέρε σε πρὸς
τοὺς σοὺς δούλους ἀμέ
μονας· πρὸς τὸ μέ
ρος τῶν ἁμαρτιῶν· καὶ ὑπερβαλέσθαι
δὲ αὐτῶν· πρὸς τὸν
μακάριον παῦλον· τὸν
οὐδὲ ἀριθμῆσαι ἄχρι τῆ
ἄπορρόωσαν θεοῦ παρ' αὐτοῦ·
καὶ ἀξιοῦσιν αὐτὸν ἀμάθημα
ἅμα ὑπερβάντων· πρὸς
τὸν ἁλιέα μου τὸν λι θαν
ζόμενον καὶ παρακαι
λοῦντας συλλαβέσθαι
τοῖς τηλικούτοις ἁμαρτή
μασι· καὶ τοῦτο τοσού
τῳ ὑπερβάντος· ὅτι καὶ
πάσαν ὀργὴν ἔμαι καὶ

ὁ θ̄ ἀφιλίμμωτον
τὰ παραπτώματα·
χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰυ χυ· ᾧ
ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν :-
†καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλε
σεν ὁ ἰ̄ς τοὺς λόγους
τούτους μετὰ τὸ
πρόσταγμα τῆς ἀλληλαΐας· καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς
ἰουδαίας· πέραν τοῦ
ἰορδάνου :

Ὡφέλησεν ἡμᾶς ἡ ἰουδαία
ἀφ' ἑαυτῆς δι' ἣν ἡμᾶς κα
μίαν τῶν ἐκείνων μοῖ
ραν ἐπιχωριάζηλοι ποιεῖ.
ὅτε δὲ τὸ πάθος ὅλως
ὑμᾶς λαμβάνειν· οὐμεῖν
ἑαυτὰ ἱεροσόλυμα τέ
θεικεν· ἀλλ' ἑαυτὰ
» ὅρια τῆς ἰουδαίας· ὃ
» ἐλθόντι· ἵνα κολούθη
» σαμόχλοι ποιμοὶ καὶ
» βοσκήματα συναυτοῖς·
Ὁ ὑπὸ τῆ τοῦ μόγματος
διδασκαλίαν σωφρόνων
ἡμᾶς πατρίνης· ὑπὸ τῆ τοῦ
σκήφου θαυματουργί
αν· ἀμφὰ μῶν μὲν τοῦτο·
μῶν δὲ δικήμοι τοῖς·
τοιοῦτοι μὲν τῆς σω
τηρίας τοῦμ προσδρα
μόντας καὶ βωμένους·
ὡς τὰ ἀπὸ μὲν τῶν
σημείων· ἀξιόπιστος
ὁμοίως ἐλέγχεται φαμὴν καὶ
διδάσκαλος· ἀπὸ δὲ
τῆς τοῦ μόγματος διδα
σκαλίας· ὑπὲρ εἶναι
τὰ ἀπὸ τῶν σημείων
κέρδος· τοῦτο δὲ λέγω.
πρὸς θορμοσίαν αὐ
τοῖς χειραγωγῆσαι·
σὺ δὲ μοι καὶ κεῖμοσκό
πει· τοὺς ὅλοις κλήροις
δήμοις παρατρέχουσι
ὁμοίρηματοῖς μαθη
ταί· οὐκ ἀτὰ ὅμοια ἐ
κατομάτων βλέπομεν τῶν
τῶν θραυσθυομένων·
οὐ γὰρ εἶπομόπιστος δίκαι
καὶ ὁδίκαι· ἀμφότι πολ
λοί· τὰ αὐτὰ μῶν ἀκούοντες
καὶ δύοντες· ὁθορά
βου σὲ δὲ ὁχ̄ δικήν̄ς
τὸ δυσεργεῖν· καὶ διὸ
κεῖμοσκοπεῖ· ἵνα μὴ ἀρ
ἀσθενείας δὲ ὁρθωσις·
ἡ δὲ ροις ἐπὶ τοῖς θλοις θο

μωσίας ἁμήθε· ἀμφὶ οὐ
χὶ τοῖς φαρισαίοις· οἱ
καὶ δ' αὐτοῦ τοῦτο αὐτὸ μᾶλ
λον μὲν κτηλφιοῦνται ς
προσέρχονται αὐτῷ
πειράζοντες· ὅτει
δὴ γὰρ τὸ μὴ μομέμφ
θαι λαοθάλασσαν οὐκ ἔφη χ̄.
πρόνλημα αὐτῷ προ
κάλλουσι· προσλ
θόντες γὰρ αὐτῷ καὶ προ
ράζοντες ἔλεγον· εἰ
ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
κατὰ πᾶσαν αἰτίαν·
ὁ δὲ κρίσας εἶπεν αὐτοῖς· τί
ὑμῖν ἐνετείλατο μωσῆς
ὅτι βιβλίον ἀποστασίου
γράψαι καὶ ἀπολῦσαι·
ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς ὅτι πρὸς τὴν σκλη
ρότητα τῆς καρδίας ὑμῶν
ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν
ταύτην· ἀπ' ἀρχῆς δὲ
κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς· ἕνεκεν
τούτου καταλείψει ἄν
θρωπος τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα καὶ
προσκολληθήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα
μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν
δύο ἀλλὰ μία σάρξ·
ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν
ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω·
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ
μαθηταὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ
ἐπηρώτησαν αὐτόν· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ὅς ἐὰν
ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην
μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν·
καὶ ἐὰν αὐτὴ ἀπολύσασα
τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμηθῇ
μοιχᾶται· καὶ προσέφε
ρον αὐτῷ παιδία ἵνα
αὐτῶν ἅψηται οἱ δὲ μα
θηταὶ ἐπετίμησαν τοῖς
προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ
ὁ ἰησοῦς ἠγανάκτησεν
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός
με καὶ μὴ κωλύετε
αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν·
καὶ ἐναγκαλισάμενος
αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς
τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά·
καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
εἰς ὁδὸν προσδραμὼν
εἷς καὶ γονυπετήσας
αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν·
διδάσκαλε ἀγαθέ τί
ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω· ὁ δὲ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις
ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς
εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· τὰς
ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοι
χεύσῃς· μὴ φονεύσῃς·
μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδο
μαρτυρήσῃς· μὴ ἀπο
στερήσῃς· τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα· ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ·
διδάσκαλε ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός
μου· ὁ δὲ ἰησοῦς ἐμβλέ
ψας αὐτῷ ἠγάπησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἓν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε
ὅσα ἔχεις πώλησον
καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ
ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρα
νῷ· καὶ δεῦρο ἀκολού
θει μοι· ὁ δὲ στυγνά
σας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε
λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων
κτήματα πολλά· καὶ
περιβλεψάμενος ὁ ἰησοῦς
λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ εἰσπορεύονται·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο
ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ·
ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν ἀπο
κριθεὶς λέγει αὐτοῖς·
τέκνα πῶς δύσκολόν
ἐστιν τοὺς πεποιθότας
ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσ
ελθεῖν· εὐκοπώτερόν
ἐστιν κάμηλον διὰ τρυ
μαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν
ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν·
οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσ
σοντο λέγοντες πρὸς
ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται
σωθῆναι· ἐμβλέψας
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγει·
παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνα
τον ἀλλ' οὐ παρὰ θεόν·
πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ
τῷ θεῷ· ἤρξατο λέγειν
αὐτῷ ὁ πέτρος· ἰδοὺ
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήκαμέν σοι·
ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν
ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς
ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ
τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ
εὐαγγελίου ἐὰν μὴ λάβῃ
ἑκατονταπλασίονα νῦν
ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας
καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελ
φὰς καὶ μητέρας καὶ
τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ
διωγμῶν καὶ ἐν τῷ αἰῶνι
τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον·
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι
πρῶτοι· ἦσαν δὲ ἐν τῇ
ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς
ἱεροσόλυμα καὶ ἦν προ
πορευόμενος αὐτῶν ὁ
ἰησοῦς καὶ ἐθαμβοῦντο
καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφο
βοῦντο· καὶ παραλα
βὼν πάλιν τοὺς δώδεκα
ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν
τὰ μέλλοντα αὐτῷ συν
αντᾶν· ὅτι ἰδοὺ ἀνα
βαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθήσεται τοῖς ἀρ
χιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμ
ματεῦσιν καὶ κατακρι
νοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ
καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν
τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαί
ξουσιν αὐτῷ καὶ μαστι
γώσουσιν αὐτὸν καὶ
ἀποκτενοῦσιν καὶ μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἀναστή
σεται· καὶ προσπορεύ
ονται αὐτῷ ἰάκωβος καὶ
ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου
λέγοντες αὐτῷ· διδάσκαλε
θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτή
σωμέν σε ποιήσῃς ἡμῖν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί
θέλετε ποιήσω ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς
ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δε
ξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύ
μων καθίσωμεν ἐν τῇ
δόξῃ σου· ὁ δὲ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τί αἰτεῖσθε· δύνασθε
πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βα
πτισθῆναι· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ
ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ
πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπ
τισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ
ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ'
οἷς ἡτοίμασται· καὶ
ἀκούσαντες οἱ δέκα
ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
περὶ ἰακώβου καὶ ἰωάν
νου· ὁ δὲ ἰησοῦς προσ
καλεσάμενος αὐτοὺς
λέγει αὐτοῖς· οἴδατε
ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν
τῶν ἐθνῶν κατακυρι
εύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
μεγάλοι αὐτῶν κατεξου
σιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ
οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν
ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν
γενέσθαι μέγας ἔσται
ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς
ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι
πρῶτος ἔσται πάντων
δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν
διακονηθῆναι ἀλλὰ δια
κονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
ἀντὶ πολλῶν· καὶ ἔρχον
ται εἰς ἱεριχώ· καὶ
ἐκπορευομένου αὐτοῦ
ἀπὸ ἱεριχὼ καὶ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου
ἱκανοῦ βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς
υἱὸς τιμαίου ἐκάθητο
παρὰ τὴν ὁδὸν προσαι
τῶν· καὶ ἀκούσας ὅτι
ἰησοῦς ὁ ναζαρηνός ἐστιν
ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν·
υἱὲ δαυὶδ ἰησοῦ ἐλέησόν
με· καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ·
ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκρα
ζεν· υἱὲ δαυὶδ ἐλέησόν
με· καὶ στὰς ὁ ἰησοῦς
εἶπεν· φωνήσατε αὐτόν·
καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν
λέγοντες αὐτῷ· θάρσει
ἔγειρε φωνεῖ σε· ὁ δὲ
ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν
πρὸς τὸν ἰησοῦν· καὶ
ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
εἶπεν· τί θέλεις ποιήσω
σοι· ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν
αὐτῷ· ῥαββουνί ἵνα
ἀναβλέψω· ὁ δὲ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε ἡ
πίστις σου σέσωκέν σε·
καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν
καὶ ἠκολούθει τῷ ἰησοῦ
ἐν τῇ ὁδῷ·

ἡδέξατο. πρὸς δὲ οἰκοῦντας
ὅτι ἐπὶ λόγῳ ταῦτα εἴρηκεν
κύριος. καὶ ὁμοίως δέ μοι
δοκεῖ καὶ τὸν λέγοντα μὴ
φεύγειν. ἀντὶ τοῦ εἶναι αὐ-
τῷ τὰ παρ' αὐτοῦ δῶρα
μίσους καὶ ἔχθρας· πρὸς
οὓς εἴρηκας τοὺς ὑμε-
τέρους πατέρας λιμὸν
ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
τὸ μανάβδαν· τί οὖν
Ἀληθές· οὐκ ἔστιν τίμιος
πρὸ τοῦ χρόνου κρίνεται·
καίτοι γε μετὰ ταῦτα
λέγει· ἀλλὰ καὶ τοῦτο οὐ
φησι τοῦτο· τί δήποτε;
ἵνα μετὰ τοῦ δικαίου
ᾖ σὸς αὐτοῦ. καὶ τὸν λιμὸν
ῥητὸν ταῦτα δείκνυται·
οὐδὲ γὰρ ἀφῆκεν ἵνα μὴ
μόνον σιλαμβάνῃ·
οὐδὲ ἀφῆλθεν· ἵνα καὶ
δουλείαν ἡμᾶς ἡμέρας
πάντας φέρειν· πρὸς
οὓς αὐτοῖς αὐτοκρίνε-
ται· οὐκ ἀμφοτέρους ὅτι
ὅσοι κακὰς ἀπ' ἀρχῆς
ἄρδην καὶ θηλύβδοιλη
σαν αὐτούς; καὶ ἡδονῆν·
ἐμβικὸν τοῦτον καταλή

ἡδέατον τὸν πρὸ αὐτοῦ
καὶ τὴν πρᾶν· καὶ πρὸς
κοινωνῆσαι πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· Σ
ὅμοιοι δὲ δύο ἦσαν σὰρξ καὶ
μίαν· ὡς καὶ οὐκέτι ἦσαν
δύο· ἀλλὰ σὰρξ μία· Ὃ
οὖν ὁ θεὸς συζεύξεν· ἄν-
θρωπος μὴ χωριζέτω·
Ὄρα σοφίαν διδασκάλου·
ὅρα τὴν ἡδονήν· ἡδέξατο·
οὐκ εὐθέως ἦν ἡδὺ οὐκ
εὐθέως ἐμίμησε μισθωτὸν
καὶ παραχωρῆσαι· ἀλ-
λὰ πρὸ τῆς ἀπορφάνου
ἦν δὲ αὐτῆς κατασκευ-
λίσκατο δῆλον
τοῦτο· δείκνυσι ὅτι καὶ
αὐτὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἅπαν
τὸ πρόσαγμα· καὶ ὅτι
οὐκ ἐμανθάνομεν σε
εἰ ταῦτα ἐποίησαν ἡμᾶς.
ἀμφὶ καὶ σφόδρα συμ-
παίμων· σκόπει δὲ
αὐτὸν· οὐκ ἀπὸ τῆς δη-
μιουργίας ἐχωρίζομεν
μονομόνου· ἀμφὶ καὶ ἀ-
πὸ τοῦ προσάγματος
αὐτοῦ· ὁμοῦ γὰρ ἦν ὅτι
ἐποίησεν ἄνδρα καὶ
καὶ μίαν γυναῖκα μόνον·

ἀλλ' ὅτι μιᾶ τοῦτο δικέ-
λλουσιν. ὥστε τὸν μὲν ἅ-
πτεσθαι· τὴν δὲ οὐ συναπτεσθαι· ἡ
δὲ οὐ συνάλλαγο ταύτην μὲν
ἀφιέναι· ἄλλην δὲ ἄ-
γεσθαι· ἐὰν δὲ ἄ-
γωσιν εἰς ἄμαξαν
ποιῆσαι. πολλὰς ἂν
ἴδοις γυναῖκας· μᾶλ-
λον δὲ καὶ τὸ πρόσωπον τῆς
δημιουργίας· καὶ τὸ
πρόσωπον ὅμοιον θεῖ-
ναι. ὅτι δὲ ἓν μόνον ἅ-
μα συνοικεῖν δύνανται
τοσοῦτον· καὶ μηδένα τοῦ
ἅπτεσθαι· καὶ ὁρᾶν
πρὸς ἄλ[λ]ους· ὃ ποιήσασα
ἄρχησάρδων καὶ θή-
λυς ποίημα· τοῦτό [ς]
ἐστιν ἅμα ἄρρεν καὶ θῆ-
λυ· τοῦτο ποίησον
ἵνα φοιβὸν μὲν
τὸ ταῦτον καὶ γυναῖ-
κα μοιχεύειν καὶ
μὴ μοιχεύειν· οὐ
κέτι δυνατὸν
τοιοῦτον μὲν δὲ χωρί-
ζειν· ἀμήχανον· οὐδὲ γὰρ
μία συνοικεῖν δύναται
τοσοῦτον· οὐδὲ ἄλλη πρὸς τὴν
γυναῖκα τὸν ἄνδρα· ἀλ-
λὰ καὶ μιᾶ καὶ πρὸς ἄλλους
κόλλυσθαι καὶ πρᾶν· καὶ
οὐδὲ ὅλη ἡμέρα πρὸς τὴν
γυναῖκα ἀνωλόσθμομο-
θήσεται· ἀμφὶ καὶ κολ-
λᾶσθαι· τὸ πρόσω-
πον πρὸς λόγους· τὸ ἀδιά-
σωστον ἐμφαίνων· [ς]
οὐδὲ μέχρι τούτου μηκέ-
τι· ἀμφὶ καὶ ἡδέως μέ-
χρι θανάτου συναποθνή-
σκειν· ἄνδρα γὰρ
οἶδα δύο ἅ[ς] σαρκα μίαν·
εἰ τοίνυν δεῖ τὸν ἄνδρα
ὁμοίως τὸν [ς]
διὰ ῥημάτων καὶ διὰ
γραμμάτων ἁρμόσαι
τὰ·

καὶ ἀξιόπιστα μὲν ἀπὸ
τοῦ δοκοῦντος ἀποφή
νασθαι· μᾶλλον δὲ οὐσίας λοιπὸν
καὶ αὐτὸς ὁ ἐμὸς λόγος καὶ
μοιωθεὶς λέγων· ὥστε
οὐκέτι δύο. ἀμφὶ σαρκὶ
μίαν· ὥσπερ οὖν ἐρῶ
Καὶ ἐμὲ μὴ ἐμὲ φάσκε. οὕτως
γυναῖκα διαστῆσαι πα
ρέσομεν· καὶ οὐκέτι
μέχρι τούτου· ἀμφὶ καὶ
τὸν θεῖον ἀπόστολον λέγων·
ὁ ὢν ὑπὲρ πάντων θεὸς εὐλογη
τὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
ἄνωθεν μὲν χωρίζεσθαι δεῖ
καὶ ὅτι καὶ παρὰ φύσιν
μὲν ὅτι μίαν δι' ἑαυτὸν ἐπ
τὰ σάρκα· παρὰ νόμον
δὲ ὅτι τοῦ θεσπίσαντος
τοσκαὶ κελεύσαντος τοσ
αὐτὸν διαχωρίζεσθαι· αὐ
τοῖς σώφροσι τίνος ἕνεκεν τοῦ
τοδρᾶν· τί ὧν μᾶλλον
Τ αὐτὰ χρὴ ὧν· οὐχὶ σοὶ χρὴ
σαι καὶ ἐκεῖσαι μᾶλλον τὸ
εἰρημένον; οὐχὶ θεὸν
πάσαι τῶν σοφίαν; οὐ
κ ἐκκωλῦσαι τὴν συμ
φωνίαν τῶν πρὸς τὸν
πρᾶν; ἀλλ' οὐδὲν τούτῳ

ποιοῦσιν· ἀλλ' ὡς δὴ
ὑπὲρ ὧν φερόμενοι
φασί· πῶς οὖν μοι ὑ
σκεύασε δεῖλαιος δοῦλ
ωμιμνήσκου ἀπολῦσαι αὐτὸν· καὶ
τοιγαροῦν λοιπὸν μ
οὐκ αὐτὸν ὡς δούλῃ προσάλ
λειν· ἀμφ' αὐτὸν μᾶλλον ὡς
ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐμὸν
πόθεν θυμοσόφε. ἀλλὰ
καὶ τοῦτο δι' ἀλύσεως·
καὶ μὴν εἰ ἀμφότριος
ὢν τὸς πάλαι ἀσ. οὐ
κ ἂν ἐμίσαντο τὸν πρ
ὸν τὸν μάταιον ζῆν ἐμ
χλιγόμενον ἐμοὶ χρεί
σαντο· οὐκ ἂν δ' ἔσθ' ὅπου
σθ' τὰ αὐτοῦ δείσαι συμ
παίμονα ταῦτα τοῖς πάλαι
οἷς· καίτοιγε πολλὰ
καὶ ἄμμαι μοι σκεύεσθε
λυσθ· καὶ τὰ περὶ
ρα μάτων· καὶ τὰ
περὶ σαμμάτων·
Τίμος οὖν ἐμὲ κελεύουσι
μοῦ αὐτὸν προσάλλο
ταισθαι τὸν ἐμὸν ἀ
λόμενοι τὸν λίθος
τὸν ἀμφιβεβλημένον

ρασ. δ ἵκμυσι μ αὐτὸ ὁσ
ὁμ ταασ τοῖσ παρα μά
ταασ. καὶ δωι τοῦσαι
μα τουδὲ καὶ πασ ταα
χοῦ καὶ δμ τα υθα ὁμοί
ασ. εἶ ταιδ πει δὴ
Φορ τι κὸμ λίω τὸ εἰρημέ
μομ. καὶ πο λλὴ δ φορε
αὐτοῖσ τῶν δ ταμο λλίω.
ταχ δασ πα μμ δωι τὸμ
ἀρχαῖ ομ ἀμ φ ἡμόμ μ
τὸμ λόγμ λ φομ. ὁ πορ
καὶ δμ πορο δομ ἡ φ πω.
» ἀ πὸ ἀρχ ῆσ δὲ ὁ νικ φ ἡμδ
» τοῦ ὕτασ. τουτ ἔστιμ. ὁ
τι δ λλὰ τῶμ πραγμά τωμ
λιμῖμ δ ἦ λομ πὸ σ δξ ἀρ
χ ῆσ ὁ θ̄ δμομ δ θ ἡκασ
τὰ δμ αυτία. ἰμ αι γὰρ
μᾶλ λ φασι πο ὁ θ̄ δμ δ ἦ λο
ὅ τι δι ὰ τὴμ λιμ πὸ μ σικμ ἡ
ρό τη τα τοῦτο φ πο μπο
ῦσ ῆσ. δικ φ θ δμ πα μμ αυ
τὸ σ δωι α τομ ἰ φ. φ γὰρ
ὁ ῦτοσ πρω τοκρ ύμ βμοσ
ἡμ ὁμ ό μο σι καὶ συμ φό
ρομ. οὐκ ἀν δικ ᾖ μοσ
δξ ἀρ χ ῆσ δ δό θ η. οὐκ ἀμ
ὁ ῦτω πλά τ τομ δ ᾶμα
δ ν ὁ θ̄. οὐκ ἀν τοι αὐ
τ φ ῆ. λ φομ δὲ ἡμῖμ

τῦσαι αὐτῷ· καὶ γὰρ
ἀδιάφορομ ἰουδ αίοι σ
τοῦτο ἡμ· καὶ πα μπ λη
θοῦσ δωρατ τομ·
δ ἀ δὲ τοῦτο· τοσοῦτῳ
δμ τῷ ὁρ φ λ φ δ ἡμ τομ.
τ φ αὐτ ησ δ μ δ μμ ἡ μ το
μόμ ησ τι δ ὸ δμ το λ ἡσ
μῶμ· ἀλλ ὁμ ωσ δὲ ἀπορ
ρη τοσ σοφ ίαμ καὶ ὑπερ
τούτῳ μ ἀπο λογεῖ ται·
» καὶ φησίμ· ὁ τι μ ωϋσ ῆσ
» πρὸσ τὴμ σκλη ροκαρ
» δ ίαμ ἡμῶμ οὕτω σ δμο
» μοθ ήκασ· καὶ οὐδὲ
» δ κεῖ μομ ἀφ ίκ σθ αι ὑπὸ
κατ ηγ ρ ίαμ μέμ ειμ· ἐ
πεὶ δ ἦ καὶ τὸμ μ όμομ αὐ
τὸσ τῶμ οὕτω δοδ οκ ώσ·
ἀμ βλ ὺ ζαι ρεῖ ται αὐτὸμ
τοῦ φ ηκλ ήμ ατοσ· καὶ
τὸ πρ ῶμ φ σ τῶμ ὀκ τ φ μ
πρ ι πρ έπ ω φ ηκ ε φ αλ ῆμ·
ὅ πα ρ ταχ ὺ πο ιῶ φ. ὃ
γὰρ ὁ τ ὲ τοῖσ μ αθ ηταῖσ
τ ἄλ λομ τασ τοῖσ πάχ υ
σι λ ίτ πα ῶμ το· δ εἴ κμυσι
αὐτοῖσ ὁμ τασ ὑπ ὸ θυ θύ
μουσ· καὶ ὁ τ ὲ πα ράπ λα
σ ίμ ὑμ ὀκ άλ ουμ πρ ὶ τοῦ
μ ὴ μ ί πτ ε δ ἂμ τασ χεῖ

» ὁπηὸσὰμὰπολύηιτὴν
» γυναῖκαὰυτοῦπαρβ
» ιπτὸσλόγουπορνείασ
» ποιχᾶται· ὃσεὶδὴ
Γ ἀρ᾽αὐτὸὶσθωδιόμοσ·
μὴσὰὰυλθμπάσαμοιμο
θηεῖλοιπὸμ· ὃσπορ
ὃπὶτῶμιρωμάτωμ·
ὅσπωρθωὶτοῦσαυ
ιὰτουικὰὶγὰρὶὰὶὸωὶ
λῶμιρωμάτωμτρβιὰ
μὸμοσὰυτὸὶσ. τότὸδὴ
ὸλίχθηιτοῖσὸχλοισ·
» ὁπηὸυτὸἰσὰνδρχόμὸμομ
» ιοιμοῖτὸμὰὰῦμ· ιὰὶ ϵ
πὶτοῦσαωιὰτουὸδὴ
ρομήσασὰυτοῖσφηοί·
» ὅσπσὸξὸὰτιμὸμσαωιὰ
» πωιὰλὸῦσπωιϵῖμ· Ϛ
ὸμπὰὶλα. τὸὰυτὸτοῦ
το· ὰλλὸ᾽ὅσπρὸιὶξὸυ
μὸυλὴ. τοῦτοὶὰὶὸμπὰὶ
λα· ὅσπωργὰρὸιϵῖ
λῶμἰουδαίοισμὸὶπὸλο
μιαὸμτομὸιμαθηπὰὶ
ὸθορυιλήθησαμ· ιὰὶ
πρὸὸλθόμτῶαυτῶ
μὰὶ᾽ὅπρουὸλφμ· φρὰ
σομὶμὶμτῶνπαρὰωμο
λῶνπὰύπλων. ὁύτωιὰὶ
μῶνθορυιλήθόμτῶ
» λῶμὸλφμ· ὁπηιὰὶπὶδὴ

» ὸλφμ· ϕὸύτωσὰὶμὴ
» ὰὐπίωτοῦὰμοῦσυμφϵ
» ρᾷμὶὴγαμὶῆσαι· ιὰὶγὰρ
μῶνὸμόὶσαμμᾶλλομ·
ὶὴπρόπτρομτὸλφλθμ·
διὰτοῦτοπότὸμὲμὸ
σίγμασ· μῶνδὲὸωϕὶλὶ
ὰὐπίῤῥησιὶσιὰὶὰπὸ
κρισισγίνϵται· ιὰὶὸρϕὰ
πλησισιὰὶπωῦσισ· ιὰὶ
σαφᾶὸὸρομσὸμόμοσὸ
φᾶμὶ. ὸρϕοπὸσὶμὰὐπ·
ιὰὶφαωὸρϕῶσμὲμὰὐ
πϕαϵῖμὸυτολμῶσὶ· τὸ
δὲὸξὰὐτοῦωαρὺδοικοῦ
ϵἶμαιὶαὶφορπὶκὸμ· ϕϹ
ϵἰδομπροάρυσὶλᾷρὺ
πω· ϕὸύτωσὰὶμὴὰὶ
πὶαὐτοῦὰμοῦυμβὰὐπϵσ
» γυναικὸσ. ὁὐσυμῴὸρϕ
» γαμῆσαι καὶγὰρσφὸ
Δ ῤῥυθωαχὲωὸδὸικφϵῖν·
τὸγυναῖκαπαύσησικα
ὶκίασγὲμουσαμᾷχϵιν.
ιὰὶὰμᾷχὸλαιὰμὴμὸ
ῤυθηρίουωαμτὸσὲμ
λομσυμβαίνϵισμῦλλου·
ιὰὶἰμωμὰὐθησὸὅτιὰὐ
τὸισσφόδρατοῦτὸὸθο
ρύϵφ· ὸμὰρκοσὰὐτὸὸδὴ,
» λῶμὸλφμ· ὅτιιὰὶπὶδὴ

» αμ εἰ τοῦ μαὐτοῦ· τί δ'
» ἄτ ἡμ. ἆ οὕτω σ' ἄτ ἡμ ἡ αἰ
» τί αὐτοῦ ἀμ οὖ μβαὐ τῆ ς
» γυ μαι κό σ τοῦ τ' ἄτ ἡμ·
ε ἰδ ι αὐτοῦ τοσ ωλ ἰφ θη ἰμ λ
ὐ ω σ ἡμ· λ ἰ δ ικ εἰ μο· ἆ αι
τί αμ λ ἡ τ ἡ αι βω ἰ τ οὑ τοις
ὁ αμ ὴρ· κ αὶ τ ὰ μ ταχ οῦ
π αρ αν ομ ἆ δ ικ μ ἀλ λ ο μ·
ικ ου φ ό τ ερ ομ π ρὸ σ δω ἰ
θ υ μ ἰ αμ μ αὶ χ ὸ λ αι φ ύσ ε
σ σ ικ αὶ π ρὸ σ δ αυ τὸ μ· λ ἰ
π ρὸ σ γ υ μ αῖ κ αι π ο μ λ η
ρ ὰν· τ ἰ ὸ ὦ ὸ χ σ· ὐ κ εἰ
ω δ ὼ ὁ τ ἡ μ αὶ κ ου φ ό τ σ
ε ρ μ· κ αὶ π ο ἰ ζ τ οῦ τ ο·
ἰ μ ἀ μ ἡ μ ο μ ί σ σ ἰ μ ὁ τ ἡ
μ ό μ ο σ τ ὸ π ρ ᾶ μ μ αὐ τ ἡ μ.
ἀ μ μ ὸ π λ ἡ μ αμ β μ· ὐ π ρ ὰν
τ ὼ χ ω ρ οῦ σ ἰ μ. ἀ λ λ ὰ ὁ ἰ σ
δ ὲ δ ο τ αι· δ ω σ ἀ ί ρ ω μ τ ὸ
π ρ ᾶ μ α κ αὶ δ ε ἰ κ μ ὶ σ μ ὸ
γ αὐ ὸ μ. κ αὶ τ α ὐ τ η ὸ φ ὸ λ
κ ό μ β μ ο σ κ αὶ π ρ ο τ ρ ὸ
π ω μ· ἀ λ λ ὰ ὁ ρ αυ ὸ μ τ α ὐ
θ αι ὸ μ α ὐ τ ὴ ο λ ο γ ί α ν· ἀ ὐ
τ ὸ σ μ ὲ ν γ ὰ ρ· μ ὰ γ φ η σ ἰ
τ οῦ τ ο· δ ικ εἰ μ οι δ ὲ· ικ ου
φ ό τ ερ ομ· ἰ ω ἰ γ ὰ ρ ἀ μ ω
φ ό ν δ ρ αυ ὸ δ ὲ ἀ γ ω μ ὸ θ αι·
κ ὰ γ π ω ἀ ρ ἀ υ τ ὸ υ μ ὰ γ ω ὸ μ ω

λ ο γ μ· θ ἡ μ αι ἰ μ αι π ρ ο θ υ
μ ο τ ὸ ρ ο ι σ ὸ β ρ γ ά σ η τ αι·
κ αὶ δ ικ τ ὸ ὰ μ ὰ ρ η μ ὼ δ ω ρ μ
π ω ἀ ρ ἀ υ τ ὸ ἰ ὲ ικ ου φ ὸ π ρ ὸ
δ ε ἰ χ θ ἡ μ αι· ἰ μ αι κ αὶ τ α ὐ
τ η μ ἀ μ μ ο μ τ η ὼ π ω ἀ ρ ψ
μ ί αμ β λ ω μ τ αι κ αὶ τ ἡ μ
ἀ γ κ ρ ά τ ε ι α μ· ὁ π ε ι δ ὴ
γ ὰ ρ τ ὸ π ω β ρ ὶ π ω ἀ ρ ψ ν ί
α σ ε ἰ π ω ἆ μ β ω α χ ψ ὲ ἰ
μ αι β δ ὸ ικ φ β ικ τ ὶ σ ὰ μ ἀ γ
κ λ ισ τ οῦ μ ὸ μ ου τ ὸ ὐ τ ου.
ἆ σ τ η ὼ β ω ἰ θ υ μ ί α μ α ὐ
τ ὸ ὼ β ικ εἰ μ η ω β μ β ω α μ β μ·
ἆ τ α ὼ τ ὸ δ ω α τ ὸ μ δ ἀ ικ μ ὸ.
» ϛ ϗ. ἆ σ ἰ μ β ὐ μ ὸ ὐ χ ο ι. ὁ ἰ τ ἡ
» μ ὼ β ικ ικ ο ἰ λ ί α σ μ ρ ἀ μ
» μ ή θ η σ α ω ὁ ὕ τ ω σ· κ αὶ ε ἰ
» σ ἰ μ. ὁ ἰ τ ἡ μ β ὼ β υ μ ο υ χ ί ω ἡ
» σ α μ ὐ τ ὸ ὸ τ ὼ μ ἀ μ ὼ μ· κ αὶ
» ε ἰ σ ἰ μ. ὁ ἰ τ ἡ μ β ὼ β υ μ ὸ υ χ ἰ
» σ α μ β α υ τ ὸ ὸ σ δ ἰ ὰ τ ἡ ὼ ω α
» σ ἰ λ ε ί α μ τ ὼ μ ὸ ὼ ὼ ὼ μ·
Δ ι α τ ὸ ὕ τ ω μ λ α μ θ α ω ὁ μ
ω φ σ ὸ μ ἀ φ ρ μ ἀ υ τ ὸ ὼ σ ἰ ϛ
τ η ὼ τ ο ῦ π ρ ᾶ μ α τ ο σ
ἄ ἰ ρ β ἰ μ· κ αὶ τ ὸ δ ω α τ ὸ
τ ὰ σ ἀ ρ β τ ὰ ῦ σ τ α ὐ τ η σ κ α
ω σ κ β υ ά ζ β ω μ· κ αὶ μ ο
μ ο υ χ ὶ λ ἀ φ ω μ· ὁ π η ὸ μ
μ ό η σ ο μ ἀ ὸ ικ φ ὺ ὸ σ τ ω σ

τοιοῦτοσ λίσ. λίσσαρὰ
τοῦμὲν τὰ τοιαῦτα ὁ ὠσ
ρεαυτὸν μὲν τὸ αὐτὸ
τοῦτο ἐποίησαν. τί
αὐθαιρέτοι ἦσαν· τίσ ἀν
τοὶ λάυσθοσσ μὲν ἡμᾶσ
ρύμενοσ. μισθὸν δὲ
οὐκ ἄχθ. οὐκοῦν ὑγιὲσ
ρίζει τοῦ λόγου· ὅτι
μὲν ἀμισθοὶ καὶ ἀβάφα
μον τοῦτο ἐποίησε.
ὁ χωρὶσ ἀβαφάν ὁμοίωκέ
μοι· κἂν μὲν δὲ οὐδὲ τὸ
το· ἀλλὰ τοῦμὲν οὐφέ
λιμον τίν ὅλωσ διόρ
θούμενοσ· καὶ τοῦσυ
μεικὸσ τί τοῦ καιροῦ θά
νατοσ. καὶ μὲν δὲ τὴν
ὀπὶ θυμίαν οὕτω κυμαί
νουσαν ἄχθ. οὐ γὰρ οὕ
τωσ ἐκ τοῦ μὴ βλοισ.
ὥσ λογισμοῦ χαλινῷ.
τὰ τοιαῦτα οἶδε καὶ
τὰσ ἄλλασ κύματα
καὶ γαλήνασ ποιεῖν·
κἂν μὲν δὲ. λογισμὸσ
μόνον· διὰ τοῦτο τοῖσ
δικαίοισ παρῄνεσεν.
ἵνα τοῦτο ἴσασ τὴν ἀ
ληθῆ τοῦτο καὶ τοῦτο
αβε· τί οὖν λέγει ὁ πε

ρὶ τοῦ μὲν ἄλλου μὲν οὖν
χωμλότοσ αὐτῷ· ὁ τὰμ
δὲ λέγει μὲν οὖν ἰσαμὲν
τοῖσ. οὐ τοῦ μὲν λοῦ μὲ
γέ τοι ὡσ ἐκ τοῦ μὲν ὡσ ἀπα
γε· ἀμφὶ τοῦ μὲν λογισμοῦ
τοῦ μὲν τοῦ μικροῦ μὲν τοι ὡσ ἀ
μέρεσι μ· ὡσ ὅγε τὸ
μὲν λοσ δικ τὸ μὲν τοῦ μ. Σ
ἀρ' οὐ τοῦ μὲν οὖν θυμοσ.
ὡσ ὁ πᾶν λοσ φιλοῦ μ·
ὃ φέλομεν ἀπὸ κόπτο
ταῦ τοι ἀμαρτανόντων
ὑμᾶσ. καὶ μάλιστ' ἐκό ντ·
καὶ γὰρ τὰ τοῦ μὲν ἀμ δρε
φόμενοι τοιοῦτοσ πολ
λοῦ· καὶ τοῖσ τοῦ θεῦ δ'
ἀπάλλουσι τῶν δίκη
ουργίαν. δίδοσι μὲν φέρο
μένων· καὶ τοῦ μὲν μαν ιχαί
ων μὲν οὖν γὰ τὰ τοῦ μαπ·
καὶ τοῖσ παρ' ἄλλοισιν
ἀκρο τηριαζομένοις
τὰ αὐτὰ παραμυθεῖ·
τὸ γὰρ ἀποκόπτειν τὰ
μέλη· δαιμονικὸν ὁ
μοῦ γέασ καὶ σατανι
κὴν δωμοῦ λῖσ' ὃ ἐξ ἀρ
χῆσ γέγονεν ὅρ γανον· ἵνα
τοῦ θεῦ τὸ ὅργανον δια
κόπτωσιν· ἵνα τὸ ζῷον

τοῦτο λυμαίνεσθαι·
ἢ μὴ τὴν προαίρεσιν
ἀλλὰ τὴν τοῦ μυελοῦ
φύσιν τὸ τοιοῦτο λυμαί-
νεσθαι. οὐ τοσαύτας
ἁμαρτάνουσιν αὐτοῦ
οἱ πολλοὶ ἀπὸ ἀνδρεί-
ας θυμοειδοῦς. καὶ διὰ τοῦτο
παραυλάττουσι τὸ ζῷον
οὗτος· καὶ τοῦ τὰ μὲν
λεπτοῦ καὶ τοῦ τῆς
προαιρέσεως τὸν
κέρτα τοῦ μᾶλλον θερ-
θυμίαν κωλύειν· τοῦ
Γ δὲ· ὁ διάπολος ὁ μο-
νοθέτης· πρὸς δὲ
τοὺς εἰρημένους· καὶ
ἕτερον τοῦ μικρὸν δόγμα
ἀφαιρεῖν· καὶ τοῦ τοῦ
μαρμένης καὶ ἐν τοῦ
θεὸν πρόνοιαν τοῦ λό-
γου· καὶ τοῦ τὴν ταχεῖαν
παρὰ τοῦ θεοῦ δόσιν
λιμὴν βλάβην λυ-
μαίνεσθαι· καὶ πά-
θος μὴ φυσικὰ εἶναι τὰ
κακά· καὶ τοῦ ἄλλα ἕτ-
ερα τοιοῦτον εἰσεί-
ρουσι δόγματα τοῦ μικρά.
εἰ καὶ μὴ προφανῶς·
τοιαῦτα γὰρ τοῦ δια-

λοῦ τὰ διαλεκτήρια·
διὰ τοῦτο παραλαμ-
βάνειν τὴν τοιαύτην
παραμυθίαν· μᾶλλον
γὰρ τὸν εἰρημένων·
οὐδὲ τὰ τῆς σωφρο-
μίας λιμβρότερα τοῦ
τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ χα-
λεπώτερα νομίζεται·
ἕτερον γὰρ ἕξις τὸ
σωφρονεῖν τοῦ μὴ μάχ-
εσθαι. ἕτερον θυμικὸν μάχης·
οἷον μὲν ἀπὸ ἀγκεφάλου·
οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σφύσιν τὸν
οἷα ἐρμάτικεῖνον φύσ-
σθαι λέγουσιν· ἕτερον δὲ
οὐδαμοῦ θυμὸν ἄλογον
ἕτοιμον. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ
μέλους ἀλκολάστου·
ἀφανοίας ἡμβλυμένης·
καὶ αὐτὸ σωφροσύνη· τοῦ
φυσικοῦ μικρὰ μέτρον·
μᾶλλον οὐδέν· ἢ τοῦ
Τ οἷον τοῖς θυμόσχοις
τοῖς εἰκῆ λιβανώτου
θυμόσχοις· ἢ μὴ τοῦ λο-
γισμοῦ καὶ αὐτοῖς σωφρο-
νοῦσιν· καὶ τοῖς ὑπὸ τοῦ
λογικοῦ πάσχουσιν εὐ-
λόγως· οὐδὲ ἀμβλύνος

χρῆσθαι τῇ λόγῳ. ὁ τὰ
μέγα τὸ κατορθοῦμενο
λίγ. ὡς ὁ τὰν λόγῳ μὴ μ
δόξαν ταῦ μαθήματα τὰν μ
αθήσιν. καὶ ὁ τῷ τοῦτο
ὅτι μὴ ἀλήθεα. δῆλον μὲν καὶ
ὅτι τοῦ παρόντος. εἰ
γὰρ τῆς σάφηνος ἕνεκα δόξ
ας μεμόνησαι. καὶ οὐ
δὲν ἀντὶ σφάλματος
μᾶλλον ἢ παρὰ δεῖγμα
τα τὰ παρόντα τὰς σα
φηνείας. ἀλλὰ καὶ τὰ
ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ
ἐνθυμεῖσθαι χρή.

C ὑδεῖς ἀμαθὴς γεωμέτρης. πάσ
ας ἂν ἡδέως ἀκούσαι
τὰς ἀποδείξεις τὰς περὶ
τοῦ ἀσωμάτου καὶ
δαίμονος. ἀλλὰ δεῖ μαθή
ματος ἀνήλθομεν. οὐδὲ
γὰρ ἐμαυτὸν μᾶλλον ἢ μικρό
τερον. οἶδε μαθηματικῆς.
καὶ ἐν τοῦτο δεῖ κέρδαι
μον. τότε προσιέναι
θεᾷ αὐτῇ παιδείᾳ. ἵνα
τὰς χεῖρας βαθεῖα
τοῖς καὶ προσβύζηται.
καὶ ἐν ᾧ τιμῶσαν οἶμαι
θεὸν τὰ ἐν αὐτοῖς. ὁ δὲ

χορεῖν χορήγῳ. πρὸ
θυμότερον τὸ ποιεῖ
τὰ δεῖξαι ἐπὶ πρόγνω
ὂν τὸ κατόρθωμα. ὃ
οὐκ ἀφιέσεις ἀνήρ.
κλωμόν οὐ τὸ πρᾶγμα
καταικλῆσθῆναι. δὲ
ἀν τῶν ἀφανῶν οὐ
λίγου ἕνεκα τὸ φάσμα
ἐδεῖξε. δῶν αὐτὸν ὂν. ἢ
μᾶν ὀλέθριον τῆς πρᾶ
γμα ἐρρώσθη λίγου τιμᾶ
γένηται. καὶ εἰ πρᾶ
γμα ἐστὶ φίλον. π
ἀρχόμενος ἐκλάθου
πάντα χορεύσῃ. ἀλ
λὰ δὸς ταῦ ἵμαν μά
θησιν ἡμέρας ἀριθμόν.
οὐχὶ μᾶν αὐτοῖς λίγοσιν
τιμᾶν λίμαν μεμιγμένων
ὕπνου φύσης. δόξεται
γὰρ δικεῖν οἷς τοῖς σου
λομένοις. ὥστε δὲ οὐ
τὰ δεικνὺς ὅτι πολ
λοῦ δεῖ τῆς ἀνθρώ
που φύσεως
ὀλιγοστὰ ταῦτα καὶ
σμικρὰ τὰ σκάμματα.
λίαν ἀναλαύσεται πᾶ
σα ὁ μουσόμενος. ἐ
θος γὰρ αὐτῷ τοῦτο κε

ἐμβικὰμοὶ μαθηταὶ ἀ-
πὸ τῶν παιδίων.
ἀξιώματος ἔμβικα μ.
τί οὖν αὐτός. διδα-
σκαλικὸν μέρος
ζῆμ καὶ τὸ μὴ τῦφος καὶ
τὸ πανταπασιν τὸ μὴ ἀμιμον.
καὶ λαμπρὰ μὲν καὶ ἀγκὰ-
λίζεσθαι καὶ τοῖς τοιού-
τοις τῶν μαθητῶν ἐ-
παγάλλεσθαι. ὅπερ ἐ
ἔμπροσθεν εἴρηκε.
Κ ἀγκάζεσ τοίμων ἴζμου υλό-
γεσθαι κληρονόμοι γε
μόλις αὐτὸν ὄντων. τὴν
ἀρχὴν τούτων μὲν ἀ-
πολλῆσι κτησάμενοι
τῆς ἐσθῆτος ἐπρίαντο. τοῦ
τον γὰρ φιλοσοφίαν ὁ
ρῶσι μὲν ἀπὸ σωμάτων ἀ-
πολαμβάνειν. τοῦτο μέ
σον ἀγαθὸν κόσμου. καὶ γὰρ
πάντα μὲν τὰ παιδί-
ου. καὶ τοῖς λο-
γικοῖς ἡμῶν ἐπι-
καλεῖ. ἀλλὰ σφίλοις
προσέρχεται. ἀσ οὐδὲ
μὲν γὰρ ὁμώνυμον. καὶ ὁ
σαὶ ἂν παραπλήσιμα
λιχθῆ. ταύτην ἔχει
τὴν. καὶ πάντα μὲν ἀπὸ
τῆς ἰδέας ἐξήκασμένα
ἀδήλωτος. οὐ πρὸς τὴ
θησιν αὐτῶν τῆς μὲ
ρᾴκιας πρὸς ἃ ἐσπούδακε
μησ. ἀμφότεροι τοίνυν
λογικοὶ ἐσμὲν ἀλλ
ὁ τοῦτον. ἐπὶ τῶν ἀσ
δαιμόνων κόσμου. τὸ γὰρ
οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον.
οὐ πλοῦτος οὐ πλοῦτος.
ἀμφὶ φιλίαν δ' ἀμφισ-
κεῖται δίδε. καὶ τοῦτο
μαγικαίωμ οὐδὲν πλέ
ον ἔχει τῆ. ἀλλ' ὅσον
ἐπιλησθῆναι τοῦ μα
τοῦ. καὶ ἀφίασιν αὐτῆς
θηλικὸν τὸ παιδίον.
οὐ λυπᾶται ὀφείλει λί
μῆσ. ἀλλ' ἐμ. ἐπιζημίαν
χρημάτων καὶ τοῖσ
τοιούτοις. καὶ οὐχαί
ρᾳ τοῖς μὴ ὀφείλουσι.

Ὁτι μιμεῖται ἐκεῖνος τὰ παιδία ἀμνησίκακος. ὁ καὶ δοκῶν καὶ χρημάτων καταφρονῶν:

τοῖς δικαίοις τοῦ τοις· οὐκ ἐπόλιται πρὸς ἑκάλλησα μαυτόν· διὰ τοῦτο ὀλίγος· τῶν γὰρ τοιούτων μάλιστα ἡμᾶς σιλείαν τῶν ὁμοίων· ἵνα τί προαιρέσει ταῦτα ὑπομένωμεν· ἀντὶ φύσει τὸ παιδίον διαίρει· ὥσπερ γὰρ

Ὁ οἱ φαρισαῖοι οὐδαμόθεν ἄλλοθεν· ἢ ἀπὸ σαυτοῦ καὶ κουφίας καὶ ἀπορίας ὑπερανατρόμενοι· διὰ τοῦτο ἀκαταστάτοις ἀφελίσσειν ἐκβάλλει· δικείμοις δὲ μετὰ πόνου σ. καὶ τούτοις παιδεύων· καὶ γὰρ οὐδὲν δεῖ οὕτως σφόδρα ἀλαζονείαν ὑπαίρει· ὡς ἀρχὴ καὶ προοδρία· ὅ ποιῶν ἡμᾶς ὁμοίους παθεῖν ἀπολαύσει τῆ μᾶλλον πολλῶν καταστῆ οἰκουμένων ἁπάντων· προικαταγαμιάνει αὐτῶν τὴν διάνοιαν· οὐκ ἀφίστησιν ἄνθρωπε μόνη τῆ παιδίᾳ· οὐδὲ

τὸ σοφεῖν πρὸ αὐτῶν· ὃ γὰρ ἐλαμπρὸν ταῦτα ἐστὶν ἐναντία· ἀμφοτέρων καὶ κομπάσαι μάτια·

Ὁ οὕτω γοῦν οἱ φαρισαῖοι παιδοτριβούμενοι· ὅστε τῶν κορυφαίων αὐτῶν καὶ κομβάζειν· τὸς ἀπασμοῖς· ταῖς προ

ϛ θ ὁδρίαις· τοῖς μαθασμοῖς ἐπιζητοῦντας· ἀπὸ γὰρ τούτων ἡδονὴν ἔχειν· δοξομαι μίαν· ὅταν δικεῖνα μὴ σοι ἀδυνειαν· ἐξ ὧν κειλαμ· διὰ τοῦτο δικεῖ μοι μεταρὰ βωλ σωασάμενοι διὰ τοῦ σφραγίζειν· ἀπῆλθον· τὰ παιδία δὲ ἐνυλογίαν· ἀπὸ τοῦ τὸν ἐλθύνθρωπον ἀπὸ αὐτῶν· γὰρ ὁμεῖς αὐτῶν καὶ ὑμεῖς κατὰ τὰ παιδία· καὶ τὴν καινίαν μὴ πιάζωμεν· ὃ γὰρ ἀλμοὺ κάλμα ὅρος ἰδεῖν τὸ μόνον· ἀλλὰ μάγκλη πάντως σοφὸν βόμμα βόμωσθεῖν τὸν ὕπνον λομεν καὶ πομηρόν· καὶ πρὸ τῆς γόμμης δὲ· ὁμ ταῦθα τὰ ὄχα

ταυτα φασὶ μεθαυ· δαλ
γαρ καὶ κοσι γρμηφλησι.
μόμοσ ἀμ τλήσφσ τὰ
καλκά· δὰμ δὲ ἀμαθὸσ.
σαυτὸ λιαὶ τὸ πλησίομ·
Cικόπειρῶ ὰσ τοῦτο
καὶ βωὶ τὸμ προτέρα
σωθεὶλ· οὔτε γὰρ πο
μικρότερόμ τι τοῦσα
ὀυλγόμεμ. οὔτε ἀ
πλόυασ τρομ καὶ ἀιβ
λάβερομ τοῦ δᾶδ· τίς
ὄπωὸἱ χυρότερόσ κμ·
ὀυδὲ τερομ αὐτὸμ φσ
χάρασ ὅλα μὼ ὸδᾶδ·
καὶ κύριοσ τοῦ ἀμ βλεῖ
γομόμεμοσ ἀπώλεῖ; ὃ
χὰσ ὲμ σφίγγι καὶ δὲ
σμα τηρίασ σωφλημ
μεμομφχε καὶ ὸφφάσα
το; καὶ ταῦτα ὑπόρχομ
τα προζυμόμτα μ· καὶ
αὐτὸσ μ ρίαι φ καλφμ
φχομφγκλίματα· ἀλ
λὸ μασ ἀιφῆκε σα ὸμ
ἀπωλεῖαμ· καὶ τοιὸμὲμ
μεγὰ πασησ τῖσ αρλ
τίασ αὐτὸμ ὸδίασ κεμ.
ὁδὲ μεγὰ ὀλίγα μφυ
γάδα μ ἀπωφγμασ μὸ
μ ρίῶ ἀλλο μεμο σ. Σ

τὸ πασ ὸφκ τὸ πα μὰ
μείωμ· ἀλλ ὸμασ ὁ
φγὰσ· τοῦ πασι λὸα ς
πρι φόμεο· ἐπειδὴ
ὁμὲμ μεγὰ ἀπωλότησ.
ὁδὲ μεγὰ πομηρίασ
παρβαίτεο· τί γὰρ
Ἀμίγμοιτο πομιρόν
ρομ δικείμου· ὁσ τὸμ αὐ
τοφαρτικρῶτα· Σ
τοὶσ πολέμοσ ἀῦπα
τασ καὶ τορθοῦτα· Σ
τῖσ μίκισ καὶ τὸμ προ
πάσ αμ τοὶσ μεῦ πο
μοσ ἰπομέμομτα· τὸς
δὲ ἀσφάλοσ δικάμα κο
μίζομτα· ἀμ βλῆμ
πχείρᾳ· τοιοῦτο μ γὰρ
ἡμασ καμίαι· ἀῆτοῖσ
οἰκέτοισ ὅπωσ μου λεύει
καὶ οἷσ. καὶ τὸμ ἄχρ μ
τα αὐτιὼ τήκει· καὶ
μυρίαισ πρι μάλλᾳ
συμφοραῖσ· καὶ ὁδεί
Λαμοσ γρῶ ὠ δικᾶμοσ· ὅπ ς
ὁτε ὁδᾶδ ἀπώλεῖ. ὁυκ ἐρ
ρηχε τῖὼ βλεφμὴμ φσμὴ
δικείμ ὶ πω ὁλοφυρόμεμ ©
καὶ λάχρμ· θμίομαι σφό
δρα καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
πολεμοῦσι μὲ μόμοι· Σ

ἴσα ἀπὸ μιᾶς ἀνάγκης ἐστίν.
ὅσα ὑπὸ διαφορᾶς τινὸς τοῦ
δικαίου· οὐκ ἔστιν ἁπλῶς ὑμῖν
πολέμιος· ἀμφοτέροις ὑμῖν
ἀσφαλῆ εἶναι καὶ ὑμδέχε-
σθαι· καὶ γὰρ ἡσσᾶσθαι
πλέον· τοῦ ἀρατικοῦ
δεῖται μᾶλλον ἢ δέεσθαι· οὐ
δὲ γὰρ τυραννικὸς ἡμῖν
ὁ ἀνήρ· οὐδὲ θρέμμου
δικαλεῖν ὑμᾶς ἄξιόν ἐστι.
ἀμφοτέροις πάντα καὶ
πρόθυμος· καὶ σφόδρα
περὶ αὐτὸ μᾶλλον ἐστὶ·
καὶ τοῦτο· καὶ δικτῶν
μεταὐταῦτα δῆλον·
Ὁ τὸ μὲν γὰρ ἐφ' αὑτῷ τοῦ
τόμεν ὑμῖν· ἴσως τοῦ
μόνως τῆς ἐτέρας τῆς
ταῦτα αὐτὴν λογίσα
το· τοῦμὲν οὖν κρινῶσ
ὄξιόν ἐστι μὲν ἀφ' ἑαυτῆς
δὲ ὄξιν ἡγεμονεύειν αὐτὸν τῆς
ναυτελείας δικάζειν· τί
λοιπὸν ὑμῖν τὸ καταλεῖ
πόμενον καὶ πείθειν τοὺς
περὶ σοῦ δικάζοντας ἀπὸ
λαυσον πολέμου· ἀμφο
δὲ· τί οὖν κλῶν τὸ περι
γιγνόμενον τῆς ἀφελίας·
οὐ σμικρὸν εἰς ἀσπίδ

καὶ δίσειαι πολλάκις
περὶ αὐτὸν μάχεσθαι; οὐ
χὶ πάλαι δεῖν ὑμῶν
δεῖν ἄχθεσθαι; οὐ
κ' ἂν εἰκότως σαυτῷ ζῇ
ὅσιος ἀσφαλῶς πλάτ
αὐτοῦ καὶ λιστρίαν λῶν; οὐ
πλανᾶσθαι δοκεῖ δῆλον
κῶς εἰς φύγῃ καὶ πρ
ρὶ τὸν ἐχάτων τρέπει.
ζῶν τοσοῦτος καὶ μᾶλ
τοῦτος; ἀλλ' ὅμως οὐ
δεῖν τοῦτον αὐτὸν λιμάν
καθ' ὑμᾶς ζῆν τὸ ζῆ
φ'· ἀμφοτέροις καλῶς ἔχον
τα ὁρᾶν· καὶ δοκεῖ μὲ
μον· καὶ μόνοις καὶ ὑμῖν
μὲν οἷς αὐτοῖς καὶ τῆς
κ' ἀσφαλῶς αὐτάμενος.
καὶ πολλῶν ὁμόντων τῶν
διαφερόντων· καὶ θυτὴ
φομένων λέγοντων τὴν
τοιαύτην αὐκαιρίαν· δ
κάζοσι καὶ δοκεῖ μὴ λος
τοῖς παροῦσι· καὶ
ἀποσχέσθαι τοῦ φόνου.
καὶ σῶν ὄξιόν ἐστι
ὑμῖν· καὶ ὡς πρόσθεν
τοφύλαξόμενον μᾶλλ
λον καὶ ἐπισκοπεῖν
πολέμιος· οὕτως ὑμῖ

κάλλιστα ὁ ἀρμοστὴς ὁ
δωτὴν ἡδιστον μὲν τῷ βασιλέ
ι πορθοδοσίαν· τίνα οὖν
τρόπον ἰσοῖσομεν τὰς τῆς
ψυχῆς· τίνι τῆς ἡμετέρ
ας τοσοῦτον ἐκέχυνται· τοῦτο
γὰρ δῶρον ἀτιμότατον μὲν καὶ οὐκ
ἀφεκτὸν ἡμῖν ἐστιν
δέχεσθαι· πολλῷ δὲ πλέον
καὶ οὐκ ἀτιμότερον ἡμῶν ἐστιν
μὴ φαύλοις τιμᾶν· ὅταν γὰρ τὴν μὲ
γαλοψυχίαν καταμάθωσιν
ἡμῶν φαύλοις τιμῶντες· τότε
τὰ κρίνα βρόμῳ ἐοικότα
καθαπτόμενα ἡμῶν ἐκβά
λωμεν· διὸ
Παραιτοῦμαι πρὸς τὸν
βασιλέα μὴ τρέ
χειν· καὶ γὰρ ἡδέως
δράσει καὶ διὰ τοῦτο ὅπλ
ων ὑλίκου ἐστὶ πολεμίου·
τὸ γὰρ αὐτῷ σαφῶς ἀπο λάυ
ειν μείζονα ἐστὶν ἢ τὰ ἡμέ
τερα διασπύσασα ἀπὸ
χλιτῶνος ὅπλων ὑλῆς·
ὅσα πρὸ γὰρ τοῦ μὴ χρη
ματίζεσθαι· φιλαρ
γυρίαν ἡμαρτίουν· οὕτω
πρὸς τὸ δόξης ὅπλιτεύ
ειν· τὸ μὴ δόξης ὁρᾶν·
Καὶ ἡμῶν ὑλῶν· καὶ ὅπλα.

φομένους ἑαυτοῖς· ὥστε
δὴ γὰρ τῆς ἐμῆς μνήμης
μὴ μέμφοισθε οὐδέν· οὐ
δὲ τῆς βασιλείας λό
γος ὡς ὅλης· φέρε καὶ
ἀπὸ τοῦ παρόντος μ
ὰς ἐκμαγάγωμεν· τί
μιον γάρ εἰσιν οἱ καται
γέλαστοι ἢ σκῶμοι· οἱ δὴ
αὐδόξαν τίθενται τοι οὗτο
τῶν πολλῶν· τίμιον δὲ
ἡδονῶν· οἱ τὸν παρὰ
πολὺν διαφύο
τῶν ὄντων· οὐκοῦν
ἀφετέον δόξης ὁρᾶν
ὅτου μέλλει· ὁδὲ κόσ
δοξος οὐδύναται λα
θεῖν βρόμῳ αὐτῆς· ὅπο
μένει διασοῦται πάντως·
καὶ γὰρ ὁμῶν αὐτῶν τὸ δό
ξης ὁρᾶν ἀπέμεσαν αὐτὶ
ον· οὐ ταύτη δὲ μόνον
Κατανοχύμεθα· ἀλλὰ καὶ
πολλαχόθεν ἁμαρτάνε
ται τοιεῖν αὐτοχερεί·
καὶ δουλοπρεπῶς
τῆς ἐκ χάντος γόμου τὰ·
καὶ ὅσα πρὸς τὸ κρ
δαίμειν ὑπόπτα
μὴ ἀπὸ τοῦ μοσκ
μοτος τῆς φιλοκρ

καὶ γὰρ φιλόμεικον
τὸ τοῦ ἀνθρώπου γένος·
καὶ πρὸς οὐδὲν ἕτερον
ἀντικαθίστασθαι· ὡς
πρὸς ἁμαρτάνοντα καὶ ὑ
βρίζοντα καὶ δόξαν
δοῦλον· καὶ αὐτὸς δὲ
δικάζεσθαι τὸ δίκαιον
ῥῆσαι τὸ ἔλεγχον τῆς ἀν
ομοίας· τὰ τοῦ μὲν
δρᾶσαι πρὸς τὸ
πλείονας δοκεῖν δίκαιον
ται· κολάζειν· ὑβ
ρᾶσθαι· πάσχειν δὲ
ἁρπαζομένου δουλεύ
ειν· ἀδικεῖσθαι· τὰ δὲ
Ἅ πάντα ἐξ ὧν ἂν
θρώπου ταῦτα πάν
τα· ἡμᾶς μὲν καὶ ὑπ
ὲρ αὐτῶν δίκαια δοκεῖν·
καὶ δικάζειν ὁλαδὸν μὲν
ἀνθρώπων· γρυπὸν μὲ
θαι τῆς ἀρχαίας ὄρε
ξιν· οὕτω γὰρ καὶ πρὸ
τῆς ἀναισχυντίας τὰ μὲ
γιστα ὑπὲρ αὐτῶν καρπο
σόμεθα καλά· καὶ ἀ
πολλὰ μὲν τῶν δικαίων
ἀμοιρήσομεν δὲ ὀξέως
ἁπάντων· χάριτι καὶ

δίασφαδὸν θαλλοὶ αὐτοῖ·
πολλὰς γοῦν ἀπάτας
ὑφίανται· καὶ τὰ
μικρὰ κέρδη· μεμάσας
τοιεῖ ζημίας· διὸ καὶ
ἰσοπαροιμίαν· ὁ λόγος
οὗτος ὀξυμώρῳ·
Οὕτω καὶ τὸ λάμπικον
λυμα· πρὸς τὸν δο
μῆσαι πολαύειν· τὸ πά
θος μίμησαι· τοῖς γοῦν
σφόδρα καὶ τοῖς φθορᾶς
καὶ γυναικοδούλοις·
τούτοις μάμησαι ὡς
ἀνδράποδα πρὶ φέ
ρουσιν αἰγυπτικά· Ὃ
νικάπερ τὸ καταζυ
γῆναι δικεῖναι· ὡς
ἀνδρὶ μὴ αὐτοῖς κέ
χρῆσθαι· ἁρπαζόντος·
διαπτύουσαι· ἁρυ
καὶ πρὶ ἁρύσαι παν
ταχοῦ· λὰ θρυπτόμε
μαι· καὶ πάντα δοκεῖ
πτουσαι μόνον·
οὕτω λὰ τοῦ ἀπομβ
μονημένου· καὶ δοκεῖ
μανόντως καὶ ἀλο
κότως ἔχειν ὑπηλῶ·
οὐδὲν ταπεινότερο
τὸ καὶ ἀτιμότερον·

† λόγος ξ̅ : †

φιλανθρωπίαν τοῦ
κυ̅ ἡμῶν ἰ̅ χ̅ῡ̅ · μαθὼν
τὸν τριλιδόξαν ἁμαρτω
λὸν ἐν τῇ καὶ ἀλλ
εἰς τὸ σαλπάσαι τὸν
ἀγγελον · ἀμήν :
† καὶ ἰδοὺ εἰς προσελ
θὼν εἶπεν αὐτῷ · δι
δάσκαλε ἀγαθέ · τί ποι
ήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω :
Τιμῶν μὲν δὴ ἁμαρτω
λὸν ἐν τῇ καὶ ἀλ
λοις ἐν τῷ σωτῆρι
ἐσκόπουν · τὸν δὲ
πονηρὸν καὶ μιαρὸν
ἐν τῷ ἰ̅ προσελθό
ντα · ἐν δὲ · φιλάρ
γυρον καὶ χρη
ματομανῆ καὶ
ἐν τῷ ἀποστόλῳ
ἐν τῷ εἰπεῖν · ὅτι δὴ καὶ ὁ
χ̅ς̅ τοιοῦτον ἁμαρτω
λὸν ἐμέλλε
γεν ὁμολογεῖν ·
ἐπουλόμην δὲ
οὐδαμῶς · διὰ τὸ μὴ
τε ἀσφαλὲς ἔχειν τοῦ
δὴ λον καὶ τοῦτο λιμᾶν ·
καὶ μάλιστα ὁμόφυλον
καὶ διὰ τὸ τὸν
μάρκον ταῦτα ἀπὸ
ρητότερον εἰρηκέναι τῶν ἄλλων ·
καὶ γὰρ ὅτι προσῆλ
θεν αὐτῷ ὁ πλούσιος
καὶ μὴ προσῆλθεν αὐτῷ
μόνον · καὶ διὰ τὸ ἀγα
πᾶν αὐτὸν καὶ χρη
ματομανῆ ὄντα ·
ἐπουλόμην δὲ
οὐδαμῶς · διὰ τὸ μὴ
τε ἀσφαλὲς ἔχειν τοῦ
δὴ λον καὶ τοῦτο λιμᾶν ·
καὶ μάλιστα ὁμόφυλον
καὶ διὰ τὸ τὸν
μάρκον ταῦτα ἀπὸ
ρητότερον εἰρηκέναι τῶν ἄλλων ·
καὶ γὰρ ὅτι προσῆλ
θεν αὐτῷ ὁ πλούσιος
καὶ μὴ προσῆλθεν αὐτῷ
μόνον · καὶ διὰ τὸ ἀγα
πᾶν αὐτὸν καὶ χρη
ματομανῆ ὄντα ·
καὶ φιλάργυρον · διαπί
πτει δὲ ὧν οὕτως πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο ὁ χ̅ς̅ λέγων ·
οὐδὲν σε ἀγαθόν · ὅτι δὲ
ἀσαφῶς προσέσχε τῇ μὲ
καὶ διὰ τοῦτο πολλῶν ·
διδασκάλων ἰουδαϊκῶν ·
ἀγαθὸν τοῦτο · ἀσαφῶς
αὐτὸν δὴ λέγειν καὶ ἀλ
λαχοῦ πρὸς τὸν
ὑπομοίας τῶν προσ
όντων ἀπεκρίνατο ·
ὡς ὅτι ἀγαθὸν λέγειν εἰς
προσκυνοῦμεν δὲ οἶδα
μεν · καὶ διὰ τοῦ μαρ
τυρεῖν αὐτοῦ.

† φύλλ. ξ̅ : †

λημαρτηρίαμου ὁυκδ
αἰμαλληθκσ· ὁ τὰν
Ὁ ὧν εἰ πωλ ὁυδ ἢσ ἀριθὸς.
ὁυχ ἑαυτὸν μὲν κ ἀλλ ὧν
τοῦ ἀριθὸς εἶναι αὐτοῦ
τολέγῃ ἀπαγε· ὁυ γὰρ ἢ
πῶς τί μὲν λέγῃ ἀριθμ·
ὁυκ ἔστι μὴ ἀριθὸς· ἀλλ ὁυ
δὲ εἰσ ἀριθός· τουτέστι·
ὁυδ ἢσ ἀμῶν· καὶ αὐτὸ
δὲ τοῦτο ὁ τὰν λέγει· ὃ
δὲ τοῖσ ἀνοῦσ ἀποφα
ρῶν ἀριθότητοσ λέγῃ·
ἀλλὰ πρὸσ αὐτὶ διαφο
λὴν τῆσ τοῦ θῦ ἀρι
θότητοσ· διὸ κ αὖ πάλ
γαγε· ἔστι δὲ ὁ θ̄· Ὃ
ὁυκ ἔστω μέγα τὸ πῆρ
μου· ἵνα μάθησ ὅτι οὐ
κ ἔστι μὲν τὸν αὐτὸν
πῶν αὖ τοῖσ κω· οὕτω Ὃ
ἀνωτέρω τοῖσ μικροῖσ κα
λεῖ τοὺσ ἀμοίσ λῆν·
ἃ δὲ ἐμᾶσ τοῖσ μικροῖσ ὁμ
τὸ οἴδαμεν δόμαι τὰν
γαλὰν διδόμαι τοῖσ πά
κμοισ ἐμῶν· καὶ γὰρ Ὃ
ὁυκ ἔστω μικροῖσ δικαίω
σθαι· ὁυ τῆσ φύσεω σ
ἀνάσησ τοῖσ μικρίαμ κὰ
πῆμῶσικων· τὸ γὰρ

ἐμᾶσ· ὁυχ ἐμᾶσ οἱ ἀμοῖ
φησίν· ἀμὰ τὴν ὑμᾶν
θρέπτοισ ἀριθότητα
τὴν τοῦ θῦ ἀριθότητι
παραμάμων· ὁυτωσ ἀν
μόμασθ· διὰ τοῦτο καὶ
ὀφείλαμεν· πόσῳ μᾶλλον
ὁ πρὸ ἐμῶν δώσει ἀρι
θὰν τοῖσ ἀπ τοῦ σῖ μὰν τόν·
Καὶ πὶ τὸ καυτὸν ἀφίγμενοῖν
ἀφ ἡ· ἐπὶ τὸ χρήσιμον· ὡσ
τε οὐτωσ ἀπὸ μὰν ἀποκρί
νασθαι· ἀμάρ ἀπὸ μὲν καὶ
τὰ μικρὰ μὲν καὶ πανδύσ·
κολα εἰκείασ δὲ πῶν λάχθ
πάσησ· τῶν μὲν πῶν τῆσ γῆσ
δῶρα μὲν καὶ τὸν θῶν πρὸ
τὴν τῶν μὲν ὄντων ἀριθὸν
καὶ τὴν ῥίζαν καὶ τὴν
πῶν λῶν ἀπάντων· καὶ
αὐτῶν τὰσ τιμὰσ ἁμαρ
φέρειν· ὃ τὴ καὶ ὁ τὰν
λέγῃ μὲν καλόν τε διδό
σι καλομὲν πῶν τῆσ γῆσ
πρὸσ ἀμ τὴ δ ἀπολλῶν
αὐτοῦ τοῦτο φησί· καὶ ἡ
μα μάλα σὶ τὶ σὶ πρὸ
τὴν τῶν μὲν τῶν ἀπάντων
ἀρχήν· οὐδὲ γὰρ μικρὰν

γλωσσαν· ὁ χ̄ς αὐτὸς οὐκ ἀν
εἴασε λαλῆσαι· ἀλλὰ μόνα
ξωμάτων σαφῶς· ἵνα καὶ ἡμεῖ
ς ἔχωμεν μὴ δόξαι ἰδιω
τικόν τι καὶ λαμβάνειν
μεῖν. καὶ τοῦτο μαθεῖν·
ὅτι φέρε ἴδωμεν προσήλ
θωμεν. οὐκ ἀμαθῶς ἔλθω
μεν ὡς ὀφείσηκό
τες. τοῦτο γοῦν οὐδὲς
Πότε ἔφασκε τῶν φαρι
σαίων· ἀλλὰ μὴ ῥίαιμον
ὄφιν ἀκούσωμεν· ἀλ
λὰ οὐχ οὕτως οὗτος· ἀλ
λὰ δεῦτε ἴδωμεν· ὁ
ὡς ὅτι μικρὸν σημεῖον
ἴδιον τοῦ μὴ μεταβάλ
λεσθαι τὸν μὴ
ρᾶς γνώμης αὐτὸν πρὸ
ς ἄλλην. ἀμφότερα δὲ
ρας· καὶ ἵνα θυμάμεθ
τῆς ἴσης. καὶ πάλιν
δὲ ἕτερα πάλιν ἀλλ
ὡς ταῦτα· ἡ πόμπος
πέμψας τοῦ χ̄υ ἡ δίκ
ἡ ἀληθὴς εἰς τὴν ζωὴν
τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ.
λέγει· ποίας· οὐχὶ τῆς
ῥᾳδίας μὲν ἐκείνης τοῦ
μὴ μέλλειν ἕτερα τι
μᾶς εἶναι παρὰ τὰς
μονῆς καὶ. τὰς τῆς ζωῆς

ὁμοῦ καὶ ἰσοκοσίληδδεί
ξατο προθυμίαν. τὸ
ὡς ἡ ἑτέρα ταυτοῦ
ὁμωδῶν· καὶ τῶν ἀλ
λων· τῶν μὲν ὡς ἕρμ
ζόμενον· τῶν δὲ ὡς ἐπὶ
νοσημάτων προσιόν
των· ἢ τῶν οἰκείων μ
ἢ τῶν ἀλλοτρίων. αὐ
τὸς ἰσοδρζωῆς αἰωνί
ου καὶ προσιὼν καὶ δ
ἀληθρόμενος· καὶ γὰρ
λιποαρὰ ἰῶν ἰμὴ ἰκανὴ
πων· ἀμὰ τῶν αἰκαμθῶ
τὸ πλῆθος· τὸν σπόρ
σων δωμιγ· οἰκόπ
Γόων πῶς ἐστὶ παρδικὰ
ασμένος τόπος· περὶ
τῶν τῶν βοῶν τῶν μαστῶ
» ἐπαυκολῶ· τί γὰρ ποι
» ἴσασφιλοί· ζῶν ἰῶν αἱ
» ἁμιομικλήρονομίσω·
οὕτως ἑτοίμως ἰῶν περὶ
ὁρμασίαν τῶν μλαχθησο
μένων· ἡδὲ πειρᾶζῶ
προσήλθεν· ὁδηκλς
ἀλλ᾽ ἀμὴ ἰμὴν καὶ τοῦτο
ὁδυαμβλιαπὸς· ὁπερ
καὶ βοῶ τῶν ἀμμων ποι
ᾷ· ὡς περὶ βοῶ τοῦ μομ
κοῦ· ἡδὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ

προσδόμους αὐτοῖς δόμη
σομεν. ὁ σφόδρα δὲ
πολυθυμοῦντος οἷον ἐὰ
ν δὲ εἰδὼς ἅπαν οἷς τὰς
ἀπὸ τοῦ νόμου φιλοῖ·
πᾶσι ταῦτα πάντα δόξομεν
ζημιώδη κρυβόμενος
μου· καὶ οὐδὲν δὲ ταῦτα
ἐστὶ· ἀμφὶ πάμμεγε
θεῖ· ὃς
αὐτὸς ὑμεῖς ὑμῖν τὸν
σφόδρα δὲ πολυθυμίας
αὐτοῦ· οὐ μικρὸν δὲ ὃς
τὸ μὴ ζεῖν αὐτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ· πολὺ δὲ μᾶλλον ἀρ
κεῖν τὰ ἡρμένα· ἢ σ
τὸ τυχὸν ὑπομένοντα θύμει·
τί οὖν ὀχεῖ· ὅτι εἰδὼς ὅτι
μᾶλλον μέλλει τί ποιεῖν τοῦτ
την· προτίθησι τὸν
παῦλα καὶ φιλοῖ· εἰ
δῶς τὸ δῶς σοι· ὑ
περ πολλοῦ ποιοῦμαι τὸν
πάρχοντα σὺν καὶ δὸς
πτωχοῖς· καὶ ἔξεστιν
σαν ῥομφαίοις, καὶ
δὺο ἀκολούθοι·
εἶδες πόσαν ἀρετὴν;
πόσον σε φάσκουσι τί
θεσι τὰ ἀδίωτα τοῦτο;
ἀλλ' ὅτι πείρασθε. οὐκ ἄ

αὐτὸ ταῦτα ἅπαν· μὴ
μὴ δὲ καὶ λέγει· καὶ ὁ
τὸ αὐτὸ μὲν φιλικὸν
λαι καὶ τὸ μιμεῖσθαι
τὸ δεικνύσι πολλαχοῦ
ται· καὶ τί γὰρ φησὶ μὴ
τοῦτο πᾶν ὑπερβολή·
διὰ παντὸς ὑπερουσία
σθαι τὸ δοκοῦν ἁμαρτ
τικὸν τὸ παραμυθ
σασθαι· διὸ καὶ παρίημι
τὴν τὸ μάρμαι καὶ τὸ
νόμον· τὸ ῥαμεῖον
αὐτὸ δεικνύσι λέγων·
ἁπλοῦς τέλεος εἶναι·
καὶ τότε φησ· πολλῆ
σον τὰ ὑπάρχοντά σου
καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ
ἕξεστιν σοι ῥομφαίοις· καὶ δὺο
ροὰκολούθημοι· καὶ
γὰρ τὸ ἀκολουθεῖν
αὐτῷ· μεγάλη τί δο
σις· καὶ ἐξέσθησαν
ῥομφαίοις· ὅπερ
κὶ γὰρ περὶ χρημάτων
ἡμόλογος· καὶ πάντων
αὐτὸν μυμεῖσθαι πα
ρίμφ· δεικνὺς ὅτι οὐκ ἀ
φαιρεῖται τὰ ὄντα·

ἐμμὰ προστίθησι τοῖς
οὖσι καὶ πλέονα ὁρᾷ,
κέλευσε παραχεῖν
δακτύλους· οὐ πλέονα
δὲ μόνον. ἀμμὰ καὶ τὸ
σῦτο μείζω· ὁ σεμνῶς
ὠνιος. καὶ ἐπὶ πλέον·
θησαυρὸν δὲ ἔφη. τὸ
δαπανᾶν πᾶσαν τὴν δό
ξαν σκαὶ τὸ μόνιμον
δηλῶν. καὶ τὸ ἀσύλητον·
ὡς ἐμφορᾶσθαι τὸν
ἄνθρωπον. ἀμείζα
δαν τὸν αἰκούοντι· οὐ
κάρυα ἀρκεῖ τὸ χρημά
τοι μὴ καταφρονεῖν. ἀλ
λὰ δεῖ καὶ σπουδάσαι
πλουτῆσαι· καὶ προκεῖ
σθαι τοῦτο πᾶσιν
τοῖς· τοιγάρτοι πᾶν
τα τὰ παρ' αὐτοῦ κε
λευόμενα ποιεῖν· περὶ
σφαρεῖναι ἕτοιμον.
καὶ θᾶττον μὴ καθιμε
ρινόν· ἢ τὸ σὺλλο
πίσασθαι ἑαυτὸν καὶ
ἁρπάσαι τὸ ἁρμάτιον
καὶ ἀκολουθῆσαι· οἷ
ος τε τοῦ ῥίπτασθαι
χείματα· πολλὰ

μὴ ζῶμεν τοῦτο τὸ δηλού
μενον τὸ καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα
δικχάν· οὐμικρὸν δὲ
ἕστοῦτο. τὸ χρημάτων
ἀπολλάξασθαι συμπά
λλειν· ἀκούσας δὲ ὁ
μεσίσκος· ἀπῆλθε
λυπούμενος· εἶτα
ὅσον ὑπερδέκμισὸν ὄν
ἀβολιαῖον ὀπλοῦν κά
σκὸν πλέον ἢ δύο μνᾶς·
φησίν· ἵνα γὰρ ἔχωμεν χρή
ματα πολλά· οὐχὶ
ὁμοίως καταχρηταῖς
τὰ ὁμίχαν ἔχωμεν· καὶ
οἱ πολλοὶ μᾶλλον πλά
τῳ πλουτοῦσι· τύραν
νικὸν γὰρ τὸ
ὄρεξασθαι· ὃ πάρ
αὐτὸν οὐ παύσομαι·
ὀπλίτης προσελθὼν τῷ
ἀνδρὶ ἐρομένῳ τὸν
ἀπὸ τῆς φάλαγγος· Σὺ
δὲ τί ποιεῖς ἐν τῷ πολέμῳ
ἐν τοῖς ἐκτεταμένοις· εἶπε
ὅτι πολλάκις καθίσταμαι
αὐτὸς ὑπὲρ ἐμαυτοῦ· καὶ
μάχομαι ἀνδρικῶς τοῖς
ἐμβάσι ποιῶ· σκόπ
ὸν καὶ ἐν τοῖς ὅπλοις· εἶτα
ἐπιδέξασθαι τὴν ἰσχὺν

τὸ πάθος· τὸν γὰρ μὲ
τὰ χαρᾶς προσλ
θόμενα καὶ προθυμί
ας· ὅταν δὲ δικάζηται
σημαίνῃ τὰ χρή
ματα· οὕτω καταφα
σκεῖ καὶ διαιρήσειν. ὡς
μὴ δὲ ἀποκρίνασθαι
περὶ τούτων ἀφῆμαι·
ἀμφισβητήσαντα καὶ
κατηφῆ καὶ σιγῶντα
γνώμονα ἀποβλέπειν.
Πρὸς ὃν ἔχει· πρὸς δυσκό
λως οἰ πλούσιοι φέρο
μένους τῶν πενήτων
οὕτως χρήματα δια
φέρειν. ἀμφοτέροις καὶ
τοῖς μὲν ἐπὶ πλοῦτον
εἰς δὲ πλοῦτον δυσκό
λως. προσκόπτουσιν
ὁ προφήτης· φησὶ γὰρ
τὸ μὴ δοῦναι τὰ ἴδια
τοῦ πρὸς σωτηρίαν
ἁμαρτάνειν. τὸ καὶ τὰ
ἀλλότρια λαμβάνειν. ἁμαρ
τάνουσι προφέρουσι
πῦρ· τὸ δὲ πρὸς τὸ
δὲ. τοῖς μαθηταῖς
ἄλλοις· ὅτι δυσκό
λως πλούσιοι φέρ

λύσονται· πλὴν ὅσοι μ
ὑσικαὶ οὐδὲ μικρὰ κτη
μάτοις· καὶ δύσκο
αὐτοῖς μὲν αἰσχύν
σθαι τὴν πενίαν· ὡ
σαν εἰ τὸ πολὺ μέ
μφοσθαι αὐτοῖς· ὥσπερ
τοὺς μὲν δὴ βαστάζει
άζειν· ἀπὸ δὲ δύσκο
λον· προϊὸν δὲ δήκμυσι
ὅτι καὶ ἀδύνατον· καὶ
οὐχ ἁπλῶς ἀδύνατον·
ἀλλὰ μετὰ πολλοῦ τοῦ
περιόντος· καὶ τοῦ
τὸ δι᾽ τοῦ παραδήλωσαι
τοσοδὶ λάσαι· τοῦ καὶ
τὴν μεμιγμένην καὶ τὸ
μὲν λόγῳ· δυσκόπτε
ρον γὰρ ἡ κάμηλος
σθῆναι διὰ τρυπήματος
τοσῆραφίδος· ἢ πλοῦ
σιον εἰσελθεῖν εἰς βα
σιλείαν· ὃ θορυβεῖ
Κύπτει· ὅτι οὐχ τυχὸν
μισθὸς τοῖς πλουτοῦ
σι καὶ δυναμένοις φιλο
σοφεῖν· διὸ καὶ θυμὸν
ἐφήκαν ἑαυτοῖς μα
θεῖν· ὅτι πολλοῦ δεῖ
τὴν χάριτος τοῦ μὴ πλ
λοῦτον κατορθοῦν·

ρα μὴ σαίνωσι· Ϛ
τὴν ἁρμονίαν καταλύ
σασι. τοῦτο γὰρ βλήσ
ει ὁ ὄφις ἐμβλέψας
καὶ διὰ τοῦ μνήματος
αὐτοῖς αὐλήσει· τὴν τῶ
θῦ δύναμιν μιμήσασθαι
ἄφρων. καὶ οὕτω ποιήσω
θαρρεῖν· ἃ δὲ μούλει
καὶ τὸν τρόπον μαλθή
ναι καὶ πῶς ἀπὸ τοῦ ἀδύνα
του μὴ βλάπτοι τὸ ἀδύνα
κου· οὐδὲ γὰρ δίκαι
Τοῦτο ἔστι τὰ παρὰ
αὐτοῖς ἀδύνατα δύνα
τὰ παρὰ τοῦ θῦ· ἵνα
ἀμαυρώσῃ καὶ ὡς ἀδυ
νάτου μὴ ἀπόσχηται· ἀλλὰ ἵ
να τὸ μέγεθος τοῦ κα
τορθώματος δημο
σίας. ὅταν πολυδήσῃ
ῥᾳδίως· καὶ τὸν μὲν
παρακαλέσας σωσ
φάτταλαίσοι τῶν κα
λῶν τοῦτον ἄεθλον.
τὸν δὲ ὄφιν δὲ τύχῃ
Πῶς οὖν ἀμέλει τοῦ
το τὸ ἀδύνατον δύνα
τὸν; ἀμέτρητον τὸ κ
ον· ἀμικρύνασα τὰ

τῶν μεγίστων μαθητῶν τῶ
ραχλέους· ἐλέφ·
» παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀ
» δύνατον· παρὰ δὲ θεῶ
» πάντα δυνατά· Ϛ
Τίνος δὲ ἕνεκεν οἱ μαθη
ταὶ παρέστησαν τῶ
μητέρι τοῦ θῦ· καὶ σφό
δρα πλουσίαν· τίνος
οὖν ἕνεκεν θορυβοῦν
ται· ὑπὲρ τῆς
τῶν μάμμων σρίασα λ
γοῦσιν· καὶ τῶν μὴ
πρὸς αὐτὰς φιλο
φρονίαν ἔχοντα· καὶ τὰ
τῶν διδασκάλων μὴ δὴ
σωμάχωσι ἀπαλλαττό
μενα· οὕτω γοῦν ἕρμο
καὶ ὁ δεσπότης ὑπὲρ
τῆς οἰκουμένης ἀπὰ
λλησ αὐτῶν τῆς ἀποφά
σεως ταύτης· ὡς τῶν
πολλῶν δεηθέντων τῆς
παρακλίσεως· διὰ
τοῦτο προτρεπόμενός
» τας αὐτοῖς φησιν· τὰ
» παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα
» δυνατὰ παρὰ τῶ θῶ·
Ἡ μήτηρ γὰρ ὁμοπαθὴς καὶ
πρᾶος· φρίττουσαν
αὐτῶν τὴν διάνοιαν πρὸ

χρήματα· ἀπὸ τῆς σω
μικρᾶς σωτηρίας ἀ
ποφῆς· ὅτι γὰρ οὐτὰ
θεῖα μόνα ἀυτὰ λογίζε
ται· ἀλλὰ δι' ἀυτοῦ τοῦ πρά
γματος ἵνα δὲ ξένιτὸν ὄγκον τοῦ
κατορθώματος· οὐκ ὂν
σοι τὰ μεγάλα ταῦτα·
σῶφρον γὰρ ἡ σώφρων·
ἰδοὺ λιμᾷ σαὶ φλίκα μβ̄
πάντα καὶ λίκολου
θήσαμέν σοι· καὶ ὑβρι
στὴσαι τος· πάρεχε
λιμὸν· τὸν μισθὸν ὁρίσας
δικείμοις· δωκήγαρ· ς̄
πᾶσ ὁαὶ σαὶ φνικὸν μοὶ
κίας· λιᾴροις· λιᾴδελ
φοῖς· λιᾴδελφᾶς· λι
πρᾶ κιμρᾶ· δικαιο μ
ταὶ πλασιόμα λλὶ τθαι·
καὶ ζῶ λιὼ ἀφ' ὁμοιομικρη
ρημολίσῃ· οὕτω τὸ
δύναται μὴ δὲ δυνατόν·
ἀλλὰ πᾶσ αὐτὸ τοῦτο
ζῆμοι τὰ ἀν φκὶ τὸ ἀν
φεῖναι· πᾶσ δ ὠ ἀπὸ
τὸν μα πῃ λαβόν τα ἀν
πᾶσ ζῆσαι θυμία τοι
αὐτὴ χρημάτων μὰν
μ ζῆκεῖν· ἀμ' ἄρ ζῆ ται δὲ κ
λῆρόν τῶν μικρῶν· ς̄

τὰ ὠβρι τὰ ὠβρι
κόπτ ἡμ· οὕτω γὰρ καὶ
ὠβρα τὰ βρα πρου κὰς
ται· καὶ δυ κολῶς τερ̄
λοι τὸν δρα μεῖ ται·

η̄ ζ̄ Μὴ τοίμων ὑβρίζετω πᾶν
ζητήσις· ἀλλ' ἱερὰ μα
καὶ ἱατὰ μικρὸν ἀμά
μαμβ τὴν ὑμῶν μέμα καὶ
τάπιλων τὴν εἰς τὸν ὃ
ραν ὁμόσ ἀμάρυσαμ· ἡ
διαχρᾶσσοι τὸ ἀληρόν
φάμβα· καθάπερ γὰ
οἱ πυρίᾳ τοι τῶν δρι
μείαν χολὴν ὠδόμδομάχρη
τῶν πλουτοῦντα ζ̄·
ὁ τὰμ βωβ μιᾶλλον σὶ τὴ
μασὶ ταὶ καὶ πᾶσ τὰν· οὐ
μόνον οὐκ ἀπασιδῦμύ
ουσὶ τὸ δίκαιος ἀμμὰ καὶ
ἀμάπουσὶ τὴν ὠφλό
γαν· οὕτω καὶ οἱ φιλο
χρήματοι· ὁ τὰμ τὴν
πᾶν μικρᾶν ἱτάυτὴν ἰδίαν
θυμίαν· ἰαὶ τὴς πᾶσ χολῆς
δικείμης δρι μύτερα
τὰ χρήματα τὰ ὠβρι
μάλλον σι· μᾶλλον ἀυτὴν
δικαίους ὶν· οὐδὲν γὰρ
ἀυτὴν ὠφέλησι μ·
ὥσ τοῦ ἀπὸ ὠφελίμαι τὸ

δὲ μὴ ταραχεῖν ἀλλὰ θυ-
μᾷ· οὕτω γὰρ ἅτε τοῦτο
ὁ δῶν ἤρεμα τὸ θυμὸν
ταμιεύσεται λαῷ· καὶ
δηλοῖ τὸ ταμιεύειν.
ὡς καὶ τὴν γόμμαν
μου λόμβομεν ἵνα μὴ
ὡς γράψεται τὸν χν· τοῦ
τοῦ αὐτὴν ὡς γράψεται
τὸν τρόπον· καὶ τὸν
πλησίον οὕτως ἐφ' ὅσον
χρεία ἐστὶ καὶ μέλ-
μος ἐστὶ θυμοῦ μᾶλλον
πολλάκις· οὕτως ὀκο-
λάζετο· οὐκοῦν ὁ
Μὴ χρημάτων καὶ τα-
φρονῶν· ἅτινος τὴν
ὀπὶ θυμίαν· ὁ δὲ πλου
τεῖν μου λόμενος καὶ
ὑπερισχύειν· πλέ-
ον ἢ τὸ μᾶλλον· καὶ δὲ
δύπαρχεται· ἀμφὶ καὶ κἂν
μυρίαν λάμψῃ τὰ ταμεῖα.
ἐκέρδαινε τὸ σύνταγμα
θυμῷ· καὶ τοῦτο ἀμφὶ
τύχῃ· τὰ μὴ δίστοσον
τὸν ἄλλον ἐφίεται· ὃς
προῆλθε καὶ τὰ ὄρη
τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λατταν· καὶ πάντα

ὡς τὴν τοῦ κέρδαι
νειν θυμίαν· ὡς
ὑπερῴων τὴν δρυμέαν
χαλίων· ὀλιγοστίαν
καὶ κόμασιν· τοῦτο
δὲ αὐτὸ ὑπόθημά ἐστι φ'·
ἀνθρώπου· ὅτι πολὺ
τὸ μὲν οὐδέποτε παύ-
ση· διὰ τοῦ λιὰ τὴν κόπ-
μος· τὴν τοῦ πλέγομος
ὀπὶ θυμίαν· ἀπαλλαγὰς
δὲ τὸν ὄμπον· καὶ τὸ
μόσιμεα δυμλίσκασθαι
τοῦτο· μὴ τοίνυν πο-
Ρ ιμαίνου πλείονα· ἵνα
μὴ ἀνίχλιτα διάκης·
καὶ ἀνίαν ταμοσκος· Ὃς
ἂν τὸν ὀλίγα μόνος
ρος κός· τοιαῦτα λυτ
τὸν· ἀπὸ κρίναι γάρ
μοι· τίνα ἀν φάικμε
νασαν ίζαδαι καὶ ὁ
δυμᾶσθαι· τὸν θυ-
μὸν τὰ σὶ τίθεμι καὶ πό
τερον τὸν λυπρὸν· καὶ
ὁ υκέχρηται ἀπὸ λαῶν
ὡς μὴ ὑλέσθαι· λὶ τὸ μὴ ὑ
κέχρηται θυμίαν
τοιαύτην· δύδλιμον
ὁπὶ τὸ μὴ θυμῶν τα
μῶν· οὐδὲν ἄμεμον

λασθῆναι· λίτηπες θλίκη τοῦ πλέξομος πᾶσαι τὸ μέρος παν. ὁ τὰν μεμγάρη δωα τὰ τὰ ὄπι θυμη τὰ. πλίδ πο λάυ σθ παρ λα ιν θᾶ λαι δωα πόμ. ὁ τὰν δὲ ἀδύματα. ὃν δεῖ σπουδάζθαι μόμ ομ τὸ τῆ σόαι θυ μία σ λίμαὶ σ αὐτοῖσ ἀπᾶθμ. ἀσ ἰάτρασ ιμβ. ὁυκ ὃν ὁμ ὰν αι κτλίσα σθαι πλὼ ψυχλίω.

Ἰ μόῶν πλὶ πβρι τ ἀὸ δυμόμεθα. τὸ μδὶ λη μβικὸ σ λυ πο ῖω ταὐ τ ρο ταὐ τὸ μχρ λμ ατ ὸ. καὶ ὁυ δ ὅλ πο τ σι γλῆ σαι ἀμ ἀρόμ ῶ ομ αι φ ὸν τ ὸ. ὁ φ ἰάτρομ μεθ ορ μ πσόμ εθ α τὸ μ καὶ μα ι καρίο σ λίμαὶ σ πο ιοῖω τα ν. καὶ πο λλὼ ν ἀρόμ τα ν τὴ μ βυ κο λίαν. ζ

λφ μάῶ σ θ κ σαι ρ ὸ μ ὸ ῶ θ μ λίσ σ ομ ῶ ν. ὁὐ γ ἀρ πόμ ο σ ὸ μ τὰῦ θ α τ ο σ ὐ τ ο σ. καὶ πτὸ κ ὸ ρδ ο σ ἀ φ α τ ο μ. καὶ φ λ πο τ υχ εῖ μ ὁυ κ ὸ λ ι

ἄχ ται αὐ τ ὰ γ ρ μ ά δ αι χ ρυ σ ό μ. καμ μ ίῶ π τ μ ὰ μ αν ί αμ μ αμ μ ό μ ῶ ν ο σ καὶ φ ο υ β ρ ὰ μ. καὶ ὁυ δ έ πο τ ὸ ὁ ύ τ πο σ υ β λ ῆ μ αι δ ῶ α μ ί ῶ λ ῶ ν. κὰὶ ἴ μ α μ α ύ θ λ ο σ ὁ π τ ὁ ὐ τ λῖ πο ρ ο σ θ λ ί κ λ. ἀ μ μ ὰ π τ λ ἰ ἀ φ α ι ρ έ β ε ι τ ο ῦ τ ο ἰ ά σ α ι τ ὸ κ α ι κ ὸ μ. ὅ σ ο ι γ ἀ ρ μ β μ ὸ θ μ ὶ θ υ μ ία π ο τ ὸ ἄ τ ο π ο σ. λὰὶ π λ ῆ μ αι κ ὰὶ δ ἰ ἄ β ρ ο σ ὸ μ χ θ λ ῆ μ αι ὸ λ θ ύ μ λ ι σ α σ. π ὸ σ ὸ ν ἀ π τ λ ὼ ἄ τ ο π ο μ τ α ύ τ ῃ ὅ υ ε β α σ ἰ β ω θ υ μ ία λ ν. τ ῶ π τ ρ ὸ ῶ δ ἰ α π ὸ λ ά π τ ῆ μ κ ὰὶ ἰ ἄ τ ρ υ ὸ ῤ γ α π α λ κ α τ α σ κ ὸ υ ά ζ ε ι μ. λ ὶ λ φ ῶ σ ᾶ σ α τ ὸ μ λ ο γ λ σ μ ὸ μ ὁ π τ ὰ δ υ μ ά τ π α λ ὸ ὁ π λ. λ ὶ ὁ υ δ ὲ μ ὶ τ ὸ ὐ τ π ο μ β ω λ χ ρ ε ῖ μ δ ἰ ᾶ. ὅ δ λ λ ο μ ὁ π τ ὶ τ ῶ ῶ σ ᾶ σ α τ ὸ μ λ ο γ λ σ μ ὸ μ. ἀ λ λ ὰ δ ι κ ᾶ μ ο φ λ ω ὶ μ ὰ δ ύ μ α τ ο μ. ἀ μ μ ὰ ι κ ὰὶ τ ο ῦ τ ο ὰ δ ύ μ α τ ὸ φ τ ρ ο μ. τ ὸ τ λ ῖ σ β ω λ θ υ μ ία σ τ α ύ τ λ ι σ ὁ ῤ ρ μ β υ ρ ε ῖ μ. κ ὰὶ γ ὰ ρ β υ κ ο λ ὸ φ π ῤ ρ μ ὰ μ θ ρ ὸ π ο σ ὸ μ

τὸμ καὶ ὁ πασσοῦ ὠφέλ
πωμοῦ ωται καὶ μὴ φθόν
ναυ ἰαι τοῦ μ πασρόμ τοῦ
ὑπερορᾶμ τα. ὡς σ
πδρὸ ὧν τὸμ δουλεύ
ομ ται αὐτοῖ σ καὶ δικδσ
δσμέ νομ φόσ ἀπασξάυ
μάγκ λπασᾶσαυ δικπασεῖ
δικάζμασμ. τα ὐτὸ οὖν
Ἀ πασα ντα λογιζόμεν ος.
τλὼν πομ ηρᾶμ δωθ θυ
μίαν δίκ ναμ δ. τοῦμ χρκ
μάτ ωμ. οὐδ δ γὰρ τοῦ
τὸ ἀρ ισ ἀν ἀφ ῆσ ειν. ὁ τι
τὰ ὑμῶν πασρόμ τα ἀξί
δασ σι. τοῦμ δ ὲμ μ ὴ λόν
τα πασμ ὰ πασ αβρᾷ. καί τοι
καὶ ἀξ τοῦ τοι λέων. ὃ χαρί τι
τοῦ τοι κόλ ασ ι σ καὶ τι μ
ωρί αν. μ ὴν δ δ. οὐδ δ
τοῦ τοδ μι. μ ὰ γὰρ τὴν
γδ μμ ησ καὶ πρὸ τλί σ
γδ μμ ησ δ κείμ ησ. καὶ
δμ ταῦθ αἰ σχαλδ ωσ
τδρ αν σδ δμ ὰ λλ ᾳ κό
λασ ιμ. καὶ γὰρ οἰκί ασ
πολλὰ σ λίδ ωσ θυμί αν
ἀμ ᾴρδ ιδ. καὶ χαλδ
πολ ὺσ πολ δμ ησ ἀμδρ
ρί πτ ησ σδ. καὶ μ ᾴσ φθλ
μάτ ωφ καπ αλύ σαι τὸμ
μ ὸμ καὶ τ ὴμ ᾴμ ασ δ.
καὶ πρὸ τὸμ κιμδ ύνωσ
δὲ τοῦ τομ. τλὶ σ τυχ ὼ ν
λ μᾴ μ ᾳ ται τλὼ ὐ υγ δ
μ ει αμ. καὶ δ οὖλ ομ καὶ
ἀμ ανδρ ομ. καὶ θρασύ.
καὶ τ ᾴ ᾳ λω. καὶ συκο
φάμ τλω. καὶ ἁρ πασφαρ.
καὶ πλδ ομ δ κτλω. καὶ
τὰ ὑ ἅ χ ατα πάν τα τὸ
ἄρ μ τα πολ λ ᾴ κισ εἰρ
γάσ ατο. ἀμ μ ί σ σ τ ὴ
Λ αμ πλδ όμ α τοῦ ἀρ γῶ
ρ ίου. καὶ τοῦμ οἰκ ᾳ σῶν
τὸ πλ ῆ θ ος. καὶ τοῦμ
οἰκοδομ ημ ά τωμ τὸ
κάλλ ος. καὶ τλὼ ν δ
ραπ ετ ίαμ τλὼ ν δ ώ ᾳ ρ
ρᾶσ ὁρ ᾶμ κ ατ ᾳ ρ λ ητ ὸν
κ. τ ί σ ὰν ὁ ὧν γ δ μ οι το
δ ραπ ετ ίαν τ ᾶφ ῶ πομ λ
ρᾶ τ ραύ μ ατ ι τ ούτ ῳ;
ἀν δ μ ολ ό γ ησ ε. πᾶ σ
σ ου τ αῦτ α τλὼ ν τ υχ ὸ ν
δ ᾳ απ ί θ ησ ι. πᾶ σ σ ικο
τ ᾳ μ λὼ ν καὶ δ ρ η μ ομ κ ᾳ
ἀ ι χ ρ ᾶμ αὐ τ λὼ ν κ ατ α
σ κ δ υ ᾴ ζ ει καὶ δ υσ φ δ ή.
ἀμ λογ ίσ η μ δ θ ὸ σ ομ τ αῦ
τ α δ ικ τλ ή θ η καὶ κῶμ.
μ δ θ ὸ σ ομ φ υλ ά τ τ ᾳ

πόμαμ· μεθόσσαμκιμ
δύμαμ· μᾶλλομδὲ. οὐ
δὲ φυλάττεαιμέχρι
τέλους· ἀλλὰ τὰ μὲν
πάντα μὲν ἀφίησι τὰς
λαμὰς. ὁ θάνατος δὲ
πλεῖστα μ· ταῦτα μὲν.
ὡς τὰς τῶμ σῶμ ἐχθρῶ
πολλάκις δὲ λίγα μὲ
χεῖρας. σὺ δὲ ἐρίμω
μαι μὰ τῶ σῴζει μ· οὐδὲ
τοῦτο μόνον ἐρῶ μεν·
ἀλλὰ καὶ τὰ τραύματα
καὶ τὰ δίκλινα μόμ·
ἃ ὑπὲρ δίκης τοῦτο μ λα
βοῦσα ἄνω εἰσὶ μὲ τυχή·
Ὁ τὰ μὲν οὖν ἄλλα τιμὰ μὰ
μοι ταῦτα θεὰ πὸ τῶ
ἱματίω μ καὶ τῆς πολ
λῆς δορυφορίας ἀνα
ψυχομένου τὸ σωθεῖ
δὸς. καὶ πολλῶν δὲ
ῥήσεις τῶν ἀραχμίων
ὄμδομ· καὶ πολλὴ μ τὴ
κόμιμότητι· ὄμμόνος
Τὸμ πατέρα· τὸμ πάτρω·
ὄμμόλογον τὸμ γαμβρὸ·
τὸμ ἡλίαν· μᾶλλομ δὲ
αὐτὸμ τὸμ ἐμ τοῦ θεοῦ· τὸ
ὀυκέχομ τα πού τῶν
κεφαλῶν κλίμαν· ὀκτὼ

μου ζηλωτὴς γεμοῦ
καὶ τοῦ μικρόμου λαοῦ μ·
καὶ τὸ μ ἅλφα μ τοῦτο
φαμτάζου πολοῦτομ·
εἰ δὲ μικρὸμ διαμέ
τασ δικτύουσ μ· σικοῖ
ὁ λίσ θάμ μικαθάπερ
ὁ μτίμιμα φλοικαται
γίδοσ ὅσ θλθούσιν·
ἀκουσομ τὴ σάσ θφὰ
σθασ τοῦ χῦ τὴσ λε
γούσησ· ὁ τιάδώ ασ τομ
πλούσιομ ἢ ἁπλῶ τὴ ἢ
τῶν ασ τλείαμ τοῦ μού
ραμ ὦμ· καὶ πρὸσ τὴμ
ἀπόφασιμ ταύτη μ θὲ
τὸ ὁρίζει καὶ τῶν γλῶσ
τὴμ ψάλασαν· καὶ πά
τερ ἡμοῦ λείτω λόγο
ποίησομαι χρυσόμ·
οὐδὲ μ γὰρ ἴσομ ὁ τῆ τῆσ
βίμιασ τῆσ δικῆ θεν
σοι γεμομέμησ· καὶ σὺ
μὲμ πλέθρα μ γίσ· τὸ
σῶμ καὶ τὸ σῶμ μέμη
σαι· καὶ οἰκιῶμ δέκα
καὶ ἑκοσίκαὶ πολόμο.
καὶ ναμαείωμ τοσού
τωμ· καὶ ἀνδραπόδω
χιλίωμ· ἰδίστοσού
τωμ· καὶ ὀχιμάτωμ

ἀργυρᾶ μὲν δέκα μνᾶς καὶ
χρυσοῦ τάλαντον.
Ἐὰν δὲ δικάζῃ φιλῇ· ἡ
τὸν πλούτου τὸν μὴ
ἰσομοίρους κατὰ τὴν
πλησίαν ταύτην αἵρεσιν·
τοσαύτην γὰρ τὴν περὶ
ὁμοίαν λέγειν· ὅλον
κληρονόμον κτᾶσθαι τὸ κοι
νόν· καὶ δικάζοντα οὐ
τὸν τοσοῦτον ἔχθρα
νοῦν· ὅσοι μὴ ὑφ' ἑαυτῶν
ταχὺ γλίσχρα καὶ θαμὰ τὴν
σιν καὶ οἰκουμένως ἐπι
δικάζοντα· καὶ γλίσχρα καὶ
θάμα τὰ μικρὰ καὶ τοῦ
ταχὺ οἰκοδομήματα·
καὶ τοῦ λάσιον καὶ βόθρον·
καὶ πάντα ταχὺ θρᾴττειν
ὕδατος· ἀντὶ τοῦ κηρὸν
αὐτὸν χρυσίον δωρεᾶς·
τρίβωνα ὁμοίως καὶ μουσικὴν
ὑφ' ἑαυτὸν ἄξιον ἡμᾶς τὸν
οὕτω πλούτου τὰς τὴν
σιν ἀσπλάγχνους τοῦ μὴ
οὐρανὸν δικαίως ὄντας·
εἰ γὰρ μὴ χρημάτων
τῶν ἄλλων ἐμμένουσι
δικάζοντες· εἰ μάλιστα
τοι· εἰ μὴ ἀπορρίπτομεν
ἀργυρᾶ μὲν δέκα μνᾶς καὶ
χρυσοῦ τάλαντον.
Ἐὰν δὲ δικάζῃ φιλῇ· ἡ
τὸν πλούτου τὸν μὴ
ἰσομοίρους κατὰ τὴν
πλησίαν ταύτην αἵρεσιν·
τοσαύτην γὰρ τὴν περὶ
ὁμοίαν λέγειν· ὅλον
κληρονόμον κτᾶσθαι τὸ κοι
νόν· καὶ δικάζοντα οὐ
τὸν τοσοῦτον ἔχθρα
νοῦν· ὅσοι μὴ ὑφ' ἑαυτῶν
ταχὺ γλίσχρα καὶ θαμὰ τὴν
σιν καὶ οἰκουμένως ἐπι
δικάζοντα· καὶ γλίσχρα καὶ
θάμα τὰ μικρὰ καὶ τοῦ
ταχὺ οἰκοδομήματα·
καὶ τοῦ λάσιον καὶ βόθρον·
καὶ πάντα ταχὺ θρᾴττειν
ὕδατος· ἀντὶ τοῦ κηρὸν
αὐτὸν χρυσίον δωρεᾶς·
τρίβωνα ὁμοίως καὶ μουσικὴν
ὑφ' ἑαυτὸν ἄξιον ἡμᾶς τὸν
οὕτω πλούτου τὰς τὴν
σιν ἀσπλάγχνους τοῦ μὴ
οὐρανὸν δικαίως ὄντας·
εἰ γὰρ μὴ χρημάτων
τῶν ἄλλων ἐμμένουσι
δικάζοντες· εἰ μάλιστα
τοι· εἰ μὴ ἀπορρίπτομεν
ἀργυρᾶ μὲν δέκα μνᾶς καὶ
χρυσοῦ τάλαντον.
Μοιλέγω τὸν τοῦ χρη
μάτων περιουσίαν· ἀλ
λὰ μὴ μόνον τὸν ζημίαν· ὁ
σημερικτὰ ὑπὸ τὰ τοιαῦτα
ὑπομένουσι μὲν βραδέως·
ἀντὶ τούτων τοῖς οὐρα
νοῖς ἀπολλώντων· καὶ
τὸν πάχος τὸν ὅλον
ἀμείνω τὸν σῶμα
λέγοις μᾶλλον τὸν
δικαστήν. κόπτουσθαι
μορίαν ἄχθομαι· μᾶλλον
τὰ ἀντικφρομένως· οὐδὲν
δικεῖν μὴ σὺν τὸν χρημά
των διαφθορᾶς φορείαν·
μᾶλλον δὲ· καὶ μᾶλλον·
δικεῖν μὲν γὰρ καὶ περὶ
γεωργίαν βωτικὴν δέος·
καὶ πρὸς μὲν ἀλλοτρίους δικ
καίως μὲν· καὶ πρὸς ἄλλα
τοιαῦτα· ὁ δὲ καὶ τὸ ῥᾳ
ᾳμένος χρυσὸς περὶ
οὐδὲν τούτων· καὶ ἡδὺ
μόνον ἄχρηστος ἡμῖν· μυ
ρὶ δὲ καὶ πολλὰς ἀνα
πτερώσας καὶ

σὺν τοῖς ἀναρχοπρεπῶς καὶ τοῖς ἀναφάτοις καὶ ζωοποιοῖς σου· ἵνα τοὺς ἁγιάσματος τοῦ ἁγίου σου ἀμήν:

† πότε ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι τί ἄρα ἔσται ἡμῖν:

Ποῖον πάντα ὠφελήσαμεν· τὸν καλὸν μου; τὸ δίκτυόν μου; τὸ πλοῖόν μου; τὴν τάχιν μου; ταῦτα μοι πάντα λόγος μαΐδ[ης]· ἀμέμφεται διὰ φιλοτιμίαν ταῦτα μόνον· ἀλλ' ἵνα διὰ τῆσδε ῥοπτικόσσος ταύτης· τὸν τοῦ πλησίον σαγήνην· ὅπως δὴ γένηται μοι· ὅλος ὁ κόσμος ἵνα μὴ λάβητε σὺ πλοῖον· τί οὖν· ἵνα μὴ ἄρχοντας ὑμᾶς ποιήσω· ἀλλὰ τοὺς ἁγίους μου ἀποστόλους· τοὺς ἐν τῇ οἰκουμένῃ· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὸν καλόν μου· τὸν ἀγαθὸν ποιμένα· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὸ δίκτυόν μου· τὸ ἀποστολικὸν κήρυγμα· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὸ πλοῖόν μου· τὴν ἐκκλησίαν· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν τάχιν μου· τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν ἁγίαν μου σάρκα καὶ τὸ τίμιόν μου αἷμα· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν ἐμὴν ἀναστάσιμον ἡμέραν· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν ἐμὴν ἀνάληψιν· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν ἐμὴν ἐνδοξον παρουσίαν· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν ἐμὴν βασιλείαν· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν ἐμὴν ἀπολαβὴν τῶν ἀγαθῶν· ἵνα μὴ λάβητε σὺ τὴν ἐμὴν ἀπόλαυσι

πῶς σὰ κρίνω σὰν ὁ
κρίνομαι. ὡς ὁ χ̄ς ὁπὸ
βλίτης. καὶ γὰρ αὐτὸ
παρὰ τοῦ πλουσίου
δύο ταῦτα λίτρας. δοῦ
ναι προχρῆσαι τὰ ὑπάρ
χοντα καὶ ἀκολου
θῆν. Δι' αὐτὸ οὖν καὶ ἀν
τὶ σὰ δύο ταῦτα τί
θησι. τὸ ἀφεῖναι καὶ
τὸ ἀκολουθῆσαι.
δοὺς γὰρ λιμᾶσαι φησὶ καὶ
μὴ πάντα καὶ ἀκο
λουθήσαι μοι. τὸ
γὰρ ἀφεῖναι. διὰ
τὸ ἀκολουθῆσαι γάρ
μην. ἢ τὸ ἀκολουθῆ
σι σὺ κτοῦ ἀφεῖναι. δυ
κολαντέρα καὶ τάχιστ'
ὑπὲρ τοῦ ἀφεῖναι δαρ
ρεῖν. καὶ χαίρει αὐτὸς
παρασκεύασε. τί οὖν
αὐτός ἀμελῶν λέγοι μή·
ὅτι μᾶς σοὶ ἀκολουθεῖ
σαν τάμοι ὑμνητῶν μὴ
γένοιτο ὅτι ἁμαρτίαν
οὐκ τοῦ ἀμοῦ δοῦλοι θερά
πευδόζησαν αὐτοῦ. καθὼ
σαθε καὶ ἐμᾶς σὺν δοῦ
λους ἁμαρτεῖν ἐποίησε
τὸν ἀφεῖναι δὲ καὶ φυ

ἆρα; ὅρα τὸ πάρ.
ἴμα σὺ μαθησόμε
θα. ὅτι οὐδὲν ἡμῖν τοῦ
ὑμηλάτησαν. ὅ
ρα τὸ πάρος. ἴμα
μὴ παρὰ πάρου μαν
θάνωμεν. καὶ
γὰρ αὐτὸ λίσ ἴμᾶς καὶ
πᾶν σύ ρηκμος. ἀμφὶ τὰ
ρᾶ τοῦ διδασκάλου
πάρου δοξάζωμεν σὺν τῇ
ἀποφάσει μὴ θαρρῆσ.
καθάπαξ ὑβρὶ γὰρ λιμᾶς
σοι οὖν μὲν. οἰκείου
μεθα πράγματα πολ
λάκις σὺν ὑβρίζομεν οἱ
ἁμαρτάνοντες. οὐ
τω καὶ ὁ σατανᾶς ὁ
μοίως. ὑβρτὴς
οἰκουμένης σατανᾶς
τὴν πρὸς σὰ μὲ αὐτὸ πάν
των προσαγορεύ
ει καὶ ὅτι μὲν τὸ αὐτοῦ
λίδει σαφῶς. δηλοῖ δὲ
τὸ τὸν ὄνομα προσδηλοῖ
ρομένων. ὁ γὰρ τὰς
κλεῖς τὸν οὐρανὸν
ὁ μετὰ τῆς ἀληθείας
μὴ δὲ κάζων. ὁ
μοῖος. πολλὸν μᾶλλον
ὑβρτὴς δικάζει θαρρεῖ
ἤ χθ. σκόπει δὲ καὶ

λαὸς τοῦ ἰλλ· πόθεν
Ι οὐδαῖος φησὶ καὶ Ἑβδάτη;
οὐδαμῶς· πῶς οὖν φησὶν
ἐμέσθωσαν δῶδεκα καὶ θεό
μουσικαὶ Ἑβδελεῖσθε· πῶς
τὰ τῆς ἐκκλησίας
πληροῦσθαι· ἀλλ
ἀκούσομαι καὶ τίμι
λόγως· μόνος ἀπὸ πα
ρὰ τοῦ θεοῦ κέκμηκεν Ἡ
ἀϊβρομίου τοῦ προφή
του τοῖς ἰουδαίοις ἀλ
μαμωαλῆς. καὶ ταῦτα
λάγρ· ὥσπερ λαλή
σωσιν ἕβδομος καὶ μαστι
λείαν τοῦ Ἑβραϊκὰ
ἀποβλάσφημεῖν· καὶ ἐὰν
ὃν ἁρπάσῃ τὸ ἕβδομος ἐκ
κέκμηκα τοῦ μὴ καὶ κωφὸν
αὐτοῦ· μεγαλοίσως καὶ
γὰρ ἀπὸ τοῦ μὴ καὶ κωφὸν
ἐλογίσαμεν ποιῆσαι
αὐτοῖς· καὶ ὥσπερ λα
λήσωσιν ἕβδομοι καὶ μα
σιλείαν. τοῦ ἀνοικοδο
μῆμαι καὶ ἐναταφυτεύειν·
καὶ ἐὰν ποιήσωσι τὸ
σμικρὸν ἐμπόδιόν μου
τοῦ μὴ ἀκούσῃ τὸ φω
μῆσμου· μεγαλοίσως
καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀκοῦ

ὃν ἐλάλησα ποιῆσαι
αὐτοῖς· τὸ αὐτὸ γὰρ
Τ οὗτο· καὶ ἐὰν τοῦ μὴ χρῆ
σασθαι φυλάττοσθε
θησαυροὺς· καὶ γὰρ εἰ
σὶν οἰκοδομῆμ· ἀν
μαζίους δὲ αὐτοῖς πα
ράσχωσι τῆς ἐκκλη
σίας. οὐκέτι ποιήσω·
ὅσπερ γὰρ ἐμὲ ἐνοχλοῦσι τοῦ
ἀνοσιολάστους· ὁ
τρόμος γὰρ ἡμῶν ἐστὶν
ὁ φόβος σταιδῶν τὰ
θηρία· καὶ οὐκέτι ἐμέ·
ἀνάξιον γὰρ ἑαυτὸν
τῆς ἀρχῆς ἀποκτεῖ
νειν· ὅσπερ οὖν καὶ ἐγὼ
Τ αἰσθάνομαι τῆς ἐκκλη
σίας ἀπογνόντας τὰ
τῆς ἐκκλησίας πρά
γματα σκληρότερον ἐμοῦ
χρῆσθαι· μὴ τοῖς
τοῦ χρήματος ἐνοχλῶ
σι μᾶλλον ἀθυμότε
ροι καταστῶσιν· ἀμφό
τερα ταῦτα ἐστὶ δή
λου τοῦ προειρημένου
λάγου· καὶ ἀπὸ φλίσσω
σι καὶ ἀπογνῶσι· δῶσαι
γὰρ μεγαλοψύχου
σαί μου τῆς ἀποφάσι

ὡσ μιμεῖται· καὶ ὑ
πόσχωμαί τι χρηστ̣ὸ̣ν.
μὴ ἁμαρτάνωσι διὰ τὴ̣ν
ὑποχθονίαν· ἀμφὶ γὰρ ἁμά
ξιοσφαμῆσ. οὐδὲ μὲσε
ῶ̣φελήσῃ τὸ ὑποχέ
σθαι μὲ. ἀμφὶ μᾶλλον μ
καὶ τιμωρήσεται· ἀφ̣ὸ
γὰρ ἀξίωσ ὁμοίωσ ὑποχρ̣ὸ̣
ναι· διὰ τοῦτο καὶ τότε
διαλλάττωσι τοῖσ μα
θηταῖσ οὐχ ἁπλῶσ ἀ̣ὸ̣σ̣ὲ
ῶ̣φειλε πο· οὐδὲ γὰρ
ἁπλῶσ ἐμίσει μόνον· ἀλ
λὰ προσέθηκε μοὶ ἀ
κολουθῆσαι τοῖσ μοι·
ἵνα καὶ τὸν ἰούδαν μὴ κ
μᾶλλον καὶ τοῖσ μετὰ τα
ταῦτ̣α φιλήσωσι· οὐ
γὰρ προσδικάζομεν
εἰρηται μόνων· οὐτε
προσ ἰούδαν λοιπὸν
ἀνάξιον ἐμαυτὸν ἡγ̣ο̣ῦ̣μ̣α̣ι
τοῖσ μὲν ὡσ μαθηταῖσ
τὰ μέγιστα ταῦτα δωρεῖσ
λαμβάνειν· καθάπερ δὲ
δωρεὰν δόξαν καὶ θρόνουσ·
ἴσασι γὰρ ὑπὲρ κλόπερ
λοιπὸν· καὶ οὐδὲν τοῦ
προσήκοντος βλέπω·
τοῖσ δὲ ἄλλοισ· καὶ τὰ

ὁμ τοῦτο ὑποχωρεῖται·
» καὶ πᾶσα γὰρ φησὶν ὁσ
» τισοῦν φησὶ κεν ἐμὲ δοξάσῃ·
» ἵνα δελφὰσ· ἵνα πορευ· ἵνα
» μᾶται· ἵνα μνημόνευκα· ἵνα τὸ
» κμαι· ἐκ φρὸσ· ἵνα οἰκίαν·
» ὁμοίωσ κεν τοῦ ὀνόματόσ
» μου· ἑκατονταπλα
» σίονα λήψεται ὁμοῦ καὶ
» οὐ μισθὸν ἔχουσι· καὶ ζωὴν αἰ
» ώνιον κληρονομήσῃ·
ἵνα γὰρ μὴ τιμὴν ἀκούσα
τοῦ τοῖσ μέσ. ἐξαίρε
τοῦ μαθητοῦ τοῦτο
εἶναι μομέσθαι· λέγω
δὲ τὸ τοῦ μεγίστου
προτέρου ὁμοῦ τοῖσ μὴ
λουσι μάστωλαῦειν· ἐξέ
τεμε τὸν λόγον καὶ ἵ
πλασε τιὼν ὑποχθο
νίων· ὅτι τιὼν γλυπτῶν ἀπαστων·
καὶ ἀπὸ τοῦ παρόντοσ
καὶ τὰ μέλλοντα πλη
ροῦται· καὶ τοῖσ μαθη
ταῖσ δὲ ὁμοίοισ
ὁτε αὐτὸσ ἀπέστρεφε δι
κειντο. ἀπὸ τοῦ παρ
ρόντοσ ἐβλέπετο· ὁτε
γὰρ φλυσὶν αὐτοῖσ ἀ
πὸ τῆσ θαλάσσησ· ὃ
τισ τέχνησ ἀπόστολοσ·

καὶ ἀφ ἁμαρτὸ πλοῖον
δικάλυμμα. οὐκ οἶδα μὲν.
οὐ θρόμβομ ὑμμιμόμα
σιν. ἀμμὰ τὸμ ὑμ ταῦλα
πραμμάτομ ἡσσᾶν. ποι
λίσσι ἡμᾶς ἁμῆσαι ὦμ.
ὅτε ἰδλὶ δὲ ὑπηλοτέρους
ἥρμασαπο. τότε λοιπὸν
καὶ πρὶ τὸμ δικᾶδται
λᾶφαι· τί δὲ ἀπικρίμομ
τὸ τὰς δὸ δικαφυμὰς
τοῦ ἰκῶ· τοῦτ ἀπικαπὰ
κρίμομ τὸ· οὐ γὰρ δλὶ δὴ
καταὶ μὸλλουσι καλὸ
δᾶφαι· ἀμμὰ ὁσπρτὴ
ναστίμοσαν τοῦ ὑμότου
κατακρίμειμ τλὼ γρ
μβᾶν δικᾶμ ὶ ὼ δφηλ.
καὶ οἱ μιμβυῖται δὲ κα
τακριμοῦσιμ ἀὐτοὶς:
οὗτος δλὶ καὶ οὗτοι. δια
τοῦτο οὐκ ἔπλω τὰ δ
θλικὰ τλὼ οἰκουμβ
μλω. ἀμμὰ τὰς φυμὰς
τοῦ ἰκλ. ὅπ ἰδλὶ γὰρ
ἐμ τοῖς αὐτοῖς λίσσαν τ
θραμμένοι. καὶ μόμοις.
καὶ θοθοὶ καὶ πομπᾶν.
οἵτε ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἀ
πόστολοι. ὁ τᾶμ λᾶφσιμ
οἱ ἰουδαῖοι ὁ τι δι ἀπο῀ῦ

τοῦ οὐκ λίδυμ ἡθλημὰν
πλαῦσαι τὸ χω. ὁ τι
ὁμόμοσ δικάλυκτὰ
παραμβλήματα αὐτοῦ
δᾶφαι· τοῦτο σεῖσ
μέσομ παραμεμβόμ τοῖσ
τὸμ αὐτὸμ δβαμέμοισ
μόμομ καὶ πλαῦσαν
τασ· κατακριμᾶσαμ
τασ δικᾶμοσ· ὁ πρὸς
λίδ λιόλᾶβ· δι ἀπ῀ οὗτο
κριτᾶι μὲ μᾶμ αὐτοῖς ὅτομ
ται· καὶ τί μᾶν αὐτοῖς
ἐπ ὠμ ἡλάτο βκ· ἀ ὁ πρ
ἄχουσι μιμβυῖται καὶ λὴ
μασίλιοσαν τοῦ ὑμότου·
τοῦτο καὶ οὗτοι βζουσι·
μάμαν μὲν. λιὰ ἀμμα
ὅμπαρο αὐτοῖς πολ
λὰ ὁ πλμεῖλατο. καὶ
εἰδᾶ ταῦτα γὼ σχμᾶ
τα· λιὰ οὐ τοῦτο μόμομ
ἀλ τὸ ὅπαν θρομ· ἀμμα
δέ· καὶ ὁμ τοῦτο παρλη
μίζατό τι πλέομ βκεί
μαμ· πρὶ μὲμ γὰρ βκά
μαμ αὐτοῦ σᾶπλω· ἀλ
δρα μιμβυῖται ἀμασλή
σομ ται λιὰ λιατακριμᾶ
σι τλὼ γρμβᾶν ταύτλω·
καὶ μασίλιοσαν μότου

καταλκριμῆ· ωνδὲ ἰδὼ
τὸ τωομοὺ χὰτωμωσοὺ
» τῳσ· ἀμμὰ ωσῶσ· ὁ τὰ
» καθίσηι ὁ ἰσ τοῦ ἀωοῦ
» δωὶ θρόμου δόξησε ἀω
» τοῦ· τότε καὶ ἰμῆσ
» καθίσωμεν δωὶ δύο δε
» καθρόμουσ ϐ΄· δικῶ
Ὁ τι καὶ συμμασιλέυσου
σιν αὶ κοιμωμίσουσι
τῆσ δόξησ τικείμησ·
ῆ γὰρ ἰτοιμάζομένη ϐ΄.
καὶ συμμασιλέυσομεν·
οὐδὲ γὰρ οἱ θρόμοι καω
ὑδραμδικλοῦσι· ωσ
μοσ γὰρ ἀυτόσ ἀτιμόι καω
δυδούλωσοσ καὶ κρί
μωμ· ἀμμὰ τιμὴν καὶ δό
ξαμ ἀίδιον τωμ ωαρ ἐμοῦ
ϖ διὰ τοῦ μθρόμου·
Τ οὐτοισ μὲν ταῦτα ἴδωμ·
τοῖσ δὲ λοιποῖσ ωοῖσ ωᾶσι
ϐωλὼ ἀωόμιομ καὶ ἐκὰ
τομ τὰ ωολλασίομα μισθὸ
ὸμ τοῦ ὠμ· ᾧ δὲ τοῖσ λοι
ωοῖσ· ωολλῶ μᾶλλομ Σ
τούτοισ· καὶ ταῦτα· Σ
τῷ ὀμ τῶ ἀωόμιτούτωμ·
καὶ τοῦτο γὰω ὐϐέωλη· κὰ
λαμομ γὰρ καὶ δίκτυομ
ἀιϐόμτω· τὰσ ωάντωῦ

οὐσίασ μὴ ὀξουσίασ ᾗ
χρμ· τὰσ τιμὰσ τῶμ οἰ
κιῶμ λὰ μὴ τῶμ χωρίωμ·
καὶ αὐτὰ τὰ σώματα
τῶμ ωλαθυόμτωμ· καὶ
ὀφθαλμοὶ γὰρ ὑωὲρ ἀω
τῶμ ωολλῶ λὰ ἰσ ᾗ λομ
το· ὡσ καὶ ὁ ωαῦλοσ
ωολλοῖσ μαρτυρῆ· ὁ
τὰμ λῆμ· εἰδυματὸμ
τὸ ισ ὀφθαλμὸ ὑσ ὀξ ο
ρύξαμ τῶ ἀμ· ὁ δὸ οἰ κατὲ
μοι· ὁ τὰμ δὲ λῆμ ὁ τι
Πᾶσ ὁ σ τισ ἀιφ ἠκ ὲμ μμαῖ
καὶ· ὁ υτὸ ὑτὸ ϐ΄ ὡσ τε
ἀωλῶ σ δ΄ ἰ δωὰ ὰ λαι τὸ ς
γάμουσ· ἀμμὼ σ ωερ ωο
ρὶ τῆσ ψυχῆσ ὁ λῆ ϕομ ὁ
τι ὸ ἀωολλύασ τὴμ ἰδ
ἰὰμ ἀυτοῦ ὐ μ ὐ κ ὲμ ὐ μοῦ
ἐυρήσ ῆ ἀυτὴμ· ὁ υχὶ μ αι
ἀμαιρῶμ ὐ μῶμ ἑαυτοῖσ· οὐ
δὲ μ αὐ μ τοῦ ὐ ϐ΄ ρ ὶ δ΄ ὴ
χωρίζομ ὐ μ ἀυτὴμ ἀωὸ
τοῦ σώματοσ· ἀμμὶ μ αι
ωάμ τωμ ωροτιμῶ μ ὲμ
τὴμ ὐ ϐ΄ ρ ὶ σ αμ· τοῦ τὸ
καὶ ὐ ϐ΄ ρ ὶ σ ὲ ὶ αμ καὶ ὸ σ ὶ αὶ ἀ
δ΄ ὴ λ ὸ φ ῶ μ ϐ΄ ΄· δοκῆ δ΄ ὲ μοι
καὶ τοῖσ δ΄ ἰωωμοῖσ ὐ μ
τῶ ὐ θ΄ αι ἀμ μ ἰ τ τ ὸ λ αι·

ἐπὶ δὲ λιγάρτου οἰκοδο-
καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα
μβαμβλικομένου καὶ
δας· καὶ γυναῖκα ἀν-
δρας· ὁ τὰ αὐτὰ καὶ
λύουσι βκ· μὴ τὸν γυ
ναῖκα ἔτασαν· μὴ τὸν
πρὸν· ὁ πρὸ ὧν καὶ ὁ
παῦλος δὲ λέγει· ἃ δὲ ὁ
ἀνὴρ ὀφείλει χορίζεσθαι χο
ρὶς βάλου· ἀναιρήσας
πάντα τὰ ἐπιτιμώτατα
φρονήματα· καὶ πεί
σας καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν
καὶ ὑπὸ τὴν οἰκου
μένην ἀναστάσης δαι
ρεῖν· πρόσβηκεν· ὁ
πολλοὶ δὲ ὧνται
πρὸ τοῦ ἰσχατοι· καὶ
ἰσχατοι πρῶτοι· τοῦ
τ ο δὲ δίκαιον ἀδιορίστως.
καὶ πρὶ πολλῶν καὶ
ἑτέρων εἴρηται· ὁμοί
γὸν εἴρηται καὶ πρὶ
τούτων· καὶ πρὶ φα
ρισαίων τῶν ἀναστάν
των· ὁ πρὶ καὶ ἐμπρο
σθεν· ὁ πρὶ πολλοί
λίζουσι μὰ ἀπὸ ἁμαρτο
λῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀ
μαρτωλοὶ καὶ ἀσε

ἀμὴρ ἀὰμ καὶ ἰσαὰκ Ϛ
ἰακὼβ· οἱ δὲ ἰοιπὸς
πασι λέγασ· δικελήθη
σομ ταί ὃξω· ἔ ταὶ δ

Π άρειμὶ παραμολίνω.
εἰς πολλὸν προθυ
μίαν ἀμφόρων τοῖς ὑ
πὲρ ἰκότας· ὁμοίως
γὰρ δὲ μβ ἰλιπασι λέγα
τὸν ὁ πρὸ ὧν ἀμφὸ οἰκο
δομὸν τὴν· ὁ στις ὃξ ἠλ
θὰν ἀπὸ τροφῖμι αὐ
σασθαι βραχέα σὸν τὸ
ἀμπωλῶν αὐτοῦ· Ϛ
συμφωνήσασι μετ αὐτῶ
δικδημαρίου τὸν ἰμέ
ρων· ὁ πρὸ ὧν ἀπόστειλ αὐτὸς
ἐς τὸν ἀμπωλῶν· Ϛ
τὸν τρίτον ὥραν· ἐδὲ μὰλ
λουσ ἐπὶ τὰς ἀγορὰς· κὰ
κείνοις ἐφ ὧν· ὑπάγε
τε καὶ ὑμῖς εἰς τὸν
ἀμπωλῶν μου· καὶ
ὃ ἐὰν ἰ δίκαιον δώσω
ὑμῖν· καὶ πρὶ δίκτην
καὶ ἕκτον ὥραν· ὁ ποί
λουσ ὡσαύτως· πρὶ
δὲ τὸν ἑνδεκάτην ὡ
ρὰν· ἐδὲ ἀπόστειλ αὐτοῖ

» τὸ ὅλημ τὶὼ ἡμέραμ
» ἀργί· οἱ δὲ λέγουσιν
» αὐτῶ· οὐδὲ σὺ ἡμᾶς ὁ
» μισθώσαντο· λέγ ἀυτοῖς·
» ἐπάγεθε καὶ ἐμὲ σέ
» τὸν ἀμπελῶνα μου· καὶ
» ὃ ἐὰμ ἦ δίκαιον λήψ τε
» αὖ· οἱ δὲ ἦλθον
» Μόνος· λέγ ὁ κύριος τῶ
» ἀμπελῶνος τῶ ἑαυ
» τοῦ ἐπίτρεψον τῶ ἐπ
» τρόπω αὐτοῦ καλέ
» σον τοὺς ἐργάτας καὶ
» δὸς αὐτοῖς τὸν μισθὸν
» ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
» ἐσχάτων ἕως τῶν πρώ
» των· καὶ ἐλθόντες οἱ
» περὶ τὴν ἑνδεκάτην
» ὥραν· ἔλαβον ἀνὰ δη
» άριον· καὶ οἱ πρῶτοι
» ἐλθόντες ὑπέλαβον
» λήψεσθαι πλεῖον καὶ ἔλαβον
» καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον·
» καὶ λαβόντες ἐγόγ
» ζυζον κατὰ τοῦ οἰκοδε
» σπότου λέγοντες· οὗ
» τοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥ
» ραν ἐποίησαν· καὶ ἴσους
» ἡμῖν αὐτοῖς ἐποίησας·
» τοῖς βαστάσασι τὸν καύ
» σωνα τῆς ἡμέρας καὶ
» τὸν καύσωνα; ἀπο
» κριθεὶς δὲ ἑνὶ αὐτῶν εἶ
» πεν· ἑταῖρε· οὐκ ἀδι
» κῶ σε· οὐχὶ δηναρίου
» συνεφώνησάς μοι; ἆρ
» ον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε·
» θέλω δὲ καὶ τῷ ἐσχά
» τῳ δοῦναι καὶ σοί·
» ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ὃ θέλω
» ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς;
» ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πο
» νηρός ἐστιν· ὅτι ἐγὼ ἀγα
» θός εἰμι· οὕτως ἔσον
» ται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι
» καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι·
» πολλοὶ γάρ ἐσι κλητοί·
» ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί·
Τότε ἦλθεν αὐτῶ ἡ μή
τηρ τῶν υἱῶν ζεβε
δαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐ
τῆς προσκυνοῦσα καὶ
αἰτοῦσά τι παρ αὐτοῦ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις;
λέγει αὐτῶ· εἰπὲ ἵνα κα
θίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί
μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ
εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν·
οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτή
ριον ὃ ἐγὼ μέλλω πί
νειν καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βα
πτισθῆναι; λέγουσιν αὐ
τῶ· δυνάμεθα· ὁ δὲ λέγει
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν
μου πίεσθε καὶ τὸ βάπ
τισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ εὐωνύμων μου
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι
ἀλλ οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ
τοῦ πατρός μου· καὶ
ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγα
νάκτησαν περὶ τῶν δύο
ἀδελφῶν· ὁ δὲ ἰησοῦς
προσκαλεσάμενος αὐ
τοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ
ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κα
τακυριεύουσιν αὐτῶν
καὶ οἱ μεγάλοι κατεξου
σιάζουσιν αὐτῶν· οὐκ
ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν·
ἀλλ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν
μέγας γενέσθαι ἔσται
ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς
ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι
πρῶτος ἔσται ὑμῶν δοῦ
λος· ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν
διακονηθῆναι ἀλλὰ δια
κονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
ἀντὶ πολλῶν· καὶ ἐκπο
ρευομένων αὐτῶν ἀπὸ
ἰερειχὼ ἠκολούθησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ
ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθή
μενοι παρὰ τὴν ὁδόν
ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς
παράγει ἔκραξαν λέ
γοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
κύριε υἱὸς δαυίδ· ὁ δὲ
ὄχλος ἐπετίμησεν αὐ
τοῖς ἵνα σιωπήσωσιν·
οἱ δὲ μείζονες ἔκραξαν
λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
κύριε υἱὸς δαυίδ· καὶ
στὰς ὁ ἰησοῦς ἐφώνησεν
αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί θέ
λετε ποιήσω ὑμῖν; λέ
γουσιν αὐτῶ· κύριε ἵνα
ἀνοιγῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλ
μοί· σπλαγχνισθεὶς δὲ
ἥψατο τῶν ὀμμάτων
αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέ
βλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ·

χρόμοις δὲ τὸ ὑσβρισμοῦ
ασ. τὸν παρόμοιον μόμ·
ὑβρίζοντας δὲ διαφόρους
καὶ μὴ ὁμοίους δοῦναι τὰ
προστάγματα· περὶ
δὲ καὶ τοῦ τρίτου
ὑκτὼ καὶ ἑπτὰ
ὑμοδικάτων ὥραν· τοὺς
ὑμοδιαφόροις λιμικίαις
προσελθόντας· καὶ ὑπο
δοκιμάσαντας· ἀμφὶ
τὸ ζητούμενον δικάζω
ὑμῖν· ὅλα μὲν παρὰ σὺ δο
κιμικὸν τοῦ οἱ περὶ τοὺς
καὶ ἀρέσαν τῷ θῷ
καὶ διόλου λιμὸν ἔρασ
λάμψαν τὸν ἀπὸ τοῦ μ
πόμου· τὸ δὲ ἐγχάτου τῆς
κοινικίας διατάγματα πά
σῃ μὲν καινίᾳ καὶ φθό
νος· ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς
τὸν ἑαυτοῦ μάσολθλαικό
τας φασὶν· οὗτοι οἱ δ
σχετοὶ μὲν ἀφορῶσοί
λιαν· καὶ ἴσοι σαὐτὸν σ
λιμὸν οἱ οἱ περὶ τοὺς
παράσασι τὸν αὐ
τὸν τῆς λιμέρας καὶ
τὸν ἱκέσιον μου; καὶ τοῦ
ταν δὲ δὴ μόλομεν
θλιμοὶ ὅλαι· μὴ δὲ ὁσ

Τὸ ζῆτ οὖν μὲν δικάζω
ὑμῖν· ὅλα μὲν παρὰ σὺ δο
κιμικὸν τοῦ οἱ περὶ τοὺς
καὶ ἀρέσαν τῷ θῷ
καὶ διόλου λιμὸν ἔρασ
λάμψαν τὸν ἀπὸ τοῦ μ
πόμου· τὸ δὲ ἐγχάτου τῆς
κοινικίας διατάγματα πά
σῃ μὲν καινίᾳ καὶ φθό
νος· ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς
τὸν ἑαυτοῦ μάσολθλαικό
τας φασὶν· οὗτοι οἱ δ
σχετοὶ μὲν ἀφορῶσοί
λιαν· καὶ ἴσοι σαὐτὸν σ
λιμὸν οἱ οἱ περὶ τοὺς
παράσασι τὸν αὐ
τὸν τῆς λιμέρας καὶ
τὸν ἱκέσιον μου; καὶ τοῦ
ταν δὲ δὴ μόλομεν
θλιμοὶ ὅλαι· μὴ δὲ ὁσ

Ὥστε δὲ πολλὴ καὶ κρίμοι
δακεῖν· καὶ τοῦτοι
παραμυθήσασθαι
καὶ προτρέψαι· μὴ δὲ
παραμολὶ οὖτοι τὸ
θ κ΄· ἀμφὶ τὸ ζῆτ οὖν δὲ
κιμικὸν τοῦ οἱ περὶ τοὺς
καὶ ἀρέσαν τῷ θῷ
καὶ διόλου λιμὸν ἔρασ
λάμψαν τὸν ἀπὸ τοῦ μ
πόμου· τὸ δὲ ἐγχάτου τῆς
κοινικίας διατάγματα πά
σῃ μὲν καινίᾳ καὶ φθό
νος· ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς
τὸν ἑαυτοῦ μάσολθλαικό
τας φασὶν· οὗτοι οἱ δ
σχετοὶ μὲν ἀφορῶσοί
λιαν· καὶ ἴσοι σαὐτὸν σ
λιμὸν οἱ οἱ περὶ τοὺς
παράσασι τὸν αὐ
τὸν τῆς λιμέρας καὶ
τὸν ἱκέσιον μου; καὶ τοῦ
ταν δὲ δὴ μόλομεν
θλιμοὶ ὅλαι· μὴ δὲ ὁσ

ὅτι δὲ ὁμοταὶ οἱ περὶ τοὺς
ἐγχατοι· καὶ οἱ ἐγχατοι
περὶ τοὺς· τοῦτ᾽ ἄλλ᾽ ὅ
τι καὶ αὐτὸ μὲν τὸ μὲν περὶ
τοὺς μὲν περὶ τοὺς· οὐχὶ πρὸ
τὸν μὲν μόν· ἀμφὶ δὲ
χατοι μὲν εἰμὲν μὲν ὁ
μὲν μόν· ὅτι γὰρ τοῦτο
δλμοῖ· ὁσὶ γὰρ· πολ
λοὶ γάρ εἰσι κλιτοί· ὁ
μὲν δὲ ὁκλδικτοί·

Ὥστε δὲ πολλὴ καὶ κρίμοι
δακεῖν· καὶ τοῦτοι
παραμυθήσασθαι
καὶ προτρέψαι· μὴ δὲ
παραμολὶ οὖτοι τὸ
θ κ΄· ἀμφὶ τὸ ζῆτ οὖν δὲ
κιμικὸν τοῦ οἱ περὶ τοὺς
καὶ ἀρέσαν τῷ θῷ
καὶ διόλου λιμὸν ἔρασ
λάμψαν τὸν ἀπὸ τοῦ μ
πόμου· τὸ δὲ ἐγχάτου τῆς
κοινικίας διατάγματα πά
σῃ μὲν καινίᾳ καὶ φθό
νος· ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς
τὸν ἑαυτοῦ μάσολθλαικό
τας φασὶν· οὗτοι οἱ δ
σχετοὶ μὲν ἀφορῶσοί
λιαν· καὶ ἴσοι σαὐτὸν σ
λιμὸν οἱ οἱ περὶ τοὺς
παράσασι τὸν αὐ
τὸν τῆς λιμέρας καὶ
τὸν ἱκέσιον μου; καὶ τοῦ
ταν δὲ δὴ μόλομεν
θλιμοὶ ὅλαι· μὴ δὲ ὁσ

τὸμ ἑαυτῶμ ὅλατ τοῦ
ἀλαιμισθὸμ. ὁδιοχθ
ραιμομκαὶ λίμαωὰικτὸμ
ὁπὶτοῖσ ἀλλοτρίοισ ἀὺ
γαυθοῖσ. ὸφθόμουκαὶ
ιασικαυίασ λίὼ. ικὰιτὸ
ὅιπολὸμ. ὁτιὸοἰκοδθ
σωὁτκσ ὶωβριαὐτῶμ
δικαιολογύμωσ.
καὶπρὸσ τὸμ ὅριικὸ
ταυταῦταὰπολογύ
μυμοσ. πομκρίασ ὰὺ
τὸμκρίμὅικαὶιασικα
μίασ ὰχάτησλόγομ.
» ὸυχὶδκμαρίουσιωβφῶ
» μησάσμοι; ἄρομτὸσὸμ
» κὰὶὕπαγ. ὑλλοδὲτῶ
» ὰχάτοδοὺμαιὸσικὰι
» σοί. ὅὸὸφθαλμόσου
» πομικρόσὰὶμ. ὁτιὅγὸ
» ὰγαθόσὅμι. τιὸὖν.
ε ὅτιτὸικαταικὺναζὸ.
μυμομθικτύπτομ. χὰὶ
γὰρὶαὶὸφὶὅλρομπασ
ραπολὰμτὸαὐτὸτοῖτύ
ἐπαμὶδὅμ. κὰὶγὰρὸὶ
ὸὺδὸκιμοσ. ὰὐτὸτοῦ
τὸὅσὅμὰιπομθὰσ.
ὁτὲἐιδὸτὸμὰὸσπομ
ὰδελφὸμ πομλίὰ. ὰὺ
πολάυσαμτῶτιμίω

ικὰὶπολέιομοσ. λὶὰυτός.
σὸσπομβριγὰρὸὖτοιπολὺ
ομοσὰπὸβλαυσαιμτὰ
πορρὸτοιλαμεῖμ. ὁύτω
κὰὶδικὰιοσ. μὴζόμασ
τλὶπομβριουσίαυτῶμδὸ
δομὸμαμὴλιμὰτο. κὰὶ
ταῦταὰὐτὸσμαρτυρεῖ
ὁὺδὸκιμοσ. τιὸὖὠὰτ̄
ὴπειμ. ὁυκὰὶμὸυδὲὴς
τοιαῦταδικαιολογύ
μυμοσλὶὴγκαμαὸμὸυτὴ
ιασιλείαυτῶμὸὖὠὰὸμ;
ὰὰπαφ. ὴφθόμουγὰρὲ
ιασικαμίασ τὸχαρίομ
ὸικείμοιαλλαρόμ. ὴγὰρ
ὸμταῦταιαὐὸμτασ ὸιὰγλ
οι. ιὰὶταὶσ τυχαῖσὸαυ
τῶμὺπὸβρτηφὸμάμαρ
τωλῶμδιδόασι. πολ
λῶιὰὶμμομὸρῶμτῶε
ὴφὶκαὶτὸυτομὰπομαύ
ομταὶσ χαίρουσι. ιὰὶὸι
κεῖαιμομίζουσιμὴζμαι
τὰὐμελεῖ. τιμοσὸὖω
ε ρῶπεμὸὐτοσσὸχλμαύ
τισὸτὸμλόγομ. παρρη
σιλὶὰτὸλγόμὠομὲμ.
δὲὸβρὸὐδὲχρὴπαὶ
πὰὐτὰὸμταῖσπαρρη
σιολῶὸικαπὸλόζιω

τιμίου· οὐτε δικαίως
ὑβρισται· οὐτε δικαίως
ἀμυνάμενοι βλαπτονται·
ἀμφω τοίνυν δείξαι τὸ
μέγεθος τῆς διαφορᾶς
ἣν ἀπολλύουσιν· ἀμφὶ
δὲ τοῦ πατρὸς
ἐβουλήθησαν ἑαυτοῖς
τὸ εἰς αὐτὸ μὴ κομί-
σασθαι· ὁ δὲ οὐχ
ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τοῦτο
ἐποίησαν. τίνων διαφορὰν μὴ
τοῦ μὲν κλήθρου τοῦ μὲν
μὴ ὑποποιήσας· διατὸ
τὸ· οἱ μὲν· πρῶτοι· οἱ δὲ·
τρίτοι· οἱ δὲ· δέκατοι· οἱ δὲ·
ἑνδέκατοι ὡραῖοι καλοῦνται·
οἱ δὲ· ἐνδεκάτοι· ὅτε
λίμβλομεν ἐποίησαν
σθαι· τοῦτο καὶ ὁ παῦ
λος δηλῶν ἔλεγεν· ὅτε
δὲ ἐνδόκησεν ὁ θεὸς ἀφο-
ρίσας με ἐκ κοιλίας
μητρός μου· πότε ἐν-
δόκησεν· ὅτε λίμβλη
μεν ἐποίησαν σθαι·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἑαυτοῦ
τοῦ καὶ δικαιοσύνην
ἐποιήσατο· ὡς δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν
ἔλεγε· πότε ἐνδόκησεν·
ὅτε καὶ αὐτὸς λίμβη

τῶν βρίθων γάββαθαι· ἀλ
λὰ τὸ μισκο ὠμμαθῦ
τας διὸ μεσωτίθεται·
τοῦτο μὲν βέβωσθαι καὶ
μὴ δὲν ἐπολυωρεῖτο
μεῖν ἐπὶ τοῦ πατρός·
Τίνος οὖν ὠφέλησεν ἡ δικαία οὐτα
σωτηρία ἑαυτὴν λιπόσα
ρας ὅλη· καὶ τί κατα
σκευάσασα οὐ λέγει· προ
θυμοτέρους ποιήσασ
τοὺς ἐν ἑκάστῳ μέρει
μαθητὰς ὁμολογοῦντας·
ὑμολογοῦντος ὠφελοῦντος.
μὴ δὲ ἀφεῖναι μομένει
ὅλατο μὲν χαμ· διαδὴ
τοῦτο καὶ διαχρεώμενον
τας ἑξῆς τοὺς ἐπάνω
τοῖς τοῦτο μάρτυσιν·
οὐχὶ μᾶλλον δείξη τὴν κομέ
νοις καὶ δικαιουμένους
δικαίους ἀπαφ· ἀλλ'
μᾶλλον δὲ ἵνα τοῦτο
τοσαῦτης ἀπολαύσα
τας τιμῆς· ἵνα καὶ φθό
νου ἐξέρωσι τὴν δύ
ναμιν· ὃ καὶ λίαν σολ
λοὺς ποιοῦν ἐνέβ
γοντας· ὅτι οἱ δεῖνα οἱ
δικαίως ἐν· ὅτι οὐ
τοσαῦτης ἠξίωσαν

τιμῆς· οὐτε δικαίως
ὑβρισται· οὐτε δικαίως
ἀμυνάμενοι βλαπτονται·
ἀμφὶ τοῦτο δεῖξαι τὸ
μέγεθος τῆς διαφορᾶς
ἣν ἀπολλύουσιν· ἀμφὶ
Τίδιὶ τοῦ πατρὸς οὐ τὰ αὐτὰ
ἐβουλήθησαν ἑαυτοῖς
τὸ εἰς αὐτὸ μὴ κομί-
σασθαι· ὁ δὲ οὐχὶ
μοῦ τοῦ πατρὸς ἐποίησαν
σαν· τίνων διαφορὰν μὴ
τοῦ μὲν κλήθρου τοῦ μὲν
μὴ ὑποποιήσας· διατὸ
τὸ· οἱ μὲν· πρῶτοι· οἱ δὲ·
τρίτοι· οἱ δὲ· δέκατοι· οἱ δὲ·
ἑνδέκατοι ὡραῖοι καλοῦνται·
οἱ δὲ· ἐνδεκάτοι· ὅτε
λίμβλομεν ἐποίησαν
σθαι· τοῦτο καὶ ὁ παῦ
Λοσδλος δὲ λέγει· ὅτε
δὲ ἐνδόκησεν ὁ θεὸς ἀφο-
ρίσας με ἐκ κοιλίας
μητρός μου· πότε ἐν-
δόκησεν· ὅτε λίμβλη
μεν ἐποίησαν σθαι·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἑαυτοῦ
τοῦ καὶ δικαιοσύνην
ἐποιήσατο· ὡς δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν
ἔλεγε· πότε ἐνδόκησεν·
ὅτε καὶ αὐτὸς λίμβη

ωήθωδαι· οὕτωκαὶ
τὸμλκαλὼϐκάλλωϐ·
καίτοιδωάμδυοσ ϛ
ϐμωροαϐμαὐτὸμικαω
λάϐαι· ἀλλὰδικάμοσόυ
κἀνὶτωήκουσϐμ· ἡμὲρ
ὁωᾶυλοσἰϐἀρχλὶσ
ούκἀνὶτωήκουσϐμ·πολ
λοῖμἀμμομὸ λλιαλίσ·
ἰδὲὅὖτοιλλάρυσιμὸυ
δλάσ ἡμαῖσ ϐμησθάσσαω
το·μάμιαωμὲμὸ ωϐρ
ὸφλιω· ὸυχρλὶ ωάν
ταωωϐριϐρϊάζϐαδαι
ταὶϐμταῖσ ωαραωο
λαῖσ· ϐμταῦθαδὲὃ
δὲὸὸικοδλαωότησ
φαίμϐαιτοῦτολλάρομ·
ἀμμϐικάμοι· αὐτὸσ λϐ
αὐτοῖσὸυκϐλλάχλ· ἰμὰ
μλδλαωορλίσλι· ἀμμϐ
ωισωάσλιται· ὅτιγὰρ
πάνταστὸτϐὸζσαὐτὸ
ῖνκομϐικωρρότησϐ
κάλλζ· ϐδήλοσϐικαὶἡ
ωαραωολὶμάρυσαν·
ὅτιἀωὸωρωϊὸζἦλθ
μαλώσασθαι· ωάν
τολϐμὸῶνδλὶμομλὶμὶμ·
ὅτιωρὸστοῖσϐικωρώ
τησολὶμικίασκαὶτοῖσ

ϐμμλίρωκαὶωρόδλομ
ἀρξἦσϐωιμϐλουμϐ
μοισάρκταιλὶωαρα
ωολλί· ωρὸσϐικάμοισ
ϐμ· ἰμαωλὶάωομοῶμ
ται· ωλὴδὲὸμειδίζϐω
σὶτοῖσωρὶτλῶϐμδὲ
καὶτλῶὁῶρᾶν· ωρὸσ
τούτοισδὲ· ἰμαμαῦ
θωσιμὸτλάταικαὶϐμ
ωραχεῖχρόμωτὸπᾶν
ἀναικτήσασθαι· ϐπὶ
δλὶγὰρωρὶσφοδρότη
τοσδιϐλάϐο· καὶτοῦ
χρλίματαυρίται· καὶ
καταφρομῆσαιτοῦμὸμ
ωομὰωαμτωμ· ωολ
λοῦδὲτοῦτοϐδεῖτοτό
μου· λαμϐάωικλῖσωρο
θυμίασ· ἀμάωτωμϐμ
αὐτοῖσθλάραὰράωησ
καὶϐυτομεῖμωοιῶλ
τὴμμόωλιω· δάκμυ
σιμὸτλδωατὸμκαὶὺ
ϐρομϐλθόμταν· τῆς
ωάσησλαωεῖμλιμϐρᾶ
τὸμμισθόμ· ἀλλὰὑτσ
μϐμὸυλάλ· ἰμαωλὶωὰ
μμὰὐτοῖσὰωομολίσλ·
δείκμυσιδὲὸτλτῆσ
ὰὐτοῦφιλαωίασὅτι

τ ὁ μέρος ἀρετὴ μὴ μὴν παροφθὲν. ἀπωλείας πρόξενον γίνεται· τὸ δὲ ἁπλῶς διδασκάλου. δύναται καὶ ὀρθῶσαι. ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγήσαντες τὸ ἐπὶ τοῦ μὴ κρίνειν·

τὸ σῶν· καὶ δὴ αὐτὰ τὰ μὴ λίαν ὄντα τοῦ πλησίον κρίνεσθαι· ἀμφότερα λαμβάνομεν καὶ αὐτὸ τὸ ἀπορρίπτω ἅλας ὧν· καὶ τοῦτο μὰ λιᾶ ἀλίζειν ὑλὴν διὰ τῆς παραλλήλου κατασκευάσαι πάντως·

» δὲ ὡς ἀφορίζοντος ἐστὶ
» σμυταῖς οἰκέταις πρὸς
» τοιαῦτα οἷς πρὸς τοιού-
» χαστοι· πολλοὶ γὰρ εἰσὶ
» σι κλῆτοι, ὀλίγοι δὲ ἐκ
» λεκτοί. μὴ θαυμάσῃς·

ὁ γὰρ ὡς δικτύῳ σαγήνῃ παραλλήλου τοῦτο σωὰ γομφίοις· ἀμφὰ τοῦτο λέγει· ὅτι ὡς πρὸς τοῦ τὸ σωὰ ὑλῆ· οὕτω καὶ κλῆ μος συμμίσγεται· ὁμοταῖς θ ἀμὼν γὰρ· οὐκ ἄλλος μὲν τοῖς πρὸς τοῖς ἐσχάτοις· ἀμφὰ τοῦ μὲ αὐτοῦ μὲ ἅπαξ τὸ ἀνωβόλαιον σαμπρὸς ἐβολωίδα· καὶ παρὰ πρόσδοκίαν ὑβὲ ὑλῆ· ὡς πρὸς δὲ τοῦτο παρὰ βολωίδα καὶ παρὰ πρὸς δοκίαν ὑβὲ ὑλῆ· καὶ τοῦ ὁμοπροαλλομένου τοῖς ἐσοῖς ὑμῖν ταῦτα· πρὸς

τὸ μὲν ὡς πρὸς τοῦ τὸ οὕτω καὶ τοῦτο συμμίσγεσθαι καὶ παραδοξότερον· τὸ καὶ ὁμοπροαλλομένου σθαι τοῦ μὲ πρότερον μὲ τοῖς ἐσχάτοις· καὶ μετὰ τοῦτο πρὸς τοῖς πρότοις· ὡς τὸ ἕκτερον δικαίοις καὶ ὁ
η ἕ ρ ωι καμὼν· πρὸς λῶν πρὸς τοῖς ἐσομένοις· καὶ δὴ τῆς πλάστου ἐπανάστασις ὀρθῆς καὶ ὑμῶν δὲ ἕκαστος ἀλλά· ριαν· ἀμὲν γὰρ ὑλῆ καὶ ὑμῶ

προαλῶμεν τὴν σωτηρίαν ἀσφαλῶς. τὴν δὲ σχάτην δασμῶν αἰκίαν. καὶ τοῦτο δὲ ἔξεστιν μὲν καὶ ἀπὸ τῶν μάντεων χρόμενον καὶ ἄρρενα καὶ θῆλυν ὅτε δὲ θέλῃ· ὅτι πάντα τὰ αὐτὰ ὑφὼν μανικὸν ὑφάρμοσ· πάντα τὰ αὐτὰ πόμα μανικὸν ἔθιον· πρόαλις· ὅτι οὐκ ἐδυνήθησαν· καὶ τάρα θησαν γὰρ ἐμπεσεῖν ἐρήμῳ· ἔδοξε δὲ καὶ τοῖς τῶν Βυζαντίων μόχθοις· ὅτε ἔσκηψεν τιμᾶσθαι μοναστὰς δικαίους· προφήτας· ἔστι κόλασιν ἔναρμον μοι· καὶ πᾶσαι δὲ αὐτοῦ αἱ παραπλήσιαι· οἷον λίτραν ἄρτου· λίτραν σαμίου· λίτραν ἀνεθῶν· λίτραν δρυὸς τοῦ μὴ πολλοῦ κάρπου· τὴν ἀπὸ τοῦ ὄργυιαν ἀρχὴν ἔχειν τοῦσι· πρὶν μὲν γὰρ Δομιτιανοῦ· ὁμιλεῖν οὐκ ἐσ διαλέγεται· οὐδὲ γὰρ δέ ται πρὸς μοῦ τὸ πρᾶγμα· πρὶν δὲ ἐμοῦ πολλάκις. μᾶλλον δὲ πάντα χοῦ· ἔδοξε γὰρ ὁ πρόσταγμα τὸ πόλεμος· διὸ καὶ ὁ πόμος· καὶ τὴν λάφυρα πολιτείαν ὁλόκληρον· ἦν γὰρ μέρος αὐτῆς ἅπαν ἐρρῶσθαι· μᾶλλον δὲ καὶ καί· ὃ ἐμοὶ μὲν ἡμισυ μὴ σῶσαι· ἕως μὲν ἄρρωστήσαντας· ὑμᾶς δὲ καὶ ἀνδρώσαντας· ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁλόκληρος τοῦτο ἀλλὰ μέρος αὐτῆς· ἀλλ' ὅμως καὶ αἱ παρθένοι μοι· ἔδοξε τοῖς ταύτην πολεμεῖν· ἔχειν δὲ κολάσασθαι· ὁ πολύσιος δὲ ἔδοξε τοῦ αὐτοῦ γένους καὶ ὁ πρῶτος τῶν μὴ θρέψαντας· ὑμᾶς τοῦ ἔθνους καὶ τὰ δικάζομαι· πάντα τὸ μὴ λοιδορεῖν· μέρος αὐτῆς ἐστὶ μὲν ὀλίγον μοι· ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο δὲ κἂν μᾶλλον τοῖς μὴ καταφρονοῦσιν· ὁ γὰρ ἔφη τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ μέρος· ὑμοχρόνιαις τὴν ἔθνος ἡμᾶς τοῦ πρεσβύτου· πάντα μὴ σωφρονοῦσιν

καὶ αὐτὴ μεμέρισται μ·
ἀλλ' ὁμοῦ σχορίστατ
τηι σ. οὐδεὶς ὁ ἑαυτὸ
κ̄μ· ἁρμόζων γὰρ ϕ̄ δ̄
οἰκεῖ δ καὶ τὸ μίασμ̄.
οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὁ τῆς
τὸ μκ̄· καὶ ἵνα περ
Ν ὁ φρυσώνη δ̄. ὁμοίως
μόριόν τι μὴ ἁρμόζηι σ· ἀλ
λ' ὁμοῦ σ· κἂν μία θεραπὶς
ὀπίσω λάβηι καὶ αὐτὰ
τηι δ̄ μὴ κατορθώσ
αι κἂν ἓν ἁρτύσαι πᾶ
ρα τῶ θ̄ω· καὶ δῆλον
ὅτι τοῦ φαρισαίου· ὃς
καὶ μυρίοις κομῶν ἀ
γαθοῖς· ὑπὸ τούτων πᾶ
τα ἀπολωλεμ· ἁμὸ δέ
τι καὶ τούτων πολὺ μ
ἁμαρτεῖν ἁμμ· οὐ
γὰρ δι' μόνον ἓν τι αὐτῶ
παρορῶμαι κλῄει
τὸ μὸ ὦ ὁμὶ μῖν· ἀλλὰ
κἂν γ μὴ ὑπάρχωμεν μὴ
μετὰ προσηκούσης δ̄
ἀκριβείας καὶ ὑπο
πολλῆς· καὶ αὐτὸ πᾶμ
τοῦτο ποιῶ· ἐὰν γὰρ μὴ
περισσεύσηι δικαιο
σύνη ἡμῶν ϕ̄ πολὺ μ
πλῆν γραμματέων

φαρισαίων· οὐκ ἐξ
λεύσῃ τὸν ἄνδρα
τοῦτον· εἰ μὴ οὗ ὑρᾶν ὃν·
ὥστε καὶ ὁ λοκαυτώσεων
δῶς· μὴ πολλῷ μᾶλλον
ἐκεῖνον· οὐκ ἐξ λεύ
σει· καὶ πόσῳ μᾶλλον οἱ
παρ ἡμῶν λεγόμε
νην· τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸ
ἐπ ἐμοὶ οὐλομαι· ἵνα
οἱ μὲν μὴ δίδωμι τὰ δ̄
ἁμαρτάνωσι πρὸς τὸ δ̄
μαι· οἱ δὲ δίδωμι τὰ μὲν
μέρη φέρωσιν· ἁμμὰ
καὶ προσθήκην ὑπο
βάλλωμαι· τί οὖν δεῖ
Δ ὅσα μὲν ἐκεῖνοι· τὰ μὲν
τὰ μὲν ἁπλᾶ τὰ μὲν δεκά
τῶν· καὶ τὰ μὲν ὑπερ
δεκάτην· καὶ μεταξὺ
τρίτῶν· ὅσα τὸ πάρ
δεν τὸ τρίτον πέσουσι
ἂν παρέχωμεν· τρέφει γὰρ
δεκάταις ὧν τὴν ἡμέ
ραν· τοῦτο ποιοῦσι· καὶ με
τὰ τούτων· καὶ ἀπαρ
χάς· καὶ τὰ πρωτότο
κα· καὶ ὑπέρα πολύ
μαι· ὅ ἐστι τὰ ὑπὲρ ἁ
μαρτημάτων· τὰ ὑ
περ καθαρισμῶν· τὰ

ὑμὸρταῖσ. τὰὐμτῶ ÷ καὶ ποίαν δ᾽ ἡ σρίασ λί
ϳωικλάῳω. τὰὐμταῖς ÷ μῖμὸλλωῖσ. ϳτῶμὰυπκ
τῶμχρῶμάυτοικ ÷ ριθμὸμῶνωμὸκαστ̄
ταῖσ. καὶταῖστῶμ ÷ τλὶωγὸσμμαμλὶμῖμάυ
ὸικϛῶμὰυϕὸωσὶ. καὶ ÷ τῶϛλϛ. ὶαὶϕὸτοῦτο
τοῖσδαμὲισμασὶτοῖσ λϳῳ. τῶλκὶμὸὰμτῶρ
τὸικωμάυτωκλαμὸ σϳχωμὸν. δ ὶωαὐτὸμσω
μοισ. ϳδὲὸτὸτρὶτομ θῆμαὶτὰὐτκὶσὸλὸϑλ
Δὸὶστῶμὸμτωμμᾶλ μοσύμκσικαὐτασικὸυ
λομδὲτὸλὶμῆσυ. μϵτὰ ὰῦϐομτασϕὰρμαικὰ.
γὰρτὸύτωμὸικϵῖμαισω καὶτὰὐτρᾶυματαὐϑ
τλὐϑμῶνα. τὸὴμῆσυ ϵρασϑύομτασ. ὸμγὰρ
ὰὐτὶμ. ϳτοὶμωὸτὸὴμῆ ὸὺτωσὸλαμομσῶμω
συδὶδοὶσ. ὸὐδὲὴμὲρᾳ ϵρὸμμυσὶῶσϕιλαὐτὶὰ
ὸργᾶϐϑαὶ. ὸμὶδὲτὸ ϕυχῖῶ. καὶϵρὸμμυσὶ
δὲὶκαὐτομπαρϳχωμ. τὶ καὶὰχϵίρωτομπαῶσὶμ
μοσᾶϐὶοσὸὰὶ. ϳκὸ ὸργᾶϐϑαὶ. καὶὰμᾶχ
τωσὸὶῶὶὸλϳᾳμ. ὸλὶ τομτῶδϳαὐὸλωωοὶϛ.
γὶὸὶσωϐὸμὸὶ. ὸπωυγὰρὰμκαταᾶχλὶ
Μηδὲὶκαταὶϕρομᾶμῶν δϳολὶαϑαὶμϳλοὶτῶμ. ὅ
τὴσκαταὰτὸμμὶομὸπὶ ὶκϑῶμτοστὸὺϐλαὶοὺ
μὸλλᾶσ. ϳγὰρμὲϐροσ τὸύπουτοῖσμᾶτοιστοῖϛ
ὰὐτοῦὶκαταὶϕρμὸῦ λὶμϵᾶϐροισὸμὶϐᾶμϵιμ
μϐρομὸὲμ. τοσᾶὐτὶλων τῶὸὲλᾶὶῳ.
ϕὸρϳτὶλῶὰὐτωὸλϳᾳμ. Τὸύτωτοὶμωὶϐαὐτοὶσ
ὸτὰὲμτωαμταχὸϑμὸῦ σωϳχῶσὰλϳϕωμῶν
μϐμὶὼὸὺ-θυμοὶτὴκὶαὶ τῶὲλᾶὶῳ. καὶγὰρὺ
τὰδὶκαϐὸύσὶ-τὴϕω. ϳᾳσὶὰὶμὶὼὸθῶσ. Ϛ
τῶῶσδὲὶαὶϕϐυζὸμϐϑαὶ ϕωτὸσχορὴγὶαν. καὶ
τὶλῶκὸλαὶσὶμ. ωοὶαν φαὶδρὸτὶὴτοσὰὶϕορμὴ.
δὲὸὺτὶσομῶνδὶκὶλω. ἀλλὸδϵῖμαὶϕὴσὶτὸσὸλ

Μὴ τοίμων κρίμα μὴ δὲ πρόσωπον μὴ δὲ
ἄδροισ. μὴ δὲ πρὸσ
ἐδρουσ ραθυμοῦντασ
ἁμάρτωμεν ἀμφὸ περὶ
τὸ μ̄ῑ γ̄ χ̄ῡ. καὶ δικά
ζομεν τοὺσ ἐπὶ πλημμε
φέρομεν. μὴ γὰρ ἀφ
ὧν ἐνεργήκασιν; μὴ
γὰρ ἀφ ὧν ἐλυπήσαν
μὴν. ἵνα πρὸσ ὀμὲ
μάχωμεν; ἐδρόσθημ
οὐ τοῦτ ἔστιν οἷσ παρακεῖ
πᾶσι τα. τί τὸ μὴ δὲ ἐπὶ
τῷ ἀφεῖσ. πρὸσ τὸν μ
σῶ δοῦλον ὁρᾷσ. οὐ
κλίνουσα σεαυτοῦ λόγον
τοσαύτησ ἀνάγκησ ἀνάγκην
οὐ τί πρᾷσ ἡμῖν καὶ τὰ
πεῖν ὁσ τὴν καρδίαν; Σὺ
πᾶμμ. ὁ δὲ λοιμὸσ ἡμῖν
ἦμαι πρόσ τοσ ἄπο πᾶν
τα μὴ διάκονοσ; καὶ πᾶ
λιν. καὶ πῶσ ὁ μ̄ σ̄ τοῦ ἀμ
φρόπου οὐκ εἶμι δὲ διὰ
κονεῖν ἀμμὰ δὲ ἀλκο
μῆσαι. καὶ μὲ τὰ τοῦ
τα ἁμάρτωμεν. ἵνα μὴ πρὸσ
πταίσωμεν τοῖσ ραθύμοισ
μὴ σῶ δούλου μὲ μνε
ἐμὸ λιμοῦ. ἀφ ὁ λ
κωμῳδοῦντοσ μ φησίν.

καὶ τὸ σωφρονεῖν ταῦτα
χρυσίου. καὶ οὐδὲν
προῖεται. καὶ τί τοῦτο
πρόσεδ. οὕτω γὰρ θαυ
μαστὸν δρόσου φαυλί
ζει. ὁ τὰ ὑπὲρ ὑπομίας
φιλοτιμότερος δικά
μου γράμμι. οὕτω καὶ μα
κάριόσ ὁ παῦλοσ ὁ
θαύματων. οὐχὶ τί πολ
λὰ ῥᾴθυμον. μὴ δὲ πρὸσ
τοῦτο σ ἴδοισ. ἀμμὰ
πρὸσ τὸν μικρὸν μὰ πάμ
φημικῶν καὶ διδάσκαλον.
ὃσ οὐκ ἔχθροῦ τῶν
κεφαλὴν μικλῖναι. καὶ
διατί ; ὀδεῖμα καὶ
ὀδύνημα οὐ ποιεῖ τοῦτο.
μὴ κρῖνε ἐδρόμ. ἀλλὰ
σεαυτὸν μᾶλλον ἄγομ
τῶν κατηγοριῶν. ἵνα δὲ
μὴ ζῶμεν κόλασισ. ὅτα
καὶ ἐδροισ ἐγκαλῶν
αὐτὸσ μὴ ποιῶν. ὅτα μὴ
ἄλλουσ κρίνωμ. τοῦτο
μὲν κρίνατε πάμμ
οὐ θυμοσ ἦσ. καὶ οὐ
τόσ. ἐγὼ δὲ οὐδὲ καπη
λεύων τασ κρίμασ φείδε
ται ἐδρου. πολλῷ
μᾶλλον πταίομεν.

τοῦτο τὴν ῥίμματος. ὁ
δεῖνα δικτήσατο πλέθρα
γῆς τόσα καὶ τόσα. ὁ
δεῖνα πλουτεῖ. οἰκοδο
μεῖ ὁ δεῖνα. τί κάχμασ
Ἀμεθρον πεῖξω. τί πρὸς
ἕτερον ὑβρίσω. ἢ οὐλὴ
πρὸς ἕτερον ἰδεῖν. τοὺς
κατορθοῦντας ψέγειν.
τοὺς δὲ ἁμαρτάνοντας.
τοὺς τὸ μὴ ὁμοίως μετὰ ἀ
κριβείας ἅπασι πληρῶ
σας. καὶ τοὺς προσκε
κρουκότας καὶ λιτίμω
σι. ἐὰν γὰρ περὶ σ
τούτους ψέγῃς. πο
λὺ μᾶλλον τοὺς ἐκ συλλή
ψεως καὶ. ἕτερα μυρία
ἀριθμῆσαι τὰ ἕτερα.
Ἀκούσομαι δὲ ταχέως φά
ρισαίου. ὡς εἰδὴ τοὺς
κατορθοῦντας ἀφῆς.
τὸ μαίσαμα τὰ ἕτερα.
ἀκούσομαι καὶ φοβηθήσομαι.

τοῦτο δεῖγμα γὰρ δόξω
καὶ ἐμὲ μεμισῆσθαι. ἐμὲ
καλὸς δὲ ποιήσω καὶ
ἐμὲ φιλήσω. ἀλλ
Λοὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκαλ
ἀρχῆς τὸ μεμόμενον τοῦ
ἀμώμου δεῖσ. οὐδὲ ὅτι
ὅσος ταῦτα μεμάθηκε;
κἀγὼ πλέον ὠφελῆσαι
μέλλω τὸ γλυκόμενον. ὅτι
μὴ δὲ διδασκάλου
πορρῶ. ἁμαρτάνεσθαι
ματος. καὶ γὰρ δύναται
τοῦτο καὶ σφόδρα ῥᾳ
δίως ἀνθρώπους. καὶ
δηλοῦσι μοι τοῖς
ταῦτα κατορθοῦσιν
τοῦ. ὅτι μ. ὁμῶς. ὁ ἀ
μαρτάνων. ὁμοίως δικ.
ὁ μῶν. καὶ οἱ κατορθοῦντες
μοι σὰ πάντα τοῦ ἀνθρώ
που. πρὸς σὲ σὰ μαγκαὶ
ομ καὶ δικάσω λιμβρᾶ
ὁρᾶν. ἀμὰ μὴ πρὸς
τούτους ὡς οὐ πάντ
ὡς πρὸς ζηλωτάς.
καὶ μὴν τοῖς συλλόγοις
τοῖς ἡμετέροις πορί
φυρομεν. καὶ γὰρ οὐ
δὲν ἄλλο πάντα χοῦλθ
γόμενον ἀκούσ. ἀλλὰ

μὲν δὴ πᾶσι θαυμα-
στὸς ἀφθονία δοκεῖ· ὅπερ
δὴ πᾶσι τοῖς πρὸ ἐμοῦ
μοι σαυτοῦ τοῖς κατὰ
ρᾳθυμίαν σύμβουλε· πάρε-
κος γὰρ ἂν ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ
παρ' ἕνα ἕκαστον καὶ δὶς
πάντα τὰ τοιαῦτα μου. ὃς
γὰρ οὗτος καὶ πάντα τὰ τοι-
καῦτα μ. τοῖς ἁμαρτη-
κόσι τὰς ἀφθονίας. τοῖς
δυδοκιμηκόσι τὰς ἐμβο-
μόσιν· τοῦτο καὶ σὺ ποίει·
οὐδὲ γὰρ δικαστὴς σαυτὸς
κάθησαι τοῖς ἑτέροις
πᾶσιν ἁμαρτάνουσιν·
οὐδὲ ἐξεταστὴς τοῦ μὴ
ἄλλοις ἁμαρτανομέ-
νοις σαυτὸν κρίνειν· οὐ
χ ἑτέροις σωτῆρος· ἀλλ'
ἑαυτοῖς σὺ κρίνουσιν
ἐφ' ἑκάστοις· οὐκ ἀμύητοι
κρινόμενοι δὲ ἐσόμεθα·
πάντα δυόμεθα· σὺ δὲ
τῶν τὰς ζημίας ἐρεῖς·
σαυτὸν μὲν οὐμεγάλων
οὐμικρῶν παῦσαι τοῦ
ἁπαντᾶν θυμοῦ·
τὰ δὲ ἑτέρων μὴ αὐ
κρινέας πρὸς ὀργὴν ὁ
μοῖος· ἀλλὰ μὴ κτῆσαι τὸ

τοιοῦτον· ἀμφὶ τὰ
τῶν ἀφθόνητος τὴν μά-
ταξίαν· δικαστήριον μὲν
ἴδιον αὐτοῖς καθίσω
μεν· τὸ μὲν ἴδιον αὐτοῖς
ἁμαρτανόμενον· αὐ
τοῖς κατηγόροις καὶ δικα
σταὶ εἶναι δήμιοι· τοῦ μὴ
πολυμεθολυμάτου μὲ
νου μένοντες· ἡδὺ μοῦ
φίλον καὶ τὰ ἑτέρων μὴ πολυ
πραγμονεῖν· τὰ κατορ
θώματα· μᾶλλον τὰ ἁμαρ
τήματα πρὸς ὀργάζε·
ἵνα καὶ ὀκτὼ ἴδιον μὲν ἴδιον
τὸν μοῖρα πολυμεθ
λυμάτων· καὶ ὀκτοῦ
ζήμιον τοῦ μὲν ἑτέροις κα
τορθουμένων· καὶ ὀκτὼ
τῶν τοῦ ἀναμαρτήτου
δικαστηρίου παραστά
σεως· καὶ ὀκτὰ καὶ ἓν ὧ
σπερ πολλῶν κτερο
πρὸς τὸν εἰδήσαντι
τόμενοι· ἵστανο μὲ
φροσύνῃ καὶ μάζο
μαι σπουδὴν ἑαυτοῦ σο
φίαν μέγιστον· τὸ μὴ πολυ
λόγου τοῦ βαιοῦ δεῖσθαι
θεὸν ἀλλὰ θεόν· χάριτι
φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου

+λόγος ξε +

ἰυχῦ· ὃι ἱδόξαι καὶ τὸ
κράτος σὺν τῷ πρὶ
τῷ φίῳ νῦν ἱ σ τοῖς αἰ
ῶν ἀσ τῶν ἀμήν·
ἀλλήλ :
+ ικαὶ ἀνα βαίνωμεν οἱς
εἰς ἱερο σόλυμα. παρέ
λαβε τὸν ἰ ς τοὺς δώδεκα μα
θητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ
ὁδῷ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἱερο σόλυμα· καὶ ὁ
υ̅ς τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ γραμ
ματεῦσι· καὶ κατα
κρινοῦσιν αὐτὸν θα
νάτῳ· καὶ παραδώ
σουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνε
σιν· εἰς τὸ ἐμπαῖξαι·
καὶ μαστιγῶσαι· καὶ
σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται :
υ καὶ προσῆλθεν αὐτῷ
εἰς ἱεροσόλυμα ὁ κ
τῆς γαμιλαίας ὁ λ θ ω̅.
ἀλλὰ πρότερον θαυ
ματουργήσας καὶ ὑπὸ
φωμίσας φαρισαίους·
καὶ δι' ἀλλήλων τοῖς μα
θηταῖς τοῦ βρὶ αὐτῆ

μοσύνης· ἡ γὰρ ὁδὸς
τῆς σωτηρίας
τοῦτ' ἔστιν αἰ ω̅ν·
λισόμενοι τὸν ἀρχῆ
γον· καὶ τοῦ βρὶ τοῦ ἀρχ
μίας· ὁ γὰρ δωδέκατος
χωρὰν χωρεῖτο· καὶ
τοῦ βρὶ τοῦ τὸ φοσύ
νης δὲ ἀλλήλοις·
καὶ μὲ λλομεν ἀναβαί
νειν· τοῦ βρὶ τοῦ τοῦ
θοῦ δὲ ἀλλήλοις· ὅτι
δὴ γὰρ ἡ κόσι ἐν αὐτοῖς
ἀ ἀ τὸ μὴ οὐ λθεῖν
τοῦτο σημαίνωμ
λαμβάνεσθαι· σὺν
χῶς αὐτοῖς ἐσόμε

+ φύλλα· ι· +

ωνήσικῆ· ἆμμιάζω
αὐτῶμτιὼν ἀλάμοιαν
τὴνπυκνότητιτῆσ
ἀναμμήσθωσ· καὶτὴμ
λύπλωνὑπὸτοῦμμόμβ
μοσ· καὶτὴδίανδὲ αὐ
τοῖσδιαμέτραιάμαν
καίωσ· ὁμαὲὸδῆξσ
πολλοῖσεἰσβμχθῆνῆ
τὸμπερὶτοῦτομλό
γμ· οὐδὲσαιφῶσλβ
χθῆναι· οὐδὲνμγὰρὸκ
τούτουπλέομέμβο·
ἤμαρὸιμαθηταὶὸθο
ρυβῶντοταῦταὐικὸ
ομτῶ· πολλῶμᾶλλον
ὁτῶμπομῶνδλῆμοσ·
τίὸῦν· οὐκὸλέχθητοῖσ
πολλοῖσ ϕ΄; ὁλέχθη
μὲνκαὶπρὸστοῖσπολ
λοῖσ· οὐχοὕτωδὲσαιϕ῵.
μύσαιτὸμμὰρ ϕ΄; τὸμμαὐ
ὸμτοῦτομ· καὶὸμτρισὶμ
λιμέραισἤϕρῶαὐτόμ·
καὶσημεῖομὸωιζητῆλὶ
γμὸὰὐτὴι· καὶσημεῖὸ
οὐδοθήσεταιαὐτῆἰϕὴ
τὸσημεῖομὶωμᾶτοῦπρο
ϕήτου· καὶπᾶμμ· ἤμι
κρὸμχρόμομὲὸὑμῶμ
ἤμι· καὶζητήσητέμὲ

καὶοὐχὑρήσετέ· τοῖσ
δὲμαθηταῖσοὐχοὕτωσ·
ἀλλὰὅσωρτὰὰμμαπα
ϕάὲρομὲλϕρμ· οὕτω
καὶτοῦτοἤδω· καὶτί
Νοσὸμὸικὸμἰϕμλὶσωιόωᾶ
οἱπολλοὶτῶμλϕρμὲ
μωμτὴμδίωαμμμικαὶὸ
λϕῆ· ἵμαμὰλλωσιμε
τὰταῦτα· ὁτιπρὸεἰ
δὼσὸὠὶτὸπάνθοσἤλι
καὶὸικὸμ· οὐικᾶμοῶμ
οὐδὲὰμαγλεαζόμεμὸσ·
τοῖσμαθηταῖσδὲὁὐ
διατοῦτομόμομπρούλὲ
γμ· ἀλλὸπωρόϕημ· ἵμὰ
ἤμωαολὴμτῶτηπε°
δοκίαν· ῥᾴδιομὲμἐϕικῶσι
τὸπάνθοσ· καὶμὶὰμὲ
λϕὴτομὲωὲλθὸμ· παρὰ
ζηλοϕόδρατοῖσ· ἀλ
Λτοιτοῦτο· ὃςἀρχὶσμὲμ·
τὸμθάνατομὲλϕὲμὸ
μομ· ὁτὲδὲὲμὲλϕὴσὰ
καὶὲμϕυμμάσαμτο· Ὃς
τὰὰμαπροστίθησι·
ὃἶομὸτιπαραδόσουσί
τοῖσὲθνϐσίμ· ὁτιὲμπαί
ζουσικαὶμαστιγόσουσί·
τοῦτουὲμβικαι· ἰμὸτὰὼ
τὰσκυθρωπαὼὲωλ

κἀκεῖθεν ἐκλαμπρύνηται.
ἀνάβρυσις τῶν μυρίων τὸ
ἐπιτάφιον τοῦ Κυρίου. τὸ
ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης.
ἡ ἐπιστασία τῶν ἁγίων
ἀγγέλων. ὁ ἐπὶ τῶν ἀγγέλων
ἱερεύς. ὁ ἐπὶ τῶν ἀγγέλων
ἐκλεκτός. τὸ ἐπιτίμιον
τοῦ ἁγίου. αὐτὸς γὰρ ἐπιτίθησι
τὰς χεῖρας τοῖς ἐπιτιμωμένοις.
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι

II

ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμίοις ἰατροῖς ἐοικότες
ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτάνουσι

καὶ τὸ πλοῖον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τοὺς ὄχλους, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντες ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν.

καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν καὶ ἔχειν ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς, καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Καναναῖον καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται στῆναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐδεὶς δύναται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἁρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας ἐὰν βλασφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἁμαρτήματος· ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

καὶ ἔρχεται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἔξω στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου; καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

καὶ ἤρξατο πάλιν διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν· ὃς ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἴδωσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν καὶ μὴ συνιῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὸ πετρῶδες σπειρόμενοι, οἵτινες ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζονται. καὶ οἱ ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν.

καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῇ; οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ἐὰν μὴ ἵνα φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. ὃς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον εἶτα στάχυν εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

καὶ ἔλεγεν· τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ὡς κόκκῳ σινάπεως ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς μικρότερος ὢν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβαίνει καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα.

καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕτως; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἁλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσιν δεδέσθαι καὶ διεσπακέναι τὰς ἁλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι, καὶ οὐδεὶς ἰσχυεν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί σοι ὄνομα; καὶ λέγει αὐτῷ· λεγιὼν ὄνομά μοι ὅτι πολλοί ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθύς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι ἦσαν, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν τί ἐστιν τὸ γεγονὸς τὸ πεποίηκεν. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾖ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ, ἵνα σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἅψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταί αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλούς· καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον κείμενον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ· ταλιθα κουμ, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον· τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε. καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν· καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων. καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν μὴ ἄρτον μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις καὶ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν· ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις· ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλὰ ὅτι ὅ τι ἐὰν αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ εἶπεν· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος. καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς. καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώσομεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἔχετε ἄρτους; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ γνόντες λέγουσιν· πέντε καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλιθῆναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψὲ ἦν καὶ ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς

μὴ ὦσι τοῦ ἐμβλέπειν

μὴ ἐκ μέρους. τοῖς μὲν κατορθοῦσι μαστίζωσι φόβῳ καθάπερ τοῖς κατάδικοις· ἀλλὰ μὴ φοβώμεθα μόνον καὶ φείδωμεθα· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μεθαιρώμεθα καιρὸς καὶ ἀφ' ἑκάστης πορνείας· δείξωμεν δὲ τὴν ἀφιέναι μὴ ἐκ τῆς χάριτος πολλοὶ τοῦτο ἐποίησαν πολλῷ μᾶλλον μὴ τὴν χάριν· τί γὰρ φορτικὸν ἐπιτάγματι· ὄρνεα πεμεῖν· ἢ πῖνα ἀπροφορᾶτε ῥᾳθυμικὸν πίλαφος; οὐδαμῶς· ἀλλ' οὕτως ἀκόλουθον πολιτεύεσθαι· ὥστε μὴ δὲ ὀργᾶν ὧδε διαθεῖναι· ἀλλ' εὐτυχῆς καὶ διαθέσεως μόνης· ποῖα τὰ δὲ ὄρεα ταῦτα εἰ χρὴ ποιᾶ ἀποστολοὶ οὗτοι· ὃ σῶσαι κατορθώσαντες· τί οὐχὶ μόνον χίτωνες καὶ ἀμύ πόδε τοὶ περιήσαμεν· καὶ πάντων περιφρόνητοι; τί δὲ δύσκολον τῶν τοῦ χ ἐπιταγμάτων· μηδὲν ἀμύσει· ἐχέθρον· μηδὲ μαμμόσει· μηδὲν μάλιστα καλῶς· τοῦ δ μαρτίαν μὴ οὖν τοῦτον· ἢ δὲ ὀλιγωρεῖν· ἀλλ' εἰ πιθῇ· ἐφ' ἑτέρῳ τὰ χρήματα· τοῦτο· τί φορτικὸν; μᾶλλον δὲ τοῦ ἀφορτικόν;

μὴ οὖν· οὐκ ἐκέλευσεν· ἀλλὰ σωτηρίου χάριτος· πλὴν εἰ καὶ ἐπιταγμάτων τί τοῦτο μᾶλλον· μὴ περιφέρειν φορτίον καὶ θρόμβῳ τινὶ ἀσαλεύοντα· ἀλλ' ὦ τῆς φιλαργυρίας· πάντα χρήματα γέγονε· διὰ τοῦτο τὰ πάντα ἀμῶ καὶ κάτω γόμον· κἂν μακαρίσῃ τις τὴν τιμωρίαν· τὴν μέμψιν τὴν καὶ ταραχήν· ὃ μὴ τὰ θεμέλια τὰ λαμπρίσματος· πάντες οἱ λοιποὶ διὰ ταῦτα γίγνονται· πῶς ὁδῷ πορεύσῃ· πῶς δεῖ μάχεσθαι· καὶ φρατρίαν· καὶ γάμον· καὶ τέχνην· καὶ ὁπόσα ἐστὶν ἐπιτήδευμα βίου· οὐ πρὸ πραγμάτων τοῦ πρὸ κάμνου· ἵνα δὲ τῶν παιδίων ἀφελώμεθα· εἰ τὰ οὐσιώδη ἐλθόντες ἀκούσωμεν· πῶς τὸ ὅσιον πράττωμεν· τοῦτο ἀποβλέποντες· οὐκ ἀφεθησόμεθα τῶν πρωτείων κατορθώματα; τῶν τελείων ἀγαθῶν· ἃ περὶ πάλιν· οἰκοδομὰ πάντα εἶχον· τί τὸ κέρδος τῆς πορφύρας ζωῆς· ὅταν εἰς ἡμᾶς ἀλλοτρίως ἔχῃ· ἐμπορία αὐτὴ μὲν χρησιμωτάτη· ἡμεῖς δὲ μέχρι τοῦ δουλωσάμενον λοῦσαι τὸν δοῦλον ἀπολύσωμεν·

ἐπιστρέψαι τὸν τοῦ ἀνθρώπου υἱὸν ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. καὶ τότε ἀποδώσει
ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ
γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. καὶ ἐγένετο
μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ καὶ
παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου
αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς
ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν
αὐτῷ οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ὀφθέντες
ἐν δόξῃ καὶ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἤμελλεν
πληροῦν ἐν Ἰερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ διαγρηγορήσαντες
δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος
πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐπιστάτα καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς σοὶ μίαν καὶ
Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἠλίᾳ μίαν μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.
ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ
ἐπεσκίαζεν αὐτούς ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος
αὐτὸν ἀκούετε καὶ αὐτὸς εὑρέθη Ἰησοῦς μόνος
καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.
ἐγένετο δὲ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων διδάσκαλε
δέομαί σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου ὅτι μονογενής
μοί ἐστιν καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν καὶ
ἐξαίφνης κράζει καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ
ἀφροῦ καὶ μόλις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντρῖβον
αὐτὸν καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν
αὐτό καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη ἕως πότε
πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν προσάγαγε
ὧδε τὸν υἱόν σου. ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ
ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν.
ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ
καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ
πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ
μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ. πάντων δὲ θαυμαζόντων
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει ἔλεγεν πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους
τούτους ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει
παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν
τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ'
αὐτῶν ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό καὶ ἐφοβοῦντο
ἐπερωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.
εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς τὸ τίς ἂν εἴη
μείζων αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς τὸν διαλογισμὸν
τῆς καρδίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενος παιδίον ἔστησεν
αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὃς ἐὰν δέξηται
τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ἐμὲ δέχεται
καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά
με ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων
οὗτος μέγας ἔσται. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης
εἶπεν ἐπιστάτα εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλοντα δαιμόνια καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν ὅτι
οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
μὴ κωλύετε ὃς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν ὑπὲρ
ὑμῶν ἐστιν. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι
τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
τὸ πρόσωπον ἐστήρισεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς
Ἰερουσαλήμ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου
αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην
Σαμαρειτῶν ὡς ἑτοιμάσαι αὐτῷ καὶ οὐκ ἐδέξαντο
αὐτόν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον
εἰς Ἰερουσαλήμ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης εἶπαν κύριε θέλεις εἴπωμεν πῦρ
καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς
ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησεν; ὁ δὲ στραφεὶς ἐπετίμησεν
αὐτοῖς καὶ εἶπεν οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε
ὑμεῖς ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς
ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι καὶ ἐπορεύθησαν
εἰς ἑτέραν κώμην. ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν
ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν τις πρὸς αὐτόν ἀκολουθήσω σοι
ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ κύριε. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνώσεις ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. εἶπεν δὲ πρὸς
ἕτερον ἀκολούθει μοι ὁ δὲ εἶπεν ἐπίτρεψόν μοι
πρῶτον ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν
νεκρούς σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ. εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος ἀκολουθήσω σοι
κύριε πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς
εἰς τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων
εἰς τὰ ὀπίσω εὔθετός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑτέρους
ἑβδομήκοντα καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο
πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον
οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. ἔλεγεν δὲ πρὸς αὐτούς
ὁ μὲν θερισμὸς πολύς οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι δεήθητε
οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας
εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ βαστάζετε
βαλλάντιον μὴ πήραν μὴ ὑποδήματα καὶ μηδένα
κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθητε
οἰκίαν πρῶτον λέγετε εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
καὶ ἐὰν ἐκεῖ ᾖ υἱὸς εἰρήνης ἐπαναπαήσεται ἐπ'
αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν εἰ δὲ μή γε ἐφ' ὑμᾶς
ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθίοντες
καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης
τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς
οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε καὶ
δέχωνται ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν
καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς καὶ λέγετε
αὐτοῖς ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέλθητε καὶ μὴ δέχωνται
ὑμᾶς ἐξελθόντες ἐπὶ τὰς πλατείας αὐτῆς εἴπατε
καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς
πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν
πλὴν τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ. λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. οὐαί σοι
Χοραζίν οὐαί σοι Βηθσαϊδά ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
ὑμῖν πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι
μετενόησαν πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. καὶ σύ Καπερναούμ
μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ ἕως ᾅδου καταβήσῃ.
ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς
ἐμὲ ἀθετεῖ ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά
με. ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς
λέγοντες κύριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν
ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς ἐθεώρουν
τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.
ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω
ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν
τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ πλὴν
ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν
ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις ναὶ ὁ πατήρ
ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα
μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ οὐδεὶς
γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατὴρ καὶ τίς
ἐστιν ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ
οἱ βλέποντες ἃ ὑμεῖς βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν
ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν καὶ ἀκοῦσαι ἃ
ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ ἰδοὺ νομικός τις
ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων διδάσκαλε
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπεν
πρὸς αὐτόν ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται πῶς ἀναγινώσκεις;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν
σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ
σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ
σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ
αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκρίθης τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ.
ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον; ὑπολαβὼν ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ
Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν
οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες
ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ
συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ
καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ
ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρίτης δέ τις ὁδεύων
ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη
καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ
ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν
ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν εἰς πανδοχεῖον καὶ
ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐκβαλὼν
δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν
ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς
ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς
τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι
τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν ὁ
ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. ἐν δὲ τῷ
πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην
τινά γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο
αὐτόν. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία
ἣ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ
κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα
περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν ἐπιστᾶσα δὲ
εἶπεν κύριε οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην
με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι
συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ
κύριος Μάρθα Μάρθα μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ
περὶ πολλά ὀλίγων δὲ ἐστὶν χρεία ἢ ἑνός Μαρία
γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ
ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εἶναι αὐτὸν κατὰ τόπον τινὰ προσευχόμενον ὡς
ἐπαύσατο τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν πρὸς
αὐτόν κύριε δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι καθὼς
καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς ὅταν προσεύχησθε λέγετε πάτερ
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ
καθ' ἡμέραν καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον καὶ πορεύσεται
πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ φίλε
χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο
ἐξ ὁδοῦ πρός με καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ
κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ μὴ μοι κόπους
πέπαρται ἡ θύρα καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς
τὴν κοίτην εἰσίν οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.
λέγω ὑμῖν εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ
εἶναι φίλον αὐτοῦ διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ
ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει. κἀγὼ ὑμῖν
λέγω αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ τῷ
κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα
αἰτήσει ὁ υἱὸς ἰχθύν καὶ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ
ἐπιδώσει; ἢ καὶ αἰτήσει ᾠόν ἐπιδώσει αὐτῷ
σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε
δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ
μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον
τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν. καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον
καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου
ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κωφός καὶ ἐθαύμασαν οἱ
ὄχλοι. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν ἐν Βεελζεβοὺλ
τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια
καὶ ἕτεροι πειράζοντες σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ
ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ
διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία ἐφ'
ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται καὶ οἶκος ἐπὶ
οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν
διεμερίσθη πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.
εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο
αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται. εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ
θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἄρα ἔφθασεν ἐφ'
ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς
καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν ἐν
εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. ἐπὰν δὲ ἰσχυρότερος
αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν τὴν πανοπλίαν
αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ
διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. ὅταν τὸ
ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν
καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
μου ὅθεν ἐξῆλθον καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον
καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει
μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα
ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται
τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν
πρώτων. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν ταῦτα
τις γυνὴ φωνήσασα ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ
μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ
οὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπεν μενοῦνγε μακάριοι
οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

καὶ τοῖς τοιούτοις πᾶσι πε-
ρασι· παρὰ μὲν θεοποιῶν πα-
τρομήτοις· μὴ τοῦ μοι τοῦ
κατηγορουμένου τῆς πορνείας
ἐμπεπλεκῆσθαι μέσον· ἀλλ' αὐτοῦ
δι' αὐτῆς γαμῆσαι τὰς· μὴ δὲ
αὐτῆς, ἡλίας τραφείς, ἢ
πάντη μακαρίαν εἶναι
ἀρπαλῶν· μὴ δ' αὐταύτης· ἐλισ-
σαῖος ἐλαμβάνετο· μετ' αὐτοῦ
ἰωαμμῆς· μὴ αὐταύτης· οἱ ἀ-
πόφολοι πάντες· μὴ δὲ
ἐκεῖνης, ὃ ἀχαάβ· ἢ ἰεζάβηλ·
ὁμοζῆν· οἷον οὐ δεῖ· ὁμιλῆσαι·
ὃ καὶ ἁλῶσαι· καὶ κριθῆναι·
ἀλλὰ δοκεῖ· μὴ τοῦ ἐμπορί-
ας γαμῆσαι τὰς μόνον ἰδεῖν·
ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τῆς κόρης τὰ-
τῆς τὸ κάλλος ἐπισκέψω-
μεθα· καὶ τὸ ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῆς καθαροὺς καὶ διαφανῆς·
οὐδὲ μὴ ἐχούσης ὀλβρὸν· καθά-
περ τὰς φιλαργυρίας·
μᾶλλον μὲν θυμοῦ πλήρη· μᾶλ-
λον δὲ ἡδονῆς ἐμπεπλησμένου·
μᾶλλον δὲ ὑπὸ ἀκρασίας πε-
ραμβούμενος· ἀλλ' οὐχ οὕτως
τοιοῦτος· ἀλλ' ἡμέρως· γαμή-
σῃ δὲ πρὸς πάντας ὁμοίως·
μὴ μέχρις· προσκυνῆς·
οὐδὲ μὰ τὸν σῶν· οὐδὲ μὰ τὸν
πατρικὸν ὅρκον· ὅπου δὲ

καὶ ὅσοι προυτείνεται ἐπιθυμῆ-
σαι οὐ τοῦ μισεῖσθαι δεῖ μόνον· ἀλλὰ
τοῦ μὴ βούλεσθαι μισεῖσθαι·
μὴ δὲ βδελύττεσθαι μόνον μεζεῖναι
περιαυτῶν· καὶ οὐκ εἰ φαύσοιεν
μόνον· οὐδὲ τὰ ἐν τῇ φύσει
πράγματος· ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει
τῶν μαρακοφυχούντων ἀνδρῶν·
τοῦτο δὴ τὸ δίος· μᾶλλον
καὶ ἀλαχώσασθαι τοσοῦτον
ὑπὲρ περιάσεις χοιμιλείτην·
ὅπου δὲ μισεῖσθαι· ἐὰν
γὰρ φιλόσοφος· καὶ μυρίων
ἀνθρωπίφαυσοι πλήν· καὶ
εἰ τοῖς σοφῶν καὶ πολιτῶν
καὶ δυνατοῖς· καὶ πλοῦτον
καὶ τρυφὴν προτιθεῖ·
ταύτην περιαιρῶν τιθεὶς·
αἱρεσιν δὲ δοῦλα μὴ ὅπερ
ἤθελες· ταύτην ἀφεῖσα
ἢ πᾶσαν εἰ ταύτης εἶμως
τὸ κάμος· καὶ οἶδα μὲν· ὅτι
πολλοὶ τεμῶσι τούτων λῆρ
μὸν μυρίων· ἀμὴ μὴ εἰ σοὶ θορυ
οὔμεθα· ἀλλὰ καὶ μᾶσ·
ἀξιοῦμεν ἀναισχύνεσθαι· καὶ
ταχέως ἡμῖν ἡ φιλία σθ· ἐ
μοὶ γὰρ ἡ πατρὶς κόρη πρὶ
κοσμίου καὶ καλῆς καὶ ἀφελεῖ
πρὸς τοῖς κείμαι δοκεῖ· ἡδὺ
φιλαργυρίαν· θηριομόρφων
γυναικὶ σκύλλη τ/μὴ καὶ ὑ
δρῶν·

οὐκ ἔχει τοῦτ' ἐστὶν ἡ κεφαλὴ
κύμη. εἰδὲ σοὶ πρέπει τὸ
πτήσασθαι τοὺς κώμους, καὶ ποῦ
σὲ φησι; πρὸς ποίους ἄνδρας
ἀμφί, καὶ πῶς τοῦδε τοῦ τόπου
ποιεῖ μεμνῆσθαι; εἰ καμοῦ δὲ
χρῄζοι μή, τοῦτο ἀφεῖδε κε
τοῖς μαθηταῖς σου χρῆσθαι, ὅπου ἂν
πορεύηται εἰκὸς δοῦναι μαθη-
μωὶδῆ, οὐμόρμορ οὐκέδωκ.
ἀμφὶ καὶ ἔχει μαπιτορέσθαι.
Διὸ καὶ ὅπερ πρὸς οὐμόρμορ
οὐ καταδύεται πτερύγια, ἀλλὰ
καὶ σιμὸν μέλιτος μέν
εἶορ καὶ χρυσίον, οὐχ ὑπὲρ ἐχει
μοι. ὃ δὲ ἔχω, τοῦτο σοὶ δίδω
μι φησί. πῖσον καὶ ὑμῶν μὴ
θέλησι, ῥῆξαι ταύτην τὴν
φωμήν. καὶ φόβερα μὲν οὖν
ἅπαντες. ἴσως ἴσως σ' ἔποι
πτε σάν. οὐκόν ὥρα μοι τὰ ἀρ
γύρεον. ἔστορ τὸ χρυσίον.
καὶ δαρεῖος ἔφη σὺ μὴ φοβοῦ
τὴν δώσαμεν πέτρου; πῖ μᾶλ
πετρου μαλάριον ἐποίησεν
εἰπέ μοι. ἆρα τὸ χωλὸν ἐ
πῖρας; οὐδαμῶς. ἀλλὰ τὸ μὴ
ταῦτα ἔχειν. τοῦτο αὐτῷ τὸ
σῶον προεξέμησε. τῶν μὲ
γὰρ ταῦτα ἐργασαμένων, πο
λλοὶ εἰς πέμμα μύεσον.
οἱ δὲ δι' ὃ κεῖνα ποιήσαντος,

χρήματα. ἐκεῖ ἐχθρὰ σὺ πό
θεισι καὶ μερίμνη πολέμου.
τόμαν πάλιν. ἐκεῖ μὴ μόρ.
ἐμφερεμνεῖ. τύφου τιμός.
ἀμαζονείας πολλῆς. ἀρᾶσ.
δόλου. ταύτην δὲ καὶ τόμαν
καὶ γλῶσσαν ἰσχύος. ἀχαρι
ᾶσ γὰρ μόσαν δι' ὧν δ κοῦσ.
ἀδόλασ. προσὶ ὧν ἐρῆμα.
φιλοφορτῶν. θεραπαστικ.
ἐπαίρων. ἀγκωμίων. εἰ δὲ
καὶ τὴν δ' ἁμαρτίαν εἰθέλοισ
αὐτῆσ εἰ δεῖν τῶν μελῶν. ἀ
μὴ λήθῃ. καὶ ἀφημοτέρᾳ
πολυτῆσ ἀπορίασ. εἰδὲ
φάσκοι μὴ αὐτὴν πολλοὶ
μὴ θαυμάσῃσ. καὶ τοῦ δὲ καὶ
τὴν ἀλλὴν μὲ φὴν οἱ αὐόλη
τοι. ἀλλ' ὑμερίζῃ φησὶ μοπ'
πρὸ αὐτοῦ ὧν τοῦτο ὦν τοσ. πά
λιν μοι τῆσ πτερίασ τὸ ἀγκώ
μιον λείπεισ. πῖσ δὲ ῥεῖ πέμοι
μακάριοσ οὐμερίζων. ὃ οὐμελ
ζόμβροσ. δῆλον, ὡσ οὐμερι
ζόμβροσ καὶ φέρων πέμμαι.
Ὁ κύμη μὲν. ὑμερίζει μὲ κλάδῃ
ἢ φιλαργυρίαν. αὐτὴ δὲ φέρῃ
πέμμα ὡσ. πρὸ ἀμφὶ εἰ ἢ πτερύγια.
ἀλλ' ὧν πρὸ ἀὸ πτέρνησ φησί.
καὶ παῦλοσ ἐπεῖπε καὶ πτέρ
νισεν ὧν. ἀλλ' οὐκ ἔχει αὐτὸ
πᾶσιν. οὐδὲ ὃ ὃ τοῦ αὐτὸ

ναστείλας ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ τὸν
τοκαδέα τοῦ πατρὸς
θησαυροὺς ἐν-
μεμφθεὶς. δεσποτικὸς γὰρ ὁ λό-
κρυ. ἀρνησίοκος καὶ
ὀπίσω τοῦ μισθοῦ
τοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ
ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος
ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐν τῷ
κρίσεως καιροῦ μέλλοντος
καὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι
ἐκείνου τοῦ ἀγροῦ
ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλώσας
ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλώσας
ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλώσας

365

367